

รายงานสืบเนื่อง การประชุมวิชาการระดับชาติ ราชพฤกษ์วิชาการ ครั้งที่ 2 Proceedings

วันศุกร์ที่ 24 พฤศจิกายน 2566
มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

เล่มที่ 2 มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

รายชื่อกองบรรณาธิการรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ
ราชพฤกษ์วิชาการ ครั้งที่ 2

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรุณี สำเภาทอง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉัตยาพร เสมอใจ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เรวดี ศักดิ์คุลยธรรม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์อภากาศร์ณ ดิษฐเล็ก

อาจารย์กิตติยานภลัย ภูตระกูล

อาจารย์แก้วกัญญา เสวกสุริยวงศ์

อาจารย์ชฎาภรณ์ ประสาทกุล

อาจารย์พลสิทธิ์ ศรีศิริ

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ (Peer Reviewer) การประชุมวิชาการระดับชาติ ราชพฤกษ์วิชาการ ครั้งที่ 2

รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ดร.มีชัย สีเจริญ	รองศาสตราจารย์ ดร.โกสุม สายใจ
รองศาสตราจารย์ ดร.ชินศักดิ์ สุวรรณอัจฉริย	รองศาสตราจารย์ ดร.ดวงตา สราญรมย์
รองศาสตราจารย์ ดร.ภัทราวดี มากมี	รองศาสตราจารย์ ดร.สมถวิล วิจิตรวรรณมา
รองศาสตราจารย์ ดร.อธิวัฒน์ เจียวิวรรณกุล	รองศาสตราจารย์ ดร.อะเคื้อ กุลประสูติติก
รองศาสตราจารย์ ดร.อัจศรา ประเสริฐสิน	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จุฑาทิพย์ ทองเดชาสามารถ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉัตยาพร เสมอใจ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยนิกร กุลวงษ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐวุฒิ วิเศษ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดวงเนตร ธรรมกุล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธิดารัตน์ ต้นนิรัตน์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธิปไตย โสติธรรม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปณต นามะวิโรจน์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปวรรัตน์ เลิศสุวรรณเสรี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรพิมล สัมพันธ์พงศ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพียงเดือน เกิดอำแพง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุทหนาท บุญยะชัย	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เรวดี ศักดิ์ดุยธรรม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โศรฎา แข็งการ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสาวนารถ เล็กเลอสินธุ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อานนท์ ศรีสว่าง	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาภรณ์ อินฟ้าแสง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อำภาศรี พอค้า	ดร.กมลทิญา จิรทิวาวัช
ดร.เจณิภา คงอิม	ดร.ชเนตตี พุ่มพฤกษ์
ดร.ดิฐารัตน์ ลีวรางกุล	ดร.ทิพย์พริณ พุ่มดวง
ดร.นิติศักดิ์ ไพโรจน์	ดร.ประภัสสร กิตติมนิธรรม
ดร.พรรณเพ็ญ สิทธิพัฒนา	ดร.ยุวดี จันทะศิริ
ดร.รสสุคนธ์ ทัพบพร	ดร.เศรษฐพงศ์ วัฒนพลาชัยกุล
ดร.สมรองศาสตราจารย์รี คำตรง	ดร.สมศักดิ์ จันทร์เอม
ดร.สุกัญญา สุदारรัตน์	ดร.สุนันทา สังขทัศน์
ดร.อังคาร คະชาวังศรี	ดร.อุทุมพร อยู่สุข
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.ณิ มุแก้ม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทวีชัย อรุจฉัท
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทัศนาก หงษ์มา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์นันธิการ จิตเรียงาม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิตยระตี วงษ์สวัสดิ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปฐมภรณ์ คำชื่น
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปวันรัตน์ นิกภิตติโกศล	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปิ่นรัตน์ สิริพันธ์พงศ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พฤกษ์ภูมิ ธีรานูตร	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภาสกร ปาละกุล

ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรรณวิมล จงจรวัยสกุล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัชรินทร์ เกิดทรัพย์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศุภมิตร คุณศรีสุวรรณ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์สกลพร พิบูลย์วงศ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์สำราญ จูช่วย
ว่าที่ร้อยตรีวัฒน์ชัย ภูมรินทร์
อาจารย์แก้วกัญญา เสวกสุริยวงศ์
อาจารย์ณรงค์ ถ้ำดี
อาจารย์ธีรวิทย์ กุลคงคุณ
อาจารย์ปรียวิศว์ ชูเชิด
อาจารย์พลสิทธิ์ ศรีศิริ
อาจารย์วรุฒม์ เหล่าบ้านค้อ
อาจารย์วันวิสาข์ น้อยเฉลิม
อาจารย์สุนทรีย์ สองเมือง
อาจารย์เสาวลักษณ์ ไชยนั้นนทร์
อาจารย์อนพัทธ์ พัฒนวงศ์วัฒน์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัลย์นุช สกุน้อย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์วันทิกา หิรัญเทศ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์เศรษฐวิรุฬห์ คงกะพันธ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์สายสมร สังข์เมฆ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์เสาวนีย์ ศรีจันทร์นิล
อาจารย์ ณ.ชนม์ ประยูรวงศ์
อาจารย์จตุติเดช ทองมี
อาจารย์ธรรมวัตร อัครวัฒน์
อาจารย์นิตยา สุภาภรณ์
อาจารย์ปรียาภัทร ชัชวาลย์สิน
อาจารย์รุ่งระวี มั่งสิงห์
อาจารย์วลีรัตน์ ภมรพล
อาจารย์วีรพร กอสวัสดิ์พัฒน์
อาจารย์สุภัทรา สุวรรณหงษ์
อาจารย์เหยา ชูหมิน
อาจารย์อภิสรารักษ์ ทะสุวรรณ

กล่าวรายงาน
การประชุมวิชาการระดับชาติ ราชพฤกษ์วิชาการ ครั้งที่ 2
“การจัดการศึกษายุคดิจิทัลเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต”
วันศุกร์ที่ 24 พฤศจิกายน 2566
ณ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

กราบเรียน คุณมนูญ สรรคณากร กรรมการสภามหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

ดิฉัน ดร.สันธยา ชูทรัพย์ รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ ในนามของคณะผู้จัดงาน คณะผู้บริหาร และผู้เข้าร่วมการประชุมวิชาการระดับชาติ ราชพฤกษ์วิชาการ ครั้งที่ 2 ขอขอบพระคุณคุณมนูญ สรรคณากร กรรมการสภามหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ ที่ได้กรุณาให้เกียรติมาเป็นประธานเปิดงานวันนี้ การจัดงานครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อเป็นเวทีระดับชาติ ให้นักวิชาการ นักวิจัย คณาจารย์ นิสิต และนักศึกษา ได้เผยแพร่ผลงาน ได้รับฟังและแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ ผ่านบทความวิจัย ผลงานนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ และสื่อการสอน ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาประเทศ และเพื่อเป็นการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาความก้าวหน้าทางการวิจัยร่วมกับสถาบันการศึกษาทั่วประเทศ

การประชุมวิชาการระดับชาติครั้งนี้ ได้รับเกียรติจากหน่วยงานต่าง ๆ เข้าร่วมเป็นเจ้าภาพในการจัดประชุมวิชาการ จำนวน 8 แห่ง ได้แก่

1. สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย
2. กรมการท่องเที่ยว
3. สมาคมผู้ตรวจสอบภายในแห่งประเทศไทย
4. พาณิชยจังหวัดนนทบุรี
5. สมาคมขนส่งสินค้าและโลจิสติกส์ไทย
6. สมาคมธุรกิจคลังสินค้า ไฮโล และห้องเย็น
7. สมาคมหลักสูตรและการสอนแห่งประเทศไทย และ
8. สภาการสาธารณสุข

จากความตระหนักในภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา ที่ต้องทำการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ในศาสตร์ต่าง ๆ อันจะส่งผลต่อการพัฒนาความเจริญก้าวหน้าของประเทศ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์จึงจัดการประชุมวิชาการระดับชาติ ราชพฤกษ์วิชาการ ครั้งที่ 2 ภายใต้แนวคิด “การจัดการศึกษายุคดิจิทัลเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต” ในระบบผสมผสานทั้งรูปแบบของ on-site และ online ผู้เข้าร่วม

การประชุมวิชาการประกอบด้วยคณาจารย์ นิสิต นักศึกษาในระดับอุดมศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา และระดับอาชีวศึกษา จากสถาบันอุดมศึกษา จำนวนทั้งสิ้น 32 แห่ง โดยมีผลงานเข้าร่วมนำเสนอทั้งสิ้น 316 ผลงาน โดยเป็นบทความวิชาการ จำนวน 202 บทความ มีการแสดงผลงานนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ และสื่อการสอน จำนวน 114 ผลงาน ในรูปแบบ Virtual Exhibition บนเว็บไซต์ของการประชุมวิชาการ

กิจกรรมหลังจากพิธีเปิด เป็นการบรรยายพิเศษ เรื่อง “การจัดการศึกษายุคดิจิทัลเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต” โดย คุณมนูญ สรรค์คุณากร และการประกาศรางวัลบทความยอดเยี่ยม

ในภาคบ่ายเป็นการนำเสนอบทความจำนวน 17 ห้อง และการตัดสินผลการนำเสนอบทความยอดเยี่ยมประจำห้อง

การจัดงานครั้งนี้มหาวิทยาลัยได้รับความร่วมมือจากผู้ทรงคุณวุฒิที่ทำหน้าที่กลั่นกรอง ให้ข้อเสนอแนะและตัดสินผลงานที่เข้าร่วมการนำเสนอ รวมถึงได้รับความร่วมมือจากคณาจารย์และบุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

บัดนี้ได้เวลาอันสมควรแล้ว ดิฉันขอกราบเรียนเชิญท่านประธานได้กรุณาให้เกียรติกล่าวต้อนรับผู้ร่วมงาน และกล่าวเปิดการประชุมวิชาการ ขอกราบเรียนเชิญค่ะ

คำกล่าวเปิดงาน
การประชุมวิชาการระดับชาติ ราชพฤกษ์วิชาการ ครั้งที่ 2
“การจัดการศึกษายุคดิจิทัลเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต”
วันศุกร์ที่ 24 พฤศจิกายน 2566
ณ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

กราบเรียนท่านอธิการ ท่านผู้บริหารทุกท่าน รวมทั้งคณาจารย์ นิสิต นักศึกษา ผู้มีเกียรติที่
เข้าร่วมงาน

วันนี้ทราบจากรายงานของท่านรองอธิการบดีจะเห็นได้ว่า มีหน่วยงานเข้าร่วมในการประชุม
วิชาการมากกว่าปีที่แล้ว จำนวนผู้เข้าร่วมผู้เข้าร่วมทั้ง on-site และ online รวม 500 คน น่าภูมิใจอย่าง
ยิ่งสำหรับมหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ โดยเฉพาะในการจัดครั้งนี้มี concept ในการจัดคือ “การจัดการ
ศึกษายุคดิจิทัลเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต” เพื่อให้เกิดความตระหนักในสถาบันการศึกษาของเรา รวมทั้ง
สังคมถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในเรื่องของดิจิทัลที่มีผลกระทบต่อชีวิตประจำวันอย่างยิ่ง ซึ่งในวันนี้
ถัดจากพิธีเปิดเสร็จผมก็จะมีโอกาสได้มาเล่าให้ฟังว่า ที่ผมได้ไปทำงาน ประสบการณ์ในหลาย ๆ ที่ ทั้ง
ในมหาวิทยาลัย เป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยอยู่หลายที่ เป็นประธานทรัพยากรมนุษย์หลายที่
รวมทั้งเอกชนหลายที่ จะมาแลกเปลี่ยนให้ฟัง แต่คืออย่างผมไม่ได้มาบรรยายเรื่องของดิจิทัล คงจะมา
เล่าให้ฟังเรื่องของการจัดการศึกษา เรื่องของการบริหารจัดการ ซึ่งน่าจะมีผลต่อการพัฒนาระบบ
การศึกษาของเรา ซึ่งก็จะสอดคล้องกับที่ท่านรองอธิการบดีได้กล่าวถึงเมื่อสักครู่

เป็นที่ทราบอยู่แล้วว่าเทคโนโลยีดิจิทัลกำลัง disrupt เยอะมาก ทั้งในเรื่องของสังคม ทั้งใน
เรื่องของการศึกษา ทั้งในเรื่องของการทำงาน เพราะฉะนั้นถ้าสถาบันการศึกษาไม่มุ่งมั่นในการพัฒนา
โดยเฉพาะเด็กหรือเยาวชนหรือนักศึกษานิสิตของเรายุคใหม่ ๆ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงใน
เทคโนโลยีดิจิทัลเราคงจะลำบาก เพราะฉะนั้นการจัดเรื่องของการแลกเปลี่ยนทางวิชาการโดยเฉพาะ
ราชพฤกษ์วิชาการ ครั้งที่ 2 จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง และเท่าที่ทราบก็จะมีการแลกเปลี่ยน sharing
ถึงผลงานวิจัย จำนวนสามร้อยกว่าโครงการที่จะมาแลกเปลี่ยนกันวันนี้ ก็คิดว่าน่าจะเป็นประโยชน์
อย่างยิ่งทั้งในเรื่องของด้านสังคม การศึกษา วิทยาศาสตร์สุขภาพ ทั้งในเรื่องดิจิทัลเทคโนโลยี และที่
สำคัญอย่างยิ่งคือ การปรับตัวในด้านการศึกษา การพัฒนาระบบการศึกษาให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น

ในโอกาสนี้ผมก็ต้องชื่นชมผู้ที่มีส่วนร่วมในการทำผลงานต่าง ๆ ในโครงการต่าง ๆ ที่
สร้างสรรค์มาและจะมาแลกเปลี่ยนกันในวันนี้ และก็ต้องชื่นชมทางทีมจัดงานที่สามารถ organize
งานวันนี้ได้อย่างดีเยี่ยม หวังเป็นอย่างยิ่งว่างานในวันนี้จะสำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ตามที่กำหนด
ไว้ทุกประการ ขอขอบคุณมากครับ

กำหนดการ

การประชุมวิชาการระดับชาติ ราชพฤกษ์วิชาการ ครั้งที่ 2

“การจัดการศึกษายุคดิจิทัลเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต”

วันศุกร์ที่ 24 พฤศจิกายน 2566

ณ ห้องประชุม 4801 อาคาร ดร.กมล ชูทรัพย์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ จังหวัดนนทบุรี

08.15 – 08.40 น.	ลงทะเบียนเข้าร่วมการประชุมวิชาการผ่าน Google Forms
08.40 – 08.45 น.	ขมวีดิทัศน์ แนะนำมหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
08.45 – 09.00 น.	กล่าวรายงาน การประชุมวิชาการระดับชาติ ราชพฤกษ์วิชาการ ครั้งที่ 2 โดย ดร.สันธยา ชูทรัพย์ รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
09.00 – 10.15 น.	พิธีเปิด การประชุมวิชาการระดับชาติ ราชพฤกษ์วิชาการ ครั้งที่ 2 และ ปาฐกถาพิเศษ หัวข้อ “การจัดการศึกษายุคดิจิทัลเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต” โดย คุณมนุญ สรรค์คุณากร กรรมการสภามหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
10.15 – 10.30 น.	ประกาศรางวัลบทความยอดเยี่ยม (Best Paper Awards)
10.30 – 12.00 น.	การนำเสนอบทความวิจัยและบทความวิชาการระดับชาติ ผลงานนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ และสื่อการสอน (ภาคเช้า) กลุ่มที่ 1 สังคมศาสตร์ กลุ่มที่ 2 มนุษยศาสตร์ กลุ่มที่ 3 บริหารธุรกิจและเศรษฐศาสตร์ กลุ่มที่ 4 วิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มที่ 5 วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กลุ่มที่ 6 ผลงานนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ และสื่อการสอน
12.00 – 13.00 น.	รับประทานอาหารกลางวัน
13.00 – 17.00 น.	การนำเสนอบทความวิจัยและบทความวิชาการระดับชาติ ผลงานนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ และสื่อการสอน (ภาคบ่าย) กลุ่มที่ 1 สังคมศาสตร์ กลุ่มที่ 2 มนุษยศาสตร์ กลุ่มที่ 3 บริหารธุรกิจและเศรษฐศาสตร์ กลุ่มที่ 4 วิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มที่ 5 วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กลุ่มที่ 6 ผลงานนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ และสื่อการสอน

สารบัญ

ชื่อผลงาน	เจ้าของผลงาน	หน้า
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการขาย เรื่อง ส่วนประสมทางการตลาด ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน โดยใช้เทคนิคแผนผังความคิด	ดวงรัตน์ อยู่ศรีเจริญ	1
พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้กระบวนการกลุ่ม เรื่อง จริยธรรมในอาชีพคอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน	คมวุฒิ อินทรวีรัตน์	18
การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน รายวิชากลยุทธ์ทางการตลาด ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.1 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน ด้วยการเรียนแบบมีส่วนร่วม โดยใช้กรณีศึกษา	เชษฐชน หอมแฉ่ม	32
ผลการใช้ชุดฝึกทักษะ เรื่องการวิเคราะห์ SWOT ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน	สายใจ ยศประยูร	47
การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการจัดแสดงสินค้า โดยใช้เทคนิควิธีการสอนแบบกลุ่มและฝึกปฏิบัติจริงในการจัดแสดงสินค้าสำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน	เจริญสุข ผ่องภักดี	64
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในรายวิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม โดยใช้กรณีศึกษาในการจัดการเรียนรู้	ปณิตา รุ่งเรืองกุล อลงกรณ์ เต่าทอง ปรีชา นะเป้า	80
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจในการเรียนวิชางานบริการลูกค้าในธุรกิจอาหารและบริการ เรื่องมาตรฐานการบริการ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีกที่เรียนโดยการจัดการเรียนการสอนแบบ 4 MAT	อรุณรุ่ง สุวรรณโชติ อนุดา แจ่มศรี	93

ชื่อผลงาน	เจ้าของผลงาน	หน้า
การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง เทคนิคการขาย ด้วยชุดเครื่องมือ Google Apps for Education ของนักศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ	ฉัตรชัย วิไลไชย ประสพโชค ถ้ำสวย ปวีณ์พร พูลสวัสดิ์	109
การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา โลจิสติกส์และซัพพลายเชน โดยใช้เกมส์จำลองสถานการณ์ (Beer Game) ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชน วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ	ศักดิ์สิทธิ์ วัดผลัด วัชรพล วรรณนา	125
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีชั้นกลาง 1 โดยการทดสอบย่อย ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ	สิริรัตน์ สมานโสรั วาทีณี หมั่นปทุม	140
ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสานที่หลากหลาย (Hybrid Learning) ในรายวิชาโปรแกรมนำเสนอ เรื่อง หลักการทำงานของโปรแกรมนำเสนอ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ	กัณพงค์ พันธุ์สวัสดิ์ กฤษณะ ไทยเอื้อ	154
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้กระบวนการของ MIAP ของรายวิชาการดำเนินงานธุรกิจขนาดย่อม สำหรับนักศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ	บุสพรรณ ทูปคันโร กมลรัตน์ สมบัติมากชุดิ พนธ์ นิยมมิตร สุภาพร อภิพันธ์	169
การพัฒนาความสามารถในการพูดโอกาสต่าง ๆ โดยการใช้บทบาทสมมติ วิชาภาษาไทยพื้นฐานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ	มณีนี พุ่มพิงศรี จำเริญ ตั้งต้อย ผ่องเพ็ญ เป็นจาทิกุล	181
ผลการใช้บทเรียนออนไลน์ผ่านแอปพลิเคชัน Google Classroom วิชากฎหมายธุรกิจ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลศรียาน	ธีระศักดิ์ ปรีชา	196

ชื่อผลงาน	เจ้าของผลงาน	หน้า
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาพิมพ์ไทยเบื้องต้น โดยใช้แบบฝึกเรื่อง การพิมพ์อักษรกลางอักษรบนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน	พัชรินทร์ แสงเงิน	213
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษสำหรับงานโรงแรม เรื่อง การพูดบริการในงานโรงแรม โดยใช้แบบฝึกการพูดบริการ ในงานโรงแรม ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปี ที่ 3 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ	ศรินันตรา สีทองสุข ธัญชา ทองมิตร	228
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยบทเรียนออนไลน์ Google Classroom รายวิชาการบัญชีสินค้าและระบบใบสำคัญ ของ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการ บัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน	ณอมนวน ฐาปนพงษ์ไพบูลย์	244
การพัฒนาการเรียนการสอน โดยใช้สื่อการสอน E-book รายวิชาการจัดจำหน่ายสินค้าและบริการ ของนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด ภาค เรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน	ราตรี สมความคิด	258
การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา องค์ประกอบศิลป์ สำหรับงานคอมพิวเตอร์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ โดยใช้ สื่อการสอนออนไลน์ Spatial.io	อานนท์ คำโคน ปุณณ พุทธโชติ2	274
การพัฒนาทักษะการพิมพ์สัมผัส ของนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ห้อง ข.1101 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ โดยแบบฝึกพิมพ์สัมผัส	ภาณุพงษ์ สว่างดี ลักขมี จันทร์เจริญ	292
การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนา ทักษะชีวิต โดยการเรียนรู้แบบผสมผสาน	สุนันท์ ยืนยิ่ง ณัฐกานดา อินทร์เจริญ	306
การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง สิทธิและหน้าที่ของ พลเมืองดีตามระบอบ ประชาธิปไตย โดยใช้สื่อรอบรู้กฎหมาย PDPA ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัย เทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ	ณัฐชา ทองมี อัคคณัฐา อำไพ	321

ชื่อผลงาน	เจ้าของผลงาน	หน้า
การพัฒนาทักษะการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์คอมพิวเตอร์ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค STAD ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ	ศศิพัชร์ เจริญธีรภานต์ อุทัยทิพย์ จิตโรจน์ อัศรพล ธรรมรังสี	336
การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยวิธีการจับคู่เพื่อนช่วยเพื่อนของผู้เรียน รายวิชาการประกอบอาหารโรงแรม ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ	วิวัฒน์ แก่นจันทร์ สุชีพ เมืองลาย	350
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการใช้เทคนิคการสอนแบบร่วมมือ วิธี STAD ในรายวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่อง ต้นทุนช่วงการผลิต ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต	จันทร์ภา แซ่หลิม	364
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติ เรื่องการวิเคราะห์ รายการค้า ในวิชาการบัญชีเบื้องต้นของนักเรียน ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยี	ณัฐวุฒิ สร้อยทอง	379
การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะในรายวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 เรื่องรายการเปิดบัญชีและการบันทึกบัญชี ของห้างหุ้นส่วนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูงปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต	ปณิดา รุ่งโรจน์	390
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่าน เว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites ในรายวิชาการบัญชี การเงินของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต	สมฤทัย สมัยพิทักษ์	405
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการแปลงค่ารายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศ โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ LT ใน รายวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยี ภูเก็ต	สมจิตร อภัย	416

ชื่อผลงาน	เจ้าของผลงาน	หน้า
ศึกษาผลสัมฤทธิ์การจัดกิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค STAD เพื่อพัฒนาความรับผิดชอบด้านการส่งงานในรายวิชาการตลาดเบื้องต้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต	ศุภานันท์ ทำศรี	426
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการใช้แป้นพิมพ์ โดยใช้ชุดโปรแกรมฝึกพิมพ์ วิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพของนักเรียนระดับ ปวช.2 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต	เจนจิรา ปลอดภัย	440
การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้นโดยใช้โครงงานเป็นฐานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต	ไพรัตน์ ศิลปศาสตร์	455
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโปรแกรมฐานข้อมูล โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยี	จุไรพร ทองกอบ	469
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วย Google Sites วิชาเครื่องตีและ การผสมเครื่องตี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต	อมรรัตน์ พรหมแก้ว	482
การพัฒนาทักษะการพูดในรายวิชาศิลปะการให้บริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวโดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐานของผู้เรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต	ศุภโชค ทองเจิม	498
การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติจริงในรายวิชาเบเกอรี่ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 สาขาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต	นันทวัฒน์ นุ่มอุปถัมภ์	509

ชื่อผลงาน	เจ้าของผลงาน	หน้า
การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการจัดการธุรกิจนำเที่ยว และตัวแทนการท่องเที่ยว โดยกระบวนการเรียนรู้แบบ MIAP ของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการท่องเที่ยว วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต	จารุณีย์ ศิลปศาสตร์	521
การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชางานมัดคุเทศก์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 สาขา การท่องเที่ยว วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต โดยการใช้การสอนรูปแบบ LT: (Learning Together)	จิรติ ไชยเทพ	532
การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการจัดกิจกรรม การเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค STAD ในรายวิชา คณิตศาสตร์ธุรกิจและบริการสำหรับนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต	สุจินต์ วิสุทธิวัชรกุล	542
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากฎหมายธุรกิจ ที่ได้รับการสอน แบบกระบวนการกลุ่มและการสอนแบบบรรยาย ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยี ภูเก็ต ปีการศึกษา 2565	เสรี ตัณทวัฒน์	558
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคุณภาพชีวิตเพื่อการทำงาน เรื่อง การจัดการแก้ปัญหาข้อขัดแย้งโดยสันติวิธี โดยใช้ปัญหาเป็น ฐาน ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต	พรทิพย์ ศรีสวัสดิ์	574
ผลการพัฒนาทักษะการเสิร์ฟวอลเลย์บอลแบบมือบน โดยใช้ ชุดฝึกทักษะในรายวิชาการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต	ธงชัย ภิรมย์	587
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ผลิตภัณฑ์และราคา เรื่อง ส่วน ประสมผลิตภัณฑ์ ระหว่างการสอนโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้ แบบ TGT และแบบ STAD ของนักศึกษาประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต	จิรา เวชสิทธิ์	601

ชื่อผลงาน	เจ้าของผลงาน	หน้า
การพัฒนาทักษะการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษในรายวิชา ศิลปะการต้อนรับและการบริการ โดยใช้เกม Wordwall ของ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 สาขาวิชาการท่องเที่ยว วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต	สุพัตรา เต็นศิริ	613
ความพึงพอใจของครูที่มีต่อสมรรถนะหลักของผู้บริหาร สถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนบางบ่อ 2 สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2	ศศิตาภรณ์ เกิดสวัสดิ์ กัมปนาท วัชรธนาคม	624
ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหาร สถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนอำเภอบางน้ำเปรี้ยว 4 สำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1	ภาชิต มียิ้ม กัมปนาท วัชรธนาคม	639
การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน เขตคุณภาพที่ 17 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 2	ครรชิต ฟุ้งไโล่ ภูวนัย สุวรรณธารา	658
ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานทั่วไป เครือข่าย โรงเรียนที่ 30 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร	เมธาวี ทองมหา นิวัตต์ น้อยมณี	677
การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการระบบฐานข้อมูล ของนักเรียน โดยใช้แนวคิดวิธีสอน Active Learning และวิธี สอนปกติ ของนักเรียนระดับชั้น ปวส.1	โตม เจริญศิริ	696
ผลการใช้สื่อการสอนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Smart Me รายวิชาการคำนวณต้นทุนเพื่องานอาชีพ สำหรับนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรีયાณ	วิภาวณี อติวัฒนวงศ์	709
การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน วิชา การ ขยายตรง โดยใช้กิจกรรมการสอนแบบกระบวนการเพื่อนช่วย เพื่อนของนักเรียนระดับชั้น ปวช.2 สาขางานการตลาด	เฉลิมพล จิตรอรุณ	725
การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน วิชา ศาสตร์พระราชา โดยใช้กิจกรรมการสอนแบบ Jigsaw ของ นักศึกษา ระดับชั้น ปวส. 1สาขาวิชาธุรกิจการค้าสมัยใหม่ ภาค เรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565	กุหลาบ พรหมจันทร์	735

ชื่อผลงาน	เจ้าของผลงาน	หน้า
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาอินเทอร์เน็ตเพื่องานธุรกิจ โดย ใช้การจัดกิจกรรม การเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3	ขวัญใจ จันทรวงษ์	745
การพัฒนาบทเรียนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Google Classroom รายวิชาการบัญชีสหกรณ์สำหรับนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาการบัญชี ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัย เทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ	ธวัชพร เป็รื่องสุวรรณ รุ่งนภา โกษาวิง	761
การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา การเขียนโปรแกรมเชิง วัตถุเบื้องต้น เรื่อง ชนิดข้อมูลและนิพจน์ทางคณิตศาสตร์ โดย ใช้ ClassPoint App ของผู้เรียนระดับ ปวช.3 สาขาวิชา คอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ	เจตวัฒน์ สมเจริญเกียรติ	778
ประสิทธิภาพชุดฝึกทักษะสำหรับการพัฒนาทักษะการออกแบบ เว็บเพจ ในรายวิชาการสร้างเว็บไซต์ของนักเรียนระดับชั้น ปวช. ปีที่ 3 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต	วราห์ คล่องการยิ่ง	792
การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาหลัก เศรษฐศาสตร์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ตระหว่างวิธีการสอนแบบสาธิต กับวิธีการสอนแบบปกติ	เสาวคนธ์ คล่องการยิ่ง	806
การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบ ร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด (Think-Pair-Share) เรื่อง แรงและการ เคลื่อนที่ ในรายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต ของ นักเรียน ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชา การโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต	ธวัชชัย สังข์ศิลป์ชัย	820
ความพึงพอใจในการให้บริการด้านสวัสดิการของบุคลากร วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน	สุกัญญา ส่งเสียง ขวัญใจ จันทรวงษ์	836
ผลการจัดการเรียนรู้ วิชาโปรแกรมมัลติมีเดีย ด้วยบทเรียน ออนไลน์ผ่าน Google Classroom ของนักเรียน ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 3 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน	สุวพันธ์ คล้ายสุบรรณ	848

**ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการขาย เรื่อง ส่วนผสมทางการตลาด
ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน
โดยใช้เทคนิคแผนผังความคิด**
**Academic Achievement Development in Sales Subject: Marketing Mix
of Vocational Certificate Students, 1st Year, Wimol Sriyan College of
Technology Using Mind Mapping Techniques**

ดวงรัตน์ อยู่ศรีเจริญ¹

¹สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน, E-Mail: saijai_20@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้เทคนิคแผนผังความคิด เรื่อง ส่วนผสมทางการตลาด ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนโดยใช้เทคนิคแผนผังความคิด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลศรียาน จำนวน 1 ห้อง จำนวน 50 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แผนผังความคิด แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนโดยใช้เทคนิคแผนผังความคิด ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และ t-test แบบ dependent

ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนที่ค่าเฉลี่ย 8.70 กับ 5.44 โดยมีค่า t-test เท่ากับ -38.441 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์, เทคนิคแผนผังความคิด, ส่วนผสมทางการตลาด

Abstract

The objectives of this research were 1) to compare the learning achievement before and after learning by using the mind mapping technique on marketing mix. of

1st year vocational certificate students, Wimol Sriyan College of Technology. 2) To study the student's satisfaction toward teaching by using mind mapping techniques. The sample group used in the research were 50 first-year vocational certificate students, Wimol Sriyan College of Technology. The research tool was the learning management plan. Using a mind map the learning achievement test and the student's satisfaction questionnaire on teaching were used by mind mapping techniques. The researcher collects the data himself. Data were analyzed using mean (\bar{X}), standard deviation (SD) and dependent t-test.

The results showed that the students' learning achievement after school was higher than before at the mean of 8.70 and 5.44 with a t-test of -38.441, significant at the .05 level and the students were satisfied at a high level with an average of 3.80.

Keywords: achievement, mind mapping techniques, marketing Mix

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การขาย เป็นวิชาพื้นฐานที่นักเรียนทุกคนต้องมีความรู้ ความเข้าใจ เพราะต้องติดต่อเกี่ยวกับคน จึงต้องมีความรู้ด้านการขายเป็นอย่างดี สามารถนำความรู้ที่ได้จากการขายไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมในแต่ละสถานการณ์ (สิริฐากร ชูทรัพย์ และคณะ, 2562) ซึ่งการสอนโดยใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping) ก็เป็นวิธีสอนอีกรูปแบบหนึ่งที่เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้อย่างเต็มที่ เนื่องจากผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองอีกทั้งเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนมีทักษะที่จะใช้ในการดำเนินชีวิต ซึ่งเกิดจากการสรุปความคิดสร้างเป็นองค์ความรู้เอง ผู้เรียนจะได้เนื้อหาสาระที่ได้เรียนรู้มาจัดระบบ จัดอันดับและเชื่อมโยงความสัมพันธ์เข้าด้วยกันจนทำให้เกิดองค์ความรู้ใหม่และฝึกให้ผู้เรียนรู้จักสังเกต เปรียบเทียบสรุปและจำแนกแยกแยะสิ่งต่าง ๆ จัดเป็นระบบหรือหมวดหมู่ได้อย่างถูกต้อง ฝึกให้ผู้เรียนศึกษา ค้นคว้า คิด เพื่อให้ได้ความรู้และสามารถสร้างความคิดรวบยอดด้วยตนเอง (ทีศนา แคมมณี, 2544) การเขียนแผนภูมิความคิดเป็นรูปแบบการสอนอีกรูปแบบหนึ่งที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในด้านการคิด การจำโดยการนำข้อมูล ข้อเท็จจริง ความรู้เรื่องราวต่าง ๆ มาจัดเป็น ระบบและเป็นเครื่องมือให้ผู้สอนกับผู้เรียน ผู้เรียนกับผู้เรียนได้ทำงานร่วมกัน ร่วมคิดแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ทำให้ผู้เรียนรู้จักวางแผนงาน กำหนดงานที่จะต้องปฏิบัติทำให้ผู้เรียนรู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่น (สุคนธ์ สิ้นธพานนท์ และคณะ, 2552)

จากการสังเกตของครูผู้สอนวิชาการขาย พบว่า นักเรียนยังขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ ส่วนประสมทางการตลาด ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนจึงมีสนใจที่จะศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการขาย เรื่อง ส่วนประสมทางการตลาด ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน โดยใช้เทคนิคแผนผังความคิด เพื่อให้ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้เทคนิคแผนผังความคิด เรื่อง ส่วนประสมทางการตลาด
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนวิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน ที่มีต่อการใช้เทคนิค แผนผังความคิด

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้เทคนิคแผนผังความคิด เรื่องส่วนประสมทางการตลาด นักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

ความหมายของแผนผังความคิด

รุจิรา คุ่มทรัพย์ (2557: 23) กล่าวว่า Mind Mapping คือการถ่ายทอดความคิดหรือข้อมูลต่าง ๆ ที่มีอยู่ในสมองลงกระดาษ โดยการ ใช้ภาพ สี เส้น และการโยงใยเรียงจากบนลงล่าง ขณะเดียวกันมันก็ช่วยเป็นสื่อนำข้อมูลจากภายนอก เช่น หนังสือคาบรยาย การประชุม ส่งเข้าสมอง ให้เก็บรักษาไว้ได้ดีกว่าเดิม ยังช่วยให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ได้ง่ายและเปิดโอกาสให้สมองเชื่อมโยงต่อข้อมูลหรือความคิดต่าง ๆ เข้าหากันได้ง่าย โดยการ “เชื่อมโยงข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งระหว่างความคิดหลัก ความคิดรอง และ ความคิดย่อยที่ เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน”

อาณัติ รัตนธิรกุล (2553: 11-17) ได้กล่าวถึงแผนผังความคิดว่า แผนผัง ความคิด (Mind Map) หรือผังมโนภาพ หรือแผนภาพความคิด หรือแผนที่ความคิด เป็นทฤษฎีใน การนำเอาสมองมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดโดยเฉพาะเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้ของมนุษย์ ทฤษฎีนี้คิดขึ้นโดยโทนี บูซาน (Tony Buzan) นักจิตวิทยาชาวอังกฤษ ปัจจุบันมีผู้นำเอาทฤษฎีของบูซานไปใช้งานจำนวนมาก ซึ่งส่วนใหญ่ถูกนำไปใช้ในแวดวงการศึกษา โดยเฉพาะการสอนให้ นักเรียนฝึกใช้สมองในการเขียนแผนผังความคิดต่าง ๆ ซึ่งแผนผังความคิดใช้เพื่อแสดงคำ หรือ แนวความคิดของมนุษย์ที่

เชื่อมโยงจากจุดศูนย์กลางโดยที่การเขียนแผนผังความคิดจะมีโครงสร้าง และแนวความคิดแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่ว่าจะนำมาเขียนแนวความคิดเกี่ยวกับอะไร ซึ่งในอดีตการเขียนแผนผังความคิดเป็นการเขียนด้วยกระดาษเปล่าเพียงแผ่นเดียว แต่ในปัจจุบันนี้มีผู้คิดค้น โปรแกรมที่ใช้เขียนแผนผังความคิด (Mind Mapping Software) ออกมาจำนวนมาก ทำให้การเขียน แผนผังความคิดง่ายขึ้นกว่าเดิม

ระดมชัย งานเชี่ยวชาญ (2552: 180) ได้กล่าวถึงแผนผังความคิดว่า แผนผัง ความคิดเป็นวิธีในการสร้างระบบความคิดอย่างเป็นลำดับขั้นตอน ซึ่งการทำแผนผังความคิดเริ่ม จากปัญหาคำถาม ความต้องการ ความสำคัญ หรือหัวข้อ จากนั้นแตกความคิดย่อยออกไปเรื่อย ๆ โดยที่ไม่มีหลักเกณฑ์ในการแตกแขนงความคิดที่ตายตัวเพียงแต่ให้เป็นเรื่องที่มีความเกี่ยวข้องกันสามารถขยายความคิดให้กว้างออกไปได้เรื่อย ๆ ซึ่งแผนผังความคิดที่สร้างขึ้นสามารถเชื่อมโยง สาเหตุและผลลัพธ์ได้ รวมถึงบอกความสัมพันธ์ของความคิดแต่ละส่วนที่อยู่ในแผนผังได้เป็นอย่างดี

การนำแผนผังความคิดมาใช้ในการเรียนการสอน

การนำแผนผังความคิดมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันนี้ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย อาจเป็นเพราะมีผลดีต่อครูผู้สอน ในด้านการตรวจสอบความเข้าใจของ ผู้เรียนผ่านการเขียนสรุปเนื้อหาโดยใช้แผนผังความคิด และผลดีต่อผู้เรียนในด้านการระดมความคิด การสรุปเนื้อหาที่เป็นประเด็นหลัก ประเด็นรอง ง่ายต่อการอ่าน การจำ อีกทั้งได้ใช้ ความคิดสร้างสรรค์ในการทำแผนผังความคิดอีกด้วย ซึ่งได้มีผู้เสนอแนะวิธีการนำแผนผังความคิด ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนไว้หลายท่าน ดังนี้

อมรรัตน์ นามบุญสร้าง (2552: 23) ได้กล่าวถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคแผนที่ความคิด มีขั้นตอนการจัดกิจกรรม ดังนี้ขั้นที่ 1 ขั้นทบทวนความรู้เดิมและเชื่อมโยงความรู้ใหม่ เป็นขั้นเตรียมตัวผู้เรียน ให้พร้อมที่จะรับการเรียนรู้ ประกอบด้วย 1) ผู้สอนทบทวนความรู้เดิม 2) แจงผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน 3) ใช้คำถามกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจและเชื่อมโยงเข้าสู่เรื่องที่เรียน ขั้นที่ 2 ขั้นสร้างความหมายในสิ่งที่เรียน เป็นขั้นที่ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ ประกอบด้วย 1) ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนทำความเข้าใจ ในสาระที่เรียน อาจใช้ การอภิปราย การสืบค้น การทดลอง การฝึกปฏิบัติ หรือกิจกรรมกลุ่ม จนมั่นใจว่าผู้เรียนเกิด ความเข้าใจ และสามารถเชื่อมโยงความรู้ในสิ่งที่เรียนได้ 2) ผู้เรียนแต่ละคนสร้างแผนที่ความคิด เพื่อสรุปความรู้ที่ได้เรียนรู้เป็นรายบุคคล 3) สุ่มผู้เรียนออกมานำเสนอ และอธิบายแผนที่ความคิดของตนหน้าชั้นเรียน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนในห้องซักถามและให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้นำเสนอเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ขั้นที่ 3 ขั้นสรุปความรู้ ผู้สอนอาจซักถามหรือให้ผู้เรียนซักถามข้อสงสัยเกี่ยวกับ เนื้อหาที่เรียนและให้ความรู้เพิ่มเติมในส่วนที่ผู้เรียนเข้าใจคลาดเคลื่อนหรือไม่สมบูรณ์จนผู้เรียนเกิด ความรู้ ความเข้าใจที่ชัดเจน จากนั้นให้ผู้เรียนไปปรับปรุงแผนที่ความคิดจากที่ทำในห้องเรียนให้ สมบูรณ์และสวยงามยิ่งขึ้นมาส่ง

ภายหลัง ชั้นที่ 4 ชั้นประเมินผล ผู้สอนจะประเมินได้ดังนี้ 1) ทดสอบความรู้ของนักเรียน 2) ตรวจสอบผลงานแผนที่ความคิด หรือผลงานนักเรียน

ทัศนีย์ สรรพมงคล (2552: 54) ได้เสนอแนะขั้นตอนการนำแผนที่ความคิดไปใช้เป็นกิจกรรมก่อนการอ่าน และหลังการอ่าน ดังนี้ 1. ชั้นระดมความคิด เป็นขั้นที่นักเรียนช่วยกันใช้ภาษาเชื่อมโยงข้อมูลที่เป็น ความคิดรวบยอดที่สำคัญของเรื่องกับความรู้เดิม โดยครูจะเขียนความคิดรวบยอดต่าง ๆ ซึ่งได้จาก การอภิปรายของนักเรียน และเห็นว่าสำคัญต่อการช่วยทำความเข้าใจเรื่องที่นักเรียนจะต้องอ่านลง บนกระดานดำ 2. ชั้นจัดระเบียบข้อมูล ในขั้นนี้ครูจะสาธิตวิธีการจัดระเบียบข้อมูลที่ได้ให้อยู่ในรูปแผนที่ความคิด จากนั้นจึงเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดด้วย โดยครูจะให้คำแนะนำช่วยเหลือ จนกระทั่งนักเรียนทำแผนที่ความคิดก่อนการอ่านเนื้อเรื่องเสร็จสมบูรณ์ 3. ชั้นการอ่าน เป็นขั้นตอนที่นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องด้วยตนเอง 4. ชั้นสร้างแผนที่ความคิดด้วยตนเอง โดยหลังจากที่นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องจบ ให้ นักเรียนสร้างแผนที่ความคิดสรุปเนื้อเรื่องที่อ่าน 5. ชั้นอภิปรายเพื่อตรวจสอบความเข้าใจและปรับปรุงแผนที่ความคิดที่ผู้เรียน สร้างขึ้น หลังจากให้นักเรียนแต่ละคนอ่านเนื้อเรื่องจบ พร้อมทั้งสร้างแผนที่ความคิดเสร็จแล้ว ครูจะ เริ่มซักถามเกี่ยวกับเรื่องที่ให้นักเรียนอ่าน เพื่อตรวจสอบความเข้าใจว่านักเรียนเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน หรือไม่ หลังจากนั้นให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับแผนที่ความคิดที่สร้างขึ้นมาจากนั้นก็ ปรับปรุงแผนที่ความคิดของชั้นเรียน จากแนวคิดที่ได้กล่าวมาข้างต้น

สรุปได้ว่า แผนที่ความคิดเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่ง ที่สามารถนำไปใช้เป็นกิจกรรมในการจัดการเรียนการสอนโดยทั่ว ๆ ไปได้ ซึ่งครูผู้สอนสามารถ ใช้ได้ตั้งแต่การวางแผนการสอน กิจกรรมระหว่างการสอน และการสรุปเรื่องราวหลังการสอน

ประโยชน์ของการสร้างแผนผังความคิด

ประโยชน์ของการสร้างแผนผังความคิดมีอยู่หลายประการ ทั้งการช่วยในการจำการกระตุ้นสมอง และการรื้อฟื้นความจำ ซึ่งเกิดจากการใช้รูปภาพ สี เป็นตัวกระตุ้นให้สมองเกิด ความทรงจำ และเรียกความจำได้ง่ายยิ่งขึ้น โดย ฉัญญา ผลอนันต์ และ นพดล จำปา (2552: 132- 235) ได้เสนอแนะประโยชน์จากการสร้างแผนผังความคิดไว้หลายข้อด้วยกัน ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

1. ช่วยเก็บรวบรวมข้อมูลที่มีความละเอียดซับซ้อนในแบบรูปที่รวมอยู่ใน กระดาษแผ่นเดียวสร้างความเข้าใจเพิ่มมากขึ้น
2. ช่วยกระตุ้นสมอง ทำให้เกิดการตื่นตัว อีกทั้งเป็นเครื่องมือในการจดจำและรื้อฟื้นความจำ เพราะแผนผังความคิดเต็มไปด้วยสีสันและคำที่มีคุณภาพทำให้สามารถจำและเรียกความจำมาได้อย่างดีที่สุด

3. การใช้รูปภาพ รหัสสี และกฎเกณฑ์อื่น ๆ ในการเขียนแผนผังความคิด ช่วยให้ สามารถเข้าถึงข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว
4. ช่วยให้นักเรียนสนใจบทเรียน เกิดความร่วมมือในการเรียนการสอนมากขึ้น และใช้แก้ปัญหาให้นักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี
5. ช่วยให้ผู้อ่านดึงสาระสำคัญของเรื่องที้อ่านออกมาได้อย่างถูกต้องและด้วยความเข้าใจยิ่งขึ้น
6. สามารถใช้ทักษะในการคิดอย่างสร้างสรรค์อย่างต่อเนื่อง
7. เกิดการวิเคราะห์ ความร่วมมือ และการแก้ปัญหาาร่วมกันภายในกลุ่มในกรณี ของการใช้ งานแผนผังความคิดแบบกลุ่ม

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สมสุข ศรีสุก (2544: 21) ให้ความหมายว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงความสำเร็จหรือความสามารถในการกระทำใด ๆ ที่จะต้องอาศัยทักษะหรือมีฉะนั้นก็ต้องอาศัยความรู้ในวิชาหนึ่งวิชาใดโดยเฉพาะในส่วนพฤติกรรมความรู้ที่ต้องการวัดนั้นต้องจำแนกแยกย่อยตามทฤษฎีใดทฤษฎีหนึ่งถ้าเป็นการวัดความรู้ พุทธิพิสัย ตามทฤษฎีของ Bloom จำแนกพฤติกรรมมาออกเป็น 6 ระดับ คือ

1. ความรู้ ได้แก่ พฤติกรรมความรู้ที่แสดงถึงการจำได้หรือระลึกได้
2. ความเข้าใจ ได้แก่ พฤติกรรมความรู้ที่แสดงว่า สามารถอธิบายได้ขยายความด้วยคำพูดของตนเอง
3. การนำไปใช้ ได้แก่ พฤติกรรมความรู้ที่แสดงว่าสามารถนำความรู้ที่มีอยู่ไปในสถานการณ์ใหม่ ๆ และแตกต่างจากสถานการณ์เดิมได้
4. การวิเคราะห์ ได้แก่ พฤติกรรมความรู้ที่สามารถแยกสิ่งต่าง ๆ ออกเป็นส่วนย่อย ๆ ได้อย่างมีความหมายและเห็นความสัมพันธ์ของส่วนย่อย ๆ เหล่านั้น
5. การสังเคราะห์ ได้แก่ พฤติกรรมความรู้ที่แสดงความสามารถในการรวบรวมความรู้และข้อมูลต่าง ๆ เข้าด้วยกันอย่างมีระบบเพื่อให้ได้แนวทางใหม่ที่น่าไปสู่การแก้ปัญหาได้
6. การประเมินค่า ได้แก่ พฤติกรรมความรู้ที่แสดงถึงความสามารถในการตัดสินคุณค่าของสิ่งของหรือทางเลือกได้อย่างถูกต้อง

ปราณี กองจินดา (2549: 42) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงความสามารถหรือผลสำเร็จที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์เรียนรู้ทาง ด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัยและยังได้จำแนกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ตามลักษณะของวัตถุประสงค์ของการเรียนการ

สอนที่แตกต่างกัน

สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถในการแสดงออกซึ่งความรู้และทักษะต่าง ๆ ที่ได้เรียนมาแล้ว จำแนกออกเป็น ความรู้ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ สังเคราะห์และการประเมินค่า

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มีผู้ให้ความหมายแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไว้ดังนี้

ล้วน สายยศ และ อังคนา สายยศ (2539: 15-20) ได้กล่าวถึงแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่าเป็นแบบทดสอบที่มุ่งวัดเนื้อหาวิชาที่เรียนผ่านมาแล้วว่าผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถเพียงใดโดยมักจะเป็นข้อคำถามให้นักเรียนเขียนตอบกับให้นักเรียนปฏิบัติจริง

สมนึก ภัททิยธนี (2553: 73-79) ได้กล่าวว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประเภทที่ครูสร้างมีหลายแบบ แต่ที่นิยมใช้ มี 6 แบบ ดังนี้

1. ข้อสอบอัตนัยหรือความเรียง เป็นข้อสอบที่มีเฉพาะคำถามแล้วให้นักเรียนเขียนตอบอย่างเสรีเขียนบรรยายความรู้ และข้อคิดเห็นของแต่ละคน
2. ข้อสอบแบบกาถูก-ผิด เป็นข้อสอบแบบเลือกตอบที่มี 2 ตัวเลือกดังกล่าวเป็นแบบคงที่และมีความหมายตรงกันข้าม
3. ข้อสอบแบบเติมคำเป็นข้อสอบที่ประกอบด้วยประโยคหรือข้อความที่ยังไม่สมบูรณ์แล้วให้ผู้ตอบเติมคำหรือประโยคหรือข้อความลงในช่องว่างที่เว้นไว้นั้นเพื่อให้ได้ใจความและถูกต้อง
4. ข้อสอบตอบสั้น ๆ เป็นข้อสอบคล้ายกับข้อสอบแบบเติมคำแต่แตกต่างกันที่ข้อสอบแบบตอบสั้น ๆ เขียนเป็นประโยคคำถามสมบูรณ์ แล้วให้ผู้ตอบเป็นคนเขียนตอบคำถามที่ต้องการสั้น ๆ และกะทัดรัดได้ใจความสมบูรณ์ไม่ใช่เป็นการบรรยายแบบข้อสอบอัตนัยหรือความเรียง
5. ข้อสอบแบบจับคู่ เป็นข้อสอบแบบเลือกตอบโดยมีคำถามหรือข้อความแยกออกจากกันเป็น 2 ชุด แล้วให้ผู้ตอบเลือกจับคู่ว่าแต่ละข้อความในชุดหนึ่งจะจับคู่กับคำหรือข้อความในอีกชุดหนึ่งซึ่งมีความสัมพันธ์กันอย่างไรอย่างหนึ่งตามที่ผู้ออกข้อสอบกำหนดไว้
6. ข้อสอบแบบเลือกตอบ จะประกอบด้วย 2 ตอนคือตอนนำหรือคำถามกับตอนเลือกใน
7. ตอนเลือกนี้จะประกอบด้วยตัวเลือกที่เป็นคำตอบถูกและตัวเลือกที่เป็นตัวลวงและคำถามแบบเลือกตอบที่นิยมใช้ตัวเลือกที่ใกล้เคียงกันดูเผิน ๆ จะเห็นว่าทุกตัวเลือกถูกหมดแต่ความจริงมีน้ำหนักถูกมากน้อยต่างกัน

ความหมายของความพึงพอใจ

นักวิชาการได้ศึกษา ค้นคว้าเกี่ยวกับความพึงพอใจและให้ คำนิยามไว้หลายท่าน ดังนี้

ฐาปนี สิงห์นันท์ (2557: 70) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกนึกคิด หรือเจตคติของบุคคลที่มีต่อการทำงาน หรือการปฏิบัติกิจกรรมในเชิงบวก ความรู้สึกพอใจ ชอบใจ ภูมิใจ มีความสุข เมื่อได้ร่วมปฏิบัติกิจกรรมและปฏิบัติกิจกรรมนั้น ๆ ได้จนบรรลุผลสำเร็จ ถ้ามี ความพึงพอใจมากผลการเรียนก็จะดีตามไปด้วย

วรรษยา สำราญรมย์ (2557: 75) ได้สรุปความหมายของความพึงพอใจว่า หมายถึง ระดับหรือขั้นความรู้สึกรู้สึกที่มีต่อสิ่งที่ได้รับการกระทำหรือตอบสนอง อาจมาจากความสนใจ และทัศนคติที่มีต่อ งาน ในความพึงพอใจมีทั้งในด้านบวกและด้านลบ

สายฝน ศรีษะนาราช (2558: 55) ได้สรุปความหมายของความพึงพอใจว่า หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดหรือเจตคติของบุคคลที่มีต่อการทำงานหรือการปฏิบัติกิจกรรมในทางที่ดี

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือเจตคติของบุคคลที่มีต่อการทำงาน หรือการปฏิบัติกิจกรรม ในเชิงบวกและลบ ขึ้นอยู่กับปัจจัยที่ได้รับว่าเป็นไปในด้านใด ดังนั้น ความพึงพอใจ จึงหมายถึง ความรู้สึกพอใจ จนเกิดความตั้งใจในการปฏิบัติกิจกรรมโดยไม่ต้องบังคับ เกิดความภูมิใจและมี ความสุขเมื่อได้ปฏิบัติกิจกรรมนั้น ๆ และสามารถดำเนินกิจกรรมได้จนสำเร็จบรรลุเป้าหมาย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

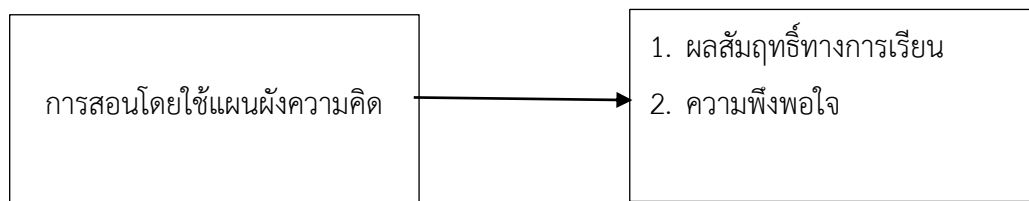
วณิชาวรินทร์ ชวงโชติ (2558) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระการเรียนรู้วิชา อาเซียนศึกษา เรื่อง ความรู้ พื้นฐานเกี่ยวกับสมาชิกของอาเซียน ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนระดับชั้น ปวช.1/1,2 สาขาวิชาการโรงแรม มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ความรู้ พื้นฐานเกี่ยวกับสมาชิกของอาเซียน ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปีที่ 1/1,2 สาขาวิชาการโรงแรม ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้และไม่ใช้แผนที่ความคิด (Mind Mapping) 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียน ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้และไม่ใช้แผนที่ความคิด 3) ทหาระดับของค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์หลังเรียน ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้และไม่ใช้แผนที่ความคิด โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปีที่ 1/1,2 สาขาวิชาการ โรงแรม วิทยาลัยการอาชีพเขมรราชู ประจำปีภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 30 คน แบ่งเป็น กลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม จำนวน 15 คน กลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม จำนวน 15 คน กลุ่มทดลองจัดการเรียนรู้ โดยใช้แผนที่ความคิด กลุ่มควบคุมจัดการเรียนรู้โดยไม่ใช้แผนที่ความคิด กำหนดระยะเวลาในการ ทดลอง 7 สัปดาห์ ผลการวิจัยพบว่า 1.ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับสมาชิกของอาเซียน โครงสร้างของ อาเซียน ของนักเรียนที่จัดการเรียนรู้

โดยใช้แผนที่ความคิดสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ที่จัดการเรียนรู้โดยไม่ใช้แผนที่ความคิด อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียน เรื่อง โครงสร้างของอาเซียน ของกลุ่ม ทดลองที่จัดการเรียนรู้โดยใช้แผนที่ความคิด มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียนของกลุ่มควบคุมที่จัดการเรียนรู้โดยไม่ใช้แผนที่ ความคิด มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3. ระดับของค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง โครงสร้างของอาเซียน ที่จัดการ เรียนรู้ โดยใช้แผนที่ความคิดของกลุ่มทดลองอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 และกลุ่ม ควบคุมอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.25

แววตา บุญตา (2559) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนโดยการจัดการเรียนรู้แบบแผนที่ความคิดที่มีผล ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา พลังงานและสิ่งแวดล้อมของ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่2 วิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจการ มี จุดประสงค์ เพื่อ1) พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้วิชาพลังงานและ สิ่งแวดล้อม ให้มีประสิทธิภาพตาม เกณฑ์80/80 2) หาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้วิชา พลังงานและสิ่งแวดล้อม 3) เพื่อ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยวคณะอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ห้อง TI201 และ ห้อง TI202 ที่ ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบแผนที่ความคิด (Mind Mapping) ในรายวิชาพลังงาน และสิ่งแวดล้อม 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น ปีที่2 สาขาวิชา การโรงแรม และการท่องเที่ยวคณะอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ห้อง TI201 และ ห้อง TI202 ที่ได้รับการจัดการ เรียนรู้แบบแผนที่ความคิด (Mind Mapping) ในรายวิชาพลังงานและสิ่งแวดล้อม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ใน การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการคัดเลือกแบบเจาะจง คือ นักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น ปี ที่2 สาขาวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยวคณะอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ห้อง TI201 และ ห้อง TI202 ที่เรียนวิชาพลังงานและสิ่งแวดล้อม ในภาคเรียนที่2 ปี การศึกษา 2558 วิทยาลัย เทคโนโลยีพายัพ และบริหารธุรกิจจำนวน 67 คน ผลการวิจัย พบว่า 1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบแผนที่ความคิด (Mind Mapping) วิชาพลังงานและสิ่งแวดล้อม มี ประสิทธิภาพเท่ากับ 82/85 ซึ่งสูงกว่า เกณฑ์ที่ตั้ง ไว้ 2. ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้เท่ากับ0.75 หรือมีความก้าวหน้าในการเรียนร้อยละ 75 ซึ่งอยู่ในระดับ สูง 3. นักศึกษาห้อง TI201 และ ห้อง TI202 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูง กว่าก่อนเรียน อย่างมี นัยสำคัญที่ระดับ 0.01โดยผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 12.51 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 25.63 4. นักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบแผนที่ความคิด (Mind Mapping) มีความพึงพอใจในวิชา พลังงานและสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับ มาก(\bar{X} =4.39, SD=0.77)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลศรีรียาน สาขาการบัญชี และการตลาด จำนวน 7 ห้อง ทั้งหมด 292 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลศรีรียาน จำนวน 1 ห้อง จำนวน 50 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แผนผังความคิด
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. แบบสอบถามความพึงพอใจ

ขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคแผนผังความคิด มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร รูปแบบ เนื้อหา รวบรวมเนื้อหาสาระจากตำราเอกสารที่เกี่ยวข้องกับชุดฝึกทักษะ ต่อจากนั้นผู้วิจัยสร้าง แผนการจัดการเรียนรู้ วิชาการขาย โดยใช้เทคนิคแผนผังความคิด

1.2 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ นางสาววิลาวัลย์ ลีลารัตน์ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ นางสาวเจริญสุข ผ่องภักดี หัวหน้าสายวิชาการตลาด และนางสาวสายใจ ยศประยูร ที่มีความเชี่ยวชาญ ด้านหลักสูตร เนื้อหา กระบวนการ ภาษา และการวัดผลประเมินผล แล้วนำไปหาดัชนีวัดความสอดคล้อง (IOC) เพื่อตรวจสอบคุณภาพและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ได้ค่าดัชนีวัดความสอดคล้องเท่ากับ .67-1.00 และปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.3 นำแผนการจัดการเรียนรู้ ไปทดลองกับนักศึกษา จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาจากการคัดเลือกแบบเจาะจง จากนักศึกษา กลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อน ในอัตราส่วนเท่า ๆ กัน

จากนั้นนำข้อมูลที่ได้จากการทดลองมาหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ใช้สูตร E_1/E_2 จากการเก็บคะแนนแบบฝึกหัดระหว่างเรียนกับคะแนนทดสอบหลังเรียน ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ได้ประสิทธิภาพทั้งฉบับเท่ากับ 85.95/84.67 ซึ่งมีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด 80/80 จึงได้แบบฝึกทักษะ ที่มีประสิทธิภาพไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

ศึกษาหลักการและเทคนิคในการสร้างแบบทดสอบจากเอกสารการวัดและประเมินผล การศึกษา ต่อจากนั้นผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการขาย ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้โดยมีลักษณะเป็นข้อสอบแบบปรนัย ให้เลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ รวม 10 ข้อ กำหนดการให้คะแนน ตอบถูกได้ 1 คะแนน และตอบผิดได้ 0 คะแนน ต่อจากนั้นนำแบบทดสอบที่สร้างเรียบร้อยแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความถูกต้องของเนื้อหา ข้อคำถาม ภาษาที่ใช้ การวัดผลประเมินผล โดยใช้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปหาค่าดัชนีวัดความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่าดัชนีวัดความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 รวมทั้งฉบับ เท่ากับ 0.89

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้เทคนิคแผนผังความคิด

3.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับความพึงพอใจและเอกสารเกี่ยวกับการสร้างแบบสอบถาม จากนั้นสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้เทคนิคแผนผังความคิด เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักศึกษามีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิดให้เลือกตอบ ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้เทคนิคแผนผังความคิด จำนวน 10 ข้อ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับของลิเคิร์ท (Likert Scale) โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้ 5 คะแนน หมายถึง พึงพอใจมากที่สุด 4 คะแนน หมายถึง พึงพอใจมาก 3 คะแนน หมายถึง พึงพอใจปานกลาง 2 คะแนน หมายถึง พึงพอใจน้อย และ 1 คะแนน หมายถึง พึงพอใจน้อยที่สุด สำหรับเกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย ใช้เกณฑ์ ดังนี้ 4.51-5.00 หมายถึง ความพึงพอใจมากที่สุด 3.51-4.50 หมายถึง ความพึงพอใจมาก 2.51-3.50 หมายถึง ความพึงพอใจปานกลาง 1.51-2.50 หมายถึง ความพึงพอใจน้อย และ 1.00-1.50 หมายถึง ความพึงพอใจน้อยที่สุด (บุญชม ศรีสะอาด, 2545: 121) โดยทำแบบสอบถามให้นักศึกษาแสดงความพึงพอใจด้วยการให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในตอนที่ 3

3.2 นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคแผนผังความคิด วิชาการขาย ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ข้อคำถาม และภาษาที่ใช้ โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ดำเนินการแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำ

แบบสอบถาม ไปหาค่า IOC รายข้อ ได้ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ได้แบบสอบถาม ฉบับสมบูรณ์
นำไปเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แนะนำจุดประสงค์ วิธีการเรียนการสอน โดยใช้เทคนิคแผนผังความคิด ให้นักเรียนทราบ
รายละเอียดต่าง ๆ ตลอดจนการวัดผลประเมินผล ต่อจากนั้น ทดสอบความรู้พื้นฐานก่อนเรียน โดยใช้
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 10 ข้อ

2. ดำเนินการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคแผนผังความคิด จำนวน 5 สัปดาห์ ๆ ละ 60 นาที
ในแต่ละหน่วยให้นักเรียนทดสอบความรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยดำเนินการ ดังนี้

สัปดาห์ที่ 1 แนะนำการเรียนการสอน จุดประสงค์การเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผล
วิชาการขาย เรื่องส่วนประสมทางการตลาด ต่อจากนั้นดำเนินการทดสอบก่อนเรียน

สัปดาห์ที่ 2 ครูผู้สอนอธิบายส่วนประสมทางการตลาด และการเขียนแผนผังความคิด

สัปดาห์ที่ 3 ครูให้นักเรียนระดมสมองจัดทำแผนผังความคิด เรื่อง ส่วนประสมทาง
การตลาดต่อจากนั้นครูและนักเรียนร่วมกันสรุปผลงาน

สัปดาห์ที่ 4 ครูให้นักเรียนแต่ละคนจัดทำแผนผังความคิด เรื่อง ส่วนประสมทางการตลาด

สัปดาห์ที่ 5 ครูกับนักเรียนร่วมกันวิเคราะห์หลังจากทำแผนผังความคิดเสร็จแล้ว ตรวจสอบให้
คะแนน ต่อจากนั้นให้ทำแบบทดสอบหลังเรียน และความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการใช้เทคนิค
แผนผังความคิด

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูล โดยนำข้อมูลมาเรียงเรียง จัดกลุ่มในแต่ละเครื่องมือในรูปแบบต่างๆ
เพื่อหาคำตอบตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ส่วนประสมทางการตลาด โดยใช้เทคนิคแผนผังความคิด หา
ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคแผนผังความคิด โดยใช้เกณฑ์ E_1/E_2 เท่ากับ
80/80 โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ยและร้อยละ

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ ด้วย
เทคนิคแผนผังความคิด เรื่อง ส่วนประสมทางการตลาด วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ t-test แบบ
Dependent ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

3. ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ ด้วยเทคนิคแผนผัง
ความคิด เรื่อง ส่วนประสมทางการตลาด โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนในวิชาการขาย เรื่องส่วน
ประสมทางการตลาด โดยใช้เทคนิคแผนผังความคิด

แบบทดสอบ	ค่าเฉลี่ย(\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	t-test	sig
ก่อนเรียน	5.44	0.78	-38.441*	
หลังเรียน	8.70	0.54		.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 จะเห็นว่านักเรียนที่เรียนด้วยโดยใช้เทคนิคแผนผังความคิด มีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 8.70 ก่อนเรียนเท่ากับ
5.44 มีค่า t-test เท่ากับ -38.441 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาความพึงพอใจในวิชาการขาย ที่ใช้เทคนิคแผนผังความคิด

รายการประเมิน	\bar{X}	SD	แปลผล
1. ความรู้ บทบาท และทักษะของครูผู้สอนมีความ เหมาะสม	3.94	0.74	มาก
2. การเตรียมความพร้อมและความตรงต่อเวลาของ ผู้สอน	4.14	0.76	มาก
3. เนื้อหา มีความเหมาะสมและมีลำดับขั้นตอน	3.9	0.76	มาก
4. ความพร้อมของผู้เรียนในการเรียนรู้	3.30	0.91	ปานกลาง
5. กระบวนการเรียนรู้ทำให้เกิดความรู้ การรวบรวม ข้อมูล และกระบวนการคิดวิเคราะห์	3.62	0.67	มาก
6. กระบวนการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ด้วย ตนเองอย่างเป็นระบบ	3.50	0.86	ปานกลาง
7. กระบวนการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนเกิดการมี ส่วนร่วม	3.98	0.80	มาก
8. สื่อ วัสดุและอุปกรณ์เอื้อต่อการเรียนรู้	3.68	0.75	มาก
9. วิธีการประเมินผลตามสภาพจริงและผู้เรียนมี ส่วนร่วมในการประเมิน	4.04	0.72	มาก
10. สภาพแวดล้อมเอื้อต่อการเรียนรู้	3.88	0.72	มาก
รวม	3.80	0.78	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือในวิชาการขาย โดยภาพรวมมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.80$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก 8 ข้อ และมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง 2 ข้อ โดยข้อที่นักศึกษามีความพึงพอใจมากเป็นอันดับแรก คือ ข้อที่ 2 การเตรียมความพร้อมและความตรงต่อเวลาของครูผู้สอน ($\bar{X}=4.14$) ข้อที่ได้คะแนนน้อยสุดอยู่ระดับปานกลางคือข้อ 4 ความพร้อมของผู้เรียนในการเรียนรู้ ($\bar{X}=3.30$) ตามลำดับ

สรุปผลการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการขาย เรื่อง ส่วนประสมทางการตลาด ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน โดยใช้เทคนิคแผนผังความคิด พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 8.70 กว่าก่อนเรียนที่มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 5.44 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ.05 และนักเรียนมีความพึงพอใจในวิชาการขาย อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80

อภิปรายผล

ผลการวิจัยดังกล่าว มีประเด็นสำคัญที่สามารถนำมาอภิปรายได้ดังนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่า ผลการเรียนรู้การสอนโดยใช้เทคนิคแผนผังความคิด พบว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนสอดคล้องกับการศึกษาของ ชุติพร ฤทธิ์เดช (2547) ที่ทำการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่จัดการเรียนรู้โดยใช้และไม่ใช้แผนที่ความคิด (Mind Mapping) พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่จัดการเรียนรู้โดยใช้แผนที่ความคิดสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่จัดการเรียนรู้โดยไม่ใช้แผนที่ความคิด เช่นเดียวกับ พรทิพย์ เทิดบารมี (2553) ที่ทำการศึกษาผลสัมฤทธิ์และพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาจากการใช้แผนผังความคิดสรุปเนื้อหาในรายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อชีวิต พบว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังใช้แผนผังความคิดสรุปเนื้อหาสูงกว่าก่อนใช้แผนผังความคิดทุกบท นอกจากนี้ในการศึกษาของ ชวัลณัฐ แทนคำ (2555) ที่ศึกษาการพัฒนาความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์โดยใช้แผนที่ความคิดก็พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งสะท้อนว่าการใช้แผนผังความคิดสามารถช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ที่ดีขึ้น

2. ความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน โดยใช้เทคนิคแผนผังความคิด อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ งานวิจัยของวิภา เพ็ชร เจริญรัตน์ (2555) ที่ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือใน รายวิชาจิตวิทยาการอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัยเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชา การศึกษาปฐมวัยชั้นปีที่ 1 พบว่า

1) การศึกษางานวิจัยเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้กับ นักศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการมีส่วนร่วมที่เน้นโดยครูมีส่วนร่วม พบว่า หลังการจัดกิจกรรม นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นซึ่งผลการทดสอบก่อนเรียนมีผลค่าคะแนนคิดเป็นร้อยละ 49.06 และหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วมที่เน้นโดยครูมีส่วนร่วมมีคะแนนโดยคิดเป็นร้อยละ 82.73 ส่งผลให้ผลความต่างของคะแนนระหว่างก่อนและหลังมีความเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้นกว่าก่อน การจัดกิจกรรมโดยคิดเป็นร้อยละ 23.59 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ 2) ผลความพึงพอใจของ นักศึกษาที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วมที่เน้นโดยครูมีส่วนร่วม พบว่า ภาพรวมของทุกข้อ ที่ทำการประเมิน นักศึกษามีผลความพึงพอใจโดยคิดเป็นค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.20 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากโดยมีความสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ด้านการวิจัยโดยใช้แผนผังความคิด ต้องมีการอธิบายให้มีความเข้าใจในรายละเอียดมากขึ้น เนื่องจากส่วนใหญ่ยังไม่คุ้นชินกับการเรียนการสอนโดยใช้แผนผังความคิด
2. การใช้รูปแบบการสอนโดยใช้แผนผังความคิดเพียงรูปแบบเดียว อาจทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างไม่เต็มศักยภาพเท่าที่ควร ดังนั้นผู้สอนควรมีรูปแบบการสอนที่หลากหลายมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วมที่ใช้แผนผังความคิด กับ การใช้เทคนิควิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน สำหรับนักเรียนระดับชั้นปวช.1 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน

เอกสารอ้างอิง

- ฐาปนี สิงห์นนท์. (2557). การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีการเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิค STAD และแผนที่ความคิด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ทัศนีย์ สรรพมงคล. (2552). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ โดยวิธีการสร้างแผนที่ความคิดกับการเรียนรู้ แบบปกติ. วิทยานิพนธ์ปริญญา ครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- ทิตนา แคมมณี. (2544). วิทยาการด้านการคิด. กรุงเทพฯ : เดอะมาสเตอร์กรุ๊ป.

- ปราณี กองจินดา. (2549). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์และทักษะการคิด
เลขในใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบซิปปาโดยใช้แบบฝึกหัดที่เน้นทักษะ
การคิดเลขในใจกับนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้คู่มือครู. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตร
และการสอน). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- ระดมชัย งานเขียวชาญ. (2552). เรียนเก่ง รู้ เร็ว จำดี มีหัวใจ ด้วยสุดยอดวิธีออฟเกรดสมอง.
กรุงเทพฯ: พีลกู๊ด
- รุจิรา คุ่มทรัพย์. (2557). การพัฒนาความสามารถการเรียนรู้โดยใช้แผนผังมโนทัศน์ของนักศึกษา
สาขาวิชาเคมี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ รายวิชา การวิเคราะห์น้ำ เรื่อง คุณภาพ
น้ำ. วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2539). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ:
สุวีริยาสาส์นการพิมพ์.
- วนิดาวารินทร์ ช่วงโชติ. (2558). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระการเรียนรู้วิชา
อาเซียนศึกษา เรื่อง ความรู้ พื้นฐานเกี่ยวกับสมาชิกของอาเซียน ก่อนเรียนและหลังเรียน
ของนักเรียนระดับชั้น ปวช.1/1,2 สาขาวิชาการโรงแรม. ค้นเมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2566.
จาก <http://www.esanpedia.oar.ubu.ac.th/>
- วรรษยา สำราญรัมย์. (2557). การศึกษาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
และ การคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการใช้การจัดการเรียนรู้
แบบ SQ4R ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- แหวดดา บุญตา. (2559). การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนโดยการจัดการเรียนรู้แบบแผนที่ความคิดที่
มีผล ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา พลังงานและสิ่งแวดล้อมของนักศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่2. วิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจการ
- สมนึก ภูทธิชนัน. (2553). การวัดผลการศึกษา. กภาพสินธุ์: ประสานการพิมพ์.
- สมสุข ศรีสุก. (2542). ผลการเรียนการสอนด้วยกิจกรรมบทบาทสมมติที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนคณิตศาสตร์เรื่อง เลขดัชนี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
(การมัธยมศึกษา) ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีบูรพา.
- สายฝน ศรีษะนาราช. (2558). ผลของการใช้ชุดฝึกทักษะการคำนวณ เรื่องเสียง ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนวิชาฟิสิกส์และความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยชุดฝึกทักษะการคำนวณของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา 2 กรุงเทพมหานคร.
(การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

สิฏฐากร ชูทรัพย์และคณะ. (2562). การขายเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : เอมพันธ์.

สุคนธ์ สินธพานนท์และคณะ. (2552). การจัดกระบวนการเรียนรู้ : เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.

อมรรัตน์ นามบุญสร้าง. (2552). ผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคแผนที่ความคิดต่อ
ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนใน
เขตอำเภอลาดหลุมแก้ว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต 1. วิทยานิพนธ์
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.

อาณัติ รัตนธิรกุล. (2553). สร้าง Mind Map อย่างชาญฉลาดด้วย Mind Manager. กรุงเทพฯ:
ซีเอ็ด ยูเคชั่น.

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้กระบวนการกลุ่ม เรื่อง จริยธรรมในอาชีพ
คอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชา
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน

The Development of Learning Achievement by Using a Group Process
on the Subject of Ethics in Computer Careers for 3rd Year Vocational
Certificate Students in The Field of Business Computer Wimol Sriyan
Technological College

คมวุฒิ อินทรวีรตัน¹

¹สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน, E-mail: saijai_20@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่ม เรื่อง จริยธรรมในอาชีพคอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน และ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่มเรื่อง จริยธรรมในอาชีพคอมพิวเตอร์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน ปีการศึกษา จำนวน 39 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่ม เรื่องจริยธรรมในอาชีพคอมพิวเตอร์ (IOC=0.78) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89 และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนใช้กระบวนการกลุ่ม มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติทดสอบทีแบบอิสระ

ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้กระบวนการกลุ่ม เรื่องจริยธรรมในอาชีพคอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน นักเรียนมีคะแนนหลังเรียนที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.10 สูงกว่าคะแนนก่อนเรียนที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.94 ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีคะแนนพัฒนาการเท่ากับ 9.16 2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่มเรื่องจริยธรรมในอาชีพคอมพิวเตอร์ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =4.06, SD=0.44)

คำสำคัญ: การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กระบวนการกลุ่ม จริยธรรมในอาชีพคอมพิวเตอร์

Abstract

The objectives of this research were to 1) develop learning achievement. by using the group process on ethics in the computer profession for 3rd year vocational certificate students in the field of business Computer Wimol Sriyan Technological College, and 2) to study student satisfaction toward teaching by using the subject group process. Ethics in computer career the samples used were 3rd year vocational certificate students in business computing. Wimol Sriyan Technological College, academic year, 39 students were drawn from group random sampling. The tools used for data collection were learning management plans using a group process. on ethics in computer careers (IOC=0.78), an achievement test there was a reliability value of 0.89 and a questionnaire on student satisfaction towards teaching using the group process. the reliability was 0.96. statistics used in data analysis were mean, standard deviation. and tested the hypothesis by independent t-test.

The results of the research revealed that 1) the learning achievement by using the group process. On ethics in the computer profession for 3rd year vocational certificate students in the field of Business Computer Wimol sriyan Technological College students had an average score of 15.10 after study, higher than the score before study at an average of 5.94, which was significantly different at the .05 level with a developmental score of 9.16. Students are further taught using a group process. On ethics in the computer profession the overall picture was at a high level (\bar{X} =4.06, SD=0.44)

Keywords: development of academic achievement, group process, computer career ethics

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 พร้อมกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้องและพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ.2546 หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่านักเรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่านักเรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษา ต้องส่งเสริมให้

นักเรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ จากการเรียนการสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ โดยเฉพาะรายวิชาจริยธรรมในอาชีพคอมพิวเตอร์ ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนในสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ได้พยายามปรับการเรียนเปลี่ยนการสอน โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ มีความรู้ ความเข้าใจ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพได้ในอนาคต

การเรียนโดยใช้กระบวนการกลุ่ม เป็นประสบการณ์ทางการเรียนรู้ที่นักเรียนได้รับการลงมือร่วมปฏิบัติกิจกรรมเป็นกลุ่ม กลุ่มจะมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของแต่ละคนแต่ละคนในกลุ่มจะมีอิทธิพลและมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกันเป็นการเรียนการสอนที่ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนโดยให้นักเรียนทุกคนมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุด เป็นการเรียนการสอน ที่เน้นให้นักเรียนได้เรียนรู้จากกลุ่มให้มากที่สุด กลุ่มจะเป็นแหล่งความรู้สำคัญที่จะฝึกให้ผู้เกิดความรู้ความเข้าใจ และสามารถปรับตัวและเข้ากับผู้อื่นได้ เป็นการสอนที่ยึดหลักการค้นพบและสร้างสรรค์ความรู้ด้วยตัวเองของนักเรียนเอง โดยครูเป็นผู้ส่งเสริมให้นักเรียนพยายามค้นหา และพบคำตอบด้วยตนเอง เป็นการสอนที่ให้ความสำคัญของกระบวนการเรียนรู้ ว่าเป็นเครื่องมือที่จำเป็นในการแสวงหาความรู้ และคำตอบต่าง ๆ ครูจะต้องให้ความสำคัญของกระบวนการต่าง ๆ ในการแสวงหาคำตอบ (สำนักงานคณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ, 2540) ซึ่งสอดคล้องกับ สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ (2547) ที่ได้กล่าวว่า กระบวนการกลุ่ม เป็นกระบวนการที่นักเรียนได้รับรู้จากการลงมือ ร่วมกันปฏิบัติเป็นกลุ่ม กลุ่มจะมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน และสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มก็มีอิทธิพลและปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกัน

จากการเรียนในปัจจุบันพบว่า นักเรียนยังขาดความรู้ ความเข้าใจ ในการเรียนเรื่องจริยธรรมในอาชีพคอมพิวเตอร์ ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด จำนวนร้อยละ 60 (ฝ่ายวัดผลวิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน, 2564) ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนได้ศึกษาค้นคว้า หาวิธีการที่จะมาพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จึงได้กระบวนการกลุ่มมาใช้ในการในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้กระบวนการกลุ่ม เรื่องจริยธรรมในอาชีพคอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน เพื่อแก้ปัญหาให้นักเรียนขาดความรู้ ความเข้าใจ เรื่องจริยธรรมในอาชีพคอมพิวเตอร์ อันจะส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้กระบวนการกลุ่ม เรื่องจริยธรรมในอาชีพคอมพิวเตอร์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน

2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่ม ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรีรัมย์

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนที่เรียนเรื่องจริยธรรมในอาชีพคอมพิวเตอร์ โดยใช้กระบวนการกลุ่ม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

ความหมายของกระบวนการกลุ่ม

สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ (2547) ได้ให้ความหมายของกระบวนการกลุ่ม เป็นกระบวนการที่นักเรียนได้รับรู้จากการลงมือ ร่วมกันปฏิบัติเป็นกลุ่ม กลุ่มจะมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน และสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มก็มีอิทธิพลและปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกัน ซึ่งหลักการจัดการเรียนรู้โดยกระบวนการกลุ่ม มีดังนี้

1. เป็นวิธีการที่ฝึกนักเรียนเป็นศูนย์กลางทางการเรียนรู้ โดยให้นักเรียนทุกคนมีโอกาสปฏิบัติกิจกรรมมากที่สุด

2. ให้นักเรียนได้เรียนรู้จากกลุ่มมากที่สุด

3. ให้นักเรียนค้นพบและสร้างสรรค์ความรู้ด้วยตนเอง

4. ให้ความสำคัญของกระบวนการเรียนรู้ ผู้สอนจะต้องให้ความสำคัญของกระบวนการต่าง ๆ

ในการแสวงหา

หลักการสอนแบบกระบวนการกลุ่ม

การเรียนแบบกระบวนการกลุ่ม คือ ประสบการณ์ทางการเรียนรู้ที่นักเรียนได้รับจากการลงมือร่วมปฏิบัติกิจกรรมเป็นกลุ่ม กลุ่มจะมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของแต่ละคนแต่ละคนในกลุ่มมีอิทธิพลและมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกัน หลักการสอนโดยวิธีกระบวนการกลุ่ม มีหลักการเพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน สรุปได้ดังนี้ (คณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ สำนักงาน, 2540)

1. เป็นการเรียนการสอนที่ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนโดยให้นักเรียนทุกคนมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุด

2. เป็นการเรียนการสอน ที่เน้นให้นักเรียนได้เรียนรู้จากกลุ่มให้มากที่สุด กลุ่มจะเป็นแหล่งความรู้สำคัญที่จะฝึกให้ผู้เกิดความรู้ความเข้าใจ และสามารถปรับตัวและเข้ากับผู้อื่นได้

3. เป็นการสอนที่ยึดหลักการค้นพบและสร้างสรรค์ความรู้ด้วยตัวเองของนักเรียนเอง โดยครูเป็นผู้จัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนพยายามค้นหา และพบคำตอบด้วยตนเอง

4. เป็นการสอนที่ให้ความสำคัญของกระบวนการเรียนรู้ ว่าเป็นเครื่องมือที่จำเป็นในการแสวงหาความรู้ และคำตอบต่าง ๆ ครูจะต้องให้ความสำคัญของกระบวนการต่าง ๆ ในการแสวงหาคำตอบ

รูปแบบและขั้นตอนการสอนแบบกระบวนการกลุ่ม

รูปแบบการสอนแบบกระบวนการกลุ่ม รูปแบบการสอนแบบกระบวนการกลุ่ม (คณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ สำนักงาน, 2540) มีขั้นตอนดังนี้

1. ตั้งจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน ทั้งจุดมุ่งหมายทั่วไปและจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม
2. การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยเน้นให้นักเรียนลงมือประกอบกิจกรรมด้วยตนเองและมีการเพื่อทำงานเป็นกลุ่ม เพื่อให้มีประสบการณ์ในการทำงานกลุ่ม ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

2.1 ขั้นนำ เป็นการสร้างบรรยากาศและสมาธิของนักเรียนให้มีความพร้อมในการเรียนการสอน การจัดสถานที่ การแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย แนะนำวิธีดำเนินการสอน กติกาหรือกฎเกณฑ์การทำงาน ระยะเวลาการทำงาน

2.2 ขั้นสอน เป็นขั้นที่ครูลงมือสอนโดยให้นักเรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมเป็นกลุ่ม ๆ เพื่อให้เกิดประสบการณ์ตรง โดยที่กิจกรรมต่าง ๆ จะต้องคัดเลือกให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่องในบทเรียน เช่น กิจกรรม เกมและเพลง บทบาทสมมติ สถานการณ์จำลอง การอภิปรายกลุ่ม เป็นต้น

2.3 ขั้นวิเคราะห์ เมื่อดำเนินการจัดประสบการณ์เรียนรู้แล้ว จะให้นักเรียนวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมต่าง ๆ ความสัมพันธ์กันในกลุ่ม ตลอดจนความร่วมมือในการทำงานร่วมกัน โดยวิเคราะห์ประสบการณ์ที่ได้รับจากการทำงานกลุ่มให้คนอื่นได้รับรู้ เป็นการถ่ายทอดประสบการณ์การเรียนรู้ของกันและกัน ขั้นวิเคราะห์จะช่วยให้ นักเรียนเข้าใจตนเอง เข้าใจผู้อื่น และมองเห็นปัญหาและวิธีการทำงานที่เหมาะสม เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการทำงาน เป็นการถ่ายโอนประสบการณ์การเรียนรู้ที่ดี จะช่วยให้นักเรียนสามารถค้นแนวคิดที่ต้องการด้วยตนเอง เป็นการขยายประสบการณ์การเรียนรู้ให้ถูกต้องเหมาะสม

2.4 ขั้นสรุปและนำหลักการไปประยุกต์ใช้ นักเรียนสรุป รวบรวมความคิดให้เป็นหมวดหมู่ โดยครูกระตุ้นให้แนวทางและหาข้อสรุป จากนั้นนำข้อสรุปที่ค้นพบจากเนื้อหาวิชาที่เรียนไปประยุกต์ใช้ให้เข้ากับตนเองและนำหลักการที่ได้ไปใช้เพื่อการปรับปรุงตนเอง ประยุกต์ใช้ให้เข้ากับคนอื่นประยุกต์เพื่อแก้ปัญหาและสร้างสรรค์สิ่งที่เกิดประโยชน์ต่อสังคม ชุมชน และดำรงชีวิตประจำวัน เช่น การปรับปรุงบุคลิกภาพ เกิดความเห็นอกเห็นใจ เคารพสิทธิของผู้อื่น แก้ปัญหา ประดิษฐ์สิ่งใหม่ เป็นต้น

2.5 ขั้นประเมินผล เป็นการประเมินผลว่า นักเรียนบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายมากน้อยเพียงใด โดยจะประเมินทั้งด้านเนื้อหาวิชาและด้านกลุ่มมนุษยสัมพันธ์ ได้แก่ ประเมินด้านมนุษย

สัมพันธ์ ผลสัมฤทธิ์ของกลุ่ม เช่น ผลการทำงาน ความสามัคคี คุณธรรมหรือค่านิยมของกลุ่ม ประเมินความสัมพันธ์ในกลุ่ม จากการให้สมาชิกติชมหรือวิจารณ์แก่กันโดยปราศจากอคติ จะทำให้นักเรียนสามารถประเมินตนเองได้และจะทำผู้สอนเข้าใจนักเรียนได้ อันจะทำให้ นักเรียนผู้สอนเข้าใจปัญหาซึ่งกันและกันอันจะเป็นหนทางในการนำไปพิจารณาแก้ปัญหาและจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ นักเรียน

วิธีการสอนที่สอดคล้องกับหลักการการสอนแบบกระบวนการกลุ่ม

1. การระดมความคิด เป็นการรวมกลุ่มที่ประกอบด้วยสมาชิก 4-5 คน และให้ทุกคนแสวงหาความคิดเห็นอย่างทั่วถึง เพื่อรวบรวมความคิดในเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้ได้หลายแง่มุม ทุกความคิดได้รับการยอมรับโดยไม่มีการโต้แย้งกัน แล้วนำความคิดทั้งหมดมาผสมกัน

2. ผู้สอนสร้างสถานการณ์สมมติขึ้นโดยให้นักเรียนตัดสินใจทำอย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งมีการสรุปผลในลักษณะของการแพ้การชนะ วิธีการนี้จะช่วยให้นักเรียนได้วิเคราะห์ความรู้สึกนึกคิด และพฤติกรรมต่าง ๆ วิธีการสอนนี้จะช่วยให้นักเรียนมีความสุขในการเรียนและเกิดความสนุกสนาน

3. บทบาทสมมติ เป็นวิธีการสอนที่มีการกำหนดบทบาทของนักเรียนในสถานการณ์ที่สมมติขึ้นมาโดยให้นักเรียนสวมบทบาทและแสดงออกโดยใช้บุคลิกภาพประสบการณ์และความรู้สึกนึกคิดของตนเป็นหลัก วิธีการสอนนี้เปิดโอกาสให้นักเรียนมีโอกาสศึกษาวิเคราะห์ความรู้สึกและพฤติกรรมของตนอย่างลึกซึ้ง ทั้งยังช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่มีชีวิตชีวา

4. สถานการณ์จำลอง เป็นวิธีการสอนโดยการจำลองสถานการณ์จริงหรือสร้างสถานการณ์ให้ใกล้เคียงกับความเป็นจริงแล้วให้นักเรียนอยู่ในสถานการณ์นั้นพร้อมทั้งแสดงพฤติกรรมเมื่ออยู่ในสถานการณ์ที่กำหนดให้ วิธีนี้จะช่วยให้นักเรียนฝึกทักษะการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ซึ่งในสถานการณ์จริงนักเรียนอาจจะไม่กล้าแสดงออก

5. กรณีตัวอย่าง เป็นวิธีการสอนที่ใช้การสอนเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจริง แต่นำมาดัดแปลงเพื่อให้นักเรียนใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิเคราะห์และอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันอันจะนำไปสู่การสร้าง ความเข้าใจและฝึกทักษะการแก้ปัญหา การรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ซึ่งจะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายสำหรับนักเรียนยิ่งขึ้น

6. การแสดงละคร เป็นวิธีการสอนที่ให้นักเรียนแสดงบทบาทตามบทที่มีผู้เขียนหรือกำหนดไว้ให้ โดยผู้แสดงจะต้องแสดงบทบาทตามที่กำหนดโดยไม่นำเอาบุคลิกภาพและความรู้สึกนึกคิดเข้ามาใส่ในการแสดงบทบาทนั้น ๆ วิธีนี้จะช่วยให้มีประสบการณ์ในการรับรู้เหตุผล ความรู้สึกนึกคิดและพฤติกรรมของผู้อื่นซึ่งจะช่วยฝึกทักษะการทำงานร่วมกันและรับผิดชอบร่วมกัน

สรุป ผู้วิจัยใช้วิธีการสอนแบบกระบวนการกลุ่ม โดยการระดมความคิด ซึ่งเป็นวิธีการสอน โดยการจับนักเรียนเป็นกลุ่มย่อยที่มีสมาชิก 5-6 คน และมีการกำหนดให้มีผู้นำกลุ่มทำหน้าที่เป็น

ผู้ดำเนินการอภิปราย สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นแล้วสรุปหรือประมวลสาระที่ได้จากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน วิธีการนี้เปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมในการเสนอข้อมูลหรือประสบการณ์ของตนเองเพื่อให้กลุ่มได้ข้อมูลมากขึ้นวิธีการสอนที่สนับสนุนหลักการสอนแบบกระบวนการกลุ่มเหล่านี้ เป็นวิธีการสอนที่ช่วยให้การจัดประสบการณ์การสอนที่หลากหลายและผู้สอนอาจใช้วิธีสอนอื่น ๆ ได้อีก โดยยึดหลักสำคัญ คือ การเลือกใช้วิธีการสอนที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ของการสอนแต่ละครั้ง

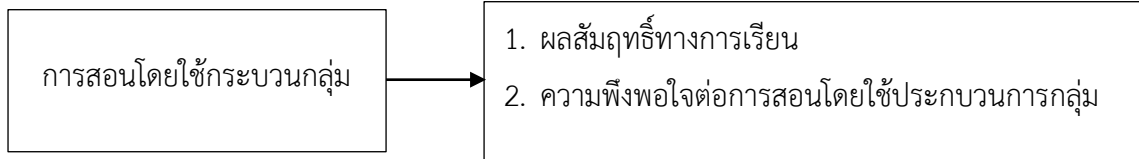
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จิตลดา กองแก้ว (2562) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม เพื่อส่งเสริมทักษะการปฏิบัติวิงานประดิษฐ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วัดอุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม เพื่อส่งเสริมทักษะการปฏิบัติวิงานประดิษฐ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า 1) การจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม วิงานประดิษฐ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 80.52/80.25 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม วิงานประดิษฐ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม วิงานประดิษฐ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยรวมมีระดับคะแนนเฉลี่ย 4.66 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.54 ระดับความพึงพอใจมากที่สุด

พนิดา สานิง (2562) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชา ส25013 ประวัติศาสตร์ 5 และทักษะกระบวนการกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสตูลวิทยา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา วัดอุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชา ส 23103 ประวัติศาสตร์ 5 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสตูลวิทยา ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชา ส 23103 ประวัติศาสตร์ 5 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสตูลวิทยา โดยจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน ปีการศึกษา 2565 จำนวน 3 ห้อง ทั้งหมด 72 คน (จากสถิติ นักเรียนของฝ่ายทะเบียนวิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน. 2565)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน ปีการศึกษา 2565 จำนวน 39 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องจริยธรรมในอาชีพคอมพิวเตอร์
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่ม

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องจริยธรรมในอาชีพคอมพิวเตอร์

1.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง ศึกษาเนื้อหา จุดประสงค์ คำอธิบายรายวิชา ต่อจากนั้นเขียนแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่ม เรื่องจริยธรรมในอาชีพคอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

1.2 นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่ม ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ 3 ท่าน ได้แก่ อาจารย์ปนัดดา พิริยชนานันท์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน อาจารย์วิลาวัลย์ ลีลารัตน์ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียานและอาจารย์โดม เจริญศิริ หัวหน้าสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน ทำการตรวจแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่ม จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ นำมาหาค่าความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 และได้ค่าความสอดคล้องทั้งฉบับเท่ากับ 0.78 แล้วจึงนำมาใช้จริง

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.1 ศึกษาเอกสาร ที่เกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แล้วสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีลักษณะเป็นปรนัย 20 ข้อ 20 คะแนน นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ จำนวน 3 ท่าน ต่อจากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำไปหาค่าดัชนีวัดความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่าเท่ากับ 0.67-1.00

2.2 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียน จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (P) เกณฑ์ความยากของข้อสอบ กำหนดไว้ระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) เกณฑ์อำนาจจำแนกของข้อสอบกำหนดไว้ 0.20 ขึ้นไป ได้ค่าความยากง่ายเท่ากับ 0.23-0.80 และค่าอำนาจจำแนกเท่ากับ 0.25-0.78 จากแบบทดสอบ 30 ข้อ คัดเลือกไว้ 20 ข้อ จากนั้นนำแบบทดสอบที่มีค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกตามเกณฑ์ ไปหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตรคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (KR-20) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ เท่ากับ 0.89

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่ม

3.1 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่ม เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอนคือตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน มีลักษณะเป็นแบบสอบถามประเภทปลายปิดให้เลือกตอบ ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่ม จำนวน 8 ข้อ โดยทำแบบสอบถามให้นักเรียนแสดงความพึงพอใจด้วยการให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ซึ่งลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert Scale) โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ 5 คะแนน หมายถึง พึงพอใจมากที่สุด 4 คะแนน หมายถึง พึงพอใจมาก 3 คะแนน หมายถึง พึงพอใจปานกลาง 2 คะแนน หมายถึง พึงพอใจน้อย และ 1 คะแนน หมายถึง พึงพอใจน้อยที่สุด ส่วนเกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย ใช้เกณฑ์ ดังนี้ 4.51-5.00 หมายถึง ความพึงพอใจมากที่สุด 3.51-4.50 หมายถึง ความพึงพอใจมาก 2.51-3.50 หมายถึง ความพึงพอใจปานกลาง 1.51-2.50 หมายถึง ความพึงพอใจน้อยและ 1.00-1.50 หมายถึง ความพึงพอใจน้อยที่สุด (บุญชม ศรีสะอาด, 2545: 121)

3.2 นำแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่ม ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจแก้ไขและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ตลอดจนวิเคราะห์ความเที่ยงตรงในด้านเนื้อหา ความเข้าใจและการใช้ภาษา เพื่อให้ถูกต้องเหมาะสมยิ่งขึ้น โดยผู้เชี่ยวชาญ

จำนวน 3 ท่าน แล้วนำแบบสอบถามไปหาค่า IOC รายข้อได้ค่า IOC อยู่ในระหว่าง 0.67-1.00 เพื่อนำไปทดลองใช้

3.3 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ กับนักเรียนกลุ่มเดิม จำนวน 30 คน จากนั้นนำไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.96 จึงได้แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่ม ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูล มาวิเคราะห์หาค่าความพึงพอใจของนักเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ตั้งจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน ทั้งจุดมุ่งหมายทั่วไปและจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม
2. การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยเน้นให้นักเรียนลงมือประกอบกิจกรรมด้วยตนเองและมีการทำงานเป็นกลุ่ม เพื่อให้มีประสบการณ์ในการทำงานกลุ่ม ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

2.1 ขั้นนำ ครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้และนำเข้าสู่บทเรียนตามแผนการเรียนรู้ที่ได้จัดทำขึ้น และได้ทำการทดสอบวัดความรู้ก่อนจะทำการสอน (สัปดาห์ที่ 1)

2.2 ขั้นสอน ครูจัดกลุ่มนักเรียนโดยการแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน โดยคละความสามารถและให้ใบงานเพื่อทำกิจกรรมโดยใช้กระบวนการกลุ่มมีลักษณะเป็นโจทย์กรณีศึกษาให้วิเคราะห์ (สัปดาห์ที่ 2-4)

2.3 ขั้นวิเคราะห์ เมื่อดำเนินการจัดประสบการณ์เรียนรู้แล้ว จะให้นักเรียนระดมความคิดวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็น ตลอดจนอธิบายหน้าที่ของแต่ละคนในการให้ความร่วมมือในการทำงานร่วมกัน และช่วยวิเคราะห์ประสบการณ์ที่ได้รับจากการทำงานกลุ่มให้กลุ่มอื่นได้รับรู้ เป็นการถ่ายทอดประสบการณ์การเรียนรู้ของกันและกัน เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการทำงาน เป็นการถ่ายทอดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ดี จะช่วยให้นักเรียนสามารถค้นหาแนวคิดที่ต้องการด้วยตนเอง เป็นการขยายประสบการณ์การเรียนรู้ให้ถูกต้องเหมาะสม (สัปดาห์ที่ 5-6)

2.4 ขั้นสรุป นักเรียนได้ทำการนำเสนอผลงานกลุ่ม (สัปดาห์ที่ 7)

2.5 ขั้นประเมินผล ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน และทำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่ม (สัปดาห์ที่ 8)

การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้กระบวนการกลุ่ม เรื่องจริยธรรมในอาชีพคอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติทดสอบที

แบบ dependent 2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่ม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้กระบวนการกลุ่ม

ผลการสอบ	จำนวนนักเรียน	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	คะแนนพัฒนา	t-test	sig
ก่อนเรียน	39	5.94	1.57	9.16	25.361*	.000
หลังเรียน	39	15.10	1.39			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่า นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน ที่เรียนโดยใช้กระบวนการกลุ่ม เรื่องจริยธรรมในอาชีพคอมพิวเตอร์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยคะแนนก่อนเรียนเท่ากับ 5.94 คะแนนหลังเรียนเท่ากับ 15.10 คะแนนพัฒนาผลสัมฤทธิ์เพิ่มขึ้นเท่ากับ 9.16 และมีค่า t เท่ากับ 25.361 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่มมีการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ตารางที่ 2 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่ม

รายการความพึงพอใจ	\bar{X}	SD	แปลผล
1. แนะนำการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่ม	4.08	0.38	มาก
2. แนะนำใบมอบหมายงานชัดเจน	3.83	0.54	มาก
3. แนะนำแหล่งค้นคว้าภายนอก	4.00	0.39	มาก
4. เข้าใจเนื้อหาสาระเพิ่มมากขึ้น	3.95	0.50	มาก
5. เกิดความกระตือรือร้น	4.15	0.42	มาก
6. รู้จักการทำงานเป็นทีม	4.10	0.37	มาก
7. ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน	4.35	0.53	มาก
8. เกิดความเสียสละ	4.02	0.35	มาก
ความพึงพอใจโดยรวม	4.06	0.44	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่ม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.06$, $SD=0.44$) เมื่อพิจารณาเป็นรายการทุกรายการอยู่ในระดับมาก รายการที่ได้ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ($\bar{X}=4.06$, $SD=0.44$) และต่ำที่สุดคือ แนะนำใบมอบหมายงานชัดเจน ($\bar{X}=3.83$, $SD=0.54$)

สรุปผลการวิจัย

1. การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้กระบวนการกลุ่ม เรื่องจริยธรรมในอาชีพคอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน คณะนันทน์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนที่ค่า $t\text{-test}=25.361$ โดยมีคะแนนพัฒนาการเพิ่มขึ้นเท่ากับ 9.16 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่ม นักเรียนมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.06$, $SD=0.44$) ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ($\bar{X}=4.06$, $SD=0.44$) และต่ำที่สุดคือ แนะนำใบมอบหมายงานชัดเจน ($\bar{X}=3.83$, $SD=0.54$)

อภิปรายผล

1. การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้กระบวนการกลุ่ม เรื่องจริยธรรมในอาชีพคอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นโดยคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และมีคะแนนพัฒนาการเพิ่มขึ้นที่เป็นเช่นนี้เนื่องมาจาก นักเรียนได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่ม ซึ่งกลุ่มสามารถพัฒนาบุคคลที่เป็นสมาชิกได้เป็นอย่างดี ผู้นำกลุ่มจะสามารถสังเกตพฤติกรรมของสมาชิกในกลุ่มได้ ทำให้เข้าใจแล้วมองเห็นลักษณะแบบต่าง ๆ ของสมาชิกบางคนไม่สามารถติดต่อกับคนอื่นได้ บางคนก้าวร้าว บางคนยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง ลักษณะดังกล่าวถ้าบุคคลไม่เข้ากลุ่มจะไม่มีโอกาสสังเกตเห็นได้เลย ดังนั้น ผู้นำกลุ่มและสมาชิกสามารถวินิจฉัยหรือประเมินลักษณะและพฤติกรรมเหล่านั้นได้ และจะช่วยให้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจบุคคลในกลุ่มได้ดีขึ้น ส่วนการปฏิบัติงานเป็นกลุ่ม สมาชิกกลุ่มจะมีโอกาสระดมความคิดร่วมกัน วางแผนร่วมกัน ประสานงานกัน และทำให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพนอกจากนี้กระบวนการกลุ่มยังเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ศักยภาพของแต่ละคนในด้านความคิด ช่วยให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างสนุกสนาน ไม่เบื่อหน่าย กระตุ้นให้เกิดความกระตือรือร้น นักเรียนได้ค้นพบด้วยตนเอง เรียนรู้ด้วยการกระทำกิจกรรมด้วยตนเอง ช่วยให้นักเรียนมีโอกาสนำเนื้อหาวิชาหรือสาระจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรม ส่งผลให้นักเรียนเกิดความเข้าใจ จึงทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตลดา

กองแก้ว (2562) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม เพื่อส่งเสริมทักษะการปฏิบัติวิงานประดิษฐ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม วิงานประดิษฐ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พนิดา สานิง (2562) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชา ส25013 ประวัติศาสตร์ 5 และทักษะกระบวนการกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสตูลวิทยา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชา ส 23103 ประวัติศาสตร์ 5 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสตูลวิทยา โดยจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่ม นักเรียนมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่ค่าเฉลี่ย 4.06 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.44 ที่เป็นเช่นนี้เป็นเพราะนักเรียนได้รับการสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่มส่งเสริมให้นักเรียนพยายามค้นหา และพบคำตอบด้วยตนเอง เกิดความกระตือรือร้น รู้จักแก้ปัญหา โดยมีครูเป็นผู้ชี้แนะ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตลดา กองแก้ว (2562) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม เพื่อส่งเสริมทักษะการปฏิบัติวิงานประดิษฐ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม วิงานประดิษฐ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยรวมมีระดับคะแนนเฉลี่ย 4.66 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.54 ระดับความพึงพอใจมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ควรจัดกระบวนการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่มกับรายวิชาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
2. ควรแนะนำใบมอบหมายงานและแหล่งค้นคว้าให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำวิจัยเกี่ยวกับการเปรียบเทียบการสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่มกับการสอนแบบแผนผังความคิด สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน
2. ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความพึงพอใจในการใช้กระบวนการกลุ่มกับแผนผังความคิด สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน
3. ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่ม โดยใช้ใบมอบหมายงานที่ชัดเจน สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน

เอกสารอ้างอิง

- จิตลดา กองแก้ว. (2562). การจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม เพื่อส่งเสริมทักษะการปฏิบัติ
วิชาการประดิษฐ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. ค้นเมื่อวันที่ 5 กันยายน 2565, จาก
<http://www.tsb2phayasri.ac.th>
- พนิดา สานิง. (2562). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชา ส23103 ประวัติศาสตร์ 5 และ
ทักษะกระบวนการกลุ่มของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสตูลวิทยา. ค้นเมื่อวันที่ 5
กันยายน 2565, จาก <http://www.stw.ac.th>
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2540). การจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่ม.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุ.
- สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ. (2547). 19 วิธีจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ. พิมพ์
ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน
รายวิชากลยุทธ์ทางการตลาด ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.1
วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรีیان ด้วยการเรียนแบบมีส่วนร่วม โดยใช้กรณีศึกษา
Comparison of Academic Achievement before and after Studying
Marketing Strategy Course of Students at the Vocational Level 1
Wimol Sriyan Technological College with Participatory Learning Using
Case Studies

เชษฐชน หอมแ่ม¹

¹สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรีیان, E-mail: saijai_20@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน รายวิชากลยุทธ์ทางการตลาด ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.1 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยี วิมล ศรีیان ด้วยการเรียนแบบมีส่วนร่วม โดยใช้กรณีศึกษา 2) ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการ เรียนแบบมีส่วนร่วม โดยใช้กรณีศึกษา กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาระดับชั้น ปวส.1 สาขาวิชา การตลาด ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 25 คน ซึ่งได้มาจากสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชากลยุทธ์ทางการตลาด ได้ประสิทธิภาพเท่ากับ 86.33/83.11 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.86 และ แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนแบบมีส่วนร่วม โดยใช้กรณีศึกษา ได้ค่าความ เชื่อมั่นเท่ากับ 0.89 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบทีแบบ เป็นอิสระต่อกัน

ผลการวิจัย พบว่า 1) นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชากลยุทธ์ทางการตลาด ด้วยการ เรียนแบบมีส่วนร่วม โดยใช้กรณีศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน 11.92 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน 23.64 และมีค่า t เท่ากับ -47.170 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนแบบมีส่วนร่วม โดยใช้กรณีศึกษา ภาพรวมอยู่ในระดับ มาก (\bar{X} =4.29, SD =0.79)

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลยุทธ์ทางการตลาด การเรียนแบบมีส่วนร่วม

Abstract

This research the objectives are to 1) compare learning achievements before and after taking the marketing strategy course. of students at the vocational level 1 in the field of marketing Wimol Sriyan Technological College with participatory learning by using a case study. Using case studies the sample group was 25 students in the first vocational degree in Marketing, the first semester of the academic year 2022, drawn from group random sampling. The tools used were learning management plans. Marketing Strategy Course the efficiency was 86.33/83.11 on the learning achievement test. The confidence value was 0.86 and the satisfaction questionnaire of students toward participatory learning. Using case studies the confidence value was 0.89. Data were analyzed using the mean, standard deviation and independent t-test statistics.

The results of the research were as follows: 1) Students had learning achievements in the marketing strategy course with participatory learning the use of case studies after study is higher than before. The pre-learning average score was 11.92, the post-learning average score was 23.64, and the t value was -47.170, with a statistical significance of .05. 2) Students' satisfaction towards participatory learning using case studies the overall picture is at a high level (\bar{X} =4.29, SD=0.79).

Keywords: academic achievement, marketing strategy, participatory learning

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่านักเรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่านักเรียนมีความสำคัญที่สุดกระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้นักเรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ โดยมาตรา 24 การจัดการกระบวนการเรียนรู้ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการดังต่อไปนี้ 1) จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของนักเรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล 2) ฝึกทักษะ กระบวนการความคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา 3) จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริงฝึกการปฏิบัติให้ ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545: 11-12) ซึ่ง

กรณีศึกษาเป็นการนำเสนอสถานการณ์ ข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นกับองค์กรและบุคคลต่าง ๆ อาจไม่เปิดเผยชื่อสถานที่ ตัวบุคคลจริง และมีการปรับเปลี่ยนตัวเลขข้อมูลบางอย่างเพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบ หรือความเสียหายที่อาจจะได้รับ ทั้งนี้กรณีศึกษาจะต้องไม่มีการวิเคราะห์อยู่ในตัวเนื้อหา ซึ่งจะมิประโยชน์กับ นักศึกษานักศึกษาศาสนาสามารถใช้ความรู้และทฤษฎีต่าง ๆ ได้เรียนมาประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง เพื่อพัฒนาทักษะของนักศึกษาในการตัดสินใจและการแก้ปัญหา สามารถเชื่อมโยงสถานการณ์จริงกับทฤษฎีต่าง ๆ ที่ได้เรียนมามีส่วนร่วมในการเรียน และเพื่อพัฒนาทักษะและความสามารถในการสื่อสาร และการนำเสนอในรูปแบบการเขียน และการพูด (สுகนธ์ สิ้นธพานนท์, 2545: 126)

จากการสังเกตของผู้วิจัย พบว่า นักศึกษาระดับชั้น ปวส.1 ขาดความรู้ ความเข้าใจ ในการคิดวิเคราะห์เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น สรุปประเด็นปัญหา สิ่งทีกรณีศึกษาต้องการให้ผู้อ่านประเมิน และ ตัดสินใจ สรรหาทางเลือกต่าง ๆ เพื่อแก้ปัญหาที่ยังไม่ถูกต้อง ส่งผลให้นักศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ผ่านเกณฑ์

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำวิจัยเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชากลยุทธ์ทางการตลาด สำหรับนักศึกษาระดับชั้น ปวส. 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน ด้วยการเรียนแบบมีส่วนร่วม โดยใช้กรณีศึกษา เพื่อให้ให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นในการเรียน เกิดความพึงพอใจ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังเรียนรายวิชากลยุทธ์ทางการตลาด ของนักศึกษาระดับชั้นปวส.1 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน ด้วยการเรียนแบบมีส่วนร่วม โดยใช้กรณีศึกษา
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนแบบมีส่วนร่วม โดยใช้กรณีศึกษา

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชากลยุทธ์ทางการตลาด ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.1 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน ด้วยการเรียนแบบมีส่วนร่วม โดยใช้กรณีศึกษา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

ความหมายการมีส่วนร่วม

สาคร มหาทิงค์ (2556) ได้กล่าวถึงความหมายของการมีส่วนร่วม การเปิดโอกาสให้ประชาชนไม่ว่าจะเป็นบุคคลหรือกลุ่มบุคคล เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง ไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อมในลักษณะของการร่วมรับรู้ ร่วมคิดร่วมทำ

ลำดับขั้นตอนและระดับของการมีส่วนร่วม

ธีระพงษ์ แก้วหาวงษ์ (2543: 149-163) ได้จำแนกขั้นตอนการมีส่วนร่วม แบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ: ในกระบวนการของการตัดสินใจนั้น ประการแรกที่สุดที่จะต้องกระทำก็คือ การกำหนดความต้องการและการจัดลำดับความสำคัญ ต่อจากนั้นก็เลือกนโยบายและประชาชนที่เกี่ยวข้อง การตัดสินใจนี้เป็นกระบวนการต่อเนื่องที่ต้องดำเนินการไปเรื่อย ๆ ตั้งแต่การตัดสินใจในช่วงเริ่มต้น การตัดสินใจในช่วงดำเนินการวางแผน และการตัดสินใจในช่วงการปฏิบัติงานตามแผนที่วางไว้

ขั้นที่ 2 การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน: จะได้มาจากคำถามที่ว่าใครจะทำประโยชน์ให้แก่โครงการได้บ้างและจะทำประโยชน์ได้โดยวิธีใด เช่น การช่วยเหลือด้านทรัพยากร การบริหารงานและประสานงาน การให้ความช่วยเหลือด้านแรงงานหรือข้อมูล เป็นต้น

ขั้นที่ 3 การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์: ในส่วนที่เกี่ยวกับผลประโยชน์นั้น จากความสำคัญของผลประโยชน์ในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพแล้ว ยังจะต้องพิจารณาถึงการกระจายผลประโยชน์ภายในกลุ่มด้วย รวมทั้งผลที่เป็นประโยชน์ในทางบวก และผลที่เกิดขึ้นในทางลบที่เป็นผลเสียของโครงการ ซึ่งอาจจะเป็นประโยชน์และโทษต่อบุคคลและสังคม

ขั้นที่ 4 การมีส่วนร่วมในการประเมินผล: การมีส่วนร่วมในการประเมินผลนั้นสิ่งสำคัญที่ต้องสังเกตก็คือ ความเห็น (Views) ความชอบ (Preferences) และความคาดหวัง (Expectations) ซึ่งจะมีอิทธิพลสามารถแปรเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคลในกลุ่มต่าง ๆ ได้

ความหมายของกรณีศึกษา

ศศิธร โสภารัตน์ (2558) กล่าวว่า กรณีศึกษา คือเรื่องราวที่มีข้อความบรรยาย หรือเรื่องราวที่ใช้สำหรับศึกษา มีลักษณะเป็นกรณีศึกษาที่มีเนื้อหาที่เป็นปัญหาท้าทายให้นักศึกษาได้คิดแก้ปัญหา ก่อนที่จะได้ลงมือปฏิบัติมันเอง

องค์ประกอบที่สำคัญในการใช้กรณีศึกษา (สุคนธ์ สินธพานนท์ และคณะ, 2545: 75) ได้กล่าวไว้ ดังนี้

กรณีศึกษาที่ใช้ ควรมึลักษณะดังนี้

1. เขียนด้วยข้อความบรรยายที่ชัดเจน ใช้คำสอดคล้องกันและไม่ควรมีความยาวจนเกินไป
2. มีเนื้อหาบนพื้นฐานของเรื่องจริง และมีความสัมพันธ์กับชีวิตประจำวันของนักศึกษา
3. มีจุดเน้นที่เกี่ยวข้องกับปรากฏการณ์ธรรมชาติ หรือปัญหาหรือความท้าทายในด้านวิทยาศาสตร์
4. กระตุ้นให้นักศึกษาตั้งคำถามเพื่อนำไปสู่การสืบเสาะหาความรู้หรือแนวทางแก้ปัญหาต่อไป
5. ส่งเสริมให้มีการบูรณาการทางวิชาการเช่น มีเนื้อหาเกี่ยวกับเทคโนโลยี สิ่งแวดล้อม และสังคม นอกเหนือจากเนื้อหาทางวิทยาศาสตร์

กิจกรรมนักศึกษา ควรมึลักษณะ ดังนี้

1. สร้างคำถามให้นักศึกษาที่ส่งเสริมทักษะการคิดหลายด้าน เช่น ความเข้าใจเนื้อหา การนำความรู้เดิมมาใช้ การคิดวิเคราะห์ห้ข้อมูล การแสดงความคิดเห็นสำหรับการโต้แย้งได้อย่างเหมาะสม
2. ทำกิจกรรมเพิ่มเติมอื่น ๆ เช่น การทดลอง การเขียนแผนผังแนวคิด การอภิปรายในชั้นเรียน การออกสำรวจ การโต้วาที เป็นต้น
3. การบูรณาการเพิ่มเติมด้วยกิจกรรมทางสิ่งแวดล้อมหรือกิจกรรมทางสังคม

บรรยากาศในห้องเรียน ควรมึลักษณะ ดังนี้

1. ส่งเสริมให้นักเรียนมีอิสระในการเรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง
2. การเรียนแบบมีส่วนร่วมในกลุ่มเล็ก ๆ
3. ส่งเสริมให้นักศึกษาประเมินตนเอง

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กระทรวงศึกษาธิการ (2545: 13) ได้บัญญัติผลสัมฤทธิ์ไว้ในหนังสือประมวลศัพท์ทางการศึกษาไว้ว่า ผลสัมฤทธิ์ ความสำเร็จหรือความสามารถในการกระทำที่ต้องอาศัยทักษะหรือต้องอาศัยความรู้ในวิชาหนึ่งวิชาใดโดยเฉพาะ

องค์ประกอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2539: 1-53) ได้สรุปเพิ่มเติมว่า ปัจจัยที่สำคัญต่อกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งในและนอกชั้นเรียนมี 3 ปัจจัย คือ

1. ปัจจัยด้านตัวผู้สอน (Teacher variable) ผู้สอนเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในฐานะให้ความรู้ครูจะต้องเข้าใจเรื่องของหลักสูตรในการจัดการเรียนการสอน
2. ปัจจัยด้านการสอน (Instructional variable) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้และร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งในและนอกชั้นเรียน

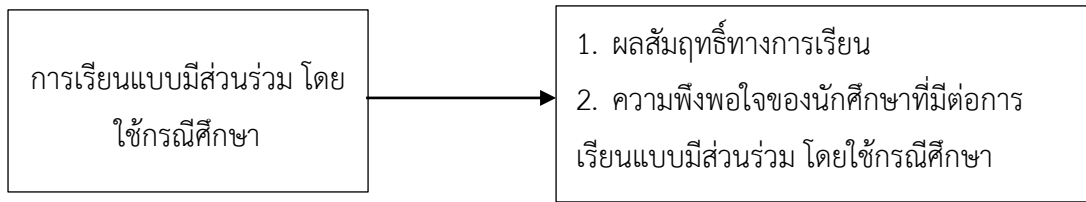
3. ปัจจัยด้านสังคม (Social variables) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับบริบททางสังคม งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วันเพ็ญ สุลง (2561) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษาเพื่อส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ วิชาการบริหารงานคุณภาพในองค์กร ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์รายวิชาการบริหารงานคุณภาพในองค์กร 2) ศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มโดยใช้กรณีศึกษาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 3) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบริหารงานคุณภาพในองค์กร 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนรู้ โดยใช้กรณีศึกษา ผลการวิจัย พบว่า 1) การคิดวิเคราะห์รายวิชาการบริหารงานคุณภาพในองค์กร ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 โดยใช้กรณีศึกษา มีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 จากการทำแบบฝึกและแบบทดสอบ คือผ่านเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 85.71 และไม่ผ่านเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 14.29 2) นักศึกษามีพฤติกรรมการทำงานอยู่ในระดับดีมาก 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t=18.95$, $sig=.000$) 4) ภาพโดยรวมของความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ศิริพร โสมคำภา (2559) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การจัดการกระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ในการจัดการเรียนรายวิชาหลักการลงทุน และการวิเคราะห์หลักทรัพย์ ของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการเงินและการธนาคาร มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาการจัดการกระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม 2) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพในการเรียนรู้จากการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการเรียนของนักศึกษาที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ผลการศึกษาพบว่า องค์ประกอบในพัฒนาการจัดการกระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม มีความพึงพอใจมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62 ผลการศึกษารูปแบบการเรียนการสอนแบบมีส่วนร่วมของนักศึกษา พบว่า มี 2 วิธี คือ การเรียนรู้เชิงประสบการณ์และมีกิจกรรมเสริมในเรื่องการสะท้อน และอภิปรายที่ได้จากการทำกิจกรรมในชั้นเรียน ผลการศึกษาความพึงพอใจในการเรียนของนักศึกษาจากรูปแบบการเรียนการสอนแบบมีส่วนร่วมของนักศึกษา พบว่าภาพรวมของรูปแบบการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับพึงพอใจมาก ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับชั้น ปวส.1 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน จำนวน 57 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาระดับชั้น ปวส.1 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 25 คน ซึ่งได้มาจากกลุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชากลยุทธ์ทางการตลาด ด้วยการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม โดยใช้กรณีศึกษา
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชากลยุทธ์ทางการตลาด ด้วยการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม โดยใช้กรณีศึกษา
3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม โดยใช้กรณีศึกษา

การสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพ

1. แผนการเรียนรู้ รายวิชากลยุทธ์ทางการตลาด ด้วยการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม โดยใช้กรณีศึกษา มีวิธีการสร้าง ดังนี้

- 1.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิธีการการสอนแบบต่าง ๆ
- 1.2 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชากลยุทธ์ทางการตลาด ด้วยการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม โดยใช้แบบกรณีศึกษา ในแผนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม จะมีกรณีศึกษา จำนวน 5 ชุด ให้นักศึกษาฝึกคิด วิเคราะห์หลายครั้งในแต่ละชั่วโมง
- 1.3 นำแผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชากลยุทธ์ทางการตลาด ด้วยการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม โดยใช้กรณีศึกษา ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ภาษา ได้แก่ อาจารย์วิลาวัลย์ ลีลารัตน์ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ อาจารย์เจริญสุข ผ่องภักดี หัวหน้า

สาขาวิชาการตลาด และอาจารย์ดวงรัตน์ อยู่ศรีเจริญ ครูผู้สอนสาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน ต่อจากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปหาค่าดัชนีวัดความสอดคล้อง (IOC: Index of Item Objective Congruence อ้างถึงใน ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และ อัจฉรา ชำนิประศาสน์, 2545: 145) ได้ค่าความสอดคล้องเท่ากับ 0.67-1.00

1.4 นำแผนการเรียนรู้ รายวิชากลยุทธ์ทางการตลาด ด้วยการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม โดยใช้กรณีศึกษา ไปใช้ทดลองใช้กับนักศึกษาระดับชั้น ปวส.2 จำนวน 30 คน

1.5 นำคะแนนระหว่างเรียนกับคะแนนหลังเรียนมาหาประสิทธิภาพของแผนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม โดยใช้กรณีศึกษา ได้ประสิทธิภาพ E_1 เท่ากับ 86.33 E_2 เท่ากับ 83.11 แล้วนำแผนการจัดการเรียนรู้ แบบมีส่วนร่วม โดยใช้กรณีศึกษาไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.1 ศึกษาเอกสารและตำราต่าง ๆ เกี่ยวกับการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชากลยุทธ์ทางการตลาด จำนวน 10 ข้อ ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดจะได้อะไร 0 คะแนน จำนวน 10 คะแนน และเป็นแบบอัตนัยให้นักศึกษาศึกษาคำกรณศึกษา จำนวน 2 ข้อ 20 คะแนน

2.3 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชากลยุทธ์ทางการตลาด ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ อาจารย์วิลาวัลย์ ลีลารัตน์ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ และอาจารย์เจริญสุข ผ่องภักดี หัวหน้าสาขาวิชาการตลาด และอาจารย์ดวงรัตน์ อยู่ศรีเจริญ ครูผู้สอนสาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ภาษา โดยใช้ดัชนีวัดความสอดคล้อง (The Index of Item Objective Congruence: IOC) (ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และ อัจฉรา ชำนิประศาสน์, 2545: 145) ได้ค่าความสอดคล้องเท่ากับ 0.67-1.00

2.4 ปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำกลับไปให้ผู้เชี่ยวชาญดูแบบทดสอบที่แก้ไขเรียบร้อยแล้วอีกครั้งหนึ่งต่อจากนั้นนำแบบทดสอบไปทดลองกับกลุ่มทดลอง (Try Out) จำนวน 30 คน นำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบชนิดปรนัยมาวิเคราะห์หาความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ ได้ค่าความยากง่ายเท่ากับ 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนกเท่ากับ 0.20 ขึ้นไป จากนั้นนำผลที่ได้ไปหาความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (KR-20) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ 0.86

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม โดยใช้กรณีศึกษา

3.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ และศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

3.2 ยกร่างแบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม โดยใช้กรณีศึกษา รายวิชากลยุทธ์ทางการตลาด เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ของลิเคิร์ต (Likert) มีข้อความคำถามจำนวน 10 ข้อ โดยกำหนดค่าระดับความคิดเห็นแต่ละช่วงคะแนนและความหมาย ดังนี้ ระดับ 1 หมายถึงพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด ระดับ 2 หมายถึง พึงพอใจอยู่ในระดับน้อย ระดับ 3 หมายถึง พึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง ระดับ 4 หมายถึง พึงพอใจอยู่ในระดับมาก ระดับ 5 หมายถึง พึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด สำหรับการให้ความหมายของค่าที่วัดได้ ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการให้ความหมายโดยได้จากแนวคิดของบุญชม ศรีสะอาด (2554) การให้ความหมาย โดยการให้ค่าเฉลี่ยเป็นรายด้านและรายข้อ ดังนี้

1.00 - 1.50 หมายถึง พึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด 1.51 - 2.50 หมายถึง พึงพอใจอยู่ในระดับน้อย 2.51 - 3.50 หมายถึง พึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง 3.51 - 4.50 หมายถึง พึงพอใจอยู่ในระดับมากและ 4.51 - 5.00 หมายถึง พึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

3.3 นำร่างแบบสอบถามความพึงพอใจให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเครื่องมือประเมิน 3 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ภาษาที่ใช้และหัวข้อการประเมินที่ถูกต้อง และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ IOC ซึ่งมีรายนามต่อไปนี้ อาจารย์วิลาวัลย์ ลีลารัตน์ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ อาจารย์เจริญสุข ผ่องภักดี หัวหน้าสาขาวิชาการตลาด และอาจารย์ดวงรัตน์ อยู่ศรีเจริญ ครูผู้สอนสาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรีયાณ โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง คือ เห็นว่าสอดคล้อง ให้คะแนน +1 ไม่แน่ใจ ให้คะแนน 0 เห็นว่าไม่สอดคล้องให้คะแนน -1 นำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC แล้วเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป

3.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ปรับปรุงแล้ว ไปสอบถามกลุ่มตัวอย่าง และนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ของ Cronbach ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้สอนแนะนำนักศึกษา แจงจุดประสงค์การเรียนการสอน ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม โดยใช้กรณีศึกษา และการวัดผลประเมินผล

2. ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียน ต่อจากนั้นดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชากลยุทธ์ทางการตลาด ด้วยการเรียนแบบมีส่วนร่วม โดยใช้กรณีศึกษา ดังนี้

ชั่วโมงที่ 1 แนะนำชี้แจงจุดประสงค์ วิธีการเรียนด้วยการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม โดยใช้กรณีศึกษา แล้วให้นักศึกษาแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ร่วมกันตัดสินใจ เลือกประธาน รองประธาน เลขานุการ และตั้งชื่อกลุ่ม (ขั้นที่ 1 การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ)

ชั่วโมงที่ 2 ให้นักศึกษาแต่ละคนในกลุ่มอ่านกรณีศึกษาที่ 1: แผนกลยุทธ์ระยะสั้นและระยะยาว ด้วยตนเองก่อน 2 รอบ แล้วให้แต่ละคนตอบคำถาม แล้วนำคำตอบของแต่ละคนในกลุ่มมารวมกัน ครูเฉลยคำตอบและให้คะแนน

ชั่วโมงที่ 3-4 ให้นักศึกษาละกลุ่มรับกรณีศึกษาที่ 2: การกำหนดกลยุทธ์ถอนตัวจากตลาด ให้กลุ่มระดมสมอง วิเคราะห์กรณีศึกษาที่ 2 แล้วตอบคำถาม (**ขั้นที่ 2 การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน**) ต่อจากนั้นให้แต่ละคนแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน ผู้สอนเฉลยคำตอบ และให้คำชี้แนะในการทำงานกลุ่ม ผู้สอนแจ้งคะแนน (**ขั้นที่ 3 การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์**) และให้นักกลับไปพัฒนาร่วมกันภายในกลุ่ม (**ขั้นที่ 4 การมีส่วนร่วมในการพัฒนา**) แต่ละกลุ่มออกมาอภิปราย ต่างกลุ่มสามารถแสดงความคิดเห็น และร่วมประเมินผลงานกับครูผู้สอน (**ขั้นที่ 5 การมีส่วนร่วมในการประเมินผล**)

ชั่วโมงที่ 5-6 กรณีศึกษาที่ 3: ยอดขายตกเพราะการปรับเปลี่ยน (ปฏิบัติการมีส่วนร่วมตามขั้นตอน)

ชั่วโมงที่ 7-8 กรณีศึกษาที่ 4: การสื่อสารเพื่อความสำเร็จของกลยุทธ์ (ปฏิบัติการมีส่วนร่วมตามขั้นตอน)

ชั่วโมงที่ 9-10 กรณีศึกษาที่ 5: รีสอร์ทเพื่อดำน้ำ (ปฏิบัติการมีส่วนร่วมตามขั้นตอน)

ชั่วโมงที่ 11 ผู้สอนสรุปภาพรวมของการวิเคราะห์กรณีศึกษา ต่อจากนั้นให้ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนแบบมีส่วนร่วมโดยใช้กรณีศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประสิทธิภาพของแผนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม โดยใช้กรณีศึกษา รายวิชากลยุทธ์ทางการตลาด โดยใช้สถิติร้อยละของค่าเฉลี่ย
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชากลยุทธ์ทางการตลาด ด้วยการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม โดยใช้กรณีศึกษา ใช้สถิติค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยสถิติทดสอบค่าที่ t- test แบบ Dependent
3. ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนแบบมีส่วนร่วมโดยใช้กรณีศึกษา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ประสิทธิภาพของแผนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม โดยใช้กรณีศึกษา รายวิชากลยุทธ์ทางการตลาด

แบบฝึก	คะแนนระหว่างเรียน	คะแนนหลังเรียน	ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้
คะแนนเต็ม	60	30	
ค่าเฉลี่ย	51.80	24.93	86.33/83.11
ร้อยละของค่าเฉลี่ย	86.33	83.11	

จากตารางที่ 1 พบว่าแผนการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม โดยใช้กรณีศึกษา รายวิชากลยุทธ์ทางการตลาด ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.1 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน ร้อยละของค่าเฉลี่ยของคะแนนระหว่างเรียน เท่ากับ 86.33 คะแนนหลังเรียนเท่ากับ 83.11 แสดงว่า แผนการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม โดยใช้กรณีศึกษา รายวิชากลยุทธ์ทางการตลาด มีประสิทธิภาพ 86.33/83.11 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80

ตารางที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชากลยุทธ์ทางการตลาด ด้วยการจัดการเรียนรู้ แบบมีส่วนร่วมโดยใช้กรณีศึกษา

ประเมิน	n	คะแนนเต็ม	\bar{X}	SD	t-test	Sig
ก่อนเรียน	25	30	11.92	1.18	-47.170*	.000
หลังเรียน	25	30	23.64	.86		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่า นักศึกษาระดับชั้น ปวส.1 สาขาวิชาการตลาด ทั้งหมด 25 คน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 11.92 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 23.64 คะแนนพัฒนาการเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเท่ากับ 11.72 ค่า t เท่ากับ -47.170 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 3 ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม โดยใช้กรณีศึกษา

รายการประเมิน	\bar{X}	SD	ระดับความพึงพอใจ
1. จุดมุ่งหมายมีความชัดเจน	4.50	0.51	มาก
2. นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่ม	4.52	0.50	มากที่สุด
3. เวลาที่ใช้ในการเรียนรู้แบบร่วมมือมีความเหมาะสม	3.83	1.41	มาก
4. นักศึกษาได้รับความรู้ที่หลากหลาย	4.02	0.87	มาก
5. นักศึกษามีความเข้าใจง่ายขึ้น	4.15	1.10	มาก
6. สนับสนุนให้นักศึกษาเกิดการคิด วิเคราะห์	4.22	0.75	มาก
7. เปิดโอกาสให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็น	4.32	0.90	มาก
8. ทำให้นักศึกษามีความกระตือรือร้น	4.49	0.50	มาก
9. ทำให้นักศึกษาได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน	4.48	0.50	มาก
10. ทำให้นักศึกษาสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง	4.35	0.91	มาก
ระดับความพึงพอใจเฉลี่ยโดยรวม	4.29	0.79	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนแบบมีส่วนร่วม โดยใช้กรณีศึกษา รายวิชากลยุทธ์ทางการตลาด ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.29$, $SD=0.79$) เมื่อพิจารณาเป็นรายการพบว่าแต่ละรายการอยู่ในระดับมากเกือบทุกรายการ โดยรายการที่ได้คะแนนสูงสุด ได้แก่ นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่ม ($\bar{X}=4.52$, $SD=0.52$) และรายการที่ได้คะแนนน้อยที่สุด คือ เวลาที่ใช้ในการเรียนรู้แบบร่วมมือมีความเหมาะสม ($\bar{X}=3.83$, $SD=1.41$)

สรุปผลการวิจัย

1. พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ด้วยเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม โดยใช้กรณีศึกษา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนที่ค่า t เท่ากับ -47.170 มีคะแนนพัฒนาการเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 11.72

2. ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนแบบมีส่วนร่วม โดยใช้กรณีศึกษา ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.29$ $SD=0.79$)

อภิปรายผล

1. พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียน ด้วยการเรียนแบบมีส่วนร่วม โดยใช้วิธีการสอนแบบกรณีศึกษา คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้เป็นเพราะนักศึกษาทุกคนมีส่วนร่วมในการเรียน ร่วมตัดสินใจ ร่วมดำเนินงาน ร่วมกันพัฒนางาน ร่วมกันรับผลประโยชน์ และร่วมกันประเมินผล ซึ่งครูผู้สอนได้ใช้วิธีการการสอนโดยใช้กรณีศึกษา ทั้งหมด 5 กรณี ทำให้การมีส่วนร่วมหลาย ๆ ครั้ง ในแต่ละชั่วโมงเรียน นักศึกษามีความกระตือรือร้น มีความรับผิดชอบมากขึ้น รู้จักแบ่งปันความคิด กล้าแสดงออก สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ เกิดความรู้ ความเข้าใจ สามารถสรุปประเด็น วิเคราะห์ตอบคำถามได้ ส่งผลให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และมีคะแนนพัฒนาการเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2543: 2) ที่ได้กล่าวว่า เมื่อครูได้สอนเนื้อหาแนวคิด หรือหลักการเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้กับนักเรียน และนักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องนั้นแล้ว ขึ้นต่อไปครูจำเป็นต้องจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ฝึกฝน เพื่อให้เกิดความชำนาญ คล่องแคล่ว ถูกต้องแม่นยำ และรวดเร็ว หรือที่เรียกว่า ฝึกฝนเพื่อให้เกิดทักษะ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วันเพ็ญ สุลง (2561: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษาเพื่อส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ วิชาการบริหารงานคุณภาพในองค์กร ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t=18.95$, $sig=.000$)

2. ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนแบบมีส่วนร่วม โดยใช้กรณีศึกษา นักศึกษามีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้เป็นเพราะ นักศึกษาได้รับการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ทำให้นักศึกษาได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน จากที่วิเคราะห์กรณีศึกษาไม่ได้ ก็สามารถวิเคราะห์ได้ดีขึ้น โดยมีเพื่อนในกลุ่มช่วยคิดแก้ปัญหา และมีครูผู้สอนเป็นที่ปรึกษา จึงทำให้นักศึกษามีความพึงพอใจมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วันเพ็ญ สุลง (2561: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษาเพื่อส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ วิชาการบริหารงานคุณภาพในองค์กร ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ควรเพิ่มระยะเวลาในการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม
2. ควรปรับแผนการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม โดยใช้กรณีศึกษา ให้มีกิจกรรมที่หลากหลายประกอบการเรียนรู้
3. ควรใช้การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมโดยใช้วิธีการสอนแบบกรณีศึกษา ในการสอนรายวิชาอื่น ๆ เช่นรายวิชาหลักการตลาด เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาคิด วิเคราะห์ กล้าแสดงออกและสามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ ส่งผลให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม โดยใช้กรณีศึกษาเปรียบเทียบกับวิธีการสอนแบบการใช้วิจัยเป็นฐาน ในรายวิชากลยุทธ์ทางการตลาด
2. ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชากลยุทธ์ทางการตลาด

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542 (ฉบับปรับปรุง) พ.ศ. 2545**. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้า (ร.ส.พ.).
- ธีระพงษ์ แก้วหาวงษ์. (2543). **กระบวนการเสริมสร้างชุมชนเข้มแข็ง: ประชาคม ประชาสังคม**. พิมพ์ครั้งที่ 6. ขอนแก่น: คลังนานาวิทยา.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2554). **การวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ลัดดาวลัย เพชรโรจน์ และ อัจฉรา ชำนิประศาสน์. (2545). **ระเบียบวิธีวิจัยเบื้องต้น**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- วันเพ็ญ สุลง. (2561). **การเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษาเพื่อส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ วิชาการบริหารงานคุณภาพในองค์กร ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง**. วิจัยนวัตกรรม. ค้นเมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2565, จาก <http://www.pvca-ri.com/>.
- ศศิธร โสภารัตน์. (2558). **ความหมายของกรณีศึกษา**. วิทยาลัยการฝึกหัดครู. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- ศิริพร โสมคำภา. (2559). **การจัดกระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ในการจัดการเรียนรายวิชาหลักการลงทุน และการวิเคราะห์หลักทรัพย์ ของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการเงินและการธนาคาร มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์**.

- สาคร มหาหิงค์. (2556). **เทคนิคการมีส่วนร่วม**. ค้นเมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2565, จาก <https://th-th.facebook.com/techniques/posts/765832483430524>.
- สุคนธ์ สิ้นธพานนท์ และคณะ. (2545). **การจัดการกระบวนการเรียนรู้: เน้นนักศึกษาเป็นสำคัญ**. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2543). **แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยใช้กระบวนการเรียนรู้**. นครสวรรค์: ริมปิงการพิมพ์.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2539). **แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ผลการใช้ชุดฝึกทักษะ เรื่องการวิเคราะห์ SWOT ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน
The Use of SWOT Analysis Skills Training on Academic Achievement of
1st Year Diploma Students at Wimol Sriyan Technological College

สายใจ ยศประยูร¹

¹สาขาวิชาการตลาด, วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน, E-mail: saijai.y54@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) หาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะเรื่อง การวิเคราะห์ SWOT ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา เรื่อง การวิเคราะห์ SWOT ก่อนเรียนและหลังเรียน ที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะ 3) ศึกษาความพึงพอใจ ของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนด้วยชุดฝึกทักษะ เรื่องการวิเคราะห์ SWOT กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน จำนวน 25 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1) ชุดฝึกทักษะเรื่อง การวิเคราะห์ SWOT จำนวน 4 ชุด ได้แก่ ชุดที่ 1 จับคู่หรรษา ชุดที่ 2 การ์ดกลุ่มคำ SWOT ชุดที่ 3 เกม Kahoot ชุดที่ 4 วิเคราะห์ SWOT 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนด้วยชุดฝึกทักษะ เป็น แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน และสถิติทดสอบทีแบบไม่อิสระต่อกัน

ผลการวิจัย พบว่า 1) ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะเรื่อง การวิเคราะห์ SWOT สำหรับ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 มีประสิทธิภาพคะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียน (E_1) 82.42 คะแนนแบบทดสอบหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย (E_2) 84.17 2) นักศึกษาที่เรียนโดยใช้แบบฝึก ทักษะเรื่อง การวิเคราะห์ SWOT มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยคะแนน เฉลี่ยก่อนเรียน 6.96 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน 17.20 และมีค่า t เท่ากับ 35.99 อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 3) ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนด้วยชุดฝึกทักษะ ภาพรวมอยู่ใน ระดับมาก ($\bar{X}=4.35$, $SD=0.55$)

คำสำคัญ: ชุดฝึกทักษะ การวิเคราะห์ SWOT ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Abstract

The research objectives were to 1) find the efficiency of the SWOT analysis skills training package to be effective according to the 80/80 criterion; 2) To compare the learning achievements of students on SWOT analysis before and after learning. 3) to study the students' satisfaction toward learning with the skill set. The samples were 25 first-year Diploma students, Wimol Sriyan Technological College, obtained from cluster random sampling. Research tools 1) SWOT analysis skill set 4 sets, namely Set 1 Matching fun, Set 2, SWOT word cards, Set 3, Kahoot game, Set 4, SWOT analysis 2) Achievement test, a multiple-choice type with 4 options, totaling 20 items 3) To study the satisfaction of students towards learning with a skill set. Re: SWOT Analysis. It was a 5-point rating scale with 10 items. Data were analyzed using mean standard deviation and independent t-test statistics.

The results show that 1) The efficiency of the skill training package on SWOT analysis for 1st year students at the Diploma level had an average score during learning (E_1) 82.42, and a post-test score average score (E_2) 84.17 2) The students who studied by using the skill exercise on SWOT analysis had higher learning achievement after learning than before. the pretest average score was 6.96, the posttest average score was 17.20, and the t value was 35.99, with a statistical significance at the .05 level. 3) The student's satisfaction towards learning with the skill set the overall picture is at a high level ($\bar{x}=4.35$, $SD=0.55$)

Keywords: skill set, SWOT analysis, academic achievement

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 9 พ.ศ. 2545-2549 ได้มุ่งเน้นพัฒนาคนให้เป็นผู้มีคุณภาพ คุณลักษณะเป็นผู้ใฝ่การเรียนรู้ รู้จักคิดและวิเคราะห์ ใช้เหตุผลและผลในเชิงวิทยาศาสตร์มีความคิดรอบคอบ มีจินตนาการและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การศึกษาจึงเป็นสิ่งจำเป็นต่อการดำรงชีวิต การพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้า โดยการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและมีความเหมาะสมกับสภาพความต้องการพัฒนาประเทศอยู่ตลอดเวลา ซึ่งวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 คือมุ่งเน้นให้มีการนำนวัตกรรม สื่อและเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอน

ดังนั้นการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 จึงเปลี่ยนรูปแบบการเรียนรู้จากอาจารย์ผู้สอนเป็นแบบผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตัวเองและอาจารย์ผู้สอนเป็นผู้ที่ทำหน้าที่ออกแบบการเรียนรู้และจัดกระบวนการเรียนให้กับผู้เรียน เน้นการเป็นโค้ชหรือผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545: 10-11) ซึ่งการเรียนการสอนวิชาหลักการตลาด เรื่องการวิเคราะห์ SWOT นักศึกษาไม่สนใจเรียน ขาดความกระตือรือร้น ครูผู้สอนจึงสอบถามนักศึกษาพบว่า นักศึกษามีความสับสนแยกไม่ออกว่าอะไรเป็นจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการตลาด ปีการศึกษา 2564 ของนักศึกษาไม่ผ่านเกณฑ์การวัดและประเมินผล (งานทะเบียนวัดผลประเมินผล, 2564) ซึ่งในรายวิชาหลักการตลาด จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค เป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์และสามารถพัฒนากลยุทธ์ทางการตลาดให้เหมาะสม อันส่งผลทางบวกต่อธุรกิจเป็นอย่างมาก อย่างไรก็ตามสิ่งสำคัญคือการต่อยอดสิ่งที่ได้จากการทำ SWOT ให้เป็นการเลือกวิธีที่ดีที่สุดในการส่งเสริมจุดแข็ง ลบจุดอ่อน และหาแนวทางการใช้ประโยชน์จากโอกาสมาเอาชนะอุปสรรคที่เกิดขึ้น รวมทั้งติดตามการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นอยู่เสมอ เพื่อให้ธุรกิจประสบความสำเร็จมากขึ้นกว่าเดิม จึงมีความสัมพันธ์และนำมาใช้กับรายวิชาหลักการตลาด ครูผู้สอนจึงใช้ชุดฝึกทักษะเข้ามาช่วยให้ นักศึกษาสนใจเรียนมากขึ้นและเกิดทักษะเพิ่มขึ้น ชุดฝึกทักษะ เป็นชุดฝึกที่ครูจัดทำขึ้นให้นักศึกษา เพื่อให้ให้นักศึกษาได้มีทักษะเพิ่มเติมโดยการจัดกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งด้วยความสนใจหลังจากที่ นักศึกษาได้เรียนรู้เรื่องนั้น ๆ มาบ้างแล้ว ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ จีรพันธ์ จันจัน (2548: 33) กล่าวว่า ชุดฝึกทักษะเป็นสื่อการสอนที่สร้างขึ้นเพื่อฝึกทักษะเป็นการทบทวนความเข้าใจในเรื่องที่ได้เรียนไปแล้ว ครูส่วนมากใช้ชุดฝึกหัดในหนังสือเรียน แต่หนังสือเรียนอาจมีชุดฝึกไม่เพียงพอหรือไม่มีเลย จึงเป็นหน้าที่ของครูผู้สอนที่จะสร้างชุดฝึกให้เหมาะสมกับเรื่องที่สอนเพื่อให้นักศึกษาเกิดทักษะและความเข้าใจมากขึ้น โดยมีความชำนาญ แม่นยำในเนื้อหาสาระในบทเรียนนั้น ๆ และสอดคล้องกับงานวิจัยของโสภารัตน์ แทนสุข (2562: บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ผลการใช้แบบฝึกทักษะที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระบบจำนวนจริง ของนักศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากความสำคัญและสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาวิจัย เรื่อง ผลการใช้ชุดฝึกทักษะเรื่องการวิเคราะห์ SWOT ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน เพื่อให้นักศึกษาสอบได้คะแนนผ่านเกณฑ์การวัดและประเมินผล สามารถคิดวิเคราะห์ SWOT ในสถานการณ์จริงได้ ผู้บริหารสถานศึกษา ครู บุคลากร นักเรียน นักศึกษา สามารถนำชุดฝึกทักษะเรื่อง การวิเคราะห์ SWOT ไปใช้ในการวิเคราะห์ SWOT ส่วนบุคคล นำมาพัฒนาแผนกลยุทธ์ของสถานศึกษา สาขาวิชา และธุรกิจได้

นอกจากนี้ยังสามารถนำไปบริการวิชาการกับหน่วยงานภายนอกได้ อันจะเป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะเรื่อง การวิเคราะห์ SWOT ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์ SWOT ก่อนเรียนและหลังเรียน ที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะ
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนด้วยชุดฝึกทักษะเรื่อง การวิเคราะห์ SWOT

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะเรื่อง การวิเคราะห์ SWOT นักศึกษามีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

ความหมายของชุดฝึกทักษะ นักวิชาการให้ความหมายไว้ ดังนี้

สุจินดา พัทธภิญโญ (2548: 55) กล่าวว่าชุดฝึกทักษะ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้ชุดฝึกประกอบการเรียนการสอน สามารถช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ และยังส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการปฏิบัติจนสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2551: 111) กล่าวว่าชุดฝึกทักษะ หมายถึงชุดฝึกหรือชุดฝึกเสริมทักษะ เป็นสื่อการเรียนประเภทหนึ่งที่เป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริม สำหรับให้นักเรียนฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจและทักษะเพิ่มขึ้น ส่วนใหญ่หนังสือเรียนจะมีชุดฝึกหัดอยู่ที่ท้ายบทเรียน

สรุปได้ว่า ชุดฝึกทักษะ หมายถึง ชุดฝึกเสริมทักษะที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในการปฏิบัติ

ความสำคัญของชุดฝึกทักษะ นักวิชาการให้ความหมายไว้ ดังนี้

จิรพันธ์ จันจันะ (2548: 33) เป็นสื่อการสอนที่สร้างขึ้นเพื่อฝึกทักษะ เป็นการทบทวนความเข้าใจในเรื่องที่ได้เรียนไปแล้ว ครูส่วนมากใช้ชุดฝึกหัดในหนังสือเรียน แต่หนังสือเรียนอาจมีชุดฝึกไม่เพียงพอหรือไม่มีเลย จึงเป็นหน้าที่ของครูผู้สอนที่จะต้องสร้างชุดฝึกให้เหมาะสมกับเรื่องที่สอนเพื่อให้นักศึกษาเกิดทักษะและความเข้าใจมากขึ้น โดยมีความชำนาญ แม่นยำในเนื้อหาสาระในบทเรียนนั้น ๆ

ทศพร ตาดสุวรรณ (2550: 38) กล่าวว่าความสำคัญของชุดฝึกเป็นชุดที่ครูนำมาเป็นเครื่องมือในการสอนจะช่วยพัฒนาทักษะต่าง ๆ ให้ดียิ่งขึ้น ช่วยเหลือให้นักศึกษาได้เขียนคำศัพท์ได้ถูกต้อง

สรุปได้ว่า ความสำคัญของชุดฝึกทักษะ จะช่วยพัฒนาทักษะต่างๆ ให้ดียิ่งขึ้น

ลักษณะการสร้างชุดฝึกทักษะที่ดี นักวิชาการให้ความหมายไว้ ดังนี้

กาญจนา แจ่มตรง (2550: 29) ได้กล่าวถึงลักษณะชุดฝึกทักษะไว้ว่า เป็นชุดฝึกที่ดีและมีประสิทธิภาพช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการฝึกทักษะเปรียบเสมือนผู้ช่วยคนสำคัญทำให้ครูประหยัดเวลาและแรงงาน ทำให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองตามความสามารถมีความมั่นใจในการเรียน ช่วยลดความตึงเครียดเกิดความสุขสนุกสนานในขณะเรียน

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2551: 112) ได้กล่าวไว้ว่าลักษณะของชุดฝึกทักษะที่ดี ประกอบด้วย สิ่งต่อไปนี้ 1. เป็นสิ่งที่นักเรียนเรียนมาแล้ว 2. เหมาะสมกับระดับวัยหรือความสามารถของผู้เรียน 3. มีคำชี้แจงสั้น ๆ ที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจวิธีทำได้ง่าย 4. ใช้เวลาที่เหมาะสม คือไม่นานเกินไป 5. เป็นสิ่งที่น่าสนใจและท้าทายให้นักเรียนได้แสดงความสามารถ 6. เปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกตอบทั้งแบบตอบอย่างจำกัดและตอบอย่างเสรี 7. มีคำสั่งหรือตัวอย่างชุดฝึกที่ไม่ยาวเกินไปและไม่ยากแก่การเข้าใจ 8. ควรมีหลายรูปแบบมีความหมายแก่นักเรียนที่ทำชุดฝึก 9. ใช้หลักจิตวิทยา 10. ใช้สำนวนภาษาที่เข้าใจง่าย 11. ฝึกให้คิดได้เร็วและสนุกสนาน 12. ปลุกความสนใจและเร้าใจ 13. เหมาะสมกับวัยและความสามารถ 14. สามารถศึกษาด้วยตนเองได้

สรุปได้ว่า ลักษณะการสร้างชุดฝึกทักษะที่ดี ผู้วิจัยประยุกต์ใช้ได้แก่ ต้องประหยัดเวลา ลดความตึงเครียด มีหลายรูปแบบให้นักศึกษาทำชุดฝึก ภาษาเข้าใจง่าย และสามารถศึกษาด้วยตนเองได้

ประโยชน์ของชุดฝึกทักษะ

สุนีรัตน์ บดสันเทียะ (2548: 42) กล่าวว่าชุดฝึกทักษะมีประโยชน์ต่อนักเรียนและครู ประโยชน์ที่นักเรียนได้รับได้แก่ นักเรียนจะได้รับประสบการณ์ตรงจากการลงมือปฏิบัติด้วยตนเองได้ ฝึกทักษะอย่างเต็มความสามารถของแต่ละบุคคลทบทวนความรู้ความเข้าใจในบทเรียนมากขึ้น ประโยชน์ต่อครู คือ ช่วยลดภาระของครู ประหยัดเวลาแรงงานและค่าใช้จ่าย ช่วยให้ครูพบจุดเด่นจุดบกพร่องเฉพาะด้านของนักเรียนแต่ละคน เพื่อครูจะได้นำไปปรับปรุงแก้ไขต่อไป

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2551: 111) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของชุดฝึกทักษะไว้ดังนี้ 1. ทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น 2. ทำให้ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน 3. ครูได้แนวทางความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน 4. ฝึกให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นและสามารถประเมินผลของตนเองได้ 5. ฝึกให้นักเรียนได้ทำงานด้วยตนเอง 6. ฝึกให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย 7. คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกทักษะ

ของตนเองโดยไม่ต้องคำนึงถึงเวลาหรือความกดดันอื่น ๆ 8. ชุดฝึกทักษะช่วยเสริมให้ใช้ทักษะทางภาษาได้ถูกต้อง

สรุปได้ว่า ประโยชน์ของชุดฝึกทักษะ ผู้วิจัยประยุกต์ใช้ได้แก่ ประโยชน์ต่อครู ช่วยให้ครูพบจุดเด่นจุดบกพร่องเฉพาะด้านของนักเรียนแต่ละคน ประโยชน์ต่อนักศึกษา ได้รับประสบการณ์ตรงจากการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง และได้ทบทวนความรู้ความเข้าใจในบทเรียนมากขึ้น

ความหมายของประสิทธิภาพ นักวิชาการได้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

ดวงมาลา จาริชานนท์ (2551: 8) ได้ให้ความหมายของประสิทธิภาพไว้ว่า ประสิทธิภาพหมายถึง คุณภาพของสื่อที่เกิดจากกระบวนการจัดการเรียนรู้อาจจากสื่อและเทคโนโลยีการเรียนการสอน ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ซึ่งประสิทธิภาพมาจากผลลัพธ์ของการคำนวณ (E_1) เป็นตัวเลขแรกและ (E_2) เป็นตัวเลขหลัง ถ้าตัวเลขเข้าใกล้ร้อยมาเท่าไรยิ่งถือว่ามีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นเท่านั้น เป็นเกณฑ์พิจารณาการรับรองประสิทธิภาพของสื่อการสอน

วิมล เหล่าแคน (2552: 6) ได้ให้ความหมายของประสิทธิภาพว่า ประสิทธิภาพหมายถึง คุณภาพของสื่อการเรียนการสอนหรือนวัตกรรม ซึ่งนำไปจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

สรุปได้ว่า ประสิทธิภาพ เป็นคุณภาพของแบบฝึกทักษะเรื่อง การวิเคราะห์ SWOT

การหาประสิทธิภาพ นักวิชาการได้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

เผชิญ กิจระการ (2544: 44-51) ได้กล่าวถึงวิธีการหาประสิทธิภาพของสื่อนวัตกรรมที่สร้างขึ้นมี 2 วิธีดังนี้

1. วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงเหตุผล (Rational Approach) ในกระบวนการนี้เป็นการหาประสิทธิภาพโดยใช้หลักความรู้ และเหตุผลในการตัดสินคุณค่าของสื่อการเรียนการสอนโดยผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้พิจารณาตัดสินคุณค่า เป็นการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และความสามารถในด้านการนำไปใช้ ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนจะนำมาหาค่าประสิทธิภาพต่อไป

2. วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ (Empirical Approach) วิธีการนี้จะนำสื่อไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย การหาประสิทธิภาพของสื่อ เช่น บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน บทเรียนสำเร็จรูป ชุดการสอน แผนการสอน แบบฝึกทักษะ เป็นต้น ส่วนมากใช้วิธีการหาประสิทธิภาพด้วยวิธีนี้ ประสิทธิภาพที่วัดส่วนใหญ่จะพิจารณาจากเปอร์เซ็นต์การทำแบบฝึกหัดหรือกระบวนการเรียนหรือแบบทดสอบย่อยโดยแสดงค่าตัวเลข 2 ตัว เช่น $E_1/E_2=80/80$, $E_1/E_2=90/90$ เป็นต้น

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักวิชาการได้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

บุญชม ศรีสะอาด (2545: 89) ได้ให้ความหมาย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นจากการค้นคว้าการอบรม การฝึกอบรม หรือประสบการณ์ต่าง ๆ รวมทั้งความรู้สึก ค่านิยม จริยธรรมต่าง ๆ ที่เป็นผลมาจากการฝึกสอน

ปราณี กองจินดา (2549: 42) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถหรือผลสำเร็จที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์เรียนรู้ทาง ด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย และยังได้จำแนกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ตามลักษณะของวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน

สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลสำเร็จของนักศึกษาที่ได้ฝึกทักษะเรื่อง การวิเคราะห์ SWOT

ความหมายของความพึงพอใจ นักวิชาการได้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

อัจฉรา โทบุญ (2534: 11-12) ได้ให้ความหมายความพึงพอใจว่า "ความพึงพอใจเป็นเรื่องเกี่ยวกับอารมณ์ ความรู้สึกและทัศนะบุคคล อันเนื่องมาจากสิ่งเร้า และสิ่งจูงใจ ซึ่งจะปรากฏออกมาทางพฤติกรรมและเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการทำงานกิจกรรมต่าง ๆ ของบุคคล"

ดิเรก ปลั่งดี (2540: 4) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ความรู้สึกพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการของบุคคลได้รับการตอบสนองหรือบรรลุจุดมุ่งหมายในระดับหนึ่ง ความรู้สึกดังกล่าวจะลดลงหรือไม่เกิดขึ้น หากความต้องการหรือจุดมุ่งหมายนั้น ไม่ได้รับการตอบสนอง

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ เป็นความรู้สึกหรือทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อชุดฝึกทักษะเรื่อง การวิเคราะห์ SWOT

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

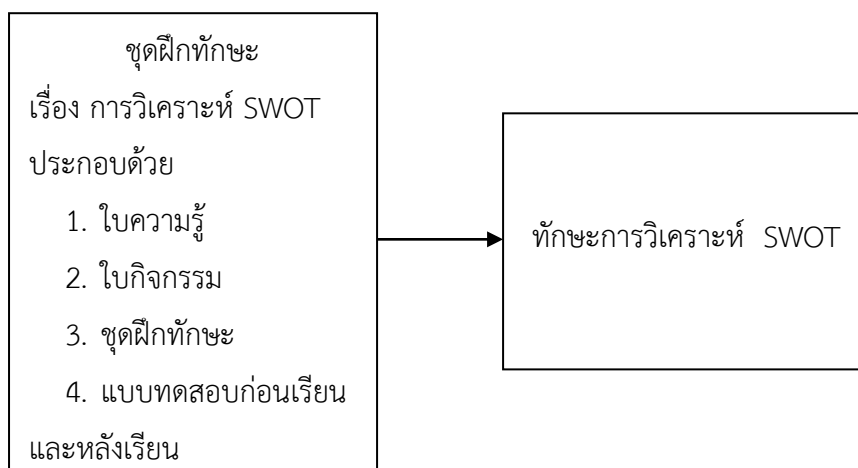
โสภารัตน์ แทนสุข (2562: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ผลการใช้แบบฝึกทักษะที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระบบจำนวนจริง ของนักศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องระบบจำนวนจริงก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ 2. ศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการใช้แบบฝึกทักษะที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/6 โรงเรียนแสงทองวิทยา จำนวน 36 คน ซึ่งได้มาจากสุ่มตัวอย่างเฉพาะเจาะจง ผลการวิจัยพบว่า ผลการทดสอบสมมติฐานคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนมากกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และมีค่าดัชนีประสิทธิผลของการใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง ระบบจำนวนจริง เท่ากับ 0.66 ซึ่งสูงกว่า 0.50

นุริมาน สือรี (2562: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เลขยกกำลังโดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีวัตถุประสงค์ 1) ศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ เรื่องเลขยกกำลังสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์เท่ากับ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนโดย

ใช้แบบฝึกทักษะ เรื่องเลขยกกำลังสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่องเลขยกกำลัง สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการศึกษาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะวิชาคณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่อง เลขยกกำลัง มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80.84/80.11 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่องเลขยกกำลัง สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่องเลขยกกำลังสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน สาขาวิชาการบัญชี การตลาด และคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 4 ห้อง ทั้งหมดจำนวน 100 คน **กลุ่มตัวอย่าง** ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน สาขาวิชาการตลาด จำนวน 25 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ซึ่งใช้ห้องเรียนเป็นกลุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ชุดฝึกทักษะเรื่อง การวิเคราะห์ SWOT จำนวน 4 ชุด ได้แก่ ชุดที่ 1 จับคู่หรรษา ชุดที่ 2 การดกลุ่มคำ SWOT ชุดที่ 3 เกม Kahoot ชุดที่ 4 โจทย์วิเคราะห์ SWOT
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษา ที่มีต่อการใช้ชุดฝึกทักษะ

ขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การสร้างชุดฝึกทักษะ มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร รูปแบบ เนื้อหา รวบรวมเนื้อหาสาระจากตำราเอกสารที่เกี่ยวข้องกับชุดฝึกทักษะ ต่อจากนั้นผู้วิจัยสร้างชุดฝึกทักษะเรื่อง การวิเคราะห์ SWOT ประกอบไปด้วย 4 ชุด ได้แก่ ชุดที่ 1 จับคู่หรรษา ชุดที่ 2 การดกลุ่มคำ SWOT ชุดที่ 3 เกม Kahoot ชุดที่ 4 โจทย์วิเคราะห์ SWOT 1.2 นำชุดฝึกทักษะที่สร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ นางสาววิลาวัลย์ ลีลารัตน์ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ นางเจริญสุข ผ่องภักดี หัวหน้าสาขาวิชาการตลาด นายโดม เจริญศิริ หัวหน้าสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ที่มีความเชี่ยวชาญ ด้านหลักสูตร เนื้อหา กระบวนการ ภาษา และการวัดผลประเมินผล แล้วนำไปหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ของการวิจัย (The Index of Objective Congruence: IOC) เพื่อตรวจสอบคุณภาพและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ได้ค่าดัชนีวัดความสอดคล้องเท่ากับ .67-1.00 และปรับปรุงชุดฝึกทักษะ ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ 1.3 นำชุดฝึกทักษะเรื่อง การวิเคราะห์ SWOT ไปทดลองกับนักศึกษา จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาจากการคัดเลือกแบบเจาะจง จากนักศึกษา กลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อน ในอัตราส่วนเท่า ๆ กัน จากนั้นนำข้อมูลที่ได้จากการทดลองมาหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ โดยใช้สูตร E_1/E_2 จากการเก็บคะแนนระหว่างเรียนกับคะแนนทดสอบหลังเรียนของชุดฝึกทักษะ ได้ประสิทธิภาพทั้งฉบับเท่ากับ 82.42/84.17 ซึ่งมีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด 80/80 จึงได้ชุดฝึกทักษะ ที่มีประสิทธิภาพไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

2.1 ศึกษาหลักการและเทคนิคในการสร้างแบบทดสอบจากเอกสารการวัดและประเมินผลการศึกษา ต่อจากนั้นศึกษาวิเคราะห์วัตถุประสงค์ แล้วสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาหลักการตลาด ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้โดยมีลักษณะเป็นข้อสอบแบบปรนัย ให้เลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ กำหนดการให้คะแนน ตอบถูกได้ 1 คะแนน และตอบผิดได้ 0 คะแนน ต่อจากนั้นนำแบบทดสอบที่สร้างเรียบร้อยแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความถูกต้องของเนื้อหา ข้อคำถาม ภาษาที่ใช้ การวัดผลประเมินผล โดยใช้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน

ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปหาค่าดัชนีวัดความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่าดัชนีวัดความสอดคล้องอยู่ระหว่าง .67-1.00 รวมทั้งฉบับ .89

2.2 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่เคยเรียนรายวิชาหลักการตลาด จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) เกณฑ์ความยากของข้อสอบ กำหนดไว้ระหว่าง 0.20 ถึง 0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) เกณฑ์ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบกำหนดไว้ 0.20 ขึ้นไป ได้ค่าความยากง่ายเท่ากับ 0.23-0.80 และค่าอำนาจจำแนกเท่ากับ 0.25-0.78 คัดเลือกไว้ 20 ข้อ จาก 25 ข้อ จากนั้นนำแบบทดสอบที่มีค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกตามเกณฑ์ ไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตรครูดอร์-ริชาร์ดสัน (KR-20) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ 0.91

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้ชุดฝึกทักษะ

3.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับความพึงพอใจและเอกสารเกี่ยวกับการสร้างแบบสอบถาม จากนั้นสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้ชุดฝึกทักษะ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักศึกษามีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิดให้เลือกตอบ ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้ชุดฝึกทักษะ จำนวน 10 ข้อ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert Scale) โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้ 5 คะแนน หมายถึง พึงพอใจมากที่สุด 4 คะแนน หมายถึง พึงพอใจมาก 3 คะแนน หมายถึง พึงพอใจปานกลาง 2 คะแนน หมายถึง พึงพอใจน้อย และ 1 คะแนน หมายถึง พึงพอใจน้อยที่สุด สำหรับเกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย ใช้เกณฑ์ ดังนี้ 4.51-5.00 หมายถึง ความพึงพอใจมากที่สุด 3.51-4.50 หมายถึง ความพึงพอใจมาก 2.51-3.50 หมายถึง ความพึงพอใจปานกลาง 1.51-2.50 หมายถึง ความพึงพอใจน้อย และ 1.00-1.50 หมายถึง ความพึงพอใจน้อยที่สุด (บุญชม ศรีสะอาด. 2545: 121) ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

3.2 นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้ชุดฝึกทักษะ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ข้อคำถามและภาษาที่ใช้ โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ต่อจากนั้นนำไปหาค่า IOC รายข้อ ได้ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 แล้วดำเนินการแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

3.3 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ กับนักศึกษากลุ่มเดิมจำนวน 30 คน จากนั้นนำไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.96 จึงได้แบบสอบถาม

ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อชุดฝึกทักษะ ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูล แล้วนำมา
วิเคราะห์หาค่าความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อชุดฝึกทักษะ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดแบบการทดลองโดยใช้รูปแบบกลุ่มเดียวสอบก่อนเรียน-หลังเรียน (One Group Pretest-Posttest Design) โดยผู้วิจัยดำเนินการสอนและทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยตนเอง โดยทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 กับกลุ่มตัวอย่างที่คัดเลือกได้คือนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน จำนวน 25 คน ซึ่งมีขั้นตอนการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. แนะนำจุดประสงค์ วิธีการเรียนการสอน โดยใช้ชุดฝึกทักษะเรื่อง การวิเคราะห์ SWOT และบทบาทของนักศึกษาในการเรียนรู้ นำแบบทดสอบก่อนเรียนเรื่อง การวิเคราะห์ SWOT จำนวน 20 ข้อ ให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างทดสอบ แล้วตรวจบันทึกคะแนน

2. ผู้วิจัยดำเนินการสอนและใช้ชุดฝึกทักษะเรื่อง การวิเคราะห์SWOT ใช้เวลาในการทดลองทั้งหมด 14 ชั่วโมง ดังนี้

ชั่วโมงที่	รายละเอียดเนื้อหา	ชั่วโมงที่	รายละเอียดเนื้อหา
1	ความหมายและประเภทของ สิ่งแวดล้อม	8	ชุดฝึกทักษะที่ 2 การ์ดกลุ่มคำ “จุดอ่อน”
2	สิ่งแวดล้อมภายใน	9	ชุดฝึกทักษะที่ 2 การ์ดกลุ่มคำ “โอกาส”
3	สิ่งแวดล้อมภายนอก	10	ชุดฝึกทักษะที่ 2 การ์ดกลุ่มคำ “อุปสรรค”
4	ความหมายของ SWOT จุดแข็ง จุดอ่อน	11	ชุดฝึกทักษะที่ 3 เกม Kahoot
5	โอกาส อุปสรรค	12	ชุดฝึกทักษะที่ 4 โจทย์วิเคราะห์ SWOT จากรูปสินค้าและบริการ
6	ชุดฝึกทักษะที่ 1 จับคู่हररा	13	ชุดฝึกทักษะที่ 4 โจทย์วิเคราะห์ จาก กรณีศึกษา
7	ชุดฝึกทักษะที่ 2 การ์ดกลุ่มคำ “จุดแข็ง”	14	ครูกับนักศึกษาร่วมกันสรุป ต่อจากนั้นทำ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ชุดฝึกทักษะ เรื่อง การวิเคราะห์ SWOT หาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ โดยใช้เกณฑ์ E1/E2 เท่ากับ 80/80 โดยใช้สถิติร้อยละของค่าเฉลี่ย
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะ เรื่องการวิเคราะห์ SWOT วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ t-test แบบ Dependent ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป
3. ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้ชุดฝึกทักษะ เรื่องการวิเคราะห์ SWOT โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยใช้เกณฑ์ของบุญชม ศรีสะอาด (2545)

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ เรื่องการวิเคราะห์ SWOT (n=30 คน)

ผลการสอบ	ชุดฝึกทักษะ ที่ 1	ชุดฝึกทักษะ ที่ 2	ชุดฝึกทักษะ ที่ 3	ชุดฝึกทักษะ ที่ 4	E ₁	E ₂
ระหว่างเรียน	80.67	82.33	82.00	83.67	82.42	
หลังเรียน	-	-	-	-	-	84.17

จากตารางที่ 1 พบว่า คะแนนการทำชุดฝึกทักษะเรื่อง การวิเคราะห์ SWOT ชุดทักษะที่ 1-4 ได้ค่าเฉลี่ยระหว่างเรียน (E₁) 82.42 คะแนนแบบทดสอบหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย (E₂) 84.17 สรุปได้ว่า E₁/E₂ หรือประสิทธิภาพของกระบวนการกับประสิทธิภาพของผลลัพธ์เท่ากับ 82.42/84.17 พบว่าไม่เกินร้อยละ 2.5 จากเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ แสดงว่า ชุดฝึกทักษะมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

ผลการสอบ	จำนวน นักศึกษา	คะแนน เฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	คะแนน พัฒนาการ	t-test	sig
ก่อนเรียน	25	6.96	0.97	10.24	35.99*	
หลังเรียน	25	17.20	0.81		(df=24)	.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของนักศึกษาจำนวน 25 คน พบว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังทดลองเท่ากับ 6.96 และ 17.20 คะแนนพัฒนาการเท่ากับ 10.24 จาก การทดสอบด้วย t-test (Paired Samples) พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (t=35.99) sig=.000

แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังการใช้ชุดฝึกทักษะมีค่าสูงกว่าก่อนใช้ชุดฝึกทักษะ
เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้
ชุดฝึกทักษะ

รายการประเมินความพึงพอใจ	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน	
		มาตรฐาน (SD)	แปลผล
1. มีความน่าสนใจ น่าเรียนรู้	4.40	0.50	มาก
2. มีการชี้แจงวัตถุประสงค์ ขั้นตอนการใช้ที่ชัดเจน	4.20	0.50	มาก
3. เนื้อหาครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	4.52	0.65	มากที่สุด
4. มีเนื้อหาขั้นตอนจากง่ายไปหายาก	4.20	0.50	มาก
5. โจทย์และกิจกรรมในการฝึกทักษะไม่ยากเกินไป	4.49	0.52	มาก
6. ชุดฝึกทักษะมีความหลากหลาย	4.40	0.52	มาก
7. มีวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับนักศึกษา	4.12	0.60	มาก
8. สามารถใช้งานได้สะดวก	4.00	0.57	มาก
9. ทำให้นักศึกษาเกิดการคิด วิเคราะห์ มากขึ้น	4.52	0.65	มากที่สุด
10. สร้างความรู้ให้กับนักศึกษาได้มากขึ้น	4.60	0.50	มากที่สุด
ความพึงพอใจโดยรวม	4.35	0.55	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้ชุดฝึกทักษะภาพรวม อยู่ใน
ระดับมาก ($\bar{X}=4.35$ S.D.=0.55) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เกือบทุกข้ออยู่ในระดับมาก ข้อที่มี
คะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ ชุดฝึกทักษะสร้างความรู้ให้กับนักศึกษาได้มากขึ้น ($\bar{X}=4.60$, SD=0.50) และ
ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ชุดฝึกทักษะสามารถใช้งานได้สะดวก ($\bar{X}=4.00$, SD=0.57)

สรุปผลการวิจัย

- ชุดฝึกทักษะ เรื่องการวิเคราะห์ SWOT มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 82.42/84.17 มีค่า
ไม่เกินร้อยละ 2.5 เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80
- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะ เรื่องการวิเคราะห์ SWOT
มีค่าสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย

3. ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้ชุดฝึกทักษะ เรื่องการวิเคราะห์ SWOT ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เกือบทุกรายข้ออยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ชุดฝึกทักษะสร้างความรู้ให้กับนักศึกษาได้มาก ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ชุดฝึกทักษะสามารถใช้งานได้สะดวก

อภิปรายผล

1. ชุดฝึกทักษะมีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 82.42/84.17 มีค่าไม่เกินร้อยละ 2.5 เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ชุดฝึกทักษะ ได้รับการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญ แล้วแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งได้รับการพิจารณาตัดสินคุณค่า จากการหาความเที่ยงตรง แล้วนำไปทดลองใช้กับนักศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน อันเป็นการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ จึงทำให้ชุดฝึกทักษะมีคุณภาพสามารถนำไปจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เผชัญญ์ กิจระการ (2544 : 44-51) ที่ได้กล่าวว่า วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงเหตุผล เป็นกระบวนการหาประสิทธิภาพโดยใช้หลักความรู้และเหตุผลในการตัดสินคุณค่าของสื่อการเรียนการสอนโดยผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้พิจารณาตัดสินคุณค่า ส่วนวิธีการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ จะนำสื่อไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมายแล้วนำมาหาประสิทธิภาพของสื่อ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นูร์ริมาน สือรี (2562: บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เลขยกกำลัง โดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80.84/80.11

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาก่อนและหลังเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะ เรื่องการวิเคราะห์ SWOT พบว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ชุดฝึกทักษะเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่นักศึกษาเรียนมาแล้ว มีหลายรูปแบบให้นักศึกษาได้ฝึกทักษะ น่าสนใจ ฝึกให้คิด วิเคราะห์และสนุกสนาน โดยเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก สามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง สอดคล้องกับแนวคิดของ วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2551: 112) ที่ได้กล่าวว่าลักษณะของชุดฝึกที่ดี ประกอบด้วย 1.เป็นสิ่งที่นักเรียนเรียนมาแล้ว 2.เหมาะสมกับระดับวัยหรือความสามารถของผู้เรียน 3.มีคำชี้แจงสั้น ๆ ที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจวิธีทำได้ง่าย 4. ใช้เวลาที่เหมาะสม คือไม่นานเกินไป 5. เป็นสิ่งที่น่าใจและท้าทายให้นักเรียนได้แสดงความสามารถ 6. เปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกตอบทั้งแบบตอบอย่างจำกัดและตอบอย่างเสรี 7. มีคำสั่งหรือตัวอย่างชุดฝึกที่ไม่ยาวเกินไปและไม่ยากแก่การเข้าใจ 8. ควรมีหลายรูปแบบมีความหมายแก่นักเรียนที่ทำชุดฝึก 9. ใช้หลักจิตวิทยา 10. ใช้สำนวนภาษาที่เข้าใจง่าย 11. ฝึกให้คิดได้เร็วและสนุกสนาน 12.ปลุกความสนใจและเร้าใจ 13. เหมาะสมกับวัยและความสามารถ และ 14. สามารถศึกษาด้วยตนเองได้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ โสภารัตน์ แทนสุข (2562: บทคัดย่อ) ที่

ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ผลการใช้แบบฝึกทักษะที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระบบจำนวนจริง ของ
นักศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า ผลการทดสอบสมมติฐานคะแนนเฉลี่ยหลัง
เรียนมากกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3. ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้การชุดฝึกทักษะ เรื่องการวิเคราะห์ SWOT ของ
นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจภาพรวมอยู่ในระดับ
มาก ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก ชุดฝึกทักษะ เป็นชุดฝึกที่ดีและมีประสิทธิภาพช่วยให้นักศึกษา
ประสบผลสำเร็จในการฝึกทักษะ ช่วยลดความตึงเครียด เกิดความสนุกสนานในขณะที่เรียน ประกอบ
กับให้นักศึกษาได้ฝึกทักษะหลาย ๆ ครั้ง จึงทำให้นักศึกษาสามารถพัฒนาตนเอง และมีความมั่นใจใน
การเรียนเพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของกาญจนา แจ่มตรง (2550: 112) ที่ได้กล่าวถึงลักษณะ
ชุดฝึกทักษะไว้ว่า เป็นชุดฝึกที่ดีและมีประสิทธิภาพช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการฝึกทักษะ
เปรียบเสมือนผู้ช่วยคนสำคัญทำให้ครูประหยัดเวลาและแรงงาน ทำให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองตาม
ความสามารถมีความมั่นใจในการเรียน ช่วยลดความตึงเครียดเกิดความสนุกสนานในขณะที่เรียน และ
สอดคล้องกับงานวิจัยของ นูริมาน สือรี (2562: บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน เรื่อง เลขยกกำลัง โดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่องเลขยกกำลังสำหรับ
นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ควรอธิบายคู่มือวิธีการใช้งานชุดฝึกทักษะเรื่อง การวิเคราะห์ SWOT ให้ชัดเจนมากกว่านี้
2. ควรให้นักศึกษาสามารถใช้งานชุดฝึกทักษะได้สะดวกมากขึ้น โดยติดต่อครูผู้สอน หรือ
เข้าใช้งานที่ห้องนวัตกรรมของวิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรีย่าน

3. ควรจัดทำชุดฝึกทักษะเพิ่มมากขึ้นหลายๆ รูปแบบ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำวิจัยเกี่ยวกับชุดฝึกทักษะในหน่วยอื่นหรือในระดับชั้นอื่น ๆ
2. ควรทำวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาชุดฝึกทักษะ กับ เทคนิควิธีการสอนแบบกระบวนการกลุ่ม

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). **แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 9 พ.ศ. 2545-2549.**
กรุงเทพฯ: วิ.เจ.พรินติ้ง.

- กาญจนา แจ้งตรง. (2550). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การผันวรรณยุกต์ โดยใช้แบบฝึกทักษะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จิรพันธ์ จันจันะ. (2548). การสร้างแบบฝึกวิชาคณิตศาสตร์เพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง ในการแก้โจทย์ปัญหาเรื่อง ร้อยละ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. สารนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ดวงมาลา จาริขานนท์. (2551). การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านเพื่อฝึกการคิดวิเคราะห์ ด้วยแบบฝึกทักษะ สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา) มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ดิเรก ปลั่งดี. (2540). ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริหารของสถานีตำรวจภูธร อำเภอเมืองนครปฐม. วิทยาลัยนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ทศพร ตาดสุวรรณ. (2550). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (สาขาการพัฒนาลูกสูตรและการเรียนการสอน). คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- นุรีมาน สือรี. (2562). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เลขยกกำลังโดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนวิทยาศาสตร์คณิตศาสตร์ และคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปราณี กองจินดา. (2549). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์และทักษะการคิดเลขในใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบชิปาโดยใช้แบบฝึกหัดที่เน้นทักษะการคิดเลขในใจกับนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้คู่มือครู. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). พระนครศรีอยุธยา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- เผชิญ กิจระการ. (2544). ดัชนีประสิทธิผล. มหาสารคาม: ภาควิชาเทคโนโลยีและการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2551). นวัตกรรมตามแนวคิดแบบ Back ward Design. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิมล เหล่าแคน. (2552). ผลการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การสร้างคำตามหลักเกณฑ์ทางภาษาด้วยการจัดกิจกรรมตามแนวคิดโดยใช้สมองเป็นฐานชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- สุจินดา พัทธภิญโญ. (2548). ชุดการสอนซ่อมเสริมคณิตศาสตร์ เรื่องโจทย์ปัญหาระบบสมการเชิงเส้นสองตัวแปร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. สารนิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- โสภารัตน์ แทนสุข. (2562). ผลการใช้แบบฝึกทักษะที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระบบจำนวนจริง ของนักศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.
- สุนิรัตน์ บดสันเทียะ. (2548). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำกลุ่มสระการเรียนรู้อาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกทักษะกับการสอนโดยการฝึกทักษะตามคู่มือครูในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 6: กรณีศึกษา โรงเรียนชุมชนบ้านเหลื่อม. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- อัจฉรา โทบุญ. (2534). ระดับความพึงพอใจของผู้มารับบริการงานทะเบียนราษฎร สำนักงานทะเบียนอำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาสารคาม.

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการจัดแสดงสินค้า
โดยใช้เทคนิควิธีการสอนแบบกลุ่มและฝึกปฏิบัติจริงในการจัดแสดงสินค้า
สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานการตลาด
วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน

The Development of Academic Achievement in Product Exhibitions
by Using Group Teaching Techniques and Practical Practice in Product
Exhibitions for 3rd Year Vocational Certificate Students in Marketing
Wimol Sriyan Technological College

เจริญสุข ผ่องภักดี¹

¹สาขาวิชาการตลาด, วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน, E-mail: p.charoensuk06@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการจัดแสดงสินค้าของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน ก่อนและหลังใช้เทคนิควิธีการสอนแบบกลุ่มและฝึกปฏิบัติจริงในการจัดแสดงสินค้า 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้เทคนิควิธีการสอนแบบกลุ่มและฝึกปฏิบัติจริงในการจัดแสดงสินค้า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานการตลาด จำนวน 45 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย โดยการจับสลากห้องเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เทคนิควิธีการสอนแบบกลุ่มและฝึกปฏิบัติจริงในการจัดแสดงสินค้า แบบประเมินชิ้นงานและแบบประเมินผลการทำงานกลุ่ม แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อเทคนิควิธีการสอนแบบกลุ่มและฝึกปฏิบัติจริงในการจัดแสดงสินค้า วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน

ผลการวิจัย 1) นักเรียนที่เรียนวิชาการจัดแสดงสินค้า โดยใช้เทคนิควิธีการสอนแบบกลุ่มและฝึกปฏิบัติจริงในการจัดแสดงสินค้า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยคะแนนก่อนเรียน 4.20 คะแนนหลังเรียน 8.16 มีคะแนนพัฒนาการเท่ากับ 3.96 ซึ่งคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อเทคนิควิธีการสอนแบบกลุ่มและฝึกปฏิบัติจริงในการจัดแสดงสินค้าโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.15$, $SD=0.15$)

คำสำคัญ: การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, เทคนิควิธีการสอนแบบกลุ่มและฝึกปฏิบัติจริง, การจัดแสดงสินค้า

Abstract

The objectives of this research were 1) to compare learning achievements in exhibition subjects of 3rd year vocational certificate students in the field of marketing Wimol Sriyan Technological College before and after using group teaching techniques and practical practice in product exhibition display. product display the samples used in the research were 45 third-year vocational diploma students in marketing, which were drawn by simple random sampling. by drawing lots for the classroom the tools used in the research were group teaching techniques and practical exercises in product exhibitions. work piece evaluation form and group work evaluation form A pre-learning and post-learning achievement test and a questionnaire on students' satisfaction with group teaching techniques and practical practice in product exhibitions. Data were analyzed using statistics, mean, standard deviation. and independent t-tests

Research results 1) Students studying product exhibition subjects by using group teaching techniques and practical practice in product exhibitions have higher learning achievement after learning than before learning the pre-learning score was 4.20, the post-learning score was 8.16, and the developmental score was 3.96. the post-learning score was significantly higher than before at the .05 level. 2) Students were satisfied with the overall group teaching techniques and hands-on practice in displaying products at a high level (\bar{X} =4.15 SD=0.15).

Keywords: development, academic achievement Techniques for group teaching and practical, display

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการจัด

การศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ มาตรา 24 การจัดการกระบวนการเรียนรู้ ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้ 1. จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล 2. ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา 3. จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง และในมาตรา 30 ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา จากยุทธศาสตร์ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศไทย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545: 10-15) ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายปฏิรูปการศึกษาของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการในขณะนั้น ที่ต้องการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรเพื่อการแข่งขันในเวทีโลกสำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดย นายวีระศักดิ์ วงษ์สมบัติ เลขาธิการ คณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้ประกาศเจตนารมณ์ขับเคลื่อน นโยบายลงสู่การปฏิบัติ โดยมีเป้าหมายเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา และพัฒนาคุณภาพ ผู้จบการศึกษาให้ตรงกับสมรรถนะในการทำงานอย่างแท้จริง การจัดแสดงสินค้า เป็นวิชาการระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 สาขางานการตลาด ที่เน้นในเรื่องของการฝึกปฏิบัติการจัดแสดงสินค้า ที่ต้องอาศัยความคิดสร้างสรรค์ คิดวิเคราะห์เพื่อสร้างผลงานในรูปแบบการจัดแสดงสินค้าให้เสมือนของจริงที่มีอยู่ในปัจจุบัน

จากการสังเกตของผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้สอนวิชาการจัดแสดงสินค้า พบว่านักเรียนขาดความรู้ความเข้าใจ ขาดความกระตือรือร้น ไม่สนใจเรียนในเนื้อหาทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง อันส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนด คิดเป็นร้อยละ 60 (ฝ่ายประเมินผลวิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน, 2564) เพื่อให้ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และมีความรู้ ความเข้าใจเพิ่มมากขึ้น มีความกระตือรือร้น สามารถนำไปสู่การปฏิบัติจริงได้

จากเหตุผลดังกล่าวเพื่อประโยชน์ของงานวิจัยทั้งครูและนักเรียน จึงทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการจัดแสดงสินค้า โดยใช้เทคนิควิธีการสอนแบบกลุ่มและฝึกปฏิบัติจริงในการจัดแสดงสินค้า สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน เพื่อให้ครูได้รับประโยชน์ในการนำเทคนิควิธีการสอนแบบกลุ่มและฝึกปฏิบัติจริงไปใช้ในรายวิชาอื่น และเพื่อให้ นักเรียนสามารถจัดแสดงสินค้าได้ สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการจัดแสดงสินค้า โดยใช้เทคนิควิธีการสอนแบบกลุ่มและฝึกปฏิบัติจริงในการจัดแสดงสินค้า สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้เทคนิควิธีการสอนแบบกลุ่มและฝึกปฏิบัติจริงในการจัดแสดงสินค้า

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิควิธีการสอนแบบกลุ่มและฝึกปฏิบัติจริง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

ทฤษฎีกระบวนการกลุ่ม (Group Process)

ทิตนา แคมมณี (2560) ได้กล่าวถึงทฤษฎีกระบวนการกลุ่ม และวิธีการสอนแบบลงมือปฏิบัติไว้ดังนี้

กระบวนการกลุ่มเป็นวิทยาการที่ศึกษาเกี่ยวกับกลุ่มคนเพื่อนำความรู้ไปใช้ในการปรับเปลี่ยนเจตคติและพฤติกรรมของคน ซึ่งจะนำไปสู่การเสริมสร้างความสัมพันธ์และการพัฒนาการทำงานของกลุ่มคนให้มีประสิทธิภาพจุดเริ่มต้นของค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้ก็คือ การศึกษากลุ่มคนด้านพลังกลุ่มและผู้ที่ได้เชื่อว่าเป็นบิดา ของกระบวนการกลุ่มก็คือ Kurt Lewin นักจิตวิทยาสังคมและนักวิทยาศาสตร์ชาวเยอรมัน โดยเริ่มศึกษาตั้งแต่ประมาณปี ค.ศ. 1920 เป็นต้นมา และได้มีผู้นำหลักการของพลังกลุ่มไปใช้ในการพัฒนาพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม การพัฒนาบุคลิกภาพและจุดประสงค์อื่น ๆ วงการ รวมทั้งในวงการศึกษ

หลักการและแนวคิดทฤษฎีกระบวนการกลุ่ม

ทิตนา แคมมณี (2560) ได้กล่าวถึงหลักการและแนวคิดพื้นฐานของกระบวนการกลุ่มก็คือแนวคิดในทฤษฎีภาคสนาม ของ Kurt Lewin ที่กล่าวไว้โดยสรุปไว้ดังนี้

1. พฤติกรรมของบุคคลเป็นผลมาจากความสัมพันธ์ของสมาชิกในกลุ่ม
2. โครงสร้างของกลุ่มจะเกิดจากการร่วมกลุ่มของบุคคลที่มีลักษณะแตกต่างกัน และจะมีลักษณะแตกต่างกันออกไปตามลักษณะของสมาชิกกลุ่ม
3. การรวมกลุ่มจะเกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในกลุ่มในด้านการกระทำ ความรู้สึก และความคิด

4. สมาชิกกลุ่มจะมีการปรับตัวเข้าหากันและจะพยายามช่วยกันทำงานโดยอาศัยความสามารถของแต่ละบุคคลซึ่งจะทำให้การปฏิบัติงานลุล่วงไปได้ตามเป้าหมายของกลุ่ม

หลักการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม

ทิตินา แคมมณี (2560) ได้กล่าวถึงหลักการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม มีความสำคัญ ดังนี้

1. การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่เกิดจากแหล่งความรู้ที่หลากหลาย การเรียนรู้ที่เกิดจากการบรรยายเพียงอย่างเดียวไม่พอที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาพฤติกรรม แต่การจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาพฤติกรรมผู้เรียนโดยกระบวนการกลุ่มจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ศักยภาพของแต่ละคนทั้งในด้านความคิด การกระทำและความรู้สึกมาแลกเปลี่ยนความคิดและประสบการณ์ซึ่งกันและกัน

2. การเรียนรู้ควรจะเป็นกระบวนการกลุ่มที่สร้างสรรค์บรรยากาศการทำงานการทำงานกลุ่มที่ให้ผู้เรียนมีอิสระในการแสดงความรู้สึกนึกคิด มีบทบาทในการรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนโดยมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนจะช่วยให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีชีวิตชีวาและช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียน

3. การเรียนรู้ควรเป็นกระบวนการที่ผู้เรียนค้นพบด้วยตนเอง การเรียนรู้ด้วยการกระทำกิจกรรมด้วยตนเองจะช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสเรียนรู้เนื้อหาวิชาหรือสาระจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง จดจำได้ดี อันจะนำไปสู่การปรับเปลี่ยนเจตคติและพฤติกรรมของตนได้รวมทั้งสามารถนำไปสู่การนำไปพัฒนาบุคลิกภาพทุกด้านของผู้เรียน

4. การเรียนรู้กระบวนการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้เป็นเครื่องมือที่จำเป็นในการแสวงหาความรู้ที่เป็นต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตทุกด้าน ดังนั้นถ้าผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีระและมีขั้นตอนจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้หรือตอบคำถามการรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

หลักการสอนแบบกระบวนการกลุ่ม

ทิตินา แคมมณี (2560) ได้กล่าวถึงการเรียนแบบกระบวนการกลุ่ม คือ ประสบการณ์ทางการเรียนรู้ที่นักเรียนได้รับการลงมือร่วมปฏิบัติกิจกรรมเป็นกลุ่ม กลุ่มจะมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของแต่ละคนแต่ละคนในกลุ่มมีอิทธิพลและมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกัน หลักการสอนโดยวิธีกระบวนการกลุ่ม มีหลักการเพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน สรุปได้ดังนี้

1. เป็นการเรียนการสอนที่ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนโดยให้ผู้เรียนทุกคนมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุด

2. เป็นการเรียนการสอน ที่เน้นให้นักเรียนได้เรียนรู้จากกลุ่มให้มากที่สุด กลุ่มจะเป็นแหล่งความรู้สำคัญที่จะฝึกให้ผู้เกิดความรู้อย่างมีความรู้ความเข้าใจ และสามารถปรับตัวและเข้ากับผู้อื่นได้

3. เป็นการสอนที่ยึดหลักการค้นพบและสร้างสรรค์ความรู้ด้วยตัวเองของนักเรียนเอง โดยครูเป็นผู้จัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนพยายามค้นหา และพบคำตอบด้วยตนเอง

4. เป็นการสอนที่ให้ความสำคัญของกระบวนการเรียนรู้ ว่าเป็นเครื่องมือที่จำเป็นในการแสวงหาความรู้ และคำตอบต่าง ๆ ครูจะต้องให้ความสำคัญของกระบวนการต่าง ๆ ในการแสวงหาคำตอบ

วิธีการสอนโดยการลงมือปฏิบัติ (Practice)

ทิตินา แคมมณี (2560) ได้กล่าวถึงวิธีการสอนโดยการลงมือปฏิบัติ หมายถึง วิธีสอนที่ทำให้ประสบการณ์ตรงกับผู้เรียน โดยการให้ลงมือปฏิบัติจริง เป็นการสอนที่มุ่งให้เกิดการผสมผสานระหว่างทฤษฎีและภาคปฏิบัติ วิธีปฏิบัติ ให้ผู้เรียนได้ลงมือฝึกฝนหรือปฏิบัติจริง ลักษณะสำคัญ การลงมือปฏิบัติมักดำเนินการภายหลังการสาธิต การทดลองหรือ การบรรยาย เป็นการฝึกฝนความรู้ความเข้าใจจากทฤษฎีที่เรียนมาโดยเน้นการฝึกทักษะ

ขั้นตอนการสอน

1. ขั้นเตรียม ผู้สอนกำหนดจุดมุ่งหมายของการฝึกปฏิบัติ รายละเอียดของขั้นตอน การทำงาน เตรียมสื่อต่าง ๆ เช่น วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือใบงานหรือคู่มือการปฏิบัติงาน
2. ขั้นดำเนินการ ผู้สอนให้ความรู้และทักษะที่เป็นพื้นฐานในการปฏิบัติ มอบหมาย งานที่ปฏิบัติเป็นกลุ่มหรือรายบุคคล กำหนดหัวข้อการรายงาน หรือการบันทึกผลการปฏิบัติงานของ ผู้เรียน
3. ขั้นสรุป ผู้สอนและผู้เรียน ช่วยกันสรุปกิจกรรมการปฏิบัติงาน
4. ขั้นประเมินผล สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน เช่น ความสนใจ ความร่วมมือความเป็นระเบียบ การประหยัด การใช้และการเก็บรักษาเครื่องมือ และการตรวจผลงาน เช่น คุณภาพของงาน ความริเริ่ม ความประณีตสวยงาม ข้อควรคำนึง ต้องใช้วัสดุอุปกรณ์ และเครื่องมือจำนวนมากและมีคุณภาพ

ลักษณะรายวิชาการจัดแสดงสินค้า รหัส 20202-2007

ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 ของสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา ได้กำหนดจุดประสงค์รายวิชา สมรรถนะรายวิชา และคำอธิบายรายวิชา ไว้ดังนี้

จุดประสงค์รายวิชา

1. เข้าใจหลักการและกระบวนการจัดแสดงสินค้า
2. มีทักษะในการออกแบบและจัดแสดงสินค้า
3. กำหนดงบประมาณและประมาณค่าใช้จ่ายในการจัดแสดงสินค้า
4. ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารการจัดแสดงสินค้า

5. มีเจตคติและกิจนิสัยที่ดีในการทำงานด้วยความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การทำงานเป็นทีม ความอดสาหัส พยายาม ความกระตือรือร้น และความประหยัด

สมรรถนะรายวิชา

1. แสดงความรู้เกี่ยวกับหลักการและกระบวนการจัดแสดงสินค้า
2. วางแผนและออกแบบจัดแสดงสินค้าตามหลักการ
3. กำหนดงบประมาณและประมาณค่าใช้จ่ายการจัดแสดงสินค้าตามหลักการ
4. เตรียมวัสดุอุปกรณ์และจัดแสดงสินค้าตามหลักการ
5. ติดตามและประเมินผลการจัดแสดงสินค้าตามหลักการ
6. ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการจัดแสดงสินค้า

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับหลักการจัดแสดงสินค้า ประเภทของการจัดแสดงสินค้า การวางแผนการจัดแสดงสินค้า การออกแบบผังร้านค้า การออกแบบการจัดแสดงสินค้า งบประมาณการจัดแสดงสินค้า การจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์และจัดแสดงสินค้า การติดตามและการประเมินผล เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารการจัดแสดงสินค้า

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กระทรวงศึกษาธิการ (2545) ได้บัญญัติผลสัมฤทธิ์ไว้ในหนังสือประมวลศัพท์ทางการศึกษาไว้ว่า ผลสัมฤทธิ์ คือความสำเร็จหรือความสามารถในการกระทำที่ต้องอาศัยทักษะหรือต้องอาศัยความรู้ในวิชาหนึ่งวิชาใดโดยเฉพาะ

องค์ประกอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สมิตรา อังวัฒนกุล (2539) ได้สรุปเพิ่มเติมว่า ปัจจัยที่สำคัญต่อกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งในและนอกชั้นเรียนมี 3 ปัจจัย คือ

1. ปัจจัยด้านตัวผู้สอน (Teacher variable) ผู้สอนเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในฐานะให้ความรู้ ครูจะต้องเข้าใจเรื่องของหลักสูตรในการจัดการเรียนการสอน
2. ปัจจัยด้านการสอน (Instructional variable) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้และร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งในและนอกชั้นเรียน
3. ปัจจัยด้านสังคม (Social variables) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับบริบททางสังคม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

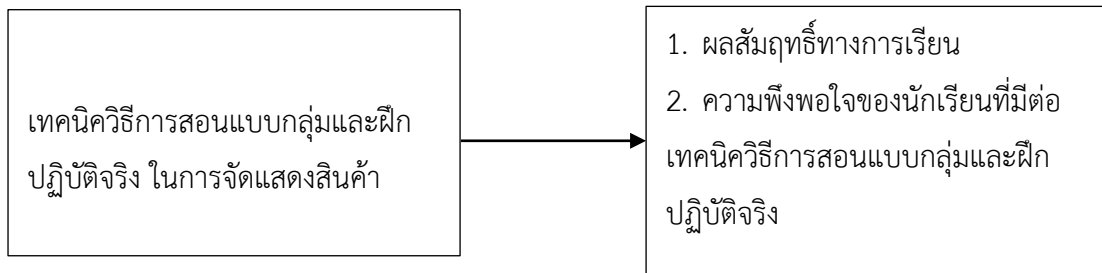
ณัฐยานันท์ เจริญบรรทัด และคณะ (2565) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ผลการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่มที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม วิชาการงานอาชีพ เรื่อง การดำเนินการทางธุรกิจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

มัธยมศึกษาเขต 14 วัดดูประสงค์ของการวิจัย 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการงานอาชีพ เรื่อง การดำเนินการทางธุรกิจ ก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยกระบวนการกลุ่มกับการเรียนแบบปกติ 2) เปรียบเทียบพฤติกรรมการทำงานกลุ่มด้วยการเรียนด้วยกระบวนการกลุ่มกับการเรียนแบบปกติ วิชาการงานอาชีพ เรื่อง การดำเนินการทางธุรกิจ ก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการเรียนด้วยกระบวนการกลุ่ม วิชาการงานอาชีพ เรื่อง การดำเนินการทางธุรกิจ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้การวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีภูเก็ต จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวนห้องละ 20 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอนและทำการสุ่มเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ผลการวิจัยพบว่า (1) หลังเรียนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มนักเรียนที่เรียนด้วยกระบวนการกลุ่มสูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบปกติ (2) หลังเรียนผู้เรียนที่เรียนแบบกระบวนการกลุ่ม มีค่ามัธยฐานคะแนนพฤติกรรมการทำงานกลุ่มสูงกว่าผู้เรียนที่เรียนแบบปกติ (3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม วิชาการงานอาชีพ เรื่อง การดำเนินการทางธุรกิจ ในระดับมาก

อัญญา เหมวงศ์กุล (2560) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการสอบบัญชีโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning) ในรายวิชาการสอบบัญชี เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชีนักศึกษาที่เรียนโดยใช้การสอนแบบผสมผสาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรชั้นวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชีของวิทยาลัยอาชีวศึกษาลำปาง ที่เรียนวิชาการสอบบัญชี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 1 ห้องเป็นนักศึกษา จำนวน 37 คน โดยเลือกแบบวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเป็นกลุ่ม (Cluster Sampling) ผลการวิจัยพบว่า 1. ประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานรายวิชาการสอบบัญชี บทเรียนทั้ง 8 บทเรียน มีแนวโน้มประสิทธิภาพเป็น 84.56/85.30 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการสอบบัญชีของนักศึกษาที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3. นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนในรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน รายวิชาการสอบบัญชี อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานการตลาด รวม 2 ห้อง จำนวน 90 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานการตลาด จำนวน 45 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย โดยการจับสลากห้อง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เทคนิควิธีการสอนแบบกลุ่มและฝึกปฏิบัติจริงในการจัดแสดงสินค้า
2. แบบประเมินชิ้นงานและแบบประเมินผลการทำงานกลุ่ม
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน
4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อเทคนิควิธีการสอนแบบกลุ่มและฝึกปฏิบัติจริงในการจัดแสดงสินค้า

วิธีการสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพ

1. เทคนิควิธีการสอนแบบกลุ่มและฝึกปฏิบัติจริง

1.1 ขั้นเตรียม ผู้สอนกำหนดจุดมุ่งหมายของการฝึกปฏิบัติ รายละเอียดของขั้นตอน การทำงาน เตรียมสื่อต่าง ๆ เช่น วัสดุอุปกรณ์ เป็นต้น

1.2 ขั้นดำเนินการ ผู้สอนให้ความรู้และทักษะที่เป็นพื้นฐานในการปฏิบัติ ทำการสาธิตให้นักเรียนปฏิบัติตาม นักเรียนฝึกปฏิบัติเป็นรายบุคคล จนกระทั่งทำได้ทุกคน แล้วมอบหมายงานให้ฝึกปฏิบัติในการจัดแสดงสินค้า โดยให้จัดทำเป็นกลุ่ม เพื่อทำชิ้นงานนำเสนอ

1.3 ขั้นสรุป ผู้สอนและผู้เรียน ช่วยกันสรุปกิจกรรมการปฏิบัติงาน

1.4 ขั้นประเมินผล โดยใช้แบบประเมินผลชิ้นงาน แบบประเมินผลการทำงานกลุ่มและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. วิธีการสร้างแบบประเมินผลชิ้นงานและแบบประเมินผลการทำงานกลุ่ม

2.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบประเมินผล 2.2 สร้างแบบประเมินผลชิ้นงาน และแบบประเมินผลการทำงานกลุ่ม 2.3 แบบประเมินผลชิ้นงาน ผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบไปด้วยหัวข้อการประเมิน 4 ข้อ คือ รูปแบบชิ้นงาน ภาษาที่ใช้ เนื้อหา และเวลา เกณฑ์การให้คะแนนตามระดับคุณภาพ ดังนี้ คะแนน 16-20 หมายถึง ดีมาก คะแนน 11-15 หมายถึง ดี คะแนน 6-10 หมายถึง พอใช้ คะแนน 1-5 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง ส่วนรายละเอียดเกณฑ์การให้คะแนนแบบประเมินผลชิ้นงาน ส่วนแบบประเมินผลการทำงานเป็นกลุ่ม มีหัวข้อการประเมิน 5 หัวข้อ คือ คณะทำงาน ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของคณะทำงาน ลำดับขั้นตอนในการทำงาน เวลาที่ใช้ และความร่วมมือในการทำงาน เกณฑ์การให้คะแนนตามระดับคุณภาพการทำงานเป็นกลุ่ม คะแนน 16-20 หมายถึง ดีมาก คะแนน 11-15 หมายถึงดี คะแนน 6-10 หมายถึง พอใช้ คะแนน 1-5 หมายถึง ปรับปรุง ส่วนรายละเอียดเกณฑ์การให้คะแนนแบบประเมินผลการทำงานเป็นกลุ่ม 2.4. นำแบบประเมินผลชิ้นงานและแบบประเมินผลการทำงานกลุ่ม ให้อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ 3 ท่าน ได้แก่ อาจารย์ปนัดดา พิริยชนานันท์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน นางสาววิลาวัลย์ ลีลารัตน์ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ และนางสาวสายใจ ยศประยูร รองผู้อำนวยการฝ่ายวิจัย ทำการตรวจแบบประเมินผลชิ้นงานและแบบประเมินผลการทำงานกลุ่ม จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำมาหาค่าความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่าเท่ากับ 0.67-1.00 แล้วจึงนำมาใช้จริง

3. วิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.1 ศึกษาเอกสาร ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.2 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการจัดแสดงสินค้า เรื่อง รูปแบบการจัดแสดงสินค้า มีลักษณะเป็นปรนัย 10 ข้อ 10 คะแนน 3.3 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ ได้แก่ อาจารย์ปนัดดา พิริยชนานันท์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน นางสาววิลาวัลย์ ลีลารัตน์ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ และนางสาวสายใจ ยศประยูร รองผู้อำนวยการฝ่ายวิจัย ต่อจากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปหาค่าดัชนีวัดความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่าเท่ากับ .67-1.00 3.4 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียน ปวส.1 ที่เคยเรียนวิชาการจัดแสดงสินค้า จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (P) เกณฑ์ความยากของข้อสอบ กำหนดไว้ระหว่าง 0.20 ถึง 0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) เกณฑ์อำนาจจำแนกของข้อสอบ กำหนดไว้ 0.20 ขึ้นไป ได้ค่าความยากง่ายเท่ากับ 0.23-0.80 และค่าอำนาจจำแนกเท่ากับ 0.25-0.78 จากแบบทดสอบ 30 ข้อ คัดเลือกไว้ 20 ข้อ จากนั้นนำแบบทดสอบที่มีค่าความยากง่าย และค่า

อำนาจจำแนกตามเกณฑ์ ไปหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตรครุเดอร์-ริชาร์ดสัน (KR-20) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ เท่ากับ 0.89

4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อเทคนิควิธีการสอนแบบกลุ่มและฝึกปฏิบัติจริงในการจัดแสดงสินค้า

4.1 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อเทคนิควิธีการสอนแบบกลุ่มและฝึกปฏิบัติจริงในการจัดแสดงสินค้า เป็นแบบสอบถามที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นเอง โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน มีลักษณะเป็นแบบสอบถามประเภทเลือกตอบ ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อเทคนิควิธีการสอนแบบกลุ่มและฝึกปฏิบัติจริงในการจัดแสดงสินค้า จำนวน 10 ข้อ ตอนที่ 3 ให้นักเรียนแสดงความพึงพอใจด้วยการให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert Scale) โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้ 5 คะแนน หมายถึง พึงพอใจมากที่สุด 4 คะแนน หมายถึง พึงพอใจมาก 3 คะแนน หมายถึง พึงพอใจปานกลาง 2 คะแนน หมายถึง พึงพอใจน้อย 1 คะแนน หมายถึง พึงพอใจน้อยที่สุด เกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ยใช้เกณฑ์ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545:121) 4.51 - 5.00 หมายถึง ความพึงพอใจมากที่สุด 3.51 - 4.50 หมายถึง ความพึงพอใจมาก 2.51-3.50 หมายถึง ความพึงพอใจปานกลาง 1.51 - 2.50 หมายถึง ความพึงพอใจน้อย 1.00 - 1.50 หมายถึง ความพึงพอใจน้อยที่สุด

4.2 นำแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อเทคนิควิธีการสอนแบบกลุ่มและฝึกปฏิบัติจริงในการจัดแสดงสินค้าไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจแก้ไขและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมตลอดจนวิเคราะห์ความเที่ยงตรงในด้านเนื้อหา ความเข้าใจและการใช้ภาษา เพื่อให้ถูกต้องเหมาะสมยิ่งขึ้น โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านได้แก่ อาจารย์ปณิตดา พิริยชนานันท์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน อาจารย์วิลาวัลย์ ลีลารัตน์ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการและอาจารย์สายใจ ศุภประยูร รองผู้อำนวยการฝ่ายวิจัย แล้วนำแบบสอบถามไปหาค่า IOC รายข้อได้ค่า IOC อยู่ในระหว่าง 0.67-1.00 เพื่อนำไปทดลองใช้ 4.3 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้กับผู้เรียนกลุ่มเดิมที่เคย จำนวน 30 คน จากนั้นนำไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.96 4.4 จัดทำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อเทคนิควิธีการสอนแบบกลุ่มและฝึกปฏิบัติจริงในการจัดแสดงสินค้า ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูล มาวิเคราะห์หาค่าความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อเทคนิควิธีการสอนแบบกลุ่มและฝึกปฏิบัติจริงในการจัดแสดงสินค้า

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมทั้งหมด 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง
ดำเนินการ ดังนี้

1. ผู้สอนให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนวิชาการจัดแสดงสินค้า เรื่อง รูปแบบการจัดแสดงสินค้า และชี้แจงวัตถุประสงค์ของการเรียน (ชั่วโมงที่ 1)
2. ผู้สอนอธิบายขั้นตอนการสอนโดยใช้เทคนิควิธีการสอนแบบกลุ่มและฝึกปฏิบัติจริงในการจัดแสดงสินค้าให้กับนักเรียน (ชั่วโมงที่ 2)
3. ผู้สอนทำการสอนโดยใช้เทคนิควิธีการสอนแบบกลุ่มและฝึกปฏิบัติจริง วิชาการจัดแสดงสินค้า โดยการสาธิต ให้กับนักเรียนแบ่งกลุ่มและให้นักเรียนฝึกปฏิบัติจริงในแต่ละกลุ่ม จนกระทั่งแต่ละกลุ่มสามารถจัดรูปแบบการจัดแสดงสินค้าได้ ผู้วิจัยกับนักเรียนร่วมกันสรุป แล้วให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน จัดทำชิ้นงานการจัดแสดงสินค้า โดยมีขั้นตอน ดังนี้

3.1 ขั้นเตรียม ผู้สอนกำหนดจุดมุ่งหมายของการฝึกปฏิบัติ รายละเอียดของขั้นตอนการทำงาน เตรียมสื่อต่าง ๆ เช่น วัสดุอุปกรณ์ เป็นต้น (ชั่วโมงที่ 3)

3.2 ขั้นดำเนินการ ผู้สอนให้ความรู้และทักษะที่เป็นพื้นฐานในการปฏิบัติ ทำการสาธิต ให้นักเรียนปฏิบัติตาม นักเรียนฝึกปฏิบัติเป็นรายบุคคล (ชั่วโมงที่ 4-5) จนกระทั่งทำได้ทุกคน แล้วมอบหมายงานให้ฝึกปฏิบัติในการจัดแสดงสินค้า โดยให้จัดทำเป็นกลุ่ม (ชั่วโมงที่ 6-7) ต่อจากนั้นนำชิ้นงานมานำเสนอ (ชั่วโมงที่ 8-10)

3.3 ขั้นสรุป ผู้สอนและผู้เรียน ช่วยกันสรุปกิจกรรมการปฏิบัติงาน (ชั่วโมงที่ 11)

3.4 ขั้นประเมินผล โดยใช้แบบประเมินผลชิ้นงาน แบบประเมินผลการทำงานกลุ่ม โดยให้คะแนนเท่ากับทุกคน มีเกณฑ์การให้คะแนน คือ คะแนน 16-20 หมายถึง ดีมาก คะแนน 11-15 หมายถึง ดี คะแนน 6-10 หมายถึง พอใช้ คะแนน 1-5 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง ต่อจากนั้นให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจ (ชั่วโมงที่ 12)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติในการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการจัดแสดงสินค้า ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน ก่อนและหลังใช้เทคนิควิธีการสอนแบบกลุ่มและฝึกปฏิบัติจริงในการจัดแสดงสินค้า คือสถิติทดสอบทีแบบไม่อิสระต่อกัน (t-test dependent)

2. สถิติที่ใช้ในการสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อเทคนิควิธีการสอนแบบกลุ่มและฝึกปฏิบัติจริงในการจัดแสดงสินค้า ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้เทคนิควิธีการสอนแบบกลุ่มและฝึกปฏิบัติจริง

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	N	\bar{X}	SD	t	Sig.
ก่อนเรียน	45	4.20	0.22	19.21*	.000
หลังเรียน	45	8.16	0.12		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่า นักเรียนที่เรียนวิชาการจัดแสดงสินค้า โดยใช้เทคนิควิธีการสอนแบบกลุ่มและฝึกปฏิบัติจริงในการจัดแสดงสินค้า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยคะแนนก่อนเรียน 4.20 คะแนนหลังเรียน 8.16 มีคะแนนพัฒนาการเท่ากับ 3.96 และมีค่า t เท่ากับ 19.21 ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจที่มีต่อเทคนิควิธีการสอนแบบกลุ่มและฝึกปฏิบัติจริงในการจัดแสดงสินค้า

รายการประเมิน	\bar{X}	SD	แปลผล
1. ผู้สอนให้คำแนะนำตลอดการเรียนรู้	4.13	0.43	มาก
2. ผู้สอนมีความพร้อมในการจัดเตรียมอุปกรณ์	4.07	0.36	มาก
3. ผู้สอนทุ่มเทการสอนอย่างเต็มที่	4.27	0.45	มาก
4. ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นมากขึ้น	4.17	0.37	มาก
5. ผู้เรียนได้รู้จักการทำงานเป็นทีม	4.47	0.50	มาก
6. ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์	3.77	0.56	มาก
7. ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจมากขึ้น	4.07	0.25	มาก
8. ผู้เรียนรู้จักใช้อุปกรณ์ในการจัดแสดงสินค้าอย่างประหยัด	3.67	0.60	มาก
9. ผู้เรียนรู้สึกภูมิใจในความสำเร็จของผลงาน	4.53	0.50	มากที่สุด
10. ผู้เรียนชอบวิธีการสอนแบบฝึกปฏิบัติจริง	4.33	0.47	มาก
ความพึงพอใจโดยรวม	4.15	0.15	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อเทคนิควิธีการสอนแบบกลุ่มและฝึกปฏิบัติจริงในการจัดแสดงสินค้าโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.15$, $SD=0.15$) เมื่อพิจารณาเป็นรายการพบว่า เกือบทุกรายการอยู่ในระดับมาก รายการที่ได้คะแนนเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ผู้เรียนรู้สึกภูมิใจในความสำเร็จของผลงาน ($\bar{X}=4.53$, $SD=0.50$) และรายการที่ได้คะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้เรียนรู้จักใช้อุปกรณ์ในการจัดแสดงสินค้าอย่างประหยัด ($\bar{X}=3.67$, $SD=0.60$)

สรุปผลการวิจัย

1. นักเรียนที่เรียนวิชาการจัดแสดงสินค้า โดยใช้เทคนิควิธีการสอนแบบกลุ่มและฝึกปฏิบัติจริงในการจัดแสดงสินค้า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเท่ากับ 8.16 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนเท่ากับ 4.20

2. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อเทคนิควิธีการสอนแบบกลุ่มและฝึกปฏิบัติจริงในการจัดแสดงสินค้าโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.15$, $SD=0.15$)

อภิปรายผล

1. การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการจัดแสดงสินค้า โดยใช้เทคนิควิธีการสอนแบบกลุ่มและฝึกปฏิบัติจริงในการจัดแสดงสินค้า สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน พบว่า นักเรียนมีการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ของการวิจัย ทั้งนี้เนื่องมาจากนักเรียนได้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนไม่ถึง 10 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน เป็นเพราะนักเรียนยังไม่เคยได้รับความรู้ในการจัดแสดงสินค้ามาก่อน เมื่อได้รับการสอนโดยใช้เทคนิควิธีการสอนแบบกลุ่มและฝึกปฏิบัติจริง ซึ่งมีครูผู้สอนคอยควบคุม ดูแลอย่างใกล้ชิดและทำการสาธิตก่อนฝึกปฏิบัติจริงทุกครั้ง จึงทำให้นักเรียนมีความเข้าใจ มีประสบการณ์ตรงในการปฏิบัติ ฝึกฝน จนเกิดทักษะสามารถผลิตผลงานการจัดแสดงสินค้าออกมาได้สวยงามเป็น อย่างดี ส่งผลให้มีการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ทิศนา ขัมมณี (2543: 80) ที่ได้กล่าวว่า วิธีการสอนโดยการลงมือปฏิบัติ เป็นวิธีสอนที่ให้ประสบการณ์ตรงกับ ผู้เรียน โดยการให้ลงมือปฏิบัติจริง เป็นการสอนที่มุ่งให้เกิดการผสมผสานระหว่างทฤษฎีและ ภาควิปฏิบัติ วิธีปฏิบัติให้ผู้เรียนได้ลงมือฝึกฝนหรือปฏิบัติจริง ลักษณะสำคัญ การลงมือปฏิบัติมัก ดำเนินการภายหลังการสาธิต การทดลองหรือการบรรยาย เป็นการฝึกฝนความรู้ความเข้าใจจาก ทฤษฎีที่เรียนมาโดยเน้นการฝึกทักษะ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัญญา เหมวงศ์กุล (2560) ที่

ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการสอบบัญชีโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการสอบบัญชีของนักศึกษาที่เรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสาน ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้เทคนิควิธีการสอนแบบกลุ่มและฝึกปฏิบัติจริงในการจัดแสดงสินค้า พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อเทคนิควิธีการสอนแบบกลุ่มและฝึกปฏิบัติจริงในการจัดแสดงสินค้าโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องมาจากนักเรียนได้ทำงานเป็นทีม ทำให้มีความกระตือรือร้น เกิดความรู้ความเข้าใจในการฝึกปฏิบัติจริงในการจัดแสดงสินค้า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐธยาน์ เจริญบรรทัด และคณะ (2565) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ผลการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่มที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม วิชาการงานอาชีพ เรื่อง การดำเนินการทางธุรกิจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 14 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม วิชาการงานอาชีพ เรื่อง การดำเนินการทางธุรกิจ ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ควรนำเทคนิควิธีการสอนแบบกลุ่มและฝึกปฏิบัติจริง ไปใช้กับรายวิชาการจัดการธุรกิจการค้าปลีกสมัยใหม่
2. ควรจัดทำแบบฝึกในการปฏิบัติจริงเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้ให้นักเรียนมีทักษะเพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรทำวิจัยเกี่ยวกับการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างการสอนโดยใช้เทคนิควิธีการสอนแบบกลุ่มและฝึกปฏิบัติจริงกับการสอนโดยใช้เทคนิควิธีการสอนแบบบรรยาย
2. ควรทำวิจัยเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยใช้เทคนิควิธีการสอนแบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนวิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542 (ฉบับปรับปรุง) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้า (ร.ส.พ.).
- ญัฐธยาน์ เจริญบรรทัด และคณะ. (2565). ผลการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่มที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม วิชาการงานอาชีพ เรื่อง การดำเนินการทาง

ธุรกิจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาเขต 14. ค้นเมื่อวันที่ 12 มกราคม 2566, จาก <https://www.stou.ac.th/>.

ทิตินา แคมมณี. (2560). **ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มี
ประสิทธิภาพ**. พิมพ์ครั้งที่ 21. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2539). **แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา**. พิมพ์
ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อัญชนา เหมวงศ์กุล. (2560). **การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการสอบบัญชีโดยใช้การ
จัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน**. ค้นเมื่อ 12 มกราคม 2566 จาก www.lampangvc.ac.th

Kurt Lewin. (1951). **Field Theory in Social Science**. Selected Theoretical Papers

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในรายวิชาหน้าที่
พลเมืองและศีลธรรม โดยใช้กรณีศึกษาในการจัดการเรียนรู้

Achievement of vocational certificate students In the course of civic
duty and morality Using case studies in learning management

ปณิตา รุ่งเรืองกุล¹, อลงกรณ์ เต่าทอง², ปรีชา นะปะา³

¹กลุ่มสามัญและพื้นฐาน วิทยาลัยเทคโนโลยีวมลบริหารธุรกิจ, panita@wbac.ac.th

²กลุ่มสามัญและพื้นฐาน วิทยาลัยเทคโนโลยีวมลบริหารธุรกิจ, 10052@wbac.ac.th

³กลุ่มสามัญและพื้นฐาน วิทยาลัยเทคโนโลยีวมลบริหารธุรกิจ, preechanapao@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกรณีศึกษา 2) เพื่อประเมินพฤติกรรมของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษา เพื่อแก้ปัญหาการขาดสมาธิและสร้างความน่าสนใจในการเรียนวิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยเทคโนโลยีวมลบริหารธุรกิจ จำนวน 2 ห้อง รวม 100 คน ด้วยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ กรณีศึกษา ในรายวิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบประเมินบทเรียนออนไลน์ และแบบประเมินความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ และ แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียน สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติค่าที (t-test)

ผลการวิจัย พบว่า 1) นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนโดยใช้กรณีศึกษาหลังเรียนของนักศึกษาสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดย คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของการจัดการเรียนรู้อาศัยกรณีศึกษาเท่ากับ 17.43 สูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนซึ่งเท่ากับ 10.25 2) ผลการประเมินพฤติกรรมของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษา เพื่อแก้ปัญหาการขาดสมาธิและสร้างความน่าสนใจในการเรียนวิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม พบว่ากรณีศึกษาช่วยส่งเสริมการปรับพฤติกรรมนักเรียน นักศึกษามีสมาธิและเกิดความสนใจในการเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, กรณีศึกษา, เนื้อหา

Abstract

The objectives of this research were 1) To compare the learning achievement of vocational certificate students in civics and morality Before and after class with case studies. 2) To assess the learner's behavior toward teaching and learning management by using a case study. To solve the problem of lack of concentration and to create interest in studying civics and morals. The sample consisted of 100 first-year vocational certificate students in the first semester of the academic year 2022, Wimol Business Administration Technology College, totaling 100 people by purposive sampling. The research tools were case studies in the course on civics and morality. Academic achievement test online lesson assessment form and a satisfaction assessment form The statistics used in the research were: The achievement test and the student satisfaction test used statistics were percentage, mean, standard deviation and t-value statistics (t-test)

The research results found that: 1) The students' post-learning achievement by using the case study was higher than before by the statistical significance at the .05 level, with the mean score of learning management using the case-study was 17.43 high. than the average score before studying which was 10.25 2) The results of the assessment of learners' behavior on teaching and learning management by using a case study. To solve the problem of lack of concentration and to create interest in studying civics and morals, it was found that case studies promoted the adjustment of learning behavior. at the highest level.

Keywords: achievement, case study, content

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม เป็นวิชาที่ศึกษาเกี่ยวกับความสำคัญของสถาบันครอบครัว และสถาบันทางสังคม วัฒนธรรม คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และการดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียงสิทธิหน้าที่ของพลเมืองดีตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็น ประมุขและหลักธรรมของศาสนาที่ตนนับถือ ซึ่งเป็นลักษณะอันพึงประสงค์ของนักศึกษาที่จะได้ พัฒนาจากการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความเข้าใจในเนื้อหาจึงเป็น สิ่งจำเป็น ซึ่งครูประสบปัญหาในการสอนคุณธรรมจริยธรรม ซึ่งเป็นนามธรรม เช่น ความซื่อสัตย์ การ จะอธิบาย บรรยายให้นักศึกษาเข้าใจเรื่องความซื่อสัตย์ในเวลาอันสั้นจึงเป็นเรื่องยาก เพื่อให้การเรียน การสอนเป็นไปตามวัตถุประสงค์นักศึกษาได้รับความรู้มีความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียน ครูจึงพัฒนาการ

สอนแบบอธิบาย-บรรยาย เป็นการสอนแบบใช้กรณีศึกษา ให้นักศึกษาได้ศึกษาเรียนรู้ คิดวิเคราะห์ อย่างมีเหตุผล การนำกรณีศึกษามาทดลองใช้กับนักศึกษาในวิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม ช่วยแก้ปัญหาการเรียนการสอนส่งผลให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหาวิชา นักศึกษามีความสนใจและตั้งใจ เรียนมากขึ้น ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรมสูงขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้กรณีศึกษา
2. เพื่อประเมินพฤติกรรมของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษา เพื่อแก้ปัญหาการขาดสมาธิและสร้างค่านิยมในการเรียนวิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม

สมมติฐานการวิจัย

นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม โดยใช้กรณีศึกษาหลังเรียนของนักศึกษาสูงกว่าก่อนเรียน

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นความสามารถของนักศึกษาในด้านต่าง ๆ ซึ่งเกิดจากนักศึกษา ได้รับประสบการณ์ จากกระบวนการเรียนการสอนของครู โดยครูต้องศึกษาแนวทางในการวัดและประเมินผล การสร้างเครื่องมือวัดให้ มีคุณภาพนั้น ได้มีผู้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ ดังนี้

ไพโรจน์ คะเชนทร์ (2556) ให้คำจำกัดความผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า คือคุณลักษณะ รวมถึงความรู้ ความสามารถของบุคคลอันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน หรือ มวลประสบการณ์ที่ปวงที่บุคคลได้รับจากการเรียนการสอน ทำให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ของสมรรถภาพทางสมอง ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถสมองของบุคคลว่าเรียนแล้วรู้อะไรบ้าง และมีความสามารถด้านใดมากน้อยเท่าไร ตลอดจนผลที่เกิดขึ้นจากการเรียนการฝึกฝนหรือประสบการณ์ต่าง ๆ ทั้งในโรงเรียน ที่บ้าน และสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ รวมทั้งความรู้สึก ค่านิยม จริยธรรมต่าง ๆ ก็เป็นผลมาจากการฝึกฝนด้วย

นอกจากนี้ การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามแนวคิดของ Bloom (1982) ถือว่าสิ่งใดก็ตาม ที่มีปริมาณอยู่จริงสิ่งนั้นสามารถวัดได้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก็อยู่ภายใต้กรอบแนวคิดดังกล่าว ซึ่งผลการวัดจะเป็นประโยชน์ในลักษณะทราบและประเมินระดับความรู้ ทักษะและเจตคติของนักศึกษา และระดับความรู้ความสามารถตามแนวคิดของ Bloom มี 6 ระดับ ดังนี้

1. ความจำ คือ สามารถจำเรื่องต่าง ๆ ได้ เช่น คำจำกัดความสูตรต่าง ๆ วิธีการ เช่น นักศึกษาสามารถบอกชื่อสารอาหาร 5 ชนิดได้ นักศึกษาสามารถบอกชื่อธาตุที่เป็นองค์ประกอบของโปรตีนได้ครบถ้วน

2. ความเข้าใจ คือ สามารถแปลความ ขยายความ และสรุปใจความสำคัญได้

3. การนำไปใช้ คือ สามารถนำความรู้ ซึ่งเป็นหลักการ ทฤษฎี ฯลฯ ไปใช้ในสภาพการณ์ที่ต่างออกไปได้

4. การวิเคราะห์ คือ สามารถแยกแยะข้อมูลและปัญหาต่าง ๆ ออกเป็นส่วนย่อยเช่น วิเคราะห์องค์ประกอบ ความสัมพันธ์ หลักการดำเนินการ

5. การสังเคราะห์ คือ สามารถนำองค์ประกอบ หรือส่วนต่าง ๆ เข้ามารวมกันเป็นหมวดหมู่อย่างมีความหมาย

6. การประเมินค่า คือ สามารถพิจารณาและตัดสินจากข้อมูล คุณค่าของ หลักการโดยใช้มาตรการที่ผู้อื่นกำหนดไว้หรือตัวเองกำหนดขึ้น

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดจากกระบวนการเรียนการสอนที่จะทำให้นักศึกษาเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และสามารถวัดได้โดยการแสดงออกมาทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้าน จิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย และมีการวัดผลในลักษณะประเมินระดับความรู้ ทักษะและเจตคติของนักศึกษา และระดับความรู้ความสามารถของนักศึกษา

ความหมายของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษา

ทิตินา แคมมณี (2557) ให้ความหมายของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษาว่าเป็นกระบวนการที่ช่วยให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ ผ่านการศึกษาเรื่องราวที่ผู้สอนสมมติขึ้นจากความเป็นจริง ผ่านกระบวนการวิเคราะห์เพื่อตอบประเด็นคำถาม หลังจากนั้นจึงนำมาอภิปราย เป็นการฝึกให้นักศึกษาได้รู้จักเผชิญและแก้ปัญหาไม่ต้องรอให้ปัญหานั้นเกิดขึ้นจริง

สกลสุภา อภิษฐ์บุญโชค (2558) การเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษา (case studies) เป็นการสอนที่เน้นให้นักศึกษาเรียนรู้และเข้าใจสภาพความเป็นจริง ทำให้นักศึกษาได้รับการฝึกทักษะในด้านต่าง ๆ สามารถคิดอย่างเป็นระบบได้ รวมทั้งฝึกการวิเคราะห์ปัญหาและแก้ไขปัญหาได้ด้วยความมั่นใจ

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษา คือการนำเอาเรื่องราวหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เคยเกิดขึ้นทั้งในปัจจุบันและในอดีต มาเป็นข้อมูลให้นักศึกษาใช้การคิดวิเคราะห์ เพื่อให้เกิดทักษะทางความคิดวิเคราะห์ สามารถวางแผนทำงานร่วมกับผู้อื่นเกิดทักษะในการสร้างความสัมพันธ์ในชั้นเรียน สามารถแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต หรือสามารถวางแผนการแก้ไขปัญหาที่ยังไม่เกิดขึ้นได้ช่วยให้นักศึกษาที่ทักษะเพิ่มเติมนอกเหนือจากการเรียนโดยฟังเพียงผู้สอนอธิบายเท่านั้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้รวบรวมเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง “ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในรายวิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม โดยใช้การศึกษาแบบกรณีศึกษา ในการจัดการเรียนรู้” ซึ่งจากการรวบรวมได้ค้นพบงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ชลธิชา สุรัตน์สัญญา และคณะ (2561) วิจัยเรื่อง การพัฒนาเทคนิคการสอนโดยใช้กรณีศึกษาเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์สำหรับนักศึกษาหลักสูตรนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการทดสอบหลังจากเรียนโดยใช้กรณีศึกษาสูงกว่าการทดสอบที่ไม่ได้ใช้กรณีศึกษาในการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผลการศึกษาจากแบบประเมินพฤติกรรมในการเรียนการสอนของนักศึกษา โดยดูจากพฤติกรรมต่าง ๆ พบว่านักศึกษามีความสนใจในการเรียนการสอนแบบใช้กรณีศึกษามากกว่าการเรียนจากตำรา และผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาในการเข้าร่วมกระบวนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษา พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจในการเข้าร่วมกระบวนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษาอยู่ในระดับ “มาก”

ประภัสสร กลีบประทุม (2561) วิจัยเรื่อง ผลของการจัดการเรียนรู้โดยการใช้กรณีศึกษา ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพัฒนาภาวะผู้นำและความพึงพอใจต่อการเรียนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษา เท่ากับ 26.19 สูงกว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนซึ่งค่าเท่ากับ 20.31 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานหลังเรียนเท่ากับ 5.07 และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนเรียนเท่ากับ 5.71 ตามลำดับ เมื่อทำการเปรียบเทียบผลคะแนนเฉลี่ยการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนมีค่าสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนของนักศึกษาที่ได้รับ การจัดการเรียนรู้โดยการใช้กรณีศึกษา ได้แก่ด้านรูปแบบการเรียนรู้อันพฤติกรรมมารีเรียนรู้และด้าน ความรู้และความเข้าใจในกรณีศึกษา พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยความพึงพอใจด้าน ความรู้และความเข้าใจในกรณีศึกษา มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมากกว่าด้านอื่น

กัณฑ์พัฒน์ เหล่าวิชารัตน์ และขวัญเมือง โพธิ์ย้อย (2562) วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของโรงเรียนเอกชน ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พบว่า ความแตกต่างทางเพศ ประวัติการเรียนสายอาชีพ ระดับเกรดเฉลี่ยสะสมจาก โรงเรียนเดิม ระดับการศึกษาของบิดาและมารดา รายได้เฉลี่ยมาโรงเรียนต่อวัน และการสนับสนุนจากครอบครัว/ผู้ปกครอง ของนักศึกษาของโรงเรียนอาชีวะเอกชนในเขตพัฒนาพิเศษ ภาคตะวันออก (EEC) ไม่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียน 2) ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนอย่างมีนัยสำคัญ คือ เนื้อหาบทเรียน สื่อการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล ส่วนปัจจัยด้านนักศึกษา ผู้สอน และ สภาพแวดล้อมและวิธีการสอน ไม่ส่งผลต่อ

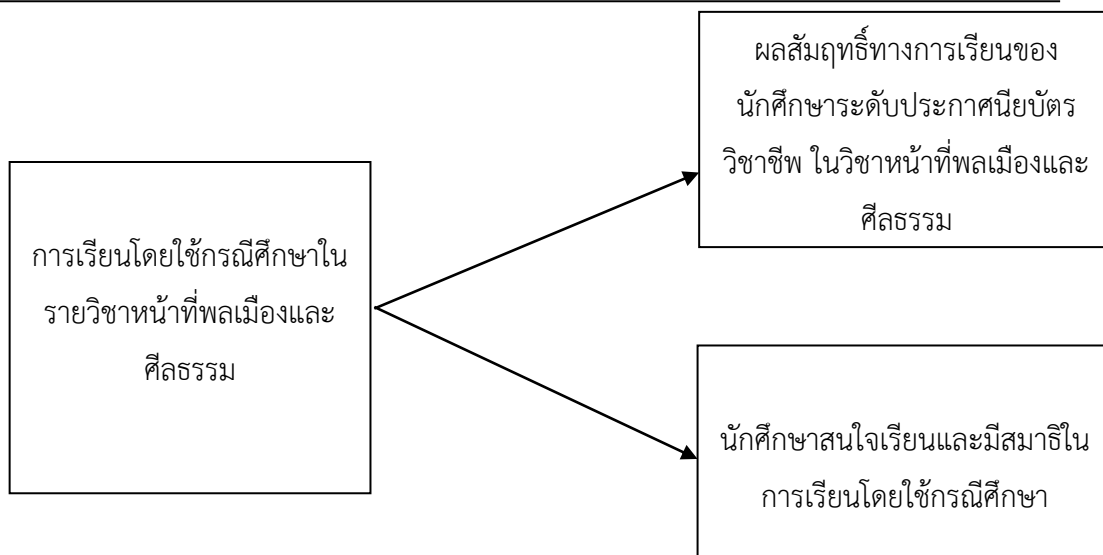
ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน โดยที่อำนาจในการพยากรณ์ (R2) สมการพยากรณ์มีค่า เท่ากับ 0.5877 หมายความว่า สมการพยากรณ์นี้สามารถที่จะจัดความผิดพลาดที่เกิดจากการ พยากรณ์ได้ถึงร้อยละ 58.77 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

วันเพ็ญ สุธง (2562) วิจัยเรื่อง การเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษา เพื่อส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ วิชาการบริหารงานคุณภาพในองค์กร ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 พบว่า 1) การคิดวิเคราะห์รายวิชาการบริหารงานคุณภาพในองค์กร ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 โดยใช้กรณีศึกษา นักศึกษามีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 จากการทำแบบฝึกหัดและแบบทดสอบ คือผ่านเกณฑ์จำนวน 6 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 85.71 และไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 1 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 14.29 2) นักศึกษาทุกกลุ่มมีพฤติกรรมการทำงานอยู่ในระดับดีมาก 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) ภาพโดยรวมของความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

นฤมล อังศิริศักดิ์ และคณะ (2565) วิจัยเรื่อง ผลของโปรแกรมการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษาต่อสมรรถนะการใช้ยาอย่างสมเหตุผลในนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม พบว่า หลังเข้าร่วมโปรแกรมการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษา นักศึกษามีระดับความรู้เรื่องการใช้ยาอย่างสมเหตุผลเพิ่มขึ้นอยู่ในระดับสูง ($\bar{X}=11.18$, $SD=1.77$) ทศนคติเรื่องการใช้ยาอย่างสมเหตุผล หลังเข้าร่วมโปรแกรมอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{X}=4.57$, $SD=0.44$) ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงในเรื่องของความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับการใช้ยาสมเหตุผลก่อนและหลังเข้าร่วมโปรแกรม พบว่ามีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับมากที่สุด

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยนี้มุ่งศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในรายวิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม โดยใช้การศึกษาแบบกรณีศึกษาในการจัดการเรียนรู้ วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ จำนวน 100 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

เป็นการอธิบายวิธีดำเนินการวิจัยประกอบด้วยหัวข้อดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

นักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ที่เรียนวิชาหน้าที่พลเมืองและศิลปกรรม ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 2 ห้อง ได้แก่ ห้อง ช.1101 จำนวน 50 คน และห้อง ช. 1103 จำนวน 50 คน โดยให้ห้อง ช.1101 เป็นกลุ่มตัวอย่าง ห้อง ช.1103 เป็นห้องเปรียบเทียบ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบบันทึกคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
3. คลิปวิดีโอเรื่อง เด็กหญิงที่พ่อแม่ไม่ยอมจ่ายค่าแป๊ะเจี๊ยะใช้เป็นกรณีศึกษา
4. แบบประเมินพฤติกรรมของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษา

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. อาจารย์ผู้วิจัยแจ้งต่ออาจารย์ที่ปรึกษาของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ที่เรียนวิชาหน้าที่พลเมืองและศิลปกรรม เพื่อขออนุญาตดำเนินการทำวิจัยกับระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ที่เรียนวิชาหน้าที่พลเมืองและศิลปกรรม ปีการศึกษา 2565 โดยชี้แจงวัตถุประสงค์
2. อาจารย์ผู้สอนบรรยายพร้อมยกตัวอย่างประกอบเนื้อหาในแต่ละบทเรียน จากนั้นทำการ ประเมินผลก่อนเรียน ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการทดลองในสัปดาห์ที่ 1 และ บันทึกผลคะแนนก่อนเรียนเพื่อเก็บไว้ใช้เป็นข้อมูล
3. ดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษาพร้อมกับอภิปรายร่วมกับนักศึกษา

4. ทำการประเมินผลหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซึ่งเป็นฉบับเดียวกันกับแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน ครั้งละ 30 นาที
5. นำคะแนนจากการประเมินก่อนเรียนและหลังเรียนมาวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานและทำการสรุปผลการวิจัย
6. ทำการประเมินพฤติกรรมการความสนใจเรียนและมีสมาธิในการเรียนของนักศึกษาต่อการใช้กรณีศึกษาในการเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบทดสอบ และนำผลมาเปรียบเทียบผลการทดสอบของนักศึกษาแต่ละคนหาผลสัมฤทธิ์การสอนก่อนและหลังการใช้กรณีศึกษาในการเรียนการสอน เรื่องความซื่อสัตย์ โดยการทดสอบมีนัยยะสำคัญของความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยทั้ง 2 กลุ่ม กำหนดให้คะแนนในการทดสอบเต็ม 25 คะแนน ทั้งก่อนและหลังการใช้กรณีศึกษาในการเรียนการสอน แล้วนำผลคะแนนมาคำนวณหาค่าเฉลี่ยมาหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และค่าสถิติ T-test Dependent Sample ส่วนแบบวัดความพึงพอใจของนักศึกษา เป็นแบบสำรวจรายการ (Checklist) 5 ระดับคุณภาพ จำนวน 5 ข้อ โดยจำแนกระดับการวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบลิเคิร์ต (Likert Scale) ซึ่งแต่ละระดับคุณภาพมีความหมายดังนี้ (Likert, 1937)

ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	คะแนน
ระดับความพึงพอใจมากที่สุด	5
ระดับความพึงพอใจมาก	4
ระดับความพึงพอใจปานกลาง	3
ระดับความพึงพอใจน้อย	2
ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด	1

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในรายวิชาน้ำที่พลเมืองและศีลธรรม โดยใช้การศึกษาแบบกรณีศึกษาในการจัดการเรียนรู้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย () และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียนโดยใช้กรณีศึกษา

แบบวัดผลสัมฤทธิ์	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	คะแนนเต็ม	\bar{X}	SD
ก่อนเรียน	100	25	10.25	2.23
หลังเรียน	100	25	17.43	2.58

จากตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้กรณีศึกษา พบว่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของการจัดการการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษาเท่ากับ 17.43 สูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนซึ่งเท่ากับ 10.25 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานหลังเรียนเท่ากับ 2.58 และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนเรียนเท่ากับ 2.23 ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้กรณีศึกษา

แบบวัดผลสัมฤทธิ์	ประชากรและ กลุ่มตัวอย่าง	\bar{x}	SD	t	Sig. (1-tailed)
ก่อนเรียน	100	10.25	2.23	26.62*	0.00
หลังเรียน	100	17.43	2.58		

จากตารางที่ 2 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้กรณีศึกษา พบว่า ผลคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ในรายวิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 10.25 คะแนน และ 17.43 คะแนนตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่าคะแนนหลังเรียนของนักศึกษาสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ประเมินพฤติกรรมในการเรียนโดยใช้กรณีศึกษา

ลำดับ ที่	ข้อความ	\bar{x}	SD	ระดับ ความพึง พอใจ
1	มีการแจ้งแผนการเรียนรู้ไว้ในรายวิชาอย่างชัดเจน	4.05	0.80	มาก
2	บรรยากาศและวิธีการสอนในชั้นเรียนกระตุ้นให้ อยากเรียนรู้เพิ่มขึ้น	3.92	0.75	มาก
3	ช่วยให้นักศึกษามีส่วนร่วมกับชั้นเรียนและมีอิสระใน การเรียน	4.00	0.77	มาก
4	นักศึกษาได้ใช้ศักยภาพตนเองและสามารถแสดง ความคิดเห็นได้ในขณะทำกิจกรรม	3.92	0.75	มาก
5	นักศึกษาได้รับโอกาสในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ร่วมกับเพื่อน	3.95	0.70	มาก

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ประเมินพฤติกรรมในการเรียนโดยใช้กรณีศึกษา
(ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อความ	\bar{X}	SD	ระดับ ความพึง พอใจ
6	นักศึกษาได้แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างเรียนเกิดความ เข้าใจนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	3.90	0.77	มาก
7	ในภาพรวมการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษาช่วยส่งเสริม การปรับพฤติกรรมการเรียนรู้ นักศึกษามีสมาธิและ เกิดความสนใจในการเรียนรู้เพิ่มขึ้น	4.51	0.88	มากที่สุด
รวม		4.03	0.80	

จากตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ประเมินพฤติกรรมในการเรียนโดยใช้
กรณีศึกษา พบว่า กรณีศึกษาช่วยส่งเสริมการปรับพฤติกรรมการเรียนรู้ นักศึกษามีสมาธิและเกิดความ
สนใจในการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 มีการแจ้งแผนการเรียนรู้ไว้ในรายวิชาอย่างชัดเจนมี
ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 และช่วยให้นักศึกษามีส่วนร่วมกับชั้นเรียนและมีอิสระในการเรียน มีค่าเฉลี่ย
เท่ากับ 4.00

สรุปผลการวิจัย

การวิจัย เรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในรายวิชา
หน้าที่พลเมืองและศีลธรรม โดยใช้การศึกษาแบบกรณีศึกษาในการจัดการเรียนรู้ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง
มีคะแนนเฉลี่ยการทำแบบทดสอบหลังเรียน สูงกว่า คะแนนเฉลี่ยการทำแบบทดสอบก่อนเรียน และ
ในภาพรวมการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษาช่วยส่งเสริมการปรับพฤติกรรมการเรียนรู้ นักศึกษามีสมาธิและ
เกิดความสนใจในการเรียนรู้เพิ่มขึ้น

อภิปรายผล

การวิจัย เรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในรายวิชา
หน้าที่พลเมืองและศีลธรรม โดยใช้การศึกษาแบบกรณีศึกษาในการจัดการเรียนรู้ สามารถอภิปรายผล
การศึกษาได้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิชาหน้าที่พลเมือง
และศีลธรรม ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกรณีศึกษา พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของการจัดการ
การเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษาเท่ากับ 17.43 สูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนซึ่งเท่ากับ 10.25 และ

มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานหลังเรียนเท่ากับ 2.58 และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนเรียนเท่ากับ 2.23 ตามลำดับ สอดคล้องกับ นฤมล อังศิริศักดิ์ และคณะ (2565) พบว่า มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับมากที่สุด และ วันเพ็ญ สุธง (2562) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ ชลธิชา สุรัตน์สัญญา และคณะ (2561) พบว่า จากการทดสอบก่อนเรียน โดยใช้กรณีศึกษาและการทดสอบหลังจากเรียนโดยใช้กรณีศึกษา พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการทดสอบหลังจากเรียนโดยใช้กรณีศึกษาสูงกว่าการทดสอบที่ไม่ได้ใช้กรณีศึกษาในการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการประเมินพฤติกรรมของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษา เพื่อแก้ปัญหาการขาดสมาธิและสร้างความสำเร็จในการเรียนวิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม พบว่า กรณีศึกษาช่วยส่งเสริมการปรับพฤติกรรมการเรียนรู้ นักศึกษามีสมาธิและเกิดความสนใจในการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 โดยเป็นคะแนนประเมินที่เป็นอันดับของการประเมินความพึงพอใจที่ได้รับจากการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษา สอดคล้องกับ ชลธิชา สุรัตน์สัญญา และคณะ (2561) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการทดสอบหลังจากเรียนโดยใช้กรณีศึกษาสูงกว่าการทดสอบที่ไม่ได้ใช้กรณีศึกษาในการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผลการศึกษาจากแบบประเมินพฤติกรรมในการเรียนการสอนของนักศึกษา โดยดูจากพฤติกรรมต่าง ๆ พบว่านักศึกษามีความสนใจในการเรียนการสอนแบบใช้กรณีศึกษามากกว่าการเรียนจากตำรา และผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาในการเข้าร่วมกระบวนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษา พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจในการเข้าร่วมกระบวนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษาอยู่ในระดับ “มาก”

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ผู้สอนควรเพิ่มเวลาและเพิ่มจำนวนกรณีศึกษาเพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างถ่องแท้ และได้ประสบการณ์ที่หลากหลายจากการอ่านกรณีศึกษามากยิ่งขึ้นสามารถนำไปปรับใช้ในการทำงานหรือชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรพัฒนารูปแบบของกรณีศึกษาให้หลากหลายและทดสอบใช้กรณีศึกษาเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาในรายวิชาอื่น ๆ
2. พัฒนกรณีศึกษาที่เหมาะสมมากยิ่งขึ้นจากการวิเคราะห์ปัญหาของนักศึกษาเพื่อใช้กรณีศึกษาในการส่งเสริมให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีของนักศึกษาอย่างแท้จริง

เอกสารอ้างอิง

- Bloom, B.S. and others. (1982). **Human Characteristics and School Learning**. New York: McGraw-Hill.
- Likert Scale. (1932). **Technique for the Measurement of Attitude**. **Archives Psychological**. ค้นเมื่อวันที่ 10 มิถุนายน 2565, จาก http://digital_collect.lib.buu.ac.th/dcms/files/51922769/bibliography.pdf
- กัณฑ์พัฒน์ เหล่าวิชารัตน์ และขวัญเมือง โพธิ์ย้อย (2562). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของโรงเรียนเอกชน ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก**. ค้นเมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม 2565, จาก <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/JMND/article/download/225061/162285/805463>
- ชลธิชา สุรัตน์สัญญา และคณะ (2561). **การพัฒนาเทคนิคการสอนโดยใช้กรณีศึกษาเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์สำหรับนักศึกษาหลักสูตรนิติศาสตร์**. **ทุนอุดหนุนจากงบประมาณบำรุงการศึกษาประจำปี 2561 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา**, ค้นเมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม 2565, จาก <https://profile.yru.ac.th/th/thanon.m/academic-works>
- ทิตนา แคมมณี (2557). **ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ พิมพ์ครั้งที่ 18**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นฤมล อังศิริศักดิ์ และคณะ (2565). **ผลของโปรแกรมการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษาต่อสมรรถนะการใช้ยาอย่างสมเหตุผลในนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม**. **คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม**, ค้นเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2565, จาก <https://e-research.siam.edu/kb/the-effect-of-case-study>
- ประภัสสร กลีบประทุม (2561). **ผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษา ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพัฒนาภาวะผู้นำ และความพึงพอใจต่อการเรียนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร**. **การประชุมวิชาการระดับชาติ (ครั้งที่ 3) มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี ประจำปี 2561 วันที่ 7 กันยายน 2561**, จาก <https://fms.kpru.ac.th/fms-portfolio/29125>
- ไพโรจน์ คะเชนทร์ (2556). **การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคัมเมือ**. ค้นเมื่อวันที่ 10 มิถุนายน 2565, จาก www.waltoongpel.com/Sarawichakarn/wichakarn/1-10/การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน10.pdf
- วันเพ็ญ สุลง (2562). **การเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษา เพื่อส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ วิชาการบริหารงานคุณภาพในองค์กร ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2**. **วิทยานิพนธ์หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครุศาสตร์**

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์, ค้นเมื่อวันที่ 9 มิถุนายน 2565, จาก
<https://libdoc.dpu.ac.th/thesis>

สกลสุภา อภิษฐ์บุญโชค (2558). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบกรณีศึกษาและ
ความสามารถในการประเมินสภาพปัญหาการหายใจในหอผู้ป่วยวิกฤตทารกแรกเกิดของ
นักศึกษาพยาบาล. *วชิรเวชศาสตร์*, 59(3): 25- 34. สืบค้นจาก 10 มิถุนายน 2565, จาก
<http://dx.doi.org/10.14456/vmj.2015.16>

**ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจในการเรียนวิชางานบริการลูกค้าในธุรกิจ
อาหารและบริการ เรื่องมาตรฐานการบริการ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีกที่เรียนโดยการจัดการเรียนการสอนแบบ 4 MAT
Academic Achievement and Satisfaction in Studying Customer Service
in the Food and Service Business about Service Standards of 2nd Year
Vocational Certificate Students in Retail Business Learned by Using by
4 MAT Teaching Model**

อรุณรุ่ง สุวรรณโชติ¹, อนุดา แจ่มศรี²

¹⁻²วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ, E-mail: 10010@wbac.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก วิชางานบริการลูกค้าในธุรกิจอาหารและบริการ ประชากรที่ศึกษาเป็นนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 34 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง โดยใช้เวลาในการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT จำนวน 12 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการ วิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT เรื่อง มาตรฐานการบริการแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบวัดความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนทุกคนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน (ค่าเฉลี่ย=24.94, SD=1.64) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.91 ค่า SD เท่ากับ 0.21 ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่าง มีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01 นักเรียนมีความคงทนในการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ความพึงพอใจ, มาตรฐานการบริการ, การเรียนรู้แบบ 4 MAT

Abstract

This research studied the effect of 4 MAT learning management on learning achievement. And the satisfaction with the learning management of the 2nd year vocational certificate students in retail business. Customer Service in the Food and Service Business. The study population were 2nd year vocational certificate students in Retail Business. Wimol Business Administration Technological College, 2nd semester, academic year 2015, 1 class, total 34 people. Which was obtained from purposive sampling, using 12 hours of 4 MAT learning management tools. Research contains 4 MAT Learning Management Plan on Service Standards Achievement Measurement Satisfaction Test Form for Learning Management Analyze the data by finding the mean and standard deviation.

The results of the study revealed that the students' learning achievement after learning was higher than before learning at statistical insignificance at the .05 level and students were satisfied with learning management at the highest level.

Keywords: learning achievement, satisfaction, service standards, 4 MAT Teaching Model

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในยุคศตวรรษที่ 21 มีการปรับเปลี่ยนอย่างรวดเร็วในทุก ๆ ด้านซึ่งเป็นผลจากความก้าวหน้าของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้ประเทศต่าง ๆ ต้องเผชิญกับสภาวะการแข่งขันสูงทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม จึงจำเป็นต้องเร่งพัฒนาและส่งเสริมสมรรถนะของประชากรในประเทศของตนให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ โดยมีเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาคุณภาพประชากรคือการศึกษ เมื่อประชากรได้รับการศึกษาที่ดีมีคุณภาพจะทำให้เกิดคนไทยที่มีศักยภาพและการสร้างสังคมที่รุ่งเรืองให้แก่ประเทศไทย บุคคลสำคัญที่จะเป็นกลไกในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนคือ ครู (Teacher) ดังนั้นในพุทธศตวรรษที่ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) กำหนดให้มีแนวทางการปฏิรูปการเรียนรู้แบบพลิกโฉมเพื่อพัฒนาระบบการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 ต้องมีการเปลี่ยนแปลงบทบาทครู ให้เป็น ครูในยุคศตวรรษที่ 21 จากการเป็นผู้บอกความรู้ ผู้สั่งสอน เป็นผู้จัดการเรียนรู้และออกแบบการเรียนรู้ เป็นการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนรู้จักคิดและสามารถรับมือกับการเปลี่ยนแปลงอย่างชาญฉลาดพอกับสิ่งที่จะเกิดในอนาคต (ที่มา <https://www.gotoknow.org/posts/690721>)

ปัจจุบันมีรูปแบบการเรียนรู้ใหม่ ๆ มากมายที่มีความแตกต่างไปจากการเรียนรู้แบบเดิม ๆ เนื่องจากการเรียนรู้ในยุคก่อนไม่สอดคล้องกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไป และการเรียนรู้แบบท่องจำก็ไม่สามารถใช้ได้กับในยุคนี้ จึงต้องมีรูปแบบการเรียนรู้ที่มีความหลากหลายมากขึ้นการเรียนรู้แบบ 4 MAT คือ การเรียนรู้ที่เน้นตัวผู้เรียนเป็นหลัก รูปแบบการจัดการกระบวนการเรียนรู้ แบบโฟร์แมทซิสเต็ม (4MAT System) เป็นทฤษฎีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตามความถนัดของผู้เรียนและส่งเสริมการใช้สมองทั้งสองซีก ซึ่งทำให้ผู้เรียนเกิดประสิทธิภาพในการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ โดยเน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง และมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนเป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุข ผู้วิจัยได้ศึกษารูปแบบและมีความสนใจในการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT มาปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอน ทั้งในฐานะผู้สอนและผู้เรียน เพื่อให้กระบวนการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปการจัดการเรียนการสอนแบบ 4 MAT ทำให้นักเรียนที่เรียนวิชางานบริการลูกค้าในธุรกิจอาหารและบริการ ได้เรียนรู้จากประสบการณ์ มีการวิเคราะห์ ได้ปฏิบัติงาน และทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียน วิชางานบริการลูกค้าในธุรกิจอาหารและบริการ เรื่อง มาตรฐานการบริการ โดยการจัดการเรียนการสอนแบบ 4 MAT
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชางานบริการลูกค้าในธุรกิจอาหารและบริการ เรื่อง มาตรฐานการบริการ โดยการจัดการเรียนการสอนแบบ 4 MAT

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ วิชางานบริการลูกค้าในธุรกิจอาหารและบริการ แบบ 4 MAT มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนมีความพึงพอใจที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ วิชางานบริการลูกค้าในธุรกิจอาหารและบริการ แบบ 4 MAT

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

การจัดการเรียนการสอนแบบ 4 MAT

การจัดการเรียนการสอนแบบ 4 MAT กรอบการสร้างรูปแบบการสอนที่สามารถถึงผู้เรียนเข้ามามีส่วนร่วมในการเรียนการสอนได้มากขึ้น ประกอบด้วยกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนจะต้องผ่าน

ไปที่ละขั้น ตั้งแต่การตีความ การดูซ้ำข้อมูล การฝึกปฏิบัติ และการบูรณาการสิ่งที่ได้รับมาให้เกิดเป็นความรู้ MAT'S Learning เกิดขึ้นโดยแนวคิดของ Mc Carthy (อ้างถึงใน ทิศนา แคมมณี, 2556: 262; อ้างถึงใน เจริญ พานิช, 2544: 22, อ้างถึงใน ดุษฎี มัชฌิมากิโร, 2553: 133). โดยได้รับอิทธิพลมาจากทฤษฎีการเรียนรู้ของเดวิด คอลบ์ (Kolb) ที่เชื่อว่ารูปแบบการเรียนรู้เกิดจากความสัมพันธ์ 2 มิติ คือ มิติการรับรู้ (perception) ซึ่งมี 2 ลักษณะคือ ประสบการณ์แบบที่เป็นนามธรรมและประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรม กับมิติของกระบวนการจัดการข้อมูล (processing) ซึ่งมี 2 ลักษณะเช่นเดียวกันคือ การสังเกตและการปฏิบัติ ตามทฤษฎีของ 4 MAT นั้น Mc Carthy แบ่งผู้เรียนออกเป็น 4 แบบ ซึ่งเกิดจากการลากเส้นตรงของมิติการรับรู้ กับมิติของกระบวนการจัดการข้อมูลมาตัดกัน แล้วเขียนเป็นวงกลม ซึ่งจะเกิดเป็นพื้นที่ 4 ส่วน ของวงกลมที่อธิบายถึงลักษณะการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ 4 แบบ คือ

1. ผู้เรียนที่ถนัดการเรียนรู้โดยจินตนาการ (Imaginative Learners) คือผู้เรียนที่มีความถนัดในการรับรู้โดยจินตนาการ จะรับรู้โดยประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรม ผ่านกระบวนการจัดการข้อมูลด้วยการสังเกต โดยเขาจะสามารถเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับประสบการณ์เดิมของตนเองได้อย่างดี ผู้เรียนกลุ่มนี้จะเรียนได้ดี ในรูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือ การอภิปรายและการทำงานกลุ่มซึ่งคำถามนำทางสำหรับผู้เรียนกลุ่มนี้คือ “ทำไม” (Why?)

2. ผู้เรียนที่ถนัดการวิเคราะห์ (Analytic Learners) คือผู้เรียนที่มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ได้ดี สามารถรับรู้โดยประสบการณ์ที่เป็นนามธรรม ผ่านกระบวนการจัดการข้อมูลด้วยการสังเกต ผู้เรียนกลุ่มนี้ให้ความสำคัญกับความรู้ที่เป็นทฤษฎี รูปแบบ และความรู้จากผู้เชี่ยวชาญ ทำให้การอ่าน การค้นคว้าข้อมูลจากตำราหรือเอกสารต่าง ๆ รวมทั้งการเรียนรู้แบบบรรยาย จะส่งผลดีต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนกลุ่มนี้ โดยคำถามนำทางสำหรับผู้เรียนในกลุ่มนี้คือคำว่า “อะไร” (What ?)

3. ผู้เรียนที่ถนัดการใช้สามัญสำนึก (Commonsense Learners) คือผู้เรียนที่มีความสามารถในการรับรู้โดยประสบการณ์ที่เป็นนามธรรม ผ่านกระบวนการจัดการข้อมูลด้วยการปฏิบัติ เขาให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้ความรู้ ความก้าวหน้า และการทดลองปฏิบัติ ซึ่งกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนกลุ่มนี้คือ กิจกรรมที่เน้นการปฏิบัติและกิจกรรมการแก้ปัญหา และคำถามนำทางสำหรับผู้เรียนในกลุ่มนี้คือ “อย่างไร” (How ?)

4. ผู้เรียนที่ถนัดการรับรู้จากประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรมและนำสู่ คือผู้เรียนที่มีความถนัดในการเรียนรู้โดยประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรม ผ่านกระบวนการจัดการข้อมูลด้วยการปฏิบัติ เขาให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ที่เป็นการสำรวจ ค้นคว้า การค้นพบด้วยตนเอง โดยสามารถเชื่อมโยงความรู้เหล่านั้นไปสู่การทดลองปฏิบัติด้วยตนเองได้ ซึ่งกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนกลุ่มนี้ คือ การสำรวจและค้นคว้าด้วยตัวเอง และคำถามนำทางสำหรับผู้เรียนในกลุ่มนี้คือ “ถ้า” (If ?)

ด้วยแนวคิดนี้จึงทำให้เกิดเป็นแนวการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้คำถามหลักที่มาจากแนวคิดดังกล่าว 4 คำถาม คือ ทำไม (Why) อะไร (What) อย่างไร (How) และถ้า (If) โดยกิจกรรมการเรียนรู้นี้จะหมุนวนไปตามเข็มนาฬิกาไปจนครบทั้ง 4 ช่วง 4 แบบ และแต่ละช่วงจะแบ่งเป็น 2 ชั้น โดยจะเป็นกิจกรรมที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ใช้สมอง ทั้งซีกซ้ายและขวาสลับกันไป ดังนั้นขั้นตอนการเรียนรู้จะมีทั้งสิ้น 8 ขั้นตอนดังนี้

Why ชั้นที่ 1 สร้างประสบการณ์ (สมองซีกขวา) ครูสร้างประสบการณ์ด้วยการกระตุ้นหรือสร้างแรงจูงใจ ให้ผู้เรียนเชื่อมโยงประสบการณ์ที่รับรู้ให้เป็นของตนเอง

Why ชั้นที่ 2 วิเคราะห์ประสบการณ์ (สมองซีกซ้าย) ครูให้ผู้เรียนสะท้อนความคิดจากประสบการณ์และตรวจสอบประสบการณ์ที่ได้รับรู้

What ชั้นที่ 3 บรูณาการการสังเกตไปสู่ความคิดรวบยอด (สมองซีกขวา) ครูให้ข้อมูลข้อเท็จจริง และจัดกิจกรรมบูรณาการให้นักเรียนเกิดความคิดรวบยอด

What ชั้นที่ 4 พัฒนาคิดรวบยอด (สมองซีกซ้าย) ครูให้ผู้เรียนได้รับข้อมูลหรือข้อเท็จจริงตามทฤษฎีหรือความคิดรวบยอด เพื่อให้ผู้เรียนวิเคราะห์และไตร่ตรองประสบการณ์ที่รับรู้อย่างถี่ถ้วน

How ชั้นที่ 5 ปฏิบัติและปรับแต่งเป็นแนวคิดของตนเอง (สมองซีกซ้าย) ผู้เรียนลองปฏิบัติตามสิ่งที่ได้รับรู้ โดยผ่านประสาทสัมผัสเพื่อพัฒนาแนวคิดและทักษะต่าง ๆ

How ชั้นที่ 6 ปรับแต่งเป็นแนวคิดของตนเอง (สมองซีกขวา) ผู้เรียนปรับปรุงสิ่งที่ปฏิบัติด้วยวิธีการและบูรณาการเป็นองค์ความรู้ของตนเอง

If ชั้นที่ 7 วิเคราะห์เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ (สมองซีกซ้าย) ผู้เรียนวิเคราะห์สิ่งที่รับรู้ แล้วนำไปประยุกต์หรือดัดแปลงสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้ประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น

If ชั้นที่ 8 แลกเปลี่ยนความรู้ของตนกับผู้อื่น (สมองซีกขวา) ผู้เรียนแลกเปลี่ยนสิ่งที่ได้เรียนรู้มากับผู้อื่น (ที่มา <https://www.truelookpanya.com/dhamma/content/78271>)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วัชรพร กิจโป (2555: 76-79) ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ (4 MAT) ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT โดยมีจำนวนนักเรียนไม่น้อยกว่า 80 % ของนักเรียนทั้งหมด มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนร้อยละ 80 กลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 30 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนร้อยละ 83.33 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนร้อยละ 80 ขึ้นไป ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT เปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนได้

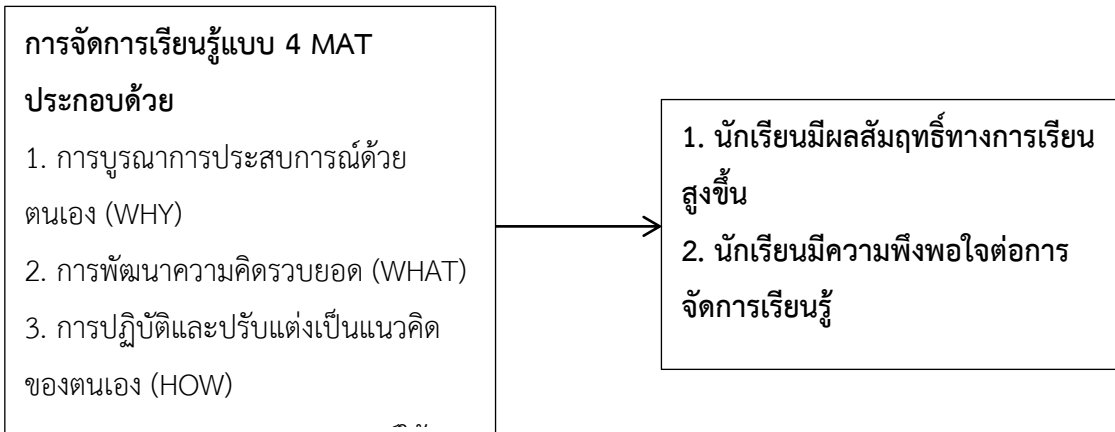

ฝึกคิด ได้อภิปรายร่วมกัน แล้วแสดงความคิดเห็น และฝึกคิดวิเคราะห์จากสถานการณ์ต่าง ๆ ฝึกปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตามแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ แบบ 4 MAT ซึ่งในชั้นตอนที่ 6 นักเรียนได้นำความรู้ความเข้าใจที่ได้รับมาสร้างสรรค์ผลงานของตนเอง ชิ้นงานของนักเรียนสะท้อนให้เห็นถึงการนำความรู้ ทักษะกระบวนการจากชั้นตอนที่ผ่านมา ใช้ในการสร้างสรรค์ชิ้นงานของตนเองในชั้นตอนที่ 6 นอกจากนี้ยังได้ข้อสังเกตจากการวิจัยว่า การใช้รูปภาพที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนและบทเรียนเป็นสื่อการเรียนรู้ในชั้นตอนที่ 1 สามารถดึงดูดความสนใจและสร้างแรงจูงใจในการเรียนให้นักเรียนได้ดีมาก อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้คิด เชื่อมโยงกับประสบการณ์และเกิดการเรียนรู้ที่ดียิ่งขึ้นในขั้นต่อไป

บุรมา อาลี (2560) ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคงทนในการเรียนรู้ และความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดปัตตานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 43 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยใช้เวลาในการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT 16 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT เรื่อง อาณาจักรสัตว์ แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบวัดความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้และแบบบันทึกภาคสนามของผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัยแบบศึกษากลุ่มเดียววัดหลายครั้งแบบอนุกรมเวลา (the one group pretest-posttest time series design) วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าทีชนิดกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent group) ผลการวิจัย พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนมีความคงทนในการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการวิจัยโดยการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 ภาพประกอบที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ที่ศึกษาในสาขาวิชาธุรกิจค้าปลีกในระบบทวิภาคี ของวิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ จำนวน 34 คน ภาคเรียน 1 ปีการศึกษา 2565 ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องมาตรฐานการบริการ ดำเนินตามขั้นตอน ดังนี้

1.1 ศึกษาหลักการและทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ตามขั้นตอนของ McCarthy (สுகนธ์ สินธพานนท์, 2558: 76; เจริญ พานิช, 2542: 26-31 (นุรมา อาลี. 2560, น. 55-56) ซึ่งมี 8 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 (พัฒนาสมองซีกขวา) ขั้นสร้างประสบการณ์

ขั้นที่ 2 (พัฒนาสมองซีกซ้าย) ขั้นวิเคราะห์ประสบการณ์

ขั้นที่ 3 (พัฒนาสมองซีกขวา) ขั้นปรับประสบการณ์ ขั้นที่ 4 (พัฒนาสมองซีกซ้าย) ขั้นพัฒนาความคิดด้วยข้อมูล ขั้นที่ 5 (พัฒนาสมองซีกซ้าย) ขั้นทำตามแนวคิดที่กำหนด ขั้นที่ 6 (พัฒนาสมองซีกขวา) ขั้นสร้างชิ้นงานตามความถนัดและสนใจ ขั้นที่ 7 (พัฒนาสมองซีกซ้าย) ขั้นวิเคราะห์ผลและประยุกต์ใช้ ขั้นที่ 8 (พัฒนาสมองซีกขวา) ขั้นแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดกับผู้อื่น

1.2 ศึกษาและทำความเข้าใจรายวิชางานบริการลูกค้าในธุรกิจอาหารและบริการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้ในเรื่อง มาตรฐานการบริการ เพื่อกำหนดสาระการเรียนรู้

1.3 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบ 4MAT เรื่องมาตรฐานการบริการ จำนวน 1 แผน ระยะเวลา 12 ชั่วโมง ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระสำคัญ

สาระการเรียนรู้ สมรรถนะการเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ ชิ้นงาน สื่อ อุปกรณ์ และแหล่ง
เรียนรู้ และการวัดและประเมินผล

1.4 เสนอแผนการจัดการเรียนรู้ สื่อประกอบการเรียนการสอน และกรอบทฤษฎีในการ
เก็บรวบรวมข้อมูล ให้กับฝ่ายวิชาการ จำนวน 2 ท่าน สถานประกอบการครูฝึกอาชีพร้านซิลเลอร์
สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วาน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความสอดคล้องขององค์ประกอบต่าง ๆ ภายใน
แผนการจัดการ เรียนรู้ตามแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เกณฑ์การประเมินแบบมาตร
ประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ของ Likert จากนั้นนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาหา
ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และแปลความหมาย (วิเชียร เกตุสิงห์, 2538: 8-11)
โดยแผนการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าเฉลี่ยคะแนนการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ
เท่ากับ 4.82 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.26 แสดงว่า องค์ประกอบของแผนการจัดการ
เรียนรู้มีความเหมาะสมมากที่สุด

1.5 ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและ ผู้เชี่ยวชาญ
ในการตรวจสอบเครื่องมือ เพื่อให้แผนการจัดการเรียนรู้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นแล้ว จัดทำแผนการ
จัดการเรียนรู้ฉบับจริง นำไปใช้กับกลุ่มประชากร

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชางานบริการลูกค้าในธุรกิจอาหารและบริการ
เรื่อง มาตรฐานการบริการ เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยสร้าง
ขึ้นตาม จุดประสงค์และเนื้อหา โดยมีขั้นตอนในการสร้างและพัฒนา ดังนี้

2.1 ศึกษาคำอธิบายรายวิชา และหนังสือเรียนงานบริการลูกค้าในร้านอาหารและบริการ
เอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างตารางวิเคราะห์เนื้อหาและพฤติกรรมกา
รเรียนรู้ โดยออกข้อสอบให้ครอบคลุมทั้งด้าน ความรู้ความจำ ความเข้าใจ และการวิเคราะห์

2.2 ดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานบริการลูกค้าในธุรกิจ
อาหารและบริการ ซึ่งเป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 35 ข้อ

2.3 เสนอแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานบริการลูกค้าในธุรกิจอาหารและ
บริการ ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม และความชัดเจนของ
คำถาม แล้วหาค่าดัชนี ความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับผลการเรียนรู้ (IOC) โดยพิจารณาค่าดัชนี
ความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

2.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มาทำการคัดเลือกข้อที่มีค่าดัชนีความ
สอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับผลการเรียนรู้ (IOC) ตั้งแต่ 0.50–1.00 ในการวิจัยครั้งนี้พบว่า

ข้อสอบทั้ง 35 ข้อ มีค่าความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50-1.00 จึงคัดเลือกให้เหลือ 30 ข้อ จากนั้นปรับปรุงแก้ไขข้อสอบตาม คำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

3. แบบวัดความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT การสร้างแบบวัดความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ เป็นแบบมาตราประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ ของ Likert

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก ผู้วิจัย ได้วางแผนดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยเลือกกลุ่มประชากรแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 34 คน

2. ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชางานบริการลูกค้าในธุรกิจอาหารและบริการ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 30 ข้อ

3. ดำเนินการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT โดยใช้เวลาสอน จำนวน 12 ชั่วโมง

4. ทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) กับนักเรียนโดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกันกับการทดสอบก่อนเรียน และให้นักเรียนตอบแบบวัดความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ แบบ 4 MAT ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น

5. นำผลคะแนนจากการตรวจแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานบริการลูกค้าในธุรกิจอาหารและบริการ และแบบวัดความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้วิธีทางสถิติเพื่อทดสอบ สมมติฐานต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบที (t-test)

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบ 4MAT ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก ผู้วิจัย ได้นำเสนอผลการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานบริการลูกค้าในธุรกิจอาหารและบริการ เรื่องมาตรฐานการบริการ ก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT

ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานบริการลูกค้าในธุรกิจอาหารและบริการ เรื่อง มาตรฐานการบริการ ไปใช้กับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 (ปวช.) สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT จากนั้นนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานบริการลูกค้าในธุรกิจอาหารและบริการมาตรวจให้คะแนน นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ทาง สถิติและใช้การทดสอบที (t-test) ชนิดกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent sample) ผลปรากฏดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานบริการลูกค้าในธุรกิจอาหารและบริการ ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียน ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	n	\bar{x}	SD	t-test	P-value
ก่อนเรียน	30	34	18.50	1.61	- 24.06	1.67299
หลังเรียน	30	34	24.90	1.64		

จากตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานบริการลูกค้าในธุรกิจอาหารและบริการ ก่อนเรียนและหลังเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ 4 Mat พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT มีคะแนนเฉลี่ย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานบริการลูกค้าในธุรกิจอาหารและบริการ ก่อนการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT เท่ากับ 18.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.61 และคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานบริการลูกค้าในธุรกิจอาหารและบริการ หลังการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT เท่ากับ 24.94 คะแนน ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐานเท่ากับ 1.64 เมื่อทดสอบความแตกต่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานบริการลูกค้าในธุรกิจอาหารและบริการ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานบริการลูกค้าในธุรกิจอาหารและบริการ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างไม่มีแตกต่างกัน

ตารางที่ 2 ความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ที่เรียนโดยการจัดการเรียนการสอนแบบ 4 Mat

องค์ประกอบในการจัดการเรียนรู้	\bar{x}	SD	ระดับความพึงพอใจ
ด้านผู้สอน			
1. ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ของครูผู้สอน	4.88	0.32	มากที่สุด
2. ผู้สอนมีความตั้งใจและกระตือรือร้นในการสอน	4.94	0.24	มากที่สุด
3. มีการสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรม	4.91	0.28	มากที่สุด
4. ผู้สอนมีความรู้ในเรื่องที่สอนเป็นอย่างดี	5.00	0.00	มากที่สุด
5. ผู้สอนมีความสามารถในการอธิบายเนื้อหาได้ชัดเจน	5.00	0.00	มากที่สุด
6. มีการเตรียมความพร้อม เตรียมการสอนและมีความตรงต่อเวลา	5.00	0.00	มากที่สุด
ภาพรวมด้านผู้สอน	4.95	0.14	มากที่สุด
ด้านเนื้อหา			
1. เนื้อหามีการเรียงลำดับจากเรื่องง่ายไปสู่เรื่องยาก	4.97	0.17	มากที่สุด
2. เนื้อหามีความน่าสนใจ สอดคล้องกับชีวิตในการทำงาน	4.85	0.52	มากที่สุด
3. เนื้อหาเหมาะสมกับระดับความรู้ ความสามารถ	4.85	0.35	มากที่สุด
4. สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตการทำงาน	4.97	0.17	มากที่สุด
ภาพรวมด้านเนื้อหา	4.91	0.30	มากที่สุด
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน			
1. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามและแสดงความคิดเห็น	5.00	0.00	มากที่สุด
2. กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลายทำให้ตื่นเต้นและอยากเรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
3. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น	4.88	0.32	มากที่สุด
4. กิจกรรมการเรียนการสอนเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมมากที่สุด	4.88	0.32	มากที่สุด
5. กิจกรรมการสอนที่หลากหลายช่วยให้นักเรียนเข้าใจและจำได้ดีขึ้น	4.94	0.24	มากที่สุด
ภาพรวมด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	4.94	0.17	มากที่สุด

ตารางที่ 2 ความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ที่เรียนโดยการจัดการเรียนการสอนแบบ 4 Mat (ต่อ)

องค์ประกอบในการจัดการเรียนรู้	\bar{x}	SD	ระดับความพึงพอใจ
ด้านการวัดและประเมินผล			
1. นักเรียนมีอิสระในการออกแบบผลงานที่ตนเองทำ	5.00	0.00	มากที่สุด
2. นักเรียนพอใจคะแนนที่ได้จากการปฏิบัติกิจกรรม	5.00	0.00	มากที่สุด
3. มีการวัดและประเมินผลนักเรียนด้วยวิธีหลากหลาย	5.00	0.00	มากที่สุด
4. นักเรียนชอบให้มีการติชมแสดงผลงานและชอบให้ผู้อื่นประเมิน	4.64	0.90	มากที่สุด
5. นักเรียนชอบกิจกรรมแลกเปลี่ยน/ประเมินและเผยแพร่ความรู้ให้กับผู้อื่น	4.85	0.35	มากที่สุด
ภาพรวมด้านการวัดและประเมินผล	4.90	0.25	มากที่สุด
ภาพรวมทุกด้าน	4.92	0.00	มากที่สุด

2. ผลความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ผู้วิจัยได้ใช้แบบวัดความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบวัดหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ ทางสถิติ ผลการตอบแบบวัดความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT โดยมีองค์ประกอบการจัดการเรียนรู้ 4 ด้าน ได้แก่ ด้านผู้สอน ด้านเนื้อหา ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล เมื่อนำผลการตอบแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียน มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลปรากฏว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.91 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมเท่ากับ 0.21 โดยนักเรียนมีความพึงพอใจในด้านผู้สอน เป็นอันดับที่ 1 โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.95 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.14 อันดับที่ 2 คือ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ 4.94 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.17 และอันดับที่ 3 คือ ด้านเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.91 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.30 อันดับที่ 4 คือ ด้านการวัดและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.90 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.25 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับมากที่สุดในทุกองค์ประกอบการจัดการเรียนรู้

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก สรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานบริการลูกค้าในธุรกิจอาหารและบริการ พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานบริการลูกค้าในธุรกิจอาหารและบริการ ก่อนการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT เท่ากับ 18.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.61 และคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานบริการลูกค้าในธุรกิจอาหารและบริการ หลังการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT เท่ากับ 24.94 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.64 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานบริการลูกค้าในธุรกิจอาหารและบริการ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ทุกองค์ประกอบ อยู่ในระดับ มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.91 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมเท่ากับ 0.21 โดยนักเรียนมีความพึงพอใจในด้านผู้สอน เป็นอันดับที่ 1 โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.95 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.14 อันดับที่ 2 คือ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ 4.94 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.17 และอันดับที่ 3 คือ ด้านเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.91 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.30 อันดับที่ 4 คือ ด้านการวัดและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.90 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.25

อภิปรายผล

สมมติฐานข้อที่ 1 กล่าวว่า นักเรียนที่เรียนโดยได้รับใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานบริการลูกค้าในธุรกิจอาหารและบริการหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานบริการลูกค้าในธุรกิจอาหารและบริการสูงขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT เป็น การจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาสมองทั้ง 2 ซีก (ซีกซ้ายและซีกขวา) ไปพร้อมกันอย่างสมดุลและยังเป็นการจัดการเรียนรู้ที่คำนึงถึงผู้เรียนที่มีความแตกต่างกันในการเรียนรู้ 4 แบบ คือ ผู้เรียนแบบที่ 1 (WHY) มีการเรียนรู้จากประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรม ผู้เรียนแบบที่ 2 (WHAT) มีการเรียนรู้โดยใช้การคิด วิเคราะห์และเก็บรายละเอียดเป็นหลัก ผู้เรียนแบบที่ 3 (HOW) มีการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ

ทดลองและผู้เรียนแบบที่ 4 (IF) มีการเรียนรู้จากการค้นพบด้วยตนเอง ซึ่งแต่ละคนสามารถเรียนได้ตามความถนัดและความสามารถของตนเองจึงทำให้ผู้เรียนที่มีความชอบหรือความถนัดที่แตกต่างกันได้พัฒนาความรู้ความสามารถไปพร้อม ๆ กัน ในที่นี้ผู้สอนได้จัดการสอนโดยมีลำดับขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ 8 ขั้นตอน และในกระบวนการสอนเน้นให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการเรียนรู้ มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ในการแก้ปัญหา นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ยังเป็นวิธีที่มีการจัดลำดับขั้นและกระบวนการในการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ ทำให้ผู้เรียนมีความคิดอย่างเป็นระบบส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานบริการลูกค้าในธุรกิจอาหารและบริการเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้ สอดคล้องกับ ปริญญา สองสีดา (2551) ได้ศึกษาผลของการจัดการเรียนการสอนแบบ 4 MAT เรื่อง ทศนิยมและเศษส่วน ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนศรีพฤฒากรุงเทพมหานคร จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 35 คน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนหลังได้รับการเรียนการสอนแบบ 4 MAT สูงกว่าก่อนได้รับการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จากผลการวิจัยที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะ การที่นักเรียนแต่ละคนมีรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกันเมื่อนักเรียนได้เข้าร่วมการจัดกิจกรรมกันเป็นกลุ่มจึงทำให้นักเรียนแต่ละคนได้แสดง ศักยภาพของตนเองออกมาและสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้ลักษณะการเรียนรู้จากสมาชิกบุคคลคนอื่น ๆ ในกลุ่มไปพร้อม ๆ กัน ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ สิรวิรรณ ตระรุสานนท์ (2542) ที่กล่าวถึง จุดเด่นของการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ไว้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT เป็นการเรียนรู้ที่นักเรียนแต่ละคนมีรูปแบบการเรียนรู้เป็นแบบฉบับของตนเอง ขณะเดียวกันก็ได้เรียนรู้รูปแบบการเรียนรู้จากผู้อื่นด้วย ทำให้เกิดการแข่งขันกันภายในกลุ่มจากการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มสมาชิกในกลุ่มสามารถช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทุกคนจึงได้ร่วมกันคิดร่วมกันอภิปรายและแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่เพื่อผลงานที่ดีของกลุ่ม เมื่อผลงานสำเร็จลง ด้วยดีจะทำให้สมาชิกในกลุ่มนั้น ๆ มีความภาคภูมิใจและมีกำลังใจในการจัดการเรียนรู้ครั้งต่อไป ด้วยเหตุผลดังกล่าวเป็นการสนับสนุนว่านักเรียนที่เรียนโดยได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานบริการลูกค้าในธุรกิจอาหารและบริการหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุรมา อาลี (2562) ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคงทนในการเรียนรู้ และความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดปัตตานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 43 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยใช้เวลาในการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT 16 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการ วิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT เรื่อง อาณาจักรสัตว์ แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียน แบบวัด

ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้และแบบบันทึกภาคสนามของผู้วิจัยดำเนินการ ทดลองตามแบบแผนการวิจัยแบบศึกษากลุ่มเดียววัดหลายครั้งแบบอนุกรมเวลา (the one group pretest-posttest time series design) วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าทีชนิดกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent group) ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนมีความคงทนในการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบริการลูกค้าในธุรกิจอาหารและบริการและความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก ครั้งนี้ผู้วิจัยมี ข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. การจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT นักเรียนต้องเข้าใจกระบวนการ การคิดและพัฒนาทักษะการทำงาน ครูควรคอยให้คำปรึกษาและดูแลอย่างใกล้ชิด
2. ในระหว่างการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน ครูควรคอยกระตุ้นให้นักเรียนอยากเรียนรู้และฝึกการใช้ทักษะในการหาคำตอบด้วยตนเอง
3. ควรมีการฝึกให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มตามความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนที่จัดขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการทำวิจัยการจัดกิจกรรมการเรียนแบบ 4 MAT ในทุกระดับชั้น เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการจัดประสบการณ์
2. ควรนำผลการวิจัยนี้ไปใช้ในการพัฒนากิจกรรมการเรียนแบบ 4 MAT เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาอื่น ๆ

เอกสารอ้างอิง

นรรชต์ ฝืนเชียร. (2263). การจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT. ค้นเมื่อวันที่ 15 มิถุนายน 2566, จาก <https://www.truelookpanya.com/dhamma/content/78271>

- นุรมา อาลี. (2559). ผลการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคงทนในการเรียนรู้และความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ปริญญา สองสีดา. (2550). ผลของการจัดการเรียนการสอนแบบ 4 MAT เรื่อง ทศนิยมและเศษส่วนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วัชรพร กิจโป้. (2555). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ (4 MAT) ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สิริวรรณ ตระสุสานนท์. (2542). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนวิชาสังคมโดยจัดกิจกรรมการสอนแบบ 4 MAT กับการจัดกิจกรรมการสอนแบบวิธีการทางวิทยาศาสตร์. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง เทคนิคการขาย
ด้วยชุดเครื่องมือ Google Apps for Education ของนักศึกษาประกาศนียบัตร
วิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ

The Development of CAI on Sales Techniques by Google App of
Education Toolkit of Second Year Vocational Certificate Students,
Wimol Business Administration Technological College

ฉัตรชัย วิไลไชย¹, ประสพโชค ถ้ำสวय², ปวีณ์พร พูลสวัสดิ์³

¹สาขาวิชาการจัดการ, วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ, E-mail: 60016@wbac.ac.th

²สาขาวิชาการจัดการ, วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ, E-mail: prasopchokthumsuay@gmail.com

³สาขาวิชาการจัดการ, วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ, E-mail: 10003@wbac.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง เทคนิคการขายด้วยชุดเครื่องมือ Google Apps for Education ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ที่เรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง เทคนิคการขายด้วยชุดเครื่องมือ Google Apps for Education กับการเรียนรู้ด้วยวิธีการปกติ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาการตลาด จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องละ 35 คน รวม 70 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบประเมินบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบที

ผลการวิจัย พบว่า 1) บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง เทคนิคการขายด้วยชุดเครื่องมือ Google Apps for Education มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.58/83.82 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน สูงกว่าของนักศึกษาที่เรียนด้วยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: เทคนิคการขาย, บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Abstract

The purposes of this research were to: 1) Development of CAI on Sales Techniques by Google App of Education Toolkit of Second Year Vocational Certificate Students to meet efficiency criteria of 80/80, and 2) compare students' learning

achievement between of those who study by CAT and those who study by regular lesson plans. The 70 samples were selected by simple random sampling from 2 classes, of 2nd year Diploma, Wimol Business Administration Technological College, 35 students from each class. The research instruments were content and technology evaluation form, CAI on Selling Techniques for 5 categories of good, and achievement test. Data were analyzed by mean, standard deviation, and t-test.

The results showed that: 1) the developed CAI on Selling Techniques for 5 Categories of goods were at 82.58/83.52, higher than the efficiency criteria, and 2) learning achievement of students who studied by computer assisted instruction (CAT) were higher than of those who studied by regular lesson plan, at the level of statistical significance .05

Keywords: selling technique, computer aided instruction, academic achievement

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง มีผลผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงแนวคิดในการจัดการเมืองที่เรียกว่า ปฏิรูปการเมืองการปกครอง ซึ่งมีผลมาถึงแนวคิดในการปฏิรูปการศึกษาด้วย ทั้งนี้เพราะการศึกษาเป็นกลไกสำคัญที่สามารถพัฒนาคุณภาพของบุคคล เพื่อให้บุคคลเหล่านั้นกลับมาพัฒนาสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองของประเทศให้อยู่รอด และทุกคนมีความสุขสาระสำคัญของการปฏิรูปการศึกษา แสดงออกเป็นตัวกำหนดการปฏิบัติในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2562 ซึ่งระบุไว้ชัดเจนให้มีการจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ เพราะถือเป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่แท้จริงและยั่งยืน (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2562 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562)

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2562 เพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งได้จัดการเรียนการสอนวิชาศิลปะการขายที่มีผลกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ การเมืองและการปกครอง พร้อมทั้งกระบวนการแก้ปัญหาเนื่องจากปัญหาที่พบในปีการศึกษา 2564 พบว่า นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีวมลบริหารธุรกิจ ที่เรียนวิชาศิลปะการขาย หน่วยเรียนรู้ เรื่อง เทคนิคการขายสินค้า คะแนนเต็ม 50 คะแนน คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์คือ 25 คะแนน จำนวนศึกษาทั้งหมด 80 คน จำแนกได้ดังนี้ คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ 25 คะแนน จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 58.75 จำนวนนักศึกษา

ที่ผ่านเกณฑ์ได้คะแนน 25 คะแนน และมากกว่า 25 คะแนนขึ้นไป จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 41.25 ผู้วิจัยจึงคิดเครื่องมือสื่อการสอนด้วยบทเรียนเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง เทคนิคการขาย ด้วยชุดเครื่องมือ Google Apps for Education เป็นประโยชน์ในการพัฒนาผู้เรียนและทักษะวิชาชีพด้านการขายสินค้ามากขึ้น เพื่อดึงดูดความสนใจในการเรียนให้มากขึ้น ด้วยชุดเครื่องมือ Google Apps for Education

ซึ่งสภาพปัญหาคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 25 คะแนน จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 58.75 ชี้ให้เห็นว่าปัญหาในการจัดการเรียนการสอนควรได้รับการปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้การเรียนวิชา ศิลปะการขาย บรรลุสัมฤทธิ์ผลตามจุดประสงค์ของการจัดการเรียนการสอน แนวทางแก้ปัญหาดังกล่าว การจัดทำแผนจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตร ซึ่งได้ตระหนักถึงความรับผิดชอบที่ต้องจัดการเรียนการสอนให้บังเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ครอบคลุมจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมทั้งทางด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย คุณธรรม และจริยธรรม ตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์ การเรียนการสอนที่มุ่งจัด กิจกรรมที่สอดคล้องกับการดำรงชีวิต เหมาะสมกับความสามารถและความสนใจของผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและลงมือปฏิบัติจริงทุกขั้นตอนจะบังเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ในฐานะครูผู้สอนวิชา ศิลปะการขาย จึงได้นำเทคนิคการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางกับการสอนตาม กระบวนการที่หลักสูตรกำหนด มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความสามารถและความแตกต่างของผู้เรียน โดยวิธีการใช้ความรู้ความสามารถทางการขาย เน้นกระบวนการคิด การลงมือปฏิบัติและการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและการบูรณาการ คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2562 ที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุขนำไปสู่การเป็นทรัพยากรบุคคล อันมีคุณภาพที่ดีในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องเทคนิคการขายด้วยชุดเครื่องมือ Google Apps for Education ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องเทคนิคการขายด้วยชุดเครื่องมือ Google Apps for Education ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ที่เรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสูงกว่าการเรียนรู้ด้วยวิธีแบบปกติ

สมมติฐานการวิจัย

จากงานวิจัยของทักษิณา วิไลลักษณ์ (2551); วิระพงษ์ จันทร์สนาม (2560); ทศนัย สัปน และวิวัฒน์ ทวีทรัพย์ (2564) ที่พบว่านักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยสื่อคอมพิวเตอร์

ช่วยสอนสูงกว่าการเรียนการสอนด้วยวิธีการสอนตามปกติ ดังนั้นผู้วิจัยได้แนวทางผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องเทคนิคการขายด้วยชุดเครื่องมือ Google Apps for Education ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ที่เรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสูงกว่าการเรียนรู้ด้วยแบบปกติ

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

ความรู้ในการจัดทำสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI)

นิกร สุขชาติ(2563) กล่าวว่า CAI (Computer Assisted Instruction) หรือ คอมพิวเตอร์ช่วยสอน หมายถึง สื่อการเรียน การสอนทางคอมพิวเตอร์รูปแบบหนึ่ง ซึ่งสามารถนำเสนอสื่อ ประสมได้แก่ ข้อความ ภาพนิ่ง กราฟิก แผนภูมิที่ใกล้เคียงกับการสอนจริงมากที่สุด โดยการนำเสนอ เนื้อหาที่ละเอียดภาพ ซึ่งรูปแบบจะแตกต่างกันขึ้นอยู่กับธรรมชาติ และ โครงสร้างของเนื้อหาโดยมี เป้าหมายสำคัญคือ สามารถดึงดูดความสนใจ และกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความต้องการที่จะเรียนรู้ CAI จึงเป็นสื่อการศึกษายุคใหม่ที่มีประสิทธิภาพมาก และยังมีข้อได้เปรียบ เหนือสื่ออื่น ๆ ด้วยกัน หลายประการ และสามารถตอบสนองความแตกต่างระหว่างผู้เรียน ซึ่งผู้เรียนจะมีปฏิสัมพันธ์ หรือ การตอบโต้พร้อมทั้งได้รับผลย้อนกลับอย่างต่อเนื่องกับเนื้อหา และกิจกรรมต่าง ๆ จึงง่ายต่อการประเมิน และตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนได้ตลอดเวลาขณะเดียวกันผู้เรียนสามารถ นำ CAI ไปใช้เรียนด้วยตนเองโดยปราศจากข้อจำกัดด้านเวลาและสถานที่ในการดำเนินการศึกษา ค้นคว้า CAI จึงเป็นสื่อสำคัญที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ในลักษณะที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง คุณลักษณะที่เป็นองค์ประกอบสำคัญของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

การหาประสิทธิภาพ CAI

นิกร สุขชาติ (2563) กล่าวว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) กำลังเป็นที่นิยมกันอย่างแพร่หลายในปัจจุบันในการที่จะ ให้เด็กได้เรียนรู้ดังนั้น ก่อนที่จะนำเสนอไปทำการเผยแพร่เราจึงจำเป็นที่จะต้องทำการหาประสิทธิภาพของ CAI เพื่อที่จะได้ว่าสื่อที่ทำออกมานั้นมีประสิทธิภาพเพียงพอ ซึ่งเครื่องมือที่ใช้วัดผลและ ประเมินผลการเรียนรู้จะต้องตรวจสอบและวิเคราะห์หาค่าคุณภาพเครื่องมือก่อนทุกครั้งเพื่อให้แน่ใจ ว่าเครื่องมือนั้นมีเกณฑ์มาตรฐานได้ผลการวัดที่ถูกต้องและเชื่อถือได้ในการตรวจสอบคุณภาพของ เครื่องมือคุณภาพทางด้านเมื่อสร้างเครื่องมือเสร็จก็สามารถตรวจสอบได้ทันที เช่น ความเป็นปรนัยแต่ คุณภาพบางด้าน เช่น ความเที่ยงตรง

ความยากง่าย อำนาจจำแนกความเชื่อมั่นจะต้องนำเครื่องมือ นั้น ไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มทดลองเครื่องมือแล้วนำผล มาวิเคราะห์หาค่า คุณภาพถ้าปรากฏว่า ค่าคุณภาพด้านต่าง ๆ ที่วิเคราะห์ไม่ได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ก็ต้องปรับปรุงแก้ไข และนำไปทดลอง ใหม่จนแน่ใจว่าได้ค่าคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดในการวัดผลการเรียนรู้ผู้สอนต้องมีความแน่ใจว่า เครื่องมือที่วัดนั้นมีคุณภาพดีพอ ก่อนนำไปใช้จริง

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สุภารัตน์ ทองหวาน (2562) กล่าวว่า ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่าเป็นคุณลักษณะ รวมถึงความรู้ความสามารถของบุคคลอันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน หรือคือมวลประสบการณ์ ทั้งปวงที่บุคคลได้รับจากการเรียนการสอน ทำให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ของสมรรถภาพทางสมอง จากความหมายดังกล่าวข้างต้น อาจสรุปได้ว่าการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงความรู้ ความสามารถ และทักษะทางด้านวิชาการ รวมทั้งสมรรถภาพของสมองด้านต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการ ค้นคว้าการอบรม การสั่งสอน หรือประสบการณ์ต่าง ๆ จุดประสงค์ของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในการจัดการเรียนการสอนจะเน้นการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมใน 3 ด้าน คือ พุทธิพิสัย (Cognitive Domain) จิตพิสัย (Affective Domain) และทักษะพิสัย (Psycho-Motor Domain)

Google Apps for Education

คือ ชุดโปรแกรมต่าง ๆ ของ Google ที่เปิดให้สถาบันการศึกษาใช้สำหรับใช้เป็นเครื่องมือเสริม ประกอบการเรียนการสอนแบบออนไลน์แล้วแต่อาจารย์ผู้สอนจะนำไปประยุกต์ใช้ประกอบด้วย 1) Google classroom การสร้างห้องเรียนประจำวิชา 2) Gmail อีเมลที่ใช้ในโดเมนของเราเอง คือ @bcnnakhon.ac.th 3) Google Drive ไดรฟ์เก็บข้อมูลออนไลน์ 4) Google Calendar ปฏิทิน 5) Google Docs การทำเอกสาร 6) Google sheet การทำตาราง 7) Google Slide การนำเสนอ 8) Google Plus การสนทนา 9) Google group การสร้างกลุ่ม 10) Google Site การสร้างเว็บไซต์ 11) Google Forms การสร้างฟอร์มแบบสอบถาม การสร้างแบบฝึกหัด ชุดข้อสอบต่าง ๆ 12) และอื่นอีกมากขณะนี้ผมได้ดำเนินการสร้างอีเมลของอาจารย์และนักศึกษาใน Gmail เรียบร้อยแล้วเพื่อที่จะใช้ในการล็อกอินเพื่อเข้าไปใช้งานโปรแกรมต่าง ๆ ข้างต้น

เทคนิคการขาย

ปัทมาวี จันทร์รัตนแสง (2563) กล่าวว่า การพัฒนาระบบจัดการการขายสินค้า (กรณีศึกษา: ร้าน แบ็ก เฮาส์) โดยร้าน แบ็ก เฮาส์ เป็นร้านจัดจำหน่ายกระเป๋าที่มีลักษณะรูปแบบต่าง ๆ โดยปกติการทำงานภายในร้านจะทำด้วยมือบันทึกลงบนกระดาษเท่านั้น จึงทำให้มีความผิดพลาดในหลาย ๆ ด้าน เช่น กระดาษที่จดคำสั่งซื้อของลูกค้าหาย ตัวหนังสือที่เขียนด้วยปากกาโดนน้ำจางหาย และการคำนวณราคาให้ลูกค้าผิด จึงทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการทำงาน ดังนั้นทางผู้จัดทำจึงได้ทำการพัฒนาระบบจัดการการขายสินค้า (กรณีศึกษา: ร้าน แบ็ก เฮาส์) โดยแบ่งการทำงานออกเป็น 2 ส่วนหลัก ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 ผู้ดูแลระบบ สามารถเพิ่ม ลบ แก้ไข ข้อมูลสินค้าได้ คำนวณราคาขาย ออกใบเสร็จ และออกรายงาน ส่วนที่ 2 พนักงานขาย สามารถเข้าสู่ระบบ การขายสินค้าหน้าร้าน ออกใบเสร็จการขายให้แก่ลูกค้า และดูรายการขายสินค้าของตนเอง โดยระบบพัฒนาในรูปแบบของเว็บแอปพลิเคชัน ทำงานผ่านเว็บเบราว์เซอร์ โปรแกรมที่ใช้ในการพัฒนา คือ Editplus ด้วยภาษา PHP ระบบ

จัดการฐานข้อมูลด้วยโปรแกรม MySQL บริหารจัดการข้อมูลด้วยภาษา SQL โดยระบบช่วยลดข้อผิดพลาดในการทำงาน และช่วยในการคิดคำนวณเงินได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทิตยา ศรส่ง (2562: บทคัดย่อ) กล่าวว่า การวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องชนิดของประโยค สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สอนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อหาประสิทธิภาพ ของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง ชนิดของประโยค ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 (2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนของนักเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง ชนิดของ ประโยค กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดเกตุมดีศรีวราราม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 32 คน ได้มาจากการนำคะแนนสอบปลายภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 วิชาภาษาไทย มาเรียงลำดับจากสูงไปหาต่ำ พบว่าทั้ง 2 ห้อง มีผลคะแนนไม่แตกต่างกัน จากนั้นคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย (1) แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ชนิดของประโยค จำนวน 7 แผน แผนละ 60 นาที (2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดของประโยค ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ชุดละ 30 ข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ซึ่งผ่านการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญในการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มีค่าเท่ากับ 0.50 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และการทดสอบค่า t test แบบ Dependent Sample (3) บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง ชนิดของประโยค สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 5 หน่วยการเรียนรู้ หน่วยที่ 1 ประโยค หน่วยที่ 2 ประโยคสามัญ หน่วยที่ 3 ประโยครวม หน่วยที่ 4 ประโยคซ้อน และหน่วยที่ 5 บทสรุปโดยมีเกณฑ์การให้คะแนนที่ผ่าน การตรวจสอบ

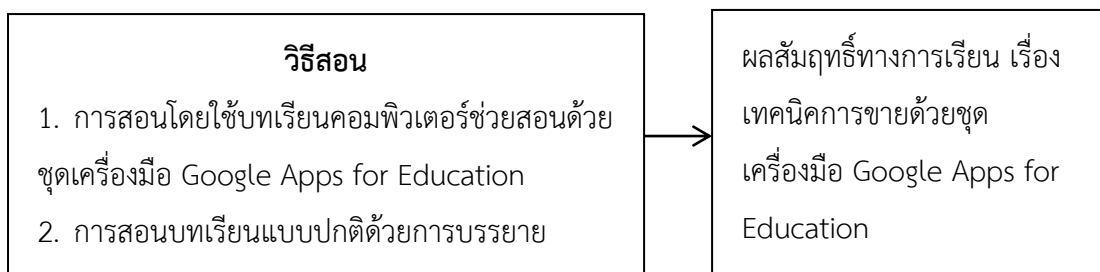
นิกร สุขขชาติ (2563: บทคัดย่อ) กล่าวว่า การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน วิชาสถิติวิศวกรรม แล้ววิเคราะห์หาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของสื่อ รวมทั้งศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อ สื่อที่พัฒนาขึ้น ในด้านเนื้อหา ด้านการนำเสนอ และด้านการเรียนรู้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มตัวอย่างประชากร คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์นนทบุรี จำนวน 11 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย บทเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอน วิชาการออกแบบโรงงานอุตสาหกรรม แบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ของแต่ละบทเรียน แบบทดสอบวัดผลระหว่างเรียน แบบทดสอบวัดผลโดยรวมหลังเรียน และแบบประเมินคุณภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ผลการวิจัยโดยสรุป พบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน วิชาการออกแบบโรงงาน อุตสาหกรรม ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 โดยมีประสิทธิภาพที่ 84.49/80.91 ส่วนผลการประเมินคุณภาพของสื่อโดยรวม พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่

ประเมิน คุณภาพของสื่อในด้านเนื้อหา การนำเสนอและการเรียนรู้จากสื่อว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับ
มาก

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้ศึกษาได้กำหนดขั้นตอนของตัวแปรต้นและตัวตามไว้ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาการตลาด ชั้น
ปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ กรุงเทพมหานคร จาก
ทั้งหมดจำนวน 70 คน

ผู้วิจัยดำเนินการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างตามขั้นตอนดังนี้ 1.การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัย
ดำเนินการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยพิจารณาจากระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขา
การตลาด ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 เป็นห้องเรียนสาขาการตลาด 2 ห้อง ห้องละ 35 คน รวม 70
คน 2. กำหนดสาขาการตลาด รอบปกติ 3. ทำการเก็บข้อมูลทั้งหมด เปรียบเทียบหลังเรียนด้วยบทเรียน
คอมพิวเตอร์ช่วยสอนกับแบบปกติ แบ่งนักศึกษาเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 35 คน โดยการสุ่มตัวอย่าง รวม
70 คน 4.กลุ่มทดลองเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ เรื่อง เทคนิคการขายด้วยชุดเครื่องมือ Google
Apps for Education เพื่อส่งเสริมทักษะกระบวนการคิดและการเสนอเทคนิคการขาย

ตารางที่ 1 การแบ่งนักศึกษาเป็น 2 กลุ่ม เพื่อเปรียบเทียบการเรียนในแต่ละแบบ

กลุ่ม ตัวอย่าง	จำนวนนักศึกษา		นักเรียน ที่ได้	วิธีสอน
	ห้องเรียนที่ 1	ห้องเรียนที่ 2		
กลุ่มที่1	35	0	35	บทเรียนคอมพิวเตอร์ด้วยชุดเครื่องมือ Google Apps for Education
กลุ่มที่2	0	35	35	แบบปกติ
รวม	35	35	70	

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังต่อไปนี้ 1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนด้วยชุดเครื่องมือ Google Apps for Education และการสอนแบบปกติ เรื่อง เทคนิคการขายสินค้า 2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ตอนที่ 1 เป็นแบบทดสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลสื่อโฆษณาเทคนิคการขายเลือกตอบ (ทั้ง 5 กลุ่ม) และทดสอบหลังเรียนรวมทั้ง 5 กลุ่ม เพื่อวัดประสิทธิผลทางการเรียน หน่วยที่ 1 เทคนิคขายสินค้ากลุ่มเครื่องสำอาง 10 ข้อ หน่วยที่ 2 เทคนิคขายสินค้ากลุ่มสินค้าคอนโดมีเนียม 10 ข้อ หน่วยที่ 3 เทคนิคขายสินค้ากลุ่ม iPad 10 ข้อ หน่วยที่ 4 เทคนิคขายสินค้ากลุ่มรถจักรยานยนต์ 10 ข้อ หน่วยที่ 5 เทคนิคขายสินค้ากลุ่มสินค้าประกันชีวิต 10 ข้อ ตอนที่ 2 เป็นแบบทดสอบหลังเรียน รวม 50 ข้อ

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประยุกต์ใช้การเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนด้วยชุดเครื่องมือ Google Apps for Education สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาการตลาด วิทยาลัยวิมลบริหารธุรกิจ

การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนด้วยชุดเครื่องมือ Google Apps for Education

1. วิเคราะห์จุดมุ่งหมาย 2. วิเคราะห์เนื้อหา วิเคราะห์ผู้เรียน และวิเคราะห์ภารกิจการเรียนรู้ 3. กำหนดและเขียนวัตถุประสงค์ 4. ออกแบบบทเรียนโดยแบ่งระดับเนื้อหา เพื่อให้สามารถดำเนินการสอนในเนื้อหาเรื่องนั้นอย่างชัดเจน 5. วิเคราะห์บทเรียนเพื่อกำหนดจำนวนกรอบการสอน 6. นำโครงสร้างด้านเนื้อหาเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา และด้านเทคโนโลยี ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและกรอบการสอนของบทเรียน และขั้นตอนในการเรียน 7. สร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนด้วยชุดเครื่องมือ Google Apps for Education โดยใช้งานให้นักศึกษาเข้าไปในห้องเรียน Classroom วิชาศิลปะการขาย จะมีบทเรียน วีดีโอแนะนำเสนอสินค้า และแบบทดสอบ ให้นักศึกษาเรียนรู้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอนดังนี้ นักศึกษาที่ลงทะเบียนวิชาศิลปะการขาย ในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาการตลาดในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวนชั่วโมงที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล 18 ชั่วโมง จำนวน 70 คน ทดสอบก่อนเรียน แล้วทำการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนด้วยชุดเครื่องมือ Google Apps for Education และทำการทดสอบหลังเรียน นำผลคะแนนจากการทำแบบฝึกหัดของแต่ละหน่วย และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมาวิเคราะห์หาประสิทธิภาพ ของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนด้วยชุดเครื่องมือ Google Apps for Education โดยใช้สูตร E1/E2 ได้ผลการทดลองหาประสิทธิภาพ ของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนได้ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1) ที่ได้จากผู้เรียนทำแบบฝึกหัดก่อนเรียน และหลังเรียนในแต่ละหน่วย และวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2) ที่ได้จากผู้เรียนทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียน รวม

ทั้งหมดเมื่อสิ้นสุดการเรียนบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนด้วยชุดเครื่องมือ Google Apps for Education

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้ 1) การหาค่าสถิติพื้นฐาน คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่ได้ จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน 2) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาการตลาด โดยใช้สถิติทดสอบที (t-test)

ผลการวิจัย

ตารางที่ 2 การหาประสิทธิภาพของแบบทดสอบบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนด้วยชุดเครื่องมือ Google Apps for Education เรื่องเทคนิคการขายจำนวน 35 คน ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ที่	คะแนนกระบวนการการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่ม					รวม	วัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน 50 คะแนน
	เครื่องสำอาง	คอนโด	iPad	รถจักรยานยนต์	ประกันชีวิต		
	10 ข้อ	10 ข้อ	10 ข้อ	10 ข้อ	10 ข้อ		
1	8	8	9	10	8	43	42
2	9	8	8	9	7	41	45
3	7	9	9	8	8	41	42
4	10	9	8	8	9	44	43
5	9	8	10	8	7	42	43
6	8	8	9	9	8	42	43
7	9	9	8	8	7	41	40
8	9	9	8	10	9	45	41
9	8	8	9	9	8	42	43
10	9	9	10	9	8	45	44
11	8	8	9	8	7	40	42
12	9	9	8	9	9	44	44
13	8	8	9	8	8	41	42
14	7	8	8	7	9	39	40
15	8	8	8	8	9	41	42
16	8	7	8	9	7	39	40

ตารางที่ 2 การหาประสิทธิภาพของแบบทดสอบบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนด้วยชุดเครื่องมือ Google Apps for Education เรื่องเทคนิคการขายจำนวน 35 คน ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 (ต่อ)

ที่	คะแนนกระบวนการการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่ม					รวม	วัด ผลสัมฤทธิ์ หลังเรียน 50 คะแนน 50 ข้อ
	เครื่องสำอาง	คอนโด	iPad	รถจักรยานยนต์	ประกันชีวิต		
	10 ข้อ	10 ข้อ	10 ข้อ	10 ข้อ	10 ข้อ		
17	8	8	9	8	8	41	42
18	7	8	9	9	8	41	40
19	8	9	7	8	8	40	40
20	9	8	8	9	9	43	43
21	8	8	8	8	9	41	43
22	8	7	8	9	7	39	40
23	8	8	9	8	8	41	41
24	7	8	9	9	8	41	42
25	7	8	8	9	9	41	42
26	8	8	8	8	9	41	43
27	8	7	8	9	7	39	40
28	8	8	9	8	8	41	42
29	7	8	9	9	8	41	40
30	8	8	9	9	8	42	43
31	9	7	8	8	9	41	42
32	8	8	8	8	9	41	43
33	8	7	8	9	7	39	40
34	8	8	9	8	8	41	42
35	7	8	9	9	8	41	43
รวม	283	282	298	299	283	1445	1467
\bar{X}	8.09	8.06	8.51	8.54	8.09	41.29	41.91
SD	0.74	0.59	0.66	0.66	0.74	1.54	1.38
ร้อยละ	80.90	80.60	85.10	85.40	80.90	82.58	83.82
						E1=82.58	E2=83.82

จากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนเฉลี่ยจากกระบวนการการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มสินค้า เรื่อง เทคนิคการขาย ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนด้วยชุดเครื่องมือ Google Apps for Education คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 41.29 เฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 82.58 และ คะแนนเฉลี่ยจากแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่ากับ 41.91 เฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 83.82 ของคะแนนเต็ม นั่นคือ เทคนิคการขาย สำหรับนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ 82.58/83.82 ถือว่ามี ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ตารางที่ 3 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการเปรียบเทียบผลคะแนน ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาการตลาด ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วย สอนด้วยชุดเครื่องมือ Google Apps for Education กับ แบบเรียนปกติ ค่าผลหลัง เรียน

ความสามารถในการเรียน	\bar{x}	SD	t-test		
			t	df	Sig.
บทเรียนชุดเครื่องมือ Google Apps for Education	41.91	1.37	12.49*	68	.000
บทเรียนแบบปกติ	33.25	3.86			

จากตารางที่ 3 พบว่า คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการเรียนบทเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอนด้วยชุดเครื่องมือ Google Apps for Education มีค่าเท่ากับ 41.91 และค่า เบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.37 ด้วยวิธีจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีค่าเท่ากับ 33.25 และค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน 3.86 โดยค่า Sig. มีค่าเท่ากับ .00 ซึ่งต่ำกว่า .05 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยวิธีสอนด้วยชุดเครื่องมือ Google Apps for Education ของนักศึกษาที่เรียนสูงกว่า นักศึกษาที่เรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ อย่าง*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติ t ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบผลคะแนน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาการตลาด ด้วยบทเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอนด้วยชุดเครื่องมือ Google Apps for Education กับ แบบเรียน ปกติ กลุ่มเครื่องสำอาง

ความสามารถในการเรียน	\bar{x}	SD	t-test		
			t	df	Sig.
บทเรียนชุดเครื่องมือ Google Apps for Education	8.08	.74	16.12*	68	.000
บทเรียนแบบปกติ	5.28	.71			

จากตารางที่ 4 พบว่า คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการเรียนบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนด้วยชุดเครื่องมือ Google Apps for Education มีค่าเท่ากับ 8.08 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .74 ด้วยวิธีจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีค่าเท่ากับ 5.28 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .71 โดยค่า Sig. มีค่าเท่ากับ .00 ซึ่งต่ำกว่า .05 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยวิธีสอนด้วยชุดเครื่องมือ Google Apps for Education ของนักศึกษาที่เรียนสูงกว่า นักศึกษาที่เรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ อย่าง*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 5 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติ t ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบผลคะแนนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาการตลาด ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนด้วยชุดเครื่องมือ Google Apps for Education กับ แบบเรียนปกติ กลุ่มคอนโดมีเนียม

ความสามารถในการเรียน	\bar{x}	SD	t-test		
			t	df	Sig.
บทเรียนชุดเครื่องมือ Google Apps for Education	8.05	.59	20.84*	68	.000
บทเรียนแบบปกติ	5.28	.51			

จากตารางที่ 5 พบว่า คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการเรียนบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนด้วยชุดเครื่องมือ Google Apps for Education มีค่าเท่ากับ 8.05 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .59 ด้วยวิธีจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีค่าเท่ากับ 5.28 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .51 โดยค่า Sig. มีค่าเท่ากับ .00 ซึ่งต่ำกว่า .05 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยวิธีสอนด้วยชุดเครื่องมือ Google Apps for Education ของนักศึกษาที่เรียนสูงกว่า นักศึกษาที่เรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ อย่าง*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 6 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติ t ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบผลคะแนนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาการตลาด ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนด้วยชุดเครื่องมือ Google Apps for Education กับ แบบเรียนปกติ กลุ่มสินค้ำไอแพ็ค

ความสามารถในการเรียน	\bar{x}	SD	t-test		
			t	df	Sig.
บทเรียนชุดเครื่องมือ Google Apps for Education	8.51	.65	22.40*	68	.000
บทเรียนแบบปกติ	5.31	.52			

จากตารางที่ 6 พบว่า คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการเรียนบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนด้วยชุดเครื่องมือ Google Apps for Education มีค่าเท่ากับ 8.51 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .65 ด้วยวิธีจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีค่าเท่ากับ 5.31 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .52 โดยค่า Sig. มีค่าเท่ากับ .00 ซึ่งต่ำกว่า .05 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยวิธีสอนด้วยชุดเครื่องมือ Google Apps for Education ของนักศึกษาที่เรียนสูงกว่า นักศึกษาที่เรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ อย่าง*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 7 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติ t ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบผลคะแนนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาการตลาด ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนด้วยชุดเครื่องมือ Google Apps for Education กับ แบบเรียนปกติ กลุ่มสินค้ารถจักรยานยนต์

ความสามารถในการเรียน	\bar{x}	SD	t-test		
			t	df	Sig.
บทเรียนชุดเครื่องมือ Google Apps for Education	8.54	.65	19.94*	68	.000
บทเรียนแบบปกติ	5.51	.61			

จากตารางที่ 7 พบว่า คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการเรียนบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนด้วยชุดเครื่องมือ Google Apps for Education มีค่าเท่ากับ 8.54 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .65 ด้วยวิธีจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีค่าเท่ากับ 5.51 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .61 โดยค่า Sig. มีค่าเท่ากับ .00 ซึ่งต่ำกว่า .05 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยวิธีสอนด้วยชุดเครื่องมือ Google Apps for Education ของนักศึกษาที่เรียนสูงกว่า นักศึกษาที่เรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ อย่าง*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 8 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติ t ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบผลคะแนนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาการตลาด ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนด้วยชุดเครื่องมือ Google Apps for Education กับ แบบเรียนปกติ กลุ่มสินค้าประกันชีวิต

ความสามารถในการเรียน	\bar{x}	SD	t-test		
			t	df	Sig.
บทเรียนชุดเครื่องมือ Google Apps for Education	8.08	.74	12.73*	68	.000
บทเรียนแบบปกติ	5.68	.83			

จากตารางที่ 8 พบว่า คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการเรียนบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนด้วยชุดเครื่องมือ Google Apps for Education มีค่าเท่ากับ 8.08 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .74 ด้วยวิธีจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีค่าเท่ากับ 5.68 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .83 โดยค่า Sig. มีค่าเท่ากับ .00 ซึ่งต่ำกว่า .05 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยวิธีสอนด้วยชุดเครื่องมือ Google Apps for Education ของนักศึกษาที่เรียนสูงกว่า นักศึกษาที่เรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัย

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง เทคนิคการขายด้วยชุดเครื่องมือ Google Apps for Education ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาการตลาด ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 82.58/83.82 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เทคนิคการขายด้วยชุดเครื่องมือ Google Apps for Education ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาการตลาด ที่เรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน สูงกว่านักศึกษาที่เรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากการวิจัยการจัดการเรียนรู้สามารถอภิปรายผลการวิจัยครั้งนี้มีความเหมือนทางด้านแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ได้ทำการศึกษา มีประเด็นอภิปราย 2 ประเด็น ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนชุดเครื่องมือ Google Apps for Education ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ที่เรียนรู้ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องเทคนิคการขาย ของกลุ่มสินค้า 5 ประเภท มีประสิทธิภาพ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสาเหตุ ดังนี้

1.1 การดำเนินการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนชุดเครื่องมือ Google Apps for Education ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาการตลาด ที่เรียนรู้ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องเทคนิคการขาย ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ต่าง ๆ มีการวิเคราะห์หลักสูตรผลการเรียนรู้ ที่คาดหวัง จุดประสงค์ของเนื้อหาวิชา กระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง อย่างต่อเนื่องยึดหลักผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ กำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ และวิธีการประเมินที่ยึดความสอดคล้องของเนื้อหา กับจุดประสงค์ในการเรียนเป็นสำคัญ จึงทำให้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนชุดเครื่องมือ Google Apps for Education ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ที่เรียนรู้ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องเทคนิคการขาย มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์

1.2 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนชุดเครื่องมือ Google Apps for Education ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ที่เรียนรู้ด้วยคอมพิวเตอร์

ช่วยสอน เรื่องเทคนิคการขาย ก่อนนำไปใช้ทดลองจริงผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ประสิทธิภาพตามลำดับ โดยนำไปหาประสิทธิภาพขั้นที่ 1 ทดลองกับนักเรียนกลุ่มเดียว จำนวน 3 คน ขั้นที่ 2 ทดลองกับนักเรียนกลุ่มย่อย จำนวน 8 คน ขั้นที่ 3 ทดลองกับนักเรียนกลุ่มทดลองจำนวน 35 คน โดยเก็บข้อมูลแต่ละขั้นตอนอย่างละเอียดเพื่อหาข้อบกพร่องก่อนนำไปใช้จริง ในด้านเนื้อหา แบบทดสอบระหว่างเรียน และแบบทดสอบหลังเรียนและทำการปรับปรุงโดนตลอด จึงทำให้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนชุดเครื่องมือ Google Apps for Education ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาการตลาด เรื่องเทคนิคการขาย มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนชุดเครื่องมือ Google Apps for Education ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาการตลาด เรื่องเทคนิคการขาย กับการเรียนรู้แบบปกติ หลังเรียน สูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจาก เป็นการเรียนรู้ที่สามารถกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ดี และนำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรง และนำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ไปหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ผลการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนชุดเครื่องมือ Google Apps for Education ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาการตลาด เรื่องเทคนิคการขาย วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ มีประสิทธิภาพ 82.58/83.82 กลุ่มทดลอง มีผลการเรียนรู้สูงกว่ากลุ่มควบคุม และบทเรียนดังกล่าว น่าสนใจ เหมาะสม มีประโยชน์สำหรับการเรียน ด้วยตนเอง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยใช้ชุดเครื่องมือ Google Apps for Education ช่วยให้นักศึกษามีความมั่นใจในการเรียน สนใจในการเรียน และมีสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย อาทิ เช่น คลิปวิดีโอการเรียนรู้ แบบทดสอบ เป็นต้น การนำสื่อการเรียนบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยใช้ชุดเครื่องมือ Google Apps for Education ไปใช้ประกอบการเรียนการสอนควรมีการเตรียมความพร้อมของอุปกรณ์ สถานที่ให้ครบถ้วน และสัญญาณอินเทอร์เน็ต

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรให้มีการศึกษาวิจัยในลักษณะนี้กับรายวิชาอื่นได้ ที่มีปัญหาลักษณะอย่างเดียวกัน เพื่อให้นักศึกษาจะได้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น เป็นลำดับทุกรายวิชา

เอกสารอ้างอิง

- ทิตยา ศรส่ง. (2562). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของประโยค. จังหวัดสมุทรสาคร: โรงเรียนวัดเกตุมดีศรีวราราม.
- นิกร สุขขชาติ. (2563). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์นนทบุรี.
- ปัทมาวี จันทร์รัตนแสง. (2563). ระบบจัดการการขายสินค้า. (กรณีศึกษา: ร้าน แบ็ก เฮาส์). (โครงการ). กรุงเทพฯ: คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2562) **หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562.**
- สุดารัตน์ ทองหวาน. (2562). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง แรงและการเคลื่อนที่ โดยใช้ชุดพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้. จังหวัดสุราษฎร์ธานี: โรงเรียนสุราษฎร์ธานี.

**การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา โลจิสติกส์และซัพพลายเชน โดยใช้เกมส์
จำลองสถานการณ์ (Beer Game) ของนักศึกษาระดับ ปวส.1
สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชน วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ
Development Achievement Logistics and Supply Chain Subject by Beer
Games Logistics and Supply Chain Vocational Certificate Level Wimol
Business Administration Technological College**

ศักดิ์สิทธิ์ วัฒนรัตน์¹, วุฒิพร วรณมา²

¹สาขาโลจิสติกส์และซัพพลายเชน, วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ, E-mail: 60017@wbac.ac.th

²สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชน, วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ,

E-mail: 60029@wbac.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษารายวิชาโลจิสติกส์และซัพพลายเชนหลังการใช้สื่อเกมจำลองสถานการณ์ (Beer Gamr) และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษารายวิชาโลจิสติกส์และซัพพลายเชน หลังใช้สื่อเปียร์เกม Logistics โดยกลุ่มตัวอย่างวิจัย คือ โดยกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาโลจิสติกส์และซัพพลายในภาคเรียนที่ 1/2566 โดยเก็บข้อมูลทั้งหมดจำนวนทั้งหมด 90 คนคิดเป็นร้อยละร้อย เครื่องมือในการวิจัยประกอบด้วย แผนการเรียนรู้แบบสื่อการสอนเกมจำลองสถานการณ์ (Beer Game) โดยทำการศึกษาจากหลักสูตรเอกสาร ตำราขอขบข่ายโครงสร้างเนื้อหาและคำอธิบายรายวิชาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแบบอัตนัย และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการใช้สื่อการสอนเกมจำลองสถานการณ์ (Beer Game) ในการเรียนการสอนที่ได้รับการตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จากผู้ทรงคุณวุฒิ

ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษารายวิชาโลจิสติกส์และซัพพลายเชนที่เรียนโดยใช้เกมจำลองสถานการณ์ (Beer Game) มีความเข้าใจในบทเรียนมากขึ้น มีผลการเรียน การคำนวณที่ดีขึ้น ทำให้มีคะแนนการทดสอบหลังเรียนดีขึ้น 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษารายวิชาโลจิสติกส์และซัพพลายเชนที่เรียนโดยใช้เกมจำลองสถานการณ์ (Beer Game) เปรียบเทียบก่อนใช้-หลังใช้เกมจำลองสถานการณ์ (Beer Game) มีความเข้าใจในบทเรียนมากขึ้น มีผลการเรียน การคำนวณที่ดีขึ้น โดยระดับค่าเฉลี่ยคะแนนที่สูงขึ้น 3) ความพึงพอใจในการใช้สื่อการสอนเกมจำลอง

สถานการณ์ (Beer Game) เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษารายวิชาโลจิสติกส์และซัพพลายเชนในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์, โลจิสติกส์และซัพพลายเชน, เกมจำลองสถานการณ์

Abstract

The purpose of this research was to study the learning achievement of subject students. Logistics and supply chain after using simulation game media (Beer Gamr) and to compare the learning achievement of logistics and supply chain students. After using the Beer Game Logistics media, the research sample is by a sample of students enrolled in the logistics and supply subject in semester 1/2023 by collecting all data, 90 people, representing 100 percent. Research tools include The learning plan is a simulation game teaching media (Beer Game) by studying from the document curriculum. Textbook, scope, content structure and course description The learning achievement test is a subjective test created by the researcher. It has been checked for quality in accordance with the content by qualified experts. and a questionnaire on student satisfaction towards the use of teaching media, simulation games (Beer Game) in teaching and learning that have been checked for quality in terms of content validity (Content Validity) by experts.

The research results found that: 1) The learning achievements of the logistics and supply chain students who learned by using the Beer Game had a better understanding of the lesson, had better academic performance, and better calculation. This resulted in better scores on the post-test. 2) The learning achievements of logistics and supply chain students who learned by using the beer game compared before-after using the beer game had a better understanding of the lesson. Effective studying better calculations with a higher average score level. 3) Satisfaction in using simulation game teaching media (Beer Game) to increase overall academic achievement of students in the logistics and supply chain course. has a high level of average.

Keywords: achievement, logistics and supply chain, Simulation game (Beer Game)

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในการศึกษาถึงความสำเร็จทางการเรียน คำว่าผลสัมฤทธิ์มักถูกหยิบยกมาเป็นประเด็นในการศึกษาเสมอ ผลสัมฤทธิ์ถูกนำไปใช้วัดความสำเร็จด้านการเรียนของนักศึกษา หรืออาจวัดกับผู้สำเร็จการศึกษาไปแล้ว ทั้งอาจพิจารณาผลสัมฤทธิ์ในภาพรวม หรือรายวิชาแล้วแต่กรณีและการศึกษาถึงผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษาที่ผ่านมานั้นจะพบว่าขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ หลายประการ อาทิ สภาพแวดล้อมของ นักศึกษา หรือ ปัจจัยภายในสถาบันการศึกษาเอง วิธีการเรียนการสอน เทคนิคการสอน การใช้สื่อ ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มักแสดงออกในรูปแบบต่าง ๆ หากการเรียนมีผลสัมฤทธิ์ที่จะแสดงออกในรูปของความสามารถในการเรียน ความสามารถในการร่วมกิจกรรมที่สถาบันศึกษากำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษานั้น และค่าลำดับชั้นคะแนนสะสมเฉลี่ย (Grade Point Average) (GPA) สูง เป็นต้นหากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จะปรากฏในรูปของความด้อยในความสามารถของนักศึกษาในด้านต่าง ๆ และมีค่าลำดับชั้นคะแนนสะสมเฉลี่ยต่ำ

ในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาโลจิสติกส์และซัพพลายเชน สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชน วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจพบว่านักศึกษามี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่อนข้างน้อย เนื่องจากในรายวิชาดังกล่าวจะมีทั้งทฤษฎีการคำนวณค่าระหว่างค่าขนส่งทั้งทางเรือและทางอากาศ อีกทั้งยังมีเอกสารต่าง ๆ ที่เป็นภาษาอังกฤษเป็นจำนวนมากทำให้นักศึกษาไม่สามารถจดจำรายละเอียดได้ทั้งหมด และเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการ เรียนการสอน ในฐานะผู้วิจัยเป็นอาจารย์ผู้สอนในรายวิชานี้ จึงมีความสนใจที่จะศึกษาในเรื่องการใช้สื่อ เบียร์เกมส์ Logistics เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษารายวิชาโลจิสติกส์และซัพพลายเชน สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชน ผลของการวิจัยจะมาใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนให้ ดียิ่งขึ้นต่อไป ซึ่งจากการที่ได้ศึกษาค้นคว้าวิจัยในครั้งนี้ทำให้พบเห็นปัญหาในการเรียนการสอนคือ รายละเอียดและเนื้อหาส่วนใหญ่จะเป็นภาษาอังกฤษและมีการคำนวณ ซึ่งทำให้นักศึกษามีปัญหาในการทดลองใช้ ระบบต่าง ๆ เช่น การคำนวณต้นทุนในการขนส่ง การบริหารคลังสินค้า การสั่งซื้อสินค้า เป็นต้น

จากการทำทดสอบก่อนใช้สื่อการสอนจำลองสถานการณ์ (Beer Game) ในห้องเรียน หัวข้อการคำนวณต้นทุน นักศึกษาทดสอบจำนวน 90 คน คะแนนการทดสอบเต็ม 20 คะแนน มีผลการทดสอบ ดังนี้

นักศึกษาได้ 0-5 คะแนน จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 40

นักศึกษาได้ 6-10 คะแนน จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 32.22

นักศึกษาได้ 11-15 คะแนน จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 20

นักศึกษาได้ 16-20 คะแนน จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 7.78

ความสำคัญของกิจกรรมเบียร์เกมส์ ในปัจจุบันโลกของเรากำลังขยายตัวอย่างต่อเนื่อง นับวันยิ่งมีความซับซ้อนจากเทคโนโลยี สังคมและการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อม การขับเคลื่อนกระสวยอวกาศจำเป็นต้องมีผู้ควบคุมเปรียบเสมือนนักบินจะต้องฝึกการบินในเครื่องจำลองการบิน (Flight Simulator) เช่นเดียวกันกับผู้จัดการองค์กรที่จะต้องฝึกการบริหารองค์กร ให้เกิดความเข้าใจกระบวนการธุรกิจและลักษณะขององค์กรบริหารงาน

การจำลองสถานการณ์การบริหาร (Management Simulation) ให้เป็นสภาวะแวดล้อมในการเรียนรู้ เกมการบริหาร ถูกพัฒนาโดยภาควิชาการบริหารสโลน (Sloan School of Management) แห่งสถาบันเอ็มไอที (MIT) มีชื่อว่า "เบียร์เกมส์" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยของศาสตราจารย์ เจ ฟอสเตอร์ ในเรื่อง พลวัตของอุตสาหกรรม (Industrial Dynamics) และเบียร์เกมส์นี้ได้ถูกนำมาเล่นในการฝึกอบรมบุคลากรทั่วโลก ไม่ว่าจะเป็นนักเรียนในระดับมัธยมจนถึงหัวหน้าคณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของรัฐ แน่แน่นอนคงจะไม่มีเบียร์จริงและเกมนี้ก็ได้สนับสนุนการดื่มเบียร์ แต่เกมนี้เป็นเกมสำหรับฝึกอบรมการผลิตและการกระจายสินค้า

จากวิจัยเกมจำลองสถานการณ์ (Beer Game) เป็นการส่งเสริมทักษะการจัดการโลจิสติกส์ และซัพพลายเชน เพื่อให้นักศึกษาได้ใช้ความรู้ ความสามารถ และทักษะที่ได้จากการศึกษามาใช้ให้เกิดประโยชน์ ในการปฏิบัติงานจริง ได้รับประสบการณ์ นอกเหนือจากการศึกษาในห้องเรียน เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์ และเผยแพร่ผลงานของสถานศึกษา และเพื่อยกระดับทักษะฝีมืองานอาชีพ ด้านจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชน ให้ก้าวสู่มาตรฐานสากล

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษารายวิชาโลจิสติกส์และซัพพลายเชนที่เรียนโดยใช้เกมจำลองสถานการณ์ (Beer Game)
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษารายวิชาโลจิสติกส์และซัพพลายเชน ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้เกมจำลองสถานการณ์ (Beer Game)
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษารายวิชาโลจิสติกส์และซัพพลายเชน ที่มีต่อการเรียนโดยใช้เกมจำลองสถานการณ์

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษารายวิชาโลจิสติกส์และซัพพลายเชนหลังเรียนโดยใช้เกมจำลองสถานการณ์ (Beer Game) สูงวกว่าก่อนเรียน

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการศึกษาการใช้สื่อเปียร์เกม Logistics เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา รายวิชาโลจิสติกส์และซัพพลายเชน สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชน วิทยาลัย เทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยจะนำเสนอตามลำดับดังนี้

แนวคิดทฤษฎี

การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การจัดการเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญยิ่งในบทบาทของ สถานศึกษาที่พัฒนาการศึกษาตามรูปแบบ การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยมีความมุ่งหมายเพื่อให้สถานศึกษามีระบบคุณภาพ ทางด้านการจัดการศึกษา และครูทุกคนมีกระบวนการ วิธีการ และบันทึกการจัดการเรียนรู้ที่เป็น มาตรฐานเดียวกัน นำไปสู่การพัฒนาองค์กรที่มี ประสิทธิภาพ และผู้เรียนโดยภาพรวมได้รับ ประโยชน์สูงสุด ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และ บุคลากรทางการศึกษาต้องมีการประชุม พัฒนาการจัดการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอและมีการรับนโยบาย ต่าง ๆ จากกระทรวงศึกษาธิการมา ดำเนินการจัดระบบการเรียนรู้คือ ครูในแต่ละกลุ่มสาระได้ วิเคราะห์ คำอธิบายรายวิชาจากหลักสูตร สถานศึกษาวิเคราะห์ผู้เรียน ออกแบบและจัดการเรียนรู้ ตลอดจนประเมินผลและรายงานผลทั้งส่วน ที่เป็นผลลัพธ์ด้านผู้เรียนและด้านกระบวนการของระบบ การเรียนรู้และในการจัดการเรียนรู้มีแนว ทางการจัดต่าง ๆ ดังนี้

การจัดการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2562 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2562)

พระพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2562 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 กำหนดไว้ 9 หมวด

หมวดที่ 1 บททั่วไป กล่าวถึงความมุ่งหมายและหลักการ

หมวดที่ 2 สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา

หมวดที่ 3 ระบบการศึกษา

หมวดที่ 4 แนวทางการจัดการศึกษา

หมวดที่ 5 การบริหารและการจัดการศึกษา

หมวดที่ 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา

หมวดที่ 7 ครู ศึกษานิเทศก์ และบุคลากรทางการศึกษา

หมวดที่ 8 ทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา

หมวดที่ 9 เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

และที่สำคัญในหมวดที่ 3 และหมวดที่ 4 กล่าวถึงระบบการศึกษาและแนวการจัดการศึกษา
ไว้ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2562)

ระบบการศึกษามีการจัดไว้ 3 รูปแบบ คือ

1. การศึกษาในระบบ เป็นการศึกษาที่กำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษาหลักสูตรระยะเวลา
ของการศึกษา การวัดและประเมินผลซึ่งเป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน
2. การศึกษานอกระบบเป็นการศึกษาที่มีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบ
วิธีการจัดการศึกษา ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผลซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญของการ
สำเร็จการศึกษาโดยเนื้อหาและหลักสูตรจะต้องมีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความ
ต้องการของบุคคลแต่ละกลุ่ม
3. การศึกษาตามอัธยาศัยเป็นการศึกษาที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามความสนใจ
ศักยภาพ ความพร้อมและโอกาส โดยศึกษาจากบุคคล ประสบการณ์ สังคม สภาพแวดล้อม สื่อหรือ
แหล่งความรู้อื่น ๆ

แนวการจัดการศึกษายึดหลักว่าผู้เรียน ทุกคน มีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้
และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียน สามารถพัฒนา
ตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ ดังนั้นในการจัดการศึกษา ทั้งการศึกษา ในระบบ การศึกษานอก
ระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จึงต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรมกระบวนการเรียนรู้และ
บูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษาในเรื่อง ต่อไปนี้

1. ความรู้เรื่องเกี่ยวกับตนเองและความสัมพันธ์ของตนเองกับสังคม ได้แก่ ครอบครัว ชุมชน
ชาติ และสังคมโลกรวมถึงความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ความเป็นมาของสังคมไทยและ ระบบ
การเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
2. ความรู้และทักษะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีรวมทั้งความรู้ความเข้าใจและ
ประสบการณ์เรื่องจัดการการบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลยั่งยืน
3. ความรู้เกี่ยวกับศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม การกีฬา ภูมิปัญญาไทยและการประยุกต์ใช้ภูมิ
ปัญญา
4. ความรู้ และทักษะด้านคณิตศาสตร์ และภาษาโดยเน้นการใช้ภาษาไทย
5. ความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข

จากระบบการศึกษาและแนวการจัดการศึกษาตาม พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542
และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ทำให้ทราบว่าระบบการศึกษาของประเทศนั้นจำเป็น
อย่างยิ่งที่ต้องเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2550: 17) จัดการ เรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเกิดขึ้นจากพื้นฐานความเชื่อที่ว่าจัดการศึกษามีเป้าหมายสำคัญ ที่สุด คือการจัดการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนแต่ละคนได้พัฒนาตนเองสูงสุด ตามกำลัง หรือศักยภาพของแต่ละคน คุณค่าของการเรียนรู้ คือการได้นำสิ่งที่เรียนรู้มานั้นไปปฏิบัติให้เกิดผล ดังนั้นหลักการจัดการเรียนรู้จึงควรศึกษาแนวคิดปรัชญาทางการศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการ จัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญต่อไป

ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับ Beer Game

Beer Game เป็นเกมจำลองสถานการณ์ที่มีถูกนำมาใช้ในการเรียนการสอน และการอบรม เนื่องจากสามารถตอบโจทย์ผู้เรียนได้เป็นอย่างดีทั้งในเรื่องของการบริหารข้อมูลร่วมกันระหว่างคู่ค้า แต่ละจุดในโซ่อุปทาน การบริหารองค์กรในห่วงโซ่อุปทานโดยมองภาพรวมของห่วงโซ่ รวมถึงการพยากรณ์ ความต้องการของลูกค้า และการบริหารจัดการสินค้าคงคลังให้เพียงพอ เพื่อการตอบสนองความต้องการของลูกค้าด้วย

Beer Game ถูกพัฒนาโดยภาควิชาการบริหารสโลน (Sloan School of Management) สถาบัน เอ็มไอที (MIT) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยของศาสตราจารย์ เจ ฟอสเตอร์ (J. Forrester) เรื่อง พลวัตของอุตสาหกรรม (Industrial Dynamic) จากนั้นได้ถูกนำไปใช้อย่างแพร่หลายในการฝึกอบรมบุคลากรทั่วโลก ตั้งแต่นักเรียนในระดับมัธยม จนถึงหัวหน้า คณะบริหาร และเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยเริ่มจากการเล่นบนกระดานและ (Knolmayer, 2007, 2)

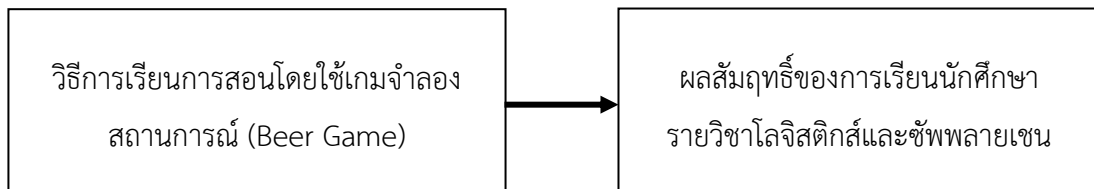
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

โสภภาพันธุ์ สอาด,พัลลภ พิริยะสุวรรณค์,ปรัชญนันท์ นิลสุข,ณมน จิรังสุวรรณ ได้ทำการศึกษา เรื่อง “ การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นหลักผ่านสื่อ อิเล็กทรอนิกส์ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลของ นักศึกษาวิทยาลัยพยาบาล สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข” ซึ่งมี วัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นหลักผ่านสื่อ อิเล็กทรอนิกส์ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการแก้ปัญหา ก่อนเรียน และหลังเรียน 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการแก้ปัญหาหลังเรียน 4) ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นหลักผ่านสื่อ 20 อิเล็กทรอนิกส์โดยดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการวิจัยและพัฒนาประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน การทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนและการรับรอง รูปแบบการเรียนการสอน กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 แบ่งกลุ่มทดลองจำนวน 30 คนที่เรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนแบบปกติ โดยใช้ปัญหาเป็นหลักวิเคราะห์ข้อมูลโดยการ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความสามารถในการแก้ปัญหา

ทางการพยาบาลก่อนเรียนและหลังเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าที (Paired sample t-test) ผลของการศึกษา พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลหลังเรียนของกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยรูปแบบ การเรียนการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นหลักผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยการ เรียนการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นหลักแบบปกติสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลหลังเรียนของกลุ่ม ทดลองที่เรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้ ปัญหาเป็นหลักผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์สูงกว่า กลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยการเรียนการสอนโดยใช้ปัญหา เป็นหลักแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการ เรียนการสอน พบว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา จำนวน 5 ท่าน มีความเห็นว่า รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น มีความเหมาะสมและสามารถ นำไปใช้กับนักศึกษาพยาบาลได้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

การวิจัยเรื่องการใช้สื่อการสอนเบียร์เกม Logistics เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษารายวิชาโลจิสติกส์และซัพพลายเชน สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชน วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ ผู้วิจัยมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

ประชาชนและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1. ประชากรนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการโลจิสติกส์และซัพพลายเชน ในภาคเรียนที่ 1/2566 จำนวนทั้งหมด 90 คน
2. กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาโลจิสติกส์และซัพพลายเชน ในภาคเรียนที่ 1/2566 โดยเก็บข้อมูลทั้งหมดจำนวนทั้งหมด 90 คน คิดเป็นร้อยละ 100

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือในการวิจัยประกอบด้วย

1. แผนการเรียนรู้แบบสื่อการสอนเชิงมัลติมีเดียโดยทำการศึกษาจากหลักสูตรเอกสาร ตำรา
ขอบข่ายโครงสร้างเนื้อหาและคำอธิบายรายวิชา

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแบบอัตนัย โดย
ได้รับการตรวจสอบคุณภาพด้านความสอดคล้องกับเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิ

3. แบบสอบถามความพึงพอใจในของนักศึกษาต่อการใช้สื่อการสอนเกมจำลองสถานการณ์
(Beer Game) ในการเรียนการสอน ที่ได้รับการตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหา (Content
Validity) จาก ผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนของการศึกษาไว้ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน

2. สร้างเครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ แผนการเรียนรู้แบบสื่อการสอนเกมจำลองสถานการณ์
(Beer Game) รายวิชาโลจิสติกส์และซัพพลายเชน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ
แบบสอบถามความ การใช้สื่อการสอนเกมจำลองสถานการณ์ (Beer Game) เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนของนักศึกษารายวิชาโลจิสติกส์และซัพพลายเชน สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และซัพ
พลายเชน แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ชื่อ นามสกุล เพศ ชั้นปีศึกษา รหัสนักศึกษา สาขาที่เรียน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามชนิด rating scale 5 ระดับ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ด้านการเรียนการสอน

การเรียนในรายวิชานี้มีจุดมุ่งหมาย/จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและเกณฑ์การวัดและ
ประเมินผลการศึกษาที่ชัดเจน

โดยรวมนักศึกษามีความพึงพอใจในการเรียนการสอน กิจกรรมกระบวนการเรียนรู้ในรายวิชานี้

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

มีกิจกรรมทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ที่หลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา

การดำเนินกิจกรรมมีความน่าสนใจ มีเวลาที่เหมาะสมกับการเรียน

ด้านผู้สอน

อาจารย์มีทักษะเทคนิคการสอน มีการใช้คำถาม รับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน กระตุ้นให้
ผู้เรียน คิด วิเคราะห์หรือวิจารณ์

อาจารย์มีมิตรสัมพันธ์ที่ดี มีความรอบรู้ และประสบการณ์ในเนื้อหาวิชาที่สอน

ด้านสื่อการสอน

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้ในกิจกรรมมีความเหมาะสมในกระบวนการเรียนรู้โดยการใช้
กรณีศึกษา มีนวัตกรรม สื่อการสอนที่ทันสมัย เหมาะสมกับ

กระบวนการเรียนรู้ในรายวิชา

ตอนที่ 3 เป็นข้อเสนอแนะ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ข้อเสนอแนะจากการใช้สื่อการสอนเกมจำลองสถานการณ์ (Beer Game)

ข้อเสนอแนะในรายวิชาโลจิสติกส์และซัพพลายเชนที่นักศึกษาต้องการอยากให้มีเพิ่มเติม

3. เก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียน

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) , ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: SD)

5. สรุปผลการวิจัย จากข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาและผลการวิเคราะห์ข้อมูล รวมทั้งอภิปราย
ผลการวิจัย

6. ดำเนินการเขียนรายงานการวิจัยและจัดพิมพ์รูปเล่มรายงาน รวมทั้งสรุปผลงานเผยแพร่

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการ
ทดลองดังนี้

1. ทำการประเมินผลก่อนเรียน (pretest) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อน
การทดลอง 1 สัปดาห์และบันทึกผลคะแนนก่อนเรียน

2. ดำเนินการทดลองสอน

3. ทำการประเมินผลหลังเรียน (posttest) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซึ่ง
เป็นฉบับเดียวกันกับแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน (pretest)

4. นำคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมาวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อให้ทราบถึงผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนที่เพิ่มขึ้นและสรุปผลการวิจัย

5. ทำการประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจในของนักศึกษาต่อการใช้สื่อการสอนเชิง
มัลติมีเดีย ในการเรียนการสอน

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานในการวิจัยครั้งนี้มีดังนี้

1. ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean)

2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: SD)

3. การวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอน วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยเกณฑ์การแปรผลเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจในรูปแบบการจัดการเรียนการสอน ใช้หลักเกณฑ์ ดังนี้

4.51 – 5.00 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับ มากที่สุด

3.51 – 4.50 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับ มาก

2.51 – 3.50 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับ ปานกลาง

1.51 – 2.50 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับ น้อย

1.00 – 1.50 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

4. การวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอน ในข้อเสนอแนะเพิ่มเติมและนำเสนอเป็นตารางประกอบคำอธิบาย

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ผลการทดสอบหลังเรียน การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากสถานการณ์จำลอง (Beer Game)

คะแนน	จำนวนคน	ร้อยละ
0 – 5	22	24.44
6 – 10	23	25.56
11 – 15	29	32.22
16-20	16	17.78

จากตารางที่ 1 ผลสัมฤทธิ์การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากสถานการณ์จำลอง (Beer Game)

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบผลการทดสอบหลังเรียนการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากสถานการณ์จำลอง (Beer Game)

จำนวนคน	คะแนนเต็ม	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ระดับค่าเฉลี่ยคะแนน	
				สูงขึ้น	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
90	20	8.19	12.43	4.24	0.2

จากตารางที่ 2 พบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวน 90 คน มีคะแนนก่อนเรียนที่ค่าเฉลี่ย 8.19 และมีคะแนนหลังเรียน 11.89 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยที่สูงขึ้น 3.70

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจในการใช้สื่อการสอนเบียร์เกม Logistics เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษารายวิชาโลจิสติกส์และซัพพลายเชน ในภาพรวม

ข้อ	รายการ	กลุ่มตัวอย่าง N = 90		ระดับ ความพึง พอใจ	ลำดับ ที่
		\bar{X}	SD		
1	ด้านการเรียนการสอน การเรียนในรายวิชานี้มีจุดมุ่งหมาย/จุดประสงค์เชิง พฤติกรรมและเกณฑ์การวัดและประเมินผลการศึกษาที่ ชัดเจน	4.18	0.59	มาก	4
2	โดยรวมนักศึกษามีความพึงพอใจในการเรียนการสอน กิจกรรมกระบวนการเรียนรู้ในรายวิชานี้	4.65	0.51	มาก	1
3	ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน มีกิจกรรมทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ที่หลากหลายเหมาะสม กับเนื้อหาวิชา	4.12	0.66	มาก	6
4	การดำเนินกิจกรรมมีความน่าสนใจ มีเวลาที่เหมาะสมกับ การเรียน	4.01	0.66	มาก	8
5	ด้านผู้สอน อาจารย์มีทักษะเทคนิคการสอน มีการใช้คำถาม รับฟัง ความคิดเห็นของผู้เรียน กระตุ้นให้ผู้เรียน คิด วิเคราะห์หรือ วิจารณ์	4.55	0.42	มาก	3
6	อาจารย์มีมิตรสัมพันธ์ที่ดี มีความรอบรู้ และประสบการณ์ ในเนื้อหาวิชาที่สอน	4.58	0.41	มาก	2
7	ด้านสื่อการสอน การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้ในกิจกรรมมีความ เหมาะสมในกระบวนการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษา มี นวัตกรรม สื่อการสอนที่ทันสมัย เหมาะสมกับ	4.15	0.61	มาก	5

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจในการใช้สื่อการสอนเบียร์เกม Logistics เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษารายวิชาโลจิสติกส์และซัพพลายเชน ในภาพรวม (ต่อ)

ข้อ	รายการ	กลุ่มตัวอย่าง		ระดับ ความพึง พอใจ	ลำดับ ที่
		N = 90			
		\bar{X}	SD		
8	กระบวนการเรียนรู้ในรายวิชา	4.02	0.45	มาก	7
	เฉลี่ยรวม	4.28	0.54	มาก	-

จากตารางที่ 4.2 แสดงผลความพึงพอใจในการใช้สื่อการสอนเบียร์เกม Logistics เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษารายวิชาโลจิสติกส์และซัพพลายเชน ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ($\bar{X}=4.28$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านที่มากที่สุดคือ ด้านการเรียนการสอนโดยรวม นักศึกษามีความพึงพอใจในการเรียนการสอน กิจกรรมกระบวนการเรียนรู้ในรายวิชานี้ ($\bar{X}=4.65$)

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักศึกษารายวิชาโลจิสติกส์และซัพพลายเชนที่เรียนโดยใช้เกมจำลองสถานการณ์ (Beer Game) มีความเข้าใจในบทเรียนมากขึ้น มีผลการเรียน การคำนวณที่ดีขึ้น ทำให้มีคะแนนการทดสอบหลังเรียนดีขึ้น

ผลการทดสอบหลังเรียน คะแนนเต็ม 20 คะแนน เป็นดังนี้

นักศึกษาได้ 0-5 คะแนน จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 24.44

นักศึกษาได้ 6-10 คะแนน จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 25.56

นักศึกษาได้ 11-15 คะแนน จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 32.22

นักศึกษาได้ 16-20 คะแนน จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 17.78

2. ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักศึกษารายวิชาโลจิสติกส์และซัพพลายเชนที่เรียนโดยใช้เกมจำลองสถานการณ์ (Beer Game) เปรียบเทียบก่อนใช้-หลังใช้เกมจำลองสถานการณ์ (Beer Game) มีความเข้าใจในบทเรียนมากขึ้น มีผลการเรียน การคำนวณที่ดีขึ้น โดยระดับค่าเฉลี่ยคะแนนสูงขึ้น 4.24

3. ความพึงพอใจในการใช้สื่อการสอนเกมจำลองสถานการณ์ (Beer Game) เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษารายวิชาโลจิสติกส์และซัพพลายเชนในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.28)

อภิปรายผล

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาโดยการใช้สื่อการสอนสถานการณ์จำลอง (Beer Game) ได้คะแนนเฉลี่ยโดยรวมจากผลการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ยสูง และอยู่ในระดับมากทำให้แสดงว่าการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ควรมีการพัฒนาเทคนิคการเรียนการสอนให้มากยิ่งขึ้น การใช้เทคโนโลยี สื่อประสมมาพัฒนาการเรียนทำให้ผู้เรียน และครูผู้สอนควรมีกระบวนการใช้การสอนที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น หรือการใช้การจัดตารางเรียนการสอนแบบผสม เช่น การสอนแบบบรรยายควบคู่กับกิจกรรมการเรียนรู้โดยการเล่นเกม การสอนแบบบรรยายควบคู่กับการสอนแบบนำอภิปราย การสอนแบบบรรยายควบคู่กับการสอนแบบสาธิตและปฏิบัติ เป็นต้น

ความพึงพอใจในการใช้สื่อการสอนเกมจำลองสถานการณ์ (Beer Game) เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษารายวิชาโลจิสติกส์และซัพพลายเชนในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ($\bar{X}=4.28$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านที่มากที่สุดคือ ด้านการเรียนการสอนโดยรวมนักศึกษามีความพึงพอใจในการเรียนการสอน กิจกรรมกระบวนการเรียนรู้ในรายวิชานี้ ($\bar{X}=4.65$) ซึ่งถือว่านักเรียนมีความพึงพอใจอย่างมาก นักศึกษาส่วนใหญ่ให้ความสนใจในกิจกรรม มากกว่าการเรียนการสอนในรูปแบบเดิมและการใช้เทคนิคใหม่ ๆ หรือกระบวนการใหม่ที่จะฝึกประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดี และพัฒนาบุคลิกนิสัยจะทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น การใช้เทคนิคหรือวิธีการสอนแนวใหม่ถือเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนแบบหนึ่งที่สามารถช่วยพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้นักเรียนนอกจากนี้ยังช่วยสร้างให้นักเรียน เพิ่มกระบวนการเรียนรู้ มีมนุษยสัมพันธ์และการกล้าแสดงออกมากยิ่งขึ้น รวมทั้งการเอื้ออาทร และการอยู่ร่วมกับสังคมอย่างมีความสุข

จากการใช้เกมจำลองสถานการณ์ (Beer Game) เป็นสื่อการสอนทำให้เด็กมีความรู้ ความเข้าใจมากขึ้น ซึ่งตรงกับแนวคิด และทฤษฎีที่กล่าวมา ทำให้นักศึกษาสามารถเรียนรู้และและสรุปองค์ความรู้ได้เองโดยไม่จำเป็นต้องทำความเข้าใจในหลักการก่อนแต่สามารถนำความรู้ที่ประมวลได้จากการทำกิจกรรมมาเชื่อมโยงกับหลักการได้อย่างดีนอกจากนั้นผู้เล่นยังสามารถจดจำและอธิบายลักษณะการเกิดและผลกระทบของปรากฏการณ์ได้ชัดเจนกว่าการเรียนจากการบรรยายโดยผู้สอน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ในปัจจุบันสาขาที่เข้าร่วมกิจกรรมเกมจำลองสถานการณ์ (Beer Game) มีเพียงสาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชน จึงควรให้นักศึกษาสาขาวิชาอื่นเข้าร่วมด้วยเพื่อการ

เรียนรู้ที่กว้างมากกว่าสาขาของตนเอง แลกเปลี่ยนความคิด ค้นคว้าหาสิ่งที่ตนเองชอบ และเป็นการสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ตรงกัน

2. การจัดกิจกรรมเกมจำลองสถานการณ์ (Beer Game) ให้ถี่มากขึ้นเพราะกิจกรรมที่จัดขึ้นนั้นทำให้นักศึกษาได้ฝึกการวางแผน การคำนวณ การทำงานเป็นทีม การสื่อสารและยังเข้าใจในบทเรียนเพิ่มขึ้นอีกด้วย

3. ควรมีการเพิ่มทักษะด้านภาษาอังกฤษมากขึ้น เพราะเนื่องจากกิจกรรมที่จัดขึ้นมีศัพท์ภาษาอังกฤษแทรกอยู่ด้วยและนักศึกษาบางกลุ่มไม่เข้าใจในคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ซึ่งในปัจจุบันภาษาอังกฤษมีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตมากและมีแนวโน้มว่าจะมากขึ้นเรื่อย ๆ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การจัดกิจกรรมเกมจำลองสถานการณ์ (Beer Game) ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ เพราะจากการสังเกตการณ์ของผู้เขียนพบว่า การใช้สื่อการสอนเกมจำลองสถานการณ์ Beer Game บนแผ่นกระดานในชั้นเรียนนั้น ยังมีอุปสรรคและข้อจำกัดอยู่หลายประการ ดังนี้ 1) การเล่นตนเองอาศัยผู้ควบคุมหลายคนเพื่อคอยช่วยผู้นำเกมควบคุมการเล่นของผู้เล่น 2) ในการเล่นเกมต้องมีเวลาอย่างน้อยประมาณ 2 ชั่วโมง จึงไม่สามารถจัดกิจกรรมได้หากชั้นเรียนมีเวลาจำกัด

เอกสารอ้างอิง

- ศิริชัย จงจินตรักษา. (2549). การพัฒนาแบบจำลองสถานการณ์ “เบียร์เกม” เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อปรากฏการณ์ “บุลวิพ”. วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการด้านโลจิสติกส์ (สหสาขาวิชา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เนาวะรัตน์ ถาวร. (2546). ผลของการใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อความมีน้ำใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนกุหลาบวัฒนา เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร. การศึกษามหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุขสม สิวอมรัตน์. (2552). ผลของการใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดเลียบราษฎร์บำรุง เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร. การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

**ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีชั้นกลาง 1 โดยการทดสอบย่อย ของนักศึกษา
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี
วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ**
**Achievement in Intermediate Accounting 1 by Sub-tests of High
Vocational Certificate Student 1st Year in Accounting at Wimol Business
Administration Technological College**

สิริรัตน์ สมานโสร์¹, วาทีนิ หมื่นปทุม²

¹สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ, E-mail: 10196@wbac.ac.th

²สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ, E-mail: vatinee@wbac.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชาการบัญชีชั้นกลาง 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 และ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการทดสอบย่อย วิชาการบัญชีชั้นกลาง 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบทดสอบย่อยก่อนเรียนและแบบทดสอบย่อยหลังเรียน จำแนกตามหน่วยการเรียนรู้ 4 หน่วยการเรียนรู้ หน่วยละ 10 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบที

ผลการวิจัย พบว่า 1) นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการบัญชีชั้นกลาง 1 โดยมีคะแนนอยู่ระหว่าง 70-100 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 82.61 สูงกว่าที่ตั้งข้อสมมติฐานที่ตั้งไว้ร้อยละ 60 2) การเรียนการสอนโดยการทดสอบย่อย นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนทุกหน่วยการเรียนรู้ นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยแนวโน้มระดับคะแนนเฉลี่ยของทดสอบย่อยก่อนเรียนเพิ่มขึ้นต่อเนื่องอย่างเห็นได้ชัดเจน เช่นเดียวกับกับแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของระดับคะแนนเฉลี่ยทดสอบย่อยหลังเรียนที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องอย่างเห็นได้ชัดเจน นักศึกษามีระดับความรู้เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, การทดสอบย่อย

Abstract

The objective of this research was 1) Study of learning achievements in the learning area of achievement in Intermediate Accounting 1 Term 1 Year 2022 and 2) The objective is to compare the results before and after learning using Subtest and learning achievement of the student target under subject Intermediate Accounting 1 Year 2022 by chose purposive sampling by the tools of present research were Pretest and posttest Classified by content 4 chapters 10 questions for each chapter. The data were analyzed using statistics, \bar{X} , Standard Deviation, t-test Dependent and Percentage.

The results were found that 1) The students were achievement from study in subject of Intermediate Accounting 1 by the average a high score between 70-100. The performance equal to 82.61 percent is higher than assumption set 60 percent. 2) Teaching by using sub-test found student had posttest score higher than pretest every unit. The development of learning achievement Students has continued high academic achievement. The tendency of the mean scores of the pre-test subtests continued to increase significantly as well as the tendency average score of the subtests after the course was continue increasingly. The students have increased a knowledge was overall significantly at the statistical level of .05.

Keywords: achievement, sub-tests

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วิชาการบัญชีชั้นกลาง 1 เป็นหนึ่งรายวิชาในแผนการเรียนที่ทางวิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ จัดให้กับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี ต้องเรียนผ่านเกณฑ์การประเมินจึงจะสำเร็จการศึกษา ผู้วิจัยในฐานะผู้สอนเป็นอาจารย์ประจำรายวิชานี้มาแล้วสองปี การศึกษา คือ ปีการศึกษา 2564 ที่ผ่านมาและปีการศึกษา 2565 ปัจจุบัน ได้จัดการเรียนการสอนด้วยกระบวนการเรียนรู้ ตรงตามจุดประสงค์ มาตรฐาน สมรรถนะ และคำอธิบายรายวิชาของหลักสูตร จากสภาพการเรียนการสอนที่ผ่านมาพบว่า เนื้อหาสาระการเรียน ในแต่ละหน่วยเป็นเรื่องของสินทรัพย์ ประเภทต่าง ๆ ที่แตกต่างกัน ซึ่งแต่ละประเภทมีการบันทึกบัญชี การรับรู้รายการ การวัดมูลค่า การจำหน่ายจ่ายโอนตามมาตรฐานการบัญชีของ เงินสด ลูกหนี้ ตัวเงินรับ สินค้าคงเหลือ ที่ดินอาคารและ

อุปกรณ์ และสินทรัพย์ไม่มีตัวตน รวมถึงการแสดงรายการ การเปิดเผยข้อมูลในงบแสดงฐานะการเงิน ตามลักษณะเฉพาะของสินทรัพย์ ทำให้นักศึกษารู้สึกว่าเนื้อหาการเรียนมากและยาก หากทำการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปลายภาครวมทุกเนื้อหาครั้งเดียว พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนผ่านเกณฑ์การประเมินการเรียนอยู่ในระดับปานกลางถึงระดับต่ำ จะเห็นได้จากปีการศึกษา 2564 ที่ผ่านมา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจำนวนเต็ม 42 คน ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับสูง มีคะแนนระหว่าง 70-100 คะแนน เพียงจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 35.71 และผ่านเกณฑ์การประเมินระดับปานกลางถึงระดับต่ำ มีคะแนนระหว่าง 50-69 คะแนน มีจำนวนถึง 27 คน คิดเป็นร้อยละ 64.29 จากสภาพปัญหาดังกล่าว เพื่อเป็นทางเลือกในการพัฒนาให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ในระดับสูง ผู้สอนจึงจำเป็นต้องหาเครื่องมือ เพื่อเป็นแนวทางส่งเสริมให้นักศึกษาเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น ผู้วิจัยจึงเลือก “การทดสอบย่อย” เพราะการทดสอบย่อยเป็นเครื่องมือที่นิยมใช้ในการวัดวัดผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ทำให้ทราบว่าผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ถึงระดับมาตรฐานที่ผู้สอนกำหนดระดับใด เมื่อเปรียบเทียบกับเพื่อน ๆ ที่เรียนด้วยกัน (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2556) ประโยชน์ของการทดสอบย่อย ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้มากขึ้น เพราะได้เตรียมตัวอยู่เสมอและทำให้เรียนรู้ง่ายเพราะแบ่งเนื้อหาเป็นส่วนย่อย ๆ ทำให้ทราบข้อบกพร่องที่ควรแก้ไขของตนเอง เกิดความมั่นใจ กล้าเผชิญปัญหาและมีความพร้อมก่อนที่จะเรียนเรื่องใหม่ (Bloom and others: 1971)

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ในรายวิชาการบัญชีชั้นกลาง 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565
2. เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการทดสอบย่อย วิชาการบัญชีชั้นกลาง 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์การประเมินผลการเรียนระดับสูง มากกว่าร้อยละ 60
2. ผลการเรียนหลังเรียนโดยการทดสอบย่อย วิชาการบัญชีชั้นกลาง 1 สูงกว่าก่อนเรียน

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ในระบบการศึกษาทุกระดับชั้น ต่างประเมินความสามารถได้รับความรู้ทางวิชาการว่าสำเร็จเพียงใดนั้น พิจารณากันที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเสมอ เสมือนเป็นเครื่องมือชี้วัดการ

บรรลุลผลการเรียนรู้ของบุคคลว่าเป็นเช่นไร นักการศึกษาต่างให้ความสำคัญกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ ดังนี้ ไพโรจน์ คะเชนทร์ (2556) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ คุณลักษณะรวมถึงความรู้ความสามารถของบุคคลอันเป็นผลจากการเรียนการสอนหรือมวลประสบการณ์ทั้งปวงที่บุคคลได้รับการเรียนการสอน ทำให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และมีความสามารถด้านใดมากน้อยเท่าไร ตลอดจนผลที่เกิดจากการเรียน การฝึกฝน ประสบการณ์ต่าง ๆ ทั้งในโรงเรียน ที่บ้านและสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ รวมทั้งความรู้สึก ค่านิยม จริยธรรม ก็เป็นผลจากการฝึกฝนด้วย สอดคล้องกับ ไพศาล หวังพานิช (2556) ที่กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ประสบการณ์ การฝึกอบรมหรือการสอนเป็นต้น นอกจากนี้ ปราณิ กองจินดา (2549) ให้คำจำกัดความของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า คือ ความสามารถหรือผลสำเร็จที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์เรียนรู้ทางด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัยและทักษะพิสัย ยังได้จำแนกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ตามลักษณะของวัตถุประสงค์ของการสอนที่แตกต่างกัน

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นผลที่เกิดจากการเรียนการสอนที่ทำให้ นักศึกษาเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และสามารถวัดได้โดยการแสดงออกมาทั้ง 3 ด้าน คือ ด้าน พุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัยและด้านทักษะพิสัย

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการทดสอบย่อย

โดยทั่วไปการวัดผลและประเมินผลด้วยการทดสอบแบ่งเป็น 3 ประเภท คือ

1. การทดสอบก่อนเรียนหรือการประเมินผลก่อนเรียนเป็นการทดสอบย่อยก่อนเรียน เพื่อ ค้นหาข้อบกพร่องของความรู้พื้นฐานของนักศึกษา มีประโยชน์ในการจัดการจัดสถานะการณ์การเรียน การสอนให้เหมาะกับพื้นฐานแต่ละบุคคล
2. การทดสอบระหว่างเรียนหรือการประเมินผลระหว่างเรียน เป็นการวัดผลหลังเรียนเมื่อจบ แต่ละเนื้อหาหรือหน่วยการเรียนแต่ละหน่วยการเรียน มุ่งหมายเพื่อปรับปรุง แก้ไขการเรียนการสอน ระหว่างเรียน ให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ในเรื่องนั้น ๆ
3. การประเมินผลหลังสิ้นสุดการสอนหรือการประเมินผลรวม เป็นการประเมินผลหลังจากที่ ได้สอนจบกระบวนการเรียนการสอนทั้งรายวิชา โดยมีจุดหมายเพื่อตัดสินประเมินผลการเรียน (สุรางค์ โค้วตระกูล, 2559)

ความหมายของการทดสอบย่อย

ผู้วิจัยได้ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการทดสอบย่อย ที่มีนักการศึกษาได้อธิบายไว้ เช่น Gronlund (1981) กล่าวว่า การทดสอบย่อย เป็นการทดสอบเป็นระยะ ๆ ระหว่างการเรียนการสอน

ใช้ผลข้อมูลย้อนกลับไปยังนักเรียนและครู เป็นสิ่งเสริมแรงและตรวจค้นสิ่งบกพร่อง จะทำการทดสอบทีละตอน เพื่อนำไปปรับปรุงการเรียนการสอน

หลักการสร้างแบบทดสอบย่อย

แบบทดสอบย่อยเป็นชุดข้อคำถามที่สร้างขึ้น เพื่อกระตุ้นหรือเร้าและชักนำให้ผู้เรียนหรือผู้สอน แสดงพฤติกรรมหรือปฏิกิริยาตอบสนองออกมา เป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่ใช้ในกระบวนการทดสอบการวัดและการประเมินผลการศึกษา มีนักการศึกษากล่าวถึงหลักการสร้างแบบทดสอบย่อย ดังเช่น ไพศาล หวังพานิช (2556) ได้สรุปถึงหลักการออกข้อทดสอบย่อยว่า ไม่จำเป็นต้องมีจำนวนข้อ มากและไม่ต้องใช้เวลาสอบเป็นชั่วโมง ใช้ข้อทดสอบ 10 - 20 ข้อ และใช้เวลาสอบเพียง 10 - 15 นาทีก็พอ ข้อสำคัญอยู่ที่ข้อสอบนั้นต้องครอบคลุมและสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการสอนที่กำหนดไว้เพียงใด

ลักษณะของแบบทดสอบย่อยที่ดี

การทดสอบย่อยจะมีประสิทธิภาพมากขึ้น ถ้าใช้แบบทดสอบย่อยที่ดี ผู้วิจัยศึกษาถึงลักษณะของแบบทดสอบย่อยที่ดี เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือที่ดีสำหรับการใช้ในการวิจัยครั้งนี้ สามารถส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น ข้อทดสอบย่อยที่ดี มีดังนี้ สุรางค์ โค้วตระกูล (2556) กล่าวว่า แบบทดสอบย่อยที่ดี ควรมีคุณสมบัติที่ดีสองประการ คือ ความตรงของมาตรวัด (Validity) และมีความเที่ยงตรงของมาตรวัด (Reliability) คะแนนหรือข้อมูลที่ได้จากการทดสอบ เชื่อถือได้และไม่เปลี่ยนแปลง ซึ่งยังมีนักวัดผล อาทิเช่น ชมรมลูกพ่อขุนประยุกต์: MR303 การประเมินผลการศึกษา. (2565) อธิบายคำว่า “แบบทดสอบที่ดี” ว่าจะต้องมีคุณลักษณะ 10 ประการ ดังนี้ 1) ความเที่ยงตรง 2) ความเชื่อมั่น 3) ความเป็นปรนัย 4) ความยากง่ายของข้อสอบ 5) อำนาจจำแนก 6) ความยุติธรรม 7) งามลึก 8) จำเพาะเจาะจง 9) ยั่วยุ 10) ประสิทธิภาพ สำหรับ สุมาลี จันทร์ชโล (2542) ระบุว่าแบบทดสอบย่อยที่ดี ต้องมีการวางแผน หัวข้อและจุดประสงค์ที่วัดต้องเหมาะสมกับคะแนน ควรสะท้อนให้เห็นจุดประสงค์ที่เป็นเนื้อหาและที่เป็นกระบวนการสำคัญ ๆ อีกทั้งต้องมีความเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน

ประโยชน์ของการทดสอบย่อย

นักการศึกษาได้กล่าวถึงประโยชน์ของการทดสอบย่อย ดังเช่น Bloom and others(1971) กล่าวถึงประโยชน์ของการทดสอบย่อยว่า ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้มากขึ้น เพราะได้เตรียมตัวอยู่เสมอ และทำให้เรียนรู้ได้ง่าย เพราะแบ่งเนื้อหาเป็นส่วนย่อย ๆ ทำให้ทราบข้อบกพร่องที่ควรแก้ไขของตนเอง เกิดความมั่นใจ กล้าเผชิญปัญหาและมีความพร้อมก่อนที่จะเรียนเรื่องใหม่ สำหรับครูผู้สอน ช่วยให้มีวิธีการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสม ผลการวิเคราะห์ข้อสอบช่วยให้รู้ข้อบกพร่องในการสอน

นอกจากนี้ยังช่วยให้ทำนายผลการสอบของนักเรียนได้อีกด้วย และสำหรับผู้ร่างหลักสูตร การทดสอบ
ย่อยจะส่งผลให้ผู้ร่างหลักสูตรมีข้อมูลในการเรียงลำดับเนื้อหาได้เหมาะสม

สรุปได้ว่าแบบทดสอบย่อยที่ดี ต้องมีความตรงและเที่ยงตรงของมาตรวัด ต้องสะท้อน
จุดประสงค์ เนื้อหาและกระบวนการสอนเหมาะกับผู้เรียน และแบบทดสอบย่อยมีประโยชน์เป็นข้อมูล
ย้อนกลับ ที่ช่วยให้ผู้สอนและผู้เรียนเห็นข้อบกพร่องที่ควรปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้การเรียนการสอน
บรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

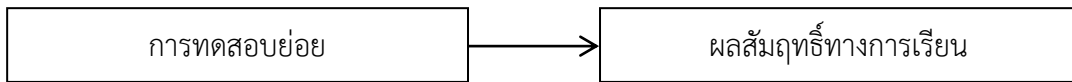
ขวัญเรือน ศรีสูง (2564: 20-23) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา
กฎหมาย โดยใช้วิธีการสอนแล้วสอบของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2/1-2 แผนกวิชา
ช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
นักเรียนด้วยวิธีการสอนแล้วสอบ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60
และมีคะแนนก่อนเรียนอยู่ที่ 3.25 คิดเป็นร้อยละ 67.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.25 และผลต่างอยู่
ที่ 3.50 คิดเป็นร้อยละ 35.0 เนื่องจากการสอนแล้วสอบทำให้นักเรียนได้เรียนรู้มากขึ้น รู้ข้อบกพร่อง
ที่ควรแก้ไข และเกิดความมั่นใจในการเรียนรู้ กล้าเผชิญปัญหา

พิมลพรรณ พวงยานี (2561: 13-15) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา
คณิตศาสตร์ โดยใช้วิธีการสอนแล้วสอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 โรงเรียนวัดยอ จังหวัดนครนายก
ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแล้วสอบ
มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .01 จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 85 ไม่ผ่านเกณฑ์ 4 คน คิดเป็นร้อยละ 15

เบญจพร บุญสมญ (2559: 21-24) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
รายวิชา รศ2208303 กฎหมายสำหรับรัฐประศาสตร์ โดยใช้เทคนิคการทดสอบย่อย ของนักศึกษาชั้น
ปีที่3 สาขาวิชารัฐประศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ผลการวิจัยพบว่า การเรียนแบบมีการทดสอบย่อยก่อนเรียนและทดสอบย่อยหลังเรียนและมีการให้
ข้อมูลย้อนกลับ ทำให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนเพิ่มขึ้นจากระดับต่ำเป็นระดับสูง อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ .05 นอกจากนี้ยังพบว่าพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น
อย่างต่อเนื่อง ซึ่งหมายความว่านักศึกษามีการเตรียมตัวอ่านหนังสือมาล่วงหน้าและมีความตั้งใจเรียน
มากขึ้น

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีวมลบริหารธุรกิจ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีชั้นกลาง 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 4 ห้องเรียน เป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรอบเช้า 2 ห้อง จำนวน 46 คน คือห้อง กบ.111 จำนวน 30 คน ห้อง ทกบ.111 จำนวน 16 คน และลงทะเบียนเรียนรอบบ่าย 2 ห้อง จำนวน 42 คน คือห้อง กบ.141 จำนวน 16 คน ห้อง สกบ.141 จำนวน 26 คน รวมทั้งหมด 88 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 จำนวน 2 ห้องเรียน เป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรอบเช้า ได้แก่ ห้อง กบ.111 จำนวน 30 คน และห้อง ทกบ.111 จำนวน 16 คน รวม 46 คน กลุ่มตัวอย่างเลือกแบบเจาะจง เนื่องจากผู้วิจัยได้รับมอบหมายให้สอนเฉพาะรอบเช้า 2 ห้องนี้เท่านั้น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบทดสอบย่อย

การสร้างเครื่องมือและการตรวจสอบคุณภาพ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือใช้ในการวิจัย เป็นแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และแบบทดสอบหลังเรียน (post-test) ด้วย Google Forms เป็นแบบทดสอบปรนัยเลือกตอน 4 ตัวเลือก ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ละ 10 ข้อ ใช้เวลาในการทดสอบย่อยประมาณหน่วยละ 15-20 นาที ทั้งนี้แบบทดสอบหลังเรียนจะเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน โดยแบบทดสอบย่อยทุกหน่วยการเรียนรู้ได้รับการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิ สาขาวิชาการบัญชีจำนวน 2 ท่าน คือ นายวัชรินทร์ ผ่องภักดี รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ และนางสาววาทีณี หมั่นปทุม หัวหน้าสาขาวิชาการบัญชี ในการประเมินคุณภาพเครื่องมือสอดคล้องและวัดตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้รายหน่วย จำนวน 4 หน่วยการเรียนรู้ และนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบย่อยก่อนการนำไปทดลองใช้เครื่องมือ

ทำการทดลองใช้เครื่องมือ โดยได้รับความร่วมมือจากอาจารย์ธวัชพร เปื้องสุวรรณ นำแบบทดสอบย่อยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปทดลองไปใช้กับนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการบัญชีชั้น

กลาง 1 รอบบ่ายที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 2 ห้องเรียน ห้อง กบ.141 จำนวน 16 คน และห้อง สกบ.141 จำนวน 26 คน รวม 42 คนเพื่อประเมินคุณภาพของเครื่องมือและดูการเก็บข้อมูลตอบกลับ สำหรับใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล พร้อมทั้งนำข้อเสนอแนะเพิ่มเติมมาปรับปรุงแบบทดสอบให้สมบูรณ์ขึ้นและนำกลับไปเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเป็นครั้งที่ 2 และเพื่อขออนุมัติใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ชี้แจงเกี่ยวกับการทดสอบย่อยทุกหน่วยการเรียนรู้ให้นักศึกษาทราบ
2. ดำเนินการทดสอบก่อนเรียน ทำการสอนตามกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามเนื้อหาและสื่อการสอนที่กำหนดไว้ และดำเนินการทดสอบหลังเรียน ทุกหน่วยการเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้
3. เก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นคะแนน เปรียบเทียบคะแนนทดสอบย่อยก่อนเรียนและคะแนนทดสอบย่อยหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง
4. ดำเนินการสอบวัดผลปลายภาค นำข้อมูลระดับการสอบผ่านเกณฑ์การประเมินมาวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการบัญชีชั้นกลาง 1 ของนักศึกษา

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)
2. สถิติเชิงอ้างอิง คือ สถิติทดสอบที(t-test)

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลคะแนนการทดสอบย่อยก่อนเรียนและการทดสอบย่อยหลังเรียน เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายหน่วย ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยการเปรียบเทียบคะแนนทดสอบย่อยก่อนเรียน (Pre-test) และทดสอบย่อยหลังเรียน (Post-test) ในรายวิชาการบัญชีชั้นกลาง 1 จำแนกตามหน่วยการเรียนรู้

ผลการทดสอบย่อย (คะแนนเต็ม หน่วยละ 10 คะแนน)	หน่วยที่4 ลูกหนี้และตัวเงินรับ		หน่วยที่5 สินค้าคงเหลือ		หน่วยที่6 ที่ดิน อาคาร อุปกรณ์		หน่วยที่7 สินทรัพย์ไม่มีตัวตน	
	Pre-test	Post-test	Pre-test	Post-test	Pre-test	Post-test	Pre-test	Post-test
จำนวนนักศึกษา (คน)	46	46	46	46	46	46	46	46
รวมคะแนนทดสอบ	108	242	141	268	187	285	237	346
ค่าเฉลี่ยคะแนนสอบ	4.60	10.30	6.00	11.40	7.96	12.13	10.09	14.72
รวมคะแนนเพิ่มขึ้น		134		127		98		109
ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น		5.70		5.40		4.17		4.64

จากตารางที่ 1 การทดสอบย่อยหน่วยที่4 เรื่องลูกหนี้และตัวเงินรับ พบว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 4.60 คะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 10.30 คะแนนรวมหลังเรียนเพิ่มขึ้นมากกว่าก่อนเรียนเฉลี่ย 5.70

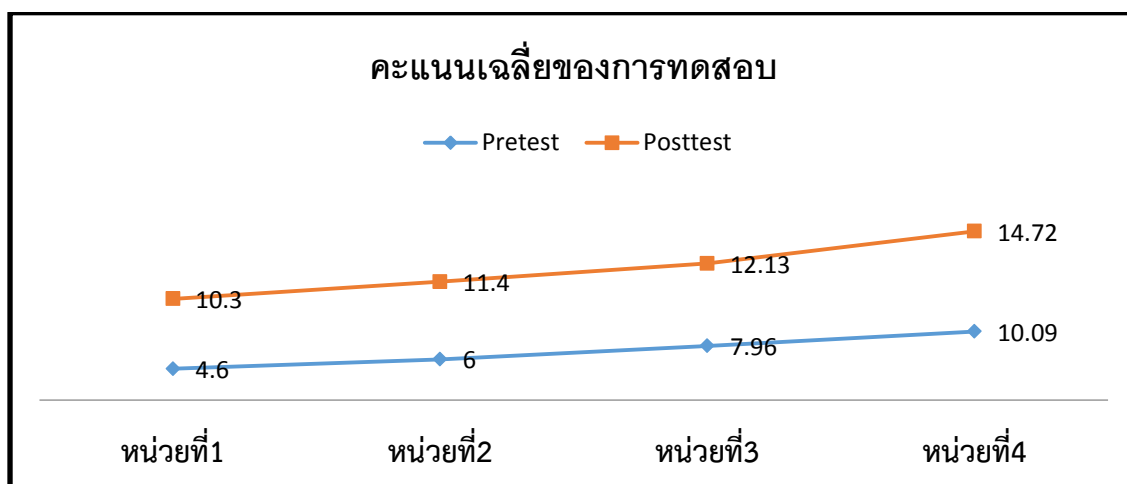
การทดสอบย่อยหน่วยที่ 5 เรื่องสินค้าคงเหลือ พบว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 6.00 คะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 11.40 คะแนนรวมหลังเรียนเพิ่มขึ้นมากกว่าก่อนเรียนเฉลี่ย 5.40

การทดสอบย่อยหน่วยที่ 6 เรื่องที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ พบว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 7.96 คะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 12.13 คะแนนรวมหลังเรียนเพิ่มขึ้นมากกว่าก่อนเรียนเฉลี่ย 4.17

การทดสอบย่อยหน่วยที่ 7 เรื่องสินทรัพย์ไม่มีตัวตน พบว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 10.09 คะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 14.72 คะแนนรวมหลังเรียนเพิ่มขึ้นมากกว่าก่อนเรียนเฉลี่ย 4.64

ซึ่งผลการวิเคราะห์สามารถเห็นได้ชัดเจนว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบย่อยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบย่อยก่อนเรียน หลังจากผ่านการทดสอบแต่ละครั้ง นอกจากนี้ยังพบว่าคะแนนการทดสอบมีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

จากตารางที่ 1 สามารถนำเสนอภาพกราฟแสดงการพัฒนาของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยคะแนนเฉลี่ยทดสอบย่อยหลังเรียนและทดสอบย่อยก่อนเรียน ของแต่ละหน่วยการเรียนรู้

ภาพที่ 1 พัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยคะแนนเฉลี่ยทดสอบย่อยหลังเรียนและทดสอบย่อยก่อนเรียน มีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

เมื่อใช้สถิติทดสอบที (paired-sample t-test dependent) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบย่อยก่อนเรียนและทดสอบย่อยหลังเรียน จำแนกตามเนื้อหาหน่วยการเรียนรู้ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ได้ผลการทดสอบดังรายละเอียดตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบย่อย จำแนกตามหน่วยการเรียนรู้

หน่วยการเรียนรู้	ทดสอบก่อนเรียน		ทดสอบหลังเรียน		T-test Dependent
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
	หน่วยที่ 4 เรื่องลูกหนี้และตัวเงินรับ	4.60	0.53	10.30	
หน่วยที่ 5 เรื่องสินค้าคงเหลือ	6.00	0.98	11.40	0.97	29.08*
หน่วยที่ 6 ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์	7.96	0.90	12.13	0.72	28.49*
หน่วยที่ 7 สินทรัพย์ไม่มีตัวตน	10.09	0.67	14.72	0.91	25.61*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 2 พบว่า หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่องลูกหนี้และตัวเงินรับ นักศึกษามีระดับความรู้เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยมีค่าสถิติทดสอบ $t=18.64$ ระดับความรู้ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย=4.60 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน=0.53 เปรียบเทียบหลังเรียนเพิ่มขึ้นมีค่าเฉลี่ย=10.30 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน=0.77

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เรื่องสินค้าคงเหลือ นักศึกษามีระดับความรู้เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยมีค่าสถิติทดสอบ $t=29.08$ ระดับความรู้ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย=6.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน=0.98 เปรียบเทียบหลังเรียนเพิ่มขึ้นมีค่าเฉลี่ย=11.40 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน=0.97

หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 เรื่องที่ดิน อาคาร อุปกรณ์ นักศึกษามีระดับความรู้เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยมีค่าสถิติทดสอบ $t=28.49$ ระดับความรู้ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย=7.96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน=0.90 เปรียบเทียบหลังเรียนเพิ่มขึ้นมีค่าเฉลี่ย=12.13 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน =0.72

หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 เรื่องสินทรัพย์ไม่มีตัวตน นักศึกษามีระดับความรู้เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยมีค่าสถิติทดสอบ $t=25.61$ ระดับความรู้ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย=10.09 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน=0.67 เปรียบเทียบหลังเรียนเพิ่มขึ้นมีค่าเฉลี่ย=14.72 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน=0.91

เมื่อดำเนินการสอบวัดผลปลายภาค นำข้อมูลระดับการสอบผ่านเกณฑ์การประเมินในรายวิชาการบัญชีชั้นกลาง 1 มาวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาของนักศึกษาได้ผลการวิเคราะห์ดังรายละเอียดตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำแนกตามจำนวนและร้อยละของนักศึกษา

เกรด	ระดับคะแนน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน			
		เกณฑ์ผลการเรียน	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ระดับ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
4	80-100	เกณฑ์ดีเยี่ยม	20	43.48	สูง	38	82.61
3.5	75-79	เกณฑ์ดีมาก	12	26.09			
3	70-74	เกณฑ์ดี	6	13.04			
2.5	65-69	เกณฑ์ดีพอใช้	4	8.70	ปานกลาง	7	15.22
2	60-64	เกณฑ์พอใช้	3	6.52			
1.5	55-59	เกณฑ์อ่อน	1	2.17	ต่ำ	1	2.17
1	50-54	เกณฑ์อ่อนมาก	0	0			
รวม			46	100		46	100

ตารางที่ 4 สามารถจำแนกตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชาการ บัญชีชั้นกลาง 1 แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ

1. ผลสัมฤทธิ์การเรียนระดับสูง มีคะแนนอยู่ระหว่าง 70-100 จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 82.61
 2. ผลสัมฤทธิ์การเรียนระดับปานกลาง มีคะแนนอยู่ระหว่าง 60-69 จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 15.22
 3. ผลสัมฤทธิ์การเรียนระดับต่ำ มีคะแนนอยู่ระหว่าง 50-59 จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.17
- จะเห็นได้ว่านักศึกษาทั้งหมดจำนวน 46 คน ส่วนใหญ่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับสูงมีจำนวนถึง 38 คน คิดเป็นร้อยละ 82.61 ส่วนระดับปานกลางมีจำนวน 7 คน เป็นร้อยละ 15.22 และระดับต่ำจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.17 ดังนั้นนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับปานกลางถึงต่ำมีจำนวนรวมเพียงจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 17.39

สรุปผลการวิจัย

เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบย่อยก่อนเรียน (Pre-test) เปรียบเทียบกับคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบย่อยหลังเรียน (Post-test) แต่ละหน่วยมาวิเคราะห์ พบว่า ทุกหน่วยการเรียน นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยทดสอบย่อยหลังเรียน (Post-test) สูงกว่าทดสอบย่อยก่อนเรียน (Pre-test) และมีแนวโน้มการพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยมีคะแนนเฉลี่ย

ทดสอบย่อยก่อนเรียน(Pre-test) เพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้อย่างชัดเจน เช่นเดียวกันกับแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของระดับทดสอบย่อยหลังเรียน (Post-test) มีระดับคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง นักศึกษามีความรู้เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามข้อสมมติฐานที่กำหนดไว้ และเมื่อศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยการทดสอบย่อย จำแนกตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับสูง มีคะแนนอยู่ระหว่าง 70 -100 คะแนน มีจำนวนถึง 38 คน คิดเป็นร้อยละ 82.61 ซึ่งสูงกว่าข้อสมมติฐานที่กำหนดไว้ร้อยละ 60 หมายความว่า การสอนโดยการทดสอบย่อย เป็นวิธีการเรียนการสอนที่ใช้ผลข้อมูลป้อนกลับไปยังผู้เรียนและผู้สอน เป็นสิ่งเสริมแรงและตรวจสอบค้นหาสิ่งบกพร่อง เพื่อนำมาปรับปรุงทั้งการเรียนและการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อภิปรายผล

จากการศึกษาผลของการใช้วิธีการสอนโดยการทดสอบย่อยมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการบัญชีชั้นกลาง 1 ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ มีประเด็นที่น่าสนใจนำมาอภิปรายได้ดังนี้

ผลการศึกษาวิจัยปรากฏว่า ภายหลังจากใช้การทดสอบย่อยก่อนเรียนและหลังเรียนกับนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง ทุกหน่วยการเรียนคะแนนการทดสอบย่อยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องหลังจากผ่านการทดสอบย่อยแต่ละครั้ง และผลทดสอบผ่านเกณฑ์การประเมินในรายวิชามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับสูงถึงร้อยละ 82.61 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นถึงผลการใช้วิธีการสอนโดยการทดสอบย่อยมีผลต่อการพัฒนาการเรียนและการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาให้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ขวัญเรือน ศรีสูง (2564) ที่พบว่า ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนด้วยการสอนแล้วสอบมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 เนื่องจากการสอนแล้วสอบทำให้นักศึกษาได้เรียนรู้มากขึ้น ต้องเตรียมตัวอยู่เสมอ รู้ข้อบกพร่องที่ควรแก้ไขของตนเองและทำให้เกิดความมั่นใจการเรียนรู้ กล้าเผชิญปัญหาสำหรับครูผู้สอนค้นพบวิธีการที่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอน

ผู้วิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้วิธีการสอนโดยการทดสอบย่อย โดยให้มีการทดสอบย่อยก่อนเรียน (Pre-test) เพิ่มเติมจากการจัดการเรียนรู้ตามปกติ ทำให้มีการทดสอบย่อยบ่อยครั้ง ส่งผลให้นักศึกษาทั้งสองห้องมีความกระตือรือร้น ขยันและตั้งใจเรียน เมื่อผู้วิจัยแจ้งว่าจะทำการทดสอบย่อยก่อนเรียนในเนื้อหาหน่วยการเรียนที่กำหนดในสัปดาห์ถัดไป เพื่อกระตุ้นเร้าต่อนักศึกษาให้กลับไปอ่านหนังสือมาล่วงหน้าก่อนการทดสอบ จะสังเกตว่าผลการทดสอบก่อนเรียนของ

นักศึกษาที่มีคะแนนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง นอกนี้การทดสอบย่อยบ่อยครั้งส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ระดับคะแนนทดสอบย่อยหลังเรียนของนักศึกษาให้สูงขึ้นอย่างต่อเนื่องและคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิมลพรรณ พวงยานี (2561) ที่พบว่าผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียน ที่เรียนด้วยวิธีสอนแล้วสอบ พบว่า นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 การประเมินผลระหว่างเรียนเป็นการประเมินตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ระหว่างการเรียนการสอนในแต่ละบท เพื่อผู้สอนทราบว่าผู้เรียนบกพร่องในเรื่องใด ครูผู้สอนจะได้ทำการปรับปรุงการสอนให้เหมาะสม ดังนั้นการประเมินผลระหว่างเรียนหรือการทดสอบย่อย จึงทำให้ผู้เรียนเกิดการตื่นตัวในการเรียนรู้ ในขณะที่เดียวกันครูผู้สอนก็สามารถนำผลการสอบมาใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนของตนเองให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

การจัดการเรียนรู้อื่นๆ ควรเพิ่มหรือให้มีการทดสอบย่อยบ่อยครั้งเข้าไป เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นและเอาใจใส่ในการเรียนเพิ่มขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาเปรียบเทียบวิธีการสอนโดยใช้การทดสอบย่อยกับวิธีการสอนแบบอื่น ๆ เพื่อหาวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับนักศึกษาต่อไป

เอกสารอ้างอิง

ขวัญเรือน ศรีสูง. (2564). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากฎหมายแรงงานโดยใช้วิธีการสอนแล้วสอบของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2/1-2 แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี.

ชมรมลูกพ่อขุนประยุทธ์. MR303 การประเมินผลการศึกษา. ค้นเมื่อวันที่ 26 กันยายน 2565, จาก [http://old-book.ru.ac.th/e-book/m/MR303\(51\)/MR303-5.pdf](http://old-book.ru.ac.th/e-book/m/MR303(51)/MR303-5.pdf)

เบญจพร บุญสมยก. 2559. การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชา รหัส 2208303 กฎหมายสำหรับรัฐประศาสตร์ โดยใช้เทคนิคการทดสอบย่อย ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3. สาขาวิชารัฐประศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.

- ปราณี กองจินดา. (2549). **การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน**. ค้นเมื่อ 24 กันยายน 2565 จาก <http://supapornouinong.blogspot.com>.
- พิมลพรรณ พงยานี. 2561. **การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ โดยใช้วิธีการสอนแล้วสอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3**. โรงเรียนวัดยอ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี. นครนายก.
- ไพโรจน์ คะเชนทร์. (2556). **การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน**. ค้นเมื่อ 24 กันยายน 2565, จาก <http://www.wattoongpel.com/> มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- ไพศาล หวังพานิช. (2556). **การวัดผลการเรียนรู้**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุมาลี จันทร์ชะลอ. (2542). **การวัดผลและประเมินผล**. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- สุรางค์ โค้วตระกูล. (2556). **จิตวิทยาการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 12. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริชัย กายจนวาสี. (2556). **ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม**. พิมพ์ครั้งที่9. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Bloom. B.S., and others. (1971). **Handbook on Formative and Summative Evaluation of Student Learning**. New York: McGraw-Hill.
- Gronlund. N.E. (1981). **Measurement and Evaluation in Teaching**. 4th ed. New York: Macmillan.

**ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสานที่หลากหลาย (Hybrid Learning)
ในรายวิชาโปรแกรมนำเสนอ เรื่อง หลักการทำงานของโปรแกรมนำเสนอ
ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ**
**Results of Learning Activities in the form of Hybrid Learning
on the Working Principle of The Presentation Program in the Course of
the Presentation Program of Careers for 2nd Year Vocational Students**

กัณพงค์ พันธุ์สวัสดิ์¹, กฤษณะ ไทยเอื้อ²

¹สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ, E-mail: kannapong@wbac.ac.th

²สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ, E-mail: popjaja2519@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสานที่หลากหลาย (Hybrid Learning) 2) ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสานที่หลากหลาย (Hybrid Learning) กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม ด้วยวิธีการจับฉลากได้ห้อง ชคธ.211 เป็นกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนนักศึกษา 40 คน เครื่องมือในการวิจัยประกอบด้วย (1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง หลักการทำงานของโปรแกรมนำเสนอ (2) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง หลักการทำงานของโปรแกรมนำเสนอ (3) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียน ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และความเหมาะสม (IOC) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบที

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสานที่หลากหลาย (Hybrid Learning) เรื่อง หลักการทำงานของโปรแกรมนำเสนอ ในรายวิชาโปรแกรมนำเสนอ มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) อยู่ที่ 80.83/81.83 ซึ่งสูงกว่าชุดมาตรฐาน 80/80 คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน 5.20 หลังเรียน 12.28 ผลการเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน คะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในข้อที่ 1 และผลการประเมินความพึงพอใจพบมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในข้อที่ 2

คำสำคัญ: การเรียนรู้แบบผสมผสานที่หลากหลาย (Hybrid Learning), โปรแกรมนำเสนอ

Abstract

The objectives of this research were 1) to compare the learning achievements before and after the hybrid learning activities, 2) to study the satisfaction of the learners towards the hybrid learning activities. The population used in this research were Vocational 2 students in the field of Business Computing, who are studying in the first semester of the academic year 2022 of Wimol Business Administration Technological College, 2 classes, 81 people. The samples were obtained by cluster random sampling. By means of drawing lots, room Cho Kor Thor. 211 was a sample group consisting of 40 students. The research tools consisted of (1) a plan for learning activities on the subject working principles of the presentation program (2) the learning achievement form on working principles of the presentation program (3) Student satisfaction assessment form. The tool quality was checked by 3 experts to check for content validity and appropriateness (IOC). Statistics used in data analysis include mean, standard deviation and t-test statistics (t-test).

The results of learning activities in the form of Hybrid Learning) on Working principles of the presentation program In the presentation program courses, the efficiency (E_1/E_2) was 80.83/81.83, which was higher than the standard set of 80/80. The average score before learning was 5.20 after learning. 12.28 The comparison between before and after learning scores. The post-test scores were higher than before the statistical significance at the .05 level, in line with the objectives in Item 1 and the satisfaction assessment results showed an average of 4.47, at a high level. Consistent with the objectives in item 2.

Keywords: Various blended learning (Hybrid Learning), presentation programs.

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในโลกและยุคสมัยปัจจุบันได้มีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา แต่แต่ละประเทศมีการแข่งขันสูง ในทางด้านกิจการงานต่าง ๆ มากมาย ไม่ว่าจะเป็นทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม การศึกษา เทคโนโลยี เป็นต้น ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่อยู่ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงนั้น เพื่อให้สังคมก้าวทันยุคสมัย สังคมไทยจึงต้องมีการปรับเปลี่ยนระบบด้านการศึกษา เพื่อเป็นการ

พัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างเสริมคุณลักษณะนิสัย ปลูกฝังให้คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น มีความใฝ่เรียนใฝ่รู้ ศึกษาค้นคว้าความรู้ได้จากสื่อสิ่งอำนวยความสะดวกทางด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ก่อให้เกิดความคิดที่ริเริ่มสร้างสรรค์ซึ่งเป็นรากฐานของการทำงานของประชากรในอนาคตที่เป็นคนยุคใหม่ ก้าวทันโลกแห่งความเจริญในปัจจุบัน และอนาคต สามารถปรับตัว ให้อยู่รอด ก้าวทัน ก้าวหน้า ก้าวนำการเปลี่ยนแปลงทางสังคมได้อย่างมีคุณภาพ และยั่งยืน

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570) คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพในทุกช่วงวัย มีสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับโลกยุคใหม่ มีคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างพลิกโฉมฉับพลันของโลก สามารถดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข

- เด็กปฐมวัยได้รับการดูแลให้มีพัฒนาการและสติปัญญาที่สมวัย และอุปนิสัยที่ดี
- วัยเรียนได้รับการพัฒนาให้มีทักษะ สมรรถนะ และคุณธรรมจริยธรรม ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตและการทำงานในอนาคต
- วัยแรงงานได้รับการพัฒนาให้มีขีดความสามารถในการทำงานที่เพิ่มขึ้น และสอดคล้องกับโลกของการทำงานที่เปลี่ยนแปลงไป
- ผู้สูงอายุสามารถทำงานและมีบทบาทในสังคมได้ตามศักยภาพ และใช้ชีวิตได้อย่างมีความสุข

หลังจากสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 และกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกในหลากหลายมิติ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของพฤติกรรมการเรียนรู้ ความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยี และสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอยู่ทุกขณะ ทำให้เราจำเป็นต้องมีการปรับตัวอยู่ตลอดเวลา ซึ่งการศึกษานั้นก็เช่นเดียวกัน ในช่วงวิกฤตโควิด-19 นั้นเราได้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงในโลกการศึกษาเกิดขึ้นอย่างมากมาย ซึ่งส่วนที่ชัดเจนที่สุด คงหนีไม่พ้นการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ที่ได้เข้ามาแทนที่การเรียนการสอนในห้องเรียนตามปกติ และกลายเป็นส่วนสำคัญในการศึกษาในโลกยุคปัจจุบัน

การจัดการเรียนการสอนในรูปแบบแบบผสมผสาน (Hybrid Learning) เกิดจากการบูรณาการระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบออฟไลน์ เช่น เรียนรู้ในห้องเรียน หรือ เรียนรู้ผ่านคลิป์วิดีโอที่บ้านทักไว้ ร่วมกับการเรียนรู้แบบออนไลน์ ซึ่งมีทั้งถ่ายทอดสดการสอนในคลาส หรือการเรียนแบบ live-streaming เข้าด้วยกันในรูปแบบต่าง ๆ รวมถึงมีการใช้สื่อการเรียนการสอนที่หลากหลายควบคู่กันไป ทำให้เพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้และช่วยแก้ไขปัญหาด้านการเรียนที่เกิดจะผลกระทบต่าง ๆ โดยตัวอย่างที่เห็นได้ชัดของการจัดการเรียนรู้นี้ ยกตัวอย่างเช่น การที่ผู้เรียนเรียนร่วมกันผ่านห้องเรียนออนไลน์ พร้อมทั้งแบบทดสอบและงานที่ได้รับมอบหมายจากครูผู้สอน ก่อนที่จะนำมาส่ง

ตามวันเวลาที่กำหนด พร้อมทั้งทบทวนบทเรียนกับครูผู้สอนในชั้นเรียน หรือการที่แบ่งกลุ่มผู้เรียนให้
สลับวันระหว่างมาเรียนที่โรงเรียนกับเรียนออนไลน์ที่บ้าน เป็นต้น

จากความสำคัญดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
แบบผสมผสานที่หลากหลาย (Hybrid Learning) ในรายวิชาโปรแกรมนำเสนอ เรื่อง หลักการทำงานของ
ของโปรแกรมนำเสนอ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์
ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน และ
ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสานที่หลากหลาย (Hybrid
Learning) ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ผู้สอนนำรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสานที่
หลากหลาย(Hybrid Learning) ไปใช้กับผู้เรียนกลุ่มอื่นเพื่อให้ผู้เรียนมีผลการเรียนที่สูงขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ
ผสมผสานที่หลากหลาย (Hybrid Learning)
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสานที่
หลากหลาย (Hybrid Learning)

สมมติฐานการวิจัย

ผู้เรียนมีผลการเรียนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสาน
ที่หลากหลาย (Hybrid Learning)

แนวคิด ทฤษฎี

การเรียนรู้แบบผสมผสานที่หลากหลาย (Hybrid Learning)

Hybrid Learning หมายถึง การจัดการเรียนการสอนในรูปแบบแบบผสมผสานที่หลากหลาย
ซึ่งเกิดจากการบูรณาการระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์ เช่น เรียนรู้ในห้องเรียน หรือ เรียนรู้
ผ่านคลิปวิดีโอที่บันทึกไว้ ร่วมกับการเรียนรู้แบบออนไลน์ ซึ่งมีทั้งถ่ายทอดสดการสอนในคลาส หรือ
การเรียนแบบ live-streaming เข้าด้วยกันในรูปแบบต่าง ๆ รวมถึงมีการใช้สื่อการเรียนการสอนที่
หลากหลายควบคู่กันไป ทำให้เพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้และช่วยแก้ไขปัญหาในด้านการเรียนที่
เกิดจะผลกระทบต่าง ๆ โดยตัวอย่างที่เห็นได้ชัดของการจัดการเรียนรู้นี้ ยกตัวอย่างเช่น การที่ผู้เรียน
เรียนร่วมกันผ่านห้องเรียนออนไลน์ พร้อมทั้งแบบทดสอบและงานที่ได้รับมอบหมายจากครูผู้สอน

ก่อนที่จะนำมาส่งตามวันเวลาที่กำหนด พร้อมทั้งทบทวนบทเรียนกับครูผู้สอนในชั้นเรียน หรือการที่แบ่งกลุ่มผู้เรียนให้สลับวันระหว่างมาเรียนที่โรงเรียนกับเรียนออนไลน์ที่บ้าน เป็นต้น

Hybrid Learning นับว่าเป็นการนำจุดเด่นของทั้งการเรียนแบบออฟไลน์และออนไลน์ มาใช้ในการออกแบบการเรียนการสอน ทำให้เกิดรูปแบบการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่น สามารถที่จะปรับให้เข้ากับบริบทของผู้เรียนและสถานที่ได้ ซึ่งส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ เข้าถึงผู้เรียน และสอดคล้องกับโลกในยุคปัจจุบัน โดยจุดเด่นที่เห็นได้ชัดในการจัดการเรียนรู้แบบ Hybrid Learning นั้น ประกอบด้วย

- เป็นการเรียนรู้แบบผสมผสาน ระหว่างการเรียนรู้แบบออฟไลน์รวมกับการเรียนรู้แบบออนไลน์ ทำให้สามารถดำเนินการได้สะดวก และให้ทางเลือกกับผู้เรียนในการเลือกรูปแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตัวเอง

- เป็นรูปแบบการเรียนที่ปรับเปลี่ยนได้ตามสไตล์การเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน

- ทำให้ตารางเรียนมีความยืดหยุ่น ซึ่งสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามบริบทของผู้เรียนและความพร้อมของครูผู้สอน

- สามารถพบปะกันได้ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน หรือผู้เรียนด้วยกัน ทั้งแบบออนไลน์และออฟไลน์ ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- มีการประยุกต์ใช้สื่อการเรียนรู้ที่มีอยู่อย่างหลากหลายในการจัดการเรียนการสอน

- เป็นการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีการสื่อสารอย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนสามารถที่จะเรียนรู้ทั้งจากระยะใกล้และระยะไกลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- ช่วยให้เกิดการเว้นระยะห่างทางสังคม เพราะลดปริมาณที่ผู้เรียนต้องมาเรียนที่สถานศึกษา ซึ่งเป็นมาตรการสำคัญในการป้องกันการระบาดของโรคโควิด 19

- เป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่คำนึงถึงสุขภาพบนความปลอดภัย จึงนับเป็นรูปแบบการเรียนรู้แห่งอนาคตที่ได้รับความนิยมมากขึ้นเรื่อย ๆ

ข้อดีของการจัดการเรียนการสอนแบบ Hybrid Learning นั้น นอกจากจะเป็นการนำจุดเด่นด้านเทคโนโลยีการสื่อสารมาใช้ ทำให้ผู้เรียนสามารถพูดคุยสอบถามกับครูผู้สอนได้สะดวกมากขึ้นแล้วยังช่วยให้ทั้งผู้เรียนและผู้สอนมีเวลาสำหรับการศึกษามากขึ้น เพราะการเรียนรูปแบบนี้ ในส่วนของการเรียนออนไลน์นั้น ผู้เรียนและผู้สอน สามารถที่จะดำเนินการจากที่ใดก็ได้ โดยไม่จำเป็นต้องมาที่โรงเรียนทุกวัน ซึ่งช่วยลดการเดินทาง ทำให้ประหยัดทั้งเวลาและค่าใช้จ่าย นอกจากนี้ยังทำให้เกิดการเว้นระยะห่างและลดความแออัดในสถานศึกษา ซึ่งเป็นมาตรการสำคัญในการป้องกันโรคโควิด-19 ที่กำลังระบาดอยู่ในปัจจุบันอีกด้วย ในขณะที่เดียวกัน การเรียนรูปแบบนี้ยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนก็มีโอกาสที่จะพบปะและทำกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกันในห้องเรียนด้วย เพียงการเรียนในชั้นเรียนนั้นจะ

ลดปริมาณลง และจะเน้นเพื่อการทำกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกัน ฝึกทักษะและสรุปทบทวนเพื่อให้
ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหามากยิ่งขึ้น

การจัดการเรียนรู้แบบไฮบริดให้มีประสิทธิภาพต้องสัมพันธ์กับการเรียนรู้ซ้ำๆ 4 ขั้นตอน
ได้แก่

1) การสร้างความเข้าใจและจินตนาการ (understand and envision) องค์ประกอบที่ต้อง
คำนึงถึงในส่วนนี้ คือ การประเมินสถานะปัจจุบันของระบบ โดยไม่ทิ้งความต้องการของนักเรียนและ
ผู้ปกครอง, ประสิทธิภาพของการเรียนรู้ผ่านทางไกล และความสามารถของครูในการจัดการเรียนการ
สอน เช่น พื้นที่หรือสถานที่จัดการสอน การเดินทาง และงบประมาณ

2) การตัดสินใจและการออกแบบ (decide and design) ส่วนนี้เป็นส่วนของการประเมินผล
การเรียนรู้ ที่ครูและนักเรียนร่วมกันออกแบบได้ เช่น การวัดผลจากการเรียนในห้องเรียนควรคิดเป็น
สัดส่วนเท่าไร และจากวัดผลจากการเรียนทางไกลควรทำอย่างไร แตกต่างกันไปตามความเหมาะสม
ในแต่ละระดับชั้น

3) การเปิดใช้งานและการดำเนินการ (enable and execute) การพิจารณาว่าวิชาใดควร
เรียนในห้องเรียน วิชาใดสามารถเรียนแบบทางไกลผ่านหน้าจอออนไลน์ได้ รวมถึงการออกแบบ
กิจกรรมให้ได้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตัวเองจากการลงมือทำที่บ้าน

4) การตรวจสอบและปรับปรุง (monitor and adjust) การเรียนการสอนต้องประเมินและ
ปรับเปลี่ยนแนวทางตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป เทียบเคียงจากการมีส่วนร่วมของนักเรียน ผล
การเรียนรู้ รวมถึงข้อเสนอแนะจากเด็กและผู้ปกครองเอง

ตัวอย่างการจัดการเรียนแบบผสมผสาน เช่น

1) นักเรียนเรียนร่วมกันผ่านห้องเรียนออนไลน์ พร้อมแบบทดสอบและงานที่ได้รับมอบหมาย
จากครู แล้วกลับมาทบทวนกับครูอีกครั้งแบบตัวต่อตัวในห้องเรียน

2) สลับให้มีนักเรียนหนึ่งกลุ่มเรียนในชั้นเรียนตามปกติแบบรักษาระยะห่าง ส่วนกลุ่มอื่นๆ
เรียนสดร่วมกันผ่านห้องเรียนออนไลน์ในช่วงเวลาเดียวกัน

3) ผสมผสานกิจกรรมการเรียนรู้ที่โรงเรียนและที่บ้าน ครูให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะต่าง ๆ
ในห้องเรียน หลังจากนั้นให้นักเรียนกลับไปทดลองทำที่บ้าน แล้วกลับมาทบทวนอีกครั้งในห้องเรียน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เรวดี เกษตรเจริญ (2564: บทคัดย่อ) การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน หน่วยที่ 3 ครงงาน
กับการแก้ปัญหาโดยใช้กระบวนการเชิงวิศวกรรมด้วยห้องเรียนออนไลน์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ
Hybrid Learning มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วย
ห้องเรียนออนไลน์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ Hybrid Learning 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของ

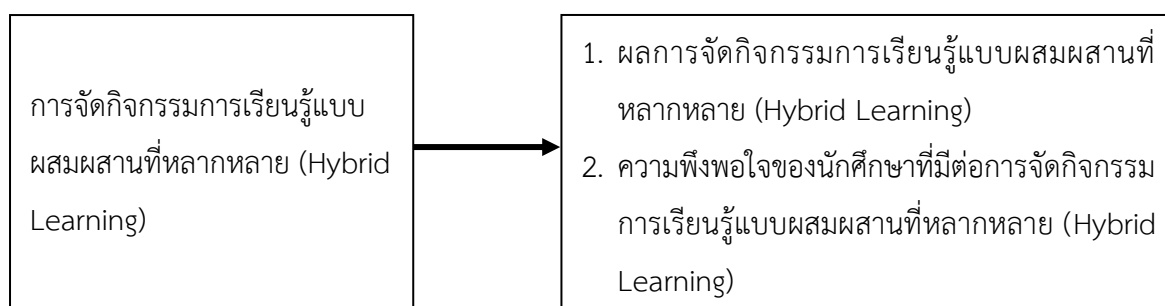

นักเรียนที่เรียนด้วยห้องเรียนออนไลน์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้รูปแบบ Hybrid Learning ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนสตรียะลา จำนวน 25 คน ได้ทำการสุ่มอย่างง่ายแบบยกกกลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยห้องเรียนออนไลน์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้รูปแบบ Hybrid ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.92$) และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05

ชัยวัฒน์ สุภัทรวกุล (2560: วารสาร) การพัฒนาระบบการเรียนการสอนแบบไฮบริด สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ ความมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน พัฒนาและศึกษาผลการใช้ระบบการเรียนการสอนแบบไฮบริด สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏ นักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เรียนโดยใช้ระบบการเรียนการสอนแบบไฮบริด จำนวน 131 คน ผลการสังเคราะห์ระบบการเรียนการสอนแบบไฮบริด สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏ พัฒนาขึ้นจากก่อนเรียน มีประสิทธิภาพ 82.43/81.75

ศราวุธ เรืองสวัสดิ์ (2563: บทความ) ผลการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานต่อทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 สำหรับนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุราษฎร์ธานี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 หลักการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาพยาบาลที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาพยาบาลของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุราษฎร์ธานี ชั้นปีที่ 1 ที่เรียนในรายวิชาการสื่อสารและสารสนเทศทางการพยาบาล จำนวน 134 คน ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาพยาบาลมีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ในทุกด้านหลักการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 (SD = 0.57)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 2 ห้อง ชคอ.211 และ ชคอ.212 จำนวน 81 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่างใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จากนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีจับฉลาก เพื่อกำหนดเป็นกลุ่มทดลอง ผลการสุ่มได้ ห้อง ชคอ.211 เป็นกลุ่มตัวอย่างมีนักศึกษาจำนวน 40 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง หลักการทำงานของโปรแกรมนำเสนอ ในรายวิชา โปรแกรมนำเสนอ (4 ชั่วโมงต่อสัปดาห์จำนวน 2 สัปดาห์ รวมระยะเวลาในการดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล 8 ชั่วโมง)

2. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง หลักการทำงานของโปรแกรมนำเสนอ ในรายวิชา โปรแกรมนำเสนอ แบบปรนัย 15 ข้อ

3. แบบประเมินความพึงพอใจ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และความเหมาะสม(IOC) แล้วนำเครื่องมือที่ใช้ในการทดลองไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองจากนักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ชั้นปีที่ 2 ห้อง ชคอ.211 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน
2. นำแบบทดสอบมาตรวจให้คะแนน เก็บเป็นคะแนนทดสอบก่อนเรียน
3. กิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสานที่หลากหลาย (Hybrid Learning) เรื่อง หลักการทำงานของโปรแกรมนำเสนอ ในรายวิชาโปรแกรมนำเสนอกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน เป็นเวลา 12 คาบเรียน
4. ทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน โดยให้นักศึกษาทำแบบทดสอบ

5. นำแบบทดสอบตรวจให้คะแนน เก็บเป็นคะแนนทดสอบหลังเรียน
6. นำแบบประเมินความพึงพอใจให้นักศึกษาประเมิน
7. นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อหาค่า t-test, E_1/E_2 และค่าความพึงพอใจ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่าน Google Classroom เรื่อง หลักการทำงานของโปรแกรมนำเสนอ ในรายวิชาโปรแกรมนำเสนอ ตามเกณฑ์ 80/80 โดยการหาประสิทธิภาพกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)

2. หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: SD) ของคะแนนผลต่างก่อนเรียนและหลังเรียน

3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการทดสอบค่าที (t-test) ใช้คะแนนผลต่างก่อนเรียนและหลังเรียน (Different score)

4. หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: SD) ของความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยกำหนดเกณฑ์ ดังนี้

4.50 – 5.00 เห็นด้วยมากที่สุด

3.50 – 4.49 เห็นด้วยมาก

2.50 – 3.49 เห็นด้วยปานกลาง

1.50 – 2.49 เห็นด้วยน้อย

ต่ำกว่า 1.50 เห็นด้วยน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 การหาประสิทธิภาพจากคะแนนร้อยละระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และค่าคะแนนร้อยละของแบบทดสอบหลังการเรียน E_1/E_2 ของกลุ่มตัวอย่าง 40 คน

จำนวน นักศึกษา	แบบทดสอบ			หลังเรียน (15 คะแนน)	ประสิทธิภาพ E_1/E_2
	ครั้งที่ 1 (10 คะแนน)	ครั้งที่ 2 (10 คะแนน)	ครั้งที่ 3 (10 คะแนน)		
40	305	340	325	491	80.83/81.83
		80.83		81.83	

จากตารางที่ 1 แสดงการหาประสิทธิภาพ E_1/E_2 ของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสานที่หลากหลาย (Hybrid Learning) เรื่อง หลักการทำงานของโปรแกรมนำเสนอ ในรายวิชาโปรแกรมนำเสนอ สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 คือ ประสิทธิภาพกระบวนการ (E_1) มีค่าเท่ากับ 80.83 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) มีค่าเท่ากับ 81.83

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนก่อน และหลังเรียน

สถิติ	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	คะแนนพัฒนาการ
\bar{X}	5.20	12.28	7.08
SD	1.60	0.99	

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน คะแนนทดสอบก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.20 คะแนน ทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.28 คะแนน และคะแนนพัฒนาการมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.08 แสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีผลการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนเรียนมีค่าเท่ากับ 1.60 หลังเรียนมีค่าเท่ากับ 0.99 ซึ่งอยู่ในระดับไม่เกิน 1 แสดงให้เห็นว่านักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับคะแนนก่อนเรียนน้อย สามารถพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองให้สูงขึ้นใกล้เคียงกับนักศึกษาที่มีระดับคะแนนสูง

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการทดสอบค่า t-test: Paired Two Sample for Means (จากการคำนวณหาค่า t-test ด้วยโปรแกรม MS-Excel)

	หลังเรียน (15 คะแนน)	ก่อนเรียน (15 คะแนน)
Mean	12.2750	5.2000
Variance	0.9737	2.5744
Observations	40	40
Pearson Correlation	0.0130	
Hypothesized Mean Difference	0.0000	
Df	39.0000	
t Stat	23.8938	

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการทดสอบค่า t-test: Paired Two Sample for Means (จากการคำนวณหาค่า t-test ด้วยโปรแกรม MS-Excel) (ต่อ)

	หลังเรียน (15 คะแนน)	ก่อนเรียน (15 คะแนน)
P(T<=t) one-tail	0.0000	
t Critical one-tail	1.6849	
P(T<=t) two-tail	0.0000	
t Critical two-tail	2.0227	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 พบว่าค่า t-test ที่ได้จากการคำนวณด้วยโปรแกรม MS-Excel มีค่าเท่ากับ 23.8938 ซึ่งมีค่าสูงกว่า t_{α} มีค่าเท่ากับ 1.6849 แสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้อ่อนและหลังเรียน มีความแตกต่างโดยที่ผลการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4 ความพึงพอใจของผู้เรียนมีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสานที่หลากหลาย (Hybrid Learning) เรื่อง หลักการทำงานของโปรแกรมนำเสนอ ในรายวิชาโปรแกรมนำเสนอ

ข้อที่	ข้อความ	\bar{x}	SD	แปลค่า
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้:		4.47	0.55	เห็นด้วยมาก
1	วิธีสอนแบบนี้กระตุ้นให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้ามากขึ้นเพียงใด	4.65	0.53	เห็นด้วยมากที่สุด
2	วิธีสอนแบบนี้เน้นให้ผู้เรียนสร้างผลงานทำให้เกิดประสบการณ์ใหม่ ๆ	4.60	0.50	เห็นด้วยมากที่สุด
3	วิธีการสอนแบบนี้ผู้เรียนได้เรียนรู้วิธีการสร้างผลงานอย่างเป็นระบบ	4.35	0.53	เห็นด้วยมาก
4	วิธีสอนแบบนี้ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่หลากหลาย	4.33	0.53	เห็นด้วยมาก
5	วิธีสอนแบบนี้ผู้เรียนสามารถเลือกทำงานตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจ	4.43	0.59	เห็นด้วยมาก

ตารางที่ 4 ความพึงพอใจของผู้เรียนมีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสานที่หลากหลาย (Hybrid Learning) เรื่อง หลักการทำงานของโปรแกรมนำเสนอ ในรายวิชาโปรแกรมนำเสนอ (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	\bar{X}	SD	แปลค่า
ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ :		4.51	0.54	เห็นด้วยมากที่สุด
6	วิธีสอนแบบนี้ช่วยให้บรรยากาศในการเรียนตื่นตื้น น่าสนใจ	4.40	0.59	เห็นด้วยมาก
7	วิธีสอนแบบนี้ทำให้สมาชิกในกลุ่มช่วยกันค้นคว้า และแลกเปลี่ยนความรู้	4.53	0.55	เห็นด้วยมากที่สุด
8	วิธีสอนแบบนี้ทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนในกลุ่ม	4.63	0.49	เห็นด้วยมากที่สุด
9	วิธีสอนแบบนี้ส่งเสริมให้สมาชิกในกลุ่มได้ร่วมกันวางแผน และปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบเพื่อดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน	4.50	0.55	เห็นด้วยมาก
10	วิธีสอนแบบนี้ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ทำงานอย่างประชาธิปไตย	4.48	0.51	เห็นด้วยมาก
ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ :		4.41	0.51	เห็นด้วยมาก
11	วิธีสอนแบบนี้ช่วยให้ผู้เรียนได้ค้นคว้าข้อมูล และแก้ไขปัญหา ร่วมกับผู้อื่น	4.30	0.46	เห็นด้วยมาก
12	วิธีสอนแบบนี้ช่วยให้ผู้เรียนนำประสบการณ์/นำความรู้เดิม มาใช้สร้างผลงาน และความรู้ใหม่	4.55	0.50	เห็นด้วยมากที่สุด
13	วิธีสอนแบบนี้ช่วยให้ง่ายต่อการเรียนรู้ และการจดจำ	4.38	0.54	เห็นด้วยมาก
รวม		4.47	0.54	เห็นด้วยมาก

จากตารางที่ 4 พบว่า ความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสานที่หลากหลาย (Hybrid Learning) เรื่อง หลักการทำงานของโปรแกรมนำเสนอ ในรายวิชาโปรแกรมนำเสนอ มีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 อยู่ในระดับมาก

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการเรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่าง 40 คนหลังจากการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับคะแนนสูงขึ้น โดยคะแนนทดสอบก่อนเรียนเฉลี่ย 5.20 คะแนนทดสอบหลังเรียนเฉลี่ย 12.28 พัฒนาขึ้นเท่ากับ 7.08 แสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสานที่หลากหลาย (Hybrid

Learning) เรื่อง หลักการทำงานของโปรแกรมนำเสนอ ในรายวิชาโปรแกรมนำเสนอ นั้นมีส่วนทำให้ผลการเรียนของนักศึกษาสูงขึ้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในข้อที่ 1

2. ผลการประเมินความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างผู้เรียน 40 คน พบว่ามีค่าเฉลี่ย 4.47 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) 0.54 แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในข้อที่ 2

อภิปรายผล

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสานที่หลากหลาย (Hybrid Learning) เรื่อง หลักการทำงานของโปรแกรมนำเสนอ ในรายวิชาโปรแกรมนำเสนอ สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2

ด้านประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสานที่หลากหลาย (Hybrid Learning) โดยหาประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนการสอน (E_1) มีค่าเท่ากับ 80.83 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ของการเรียนการสอนหลังจบกระบวนการ (E_2) มีค่าเท่ากับ 81.83 เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ 80/80 พบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสานที่หลากหลาย (Hybrid Learning) มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัยวัฒน์ สุภัควรกุล (2560) การพัฒนาระบบการเรียนการสอนแบบไฮบริด สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ

ด้านผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสานที่หลากหลาย (Hybrid Learning) ของผู้เรียน พบว่าคะแนนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 5.20 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.60 หลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 12.28 ส่วนเบี่ยงเบน 0.99 และเมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อน และหลังเรียนโดยใช้สถิติ t-test dependent พบว่ามีความแตกต่างกันโดยผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ เรวดี เกษตรเจริญ (2564: บทคัดย่อ) การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน หน่วยที่ 3 โครงการกับการแก้ปัญหาโดยใช้กระบวนการเชิงวิศวกรรมด้วยห้องเรียนออนไลน์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ Hybrid Learning และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรารุส เรื่องสวัสดี (2563: บทคัดย่อ) ผลการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานต่อทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 สำหรับนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุราษฎร์ธานี

ด้านความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสานที่หลากหลาย (Hybrid Learning) เรื่อง หลักการทำงานของโปรแกรมนำเสนอ ในรายวิชาโปรแกรมนำเสนอ โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =4.47, SD =0.54) เนื่องจากรูปแบบการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสานที่หลากหลาย (Hybrid Learning) นั้นมีความยืดหยุ่นและเข้ากับไลฟ์สไตล์การ

เรียนรู้ของผู้เรียนในปัจจุบัน และเป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่ยังเอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนในทุกสถานการณ์ สอดคล้องกับงานวิจัย เรวดี เกษตรเจริญ (2564: บทคัดย่อ) การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน หน่วยที่ 3 โครงการงานกับการแก้ปัญหาโดยใช้กระบวนการเชิงวิศวกรรมด้วยห้องเรียนออนไลน์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ Hybrid Learning และสอดคล้องกับงานวิจัย ศราวุธ เรืองสวัสดิ์ (2563: บทคัดย่อ) ผลการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานต่อทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 สำหรับนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุราษฎร์ธานี

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ผลการวิจัย พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสานที่หลากหลาย (Hybrid Learning) เรื่อง หลักการทำงานของโปรแกรมนำเสนอ ในรายวิชาโปรแกรมนำเสนอ มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 80/80 เมื่อเปรียบเทียบกับผลสัมฤทธิ์ก่อน และหลังเรียนโดยใช้สถิติ t-test dependent พบว่ามีความแตกต่างกันโดยผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และจากการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนโดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.47$, $SD=0.54$)

จากที่กล่าวมาแสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสานที่หลากหลาย (Hybrid Learning) เรื่อง หลักการทำงานของโปรแกรมนำเสนอ ในรายวิชาโปรแกรมนำเสนอ นั้น เป็นกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพ มีความยืดหยุ่น เอื้อต่อการเรียนรู้ เข้ากับไลฟ์สไตล์การเรียนรู้ของผู้เรียนในปัจจุบัน สามารถนำไปปรับใช้ได้กับสถานการณ์ต่างๆ ทำให้ลดอุปสรรคต่อการเรียนของผู้เรียน ลดข้อจำกัดในเรื่องของเวลาในการสื่อสารระหว่างผู้เรียน กับผู้สอน และระหว่างผู้เรียนกันเอง ทำให้การเรียนรู้ไม่ติดขัดในเรื่องของเวลาและสถานที่เกิดเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกัน ช่วยเหลือและแบ่งปันข้อมูล ส่งผลให้ผู้เรียนมีความเข้าใจเนื้อหา สามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้ปฏิบัติงาน และสร้างสรรค์ผลงานได้ทำให้มีผลการเรียนสูงขึ้น ผลวิจัยที่ได้นั้นสามารถนำรูปแบบการจัดกิจกรรมไปปรับใช้กับรายวิชาอื่น ๆ ต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ และปัจจัยที่สนับสนุนให้ผู้เรียนมีความต้องการเรียนรู้และพัฒนาตนเองด้านความรู้

เอกสารอ้างอิง

- ชัยวัฒน์ สุภัควรกุล. (2560). การพัฒนาระบบการเรียนการสอนแบบไฮบริด สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ. ค้นเมื่อวันที่ 25 มิถุนายน 2565, จาก <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/jemmsu/article/download/148343/109154/>.
- เรวดี เกษตรเจริญ. (2564). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน หน่วยที่ 3 โครงการกับการแก้ปัญหาโดยใช้กระบวนการเชิงวิศวกรรมด้วยห้องเรียนออนไลน์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ Hybrid Learning. ค้นเมื่อวันที่ 25 มิถุนายน 2565, จาก https://anyflip.com/inmng/bzww/basic#google_vignette.
- ศราวุธ เรืองสวัสดิ์. (2563). ผลการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานต่อทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 สำหรับนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุราษฎร์ธานี. ค้นเมื่อวันที่ 25 มิถุนายน 2565, จาก <https://he01.tci-thaijo.org/index.php/JRTAN/article/download/241551/164274/836096>.

**ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้กระบวนการของ MIAP
ของรายวิชาการดำเนินงานธุรกิจขนาดย่อม
สำหรับนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด
วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ**

**Academic Achievement Using the MIAP Process Small Business
Operation Course for 2nd Year Vocational Certificate Students Marketing
Wimol Business Administration Technological College**

บุสพรรณ ทูปคันโร¹, กมลรัตน์ สมบัติมาก², ชุตินันท์ นิยมศรี³, สุภาพร อภิพันธ์⁴

¹สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ, E-mail: 10034@wbac.ac.th

²สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ, E-mail: 60007@wbac.ac.th

³สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ, E-mail: 60022@wbac.ac.th

⁴สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ, E-mail: 10142@wbac.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้กระบวนการของ MIAP สำหรับนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาในการเรียน รายวิชาการดำเนินงานธุรกิจขนาดย่อม โดยใช้กระบวนการของ MIAP สำหรับนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ กลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1.แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังการเรียนรู้ 2. แบบสำรวจความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้กระบวนการของ MIAP รายวิชาการดำเนินงานธุรกิจขนาดย่อม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 9.25 และคะแนนค่าเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 13.25 2) ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียน โดยใช้กระบวนการของ MIAP รายวิชาการดำเนินงานธุรกิจขนาดย่อมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.00$, $SD=0.77$)

คำสำคัญ การสอนแบบ MIAP, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Abstract

This research aims to 1.To develop academic achievement using the MIAP process Small business operation course For 2nd year vocational certificate students majoring in Marketing Wimon Business Administration Technological College 2.To study student satisfaction by using the MIAP process towards learning small business operations. For 2nd year vocational certificate students majoring in Marketing Wimon Business Administration Technological College The sample group in this research were 2nd year vocational certificate students, academic year 2022 The sample group in this research was 40 second year vocational certificate students in the academic year 2022 The instruments used in the experiment were 1.A pre-learning and Post-learning achievement test 2. A survey of student satisfaction towards learning by using the process of MIAP, the course on small business operations Statistics used to analyze data by finding the mean, standard deviation.

Keywords: MIAP teaching, Achievement test

บทนำ

ในศตวรรษที่ 21 ถือเป็นยุคสมัยที่มีการเปลี่ยนแปลงในหลายด้านอย่างรวดเร็ว ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การติดต่อสื่อสาร การใช้ข้อมูลที่มีอยู่อย่างทันสมัย การปรับเปลี่ยนของทางสังคม สังคมมีความซับซ้อนมากขึ้นส่งผลต่อวิถีการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพ การจัดการศึกษาในรูปแบบเดิม เน้นเนื้อหา อาจทำให้ผู้เรียนไม่เกิดทักษะที่สถานประกอบการ หน่วยงาน ต้องการของสังคมในปัจจุบัน ซึ่งทักษะหนึ่งที่มีส่วนสำคัญต่อการทำงานยุคปัจจุบัน ได้แก่ ทักษะการทำงานเป็นทีม การเรียนรู้ร่วมกัน การคิดร่วมกันกับเพื่อน จะทำให้เกิดการเรียนรู้และเรียนรู้การทำงานเป็นทีม ดังนั้นการปรับกระบวนการสอนแบบเดิมให้มีรูปแบบที่เปลี่ยนไป ผู้สอนมีหน้าที่จุดประกายด้านความสนใจให้กับผู้เรียน และให้ผู้เรียนได้ลงปฏิบัติจะทำให้ผู้เรียนมีสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคมในปัจจุบัน และพร้อมจะออกไปประกอบอาชีพต่อไป

การจัดการเรียนการสอนวิชาการดำเนินงานธุรกิจขนาดย่อม มีเนื้อหาเกี่ยวกับประเภทและรูปแบบธุรกิจ การจัดตั้งธุรกิจ แหล่งเงินทุน การตลาดสำหรับธุรกิจขนาดย่อมและแผนธุรกิจ กระบวนการสอนหรือวิธีการสอนประกอบด้วย การบรรยาย ประกอบสื่อ การมอบหมายงานให้นักศึกษา มีส่วนทำให้นักศึกษาเบื่อหน่าย ไม่สนใจในการเรียนรู้ รวมถึงขาดอิสระทางด้านความคิด

ส่งผลให้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาไม่ผ่านเกณฑ์ จากสถิติผลการเรียนในรายวิชาการ
ดำเนินงานธุรกิจขนาดย่อม พบว่า นักศึกษาห้องชกต.311 จำนวนเต็ม 40 คน มีนักศึกษาจำนวน 7
คน คิดเป็นร้อยละ 17.50 ที่ผลการเรียนไม่ผ่านในหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ทางสาขาได้
กำหนดโดยมีการกำหนดเกณฑ์อยู่ที่ 5 % ดังนั้นการปรับแนววิธีการสอนให้มี การคิดวิเคราะห์ ซึ่งจะ
ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้นเมื่อนักศึกษามีความพร้อม มีความสนใจ มีความตั้งใจ สอดคล้องกับขจร
พงษ์ พุ่มมรโภภพ (2562) ที่ได้นำหลักการกระบวนการสอนแบบ MIAP มี 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1. ขั้น M
(Motivation) ขั้นสนใจปัญหา จูงใจหรือกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดความอยากรู้อยากเห็น โดยผู้สอนอาจใช้สื่อ
ประกอบเพื่อกระตุ้นผู้เรียนได้ 2.ขั้น I (Information) ขั้นการให้เนื้อหา ผู้สอนให้เนื้อหาสาระความรู้
ผ่านสื่อหรือแหล่งข้อมูล 3. ขั้น A (Application) ขั้นพยายาม เป็นขั้นที่ใช้ในการตรวจสอบว่าผู้เรียนมี
ความเข้าใจตามวัตถุประสงค์หรือไม่ อาจให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัด แบบฝึกปฏิบัติ เพื่อเป็นการวัด
ความรู้ความเข้าใจในเรื่องนั้น 4. ขั้น P (Progress) ขั้นสำเร็จผล ผู้สอนตรวจสอบว่าผลงานตรงตาม
วัตถุประสงค์หรือไม่พร้อมให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อสรุปทำความเข้าใจกับผู้เรียนอีกครั้ง จัดทำเอกสาร
เพื่อเป็นแนวทาง จากกระบวนการดังกล่าวจะสร้างความเข้าใจในเนื้อหาได้ดี พร้อมทั้งเน้นการ
ลักษณะการฝึกปฏิบัติจนได้ความรู้เพิ่มขึ้น ส่งผลให้คะแนนรายวิชาการดำเนินงานธุรกิจขนาดย่อมของ
นักศึกษาในแต่ละหน่วยดีขึ้น จนมีผลการเรียนผ่านครบ 100 %

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน รายวิชาการดำเนินงานธุรกิจขนาดย่อม โดยใช้กระบวนการ MIAP สำหรับนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาในการเรียน การดำเนินงานธุรกิจขนาดย่อม โดยใช้กระบวนการ MIAP ต่อการเรียนรายวิชา สำหรับนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีการเรียนรู้

ทฤษฎีการเรียนรู้การวางเงื่อนไขแบบคลาสสิก (Classical Conditioning Theory) หรือแบบสิ่งเร้า

ผู้ค้นพบการเรียนรู้ลักษณะนี้คือ (Ivan Pavlov, 1849–1936) การวางเงื่อนไขแบบคลาสสิก = สิ่งเร้าที่วางเงื่อนไข + สิ่งเร้าที่ไม่ได้วางเงื่อนไข = การเรียนรู้ พฤติกรรมการตอบสนองของมนุษย์ เกิดจากการวางเงื่อนไขที่ตอบสนองต่อความต้องการทางธรรมชาติ ซึ่งถ้าสิ่งมีชีวิตเกิดการเรียนรู้จริงแล้วจะมีการตอบสนองต่อสิ่งเร้า 2 สิ่งในลักษณะเดียวกัน แล้วไม่ว่าจะตัดสิ่งเร้าชนิดใดชนิดหนึ่งออกไป การตอบสนองก็ยังคงเป็นเช่นเดิม เพราะผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้าที่วางเงื่อนไขกับสิ่งเร้าที่ไม่วางเงื่อนไขกับการตอบสนอง

ทฤษฎีแรงจูงใจ

ทฤษฎีแรงจูงใจ ทฤษฎีแรงจูงใจ คือ การทำความเข้าใจความต้องการของมนุษย์ เพื่อศึกษาแรงผลักดันที่ทำให้ มนุษย์บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายของตน และองค์กร ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ (Abraham H. Maslow) จัดลำดับขั้นตามความต้องการออกเป็น 5 ขั้น (Maslow, 1970) คือ (1) ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological needs) เป็นลำดับขั้นความต้องการขั้นแรกหรือความ ต้องการพื้นฐานของมนุษย์เพื่อความอยู่รอด กล่าวคือ ขั้นนี้มนุษย์ต้องการปัจจัย 4 ประการในการ ดำรงชีพ คือ อาหาร ยา เครื่องนุ่งห่ม และที่อยู่อาศัย ทั้งยังหมายรวมถึงอากาศ น้ำดื่ม การพักผ่อน เป็นต้น (2) ความต้องการความปลอดภัยและความมั่นคง (Security or safety needs) เป็นความต้องการในระดับที่สูงขึ้นจากความต้องการทางด้านร่างกาย เมื่อมนุษย์สามารถตอบสนองความต้องการทางด้านร่างกายได้แล้วก็จะเพิ่มความต้องการความปลอดภัยและความมั่นคงทั้งในชีวิต และ ทรัพย์สินของตน รวมถึงความมั่นคงในหน้าที่การงาน และการใช้ชีวิต (3) ความต้องการการยอมรับ จากสังคม (Affiliation or acceptance needs) เมื่อมนุษย์มีความปลอดภัยในชีวิต มีความมั่นคงใน หน้าที่การงานแล้ว มนุษย์จะมีความเป็นความต้องการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม (4) ความต้องการการยกย่อง (Esteem needs) เป็นระดับความต้องการของมนุษย์ที่สูงขึ้น จากความต้องการการยอมรับจากสังคม (5) ความต้องการความสำเร็จในชีวิต (Self-actualization) เป็นระดับความต้องการสูงสุด

ทฤษฎีความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ (Satisfaction) เป็นทัศนคติที่เป็นนามธรรมไม่สามารถมองเห็นเป็นรูปร่างได้ การที่เราจะทราบว่าบุคคลมีความพึงพอใจหรือไม่สามารถสังเกตโดยการแสดงออกที่ค่อนข้าง สลับซับซ้อน จึงเป็นการยากที่จะวัดความพึงพอใจโดยตรง แต่สามารถวัดได้โดยทางอ้อมโดยการวัด

ความคิดเห็นของบุคคลเหล่านั้น และการแสดงความคิดเห็นนั้นจะต้องตรงกับความรู้สึกที่แท้จริงจึงสามารถวัดความพึงพอใจนั้นได้ หรือความรู้สึกที่ดีหรือความคิดที่ดีที่เป็นไปตามคาดหวัง โดยได้รับการจูงใจทั้งในลักษณะที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม ในการดำเนินการการเรียนการสอนได้ทำให้นักศึกษาได้มีการเปลี่ยนแปลงถึงพฤติกรรมที่มีความเจริญงอกงามมีความกระตือรือร้นในการเรียน มีความสนใจต่อกระบวนการเรียนการสอน ทางการศึกษาจะแบ่งออกเป็น 6 ด้าน ดังนี้

1. ด้านเนื้อหาหลักสูตร หมายถึง ความพึงพอใจของผู้เรียนที่จัดรายวิชาตรงตามความต้องการ ก่อให้เกิดเทคโนโลยีและวิทยาการที่ทันสมัย สามารถเป็นพื้นฐานในการศึกษา
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน หมายถึง ความพึงพอใจของผู้เรียนดำเนินการจัดตารางเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน วิธีการสอน การใช้สื่อประกอบการสอน การมอบหมายงานให้ทำ การอบรมระเบียบวินัย
3. ด้านบุคลิกภาพของครูผู้สอน หมายถึง ความพึงพอใจของผู้เรียนที่เรียนรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอน เทคนิคการสอน ความยุติธรรม การแต่งกายเหมาะสม มีความรับผิดชอบและอื่น ๆ
4. ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน หมายถึง ความพึงพอใจของผู้เรียน มีความสะอาด มีแสงสว่าง อากาศถ่ายเท
5. ด้านการจัดบริการของวิทยาลัย หมายถึง ความพึงพอใจของการจัดบริการของวิทยาลัย ด้านห้องน้ำที่สะอาด มีการให้คำปรึกษาด้านการเรียน สุขภาพ
6. ด้านการวัดผลและประเมินผล หมายถึง ความพึงพอใจของผู้เรียนด้านการวัดผล การประเมินผล การวัดผลครอบคลุมความรู้ ทักษะและจิตพิสัย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุพัตร์ เครือแป้น (2563) งานวิจัย เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้เอกสารประกอบการสอน วิชาการบัญชีสำหรับกิจการซื้อขายสินค้า รหัสวิชา 2201-2001 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี ด้วยการจัดการเรียนรู้รูปแบบ MIAP การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อสร้างเอกสารประกอบการสอนวิชาการบัญชี สำหรับ กิจการซื้อขายสินค้า รหัสวิชา 2201-2001 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี ด้วยการจัดการเรียนรู้รูปแบบ MIAP 3. เพื่อหาประสิทธิภาพของเอกสารประกอบการสอน วิชาการบัญชี สำหรับกิจการซื้อขายสินค้า รหัสวิชา 2201-2001 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี รูปแบบ MIAP 4. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนโดยใช้เอกสารประกอบการสอนวิชาการบัญชี ด้วยการจัดการเรียนรู้รูปแบบ MIAP 5. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เอกสารประกอบการสอนวิชาการบัญชีสำหรับกิจการซื้อขายสินค้า รหัสวิชา

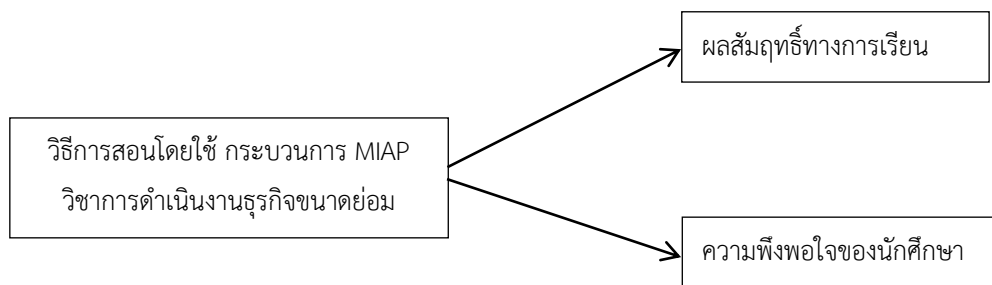
2201-2001 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 39 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1.เอกสารประกอบการสอนวิชาการบัญชี สำหรับกิจการซื้อขายสินค้า 2.แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน 3.แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ ผลการวิจัย พบว่า 1.ด้านเอกสารประกอบการสอนวิชาการบัญชี มีคุณภาพในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 2.ประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้ด้วยเอกสารการสอนวิชาการบัญชี E_1/E_2 เท่ากับ 82.14 /81.23 และ 3.ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ฤทธิ์ ประทุมทอง (2563) งานวิจัย เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ รูปแบบ STAD ร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP รายวิชาไมโครคอนโทรลเลอร์” วัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบการเรียนการสอน โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD ร่วมกับกระบวนการเรียนรู้ แบบ MIAP รายวิชาไมโครคอนโทรลเลอร์ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาสาขาวิชาวิศวกรรมเมคคาทรอนิกส์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยจำนวน 19 คน โดยเลือกแบบเจาะจงตามสภาพจริง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการการเรียนรู้ แบบทดสอบ และแบบประเมินความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า 1.แผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ รูปแบบ STAD ร่วมกับกระบวนการเรียนรู้แบบ MIAP รายวิชาไมโครคอนโทรลเลอร์พัฒนาขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานของเมกยูแกนส์ 2.กลุ่มตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 93.76 และ 3.ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การเรียนรู้ใช้กระบวนการของ MIAP ต่อการเรียนรู้รายวิชาการดำเนินงานธุรกิจขนาดย่อม ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ที่เรียนวิชาการดำเนินงานธุรกิจขนาดย่อม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน เรื่อง การสร้างธุรกิจ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ที่เรียนวิชาการดำเนินงานธุรกิจขนาดย่อม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ จำนวน 40 คน

2. แบบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน เรื่อง การสร้างธุรกิจ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ที่เรียนวิชาการดำเนินงานธุรกิจขนาดย่อม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ จำนวน 40 คน

3. แบบประเมินความพึงพอใจ ต่อการเรียนรู้กระบวนการเรียนรู้แบบ MIAP

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การสร้างเอกสารประกอบการสอนวิชา การดำเนินงานธุรกิจขนาดย่อม หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562

2. วิเคราะห์จุดประสงค์รายวิชา สมรรถนะรายวิชา และคำอธิบายรายวิชาการดำเนินงานธุรกิจขนาดย่อม จากหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562

3. สร้างแผนการเรียนรู้แบบ MIAP มีข้อมูลขั้นตอนของ MIAP ดังนี้

3.1 M (Motivation) ชื่นสนใจปัญหา จูงใจหรือกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดความอยากที่จะนำ
คลิปวิดีโอจาก รายการ อายุน้อยร้อยล้าน กระตุ้นให้นักศึกษาต้องการสร้างธุรกิจของตนเอง

3.2 I (Information) ชื่นการให้เนื้อหา ผู้สอนจัดทำสื่อการสอนในรูปแบบ Power Point
“เนื้อหาเกี่ยวกับแนวทางการสร้างธุรกิจขนาดเล็ก”

3.3 A (Application) ชื่นพยายาม โดยให้นักศึกษาทำงานที่มอบหมายโดยการกำหนดให้
นักศึกษาร่างแบบร้านค้า พร้อมลงปฏิบัติงาน

3.4 P (Progress) ชื่นสำเร็จผล ผู้สอนและนักศึกษา สรุปร่วมกันและผู้สอนให้
คำแนะนำจุดที่ต้องพัฒนาต่อไป

4. สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เรื่อง การสร้างธุรกิจ

5. นำแผนการเรียนรู้แบบ MIAP และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เรื่อง การสร้างธุรกิจ
นำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาความเหมาะสม พร้อมนำมาแก้ไขตามคำแนะนำ
โดยใช้เกณฑ์การคัดเลือกข้อคำถาม ดังนี้ ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 – 1.0 คัดเลือกไว้ใช้ได้ ข้อ
คำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.5 ควรพิจารณาปรับปรุงหรือตัดทิ้ง

6. นำแบบทดสอบที่ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญนำไปวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยมีขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. สอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน เรื่อง การสร้างธุรกิจ จำนวน 20 ข้อ ใช้เวลา 30 นาที

2. ตรวจให้คะแนนผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน โดยข้อที่ตอบถูกได้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดได้ 0
คะแนน นำผลที่ได้ไปหาค่าเฉลี่ย

3. จัดการสอนและกิจกรรมตามแผนการเรียนรู้แบบ MIAP และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
เรื่อง การสร้างธุรกิจ โดยใช้เวลาดำเนินกิจกรรม 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 6 คาบ คาบละ 60 นาที

4. สอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน เรื่อง การสร้างธุรกิจ จำนวน 20 ข้อ ใช้เวลา 30 นาทีตรวจ
ให้คะแนนผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน โดยข้อที่ตอบถูกได้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดได้ 0 คะแนน นำผลที่ได้ไป
หาค่าเฉลี่ย

5. นำแบบประเมินความพึงพอใจในการเรียนตามแผนการเรียนรู้แบบ MIAP

6. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนเกี่ยวกับความพึงพอใจของ
นักศึกษาที่มีต่อการเรียนโดยใช้กระบวนการของ MIAP รายวิชาการดำเนินงานธุรกิจขนาดย่อม

ศึกษาหลักทั่วไปในการทำแบบสอบถาม วิธีการวัดผลประเมินผล งานวิจัยที่เกี่ยวข้องรวมไป
ถึงทฤษฎีต่าง ๆ ในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

1. กำหนดโครงสร้างของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อ คือ ด้านเนื้อหา 5 ข้อ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 5 ข้อ รวม 10 ข้อ คำถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ โดยใช้หลักเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ระดับความพึงพอใจมากที่สุด	มีค่าเท่ากับ	5	คะแนน
ระดับความพึงพอใจมาก	มีค่าเท่ากับ	4	คะแนน
ระดับความพึงพอใจปานกลาง	มีค่าเท่ากับ	3	คะแนน
ระดับความพึงพอใจน้อย	มีค่าเท่ากับ	2	คะแนน
ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ	1	คะแนน

และมีเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง	4.51-5.00	ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	3.51-4.50	ในระดับความพึงพอใจมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	2.51-3.50	ในระดับความพึงพอใจปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.51-2.50	ในระดับความพึงพอใจน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.00-1.50	ในระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

2. ดำเนินการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียน กระบวนการของ MIAP รายวิชาการดำเนินงานธุรกิจขนาดย่อม

3. สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ

4. นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อกระบวนการของ MIAP รายวิชาการดำเนินงานธุรกิจขนาดย่อม

ผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน รายวิชาการดำเนินงานธุรกิจขนาดย่อม

ตารางที่ 1 ผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ กระบวนการของ MIAP รายวิชาการดำเนินงานธุรกิจขนาดย่อม ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ

จำนวน คน	คะแนนเต็ม	ก่อนเรียน	หลัง เรียน	ระดับค่าเฉลี่ย คะแนนที่สูงขึ้น	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
40	10	6.25	8.75	2.50	0.75

จากตารางที่ 1 พบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คนมีคะแนนก่อนเรียนที่ค่าเฉลี่ย 6.25 และมีคะแนนหลังเรียน 8.75 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยคะแนนที่สูงขึ้น 2.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.75

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมาตรฐานระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อกระบวนการเรียนการสอน MIAP รายวิชาการดำเนินงานธุรกิจขนาดย่อม

ลำดับ	รายการ	ระดับความพึงพอใจ					ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
		5	4	3	2	1		
1	การเรียนรู้ตามกระบวนการ MIAP เรื่อง การสร้างธุรกิจทำให้ผู้เรียนได้ทราบถึงทักษะการปฏิบัติงานจริง	37	3	0	0	0	4.63	0.78
2	การเรียนรู้ตามกระบวนการ MIAP เรื่อง การสร้างธุรกิจทำให้ผู้เรียนสรุปข้อควรพัฒนาตนเองในการปฏิบัติงานจริงได้	35	5	0	0	0	4.37	0.77
3	การเรียนรู้ตามกระบวนการ MIAP เรื่อง การสร้างธุรกิจทำให้ผู้เรียนได้ทราบถึงปัญหาที่เกิดขึ้นทางธุรกิจจากการทำงานจัดจำหน่ายสินค้า	36	4	0	0	0	4.50	0.78
4	การเรียนรู้ตามกระบวนการ MIAP เรื่อง การสร้างธุรกิจ ฝึกให้นักศึกษาแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าขณะปฏิบัติงานการจัดจำหน่ายสินค้าได้ดี	32	8	0	0	0	4.00	0.76
5	นักศึกษาสามารถนำความรู้ทางการเรียนตามกระบวนการ MIAP เรื่อง การสร้างธุรกิจทำไปใช้ในอนาคตได้	37	3	0	0	0	4.62	0.78
รวม		177	23	0	0	0	4.43	0.77

จากตารางที่ 2 พบว่า ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อกระบวนการของ MIAP รายวิชาการดำเนินงานธุรกิจขนาดย่อมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.77

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนวิชาการดำเนินธุรกิจขนาดย่อม โดยใช้กระบวนการของ MIAP ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีวมลบริหารธุรกิจ เท่ากับ 6.25 ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อกระบวนการของ MIAP รายวิชาการดำเนินงานธุรกิจขนาดย่อมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.77

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้กระบวนการของ MIAP สำหรับนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีวมลบริหารธุรกิจ 2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาในการเรียนรายวิชาการดำเนินงานธุรกิจขนาดย่อม โดยใช้กระบวนการของ MIAP สำหรับนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีวมลบริหารธุรกิจ

ผลการศึกษางานวิจัยครั้งนี้ พบว่า สอดคล้องกับ สุพัตร เครือแป้น (2563) งานวิจัย เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้เอกสารประกอบการสอน วิชาการบัญชีสำหรับกิจการซื้อขายสินค้า รหัสวิชา 2201-2001 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพพหุศักราช ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี ด้วยการจัดการเรียนรู้รูปแบบ MIAP ผลการวิจัย พบว่า 1.ด้านเอกสารประกอบการสอนวิชาการบัญชี มีคุณภาพในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 2.ประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้ด้วยเอกสารการสอนวิชาการบัญชี E_1/E_2 เท่ากับ 82.14 /81.23 และ 3.ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากงานวิจัย เรื่อง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้กระบวนการของ MIAP ของรายวิชาการดำเนินงานธุรกิจขนาดย่อม สำหรับนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนักศึกษาดีขึ้นตามลำดับสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 และผู้เรียนมีความพึงพอใจในการใช้กระบวนการ MIAP ระดับมาก

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

สำหรับผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควรจัดทำตารางเวลาการดำเนินกิจกรรมภายใต้กระบวนการ MIAP เพื่อให้ให้นักศึกษาได้เตรียมความพร้อมล่วงหน้า พร้อมทั้งจัดทำคู่มือแนะนำการทำงานภายใต้กระบวนการ MIAP เพื่อความเตรียมพร้อมในการปฏิบัติกิจกรรมทั้งผู้สอนและผู้เรียน

เอกสารอ้างอิง

ขจรพงษ์ พุ่มมรไกรภพ. (2562). *MIAP กับการจัดการเรียนรู้ระดับอาชีวศึกษา*. วารสารวิจัยและนวัตกรรม สถาบันการอาชีวศึกษากรุงเทพมหานคร.

มงคล แสงอรุณ และคณะ. (2558). การศึกษารูปแบบเสริมสมรรถนะของผู้เรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. การประชุมวิชาการระดับชาติการจัดการเทคโนโลยีและนวัตกรรมครั้งที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

ฤทัย ประทุมทอง. (2563). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD ร่วมกับกระบวนการสอนแบบ MIAP รายวิชาไมโครคอนโทรลเลอร์. วารสารมหาวิทยาลัยศรีปทุม, 16(3) มกราคม-มีนาคม 2563.

สุพัฒน์ เครือแป้น. (2563). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้เอกสารประกอบการสอนวิชาบัญชีสำหรับกิจการซื้อขายสินค้า รหัสวิชา 2201-2001 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพพุทธศักราช 2556 ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี ด้วยการจัดการเรียนรู้รูปแบบ MIAP. วิทยาลัยเทคนิคปราจีนบุรี.

การพัฒนาความสามารถในการพูดโอกาสต่าง ๆ โดยการใช้บทบาทสมมติ วิชา
ภาษาไทยพื้นฐานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1
วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ

Developing the ability to Speak on Various Occasions by Role Play
Basic Thai Language Course of The Students at 1st Vocational
Certificate Level1 Wimol Business Administration Technological College

มณีย์ พุ่มพืงศรี¹ จำเริญ ตังต้อย² ผ่องเพ็ญ เป็นจาทิกุล³

¹วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ, E-mail: 10120@wbac.ac.th

²วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ, E-mail: 10065@wbac.ac.th

³วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ, E-mail: 10074@wbac.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาความสามารถในการพูดในโอกาสต่าง ๆ โดยการ
ใช้วิธีสอนแบบบทบาทสมมติ จากชุดฝึกออนไลน์ ด้วย Google Classroom ของนักศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ความสามารถการพูดในโอกาสต่าง ๆ โดย
ใช้ชุดฝึกออนไลน์ก่อนเรียนและหลังเรียนศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 3) ศึกษาความ
พึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนเรื่องการพูดในโอกาสต่างๆโดยใช้แบบทดสอบบทบาทสมมติของ
นักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยเทคโนโลยี
วิมลบริหารธุรกิจ จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 15 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำแนกเป็น 3 ประเภท คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาการพูดใน
โอกาสต่าง ๆ จำนวน 2 แผน ระยะเวลาในการฝึก 16 ชั่วโมง 2) แบบวัดผลสัมฤทธิ์การพัฒนาการ
พูดในโอกาสต่าง ๆ โดยการแสดงบทบาทสมมติ จากชุดฝึกทักษะออนไลน์ โดยผ่านระบบ Google
Classroom 3) สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า t - test.

ผลการวิจัย พบว่า 1) นักศึกษามีความสามารถพัฒนาการพูดในโอกาสต่าง ๆ โดยการ
ใช้บทบาทสมมติ วิชาภาษาไทยพื้นฐาน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ภาค
เรียนที่ 1/2566 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ $E_1/E_2=80/80$ อยู่ที่ (83.57/85.27) เป็นไปตาม
เกณฑ์ที่กำหนด 2) ผลสัมฤทธิ์ความสามารถในการพูดโอกาสสำคัญต่าง ๆ โดยการ
ใช้การแสดง
บทบาทสมมติ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล
บริหารธุรกิจ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอยู่ที่ระดับ .01 3) ความพึงพอใจของ

นักศึกษาที่มีต่อการเรียนแบบการพัฒนาการพูดในโอกาสต่าง ๆ โดยการแสดงบทบาทสมมติ จากชุดฝึกออนไลน์ ผ่านระบบ Google Classroom วิชาภาษาไทยพื้นฐาน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 อยู่ในระดับดี

ความสำคัญ: การพัฒนาความสามารถในการพูด, บทบาทสมมติ, วิชาภาษาไทยพื้นฐาน

Abstract:

The purposes of this research were: 1) Develop the ability to speak in various occasions by using role-play teaching methods. From the online training set with Google Classroom of 1st year vocational certificate students. 2) Compare the achievement of speaking ability in various occasions using the online training set before studying and after studying at the 1st year vocational certificate level. 3) Study Student satisfaction with learning about speaking in various occasions using a student role-play test. Certificate level Bangkok Province, a total of 15 people, were obtained from purposive sampling. 2022, Wimol Business Administration Technological College. The tools used in the research are classified into 3 types: 1) Learning plans with a duration of 16 hours. 2) Achievement measurement using an online training set with Google Classroom. 3) The statistics used in the research are mean, standard deviation, t-test.

The results of the research were as follows 1) The ability to speak on various occasions by using the role-playing the first year of vocational Certificate performance was 83.57/85.26 criteria. 2) Achievement of speaking ability in various occasions after learning was significantly .01 3) The students were satisfied with role-playing was high level.

Keywords: Developing the ability to speak, role-play, Basic Thai

บทนำ

ปัจจุบันสังคมได้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีการติดต่อสารที่ทันสมัยขึ้นมีเทคโนโลยีและสารสนเทศ ที่เป็นประโยชน์ในการศึกษาเล่าเรียนมากขึ้น การประกอบอาชีพตลอดจนการดำเนินชีวิตวิชาภาษาไทยเป็นวิชาหนึ่งที่ผู้เรียนจะต้องฝึกทักษะทั้ง 4 ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทำให้เกิดความชำนาญ จนสามารถใช้สื่อสารให้เกิดประโยชน์แก่ผู้เรียน ผู้เรียนเข้าใจ และใช้

ภาษาไทยได้ดี ย่อมได้เปรียบผู้อื่น และยังสามารถเรียนรู้ในวิชาอื่น ๆ ได้เป็นอย่างดี ดังนั้นการพูดภาษาไทยจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง (ัญญาลักษณ์ สังข์แก้ว, 2562: 1-2) ให้ทักษะการพูดไว้ว่าเป็นทักษะที่มีความสำคัญทักษะหนึ่ง ซึ่งจะต้องใช้ในการสื่อสาร ทั้งในการศึกษาและในชีวิตประจำวัน (สำนักงานการศึกษาอาชีวศึกษา สมรรถนะรายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน, 2562 : 10) ได้กำหนดคุณภาพของผู้เรียนเมื่อสำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 แล้วไว้ว่าผู้เรียนจะสามารถแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ วิวิจารณ์ ประเมินสิ่งที่ได้จากการฟัง และการดูข้อคิดไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ การพูดเป็นประเด็นการศึกษาค้นคว้าได้อย่างมีระบบ มีศิลปะในการพูด พูดในโอกาสต่าง ๆ ได้ตามวัตถุประสงค์อย่างมีเหตุผล และมีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด (ปรีชา เตชะ, 2553) กล่าวไว้ว่าผู้ที่มีความรู้ และทักษะในการใช้ภาษาต่าง ๆ โดยเฉพาะทักษะการพูด จะเป็นผู้ได้เปรียบในด้านการประกอบอาชีพ เป็นที่ต้องการของสถานประกอบการ มีโอกาสที่จะได้งาน และได้รับการสนับสนุนในงานอาชีพ การพูดจะเป็นทักษะการใช้ภาษาที่สำคัญ แต่พบว่าผู้เรียนในปัจจุบันยังขาดประสบการณ์ของการจัดการเรียนรู้เรื่องการพูดอาจเกิดจาก ที่ผู้เรียนยังไม่เข้าใจขั้นตอนของการพูดไม่ทราบวิธีการของการพูด ยังขาดการฝึกฝนทักษะการพูดที่ต้องปฏิบัติจริงให้ ความสำคัญของการพูดน้อย และอาจเกิดการที่ครูยังขาดเครื่องมือสำหรับการฝึกพูดที่น่าสนใจ

ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการและเหตุผลแล้ว ได้นำการสอนการพัฒนาการพูดในโอกาสต่าง ๆ โดยการแสดงบทบาทสมมติ มาใช้ในการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนเรื่องการพูดในโอกาสต่าง ๆ วิชาภาษาไทยพื้นฐาน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีวมลบริหารธุรกิจ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นโดยมีนัยสำคัญอยู่ที่ .01

วัตถุประสงค์:

1. เพื่อพัฒนาความสามารถการพูดในโอกาสต่าง ๆ รูปแบบการแสดงบทบาทสมมติ โดยวิธีฝึกทักษะโยใช้ชุดฝึกทักษะ จากออนไลน์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ $E1/E2=80/80$
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การพัฒนาในการพูดโอกาสต่าง ๆ โดยการแสดงบทบาทสมมติ จากชุดฝึกออนไลน์ ก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่พัฒนาการพูดในโอกาสต่าง ๆ ที่มีต่อการเรียนแบบแสดงบทบาทสมมติ วิชาภาษาไทยพื้นฐาน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีวมลบริหารธุรกิจ

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นความสามารถของผู้เรียนในด้านต่าง ๆ ซึ่งเกิดจากผู้เรียนได้รับประสบการณ์จากกระบวนการเรียนการสอนของครู โดยครูต้องศึกษาแนวทางในการวัดและประเมินผล การสร้างเครื่องมือวัดให้มีคุณภาพนั้น ได้มีผู้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

ไพโรจน์ คะเชนทร์ (2560) ให้คำจำกัดความผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า คือคุณลักษณะ รวมถึงความรู้ ความสามารถของบุคคลอันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน หรือ มวลประสบการณ์ที่ทั้งปวงที่บุคคลได้รับจากการเรียนการสอน ทำให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ของสมรรถภาพทางสมอง ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถสมองของบุคคลว่า เรียนแล้วรู้อะไรบ้าง และมีความสามารถด้านใดมากน้อยเท่าไร ตลอดจนผลที่เกิดขึ้นจากการเรียนการฝึกฝนหรือประสบการณ์ต่าง ๆ ทั้งในโรงเรียน ที่บ้าน และสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ รวมทั้งความรู้สึก ค่านิยม จริยธรรมต่าง ๆ ก็เป็นผลมาจากการฝึกฝนด้วย

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดจากกระบวนการเรียนการสอน ที่จะทำให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และสามารถวัดได้โดยการแสดงออกมาทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย

ลักษณะการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การเรียนรู้ที่ผ่านมาเราสามารถตรวจสอบได้จากการวัดผลสัมฤทธิ์ แต่การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีหลายลักษณะของการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี นักวิชาการได้สรุป ดังนี้

สมนึก ภัททิยธนี (2558: 67-71) ได้กล่าวถึงลักษณะแบบทดสอบที่สามารถวัดที่ดี 10 ประการ

1. ความเที่ยงตรง (Validity) หมายถึง คุณภาพของแบบทดสอบที่สามารถวัดได้ตรงกับจุดมุ่งหมายที่ต้องการ หรือวัดได้ในสิ่งที่ต้องการได้อย่างถูกต้องแม่นยำ ความเที่ยงตรงจึงเปรียบเสมือนหัวใจของแบบทดสอบ ลักษณะความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ แบ่งออกเป็น 4 ชนิด คือ ความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ความเที่ยงตรงโครงสร้าง ความเที่ยงตรงตามสภาพและความเที่ยงตรงตามพยากรณ์

2. ความเชื่อมั่น (Reliability) หมายถึง ลักษณะของแบบทดสอบที่ฉบับที่สามารถวัดได้คงที่ คงจะไม่เปลี่ยนแปลง ไม่ว่าจะทำการทดสอบที่ครั้งก็ตาม

3. ความยุติธรรม (Fair) หมายถึง ลักษณะของแบบทดสอบที่ไม่เปิดโอกาสให้มีความได้เปรียบเสียเปรียบในกลุ่มผู้เข้าสอบด้วยกัน ไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนทำข้อสอบได้โดยการเดาไม่ให้นักเรียนที่ไม่สนใจในการเรียนทำข้อสอบได้ ผู้ที่ทำข้อสอบได้ควรเป็นนักเรียนที่เก่งและขยัน

4. ความลึกซึ้งของคำถาม (Searching) ข้อสอบแต่ละข้อต้องไม่ถามผิวเผินหรือถามประเภทความรู้ความจำ แต่ต้องถามให้นักเรียนนำความรู้ความเข้าใจไปคิดตัดแปลงแก้ปัญหาจึงจะตอบข้อสอบได้
5. ความยั่วยุ (Exemplary) หมายถึง แบบทดสอบที่นักเรียนทำด้วยความสนุกเพลิดเพลินไม่เบื่อหน่าย
6. ความจำเพาะเจาะจง (Definition) หมายถึง ข้อสอบที่มีแนวทางหรือทิศทางคำถาม การตอบต้องชัดเจน ไม่คลุมเครือ ไม่แฝงกลเม็ดให้นักเรียนงง
7. ความเป็นปรนัย (Objective) แบบทดสอบจะเป็นปรนัยจะต้องมีคุณสมบัติ 3 ประการคือ ตั้งคำถามให้ชัดเจน ตรวจสอบให้คะแนนได้ตรงกัน และแปลความหมายของคะแนนได้เหมือนกัน
8. ประสิทธิภาพ (Efficiency) หมายถึง แบบทดสอบที่มีจำนวนข้อมากพอประมาณ ใช้เวลาพอเหมาะ ประหยัดเวลาค่าใช้จ่าย จัดทำแบบทดสอบด้วยความประณีต สามารถตรวจให้คะแนนได้อย่างรวดเร็ว รวมถึงการมีสิ่งแวดล้อมในการสอนที่ดี
9. อำนาจจำแนก (Discrimination) หมายถึง ความสามารถของข้อสอบในการจำแนกผู้สอนที่มีคุณลักษณะ หรือความสามารถแตกต่างกันออกจากกันได้ข้อสอบที่ดีจะต้องมีอำนาจจำแนกสูง
10. ความยาก (Difficulty) หมายถึง จำนวนคนที่ตอบข้อสอบได้ถูกหรืออัตราส่วนของคนตอบถูกกับจำนวนคนทั้งหมดที่มีข้อสอบมาน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับทฤษฎีที่เป็นหลักยึด เช่น ตามทฤษฎีการวัดแบบอิงกลุ่ม ข้อสอบที่ดีคือข้อสอบที่ไม่ง่ายหรือยากเกินไป หรือความยากง่ายพอเหมาะ ส่วนทฤษฎีการวัดแบบอิงเกณฑ์นั้น ความยากง่ายไม่ใช่สิ่งสำคัญ สิ่งสำคัญอยู่ที่ข้อสอบนั้นได้วัดจุดประสงค์ที่ต้องการวัดได้จริงหรือไม่ ถ้าวัดได้จริงก็นับว่าเป็นข้อสอบที่ดีข้อสอบที่ดี

สรุปได้ว่า แบบทดสอบเป็นเครื่องมือวัดผลที่สำคัญ เพราะเป็นสิ่งที่ให้ข้อสนเทศแก่ครูและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาว่าการสอนบรรลุเป้าหมายของการจัดการศึกษามากน้อยเพียงใด และสะท้อนถึงการจัดการเรียนการสอนว่ามีคุณภาพ ประสิทธิภาพในทุก ๆ ด้าน จึงจะสามารถใช้ผลการสอบเพื่อการตัดสินใจได้อย่างถูกต้องและแม่นยำ

การเรียนการสอนแบบบทบาทสมมติ

ความหมายของบทบาทสมมติ

การแสดงบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมการสอนวิชาต่าง ๆ โดยใช้บทบาทสมมติขึ้นจากสถานการณ์หนึ่งใกล้เคียงกับความเป็นจริง เป็นเครื่องมือในการสอนโดยให้ผู้เรียนสวมบทบาทนั้นแล้วแสดงพฤติกรรมไปตามความรู้สึก อารมณ์ และเจตคติของผู้แสดงที่มีต่อบทบาท การแสดงบทบาทสมมติถือว่าการเอื้อให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะความสามารถ เพราะการสร้างสถานการณ์สมมติและให้ผู้เรียนสวมบทบาทต่าง ๆ ที่ได้นำมาใช้เพื่อการสื่อสารการแสดงบทบาทสมมติในการเรียนสอนเน้น

ความสัมพันธ์ผู้เกี่ยวข้องในสถานการณ์หนึ่ง ๆ และชี้ให้เห็นความสำคัญของการใช้คำที่ถูกต้องและเหมาะสม มีนักการศึกษาและผู้รู้หลายท่านได้กล่าวถึงบทบาทสมมติไว้ดังนี้

องค์ประกอบของบทบาทสมมติ

ทิตินา แคมมณี (2559: 358) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญของวิธีสอนบทบาทสมมติ ดังนี้ 1. มีผู้สอนและผู้เรียน 2. มีสถานการณ์สมมติและบทบาทสมมติ 3. มีการแสดงบทบาทสมมติ 4. มีการอภิปรายเกี่ยวกับความรู้สึกและพฤติกรรมที่แสดงออกของผู้แสดงและสรุปการเรียนรู้ที่ได้รับ มีผลการเรียนรู้ของผู้เรียน

รูปแบบของการแสดงบทบาทสมมติ

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2560 อ้างถึงใน ปวีริศา เกษมสุข, 2558) ได้กล่าวถึง การแสดงบทบาทสมมติ ว่าเป็นวิธีการที่ผู้สอนสร้างสถานการณ์และบทบาทสมมติขึ้นจากความจริง ให้ผู้เรียนได้แสดงออกตามที่ผู้เรียนเห็นว่าควรจะเป็น ผู้สอนให้การแสดงออกทั้งทางด้านความรู้ ความคิด และพฤติกรรมของผู้แสดงมาเป็นพื้นฐานในการให้ความรู้ และสร้างความเข้าใจแก่ผู้เรียน อันจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาสาระและบทบาทอย่างลึกซึ้งและรู้จักปรับหรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และการแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสม

ภววรรณ เล็กวิไล (2548 อ้างถึงใน จารุณี ศรีเผือก, 2554) กล่าวว่า การแสดงบทบาทสมมติเป็นวิธีการที่มีการกำหนดบทบาทให้ผู้เรียนได้แสดงในสถานการณ์สมมติให้โดยให้ผู้เรียนสวมบทบาทนั้น และแสดงตามความรู้สึกนึกคิด ประสบการณ์ของตน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ เข้าใจความรู้สึกนึกคิดทั้งของตนเองและผู้อื่น ทั้งช่วยช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในพฤติกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับบทบาทสมมติที่แสดงด้วย

ลักษณะของบทบาทสมมติ

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2559 อ้างถึงใน ประภัสรา โคตะขุน, 2560) บทบาทสมมติที่ผู้เรียนแสดงออกแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะคือ

1. การแสดงบทบาทสมมติแบบละคร เป็นการแสดงบทบาทตามเรื่องราวที่มีอยู่แล้ว ผู้แสดงจะได้ทราบเรื่องราวทั้งหมด แต่จะไม่ได้รับบทที่กำหนดให้แสดงตามอย่างละเอียด ผู้แสดงจะต้องแสดงออกตามความคิดของตน และดำเนินเรื่องไปตามท้องเรื่องที่กำหนดไว้แล้ว ซึ่งมีลักษณะเหมือนละคร

2. การแสดงบทบาทสมมติแบบแก้ปัญหา เป็นการแสดงบทบาทสมมติที่ผู้เรียนได้รับทราบสถานการณ์หรือเรื่องราวแต่เพียงเล็กน้อยเท่าที่จำเป็น ซึ่งมักเป็นสถานการณ์ที่เป็นปัญหาหรือมีความขัดแย้งแฝงอยู่ ผู้แสดงบทบาทจะใช้ความคิดของตนในการแสดงออกและแก้ปัญหาต่าง ๆ อย่างเสรี

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น ในการจัดการเรียนการสอนที่ดีนั้น ผู้สอนจะต้องมีวิธี ขั้นตอน และเทคนิคการสอนที่หลากหลาย เพื่อให้

เหมาะสมในเนื้อหาวิชา จุดประสงค์รายวิชา มาตรฐานรายวิชา และสมรรถนะรายวิชา รวมถึงต้องคำนึงความเหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียนโดยเฉพาะกลุ่มวิชาที่เน้นด้านทักษะการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ผู้วิจัยได้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบบทบาทสมมติ สามารถนำมาใช้จัดการเรียนการสอนที่เน้นการปฏิบัติงานซึ่งทำให้ผู้เรียนได้เข้าใจและปฏิบัติงานได้อย่างดีขึ้น ผู้วิจัยจึงได้นำการจัดการเรียนแบบบทบาทสมมติมาใช้ในการวิจัยในครั้งนี้

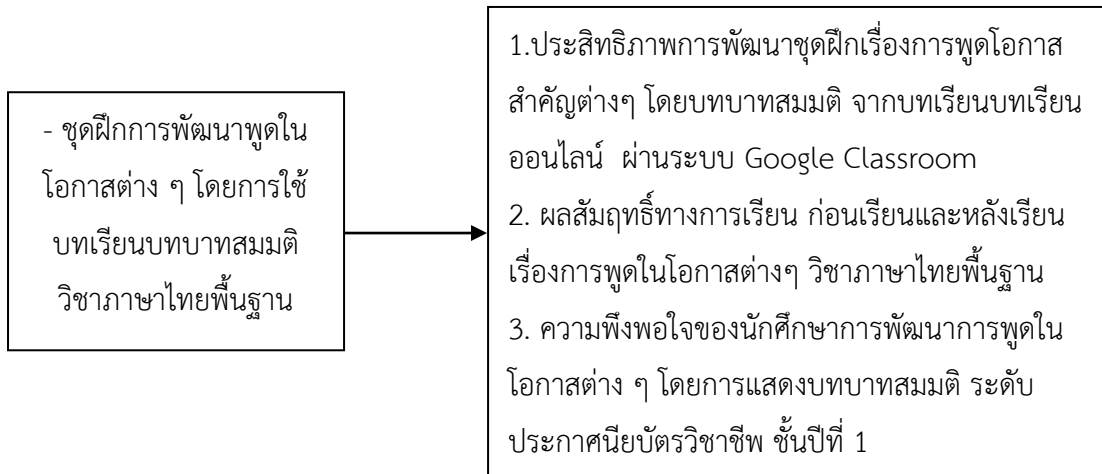
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตรรกพร สุขเกษม (2560) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาพฤติกรรมกล้าแสดงออก โดยใช้วิธีการแสดงบทบาทสมมติของนักศึกษาโปรแกรมวิชารัฐประศาสนศาสตร์ ระดับชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2/2560 ในบทเรียน เรื่อง “กำหนดนโยบายของสาธารณะ” คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร วัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อพัฒนาพฤติกรรมกล้าแสดงออกกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 54 คน วิธีดำเนินการวิจัยผู้สอนอธิบายรายละเอียดของหน่วยการเรียนรู้ให้นักศึกษาเข้าใจโดยยกตัวอย่างประกอบการซักถาม และกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการแบบกลุ่มและให้แสดงบทบาทสมมติตามเรื่องที่ได้รับมอบหมาย โดยกำหนดแสดงบทบาทสมมติโดยแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 6 คน จำนวน 9 กลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ กิจกรรมฝึกการแสดงออกโดยใช้บทบาทสมมติของนักศึกษา แบบประเมินพฤติกรรมและการแสดงออกของนักศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษากล้าแสดงออกอย่างชัดเจน อยู่ในเกณฑ์ที่ดีเยี่ยม

ศุภวรรณ เล็กวิไล (2559 อ้างถึงใน จารุณี ศรีเผือก, 2554) กล่าวว่า การแสดงบทบาทสมมติเป็นวิธีการที่มีการกำหนดบทบาทให้ผู้เรียนได้แสดงในสถานการณ์สมมติให้โดยให้ผู้เรียนสวมบทบาทนั้น และแสดงตามความรู้สึกนึกคิด ประสบการณ์ของตน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ เข้าใจความรู้สึกนึกคิดทั้งของตนเองและผู้อื่น ทั้งช่วยช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในพฤติกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับบทบาทสมมติที่แสดงด้วยผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้โดยใช้บทเรียนการพัฒนาความสามารถในการพูดโอกาสต่าง ๆ แบบบทบาทสมมติ ในวิชาภาษาไทย ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน คือ 8.52 คิดเป็นร้อยละ 85.52 และมีคะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียนคือ 5.21คิดเป็นร้อยละ 86.81 ดังนั้นวิจัยที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานโดยใช้เกณฑ์ $E1/E2=80/80$ ที่ตั้งไว้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรและตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชากรในการวิจัยเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีวมลบริหารธุรกิจ ในภาคการศึกษาที่ 1/2565 จำนวนทั้งหมด 525 คน

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีวมลบริหารธุรกิจ ห้อง ช.1104 ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง มีจำนวน 15 คน ที่ยังไม่กล้าแสดงออกในการพูดโอกาสต่าง ๆ ได้ถูกต้องตามเกณฑ์ที่กำหนด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบทดสอบบทบาทสมมติ จำนวน 2 แผน เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ประกอบด้วยแผนจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน ใช้กิจกรรมแสดงบทบาทสมมติ แบบทดสอบด้วยชุดฝึกออนไลน์ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน นำแบบทดสอบความสามารถทางการเรียนในงานวิจัยเรื่องการพัฒนาการพูดในโอกาสต่าง ๆ จำนวน 3 ชุดด้วยชุดฝึกออนไลน์ กับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ที่เป็นกลุ่มทดลองแบบเจาะจง ได้ดำเนินการไว้ดังนี้

1. การพัฒนาการพูดในโอกาสต่าง ๆ การเรียนรู้โดยการแสดงบทบาทสมมติ จากชุดฝึกออนไลน์ ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 จำนวน 3 ชุดฝึกทักษะ ได้แก่ 1.ชุดฝึกเรื่องการพูดกล่าวอวยพร เช่น วันเกิด วันขึ้นบ้านใหม่ เป็นต้น 2. ชุดฝึกเรื่องการกล่าวอำลารับตำแหน่งหน้าที่ใหม่ และ 3.ชุดฝึกเรื่องการแนะนำตนเอง หรือแนะนำผู้อื่น เป็นต้น

2. พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยการพัฒนาการพูดในโอกาสต่าง ๆ โดยการแสดงบทบาทสมมติ เพื่อทำให้เกิดเจตคติที่ดีต่อรายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน และส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้กล้าคิด กล้าทำในสิ่งที่ควรพูดได้ด้วยความมั่นใจยิ่งขึ้น

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษากลุ่มทดลองแบบเจาะจง โดยใช้แบบทดสอบชุดฝึกทักษะเดียวกันกับก่อนเรียน ที่ผู้วิจัยออกแบบจากชุดฝึกออนไลน์ ผ่านระบบ Google Classroom

การวิเคราะห์ข้อมูล

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน และแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบทดสอบ เรื่องการพูดในโอกาสต่าง ๆ ก่อนเรียน และหลังการจัดการจัดกิจกรรมแสดงบทบาทสมมติ

ผู้เรียนรายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน โดยใช้กิจกรรมชุดฝึกออนไลน์ เรื่องการพูดโอกาสต่าง ๆ และการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนที่ 9.88 คะแนนเฉลี่ยเบี่ยงเบนที่ 2.89 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนที่ 17.00 คะแนนเฉลี่ยเบี่ยงเบนที่ 2.12 และค่า t เท่ากับ 29.01 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติอยู่ที่ระดับ .01

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบบทบาทสมมติมีผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนดังตารางที่ 1

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	mean	SD	t	df	Sig.
ก่อนเรียน	34	20	9.88	2.89	29.01	33.0	.00
หลังเรียน	34	20	17.00	2.12			

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้เรียนกลุ่มประชากรมีค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบก่อนเรียน รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน ใช้กิจกรรมแสดงบทบาทสมมติ อยู่ที่ 9.88 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 2.89 (SD=2.89) หลังจากที่ได้เรียนโดยใช้การเรียนการสอนแบบแสดงบทบาทสมมติ ให้ผู้เรียนได้ทำแบบทดสอบหลังเรียน มีค่าเฉลี่ยคะแนนอยู่ที่ (17.00) และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 2.12 (SD=2.12) เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่าคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนหลังจากได้รับการเรียนจากการฝึกพูด มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 2 ผลการวิจัยหาประสิทธิภาพผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้วยชุดฝึกออนไลน์ ตามเกณฑ์
มาตรฐาน $E1/E2=80/80$ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียน	คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน	ประสิทธิภาพ
83.89	86.63	83.89/86.63

ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้โดยใช้บทเรียนการพัฒนาความสามารถในการพูดโอกาสต่าง ๆ แบบ
บทบาทสมมติ วิชาภาษาไทยพื้นฐาน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ย
หลังเรียน คือ 8.58 คิดเป็นร้อยละ 86.63 และมีคะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียนคือ 5.64 คิดเป็นร้อยละ
83.89 ดังนั้นวิจัยที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานโดยใช้เกณฑ์ $E1/E2=80/80$ ที่ตั้ง
ไว้

ตารางที่ 3 ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบการพัฒนาการพูดโอกาสต่าง ๆ โดยการแสดง
บทบาทสมมติ จากชุดฝึกออนไลน์ วิชาภาษาไทยพื้นฐาน

รายการประเมิน	\bar{x}	SD	ระดับ
1. การแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาวิธีการเรียนการสอน ภาระงานที่ต้องทำ และการประเมินผลในบทเรียนให้ผู้เรียน	4.79	0.48	มากที่สุด
2. การจัดบรรยากาศในชั้นเรียนที่ดี ทำให้อึดอ้านวยต่อการ เรียนแบบบทบาทสมมติ	4.76	0.50	มากที่สุด
3. สอนมีบทบาทสมมติในการดูแล และจัดเตรียมแหล่งค้น คว้า แนะนำเครื่องมือ วิธีกาฝึก ชี้แนะแนวทางการเรียนรู้ที่ เหมาะสมกับการฝึกพูดโดยการแสดงบทบาทสมมติ	4.68	0.53	มากที่สุด
4. ทำให้ได้เรียนรู้และเข้าใจเนื้อหาในชุดฝึกได้ดีกว่าการสอน แบบบรรยายในชั้นเรียนปกติ	4.65	0.54	มากที่สุด
5. การแบ่งเนื้อหาการสาธิต และจัดลำดับขั้นตอนการสาธิต อย่างเป็นระบบออนไลน์ แบ่งการสาธิตการพูดเป็นขั้น ๆ เพื่อให้เข้าใจง่าย	4.56	0.66	มากที่สุด
6. ลำดับการสาธิตส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการเรียนเป็นลำดับ ขั้นตอนและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้อย่างเต็มที่	4.5	0.61	มากที่สุด
7. กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติในแต่ละเรื่องสอดคล้อง กับจุดประสงค์ที่กำหนดไว้	4.76	0.50	มากที่สุด

ตารางที่ 3 ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบการพัฒนาการพูดโอกาสต่าง ๆ โดยการแสดง
บทบาทสมมติ จากชุดฝึกออนไลน์ วิชาภาษาไทยพื้นฐาน (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{x}	SD	ระดับ
8. การเรียนรู้แบบแสดงบทบาทสมมติทำให้ผู้เรียนมี โอกาส ได้ฝึกปฏิบัติทันทีหลังการจัดการเรียนรู้และทบทวนองค์ ความรู้ที่ได้รับว่าถูกต้องหรือไม่เกิดผลตามที่ต้องการหรือไม่	4.88	0.33	มากที่สุด
9. การเรียนโดยฝึกพูดโอกาสต่าง ๆ โดยการแสดงบทบาท สมมติสามารถทำกิจกรรมสรุปเนื้อหาในแต่ละเรื่อง และสรุป ความรู้ที่ได้จากการชุดฝึกออนไลน์ได้	4.68	0.53	มากที่สุด
10. นักศึกษามีความพึงพอใจต่อแนวทางการวัดและ ประเมินผลอย่างชัดเจนโดยแจ้งให้ทราบล่วงหน้า	4.74	0.51	มากที่สุด
รวม	4.70	0.52	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 สรุปผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน
แบบบทบาทสมมติ พบว่า ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนแบบบทบาท
สมมติ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยรวม (4.70) และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.52 (SD=
0.52) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าผลความพึงพอใจของผู้เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน
แบบบทบาทสมมติในทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ การเรียนแบบ
บทบาทสมมติทำให้ผู้เรียนมี โอกาสได้ฝึกปฏิบัติทันทีหลังการจัดการเรียนรู้และทบทวนองค์ความรู้ที่
ได้รับว่าถูกต้องหรือไม่เกิดผลตามที่ต้องการหรือไม่ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ (4.88) และมีส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐานอยู่ที่ 0.33 (SD=0.33) ข้อที่มีค่าน้อยที่สุดคือ ลำดับการสาธิตส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการ
เรียนเป็นลำดับขั้นตอนและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้เพิ่มเติมที่ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ (4.50) และมี
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.61 (SD=0.61)

อภิปรายผล

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการพูดในโอกาสต่าง ๆ ด้วยการใช้แสดงบทบาทสมมติ ด้วย
จัดการเรียนรู้แบบบทเรียนจากชุดฝึกออนไลน์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิชา
ภาษาไทยพื้นฐาน สาขาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีวมลบริหารธุรกิจ พบว่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูง
กว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้
สะท้อนให้เห็นว่าการเรียนการสอนในรูปแบบนี้ช่วยให้ผู้เรียนได้มีความกล้าแสดงออกในการปฏิบัติงาน
นำเสนองาน มีส่วนร่วมในการทำงานร่วมกัน มีความคิดสร้างสรรค์ มีเทคนิคการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า

โดยจากการศึกษาเนื้อหา การฝึกคิดวิเคราะห์และวางแผนในการสวมบทบาทสมมติ ในเรื่องการพูดในโอกาสต่าง ๆ ที่ได้รับมอบหมาย พร้อมการนำเสนอเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และข้อเสนอแนะระหว่างเพื่อนร่วมชั้นเรียน รวมถึงครูผู้สอน การจัดการเรียนรู้ในรูปแบบบทบาทสมมตินี้ ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ และจดจำเนื้อหาการเรียนรู้ได้ดี เมื่อเปรียบเทียบกับการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบปกติ อีกทั้งช่วยพัฒนาทักษะการบริการได้เป็นอย่างดี และสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปปรับประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ในปัจจุบันได้อย่างเหมาะสม จากกระบวนการเรียนการสอนดังกล่าวจึงส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชาญวิทย์ พันภักดี (2560) ที่ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเรื่องบทบาทการดำเนินงาน รายวิชาธุรกิจค้าปลีก 1 รหัสวิชา 2211-2001 ด้วยเทคนิควิธีสอนแบบแสดงบทบาทสมมติ (Role Playing Method) ผสมวัฒนธรรมองค์กร ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/3 สาขางานธุรกิจค้าปลีกร้านสะดวกซื้อ วิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์ พบว่า ผลคะแนนเฉลี่ยจากการทำกิจกรรมและกิจกรรมการทดลองแต่ละครั้งระหว่างเรียนด้วยเทคนิควิธีการสอนแบบแสดงบทบาท เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาธุรกิจค้าปลีก 1 เรื่องบทบาทการดำเนินงาน มาตรฐานอาชีพประเภทอาชีพ พนักงานร้านสะดวกซื้อธุรกิจค้าปลีก ด้วยการแสดงบทบาท ผสมวัฒนธรรมองค์กร ของนักเรียนระดับชั้น ปวช.1/3 มีค่าเป็น 89.57 นอกจากนี้ก็ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เกศสุดา ปงลังกา (2559) ที่ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของผู้เรียน สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผู้เรียนมีการพัฒนาด้านการพูดภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง และมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น

2. จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับการพัฒนาการพูดในโอกาสต่าง ๆ โดยการแสดงบทบาทสมมติ วิชาภาษาไทยพื้นฐาน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ พบว่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนเป็นการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบเจาะจง เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนแบบบทบาทสมมติ จะทำให้ผู้เรียนได้มีการลงมือปฏิบัติจริงด้วยตนเอง จึงสร้างความเข้าใจในเนื้อหาการพูดในโอกาสต่าง ๆ สอดคล้องกับชุดฝึกทักษะการพูดโอกาสต่าง ๆ ของนักศึกษา และถ่ายทอดออกมาผ่านการแสดงบทบาทสมมติ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนที่นัยสำคัญ .01 และมีความพึงพอใจในการเรียนด้วยวิธีแสดงบทบาทสมมตินี้ อยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัย ศุภวรรณ เล็กวิไล (2559) งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบและสมรรถนะด้านการสื่อสารภาษาไทยหมวดวิชาศึกษาทั่วไป นำมาพัฒนาและศึกษาประสิทธิผลรูปแบบการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ผลการวิจัยพบว่า 1) องค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนประกอบด้วย

หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหาสาระ กระบวนการจัดการเรียนรู้ 2) รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น มี 5 ขั้นตอน คือ สร้างแรงบันดาลใจ ให้องค์รวมของความรู้ นำสู่ประสบการณ์เฉพาะ เจาะประเด็นให้ครบถ้วน และทวนผลการเรียนรู้ 3) ประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนการสอนแบ่งเป็นสมรรถนะ 3 ภาค คือ สมรรถนะภาคทฤษฎี สมรรถนะภาคปฏิบัติ และสมรรถนะภาคคุณลักษณะ สรุปลักษณะจากการวัดและประเมินผลสมรรถนะระหว่างเรียนและการทดสอบก่อน/หลังเรียนได้ประสิทธิผลตามเกณฑ์มาตรฐาน E_1/E_2 ที่ 86.10/87.33 ซึ่งกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 85/85 จากการเปรียบเทียบผลการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3. จากผลการศึกษาความพึงพอใจที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบบทบาทสมมติ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ พบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับดีมาก สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ทุกประการ แสดงให้เห็นว่าการใช้การเรียนการสอนแบบแสดงบทบาทสมมติ มีความเหมาะสม กับรายวิชาภาษาไทย พื้นฐาน เนื่องจากผู้เรียนได้เรียนรู้จากการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง และถ่ายทอดความรู้ด้วยตนเอง สามารถทำความเข้าใจเนื้อหาและจดจำเนื้อหาได้ดีกว่าเดิม เพราะผู้เรียนนั้นได้มีการปฏิบัติงานทันทีโดยรูปแบบการแสดงบทบาทสมมติ ซึ่งสอดคล้องกับผลประเมินความพึงพอใจ การเรียนแบบบทบาทสมมติ ทำให้นักศึกษามีโอกาสได้ฝึกปฏิบัติทันทีหลังการจัดการเรียนรู้จากชุดฝึกออนไลน์ ผ่านระบบ Google Classroom และทบทวนองค์ความรู้ที่ได้รับว่าถูกต้องหรือไม่ เกิดผลตามที่ต้องการหรือไม่ ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุดในทุกข้ออยู่ที่ (4.70) นอกจากนี้การจัดการเรียนการสอนแบบบทบาทสมมติ ยังส่งผลให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ การปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม การทำงานร่วมกับผู้อื่น เสริมสร้างทักษะความคิดสร้างสรรค์ ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น สนใจในการเรียน ส่งผลให้บรรยากาศในชั้นเรียนมีความสนุกสนาน เหมาะสมในการจัดการเรียนรู้ ในรายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน ซึ่งสอดคล้องกับ ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้โดยใช้บทเรียนการพัฒนาความสามารถในการพูดโอกาสต่าง ๆ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน คือ 8.58 คิดเป็นร้อยละ 86.63 และมีคะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียนคือ 5.64 คิดเป็นร้อยละ 83.89 ดังนั้นวิจัยที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานโดยใช้เกณฑ์ $E1/E2=80/80$ ที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเพื่อทดลองใช้กิจกรรมการพูดในโอกาสต่าง ๆ โดยการแสดงบทบาทสมมติ จากชุดฝึกทักษะออนไลน์ในรายวิชาอื่น ๆ

2. ควรศึกษาวิจัยเปรียบเทียบการใช้เทคนิคการพูดในโอกาสต่าง ๆ โดยการแสดงบทบาทสมมติ ในการพัฒนาทักษะด้านอื่น ๆ เช่น กิจกรรมการพูดหน้าเสาธง เกี่ยวกับเรื่องเกร็ดความรู้ หรือ เรื่องสาระน่ารู้ เพื่อเพิ่มทักษะการพูดให้ดียิ่งขึ้น

3. ควรมีการนำวิจัยการพูดโอกาสต่าง ๆ ไปทดลองกับพัฒนาการพูดแบบอื่น เพื่อศึกษาความสามารถด้วยชุดฝึกทักษะด้านแสดงความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน ว่าภายหลังจากการเรียนรู้ด้วยการพัฒนาการพูดโอกาสต่าง ๆ ด้วยบทบาทสมมติ แล้วมีความติดเพิ่มขึ้นหรือไม่

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ. (2562). **หมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาอาชีวศึกษา**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

เกศสุดา ปาลังกา. (2560). การศึกษาการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการพัฒนา ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. สารนิพนธ์ ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ชาญวิทย์ พันภักดี. (2559). การพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้บทบาทสมมติ. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรบัณฑิต (ประถมศึกษา). เชียงใหม่.

ตรรกพร สุขเกษม. (2559). การพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออก โดยใช้วิธีการแสดงบทบาทสมมติของนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1. รายงานวิจัยในชั้นเรียนรายวิชานโยบายสาธารณะและการวางแผนเชิงกลยุทธ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.

ทิตินา แชมมณี. (2559). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 18. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธัญญาลักษณ์ สังข์แก้ว. (2552). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา. ปีที่ 3 สอนโดยวิธี KWL Plus กับวิธีสอนแบบปกติ. วิทยานิพนธ์.

ปาริชาติ เตชะ. (2560). โปรแกรมวิชาการ คณะครุศาสตร์ สิบคัน 21 กันยายน 2566. จาก https://elementary.kpru.ac.th/?page_id=167

ไพโรจน์ คะเซนทร์. (2560). การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. ค้นเมื่อวันที่ 9 มิถุนายน 2566, จาก <http://www.wattoongpel.com/> มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.

ศุภวรรณ เล็กวิไล. (2559). ศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบและสมรรถนะด้านการสื่อสารภาษาไทย หมวดวิชาศึกษาทั่วไป นำมาพัฒนาและศึกษาประสิทธิผลรูปแบบการเรียนการสอน สำหรับนักศึกษาระดับปริญญา. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

สมนึก ภัททิยธนี. (2562). การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่องวิจัยและ
ปริมาตรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. โรงเรียนมารีวิทยา.

อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2560). หลักการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

**ผลการใช้บทเรียนออนไลน์ผ่านแอปพลิเคชัน Google Classroom
วิชากฎหมายธุรกิจ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2
วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน**
**Results of Using Online Lessons through the Google Classroom
Application Business Law Courses for High Vocational Diploma
Students, Year 2 Wimol Sriyan Technological College**

ธีระศักดิ์ ปรีชา¹

¹วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน, E-mail: teerasak.preecha@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพบทเรียนออนไลน์ผ่านแอปพลิเคชัน Google Classroom วิชากฎหมายธุรกิจ ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ E_1/E_2 กำหนดเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชา กฎหมายธุรกิจ ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยบทเรียนออนไลน์ผ่านแอปพลิเคชัน Google Classroom 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนรู้ด้วยบทเรียนออนไลน์ผ่านแอปพลิเคชัน Google Classroom กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน ปีการศึกษา 2565 ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 15 คน เครื่องมือที่ใช้ในวิจัย 1) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ 2) แบบสอบถามความพึงพอใจเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ 4 ด้าน จำนวน 20 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบที

ผลการวิจัย พบว่า 1) บทเรียนออนไลน์ผ่านแอปพลิเคชัน Google Classroom วิชากฎหมาย ธุรกิจ ของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 มี ประสิทธิภาพเท่ากับ 82.87/83.77 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้วยบทเรียนออนไลน์ผ่านแอปพลิเคชัน Google Classroom วิชากฎหมาย ธุรกิจ ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลศรียาน หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้ ด้วยบทเรียนออนไลน์ผ่านแอปพลิเคชัน Google Classroom วิชากฎหมายธุรกิจ ของนักศึกษา ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้, บทเรียนออนไลน์ผ่าน Google Classroom, กฎหมายธุรกิจ

Abstract

This Research Objectives Were 1) To Create And Find Effective Online Lessons. Through The Google Classroom Application, Business Law Subjects Of 2nd Year High Vocational Students Are Effective According To Criteria E1/ E2, Setting Criteria 80/80. 2) To Compare Learning Achievements In Business Law Subjects Before And After Studying Study With Online Lessons through The Google Classroom Application. 3) To Study Student Satisfaction with Learning with Online Lessons. Through The Google Classroom Application, The Samples Group Used In The Research Was 15 Students At The 2nd Year High Vocational Certificate Level, Wimol Sriyan Technological College, and Academic Year 2022, Which Was Obtained From Purposive Selection. Tools used in the research 1) the learning achievement test is a multiple choice, 4 options, 20 questions. 2) The satisfaction questionnaire is a 5-level, 4 options, 20 questions. The statistics used to analyze the data include the mean, standard deviation and t-test statistics.

The results showed that, 1) Online lessons through the Google Classroom application for Business Law subjects of learners in the second year of high vocational education, the efficiency is 82.87/83.77. 2) Learning achievement with online lessons through The Google Classroom application, Business Law subjects for students at the 2nd year high vocational certificate level, Wimol Sriyan College of Technology After School was high than before school with statistical significance at the .05 level. 3) The student satisfaction towards learning with online lessons through The Google Classroom application, Business Law subjects of the 2nd Year diploma students Wimol Sriyan Technological College is in the highest level.

Keywords: learning achievement, online lessons via Google Classroom, Business Law

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เป็นการจัดการเรียนรู้ผ่านเครือข่าย ผู้เรียนสามารถสืบค้นความรู้จากตำราต่าง ๆ หรือจากเว็บไซต์ต่าง ๆ ได้อย่างกว้างขวาง (ปรัชญนันท์ นิลสุข, 2558: 9) โดยที่ผู้เรียนจะต้องมีทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในการใช้เครื่องมือต่อการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์และเป็นการขยายโอกาสทางการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงซึ่งมีความสอดคล้องตามแนวปฏิรูป

การศึกษาตลอดจนเป็นการยกระดับคุณภาพการศึกษาให้มีคุณภาพ และมาตรฐานระดับสากล (เขมณัญญ์ มิ่งศิริธรรม, 2559: 8)

การเรียนการสอนแบบออนไลน์ (Online learning) เป็นการเรียนทางผ่านทางอินเทอร์เน็ต โดยอยู่ในรูปแบบของคอมพิวเตอร์ เป็นการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ กับเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นการศึกษาที่มีปฏิสัมพันธ์คุณภาพสูง โดยไม่จำเป็นต้องเดินทาง เกิดความสะดวกและเข้าถึงได้อย่างรวดเร็ว ทุกสถานที่ ทุกเวลา เป็นการศึกษาตลอดชีวิตให้กับผู้เรียน

การเรียนการสอน วิชากฎหมายธุรกิจ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน พบว่า นักศึกษามักเกิดความสับสนในเนื้อหาเรื่องตัวเงิน ทำให้ไม่สนใจ ความสะดวกหรือร้อน ส่งผลกระทบต่อทำให้ผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาไม่ผ่านเกณฑ์การวัดและประเมินผล จำนวน 15 คน (อ้างอิงจากผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชากฎหมายธุรกิจ ปีการศึกษา 2565 : งานทะเบียนวัดผลและประเมินผล) ผู้สอนใช้สื่อที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาช่วยในการดึงความสนใจของผู้เรียนด้วยบทเรียนออนไลน์ผ่านแอปพลิเคชัน Google Classroom ในการเรียนการสอนวิชา กฎหมายธุรกิจเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางการเรียนรู้ให้กับนักศึกษาโดยสามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา อีกทั้งสามารถทบทวนบทเรียนได้ทุกครั้งที่ต้องการ และจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัย และเอกสารการเรียนรู้ด้วยบทเรียนออนไลน์ผ่านแอปพลิเคชัน Google Classroom ซึ่งสอดคล้องกับแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivist Theory) การสร้างความรู้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในของผู้เรียนโดยผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ นำสิ่งที่พบเห็นในสิ่งแวดล้อมที่ได้รับมาเชื่อมโยงกับความรู้ความเข้าใจที่มีอยู่ และ วิวัฒน์ มีสุวรรณ (2561: 3-11) บทเรียนออนไลน์เป็นการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรง ได้เรียนรู้จากสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง มีความเชื่อมั่นในตัวเอง มีความรับผิดชอบในการเรียน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากที่สุด และสอดคล้องงานวิจัยของ พุฒิพงษ์ มะยา (2560: บทคัดย่อ) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน รายวิชาคณิตศาสตร์พาณิชย์กรรม เรื่องการตั้งราคาขาย โดยใช้ Google Classroom ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากความสำคัญและสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำบทเรียนออนไลน์ผ่านแอปพลิเคชัน Google Classroom เพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ วิชากฎหมายธุรกิจ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 ผ่านเกณฑ์การวัดผลและประเมินผล และผลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นแนวทางนำเทคโนโลยี Google Apps for Education มาประยุกต์ใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพบทเรียนออนไลน์ผ่านแอปพลิเคชัน Google Classroom วิชากฎหมายธุรกิจ ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ E_1/ E_2 กำหนดเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้วิชากฎหมายธุรกิจ ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยบทเรียนออนไลน์ผ่านแอปพลิเคชัน Google Classroom ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนรู้บทเรียนออนไลน์ผ่านแอปพลิเคชัน Google Classroom วิชากฎหมายธุรกิจ ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน

สมมติฐานของการวิจัย

ผลการเรียนรู้บทเรียนออนไลน์ผ่านแอปพลิเคชัน Google Classroom วิชากฎหมายธุรกิจ ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

แนวคิด ทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivist Theory)

การสร้างความรู้โดยผู้เรียน เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในของผู้เรียน โดยผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ นำประสบการณ์หรือสิ่งที่พบเห็นในสิ่งแวดล้อม หรือสารสนเทศใหม่ที่ได้รับมาเชื่อมโยงกับความรู้ ความเข้าใจที่มีอยู่เดิมมาสร้างเป็นความเข้าใจของตนเอง

แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้บทเรียนออนไลน์ นักวิชาการศึกษาให้ความหมาย ดังนี้

เชมณัฐ มิ่งศิริธรรม (2559: 59) บทเรียนออนไลน์ เป็นรูปแบบใหม่ที่สามารถอำนวยความสะดวกให้กับผู้เรียนในยุคปัจจุบันโดยผู้เรียนสามารถหาความรู้จากเนื้อหาบทเรียนที่จัดเตรียมไว้ผ่านทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้ทุกที่ทุกเวลาตามความต้องการ และการเรียนการสอนสามารถศึกษาได้ทั้งแบบบุคคล แบบกลุ่ม โดยไม่จำกัดสถานที่และเวลา

วิวัฒน์ มีสุวรรณ (2561: 3-11) การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการเรียนการสอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรง ได้เรียนรู้จากสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง มีความเชื่อมั่นในตัวเอง มีความรับผิดชอบในการเรียน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากที่สุด

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักวิชาการศึกษาให้ความหมายเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

ชินชฐา บุญภักดี (2552: 10) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน อาจได้มาจากกระบวนการที่ไม่ต้องอาศัยการทดสอบ เช่น การสังเกต และจากการใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไป

พิมพ์ประภา อรัญมิตร (2552: 18) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะและความรู้ความสามารถที่แสดงถึงความสำเร็จที่ได้จากการเรียนการสอนในวิชาต่าง ๆ ซึ่งสามารถวัดเป็นคะแนนได้จากแบบทดสอบทางภาคทฤษฎีหรือภาคปฏิบัติหรือทั้งสองอย่าง

วุฒิชัย ดานะ (2553: 32) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ระดับความรู้ ความสามารถทักษะที่ได้รับ มาจากการเรียนการสอนวิชาต่าง ๆ โดยอาศัยเครื่องมือในการวัดผลหลังจากการเรียน

ความพึงพอใจ

เสริมสุข แก้วอาร์ตัน (2554: 70) ความพึงพอใจ เป็นความรู้สึก ความชอบ ความพอใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เมื่ออยู่ในสภาวะของการมีความสุข เมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมายตาม ความต้องการตามสิ่งที่ได้คาดหวังไว้ ผลที่ได้รับจากการที่บุคคลเข้าไปมีส่วนร่วมในสิ่งนั้น

อุมาพร ต้อยแก้ว (2554: 65) ความพึงพอใจ เป็นเรื่องเกี่ยวกับอารมณ์ความรู้สึก และทัศนคติของบุคคล อันเนื่องมาจากสิ่งเร้า และแรงจูงใจ ซึ่งปรากฏออกมาทางพฤติกรรม และเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ของบุคคลนั้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

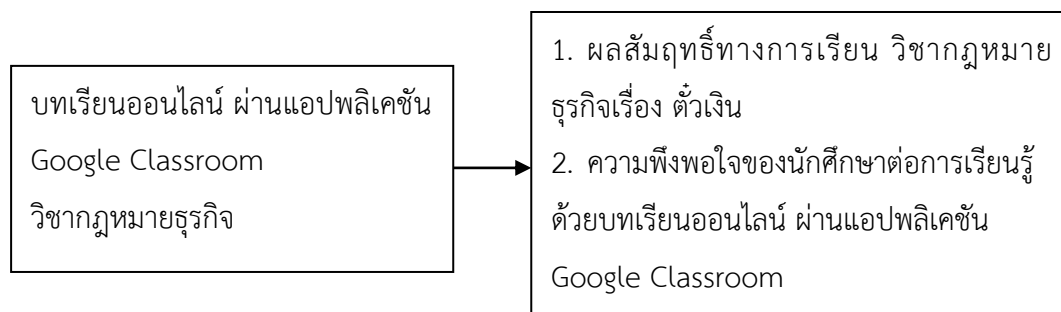
วิทยา ปิ่นกันทา, สมชาย มาติะพาน และ ประพันธ์ กาวิชัย (2559: บทคัดย่อ) ศึกษาการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ผ่านบริการ Google apps: Google Classroom ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ผลการศึกษา พบว่า 1) ทุกโรงเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการเรียนสูงขึ้น ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด 2) ผลการประเมินพัฒนาทักษะด้าน ICT ของนักเรียน (N=180) พบว่า มีนักเรียนที่ได้รับระดับดีมาก จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 63.33 ระดับดี จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 26.11 ระดับพอใช้ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 10 และระดับปรับปรุงจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.56

พุดพิงษ์ มะยา (2560: บทคัดย่อ) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน รายวิชาคณิตศาสตร์พหุขยกรรม เรื่องการตั้งราคาขาย โดยใช้ Google Classroom ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนมี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กรวรรณ สืบสม และ นพรัตน์ หมิมพลัด (2560: บทคัดย่อ) ศึกษาการพัฒนาการจัดการจัดการ การ เรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) ด้วยการบูรณาการการเรียน การสอน รายวิชาเทคโนโลยีมีเดียผ่าน Google Classroom พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

รูปแบบการทดลอง

รูปแบบใช้การวิจัยแบบกลุ่มเดียว (One group pretest posttest design (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540: 60) การทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) จากนั้นให้นักศึกษาเรียนบทเรียนออนไลน์ ผ่าน Google Classroom เรื่อง ตัวเงิน และทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร คือ นักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรี ย่าน ปีการศึกษา 2565 จำนวน 3 ห้องเรียน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 15 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. บทเรียนออนไลน์ผ่านแอปพลิเคชัน Google Classroom วิชากฎหมายธุรกิจ ของ นักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรี ย่าน
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ ด้วยบทเรียนออนไลน์ผ่านแอปพลิเคชัน Google Classroom วิชากฎหมายธุรกิจ เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ เป็นแบบคู่ขนาน
3. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้บทเรียนออนไลน์ผ่านแอปพลิเคชัน Google Classroom วิชากฎหมายธุรกิจ แบบประเมินชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. บทเรียนออนไลน์ผ่านแอปพลิเคชัน Google Classroom วิชากฎหมายธุรกิจ แบ่งเนื้อหา 3 บทเรียน ดำเนินการสร้าง ดังนี้

1.1 ศึกษาและวิเคราะห์ศึกษาหลักสูตรกรมอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรีย่าน วิชากฎหมายธุรกิจ ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2

1.2 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนออนไลน์ จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ

1.3 ออกแบบและจำแนกของการเรียนเกี่ยวกับ 1) ความหมายของตัวเงิน 2) ประเภทของตัวเงินและ 3) ตัวสัญญาใช้เงิน ตัวแลกเงิน เช็ค นำมาสร้างบทเรียนออนไลน์ผ่านแอปพลิเคชัน Google Classroom

1.4 นำบทเรียนออนไลน์ที่สร้างเรียบร้อยแล้ว ไปเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา และด้านออกแบบบทเรียนออนไลน์ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบและประเมินบทเรียนออนไลน์ เรื่องตัวเงิน มีลักษณะของแบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ เพื่อประเมินคุณภาพการสร้างบทเรียนออนไลน์ ความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (The Index of Item-Objective Congruence: IOC) (รัตนะ บัวสนธ์, 2552: 231) โดยมีรายนามผู้เชี่ยวชาญ และกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน แปลความ ดังนี้

อาจารย์วิลาวัลย์	ลีลารัตน์	รองผู้อำนวยการ ฝ่ายวิชาการ
อาจารย์โตม	เจริญสิริ	หัวหน้าภาควิชาคอมพิวเตอร์
อาจารย์แพรวา	เกษรสกุล	หัวหน้าหมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง
อาจารย์เยาวลักษณ์	อ่วมมีเพียร	อาจารย์ผู้สอนคอมพิวเตอร์
อาจารย์ไพเราะ	วังแก้ว	หัวหน้าหมวดภาษาไทย

เกณฑ์การให้คะแนนคำตอบ		เกณฑ์การแปลความ	
ระดับ	ค่าคะแนน	เกณฑ์ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
5	คุณภาพดีมากที่สุด	4.50 – 5.00	คุณภาพดีมากที่สุด
4	มีคุณภาพดีมาก	3.50 – 4.49	มีคุณภาพดีมาก
3	มีคุณภาพปานกลาง	2.50 – 3.49	มีคุณภาพปานกลาง
2	มีคุณภาพพอใช้	1.50 – 2.49	มีคุณภาพพอใช้
1	มีคุณภาพควรปรับปรุง	1.00 – 1.49	มีคุณภาพควรปรับปรุง

ผลการประเมินคุณภาพของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 2 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา จำนวน 5 ท่าน และด้านออกแบบเรียนบทเรียนออนไลน์ จำนวน 5 ท่าน เพื่อหาคุณภาพของบทเรียน พบว่า บทเรียนออนไลน์ เรื่อง ตัวเงิน ในด้านเนื้อหา มีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{x}=4.18$, $SD=0.33$) และในด้านออกแบบบทเรียนออนไลน์ อยู่ในระดับดีมาก ($\bar{x}=4.37$, $SD=0.28$)

1.5 ดำเนินการหาประสิทธิภาพของบทเรียนออนไลน์ตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 ซึ่งนำไปทดลองใช้กับนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ตามขั้นตอนดังนี้

1.5.1 เริ่มจากหาคุณภาพบทเรียนออนไลน์ โดยทดลองใช้กับนักศึกษาที่กำลังเรียนอยู่ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 จำนวน 3 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ขั้นนี้มีจุดประสงค์เพื่อตรวจสอบภาษา และลำดับของเนื้อหาให้เหมาะสมก่อนนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้แก้ไขปรับปรุง ดังนี้ เพิ่มขนาดของตัวหนังสือให้มีความเหมาะสม ปรับสีสันทัน และภาพประกอบให้มีความสวยงามชัดเจนยิ่งขึ้น และนำไปทดลองแบบกลุ่มเล็ก

1.5.2 จากการทดลองแบบกลุ่มเล็ก นำคะแนนระหว่างเรียนซึ่งเป็นคะแนนที่ทำได้ในแต่ละตอนมารวมกัน และคะแนนทดสอบหลังเรียนไปหาค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของบทเรียนบทเรียนออนไลน์ ได้คะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียน E_1 เท่ากับ 74.60 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน E_2 เท่ากับ 77.90 ซึ่งค่าประสิทธิภาพที่ได้ต่ำกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงแก้ไขบทเรียนออนไลน์ให้มีความเหมาะสมมากขึ้น

1.5.3 นำบทเรียนออนไลน์ที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองกับนักศึกษาจำนวน 15 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งในครั้งนี้อ่าประสิทธิภาพ E_1 เท่ากับ 82.87 และ E_2 เท่ากับ 83.77 ตามเกณฑ์ที่กำหนดเกณฑ์ไว้ที่ 80/80 และนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก แบบสอบก่อนเรียน (Pre-test) จำนวน 20 ข้อ แบบสอบหลังการเรียน (Post-test) จำนวน 20 ข้อ เป็นแบบคู่ขนาน มีดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้

2.2 กำหนดโครงสร้างของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้วยบทเรียนออนไลน์ผ่านแอปพลิเคชัน Google Classroom วิชากฎหมายธุรกิจ ตามจุดประสงค์การเรียนรู้

2.3 ดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือกตามโครงสร้างที่กำหนดในข้อ 2.2 จำนวน 40 ข้อ

2.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของภาษา ความเที่ยงตรงด้านเนื้อหาว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ โดยใช้เกณฑ์ ประเมิน ดังนี้

+1 หมายถึง	แน่ใจว่า	ข้อสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
0 หมายถึง	ไม่แน่ใจว่า	ข้อสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
-1 หมายถึง	แน่ใจว่า	ข้อสอบไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

นำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและ
วัตถุประสงค์ (The Index of Item-Objective Congruence: IOC) แล้วดำเนินการแก้ไขตาม
คำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ โดยมีรายนามผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

อาจารย์วิลาวัลย์	ลีลารัตน์	รองผู้อำนวยการ ฝ่ายวิชาการ
อาจารย์แพรวา	เกษรสกุล	หัวหน้าหมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง
อาจารย์เยาวลักษณ์	อ่วมมีเพียร	อาจารย์ผู้สอนคอมพิวเตอร์

2.5 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับนักศึกษา วิทยาลัย
เทคโนโลยีวิมล ศรีયાณ จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างโดยได้เรียนเนื้อหาแล้วและนำผลการ
สอบมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) คัดเลือกแบบทดสอบมีค่าความ
ยากง่าย (P) ตั้งแต่ 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) 0.20-0.80 จำนวน 20 ข้อ

2.6 จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้บทเรียนออนไลน์ผ่านแอปพลิเคชัน
Google Classroom วิชากฎหมายธุรกิจ ฉบับสมบูรณ์และนำไปใช้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนบทเรียนออนไลน์ผ่านแอปพลิเคชัน
Google Classroom วิชากฎหมายธุรกิจ ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2

3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของ
นักศึกษาที่มีต่อการเรียนด้วยบทเรียนออนไลน์

3.2 กำหนดโครงสร้างของแบบสอบถามความพึงพอใจ ให้ครอบคลุมองค์ประกอบ 4 ด้าน
จำนวน 20 ข้อ ได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัด
และประเมินผล คำถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ (รัตนะ บัณฑิต,
2552: 231) โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน และแปลความ ดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนนคำตอบ		เกณฑ์การแปลความ	
ระดับคะแนน	ค่าคะแนน	เกณฑ์ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
มากที่สุด	5	4.50 – 5.00	มากที่สุด
มาก	4	3.50 – 4.49	มาก
ปานกลาง	3	2.50 – 3.49	ปานกลาง
น้อย	2	1.50 – 2.49	น้อย
น้อยที่สุด	1	1.00 – 1.49	น้อยที่สุด

3.3 ดำเนินการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนด้วย
บทเรียนออนไลน์ผ่านแอปพลิเคชัน Google Classroom คำถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า
(Rating scale) 5 ระดับ ตามโครงสร้างที่กำหนดในข้อ 3.2

3.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนด้วยบทเรียนออนไลน์
เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมของภาษา ความเที่ยงตรง
ของข้อคำถามหรือไม่ โดยใช้เกณฑ์ประเมิน ดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจข้อสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

แล้วนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม
และวัตถุประสงค์ (Item-objective congruence index: IOC) และดำเนินการแก้ไขตามคำแนะนำ
ของผู้เชี่ยวชาญโดยมีรายชื่อนามผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

อาจารย์วิลาวัลย์	ลีลารัตน์	รองผู้อำนวยการ ฝ่ายวิชาการ
อาจารย์โดม	เจริญสิริ	หัวหน้าภาควิชาคอมพิวเตอร์
อาจารย์เยาวลักษณ์	อ่วมมีเพียร	อาจารย์ผู้สอนคอมพิวเตอร์

3.5 จัดพิมพ์แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนบทเรียนออนไลน์
ผ่านแอปพลิเคชัน Google Classroom วิชากฎหมายธุรกิจ ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในกลุ่มตัวอย่าง

การทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ชี้แจงวัตถุประสงค์ แนะนำขั้นตอนการเรียนบทเรียนออนไลน์ผ่านแอปพลิเคชัน Google
Classroom วิชากฎหมายธุรกิจ และบทบาทของนักศึกษาในการเรียนรู้

2. นำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างทดสอบ ตรวจบันทึก
คะแนน

3. ดำเนินการทดลองโดยการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนออนไลน์ผ่านแอปพลิเคชัน Google
Classroom วิชากฎหมายธุรกิจ จำนวน 3 บทเรียน จนครบ

4. นำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ไปทดสอบกับนักศึกษากลุ่มตัวอย่างโดยใช้
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้บทเรียนออนไลน์ผ่านแอปพลิเคชัน Google จำนวน 20 ข้อ

5. นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้บทเรียนออนไลน์ผ่านแอปพลิเคชัน
Google Classroom ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น ให้นักศึกษาประเมินความพึงพอใจ และนำมาวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. คำนวณหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ คะแนนเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2540: 7-79)

2. คำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยใช้สูตร $IOC = \frac{\sum R}{n}$ (ศิริชัย กาญจนวาสี,
2550)

3. คำนวณหาค่าความยากง่าย (Difficulty) ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Power)

และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ (ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และอัจฉรา ชำนิประศาสน์ 2545: 148 - 149)

4. ทดสอบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้จากคะแนนการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ จำนวน 20 ข้อ ก่อนเรียน และหลังเรียน โดยใช้สถิติ t-test แบบ Dependent

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพพบทเรียนออนไลน์ผ่านแอปพลิเคชัน Google Classroom วิชา กฎหมายธุรกิจ เรื่อง ตัวเงิน ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2

บทเรียน ออนไลน์	จำนวน นักเรียน 15 คน	คะแนน 20	แบบฝึกหัด		คะแนน 20	แบบทดสอบ		ค่า ประสิทธิภาพ (E ₁ / E ₂)
			ระหว่างเรียน \bar{X}	ร้อยละ		หลังเรียน \bar{X}	ร้อยละ	
บทเรียน ที่ 1	15	20	8.07	80.70	20	8.16	81.56	80.70/81.60
บทเรียน ที่ 2	15	20	8.22	82.22	20	8.37	83.78	82.20/83.70
บทเรียน ที่ 3	15	20	8.57	85.70	20	8.60	85.78	85.70/86.00
เฉลี่ย			24.86	82.87		25.13	83.77	82.87/83.77

จากตารางที่ 1 พบว่า ประสิทธิภาพของบทเรียนออนไลน์ วิชากฎหมายธุรกิจ เรื่อง ตัวเงิน ผ่านแอปพลิเคชัน Google Classroom ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ E₁ มีค่าเท่ากับ 82.87 และ E₂ มีค่า มีค่าเท่ากับ 83.77 สามารถนำไปใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้ได้

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ วิชากฎหมายธุรกิจ เรื่อง ตัวเงิน ก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยบทเรียนออนไลน์ผ่านแอปพลิเคชัน Google Classroom ของ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน

การวัดผลสัมฤทธิ์	n	\bar{X}	SD	*t	df	Sig. (2-tailed)/2
ก่อนเรียน	15	8.00	1.195	-27.495	14	.000
หลังเรียน	15	17.60	.986			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 df = 14

จากตารางที่ 2 พบว่า ค่าสถิติ t มีค่า -27.495 ค่า Sig. (2 tailed) มีค่า .000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 แสดงว่าคะแนนสอบก่อนและหลังเรียนมีความสัมพันธ์กัน และเมื่อ

นักศึกษาได้รับการเรียนการสอนบทเรียนออนไลน์ วิชากฎหมายธุรกิจ เรื่อง ตัวเงิน มีคะแนน
หลังสอบเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนรู้ด้วยบทเรียนออนไลน์ผ่านแอปพลิเคชัน Google Classroom วิชากฎหมายธุรกิจ ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปี 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรีรัมย์

ด้าน	\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
ด้านเนื้อหา	4.51	0.09	มากที่สุด	4
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.56	0.12	มากที่สุด	3
ด้านสื่อการเรียนการสอน	4.64	0.09	มากที่สุด	1
ด้านการวัดผลและประเมินผล	4.60	0.03	มากที่สุด	2
ภาพรวม	4.58	0.09	มากที่สุด	

จากตารางที่ 3 พบว่า ความพึงพอใจของนักศึกษาที่เรียนด้วยบทเรียนออนไลน์ วิชากฎหมายธุรกิจ ผ่านแอปพลิเคชัน Google Classroom ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ยรวมทุกด้านมีค่าเท่ากับ 4.58 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.09 มีค่าระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อเรียงลำดับความพึงพอใจตามลำดับ จากค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงสุด ลำดับที่ 1 ด้านสื่อการเรียนการสอนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.64 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.09 ระดับมากที่สุด ลำดับที่ 2 ด้านการวัดและประเมินผลมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.03 ระดับมากที่สุด ลำดับที่ 3 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.12 ระดับมากที่สุด และลำดับที่ 4 ความพึงพอใจที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านเนื้อหา มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.09 อยู่ในระดับมากที่สุด

สรุปผลการวิจัย

1. บทเรียนออนไลน์ผ่านแอปพลิเคชัน Google Classroom วิชากฎหมายธุรกิจ ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ E1 มีค่าเท่ากับ 82.87, E2 มีค่าเท่ากับ 83.77

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้วยบทเรียนออนไลน์ผ่านแอปพลิเคชัน Google Classroom วิชากฎหมายธุรกิจ เรื่อง ตัวเงิน ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรีรัมย์ คะแนนค่าเฉลี่ยก่อนเรียนเรียน 8.00 คะแนนค่าเฉลี่ยหลังเรียน 17.60 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนด้วยบทเรียนออนไลน์ผ่านแอปพลิเคชัน Google Classroom วิชากฎหมายธุรกิจ ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน อยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.58, SD=0.09)

อภิปรายผล

1. การสร้างบทเรียนออนไลน์ผ่านแอปพลิเคชัน Google Classroom วิชากฎหมายธุรกิจ ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน พบว่า บทเรียนออนไลน์มี ประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 82.87/83.77 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 ทั้งนี้เป็นเพราะด้านเนื้อหา มีเนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ มีการควบคุมเนื้อหา ใช้ภาษาถูกต้องเหมาะสมกับระดับผู้เรียน และมีการประเมินผลแบบทดสอบที่ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้ เกิดองค์ความรู้ที่สามารถนำไปจัดการเรียนวิชากฎหมายธุรกิจได้อย่างสร้างสรรค์ และเป็นความรู้ที่คงทนจากการได้ลงมือปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivist Theory) การสร้างความรู้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในของผู้เรียนโดยผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้โดยการนำสิ่งที่พบเห็นที่ได้รับมาเชื่อมโยงกับความรู้ความเข้าใจที่มีอยู่ สอดคล้องแนวคิดของ วิวัฒน์ มีสุวรรณ (2561: 3-11) กล่าวว่า บทเรียนออนไลน์เป็นการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรง ได้เรียนรู้จากสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง มีความเชื่อมั่นในตัวเอง มีความรับผิดชอบในการเรียน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากที่สุด และสอดคล้องงานวิจัยของ พุฒิพงษ์ มะยา (2560: บทคัดย่อ) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียนรายวิชาคณิตศาสตร์พหุคูณ เรื่อง การตั้งราคาขาย โดยใช้ Google Classroom พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุปได้ว่า บทเรียนออนไลน์ สามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมายและส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักศึกษามีคะแนนสูงขึ้น สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้วิชา กฎหมายพหุคูณ และนับเป็นนวัตกรรมเทคโนโลยีทางการศึกษาที่นำมาเป็นสื่อ เพื่อประกอบการเรียนการสอนของครูได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยบทเรียนออนไลน์ผ่านแอปพลิเคชัน Google Classroom วิชากฎหมายธุรกิจ ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน พบว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะบทเรียนออนไลน์ที่ออกแบบตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivist Theory) การสร้างความรู้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในของผู้เรียนโดยผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้โดยการนำสิ่งที่พบเห็นที่ได้รับมา

เชื่อมโยงกับความรู้ความเข้าใจที่มีอยู่ สอดคล้องแนวคิดของ กฤษณา ลิกขมาน (2554) ได้กล่าวว่า มีการออกแบบการเรียนการสอนไว้อย่างเป็นระบบ มีการกำหนดวัตถุประสงค์ไว้อย่างชัดเจน การนำเสนอเนื้อหา ถ่ายทอดการสอนใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือ การใช้ระบบเครือข่าย อินเทอร์เน็ต จึงทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงและเรียนรู้ โดยไม่จำกัดสถานที่และเวลา และสอดคล้องกับ งานวิจัยของ พุฒิพงษ์ มะยา (2560: บทคัดย่อ) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน รายวิชาคณิตศาสตร์พหุขยกรรม เรื่องการตั้งราคาขาย โดยใช้ Google Classroom เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการตั้งราคาขาย หลังจากใช้ Google Classroom เทียบกับ เกณฑ์ร้อยละ 75 พบว่า นักเรียนที่เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์เฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เหตุผลดังกล่าวเนื่องจากบทเรียนออนไลน์มีคุณภาพจากขั้นตอนการพัฒนาที่เป็นระบบ มีความน่าสนใจ มีสื่อที่หลากหลาย มีส่วนร่วมและลงมือปฏิบัติงานจริงมากขึ้น สามารถเข้าไป ทบทวนหรือทดสอบได้ตลอดเวลา จึงตอบสนองความต้องการในการจัดการเรียนการสอนให้กับผู้เรียน ได้ดีส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์การวัดผลและประเมินผล

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยบทเรียนออนไลน์ผ่านแอปพลิเคชัน Google Classroom วิชากฎหมายธุรกิจ ด้านภาพรวม พบว่า มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.58$, $SD=0.09$) ทั้งนี้เป็นเพราะ แอปพลิเคชัน Google Classroom สามารถสร้างเว็บไซต์ ปรับแต่งรูปลักษณ์ได้อย่างอิสระสามารถรวบรวมความหลากหลายของข้อมูลไว้ในที่เดียว มีความสะดวกและใช้งานง่ายทั้งผู้เรียนและผู้สอน เมื่อนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลา สอดคล้องกับงานวิจัยของ พุฒิพงษ์ มะยา (2560: บทคัดย่อ) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนรายวิชาคณิตศาสตร์พหุขยกรรม เรื่องการตั้งราคาขาย โดยใช้ Google Classroom เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการตั้งราคาขาย หลังจากใช้ Google Classroom เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75 เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์พหุขยกรรม เรื่องการตั้งราคาขาย โดยใช้ Google Classroom พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรายวิชาคณิตศาสตร์พหุขยกรรม เรื่อง การตั้งราคาขายโดยใช้บทเรียนออนไลน์ โดยใช้ Google Classroom โดยรวมทุกด้านมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

จากผลการทดลองดังกล่าวข้างต้นทั้งหมด สรุปได้ว่า นักศึกษาที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนออนไลน์ผ่านแอปพลิเคชัน Google Classroom วิชากฎหมายธุรกิจ ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 หลักสูตรกรมอาชีวศึกษา พุทธศักราช 2562 เกิดความเข้าใจ มีความสนใจในการเรียน ส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ผ่านเกณฑ์การวัดผลและประเมินผล นอกจากนี้การสอน

ด้วยบทเรียนออนไลน์ ช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาได้เรียนด้วยตนเองตามความสามารถของตน รวมทั้งเป็นการพัฒนาความรู้ ทักษะด้านต่าง ๆ ของนักศึกษาทั้งด้านการอ่าน การคิด การแก้ปัญหา และมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลวิจัย

จากผลการวิจัยครั้งนี้ นักศึกษาได้รับการพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการศึกษาด้วยตนเองจากแหล่งความรู้ข้อมูลที่ทันสมัย มีความสนใจ กระตือรือร้นในการทำกิจกรรม ประกอบการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่แลกเปลี่ยนเรียนรู้แบบสังคมออนไลน์ส่งเสริมการเรียนรู้แบบทำงานร่วมกันได้ทุกที่ทุกเวลา ส่งผลให้การจัดการเรียนรู้บรรลุจุดมุ่งหมาย มีคะแนนสูงขึ้น และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนของผู้เรียนในรายวิชากฎหมายพาณิชย์

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ผู้วิจัย นำผลการวิจัยที่ได้มาประกอบการวางแผนในการจัดการเรียนการสอน สำหรับพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนในรายวิชากฎหมายพาณิชย์ โดยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผสมผสานเทคโนโลยีเข้ากับการเรียนการสอนเพื่อเพิ่มทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 ในทักษะ การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศวิชากฎหมายธุรกิจ เรื่อง สัญญาซื้อขาย สำหรับผู้เรียน

เอกสารอ้างอิง

- กรวรรณ สืบสม และ นพรัตน์ หมิมพลัด. (2560). การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) ด้วยการบูรณาการการเรียนการสอนรายวิชา เทคโนโลยี มัลติมีเดียผ่าน Google Classroom. วารสารวิชาการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย (วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี), 6(2): 118-127.
- กฤษณา สิกขมาน. (2554). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการสื่อสารภาษาอังกฤษ ธุรกิจ โดยใช้การสอนแบบ E-Learning. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- ชนิษฐา บุญภักดี. (2552). การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาบัณฑิต. สาขาวิชาครุศาสตร์ เทคโนโลยี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.

- เขมณัญญ์ มิ่งศิริธรรม. (2559). การออกแบบสื่อการศึกษาสร้างสรรค์ (Creative education media design). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปรัชญนันท์ นิลสุข. (2558). **ครูอาชีพะแห่งศตวรรษที่ 21**. กรุงเทพฯ: แมคเอดดูเคชั่น.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). **วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์**. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พิมพ์ประภา อรัญมิตร. (2552). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 3 โดยการวิเคราะห์พหุระดับ**. วิทยานิพนธ์ ค.ม. เลย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- พุดพิงษ์ มะยา. (2560). **การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์พาณิชยกรรม เรื่อง การตั้งราคาขาย ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจวิทยาลัยพณิชยการเขตพุน โดยใช้บทเรียนออนไลน์ (Google Classroom)**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- รัตนะ บัวสนธ์. (2552). **วิจัยเชิงคุณภาพทางการศึกษา**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2540). **เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และอัจฉรา ชำนิประศาสน์. (2545). **ระเบียบวิธีการวิจัย**. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏพระนคร.
- วิทยา ปันกันทา, สมชาย มาตะพาน และประพันธ์ กาวิชัย. (2559). **การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ผ่านบริการ Google apps: Google Classroom**. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิวัฒน์ มีสุวรรณ. (2561). **ผลการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์เพื่อส่งเสริมทักษะด้านการสื่อสารสารสนเทศ ด้วยกระบวนการห้องเรียนกลับด้าน**. วารสารศึกษาศาสตร์, 20(3): 3-11.
- วุฒิชัย ดานะ. (2553). **ความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดเลย**. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2550). **ทฤษฎีและการประเมิน**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสริมสุข แก้วอาร์ตน์. (2554). **การพัฒนาบทเรียนออนไลน์แบบมีปฏิสัมพันธ์ เรื่อง สมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรม

มหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์เทคโนโลยี บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าธนบุรี.

อุมาพร ต้อยแก้ว. (2554). การพัฒนาบทเรียนออนไลน์โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบปัญหาเป็น
ฐาน เพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ วิชาการเขียนโปรแกรมภาษาซี สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์
เทคโนโลยี บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาพิมพ์ไทยเบื้องต้น โดยใช้แบบฝึก
เรื่อง การพิมพ์อักษรล่างอักษรบนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1
วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน
Achievement Basic Thai Typing by Using Practice Exercises Regarding
Upper and Lower Alphabet Printing of Vocational Certificate Students,
First Year Wimol Sriyan Technological College

พัชรินทร์ แสงเงิน¹

¹หมวดสมรรถนะแกนกลาง, วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน, E-mail: patcharin270404@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาพิมพ์ไทยเบื้องต้น โดยใช้แบบฝึก ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน ก่อนเรียนและหลังเรียน 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน ที่มีต่อแบบฝึก เรื่องการพิมพ์อักษรล่างและอักษรบน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ห้อง 1/4 จำนวน 37 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบฝึก เรื่องการพิมพ์อักษรล่างอักษรบน จำนวน 5 ชุด แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึก ผู้วิจัยเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง และ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน

ผลการวิจัย พบว่า 1) นักเรียนที่ได้รับการพัฒนาทักษะด้านการพิมพ์ โดยใช้แบบฝึก วิชาพิมพ์ไทยเบื้องต้น มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนเท่ากับ 16.29 ค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนเท่ากับ 4.91 คะแนนพัฒนาการเฉลี่ย 11.38 และมีค่า $t = 24.965$ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้แบบฝึก เรื่อง การพิมพ์อักษรล่างอักษรบน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.35$ $SD=0.61$)

คำสำคัญ: การพัฒนาทักษะด้านการพิมพ์ พิมพ์ดีดไทยเบื้องต้น แบบฝึก

Abstract

The objectives of this research are: 1) academic achievement Basic Thai typing subject, using exercises for first-year vocational certificate students at Wimol Sriyan Technological College, before class and after class 2) to study student satisfaction. Wimol Sriyan Technological College with training exercises About typing the lower and upper letters the sample group used in the research consisted of 37 first-year vocational certificate students, Room 1/4, which was obtained from group sampling. The tools used were 5 sets of exercises on typing the lower and upper letters, an achievement test, and a questionnaire on student satisfaction with the use of the exercises. The researcher collected the data himself and the statistics used in the data analysis included mean, standard deviation. and independent t-test statistics.

The results of the research found that: 1) Students who received typing skills development using basic Thai typing exercises. Academic achievement after studying was higher than before studying. The mean score after study was 16.29, the mean score before study was 4.91, the mean development score was 11.38, and there was a t value of 24.965, a significant difference at the .05 level, and 2) students were satisfied with Using exercises on typing lower letters and upper letters at a high level ($\bar{X}=4.35$ $SD=0.61$).

Keywords: development of typing skills, basic Thai typing, exercises

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ให้ความสำคัญกับการเรียนอาชีวศึกษาที่มุ่งกำหนดให้ผู้เรียนมีทักษะ มีฝีมือที่จะประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้ ตลอดจนสามารถมีส่วนร่วมในการพัฒนาและการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขซึ่งในหมวด 4 แนวการจัดการศึกษา มาตรา 24 การจัดการกระบวนการเรียนรู้.ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการจัดการเนื้อหาสาระและกิจกรรม ให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริงฝึกการปฏิบัติ ให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวก

เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ จึงเป็นผลให้เกิดจากการปฏิรูปการศึกษาของชาติโดยเฉพาะการปฏิรูปการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ที่จะทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุข การสร้างแบบฝึก เป็นสื่อการสอนที่ใช้ในการประกอบการสอน โดยให้นักเรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมเอง ช่วยให้นักเรียนมีการพัฒนาในการเรียนรู้ทักษะที่เพิ่มขึ้นและเรียนรู้อย่างสนุกสนาน (พรชัย ผาดไทยสง, 2545: 31)

จากคำอธิบายรายวิชาพิมพ์ไทยเบื้องต้น ต้องการให้นักเรียนศึกษาเกี่ยวกับหลักการพิมพ์ไทยแบบสัมผัส การพิมพ์แป้นอักษร แป้นตัวเลข สัญลักษณ์ เครื่องหมาย การพิมพ์ประโยค การคำนวณค่าสุทธิและการพิมพ์หนังสือภายนอก หนังสือภายในและการบำรุงรักษาเครื่องพิมพ์ดีดหรือเครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อให้นักเรียนสามารถนำไปปฏิบัติจริงในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งจากการปฏิบัติจริงพบว่าการพิมพ์สัมผัสจะช่วยให้พิมพ์ได้คล่อง เร็ว ถูกต้อง และเป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงาน

จากการสังเกต ของผู้วิจัยพบว่า นักเรียนระดับประกาศนียบัตรชั้นปีที่ 1 วางนิ้วได้ไม่ถูกต้องตามหลักการพิมพ์ดีด ใช้นิ้วในการสัมผัสไม่ถูกต้อง ทำให้พิมพ์ได้ไม่คล่อง ไม่ถูกต้องลักษณะของการพิมพ์สัมผัส จึงทำให้ไม่ผ่านเกณฑ์ จากเกณฑ์การวัด 8 ระดับ คิดเป็นร้อยละ 60 (เกณฑ์วัดผลจากฝ่ายวัดผล, 2564) ผู้วิจัยจึงต้องการพัฒนาผู้เรียนให้ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ด้วยการใช้นแบบฝึกและพัฒนาในการพิมพ์ให้ดียิ่งขึ้นสอดคล้องงานวิจัยของ กนกวรรณ พันพิมพ์ (2563: บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการพิมพ์ไทยแบบสัมผัสโดยใช้ โปรแกรมฝึกพิมพ์ระดับชั้น ปวช.1 แผนกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนได้ใช้โปรแกรมครบทุกขั้นตอน ทำให้มีผลการเรียนสูงขึ้นทุกคน มีความชำนาญในการใช้แป้นเหย้าดีขึ้นซึ่งเป็นผลมาจากความสนใจตั้งใจปฏิบัติจริงและโดยการกำกับดูแลของครูผู้สอนอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง

ดังนั้น ผู้วิจัย จึงได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะด้านการพิมพ์ วิชาพิมพ์ไทยเบื้องต้น โดยใช้แบบฝึก เรื่อง การพิมพ์อักษรล่างและอักษรบน สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน เพื่อพัฒนาทักษะด้านการพิมพ์ของนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น อันจะเกิดประโยชน์ต่อการเรียนและสามารถปฏิบัติงานในชีวิตประจำวันอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะด้านการพิมพ์ วิชาพิมพ์ไทยเบื้องต้น โดยใช้แบบฝึก เรื่อง การพิมพ์อักษรล่างและอักษรบน สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน ที่มีต่อแบบฝึก เรื่อง การพิมพ์อักษรล่างและอักษรบน

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนที่ได้รับการพัฒนาทักษะด้านการพิมพ์ ด้วยแบบฝึก มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาพิมพ์ไทยเบื้องต้น คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

ความหมายของแบบฝึก

ลักษณะ อินทะจักร (2538: 161) ให้ความหมาย แบบฝึกเสริมทักษะว่า หมายถึง แบบฝึกที่ครูสร้างขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง

ศศิธร ธัญลักษณ์นันท์ (2542: 375) ให้ความหมายแบบฝึกเสริมทักษะว่า หมายถึง แบบฝึกเสริมทักษะที่ใช้ฝึกความเข้าใจ ฝึกทักษะต่าง ๆ และทดสอบความสามารถของนักเรียนตามบทเรียนที่ครูสอนว่า นักเรียนเข้าใจและสามารถนำไปใช้ได้มากน้อยเพียงใด

หลักการสร้างแบบฝึก

การสร้างแบบฝึกให้มีประสิทธิภาพต้องมีหลักการสร้างที่สอดคล้องกับลักษณะที่ดีของแบบฝึกด้วย ซึ่ง เกสร รองเดช (2522: 36-37) ได้เสนอแนะแนวทางไว้ดังนี้

1. สร้างให้เหมาะสมกับวัย ไม่ยากไม่ง่ายจนเกินไป
2. เรียงลำดับแบบฝึกจากง่ายไปหายาก
3. บางแบบฝึกควรมีภาพประกอบเพื่อดึงดูดความสนใจหรือ สร้างความเข้าใจให้กับนักเรียน
4. ควรเป็นแบบฝึกที่ไม่ยาวจนเกินไป

ทักษะในการพิมพ์

พานี ล้ออุทัย และ สุธรรม วิชชุงส์ (2562: 17-20) ได้กล่าวถึงทักษะในการพิมพ์ไว้ ดังนี้

1. การวางมือตั้งแต่วางขนจนถึงเครื่องพิมพ์ดีด ข้อศอกจะชิดตัวไม่กางออก หรือติดลำตัวเกินไป จะทำให้พิมพ์ไม่ถนัด วางมือให้พอดีไม่เกร็งข้อมือน้อย่างกาทาบขอบเครื่องพิมพ์ดีดจะทำให้จังหวะในการพิมพ์ไม่ดีเท่าที่ควร งอนิ้วให้โค้งเล็กน้อยแล้ววางปลายนิ้วแต่ละลงบนแป้นเหย้า ข้อมือปล่อยตามสบาย

2. การสืบนิ้วและการวางนิ้วในการพิมพ์สัมผัสสั่นก่อนลงมือพิมพ์นิ้วต่าง ๆ ให้ประจำอยู่ที่แป้นเหย้าเสมอ ดังนั้น การสืบนิ้วไปเคาะแป้นอื่น ให้สืบนิ้วเฉพาะนิ้วเท่านั้น ไม่เคลื่อนมือหรือนิ้วอื่นตามไปด้วย สำหรับนิ้วอื่น ๆ ยังคงแตะเบา ๆ อยู่ที่แป้นเหย้านั่นเอง

3. การติดแป้นอักษร การติดที่ถูกต่อนั้นให้ใช้ปลายนิ้วติดลงไปตรงกลางแป้นที่ต้องการจะต้องติดอย่างรวดเร็วหนึ่งครั้ง แล้วรีบกลับนิ้วมาที่แป้นเหย้าก่อนที่จะติดแป้นต่อไป นำหนักรการติดให้พอดี ๆ กับเดินขอแคร่ จังหวะเป็นส่วนสำคัญในการช่วยฝึกการติดที่ถูกต่อนั้น การฝึกเป็นจังหวะอย่างมีระบบ จึงทำให้มีทักษะในการติดแป้นมากขึ้น

4. การใส่กระดาษและการถอดกระดาษ การใส่กระดาษให้พักคนทับกระดาษขึ้นแล้วหยิบกระดาษที่ต้องการพิมพ์ไว้ล่างกระดาษรองพิมพ์ซ้อนกันให้พอดี มือซ้ายจับส่วนบนของกระดาษให้แน่นเสียบลงไปในช่วงหลังลูกยางใหญ่ ให้ขอบกระดาษซ้ายติดกับแผงกระดาษใช้มือขวาบิดลูกบิด รับกระดาษขึ้นมาถึงก้านคลายกระดาษ ถ้าต้องการจะปรับระดับ เสร็จแล้วผลักก้านคลายกระดาษคืนที่และใช้คาบทับกระดาษทับให้เรียบร้อย

5. การปิดแคร์นั้นไม่ว่าจะถนัดซ้ายหรือขวา จะต้องใช้มือซ้ายมัดแคร์เสมอโดยยกมือซ้ายขึ้นให้นิ้วทั้ง 4 ชิดกัน หัวแม่มือพับงอกลงล่าง ปิดที่มือปิดแคร์ให้นิ้วชี้ซ้ายสัมผัสกับมือปิดแคร์ ตรงระหว่างข้อนิ้วกับข้อนิ้วที่สอง การปิดใช้ข้อมือเหวี่ยงให้แรงพอสมควร และมือไม่ต้องตาม แคร์ไปจนสุด ปิดแคร์ แล้วให้มือกลับไปอยู่ท่าที่พร้อมจะพิมพ์ทันที

ทฤษฎีการเรียนรู้ทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะ

สุจิต เพียรชอบ และ สายใจ อินทร์พรหม (2523: 52 -56) กล่าวว่าในการสร้างแบบฝึกต้องยึดหลักตามทฤษฎีการเรียนรู้ทางจิตวิทยา ดังนี้

1. กฎการเรียนรู้ของธอร์นไดค์ เกี่ยวกับกฎแห่งการฝึกหัด ซึ่งกล่าวว่าสิ่งใดก็ตามที่มีการฝึกหัดหรือกระทำบ่อย ๆ ย่อมจะทำให้ผู้ฝึกมีความคล่องและสามารถกระทำได้ดี ในทางตรงกันข้ามสิ่งใดก็ตามที่ไม่ได้รับการฝึกหัด หรือทิ้งไปนานแล้วย่อมจะทำให้ทำได้ไม่ดี ภาษาไทย เป็นวิชาทักษะผู้เรียนจะมีลักษณะทางภาษาที่ดีก็ต่อเมื่อมีการฝึกฝนหรือกระทำซ้ำบ่อย ๆ จากกฎ แห่งการฝึกหัดนี้จะช่วยทำให้การฝึกความคิดสร้างสรรค์สัมฤทธิ์ผล

2. ความแตกต่างระหว่างบุคคล ควรคำนึงถึงว่านักเรียนแต่ละคนมีความรู้ความถนัด ความสามารถและความสนใจต่างกัน ฉะนั้นในการสร้างแบบฝึกหัดควรพิจารณาถึงความ เหมาะสมคือไม่ง่ายและไม่ยากจนเกินไปและควรจะมีแบบฝึกหลาย ๆ แบบ

3. การจูงใจผู้เรียน โดยการจัดทำแบบฝึกหัดจากง่ายไปหายาก เพื่อเป็นการดึงดูด ความสนใจของนักเรียน ซึ่งจะทำให้เกิดผลสำเร็จในการฝึกและช่วยจูงใจให้ติดตามต่อไป

4. ใช้แบบฝึกสั้น ๆ เพื่อไม่ให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อ

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

นักวิชาการทางการศึกษาได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไว้ดังนี้

ปราณี กองจินดา (2549: 42) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถหรือจากกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์เรียนรู้ทางด้านพุทธานุภาพ พินัยทักษะพิสัย และยังจำแนกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ตามลักษณะของวัตถุประสงค์ของการเรียนต่างกัน

ไพโรจน์ คะเชนทร์ (2556) ให้คำจำกัดความผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า คือคุณลักษณะรวมถึงความรู้ ความสามารถของบุคคลอันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน หรือ มวลประสบการณ์ทั้ง

ปวงที่บุคคลได้รับจากการเรียนการสอน ทำให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ของสมรรถภาพทางสมอง ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถสมองของบุคคลว่าเรียนแล้วรู้อะไรบ้าง และมีความสามารถด้านใดมากน้อยเท่าไร ตลอดจนผลที่เกิดขึ้นจากการเรียนการฝึกฝนหรือประสบการณ์ต่าง ๆ ทั้งในโรงเรียน ที่บ้าน และสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ รวมทั้งความรู้สึก ค่านิยม จริยธรรมต่าง ๆ ก็เป็นผลมาจากการฝึกฝนด้วย

ความหมายของความพึงพอใจ

นักวิชาการทางการศึกษาได้ให้ความหมายของความพึงพอใจ ไว้ดังนี้

กชกร เบ้าสุวรรณ และคณะ (2550) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกยินดี พอใจ ขอบใจของบุคคลหนึ่งที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะ เกิดขึ้นได้ต่อเมื่อบุคคลเหล่านั้นได้รับการตอบสนองในสิ่งที่ตนเองต้องการหรือเป็นไปตามเป้าหมายที่ วางไว้ เมื่อความต้องการของบุคคลนั้น ได้รับการตอบสนองหรือบรรลุมุ่งหมายในระดับหนึ่ง ความรู้สึก ดังกล่าว จะลดลงหรือไม่เกิดขึ้นหาก ความต้องการหรือจุดมุ่งหมายนั้นไม่ได้รับการตอบสนอง

จิราพร กำจัดทุกข์ (2552) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่เป็นการยอมรับ ความรู้สึกที่ยินดีความรู้สึกชอบในการได้รับบริการหรือได้รับการตอบสนองตามความคาดหวังหรือ ความต้องการที่บุคคลนั้นได้ตั้งไว้.

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กรองแก้ว วงษ์สุวรรณ (2562: บทคัดย่อ). ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะด้านการ พิมพ์ดีดภาษาไทย วิชา พิมพ์ดีดเบื้องต้น เรื่อง การสืบนิ้ว และฝึกพิมพ์แป้น (แป้นเหย้า) โดยใช้สื่อเกม พิมพ์ดีด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสตรีพัทลุง การวิจัยในครั้งนี้มีจุดประสงค์ 1) เพื่อ พัฒนาเกม วิชา พิมพ์ดีดเบื้องต้น เรื่อง การสืบนิ้ว และฝึกพิมพ์แป้น (แป้นเหย้า) สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และหาค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) ด้าน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียน และหลังเรียน วิชา พิมพ์ดีด เบื้องต้น เรื่อง การสืบนิ้ว และฝึกพิมพ์แป้น (แป้นเหย้า) โดยใช้สื่อเกมพิมพ์ดีด ผลการวิจัย พบว่า เกม พิมพ์ดีด วิชา พิมพ์ดีดเบื้องต้น เรื่อง การสืบนิ้ว และฝึกพิมพ์แป้น (แป้นเหย้า) สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสตรีพัทลุง ที่ผู้ศึกษาคัดเลือกนำมาใช้ใน การจัดการเรียนการสอนมี ประสิทธิภาพเท่ากับ 83.37/86.72 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ที่ 80/80 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียน และหลังเรียน วิชา พิมพ์ดีดเบื้องต้น เรื่อง การสืบนิ้ว และฝึก พิมพ์แป้น (แป้นเหย้า) โดยใช้เกมพิมพ์ดีด เท่ากับ 0.5722 แสดงว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น 0.5722 หรือคิดเป็นร้อยละ 557.22

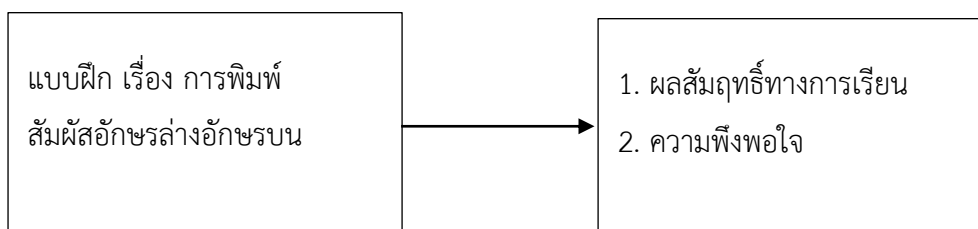
รัชชก จินะตา (2562: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการพิมพ์สัมผัสของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มคอมพิวเตอร์ธุรกิจ (ทวิศึกษา) โรงเรียนสามเงาวิทยาคม ภาคเรียนที่

1 ปีการศึกษา 2562 โดยแบบฝึกพิมพ์สัมผัส มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแบบฝึกพิมพ์สัมผัส ของนักเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มคอมพิวเตอร์ธุรกิจ (ทวิศึกษา) โรงเรียนสามเงาวิทยาคม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 และเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการพัฒนาทักษะการพิมพ์สัมผัส กลุ่มเป้าหมาย คือ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มคอมพิวเตอร์ธุรกิจ (ทวิศึกษา) โรงเรียนสามเงาวิทยาคม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ทั้งหมด จำนวน 14 คน ที่ไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีทักษะการพิมพ์สัมผัสสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 70 ที่ค่าเฉลี่ย 3.79 จึงชี้ให้เห็นว่าการเรียนโดยใช้แบบฝึกพิมพ์สัมผัส ทำให้นักเรียนมีทักษะ การพิมพ์สูงขึ้น การพิจารณา ผลการทดสอบสมมติฐาน จากเกณฑ์ผ่านที่กำหนดที่ร้อยละ 70 มีค่าเฉลี่ยร้อยละรวมที่ 75.71 ของคะแนนรวมทั้งหมด และมีความพึงพอใจต่อการใช้แบบพิมพ์สัมผัส โดยภาพรวมอยู่ในระดับดีมีค่าเฉลี่ย 4.26 คิด เป็นร้อยละ 85.14

กนกวรรณ พันพิมพ์ (2563: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการพิมพ์ไทยแบบ สัมผัสโดยใช้โปรแกรมฝึกพิมพ์ระดับชั้น ปวช.1 แผนกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีวัตถุประสงค์เพื่อ พัฒนา ทักษะการพิมพ์ไทยแบบสัมผัส โดยใช้โปรแกรมฝึกพิมพ์ในการพัฒนาการพิมพ์แบบสัมผัส โดยใช้ โปรแกรมหัดพิมพ์ดีดที่มีทั้งพิมพ์ไทยและพิมพ์อังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนได้ใช้โปรแกรมครบ ทุกขั้นตอน ทำให้มีผลการเรียนสูงขึ้นทุกคน มีความชำนาญในการใช้แป้นเหย้าดีขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจาก ความสนใจ ตั้งใจปฏิบัติจริงจัง และโดยการกำกับดูแลของครูผู้สอนอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 7 ห้อง 291 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ห้อง 1/4
รอบเช้า จำนวน 37 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบฝึก เรื่อง การพิมพ์อักษรล่าง อักษรบน
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน ที่มีต่อแบบฝึก

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบฝึก เรื่อง การพิมพ์อักษรล่าง อักษรบน มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก

1.2 สร้างแบบฝึก จำนวน 5 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 อักษร ฟ ห ก ด ส ว พ อ ท ร

ชุดที่ 2 อักษร น ม ส ป ย ว บ ล ง

ชุดที่ 3 อักษร ค ก ต จ ข ร ญ

ชุดที่ 4 อักษร ถ ง ล ย บ ต ม

ชุดที่ 5 อักษร ฐ ฑ ฒ ฎ ฌ ฐ ฒ ซ

1.3 นำแบบฝึกไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน เชี่ยวชาญ
ในการพิมพ์ดีด ด้านเครื่องมือ และตรวจสอบความสอดคล้อง พร้อมแก้ไขตามคำแนะนำของ
ผู้เชี่ยวชาญ

1.4 หาค่า IOC ได้ประสิทธิภาพ อยู่ระหว่าง 0.67-1.00

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพดังนี้

2.1 ศึกษาคำอธิบายรายวิชา และจุดประสงค์ของการเรียนรู้

2.2 กำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม และสร้างตารางวิเคราะห์ข้อสอบ โดยยึดตาม
จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เพื่อกำหนดข้อสอบ และกำหนดขั้นตอนในการวัดผล

2.3 สร้างแบบทดสอบตามที่กำหนดไว้ในตารางวิเคราะห์ข้อสอบโดยให้สอดคล้องกับ
เนื้อหาย่อยและจุดประสงค์การเรียนรู้แต่ละบทเรียน สร้างข้อสอบเป็นแบบเก็บคะแนนด้านทักษะพิสัย
โดยมีคำที่จะพิมพ์ทั้งหมด 20 คำ 20 คะแนน ใช้เวลาพิมพ์ 15 นาที

2.4 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเรียบร้อยแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเครื่องมือวัดผลจำนวน 3 คน
ตรวจสอบความสอดคล้อง ซึ่งมีรายนามต่อไปนี้

- อาจารย์ปนัดดา พิริยชนานันท์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน
- อ.วิลาวัลย์ สีสารัตน์ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน
- อ.นาตยา ปรีชา ผู้เชี่ยวชาญด้านพิมพ์ดีด

โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง คือ

เห็นว่าสอดคล้อง	ให้คะแนน + 1
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน 0
เห็นว่าไม่สอดคล้อง	ให้คะแนน - 1

นำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC แล้วเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ได้ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67-1.00

2.5 นำแบบทดสอบไปปรับปรุงแก้ไข ต่อจากนั้นพิมพ์แบบทดสอบฉบับจริง

2.6 นำแบบทดสอบฉบับจริงไปใช้

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิชาพิมพ์ไทยเบื้องต้น มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับความพึงพอใจและเอกสารเกี่ยวกับการสร้างแบบสอบถาม จากนั้นสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อวิชาพิมพ์ไทยเบื้องต้น เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักศึกษามีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิดให้เลือกตอบ ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้แบบฝึกทักษะ จำนวน 10 ข้อ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับของลิเคิร์ท (Likert Scale) โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้ 5 คะแนน หมายถึง พึงพอใจมากที่สุด 4 คะแนน หมายถึง พึงพอใจมาก 3 คะแนน หมายถึง พึงพอใจปานกลาง 2 คะแนน หมายถึง พึงพอใจน้อย และ 1 คะแนน หมายถึง พึงพอใจน้อยที่สุด สำหรับเกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย ใช้เกณฑ์ ดังนี้ 4.51-5.00 หมายถึง ความพึงพอใจมากที่สุด 3.51-4.50 หมายถึง ความพึงพอใจมาก 2.51-3.50 หมายถึง ความพึงพอใจปานกลาง 1.51-2.50 หมายถึง ความพึงพอใจน้อยและ 1.00-1.50 หมายถึง ความพึงพอใจน้อยที่สุด (บุญชม ศรีสะอาด, 2545: 121) โดยทำแบบสอบถามให้นักศึกษาแสดงความพึงพอใจด้วยการให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

3.2 นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้แบบฝึก รายวิชาพิมพ์ไทยเบื้องต้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ข้อคำถามและภาษาที่ใช้ โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ดำเนินการแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำแบบสอบถาม ไปหาค่า IOC รายข้อ ได้ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ได้แบบสอบถาม ฉบับสมบูรณ์นำไปเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้กับนักเรียน และทดสอบก่อนเรียนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 20 ข้อ 20 คะแนน

2. ดำเนินการเรียนการสอน ตามบทเรียนเรียนของหน่วยการเรียนรู้ โดยให้นักเรียนทำแบบฝึก 5 ชุด เป็นเวลา 5 สัปดาห์ พิมพ์ชุดละ 10 ครั้ง ดำเนินการดังนี้

สัปดาห์ที่ 1 แบบฝึกอักษรกลาง อักษร ฟ ห ก ด ส ว พ อ ท ร

สัปดาห์ที่ 2 แบบฝึกอักษรกลาง อักษร น ม ส ป ย ว บ ล ง

สัปดาห์ที่ 3 แบบฝึกอักษรกลาง อักษร ค ฎ ต จ ข ร น ญ

สัปดาห์ที่ 4 แบบฝึกอักษรกลาง อักษร ถ ง ล ย บ ด ม

สัปดาห์ที่ 5 แบบฝึกอักษรบน อักษร ฐ ฑ ฒ ฎ ฏ ฌ ษ

เมื่อนักเรียนทำแบบฝึกครบ 5 ชุด จึงทำแบบทดสอบหลังเรียน และทำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อแบบฝึก

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึก วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ t-test แบบ Dependent ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

2. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึก โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 คะแนนพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคนที่พิมพ์ตามแบบฝึกระหว่างเรียน

คนที่	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ครั้งที่ 4	ครั้งที่ 5	ครั้งที่ 6	ครั้งที่ 7	ครั้งที่ 8	ครั้งที่ 9	ครั้งที่ 10	คะแนนพัฒนาการ
คะแนน	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	
1	4	6	6	6	7	7	7	8	7	8	4
2	4	5	6	6	6	7	7	8	8	8	4
3	5	6	5	6	6	6	7	7	7	7	2
4	5	5	6	6	6	7	7	7	8	8	3
5	5	6	7	7	6	7	7	8	7	8	3
6	6	5	6	6	6	7	7	8	7	8	3
7	6	6	7	6	6	7	7	8	8	8	3
8	5	7	7	6	7	6	7	8	8	9	4
9	4	5	6	6	6	7	7	6	8	8	4
10	3	6	6	7	7	7	7	8	8	8	5
11	5	5	6	6	7	7	8	8	7	8	3
12	4	6	6	7	7	6	7	7	8	8	4
13	6	6	6	7	7	7	8	8	8	8	2
14	5	6	6	7	6	7	6	8	7	8	3
15	5	7	6	6	7	7	7	8	8	7	3

ตารางที่ 1 คะแนนพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคนที่พิมพ์ตามแบบฝึกหัดระหว่างเรียน (ต่อ)

คนที่	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ครั้งที่ 4	ครั้งที่ 5	ครั้งที่ 6	ครั้งที่ 7	ครั้งที่ 8	ครั้งที่ 9	ครั้งที่ 10	คะแนนพัฒนาการ
16	5	6	7	7	7	8	7	8	7	8	3
17	6	7	7	6	7	8	7	7	8	8	2
17	6	6	7	7	7	8	8	7	8	9	3
19	6	6	7	6	7	7	7	8	7	8	2
20	4	5	6	6	7	7	8	7	8	7	4
21	3	6	7	7	8	7	8	7	8	9	6
22	2	6	6	6	6	7	7	7	8	8	6
23	3	7	6	7	7	8	8	8	7	8	5
24	2	6	7	7	7	7	8	8	8	9	7
25	4	5	6	6	6	7	7	7	8	8	4
26	4	5	6	6	6	7	7	8	7	8	4
27	5	6	6	7	7	7	7	8	8	8	3
28	5	6	6	6	6	7	7	7	8	8	3
29	5	6	6	6	7	6	7	8	8	7	3
30	5	6	6	7	7	7	8	8	8	8	3
31	4	5	6	6	7	7	8	7	8	7	4
32	2	6	7	7	8	7	8	7	8	9	7
33	3	6	6	6	6	7	7	7	8	8	5
34	3	7	6	7	7	8	8	8	7	8	5
35	2	6	7	7	7	7	8	8	8	9	7
36	4	5	6	6	6	7	7	7	8	8	4
37	4	5	6	6	6	7	7	8	7	8	4
คะแนนพัฒนาการ											2-7

จากตารางที่ 1 พบว่า นักเรียนมีการพัฒนาทักษะด้านการพิมพ์แต่ละคน ระหว่างเรียน นักเรียนมีคะแนนพัฒนาการเพิ่มขึ้น อยู่ระหว่าง 2-7 คะแนน แสดงว่า นักเรียนมีพัฒนาทักษะด้านการพิมพ์สูงขึ้น

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและ หลังเรียนด้วยแบบฝึกของนักเรียน รายวิชาพิมพ์ไทยเบื้องต้น

คะแนน	N	\bar{X}	SD	t	sig
ก่อนเรียน	37	4.91	1.97	24.965*	.000
หลังเรียน	37	16.29	1.59		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนเท่ากับ 16.29 คะแนนก่อนเรียนเท่ากับ 4.91 มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 11.38 ค่า t เท่ากับ 24.965 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึก ของนักเรียนในวิชาพิมพ์ไทยเบื้องต้น

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความพึงพอใจ
1. แบบฝึกกำหนดวัตถุประสงค์ชัดเจน	4.25	0.74	มาก
2. เนื้อหามีความเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.08	0.78	มาก
3. เนื้อหาในการทำแบบฝึกครอบคลุมหลักสูตรทุกขั้นตอน	4.37	0.49	มาก
4. เนื้อหาแบบฝึกเป็นไปตามลำดับขั้นตอนจากง่ายไปหายาก	4.60	0.60	มากที่สุด
5. นักเรียนมีความรับผิดชอบ	4.34	0.96	มาก
6. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการพิมพ์	4.37	0.68	มาก
7. นักเรียนมีการพัฒนาการพิมพ์	4.42	0.81	มาก
8. นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลกับครูผู้สอน	4.40	0.49	มาก
ระดับความพึงพอใจโดยรวม	4.35	0.61	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้แบบฝึก ของนักเรียนในการพัฒนาฝึกการพิมพ์วิชาพิมพ์ไทยเบื้องต้น ภาพรวม อยู่ในระดับมาก (\bar{X} =4.35, SD=0.61) เมื่อพิจารณาเป็น

รายการเกือบทุกรายการอยู่ในระดับมา มีคะแนนสูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ เนื้อหาแบบฝึก เป็นไปตามลำดับขั้นตอนจากง่ายไปหายาก ($\bar{X}=4.60$, $SD=0.60$) และคะแนนต่ำสุดอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ เนื้อหาที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ($\bar{X}=4.08$, $SD=0.78$)

สรุปผลการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการพัฒนาทักษะด้านการพิมพ์ ด้วยแบบฝึก มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05
2. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้แบบฝึกการพิมพ์ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.35$, $SD=0.61$)

อภิปรายผล

1. การพัฒนาทักษะด้านการพิมพ์ ด้วยแบบฝึก พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ทั้งนี้เป็นเพราะนักเรียน ได้รับการฝึกฝนให้พิมพ์ซ้ำ ๆ หลาย ๆ ครั้ง จากที่พิมพ์ไม่ได้ ก็สามารถพิมพ์ได้ดีขึ้น จึงส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของธอร์นไคต์ (2557) ที่ได้กล่าวว่า สิ่งใดก็ตาม ที่มีการฝึกหัดหรือกระทำบ่อย ๆ ย่อมทำให้ผู้ฝึกมีความคล่องและสามารถกระทำได้ดี และสอดคล้องกับงานวิจัยของกรองแก้ว วงษ์สุวรรณ (2562: บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะด้านการพิมพ์ดีดภาษาไทย วิชา พิมพ์ดีดเบื้องต้น เรื่อง การสปีนนิ้ว และฝึกพิมพ์แป้น (แป้นเหย้า) โดยใช้สื่อเกมพิมพ์ดีดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสตรีพิบูลย์ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียน และหลังเรียน วิชา พิมพ์ดีดเบื้องต้น เรื่อง การสปีนนิ้ว และฝึกพิมพ์แป้น (แป้นเหย้า) โดยใช้เกมพิมพ์ดีด เท่ากับ 0.5722 แสดงว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น 0.5722 หรือคิดเป็นร้อยละ 57.22

2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดฝึก พบว่าอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้เป็นเพราะนักเรียนได้รับการฝึกพิมพ์ และได้รับการเอาใจใส่ จากครูผู้สอน ทำให้มีการพัฒนาการพิมพ์ที่ดี จากครูผู้สอน ที่คอยให้คำปรึกษา แนะนำ จนพิมพ์ได้ดีและมีความพึงพอใจต่อชุดฝึก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ลักษณะ อินทะจักร (2538) ที่ได้กล่าวว่า แบบฝึกเสริมทักษะหมายถึง แบบฝึกที่ครูสร้างขึ้น โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัชนกจินะตา (2562: บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการพิมพ์สัมผัสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มคอมพิวเตอร์ธุรกิจ (ทวิศึกษา) โรงเรียนสามเงาวิทยาคม ภาคเรียนที่1 ปี

การศึกษา 2562 โดยแบบฝึกพิมพ์สัมผัส ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้แบบพิมพ์สัมผัส โดยภาพรวมอยู่ในระดับดีมีค่าเฉลี่ย 4.26 คิดเป็นร้อยละ 85.14

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ควรสร้างแบบฝึกให้มีความยากมากขึ้นโดยผสมคำเป็นประโยค
2. ควรสร้างแบบฝึกให้มีเนื้อหาที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยการพัฒนาแบบฝึกการพิมพ์ด้วยการผสมคำเป็นประโยค เพื่อฝึกทักษะการพิมพ์เพิ่มมากขึ้น
2. ควรศึกษาวิจัยการพัฒนาแบบฝึกการพิมพ์ร่วมกับเทคนิคการสอนแบบลงมือปฏิบัติ

เอกสารอ้างอิง

- กชกร เบ้าสุวรรณ และคณะ. (2550). ความพึงพอใจต่อการศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ศูนย์ จังหวัดสุโขทัย. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- กนกวรรณ พันพิมพ์. (2563). การพัฒนาทักษะการพิมพ์ไทยแบบสัมผัสโดยโปรแกรมฝึกพิมพ์ระดับขั้น ปวช. 1 แผนกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ. สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ.
- กรองแก้ว วงษ์สุวรรณ. (2562). การพัฒนาทักษะด้านการพิมพ์ดีดภาษาไทย วิชา พิมพ์ดีดเบื้องต้น เรื่อง การสปีนนิ้ว และฝึกพิมพ์แป้น (แป้นเหย้า) โดยใช้สื่อเกมพิมพ์ดีด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสตรีพัทลุง. ค้นเมื่อ 23 ตุลาคม 2565. จาก <https://krustation.com>.
- เกสร รอดเดช. (2522). การสร้างแบบฝึกเพื่อส่งเสริมการอ่านออกเสียงพยัญชนะ ฟ ฝ คว ขว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในจังหวัดนครศรีธรรมราช. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จิราพร กำจัดทุกข์. (2552). ความพึงพอใจหลังการตัดสินใจซื้อคอนโดมิเนียมในเขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปราณี กองจินดา. (2549). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์และทักษะการคิดเลขในใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบชิปปาโดยใช้แบบฝึกหัดที่เน้น ทักษะการคิดเลขในใจกับนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้คู่มือครู. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

- พรชัย ผาดไทยสง. (2545). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะกิจกรรมขั้นตอนที่ 5 เรื่องผักบุ้ง
ประกอบการสอนภาษาไทยมุ่งประสบการณ์ทางภาษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียน
ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดอำนาจเจริญ. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.
- พานี ล้ออุทัย และ สุธรรม วิชชุรังสี. (2562). พิมพ์ไทยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: พัฒนาการ.
- ไพโรจน์ คะเซนทร์. (มปป). การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ค้นเมื่อ 17 มกราคม 2566, จาก
www.WalloongPel.com/Sgrawi_chakam/1-10.pdf.
- รัชนก จินะตา. (2562). การพัฒนาทักษะการพิมพ์สัมผัสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่ม
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ (ทวิศึกษา) โรงเรียนสามเงาวิทยาคม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา
2562. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 38 อำเภอสามเงา จังหวัดตาก.
- ลักขณา อินทะจักร. (2538). ลักษณะที่ดีของแบบฝึกเสริมทักษะ. ค้นเมื่อ 25 ธันวาคม 2565, จาก
ir.rmuti.ac.th/xmlui/bitstream/handle/123456789/233/contents.pdf.
- ศศิธร ัญญลักษณ์นันท์. (2542). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและสืบค้น. กรุงเทพฯ: เวิร์ดเวฟ เอ็ด
ดูเคชั่น.
- สุจริต เพียรชอบ และ สายใจ อินทร์มพรรย์. (2523). วิธีสอนภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษา.
กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิชย์.
- Thorndike, Edward Lee. (1975). **Connectionism Theory**. University of London.

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษสำหรับงานโรงแรม
เรื่อง การพูดบริการในงานโรงแรม โดยใช้แบบฝึกการพูดบริการในงานโรงแรม ของ
นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ
The Result of study in English for Hotel Subject “Service Speaking in
Hotel” By Service Speaking in Hotel Practice of Vocational Certificate 3
at Wimol Business Administration Technological College

ศรินันทรา สีทองสุข¹, ธนัชชา ทองมิตร²

¹สาขาวิชากลุ่มงานภาษาต่างประเทศ วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ, E-mail: srinuntra@gmail.com

²สาขาวิชากลุ่มงานภาษาต่างประเทศ วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ, E-mail: 10024@wbac.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการพูดบริการในงานโรงแรม ในวิชาภาษาอังกฤษสำหรับงานโรงแรม ตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการพูดโดยใช้แบบฝึกการพูดบริการในงานโรงแรม ก่อนเรียนและหลังเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ การเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการเลือกเจาะจง (Purposive Sampling) คือ ห้อง ชร. 311 จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1. แผนการจัดการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษสำหรับงานโรงแรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 จำนวน 6 บทเรียน 2. แบบฝึกการพูดบริการในงานโรงแรม จำนวน 6 ชุด และ 3. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนในวิชาภาษาอังกฤษสำหรับงานโรงแรม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบที

ผลการวิจัย พบว่า ผลประสิทธิภาพของแบบฝึกการพูดบริการในงานโรงแรม โดยใช้แบบฝึกการพูดบริการในงานโรงแรมของนักศึกษา ตามเกณฑ์ 80/80 หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง คือ 85.46/90.86 และการเปรียบเทียบการพูดโดยใช้แบบฝึกการพูดบริการในงานโรงแรม ในวิชาภาษาอังกฤษสำหรับงานโรงแรม สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: วิชาภาษาอังกฤษสำหรับงานโรงแรม, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, การพูดบริการในงานโรงแรม

Abstract

This research the objectives were 1) to find the effectiveness of the hotel service speaking practice in the subject English for hotel work according to the 80/80 criterion. 2) To compare speaking achievement using service speaking exercises in hotel work before and after studying. The sample group used in this research is students who are studying at the vocational certificate level 3, semester 1, Academic Year 2022, Wimol Business Administration Technological College. Group selection the sample by purposive sampling was Phol.311 with 30 students. The research tools were 1. English language learning plan for hotel work. Vocational certificate level, 3rd year, 6 lessons. 2. 6 sets of hotel speaking practice exercises and 3. Pretest and post test in English for service business. Statistics used in data analysis include percentage. Mean, Standard deviation, and t-test statistics.

The result of the research found that speaking in hotel work using practice speaking in service at work student hotel it was significantly higher after the experiment than before the experiment. Statistics at level .05 and the effectiveness of service speaking exercises in hotels in English subject for hotel work, it was higher than the set criteria.

Keywords: English for Hotel Subject, learning achievement, service speaking in Hotel

บทนำ

ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับงานโรงแรม ของนักศึกษาระดับชั้น ปวช. 3 เมื่อมีการทดสอบเพื่อวัดความรู้เกี่ยวกับเรื่องการพูดบริการในงานโรงแรม โดยใช้แบบฝึกการพูดบริการในงานโรงแรม พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ในห้อง ชร.311 ไม่ทราบว่า จะเริ่มต้นพูดในการบริการกับแขกที่มาพักและรับบริการได้อย่างไร ทั้ง ๆ ที่ได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษจากบทเรียนอย่างเข้าใจมาแล้วนั้น ก็เนื่องมาจากนักศึกษาไม่ได้พบและสัมผัสกับการนำไปใช้ได้จริง ๆ หรือที่เกิดขึ้นในการเรียนรู้เกี่ยวกับงานโรงแรม การพูดบริการในงานโรงแรม ก็ไม่สามารถพูดบริการได้ จึงทำให้มีคะแนนการสอบพูดน้อยในการทำแบบทดสอบ ซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่น่าจะเกิดขึ้นกับนักศึกษา ทั้งที่เป็นเรื่องใกล้ตัวนักศึกษาเอง จึงทำให้ผู้วิจัยต้องทำการแก้ไขปัญหาเรื่องการพูดบริการในงานโรงแรม โดยใช้แบบฝึกการพูดบริการในงานโรงแรมกับนักศึกษาที่มีการบริการอยู่ในงานโรงแรมในส่วนต่าง ๆ เช่น การพูดบริการในงานของ 1. พนักงานต้อนรับส่วนหน้า 2. พนักงานขนสัมภาระ 3. พนักงานโอเพอเรเตอร์ 4. พนักงาน

บริการซักรีด 5. พนักงานเสิร์ฟ 6. พูตนำเสนอหน้าแถวในตอนเช้า มาประกอบในการเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องการพูดบริการในงานโรงแรม โดยใช้แบบฝึกการพูดบริการในงานโรงแรม เพราะนักศึกษาส่วนใหญ่ก็มีพื้นฐานความรู้ด้านภาษาอังกฤษติดตัวมาบ้างแล้ว และนักศึกษาบางคนก็ไปทำงานนอกเวลาช่วงวันหยุด วันเสาร์-อาทิตย์ในโรงแรมต่าง ๆ อยู่แล้ว จึงได้นำประเด็นนี้มาใช้ในการแก้ปัญหาในเรื่องการเรียนให้สมบูรณ์และนำไปใช้ประโยชน์ในการทำงานในงานโรงแรม และสามารถให้บริการได้อีกด้วย นอกจากนี้แล้วนักศึกษาที่ได้รับการฝึกยังมีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ และปฏิบัติได้จริงในเรื่องการพูดบริการในงานโรงแรม โดยใช้แบบฝึกการพูดการบริการในงานโรงแรมได้ถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวรรณภา ยุทธภริรัตน์, ดวงพร ผกามาศ, ยุทธภรณ์ ชูสาย เรื่องการใช้ภาษาอังกฤษของพนักงานต้อนรับส่วนหน้าของโรงแรมอิสระในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า การใช้ภาษาอังกฤษของพนักงานต้อนรับส่วนหน้าของโรงแรมอิสระ ในกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อหาประสิทธิภาพในการพูดโดยใช้แบบฝึกการพูดบริการในงานโรงแรม ก่อนเรียนและหลังเรียนตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ของแบบฝึกพูดโดยใช้ แบบฝึกการพูดบริการในงานโรงแรม ในวิชาภาษาอังกฤษสำหรับงานโรงแรม

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลักและศิลปะการพูด

1. บรรดาทักษะพื้นฐานการเรียนรู้ภาษา 4 ด้านอันประกอบด้วย การฟัง พูด อ่าน เขียน นั้น การพูด นับเป็นทักษะด้านการแสดงออก (Productive Skill) การฟังนับเป็นทักษะด้านการรับ (Receptive Skill) การพูดและการฟังเป็นทักษะที่มนุษย์ใช้เพื่อการสื่อสารควบคู่กันไปมากที่สุด เนื่องจากต้องใช้ ทักษะทั้งสองเพื่อสื่อความหมาย ถ่ายทอดความในใจ สร้างความเข้าใจ ผู้พูดสามารถเปล่งเสียงออกมา เป็นถ้อยคำภาษาอย่างที่เรียกว่า การสื่อสารเชิงวจนะ (Verbal Communication) พร้อมทั้ง ใช้อากัปกริยาท่าทางต่าง ๆ ประกอบการพูด ที่เรียกว่า การสื่อสารเชิงอวจนะ (Non-Verbal Communication) เพื่อสื่อความหมายให้ผู้ฟังรับรู้ได้อย่างแจ่มชัดมากยิ่งขึ้น การพูดจึงเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ซึ่งต้องมีการศึกษาเรียนรู้และฝึกฝน เพื่อให้ผู้พูดสามารถนำไปใช้ในการติดต่อสื่อสาร ถ่ายทอดความรู้ ความคิด บอกเล่าความในใจ หรือสื่อความหมายตามที่ตนต้องการ ไปยังผู้รับสารซึ่งได้แก่ผู้ฟังได้อย่างมีประสิทธิภาพ ศาสตร์การพูดจึงเป็นวิชาความรู้ที่มีหลักการ มีระเบียบปฏิบัติที่สามารถเรียนรู้ได้อย่างเป็นระบบ และเมื่อผู้พูดนำหลักการที่ตนได้เรียนรู้ไปปฏิบัติ โดยใช้

ความสามารถในการเรียงร้อยถ้อยคำ วลี ประโยค สำนวนภาษา เพื่อส่งสารไปยังผู้ฟังได้อย่าง
สละสลวย กระชับ ประทับใจ ได้ใจความที่สมบูรณ์ครบถ้วน จึงนับเป็นการใช้หลักและศิลปะการพูดได้
อย่างเหมาะสม

2. ศาสตร์และศิลป์ของการพูด การพูด เป็นพฤติกรรมการสื่อสารที่เกิดจากการถ่ายทอด
ความรู้ ความคิด ความรู้สึก หรือความต้องการของผู้พูด ซึ่งเป็นผู้ส่งสารที่มีความหมายไปยังผู้ฟังซึ่ง
เป็นผู้รับสาร โดยใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง สีหน้า แววตา และอากัปกิริยาท่าทาง เพื่อให้ผู้ฟังรับรู้ เข้าใจ
และสนองตอบต่อสารที่ผู้พูดได้สื่อมาถึงตน การพูดเป็นสิ่งจำเป็นและมีความสำคัญต่อการ
ติดต่อสื่อสารในทุกสาขาอาชีพ เพราะทุกสาขาอาชีพ ต้องอาศัยการพูดเพื่อสื่อความหมายตามที่ตน
ต้องการไปยังผู้ฟัง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดความเข้าใจ และรับรู้ตรงกัน สุนทรภู่ กวีเอกของไทย
ผู้สร้างสรรค์ผลงานวรรณคดีไทยอันทรงคุณค่า ท่านได้แต่งคำประพันธ์ อันเป็นอมตะแห่งบทกวีซึ่ง
สะท้อนให้เห็นศาสตร์และศิลป์ของการพูด ให้เราฟังระลึกถึงและจดจำอยู่ เสมอเมื่อจะเจรจา
ติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นไม่ว่าจะเป็นเรื่องใดก็ตาม ดังนี้ 25.(290-299).indd 290 30/4/2561 20:11:19
หลักและศิลปะการพูด 291 “ถึงบางพูดพูดดีเป็นศรีศักดิ์ มีคนรักสรรถ้อยอวยรอยจิต แม้นพูดชั่วตัวตาย
ทำลายมิตร จะชอบผิดในมนุษย์เพราะพูดจา”-นิราศภูเขาทอง “อันอ้อยตาลหวานลิ้นแล้วสิ้นซาก แต่
ลมปากหวานไม่รู้หาย แม้นเจ็บอื่นหมิ่นแสนจะแคลนคลาย เจ็บจนตายนั้นเพราะเหน็บให้เจ็บใจ”-
เพลงยาวถวายโอวาท “เป็นมนุษย์สุดนิยมเพียงลมปาก จะได้ยากโหยหิวเพราะชีวหา แม้นพูดดีมีใคร
เขาเมตตา จะพูดจาจงพิเคราะห์ให้เหมาะสม”-พระอภัยมณี ในหนังสืออรธกถาธรรมบท ขุททก
นิกาย ภาคที่ 3 ท่านกล่าวถึงวาจาสุภาสิตโดยเปรียบเทียบ กับดอกไม้งามที่มีสีสวยและมีกลิ่นหอม
ดังนี้ ยลปิ รุจิริ ปุปผิ วณณวนต์ อคนธกั เอวิ สุภาสิตา วาจา อผลา โหติ อุกุพฺพโต ยลปิ รุจิริ ปุปผิ
วณณวนต์ สุนธกั เอวิ สุภาสิตา วาจา สผลา โหติ สุกุพฺพโต ฯ คำแปล: ดอกไม้งาม มีสีสวย แต่ไม่มี
กลิ่น ฉันทิ วาจาสุภาสิต ย่อมไม่มีผลแก่บุคคลผู้ไม่ทำตาม ฉันทันั้น แต่วาจาสุภาสิตย่อมมีผลแก่ผู้ทำ
ตามด้วยดี เหมือนดอกไม้งาม มีสีสวย และมีกลิ่นหอม ฉะนั้น ข้อความข้างต้นช่วยให้เห็นศาสตร์และ
ศิลป์ของการพูด ที่ทุกคนควรเรียนรู้และฝึกฝนจนสามารถ นำไปปฏิบัติจนเห็นผลได้จริง ช่วยให้เกิด
การพัฒนาตนเองในทุกด้าน การพูดเป็นกระบวนการที่ต้อง มีการคิดวิเคราะห์อย่างรอบคอบ มีการ
วางแผน มีการวิเคราะห์ผู้ฟัง และเลือกใช้ภาษาที่เหมาะสม กับกลุ่มผู้ฟัง การฝึกฝนทักษะการพูดจึง
เป็นการพัฒนาศักยภาพของตนเองทั้งในด้านกายภาพและ ด้านความคิด ทั้งนี้เพื่อปรับบุคลิกภาพของ
ตนเองให้พร้อมในทุกสถานการณ์ เพราะเหตุนี้ การพูดจึงเป็น จุดเริ่มต้นของการเสริมสร้างความมี
มนุษย์สัมพันธ์ที่ดี ช่วยสร้างภาวะความเป็นผู้นำ และเป็นสะพาน เชื่อมโยงไปสู่ความสำเร็จในการ
ดำเนินชีวิต ในที่นี้สามารถสรุปสาระสำคัญอันว่าด้วยศาสตร์และศิลป์ของการพูดได้ ดังนี้ 1) การพูด
ช่วยให้มนุษย์มีความเข้าใจซึ่งกันและกัน เนื่องจากการพูดเป็นเครื่องมือสื่อสารที่สำคัญ ที่สุด ซึ่งจะทำ
ให้มนุษย์อยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างปกติสุข ช่วยสร้างความสัมพันธ์ที่ทำให้เกิดความรู้สึก ที่ดีต่อกัน

และทำให้มนุษย์ได้เปิดเผยตนเองไปสู่โลกกว้างทั้งในระดับบุคคล ระดับสังคม และระดับชาติ ได้อย่าง
ดียิ่ง 25.(290-299).indd 291 30/4/2561 20:11:19 292 สารนิพนธ์พุทธศาสตรบัณฑิต 2561 2)
การพูดช่วยให้เกิดการรับรู้ความหมายร่วมกัน ด้วยเหตุผลของกระบวนการทางสังคม มนุษย์ จึงมี
ความจำเป็นที่จะต้องติดต่อสื่อสารซึ่งกันและกันอยู่ตลอดเวลา การสร้างความเข้าใจเพื่อให้เกิดการ
รับรู้ร่วมกันโดยเฉพาะในด้านการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย จึงเป็นปัจจัยหลักที่จะช่วยให้ขั้นตอนของ
การสื่อสารบรรลุผลได้อย่างมีประสิทธิภาพ 3) การพูดช่วยให้เกิดการตอบสนองระหว่างกัน การ
สื่อสารด้วยการพูดส่วนใหญ่จะมีลักษณะเป็นการสื่อสาร 2 ทาง (Two-way Communication)
กล่าวคือ มีผู้ส่งสารและผู้รับสารใช้ภาษาเป็นสื่อกลางในการเจรจาติดต่อถึงกัน ผู้พูดซึ่งเป็นผู้ส่งสารนั้น
ย่อมคาดหวังถึงปฏิกิริยาตอบสนองจากผู้ฟังซึ่งเป็นผู้รับสาร เพราะการตอบสนองต่อสารเปรียบเสมือน
กระจกเงาที่ช่วยสะท้อนความสำเร็จ ของการพูด 4) การพูดช่วยเสริมสร้างลักษณะความเป็นผู้นำที่ดี
ผู้พูดที่มีการฝึกฝนทักษะการพูดอยู่เสมอ จะช่วยเสริมสร้างคุณลักษณะความเป็นผู้นำ โดยเฉพาะอย่าง
ยิ่ง คือ การเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ผู้อื่น ซึ่งลักษณะการเป็นผู้นำที่ดีนั้นจะแฝงอยู่ในตัวผู้พูดนั่นเอง
ทั้งนี้โดยเริ่มจากการพัฒนาบุคลิกภาพ การวางตัว มารยาทในการพูด การแสวงหาความรู้และ
ประสบการณ์จากการอ่าน การฟัง การสังเกต และการลงมือทำ 5) การพูดช่วยเสริมสร้างความเป็น
ประชาธิปไตย ผู้พูดที่มีการฝึกฝนและพัฒนาตนเองจนเป็นนักพูดที่ดีนั้น ย่อมเป็นผู้มีจิตใจที่เป็น
ประชาธิปไตย กล่าวคือ เป็นผู้ยอมรับความแตกต่างทางความคิด สามารถปรับตัวให้อยู่ร่วมกันได้อย่าง
มีความสุข รู้จักเคารพสิทธิเสรีภาพของบุคคลอื่น มีใจเปิดกว้าง ยอมรับความจริง และน้อมรับคำติชม
เพื่อนำไปแก้ไขพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น

3. แนะนำวิธีและเทคนิคการฝึกพูดภาษาอังกฤษให้เก่งด้วยตนเอง

- ฝึกพูดภาษาอังกฤษกับตัวเองบ่อย ๆ วิธีที่ง่ายที่สุดสำหรับการฝึกพูดภาษาอังกฤษเอง ก็
ต้องเริ่มจากตัวเราเองนี่แหละ! อยู่ว่าง ๆ อยากรบ่น อยากรบยา หรืออยากพูดอะไรกับตัวเองก็พูด
ออกมาเป็นภาษาอังกฤษได้เลย พยายามใส่สำเนียงให้เป๊ะ หรือจะลองเริ่มจากการคิดเป็น
ภาษาอังกฤษก่อนแล้วค่อยพูดออกมาก็ได้ การฝึกพูดกับตัวเองบ่อย ๆ จะช่วยให้เรามั่นใจมากขึ้น

- ฝึกพูดภาษาอังกฤษกับเพื่อน พอฝึกพูดกับตัวเองบ่อย ๆ จนมีความมั่นใจมากขึ้นแล้ว
ด่านต่อไปก็คือเพื่อน ๆ หรือคนรอบตัวเรานี่แหละ ไม่ว่าจะเป็นพ่อ แม่ พี่น้อง หรือเพื่อนสนิท นัดแนะ
กับอีกฝ่ายให้เรียบร้อย แล้วค่อย ๆ ฝึกพูดทั้งประโยคบอกเล่า ประโยคคำถาม ประโยคปฏิเสธ สำนวน
หรือวลีต่าง ๆ ยิ่งถ้าอีกฝ่ายเก่งภาษาอังกฤษด้วยแล้วก็จะยิ่งช่วยเราได้เยอะเลย

- ฝึกพูดภาษาอังกฤษจากสิ่งรอบตัว ทั้งการร้องเพลงภาษาอังกฤษ การฝึกพูดจาก
ภาพยนตร์ ซีรีส์ หรือการ์ตูนภาษาอังกฤษ โดยเลือกเรื่องที่เราชอบ และเลือกดูแบบซับไตเติล เริ่มแรก
อาจจะดูแบบที่มีบรรยายภาษาไทยก่อน พอเข้าใจเนื้อเรื่องแล้วก็กลับมาดูใหม่แบบไม่มีบรรยาย

ภาษาไทยอีกครั้ง อาจจะลองสวมบทบาทเป็นตัวละครที่ชอบ สังเกตสำเนียง วิธีการพูดหรือการออกเสียง จากนั้นก็ลองพูดตาม

- เรียนรู้คำศัพท์ใหม่เสมอ ภาษากับคำศัพท์เป็นของคู่กัน การจะฝึกพูดภาษาอังกฤษให้เก่ง แน่แน่นอนว่าเราก็ต้องมีคลังคำศัพท์ที่แน่นพอด้วย เพราะถ้าเราไม่แม่นคำศัพท์ก็คงพูดออกมาให้รู้เรื่องไม่ได้จริงไหม? เพราะฉะนั้นเราจะต้องหมั่นเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ๆ อยู่เสมอ ทั้งในเรื่องของความหมายและการออกเสียง ซึ่งเราสามารถเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษได้จากสิ่งต่าง ๆ รอบตัว เช่น หนังสือ เพลง ภาพยนตร์ อินเทอร์เน็ต ฯลฯ

- ฝึกพูดจาก YouTube อีกหนึ่งวิธีที่เหมาะสมที่สุด ๆ สำหรับใครที่ต้องการฝึกพูดภาษาอังกฤษเองก็คือ การฝึกพูดหรือฝึกออกเสียงจากวิดีโอใน YouTube ซึ่งในปัจจุบันก็มีช่อง YouTube สำหรับ การเรียนหรือการฝึกพูดภาษาอังกฤษให้เลือกมากมาย มีทั้งช่องที่เป็นของเจ้าของภาษาโดยตรง และช่องของคนไทยที่มีสกิลการพูดในระดับดีเยี่ยม รวมไปถึงช่องของอาจารย์จากสถาบันภาษาต่าง ๆ สามารถเลือกช่องที่ดูใจและฝึกพูดตามได้เลย

การบริการที่ดี (Service)

“บริการเป็นสิ่งสำคัญทุกองค์กร”

การให้บริการที่ดี

การบริการ (Service) คือ การให้ความช่วยเหลือ หรือการดำเนินการเพื่อประโยชน์ของผู้อื่น การบริการ ที่ดี ผู้รับบริการก็จะได้รับความประทับใจ และชื่นชมองค์กร ซึ่งเป็นสิ่งดีสิ่งหนึ่งอันเป็นผลดีกับองค์กร ของเรา เบื้องหลังความสำเร็จเกือบทุกงาน มักพบว่างานบริการเป็นเครื่องมือสนับสนุนงานด้านต่าง ๆ เช่น งานประชาสัมพันธ์ งานบริการวิชาการ เป็นต้น ดังนั้น ถ้าบริการดี ผู้รับบริการเกิดความประทับใจ ซึ่งการบริการ ถือเป็นหน้าเป็นตาขององค์กร ภาพลักษณ์ขององค์กรก็จะดีไปด้วย

คำว่า “Service” แยกอักษรออกเป็นความหมายดังนี้

S = Smile (อ่านว่า สมาย) แปลว่า ยิ้มแย้ม

E = enthusiasm (อ่านว่า เอนทูซิแอสซึม) แปลว่า ความกระตือรือร้น

R = rapidness (อ่านว่า เรปปิดเนส) แปลว่า ความรวดเร็ว ครบถ้วน มีคุณภาพ

V = value (อ่านว่า วาลู) แปลว่า มีคุณค่า

I = impression (อ่านว่า อิมเพรสชัน) แปลว่า ความประทับใจ

C = courtesy (อ่านว่า เคอติซี) แปลว่า มีความสุภาพอ่อนโยน

E = endurance (อ่านว่า เอนดูเรน) แปลว่า ความอดทน เกื้ออารมณ

การบริการที่ดีต้องเกิดขึ้นจากใจ เพราะการบริการเป็นการอำนวยความสะดวกให้กับผู้ใช้ เพื่อให้เกิด ความรวดเร็ว สบายใจและพอใจคนส่วนใหญ่คิดว่างานบริการเป็นเรื่องของบริการเป็นเรื่อง

ของการรับใช้ แท้ที่จริงไม่ใช่งานบริการคืองานใด ๆ ก็ได้ที่เกิดจากมีผู้ให้และมีผู้รับอย่างมีเงื่อนไข กล่าวคือ เป็นบริการที่ดีแล้วผู้รับต้องพึงพอใจต้องให้บริการ

ทำไมต้องให้บริการ: ให้บริการเพราะต้องการสนองตอบต่อในทางจิตวิทยาคนเรามีความต้องการถึง 5 ระดับ ตามหลักของมาสโลว์ (Maslow's needs) เริ่มจากต้องการปัจจัยพื้นฐานสำหรับชีวิต ต้องการความรัก ต้องการความปลอดภัย ต้องการคนมีคุณค่า และต้องการเดินสู่ความมีศักยภาพของตน

การปฏิบัติในการให้บริการ

ทางกาย ต้องดูแลสุขภาพร่างกายให้แข็งแรงสดชื่นด้วยอาการกระปรีกระเปร่า ไม่ง่วงเหงาหาวนอน เชื่องซึม มีลักษณะห่มดะหมัง กระฉับกระเฉง กระชุ่มกระชวย หน้าตาสดใส หัวใจเต้นเรียบร้อย ไม่ปล่อยผมรุงรัง หรือหัวยุ่งเป็นกระเชิง การแต่งกายเรียบร้อย ยิ้ม ไหว้ หรือทักทายเหมาะสม กิริยาสุภาพ เป็นคุณสมบัติขั้นพื้นฐาน นอกจากนั้นต้องวางตัวเป็นมิตร เปิดเผย จริ่งใจสนองความต้องการ ของผู้รับบริการอย่างกระตือรือร้น แสดงความเต็มใจที่จะให้บริการ

ทางวาจา ต้องใช้ถ้อยคำชวนฟัง น้ำเสียงไพเราะชัดเจน พูดมีหางเสียง มีคำขานรับเหมาะสม กล่าวต้อนรับและสอบถามว่าจะให้ช่วยบริการอย่างไร พูดแต่น้อยฟังให้มาก ไม่พูดแทรก ไม่กล่าวคำตำหนิ อาจพูดทวนย้ำสิ่งที่มีผู้มาติดต่อต้องการให้เขาฟังเพื่อความเข้าใจตรงกัน พูดให้เกิดประโยชน์ต่อผู้รับบริการ ไม่พูดมากจนเกินจริง พูดเพื่อความสบายใจของผู้รับบริการ และใช้ถ้อยคำเหมาะสม ทางใจ ต้องทำจิตใจให้เบิกบานแจ่มใส ยินดีที่จะต้อนรับ ไม่รู้สึกขุ่นเคืองที่จะต้องรับหน้า หรือพบปะกับคนแปลกหน้าที่ไม่คุ้นเคยกันมาก่อน แต่มาเรียกร้องต้องการนั้น ต้องการนี้ ไม่ปล่อยให้จิตใจหม่นหมองใจลอยขาดสมาธิในการทำงาน เศร้าซึม เบื่อหน่ายหรือเซ็ง

ข้อควรคำนึงเกี่ยวกับการบริการ

การให้บริการเป็นงานที่ล่อแหลม ทำดีก็เสมอตัวผิดพลาดก็ได้รับคำตำหนิจึงเป็นงานที่ต้องการ ความรับผิดชอบสูง และมีจิตใจหนักแน่น ผู้ซึ่งทำงานบริการแล้วเกิดผิดพลาด บางคนก็เสียอกเสียใจ แต่กลับกัน ผู้ซึ่งไม่มีความรับผิดชอบมักกล่าวโทษผู้อื่นป้ายความผิดให้คนต่าง ๆ แม้แต่ ผู้มารับบริการ เป็นเรื่อง การหาแพะรับบาป หรือหาเหตุผลกล่าวอ้างต่าง ๆ นานาให้พ้นไปจากความรับผิดชอบของตน วิธีการให้บริการอันจะทำให้ผู้รับบริการพอใจ จะต้องรู้ความคาดหวังของเขา และปฏิบัติตามความคาดหวังเท่าที่จะเป็นไปได้ ทั้งนี้ย่อมไม่ใช่เรื่องง่าย ๆ เพราะการปฏิบัติด้วยกาย วาจาใจ ต่อคนต่าง ๆ ให้สามารถสนอง ความต้องการของผู้รับบริการแต่ละประเภททุกระดับย่อมมีความยากลำบาก การที่จะให้บริการเป็นที่พอใจ ของทุก ๆ คนดูจะเป็นเรื่องเป็นไปได้ แต่ก็ไม่พ้นวิสัยที่จะทำให้คนส่วนใหญ่พึงพอใจ หากเรามีความมุ่งมั่นที่จะปรับปรุงและพัฒนาการให้บริการอยู่เสมอ

หัวใจของการให้บริการ

หัวใจบริการ หมายถึง การอำนวยความสะดวก การช่วยเหลือ การให้ความกระจ่างการ สนับสนุน การเร่งรัดการทำงานตามสายงาน และความกระตือรือร้นต่อการให้บริการคนอื่น รวมทั้ง การยิ้มแย้มแจ่มใส ให้การต้อนรับด้วยไมตรีจิตที่ดีต่อผู้อื่นต้องการให้ผู้อื่นประสบความสำเร็จในสิ่งที่ เขาต้องการ การที่บุคคลมี หัวใจบริการจะช่วยให้เกิดผลดีต่อคนอื่น ต่อตนเอง และต่องานที่ทำจาก https://www.sichon.go.th/news/doc_download/a_100717_202848.pdf

หัวใจของการให้บริการ คือ

1. ต้องการความรวดเร็ว ยิ่งภาวะการแข่งขันยุคปัจจุบัน ความรวดเร็วของการปฏิบัติงาน ความรวดเร็วของการให้บริการจากการติดต่อจะเป็นที่พึงประสงค์ของทุกฝ่าย ดังนั้น การให้บริการ ที่รวดเร็ว จึงเป็น ที่ประทับใจ เพราะจะไม่ต้องเสียเวลารอคอย สามารถใช้เวลาได้คุ้มค่า ในช่วงเวลา สั้น ๆ สามารถทำงานได้ หลายอย่าง ทำให้สามารถเพิ่มปริมาณและคุณภาพของงานได้
2. ประหยัดเงินและเวลา การให้บริการที่รวดเร็ว ช่วยประหยัดเงินในการจ้าง หรือ ค่าใช้จ่าย การให้บริการ เช่นแทนที่จะใช้เงินจ้างบุคคลทำงาน 3 วัน แต่ผู้ให้บริการทำงานด้วยน้ำใจ การให้บริการด้วยความซื่อสัตย์รวดเร็ว ทำให้การใช้จ่ายเงินน้อยลง เพราะงานเสร็จเร็วทำให้ทุกฝ่าย ประหยัดเงินและเวลา และทำให้ผู้มารับบริการสามารถปฏิบัติงานอื่นได้อีก จึงจะสามารถเพิ่มคุณค่า และรายได้ให้กับ ทุกฝ่าย
3. เกิดความรู้สึกที่ดีต่อผู้ให้บริการ ผู้มาติดต่อขอรับบริการ เมื่อผลลัพธ์เกิดขึ้นเร็ว และด้วย น้ำใจบริการที่ดี จะสร้างสัมพันธ์ที่ดีซึ่งกันและกัน ระหว่างผู้ให้บริการและผู้รับบริการ ผู้รับบริการ จะเกิด ความประทับใจ และยินดีที่จะกลับมาติดต่อและมารับบริการอีก และยังสามารถนำผลที่เกิดขึ้น หรือ ความประทับใจที่มีไปบอกต่อเป็นการช่วยประชาสัมพันธ์อีกทางหนึ่ง

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1. ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถ และทักษะ ทางด้าน วิชาการ รวมทั้งสมรรถภาพทางสมอง และมวลประสบการณ์ทั้งปวงที่เด็กได้รับการเรียน การสอน ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ซึ่งแสดงให้เห็นได้ด้วยคะแนน จากแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2530: 29)

2. จุดมุ่งหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์

การวัดผลสัมฤทธิ์เป็นการตรวจสอบระดับความสามารถของสมรรถภาพทางสมอง ของ บุคคลว่า เรียนรู้แล้ว รู้อะไรบ้าง และมีความสามารถในด้านใด มากน้อยเพียงใด เช่นมีพฤติกรรม ด้านความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์และการประเมินค่ามาก น้อยอยู่ระดับใด นั่นคือ การวัดผลสัมฤทธิ์เป็นการตรวจสอบพฤติกรรมของผู้เรียนในด้านพุทธิพิสัย

นั่นเอง ซึ่งเป็นการวัด 2 องค์ประกอบตามจุดมุ่งหมายและลักษณะของวิชาการที่เรียน (พวงรัตน์
ทวิรัตน์, 2530: 29-30)

1. การวัดด้านปฏิบัติ เป็นการตรวจสอบความรู้ความสามารถทางการปฏิบัติ โดยให้ผู้เรียน
ได้ปฏิบัติจริงให้เห็นเป็นผลงานปรากฏออกมาที่สังเกตและวัดได้ เช่น วิชาศิลปะศึกษา 2, พลศึกษา
การช่าง เป็นต้น การวัดแบบนี้จึงต้องวัดโดยใช้ข้อสอบภาคปฏิบัติ ซึ่งการประเมินผลจะพิจารณาที่
วิธีปฏิบัติและผลงานที่ปฏิบัติ

2. การวัดด้านเนื้อหา เป็นการตรวจสอบความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเนื้อหา รวมทั้งพฤติกรรม
ความสามารถในด้านต่าง ๆ อันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน มีวิธีการสอบวัดได้ 2 ลักษณะ คือ

2.1 การสอบปากเปล่า การสอบแบบนี้มักจะทำโดยรายบุคคล ซึ่งเป็นการสอบ ที่ต้องการ
ดูแลเฉพาะอย่าง เช่น การสอบอ่านหนังสือ การสอบสัมภาษณ์ ซึ่งต้องการการใช้อ้อยคำในการตอบ
คำถาม รวมทั้งการแสดงความคิดเห็นและบุคลิกภาพต่าง ๆ เช่น การสอบปริญาานิพนธ์ ซึ่งต้องการ
วัดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องที่ทำ และคำถามก็สามารถเปลี่ยนแปลง หรือเพิ่มเติมได้ตามที่ต้องการ

2.2 การสอบแบบให้เขียนตอบ เป็นการสอบวัด ที่ให้ผู้สอบเขียนเป็นตัวหนังสือตอบ ซึ่งมี
รูปแบบตอบอยู่ 2 แบบ คือ 2.2.2 แบบจำกัดคำตอบ ซึ่งเป็นการสอบที่กำหนดขอบเขตของคำถามที่
จะให้ตอบ หรือกำหนดคำตอบที่ให้เลือก ซึ่งมีรูปแบบของคำตอบอยู่ 4 รูปแบบคือ 1) แบบเลือกทาง
ใดทางหนึ่ง 2) แบบจับคู่ 3) แบบเติมคำ 4) แบบเลือกคำตอบ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ภัทรภร บุญศรี (2562) ได้ทำวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษใน
ชีวิตประจำวันโดยใช้แบบฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่าหลังการทดลองนักศึกษา
สามารถพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ดีขึ้น โดยมีความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารหลังการ
ทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ไพฑูรย์ มนต์พานทอง และ ภูชงค์กร จินดาผล (2564) ได้ทำวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนา
ศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับพนักงานต้อนรับส่วนหน้าโรงแรมระดับ 3 ดาว จังหวัด
พังงา ผลการวิจัยพบว่าพนักงานมีความกระตือรือร้นในการให้บริการ การแสดงออกอย่างไม่เลือก
ปฏิบัติ การให้ความช่วยเหลือประสานงานได้อย่างถูกต้องและรวดเร็วอย่างมีประสิทธิภาพ และ
ประสบผลสำเร็จมากยิ่งขึ้น

ไพลิน ริวทอง และ สุรภา ไถ่บ้านกวย (2564) ได้ทำวิจัยเรื่อง การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการ
สื่อสารของพนักงานต้อนรับส่วนหน้าธุรกิจโรงแรมในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า พนักงาน
ต้อนรับส่วนหน้าธุรกิจโรงแรมยังมีประสบการณ์ที่สูงยังมีทักษะทางด้านภาษาอังกฤษที่ดี เพราะ
ประสบการณ์มีความสัมพันธ์กับทักษะด้านภาษาอังกฤษมากที่สุด

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 จำนวน 30 คน ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับงานโรงแรม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยเทคโนโลยี วมลบริหารธุรกิจ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 จำนวน 30 คน ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับงานโรงแรม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยเทคโนโลยี วมลบริหารธุรกิจ ซึ่งได้มาจากการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการเลือกเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษสำหรับงานโรงแรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 จำนวน 6 บทเรียน

2. แบบฝึกการพูดบริการในงานโรงแรม จำนวน 6 เรื่อง คือ การพูดบริการในงานต่าง ๆ ได้แก่ 1. พนักงานต้อนรับส่วนหน้า 2. พนักงานขนสัมภาระ 3. พนักงานโอเพอเรเตอร์ 4. พนักงานบริการซักรีด 5. พนักงานเสิร์ฟ 6. พุดนำเสนอหน้าแถวในตอนเช้า 3. แบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนในวิชาภาษาอังกฤษสำหรับงานโรงแรม

3. ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษสำหรับงานโรงแรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 จำนวน 6 บทเรียน

1.1 ศึกษาหลักสูตร เนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้จากแบบเรียน

1.2 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 บทเรียน

1.3 นำแผนการเรียนรู้ที่สร้างเสร็จแล้วเสนอต่อหัวหน้ากลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ และอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญภาษาต่างประเทศ คือ อาจารย์เบญจมาศ ขวดอยู่แก้ว เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม และความถูกต้องตามจุดประสงค์ การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้และการใช้ภาษาที่ถูกต้อง

1.4 นำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว มาใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2. แบบฝึกการพูดบริการในงานโรงแรม จำนวน 6 เรื่อง คือ การพูดบริการในงานต่าง ๆ ได้แก่ 1. พนักงานต้อนรับส่วนหน้า, 2. พนักงานขนสัมภาระ, 3. พนักงานโอเพอเรเตอร์, 4. พนักงานบริการซักรีด, 5. พนักงานเสิร์ฟ, 6. พุดนำเสนอหน้าแถวในตอนเช้า ดังต่อไปนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง 2546) จุดประสงค์รายวิชา มาตรฐานรายวิชา และคำอธิบายรายวิชา วิชาภาษาอังกฤษสำหรับงานโรงแรม

- 2.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบฝึกการพูดบริการในงานโรงแรม
- 2.3 วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ และ เนื้อหาเพื่อสร้างแบบฝึกการพูดบริการ
ในงานโรงแรม
- 2.4 สร้างแบบฝึกแบบฝึกการพูดบริการในงานโรงแรม ให้ครอบคลุมเนื้อหา และ
จุดประสงค์การเรียนรู้
- 2.5 นำแบบฝึกการพูดบริการในงานโรงแรม ที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ธัชชา ทองมิตร
หัวหน้าสาขาวิชาภาษาต่างประเทศ และอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญภาษาต่างประเทศ คือ อาจารย์เบญจมาศ
อยู่ขวดแก้ว เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) การใช้ภาษา ความสอดคล้อง
ระหว่างการสร้างแบบฝึกการพูดบริการในงานโรงแรม กับจุดประสงค์การเรียนรู้ และความเหมาะสม
ของเนื้อหา
- 2.6 นำแบบฝึกการพูดบริการในงานโรงแรม ที่ได้รับการแก้ไขปรับปรุงแล้ว ไปให้นักศึกษา
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 จำนวน 30 คน ซึ่งเป็นนักศึกษากลุ่มทดลองไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง
ฝึกการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อหาคุณภาพ
- 2.7 นำแบบฝึกการพูดบริการในงานโรงแรม ที่ทดสอบกับกลุ่มทดลองมาใช้เป็นแบบฝึก
การพูดบริการในงานโรงแรม
- 2.8 นำแบบฝึกการพูดบริการในงานโรงแรมมาใช้ในการทดลอง
3. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนในวิชาภาษาอังกฤษสำหรับงานโรงแรม มีขั้นตอน
ดังต่อไปนี้
 - 3.1 ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพพุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง 2546)
จุดประสงค์รายวิชา มาตรฐานรายวิชา และคำอธิบายรายวิชา วิชาภาษาอังกฤษสำหรับงานโรงแรม
 - 3.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ได้แก่ คู่มือการวัดผล และ
ประเมินผล วิธีการสร้างแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ
 - 3.3 วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ และเนื้อหาเพื่อสร้างแบบทดสอบก่อนเรียน และ
หลังเรียน ที่ต้องการวัดตามหัวข้อเรื่องในวิชาภาษาอังกฤษสำหรับงานโรงแรม
 - 3.4 สร้างแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบ ปรนัย
4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้
 - 3.5 นำแบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ ธัชชา ทองมิตร
หัวหน้าสาขาวิชาภาษาต่างประเทศ และอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญภาษาต่างประเทศ คือ อาจารย์เบญจมาศ
อยู่ขวดแก้ว เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) การใช้ภาษา ความสอดคล้อง
ระหว่างแบบทดสอบ กับจุดประสงค์การเรียนรู้ ความเหมาะสม ของคำถามตัวเลือก และคำดัชนี

ความสอดคล้อง (IOC: Index of Item Objective Congruence) โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณา คือ เห็นว่าสอดคล้องให้คะแนน +1 ไม่แน่ใจให้คะแนน 0 เห็นว่าไม่สอดคล้องให้คะแนน -1

3.6 นำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ที่ได้รับการตรวจสอบ มาคำนวณหาค่าดัชนี ความสอดคล้อง (IOC) ของคำถามและตัวเลือกที่มีค่าเท่ากับ หรือมากกว่า .50 ที่ถือว่ามีความเที่ยงตรง ตามเนื้อหาในระดับ ดี และสามารถนำไปวัดผลได้ (ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และอัจฉรา ชำนิ ประศาสน์, 2545: 145) และผลการพิจารณาค่า IOC ได้เท่ากับ 0.67–1.00 แล้วคัดเลือกข้อสอบ ทั้งหมด จำนวน 30 ข้อ

3.7 นำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ที่ได้รับการแก้ไขปรับปรุงและหาค่าดัชนี ความสอดคล้อง แล้วไปทดสอบนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 จำนวน 30 คน ซึ่งเป็นนักศึกษากลุ่มทดลองไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง และนักศึกษาผ่านการเรียนรู้ตามเนื้อหาของแบบทดสอบ ก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

3.8 นำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ที่นักศึกษาทำการทดสอบมาตรวจให้คะแนน ถ้าตอบถูกให้ 1 คะแนน ถ้าตอบผิดหรือไม่ตอบ หรือตอบเกิน 1 ตัวเลือก ให้ 0 คะแนน

3.9 นำผลการสอบของแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมาวิเคราะห์รายข้อ เพื่อหา ความยาก ($Difficulty = p$) และค่าอำนาจจำแนก ($Power\ of\ discrimination = r$) และจากผลการ วิเคราะห์ เลือกแบบทดสอบเฉพาะข้อที่มีค่าระดับความยาก (p) อยู่ระหว่าง 0.22–0.78 ค่าอำนาจ จำแนก (r) 0.21–1.00 จำนวน 30 ข้อ วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบ ก่อนเรียน และหลังเรียนทั้งหมดโดยใช้วิธีของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) KR คือ แบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนให้ข้อถูกได้ 1 คะแนน และข้อผิดให้ 0 คะแนน ผลการหาค่า ความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.74 (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2538: 197-198)

3.10 นำ แบบทดสอบก่อนและหลังเรียนที่คัดเลือกไว้ 30 ข้อ มาใช้ก่อน และหลังการ ทดลอง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยปฏิบัติตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ และให้คำอธิบายเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ทักษะการพูดในวิชาภาษาอังกฤษสำหรับงานโรงแรม

2. ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้เวลา 50 นาที แล้วผู้วิจัยตรวจ บันทึคะแนนกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการทดสอบเป็นคะแนนทดสอบก่อนการทดลอง

3. ผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยตนเองโดยใช้แบบฝึกการพูดบริการในงานโรงแรม รวม 12 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม 2565–ตุลาคม 2565 เมื่อผู้วิจัยดำเนินการ สอนครบ 12 ชั่วโมงแล้ว ได้ทำการทดสอบด้วยแบบทดสอบชุดเดิม ของกลุ่มตัวอย่างอีกครั้ง และ

บันทึกผลการสอบให้เป็นคะแนนหลังการทดลอง (Post-Test)

4. ผู้วิจัยประเมินผลโดยการเก็บรวบรวมข้อมูล และนำข้อมูลมาวิเคราะห์

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. ผลการหาประสิทธิภาพของการพูดภาษาอังกฤษด้วยแบบฝึกการพูดบริการในงานโรงแรม ตามสถานการณ์จริงตามเกณฑ์ 80/80 พบว่าผลรวมของคะแนนจากการทำแบบฝึกการพูดบริการในงานโรงแรมของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 85.46 และผลรวมของคะแนนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 90.86 จะเห็นได้ว่าประสิทธิภาพของแบบฝึกการพูดบริการในงานโรงแรมมีค่าเท่ากับ 85.46/90.86 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์กำหนด จึงแสดงว่าแบบฝึกการพูดบริการในงานโรงแรมในวิชาภาษาอังกฤษสำหรับงานโรงแรม มีประสิทธิภาพดี ตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของการพูดภาษาอังกฤษด้วยแบบฝึกการพูดบริการในงานโรงแรม

ค่า	คะแนนระหว่างเรียน						คะแนนระหว่างเรียน	คะแนนหลังเรียน
	1	2	3	4	5	6		
ร้อยละ	85.31	83.75	88.12	85.00	81.87	88.75	85.46	90.86

2. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ของแบบฝึกพูดฯ ก่อนเรียนและหลังเรียนของความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกการพูดบริการในงานโรงแรม พบว่าผลการใช้แบบฝึกการพูดบริการในงานโรงแรม มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนจากกลุ่มการทดลอง จำนวน 30 คน สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 24.33 ซึ่งสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 17.05 จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน และค่า t ที่ได้จากการคำนวณมีค่า เท่ากับ 6.67 แสดงว่านักศึกษาที่มีความสามารถในการพูด โดยใช้แบบฝึกการพูดบริการในงานโรงแรมในวิชาภาษาอังกฤษสำหรับงานโรงแรม หลังเรียนสูงกว่าความสามารถในการพูดโดยใช้แบบฝึกการพูดบริการในงานโรงแรมในวิชาภาษาอังกฤษสำหรับงานโรงแรมก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ตามตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนของแบบฝึกการพูดบริการในงานธุรกิจบริการตามสถานการณ์จริง

การประเมินผล	n	\bar{x}	SD	t
ก่อนการทดลอง	30	17.05	5.66	6.67
หลังการทดลอง	30	24.33	4.24	

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยแสดงให้เห็นว่าการหาประสิทธิภาพของการพูดภาษาอังกฤษด้วยแบบฝึกการพูดบริการในงานโรงแรมตามสถานการณ์จริงตามเกณฑ์ 80/80 ซึ่งประสิทธิภาพของแบบฝึกการพูดบริการในงานโรงแรมมีค่าเท่ากับ 85.46/90.86 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์กำหนดไว้ และผลสัมฤทธิ์ของแบบฝึกการพูดฯ ก่อนเรียนและหลังเรียน มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 24.33 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของความก้าวหน้าของความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษด้วยแบบฝึกการพูดบริการในงานโรงแรม ในวิชาภาษาอังกฤษสำหรับงานโรงแรม เรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับงานโรงแรมในงานโรงแรมในส่วนต่าง ๆ โดยใช้แบบฝึกการพูดบริการในงานโรงแรมของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ พบว่า นักศึกษาทุกคนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน โดยนักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงขึ้นเท่ากับ 24.33 คะแนน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักศึกษามีความตั้งใจในการพูด เพื่อนำไปใช้ในการทำงาน Part-time ของนักศึกษาด้วย และนักศึกษายังมีความสามารถในการพูดได้ มีความชัดเจนในการออกเสียงสำเนียงทางภาษาที่ถูกต้อง และมีความคล่องแคล่วในการพูด นักศึกษาพยายามมาใช้ฝึกพูดนอกจากแบบฝึกการพูดบริการในงานโรงแรม เพื่อนำผลที่ได้รับจากการฝึกมาใช้ในชีวิตประจำวันในการทำงานของนักศึกษาได้ เพราะนักศึกษาทุกคนมีสนใจอยู่แล้ว นักศึกษาจึงมีความมั่นใจในการพูด ในการให้ฝึกการพูดบริการในงานโรงแรม โดยเฉพาะนักศึกษาที่ชอบ และใส่ใจ และเป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาเอง และนักศึกษาที่นำไปฝึกอย่างต่อเนื่องก็จะผลต่อการเข้าสอบแข่งขันทักษะวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับวิชาภาษาอังกฤษที่สถาบันต่าง ๆ จัดขึ้น และนักศึกษาก็ได้รับรางวัล ได้รับใบประกาศเกียรติคุณ และได้รับเงินรางวัลในการผ่านตามเกณฑ์การแข่งขันกำหนด ซึ่งเป็นผลดีต่อนักศึกษามาก ในการทำวิจัยครั้งนี้ อาจเป็นเพียงการเริ่มต้นที่ดี ที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาแม้ว่านักศึกษาจะทำคะแนน การทดสอบหลังเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สิริ นาด ศรีอนันต์ และนิธิตา อติภัทรนันท์ ได้วิจัย เรื่อง การใช้การเรียนรู้ภาษาแบบประสบการณ์เพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัง พูด ภาษาอังกฤษและความมั่นใจในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบความมั่นใจในตนเอง ก่อนและหลังเรียน โดยการใช้การเรียนรู้ภาษาแบบประสบการณ์ ซึ่งเป็นการถามเกี่ยวกับความรู้สึก ความคิดเห็น การฟัง พูด ภาษาอังกฤษของตนเอง แสดงให้เห็นว่าความมั่นใจในตนเองของนักเรียน สูงมาก และงานวิจัยของ ยุพาภรณ์ พิริยศิลป์ ได้วิจัย เรื่อง ความต้องการทาง ด้านภาษาอังกฤษ ของอุตสาหกรรม

ท่องเที่ยวในเขตจังหวัดขอนแก่น พบว่าการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสนทนาและสื่อสารในชีวิตประจำวันรวมทั้งการให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวเป็นที่ต้องการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจการท่องเที่ยวในเขตภูมิภาคอีสานตอนบนมีความถูกต้องและสมบูรณ์ที่สุด ควรขยายกลุ่มตัวอย่างให้เพิ่มมากขึ้นและครอบคลุมบุคคลากรที่สังกัดหน่วยงานในหลากหลายอาชีพในทุกจังหวัดของภาคอีสาน หรือทุกภูมิภาค ของประเทศไทย และยังรวมถึงงานวิจัยของ ภัทรภร บุญศรี ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้แบบฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษ พบว่าหลังการทดลองนักศึกษาสามารถพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ดีขึ้น โดยมีความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าการหาประสิทธิภาพของการพูดภาษาอังกฤษด้วยแบบฝึกการพูดบริการในงานโรงแรมตามสถานการณ์จริงตามเกณฑ์ 80/80 ซึ่งประสิทธิภาพของแบบฝึกการพูดบริการในงานโรงแรมมีค่าเท่ากับ 85.46/90.86 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์กำหนดไว้ และผลสัมฤทธิ์ของแบบฝึกพูดฯ ก่อนเรียนและหลังเรียน มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 24.33 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. แบบฝึกการพูดบริการในงานโรงแรมในแต่ละชุด และแบบทดสอบ ควรเป็นตัวอย่างบทเรียน และนำไปประยุกต์ใช้ในการสอนภาษาอังกฤษในปีต่อไปด้วย
2. การใช้แบบฝึกการพูดบริการในงานโรงแรม ควรปรับปรุงและประยุกต์ใช้ให้เข้ากับสถานการณ์ปัจจุบันจากประสบการณ์จริงในชีวิตประจำวันได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาการใช้แบบฝึกทักษะการพูดบริการในงานโรงแรม ในวิชาภาษาอังกฤษสำหรับงานโรงแรม เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักศึกษามีความสนใจ ความขยัน ความอดทน และความสามารถในด้านการพูดได้ด้วยความคล่องในการพูดภาษาอังกฤษ
2. ควรมีการศึกษามาตรการการใช้แบบฝึกทักษะการพูดบริการในงานโรงแรม ในวิชาภาษาอังกฤษสำหรับงานโรงแรมว่ามีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษในวิชาอื่น ๆ นอกเหนือจากบทเรียนด้วยหรือไม่

เอกสารอ้างอิง

ข้อควรคำนึงของการเป็นผู้ให้บริการที่เป็นเลิศ. ค้นเมื่อวันที่ 18 กันยายน 2566, จาก http://ctublog.christian.ac.th>blog_stu>ข้อควรคำนึงของการเป็นผู้ให้บริการที่เป็นเลิศ

- พระมหาวิญชัย กิตติปาโล และ เกรียงศักดิ์ พลอยแสง. **หลักและศิลปะการพูด**. ค้นเมื่อวันที่ 11 กันยายน 2566, จาก <http://pbs.mcu.ac.th>
- ไพฑูรย์ มนต์พานทอง และ ภูชกร จินดาผล. (2564). รายงานแนวทางการพัฒนาศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับพนักงานต้อนรับส่วนหน้าระดับ 3 ดาว จังหวัดพังงา. ค้นเมื่อวันที่ 7 พฤษภาคม 2565, จาก <https://repository.nida.ac.th/items/082f5c3d-f3f6-4b42-bc7b-b5661913fa91>
- ไพลิน ริวทอง และ สุรภา ไถ่บ้านกวย (2564). **การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของพนักงานต้อนรับส่วนหน้าธุรกิจโรงแรมในเขตกรุงเทพมหานคร**. ค้นเมื่อวันที่ 21 เมษายน 2565, จาก http://www.vl-abstract.ru.ac.th/AbstractPdf/2563-1-1_1623676002.pdf
- ภัทรภร บุญศรี. (2562). **การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้บทฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษ**. ค้นเมื่อวันที่ 10 กันยายน 2566, จาก <http://research.mu.ac.th/upload/fullreport>.
- สุวรรณา ยุทธภีรัตน์, ดวงพร ผกามาต, ยุพาภรณ์ ชูสาย. **การใช้ภาษาอังกฤษของพนักงานต้อนรับส่วนหน้าของโรงแรมอิสระในกรุงเทพมหานคร**. ค้นเมื่อวันที่ 11 กันยายน 2566, จาก http://app.northbkk.ac.th/research/_themes/downloads/abstract/1510050590_abstract.pdf
- อรนุช อิสระ. **หัวใจของการให้บริการ** ค้นเมื่อวันที่ 11 กันยายน 2566, จาก http://www.sichon.go.th/news/doc_download/a_100717_202848.pdf
- DigitalMore. **แนะนำวิธีและเทคนิคการฝึกพูดภาษาอังกฤษให้เก่งด้วยตนเอง**. ค้นเมื่อวันที่ 11 กันยายน 2566, จาก <https://digitalmore.co> > Life & Living
- GotoKnow. **การบริการที่ดี**. ค้นเมื่อวันที่ 11 กันยายน 2566, จาก <http://www.gotoknow.org>>... > สมุด > เปิดโลกกว้าง
- _____. **การปฏิบัติในการให้บริการ**. ค้นเมื่อวันที่ 11 กันยายน 2566, จาก <http://www.gotoknow.org>>... > สมุด > เปิดโลกกว้าง
- _____. **ข้อควรคำนึงเกี่ยวกับการบริการ**. ค้นเมื่อวันที่ 11 กันยายน 2566, จาก <http://www.gotoknow.org>>... > สมุด > เปิดโลกกว้าง
- _____. **หัวใจของการให้บริการ**. ค้นเมื่อวันที่ 11 กันยายน 2566, จาก <http://www.gotoknow.org>>... > สมุด > เปิดโลกกว้าง ค้นเมื่อวันที่ 11 กันยายน 2566

**ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยบทเรียนออนไลน์ Google Classroom รายวิชาการบัญชี
สินค้าและระบบใบสำคัญ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2
สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน**
**Learning achievement with Online Lessons Google Classroom on
Inventory Accounting and voucher systems of 2nd year Vocational
Diploma students in the Accounting Major
Wimol Sriyan Technological College**

ถนอม นวล ฐานพงษ์ไพบูลย์¹

¹สาขาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน, E-mail: thanom.yt1962@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและหาประสิทธิภาพบทเรียนออนไลน์ Google Classroom รายวิชาการบัญชีสินค้าและระบบใบสำคัญ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยบทเรียนออนไลน์ Google Classroom ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนออนไลน์ Google Classroom กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน จำนวน 24 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ 1. บทเรียนออนไลน์ Google Classroom รายวิชาการบัญชี สินค้าและระบบใบสำคัญ 2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 10 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.87 3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนออนไลน์ Google Classroom วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบที

ผลการวิจัย พบว่า 1) ประสิทธิภาพของบทเรียนออนไลน์ Google Classroom รายวิชาการบัญชีสินค้าและระบบใบสำคัญ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ $E_1=85.33$ $E_2=82.00$ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยบทเรียนออนไลน์ Google Classroom คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 4.75 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 8.21 ค่าที เท่ากับ 23.496 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 3) ความพึงพอใจ

ของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยบทเรียนออนไลน์ Google Classroom อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.94$, $SD=0.92$)

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บทเรียนออนไลน์ บัญชีสินค้าและระบบใบสำคัญ

Abstract

The objectives of research were to 1) create and find the efficiency of Google Classroom online courseware, Inventory Accounting course, and invoice system. 2) to compare learning achievements before and after school with Google Classroom online lessons of 2nd year vocational students, Wimol Sriyan Technological College 3) study Satisfaction of students towards Google Classroom online lessons. The sample group were 24 vocational certificate students in Accounting, 2nd semester, academic year 2022, Wimol Sriyan Technological College, which were obtained by simple random sampling. The tools used were: 1. Google Classroom online lessons, academic subjects, product accounting and invoice system 2. Achievement test of 10 items with a confidence value of 0.87 3. Student satisfaction questionnaire on Google Classroom online lessons. Data were analyzed using average, standard deviation and t-test.

The results of the research were as follows: 1) The efficiency of the Google Classroom online lesson in the subject of Inventory Accounting and the invoice system. 2) Learning achievement before and after learning with Google Classroom online lessons. The mean score before learning was 4.75, the mean after learning was 8.21, the value was 23.496, with a statistical significance at the .05 level. The mean was 3.94 and the standard deviation was 0.92.

Keywords: learning achievement, online lesson, inventory accounting and voucher system

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 กำหนดให้การจัดการเรียนการสอนมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยกำหนดจุดมุ่งหมาย

และหลักการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็น มนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และได้วางแนวทางการจัดการศึกษาว่าให้ยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียน สามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ ซึ่งกระบวนการจัดการเรียนรู้ ต้องจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ฝึกทักษะ กระบวนการคิดวิเคราะห์ การจัดการ การเผชิญสถานการณ์จริง และประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกัน และแก้ไขปัญหา การจัดการกิจกรรมให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น และแก้ปัญหาเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ , 2545) ซึ่งการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เป็นการจัดการเรียนรู้ผ่านเครือข่าย ผู้เรียนสามารถสืบค้นความรู้จากตำราต่างๆ หรือจากเว็บไซต์ต่างๆ ได้อย่างกว้างขวาง โดยที่ผู้เรียนจะต้องมีทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในการใช้เครื่องมือต่อการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ และเป็นการขยายโอกาสทางการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงซึ่งมีความสอดคล้องตามแนวปฏิรูปการศึกษาตลอดจนเป็นการยกระดับคุณภาพการศึกษาให้มีคุณภาพ และ มาตรฐานระดับสากล (เขมณัญญ์ มิ่งศิริธรรม, 2559: 8)

การเรียนการสอนการเรียนการสอน รายวิชาบัญชีสินค้าและระบบใบสำคัญของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน พบว่า นักเรียนเกิดความสับสนในการนำเสนองบการเงินของธุรกิจซื้อขายสินค้า ทำให้ไม่สนใจเรียน ขาดความกระตือรือร้น ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์การวัดและประเมินผล คิดเป็นร้อยละ 60 (งานทะเบียนวัดผลและประเมินผล, 2564) ผู้สอนจึงใช้สื่อที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาช่วยใน การดึงความสนใจของผู้เรียนด้วยบทเรียนออนไลน์ Google Classroom ในการเรียนการสอนวิชา บัญชีสินค้าและระบบใบสำคัญ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางการเรียนรู้ให้กับนักเรียน โดยสามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา อีกทั้งสามารถทบทวนบทเรียนได้ทุกครั้งที่ต้องการ จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี พบว่า สอดคล้องกับทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivist Theory) การสร้างความรู้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในของผู้เรียนโดยผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ นำสิ่งที่พบเห็นในสิ่งแวดล้อมที่ได้รับมาเชื่อมโยงกับความรู้ความเข้าใจที่มีอยู่ ซึ่ง วิวัฒน์ มีสุวรรณ (2561: 3-11) ได้กล่าวว่า บทเรียนออนไลน์ เป็นการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมพัฒนาการของ ผู้เรียนให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรง ได้เรียนรู้จากสิ่งต่างๆ ด้วยตนเอง มีความเชื่อมั่นในตัวเอง มีความรับผิดชอบในการเรียน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากที่สุด และ สอดคล้องงานวิจัยของ พุฒิพงษ์ มะยา (2560: บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนรายวิชาคณิตศาสตร์พาณิชยกรรม เรื่องการตั้งราคาขาย

โดยใช้ Google Classroom ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากความสำคัญและสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาวิจัยเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยบทเรียนออนไลน์ Google Classroom รายวิชาบัญชีสินค้าและระบบใบสำคัญ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลศรีรยาน เพื่อให้ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น อันจะเป็นแนวทางในการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ เป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพบทเรียนออนไลน์ Google Classroom รายวิชาการบัญชีสินค้าและระบบใบสำคัญ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ E_1/ E_2 กำหนดเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาการบัญชีสินค้าและระบบใบสำคัญ ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยบทเรียน ออนไลน์ Google Classroom ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรีรยาน
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้บทเรียนออนไลน์ Google Classroom ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรีรยาน

สมมติฐานการวิจัย

ผลการเรียนรู้บทเรียนออนไลน์ Google Classroom รายวิชาการบัญชีสินค้าและระบบใบสำคัญ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรีรยาน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivist Theory)

อนูชา โสภานุตร (2557) ได้กล่าวถึง ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ เป็นการสร้างความรู้โดยผู้เรียนเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในของผู้เรียน โดยผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ผ่านประสบการณ์หรือสิ่งที่พบเห็นในสิ่งแวดล้อม หรือสารสนเทศใหม่ที่ได้รับมาเชื่อมโยง กับความรู้ ความเข้าใจที่มีอยู่เดิมมาสร้างเป็นความเข้าใจของตนเอง

แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้บนเรียนออนไลน์

นักวิชาการศึกษา ให้ความหมาย ดังนี้

เชมณัฐ มิ่งศิริธรรม (2559: 59) บทเรียนออนไลน์ เป็นรูปแบบใหม่ที่สามารถอำนวยความสะดวกให้กับผู้เรียนในยุคปัจจุบันโดยผู้เรียนสามารถหาความรู้จากเนื้อหาบทเรียนที่จัดเตรียมไว้ผ่านทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้ทุกที่ทุกเวลาตามความต้องการ และการเรียนการสอนสามารถศึกษาได้ทั้งแบบบุคคล แบบกลุ่ม โดยไม่จำกัดสถานที่และเวลา

วิวัฒน์ มีสุวรรณ (2561: 3-11) กล่าวว่า การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรง ได้เรียนรู้จากสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง มีความเชื่อมั่นในตัวเอง มีความรับผิดชอบในการเรียน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากที่สุด

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

นักวิชาการศึกษา ให้ความหมายเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

พิมพ์ประภา อรัญมิตร (2552: 18) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะและความรู้ความสามารถที่แสดงถึงความสำเร็จที่ได้จากการเรียนการสอนในวิชาต่างๆ ซึ่งสามารถวัดเป็นคะแนนได้จากแบบทดสอบทางภาคทฤษฎีหรือภาคปฏิบัติหรือทั้งสองอย่าง

วุฒิชัย ดานะ (2553: 32) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ระดับความรู้ ความสามารถ ทักษะที่ได้รับ มาจากการเรียนการสอนวิชาต่าง ๆ โดยอาศัยเครื่องมือในการวัดผลหลังจากการเรียน

ความพึงพอใจ

นักวิชาการศึกษา ให้ความหมาย ดังนี้

กชกร เบ้าสุวรรณ และคณะ (2550: 25) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง สิ่งที่เราจะไปตามความต้องการ ความพึงพอใจเป็นของการแสดงออกของทัศนคติของบุคคลอีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งเป็นความรู้สึกเอนเอียงของจิตใจที่มีประสบการณ์ ที่มนุษย์เราได้รับอาจจะมากหรือน้อยก็ได้ และเป็นความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นไปได้ทั้งทางบวกและทางลบ แต่เมื่อใดสิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการหรือทำให้บรรลุจุดมุ่งหมายได้ก็จะเกิดความรู้สึกบวก เป็นความรู้สึกที่พึงพอใจ แต่ในทางตรงกันข้ามถ้าสิ่งนั้นสร้างความรู้สึกผิดหวัง ก็จะทำให้เกิดความรู้สึกทางลบ เป็นความรู้สึกไม่พึงพอใจ

สุภัทรา มิ่งปรีชา (2551: 11) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติทางด้านบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อสิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการให้แก่บุคคลนั้นได้ ทั้งนี้ความพึงพอใจของแต่ละบุคคลย่อมแตกต่างกันไป

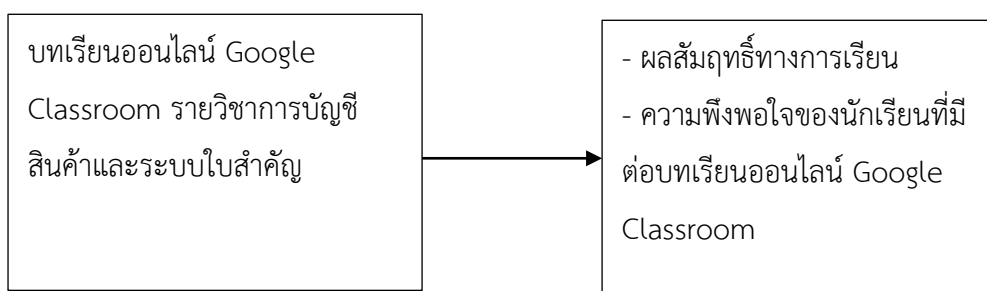

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พุดพิงษ์ มะยา (2560: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนรายวิชาคณิตศาสตร์พหุขยกรรม เรื่องการตั้งราคาขาย โดยใช้ Google Classroom มีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการตั้งราคา ขาย หลังจากใช้ Google Classroom และเพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการ เรียนวิชาคณิตศาสตร์พหุขยกรรม เรื่องการตั้งราคาขาย โดยใช้ Google Classroom ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ นักเรียน มีความพึงพอใจต่อการเรียนรายวิชาคณิตศาสตร์พหุขยกรรม เรื่อง การตั้งราคาขายโดยใช้บทเรียน ออนไลน์ โดยใช้Google Classroom โดยรวมทุกด้านมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ทรงยุทธ ดันวัน และ รัชตพร บุญกอง (2563: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาการเรียนการสอนโดยใช้ Google Classroom ในสถานการณ์โควิด-19 สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสกลนคร มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนโดยใช้ Google Classroom ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ก่อนเรียนและหลังเรียน 3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อบทเรียนออนไลน์ โดยใช้ Google Classroom ผลการวิจัยพบว่า 1. บทเรียนออนไลน์โดยใช้ Google Classroom ในสถานการณ์ โควิด-19 มีประสิทธิภาพ 80.20/81.80 เกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังเรียนมีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3. นักศึกษามีความพึงพอใจต่อบทเรียนออนไลน์ โดยใช้ Google Classroom ใน สถานการณ์โควิด-19 รายวิชาการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =3.65, SD=0.77)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน จำนวน 48 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน จำนวน 24 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย ด้วยการจับสลากห้องเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. บทเรียนออนไลน์ Google Classroom รายวิชาการบัญชีสินค้าและระบบใบสำคัญ เรื่อง การนำเสนองบการเงินของธุรกิจซื้อขายสินค้า

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนออนไลน์ Google Classroom

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. บทเรียนออนไลน์ Google Classroom รายวิชาการบัญชีสินค้าและระบบใบสำคัญ เรื่องการนำเสนองบการเงินของธุรกิจซื้อขายสินค้า มีการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

1.1 ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตร รายวิชาการบัญชีสินค้าและระบบใบสำคัญ

1.2 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนออนไลน์จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ

1.3 ออกแบบและจำแนกบทเรียนเป็น 1) ความหมายของธุรกิจซื้อขายสินค้า 2) การจัดทำและนำเสนองบการเงินของธุรกิจซื้อขายสินค้าที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม-บันทึกแบบ สิ้นงวด และ จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม-บันทึกแบบต่อเนื่อง 3) การจัดทำและนำเสนองบการเงินของธุรกิจซื้อขายสินค้าที่ไม่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม-บันทึกแบบสิ้นงวด และไม่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม-บันทึกแบบต่อเนื่อง

1.4 นำบทเรียนออนไลน์ที่สร้างเรียบร้อยแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเนื้อหา วัตถุประสงค์ และการออกแบบบทเรียนออนไลน์ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ อาจารย์วิลาวัลย์ สีลารัตน์ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ อาจารย์โดม เจริญศิริ หัวหน้าสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และ อาจารย์นิษา แต่งเอี่ยม ตรวจสอบดูความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความชัดเจน ความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้ และความสอดคล้องด้วยดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objectives Congruence: IOC) โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณา คือ เห็นว่าสอดคล้อง ให้คะแนน + 1 ไม่แน่ใจ ให้คะแนน 0 เห็นว่าไม่สอดคล้อง ให้คะแนน -1 ได้ค่าความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.67-1.00

1.5 ดำเนินการหาประสิทธิภาพของบทเรียนออนไลน์ ตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 โดยนำไปทดสอบใช้กับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะกลุ่ม จากนักเรียนกลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อน ในอัตราส่วนเท่าๆ กัน เพื่อหาคุณภาพของบทเรียน เก็บคะแนนระหว่างเรียน กับคะแนนแบบทดสอบหลังเรียน ได้ประสิทธิภาพ 80 ตัวแรก (E_1)=85.33 และ 80 ตัวหลัง (E_2)=82.00 ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ 80/80 แล้วนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีวิธีการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2 กำหนดโครงสร้างของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชา การบัญชี สินค้าและระบบใบสำคัญ ด้วยบทเรียนออนไลน์ Google Classroom ตามจุดประสงค์การเรียนรู้

2.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ แล้วนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสมของภาษา ความเที่ยงตรงของเนื้อหา และความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ได้ค่าความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.67–1.00

2.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปทดลองกับนักเรียน จำนวน 10 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยได้เรียนเนื้อหามาแล้วและนำผลการสอบมาหาค่าความยากง่าย และ ค่าอำนาจจำแนก คัดเลือกแบบทดสอบที่มีค่าความยากง่าย ตั้งแต่ 0.20– 0.80 และค่าอำนาจจำแนก 0.20–0.80 จำนวน 10 ข้อ แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ ทั้งฉบับ โดยใช้สูตรของ Kuder Richardson ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ เท่ากับ 0.87 ได้ฉบับสมบูรณ์นำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนออนไลน์ Google Classroom รายวิชา การบัญชีสินค้าและระบบใบสำคัญ มีการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยบทเรียนออนไลน์

3.2 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 8 ข้อ มีลักษณะเป็นมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน 5 คะแนน หมายถึง พึงพอใจมากที่สุด 4 คะแนน หมายถึง พึงพอใจมาก 3 คะแนน หมายถึง พึงพอใจปานกลาง 2 คะแนน หมายถึง พึงพอใจ น้อย และ 1 คะแนน หมายถึง พึงพอใจน้อยที่สุด และเกณฑ์การแปลผล 4.51–5.00 พึงพอใจมากที่สุด 3.51–4.50 พึงพอใจมาก 2.51–3.50 พึงพอใจปานกลาง 1.51–2.50 พึงพอใจน้อย 1.00–1.50 พึงพอใจน้อยที่สุด

3.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของภาษา ความเที่ยงตรงของข้อคำถาม ได้ค่าความสอดคล้อง เท่ากับ 0.67–1.00 ได้แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ชี้แจงวัตถุประสงค์ แนะนำขั้นตอนการเรียนบทเรียนออนไลน์ Google Classroom รายวิชา การบัญชีสินค้าและระบบใบสำคัญ เรื่อง การนำเสนองบการเงินของธุรกิจซื้อขายสินค้า และบทบาทของนักเรียน ในการเรียนรู้

2. นักเรียนศึกษาวิธีการใช้งานบทเรียนออนไลน์ เรื่อง การนำเสนองบการเงินของธุรกิจซื้อขายสินค้า

3. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน (Pre-test) เรื่อง การนำเสนองบการเงินของธุรกิจซื้อขายสินค้า จำนวน 10 ข้อ ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทดสอบ ตรวจสอบที่คะแนน

4. ดำเนินการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนออนไลน์ เรื่อง การนำเสนองบการเงินของธุรกิจซื้อขายสินค้า ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 จำนวน 3 บทเรียน รวม 9 ชั่วโมง (ไม่รวมชั่วโมงทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน) ใช้เวลาในการทดลอง ดังนี้

บทเรียนที่ 1 ความหมายของธุรกิจซื้อขายสินค้า จำนวน 1 ชั่วโมง

บทเรียนที่ 2 การจัดทำและนำเสนองบการเงินของธุรกิจซื้อขายสินค้าที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม-บันทึกแบบสิ้นงวด และ จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม-บันทึกแบบต่อเนื่อง จำนวน 4 ชั่วโมง

บทเรียนที่ 3 การจัดทำและนำเสนองบการเงินของธุรกิจซื้อขายสินค้าที่ไม่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม-บันทึกแบบสิ้นงวด และไม่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม-บันทึกแบบต่อเนื่อง จำนวน 4 ชั่วโมง รวม 9 ชั่วโมง แต่ละบทเรียนมีกิจกรรมการเรียนรู้ ได้แก่ การศึกษาสาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ การทำแบบทดสอบก่อนเรียน การทำแบบฝึกหัด และการทำแบบทดสอบหลังเรียน เมื่อศึกษาครบทั้ง 3 บทเรียน

5. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียน (Post-test) ซึ่งเป็นฉบับเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน และให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนด้วยบทเรียนออนไลน์

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประสิทธิภาพของบทเรียนออนไลน์ Google Classroom เรื่อง การนำเสนองบการเงินของธุรกิจซื้อขายสินค้า มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติร้อยละ (Percentage)

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนออนไลน์ Google Classroom เรื่อง การนำเสนองบการเงินของธุรกิจซื้อขายสินค้า วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และสถิติทดสอบที (t-test) แบบ Dependent

3. ความพึงพอใจของนักเรียนต่อบทเรียนออนไลน์ Google Classroom เรื่อง การนำเสนองบการเงินของธุรกิจซื้อขายสินค้า วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ประสิทธิภาพของบทเรียนออนไลน์ Google Classroom เรื่อง การนำเสนองบการเงินของธุรกิจซื้อขายสินค้า

คะแนน	คะแนนระหว่างเรียน	คะแนนหลังเรียน	ประสิทธิภาพของ บทเรียนออนไลน์ Google Classroom
	E_1	E_2	
คะแนนเต็ม	30	10	
ค่าเฉลี่ย	8.53	8.20	85.33/82.00
ร้อยละของค่าเฉลี่ย	85.33	82.00	

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการหาประสิทธิภาพ E_1 และ E_2 ของบทเรียนออนไลน์ Google Classroom เรื่อง การนำเสนองบการเงินของธุรกิจซื้อขายสินค้า คะแนนแบบฝึกหัดระหว่างเรียน เท่ากับ 85.33 และคะแนนหลังเรียน เท่ากับ 82.00 แสดงว่า บทเรียนออนไลน์ Google Classroom มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ตารางที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยบทเรียนออนไลน์ Google Classroom เรื่อง การนำเสนองบการเงินของธุรกิจซื้อขายสินค้า

การประเมิน	N	\bar{X}	S.D.	t	p
ก่อนเรียน	24	4.75	.847	23.496 *	.000
หลังเรียน	24	8.21	.721		

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนออนไลน์ Google Classroom เรื่อง การนำเสนองบการเงินของธุรกิจซื้อขายสินค้า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน 4.75 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน 8.21 เฉลี่ยเพิ่มขึ้น 3.46 และค่า t เท่ากับ 23.496 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนออนไลน์ Google Classroom เรื่อง การนำเสนองบการเงินของธุรกิจซื้อขายสินค้า

รายการ	\bar{X}	SD	แปลผล
1. Google Classroom ทำให้นักเรียนได้เข้าใจบทเรียนมากขึ้น	3.85	1.14	มาก
2. Google Classroom ทำให้นักเรียนใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีได้ดีขึ้น	3.80	1.20	มาก
3. บทเรียนออนไลน์ Google Classroom มีความเหมาะสม	3.85	1.14	มาก
4. Google Classroom ช่วยส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง	3.85	1.04	มาก
5. Google Classroom ช่วยให้นักเรียนมีส่วนร่วม	3.75	1.16	มาก
6. อาจารย์ให้คำแนะนำกับนักเรียนในการทำกิจกรรม Google Classroom	3.60	1.31	มาก
7. อาจารย์มีการติดตามผลใน Google Classroom	4.00	1.12	มาก
8. โดยภาพรวมการใช้ Google Classroom	3.94	0.92	มาก
ความพึงพอใจโดยรวม	3.83	1.13	มาก

จากตารางที่ 3 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนออนไลน์ Google Classroom ภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.83$, $SD=1.13$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ อาจารย์มีการติดตามผลใน Google Classroom ($\bar{X}=4.00$, $SD=1.12$) และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ อาจารย์ให้คำแนะนำกับนักเรียนในการทำกิจกรรม Google Classroom ($\bar{X}=3.60$, $SD=1.31$)

สรุปผลการวิจัย

1. บทเรียนออนไลน์ Google Classroom รายวิชาการบัญชีสินค้าและระบบใบสำคัญ เรื่อง การนำเสนองบการเงินของธุรกิจซื้อขายสินค้า ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ E_1 มีค่าเท่ากับ 85.33 E_2 มีค่าเท่ากับ 82.00

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยบทเรียนออนไลน์ Google Classroom ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยี วิมล ศรียาน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน 4.75 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน 8.21 เฉลี่ยเพิ่มขึ้น 3.46 และค่า t เท่ากับ 23.496 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนออนไลน์ Google Classroom รายวิชาการบัญชีสินค้าและระบบใบสำคัญ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก (\bar{X} =3.83, SD=1.13)

อภิปรายผล

1. การสร้างและหาประสิทธิภาพบทเรียนออนไลน์ Google Classroom รายวิชาการบัญชีสินค้าและระบบใบสำคัญ เรื่อง การนำเสนองบการเงินของธุรกิจซื้อขายสินค้า ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน พบว่า บทเรียนออนไลน์มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 85.33/82.00 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 ทั้งนี้เป็นเพราะด้านเนื้อหา มีเนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ใช้ภาษาถูกต้องเหมาะสมกับระดับของนักเรียน และมีการประเมินผลแบบทดสอบที่ครอบคลุม จุดประสงค์การเรียนรู้ เกิดองค์ความรู้ที่สามารถนำไปปฏิบัติได้ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivist Theory) การสร้างความรู้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในของผู้เรียนโดยผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้โดยการนำสิ่งที่พบเห็นที่ได้รับมาเชื่อมโยงกับความรู้ความเข้าใจที่มีอยู่สอดคล้องกับแนวคิดของ วิวัฒน์ มีสุวรรณ (2561: 3-11) ที่กล่าวว่า บทเรียนออนไลน์ เป็นการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ มาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับ ประสบการณ์ตรง ได้เรียนรู้จากสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง มีความเชื่อมั่นในตัวเอง มีความรับผิดชอบในการ เรียน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากที่สุด และสอดคล้องงานวิจัยของ ทรงยุทธ ต้นวัน และ รัชดาพร บุญกอง (2563: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาการเรียนการสอนโดยใช้ Google Classroom ในสถานการณ์โควิด-19 สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสกลนคร ผลการวิจัยพบว่า บทเรียนออนไลน์โดยใช้ Google Classroom ในสถานการณ์โควิด-19 มีประสิทธิภาพ 80.20/81.80 เกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยบทเรียนออนไลน์ Google Classroom ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยี วิมล ศรียาน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ที่เป็นเช่นนี้เป็นเพราะบทเรียนออนไลน์ สามารถช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมายนักเรียนสามารถทบทวนบทเรียนก็ครั้งก็ได้เมื่อต้องการ ในเวลาที่ต้องการ จึงส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้สูงขึ้น และบทเรียนออนไลน์สามารถนำมา

ประยุกต์ใช้กับในรายวิชาการบัญชี และนับเป็นนวัตกรรมเทคโนโลยีทางการศึกษาที่นำมาใช้ประกอบการเรียนการสอนของครูและนักเรียนซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พุฒิพงษ์ มะยา (2560: บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนรายวิชาคณิตศาสตร์ พาณิชยกรรม เรื่องการตั้งราคาขาย โดยใช้ Google Classroom ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนออนไลน์ Google Classroom รายวิชาการบัญชีสินค้าและระบบใบสำคัญ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก นักเรียนได้รับการเรียนด้วยบทเรียนออนไลน์ Google Classroom สามารถนำบทเรียนออนไลน์มาใช้ทั้งขณะเรียนและหลังเรียนได้ ช่วยเสริมทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนได้ เกิดองค์ความรู้ด้วยตนเอง นอกจากนี้ยังได้รับการดูแล ติดตามจากครูผู้สอนอย่างใกล้ชิดโดยสามารถนำบทเรียนออนไลน์ ไปใช้ได้จริงอย่างเต็มที่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทรงยุทธ ต้นวัน และ รัชตาพร บุญกอง (2563: บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาการเรียนการสอนโดยใช้ Google Classroom ในสถานการณ์โควิด-19 สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี วิทยาเขตสกลนคร ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อบทเรียนออนไลน์ โดยใช้ Google Classroom ในสถานการณ์โควิด-19 รายงานวิชาการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =3.65, SD=0.77)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ควรใช้บทเรียนออนไลน์ Google Classroom ประกอบขั้นตอนและเน้นการปฏิบัติ โดยครูผู้สอนสามารถยืดหยุ่นเวลาได้ตามความเหมาะสม
2. ควรให้นักเรียนได้แสดงความคิดสร้างสรรค์และรับฟังความคิดเห็น เน้นการสร้างบรรยากาศแบบมีส่วนร่วม โดยใช้สื่อที่หลากหลาย เพื่อกระตุ้นให้นักเรียน เกิดความสนใจและสามารถสนองตอบความแตกต่างระหว่างบุคคลได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอนโดยใช้บทเรียนออนไลน์ Google Classroom กับรายวิชาการบัญชีเบื้องต้น
2. ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับผลการเรียนรู้ด้วยบทเรียนออนไลน์ Google Classroom ร่วมกับการสอนแบบลงมือปฏิบัติ

เอกสารอ้างอิง

- กชกร เป้าสุวรรณ และคณะ. (2550). รายงานการวิจัยเรื่องความคาดหวังและความพึงพอใจต่อการมาศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ศูนย์พิษณุโลก. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยและพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- เชมณัฐ มิ่งศิริธรรม. (2559). การออกแบบสื่อการศึกษาสร้างสรรค์ (Creative education media design). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- งานทะเบียนวัดผลและประเมินผล. (2564). สถิติผลการเรียนวิชาการบัญชีสินค้าและระบบใบสำคัญ. กรุงเทพฯ : ฝ่ายวัดผลและประเมินผล วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรีย่าน
- ทรงยุทธ ต้นวันและรัชดาพร บุญกอง (2563). การพัฒนาการเรียนการสอนโดยใช้ Google Classroom ในสถานการณ์โควิด-19 สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสกลนคร. ค้นเมื่อ 5 ธันวาคม 2565. จาก <https://so02.tci-thaijo.org>.
- พิมพ์ประภา อรัญมิตร. (2552). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 3 โดยการวิเคราะห์หุ้ทุระดับ. วิทยานิพนธ์ ค.ม.: มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- พุดพิงษ์ มะยา. (2560). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์พาณิชยกรรม เรื่อง การตั้งราคาขาย ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจวิทยาลัยพณิชยการเซตุน โดยใ้ช้บทเรียนออนไลน์ (Google classroom). วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วิวัฒน์ มีสุวรรณ. (2561). ผลการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์เพื่อส่งเสริมทักษะด้านการสื่อสารสารสนเทศ ด้วยกระบวนการท่องเรียนกลับด้าน. วารสารศึกษาศาสตร์, 20(3), 3-11.
- วุฒิชัย ดานะ. (2553). ความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดเลย. วิทยานิพนธ์ ค.ม.: มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (เพิ่มเติม ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- สุภัทรา มิ่งปรีชา. (2551). ความคาดหวังและความพึงพอใจของผู้ใช้บริการแผนกผู้ป่วยนอกต่อคุณภาพบริการของโรงพยาบาลแพร่. วิทยานิพนธ์ ร.บ.ม. อุตรดิตถ์: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- อนุชา โสภานุตร. (2557). ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์(Constructivist Theory). ค้นเมื่อ 5 ธันวาคม 2565. จาก <http://teacherweekly.wordpress.com/2013/09/25/constructivist-theory/>.

การพัฒนาการเรียนการสอน โดยใช้สื่อการสอน E-book
รายวิชาการจัดจำหน่ายสินค้าและบริการ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นปีที่ 2 สาขางานการตลาด ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565
วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน
Teaching and Studying Development Using Teaching Materials E-book
Product and Service Distribution Course of Vocational Certificate
Students 2nd Year Degree in Marketing, 2nd Semester, Academic Year
2022 Wimol Sriyan Technological College

ราตรี สมความคิด¹

¹สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน, ratreesomkwamkid@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ทดสอบประสิทธิภาพของสื่อการสอน E-book รายวิชาการจัดจำหน่ายสินค้าและบริการ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขางานการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน ด้วยการพัฒนาการเรียนการสอน โดยใช้สื่อการสอน E-book รายวิชาการจัดจำหน่ายสินค้าและบริการ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน จำนวน 35 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ สื่อการสอน E-book รายวิชาการจัดจำหน่ายสินค้าและบริการ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน

ผลการวิจัย พบว่า 1) ประสิทธิภาพของสื่อการสอน E-book รายวิชาการจัดจำหน่ายสินค้าและบริการของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขางานการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 โดยคะแนนแบบฝึกหัดระหว่างเรียนเท่ากับ 84.35 และคะแนนหลังเรียนเท่ากับ 83.33 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน ด้วยการพัฒนาการเรียนการสอนโดยใช้ สื่อการสอน E-book หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยก่อนเรียน 4.08 ค่าเฉลี่ยหลังเรียน 7.42 และมีค่า t เท่ากับ 14.427 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การพัฒนาการเรียนการสอน สื่อการสอน E-book การจัดจำหน่ายสินค้าและบริการ

Abstract

The objectives research were to: 1) Performance test of teaching materials, E-book, academic courses, distribution of products and services of 2nd year vocational certificate students in the field of marketing Wimol Sriyan Technological College 2) Comparison of academic achievement before and after studying with the development of teaching and learning by using teaching materials, E-book, academic subjects, selling products and services. The samples used were 35 second-year vocational certificate students, Academic Year 2022, Wimol Sriyan Technological, College which were obtained by cluster random sampling. Products and services and an achievement test Data were analyzed using mean, standard deviation and dependent t-test.

The results of the research were as follows: 1) Efficiency of teaching materials, E-book, products and services distribution courses of 2nd year vocational diploma students in marketing. Wimol Sriyan Technological College had the required efficiency of 80/80, with the during-learn practice score equal to 84.35 and the after-learning score equal to 83.33. 2) Comparison of learning achievement before and after learning. With the development of teaching and learning by using E-book teaching materials after learning is higher than before. There was a pre-learning mean of 4.08, a post-learning mean of 7.42, and a t-value of 14.427 with statistical significance at the .05 level.

Keywords: teaching and learning development, teaching materials E-book, distribution of products and services.

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการจัดการศึกษา ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ มาตรา 24 การจัดการกระบวนการเรียนรู้ ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้ 1. จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล 2. ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไข

ปัญหา 3. จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติ ให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รัก การอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545: 10-11) ซึ่งการมีความรู้เกี่ยวกับช่องทาง การจัดจำหน่ายสินค้าและบริการ เป็นเรื่องสำคัญสำหรับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและ บริการ นับเป็นพื้นฐานความรู้ที่นักเรียนทุกคนต้องทำความเข้าใจ และสามารถวิเคราะห์ช่องทางการจัด จำหน่ายสินค้าและบริการได้ จากการสอบถามและสังเกตของผู้วิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนต่ำ ไม่สนใจเรียน ขาดความกระตือรือร้น ประกอบกับผู้สอนใช้การสอนรูปแบบเดิม จึงค้นหาวิธีด้วย การพัฒนาการสอนของตนเอง โดยการจัดทำสื่อการสอน E-book แล้วนำมาใช้ในการเรียนการสอน E-book ซึ่งนับได้ว่าเป็นนวัตกรรมประเภทหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่สร้างขึ้นด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ นักเรียนสามารถเปิดอ่านผ่านทางหน้าจอคอมพิวเตอร์ทั้งในระบบออฟไลน์ และออนไลน์โดยเปิดโอกาส ให้มีการกระจายความรู้ข้อมูลข่าวสารไปสู่มวลชนอื่นได้ ดังนั้นการสร้างและออกแบบบทเรียนด้วย E-book ที่มีคุณภาพจะทำให้นักเรียนมีความรู้เพิ่มทักษะและประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้มากขึ้นซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิดของ ไพฑูริย์ ศรีฟ้า (2551: 18) ที่ได้กล่าวว่า E-book เป็นหนังสือที่สร้างขึ้นด้วยโปรแกรม คอมพิวเตอร์มีลักษณะเป็นเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ โดยปกติมักจะเป็นแฟ้มข้อมูลที่สามารถอ่านเอกสาร ผ่านทางหน้าจอคอมพิวเตอร์ทั้งในระบบออฟไลน์และออนไลน์ คุณลักษณะของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ สามารถเชื่อมโยงจุดไปยังส่วนต่าง ๆ ของหนังสือ เว็บไซต์ต่าง ๆ ตลอดจนมีปฏิสัมพันธ์และโต้ตอบกับ ผู้เรียนได้นอกจากนั้นหนังสืออิเล็กทรอนิกส์สามารถแทรกภาพ เสียง ภาพเคลื่อนไหวแบบทดสอบและ สามารถสั่งพิมพ์เอกสารที่ต้องการออกทางเครื่องพิมพ์ได้ อีกประการหนึ่งที่สำคัญก็คือ หนังสือ อิเล็กทรอนิกส์ สามารถปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัยได้ตลอดเวลาซึ่งคุณสมบัติเหล่านี้จะไม่มีในหนังสือ ธรรมดาทั่วไป

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญที่จะให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่อง ช่องทางการ จัดจำหน่ายสินค้าและบริการ โดยนำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์มาผลิต สื่อการเรียนการสอนที่มีชื่อ ว่า การพัฒนาการเรียนการสอน โดยใช้สื่อการสอน E-book รายวิชาการจัดจำหน่ายสินค้าและบริการ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขางานการตลาด ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน ส่งผลให้นักเรียน มีความรู้ความเข้าใจ สามารถพัฒนาตนเอง และผู้สอนสามารถพัฒนาการสอนให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อทดสอบประสิทธิภาพของสื่อการสอน E-book รายวิชาการจัดจำหน่ายสินค้าและ บริการ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน ด้วยการพัฒนาการเรียนการสอน โดยใช้สื่อการสอน E-book รายวิชา การจัดจำหน่ายสินค้าและบริการ

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้สื่อการสอน E-book คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

ความหมายของ E-book นักวิชาการให้ความหมายไว้ ดังนี้

ไพฑูริย์ ศรีฟ้า (2551: 18) E-book หมายถึง หนังสือที่สร้างขึ้นด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์มีลักษณะเป็นเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ โดยปกติมักจะเป็นแฟ้มข้อมูล ที่สามารถอ่านเอกสารผ่านทางหน้าจคอมพิวเตอร์ทั้งในระบบออฟไลน์และออนไลน์ คุณลักษณะของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์สามารถเชื่อมโยงจุดไปยังส่วนต่าง ๆ ของหนังสือ เว็บไซต์ต่าง ๆ ตลอดจนมีปฏิสัมพันธ์และโต้ตอบกับผู้เรียนได้นอกจากนั้นหนังสืออิเล็กทรอนิกส์สามารถแทรกภาพ เสียง ภาพเคลื่อนไหวแบบทดสอบและสามารถสั่งพิมพ์เอกสารที่ต้องการออกทางเครื่องพิมพ์ได้ อีกประการหนึ่งที่สำคัญก็คือ หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ สามารถปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัยได้ตลอดเวลา ซึ่งคุณสมบัติเหล่านี้จะไม่มีในหนังสือธรรมดาทั่วไป

ธันยะวีร์ คำชาย (2551) ได้กล่าวถึง E-book ย่อมาจากคำว่า Electronic Book หมายถึง หนังสือที่สร้างขึ้นด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ มีลักษณะเป็นเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ โดยปกติมักจะเป็นแฟ้มข้อมูลที่สามารถอ่านเอกสารผ่านทางหน้าจคอมพิวเตอร์ ทั้งในระบบออฟไลน์ และออนไลน์ คุณลักษณะของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์สามารถเชื่อมโยงจุดไปยังส่วนต่าง ๆ ของหนังสือ เว็บไซต์ ต่าง ๆ ตลอดจนมีปฏิสัมพันธ์และโต้ตอบกับผู้เรียนได้ นอกจากนั้นหนังสืออิเล็กทรอนิกส์สามารถแทรกภาพ เสียง ภาพเคลื่อนไหว แบบทดสอบ และสามารถสั่งพิมพ์เอกสารที่ต้องการออกทางเครื่องพิมพ์ได้ อีกประการหนึ่งที่สำคัญก็คือ หนังสืออิเล็กทรอนิกส์สามารถปรับปรุงให้ทันสมัยได้ตลอดเวลา ซึ่งคุณสมบัติเหล่านี้จะไม่มีในหนังสือธรรมดาทั่วไป

สรุปได้ว่า E-book เป็นเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ที่นักเรียนสามารถอ่านผ่านทางหน้าจคอมพิวเตอร์ ทั้งในระบบออฟไลน์ และ ออนไลน์

ข้อดีของ E-book

บุญเลิศ อรุณพิบูลย์ (2554) กล่าวว่า ข้อดีของ E-book คือ 1. การตอบสนองที่รวดเร็วของคอมพิวเตอร์ที่ทันสมัย ภาพ เสียง ทำให้เกิดความตื่นเต้น และไม่เบื่อหน่าย 2. ช่วยให้การเรียนมี

ประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล มีประสิทธิภาพในแง่ที่ลดเวลา ลดค่าใช้จ่าย สนองความต้องการและ
ความสามารถของบุคคล มีประสิทธิผลในแง่ที่ทำให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมาย 3. สามารถทำสำเนาได้
อย่างสะดวก ทั้งสำเนาในรูปเอกสาร สำเนาลงในแผ่นซีดีรอม สำเนาลงในฮาร์ดดิสก์ 4. เนื่องจากการ
เปิดอ่านมีระบบการเรียกค้นและการเชื่อมโยง ผู้เรียนหรือผู้อ่านสามารถเลือกเรียนหัวข้อที่สนใจข้อใด
ก่อนก็ได้ และสามารถย้อนกลับไปกลับมาในเอกสารหรือกลับมาเริ่มต้นที่จุดเริ่มต้นใหม่ (Home
Page) เพื่อทบทวนบทเรียนหากไม่เข้าใจได้อย่างสะดวกรวดเร็ว ตลอดจนสามารถเลือกเรียนได้ตาม
เวลา และสถานที่ที่ตนเองสะดวก 5. สามารถแสดงด้วยข้อความ และตัวอักษรแล้ว ยังสามารถแสดง
ข้อมูลที่เป็นกราฟิกภาพเคลื่อนไหว และเสียงได้พร้อมกัน หรือจะเลือกให้แสดงเพียงอย่างใดอย่างหนึ่งก็
ได้ 6. การจัดเก็บข้อมูลสามารถจัดเก็บได้เป็นไฟล์แยกระหว่างตัวอักษรภาพกราฟิกภาพเคลื่อนไหว
และเสียง โดยใช้เท็กไฟล์เป็นศูนย์กลาง แล้วเรียกใช้ร่วมกันได้โดยการเชื่อมโยงข้อมูลจากสื่อต่าง ๆ ที่
อยู่คนละที่เข้าที่ด้วยกัน รวมทั้งสามารถปรับเปลี่ยน แก้ไข เพิ่มเติมข้อมูลได้ง่ายสะดวกและรวดเร็ว ทำ
ให้สามารถปรับปรุงเนื้อหาในบทเรียนให้ทันสมัยกับเหตุการณ์ได้ 7. การสร้างและการพิมพ์ทำได้
รวดเร็วกว่ากระดาษและสามารถปรับเปลี่ยน แก้ไข เพิ่มเติมข้อมูลได้สะดวกและรวดเร็ว ทำให้
สามารถปรับปรุงเนื้อหาในบทเรียนให้ทันสมัยกับเหตุการณ์ได้เป็นอย่างดี 8. ผู้เรียนสามารถค้นหา
ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กำลังศึกษาจากแฟ้มเอกสารหรือหนังสือเล่มอื่นได้ที่เชื่อมโยงอยู่ได้อย่างไม่
จำกัดทั่วโลก เพียงแต่ผู้อ่านใช้เมาส์ (Mouse) และคลิก (Click) ไปในตำแหน่งข้อความ (Link) ที่สนใจ
และโปรแกรม Browser ก็จะทำหน้าที่ เชื่อมโยงข้อมูลหรือเนื้อหาามาแสดงผลให้อ่านได้ในทันที 9.
เสริมสร้างให้ผู้เรียนเป็นผู้มีเหตุผล มีความคิดและทักษะที่เป็น Logical เพราะการโต้ตอบกับเครื่อง
คอมพิวเตอร์ผู้เรียนจะต้องทำอย่างมีขั้นตอน มีระเบียบมีเหตุผลพอสมควรเป็นฝึกลักษณะนิสัยที่ดีให้
ผู้เรียน 10. ผู้เรียนสามารถบูรณาการการเรียนการสอนในวิชาต่าง ๆ เข้าด้วยกันได้อย่างเกี่ยวเนื่อง
และมีความหมาย 11. ผู้สอนมีเวลาติดตามและตรวจสอบความก้าวหน้าของผู้เรียนแต่ละคนได้มากขึ้น
รวมทั้งที่เวลาที่จะศึกษาตำราและพัฒนาความสามารถของตนเองได้มากขึ้นเช่นกัน ซึ่งนับว่าเป็น
พัฒนาการทางวิชาการ อีกรูปแบบหนึ่งที่สำคัญในปัจจุบันและอนาคต

ข้อจำกัดของ E-book

บุญเลิศ อรุณพิบูลย์ (2551) กล่าวว่า ข้อจำกัดของ E-book คือ 1. ผู้เรียนจะต้องมีทักษะการ
ใช้คอมพิวเตอร์ และเครือข่าย นอกจากตั้งใจเรียนเนื้อหา 2. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์เล่มเดียวกัน หรือ
หน้าเดียวกัน เมื่อจะอ่านด้วยโปรแกรม Browser ต่าง ๆ กัน อาจแสดงผลในลักษณะที่ต่าง ๆ กัน เช่น
ข้อความในระดับเดียวกันแสดงขนาดรูปแบบ และสีของตัวอักษรไม่เหมือนกัน ทั้งนี้แล้วแต่ผู้ผลิตจะ
ออกแบบโปรแกรม Browser มาให้แสดงผลเหมือนหรือต่างกันอย่างไร แม้แต่โปรแกรม Browser
เดียวกันก็ต่างกันเพราะผู้ใช้สามารถกำหนดตัวเลือก (Option) ได้แตกต่างกัน หรือใช้คอมพิวเตอร์ที่มี

ความละเอียดหน้าจอสูง ก็จะสามารถแสดงรูปภาพได้ชัดเจนและสวยงามกว่าคอมพิวเตอร์ที่มีจอภาพความละเอียดต่ำ 3. ความเร็วของระบบเครือข่ายมีผลต่อการเข้าถึงหรือการอ่านเนื้อหา 4. ความสามารถในการอ่านในสภาพแวดล้อมทั่วไป ความสามารถในการพกพา ความสามารถในการอ่านที่ต้องเปิดคอมพิวเตอร์รอให้บูท (Boot) และโหลดโปรแกรม Browser เข้ามาจนกว่าจะหาสิ่งที่ต้องการพบ 5. การอ่านหรือเข้าถึงของเนื้อหา เมื่อเข้าไปในไฮเปอร์เท็กซ์ และ ไฮเปอร์มีเดีย ซึ่งมีผลต่อการเรียนรู้และการบรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียน 6. บุคลิกภาพของการอ่านหนังสือจะเปลี่ยนไปจากเดิม ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อในด้านต่าง ๆ ที่ยังไม่มีผลสรุปเปรียบเทียบที่แน่นอน 7. ความยากในการวิเคราะห์และออกแบบเนื้อหา สำหรับการจำลองหรือแสดงผลเนื้อหาให้ง่ายต่อการอ่านและการเรียนรู้ ภายใต้เทคโนโลยีมัลติมีเดีย ระบบเครือข่าย และเทคโนโลยีทางการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้ตามต้องการ

ทฤษฎีการเรียนรู้ตาม Constructivism

ทิตินา แชมมณี (2554: 90) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการเรียนรู้ตาม Constructivism ว่าหมายถึงผู้เรียนเป็นผู้สร้าง (Construct) ความรู้จากความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่พบเห็นกับความรู้ความเข้าใจที่มีอยู่เดิม โดยใช้กระบวนการทางปัญญา (cognitive apparatus) ของตน ประเด็นสำคัญประการที่สองของทฤษฎี คือ การเรียนรู้ตามแนว Constructivism คือ โครงสร้างทางปัญญา เป็นผลของความพยายามทางความคิด ผู้เรียนสร้างเสริมความรู้ผ่าน กระบวนการทางจิตวิทยาด้วยตนเอง ผู้สอนไม่สามารถปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางปัญญาของผู้เรียนได้แต่ผู้สอนสามารถช่วยผู้เรียนปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางปัญญาได้โดยจัดสภาพการณ์ที่ทำให้เกิดภาวะ ไม่สมดุลขึ้น

ลักษณะการพัฒนารูปแบบการสอน 1. การสอนตามแนว Constructivism เน้นความสำคัญของกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน และความสำคัญของความรู้เดิม 2. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้แสดงความรู้ได้ด้วยตนเอง และสามารถสร้างความรู้ด้วยตนเองได้ ผู้เรียนจะเป็นผู้ออกไปสังเกตสิ่งที่ตนอยากรู้ มาร่วมกันอภิปราย สรุปผลการค้นพบ แล้วนำไป ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากเอกสารวิชาการหรือแหล่งความรู้ที่หาได้ เพื่อตรวจสอบความรู้ที่ได้มา และ เพิ่มเติมเป็นองค์ความรู้ที่สมบูรณ์ต่อไป 3. การเรียนรู้ต้องให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริง ค้นหาความรู้ด้วยตนเอง จนค้นพบความรู้และ รู้จักสิ่งที่ค้นพบ เรียนรู้วิเคราะห์ต่อจนรู้จริงว่า ลึก ๆ แล้ว สิ่งนั้นคืออะไร มีความสำคัญมากน้อยเพียงไร และศึกษาค้นคว้าให้ลึกซึ้งลงไป จนถึงรู้แจ้ง

ความรู้เรื่องการจัดจำหน่ายสินค้าและบริการ

วาริชฐา เนียมน้อม และ สิกัญญากร ชูทรัพย์ (2562) ได้กล่าวถึง ความรู้เรื่องการจัดจำหน่ายสินค้าและบริการ ไว้ดังนี้

1. ความหมายและความสำคัญของการจัดจำหน่าย

การจัดจำหน่าย หมายถึง การเคลื่อนย้ายสินค้าและบริการ พร้อมกรรมสิทธิ์จากผู้ผลิตไปยังผู้บริโภคคนสุดท้ายหรือผู้ใช้ทางอุตสาหกรรม โดยมีสถาบันคนกลาง เช่น ตัวแทนจำหน่าย พ่อค้าส่ง พ่อค้าปลีก เป็นต้นทำหน้าที่อำนวยความสะดวกระหว่างการเคลื่อนย้าย

2. งานที่เกี่ยวข้องกับการจัดจำหน่าย ประกอบด้วย 2 หน้าที่ ดังนี้

1. ช่องทางการจัดจำหน่าย
2. การกระจายสินค้า
3. ปัจจัยที่ทำให้เกิดการพัฒนาระบบการจัดจำหน่าย มีดังนี้
 1. ตลาดระดับโลก
 2. ความสัมพันธ์ระยะยาว
 3. การสร้างเครือข่าย
 4. พันธมิตรทางธุรกิจ
 5. การตอบสนองอย่างรวดเร็ว
 6. พาณิชนียอิเล็กทรอนิกส์
 7. ต้นทุนการขนส่ง
 8. การจัดซื้อทางอิเล็กทรอนิกส์
 9. การจ้างผลิต
4. การวางแผนการจัดจำหน่ายเพื่อการแข่งขันทางการตลาด
 1. ลดค่าใช้จ่ายในการขนส่ง
 2. ลดระยะเวลาการเคลื่อนย้าย
 3. จัดสินค้าให้พร้อม
 4. ลดปริมาณสินค้าคงเหลือของลูกค้า
 5. ขยายตลาด
 6. สร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับลูกค้า
 7. สร้างผลประโยชน์
 8. เน้นการบริการที่ดี
 9. หาลูกค้าเพิ่ม
 10. ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

บุญชม ศรีสะอาด (2540) ได้ให้ความหมาย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นจากการค้นคว้า การอบรม การฝึกอบรม หรือประสบการณ์ต่าง ๆ รวมทั้ง ความรู้สึก ค่านิยม จริยธรรมต่าง ๆ ที่เป็นผลมาจากการฝึกสอน

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2530) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่าเป็นคุณลักษณะ รวมถึง ความรู้ ความสามารถของบุคคลอันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน หรือคือมวลประสบการณ์ ทั้งปวงที่บุคคลได้รับจากการเรียนการสอน ทำให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ของสมรรถภาพทางสมอง

ความหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สุรชัย ขวัญเมือง (2522: 232) กล่าวว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง การตรวจสอบดูว่าผู้เรียนได้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายทางการศึกษาตามที่หลักสูตรกำหนดไว้แล้วเพียงใด ทั้งนี้ ยกเว้นในทางด้านอารมณ์ สังคมและการปรับตัว นอกจากนี้แล้วยังหมายรวมไปถึงการประเมินผลความสำเร็จต่าง ๆ ทั้งที่เป็นการวัดโดยใช้แบบทดสอบ แบบให้ปฏิบัติการ และแบบที่ไม่ใช่แบบทดสอบด้วย

ไพศาล หวังพานิช (2526: 89) กล่าวว่าไว้ว่าการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน เป็นการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดจากการฝึกฝน อบรม หรือจากการสอน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถ หรือถามสัมฤทธิ์ผลของบุคคลว่าเรียนแล้วรู้เท่าใด

สรุปได้ว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นการวัดความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน

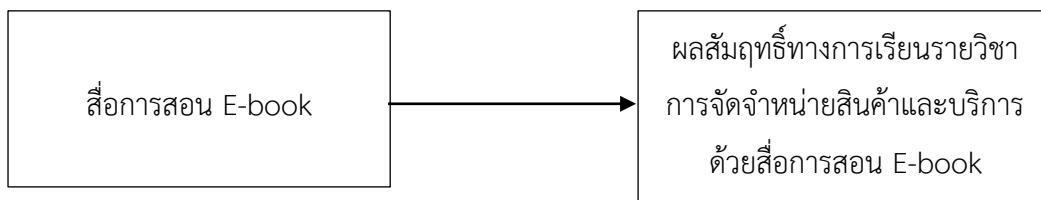
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ณัฐกร ศรีเรืองพันธ์ (2564: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเลือกใช้และจัดการเทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์ โดยใช้สื่อการสอน E-book ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/3 มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การเลือกใช้และจัดการเทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์ โดยใช้สื่อการสอน E-book ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มเป้าหมาย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/3 โรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์ ที่กำลังศึกษาอยู่ปี การศึกษา 2564 จำนวน 51 คน ผลการวิจัยพบว่า ผลคะแนนหลังเรียน ของนักเรียน สูงกว่าผลคะแนนก่อนเรียน

อัจฉริยาภรณ์ ว่องไว (2563: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-book) ชนิดของคำไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง ชนิดของคำไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ชนิดของคำไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนดวงดาวแจ้งพัฒนศึกษา ก่อนเรียนกับหลังเรียน ด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ กลุ่มประชากรที่ใช้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนดวงดาวแจ้งพัฒนศึกษา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 25 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง ชนิดของคำไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 84.88/82.27 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ชนิดของคำไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านดวงดาวแจ้งพัฒนศึกษา หลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ร้อยละ 23.87

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้น ปวช.2 สาขางานการตลาด ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน จำนวน 110 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้น ปวช.2 สาขางานการตลาด ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน จำนวน 35 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (cluster random sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. สื่อการสอน E-book รายวิชาการจัดทำหน่วยสินค้าและบริการ
2. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาการจัดทำหน่วยสินค้าและบริการ
- 3.

ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. สื่อการสอน E-book รายวิชาการจัดจำหน่ายสินค้าและบริการ สำหรับนักเรียนระดับชั้น
ปวช. 2 สาขางานการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตร เอกสาร ตำรา ขอบข่าย เนื้อหาสาระของวิชา การจัดจำหน่ายสินค้า
และบริการ

1.2 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ ให้สอดคล้องกับคำอธิบายรายวิชาและจุดประสงค์การ
เรียนรู้ในหลักสูตรและเนื้อหา

1.3 ดำเนินการสร้างสื่อการสอน E-book รายวิชาการจัดจำหน่ายสินค้าและบริการ

1.4 นำร่างสื่อการสอน E-book รายวิชาการจัดจำหน่ายสินค้าและบริการ ที่สร้างขึ้น
เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ได้แก่ 1) ด้านนวัตกรรม 2) ด้านการสอน 3) ด้านการวัดและ
ประเมินผล ด้านนวัตกรรม ได้แก่ อาจารย์โดม เจริญศิริ หัวหน้าภาควิชาคอมพิวเตอร์ ด้านการสอน
ได้แก่ อาจารย์เจริญสุข ผ่องภักดี หัวหน้าภาควิชาการตลาด และด้านการวัดและประเมินผล ได้แก่
อาจารย์วิลาวัลย์ ลีลารัตน์ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ เพื่อขอคำแนะนำมาปรับปรุงแก้ไขในส่วนที่
บกพร่อง

1.5 ดำเนินการสร้างและปรับปรุงสื่อการสอน E-book ตามคำแนะนำของที่ปรึกษา แล้ว
นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร เนื้อหา กระบวนการ ภาษาและการวัดผลประเมินผลตรวจสอบ เพื่อ
ตรวจสอบคุณภาพและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (The Index of Item-Objective Congruence:
IOC) โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณา คือ เห็นว่าสอดคล้องให้คะแนน +1 ไม่แน่ใจ ให้คะแนน 0 เห็น
ว่าไม่สอดคล้อง ให้คะแนน -1 การวิเคราะห์ข้อมูลความเหมาะสมสอดคล้องของสื่อการสอน E-book
รายวิชาการจัดจำหน่ายสินค้าและบริการ โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) คำนวณค่าตามสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

$\sum R$ = ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N = จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

นำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC โดยใช้ดัชนีความ
สอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence) ของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง
แล้วเลือกค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ได้ค่าความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.67-1.0

1.6 หาประสิทธิภาพของสื่อการสอน E-book รายวิชาการจัดจำหน่ายสินค้าและบริการ โดย
ทดลองใช้กับนักเรียนระดับชั้น ปวช.2 สาขางานการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน จำนวน 30

คน โดยใช้วิธีการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) นักเรียนกลุ่มเก่ง ปานกลาง และอ่อน ต่อจากนั้นนำคะแนนที่ได้มาหาค่าประสิทธิภาพ ได้ค่า E_1 เท่ากับ 78.50 และค่า E_2 เท่ากับ 79.30 แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขต่อไป จนกระทั่งได้ค่า E_1 และค่า E_2 เท่ากับเกณฑ์ที่กำหนด ดังนี้

80 ตัวแรก (E_1) หมายถึง ค่าเฉลี่ยร้อยละ 84.35 (ตามเกณฑ์ที่กำหนด) ของคะแนนที่นักเรียนทำได้จากแบบทดสอบระหว่างการใช้สื่อการสอน E-book

80 ตัวหลัง (E_2) หมายถึง ค่าเฉลี่ยร้อยละ 83.33 (ตามเกณฑ์ที่กำหนด) ของคะแนนที่นักเรียนทำได้จากแบบทดสอบหลังการใช้สื่อการสอน E-book

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

2.1 ศึกษาหลักการและเทคนิคในการสร้างแบบทดสอบจากเอกสารการวัดและประเมินผลต่าง ๆ

2.2 สร้างแบบทดสอบให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งมีลักษณะเป็น ปรนัย จำนวน 10 ข้อ กำหนดการให้ค่าคะแนน ตอบถูกได้ 1 คะแนน และตอบผิดได้ 0 คะแนน

2.3 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเรียบร้อยแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบดูความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความชัดเจน ความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้ และความสอดคล้องด้วยดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objectives Congruence: IOC) ได้ค่าความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.67-1.00

2.4 นำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้น ปวช.2 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน ซึ่งไม่ใช่ นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

2.5 นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) เกณฑ์ความยากของข้อสอบ กำหนดไว้ระหว่าง 0.20 ถึง 0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) เกณฑ์อำนาจจำแนกของข้อสอบกำหนดไว้ 0.20 ขึ้นไป ได้ค่าความยากง่ายเท่ากับ 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนกเท่ากับ 0.20 ขึ้นไป 2.6. นำแบบทดสอบที่มีค่าความยากง่าย และอำนาจจำแนกตามเกณฑ์ หาค่าความเชื่อมั่นแบบทดสอบโดยใช้สูตรของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน KR-20 ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ เท่ากับ 0.89

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทดสอบก่อนเรียน ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาการจัดจำหน่ายสินค้าและบริการ จำนวน 10 ข้อ กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างชั้น ปวช.2 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน ใช้เวลาในการทดสอบ 30 นาที

2. ดำเนินการสอนโดยใช้สื่อการสอน E-book รายวิชาการจัดจำหน่ายสินค้าและบริการ จำนวน 1ชุด/เรื่อง ระดับชั้น ปวช.2 โดยก่อนเรียน ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบย่อยของสื่อการสอน แต่ละเรื่องของบทเรียน จากนั้นเรียนด้วยสื่อการสอน E-book รายวิชาการจัดจำหน่าย

สินค้าและบริการ ขณะเรียนด้วยสื่อการสอน E-book ผู้วิจัยให้ กลุ่มตัวอย่าง ตอบคำถามของบทเรียน
ลงในกระดาษคำตอบ เมื่อเรียนนวัตกรรมเสร็จ ผู้วิจัยให้ กลุ่มตัวอย่าง ทำแบบทดสอบย่อยหลังเรียน
โดยมีการเรียนการสอนทั้งหมด 4 สัปดาห์ ดังนี้

สัปดาห์ที่ 1 ความหมายและความสำคัญของการจัดจำหน่าย

สัปดาห์ที่ 2 งานที่เกี่ยวข้องกับการจัดจำหน่าย

สัปดาห์ที่ 3 ปัจจัยที่ทำให้เกิดการพัฒนาระบบการจัดจำหน่าย

สัปดาห์ที่ 4 การวางแผนการจัดจำหน่ายเพื่อการแข่งขันทางการตลาด

3. เมื่อสิ้นสุดการเรียนด้วยสื่อการสอน E-book รายวิชาการจัดจำหน่ายสินค้าและบริการ
ทั้ง ชุดแล้ว ผู้วิจัย ให้ กลุ่มตัวอย่าง ทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) โดยใช้แบบทดสอบวัดผล
สัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อดูผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประสิทธิภาพของสื่อการสอน E-book รายวิชาการจัดจำหน่ายสินค้าและบริการ มี
ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สถิติร้อยละของค่าเฉลี่ย

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วย สื่อการสอน E-book รายวิชาการจัดจำหน่ายสินค้า
และบริการ ใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และสถิติ
ทดสอบค่าที (t-test) แบบ Dependent

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ประสิทธิภาพของสื่อการสอน E-book รายวิชาการจัดจำหน่ายสินค้าและบริการ

คะแนน	คะแนนระหว่างเรียน	คะแนนหลังเรียน	ประสิทธิภาพของ E-book
	E ₁	E ₂	
คะแนนเต็ม	20	10	
ค่าเฉลี่ย	16.87	8.33	84.35/83.33
ร้อยละของค่าเฉลี่ย	84.35	83.33	

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการหาประสิทธิภาพ E₁ และ E₂ ของสื่อการสอน E-book รายวิชา
การจัดจำหน่ายสินค้าและบริการ สำหรับนักเรียนระดับชั้น ปวช.2 สาขางานการตลาด คะแนน แบบฝึก
ระหว่างเรียน เท่ากับ 84.35 และคะแนนหลังเรียน เท่ากับ 83.33 แสดงว่า สื่อการสอน E -book มี
ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ตารางที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการพัฒนาการเรียนการสอน โดยใช้
สื่อการสอน E-book รายวิชาการจัดจำหน่ายสินค้าและบริการ

ผลการสอบ	จำนวน นักเรียน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	คะแนนพัฒนา การ เรียนการสอน	t	sig
ก่อนเรียน	35	4.08	1.52	3.34	14.427*	
หลังเรียน	35	7.42	1.00			.000

* ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยสื่อการสอน E-book รายวิชาการจัดจำหน่ายสินค้า
และบริการ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน 4.08 คะแนน
เฉลี่ยหลังเรียน 7.42 คะแนนพัฒนาการเรียนการสอน 3.34 และค่า t เท่ากับ 14.427 ซึ่งมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของสื่อการสอน E-book รายวิชาการจัดจำหน่ายสินค้าและบริการ ของ
นักเรียน ระดับชั้น ปวช.2 มีประสิทธิภาพคะแนนแบบฝึกหัดระหว่างเรียน (E_1) เท่ากับ 84.35 และคะแนน
หลังเรียน (E_2) เท่ากับ 83.33 มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยสื่อการสอน E-book รายวิชา การจัด
จำหน่ายสินค้าและบริการ มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
โดยค่าเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 4.08 และค่าเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 7.42

อภิปรายผล

1. ประสิทธิภาพของสื่อการสอน E-book รายวิชาการจัดจำหน่ายสินค้าและบริการ ผลการวิจัย
พบว่า สื่อการสอน E-book รายวิชาการจัดจำหน่ายสินค้าและบริการ มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 80/80
ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า สื่อ E-book รายวิชาการจัดจำหน่ายสินค้าและบริการ เป็นสื่อที่มีลักษณะเป็น
เอกสารอิเล็กทรอนิกส์ นักเรียนสามารถอ่านเอกสารผ่านทางหน้าจอคอมพิวเตอร์ทั้งในระบบออฟไลน์
และออนไลน์ นอกจากนี้ E-book รายวิชาการจัดจำหน่ายสินค้าและบริการ ยังสามารถแทรกภาพ
ภาพเคลื่อนไหว แบบทดสอบ และสามารถสั่งพิมพ์เอกสารที่ต้องการออกทางเครื่องพิมพ์ได้ ซึ่งสอดคล้อง
กับแนวคิดของ ฉันทะวีร์ คำชาย (2551) ที่ได้กล่าวว่า E-book ย่อมาจากคำว่า Electronic Book

หมายถึง หนังสือที่สร้างขึ้นด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ มีลักษณะเป็นเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ โดยปกติ มักจะเป็นแฟ้มข้อมูลที่สามารถอ่านเอกสารผ่านทางหน้าจอคอมพิวเตอร์ทั้งในระบบออฟไลน์และออนไลน์คุณลักษณะของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์สามารถเชื่อมโยงจุดไปยังส่วนต่าง ๆ ของหนังสือ เว็บไซต์ต่าง ๆ ตลอดจนมีปฏิสัมพันธ์และโต้ตอบกับผู้เรียนได้ นอกจากนี้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์สามารถแทรก ภาพ เสียง ภาพเคลื่อนไหว แบบทดสอบ และสามารถสิ่งพิมพ์เอกสารที่ต้องการออกทางเครื่องพิมพ์ได้ อีกประการหนึ่งที่สำคัญคือ หนังสืออิเล็กทรอนิกส์สามารถปรับปรุงให้ทันสมัยได้ตลอดเวลา ซึ่งคุณสมบัติเหล่านี้จะไม่มีในหนังสือธรรมดาทั่วไป และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัจฉริยาภรณ์ ว่องไว (2563) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-book) ชนิดของคำไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง ชนิดของคำไทยกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 84.88/82.27 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยการใช้สื่อการสอน E-book รายวิชาการ จัดจำหน่ายสินค้าและบริการ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักเรียนได้เรียนรู้โดยใช้สื่อการสอน E-book รายวิชาการจัดจำหน่ายสินค้าและบริการ สื่อทำให้นักเรียนเกิดความตื่นเต้น ไม่เบื่อหน่าย สามารถสำเนาได้อย่างสะดวก ทั้งในรูปเอกสาร แฟล็กไดซ์ แผ่นซีดีรอม ฮาร์ดดิสก์ สามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง ทบทวนบทเรียนได้หากไม่เข้าใจอย่างสะดวกรวดเร็วตามเวลาและสถานที่ที่นักเรียนต้องการ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ บุญเลิศ อรุณพิบูลย์ (2554) อ้างถึงใน ที่ได้กล่าวว่า ข้อดีของ E-book คือ ช่วยให้การเรียนมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิภาพ มีประสิทธิภาพในแง่ที่ลดเวลา ลดค่าใช้จ่าย สนองความต้องการและความสามารถของบุคคล มีประสิทธิภาพในแง่ที่ทำให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมาย มีการตอบสนองที่รวดเร็ว มีสีสันภาพเสียง ทำให้เกิดความตื่นเต้น และไม่เบื่อหน่าย สามารถทำสำเนาได้อย่างสะดวก ทั้งสำเนาในรูปเอกสาร สำเนาลงในแผ่นซีดีรอม สำเนาลงในฮาร์ดดิสก์ การเปิดอ่านมีระบบการเรียกค้นและการเชื่อมโยง ผู้เรียนหรือผู้อ่านสามารถเลือกเรียนหัวข้อที่สนใจข้อใดก่อนก็ได้ สามารถย้อนกลับไปกลับมาในเอกสารหรือกลับมาเริ่มต้นที่จุดเริ่มต้นใหม่ เพื่อทบทวนบทเรียนหากไม่เข้าใจได้อย่างสะดวกรวดเร็ว ตลอดจนสามารถเลือกเรียนได้ตามเวลาและสถานที่ที่ตนเองสะดวก สามารถแสดงด้วยข้อความแสดงข้อมูลที่เป็นกราฟฟิกภาพเคลื่อนไหวและเสียงได้พร้อมกัน ผู้เรียนสามารถบูรณาการเรียนการสอนในวิชาต่าง ๆ เข้าด้วยกันได้ ซึ่งนับว่าเป็นพัฒนาการทางวิชาการ อีกรูปแบบหนึ่งที่สำคัญในปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณิชกร ศรีเรืองพันธ์ (2564) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเลือกใช้และจัดการเทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์โดยใช้สื่อการสอน E-book ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/3 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลคะแนนหลังเรียนสูงกว่าผลคะแนนก่อนเรียน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ควรเพิ่มเนื้อหาและแบบฝึกหัดในสื่อการสอน E-book ให้มากขึ้น เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้เนื้อหาและแบบฝึกหัดได้อย่างสมบูรณ์ยิ่งขึ้น
2. ควรเพิ่มภาพเคลื่อนไหว เสียงของครูผู้สอน เพื่อให้สื่อมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น
3. ครูผู้สอนควรนำสื่อการสอน E-book ไปใช้พัฒนาการเรียนการสอนในห้องเรียนอื่นที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อสื่อการสอน E-book รายวิชาการจัดจำหน่ายสินค้าและบริการ ของนักเรียนระดับชั้น ปวช.2 สาขางานการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรีย่าน
2. ควรทำวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาสื่อการสอน E-book รายวิชาการจัดจำหน่ายสินค้าและบริการ ของนักเรียนระดับชั้น ปวช.2 รายวิชาการจัดจำหน่ายสินค้าและบริการ กับการสอนแบบปกติ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับปรับปรุงแก้ไข) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้า (ร.ส.พ.).
- ณัฐกร ศรีเรืองพันธ์. (2564). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเลือกใช้และจัดการเทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์โดยใช้สื่อการสอน E-book ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/3. ค้นเมื่อวันที่ 20 ตุลาคม 2565, จาก <https://sjc2022/index.php/wicay-ni-chan-reiyn/klum-sara-withyasastr-laea-thekhnoloyisjc.ac.th>.
- ทิตินา แคมมณี. (2554). ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธันยะวีร์ คำชาย. (2551). ความหมายของ E-book. ค้นเมื่อวันที่ 5 ตุลาคม 2565, จาก http://www.srbl.go.th/anuban/e_book/meanebook.html.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2540). การวิจัยทางการวัดผลและประเมินผล. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญเลิศ อรุณพิบูลย์. (2551). ข้อดีของ E-bookและข้อจำกัดของ E-book. ค้นเมื่อวันที่ 20 ตุลาคม 2565, จาก <http://portal.in.th/no-daeng/pages/1386/>.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2530). การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- ไพฑูรย์ ศรีฟ้า. (2551). **หนังสือพูดได้**. กรุงเทพฯ: ฐานบุ๊คส์.
- ไพศาล หวังพานิช. (2526). **การวัดผลการศึกษา**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิชย์.
- วาริชฐา เนียมนุ่ม และ สิริฐากร ชูทรัพย์. (2562). **การจัดจำหน่ายสินค้าและบริการ**. กรุงเทพฯ :
เอมพันธ์.
- สุรัชชัย ขวัญเมือง. (2522). **วิธีสอนและการวัดผลวิชาคณิตศาสตร์**. กรุงเทพฯ: หน่วยศึกษานิเทศน์
กรมการฝึกหัดครู.
- อัจฉริยาภรณ์ ว่องไว. (2563). **การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-book) ชนิดของคำไทย กลุ่ม
สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3**. ค้นเมื่อวันที่ 5 ตุลาคม 2565, จาก Thai
school1.in.th.

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา องค์ประกอบศิลป์สำหรับงานคอมพิวเตอร์
ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล
บริหารธุรกิจ โดยใช้สื่อการสอนออนไลน์ Spatial.io
Development of Learning Achievement in the Subject Art
Composition for Computer Work Level 3 Vocational Certificate
Students, Wimol Business Administration Technological College
Using Online Teaching Materials Spatial.io

อานนท์ คำโคน¹ ปุณณ พุทธิโชติ²

¹ สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ, E-mail: 10255@wbac.ac.th

² สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ, E-mail: chaiyaporn@wbac.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ 1) วิเคราะห์ประสิทธิภาพบทเรียนออนไลน์ด้วยโปรแกรม Spatial.io ในรายวิชาองค์ประกอบศิลป์สำหรับงานคอมพิวเตอร์ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.45 /86.42 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนผ่านบทเรียนออนไลน์ด้วยโปรแกรม Spatial.io ในรายวิชาองค์ประกอบศิลป์สำหรับงานคอมพิวเตอร์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ย 60.50 คิดเป็นร้อยละ 86.42 สูงกว่าเกณฑ์ระดับคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนออนไลน์ด้วยโปรแกรม Spatial.io ในรายวิชาองค์ประกอบศิลป์สำหรับงานคอมพิวเตอร์

ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ จำนวน 36 คน ระดับความพึงพอใจปานกลาง คือ ความหลากหลาย โดยค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.67 ตามลำดับ

คำสำคัญ: บทเรียนออนไลน์ องค์ประกอบศิลป์สำหรับงานคอมพิวเตอร์ Spatial.io

Abstract

This research objectives were to: 1. analyze the effectiveness of online lessons with the Spatial.io program in the subject Art Composition for Computers. The efficiency

was equal to 85.45 /86.42, higher than the criterion 80/80. 2) Compare academic achievement before studying and after studying through online lessons with the Spatial.io program in the subject Art Composition for Computer Work. Has an average academic achievement of 60.50, calculated as 86.42 percent, higher than the average score level of 70 percent with statistical significance at the .05 level and 3) Study student satisfaction with online lessons with the Spatial program.io in the subject of Art Composition for Computer Work

Of the 3rd year vocational certificate students in the first semester of the 2022 academic year, Wimol Business Administration Technological College, 36 people, the medium level of satisfaction was diversity, with the mean being 3.00, standard deviation 0.67, respectively.

Keywords: Online lessons, Elements of Art for Computer Work, Spatial.io

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา-19 (Covid-19) ส่งผลระบบการเรียนการสอนในระบบเดิม คือ การเรียนการสอนในห้องเรียนปกติ แต่สถานการณ์ Covid-19 ทำให้นักเรียนไม่สามารถมาวิทยาลัยได้ แต่การเรียนการสอนไม่อาจหยุดได้ และชีวิตต้องดำเนินต่อไป การเรียนการสอนผ่านระบบดิจิทัลจึงกลายเป็นความจำเป็นทำให้ครูผู้สอนมีความจำเป็นต้องพัฒนาสื่อการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนและครูผู้สอนยังสามารถทำกิจกรรมในด้านการเรียนการสอนระหว่างกันได้ต่อไป

สื่อดิจิทัลเป็นนวัตกรรมที่สร้างขึ้นมาเพื่อทดแทนสิ่งที่มีอยู่เดิมเอื้อประโยชน์ในด้านการเรียนการสอน ซึ่งสื่อดิจิทัลสามารถสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนได้เช่นเดียวกับการเข้าชั้นเรียนคือ สามารถโต้ตอบได้ เห็นหน้า ได้ยินเสียง แสดงความคิดเห็นได้ ผู้สอนสามารถส่งภาพเคลื่อนไหว VDO ภาพนิ่ง ผ่านสื่อดิจิทัลได้ ผู้สอนสามารถปรับเปลี่ยนเนื้อหาให้ทันสมัยได้ ตลอดจนการมอบหมายงานและตรวจงาน

ดังนั้น เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในสถานการณ์ที่ผู้เรียนไม่สามารถเข้าชั้นเรียนได้ตามปกติ ผู้วิจัยจึงได้พัฒนาสื่อดิจิทัล ด้วยการใช้โปรแกรม Spatial.io มาใช้ในการเรียนการสอนวิชาองค์ประกอบศิลป์สำหรับงานคอมพิวเตอร์ เพื่อจัดกระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพเทียบเท่ากับการเรียนการสอนในชั้นเรียนตามปกติ Spatial.io เป็นโปรแกรมนี้คือโปรแกรม Meeting ประชุมกัน คล้าย ๆ Zoom หรือ Google Meet แต่จะเพิ่มลูกเล่นตรงที่เราสามารถสร้าง Avatar เป็นโมเดลสามมิติ เลือกชุด

เลือกสีผิวได้เอง และยังสามารถเลือกห้องประชุมได้หลากหลายทั้งแบบ Outdoor, Auditorium เป็นต้น ฟังก์ชันการใช้งานมีทั้งแชร์หน้าจอ วางรูป วางคลิป แปะโน้ต ฯลฯ เป็นตัวกลางที่ทำให้นักศึกษาและครู เชื่อมความสัมพันธ์ผ่านสื่อในเรื่องของการพูดคุย การนำเสนองานที่นักศึกษาสามารถนำผลงานเป็นที่ไฟล์ .jpg .png .mp4 หรือไฟล์ 3D ที่เรียนจากวิชาองค์ประกอบศิลป์ วิชาโปรแกรมกราฟิก มานำเสนอผ่านช่องทาง Spatial.io และผลงานของนักศึกษาก็อยู่ในห้อง Spatial.io ด้วย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์ประสิทธิภาพพบทเรียนออนไลน์ด้วยโปรแกรม Spatial.io ในรายวิชาองค์ประกอบศิลป์สำหรับงานคอมพิวเตอร์ ในรายวิชาองค์ประกอบศิลป์สำหรับงานคอมพิวเตอร์
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนผ่านบทเรียนออนไลน์ด้วยโปรแกรม Spatial.io ในรายวิชาองค์ประกอบศิลป์สำหรับงานคอมพิวเตอร์
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนออนไลน์ด้วยโปรแกรม Spatial.io ในรายวิชาองค์ประกอบศิลป์สำหรับงานคอมพิวเตอร์

แนวคิด ทฤษฎี และกรอบแนวคิดในการวิจัยในการวิจัย

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขา
งานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ องค์ประกอบศิลป์สำหรับงานคอมพิวเตอร์

รหัสวิชา 20204-2006 องค์ประกอบศิลป์สำหรับงานคอมพิวเตอร์ (Art Elements for
Computer Works)

จุดประสงค์รายวิชา เพื่อให้

1. เข้าใจเกี่ยวกับหลักการขององค์ประกอบศิลป์ สำหรับงานคอมพิวเตอร์
2. เข้าใจเกี่ยวกับการวิเคราะห์ จำแนก ธาตุทางทัศนศิลป์ หลักการและกฎเกณฑ์ขององค์ประกอบศิลป์
3. เข้าใจในการจัดพื้นที่จุดสนใจของวัตถุ การเน้น การจัดวางตำแหน่งวัตถุและจัดวางวัตถุชนิดต่าง ๆ
4. สามารถออกแบบ สร้าง แก๊ไข และตกแต่งชิ้นงานโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป
5. มีเจตคติและกิจนิสัยที่ดีในการปฏิบัติงานคอมพิวเตอร์ด้วยความละเอียดรอบคอบ และถูกต้อง

สมรรถนะรายวิชา

1. แสดงความรู้เกี่ยวกับการวิเคราะห์ จำแนก ชาติทางทัศนศิลป์ หลักการและกฎเกณฑ์ขององค์ประกอบศิลป์
2. แสดงความรู้การจัดพื้นที่จุดสนใจของวัตถุ การเน้นการจัดวางตำแหน่งวัตถุและจัดวางวัตถุชนิดต่าง ๆ
3. ออกแบบสื่อดิจิทัลตามหลักการของการจัดองค์ประกอบศิลป์
4. ปฏิบัติการออกแบบ สร้าง แก๊ซ และตกแต่งชิ้นงานโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับหลักการขององค์ประกอบศิลป์ การจำแนก ชาติทางทัศนศิลป์ หลักการและกฎเกณฑ์ขององค์ประกอบศิลป์ การจัดพื้นที่จุดสนใจของวัตถุ การเน้นการจัดวางตำแหน่งวัตถุและจัดวางวัตถุชนิดต่าง ๆ การออกแบบ สร้าง แก๊ซ และตกแต่งชิ้นงานโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

สื่อการเรียนรู้ดิจิทัล

สื่อดิจิทัล หมายถึง สื่อที่มีการนำเอาข้อความ ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เสียง วิดีโอ การออกแบบกราฟิกมาผสมผสานกันเป็นจรรยาบรรณแบบใหม่ขึ้น โดยมีการใช้เครื่องมือเทคโนโลยี เช่น คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์สื่อสารอินเทอร์เน็ต โปรแกรมคอมพิวเตอร์ มาสร้างตามกระบวนการและวิธีการผลิต เพื่อให้เกิดประโยชน์และตรงตามวัตถุประสงค์การใช้งาน (ชลธาร วิริยะพุทธิวงศ์, วรชัยโสภณวงศ์, ภูรินทร์ พวงศิริ และวีรพงษ์ มณีอินทร์, 254)

สื่อดิจิทัล หมายถึง สื่อที่มีการนำข้อความ กราฟิก ภาพเคลื่อนไหว เสียง และวิดีโอ มาแปลงสภาพร่วมสิ่งเหล่านี้เข้าด้วยกันเพื่อให้เกิดประโยชน์ ที่สามารถนำมาใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์ โดยอาศัยเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่มีความเจริญก้าวหน้าตามยุคสมัย (ธัญวัช วิเชียรพันธ์, 2557 โดยสื่อดิจิทัลนั้นมียุคประกอบดังต่อไปนี้

องค์ประกอบของสื่อดิจิทัล

1. ข้อความ (Text) เป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในรูปแบบตัวอักษร อักษรจะ ไม่ว่าจะเป็นภาษาไทยก็ตาม รวมไปถึงองค์ประกอบของสีตัวอักษร แบบตัวอักษรที่ใช้ ทำให้ผู้ใช้งานสื่อเข้าใจเนื้อหาที่ต้องการการอ่าน ปัจจุบันมีรูปแบบในการนำเสนอในลักษณะที่เป็นข้อความได้หลายรูปแบบ เช่น ได้จากการพิมพ์ เช่น จากโปรแกรม Microsoft Word , Text Editor, Google Doc หรือแม้แต่แอปพลิเคชันบนสมาร์ตโฟนที่สามารถจัดการบันทึกเป็นข้อความได้
2. เสียง ถูกจัดเก็บอยู่ในรูปของสัญญาณดิจิทัลซึ่งสามารถเล่นซ้ำกลับไปกลับมาได้ โดยใช้โปรแกรมที่ออกแบบ มาโดยเฉพาะสำหรับทางด้านเสียง หากในงานมัลติมีเดียมีการใช้เสียงที่เร้าใจ

และสอดคล้องกับเนื้อหาใน การนำเสนอ จะช่วยให้ระบบมัลติมีเดียนี้เกิดความสมบูรณ์แบบมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังช่วยสร้างความน่าสนใจและน่าติดตามในเรื่องราวต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้เนื่องจากเสียงมีอิทธิพลต่อผู้ใช้มากกว่าข้อความหรือภาพนิ่ง ดังนั้น เสียงจึงเป็นองค์ประกอบที่จำเป็นสำหรับมัลติมีเดียซึ่งสามารถนำเข้าเสียงผ่านทางไมโครโฟน แผ่นซีดีดีวีดี เทป และวิทยุ เป็นต้น

3. ภาพนิ่ง เป็นภาพที่ไม่มีการเคลื่อนไหว เช่น ภาพถ่าย ภาพวาด และภาพถ่ายลายเส้น เป็นต้น ภาพนิ่งนับว่ามีบทบาทต่อระบบงานมัลติมีเดียมากกว่าข้อความหรือตัวอักษร เนื่องจากภาพจะให้ผลในเชิงการเรียนรู้หรือรับรู้ด้วยการมองเห็นได้ดีกว่า นอกจากนี้ยังสามารถถ่ายทอดความหมายได้ลึกซึ้งมากกว่าข้อความหรือตัวอักษรซึ่งข้อความหรือตัวอักษรจะมีข้อจำกัดทางด้านความแตกต่างของแต่ละภาษา แต่ภาพนั้นสามารถสื่อความหมายได้กับทุกชนชาติ ภาพนิ่งมักจะแสดงอยู่บนสื่อชนิดต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์หรือวารสารวิชาการ เป็นต้น

4. ภาพเคลื่อนไหว ภาพกราฟิกที่มีการเคลื่อนไหวเพื่อแสดงขั้นตอนหรือปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง เช่น การเคลื่อนที่ของลูกสูบของเครื่องยนต์ เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อสร้างสรรค์จินตนาการให้เกิดแรงจูงใจจากผู้ชม การผลิตภาพเคลื่อนไหวจะต้องใช้โปรแกรมที่มีคุณสมบัติเฉพาะทางซึ่งอาจมีปัญหาเกิดขึ้นอยู่บ้างเกี่ยวกับขนาดของไฟล์ที่ต้องใช้พื้นที่ในการจัดเก็บมากกว่าภาพนิ่งหลายเท่า

5. วิดีโอ เป็นองค์ประกอบของมัลติมีเดียที่มีความสำคัญเป็นอย่างมาก เนื่องจากวิดีโอในระบบดิจิทัล สามารถ นำเสนอข้อความหรือรูปภาพ (ภาพนิ่งหรือภาพเคลื่อนไหว) ประกอบกับเสียงได้สมบูรณ์มากกว่าองค์ประกอบชนิดอื่น ๆ อย่างไรก็ตาม ปัญหาหลักของการใช้วิดีโอในระบบมัลติมีเดียก็คือ การสิ้นเปลืองทรัพยากรของพื้นที่บนหน่วยความจำเป็นจำนวนมาก เนื่องจากการนำเสนอวิดีโอด้วยเวลาที่เกิดขึ้นจริง (Real-Time) จะต้องประกอบด้วยจำนวนภาพไม่ต่ำกว่า 30 ภาพต่อวินาที(Frame/Second) ถ้าหากการประมวลผลภาพดังกล่าวไม่ได้ผ่านกระบวนการบีบอัดขนาดของสัญญาณมาก่อน การนำเสนอภาพเพียง 1 นาทีอาจต้องใช้หน่วยความจำมากกว่า 100 MB ซึ่งจะทำให้ไฟล์มีขนาดใหญ่เกินขนาดและมีประสิทธิภาพในการทำงานที่ด้อยลงนั่นเอง

รูปแบบของสื่อดิจิทัล

สื่อดิจิทัลเป็นเทคโนโลยีทางด้านคอมพิวเตอร์ที่มีการพัฒนาต่อเนื่องมาโดยตลอดทั้ง ด้านฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ ต้นทุนในการผลิตและจัดหาสื่อดิจิทัลถูกลงอย่างมากเมื่อเทียบกับในอดีต ในขณะที่ประสิทธิภาพการแสดงผลทั้งภาพและเสียงถูกพัฒนาให้มีคุณภาพสูงขึ้น ผู้ใช้ก็สามารถเข้าถึงได้ง่ายจากสถานที่ต่าง ๆ หรือแม้แต่ที่บ้านซึ่งมีเครื่องคอมพิวเตอร์ระบบ มัลติมีเดียอยู่แทบทุกบ้าน อีกทั้งในด้านของซอฟต์แวร์ก็สามารถทำงานได้ง่ายและสะดวกขึ้น ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ในปัจจุบัน ทำให้มัลติมีเดียจะถูกนำไปใช้ประโยชน์

สื่อดิจิทัลในชีวิตประจำวัน

ในงานด้านต่าง ๆ ในแทบทุกแขนง ไม่ว่าจะเป็นด้านวิทยาศาสตร์ ด้านการแพทย์และสาธารณสุข ด้านวิศวกรรม สถาปัตยกรรม ด้านธุรกิจ ด้านสื่อสารมวลชนและด้านการศึกษา จึงสามารถแบ่งสื่อดิจิทัลเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ ดังนี้

1. สื่อดิจิทัลเพื่อการนำเสนอ (Presentation digital media) สื่อรูปแบบนี้มุ่งสร้างความตื่นตาตื่นใจ น่าสนใจ น่าติดตามและถ่ายทอดผ่านประสาทสัมผัสที่หลากหลายผ่านตัวอักษร ภาพและเสียง ในปัจจุบันพัฒนาถึงขั้นให้ผู้ชมสัมผัสถึง ความรู้สึกต่าง ๆ เช่น ความร้อน ความเย็น การสัมผัสเหมือน หรือการได้กลิ่น เป็นต้น เน้นการนำไปใช้งานเพื่อเสนอข้อมูลข่าวสารที่ผู้ผลิตวางแผนการนำเสนอเป็นขั้นตอนไว้เรียบร้อยแล้ว เช่น แนะนำองค์กรแสดงแสงสีเสียง การเปิดตัวสินค้า หรือการนำเสนอประกอบการบรรยาย ส่วนใหญ่มักใช้ได้ทั้งการนำเสนอเป็นรายบุคคลและการนำเสนอต่อผู้ชมกลุ่มใหญ่ ผู้ใช้จะทำหน้าที่เป็นเพียงผู้ชมสื่อ โดยที่ผู้ใช้และสื่อแทบไม่มีปฏิสัมพันธ์โต้ตอบ หากมองในรูปแบบของการสื่อสารแล้ว สื่อดิจิทัลลักษณะนี้จะ จัดเป็นการ สื่อ สารทางเดียว (One-way communication)

2. สื่อดิจิทัลปฏิสัมพันธ์ (Interactive digital media) เป็นรูปแบบที่เน้นให้ผู้ใช้สามารถโต้ตอบสื่อสารกับสื่อได้โดยตรงผ่านโปรแกรม มัลติมีเดียที่มีลักษณะของสื่อหลายมิติหรือที่เรียกว่า Hypermedia ที่เนื้อหาภายในสามารถ เชื่อมโยงหรือ Link ถึงกันได้ สื่อดิจิทัลรูปแบบนี้นอกจากผู้ใช้จะสามารถดูข้อมูลได้หลากหลาย ลักษณะเช่นเดียวกับรูปแบบแรกแล้ว ยังสามารถสื่อสารโต้ตอบกับสื่อผ่านการคลิกเมาส์ แป้นพิมพ์หรืออุปกรณ์เชื่อมต่ออื่น ๆ สื่อประเภทนี้จัดเป็นการสื่อสารแบบสองทาง (two-way communication) พัฒนาการของสื่อดิจิทัลประเภทปฏิสัมพันธ์นี้จากเดิมที่อาจเป็น CD-ROM ใช้งานกับ เครื่องคอมพิวเตอร์ อ่านจากข้อความ รูปภาพจากจอ ฟังเสียงผ่านลำโพง แต่ปัจจุบันได้พัฒนา จนกลายเป็นสื่อ “เสมือน” (Virtual Reality) ที่เสริมอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ใช้สื่อเสมือนอยู่ในสภาพแวดล้อมจริง เช่น เครื่องจำลองการขับเครื่องบิน เครื่องจำลองการฝึกผ่าตัด เครื่องจำลองการฝึกเล่นกีฬา เป็นต้น

ความหมายของสื่อ Spatial วิธีการใช้งาน

Spatial.io เป็นโปรแกรมนี้คือโปรแกรม Meeting ประชุมกัน คล้าย ๆ Zoom หรือ Google Meet แต่จะเพิ่มลูกเล่นตรงที่เราสามารถสร้าง Avatar เป็นโมเดลสามมิติ เลือกชุด เลือกสีผิวได้เอง และยังสามารถเลือกห้องประชุมได้หลากหลายทั้งแบบ Outdoor, Auditorium เป็นต้น ฟังก์ชันการใช้งานมีทั้งแชร์หน้าจอ วางรูป วางคลิป แปะโน้ต ฯลฯ เป็นตัวกลางที่ทำให้นักศึกษาและครู เชื่อมความสัมพันธ์ผ่านสื่อในเรื่องของการพูดคุย การนำเสนองานที่นักศึกษาสามารถนำผลงานเป็นที่ไฟล์

.jpg .png .mp4 หรือไฟล์ 3D ที่เรียนจากวิชาองค์ประกอบศิลป์ วิชาโปรแกรมกราฟิก มานำเสนอผ่านช่องทาง Spatial.io และผลงานของนักศึกษาที่อยู่ในห้อง Spatial.io ด้วย

- สร้างพื้นที่สาธารณะสำหรับจัดนิทรรศการดิจิทัล
- สร้างพื้นที่สำหรับปฏิสัมพันธ์ด้วยกิจกรรมในโลกเสมือนจริง
- สามารถประยุกต์ใช้เป็นการประชุมออนไลน์หรือเรียนออนไลน์ได้
- รองรับผู้เข้าชมได้สูงถึง 50 คนต่อพื้นที่เมตาเวิร์ส
- สามารถเชื่อมต่อกับผู้ให้บริการ MetaMask, Google, Apple และ Microsoft ได้
- สร้างตัวตนเสมือน (Avatar) สามมิติได้ผ่านกล้อง
- สามารถแชร์หน้าจอในพื้นที่เมตาเวิร์สได้
- สามารถสร้างกระดาษบันทึกข้อความ (Sticky Notes) ไว้ในพื้นที่เมตาเวิร์สได้

ภาพที่ 1 ขั้นตอนการใช้สื่อ Spatial.io

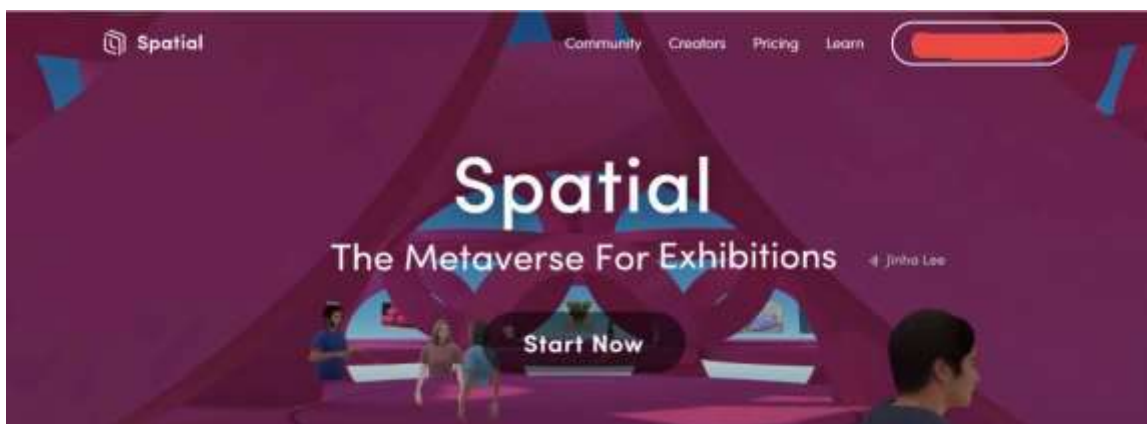
Metaverse เป็นคำศัพท์ที่ทุกคนน่าจะได้อินมาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งปัจจุบัน Metaverse ได้เข้ามามีบทบาทมากขึ้น โดยเฉพาะในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19 จะเห็นว่า Metaverse ได้มีการพัฒนาและปรับประยุกต์ให้เข้ากับการดำรงชีวิตในมิติต่าง ๆ รวมทั้งการประกอบอาชีพและเศรษฐกิจมากขึ้น

Metaverse มาจากคำว่า Meta และ Verse รวมกัน มีความหมายว่า “จักรวาลที่อยู่เหนือจินตนาการ” ซึ่งเปรียบเสมือนเป็นโลกอีกใบที่ทำให้ผู้คนมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันผ่านการจำลองเป็นตัวละครต่าง ๆ (Avatar)

ในเมื่อ Metaverse เริ่มเข้ามามีบทบาทในการดำรงชีวิตมากขึ้น ครูเองก็ต้องมีการปรับประยุกต์ใช้ เพื่อที่จะทำให้ Metaverse มีประโยชน์ต่อกระบวนการจัดการเรียนการสอน และนำมาแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต เช่น หากเกิดการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสชนิดใหม่ ทำให้ต้องจัดการเรียนการสอนรูปแบบออนไลน์ Metaverse ก็จะเข้าไปเติมเต็มให้การเรียนการสอนออนไลน์สมบูรณ์แบบ มีประสิทธิภาพและน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

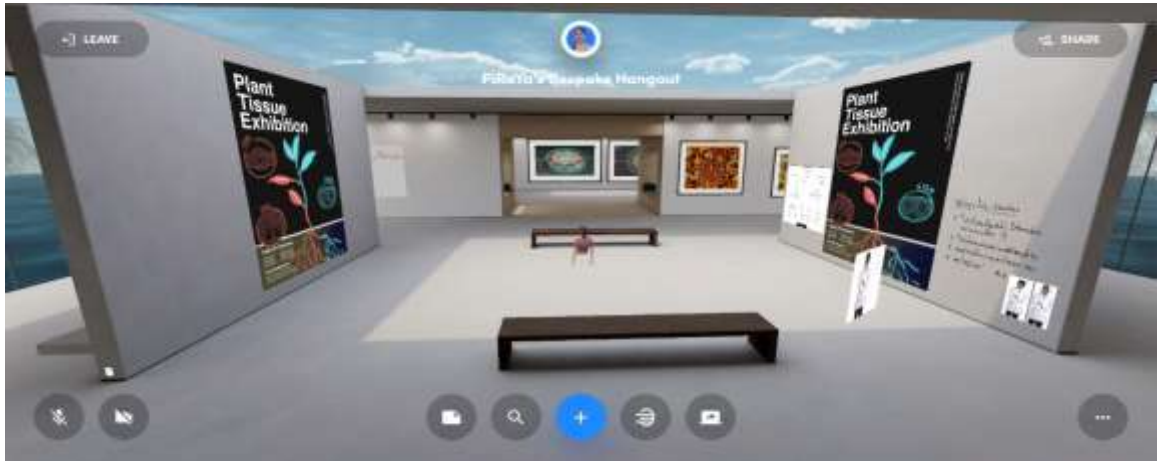
กระบวนการจัดการเรียนการสอน

1. ครูมอบหมายให้นักเรียนสร้างชิ้นงาน (งานเดี่ยวหรืองานกลุ่ม)
2. ครูสร้างห้องแสดงผลงาน ในโลกเสมือนจริง ได้ที่ spatial.io หรือดาวน์โหลดแอปพลิเคชัน [spatial](https://spatial.io) ลงในโทรศัพท์มือถือหรือแท็บเล็ต ขั้นตอนการสมัครเข้าใช้งาน ตามวิดีโอนี้ youtube.com/watch?v=TDdXbEJJFc8

ภาพที่ 2 หน้าต่างเว็บไซต์ Spatial

3. ครูสอนวิธีการเข้าใช้งานให้นักเรียนเข้าใจ
4. เมื่อนักเรียนสร้างชิ้นงานเรียบร้อยแล้ว ให้นำไปแสดงในห้องแสดงผลงาน (ในโลกเสมือนจริง)

ภาพที่ 3 ตัวอย่างห้องแสดงผลงาน

5. ครูนัดหมายเวลานักเรียนเพื่อนำเสนอชิ้นงาน โดยให้ทุกคนเข้าไปเจอกันใน spatial.io ที่ครูได้สร้างห้องไว้

ภาพที่ 4 ตัวอย่างสถานการณ์เวลานักเรียนเพื่อนำเสนอชิ้นงาน

6. ครูประเมินชิ้นงานและการนำเสนอตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

สิ่งที่นักเรียนจะได้รับจากการทำกิจกรรม

ได้ฝึกกระบวนการนำเสนอผลงานในรูปแบบที่แตกต่างไปจากเดิม รู้จักการเข้าใช้งานโลกเสมือนจริง มีความกล้าแสดงออก รู้จักการใช้ประโยชน์ของเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นความสามารถของนักเรียนในด้านต่าง ๆ ซึ่งเกิดจากนักเรียนได้รับประสบการณ์ จากกระบวนการเรียนการสอนของครู โดยครูต้องศึกษาแนวทางในการวัดและประเมินผล การสร้างเครื่องมือวัดให้ มีคุณภาพนั้น ได้มีผู้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

สมพร เชื้อพันธ์ (2547: 53) สรุปว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ หมายถึง ความสามารถ ความสำเร็จและสมรรถภาพด้านต่างๆของผู้เรียนที่ได้จากการเรียนรู้อันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน การฝึกฝน หรือประสบการณ์ของแต่ละบุคคลซึ่งสามารถวัดได้จากการทดสอบด้วยวิธีการต่าง ๆ

พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์ และ พเยาว์ ยินดีสุข (2548: 125) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ขนาดของความสำเร็จที่ได้จากกระบวนการเรียนการสอน

ปราณี กองจินดา (2549: 42) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถหรือผลสำเร็จ ที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์เรียนรู้ทางด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย และยังได้จำแนกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ตามลักษณะของวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดจากกระบวนการเรียนการสอนที่จะทำให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และสามารถวัดได้โดยการแสดงออกมาทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้าน จิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย

การประเมินผลการใช้สื่อการสอน

1. ประเมินการวางแผนการใช้สื่อเพื่อดูว่าสิ่งต่าง ๆ ที่วางไว้สามารถดำเนินไป ตามแผนหรือไม่ หรือเป็นไปเพียงตามหลักการทฤษฎีแต่ไม่สามารถปฏิบัติได้จริง จึงต้องเก็บรวบรวมข้อมูลไว้เพื่อการแก้ไขปรับปรุงในการวางแผนครั้งต่อไปให้การใช้สื่อการสอนเกิดความสอดคล้องและบรรลุตามวัตถุประสงค์ของการใช้

2. ประเมินกระบวนการการใช้สื่อ เพื่อดูว่าการใช้สื่อในแต่ละขั้นตอนประสบปัญหาหรืออุปสรรคอย่างไรบ้าง มีสาเหตุมาจากอะไรและมีการเตรียมการป้องกันไว้หรือไม่ เช่น ผู้เรียนได้ยินเสียงของสื่ออย่างชัดเจนทั่วถึง

3. ประเมินผลที่ได้จากการใช้สื่อเป็นผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนโดยตรงว่า เมื่อเรียนแล้วผู้เรียนสามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ตั้งไว้หรือไม่ และผลที่ได้นั้นเป็นไปตามเกณฑ์หรือต่ำกว่าเกณฑ์

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุรารักษ์ พลอยบุษย์ (2564) “เรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในวิชาองค์ประกอบศิลป์สำหรับ คอมพิวเตอร์นวัตกรรม Google Classroom” นำนวัตกรรมมาใช้จะ ช่วยให้ ได้ผลลัพธ์ที่ดีมี ประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงกว่าเดิม ทั้งยังช่วยประหยัดเวลาและแรงงาน ได้ความเจริญก้าวหน้า ทางเทคโนโลยีที่รวดเร็วกว่าเดิมเห็นถึงข้อจำกัดของการจัดการ เรียนรู้ที่เน้นการสื่อสารภายใน ห้องเรียนเพียงอย่างเดียว ทำให้โอกาสในการสื่อสารระหว่างผู้สอน และผู้เรียนในสภาพการณ์ที่ต่างกัน ลดน้อยลงและเป็นอุปสรรคต่อการจัดการเรียนรู้ ดังนั้น เทคโนโลยีเพื่อลดข้อจำกัดดังกล่าวจึงมี ความสำคัญอย่างยิ่งโดยความคาดหวังที่จะนำ เทคโนโลยีGoogle Apps for Education มา ประยุกต์ใช้เป็นเครื่องมือที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน สามารถสร้าง ความปฏิสัมพันธ์ ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน อีกทั้ง การใช้นวัตกรรมด้วยเทคโนโลยี จะทำให้เกิดความน่าสนใจแก่นักเรียน การลดระยะเวลาในการทำงาน ทำให้เกิดระบบใหม่ในการ จัดส่งและจัดเก็บ ผลงานต่าง ๆ ของผู้เรียน ด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างคงทนและคงอยู่ของ ชิ้นงานได้ในระยะเวลา ยาวนาน โดยในหลายปีที่ ผ่านมาผู้วิจัยได้นำนวัตกรรมด้วยห้องเรียนออนไลน์ โดยGoogle Classroom มา ใช้ ซึ่งได้ผลตอบ รับที่ดีจากนักเรียนตามที่คาดหมายแต่ผู้วิจัยได้เห็นถึง ปัญหาว่าการใช้นวัตกรรม ด้วยห้องเรียน ออนไลน์โดยGoogle Classroom เป็นรูปแบบห้องเรียนที่ เฉพาะเจาะจงสำหรับนักเรียนที่ เรียนใน รายวิชา รวมถึงนักเรียนที่จะเข้าห้องเรียนจะต้องมีรหัส เข้า ห้องเรียนออนไลน์ก่อนจึงจะเข้าได้ดังนั้น เพื่อเป็นการพัฒนานวัตกรรมให้มีความแปลกใหม่ ทำให้ นักศึกษาได้เรียนรู้จากสื่อเทคโนโลยีที่ หลากหลาย จึงเกิดการประยุกต์ใช้รายวิชาบนเว็บช่วยให้ เว็บไซต์ที่นำมาใช้งานมีความน่าสนใจ มี ความเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลาและยังสอดคล้องหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ในการปฏิบัติตามสภาพจริงอีกด้วย

สาวิตรี ผิวงาม (2565) เรื่อง “การพัฒนาแอปพลิเคชันสื่อการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีความเป็น จริงเสมือนที่ส่งผลต่อ ทักษะการรู้เท่าทันสื่อของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา” พัฒนาแอปพลิเคชันสื่อการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีความ เป็นจริง เสมือนเรื่องการเผยแพร่และการแบ่งปันข้อมูลอย่างถูกต้องปลอดภัย และเพื่อพัฒนา ความสามารถ การรู้เท่าทันสื่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏ สวนสุนันทา โดยมีขอบเขตของการวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research & Development) เพื่อพัฒนา ทักษะการรู้เท่าทันสื่อของนักเรียน และพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ เรื่องการเผยแพร่และแบ่งปัน ข้อมูลอย่างถูกต้องปลอดภัยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย ราชภัฏสวนสุนันทา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 เครื่องมือที่ใช้ใน การวิจัยได้แก่ 1. แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การเผยแพร่และแบ่งปันข้อมูลอย่างถูกต้องปลอดภัย 2. แบบวัดทักษะการรู้เท่าทัน

สื่อ 3. บทเรียนแอปพลิเคชัน spatial เทคโนโลยีความเป็นจริงเสมือน เรื่อง การเผยแพร่และการแบ่งปันข้อมูลอย่างถูกต้องปลอดภัย 4. แบบประเมินตรวจสอบความสอดคล้อง ของสื่อการเรียนรู้ แอปพลิเคชัน spatial (IOC) เรื่อง การเผยแพร่และการแบ่งปันข้อมูลอย่างถูกต้อง ปลอดภัย จากการดำเนินการวิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยได้ว่า 1. ผลการพัฒนาแอปพลิเคชันสื่อการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีความเป็นจริงเสมือนเรื่อง การเผยแพร่และการแบ่งปันข้อมูลอย่างถูกต้อง ปลอดภัย มีค่าความสอดคล้องของสื่อการเรียนรู้ที่ค่าเฉลี่ย 0.91 ผลคือ ใช้ได้ ความสอดคล้องของ แบบฝึกหัดและแบบทดสอบก่อนเรียนหลังเรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 0.91 อยู่ในระดับใช้ได้ สำหรับค่า ประสิทธิภาพของกระบวนการและประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E1/E2) อยู่ที่ 81.13/82.50 ซึ่งสูงกว่า เกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80 2. ผลการพัฒนาความสามารถรู้เท่าทันสื่อของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่า คะแนนทดสอบหลังจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ย 16.18 และค่าส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 1.77 สูงกว่าการทดสอบก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 9.45 และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 8.06 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

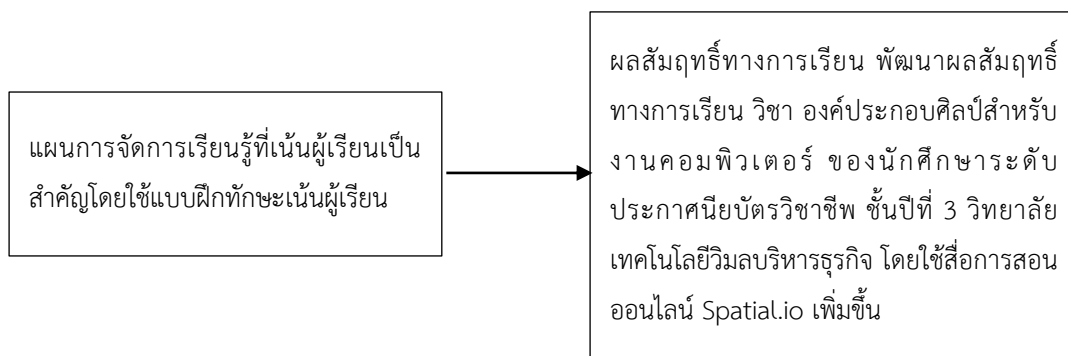
จากการศึกษานวัตกรรมดังกล่าวข้างต้นพบว่า การเรียนการสอนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่าน เว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Spatial.io จะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วย โปรแกรม Spatial.io และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากแนวคิด ทฤษฎี เอกสารทางวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้นำมาใช้ในการกำหนดตัวแปร และนำไปสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัยที่ใช้ในการศึกษา ดังต่อไปนี้

ตัวแปรอิสระ คือ การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่เน้นพัฒนาการเรียนรู้

ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา องค์กรประกอบ ศิลป์สำหรับงานคอมพิวเตอร์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ โดยใช้สื่อการสอนออนไลน์ Spatial.io ซึ่งกรอบ แนวคิดในการวิจัย (Conceptual Framework of Study) แสดงไว้ดังต่อไปนี้

ภาพที่ 5 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 จำนวน 78 คน ที่เรียนวิชาองค์ประกอบศิลป์สำหรับงานคอมพิวเตอร์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ

2. กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ที่เรียนวิชาองค์ประกอบศิลป์สำหรับงานคอมพิวเตอร์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ จำนวน 36 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) การจับสุ่มฉลาก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบประเมินคุณภาพ บทเรียนออนไลน์ผ่านเว็บไซต์ด้วยโปรแกรม Spatial.io รายวิชา องค์ประกอบศิลป์สำหรับงานคอมพิวเตอร์ แบ่งเป็น 2 ด้าน คือ

- 1.1 แบบประเมินคุณภาพด้านเนื้อหา
- 1.2 แบบประเมินคุณภาพด้านสื่อและเทคโนโลยี

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บทเรียนออนไลน์ผ่านเว็บไซต์ด้วยโปรแกรม Spatial.io รายวิชาองค์ประกอบศิลป์สำหรับงานคอมพิวเตอร์

- 2.1 แบบทดสอบก่อนเรียน 10 ข้อ เป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก
- 2.2 แบบทดสอบหลังเรียน 10 ข้อ เป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก

3. แบบสอบถามความพึงพอใจบทเรียนออนไลน์ผ่านเว็บไซต์ด้วยโปรแกรม Google Site รายวิชาองค์ประกอบศิลป์สำหรับงานคอมพิวเตอร์ เป็นแบบประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด การทดลองครั้งนี้ดำเนินการในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลอง

4. คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้ครบถ้วนการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ 1 เพื่อวิเคราะห์ประสิทธิภาพบทเรียนออนไลน์ด้วยโปรแกรม Spatial.io ในรายวิชาองค์ประกอบศิลป์ สำหรับงานคอมพิวเตอร์ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.45 /86.42 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนผ่านบทเรียนออนไลน์ด้วยโปรแกรม Spatial.io ในรายวิชาองค์ประกอบศิลป์สำหรับงานคอมพิวเตอร์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ย 60.50 คิดเป็นร้อยละ 86.42 สูงกว่าเกณฑ์ระดับคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนออนไลน์ด้วยโปรแกรม Spatial.io ในรายวิชาองค์ประกอบศิลป์สำหรับงานคอมพิวเตอร์

ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยเทคโนโลยีวมลบริหารธุรกิจ จำนวน 36 คน ระดับความพึงพอใจปานกลาง คือ ความหลากหลาย โดยค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.67 ตามลำดับ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัย ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยปฏิบัติตามขั้นตอนดังนี้ผู้วิจัย ดำเนินการเลือกกลุ่มตัวอย่าง จำนวนนักศึกษา 36 คน ในการดำเนินการครั้งนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ ดำเนินการดังนี้

1. ทำการทดสอบวัดสัมฤทธิ์ก่อนเรียน โดยให้ทำแบบทดสอบในเนื้อหาที่เรียน 10 ข้อ แบบ 4 ตัวเลือก แล้วเก็บรวบรวมข้อมูล
2. นำแบบทดสอบมาตรวจให้คะแนน ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน เก็บเป็นคะแนนทดสอบก่อนเรียน
3. นำนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง 36 คน เรียนด้วยแบบสาธิตในห้องเรียน เป็นเวลา 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 6 ชั่วโมง รวมเป็น 18 ชั่วโมง จนจบเนื้อหา
4. เมื่อนักศึกษาเรียนจบแล้วทำการทดสอบด้วยแบบทดสอบชุดเดิม แล้วเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อวิเคราะห์ต่อไป
5. นำเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลโดยโปรแกรมทางคอมพิวเตอร์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาประสิทธิภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้
2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติทดสอบ t-test

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพพบที่เรียนออนไลน์ด้วยโปรแกรม Spatial.io ในรายวิชาองค์ประกอบศิลป์สำหรับงานคอมพิวเตอร์ คือ

ตารางที่ 1 ประสิทธิภาพของบทเรียนออนไลน์ตามเกณฑ์ 80/80

ประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนรู้ (E ₁)	ประสิทธิภาพผลลัพธ์ของการเรียนรู้ (E ₂)
85.45	86.42

จากตารางที่ 1 พบว่า การวัดประสิทธิภาพในการพัฒนาบทเรียนออนไลน์ ด้วยโปรแกรม Spatial.io ในรายวิชาองค์ประกอบศิลป์สำหรับงานคอมพิวเตอร์ ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 36 คน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 85.45 จาก 100 คะแนน แสดงว่าถึงประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนรู้ก่อนเรียนด้วยบทเรียนออนไลน์ (E₁) เท่ากับ 85.45 หลังจากทำการสอนด้วยบทเรียนออนไลน์ ประสิทธิภาพผลลัพธ์ของการเรียนรู้ด้วยบทเรียนออนไลน์ (E₂) เท่ากับ 86.42 ดังนั้นการพัฒนาบทเรียนออนไลน์ ด้วยโปรแกรม Spatial.io ในรายวิชาองค์ประกอบศิลป์สำหรับงานคอมพิวเตอร์ ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.45/86.42 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านบทเรียนออนไลน์ ด้วยโปรแกรม Spatial.io ในรายวิชาองค์ประกอบศิลป์สำหรับงานคอมพิวเตอร์ กับเกณฑ์ร้อยละ

จำนวน นักเรียน (คน)	คะแนนเต็ม	คะแนนร้อยละ	ค่าเฉลี่ย	ส่วน		
				เบี่ยงเบน มาตรฐาน	t	Sig
36 คน	100	70	60.50	3.175	0.05	0.000

จากตารางที่ 2 พบว่า นักเรียนหลังจากเรียนด้วยบทเรียนออนไลน์ ด้วยโปรแกรม Spatial.io ในรายวิชาองค์ประกอบศิลป์สำหรับงานคอมพิวเตอร์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น จากวิชาโปรแกรมกราฟิก ที่ใช้โปรแกรม Photoshop เหมือนกัน เฉลี่ย 60.50 สูงกว่าเกณฑ์ระดับคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 ระดับความพึงพอใจของบทเรียนออนไลน์ ด้วยโปรแกรม Spatial.io ในรายวิชา
องค์ประกอบศิลป์สำหรับงานคอมพิวเตอร์ ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นปีที่ 3

ความพึงพอใจ	Mean	SD	ระดับ	ลำดับ
1. รูปแบบ/วิธีการใช้งาน	4.23	0.59	มาก	4
2. การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน	4.25	0.61	มาก	3
3. ความหลากหลาย	3.00	0.67	ปานกลาง	5
4. วิธีการสอน	4.34	0.71	มาก	2
5. การส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง และเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	4.42	0.68	มาก	1
รวม	4.04	0.65	มาก	

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตารางที่ 3 พบว่า ระดับความพึงพอใจของบทเรียนออนไลน์ ด้วยโปรแกรม Spatial.io ในรายวิชาองค์ประกอบศิลป์สำหรับงานคอมพิวเตอร์ ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 มีค่าระดับความพึงพอใจมาก 4 ข้อ คือ การส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.42 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.68 รองลงมา คือ วิธีการสอน โดยค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.34 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.71 การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน โดยค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.23 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.59 และรูปแบบ/วิธีการใช้งาน โดยค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.25 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.61 และมีค่าระดับความพึงพอใจปานกลาง คือ ความหลากหลาย โดยค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.67 ตามลำดับ

สรุปผลการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์ประสิทธิภาพการเรียนรู้ด้วยบทเรียนออนไลน์ ในรายวิชาวิชาองค์ประกอบศิลป์สำหรับงานคอมพิวเตอร์ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.45 /86.42 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านบทเรียนออนไลน์ ด้วยโปรแกรม Spatial.io ในรายวิชาองค์ประกอบศิลป์สำหรับงานคอมพิวเตอร์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ย 60.50 คิดเป็นร้อยละ 86.42 สูงกว่าเกณฑ์ระดับคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อบทเรียนออนไลน์ ในรายวิชาองค์ประกอบศิลป์สำหรับงานคอมพิวเตอร์ ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา

2565 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ จำนวน 36 คน ระดับความพึงพอใจปานกลาง คือ ความหลากหลาย โดยค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.67 ตามลำดับ

อภิปรายผล

1. การนำเสนอผลดำเนินการศึกษาวิจัย เรื่อง การพัฒนาบทเรียนออนไลน์ ด้วยโปรแกรม Spatial.io เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาองค์ประกอบศิลป์สำหรับงานคอมพิวเตอร์ ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น ปีที่ 3 จำนวน 36 คน พบว่า การวัดประสิทธิภาพในการพัฒนาบทเรียนออนไลน์ ด้วยโปรแกรม Spatial.io ในรายวิชาองค์ประกอบศิลป์สำหรับงานคอมพิวเตอร์ ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 36 คน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 85.45 จาก 100 คะแนน แสดงว่าถึงประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนรู้ก่อนเรียนด้วยบทเรียนออนไลน์ (E_1) เท่ากับ 85.45 หลังจากทำการสอนด้วยบทเรียนออนไลน์ ประสิทธิภาพผลลัพธ์ของการเรียนรู้ด้วยบทเรียนออนไลน์ (E_2) เท่ากับ 86.42 ดังนั้นการพัฒนาบทเรียนออนไลน์ ด้วยโปรแกรม Spatial.io ในรายวิชาองค์ประกอบศิลป์สำหรับงานคอมพิวเตอร์ ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น ปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.45/86.42 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านบทเรียนออนไลน์ ด้วยโปรแกรม Spatial.io ในรายวิชาองค์ประกอบศิลป์สำหรับงานคอมพิวเตอร์ พบว่า นักเรียนหลังจากเรียนด้วยบทเรียนออนไลน์ ด้วยโปรแกรม Spatial.io ในรายวิชาองค์ประกอบศิลป์สำหรับงานคอมพิวเตอร์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ย 60.50 คิดเป็นร้อยละ 86.42 สูงกว่าเกณฑ์ระดับคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ระดับความพึงพอใจของบทเรียนออนไลน์ ด้วยโปรแกรม Spatial.io ในรายวิชาองค์ประกอบศิลป์สำหรับงานคอมพิวเตอร์ ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 พบว่า ระดับความพึงพอใจของบทเรียนออนไลน์ ด้วยโปรแกรม Spatial.io ในรายวิชาองค์ประกอบศิลป์สำหรับงานคอมพิวเตอร์ ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 มีค่าระดับความพึงพอใจมาก 4 ข้อ คือ การส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.42 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.68 รองลงมา คือ วิธีการสอน โดยค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.34 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.71 การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน โดยค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.23 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.59 และรูปแบบ/วิธีการใช้งาน โดยค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.25 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.61 และมีค่าระดับความพึงพอใจปานกลาง คือ ความหลากหลาย โดยค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.67 ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศมีความก้าวหน้าอย่างมาก แต่การนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการจัดการศึกษานั้น ผู้สอนต้องมีความรู้และทักษะในการเลือก ออกแบบและพัฒนาสื่อเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน

2. กระบวนการเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาของผู้สอนต้องออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้สอนมีความตระหนักในความสำเร็จ ได้รู้จักนวัตกรรม เทคโนโลยีและสามารถเลือกใช้ได้อย่างเหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอน การเรียนรู้และพัฒนานวัตกรรม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการพัฒนาสื่อบทเรียนออนไลน์ในเนื้อหาสาระอื่น ๆ ทั้งนี้เพื่อเป็นการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้ทันสมัยยิ่งขึ้น

2. ควรมีการพัฒนาบทเรียนออนไลน์โดยใช้ระบบการจัดการเรียนรู้บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในรูปแบบอื่น ๆ เช่น สถานการณ์จำลอง เกมปฏิสัมพันธ์ เป็นต้น ในรายวิชาอื่น ๆ

เอกสารอ้างอิง

กฤษณพงศ์ เลิศบำรุงชัย. (2565). การสร้างจักรวาลสมมติ Spatial Metaverse.

ชลธาร วิริยะพุทธิวงศ์, วรชัยโสภางค์, ภูรินทร์ พวงศิริ และวีรพงษ์ มณีอินเท. (2554). สื่อดิจิทัล.

เทคโนโลยีและการสื่อสาร.

ชีวะเฮฮา กับครูภิญญาผู้น่ารัก. (2565). กระบวนการจัดการเรียนการสอน.

สาวิตรี ผิวงาม. (2565). การพัฒนาแอปพลิเคชันสื่อการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีความเป็นจริงเสมือนที่ส่งผลต่อทักษะการรู้เท่าทันสื่อของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

สุรารักษ์ พลอยบุษย์. (2564). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในวิชาองค์ประกอบศิลป์สำหรับคอมพิวเตอร์นวัตกรรม Google Classroom.

การพัฒนาทักษะการพิมพ์สัมผัส ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
ชั้นปีที่ 1 ห้อง ข.1101 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ โดยแบบฝึกพิมพ์สัมผัส
Improving Touch Typing Skills of Students at the Vocational Certificate
Level (Vocational Certificate) Year 1, Room C.1101,
Wimol Business Administration Technological College
By Touch Typing Practice

ภานุพงษ์ สว่างดี¹, ลักษณ์ิ จันทระเจริญ²

¹กลุ่มวิชาการจัดการ, วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ E-mail: max@wbac.ac.th

²กลุ่มวิชาการจัดการ, วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ E-mail: 10259@wbac.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการพิมพ์สัมผัส ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ในรายวิชาพิมพ์ไทยเบื้องต้น โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ ห้อง ข.1101 จำนวน 40 คน ด้วยวิธีการเฉพาะเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบฝึกพิมพ์สัมผัส 1. แบบทดสอบทักษะการพิมพ์สัมผัส 2. แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องทักษะการพิมพ์สัมผัส 3. แบบตารางบันทึกการพิมพ์แบบก้าวหน้า สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า 1. ประสิทธิภาพของการเรียนโดยใช้แบบฝึกพิมพ์สัมผัส มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.87/83.75 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2. ผลสัมฤทธิ์การพัฒนาทักษะการพิมพ์สัมผัส โดยแบบฝึกพิมพ์สัมผัสหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

คำสำคัญ: พัฒนาทักษะ, การพิมพ์สัมผัส, แบบฝึกพิมพ์สัมผัส

Abstract

This research is to develop the touch typing skills of 1st year general education (Vocational Certificate) students in the introductory Thai typing subject. The sample group is 1st grade primary school students, textbook 1, academic year 2022, College of Technology. Wimol Business Administration Room C.1101, 40 people, using a specific method (Purposive Sampling). The tools used in the research

include touch typing practice: 1. Touch typing skill test 2. Learning plan on touch typing skills 3. Typing record table form. Progressive Statistics used in research are finding percentages, finding averages, standard deviations.

The results of this research found that: 1. Efficiency of learning using touch typing exercises It has an efficiency of 81.87/83.75, which is higher than the standard 80/80. 2. Achievement in developing touch typing skills The touch typing practice after studying was higher than before studying statistically significant at the .05 level.

Keywords: develop skills, touch typing, Touch typing practice

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เครื่องพิมพ์ดีดสามารถดัดแปลงเป็นภาษาต่าง ๆ ได้มากกว่า 100 ภาษา มีบางภาษาแค่จะเลื่อนจากทางด้านขวาไปทางด้านซ้าย เช่น ภาษาอาหรับ ฮิบรู วิศวกรรมในการสร้างเครื่องพิมพ์ดีดได้ก้าวหน้าไปตามเทคโนโลยีใหม่ ๆ และสามารถพิมพ์ได้เร็วกว่าธรรมดา เพราะใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ สามารถเก็บข้อมูลต่าง ๆ ไว้ สามารถพิมพ์ข้อความเดียวกันได้ในเวลาอันรวดเร็ว และมีบางเครื่องสามารถตอบคำถามต่าง ๆ ที่กรอกเข้าไปในเครื่องออกมาเป็นตัวอักษรพิมพ์ดีดได้อย่างรวดเร็ว เครื่องพิมพ์ดีดที่มีจำหน่ายอยู่ในขณะนี้เป็นแบบยกแคร่ มีแบบกระเปาะหัว แบบตั้งโต๊ะ แบบที่ใช้ไฟฟ้า ปัจจุบันเครื่องพิมพ์ดีดได้ถูกพัฒนาให้ก้าวหน้าด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ สามารถพิมพ์ได้เร็ว น้ำหนักเบา เพราะใช้ระบบเครื่องไฟฟ้าและคอมพิวเตอร์โดยสามารถเก็บข้อมูลต่าง ๆ ที่พิมพ์ไว้ในเครื่องและสามารถสั่งให้เครื่องพิมพ์ข้อความเต็มได้หลาย ๆ ฉบับ

ในยุคปัจจุบันแม้จะมีเทคโนโลยีสมัยใหม่เกี่ยวกับอุปกรณ์เครื่องใช้สำนักงานต่าง ๆ ที่มีประสิทธิภาพ สูงกว่า เครื่องพิมพ์ดีดเข้ามาใช้ในหน่วยงานมากขึ้น แต่การเรียนพิมพ์ดีดก็จะเป็นพื้นฐานของการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ที่มีความสำคัญยิ่ง ต่อไปในอนาคต เพราะถ้าผู้เรียนไม่มีพื้นฐานทางด้านพิมพ์ดีดก็จะไม่สามารถพิมพ์งานด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ได้อย่างถูกต้องรวดเร็ว ทันเวลา ทำให้งานล่าช้า ไม่มีประสิทธิภาพ ดังนั้น การเรียนพิมพ์ดีดภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐาน จึงมีความจำ เป็นและสำคัญต่อผู้เรียนโดยเฉพาะผู้เรียนสายอาชีพเป็นอย่างมากเพราะการรับคนเข้าทำงานของหน่วยงานต่าง ๆ จะต้องมีการทดสอบความรู้ความสามารถในการพิมพ์ดีด ซึ่งผู้ที่ผ่านเกณฑ์จะต้องสามารถพิมพ์ได้ไม่ต่ำกว่า นาทีละ 40-45 คำ เมื่อเป็นเช่นนี้การเรียนพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้น จึงมีความจำเป็นและสำคัญต่อผู้เรียนเป็นอย่างมากแม้ว่า จะมีเทคโนโลยีใหม่ ๆ เข้ามามากมายเพียงใดก็ตามทักษะที่ดีเกิดจากการฝึกฝน อาศัยการเรียนรู้อาจทำให้เกิดความชำนาญ ช่วยทำให้เกิด

แนวความคิดความเข้าใจที่ถูกต้องกว้างขวางมากยิ่งขึ้น เพราะผู้เรียนจะเกิดทักษะในการค้นคว้า สิ่งที่ต้องการและสนใจใคร่รู้จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ จะทำให้เกิดข้อเท็จจริง และสามารถเปรียบเทียบข้อเท็จจริงที่ได้ว่าควรเชื่อถือหรือไม่

John P. De Cecco (1968 อ้างถึงใน กรมวิชาการ 2542) ที่ได้วิเคราะห์การเรียนทักษะจาก ทฤษฎีการเรียนรู้และได้กล่าวสรุปไว้ว่า การเรียนรู้ทักษะประกอบด้วย 3 เงื่อนไข ได้แก่ 1) ความต่อเนื่อง (Contiguity) 2) การฝึก (Practice) และ 3) การรู้ผลการฝึก (Feedback)

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อพัฒนาทักษะการพิมพ์สัมผัส ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ห้อง ช.1101 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ โดยแบบฝึกพิมพ์สัมผัส

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการพัฒนาทักษะด้านการพิมพ์ดีดไทยในการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยได้ถูกวิธีผู้สอนต้องมีการวางแผนให้ผู้เรียนเริ่มฝึกทักษะขั้นพื้นฐานก่อนที่จะลงมือพิมพ์เพราะจะทำให้ผู้เรียนมีความรู้สึกเชื่อมั่นในตนเองเพิ่มขึ้นรวมทั้งรู้สึกผ่อนคลายก่อนที่จะ ปฏิบัติจริง ครูผู้สอนต้องให้ผู้เรียนทำความเข้าใจกับบรรยากาศในชั้นเรียนไม่ให้เกิดอาการกลัวการพิมพ์ผิดแน่นอนทำให้เกิดการมองแป้นวิธีที่สามารถพิมพ์ดีดได้ถูกต้องและจำแป้นได้แม่นยำตั้งแต่เริ่มแรก ผู้ฝึกพิมพ์ดีด ที่ดีจะต้องฝึกพื้นฐานเบื้องต้นตั้งแต่ ท่ามั่ง การดู

หนังสือ ศีรษะ การวางเท้า การรู้จักอุปกรณ์ส่วนต่าง ๆ ของเครื่องพิมพ์ดีดวิธีใช้เครื่องพิมพ์ดีดที่ถูกต้อง การวางนิ้วสัมผัสการก้าวนิ้ว ไปยังแป้นอักษรทั้งแป้นล่างและแป้นบนรวมทุกแป้นบนเครื่องพิมพ์ดีดอย่างมั่นใจโดยผู้ที่จะฝึกพิมพ์ดีดได้แม่นยำถูกต้อง รวดเร็ว คล่องแคล่วต้องศึกษาให้เกิดความเข้าใจทั้ง 2 ด้าน คือ ด้านทฤษฎีและปฏิบัติ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ในเรื่องเนื้อหาการฝึกทักษะด้านการพิมพ์เทคนิคในการพิมพ์จนบรรลุผลตรงตามจุดประสงค์กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) โดยมีวัตถุประสงค์ให้นักเรียนได้รับการฝึกฝนอบรม ให้มีความรู้ ทักษะประสบการณ์ เจตคติ วินัย และความสามารถประกอบอาชีพทางด้านพาณิชยกรรมอย่าง แท้จริงกิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง องค์ประกอบหนึ่งในกระบวนการจัดการเรียนการสอน ซึ่งมี ความสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้โดยสรุปการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ดีไว้ดังนี้

1. กิจกรรมการเรียนการสอนต้องชัดเจน และแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์กับความคิดรวบยอดของการสอน ตรงกับจุดมุ่งหมายของการสอนที่กำหนดไว้ และอยู่บนพื้นฐานของ เนื้อหาและประสบการณ์ที่นำมาใช้ในการสอน
2. กิจกรรมการเรียนการสอนต้องเป็นกระบวนการที่มีขั้นตอนให้นักเรียนได้ฝึกทักษะของการคิด การวิเคราะห์ การเลือก การตัดสินใจ และทักษะอื่น ๆ ที่จำเป็น
3. กิจกรรมการเรียนการสอนต้องมีผลต่อการเรียนรู้พฤติกรรม ความรู้สึกนึกคิดของผู้เรียนในทางที่ดีและมีประโยชน์
4. กิจกรรมการเรียนการสอนต้องสอดคล้องกับวัยและประสบการณ์ ช่วงความสนใจ ระดับวุฒิภาวะ และความสามารถทางสติปัญญาของผู้เรียน
5. กิจกรรมการเรียนการสอนต้องมีสาระน่าสนใจ สามารถสอดแทรกความสนุกสนานเพลิดเพลิน และต้องมีส่วนท้าทายให้นักเรียนรู้จักคิด การให้เหตุผล และการแสวงหา คำตอบต่าง ๆ ด้วยตนเอง
6. กิจกรรมการเรียนการสอนต้องไม่มุ่งเน้นการแข่งขัน ผลการแพ้ชนะมากเกินไป ทุกคนควรมีความพอใจ และรู้จักการยอมรับเพื่อพัฒนาตนเองให้ดียิ่งขึ้นเสมอ

การพัฒนาทักษะในการพิมพ์ดีดต้องมีเทคนิคในการจดจำ (Remembering) หมายถึง การให้ความใส่ใจต่อจินตภาพทางจิตซึ่งถูกกำหนดโดยประสบการณ์ในอดีตอาจเกิดในรูปของประสบการณ์อย่างแท้จริง ในทางปฏิบัติประสบการณ์หลาย ๆ ประสบการณ์ที่มีความคล้ายคลึงกันจะสามารถเรียกกลับคืนมาได้บ่อยครั้งถ้าไม่สามารถสร้างจินตภาพในความคิดได้ก็มี

สองสิ่งที่ควรทำ สิ่งแรก คือ ควรยึดถือควรจำหรือความคิดอันเกิด จากคำพูด และอีกอย่างที่จะใช้จินตภาพอันเกิดจากประสาทรับรู้ต่าง ๆ นอกเหนือจากประสาทตา เช่น ประสาท หู (ฟัง) ประสาทกาย (สัมผัส) ประสาทจมูก (กลิ่น) หรือแม้กระทั่งประสาทลิ้น

ปิยวรรณ ขวลิขิต (2541) ได้กล่าวถึงหลักในการสร้างทักษะการพิมพ์เร็วแม่นยำ 9 ประการคือ

1. วางนิ้วอยู่ที่แป้นอักษรเสมอ
2. ตาจับจ้องอยู่ที่แบบพิมพ์เสมอ โดยไม่มองแป้นอักษร
3. ขณะพิมพ์ให้เคลื่อนไปแต่ลำพังนิ้วมือ ไม่เคลื่อนข้อมือ ข้อศอก และแขนไปด้วย
4. ให้เคาะแป้นอักษรเพียงเบา ๆ และให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้
5. ฝึกการยกแคร่ให้รวดเร็ว
6. พยายามควบคุมจิตใจให้อยู่กับงานที่พิมพ์
7. พยายามฝึกพิมพ์ให้ได้จังหวะที่สม่ำเสมอ

8. ขณะพิมพ์ให้ร่างกายอยู่ในท่าสบาย ไม่เกร็งและตื่นเต้นจนเกินไป

9. พยายามให้แม่นยำและเร่งความเร็วขึ้นเรื่อย ๆ

ดังนั้น วิธีพัฒนาทักษะด้านการเรียนการสอน ครูควรตั้งวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวข้องกับการฝึกทักษะทางด้านร่างกายครุควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล วิธีการที่จะกระตุ้นหรือจูงใจให้นักเรียนสนใจใน การฝึกทักษะ การเรียนรู้เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอันเป็นผลสืบเนื่องมาจากประสบการณ์ หรือการสังเกต เนื่องจากการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในสมองเราจึงไม่สามารถสังเกตหรือวัดได้ วิธีเดียวที่จะบอก ได้ว่าบุคคลได้เกิดการเรียนรู้หรือไม่ ก็ดูจากการกระทำ คือ การฝึก ถ้ายังมีการฝึกมากเท่าใด การเรียนรู้ก็จะยิ่งมี ความคงทนมากขึ้น การฝึกยังหมายถึงการตอบสนองซ้ำ ๆ ที่เรามีต่อสิ่งเร้าวิธีฝึกทักษะการพิมพ์ให้กับผู้เรียนนั้น ตามหลักการสอนพิมพ์ดีดเพื่อให้เหมาะสมและง่ายต่อการเรียนรู้ คือ การสอนจากสิ่งที่ย่างไปหาสิ่งที่ยาก นี่ต้องคำนึงถึงความสัมพันธ์ของการก้าวนี้ไปยังแป้นอักษรอื่น เพื่อให้ง่ายต่อการจำแป้นอักษร โดยยึดแป้นเหย้าเป็นหลักในการก้าวนี้ การแกพิมพ์ในระยะเริ่มแรก สิ่งที่คุณสอน ควรจะต้องเข้มงวดกับผู้เรียนให้มากคือ ทำนั่งพิมพ์ที่ถูกวิธี การติดแป้นอักษรที่ถูกต้อง การวางมือ การก้าวนี้ การปิดแคร่ การเคาะคานเว้นวรรค การวางแบบพิมพ์ที่สำคัญ คือ สายตาของผู้เรียนจะต้องอยู่ที่แบบพิมพ์ โดยไม่มองแป้นอักษรในเครื่องพิมพ์ดีด

สร้างทักษะการพิมพ์ให้ตนเองด้วยการฝึกพิมพ์บ่อย ๆ ก่อนจะเริ่มฝึกพิมพ์ผู้เรียนต้องรู้หลักในการฝึก พิมพ์ดีด ควรศึกษารายละเอียดและการใช้ส่วนต่าง ๆ ของเครื่องพิมพ์ดีดให้เข้าใจ การวางนิ้ว จังหวะการก้าวนี้ และเคาะนิ้วเพื่อพิมพ์สัมผัสต้องสม่ำเสมอ เล็บต้องตัดให้สั้นอยู่เสมอ เพื่อปลายนิ้วจรดและเคาะลงที่แป้นอักษร ได้ถนัด งอนิ้วให้ถูกลักษณะอย่าใช้นิ้วกดแป้นอักษรควรเคาะแป้นให้ถูกวิธีลงน้ำหนักนิ้วให้สม่ำเสมอและเร็ว ต้องมีทำนองที่ถูกวิธีคือ

1. นั่งตัวตรง
2. หลังพิงพนักเก้าอี้
3. เท้าวางราบกับพื้นเอียงข้างใดข้างหนึ่งไปด้านหน้าเล็กน้อย
4. ข้อศอกแนบลำตัว ขนานกับแป้นอักษร
5. ข้อมือดำนิ้วโค้งพอดี
6. ลำตัวห่างจากเครื่องประมาณ 1 คืบ
7. ตามองที่หนังสือ

8. ส่วนประกอบต่าง ๆ ของเครื่องพิมพ์ดีดก็เป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้การพัฒนาทักษะในการพิมพ์ดีดมี ความคล่องตัวและเกิดความเชื่อมั่น ส่วนใหญ่นักเรียนขณะนั่งพิมพ์จับเวลาถ้าเครื่องมีปัญหาจะหยุดชะงักในการ พิมพ์ไม่สามารถพิมพ์ต่อเนื่องทำให้เสียสมาธิ หงุดหงิด เมื่อแก้ปัญหาเรื่อง

เครื่องพิมพ์ดีดเรียบร้อยจะเกิดการ กังวลว่าพิมพ์ไม่ทันคนอื่น ทำให้พิมพ์ผิดและมองแป้นพิมพ์เพราะคิดว่าจะทำให้พิมพ์งานได้เร็วขึ้นจนบางครั้ง พิมพ์ตกบรรทัด ดังนั้น ก่อนนั่งพิมพ์ดีดผู้พิมพ์ควรตรวจสอบสภาพของเครื่องคอมพิวเตอร์ในเบื้องต้นทุกครั้งว่า อยู่ในสภาพใช้งานได้ดีหรือไม่ จะได้ไม่มีปัญหาหรือเกิดปัญหาน้อยที่สุดในขณะพิมพ์ การสร้างทักษะการพิมพ์เร็วและแม่นยำ

1. การวางแบบพิมพ์ การวางแบบพิมพ์ที่ถูกต้อง คือวางบนโต๊ะคอมพิวเตอร์ ซึ่งไม่มีสิ่งของวางอยู่นอกจากแบบพิมพ์ทางด้านขวาของคอมพิวเตอร์ ให้แบบพิมพ์เอียง 45 องศา

2. การดีดที่ถูกต้อง โดยดีดแป้นคีย์บอร์ดที่นิ้วแต่ละนิ้วพร้อมกันกับออกเสียงเป็นจังหวะเร็วพร้อม ๆ กันเพื่อการดีดจะได้ถูกต้องตามจังหวะ และสร้างความมั่นใจให้กับตนเองให้มากในเวลาดีด ก็จะได้ดีดถูกต้องเช่น กากากาก วรรค กากากาก วรรค เป็นต้น ไปจนครบตามโปรแกรมสำเร็จรูป โดยให้พิมพ์ซ้ำทเดิมจนกว่าจะผ่าน แล้วจึงจะพิมพ์บทต่อไปเพื่อเป็นการสร้างทักษะด้านการพิมพ์3. การสปีนนิ้ว เวลาพิมพ์อักษรแถวบนหรือล่าง ผู้พิมพ์จะต้องสปีนนิ้วขึ้นหรือลงทุกครั้งนิ้วที่สปีนขึ้น หรือลงนี้ เมื่อดีดแล้วจะต้องรีบกลับมาอยู่ที่แป้นเหย้าเสมอ เช่น จาก ก สปีนนิ้วไปพิมพ์ที่ พ แล้ว จะต้องรีบกลับนิ้วมาอยู่ที่ตัว ก อย่างเดิม และในขณะที่ก้าวนิ้วขึ้นไปนั้น นิ้วอื่นวางตะเบา ๆ อยู่ ที่แป้นเหย้า คือเคลื่อนแต่นิ้วขึ้นแต่มือคงอยู่ที่เดิม

3. การเพิ่มความเร็วในการดีดการพิมพ์ให้เร็วขึ้นในแต่ละครั้งมีความจำเป็นที่ต้องเร่งความเร็วขึ้นคำผิดต้องให้น้อยลงจนไม่พิมพ์ผิดเลย ในการพิมพ์ให้ซ้ำทเดิมแต่การเร่งความเร็วเกินไปแล้ว ผิดมาก หรือการขาดจังหวะการพิมพ์ที่ดีเช่น พิมพ์แล้วหยุดชะงัก พอเริ่มพิมพ์ก็หยุดชะงัก ซึ่ง ไม่ใช่วิธีการพิมพ์ที่ถูกต้อง และโอกาสที่พิมพ์เร็วก็ไม่มี วิธีการที่ดีที่สุดคือ การเคาะแป้นเป็น จังหวะพอดี ๆ แต่ได้ดีดที่ถูกต้อง แล้วค่อย ๆ เพิ่มความเร็วขึ้นในแต่ละครั้งจะดีกว่าในการจับเวลาของแต่ละครั้ง โดยควรเพิ่มจำนวนดีดในแต่ละครั้งของการพิมพ์อย่างน้อย 5-7 เคาะ

4. การแก้ฝืนด้านการพิมพ์ต้องพยายามแก้ฝืนอย่างจริงจัง ซึ่งเวลาเรียนในแต่ละชั่วโมงไม่เพียงพอผู้เรียนสามารถฝึกฝนได้ด้วยตนเองที่บ้านได้เพื่อเสริมสร้างความเร็วของการพิมพ์ให้มากขึ้น ซึ่งจะ ทำให้ความเร็วและความแม่นยำจะพัฒนาไปพร้อม ๆ กัน

5. การพิมพ์ที่ถือย่าวิดกั้วล มือสั้น กลัวผิด แล้วไม่กล้าเคาะแป้นอักษร ทำให้มีโอกาสผิดง่าย ที่ ถูกต้องควรตัดสินใจเคาะแป้นอย่างระมัดระวัง ตัดสินใจอย่างรวดเร็วและถูกต้องด้วยความมั่นใจจะ ดีกว่า การลังเลไม่ตัดสินใจดีด จะเป็นอุปสรรคของการพิมพ์ทั้งด้านความเร็ว และความแม่นยำและจะทำให้การตั้งใจพิมพ์ให้ถูกต้องทำให้พิมพ์ไม่ได้ดี เท่าที่ควร ถือเป็นอุปสรรคด้านการพิมพ์ เป็นอย่างมาก

6. สมาธิการพิมพ์เป็นสิ่งหนึ่งที่จะช่วยให้พิมพ์ได้ดีขึ้นมากเพราะถ้าขาดสมาธิแล้วจิตใจก็ไม่มีสมาธิทำให้พิมพ์ไม่ดีเมื่อเวลาพิมพ์ต้องตัดปัญหาอื่นให้หมดคิดแต่เรื่องพิมพ์เพียงอย่างเดียวจะทำให้ผู้

พิมพ์ประสบความสำเร็จ นั่งตัวตรง ตามองแบบ อย่าแอบมองแป้น พิมพ์ให้แม่นยำ เคาะแป้นให้ถูก มีสมาธิการพิมพ์พิมพ์บ่อย ๆ ค่อย ๆ เก่ง ถ้าจะเร่งพิมพ์เร็วต้องแม่นยำการสร้างทักษะการพิมพ์ ต้องพยายามเอาชนะตนเองทุกครั้งที่พิมพ์อาจจะสมหวัง หรือใกล้บรรลุเป้าหมายเป็นการกระตุ้น ให้มีชีวิตชีวา สนุกสนาน ไม่น่าเบื่อความหมาย และลักษณะของโปรแกรมเรียนพิมพ์สัมผัสภาษาไทย โปรแกรมเรียนพิมพ์สัมผัส หมายถึง สื่อการเรียน การสอนบนคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในกาฝึกพิมพ์สัมผัสภาษาไทยด้วยตนเอง ซึ่งพัฒนาโดยบริษัท คอมพิวเตอร์ เอจ เทคโนโลยี จำกัด เวอร์ชัน ที่ใช้เป็นเวอร์ชัน 2.0 ซึ่งประกอบด้วย เนื้อหาดังนี้

1. แบบฝึกหัด ฝึกพิมพ์จำนวน 14 แบบฝึกหัด ดังนี้ (ใช้บททวนการพิมพ์)

1. การพิมพ์โดยใช้โปรแกรม “พิมพ์สัมผัส”
2. ลักษณะทางกายภาพที่ถูกต้องในการพิมพ์
3. การพิมพ์อักษรแป้นเหย้า ฟ ห ก ด 'า ส ว
4. การพิมพ์อักษร ง
5. การพิมพ์อักษร พ อ ะ และ ร
6. การพิมพ์อักษร แ อ ท และ ม
7. การพิมพ์อักษร ไ ป น ใ ๆ ผ ย
8. การพิมพ์อักษร บ ล ฝ
9. การพิมพ์อักษร ถ ก ค ด
10. การพิมพ์อักษร จ ข ช - /
11. การพิมพ์อักษร โ ฌ ฑ ฒ และ ณ
12. การพิมพ์อักษร ฎ ฏ ษ ฌ “ ศ ฯ
13. การพิมพ์อักษร ฮ ๖ ฒ ฉ ?
14. การพิมพ์อักษร ฤ () ฬ ษ ญ ฐ
15. การพิมพ์ตัวเลข 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
16. การพัฒนาความเร็วและความแม่นยำ พร้อมการคำนวณคำสุทธี

2. กำหนดแบบทดสอบพิมพ์ในโปรแกรมมีทั้งหมด 59 แบบทดสอบแต่จะเลือก ตั้งเกณฑ์ใช้ในการทดสอบ ดังนี้

1. เลือกแบบทดสอบที่ 30 (3 นาที/คำ)
2. เลือกแบบทดสอบที่ 35 (5 นาที/คำ)
3. เกณฑ์ผ่านไม่ต่ำกว่า 35 คำ/นาทีขึ้นไป

Cronbach (1977: 393) กล่าวว่า ทักษะว่าเป็นการปฏิบัติที่เกิดจากการเรียนรู้สามารถกระทำ ได้โดยแทบจะไม่ต้องใช้ความคิด ซึ่งเมื่อพิจารณาความหมายและลักษณะของทักษะข้างต้นจะเห็นได้ว่า การปฏิบัติกรอย่างมีทักษะจำ เป็นต้องอาศัยพัฒนาการของกระบวนการเรียนรู้และกลไกการทำงานของกล้ามเนื้อในการปฏิบัติการ ซึ่งสามารถสังเกตได้จากเกณฑ์ 4 ประการคือ ความเร็ว (Speed) ความแม่นยำ (Accuracy) ลักษณะท่าทาง (Form) และความคล่องตัว (Adaptability) กล่าวคือคนที่มีทักษะย่อมสามารถปฏิบัติอย่างรวดเร็วภายในเวลาอันจำกัด มีความแม่นยำ ในการเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อไม่ขัดเขินผิดพลาดใช้พลังงานหรือความพยายามน้อยที่สุดและสามารถปฏิบัติการได้ในสถานการณ์ที่แตกต่างออกไป ทักษะจึงมีลักษณะสำคัญ 3 ประการ คือ เป็นการตอบสนองทางกลไกที่ต่อเนื่องกันเป็นลูกโซ่ (Response Chain) เป็นการเกี่ยวข้องและประสานกัน ในการเคลื่อนไหวของอวัยวะ (Movement Coordination) และเป็นการจัดระเบียบต่อเนื่องในการตอบสนองเข้าเป็นรูปแบบการตอบสนองที่ซับซ้อน

กรรณา ตีนาน (2561: บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้มีความประสงค์เพื่อศึกษาพัฒนาทักษะการพิมพ์สัมผัสของนักเรียนสาขางาน คอมพิวเตอร์ธุรกิจระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 ห้อง 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีอาเซีย จาก การ เรียนการสอนวิชาพิมพ์ดีดไทยเบื้องต้นที่ผ่านมา นักเรียนขาดทักษะในด้านการพิมพ์ และมีปัญหาในการ พิมพ์ดีด การฝึกทักษะ เกณฑ์การประเมินผลตามหน่วย สาระการเรียนรู้ เพื่อให้สอดคล้องกับคำอธิบายรายวิชา โดยให้พิมพ์ชุดฝึกพิมพ์ ชั้นพื้นฐาน แบบทดสอบ สร้างแบบทดสอบทักษะการพิมพ์สัมผัส มีการกำหนดเวลาในการพิมพ์ 3 นาทีและ 5 นาที เพื่อให้ทราบว่านักเรียนที่มีการทดสอบได้ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้จำนวน 35 คำ/นาที บันทึกสถิติ การพิมพ์ เสร็จแล้วนำข้อมูลต่าง ๆ มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลผลการวิจัยปรากฏว่า การพัฒนาทักษะ การพิมพ์สัมผัส วิชาพิมพ์ดีดไทยเบื้องต้น โดยใช้โปรแกรมพิมพ์สัมผัส เวอร์ชัน 2.0 สำหรับนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สามารถพิมพ์ผ่านเกณฑ์ มาตรฐาน 35 คำ ต่อนาที แสดงว่า นักเรียนมีความรู้และมีประสิทธิภาพ

วิธีการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัย ดำเนินการวิจัยการพัฒนาทักษะการพิมพ์สัมผัส ของนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ห้องข.1101 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ โดยแบบฝึกพิมพ์ สัมผัส

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ที่ผู้วิจัย รับผิดชอบสอน จำนวน ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 40 คน

กลุ่มตัวอย่าง ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ห้อง ข.1101 จำนวนนักศึกษา 40 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ ที่ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจงจำนวน 1 ห้องเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบทักษะการพิมพ์สัมผัส
2. แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องทักษะการพิมพ์สัมผัส
3. แบบตารางบันทึกการพิมพ์แบบก้าวหน้า

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และความเหมาะสม (IOC) แล้วนำเครื่องมือที่ใช้ในการทดลองไปปรับปรุงแก้ไข ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการทดลอง โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์พิมพ์สัมผัสผู้วิจัยจะทำการทดสอบและเก็บข้อมูลทั้ง 12 แบบฝึกหัดเมื่อเสร็จสิ้นการเรียน โดยการใช้แบบฝึกพิมพ์สัมผัสเป็นรายบุคคล ภายหลังจากฝึกโดยการใช้แบบฝึกพิมพ์สัมผัสมาแล้ว 4 สัปดาห์ (สัปดาห์ละ 1 ครั้ง ครั้งละ 2 ชั่วโมง) ประเมินผลตามเกณฑ์การให้คะแนนที่กำหนดขึ้นเพื่อดูผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ใช้วิธีการสอนที่แตกต่างกัน ตลอดระยะเวลา 1 ภาคเรียน โดยใช้แฟ้มสะสมคะแนนเพื่อดูแนวโน้มของคะแนนที่ได้จากการทดสอบไว้ตลอด และเมื่อเสร็จสิ้นกระบวนการทั้งหมดแล้ว ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัย ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในระหว่างการศึกษาวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้ การพัฒนาทักษะการพิมพ์สัมผัสก่อนเรียน (pretest) ของนักเรียนที่เรียนโดยการใช้แบบทดสอบทักษะการพิมพ์สัมผัส และหลังเรียน (Posttest) ของนักเรียนโดยการใช้แบบฝึกพิมพ์สัมผัส ประกอบการเรียนรายในรายวิชาพิมพ์ดีดไทยเบื้องต้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 จำนวน 40 คน

1. หาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะการพิมพ์สัมผัส ตามเกณฑ์ 80/80 โดยการหาประสิทธิภาพกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)

2. หาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: SD) ของคะแนนผลต่างก่อนเรียนและหลังเรียน

3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการทดสอบค่าที (t-test) ใช้คะแนนผลต่างก่อนเรียนและหลังเรียน (Different score)

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาทักษะการพิมพ์สัมผัส ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ห้อง ช.1101 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ โดยแบบฝึกพิมพ์สัมผัส ในการวิจัยครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 1 ห้องเรียน ห้อง ช.1101 นักศึกษา 40 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบทักษะการพิมพ์สัมผัสแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องทักษะ การพิมพ์สัมผัสแบบตารางบันทึกการพิมพ์แบบก้าวหน้า จากนั้นนำข้อมูลในตารางบันทึกการพิมพ์แบบก้าวหน้า ที่รวบรวมได้มา วิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อคำนวณหาค่าสถิติ สำหรับตอบวัตถุประสงค์และสมมติฐานการวิจัยให้ครบถ้วนตามที่กำหนด

ตารางที่ 1 การหาประสิทธิภาพจากคะแนนร้อยละระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และค่าคะแนน ร้อยละ ของแบบทดสอบหลังการเรียน E_1 , E_2 ของกลุ่มตัวอย่าง 40 คน

จำนวน นักศึกษา	ก่อน เรียน 10	แบบทดสอบ				หลังเรียน 10	ประสิทธิภาพ E_1/E_2
		หน่วยที่1	หน่วยที่2	หน่วยที่3	หน่วยที่4		
		10	10	10	10		
40	201	306	319	377	348	335	81.875/83.75
			81.875			83.75	

จากตารางที่ 1 แสดงการหาประสิทธิภาพ E_1/E_2 ของกลุ่มตัวอย่าง 40 คน พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสานที่หลากหลาย (Hybrid Learning) การทดสอบพิมพ์สัมผัสในรายวิชาพิมพ์ไทยเบื้องต้น สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 คือ ประสิทธิภาพกระบวนการ (E_1) มีค่าเท่ากับ 81.875 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) มีค่าเท่ากับ 83.75

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียน และหลังเรียน

สถิติ	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	คะแนนพัฒนาการ
\bar{X}	5.025	8.375	3.35
SD	1.332	0.769	

จากตารางที่ 2 พบว่าการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ ห้อง ช.1101 จำนวน 40 คน คะแนนทดสอบก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.025 คะแนน ทดสอบหลังเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.375 คะแนน และคะแนนพัฒนามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35 แสดงให้เห็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาห้องตัวอย่างมีผลการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนเรียนมีค่าเท่ากับ 1.33 หลังเรียนมีค่าเท่ากับ 0.76 ซึ่งอยู่ในระดับไม่เกิน 1 แสดงว่านักศึกษาห้อง ช.1101 ที่มีระดับคะแนนก่อนเรียนน้อย สามารถพัฒนาการเรียนรู้อของตนเองให้สูงขึ้นใกล้เคียงกับนักศึกษาที่มีระดับคะแนนสูง

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการทดสอบค่า T-test paired Two Sample for Means (จากการคำนวณหาค่า T-test ด้วยโปรแกรม MS-Excel)

	ก่อนเรียน (10 คะแนน)	หลังเรียน (10 คะแนน)
Mean	5.0256410	8.4102564
Variance	1.8677463	0.6167341
Observations	39.0000000	39.0000000
Pearson Correlation	0.2841727	
Hypothesized Mean Difference	0.0000000	
df	38.0000000	
t Stat	15.4383047	
P(T<=t) one-tail	0.0000000	
t Critical one-tail	1.6859545	
P(T<=t) two-tail	0.0000000	
t Critical two-tail	2.0243942	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 พบว่าค่า t-test ที่ได้จากการคำนวณด้วยโปรแกรม MS-Excel มีค่าเท่ากับ 15.4383 ซึ่ง มี t_{α} ค่าสูงกว่า มีค่าเท่ากับ 1.6859 แสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ก่อนและหลังเรียน มีความแตกต่างโดยที่ผลการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

สรุปผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของการเรียนโดยใช้แบบฝึกพิมพ์สัมผัส มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.87/83.75 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ที่ตั้งไว้
2. ผลสัมฤทธิ์การพัฒนาทักษะการพิมพ์สัมผัส โดยแบบฝึกพิมพ์สัมผัสหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐาน

อภิปรายผล

การพัฒนาทักษะการพิมพ์สัมผัส ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ห้องข. 1101 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ โดยแบบฝึกพิมพ์สัมผัส มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น ทั้งนี้อาจมีสาเหตุมาจาก นักศึกษาที่มีความคุ้นเคยในการใช้แป้นพิมพ์ของเครื่องพิมพ์ดีด ซึ่งผลที่ออกมาปรากฏว่า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริภักดิ์ ธาดา (2553) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาพฤติกรรมการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในการเรียนวิชาหลักการตลาด โดยการสอนแบบมีส่วนร่วม (Active Learning) ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชา MKT 1101 หลักการตลาด ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาก่อนและหลังการทดลองใช้การสอน ตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Active Learning) ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญการวิจัยนี้เป็นวิธีการทดลองแบบหนึ่งกลุ่มวัดก่อนหลัง (One Group Pretest-Posttest Design) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาภาคปกติที่ลงทะเบียนเรียนวิชา MKT 1101 หลักการตลาดในภาคเรียนที่1/2553 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 30 คน ที่ได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง โดยสุ่มห้องเรียนมาหนึ่งห้องเรียนเพื่อคัดเลือกเป็นกลุ่มทดลองเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการสอนแบบมีส่วนร่วม (Active Learning) แบบสังเกตพฤติกรรม แผนภูมิการมีส่วนร่วม ระเบียนพฤติกรรม และแบบทดสอบวัดความรู้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยมีการออกแบบการทดลองแบบ One Group Pretest - Posttest Design ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น การวิเคราะห์ข้อมูลได้วิเคราะห์หาค่าร้อยละ, ค่าเฉลี่ย, ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน, ค่า t-test ANOVA One-way Analysis of variance วิเคราะห์ความแปรปรวนด้วย F-test ด้วยโปรแกรม SPSS ผลการวิจัยพบว่าแผนการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม

(Active Learning) ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพความสำคัญต่อการพัฒนาพฤติกรรมกรเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในการเรียนวิชาหลักการตลาด โดยการสอนแบบมีส่วนร่วม พัฒนาการด้านความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบผู้เรียนเป็นสำคัญมีความรู้ความเข้าใจและสามารถทำข้อสอบได้คะแนนสูงมากกว่าเดิม ซึ่งยังมีเคยได้รับการจัดแผนการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วมมาก่อนทำให้พฤติกรรมกรเรียนของนักศึกษาภาคทฤษฎีและทักษะการปฏิบัติรายวิชา MKT 1101 หลักการตลาดเป็นไปตามประสงค์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังการสอนแบบมีส่วนร่วมสูงกว่าก่อนเรียนได้ตามเกณฑ์มาตรฐานของหลักสูตรคือ 70% ขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ เขมณัญญ์ มิ่งศิริธรรม (2554) ได้ศึกษาการบูรณาการวิธีการเรียนแบบร่วมมือกับการเรียนร่วมกัน Integrating cooperative learning and collaborative learning พบว่า การเรียนรู้ยุคใหม่รูปแบบการเรียนการสอนต่าง ๆ เข้ามามีบทบาทในการสนับสนุนการเรียนรู้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการศึกษาโดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้ค้นคว้า แสวงหาความรู้และสร้างความรู้ด้วยตนเองและกลุ่มเพื่อน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการทำวิจัย

1. ครูผู้สอนควรให้ความสนใจปรับเปลี่ยนวิธีการสอนเพื่อให้นักศึกษามีความสนใจในการเรียนมากยิ่งขึ้น
2. เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพกับนักศึกษา ในการเรียนรู้ ครูผู้สอนควรดูแลเอาใจใส่ให้นักศึกษาอย่างใกล้ชิด เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความก้าวหน้าของนักศึกษา เป็นรายบุคคล เป็นระยะ ๆ เพื่อจะได้ปรับปรุงแก้ไขข้อผิดพลาดของนักศึกษาให้ถูกต้องในทันที
3. การปรับใช้แบบฝึกหัดพิมพ์สัมผัส โดยในภาคทฤษฎีนั้น ให้นักศึกษาศึกษาจากแบบฝึกหัดพิมพ์สัมผัส ส่วนในภาคปฏิบัตินั้น ควรให้ฝึกทักษะการพิมพ์ในระยะแรกจากโปรแกรมคอมพิวเตอร์ก่อน เพราะจะช่วยในการวางนิ้ว การสืบนิ้ว การแก้ไข และทราบผลในการฝึก พอเริ่มมีความชำนาญ จึงให้ฝึกทักษะพิมพ์ติดกับเครื่องพิมพ์ดีดไทย

เอกสารอ้างอิง

กรรณา ตีนาน. (2561). การพัฒนาทักษะการพิมพ์สัมผัส วิชาพิมพ์ดีดไทยเบื้องต้น. ค้นเมื่อวันที่ 10 มิถุนายน 2566, จาก <https://www.aseantech.ac.th/images/Project/2561/konnapa61.pdf>

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). **การสังเคราะห์รูปแบบการพัฒนาศักยภาพของเด็กไทย ด้านทักษะการเรียนรู้**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ. (2542). **รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาประสิทธิภาพการใช้ คอมพิวเตอร์ในการสื่อสารทางการเรียนการสอน**. กรุงเทพฯ: ครูสภาลาดพร้าว.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2555). **สถานการณ์การท่องเที่ยว**. ค้นเมื่อวันที่ 2 มกราคม 2556, จาก <http://www.2tat.or.th/tourism/web/stat.php>
- โกสุม สายใจ. (2555). **ทฤษฎีการศึกษา**. กรุงเทพฯ: เอเอพับลิชชิง.
- เชมณัฐ มิ่งศิริธรรม (2554: บทคัดย่อ) **การบูรณาการวิธีการเรียนแบบร่วมมือกับการเรียนร่วมกัน**. ค้นเมื่อวันที่ 10 มิถุนายน 2566, จาก <https://he02.tci-thaijo.org/index.php/Veridian-E-Journal/article/view/7591/6567>
- ปิยวรรณ ขวลิต. (2541). **พิมพ์ดีดไทยเบื้องต้น (22002005)**. กรุงเทพฯ: เอ็มพันธ์.
- ศิริภัทร์ ธาดา. (2553). **การพัฒนาพฤติกรรมการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในการเรียนวิชาหลักการตลาด**. ค้นเมื่อวันที่ 10 มิถุนายน 2566, <http://www.ssruir.ssru.ac.th/bitstream/ssruir/425/1/169-53.pdf>
- สุนา โสทธิผลอนันต์. (2555). **การพัฒนาสมรรถนะด้านการประเมินตามสภาพจริง โดยใช้ชุดกิจกรรมและโครงงาน เป็นฐานสำหรับฝึกทักษะการประเมินตามสภาพจริงของนักศึกษาหลักสูตร ศึกษาศาสตรบัณฑิตวิชาชีพรู มหวิทยาลัยราชภัฏพระนคร. วารสารมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์, 2(2): 43 -53. ค้นเมื่อวันที่ 18 ตุลาคม 2561, จาก <https://www.tci-thaijo.org>**
- Cronbach. (1977). **ทักษะว่าเป็นการปฏิบัติที่เกิดจากการเรียนรู้**. กรุงเทพฯ.
- Cruse, A. (2006). **A Glossary of Semantics and Pragmatics**. Edinburgh: Edinburgh University Press.
- Deborah A. Stone. (2001). **Policy Paradox and Political Reason**. USA: W.W. Norton & Company, Inc.

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต
โดยการเรียนรู้แบบผสมผสาน

Developing academic achievement in science subjects to develop life
skills by blended learning

สุนันท์ ยืนยิ่ง¹, ณัฐฎกานดา อินทร์เจริญ²

¹ กลุ่มวิชาสามัญและพื้นฐาน วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ, E-mail: 10258@wbac.ac.th

² กลุ่มวิชาสามัญและพื้นฐาน วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ, E-mail: 10120@wbac.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ห้อง ช.1101 ในรายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต โดยใช้สื่อผสมผสาน ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี ในภาค การศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2564 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษา จำนวน 45 คน โดยการสุ่มตัวอย่าง อย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ 1) บทเรียนออนไลน์โดย ใช้ ผสมผสาน รายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต 2) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและ หลังการเรียนรู้ออนไลน์โดยใช้สื่อผสมผสาน 3) สื่อการสอน PowerPoint, Google Classroom, Kahoot, Canva เป็นที่ผสมผสานที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน รายวิชาวิทยาศาสตร์ เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ สถิติทดสอบที

ผลการวิจัย พบว่า บทเรียนออนไลน์โดยใช้สื่อผสมผสาน รายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนา ทักษะชีวิต มีประสิทธิภาพ 80.25/84.88 ซึ่งสูงกว่าชุดมาตรฐาน 80/80 คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนอยู่ที่ 37.80 และหลังเรียน 41.10 ซึ่งคะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

คำสำคัญ: บทเรียนออนไลน์

Abstract

The purpose of this research was to develop the achievements of 1st year vocational certificate (Vocational Certificate) students in Ch.1101 in the science subject

to develop life skills. Using mixed media activities using mixed media in science subjects to develop life skills in science subjects to In this research, there were 45 first-year vocational certificate students in the field of accounting in the first semester of the academic year 2021. The sample group Used in the study of 45 people by simple random sampling (Simple Random Sampling). The experimental tools were: 1) online lessons using mixed media for life skills Development science subjects, 2) pre- and post-learning achievement forms using mixed media, 3) satisfaction surveys. of learners toward online lessons using mixed media in science subjects to develop life skills Statistics were used to analyze the data by mean (\bar{X}), standard deviation (SD) and t-test.

The results of the research found that online audio can find more information in the science subject to develop life skills 80.25/84.88, which uses the standard set 80/80, generally before studying at 37.80 and after studying 41.10, which the test scores after studying and reviewing before studying Statistically at the level .05.

Keywords: online lesson

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วในทุก ๆ ด้าน รวมไปถึงด้านการศึกษา จำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการจัดการศึกษาให้ทันการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีในยุคสารสนเทศการจัดการศึกษามีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ตามความมุ่งหมายของหลักสูตร ซึ่งเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การเรียนการสอนมีการเปลี่ยนแปลงเนื้อหา กระบวนการ จัดกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนรู้ รวมไปถึงวิธีการสอนแบบใหม่ ๆ จะต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ให้ทันการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว อีกสาเหตุหนึ่งที่สำคัญและเป็นปัญหาต่อการจัดการเรียนการสอนตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันคือ ความรู้พื้นฐานของผู้เรียนที่มีความแตกต่างกัน ความสามารถในการเรียนรู้ ความสนใจและสมาธิในการเรียน แตกต่างกัน

การจัดการศึกษาในยุคของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสามารถเปลี่ยนแปลงกระบวนการเรียนรู้ และความต้องการของการศึกษาในอนาคต สื่อและอุปกรณ์การศึกษารูปแบบใหม่จะเข้ามาแทนที่สื่อแบบเก่ามีแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ที่หลากหลายนับเป็นสิ่งที่ช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมทางการศึกษาแบบใหม่ ทำให้การเรียนการสอนไม่จำกัดอยู่เฉพาะในห้องเรียนและอยู่ภายใต้การควบคุมของผู้สอนเท่านั้นแต่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้จากแหล่งความรู้ที่หลากหลาย โดยเฉพาะเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ที่

มีส่วนช่วยส่งเสริมและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางหรือ ผู้เรียนเป็นสำคัญ (child center) การเรียนรู้ โดยแนวคิดมุ่งเน้นในเรื่องการคิดและแก้ปัญหาเป็น ซึ่งแนวคิดนี้จะต้องอาศัย เทคโนโลยีและการเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายที่มีทั่วโลกมาพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน มาปรับเปลี่ยนแนวทางการเรียนรู้ใหม่จากแนวทางและวิธีการสั่งสอนมาเป็นการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับแหล่งการเรียนรู้ใหม่ ทางสารสนเทศ ซึ่งเป็นการจัดสภาพแวดล้อมใหม่ในการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมคิดแก้ปัญหาและ นำความรู้ที่ได้มานั้นไปใช้จริงในชีวิตประจำวัน

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่า การนำเอาบทเรียนออนไลน์ มาเป็นสื่อการสอนจะทำให้เกิดการเรียนรู้ตาม ความสามารถของผู้เรียน และเป็นแหล่งการศึกษาค้นคว้าโดยไม่จำกัดสถานที่ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนรู้ รายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต เพื่อให้เป็นบทเรียนที่เป็นแนวทางในการจัดการ เรียนการสอนที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์ประสิทธิภาพบทเรียนออนไลน์โดยใช้ผสมผสานในรายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อ พัฒนาทักษะชีวิต และ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ห้อง ช.1101 ในรายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต โดยใช้สื่อผสมผสานก่อนเรียนและหลังเรียน

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

หลักการและทฤษฎีทางจิตวิทยาการศึกษา

- 1 ทฤษฎีการเรียนรู้ ได้มาจาก 2 กลุ่มใหญ่ คือ กลุ่มพฤติกรรมและกลุ่มความรู้
- 2 ทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคล ขึ้นอยู่กับสภาพสังคมและวัฒนธรรม ทำให้มี พฤติกรรมที่ออกมาแตกต่างกัน
- 3 ทฤษฎีการพัฒนาการ ประกอบด้วย ทฤษฎีของเปียเจท์ บรูเนอร์ อิริคสัน กิลเซล
1. ทฤษฎีการสื่อสาร รศ.ดร.สาโรช โศภิต ได้กล่าวว่า การสื่อสาร (communication) คือ กระบวนการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสารระหว่างบุคคลต่อบุคคลหรือบุคคลต่อกลุ่ม โดยใช้สัญลักษณ์ สัญญาณ หรือพฤติกรรมที่เข้าใจกัน ซึ่งประกอบด้วย ผู้ส่งสาร ข้อมูล ข่าวสาร สื่อ และผู้รับ
2. ทฤษฎีระบบ จัดเป็นสาขาวิชาเกิดขึ้นช่วงปลายทศวรรษที่ 20 ทฤษฎีระบบเป็นสาขาวิชา ที่พัฒนาขึ้นโดยอาศัยแนวความคิดหลายสาขา โดยนำแนวคิดจากหลายสาขาวิชามาประยุกต์ ผสมผสานสร้างเป็นทฤษฎีระบบขึ้นมา

หลักการและทฤษฎีเทคโนโลยีทางการศึกษาในลักษณะของการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ 10 ประการ คือ

1. หลักการจูงใจ สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษาจะมีพลังจูงใจที่สำคัญในกิจกรรมการเรียนการสอน เพราะเป็นสิ่งที่สามารถผลักดัน ส่งเสริมและเพิ่มพูนกระบวนการจูงใจ ที่มีอิทธิพลต่อพลังความสนใจ ความต้องการ ความปรารถนา และความคาดหวังของผู้เรียนที่จะศึกษา

2. การพัฒนามโนทัศน์ (Concept) ส่วนบุคคล วัสดุการเรียนการสอนจะช่วยส่งเสริมความคิด ความเข้าใจแก่ผู้เรียนแต่ละคน ดังนั้นการเลือก การผลิตและการใช้วัสดุการเรียนการสอน ควรต้องสัมพันธ์กับความสามารถของผู้สอนและผู้เรียน ตลอดถึงจุดมุ่งหมายของการเรียนที่กำหนด

3. กระบวนการเลือกและการสอนด้วยสื่อเทคโนโลยี ความสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติเกี่ยวกับสื่อจะเป็นแบบลูกโซ่ในกระบวนการเรียนการสอน ดังนั้นการเลือก การใช้การตอบสนอง และผลิตผลจึงจะต้องพิจารณาเป็นแผนรวมเพื่อสนองความต้องการและประสบการณ์เดิมของผู้เรียนอย่างสอดคล้องกัน

4. การจัดระเบียบประสบการณ์เทคโนโลยีทางการศึกษา ผู้เรียนจะเรียนได้ดีจากสื่อเทคโนโลยีที่จัดระเบียบเป็นระบบ และมีความหมายตามความสามารถของเขา

5. การมีส่วนร่วมและการปฏิบัติ ผู้เรียนต้องการมีส่วนร่วม และการปฏิบัติด้วยตนเองมากที่สุด จากกิจกรรมการเรียนการสอน เพราะเป็นหนทางที่จะทำให้สามารถพัฒนาการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้นการจัดสื่อเทคโนโลยีควรคำนึงถึงหลักการเหล่านี้

6. การฝึกซ้ำและการเปลี่ยนแปลงสิ่งเร้าบ่อย ๆ สื่อที่สามารถส่งเสริมการฝึกซ้ำและมีการเปลี่ยนแปลงสิ่งเร้าอยู่เสมอ จะช่วยส่งเสริมความเข้าใจ เพิ่มความคงทนในการจำด้วยความสนใจและทำให้เกิดรูปแบบการเรียนรู้ที่เป็นประโยชน์อย่างกว้างขวาง

7. อัตราการเสนอสื่อในการเรียนการสอน อัตราหรือช่วงเวลาการเสนอข้อความรู้ต่าง ๆ จะต้องมีความสอดคล้องกับ ความสามารถอัตราการเรียนรู้และประสบการณ์ของผู้เรียน

8. ความชัดเจน ความสอดคล้อง และความเป็นผล สื่อที่มีลักษณะชัดเจน สอดคล้องกับความต้องการ และสัมพันธ์กับผลที่พึงประสงค์ของผู้เรียนจะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดี

9. การถ่ายโยงที่ดี โดยที่การเรียนรู้แบบเก่าไม่อาจถ่ายทอดไปสู่การเรียนรู้ใหม่ได้อย่างอัตโนมัติ จึงควรจะต้องสอนแบบถ่ายโยงเพราะผู้เรียนต้องการแนะนำในการปฏิบัติ เพื่อประยุกต์ความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งผู้สอนจะต้องวางแผนจัดประสบการณ์ที่จะส่งเสริมการถ่ายทอดความรู้ใหม่ และเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้นั้นที่เป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในสถานการณ์จริง

10. การให้รู้ผลการเรียนรู้จะดีขึ้น ถ้าหากสื่อเทคโนโลยีช่วยให้ผู้เรียนรู้ผลการกระทำทันทีหลังจากที่ได้ปฏิบัติกิจกรรมไปแล้ว

ความหมายของการเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning)

การเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning) อ่าน “เบล็น-เดด เลิร์นนิ่ง” ถือเป็น การเรียนรู้ที่มีการวางแผนการจัดกระบวนการเรียนแบบเผชิญหน้าที่ใช้วิธีการสอนที่หลากหลายผสมผสานกับการเรียนระบบออนไลน์ที่นำเทคโนโลยีเข้าใช้ให้ผู้เรียนเข้าถึงการเรียนรู้ได้รวดเร็วมากขึ้น เฮเลน และซีแมน (Allen and Seaman. 2010 : 4) ได้อธิบายไว้ว่าการเรียนแบบผสมผสานเป็นการเรียนที่ผสมกันระหว่างการเรียนแบบเผชิญหน้าและการเรียนออนไลน์ โดยนำเสนอเนื้อหาส่วนใหญ่ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เช่น การสนทนาออนไลน์และยังคงมีส่วนที่ให้ผู้เรียนและผู้สอนพบปะกัน โดยมีสัดส่วนในการนำเสนอเนื้อหาผ่านระบบออนไลน์อยู่ระหว่างร้อยละ 30-70 ของเนื้อหาการเรียนทั้งหมด

“Blended learning systems combine face-to-face instruction with computermediated instruction” ฮอร์นและสตอกเกอร์ (2011) แห่ง Innosight Institute ได้นิยามเกี่ยวกับการเรียนแบบผสมผสานของผู้เรียนในระดับ K-12 หมายถึง การเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้รับมวลประสบการณ์ทางการเรียนรู้อย่างเป็นอิสระผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์โดยนักเรียนสามารถควบคุมตัวแปรทาง การเรียนรู้ด้วยตนเองทั้งในด้านเวลา สถานที่ แนวทางการเรียนรู้และอัตราการเรียนรู้ของตนเอง

“A blended learning program uses a combination of e-learning and classroom instruction” เกรแฮม (2012) แห่งมหาวิทยาลัย Brigham Young University ประเทศสหรัฐอเมริกาได้สรุปนิยามของการเรียนแบบผสมผสานไว้ว่า เป็นระบบการเรียนการสอนที่ผสมผสานระหว่างการเรียนแบบเผชิญหน้ากับการสอนผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์

“Blended learning is any time a student learns at least in part at a supervised brick-and-mortar location away from home and at least in part through online delivery with some element of student control over time , place , path and/or pace” เบอร์นาท (2012) ได้สรุปว่า การเรียนแบบผสมผสานหรือ Blended Learning หมายถึง โปรแกรมทางการเรียนรู้ที่ใช้วิธีการผสมผสานระหว่างการเรียนรู้จากสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือ E-learning กับการสอนในชั้นเรียนจากนิยามดังกล่าวสรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning) การเรียนการสอนที่มี การวางแผนการจัดกระบวนการเรียนการสอนแบบเผชิญหน้าที่ใช้วิธีการสอนที่หลากหลายผสมผสานกับการเรียนการสอนระบบออนไลน์ที่นำเทคโนโลยีเข้าใช้ให้ผู้เรียนเข้าถึงการเรียนรู้ได้รวดเร็วมากขึ้น

บทเรียนออนไลน์

1. ความหมายของบทเรียนออนไลน์

ศรัณย์ พรหมสวัสดิ์ (2557: 7) กล่าวว่า การเรียนการสอนผ่านเว็บ หมายถึง บทเรียนผ่านเว็บ (Web-based instruction) คือ กระบวนการเรียนการสอนผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่มีรูปแบบของไฮเปอร์มีเดีย โดยอาศัยทรัพยากรอินเทอร์เน็ตและเว็ลด์ไวด์เว็บ รวมทั้งเครื่องมือสื่อสารในการสร้างสรรค์กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้เกิดการเรียนรู้สามารถเรียนได้ทุกที่ทุกเวลา

เชมณัฐ มิ่งศิริธรรม (2559: 59) กล่าวว่า บทเรียนออนไลน์ หมายถึง สื่อที่ใช้สำหรับการเรียนการสอนในรูปแบบ E-learning และเป็นการจัดการศึกษารูปแบบใหม่ที่สามารถอำนวยความสะดวกให้กับ ผู้เรียนในยุคปัจจุบันโดยผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้จากเนื้อหาบทเรียนที่จัดเตรียมไว้ผ่านทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้ทุกที่ทุกเวลาตามความต้องการ และความสามารถของบุคคลซึ่งการเรียนการสอนแบบ E-learning สามารถศึกษาได้ทั้งแบบบุคคลและแบบกลุ่ม

สุวัฒน์ บันลือ (2559: 252) กล่าวว่า บทเรียนผ่านเว็บ หรือ บทเรียนออนไลน์หมายถึง การเรียนการสอนออนไลน์ เป็นรูปแบบที่มีการออกแบบรูปแบบการเรียนการสอนไว้อย่างเป็นระบบ มีการกำหนดวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายการจัดการเรียนการสอนไว้อย่างชัดเจนจัดการเรียนการสอนตามหลักทฤษฎี ทางการศึกษา หลักการเรียนรู้และจิตวิทยาการศึกษาการถ่ายทอดความรู้การนำเสนอเนื้อหาการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน โดยถ่ายทอดกลยุทธ์การสอนจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นเครื่องมือให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงและเรียนรู้โดยไม่จำกัดสถานที่และเวลา

จากการศึกษาความหมายบทเรียนออนไลน์ของนักวิชาการทางการศึกษา สรุปได้ว่าบทเรียนออนไลน์หมายถึงการเรียนจัดการเรียนการสอนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่มีการออกแบบรูปแบบการเรียนการสอนไว้อย่างเป็นระบบ และมีการกำหนดวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายการจัดการเรียนการสอนไว้อย่างชัดเจนจัดการเรียนการสอนตามหลักทฤษฎีทางการศึกษาหลักการเรียนรู้ และจิตวิทยาการศึกษา ซึ่งนำเสนอบทเรียนในลักษณะสื่อหลายมิติทั้งนี้การใช้เครื่องมือที่เรียกว่า “บทเรียน” ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเป็นการสื่อสารกระบวนการจัดการเรียนการสอนอย่างสร้างสรรค์อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา และทุกรูปแบบของเทคโนโลยีที่สามารถเชื่อมต่อบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้

2. คุณลักษณะของบทเรียนออนไลน์

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2561: 2) กล่าวว่า ลักษณะบทเรียนออนไลน์มีอยู่ 5 ประการ คือ 1) ต้องเป็นดิจิทัล 2) สะดวกต่อการพกพา 3) ต้องสามารถเชื่อมโยงกับเครือข่ายได้เป็นประจำ 4) อำนวยความสะดวกแก่ผู้ใช้ในภารกิจหลายประการได้แก่การสื่อสารการเก็บข้อมูลการบันทึก ไฟล์ภาพ และเสียง ฯลฯ และ 5) เป็นเทคโนโลยีที่ปรากฏใช้อย่างแพร่หลาย วิวัฒน์ มีสุวรรณ

(2561: 3-11) กล่าวว่าการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรงได้เรียนรู้จากสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง มีความเชื่อมั่นในตัวเอง มีความรับผิดชอบในการเรียน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากที่สุด การผสมผสานสื่อการสอนหลาย ๆ อย่างเข้าด้วยกันและจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ ซึ่งผู้เรียนเป็นทั้งผู้ใช้และผู้ผลิตที่สามารถสร้างสื่อได้ด้วยตนเอง ทั้งในรูปแบบข้อความ เสียง ภาพ วิดีโอ วัสดุจริง และหรือแบบจำลอง ซึ่งสื่อเหล่านี้เมื่อนำมารวมกัน หรือใช้รวมกันอย่างมีระบบมีรูปแบบที่เหมาะสมหรือที่เรียกว่า “สื่อประสม” โปรแกรมในคอมพิวเตอร์สามารถสร้างสื่อหรือรวมสื่อต่าง ๆ เข้าด้วยกันได้

จากการศึกษาคุณลักษณะสำคัญของบทเรียนออนไลน์สรุปได้ว่ากระบวนการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรงและได้เรียนรู้จากสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเองในรูปแบบข้อความ เสียง ภาพ วิดีโอ วัสดุจริง และหรือแบบจำลอง เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากที่สุด

3. องค์ประกอบสำคัญของบทเรียนออนไลน์ (เขมณัญญ์ มิ่งศิริธรรม, 2559: 74-75)

3.1 บทเรียนออนไลน์ (Online of lesson)

3.2 โปรแกรม Google classroom

3.3 ระบบอินเทอร์เน็ต (Internet network system)

3.4 ตัวอักษร (Text)

3.5 มัลติมีเดีย (Multimedia)

4. แนวคิดในการออกแบบบทเรียนออนไลน์

กระบวนการจัดการเรียนการสอนบทเรียนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Google Classroom โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ด้วย Web browser

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

เนื่องจากการศึกษาความพึงพอใจเป็นการศึกษาในสถานะที่เป็นรูปแบบหนึ่งของพฤติกรรมและเป็นการศึกษาที่มีรากฐานพฤติกรรมการจูงใจ (Motivation) เป็นเบื้องต้น ดังนั้นการศึกษาในเรื่องนี้จึงมักใช้หลักการตามทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจูงใจที่เกี่ยวกับการทำงาน (Work motivation)

1. ทฤษฎีแรงจูงใจในการทำงาน แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ

1.1 ทฤษฎีที่อธิบายเนื้อหาของงาน ได้แก่ ความสำคัญของงาน ด้านความท้าทายของงาน ความเจริญก้าวหน้าของงาน ความรับผิดชอบงาน

1.2 ทฤษฎีที่อธิบายกระบวนการของงาน ได้แก่ การเน้นกระบวนการทางจิตวิทยา การตัดสินใจและเลือกงาน

2. ทฤษฎีแรงจูงใจที่อธิบายเนื้อหาของงาน

2.1 ทฤษฎีความต้องการลำดับขั้นของมาสโลว์ (Maslow's hierarchy of need) การชี้ให้เห็นว่า มนุษย์ถูกกระตุ้นจากความปรารถนาที่จะสนองความต้องการเฉพาะอย่างซึ่งความต้องการนี้เขาได้รับการสมมติฐานเกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์ไว้ดังนี้

2.1.1 บุคคลต้องมีความต้องการอยู่เสมอและไม่มีสิ้นสุด ขณะที่ความต้องการใดได้รับการตอบสนองแล้วความต้องการอย่างอื่นก็จะเกิดขึ้นอย่างไม่มีวันจบสิ้น

2.1.2 ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้วจะไม่ใช่สิ่งจูงใจของพฤติกรรมอื่นต่อไป ความต้องการที่ยังไม่ได้รับการตอบสนองจึงเป็นสิ่งจูงใจในพฤติกรรมของคนนั้น

2.1.3 ความต้องการของคนจะเรียงลำดับขั้นตอนความสำคัญ เมื่อความต้องการระดับต่ำได้รับการตอบสนองแล้วบุคคลก็จะให้ความสนใจในความต้องการระดับสูง

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจในการเรียนและผลการเรียนรู้จะมีความสัมพันธ์กันในทางบวกทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่ากิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้เรียนได้ปฏิบัตินั้นทำให้ผู้เรียนได้รับการตอบสนองความต้องการทางด้านร่างกายและจิตใจ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้เกิดความสมบูรณ์ของชีวิตมากขึ้นเพียงใด นั่นคือ สิ่งที่ครูผู้สอนจะคำนึงถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ในการเสริมสร้างความพึงพอใจในการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กุลธิดา พุ่มคาโน (2564) ได้ทำวิจัยเรื่อง การเรียนรู้แบบผสมผสาน Blended Learning Blendad Learning in a New Normal การจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสาน ให้ประสบผลสำเร็จนั้นก่อรูปแบบการเรียนการสอน ต้อง คำนึงถึงจุดประสงค์ของการเรียนที่กำหนดไว้ ระยะเวลาในการเรียนรวมถึงความแตกต่างของรูปแบบการเรียนรู้ และการคิดของผู้เรียน เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอน บทบาทของผู้เรียน และผู้สอนในการเรียนแบบผสมผสาน ผู้สอนจะต้องเป็นผู้กำหนดวิธีการสอนแบบต่าง ๆ โดยมีบทบาทเป็นผู้ฝึก กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ส่วนผู้เรียนมีบทบาทสำคัญคือเป็นผู้ศึกษาหาความรู้ตามสถานการณ์ ที่เกิดขึ้น ประโยชน์ของการเรียนการสอนแบบผสมผสานทำให้การเรียนการสอนมีความสะดวกรวดเร็วในการ เข้าถึงบทเรียนและยังช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เกิดทักษะทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ในการสืบค้นข้อมูลทาง อินเทอร์เน็ต จากความสำคัญนี้สรุปได้ว่าการเรียนรู้แบบผสมผสาน เป็นรูปแบบการเรียนอีกทางเลือกหนึ่ง ที่ เหมาะสมกับสภาพการณ์ของประเทศไทยที่จะนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ในปัจจุบันได้เป็นอย่างดีและกำลัง ได้รับความนิยมนกันมากขึ้นทั้งในวงการศึกษ

ภาสกร เรืองรอง (2558) ได้กล่าวไว้ในบทความเรื่อง การใช้เทคโนโลยี Google Apps ในการพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอน The use of Google Apps in the development of

innovative teaching ไว้ว่า การจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน จึงมีความจำเป็นอย่างมากที่จะต้องมีเครื่องมือหรือเทคโนโลยีใหม่ ๆ เข้ามาใช้ในการจัดระบบการเรียนการสอนเพื่อช่วยอำนวยความสะดวกในหลาย ๆ ด้าน เครื่องมือที่น่าสนใจในการจัดการเรียนการสอนปัจจุบัน คือ Google Apps for Education ที่จัดได้ว่าเป็นเครื่องมือที่ช่วยตอบสนองปัญหาต่าง ๆ ของการเรียนการสอนในห้องเรียนได้อย่างหลากหลาย และมีประสิทธิภาพอีกเครื่องมือหนึ่งในการจัดการเรียนการสอนของไทย ดังนั้นจะเห็นได้ว่า Google Apps for Education สามารถตอบโจทย์การศึกษายุคใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงได้ชื่อว่าเป็นการสร้างตำนานแห่งโลกการศึกษายุคใหม่ เพราะได้ทำให้รูปแบบการจัดการเรียนการสอน การติดต่อสื่อสาร การมีปฏิสัมพันธ์ แปรเปลี่ยนไปจากอดีตอย่างสิ้นเชิง

อภิรักษ์ พูลธรรม และ อุมพร จันโสภา (2559) ได้ทำวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจระบบบริการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์มูเดิลและกูเกิ้ลคลาสรูมในบทบาทของผู้สอน ผลการศึกษาระบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์มูเดิลและกูเกิ้ลคลาสรูม จากกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการใช้มูเดิลและกูเกิ้ลคลาสรูมในบทบาทของผู้สอนของมหาวิทยาลัยนครพนม จำนวน 40 คน ผลการศึกษาพบว่าผู้ที่มีความพึงพอใจในการใช้งานมูเดิลและกูเกิ้ลคลาสรูมในระดับมาก (มูเดิลมีค่า = 4.29, SD = 0.75 และ กูเกิ้ลคลาสรูมมีค่า = 4.31, SD = 0.70)

อพัชชา ช่างขวัญยืน และทิพรรัตน์ สิทธิวงศ์ (2559) ได้ทำวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านร่วมกับการเรียนรู้แบบโครงงานรายวิชาคอมพิวเตอร์สารสนเทศขั้นพื้นฐานสำหรับนิสิตปริญญาตรี ผลการวิจัยพบว่า 1. การสร้างแผนการจัดการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านร่วมกับการเรียนรู้แบบโครงงาน รายวิชาคอมพิวเตอร์สารสนเทศขั้นพื้นฐาน โดยมีรายละเอียดที่ควรต้องคำนึงในการสร้างแผนการจัดการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านร่วมกับการเรียนรู้แบบโครงงาน ประกอบด้วย ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้, ชื่อหน่วยการเรียนรู้, ชื่อเรื่องของแผนการจัดการเรียนรู้, ชั้นที่สอน, จำนวนคาบที่ใช้ในการสอน,สาระรายวิชา,วัตถุประสงค์,สาระของเนื้อหา,กิจกรรมสื่อและอุปกรณ์,การวัดและการประเมินผลGoogle Classroom,คู่มือการใช้งาน Google Classroom แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พร้อมเฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2. ผลการประเมินคุณภาพของแผนการสอนการจัดการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านร่วมกับการเรียนรู้แบบโครงงานโดยผู้เชี่ยวชาญอยู่ในระดับมาก 3. ผลการหาประสิทธิผลของการสอนการจัดการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านร่วมกับการเรียนรู้แบบโครงงาน คือ 0.55 ผ่านตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 45 คน ที่เรียนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ที่เรียนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. แผนการจัดการเรียนรู้ วิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก 20 ข้อ โดยเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียวถ้าตอบถูกให้ 1 คะแนน ถ้าตอบผิดได้ 0 คะแนน (แบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน เป็นข้อสอบชุดเดียวกันแต่นำมาสลับข้อเพื่อป้องกันการจดจำข้อสอบ)
3. สื่อการสอน PowerPoint, Google Classroom, Kahoot, Canva เป็นที่ผสมผสานที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้
 - 1.1 ศึกษาโครงสร้างหลักสูตรวิเคราะห์เนื้อหาวิชา กำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม และจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้
 - 1.2 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่พัฒนาขึ้น ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ได้แก่
 - 1) อาจารย์สมคิด อภิวัฒน์ธีระกุล ตำแหน่งที่ปรึกษาฝ่ายวิชาการ
 - 2) อาจารย์วัชรินทร์ ผ่องภักดี ตำแหน่งหัวหน้างานฝ่ายวิชาการ
 - 3) อาจารย์ปณิตา รุ่งเรืองกุล ตำแหน่งหัวหน้ากลุ่มวิชาสามัญและพื้นฐาน

เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสม จากนั้นแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ เมื่อเหมาะสมแล้วจึงนำไปใช้ทดลองกับนักศึกษาที่เป็นกลุ่มทดลองต่อไป

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.1 แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน รายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือกจำนวน 20 ข้อ มีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้ ศึกษาทฤษฎีและวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ครอบคลุมสาระการเรียนรู้เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือกจำนวน 20 ข้อ นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อตรวจสอบคุณภาพและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบ

2.2 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไปทดลองใช้ (Try Out) เพื่อหาคุณภาพของข้อสอบกับนักศึกษาที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน

2.3 นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์รายข้อ เพื่อหาความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนก

2.4 ตรวจสอบค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยผู้วิจัยนำข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์ มาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. ชี้แจงวัตถุประสงค์และแนะนำขั้นตอนการเรียนบทเรียนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Google Classroom ใช้ PowerPoint ในการสอนเพื่อหาในรายวิชาเรียน วิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต และบทบาทของนักศึกษาในการเรียนรู้

2. นำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ไปทดสอบกับนักศึกษากลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนบทเรียนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Google Classroom วิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นก่อนเรียน

3. ดำเนินการทดลองโดยการจัดการเรียนรู้บทเรียนออนไลน์โดยใช้สื่อผสมผสาน วิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต ซึ่งแต่ละหน่วยมีการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

3.1 ทดสอบก่อนเรียน ซึ่งในแต่ละหน่วยจะต้อง มีการทดสอบเพื่อจะได้ทราบความสามารถหรือความรู้เดิมของนักเรียน จำนวน 20 ข้อ โดยให้นักศึกษาทำก่อนที่จะเรียนเนื้อหาในหน่วยนั้น ๆ

3.2 นำเข้าสู่บทเรียน เป็นการเตรียมตัวนักศึกษาให้มีความพร้อมในการเตรียมตัวที่จะเรียน พร้อมกับเป็นการชี้ให้นักศึกษาได้ทราบจุดประสงค์การเรียนรู้ของบทเรียนนั้น ๆ

3.3 เสนอเนื้อหาหลักในแต่ละหน่วย โดยนำเสนอเนื้อหาที่น่าสนใจครอบคลุมในเรื่องที่ต้องการสอนให้เข้าใจง่ายเนื้อหาที่มีความกระชับเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเพลิดเพลินในการเรียนไม่น่าเบื่อ

3.4 ทำแบบฝึกหัดในบทเรียนออนไลน์เพื่อจะได้ทบทวนในเรื่องที่ได้เรียนมาให้มีความเข้าใจในเนื้อหาเพิ่มมากขึ้น ประกอบกับเป็นการสร้างลักษณะนิสัยการทบทวนเนื้อหาและให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีเพื่อเสริมแรงทางบวกต่อการเรียนรู้ของนักศึกษาให้ดีขึ้น

3.5 สรุปเนื้อหา เพื่อสรุปถึงประเด็นสำคัญในเรื่องที่เรียนรู้ของบทเรียนนั้น ๆ กับนักศึกษาให้มีความชัดเจนมากขึ้น

3.6 ทดสอบหลังเรียน ซึ่งแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนในแต่ละหน่วยใช้ข้อสอบชุดเดียวกันแต่สลับข้อ (เรียงข้อใหม่) ทั้งนี้มีการแสดงคะแนนการทดสอบไว้หลังจากการทำแบบทดสอบ

4. นำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ไปทดสอบกับนักศึกษากลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนบทเรียนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Google Classroom วิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต จำนวน 20 ข้อ ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นหลังเรียน

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพบทเรียนออนไลน์โดยใช้ผสมผสานในรายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของการพัฒนาบทเรียนออนไลน์โดยใช้ Google Classroom รายวิชา วิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต

เกณฑ์	เฉลี่ย	ค่าประสิทธิภาพ
E1	32.10	80.25
E2	33.95	84.88

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของการพัฒนาบทเรียนออนไลน์โดยใช้สื่อผสมผสานรายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต มีค่าประสิทธิภาพของกระบวนการและประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์ หลังเรียน (E1/ E2) เท่ากับ 80.25/84.88 ดังนั้นบทเรียนออนไลน์โดยใช้สื่อผสมผสาน รายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ไม่น้อยกว่า 80/80

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน

จากการพัฒนาบทเรียนออนไลน์โดยใช้ สื่อผสมผสาน รายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต โดยมีกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 45 คน ซึ่งให้นักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียนและดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ในบทเรียนตามลำดับขั้นตอน เมื่อเสร็จสิ้นกระบวนการ ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบวัดผล

สัมฤทธิ์หลังเรียน และเปรียบเทียบคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน ผลการวิเคราะห์ดังปรากฏในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน

การทดสอบ	จำนวน	คะแนนค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	t-test
ผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน	45	37.80	4.60	5.02
ผลสัมฤทธิ์หลังเรียน	45	41.10	4.77	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 37.80 และ 41.10 คะแนน ตามลำดับและเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัย

1. การพัฒนาบทเรียนออนไลน์โดยใช้ ผสมผสาน รายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต พบว่า บทเรียนออนไลน์ โดยใช้ PowerPoint, Google Classroom, Kahoot, Canva รายวิชา วิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต มีประสิทธิภาพของกระบวนการและประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์ หลังเรียน (E_1/E_2) เท่ากับ 80.25/84.88 ซึ่งค่า E_1 ที่ได้คือ 80.25 หมายความว่า เป็นการประเมิน พฤติกรรมต่อเนื่องจาก การศึกษาเนื้อหา การทำกิจกรรมการเรียนรู้ ในกระบวนการระหว่างการเรียนรู้ บทเรียนออนไลน์ ทำให้ ประสิทธิภาพกระบวนการระหว่างเรียนที่ได้มีค่าเฉลี่ยร้อยละสูงกว่าเกณฑ์ ที่ตั้งไว้ 80 และค่า E_2 ที่ได้คือ 84.88 หมายความว่า เป็นการประเมินพฤติกรรมสุดท้ายของนักศึกษา จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนที่ได้มีค่าเฉลี่ยร้อยละสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80 เช่นกัน

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนจากการพัฒนาบทเรียนออนไลน์ โดยใช้สื่อผสมผสาน รายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต จากคะแนนผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลัง เรียนได้ค่าเฉลี่ยก่อนเรียน 37.80 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.60 และค่าคะแนนของการทำ แบบทดสอบหลังเรียนมีค่าคะแนนเฉลี่ย 41.10 และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน 4.77 เมื่อนำมา เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแล้ว พบว่าผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

จากการที่ได้จัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อผสมผสานด้วยแอปพลิเคชัน PowerPoint, Google Classroom, Kahoot, Canva รายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต กับนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง พบว่านักศึกษามีความสนใจและมีความกระตือรือร้นในบทเรียน เนื่องด้วยมีภาพมีเนื้อหาประกอบ ซึ่งไม่ทำให้ผู้เรียนเบื่อหน่ายและเข้าใจต่อบทเรียนง่ายยิ่งขึ้น เมื่อเรียนแต่ละหน่วยแล้ว สามารถตรวจคำตอบได้ทำให้เกิดความภาคภูมิใจและมีความกระตือรือร้นมากขึ้น ช่วยให้นักเรียนมีความมั่นใจในการเรียนและการทำแบบทดสอบ เมื่อฝึกทำบ่อย ๆ ก็จะเกิดทักษะเกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้นช่วยพัฒนาให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างต่อเนื่อง เป็นการส่งเสริมให้นักศึกษาให้ความสนใจในการปฏิบัติกิจกรรมรวมถึงการส่งงานอย่างสม่ำเสมอ มีเวลาในการทบทวนบทเรียนเพื่อเสริมทักษะกระบวนการในการเรียนรู้ที่ดียิ่งขึ้นต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ควรมีการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานไปประยุกต์ใช้ในสาระการเรียนรู้ ช่วงชั้นอื่น ๆ หรือนำไปใช้ในชั้นเรียนมากขึ้น
2. บทบาทของครูผู้สอนจะต้องมีความอดทน ไม่ใจร้อนที่จะสรุปบทเรียนควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความสามารถและศักยภาพให้เต็มที่ โดยจะต้องจัดกระบวนการเรียนรู้ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ให้ได้มากที่สุด
3. การจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ครูผู้สอนจะต้องเตรียมขั้นตอนของการสอนเป็นอย่างดีรวมทั้งเตรียมตัวในการแก้ไขข้อผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นในสถานการณ์ต่าง ๆ ไว้ล่วงหน้าแล้ว

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

จากผลความพึงพอใจของนักศึกษา พบว่ามีความพึงพอใจการเรียนบทเรียนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน PowerPoint, Google Classroom, Kahoot, Canva ระดับมากที่สุด จึงควรพัฒนาและหาประสิทธิภาพสื่อประเภทมัลติมีเดียในรูปแบบอื่น ๆ เช่น สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-Books) เป็นต้น เพื่อนำมาใช้ฝึกหรือ พัฒนาการด้านทักษะทางด้านอื่น ๆ อย่างสร้างสรรค์

เอกสารอ้างอิง

- กรวรรณ สืบสม และ นพรัตน์ หมี่พลัด. (2560). การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบห้องเรียน
กลับด้าน (Flipped classroom) ด้วยการบูรณาการการเรียนการสอนรายวิชาเทคโนโลยี
มัลติมีเดียผ่าน Google classroom. วารสารวิชาการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่ง
ประเทศไทย(วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 6(2): 118-127.
- เขมณัฐ มิ่งศิริธรรม. (2559). การออกแบบสื่อการศึกษาสร้างสรรค์ (Creative education
media design). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฉันททิพย์ ลีลิตธรรม และพรเพ็ญ เอกเอี่ยมวัฒนกุล. (2559). การศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียน
การสอนโดยผ่านกูเกิลคลาสรูม ของนักศึกษาวิทยาลัยพัฒนศาสตร์ธนบุรี. วารสารเทคโนโลยี
สื่อสารมวลชน มทร.พระนคร, 1(1), 20.
- ทิตนา แชมมณี. (2561). ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มี
ประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง สิทธิและหน้าที่ของพลเมืองดีตามระบอบ
ประชาธิปไตย โดยใช้สื่อรอบรู้กฎหมาย PDPA ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ

The Development of Learning Achievements on Rights and Duties of
Good Citizens under Democratic Regime by Using Media Aware of Laws,
First Year Vocational Certificate, Wimol Business Administration
Technological College

ณัฐชา ทองมี¹, อัครกัญญา อำไพ²

¹ กลุ่มวิชาสามัญและพื้นฐาน วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ, E-mail: 60015@wbac.ac.th

² กลุ่มวิชาสามัญและพื้นฐาน วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ, E-mail: 10263@wbac.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 เรื่อง สิทธิและหน้าที่ของพลเมืองดีตามระบอบประชาธิปไตย 2) ศึกษาความพึงพอใจต่อสื่อรอบรู้กฎหมาย PDPA วิชาหน้าที่พลเมือง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 22 คน โดยเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ 1) สื่อรอบรู้กฎหมาย PDPA วิชาหน้าที่พลเมือง 2) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยเป็นแบบทดสอบที่ใช้ทั้งก่อนใช้สื่อและหลังการใช้สื่อประกอบการสอนแล้ว 3) แบบประเมินความพึงพอใจในการใช้สื่อการสอน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบที

ผลการวิจัย พบว่า 1) นักศึกษาที่เรียนโดยใช้สื่อรอบรู้กฎหมาย PDPA วิชาหน้าที่พลเมือง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยมีคะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) สื่อรอบรู้กฎหมาย PDPA วิชาหน้าที่พลเมือง มีคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับพึงพอใจมาก

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, พลเมืองดีตามระบอบประชาธิปไตย, กฎหมาย PDPA

Abstract

The purposes of this research were to 1) compare the academic achievement both before and after study of first-year vocational certificate students on the topic of rights and duties of good citizens according to a democratic system. 2) To study satisfaction with the media knowledge of the PDPA law. Civics subject the sample group consisted of 22 first-year vocational certificate students at Wimol Business Administration Technological College, 1 Classroom, by purposive selection. Research tools include: 1) Media knowledge of the PDPA law, civic duties subject. 2) Academic achievement test which is a test used both before using the media and after using the teaching media. 3) Assessment form for satisfaction with the use of teaching media. Statistics used in data analysis include percentage, mean, standard deviation and t-test statistics.

The results of the research found that 1) students who studied using media were well versed in PDPA laws in the subject of civic duties. There was academic achievement with test scores after studying higher than before studying at a statistical significance of .05. 2) Media knowledge of PDPA laws, civic duties subject. The average satisfaction score was at the very satisfied level.

Keywords: learning achievement, satisfaction, good citizens according to democracy, PDPA law

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สังคมประชาธิปไตย เป็นสังคมที่สมาชิกทุกคนในสังคมรู้จักหน้าที่และบทบาทของตนเอง เป็นบุคคลที่มีคุณธรรมและ จริยธรรมเป็นหลักในการดำเนินชีวิต รู้จักการมีส่วนร่วม การทำงานร่วมกัน บทบาท สิทธิหน้าที่ เสรีภาพทั้งของตนเองและ ผู้อื่น รวมถึงเคารพกติกาของสังคมประชาธิปไตยด้วยการเข้ามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ในสังคม ไม่ว่าจะเกี่ยวกับทาง การเมือง เศรษฐกิจ และสังคมของประเทศด้วยความรับผิดชอบและมีจิตสำนึกที่ดีโดยที่กล่าวมาเป็นเพียงส่วนหนึ่งของการเป็นพลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตยเท่านั้นแต่หากประชากรพลเมืองภายในสังคมตระหนักถึงความสำคัญและสามารถปฏิบัติ ตนเป็นพลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตยได้นั้น จะช่วยให้การอยู่ร่วมกันในสังคมดำเนินไปได้อย่างสงบสุข รวมถึงจรรโลงให้การ ปกครองระบอบประชาธิปไตยมีความมั่นคง (ดำรง ฐานดี

และคณะ, 2562: 1) ดังนั้นการที่จะพัฒนาประเทศไทยให้ เจริญก้าวหน้าในทุกด้าน ประกอบไปด้วย ปัจจัยหลายประการ รวมถึงการที่ประชาชนมีความเป็นพลเมืองสูงด้วย แต่ในสถานการณ์ความเป็นจริงนั้น เมื่อคนจำนวนมากมาอาศัยอยู่รวมกันเป็นสังคมที่มีขนาดใหญ่ ก็ย่อมที่จะเกิดปัญหาตามมา อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ สมาชิกทุกคนในสังคมย่อมต้องมีบทบาทหน้าที่ตามสถานภาพของตน ซึ่งบทบาท และหน้าที่ของสมาชิก แต่ละคนจะมีความแตกต่างกันไป แต่ถ้าสมาชิกทุกคนในสังคมได้ปฏิบัติตาม บทบาทหน้าที่ของตนอย่างถูกต้องก็จะได้ชื่อว่าเป็นพลเมืองที่ดีของสังคมและประเทศชาติและยังส่งผล ให้ประเทศชาติพัฒนาอย่างยั่งยืน ดังนั้นสมาชิกในสังคมทุกคนโดยเฉพาะเยาวชนที่ถือว่าเป็นอนาคต ของชาติจึงจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่จะต้องเรียนรู้และปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของตนเพื่อช่วย นำพา ประเทศชาติให้พัฒนาสืบไป (ไพศาล ภูไพบูลย์ และคณะ, 2550: 2)

สำหรับประเทศไทยให้ความสำคัญเรื่อง การพัฒนาความเป็นพลเมืองและได้กำหนดเป็น เป้าหมายหลักของการจัดการศึกษามาโดยตลอด นับตั้งแต่ยุคเริ่มต้นจัดการศึกษาอย่างเป็นระบบ ดัง จะเห็นได้จากแผนการศึกษาชาติ พ.ศ. 2475 ซึ่งกำหนดความมุ่งหมายทางการศึกษาให้พลเมือง ทุก คนไม่เลือกเพศ ชาติ ศาสนาได้รับการศึกษาที่พอเหมาะแก่อัตภาพของตน เพื่อจะได้ประโยชน์แก่ บ้านเมือง และในแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 ที่มีวัตถุประสงค์ในการพัฒนา และ เสริมสร้างศักยภาพคนของชาติ เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศ และพัฒนาคนไทยให้เป็นพลเมืองดี มีคุณลักษณะ ทักษะและสมรรถนะที่สอดคล้อง กับบทบาทวิถีชีวิตของ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และยุทธศาสตร์ชาติ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560: 109)

จากที่ได้กล่าวมาทั้งหมดนั้นจะเห็นได้ว่าคนในระบอบประชาธิปไตยจะต้องมีความเป็น พลเมือง จึงจะทำให้ประชาธิปไตยสำเร็จได้ สมาชิกของสังคมที่มีการใช้สิทธิเสรีภาพโดยมีความ รับผิดชอบ เคารพผู้อื่น เคารพความแตกต่าง และเคารพกติกา (คณะอนุกรรมการนโยบายปฏิรูป การศึกษาในทศวรรษที่สองด้านพัฒนาการศึกษาเพื่อสร้างความเป็นพลเมืองดี, 2554: 9) หรือกล่าวได้ ว่าพลเมืองเป็นรากฐานของประชาธิปไตย เมื่อประชาชนเป็น “พลเมือง” ก็จะเปลี่ยน จากภาระหรือ ปัญหา กลายเป็นกำลังของเมือง ปัญหาทุกอย่างของสังคมก็จะแก้ไขได้สังคมก็จะเข้มแข็ง และ ประชาธิปไตยก็จะประสบความสำเร็จ (ปริญญญา เทวานฤมิตรกุล, 2555: 36)

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง สิทธิและหน้าที่ของ พลเมืองดีตามระบอบประชาธิปไตย โดยใช้สื่อรอบรู้กฎหมาย PDPA ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ โดยใช้เนื้อหา เรื่อง เรื่อง สิทธิและหน้าที่ของพลเมืองดี ตามระบอบประชาธิปไตย จัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อรอบรู้กฎหมาย PDPA การสอนนี้จะสามารถ พัฒนานักเรียนได้หรือไม่ พัฒนาได้มากน้อยเพียงใด เพื่อให้ นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้จาก

ปัญหาที่กำลังเผชิญ เกิดการกระตุ้นให้มีความสนใจและแรงจูงใจ สร้างความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ด้วยตนเองจากความ สนใจ พร้อมทั้งพัฒนากระบวนการคิดแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบ ส่งผลให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาบทเรียน อัน จะเป็นการส่งเสริมให้การเรียนการสอนวิชาหน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตในสังคมยิ่งขึ้น และนำความรู้ไป ประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันสามารถเรียนรู้การทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างเหมาะสมและที่สำคัญ ทำให้นักเรียน ประสบความสำเร็จในการเรียน เป็นผู้ที่มีความคิดอย่างมีเหตุผลเป็นระบบระเบียบ มีแบบแผนและ ดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข

ตามหลักสูตร วิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม เป็นวิชาที่ผู้เรียนในระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูงทุกคนต้องเรียน เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้ในเรื่อง สถาบันทางสังคม บรรทัดฐานทาง สังคม วัฒนธรรม คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม ปัญหาในสังคม สิทธิหน้าที่ของพลเมืองดีตามระบอบ ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข การดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และหลักธรรมหรือคำสอนของศาสนาที่ตนเองนับถือส่งผลให้การเรียนในชั้นเรียน ไม่มีประสิทธิภาพ ทำให้นักศึกษาไม่อยากเข้าเรียน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้โดยใช้สื่อรอบรู้กฎหมาย PDPA วิชาหน้าที่พลเมือง เรื่อง สิทธิและหน้าที่ของพลเมืองดีตามระบอบประชาธิปไตย
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อรอบรู้กฎหมาย PDPA วิชาหน้าที่พลเมือง เรื่อง สิทธิและ หน้าที่ของพลเมืองดีตามระบอบประชาธิปไตย

สมมติฐานการวิจัย

1. นักศึกษาที่เรียนโดยใช้สื่อรอบรู้กฎหมาย PDPA วิชาหน้าที่พลเมือง เรื่อง สิทธิและหน้าที่ ของพลเมืองดีตามระบอบประชาธิปไตย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

โครงสร้างรายวิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม รหัสวิชา 20000-1501

จุดประสงค์รายวิชา

1. รู้และเข้าใจเกี่ยวกับสังคม วัฒนธรรม สิทธิหน้าที่พลเมืองดีและหลักธรรมหรือคำสอนของ ศาสนา

2. ประพฤติปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขและเป็นศาสนิกชนที่ดีตามหลักธรรมคำสอนของศาสนาที่นับถือ
3. น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาตนและการดำเนินชีวิต
4. ตระหนักถึงการดำรงชีวิตที่ถูกต้องดีงามในฐานะศาสนิกชนและพลเมืองที่ดี

สมรรถนะรายวิชา

1. แสดงความรู้เกี่ยวกับสังคม วัฒนธรรม สิทธิหน้าที่พลเมืองที่ดี และหลักธรรมหรือคำสอนของศาสนา
2. ประพฤติปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีตามบรรทัดฐานทางสังคม ค่านิยมพื้นฐานและระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
3. ประพฤติปฏิบัติตามหลักจริยธรรม วัฒนธรรมและหลักธรรมหรือคำสอนของศาสนาที่ตนเองนับถือ
4. วิเคราะห์สภาพปัญหาและแนวทางแก้ไขตามศักยภาพของตน
5. น้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาเกี่ยวกับความสำคัญของสถาบันทางสังคม บรรทัดฐานทางสังคม วัฒนธรรม คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม ปัญหาในสังคม สิทธิหน้าที่ของพลเมืองดีตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข การดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และหลักธรรมหรือคำสอนของศาสนาที่ตนเองนับถือ

อรรถัย จันได (2553: 18) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ความสามารถในการที่จะพยายามเข้าถึงความรู้ หรือทักษะซึ่งเกิดจากการกระทำที่ประสานกัน ต้องอาศัยความพยายามอย่างมาก ทั้งองค์ประกอบทางด้านที่เกี่ยวข้องกับสติปัญญา และองค์ประกอบที่ใช้สติปัญญา แสดงออกในรูปของความสำเร็จ ซึ่งสามารถสังเกตและวัดได้ด้วยเครื่องมือทางจิตวิทยาหรือแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทั่วไป

อมร รักษาสัตย์ (2543: 12) อธิบายว่า ประชาธิปไตย คือ การที่รัฐบาลเป็นของประชาชนโดยประชาชนเพื่อประชาชน หรือ ประชาธิปไตยคือ สังคมที่ประชาชนมีเสรีภาพ สมภาพและภราดรภาพ

สมบัติ อารังธัญวงศ์ (2542: 247 - 249) สรุปลงจากปรัชญาของระบอบประชาธิปไตย ทำให้การปกครองระบอบประชาธิปไตยเป็นระบอบการปกครองของประชาชน โดยประชาชน และเพื่อประชาชน ซึ่งมีหลักการดังนี้

1. หลักอำนาจอธิปไตยของปวงชน (popular sovereignty) โดยใช้อำนาจกำหนดตัวผู้ปกครองโดยผ่านกระบวนการเลือกตั้ง รวมถึงอำนาจในการถอดถอนตัวผู้ปกครอง
2. หลักเสรีภาพ (liberty) ได้แก่ การเลือกตั้งถอดถอนผู้ปกครองหรือผู้นำทางการเมืองการเข้าร่วมเป็นสมาชิกกลุ่ม การวิพากษ์วิจารณ์ทางการเมืองทั้งด้วยการพูด การเขียน การเผยแพร่ผ่านสื่อต่าง ๆ ซึ่งเป็นกลไกสำคัญที่จะควบคุม กำกับ และตรวจสอบผู้ปกครองการชุมนุมและเคลื่อนไหวทางการเมืองทั้งในการส่งเสริมสนับสนุนและคัดค้านนโยบายและการกระทำของผู้ปกครอง
3. หลักการเสมอภาค (equality) ในระบอบประชาธิปไตยเป็นหลักควบคู่กับเสรีภาพซึ่งประชาชนจะได้รับโอกาสที่เสมอภาคกันและเท่าเทียมกัน ทั้งในทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม
4. หลักกฎหมาย (rule of law) ในระบอบประชาธิปไตยต้องมีที่มาอันชอบธรรม คืออำนาจมาจากอธิปไตยของปวงชน ใช้บังคับประชาชนอย่างเสมอภาคเท่าเทียมกันโดยไม่เลือกปฏิบัติ และต้องให้ความคุ้มครองภายใต้กระบวนการยุติธรรมแก่ประชาชนอย่าเสมอภาคเท่าเทียมกัน
5. หลักเสียงข้างมาก (majority rule) ในระบอบประชาธิปไตยเป็นการสะท้อนถึงความต้องการของคนส่วนใหญ่ แต่จะต้องให้ความเคารพและคุ้มครองเสียงข้างน้อยด้วยเพราะฝ่ายเสียงข้างน้อยจะทำหน้าที่และมีสิทธิในการแสดงความคิดเห็น เพื่อเป็นการควบคุม กำกับและตรวจสอบเจตนารมณ์ในการตัดสินใจของฝ่ายเสียงข้างมากว่าเป็นไปเพื่อประโยชน์ของประชาชนอย่างแท้จริงหรือไม่ ถ้าเสียงข้างมากลงมติตัดสินใจขัดต่อประโยชน์ ของประชาชนมีสิทธิที่จะปฏิเสธมติการตัดสินใจของข้างมากนั้นได้

PDPA คือ พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งเป็นกฎหมายที่ถูกสร้างมาเพื่อป้องกันการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลของทุกคน รวมถึงการจัดเก็บข้อมูลและนำไปใช้โดยไม่ได้แจ้งให้ทราบ และไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลเสียก่อน ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 (Personal Data Protection Act: PDPA) คือกฎหมายใหม่ที่ออกมาเพื่อแก้ไขปัญหาการถูกล่วงละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลที่เพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ในปัจจุบัน เช่น การซื้อขายข้อมูลเบอร์โทรศัพท์ และข้อมูลส่วนตัวอื่น ๆ โดยที่เจ้าของข้อมูลไม่ยินยอม ที่มักพบได้มากในรูปแบบการโทรมาโฆษณาหรือล่อลวง

สถาบันวิจัย พัฒนา และสาธิตการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ให้ความสำคัญต่อการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลและการปฏิบัติตามกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 โดยมีนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามนโยบายของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562)

ปริญญา เทวานฤมิตรกุล (2559) กล่าวถึงความหมายของการเป็นพลเมือง คือ การเป็นสมาชิกของสังคมที่มีอิสรภาพควบคู่กับความรับผิดชอบและมีสิทธิเสรีภาพควบคู่กับหน้าที่ โดยมี

ความสามารถในการยอมรับความแตกต่างและเคารพกติกาการอยู่ร่วมกัน พร้อมทั้งมีส่วนร่วม ต่อ
ความเป็นไป และการแก้ปัญหาในสังคมของตนเอง

หน้าที่ หมายถึง กิจที่ต้องทำ หรือควรทำ เป็นสิ่งที่กำหนดให้ทำ หรือห้ามมิให้กระทำ ถ้าทำก็
จะก่อให้เกิดผลดี เกิดประ โยชน์ต่อตนเอง ครอบครัว หรือสังคมส่วนรวมแล้วแต่กรณี ถ้าไม่ทำ หรือไม่
ละเว้นการกระทำตามที่กำหนดจะได้รับผลเสียโดยตรง คือ ได้รับโทษ หรือถูกบังคับ เช่น ปรับ จำคุก
หรือประหารชีวิต เป็นต้น โดยทั่วไปสิ่งที่ระบุกิจที่ต้องทำ ได้แก่ กฎหมาย เป็นต้น

สาระหน้าที่พลเมือง หมายถึง เนื้อหาสาระในรายวิชาชื่อวิชา หน้าที่พลเมืองและศีลธรรม
รหัสวิชา 20000-1501 หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง สำนึกและหน้าที่ของพลเมืองดีตามระบอบ
ประชาธิปไตย ของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ความเป็นพลเมืองดีหมายถึง การเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม
รู้จักสิทธิ หน้าที่ และความรับผิดชอบของตนเองในการเป็นสมาชิกของสังคม เคารพกฎเกณฑ์ของ
สังคม ยอมรับความแตกต่างและเคารพกติกาการอยู่ร่วมกัน มีความเสมอภาค และความรับผิดชอบต่อ
ต่อสังคม รวมถึงเคารพสิทธิของผู้อื่นซึ่งความเป็นพลเมืองดีในระบอบประชาธิปไตย

ปริญญา เทวานฤมิตรกุล (2555: 29-30) ได้อธิบายความสำคัญของพลเมืองในระบอบ
ประชาธิปไตย ว่า การปกครองในระบอบประชาธิปไตยไม่เพียงแต่จะต้องมีกติกาหรือรัฐธรรมนูญที่
กำหนดรูปแบบหรือระบบที่ใช้ในการปกครองประเทศ สิ่งสำคัญไม่น้อยไปกว่ากันก็คือ คนหรือ
ประชาชน ซึ่งเป็นเจ้าของประเทศ ที่มีสิทธิเสรีภาพในประเทศอย่างเสมอภาคกัน โดยจะต้องมี
ความสามารถในการปกครองกันเอง ระบอบประชาธิปไตยที่เป็นการปกครองโดยประชาชนหรือการ
ปกครองที่ประชาชนที่ประชาชนปกครองตนเอง จึงจะประสบความสำเร็จได้

โดยรวมแล้ว ความเป็นพลเมือง (Citizenship) ในระบอบประชาธิปไตย (ปริญญา เทวานฤมิตรกุล,
2555: 30) หมายถึง การเป็นสมาชิกของสังคมที่มีอิสรภาพควบคู่กับความรับผิดชอบต่อ และมีสิทธิเสรีภาพ
ควบคู่กับหน้าที่ โดยมีความสามารถในการยอมรับความแตกต่างและเคารพกติกาในการอยู่ร่วมกัน พร้อม
ทั้งมีส่วนร่วมต่อความเป็นไปและการแก้ปัญหาในสังคมตนเอง

กล่าวโดยสรุป จากการศึกษาแนวคิดเรื่องพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย ผู้วิจัยได้กำหนดให้
“พลเมือง” หมายถึง สมาชิกของชุมชนหรือสังคมที่มีอำนาจในการปกครองตนเอง มีสิทธิเสรีภาพ
หน้าที่ ความรับผิดชอบต่อและร่วมแก้ไขปัญหาของสังคม ทั้งนี้ จะต้องมีคุณธรรมและเคารพกฎ
กติกาที่ใช้ร่วมกันในสังคม

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นความสามารถของ
นักเรียนในด้านต่าง ๆ ซึ่งเกิดจากนักเรียน ได้รับประสบการณ์จากกระบวนการเรียนการสอนของครู
โดยครูต้องศึกษาแนวทางในการวัดและ ประเมินผล การสร้างเครื่องมือวัดให้มีคุณภาพนั้น ได้มีผู้ให้

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ ดังนี้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์หมายถึง ความสามารถ ความสำเร็จและสมรรถภาพ ด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนที่ได้จากการเรียนรู้อันเป็นผลมา จากการเรียนการสอน การฝึกฝนหรือ ประสบการณ์ของแต่ละบุคคลซึ่งสามารถวัดได้จากการทดสอบ ด้วยวิธีการต่าง ๆ

สุรศักดิ์ เพ็งบางแกะ (2560) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ระดับความสามารถของ บุคคลที่เกิดจากการเรียนรู้การฝึกฝน และสมรรถภาพทางสมองด้านต่าง ๆ ซึ่งสามารถวัดได้จาก แบบทดสอบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดจากกระบวนการเรียนการสอนที่จะ ทำ ให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และสามารถวัดได้โดยการแสดงออกมาทั้ง 3 ด้าน คือ ด้าน พุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย

การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นการวัดดูว่านักเรียนมี พฤติกรรมต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ใน จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนมากน้อยเพียงใด เป็นการ ตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ ของสมรรถภาพทางสมอง ซึ่งเป็นผลจากการฝึกฝนหรือ อบรมในช่วงที่ผ่านมา

ทิพย์ฉัตร พละพล (2562) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง พฤติกรรมหรือ ความสามารถของบุคคลที่เกิดจากการเรียนการสอน เป็นคุณลักษณะของผู้เรียนที่พัฒนาขึ้นจากการ ฝึกอบรม สั่งสอน ซึ่งสามารถวัดเป็นคะแนนได้จากแบบทดสอบทางภาคทฤษฎีหรือภาคปฏิบัติ

กฤษณก เชียงเทีญ (2564) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลของความสามารถ ในการเรียนรู้ของนักเรียน วัดได้จากแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในด้านความรู้ ทักษะ และ กระบวนการ ด้านความคิด ซึ่งทำให้ผู้เรียนมีประสิทธิภาพจากการเรียนรู้หรือการหาความรู้ด้วยตนเอง อาจพิจารณาได้จาก คะแนน การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหรือความชำนาญเชิงทักษะ

กล่าวสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลของความสามารถในการเรียนรู้ของ นักเรียน ซึ่งเป็นผลที่เกิดจากการเรียนรู้ โดยผ่านกระบวนการทดสอบหรือวิธีการที่ทำให้นักเรียนเกิด การเรียนรู้ ได้ตรงตามความมุ่งหวังที่ได้กำหนดไว้โดยวัดได้จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในด้านความรู้ จากการเรียนรู้หรือ การแสวงหาความรู้ ด้านทักษะ ความชำนาญ คล่องแคล่วในการนำความรู้มา ประยุกต์ใช้จนเกิดการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมหรือเกิดความชำนาญด้านทักษะมากยิ่งขึ้น

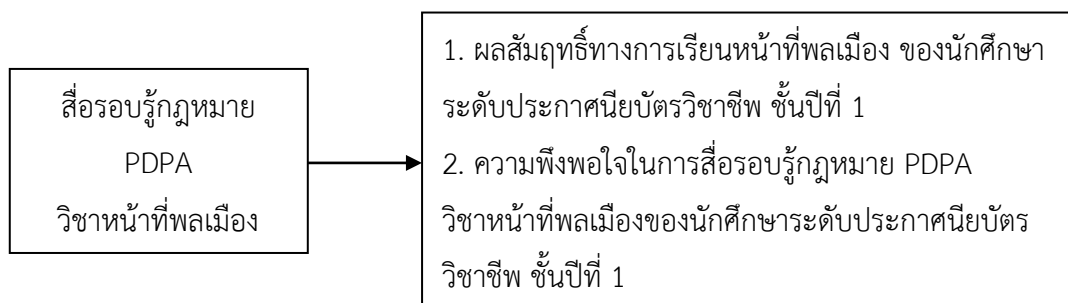
นิรันดร์ จงวุฒิ เวศน์ (2550) การพัฒนา หมายถึง ความเจริญก้าวหน้าโดยทั่ว ๆ ไป เช่น การ พัฒนาชุมชน พัฒนา ประเทศ คือการทำให้สิ่งเหล่านั้นให้ดีขึ้น เจริญขึ้น สนองความต้องการของ ประชาชนส่วนใหญ่ให้ได้ดี ยิ่งขึ้น หรืออาจกล่าวได้ว่า “การพัฒนา” เป็นกระบวนการของการ เคลื่อนไหวจากสภาพที่ไม่น่า พอใจไปสู่สภาพที่น่าพอใจ การพัฒนาจึงเป็นกระบวนการที่เปลี่ยนแปลง

อยู่เสมอ ไม่หยุดนิ่ง และมี ความสัมพันธ์โดยตรงกับความเปลี่ยนแปลง กล่าวคือ การพัฒนาเป็นกระบวนการของการ เปลี่ยนแปลงที่มีการวางแผนไว้แล้ว ทำให้ลักษณะเดิมเปลี่ยนไปโดยมุ่งหมายว่า ลักษณะใหม่ที่เข้า มาแทนที่นั้นจะดีกว่าลักษณะเก่า สภาพเก่า แต่โดยธรรมชาติแล้วเมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นย่อม เกิดปัญหาในตัวเองเพียงแต่ว่าจะมีปัญหามากหรือปัญหาน้อยต่อการยอมรับ การเปลี่ยนแปลง นั้น ๆ ทำให้ความหมายการพัฒนาจะสามารถตีความหมายได้ 2 นัยด้วยกัน คือ

1. “การพัฒนา” ในความเข้าใจแบบสมัยใหม่ หมายถึงการทำให้เจริญในด้านวัตถุ รูปแบบ และในเชิงปริมาณ เช่น ถนนหนทาง ตึกรามบ้านช่อง ดินนี้ชีวิตทางเศรษฐกิจ เป็นต้น
2. “การพัฒนา” ในแง่ของพุทธศาสนา หมายถึง การพัฒนาคนทั้งในด้านร่างกายและ จิตใจ โดยเน้นในด้านคุณภาพชีวิตและหลักของความถูกต้องพอดี ซึ่งให้ผลประโยชน์สูงสุด ความกลมกลืน และความเกื้อกูลแก่สรรพชีวิตโดยไม่เบียดเบียน ทำลายธรรมชาติและสภาพแวดล้อม

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีวมลบริหารธุรกิจ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้มาโดยใช้วิธีเลือกเฉพาะเจาะจงเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีวมลบริหารธุรกิจ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1. สื่อรอบรู้กฎหมาย PDPA วิชาหน้าที่พลเมือง เป็นสื่อการสอน
2. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบที่ใช้ทดสอบกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ทดสอบ ก่อนใช้สื่อรอบรู้กฎหมาย PDPA วิชาหน้าที่พลเมือง และ หลังการรอบรู้กฎหมาย PDPA วิชา

หน้าที่พลเมือง โดยเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกัน เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้สื่อรอบรู้กฎหมาย PDPA วิชาหน้าที่พลเมือง

3. แบบประเมินความพึงพอใจในการใช้สื่อรอบรู้กฎหมาย PDPA วิชาหน้าที่พลเมือง เป็นแบบประเมินที่ให้กลุ่มตัวอย่างประเมินความพึงพอใจหลังจากได้ใช้รอบรู้กฎหมาย PDPA วิชาหน้าที่พลเมือง เพื่อวัดความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อสื่อสอนในด้านต่าง ๆ เช่น เนื้อหา ภาพ เสียง เป็นต้น

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัย ดำเนินการเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีการเฉพาะเจาะจง 1 ห้องเรียน

1. ผู้วิจัยชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ในวิชาหน้าที่พลเมือง

2. ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้เวลา 1 ชั่วโมง แล้วผู้วิจัยตรวจบันทึกคะแนนกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการทดสอบเป็นคะแนนทดสอบก่อนการทดลอง

3. ผู้วิจัยดำเนินการสอนโดยใช้สื่อรอบรู้กฎหมาย PDPA วิชาหน้าที่พลเมือง เมื่อผู้วิจัยดำเนินการสอนแล้ว ได้ทำการทดสอบด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4. เมื่อได้ใช้สื่อในการสอนแล้วผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบประเมินความพึงพอใจต่อสื่อรอบรู้กฎหมาย PDPA วิชาหน้าที่พลเมือง

5. ผู้วิจัยนำผลประเมินที่ได้มาสรุปผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) เมื่อผู้เรียนผ่านการแนะนำบทเรียนแล้ว ผู้วิจัยให้ผู้เรียนทดสอบก่อนเรียนเพื่อวัดความรู้พื้นฐานและทำการเก็บผลคะแนนจากการทดสอบของผู้เรียนไว้

2. ดำเนินการสอนตามแผนการสอนโดยใช้รอบรู้กฎหมาย PDPA วิชาหน้าที่พลเมือง โดยมีการสอนประกอบด้วย Google Meet ในการสอน ใช้ Google Classroom ในการส่งงาน บันทึกคะแนน เป็นสื่อให้เรียนหลักจากการสอนปกติเพื่อทบทวนบทเรียน และ ใช้ Google Forms ในการทำแบบทดสอบ ในระหว่างการเรียนการสอนมีการติดต่อสื่อสารการกับผู้เรียนผ่านการ chat

3. การทดสอบหลังเรียน (Posttest) หลังจากที่ได้ที่ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเอง ได้เรียนร่วมกับเพื่อทุกกิจกรรม และได้เรียนจากผู้วิจัยเป็นกลุ่มย่อยโดยผ่านการห้องสนทนา (Chat) แล้ว เมื่อจบหน่วยการเรียน ผู้วิจัยให้ผู้เรียนทุกคนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน และนำคะแนนแต่ละคนมาเฉลี่ยเป็นคะแนนกลุ่มต่อไป

4. การประเมินความพึงพอใจ หลังจากผู้เรียนได้ทำแบบทดสอบหลังเรียน และส่งผลงานเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยให้ผู้เรียน ทำแบบสอบถามความพึงพอใจ

5. เก็บรวบรวมข้อมูล ที่ได้จากการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและด้านสื่อเทคโนโลยี คะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียน แบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนและแบบประเมินตามสภาพจริงของผู้เรียน นำมารวมและหาค่าเฉลี่ยของข้อมูล ค่าผลสัมฤทธิ์และนำมาเปรียบเทียบกับสมมติฐานการดำเนินการ หาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่าง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนโดยใช้ t-test For Dependent Variables ล้วน (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2538: 74-211) โดยนำผลต่างระหว่างการทดสอบหลังการเรียนและก่อนเรียนไปเปรียบเทียบกับตารางนัยสำคัญที่ระดับ .05 ด้วยการคำนวณจากสูตร

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้โดยใช้สื่อรอบรู้กฎหมาย PDPA วิชาหน้าที่พลเมือง เรื่อง สิทธิและหน้าที่ของพลเมืองดีตามระบอบประชาธิปไตย

ผลจาก	N	\bar{x}	SD	t-test	Sig.
ทดสอบก่อนเรียน	22	14.22	1.45	13.5974*	.00
ทดสอบหลังเรียน	22	18.31	0.89		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการใช้โดยใช้สื่อรอบรู้กฎหมาย PDPA วิชาหน้าที่พลเมือง เรื่อง สิทธิและหน้าที่ของพลเมืองดีตามระบอบประชาธิปไตย ของกลุ่มตัวอย่างพบว่า คะแนนสอบหลังเรียนมีคะแนนสูงกว่าคะแนนสอบก่อนเรียน โดยคะแนนเฉลี่ย ของแบบทดสอบหลังเรียน เท่ากับ 18.31 สูงกว่า คะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบก่อนเรียนเท่ากับ 14.22 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียนพบว่าคะแนนสอบหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คะแนนแสดงว่าการเรียนด้วยสื่อรอบรู้กฎหมาย PDPA วิชาหน้าที่พลเมือง สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่างได้ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 2 ผลการการศึกษาความพึงพอใจต่อรอบรู้กฎหมาย PDPA วิชาหน้าที่พลเมือง เรื่อง สิทธิ
และหน้าที่ของพลเมืองดีตามระบอบประชาธิปไตย

รายการประเมิน	\bar{X}	SD	ระดับความ พึงพอใจ	อันดับ ความ พึงพอใจ
1. ความเหมาะสมของเวลาในการนำเสนอ	4.55	0.7	มากที่สุด	5
2. การนำเสนอเรื่อง เสนอเนื้อหา และสรุป	4.64	0.7	มากที่สุด	3
3. เนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนด	4.59	0.4	มากที่สุด	4
4. เนื้อหามีความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน	4.68	0.4	มากที่สุด	2
5. ใช้ภาษาถูกต้อง ชัดเจน เหมาะกับระดับของ ผู้เรียน	4.50	0.6	มาก	6
6. ตัวอักษร (แบบ ขนาด สี)	4.45	0.5	มาก	7
7. ขนาดภาพ รายละเอียดภาพ	4.59	0.7	มากที่สุด	4
8. เทคนิคพิเศษ การจัดองค์ประกอบศิลป์ การ ลำดับภาพ การสื่อความหมาย	4.73	0.6	มากที่สุด	1
9. เสียงบรรยาย (น้ำเสียง การอ่านออกเสียง อักขระ และจังหวะการอ่าน) เสียงดนตรี (ความ ชัดเจน ระดับความดัง)เสียงประกอบ (ตรง สัมพันธ์เหมาะสมกับภาพและการบรรยาย)	4.55	0.6	มากที่สุด	5
10. สามารถนำเนื้อหาไปใช้ประโยชน์ได้	4.45	0.7	มาก	7
ภาพรวม	4.57	0.5	มากที่สุด	

จากตารางที่ 2 พบว่า ในภาพรวมความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 4.57 และเมื่อพิจารณา รายข้อพบว่าความพึงพอใจมากที่สุด 3 รายการแรกประกอบด้วย 1) เทคนิคพิเศษ การจัดองค์ประกอบศิลป์ การลำดับภาพ การสื่อความหมาย ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจเท่ากับ 4.73 2) เนื้อหาที่มีความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจเท่ากับ 4.68 3) การนำเสนอเรื่อง เสนอเนื้อหา และสรุป ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจเท่ากับ 4.64 ส่วนสิ่งที่ควรปรับปรุงคือ ตัวอักษร (แบบ ขนาด สี) และความพึงพอใจน้อยที่สุดคือ 1) ตัวอักษร (แบบ ขนาด สี) ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจเท่ากับ 4.45 2) สามารถนำเนื้อหาไปใช้ประโยชน์ได้ ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจเท่ากับ 4.45

สรุปผลการวิจัย

1. เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียนพบว่าคะแนนสอบหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คะแนนแสดงว่าการเรียนด้วยสื่อรอบรู้ ภูมิหมาย PDPA วิชาหน้าที่พลเมือง สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่างได้
2. นักศึกษาศึกษาความพึงพอใจในการใช้สื่อรอบรู้ภูมิหมาย PDPA วิชาหน้าที่พลเมือง พบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในรอบรู้ภูมิหมาย PDPA วิชาหน้าที่พลเมือง ที่ใช้ประกอบการ สอน โดยมีคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจเท่ากับ 4.57 ระดับพึงพอใจมาก

อภิปรายผล

1. สมมติฐานที่ 1 ที่ว่า “นักศึกษาที่เรียนโดยใช้รอบรู้ภูมิหมาย PDPA วิชาหน้าที่พลเมือง มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน” จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่าร้อยละ 100 ของกลุ่มตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการเรียนโดยใช้สื่อการสอนสูงกว่าก่อนการเรียนโดยใช้ สื่อการสอนเปรียบเทียบจากคะแนนสอบก่อนเรียนกับคะแนนสอบหลังเรียน โดยกลุ่มตัวอย่างทุกคนมี คะแนนเพิ่มขึ้น เฉลี่ย 1.96 คะแนน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่การวิจัยตั้งไว้ ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับ งานวิจัยของ ธีรย์พิมชา ขาซุ่ม และ จิรพันธ์ ศรีสมพันธ์ (2560) ที่ศึกษาพบว่าผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนหลังเรียน ของนักศึกษาที่เรียนด้วยบทเรียนออนไลน์เรื่อง การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ ด้วย Google Application สูง กว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. สมมติฐานที่ 2 ที่ว่า “นักศึกษาประเมินสื่อรอบรู้ภูมิหมาย PDPA วิชาหน้าที่พลเมือง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับดี” จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้แบบประเมินความพึงพอใจ Google Classroom วิชาหน้าที่พลเมือง พบว่า สื่อที่ใช้ประกอบการสอน มีคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจเท่ากับ 4.57 ระดับพึงพอใจมากซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่การวิจัยตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากสื่อมีเทคนิคพิเศษ การจัดองค์ประกอบศิลป์ การลำดับภาพ การสื่อความหมายที่ดี ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ งานวิจัย ของ ดนัย ดามาอู (2551) ที่ศึกษาพบว่า กิจกรรมการเรียนการสอนบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมีความ พึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนแบบร่วมมือบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ผลจากการวิจัยเรื่อง ผลการใช้รอบรู้ภูมิหมาย PDPA วิชาหน้าที่พลเมือง ของนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ทำให้ทราบถึงการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจ ที่มีต่อรอบรู้ภูมิหมาย PDPA วิชาหน้าที่พลเมือง โดยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ควรปรับปรุงเรื่อง ใช้ภาษาถูกต้อง ชัดเจน เหมาะกับระดับของผู้เรียน
2. ปรับขนาดของตัวอักษร แบบ สี ของสื่อการสอนให้น่าสนใจยิ่งขึ้น
3. พัฒนาเนื้อหาของสื่อให้สามารถนำเนื้อหาไปใช้ประโยชน์ได้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรหาสื่อการสอนแบบอื่นมาเปรียบเทียบกับกรอบรู้กฎหมาย PDPA วิชาหน้าที่พลเมือง เพื่อหาวิธีการที่มีประสิทธิภาพในการสอนมากที่สุดและนำมาใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนในคราวต่อไป
2. พัฒนารอบรู้กฎหมาย PDPA วิชาหน้าที่พลเมือง ให้สามารถเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้
3. ควรมีการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดประโยชน์และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
4. ควรมีการวิจัยที่เกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่สามารถพัฒนาให้นักเรียนสามารถรับรู้และนำความรู้เกี่ยวกับความเป็นพลเมืองประชาธิปไตยไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). **ประชาธิปไตย**. กรุงเทพฯ: ศูนย์พัฒนาหนังสือ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- กฤษณก เชียงเทัญ. (2564). **การพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา หน้าที่พลเมือง โดยใช้วิธีการสอนแบบสตอรี่ไลน์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5**. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.
- दनัย ดามาอู. (2551). **ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต กรณีศึกษาด้านกฎหมายและ จริยธรรมที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์เทคโนโลยี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- ดำรง ฐานดี และคณะ. (2562). **หนังสือรายวิชาพื้นฐาน สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญ.
- ทิพย์ฉัตร พลผล. (2562). **การพัฒนาชุดการสอนภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- ธลย์พิณชา ขำชุ่ม และจิรพันธ์ ศรีสมพันธ์ (2560) . **การพัฒนาบทเรียนออนไลน์เรื่อง การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ด้วย Google Application**. วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

- นิรันดร์ จงวุฒิเวศย์. (2550). **กถาพัฒนากร**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย.
- ปริญญา เทวานฤมิตรกุล. (2555). **การศึกษาเพื่อสร้างพลเมือง (Civic Education)**. กรุงเทพฯ: นานามีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- ปริญญา เทวานฤมิตรกุล. (2559). **การศึกษาเพื่อสร้างพลเมือง (Civic Education)**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ไพศาล ภูไพบูลย์ และคณะ. (2550). **หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตในสังคม ม.1**. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญ.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). **เทคนิควิจัยการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- สมบัติ อารังธัญวงศ์. (2542). **การเมือง: แนวความคิดและการพัฒนา**. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: โครงการเอกสารและตำรา คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
- สุรศักดิ์ เฟ็งบางแคะ. (2560). **การพัฒนาผลการเรียนรู้วิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรมของผู้เรียนระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับเทคนิค การจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม**. รายงานผลการวิจัย วิทยาลัยเทคโนโลยีพัฒนวิชาการราชดำเนิน.
- อมร รักษาสัตย์. (2543). **หลักการปกครองในระบอบประชาธิปไตย**. กรุงเทพฯ: การ์ดน์ การพิมพ์.
- อรทัย จันใด. (2553: 18). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร**. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

การพัฒนาทักษะการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์คอมพิวเตอร์
โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค STAD
ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2
สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ
Development of Computer Math Problem Solving Skills by Using
Cooperative Learning with STAD techniques of the 2nd Year Vocational
Certificate Students Computer Division
Wimol Business Administration Technological College

ศศิพัทธ์ เขียรธีรภานต์¹, อุทัยทิพย์ จิตโรจน์², อัครพล ธรรมรังสี³

¹ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ กรุงเทพมหานคร, E-mail:sasiphath@wbac.ac.th

² สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ กรุงเทพมหานคร, E-mail:uthaitip@wbac.ac.th

³ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ กรุงเทพมหานคร, E-mail:ajaun@wbac.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบทักษะการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์คอมพิวเตอร์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Student Teams–Achievement Division (STAD) ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ โดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง จากจำนวนห้องเรียน 2 ห้อง เลือกมา 1 ห้อง มีจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบที

ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาที่แก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์คอมพิวเตอร์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนนก่อนเรียนเท่ากับ 3.73 คะแนน คะแนนหลังเรียนเท่ากับ 8.10 คะแนน

คำสำคัญ: การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD

Abstract

The purpose of this research was to compare skills in solving computer mathematics problems. Using cooperative learning using the Student Teams–Achievement Division (STAD) technique before class and after class for second-year vocational certificate students at Wimol Business Administration Technological College. Using a specific selection method From 2 classrooms, 1 room was randomly selected, with a sample size of 40 people. The research tools were a learning management plan using cooperative learning using the STAD technique and an achievement test. Statistics used in data analysis include percentage, mean, standard deviation. and t-test statistics

The results of the research found that students who solved computer mathematics problems using cooperative learning with the STAD technique had higher academic achievement. Statistically significant at the .05 level, with a pre-study score of 3.73 points and a post-study score of 8.10 points.

Keyword: using cooperative learning with STAD

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กล่าวไว้ว่าการจัดการเรียนรู้ต้องให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถตามมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่กำหนดไว้ โดยยึดหลักว่า ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ทั้งนี้บทบาทผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์คอมพิวเตอร์ต้องวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล นำทฤษฎีการสอนและหลักการสอนคณิตศาสตร์คอมพิวเตอร์มาใช้ในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนด้านความรู้และทักษะกระบวนการ รวมทั้งคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการทางสมอง สร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เลือกใช้สื่อให้เหมาะสมกับกิจกรรม มีการนำภูมิปัญญาท้องถิ่น เทคโนโลยีที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ รวมทั้งปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของตนเองอยู่เสมอ การจัดการเรียนการสอนจะต้องมุ่งให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบร่วมกัน และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

ในการจัดการเรียนการสอนมีด้วยกันหลายรูปแบบ หนึ่งในนั้นคือการเรียนรู้แบบร่วมมือของจอห์นสัน และจอห์นสัน (Johnson & Johnson, 1994: 31–37 อ้างถึงใน ทิศนา ขัมมณี, 2553: 99-101) มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้แบบร่วมมือซึ่งส่งผลดีต่อผู้เรียนตรงกันในด้านต่าง ๆ กล่าวคือ

ช่วยให้ผู้เรียนมีความพยายามที่จะเรียนรู้ให้บรรลุเป้าหมาย เป็นผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ผู้เรียนมีความสัมพันธ์ระหว่างกันดีขึ้น มีน้ำใจนักกีฬา ใส่ใจผู้อื่นมากขึ้น กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่พบมีหลายรูปแบบ จากการศึกษาของผู้วิจัยพบว่ารูปแบบหนึ่งที่เหมาะสมกับการเรียนเนื้อหาคณิตศาสตร์ คอมพิวเตอร์คือ กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ รูปแบบ STAD (Student Teams–Achievement Division) และการเรียนรู้แบบร่วมมือของ เจตปรียา บุญเสริม (2562: 3) กล่าวว่า การสอนแบบร่วมกันเรียนรู้ หรือการเรียนการสอนแบบร่วมมือเป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนใช้ความสามารถเฉพาะตัว และศักยภาพในตนเองร่วมมือกันแก้ปัญหาต่าง ๆ ให้บรรลุผลสำเร็จได้โดยที่สมาชิกในกลุ่มต้องรับผิดชอบร่วมกัน การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมีหลายเทคนิควิธี การเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD (Student Teams Achievement Division) เป็นรูปแบบการเรียนวิธีหนึ่งที่มีพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถในการแก้ปัญหาทั้งทางด้านจิตใจและสติปัญญาได้เป็นอย่างดี

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจัดการเรียนการสอนโดยให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นให้ผู้เรียนทุกคนได้มีโอกาสเรียนรู้และพัฒนาความสามารถของตนอย่างเต็มศักยภาพที่มีอยู่โดยอาศัยความร่วมมือซึ่งกันและกัน ในผ่านกระบวนการเรียนรู้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีกระบวนการทำงานเป็นกลุ่มแบบทุกคนร่วมมือกัน จะทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้และสร้างความเข้าใจในเนื้อหาการเรียนและเกิดทักษะการทำงานร่วมกันมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์คอมพิวเตอร์ที่ดีขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบทักษะการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์คอมพิวเตอร์ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค Student Teams–Achievement Division (STAD) ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

การเรียนรู้แบบร่วมมือ

ความหมายและความสำคัญของการเรียนแบบร่วมมือ ได้มีผู้ให้ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือไว้ดังนี้

Slavin (1987: 8) กล่าวว่า การเรียนร่วม คือ การสอนแบบหนึ่งซึ่งนักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ปกติ 4 คน และการจัดกลุ่มต้องคำนึงถึงความสามารถของนักเรียน เช่น นักเรียนที่มี

ความสามารถสูง 1 คน ความสามารถปานกลาง 2 คน และความสามารถต่ำ 1 คน หน้าที่ของนักเรียนในกลุ่มจะต้องช่วยกันทำงาน รับผิดชอบและช่วยเหลือเกี่ยวกับการเรียนซึ่งกันและกัน

สมาคมครุคณิตศาสตร์ในสหรัฐอเมริกา (NTCM, 1989: 79) ได้กล่าวสนับสนุนกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือว่า “กลุ่มย่อยเป็นการเตรียมเวทีซึ่งนักเรียนได้ตอบคำถาม อภิปราย แนวคิด เรียนรู้จากข้อผิดพลาด เรียนรู้ที่จะฟังแนวคิดของผู้อื่น เสนอแนวคิด และรวบรวมข้อค้นพบจากข้อเขียน”

กาญจนา สุจินะพงษ์ (2539: 8) ได้สรุปไว้ว่า การเรียนแบบร่วมมือ หมายถึง การเรียนการสอนที่จัดผู้เรียนเป็นกลุ่มย่อย ปกติจะจัดกลุ่มละ 4 คน โดยที่สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกัน เป็นนักเรียนที่มีระดับความสามารถสูง ความสามารถปานกลางและความสามารถต่ำ กลุ่มจะกำหนดหน้าที่สมาชิกแต่ละคนแตกต่างกัน ครูจะมอบหมายงานให้นักเรียนทุกคนในกลุ่มทำงานร่วมกัน หน้าที่ของนักเรียนจะต้องช่วยกันทำงาน รับผิดชอบและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ของกลุ่ม หลังจากมีการทดสอบแล้วครูจะให้การเสริมแรงแก่นักเรียนของกลุ่มที่ได้คะแนนเฉลี่ยเกินเกณฑ์ที่ครูตั้งไว้

สมเดช บุญประจักษ์ (2540: 54) ได้สรุปความหมายของการเรียนแบบร่วมมือไว้ว่า การเรียนแบบร่วมมือ เป็นรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบหนึ่งที่กำหนดให้นักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนแตกต่างกันทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ กลุ่มละประมาณ 4 คน แบบละความสามารถ เป็นนักเรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน และเรียนอ่อน 1 คน โดยที่สมาชิกทุกคนมีเป้าหมายในการเรียนร่วมกันคือ เกิดการเรียนรู้หรือประสบความสำเร็จร่วมกัน เมื่อกลุ่มได้รับปัญหาทุกคนในกลุ่มจะอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น แสดงเหตุผลโต้ตอบกันหรือสนับสนุนความคิดเห็นกัน และให้เป็นหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่มที่จะช่วยสมาชิกให้เข้าใจในงาน ให้ทุกคนสามารถอธิบายสิ่งที่ทำและให้เหตุผลอย่างชัดเจน มีการมอบหมายหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่ม เช่น ประธานกลุ่ม ผู้จัดบันทึก ผู้คอยดูแลให้สมาชิกในกลุ่มมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ผู้ตรวจสอบผลงาน ในขณะที่เดียวกันก็ต้องช่วยกัน รับผิดชอบการเรียนรู้ในงานทุกขั้นตอนของสมาชิกกลุ่ม โดยการนำผลงานของแต่ละคนมาอธิบาย อภิปรายและลงสรุปร่วมกันเพื่อให้มั่นใจว่าสมาชิกกลุ่มทุกคนเกิดการเรียนรู้สามารถที่จะตอบคำถาม หรืออธิบายงานของกลุ่มได้ทุกขั้นตอน ไม่เฉพาะในส่วนที่ตนเองรับผิดชอบเท่านั้น ทั้งนี้เพื่อให้ทุกคนอยู่ในสภาพพร้อมที่จะนำเสนอผลงานเมื่อถูกสุ่มให้นำเสนอความสำเร็จของกลุ่มส่วนหนึ่งจะประเมินจากค่าเฉลี่ยของคะแนนหรือผลงานของทุกคนในกลุ่ม ฉะนั้นสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มจะต้องรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายอย่างดีที่สุด และเป็นหน้าที่ที่จะต้องให้ความช่วยเหลือสมาชิกในกลุ่มให้เกิดการเรียนรู้เช่นเดียวกัน เพราะคะแนนของแต่ละคนส่งผลต่อค่าเฉลี่ยของกลุ่ม อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่าการเรียนแบบร่วมมือเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่ต้องเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้

ร่วมกัน เกิดการร่วมมือ รับผิดชอบและช่วยเหลือกัน มีการอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันและฝึกร่วมกัน
การทำงานร่วมกับผู้อื่น

จากความหมายของการเรียนแบบร่วมมือดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยพอสรุปได้ว่าการเรียนแบบร่วมมือคือ ยุทธวิธีในการสอนวิธีหนึ่งซึ่งมีลักษณะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นนักศึกษาเป็นศูนย์กลางให้นักศึกษาอยู่รวมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ กลุ่มละประมาณ 4 คนแบบคละความสามารถ ให้นักศึกษาปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ และเรียนรู้ร่วมกัน มีการช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม ซึ่งต้องมีการอธิบายการอภิปรายกันภายในกลุ่มเพื่อทำให้กลุ่มประสบความสำเร็จ

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD

ขั้นตอนการสอนแบบ STAD

STAD เป็นรูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ที่ Robert Slavin et al. (1992) ได้พัฒนาขึ้น เป็นแบบที่ง่ายที่สุดและใช้กันแพร่หลายที่สุด เหมาะสำหรับครูผู้สอนที่เลือกใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนการสอน 5 ขั้นตอนคือ

ขั้นที่ 1 การนำเสนอบทเรียนต่อทั้งชั้น (Class Presentation)

ขั้นที่ 2 การเรียนกลุ่มย่อย (Team Study)

ขั้นที่ 3 การทดสอบย่อย (Test)

ขั้นที่ 4 คะแนนในการพัฒนาตนเอง (Individual Improvement Scores)

ขั้นที่ 5 ทีมที่ได้รับการยกย่อง (Team Recognition)

ขั้นตอนการสอนตามรูปแบบการสอนแบบ STAD ซึ่งประกอบด้วย 5 ขั้นตอน อธิบายได้ดังนี้คือ

ขั้นที่ 1 การเสนอบทเรียนต่อชั้นเรียน เนื้อหาของบทเรียนจะถูกเสนอต่อนักเรียนทั้งห้องโดยครูผู้สอน ซึ่งครูผู้สอนต้องใช้เทคนิคการสอนที่เหมาะสมตามลักษณะของเนื้อหา บทเรียนโดยใช้สื่อการเรียนการสอนประกอบคำอธิบายของครูเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาบทเรียน

ขั้นที่ 2 การเรียนกลุ่มย่อย ซึ่งแต่ละกลุ่มจะประกอบด้วยสมาชิก 4-5 คน ซึ่งสมาชิกกลุ่มกันในเรื่องเพศและระดับสติปัญญา ซึ่งหน้าที่สำคัญของกลุ่มก็คือ การเตรียมสมาชิกของกลุ่มให้สามารถทำแบบทดสอบได้ดี กิจกรรมของกลุ่มจะอยู่ในรูปการอภิปรายหรือการแก้ปัญหาร่วมกัน การแก้ความเข้าใจผิดของเพื่อนร่วมกลุ่ม กลุ่มจะต้องทำให้ได้ดีที่สุดเพื่อช่วยสมาชิกแต่ละคนของกลุ่ม กลุ่มจะต้องติวและสอนเพื่อนร่วมกลุ่มให้เข้าใจในเนื้อหาที่จะเรียน ซึ่งการทำงานของกลุ่มจะเน้นความสัมพันธ์ของสมาชิกในกลุ่ม การนับถือตนเอง(Self-Esteem) และการเพื่อนที่เรียนค่อนข้างอ่อนซึ่งสิ่งที่นักเรียนควรคำนึงถึงคือนักเรียนต้องช่วยเหลือเพื่อนให้รู้เนื้อหาย่างถ่องแท้ นักเรียนไม่สามารถศึกษาเนื้อหาจบคนเดียวโดยที่

เพื่อนในกลุ่มไม่เข้าใจ ถ้าหากไม่เข้าใจควรปรึกษาเพื่อนในกลุ่มก่อนปรึกษาครู และในการปรึกษากันในกลุ่มไม่ควรเสียงดังรบกวนกลุ่มอื่น

ขั้นที่ 3 การทดสอบย่อย หลังการเรียนไปแล้ว 1-2 คาบ นักเรียนจะต้องได้รับการทดสอบ ซึ่งในการทดสอบนักเรียนทุกคนทำข้อสอบตามความสามารถของตนไม่ให้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

ขั้นที่ 4 คะแนนในการพัฒนาตนเอง ซึ่งเป็นคะแนนที่ได้จากการเปรียบเทียบคะแนนที่สอบได้กับคะแนนฐาน โดยคะแนนที่ได้จะเป็นคะแนนความก้าวหน้าของผู้เรียน ซึ่งนักเรียนจะทำได้หรือไม่จะขึ้นอยู่กับความขยันที่เพิ่มขึ้นมากกว่าบทเรียนบทก่อนหรือไม่ นักเรียนทุกคนมีโอกาสได้คะแนนสูงสุดเพื่อช่วยเหลือกลุ่ม หรืออาจจะไม่ได้เลย ถ้าหากได้คะแนนน้อยกว่าฐานเกิน 10 คะแนน

ขั้นที่ 5 กลุ่มที่ได้รับการยกย่องและการยอมรับ กลุ่มจะได้รับรางวัลเมื่อคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มเกินเกณฑ์ที่ตั้งไว้

จากการศึกษาการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นกลุ่ม รูปแบบใช้การแบ่งกลุ่มตามผลสัมฤทธิ์ (STAD) ผู้วิจัยได้นำมากำหนดการจัดการเรียนรู้สำหรับงานวิจัยตามขั้นตอนดังนี้ ขั้นที่ 1 ชี้แจงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือให้นักเรียนทราบแล้วทดสอบก่อนเรียน ขั้นที่ 2 จัดนักเรียนนั่งเรียนเป็นกลุ่มแล้วครูดำเนินการสอนเนื้อหาที่ใช้เรียน ขั้นที่ 3 ให้นักเรียนทำใบงานกลุ่มร่วมกัน ขั้นที่ 4 ทดสอบหลังเรียน ขั้นที่ 5 นำคะแนนทดสอบหลังเรียนมาหาคะแนนพัฒนาการของกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดจะได้รางวัลเป็นเกียรติบัตร และนำรายชื่อผู้ที่ได้รับรางวัลติดประกาศให้ทราบ คะแนนพัฒนาการ = คะแนนสอบครั้งสุดท้าย-คะแนนพื้นฐาน

เมื่อกำหนดคะแนนพัฒนาการที่ได้คือ

-11 ขึ้นไป คะแนนพัฒนาการ = 0

-1 ถึง -10 คะแนนพัฒนาการ = 10

0 ถึง 10 คะแนนพัฒนาการ = 20

+ 11 ขึ้นไป คะแนนพัฒนาการ = 30

และกำหนดให้คะแนนพื้นฐานคือ คะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบก่อนเรียน

แนวทางการพัฒนาทักษะและกระบวนการแก้ปัญหา

การพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหา เมื่อพิจารณาตามขั้นตอนการแก้ปัญหา 4 ขั้นของโพยา (กรมวิชาการ, 2537 อ้างถึงใน ทองลา ศรีแก้ว, 2547) มีแนวทางดังนี้

1. การพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหา ผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝนให้อ่านข้อความ อ่านปัญหา แล้วทำความเข้าใจโดยอาจเริ่มจากการตั้งคำถามให้ผู้เรียนตอบต่อไปให้ผู้เรียนฝึกทำความเข้าใจ

เองโดยอาจใช้กลวิธีช่วยเพิ่มพูนความเข้าใจ เช่น การเขียนภาพ การสร้างแบบจำลอง การปรับเปลี่ยนขนาดของปริมาณต่างๆ ของปัญหา การยกตัวอย่างที่สอดคล้องกับปัญหา

2. การพัฒนาความสามารถในการวางแผนแก้ปัญหาในการทำกิจกรรมต่างๆ ฝึกให้ผู้เรียนวางแผนก่อนการลงมือทำเสมอ เช่น ในการทำแบบฝึกหัด ควรให้ผู้เรียนวางแผนการคิดแบบคร่าวๆ ก่อนลงมือทำอย่างละเอียดชัดเจน ครูต้องไม่บอกวิธีการแก้ปัญหากับผู้เรียนโดยตรง แต่ควรใช้คำถามให้ผู้เรียนคิดวิธีการแก้ปัญหได้ด้วยตนเอง นอกจากนี้ควรคิดปัญหาแปลกใหม่มาให้ผู้เรียนคิดเสมอ

3. การพัฒนาความสามารถในการดำเนินการตามแผน การวางแผนเป็นการจัดลำดับแนวคิดหลักในการแก้ปัญหา เมื่อจะลงมือดำเนินการตามแผน ผู้เรียนต้องตีความขยายความ นำแผนไปสู่การปฏิบัติอย่างละเอียดชัดเจนตามลำดับขั้นตอน ซึ่งครูสามารถฝึกฝนผู้เรียนได้จากการทำแบบฝึกหัดนั่นเองโดยฝึกให้ผู้เรียนวางแผนจัดลำดับแนวความคิดก่อนแล้วจึงลงมือแสดงวิธีหาคำตอบตามลำดับแนวคิดนั้น นอกจากนี้ควรให้ผู้เรียนฝึกตรวจสอบถึงความถูกต้อง ความเป็นไปได้ของแผนที่วางไว้ก่อนจะลงมือทำตามแผน

4. การพัฒนาความสามารถ ในการตรวจสอบขั้นตอนการตรวจสอบ ของการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ครอบคลุมประเด็นสำคัญ 2 ประเด็นคือ การมองย้อนกลับไปที่ขั้นตอนการแก้ปัญหา เพื่อพิจารณาความถูกต้องของกระบวนการและผลลัพธ์ ปรับปรุงและพัฒนาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น อีกประเด็นหนึ่ง คือ การมองไปข้างหน้า เป็นการใช้ประโยชน์จากกระบวนการแก้ปัญหาที่เพิ่งสิ้นสุดลง การพัฒนาความสามารถในการตรวจสอบคำตอบของการแก้ปัญหามีแนวทางดังนี้

4.1 กระตุ้นให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการตรวจสอบคำตอบที่ได้ ให้เคยชิน

4.2 ฝึกให้ผู้เรียนคาดคะเนคำตอบ

4.3 ฝึกการตีความหมายของคำตอบ

4.4 สนับสนุนให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัด โดยใช้วิธีการหาคำตอบมากกว่า 1 วิธี

4.5 ให้ผู้เรียนฝึกหัดสร้างโจทย์ปัญหาเกี่ยวกับปัญหาที่เรียน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุนารี นวลจันทร์. (2562:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ และความสามารถในการทำงานกลุ่ม เรื่อง ระบบจำนวนจริง โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับเกมคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนจ่านกร้อง จำนวน 45 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ร่วมกับการจัดการเรียนรู้

แบบห้องเรียนกลับด้าน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง โครงงานเทคโนโลยีสารสนเทศและโปรแกรมภาษาขั้นพื้นฐาน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เนตรนภา साแก้ว. (2564:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD เรื่องการพัฒนาของอาณาจักรสุโขทัย นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/4 จำนวน 31 คน โรงเรียนศรีสมเด็จพิภพพัฒนาวิทยา อำเภอสรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ผลการวิจัยพบว่าการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD เรื่อง พัฒนาการของอาณาจักรสุโขทัย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สรุปผลค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.80 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.54 อยู่ในระดับมากที่สุด นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เจตปริยา บุญเสริม (2562: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน เรื่อง โครงงานเทคโนโลยีสารสนเทศและโปรแกรมภาษาขั้นพื้นฐานของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค nSTAD ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง โครงงานเทคโนโลยีสารสนเทศและโปรแกรมภาษาขั้นพื้นฐาน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ จำนวน 75 คน จำนวน 2 ห้องเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชา คอมพิวเตอร์ธุรกิจ ห้อง ชคธ.211 จำนวน 40 คน จำนวน 1 ห้องเรียน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ของวิทยาลัยเทคโนโลยีวมลบริหารธุรกิจ โดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ คณิตศาสตร์คอมพิวเตอร์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 จำนวน 1 แผน ซึ่งผู้วิจัยได้ ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือตามขั้นตอนต่อไปนี้

1.1 ศึกษาทฤษฎี หลักการ และขั้นตอนการสอนที่ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD และการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์คอมพิวเตอร์

1.2 ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพพุทธศักราช 2562 ประเภทวิชาพาณิชยกรรม โดย เน้นศึกษาผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เพื่อนำไปเป็นหลักในการทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1.3 สร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD เพื่อพัฒนาทักษะการ แก้ไขโจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์คอมพิวเตอร์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 จำนวน 1 แผน ซึ่งครอบคลุมเนื้อหาบ่อยทั้งหมด ใช้เวลาสอน 12 คาบ

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบอิงเกณฑ์ สำหรับใช้ทดสอบก่อนเรียนและ หลังเรียน ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (content validity) หมายถึง การที่ผู้สอนออกแบบทดสอบได้ตรงตามเนื้อหาที่สอน ในการทดสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา สามารถดำเนินการได้โดยใช้ผู้เชี่ยวชาญในด้านเนื้อหา พิจารณาถึงความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับ แบบทดสอบโดยพิจารณาเป็นรายข้อ วิธีการพิจารณาแบบนี้จะเรียกว่า การหาค่าสัมประสิทธิ์ความ สอดคล้อง (The Index of Item-Objective Congruence: IOC)

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการทดลอง และเก็บข้อมูลในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 โดยเก็บข้อมูลกับ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีวมลบริหารธุรกิจ ในเดือน กรกฎาคม 2565 รวมเวลาที่ใช้ทั้งสิ้น 12 คาบ มีขั้นตอนการเก็บข้อมูลดังนี้

1. ปฐมนิเทศผู้เรียน โดยให้ความรู้ความเข้าใจรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วย เทคนิค STAD แล้วทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. แบ่งกลุ่มผู้เรียนแบบคละความสามารถทางคณิตศาสตร์คอมพิวเตอร์ในแต่ละกลุ่ม มีทั้งผู้เรียน ที่มีความสามารถทางคณิตศาสตร์คอมพิวเตอร์สูง ปานกลาง ต่ำ โดยนำผลสัมฤทธิ์การทำแบบทดสอบ

ก่อนเรียนในวิชาคณิตศาสตร์คอมพิวเตอร์ของผู้เรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 มาเรียงลำดับจากสูงไปต่ำแล้วแบ่งกลุ่มเก่ง ปานกลาง อ่อน ในสัดส่วน 1: 2: 1 ซึ่งได้นักศึกษากลุ่มละ 4 คน ผู้เรียนมีทั้งหมด 40 คน จึงจัดนักศึกษาได้ 10 กลุ่ม

3. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD เพื่อพัฒนาทักษะการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์คอมพิวเตอร์ ใช้เวลาสอน 12 คาบ

4. ในคาบสุดท้ายของการจัดกิจกรรม ให้นักศึกษาทุกคนเขียนความรู้สึกในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ในใบงานที่ 5 โดยไม่ระบุชื่อนักศึกษา และทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบที และคะแนนพัฒนาการ

ผลการวิจัย

1. คะแนนสอบก่อน-หลังเรียน การแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์คอมพิวเตอร์ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค STAD ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ

ตารางที่ 1 คะแนนพัฒนาการของนักศึกษาในแต่ละกลุ่มและคะแนนทดสอบหลังเรียน

กลุ่ม	คะแนนรวมของพัฒนาการ ในกลุ่ม(คะแนน)	คะแนนของการทดสอบ หลังเรียน(คะแนน)
กลุ่มที่ 1	30	31
กลุ่มที่ 2	70	34
กลุ่มที่ 3	60	34
กลุ่มที่ 4	40	32
กลุ่มที่ 5	60	34
กลุ่มที่ 6	30	31
กลุ่มที่ 7	50	33
กลุ่มที่ 8	40	31
กลุ่มที่ 9	50	33
กลุ่มที่ 10	40	32

จากตารางที่ 1 พบว่า คะแนนรวมของพัฒนาการคะแนนเต็ม 80 คะแนน กลุ่มที่ 2 ได้คะแนนรวมของพัฒนาการกลุ่มสูงที่สุดคือ 70 คะแนน และคะแนนรวมของการทดสอบหลังเรียนคะแนนเต็ม 40 คะแนนกลุ่มที่ 2 ได้คะแนนสูงถึง 34 ดังนั้นจึงได้ว่า กลุ่มที่ได้รางวัลชนะเลิศครั้งนี้คือกลุ่มที่ 2

2. เปรียบเทียบทักษะการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์คอมพิวเตอร์ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Student Teams–Achievement Division (STAD) ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษา

คะแนนสอบ	จำนวน	\bar{X}	SD	t	P-Value
ก่อนเรียน	40	3.73	1.26	-21.05*	0.00
หลังเรียน	40	8.10	0.74		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนสอบเต็ม 10 คะแนน นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน 3.73 คะแนน และได้คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน 8.10 คะแนน และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนสอบก่อนเรียน และหลังเรียนพบว่า คะแนนสอบหลังเรียนแตกต่างจากคะแนนสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่าหลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

สรุปผลการวิจัย

ในการทำแบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนจำนวน 20 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนนนักศึกษา ได้คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน 3.73 คะแนน และได้คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน 8.10 คะแนน และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียนพบว่า คะแนนสอบหลังเรียนแตกต่างจากคะแนนสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่าหลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และมีการพัฒนาทักษะการแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์อีกด้วย

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยที่คะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แสดงให้เห็นว่าหลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น นักศึกษามีการพัฒนาทักษะการแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์คอมพิวเตอร์และสนุกในการทำงานเป็นกลุ่ม ได้ช่วยเหลือ

แลกเปลี่ยนความรู้กัน ได้วิธีคิดแก้โจทย์ปัญหาแบบใหม่ ทั้งนี้เป็นเพราะการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้ร่วมกัน ได้สื่อสารพูดคุยกัน เชื่อมโยงความรู้เดิมของตนเองและความรู้จากที่ได้รับจากเพื่อน ทำให้ผลการเรียนของนักศึกษาสูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ หงส์ทอง วาทยโยธา (2550: บทคัดย่อ) และ ภาวิณี คาซารี (2550: บทคัดย่อ) พบว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ช่วยพัฒนาทักษะการแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์ของนักเรียน ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ดีกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้ ผลการวิจัยนี้เป็นแนวทางจัดการสอนให้แก่ผู้เรียนได้ ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีการแลกเปลี่ยนความความคิดเห็นซักถามกัน ส่งเสริมการทำกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ รวมทั้งสามารถนำผลการวิจัยนี้ไปส่งเสริมการเรียนการสอนในด้านการสร้างแรงจูงใจในการเรียน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD กับรายวิชาอื่นๆ เพื่อขยายผลทางการศึกษาต่อไป
2. ครูผู้สอนควรนำการสอนแก้ปัญหาคณิตศาสตร์คอมพิวเตอร์โดยใช้เทคนิค STAD ไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนคณิตศาสตร์คอมพิวเตอร์อย่างต่อเนื่องและเหมาะสมกับเนื้อหาที่สอน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.**
- กฤษรัตน์ วิทยาเวช. (2551). **การพัฒนาแบบสอบวินิจัยทักษะการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ ตามแนวคิดเมตาคอกนิชันด้านความรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.** รายงานการวิจัย ปรินญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กาญจนา สุจินะพงษ์. (2539). **การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้รวม.** รายงานการวิจัย ปรินญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

- เจตปริยา บุญเสริม.(2562). ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน เรื่อง โครงงานเทคโนโลยีสารสนเทศและโปรแกรมภาษาขั้นพื้นฐานของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3
- ทองลา ศรีแก้ว. (2547). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้เทคนิค STAD เรื่องเศษส่วน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.
- ทิตนา แชนณี. (2553). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 12. กรุงเทพฯ: ด้านสุทธาการพิมพ์.
- เทพสุดา เกตุทอง. (2551). ผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการของแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ที่มีต่อความสามารถในการแก้ปัญหาและการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจังหวัดลพบุรี. รายงานการวิจัย ปรียญมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เนตรนภา साแก้ว. (2564). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD เรื่องพัฒนาการของอาณาจักรสุโขทัย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
- ภาวิณี คาซารี. (2550). การเปรียบเทียบความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ เรื่อง เศษส่วนและทศนิยม และการคิดวิเคราะห์ ระหว่างวิธีเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD สอดแทรกเมตาคอกนิชัน วิธีเรียนตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ และวิธีเรียนตามคู่มือครู สสวท. ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. รายงานการวิจัย ปรียญมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วรัญญา นิลรัตน์. (2561). ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ร่วมกับกระบวนการแก้ปัญหาตามแนวคิดของโพลยา (Polya) เรื่อง อัตราส่วนตรีโกณมิติที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ธนบุรี
- สมเดช บุญประจักษ์. (2540). การพัฒนาศักยภาพทางคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การเรียนแบบร่วมมือ. รายงานการวิจัย ปรียญดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- สุนารี นวลจันทร์. (2562). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และความสามารถในการทำงานกลุ่ม เรื่อง ระบบจำนวนจริง โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับเกมคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

หงษ์ทอง วาทยโธธา. (2550). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ เรื่อง อัตราส่วนและร้อยละโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ STAD กับการสอนปกติของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3.

Johnson, D. W. and R. T. Johnson. (1990). **Cooperative Learning in Mathematics**. New York: Addison Wesley Publishing Company.

National Council of Teachers of Mathematics. (1989). Curriculum and evaluation standards for school mathematics. Reston, VA: NCTM.

Slavin, R. E. (1990). **Cooperative Learning**. New York: Longman, Inc.

Slavin, R.E.(1987).**Cooperative learning and cooperative school**. *Educational Leadership*. 50(11): 8-24.

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยวิธีการจับคู่เพื่อนช่วยเพื่อนของผู้เรียน
รายวิชาการประกอบอาหารโรงแรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2
สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ

Development of academic achievement with the method of
Peer-Assisted Learning: PAL, Vocational Diploma Level 2nd, in Hotel
Department at Wimol Business Administration Technological College

วิวัฒน์ แก่นจันทร์¹, สุชีพ เมืองลาย²

¹สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ, E-mail: 60018@wbac.ac.th

²สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ, E-mail: 60013@wbac.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน โดยมีการใช้วิธีแบบเพื่อนช่วยเพื่อนจับคู่ ในรายวิชาการประกอบอาหารโรงแรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ห้อง ชรร.211 สาขาวิชาการโรงแรม และ 2) ศึกษาความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนในรายวิชาการประกอบอาหารโรงแรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ห้อง ชรร.211 สาขาวิชาการโรงแรม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 20 คน โดยมีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ใบงานกิจกรรมในรายวิชาการประกอบอาหารโรงแรม แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษา สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วยค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของแบบทดสอบหลังเรียนเท่ากับ 34.20 คะแนน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของแบบทดสอบก่อนเรียนเท่ากับ 24.30 คะแนน และ 2) นักศึกษาในการจัดการเรียนการสอนแบบจับคู่เพื่อช่วยเพื่อนอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.54$)

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, วิธีการจับคู่, เพื่อนช่วยเพื่อน

Abstract

The research purposes were to compare academic achievement with the method of matching friends to help friends Before studying and after studying, ask students Hotel Cooking Course Vocational Diploma Level 2nd, Hotel Department at

Wimol Business Administration Technological College and 2) study student satisfaction Hotel Cooking Course Vocational Diploma Level 2nd, Hotel Department at Wimol Business Administration Technological College Learned by pairing friends to help friends. The sample population is 20 second-year students in the Hotel Department, semester 1, academic year 2022, by purposive selection. The research tools include activity sheets, pre-study and post-study tests. And student satisfaction questionnaires the statistics used to analyze the data consist of hundreds of values. mean and standard deviation.

The results of the research found that 1) students had higher academic achievement in the test after studying than before studying. The academic achievement of the post-test was 34.20 points, the academic achievement of the pre-test was 24.30 points, and 2) students in paired teaching to help their friends at high level ($\bar{x}=3.54$)

Keywords: learning achievement, matching method, friends help friends

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาการประกอบอาหารโรงแรมนั้น ทำให้เห็นสภาพการเรียนการสอนในชั้นเรียนที่มีมักพบปัญหาด้านพฤติกรรมทางสังคมของนักเรียนที่เป็นอุปสรรคต่อประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน เช่น นักเรียนขาดทักษะในการประกอบอาหาร นักเรียนไม่มีส่วนร่วมในชั้นเรียนหรือมีพฤติกรรมนิ่งเฉย เมื่อผู้สอนตั้งคำถามหรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาในบทเรียนก็จะไม่มีส่วนร่วมในกิจกรรม นักเรียนไม่มีความรับผิดชอบในงานกลุ่ม ไม่สนใจฟังบรรยาย เล่นโทรศัพท์มือถือ เป็นต้น ซึ่งการจัดการเรียนการสอนแบบบรรยายโดยผู้สอนที่เน้นเนื้อหาความรู้และความจำจึงไม่เหมาะสมและไม่สอดคล้องกับการสอนในระดับอาชีวศึกษาที่มุ่งเน้นสมรรถนะวิชาชีพ

ทั้งนี้วิธีการเรียนรู้ของผู้เรียนมิได้มาจากครูผู้สอนเพียงผู้เดียว แต่นักเรียนสามารถเรียนรู้จากเพื่อนด้วยกันได้ เพราะเพื่อนนักเรียนด้วยกันนั้นย่อมมีประสบการณ์ในการเรียนคล้าย ๆ กัน เมื่อคนหนึ่งได้เรียนรู้จนเริ่มมีความเข้าใจในเนื้อหาวิชา ก็สามารถช่วยเหลือเพื่อนคนอื่น ๆ ได้ โดยการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่มหรือเพื่อนช่วยเพื่อนภายในห้องเรียนนั้น คือ กระบวนการเรียนรู้ที่ผู้สอนได้จัดหรือดำเนินการให้สอดคล้องกับความแตกต่างของผู้เรียนแต่ละบุคคล ความสามารถทางปัญญา วิธีการเรียนรู้ โดยบูรณาการคุณธรรมและจริยธรรม ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติได้พัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ ศึกษา ค้นคว้า ทดลอง รวมทั้งแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ตามความสนใจ

ด้วยวิธีการ กระบวนการและแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายเชื่อมโยงกับชีวิตจริงทั้งในและนอกห้องเรียนได้ ซึ่งทักษะที่สำคัญก็คือ การแสวงหาความรู้ได้จากหลายแหล่งความรู้โดยเฉพาะความรู้จากเพื่อนในกลุ่ม เป็นแนวทางที่จะทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตาม มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนด (ปิยะมาศ ชาติมนตรี. 2550; สิริรัตน์ เทียมเสรีวงศ์. 2558)

จากปัญหาดังกล่าวแนวทางหนึ่งที่ให้นักเรียนสามารถมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ และประสบความสำเร็จวิธีหนึ่งคือ การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อน ซึ่งเป็นวิธีการเรียนรู้ที่นักศึกษา ได้รับความรู้จากการลงมือปฏิบัติงานร่วมกัน ชูศรี วงศ์รัตน์ และคณะ (2545) กล่าวว่า การเรียนรู้ แบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer-Assisted Learning) เป็นการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนช่วยเพื่อนซึ่งกันและกัน แทนที่ครูจะเป็นผู้สอนโดยตรงเป็นการสอนตัวต่อตัวที่เพื่อนอาจช่วยเหลือ แนะนำเพื่อนโดยตรง ช่วยให้นักเรียนเกิดทักษะทางสังคม และขยายขอบเขตของการเรียนรู้ให้กว้างขวางขึ้น ซึ่งเป็น การเรียนรู้แบบช่วยเหลือกัน โดยกระบวนการทำงานร่วมกัน ทำให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ในลักษณะพึ่งพากัน เพื่อมุ่งหวังให้นักเรียนที่มีความรู้ ความสามารถในเนื้อหาวิชาที่ดี สามารถ นำความรู้ไปอธิบาย แลกเปลี่ยน ช่วยเหลือเพื่อนที่มีผลการเรียนต่ำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูง ดีขึ้นได้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยวิธีการจับคู่แบบเพื่อนช่วยเพื่อนก่อนเรียน และหลังเรียนของผู้เรียนรายวิชาการประกอบอาหารโรงแรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนรายวิชาการประกอบอาหารโรงแรมระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ ที่เรียน ด้วยวิธีการจับคู่เพื่อนช่วยเพื่อน

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและกรอบแนวคิดในการวิจัย

บทความวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารต่าง ๆ ตลอดจนผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer-Assisted Learning Strategies)

ความหมายและวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

เป็นแนวคิดที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองเป็นการกระจายบทบาทการสอน จากครูไปสู่ผู้เรียน นับว่าเป็นวิธีการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และได้มีผู้กล่าวถึงความหมาย ไว้ดังนี้

ชูศรี วงศ์รัตน์ และคณะ (2545) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer-Assisted Learning) เป็นการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนช่วยเพื่อนซึ่งกันและกัน แทนที่ครูจะเป็นผู้สอนโดยตรง เป็นการสอนตัวต่อตัวที่เพื่อนอาจช่วยเหลือ แนะนำเพื่อนโดยตรง หรือใช้สื่อการเรียนรู้อื่นมาประกอบ เช่น แบบฝึกหัด บทเรียนสำเร็จรูป วิดีทัศน์ คอมพิวเตอร์ช่วยสอน และการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ซึ่งมีลักษณะเป็นการเรียนรู้ระหว่างกัน ถ้าครูผู้สอนและผู้เรียนคุ้นเคยกับการเปลี่ยนแปลงเรียนรู้ซึ่งกันและกัน โดยที่ปรึกษาและคอยดูแลนักเรียนตลอด

สุคนธ์ สินธพานนท์ และคณะ (2545) กล่าวว่า วิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นวิธีการสอนวิธีหนึ่งที่สืบทอดเจตนารมณ์ของปรัชญาการศึกษาที่ว่า Learning by Doing ตามแนวทฤษฎีของ John Dewey โดยเน้นการให้นักเรียนมีการรวมกลุ่มเพื่อทำงานร่วมกันหรือการปฏิบัติ ในกิจกรรมการเรียนการสอน อาจกล่าวได้ว่า การสอนแบบเพื่อนช่วยสอนนั้นเป็นการส่งเสริมระบอบประชาธิปไตย และยังมุ่งมั่นให้ผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์อยู่ในเกณฑ์ต่ำได้รับประโยชน์จากเพื่อนผู้เรียนที่เก่งกว่าหรือมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนอยู่ในเกณฑ์สูง

จากความหมายข้างต้น วิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นคู่หรือกลุ่มย่อย ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมคอยช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีการผลัดเปลี่ยนกันเป็นผู้สอนและผู้เรียน เพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับบทเรียน ครูผู้สอนมีบทบาทหน้าที่เป็นเพียงผู้ให้คำแนะนำ และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน

รูปแบบวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

Maeady (1994, p.269-289) ได้รวบรวมวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ดังนี้

1. การสอนโดยเพื่อนต่างระดับชั้น (Cross-Age Tutoring) เป็นการสอนที่มีการจับคู่ระหว่างผู้เรียนที่มีอายุแตกต่างกัน โดยให้ผู้เรียนที่อยู่ในระดับชั้นสูงกว่าหรือผู้ที่มีอายุมากกว่า ซึ่งอยู่ภายใต้การดูแลและควบคุมของครูผู้สอน เป็นผู้รับผิดชอบ ช่วยเหลือและถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เรียนที่มีความสามารถทางการเรียนน้อยกว่า

2. การสอนโดยสลับบทบาท (Reverse-Role Tutoring) เป็นการสอนที่ให้ผู้เรียนจับคู่ทำกิจกรรม โดยเป็นการจับคู่ระหว่างผู้เรียนที่มีระดับอายุมากกว่า แต่เป็นผู้ที่มีความสามารถทางการเรียนต่ำกว่า หรือเป็นผู้ที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้กับผู้เรียนที่อายุน้อยกว่า แต่มีระดับสติปัญญาที่อยู่ในระดับปกติ ผู้เรียนทั้งสองจะได้สลับบทบาทกันเป็นทั้งนักเรียนผู้สอนซึ่งเป็นผู้ที่ถ่ายทอดความรู้ และนักเรียนผู้เรียนซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับการสอน การสอนนี้ยังเป็นการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกรับผิดชอบเห็นคุณค่าในตนเอง

3. การสอนโดยเพื่อนร่วมชั้น (Class wide-Peer Tutoring) เป็นการสอนที่มีการจัดกิจกรรมโดยครูแบ่งผู้เรียนออกเป็นสองทีม ภายในแต่ละทีมมีการจับคู่กันเพื่อร่วมกัน ทำกิจกรรม ผู้เรียนแต่ละคู่จะได้สลับบทบาทกันเป็นทั้งนักเรียนผู้สอนและนักเรียนผู้เรียนในขณะทำกิจกรรม หากนักเรียน

ผู้เรียนทำสิ่งใดได้ถูกต้อง จะได้รับการเสริมแรงจากนักเรียนผู้สอนเพื่อเป็นการสร้างกำลังใจแก่นักเรียนผู้เรียนและการสอนนี้ยังเป็นวิธีสอนที่สร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้เรียนอีกด้วย

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นการสอนที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะของผู้เรียนกลุ่มอ่อนและปานกลาง โดยให้ผู้เรียนกลุ่มเก่งทำหน้าที่ช่วยสอน เป็นการจับคู่ระหว่างผู้เรียนที่เรียนเก่งและผู้เรียนที่เรียนอ่อน ในการจัดกิจกรรมโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน มีขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นการฝึกอบรม

ครูอธิบายให้ผู้เรียนทราบถึงจุดประสงค์และความสำคัญในการรับบทบาท และการทำหน้าที่ของการเป็นนักเรียนผู้สอนรวมทั้งอธิบายให้ผู้เรียนทราบถึงวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับ การใช้คำพูด การชมเชย การแสดงสีหน้าและท่าทาง รวมทั้งการใช้ภาษากายต่อนักเรียนผู้เรียนและครู แสดงบทบาทการเป็นนักเรียนผู้สอนเพื่อเป็นตัวอย่างแก่ผู้เรียนให้ผู้เรียนทราบถึงวิธีการใช้คำพูด การพูดชมเชย การใช้คำถามการให้ข้อมูลย้อนกลับ การตรวจแก้ไข การเสริมแรง การให้กำลังใจ และเกณฑ์การให้คะแนน

2. ขั้นจับคู่ผู้เรียน

ครูสอบวัดระดับความสามารถพื้นฐานทางการศึกษาของผู้เรียนแล้วจับคู่ผู้เรียนระหว่างผู้ที่ได้คะแนนสูงกับผู้เรียนที่ได้คะแนนต่ำ โดยเรียงคะแนนจากมากไปหาน้อย แบ่งครั้งจำนวนผู้เรียนทั้งหมด จะได้กลุ่มผู้เรียนที่มีคะแนนสูงกับกลุ่มผู้เรียนที่มีคะแนนต่ำ จากนั้นให้จับคู่กันตามความสนใจและความพึงพอใจกลุ่มผู้เรียนที่ได้คะแนนต่ำ

3. ขั้นฝึกปฏิบัติ

ครูและนักเรียนผู้สอนได้ศึกษาทำความเข้าใจบทเรียน โดยผู้เรียนที่ได้คะแนนสูง (มีบทบาทเป็นนักเรียนผู้สอน) เป็นผู้ลงมือสอนและเป็นแบบอย่างให้กับผู้เรียนที่มีคะแนนต่ำ (มีบทบาทเป็นนักเรียนผู้เรียน) นักเรียนผู้สอนจะต้องคอยกระตุ้นนักเรียนผู้เรียนในการทำกิจกรรมต่าง ๆ มีการให้ข้อมูลย้อนกลับ การเสริมแรง การชมเชย การให้กำลังใจ เมื่อนักเรียนผู้เรียนปฏิบัติได้ดีในระดับหนึ่งแล้ว นักเรียนผู้เรียนผลัดเปลี่ยนสลับบทบาทกัน เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนผู้เรียนได้ทำหน้าที่เป็นทั้งนักเรียนผู้สอนและนักเรียนผู้เรียน

4. ขั้นหาคู่และทีมชนะ

เมื่อสิ้นสุดกิจกรรมต่าง ๆ ครูและผู้เรียนรวบรวมคะแนนทั้งหมดของทุก ๆ กิจกรรม เพื่อหาคู่หรือทีมที่มีคะแนนสูงสุดเพื่อมอบรางวัล

5. ขั้นทดสอบ

ครูมีการทดสอบความรู้ที่นักเรียนผู้สอนรับบทบาทหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้เรียนผู้เรียน โดยใช้ข้อสอบเดียวกับการทดสอบวัดความรู้พื้นฐานในครั้งแรก เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียน

ว่าหลังจากการใช้วิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนนั้น ผู้เรียนมีการพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้นหรือไม่อย่างไร

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เป็นสิ่งที่บ่งชี้ผลลัพธ์ของการจัดการเรียนการสอน ซึ่งทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ เกิดประสบการณ์ ซึ่งนอกจากจะพัฒนาทางสติของผู้เรียนแล้ว ยังแสดงออกถึงคุณค่าของหลักสูตร การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน ความสามารถของครูผู้สอน โดยกล่าวถึงความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้หลายท่าน ดังนี้

อุทุมพร จามรมาน (2535: 38) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นการบอกความสามารถของผู้เรียนในการวิเคราะห์ วิเคราะห์ ความพยายามในการเรียน ทักษะในการศึกษาเล่าเรียนและการปฏิบัติ การเข้าห้องเรียน มีความสนใจ และมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ

อัจฉรา สุขารมณ และ อรพินทร์ ชูชม (2530: 10) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงระดับความสำเร็จที่ได้รับจากการเรียน ซึ่งได้ประเมินผลมาจากสองวิธี คือ (1) ภาระงานที่ได้จากแบบทดสอบ โดยใช้แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยทั่วไป (2) ภาระงานที่ได้จากเกรดเฉลี่ยของสถาบันการศึกษา ซึ่งต้องอาศัยกรรมวิธีที่ซับซ้อนและช่วงเวลายาวนาน

สรุปได้ว่า “ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน” หมายถึง ความรู้ ความสามารถทางการเรียนในรายวิชาการประกอบอาหารโรงแรม ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรมของนักศึกษาทั้งในด้านการศึกษาและลงมือปฏิบัติ ซึ่งสามารถวัดด้วยแบบทดสอบ

ทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูม (Bloom, อ้างถึงใน ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์: 2548, 91) ได้เสนอทฤษฎีการเรียนรู้ในโรงเรียน กล่าวคือ พื้นฐานของผู้เรียนเป็นหัวใจในการเรียน ผู้เรียนแต่ละคนจะเข้าชั้นเรียนด้วยพื้นฐานที่จะช่วยให้เขาประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ต่างกัน ถ้าเขามีพื้นฐานที่คล้ายคลึงกัน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จะไม่แตกต่างกัน คุณลักษณะของแต่ละคน เช่น ความรู้ที่จำเป็นก่อนเรียน แรงจูงใจในการเรียน คุณภาพของการสอนเป็นสิ่งที่ปรับปรุงได้ เพื่อให้แต่ละคนและทั้งกลุ่มมีระดับการเรียนรู้ที่สูงขึ้น

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2548: 231-241) ได้กล่าวถึง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่สำคัญในการเรียนการสอน ได้แก่ (1) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ตามแนวคิดของแอทคินสัน อธิบายถึงในสถานการณ์หนึ่ง ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ จะมีความพยายามที่จะทำงานนั้นให้สำเร็จ โดยเปรียบเทียบกับมาตรฐาน ถ้าผลงานสูงกว่าหรือเท่ากฎเกณฑ์มาตรฐานก็ถือว่าประสบผลสำเร็จตามความคิดเขา แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะขึ้นอยู่กับ 3 องค์ประกอบ คือ (1.1) ความคาดหวัง หมายถึง การคาดล่วงหน้าถึงผลการกระทำของตนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะคาดล่วงหน้าถึงความสำเร็จของงาน (1.2) สิ่งล่อใจ คือ ความพึงพอใจ

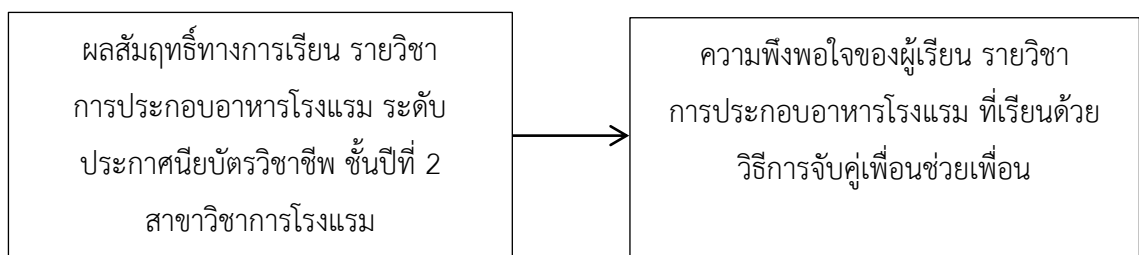
ที่จะได้รับการทำงาน (1.3) แรงจูงใจจากความพึงพอใจ ในการแสวงหาความสุขและหลีกเลี่ยงความ ผิดหวังคนเรากระทำการใดก็ย่อมหวังได้รับความสุขความพอใจกับการกระทำ ต้องการความสำเร็จ และกลัวความล้มเหลว (2) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของแมคเคลแลนด์ กล่าวถึง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็น ความต้องการที่จะทำงานให้ประสบความสำเร็จ ถือว่าเป็นแรงจูงใจที่สำคัญที่สุดของมนุษย์และมี อิทธิพลต่อความสำเร็จของส่วนตัว และศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับพื้นฐาน ทางวัฒนธรรมของสังคม และการอบรมเลี้ยงดู รวมทั้งผลของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่มีต่อสังคมด้วยเขามี ความคิดว่าการอบรมเลี้ยงดู และวัฒนธรรมของสังคมที่เน้นความสำเร็จคือที่มาของสังคมที่ประสบ ความสำเร็จ ทั้งนี้เพราะวัฒนธรรมในสังคมที่เห็นความสำเร็จ จะทำให้พ่อแม่อบรมเลี้ยงดูนักเรียน โดย เน้นความสำคัญตามสถานะของสังคม พ่อแม่จะพยายามฝึกให้เด็กช่วยตัวเอง ฝึกการคิดแก้ปัญหา และให้การเสริมแรงพฤติกรรมที่มุ่งความสำเร็จในการเรียนและการทำงาน การอบรมเลี้ยงดู จะพัฒนา ให้เด็กเติบโตเป็นคนที่ต้องการความสำเร็จ มีแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ด้วย

ดังนั้นทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ผู้วิจัยสามารถสรุป ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3 ปัจจัย ได้แก่ ผู้เรียน ครอบครัว และครูผู้สอน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อัญมณี อุตสาร (2552: บทคัดย่อ) การศึกษาปัจจัยที่มีส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชา คอมพิวเตอร์ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 2 พบว่าเพศสภาพ การอยู่ร่วมกันของบิดามารดาจำนวนพี่น้อง เป็นปัจจัยที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชา คอมพิวเตอร์ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับความ คิดเห็นของนักเรียนในด้านต่าง ๆ พบว่าระดับความคิดเห็นของนักเรียนในภาพรวม พบว่า ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน ด้านอุปกรณ์ และการสื่อสารการเรียนการสอนอยู่ระดับมาก

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 20 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน จำนวน 4 ฉบับ
2. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน
3. ใบความรู้และใบงานที่เกี่ยวกับรูปแบบวิธีการประกอบอาหาร

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ระยะเวลาการทำวิจัย ภาคเรียนที่ 1/2565
2. นักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียน
3. ดำเนินการทำการสอนตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนการสอน รวมถึงการวัดและประเมินผล โดยใช้ใบงาน และแบบทดสอบระหว่างเรียน
4. นักศึกษาทำแบบทดสอบหลังเรียน

สถิติที่ใช้ในการวิจัย และการวิเคราะห์ข้อมูล (n= นักศึกษา 20 คน)

1. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาการประกอบอาหารโรงแรมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม โดยหาค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย
2. การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาในกิจกรรมการเรียนการสอนแบบจับคู่เพื่อนช่วยเพื่อน ผู้วิจัยศึกษา และพัฒนาขึ้นจากแบบสอบถามของ สุพินญา คำขจร (2550: 151) ซึ่งเป็นแบบสอบถามประเมินค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับสอบถามความพึงพอใจ 3 ด้าน จำนวน 15 ข้อ โดยหาค่าเฉลี่ยของระดับความพึงพอใจ โดยการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยใช้เกณฑ์ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 ความพึงพอใจมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 ความพึงพอใจมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 ความพึงพอใจระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 มีความพึงพอใจน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาการประกอบอาหารโรงแรมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยวิธีการจับคู่เพื่อนช่วยเพื่อนของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ (n=20)

ลำดับที่	เก็บคะแนนก่อนเรียน 50 คะแนน	เก็บคะแนนหลังเรียน 50 คะแนน	D
1	21	36	15
2	24	33	9
3	28	41	13
4	32	46	14
5	19	39	20
6	22	32	10
7	35	43	8
8	20	34	14
9	26	38	12
10	29	34	5
11	27	43	16
12	20	26	6
13	18	37	19
14	25	24	-1
15	23	35	12
16	21	42	21
17	17	29	12
18	26	22	-4
19	31	40	9
20	22	34	12
ค่าเฉลี่ย	24.30	34.20	11.10
ค่าร้อยละ	48.60	70.80	

จากตารางที่ 1 พบว่านักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรมมีผลคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 24.30 คิดเป็นร้อยละ 48.60 และผลคะแนนทดสอบหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย 34.20 คิดเป็นร้อยละ 70.80 ส่วนค่าเฉลี่ยผลต่างคะแนนทดสอบก่อนและหลังเรียนเท่ากับ 11.10

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนด้วยวิธีการแบบจับคู่เพื่อนช่วยเพื่อน รายวิชาการประกอบอาหารโรงแรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีวมลบริหารธุรกิจ

ตารางที่ 2 รายการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษา ด้วยวิธีการจับคู่เพื่อนช่วยเพื่อนรายวิชาการประกอบอาหารโรงแรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีวมลบริหารธุรกิจ (n=20)

ความพึงพอใจ	ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
1. การแต่งกาย	3.36	ปานกลาง
2. การจัดเตรียมอุปกรณ์	3.22	ปานกลาง
3. การทำไข่ดาวน้ำ และออมเล็ต	3.61	มาก
4. การทำซูปฟักทอง	3.57	มาก
5. การทำสเต็กซอสเกรวี	3.83	มาก
6. การทำมันนบด	3.65	มาก
7. การทำชีซ่าสลัด	3.59	มาก
8. การปฏิบัติงานครัวตรงตามเวลาที่กำหนด	3.47	ปานกลาง
รวม	3.54	มาก

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีระดับความพึงพอใจต่อการเรียน ด้วยวิธีการจับคู่เพื่อนช่วยเพื่อน รายวิชาการประกอบอาหารโรงแรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีวมลบริหารธุรกิจ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.54$) เมื่อพิจารณาออกเป็น รายข้อพบว่ามีความพึงพอใจมากที่สุด คือ การทำสเต็กซอสเกรวี ($\bar{x}=3.83$) รองลงมาคือ การทำมันนบด ($\bar{x}=3.65$) และการทำไข่ดาวน้ำ และออมเล็ต ($\bar{x}=3.61$) ตามลำดับ

สรุปผลการวิจัย

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยวิธีการจับคู่เพื่อนช่วยเพื่อนของผู้เรียนรายวิชาการประกอบอาหารโรงแรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน รายวิชาการประกอบอาหารโรงแรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ หลังจากที่ใช้วิธีการการเรียนการสอนแบบจับคู่เพื่อนช่วยเพื่อน พบว่านักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม มีผลคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 24.30 คิดเป็นร้อยละ 48.60 และผลคะแนนทดสอบหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย 34.20 คิดเป็นร้อยละ 70.80 ส่วนค่าเฉลี่ยผลต่างคะแนนทดสอบก่อนและหลังเรียน เท่ากับ 11.10 ซึ่งนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

2. การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนด้วยวิธีการแบบจับคู่เพื่อนช่วยเพื่อน รายวิชาการประกอบอาหารโรงแรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ พบว่านักศึกษามีความพึงพอใจในภาพรวมของการจัดกิจกรรมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.54$) เมื่อพิจารณาออกเป็น รายข้อพบว่า มีความพึงพอใจมากที่สุด คือ การทำสแต๊กซอสเกรวี่ ($\bar{x}=3.83$) รองลงมาคือ การทำมันบด ($\bar{x}=3.65$) และการทำไข่ดาวน้ำ และออมเล็ต ($\bar{x}=3.61$) ตามลำดับ

อภิปรายผล

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยวิธีการจับคู่เพื่อนช่วยเพื่อนของผู้เรียน รายวิชาการประกอบอาหารโรงแรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ พบว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยวิธีการแบบจับคู่เพื่อนช่วยเพื่อน ซึ่งจะช่วยให้ศึกษามีผลการเรียนที่ดีขึ้น สามารถเลือกวิธีการหาความรู้ได้ด้วยตนเอง กล้าสอบถาม ชักข้อสงสัยที่ตนเองอยากรู้และสนใจ มีการเรียนรู้จากเพื่อนแบบเป็นกันเอง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Gagne and Briggs (อ้างถึงใน พรศรี พุทธานนท์, 2550: 6-10) ได้แบ่งปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้เป็น 2 ประเภท คือ 1) ปัจจัยภายนอก เป็นปัจจัยเดิมของการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง โดยการให้สิ่งเร้าพร้อมกับให้ผู้เรียนตอบสนองในสิ่งที่ต้องการ การทำซ้ำคือการให้ผู้เรียนเรียนรู้โดยใช้สิ่งเร้าแล้วตอบสนองหลาย ๆ ครั้ง จนสามารถเรียนรู้ได้ การให้การเสริมแรง คือ การเสริมกำลังใจให้เกิดความพอใจในการเรียนรู้ 2) ปัจจัยภายในเป็นสิ่งภายในที่ผู้เรียนต้องมีเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ข้อเท็จจริง ขณะเรียนขณะนั้นหรือระลึกจากที่เคยเรียนมาแล้ว ทักษะทางปัญญา หมายถึง ความสามารถในการใช้สมองเพื่อการเรียนรู้โดยระลึกจากประสบการณ์การเรียนรู้ที่

ผ่านมา นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทิกา นาคฉายา (2554: บทคัดย่อ) การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอนุปริญาตศิลปศาสตร์ สาขาวิชาการปกครอง รุ่นที่ 12 (1/2554) สถานที่ศึกษาวิทยาลัยชุมชนระนอง รายวิชาการคิด การตัดสินใจ ประจำภาคเรียนที่ 2/2554 โดยวิธีการจับคู่เพื่อนคู่แกล้งกัน และงานวิจัยของ กัญฉวีรัฐ เอื้อภราดร (2552: บทคัดย่อ) การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 และมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6: กรณีศึกษา โรงเรียนพระแม่สกลสงเคราะห์ อำเภอบางบัวทองจังหวัดนนทบุรี พบว่าปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน คือ เพศ ความคาดหวังในการศึกษาต่อต่างกัน อาชีพผู้ปกครอง ทักษะคิดต่อตนเอง และทักษะคิดต่อเนื้อหาวิชาที่เรียน ทักษะคิดต่อวิธีสอนทักษะคิดต่อวิธีการทำงานของนักเรียน ทักษะคิดต่อสภาพแวดล้อมของโรงเรียน การปรับตัวกับเพื่อน และการปรับตัวกับครอบครัว

ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนด้วยวิธีการแบบจับคู่เพื่อนช่วยเพื่อน รายวิชาการประกอบอาหารโรงแรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรมวิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ อยู่ในระดับมาก เนื่องจากผู้วิจัยได้สร้างบรรยากาศและการจัดการเรียนการสอนในห้องปฏิบัติการครัวที่เอื้อให้เกิดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนการสอน โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนทำกิจกรรมร่วมกันได้อย่างอิสระ มีความกระตือรือร้น มีการแก้ปัญหา นักเรียนเกิดความสนใจในการจัดการเรียนการสอน และทำให้การจัดการเรียน การสอนนั้นประสบความสำเร็จ สร้างความรู้ ความเข้าใจได้ด้วยตนเอง ส่งผลให้เข้าใจเนื้อหาได้ง่าย ได้ฝึกลงมือปฏิบัติ ได้จดจำเนื้อหาเทคนิคในการประกอบอาหารโรงแรมนำไปสู่การพัฒนาทักษะทางความคิดที่สูงขึ้น เพื่อช่วยให้สามารถตัดสินใจโดยใช้เหตุผลสอดคล้องกับงานวิจัย (ทิตินา แคมมณี, 2550: บทคัดย่อ)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ครูผู้สอนควรมีการจัดการเรียนการสอน ที่คอยกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอนที่ทันสมัย มีความหลากหลายของสื่อต่าง ๆ และเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของห้องเรียน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาอื่น ๆ ของสาขาวิชาการโรงแรมหรือการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการร่วมกันเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้น
2. ควรทำการศึกษาผ่านช่องทางที่หลากหลายด้วยวิธีการอื่น ๆ เพิ่มเติม นอกเหนือจากการเข้าถึงโดยเอกสารแบบประเมินเพียงอย่างเดียว อาทิ โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน แท็บเล็ต และคิวอาร์โค้ด

3. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชา เพื่อนำผลการศึกษามา
แก้ไขปรับปรุง และพัฒนานักศึกษาเป็นรายบุคคล

เอกสารอ้างอิง

- กัญจน์รัฐ เอื้อภราดร. (2552). ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5
และมัธยมศึกษาปีที่ 6. ภาคนิพนธ์ตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิต
พัฒนบริหารศาสตร์.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2545). การวิจัยเพื่อการเรียนรู้. พิมพ์ครั้งที่ 2. เมธีทิป.
- ทิตนา แคมมณี. (2550). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้ เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มี
ประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 2. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นันทิกา นาคฉายา. (2554). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยวิธีการจับคู่เพื่อนดูแลกันของ
นักศึกษาอนุปริญญา ศิลปศาสตร์ สาขาวิชาการปกครองรุ่นที่ 12 (1/2554). วิทยาลัย
ชุมชนระนอง.
- ปิยะมาศ ชาตมินตรี. (2550). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่มแบบร่วมมือ
โดยใช้สวนพฤกษศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2548). จิตวิทยาอุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริม.
- พรศรี พุทธานนท์. (2550). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีผลการเรียนต่ำโรงเรียนแม่แตง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่.
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. <http://doi.org/10.14457/CMU.res.2007.292>
- สิริรัตน์ เทียมเสริมวงศ์. (2558). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการวิจัยตลาดของ
นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบกระบวนการ
กลุ่มสัมพันธ์กับวิธีสอนแบบปกติ. วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิค.
- สุคนธ์ สิ้นพานนท์. (2545). การจัดการกระบวนการเรียนรู้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตามหลักสูตร
การศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- สุพินญา คำขจร. (2550). การเปรียบเทียบผลการเรียนด้วย CIPPA กับ CIPP ที่จัดกลุ่มแบบ TAI
ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถในการคิดวิเคราะห์และความพึงพอใจของ
นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.
- อุทุมพร จามรมาน. (2535). หลักสูตรวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เอกสารการสอนชุดการพัฒนา
แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

อัจฉรา สุขารมณ, อรพินทร์ ชูชม. (2530). การศึกษาเปรียบเทียบนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปกติ. สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อัญมณี อุตสาร. (2552). ปัจจัยที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาคอมพิวเตอร์ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.

Maheady, L., Mallette, B., Harper, G.F., Sacca, K.C. &Pomerantz, D. (1994). **Peer-mediated instruction for high-rash students Teaching Reading to High-Rish Learners.** Massachusetts: Allyn and Bacon.

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการใช้เทคนิคการสอนแบบร่วมมือวิธี STAD

ในรายวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่อง ต้นทุนช่วงการผลิต
ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2
สาขาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต

Achievement by Using the Collaborative Teaching Technique STAD
Method in Cost Accounting Course 2 Production Cost of Students in
The 2nd Years of Higher Vocational Certificate Level, Accounting
Department, Phuket Technology College

จันทรา แซ่หลิม¹

¹สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต, E-mail: chantra@ptech.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนแบบร่วมมือวิธี STAD เรื่องต้นทุนช่วงการผลิต 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ประชากรตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต จำนวน 23 คน โดยเลือกแบบเจาะจงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ย 11.70 ($\sigma=2.20$) และคะแนนทดสอบหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย 15.83 ($\sigma=1.61$) 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนโดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการใช้เทคนิคการสอนแบบร่วมมือวิธี STAD พบว่าคะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: STAD, สอนแบบร่วมมือ, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Abstract

This research purposes were 1) to study the learning achievement of the STAD cooperative teaching method on cost during production. 2) to compare the learning achievement by using the pre-study and post-skills practice form. Sample population used in research is of 23 students at the 2nd year diploma in Accounting, Phuket Technology College, By choosing specifically. Research instruments is 1) STAD cooperative learning activities plan 2) Achievement studying test form. Statistics used to analyze the data were percentage, mean, and standard deviation.

The results showed that: 1) Academic achievement before study. has an average of 11.70 ($\sigma=2.20$), and test scores after studying has an average of 15.83 ($\sigma=1.61$), 2.) Academic achievement of learners by using the pre-study and post-study test form. by using the STAD cooperative teaching technique, It was found that the test scores after studying were higher than the test scores before studying. Statistically significant at the .05 level.

Keywords: STAD, cooperative teaching, academic achievement

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

การพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าจำเป็นต้องพัฒนาคนให้มีคุณภาพ การศึกษานับว่าเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาประเทศและสังคม เพราะการศึกษาเป็น กระบวนการที่มุ่งพัฒนาคนทั้งด้านความรู้ ความคิด สติปัญญา และคุณธรรม ดัง พระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 ได้ระบุใน มาตรา 6 ไว้ว่า “การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่ สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับ ผู้อื่น ได้อย่างมีความสุข” ประกอบกับแนวทางการจัดการศึกษายึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมี ความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้อง ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ (บุญรัตน์ ฐิตยานุวัฒน์, 2553: 2)

ในการจัดการเรียนรู้ควรมีการนำเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือมาใช้ในการเรียนรู้แบบ ร่วมมือเทคนิค STAD เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นจัดสภาพแวดล้อมของผู้เรียนให้ได้เรียนรู้ร่วมกันเป็น กลุ่มเล็ก ๆ ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถแตกต่างกันโดยแต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการเรียนรู้

คนที่เรียนเก่งจะช่วยคนที่เรียนอ่อนสมาชิกในกลุ่มจะรับผิดชอบต่อตนเอง และเพื่อนสมาชิกทุกคนในกลุ่มซึ่งเป็นความสำเร็จของกลุ่มแบบ STAD (วิลลาร์ด สุนทรโรจน์ 2549) และตามทฤษฎีพฤติกรรมของสกินเนอร์ที่กล่าวว่าบุคคลเรียนรู้ได้ด้วยการกระทำโดยมีการเสริมแรงมีการฝึกทักษะที่เน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง ฝึกทำซ้ำๆและเป็นไปตามทฤษฎีทดลองผิดลองถูกของธอร์ดโดคท์ที่กล่าวว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลพร้อมที่จะทำและการเรียนรู้จะเกิดขึ้นเพราะบุคคลกระทำซ้ำยิ่งฝึกมาก ความชำนาญก็จะเกิดขึ้นได้ง่ายการฝึกปฏิบัติเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พบเห็นฝึกหรือใช้สิ่งที่ต้องการบ่อยๆทำให้สามารถจำระลึกได้ เกิดทักษะสามารถนำไปใช้ได้ ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น (สุวัฒน์ วิวัฒน์านนท์. 2551:13) ทั้งนี้เพราะการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่จัดให้ ผู้เรียนได้เรียนรู้แบบร่วมมือผู้เรียนได้ร่วมมือช่วยเหลือกันในการเรียนรู้ โดยแบ่งกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันออกเป็นกลุ่มมีการทำงานร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นฟังพาดูอาศัยซึ่งกันและกันมีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตัวและส่วนรวมเพื่อตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ (สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ, 2553:134)

จากความเป็นมาและปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้เทคนิคการสอนแบบร่วมมือวิธี STAD ในรายวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่องต้นทุนช่วงการผลิต ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนในรายวิชา ให้มีประสิทธิภาพมุ่งให้ผู้เรียนมีทักษะกระบวนการทางบัญชีคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็นส่งผลให้ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้เทคนิคการสอนแบบร่วมมือวิธี STAD ในรายวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่องต้นทุนช่วงการผลิต ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนโดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน ในรายวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่องต้นทุนช่วงการผลิต ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี โดยใช้เทคนิคการสอนแบบร่วมมือวิธี STAD

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนโดยการใช้แบบทดสอบหลังเรียนในรายวิชาการบัญชี ต้นทุน 2 เรื่องต้นทุนช่วงการผลิต ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขา การบัญชี โดยการใช้เทคนิคการสอนแบบร่วมมือวิธี STAD สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative learning)

ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative learning)

การจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ได้มีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้ สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ (2553: 134) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนได้ร่วมมือและช่วยเหลือกันในการเรียนรู้ โดยแบ่งกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ มีการทำงานร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน มีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตนและส่วนรวม เพื่อให้ตนเอง และสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

จากความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือสรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนที่มีความแตกต่างกัน เช่น เพศ ความสามารถทางด้านการเรียน วัฒนธรรม เป็นต้น ได้ทำงานร่วมกันเป็น กลุ่มเล็ก ๆ โดยผู้เรียนในกลุ่มมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีการช่วยเหลือซึ่งกัน และกัน รับผิดชอบต่อกิจกรรมที่กลุ่มได้รับ มอบหมายเพื่อความสำเร็จของกลุ่มซึ่งถือเป็นความสำเร็จของตนเองด้วย

รูปแบบของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ ซึ่งสุลัดดา ลอยฟ้า (2536 อ้างถึงใน ศารทูล อารีวรวิทย์กุล, 2554: 47) ได้กล่าวถึงรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ไว้ว่า แบ่ง ออกเป็น 3 แนวคิด ดังนี้

1. รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ตามแนวคิดของ Robert Slavin และคณะ จาก John Hopkins University ได้พัฒนาเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ 3 ประการ ด้วยกันคือ รางวัลและเป้าหมายของกลุ่ม ความหมายความสำเร็จหรือความหมายของแต่ละบุคคลและโอกาสในการช่วย ให้กลุ่มประสบความสำเร็จเท่าเทียมกัน จากผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่ารางวัลของกลุ่ม และความหมายของแต่ละบุคคลต่อกลุ่ม เป็นลักษณะที่จำเป็นและสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ของกลุ่ม Slavin ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันแพร่หลายมีดังนี้

1.1 STAD (Student Teams-Achievement Divisions) เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่สามารถดัดแปลงใช้ได้เกือบทุกวิชาและทุกระดับชั้น เพื่อเป็นการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลของการเรียนและทักษะทางสังคมเป็นสำคัญ

1.2 TGT (Team-Games-Tournament) เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่คล้ายกับ STAD แต่เป็นการจูงใจในการเรียนเพิ่มขึ้นโดยการใช้ การแข่งขัน เกม แทนการทดสอบย่อย

1.3 TAI (Team Accelerated Instruction) เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ผสมผสานแนวความคิด ระหว่างการร่วมมือกับการจัดการเรียนรู้รายบุคคล (Individualized Instruction) รูปแบบของ TAI จะเป็นการประยุกต์ใช้กับการสอนคณิตศาสตร์

1.4 CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition) เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสาน ที่มุ่งพัฒนาขึ้นเพื่อสอนการอ่านและการเขียนสำหรับนักเรียน ประถมศึกษาตอนปลายโดยเฉพาะ

1.5 Jigsaw ผู้ที่คิดค้นการจัดการเรียนรู้แบบ Jigsaw เริ่มแรกคือ Elliot-Aronson และคณะ หลังจากนั้น Slavin ได้นำแนวความคิดดังกล่าวมาปรับขยาย เพื่อให้สอดคล้องกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือกันเรียนรู้มากยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวิชาที่เกี่ยวข้องกับการบรรยาย เช่น สังคมศึกษา วรรณคดี บางส่วนของวิชาวิทยาศาสตร์ รวมทั้งวิชาอื่น ๆ ที่เน้นการพัฒนาความรู้ความเข้าใจ มากกว่าพัฒนาทักษะ

การจัดการเรียนแบบร่วมมือมีรูปแบบของการจัดกิจกรรมที่หลากหลายขึ้นอยู่กับครูผู้สอนที่จะเลือกใช้ รูปแบบใดที่เหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้บรรลุตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ผู้สอนกำหนดไว้โดยแต่ละรูปแบบจะมีข้อดีแตกต่างกันไป แต่ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบใดล้วนแต่ส่งเสริมให้ผู้เรียน เกิดทักษะของการทำงานเป็นทีม การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ยอมรับซึ่งกันและกัน รวมไปถึงเกิดกระบวนการคิดที่สร้างสรรค์นำไปสู่การพัฒนาทักษะทางสังคมเมื่อผู้เรียนออกไปสู่การใช้ชีวิตนอกห้องเรียน

แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ (2553: 170-174) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD หมายถึง การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมืออีกรูปแบบหนึ่งที่แบ่งผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกัน ออกเป็นกลุ่มเพื่อนทำงานร่วมกัน กลุ่มละประมาณ 4-5 คน โดยกำหนดให้สมาชิกของกลุ่มได้เรียนรู้เนื้อหาสาระที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้ แล้วทำการทดสอบความรู้ คะแนนที่ได้จากการทดสอบของสมาชิกแต่ละคนนำเอามาบวกเป็นคะแนนรวมของทีม ผู้สอนจะต้องใช้เทคนิคการเสริมแรง เช่น ให้รางวัล คำ

ชมเชย เป็นต้น ดังนั้นสมาชิกกลุ่มจะต้องมีการกำหนดเป้าหมายร่วมกันช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม

สุทธาภรณ์ ต้นสีนนท์ (2554: 33) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เป็นการจัดการกิจกรรมที่มีการสอนแบบความคิดรวบยอดใหม่ หรือบทเรียนใหม่และบททวนบทเรียนที่เรียนมาแล้ว โดยการจัดนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ประมาณ 4 คน โดยสมาชิกของกลุ่มมีความสามารถคละกัน ให้แต่ละกลุ่มศึกษาเนื้อหา ทำแบบฝึกหัดบททวนจากใบงาน โดยให้สมาชิกแต่ละคนทำหน้าที่และปฏิบัติตามกติกาของการเรียนแบบร่วมมือ นักเรียนทุกคนทำแบบทดสอบย่อย และนำคะแนนของสมาชิกมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดจะเป็นกลุ่มที่ได้รับการยกย่อง

จากความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ดังกล่าวสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่มคละความสามารถ คือ สมาชิกในกลุ่มจะประกอบไปด้วยนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับ สูง ปานกลาง และต้องพัฒนา โดยสมาชิกแต่ละคนจะต้องพัฒนาความรู้ของตนเองในเรื่องที่ครูกำหนด เพื่อบรรลุเป้าหมายของกลุ่ม ทำให้เกิดการช่วยเหลือ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกัน เพื่อให้สมาชิกทุกคนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งที่ครูสอน เนื่องจากความสำเร็จรายบุคคลเป็นความสำเร็จของกลุ่มด้วย จากนั้นใช้การทดสอบความรู้เป็นรายบุคคล เปรียบเทียบคะแนนเพื่อดูพัฒนาการของสมาชิกแต่ละคน และรวมคะแนนเป็นกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนมากที่สุดจะได้รับการ ชมเชยหรือรางวัล ซึ่งจะช่วยให้ นักเรียนได้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และได้ฝึกการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

ทิศนา แคมมณี (2547: 266–267 อ้างถึงใน อรษา เกมกาเมน. 2559: 41) กล่าวว่า การจัดการกระบวนการเรียนการสอนรูปแบบ เอส.ที.เอ.ดี (STAD) คำว่า “STAD” เป็นตัวย่อของ “Student Teams Achievement Divisions” มีกระบวนการดำเนินการ ดังนี้

1. จัดผู้เรียนเข้ากลุ่ม กลุ่มละ 4 คน โดยจัดคละความสามารถ (เก่ง-กลาง-อ่อน) ซึ่งเราเรียกกลุ่มนี้ว่า กลุ่มบ้านเรา (Home group)

2. สมาชิกในกลุ่มบ้านเราจะได้รับเนื้อหาสาระสำหรับศึกษาร่วมกันเนื้อหาสาระที่ทำการศึกษา นั้นอาจมีหลายตอน ผู้เรียนต้องเก็บคะแนนโดยการทำแบบทดสอบในแต่ละตอน

3. หาคะแนนพัฒนาการโดยให้ผู้เรียนทุกคนทำแบบทดสอบครั้งสุดท้าย ซึ่งเป็นการทดสอบรวบยอด และนำคะแนนของตนไปหาคะแนนพัฒนาการ (Improvement score) ซึ่งหาได้ดังนี้

คะแนนพื้นฐาน: ได้จากค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบย่อยหลายครั้งที่ผู้เรียนแต่ละคนทำได้
คะแนนที่ได้: ได้จากการนำคะแนนทดสอบครั้งสุดท้ายลบคะแนนพื้นฐาน

4. นำคะแนนพัฒนาการของสมาชิกในกลุ่มบ้านเรามารวมกันใช้เป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มใด
ได้ คะแนนพัฒนาการของกลุ่มสูงสุด กลุ่มนั้นได้รางวัล

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบ STAD สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบ STAD หมายถึง
รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้อีกรูปแบบหนึ่ง ที่มีชื่อเต็มว่า Student
Teams Achievement Divisions เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งกำหนดให้นักเรียนที่มี
ความสามารถแตกต่างกัน ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก 4-5 คน ซึ่งแต่ละกลุ่มต้องประกอบด้วย
นักเรียนจาก 3 ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ ระดับดี ระดับปานกลาง และระดับต้องพัฒนา

ข้อดีและประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

สุรศักดิ์ หลาบมาลา (2531: 3-5 อ้างถึงใน วัลยา บุญอากาศ, 2556: 42) กล่าวถึงข้อดีของ
การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ไว้ดังนี้

1. นักเรียนที่เก่งได้รับผลดีหรือมีความรู้เพิ่มขึ้นจากวิธีการเรียนแบบร่วมมือเพราะเขามี
โอกาสอภิปราย และสาธิตให้เพื่อนดูจึงมีโอกาสปฏิบัติมาก จำได้มาก ได้ความคิดตามเพื่อนมากจึงทำ
ให้เกิดความคิดคล่องในเนื้อหาที่เรียนมากขึ้น

2. การเรียนแบบร่วมมือไม่ทำให้ความคิดวิเคราะห์ และการให้เหตุผลระดับสูงของนักเรียนที่
เก่งลดลง เพราะวิธีการจัดการเรียนรู้ไม่เน้นการฝึกซ้ำอีก เขามีเวลาในการเรียนหลักการคิดวิเคราะห์
และการให้เหตุผลมากขึ้น การวิจัยพบว่านักเรียนที่เก่งมักจะใช้กลยุทธ์ วิธีการแก้ปัญหาระดับสูง เมื่อ
เรียนแบบร่วมมือ

3. นักเรียนที่เก่งจะเก่งทางวิชาการเมื่อเรียนแบบร่วมมือ เพราะเขาทราบว่าต้องอธิบาย
บทเรียนให้เพื่อนฟังจึงศึกษาอย่างถ่องแท้ การที่ได้อธิบายเนื้อหาที่เรียนหลาย ๆ ครั้ง และได้ตรวจงาน
ของเพื่อนทำให้เข้าใจเนื้อหาในบทเรียนได้ดีกว่าเดิม

4. นักเรียนที่อ่อนไม่ถ่วงเวลาการเรียนรู้ของนักเรียนที่เก่ง เพราะนักเรียนที่อ่อนทราบว่าตน
ต้องรับฟังคำอธิบายจากเพื่อนที่เก่งจึงตั้งใจฟัง

5. ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เก่งจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น หากเรียนแบบร่วมมือ
เพราะการเรียนแบบร่วมมือจะต้องอธิบายเนื้อหาในบทเรียนให้เพื่อนในกลุ่มฟัง ซึ่งการเรียนเพื่อ
อธิบายให้คนอื่นฟัง จะมีความละเอียดลึกซึ้งมากกว่าการเรียนเพื่อตอบข้อสอบ

6. การเรียนแบบร่วมมือนั้นคนอื่น ๆ ในกลุ่มต้องพึ่งพาและยอมรับความช่วยเหลือจาก
นักเรียนที่เก่ง เพราะผลการสอบคิดเป็นคะแนนกลุ่ม จึงทำให้คนอื่นเห็นว่านักเรียนที่เก่งเป็นความหวัง
ต่างกับการเรียนแบบอื่นที่ทำให้คนอื่นคิดว่านักเรียนที่เก่งไม่ได้ช่วยเหลือพวกเขาทำให้นักเรียนที่เก่งมี
ปัญหาทางสังคม

7. การเรียนแบบร่วมมือจะช่วยส่งเสริมทักษะทางสังคมให้นักเรียน เพราะนักเรียนทุกคน รู้สึกว่าตนมีกลุ่ม มีเพื่อนที่คอยช่วยเหลือกัน จึงทำให้นักเรียนมีความรักใคร่ซึ่งกันและกัน

จากข้อดีดังกล่าวสรุปได้ว่า ในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD นั้น เป็นการ พัฒนาทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อบรรลุเป้าหมายเดียวกัน ทั้งในลักษณะของผู้นำ และผู้ตาม ผู้เรียนทุกคนมีโอกาสได้ พัฒนาศักยภาพของตนเอง ส่งเสริมให้เกิดความรับผิดชอบ สามัคคี และสร้าง แรงจูงใจในการเรียน ลด ความรู้สึกเบื่อหน่ายในการเรียน เนื่องจากทั้งกลุ่มมีเป้าหมายเดียวกันและทุก คนในกลุ่มสามารถทำประโยชน์ให้ กลุ่มได้ ความสำเร็จรายบุคคลจะเป็นความสำเร็จของกลุ่มด้วย ทุก คนจะกระตือรือร้นในการเรียนรู้ ก่อให้เกิด ความสำเร็จต่อกลุ่มและต่อตนเองในที่สุด

ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พิมพ์ประภา อรัญมิตร (2552: 18) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะและความรู้ความสามารถที่แสดงถึงความสำเร็จที่ได้จากการเรียนการสอนในวิชาต่าง ๆ ซึ่ง สามารถวัดเป็นคะแนนได้จากแบบทดสอบทางการภาคทฤษฎีหรือภาคปฏิบัติหรือทั้งสองอย่าง

พัฒนาพงษ์ สีกา (2551: 32) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิด จากการกระทำของบุคคล ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเนื่องจากการได้รับประสบการณ์โดยการ เรียนรู้ด้วยตนเอง หรือจากการเรียนการสอนในชั้นเรียน และสามารถประเมินหรือวัดประมาณค่าได้ จากการทดสอบ หรือการสังเกตพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลง

กล่าวโดยสรุป ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ความสามารถ และทักษะที่ได้รับจาก การเรียนรู้ด้วยตนเองหรือการเรียนรู้ในชั้นเรียนในรายวิชาต่าง ๆ โดยอาศัยความสามารถเฉพาะบุคคล ซึ่งสามารถวัดเป็นคะแนนที่ได้จากการทดสอบ หรือเกรดที่ได้จากการเรียน

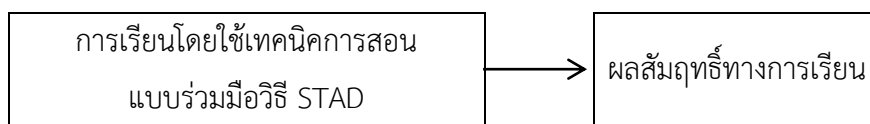
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กุลยา กอศรีพร และ กมลวรรณ แหวนประดับ (2562) ได้ทำวิจัย เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน เรื่อง พัฒนาการของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วย เทคนิค STAD และ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD กับเกณฑ์ร้อยละ 60 ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุนารี นวลจันทร์ (2562) ได้ทำวิจัย เรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และ
ความสามารถในการทำงานกลุ่มเรื่อง ระบบจำนวนจริง โดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD
ร่วมกับเกมคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีวัตถุประสงค์ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD
ร่วมกับเกมคณิตศาสตร์ก่อนเรียนและหลังเรียน 2) ศึกษาความสามารถในการทำงานกลุ่มวิชา
คณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับเกม
คณิตศาสตร์ 3) ศึกษาความพึงพอใจต่อวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการ
เรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับเกมคณิตศาสตร์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียน
ตรังวิทยา จำนวน 30 คน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .05 มีความสามารถในการทำงานกลุ่มอยู่ในระดับมากที่สุด มีความพึงพอใจในการเรียน
แบบร่วมมือเทคนิค STAD อยู่ในระดับมาก

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
(ปวส.) ชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต จำนวน 23 คน จำนวน 1 ห้องเรียน โดย
เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบวิธีเจาะจง ผู้วิจัยได้ทำการสอน และให้ผู้เรียนสอบผลปรากฏว่ามีผู้เรียนได้
คะแนนไม่ถึงเกณฑ์ 70% ที่ตั้งไว้ประมาณ 13 คน ผู้วิจัยจึงให้คนที่ผ่านเกณฑ์ กับคนที่ไม่ผ่านเกณฑ์
มาละกลุ่มกันช่วยกันติว ผู้สอนได้ทำการทดสอบอีกครั้งเพื่อหาผลต่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือตามรูปแบบ STAD จำนวน 1 แผน ใช้เวลาในการสอน 12 ชั่วโมง ในรายวิชาการบัญชีต้นทุน 2

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในรายวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่อง ต้นทุนช่วงการผลิต ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี ที่สอนโดยการใช้เทคนิคการสอนแบบร่วมมือวิธี STAD

ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การใช้เทคนิคการสอนแบบร่วมมือวิธี STAD ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1.1 ศึกษาวิธีการใช้เทคนิคการสอนแบบร่วมมือวิธี STAD จากหนังสือ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์เนื้อหาและกำหนดขอบเขตของเนื้อหา

1.2 กำหนดจุดประสงค์ทั่วไป จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม และคุณลักษณะที่ต้องการเน้น

1.3 กำหนดโครงสร้างเนื้อหาให้สอดคล้องกับจุดประสงค์และดำเนินการวิจัยตามลำดับของจุดประสงค์การเรียนรู้ ลำดับเนื้อหาและโครงสร้างที่กำหนดไว้

1.4 นำเนื้อหาที่จะใช้เทคนิคการสอนแบบร่วมมือวิธี STAD ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาพิจารณา จำนวน 3 ท่าน ดังนี้

(1) อาจารย์มนัส ชินการณ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต

(2) ผศ.สายสมร สังข์เมฆ ผู้ประสานงานหลักสูตรสาขาวิชาการบัญชี คณะบัญชี มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ ศูนย์การศึกษานอกสถานที่ตั้งจังหวัดภูเก็ต

(3) ผศ.โสภภาพรรณ ไชยพัฒน์ ผู้ประสานงานหลักสูตรสาขาวิชาการบัญชี คณะบัญชี มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ ศูนย์การศึกษานอกสถานที่ตั้งจังหวัดภูเก็ต

2. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ต้นทุนช่วงการผลิต ที่สอนโดยการใช้เทคนิคการสอนแบบร่วมมือวิธี STAD

2.1 ศึกษาเอกสาร เนื้อหา ที่เกี่ยวข้องกับ เรื่อง ต้นทุนช่วงการผลิต

2.2 นำเนื้อหา มาสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 25 ข้อ

2.3 นำข้อสอบไปทดลองสอบกับกลุ่มทดลองจำนวน 10 คน

2.3 นำข้อสอบมาคัดเลือกข้อที่มีความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกเหมาะสมจำนวน 20 ข้อ ได้ข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.40-0.70 และได้ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.30-0.39

2.5 นำข้อสอบที่ผ่านค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก จำนวน 20 ข้อ ไปใช้ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 23 คน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยกำหนดขั้นตอนดังนี้

1. นำเทคนิคการสอนแบบร่วมมือวิธี STAD ไปใช้จริงกับนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี โดยดำเนินการดังนี้

1.1 ให้นักศึกษาศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้ของ รายวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่อง ต้นทุน
ช่วงการผลิต

1.2 ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียน

1.3 ให้นักศึกษาแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน ตามที่ครูได้คัดเลือกให้นักศึกษาตั้งชื่อกลุ่มอย่าง
สร้างสรรค์เพื่อสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้

1.4 ครูตรวจสอบการฝึกปฏิบัติของนักศึกษาอย่างใกล้ชิด และทำการแก้ไขทันทีเมื่อพบว่า
นักศึกษาทำผิด เพื่อให้แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ

1.5 ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบหลังเรียน

2. ครูนำกระดาษคำตอบที่ได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน (Pre-
test) และหลังเรียน (Post-test) ไปตรวจให้คะแนนโดยข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิด ให้ 0
คะแนน

3. นำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Pre-test) และหลัง
เรียน (Post-test) ไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ โดยใช้สูตรทางสถิติ ดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานด้วย ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่ได้
จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (บุญชม ศรีสะอาด, 2543: 102-103)

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือวิธี STAD
โดย ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนที่ได้จากคะแนนทดสอบก่อนเรียนและ
หลังเรียน

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนสอบก่อนเรียนและคะแนน
ทดสอบหลังเรียน ในรายวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่อง ต้นทุนช่วงการผลิต ของนักศึกษา
ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี ที่สอนโดยใช้เทคนิค
การสอนแบบร่วมมือวิธี STAD

คะแนน	ร้อยละ	μ	σ
คะแนนทดสอบก่อนเรียน	58.48	11.70	2.20
คะแนนทดสอบหลังเรียน	79.13	15.83	1.61

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ย 11.70 ($\sigma=2.20$) คิดเป็นร้อยละ 58.48 ส่วนผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย 15.83 ($\sigma=1.61$) คิดเป็นร้อยละ 79.13

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของคะแนนสอบก่อนเรียนและคะแนนทดสอบหลังเรียน ในรายวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่อง ต้นทุนช่วงการผลิต ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี ที่สอนโดยการใช้เทคนิคการสอนแบบร่วมมือวิธี STAD

คะแนน	μ	D
คะแนนทดสอบก่อนเรียน	11.70	4.13
คะแนนทดสอบหลังเรียน	15.83	

จากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียน ในรายวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่อง ต้นทุนช่วงการผลิต ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี ที่สอนโดยการใช้เทคนิคการสอนแบบร่วมมือวิธี STAD มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียน เท่ากับ 4.13

สรุปผลการวิจัย

ผลของการวิจัยพบว่า จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการใช้เทคนิคการสอนแบบร่วมมือวิธี STAD ในรายวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่อง ต้นทุนช่วงการผลิต ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี จำนวน 23 คน จากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน มีคะแนนเต็ม 20 คะแนน พบว่า คะแนนทดสอบก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ย 11.70 คิดเป็นร้อยละ 58.48 คะแนนทดสอบหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย 15.83 คิดเป็นร้อยละ 79.13 จะเห็นได้ว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียน ซึ่งมีผลต่างค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.13 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

1. จากการศึกษา พบว่า เมื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการใช้เทคนิคการสอนแบบร่วมมือวิธี STAD ในรายวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่อง ต้นทุนช่วงการผลิต ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี จำนวน 23 คน ได้ทำทดสอบจากการสอนโดยการใช้เทคนิคการสอนแบบร่วมมือวิธี STAD ซึ่งมีคะแนนเต็ม 20 คะแนน จะเห็นได้ว่า คะแนน

ทดสอบก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ย 11.70 คิดเป็นร้อยละ 58.48 คะแนนทดสอบหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย 15.83 คิดเป็นร้อยละ 79.13 แสดงให้เห็นว่าคะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนสอบก่อนเรียน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.13 ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ผู้เรียนเกิดความเข้าใจมากขึ้น ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการใช้เทคนิคการสอนแบบร่วมมือวิธี STAD สูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของสุทธาภรณ์ ต้นสีนนท์ (2554: 33) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เป็นการจัดกิจกรรมที่มีการสอนแบบความคิดรวบยอดใหม่ หรือบทเรียนใหม่และทบทวนบทเรียนที่เรียนมาแล้ว โดยการจัดนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ประมาณ 4 คน โดยสมาชิกของกลุ่มมีความสามารถคละกัน ให้แต่ละกลุ่มศึกษาเนื้อหา ทำแบบฝึกหัดทบทวนจากใบงาน โดยให้สมาชิกแต่ละคนทำหน้าที่และปฏิบัติตามกติกาของการเรียนแบบร่วมมือ นักเรียนทุกคนทำแบบทดสอบย่อย และนำคะแนนของสมาชิกรวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดจะเป็นกลุ่มที่ได้รับการยกย่อง

2. จากการวิจัย พบว่า เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน โดยการใช้แบบฝึกทักษะก่อนเรียนและหลังเรียน ในรายวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่อง ต้นทุนช่วงการผลิต ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี โดยการใช้เทคนิคการสอนแบบร่วมมือวิธี STAD แสดงให้เห็นว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังใช้แบบทดสอบสูงกว่าก่อนเรียน เป็นไปตามสมมติฐาน เพราะหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุณารี นวลจันทร์ (2562). ได้ทำวิจัย เรื่อง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และความสามารถในการทำงานกลุ่มเรื่อง ระบบจำนวนจริง โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับเกมคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีวัตถุประสงค์ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับเกมคณิตศาสตร์ก่อนเรียนและหลังเรียน 2) ศึกษาความสามารถในการทำงานกลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับเกมคณิตศาสตร์ 3) ศึกษาความพึงพอใจต่อวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับเกมคณิตศาสตร์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนตรังวิทยา จำนวน 30 คน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีความสามารถในการทำงานกลุ่มอยู่ในระดับมากที่สุด มีความพึงพอใจในการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. การจัดกิจกรรม ในขณะที่ผู้เรียนทำกิจกรรมกลุ่ม ครูผู้สอนควรคอยกระตุ้น ให้นักเรียนได้ช่วยเหลือและร่วมปรึกษากัน และคอยสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนอย่างทั่วถึง
2. การจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ครูผู้สอนควรจัดเตรียมรางวัลให้กับนักเรียนทุกกลุ่มตาม ความเหมาะสมของลำดับคะแนน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาเปรียบเทียบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD กับกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบอื่น ๆ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้

เอกสารอ้างอิง

- กุลยา กอศรีพร และ กมลวรรณ แหวนประดับ. (2562). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง พัฒนาการของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD. สาขาวิชาสังคมศึกษา, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2543). การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญรัตน์ ฐิตยานุวัฒน์. (2553) การพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่อง การแก้ โจทย์ปัญหาการบวกสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค STAD ร่วมกับเทคนิค KWDL. วิทยานิพนธ์ ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พัฒนพงษ์ สีกา. (2551). การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์.
- พิมพ์ประภา อรัญมิตร. (2552). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 3 โดยการวิเคราะห์พหุระดับ. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- วัลยา บุญอากาศ. (2556). ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทักษะการคิดวิเคราะห์วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญา ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2549). เอกสารประกอบการสอนวิชา 0506702: นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสารคาม.

- ศารทูล อารีวรวิทย์กุล. (2554). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์และความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการและ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุทธาภรณ์ ดันสินนท์. (2554). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ฟังก์ชันเลขชี้กำลังและฟังก์ชันลอการิทึม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือตามรูปแบบ STAD โดยใช้โปรแกรม GSP กับกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ. วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุนารี นวลจันทร์. (2562). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และความสามารถในการทำงานกลุ่มเรื่อง ระบบจำนวนจริง โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับเกมคณิตศาสตร์. วิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- สุวัฒน์ วิวัฒน์านนท์. (2551). ทักษะการอ่าน คติวิเคราะห์ และเขียน. พิมพ์ครั้งที่ 2. นนทบุรี: ซี.ซี. นอลลิติจี้ลิงคส์.
- สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ. (2553). 21 วิธีการจัดการเรียนรู้: เพื่อพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ค่านิยม การเรียนรู้โดยการแสดงหาความรู้ด้วยตนเอง. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- _____. (2546). 19 วิธีจัดการเรียนรู้: เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- อรษา เกมกาเมน. (2559). ผลการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง โจทย์ปัญหาเศษส่วน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (STAD) ผสานกลวิธี STAR. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติ เรื่องการวิเคราะห์รายการค้า ในวิชาการ
บัญชีเบื้องต้นของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยี
Achievements Using Practice Sets about the Analysis of Trade
Transactions in Basic Accounting Subjects, 1st Year Vocational
Certificate Students, Phuket Technology College

ณัฐวุฒิ สร้อยทอง¹

¹สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต, E-mail: nattawut@ptech.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติ เรื่อง “การวิเคราะห์รายการค้า” ของนักศึกษา ระดับชั้น ปวช. ปีที่ 1 จำนวน 15 คน วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต 2) เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดฝึกปฏิบัติ (E_1/E_2) เกณฑ์มาตรฐาน 80/80 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย นักเรียน ระดับชั้น ปวช.ปีที่ 1 สาขาการบัญชี สาขาการตลาด สาขา คอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 15 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง ที่มีผลคะแนนไม่ผ่านเกณฑ์ ประเมิน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ชุดฝึกปฏิบัติจำนวน 5 ชุด เรื่องการวิเคราะห์รายการค้าตาม หลักการบัญชี ระยะเวลา 10 ชั่วโมง การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบทดสอบก่อนและหลังการ จัดการเรียนรู้ (One-Group Pretest-Posttest Design) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และค่าสถิติ T-Test แบบ Paired Samples T-Test

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง “การวิเคราะห์รายการค้า” โดยชุดฝึก ปฏิบัติของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 15 คน มีผลคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 6.93 ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.96 หลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.27 และค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานเท่ากับ 0.88 แสดงว่านักศึกษาที่เรียนโดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ 2) ประสิทธิภาพของชุดฝึกปฏิบัติมีค่า $E_1=83.20$, $E_2=81.33$ สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

คำสำคัญ: ชุดฝึกปฏิบัติ, การวิเคราะห์รายการค้า, การบัญชีเบื้องต้น

Abstract

The purposes of this research were 1) to compare learning achievements by using the practice package on “Trade Transaction Analysis” of 15 first-year vocational students, Phuket College of Technology. 2) To find the efficiency of the practice package (E1/E2). Standard criteria 80/80. The sample used in the research were 15 first year Vocational students in Accounting, Marketing, Business Computer from purposive sampling. with scores that do not pass the evaluation criteria research tools 5 practice sets on the analysis of trade transactions according to accounting principles, duration 10 hours, data collection using a test before and after learning management (One-Group Pretest-Posttest Design), data analysis using mean statistics (\bar{X}) Standard Deviation (SD) and Paired Samples T-Test.

The research findings were as follows: 1) The learning achievement on “trade transaction analysis” by the practice set of the sample group in the research of 15 people had a mean score before learning was 6.93, standard deviation was 0.96, and the mean score after learning was 0.88, indicating that students who studied using the practice set have higher academic achievement statistically significant at .05 2) E1=83.20 E2=81.33 Efficiency of the practice package is higher than the standard 80/80 in accordance with the assumptions.

Keywords: practice set, transaction analysis, introductory accounting

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ตามพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (แก้ไขเพิ่มเติม ปี พ.ศ. 2545) ระบุว่า การจัด การศึกษาต้องยึดหลัก นักเรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ พัฒนาตนเองได้ และนักเรียนมีความสำคัญ ที่สุด การเรียนรู้ในรายวิชา การบัญชีเบื้องต้นต้องให้เกิดทั้ง ความรู้ ทักษะ ปฏิบัติได้จริง และเจตคติที่ดีใน วิชาชีพบัญชี ความสำคัญของข้อมูลการบัญชีต้องอาศัยความถูกต้อง แน่นนอน และเชื่อถือได้

จากการสอนวิชาการบัญชีเบื้องต้น ในหน่วยการเรียนเรื่อง การวิเคราะห์รายการค้า นักเรียน ระดับ ปวช. ปีที่ 1 ห้อง 1/1 สาขาการบัญชี สาขาการตลาด ปวช.1/2 สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 59 คน จากการทำแบบประเมินหลังหน่วยการเรียนเรื่องการวิเคราะห์รายการค้า จากคะแนน 20 คะแนน นักเรียนมีคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ 10 คะแนน จำนวน 15 คน แสดงให้เห็นว่านักเรียนไม่เข้าใจหลักการ

วิเคราะห์รายการค้าซึ่งสาระสำคัญ การวิเคราะห์รายการค้า เป็นพื้นฐานการบันทึกบัญชี นักเรียนวิเคราะห์ไม่ถูกต้องส่งผลให้การบันทึกบัญชีผิดพลาด

จากความสำเร็จและความเป็นมาของปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงทำการแก้ปัญหา นักเรียนที่มีคะแนนสอบไม่ผ่านเกณฑ์โดยการสอนเพิ่มเติมและให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะ เรื่องการวิเคราะห์รายการค้า เพื่อให้ นักเรียนกลุ่มนี้มีความรู้ มีทักษะในเรื่อง การวิเคราะห์รายการค้า มากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติ เรื่อง “การวิเคราะห์รายการค้า” ของนักเรียน ระดับชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 จำนวน 15 คน วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต
2. เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดฝึกปฏิบัติ (E1/E2) เกณฑ์มาตรฐาน 80/80

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 ห้อง ปวช.1/1 สาขาการบัญชี สาขาการตลาด ปวช.1/2 สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ที่เรียนวิชาการบัญชีเบื้องต้น โดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติ เรื่องการวิเคราะห์รายการค้า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น
2. ชุดฝึกปฏิบัติเรื่องการวิเคราะห์รายการค้า มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

รายการค้า หมายถึง รายการที่เกิดขึ้นในทางการค้าที่ก่อให้เกิดการโอนเงินหรือสิ่งของที่มีมูลค่าเป็นเงินระหว่างกิจการกับบุคคลภายนอก เช่น ซื้อสินค้าเป็นเงินสด จ่ายค่าน้ำค่าไฟ เป็นต้น

การวิเคราะห์รายการค้า หมายถึง การพิจารณา รายการค้าที่เกิดขึ้นเมื่อทราบว่ารายการค้านั้นมีผลที่ทำให้สินทรัพย์ หนี้สิน และส่วนของเจ้าของเปลี่ยนแปลงไปในทางที่เพิ่มขึ้น หรือลดลง

ชุดฝึกปฏิบัติ หมายถึง ชุดฝึกเสริมทักษะการทำแบบฝึกทักษะสำหรับนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นซึ่งประกอบด้วย ตัวอย่างแบบฝึกปฏิบัติ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการบัญชีเบื้องต้น 1 หมายถึง คะแนนที่นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนวิชาหลักการบัญชีเบื้องต้น 1 โดยผ่านการทำชุดฝึกปฏิบัติจำนวน 5 ชุด วิชาหลักการบัญชีเบื้องต้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชมภาร ประดับการ (2556: บทคัดย่อ) วิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์ การพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่องการวิเคราะห์รายการค้า วิชาบัญชีเบื้องต้น 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนระดับ

ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ผลการวิจัยเรื่องการวิเคราะห์รายการค้า ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ห้อง 9 จำนวน 39 คนโดยใช้แบบฝึกทักษะ ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนการใช้แบบฝึกทักษะและหลัง การใช้แบบฝึกทักษะพบว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ย ก่อนใช้แบบฝึกทักษะ 8.92 และมีผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนหลังจากใช้แบบฝึกทักษะมีคะแนนสูงโดยมี ค่าเฉลี่ย 16.35 และมีความก้าวหน้าทางการเรียนคิดเป็นค่าเฉลี่ยได้ 7.43 เนื่องมาจากการใช้แบบฝึกทักษะ

อุษา กิ่งขา (2556:บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่องการใช้แบบฝึกในการพัฒนาทักษะการเรียนเรื่องการวิเคราะห์รายการค้า วิชาการบัญชีเบื้องต้น 1 ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษาพาณิชย์การจรัญสนิทวงศ์ จำนวน 30 คน เพื่อเปรียบเทียบทักษะการวิเคราะห์รายการ ค้า ในวิชาการบัญชีเบื้องต้น 1 ก่อนและหลังการเรียนโดยใช้แบบฝึก เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบฝึกทักษะ การวิเคราะห์รายการค้า จำนวน 8 ชุด แบบทดสอบวัดความสามารถในการวิเคราะห์รายการค้า และ แบบสอบถามก่อน-หลังการใช้ชุดฝึกซึ่งเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ผลการวิจัยพบว่าคะแนนความสามารถในการวิเคราะห์รายการค้าของนักเรียนหลังได้รับการ สอน โดยใช้แบบฝึกปฏิบัติสูงกว่าก่อนการทดลองซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และความคิดเห็น ของนักเรียนก่อน-หลังการใช้แบบฝึกปฏิบัติเพื่อพัฒนาทักษะการวิเคราะห์รายการค้า พบว่านักเรียนมี ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ หลังการใช้ชุดฝึกดีกว่าก่อนการใช้ชุดฝึก จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้น สรุปได้ว่า การใช้แบบฝึกปฏิบัติของนักเรียนทำให้ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เนื่องจากการฝึกทักษะให้แก่ผู้เรียน ได้เกิดความรู้ความเข้าใจ ตลอดจนเกิดความชำนาญ และแม่นยำซึ่งทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการปฏิบัติงาน นอกจากนี้การใช้ แบบฝึกทักษะยังทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียน และมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาที่เรียน

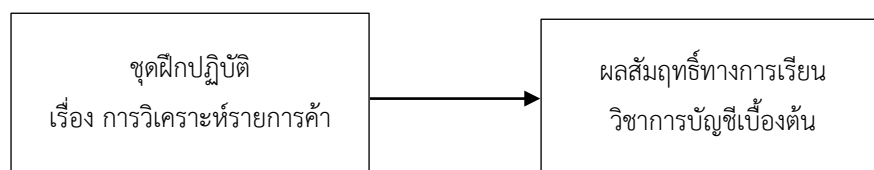
อำไพวรรณ สุวรรณชาติ (2559:บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การศึกษาความก้าวหน้าในการใช้ชุดฝึกปฏิบัติ เรื่อง การวิเคราะห์รายการค้าวิชาการบัญชีเบื้องต้น 1 รหัส 3200-0001 วัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบคะแนนทดสอบก่อน-หลังเรียน ด้วยชุดฝึกปฏิบัติเรื่องการวิเคราะห์รายการค้าในสมุดรายวันทั่วไป กลุ่มตัวอย่างในการศึกษา นักศึกษาชั้น ปวส. 1/2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 24 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบทดสอบเรื่องการวิเคราะห์รายการค้าในสมุดรายวันทั่วไป วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ ร้อยละค่าเฉลี่ย จากผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของการศึกษาความก้าวหน้าในการเรียนมีผลการเรียนจากการทดสอบก่อน และหลังเรียน ด้วยชุดฝึกปฏิบัติของนักศึกษาชั้น ปวส. 1/2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 24 คน เรื่องการวิเคราะห์รายการค้า คะแนนจากการทดสอบก่อนเรียน ผู้เรียน 24 คน มีค่าเฉลี่ยของผลการเรียนต่ำกว่าครึ่งของคะแนนเต็ม 10

คะแนน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.83) คิดเป็นร้อยละ 18.30 แต่เมื่อทดสอบหลังจากผู้เรียนได้เรียนด้วยชุดฝึกปฏิบัติแล้วพบว่า ผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยของการเรียนสูงกว่าครั้ง ของคะแนนเต็ม 10 คะแนน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.92) คิดเป็นร้อยละ 69.20 และเมื่อตรวจสอบความก้าวหน้าทางการเรียนของผู้เรียนโดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติพบว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น (ค่าความก้าวหน้าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 50.90)

สรุปได้ว่า การใช้แบบฝึกปฏิบัติการวิเคราะห์รายการค้า ทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้และเข้าใจดีกว่าการเรียนปกติ เมื่อนักเรียนเข้าใจหลักการวิเคราะห์ก็สามารถทำการบันทึกบัญชีตามหลักการได้ถูกต้อง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็น นักเรียน ระดับชั้น ปวช.ปีที่ 1 ห้อง ปวช.1/1 สาขาการบัญชี การตลาด ปวช.1/2 สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 59 คน ที่เรียนวิชาการบัญชีเบื้องต้น

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้จากการเลือกแบบเจาะจง จากนักเรียน ระดับ ปวช.1/1 และ ปวช.1/2 ที่เรียนวิชาการบัญชีเบื้องต้น ที่มีผลสัมฤทธิ์ไม่ผ่านเกณฑ์ประเมิน จำนวน 15 คน

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียนรู้
2. ชุดฝึกปฏิบัติ
3. แบบทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้

ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติ โดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้
 - 1.1 วิเคราะห์เนื้อหาและคัดเลือกเนื้อหาเรื่อง การวิเคราะห์รายการค้าตามหลักสูตร
 - 1.2 ศึกษาทฤษฎีหลักแนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชุดฝึกปฏิบัติ นำมาเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ รายวิชา หลักการบัญชีเบื้องต้น

1.3 ศึกษารายละเอียดของเนื้อหา และดำเนินการเขียนแผนการสอนโดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติ ใช้เวลาในการทดลอง 10 ชั่วโมง แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบคุณภาพและความเที่ยงเชิงเนื้อหา (IOC) โดยกำหนดเกณฑ์พิจารณาคือ เห็นว่าสอดคล้อง ให้คะแนน +1 ไม่แน่ใจ ให้คะแนน 0 เห็นว่าไม่สอดคล้อง ให้คะแนน -1

1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านเพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือประกอบด้วย อาจารย์จันทรา แซ่หลิม. อาจารย์สมฤทัย สมัยพิทักษ์. อาจารย์กรองจิตร จุมพลหล้า พร้อมลงความเห็นให้คะแนนและให้ข้อเสนอแนะ เพิ่มเติมความสมบูรณ์ของเครื่องมือ

1.5 ผู้วิจัยนำมาเทียบกับตารางวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ที่คำนวณได้มากกว่าหรือ เท่ากับ 0.50-1.00 คัดเลือกไว้ และปรับปรุงในส่วนที่ไม่ชัดเจนตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญพร้อมจัดพิมพ์แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติ ที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.67-1.00 เป็นฉบับสมบูรณ์

2. ชุดฝึกปฏิบัติวิชาการบัญชีเบื้องต้น เรื่อง การวิเคราะห์รายการค้า นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน พิจารณาตรวจสอบและนำผลของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านคำนวณจากความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ด้านเนื้อหาของแบบฝึกปฏิบัติที่สร้างขึ้นมีดัชนี ความสอดคล้อง (IOC)=0.82 สามารถนำไปใช้ได้

3. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญ พิจารณาตรวจสอบความสอดคล้อง (IOC) และนำผลของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน คำนวณจากความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ด้านเนื้อหาแบบทดสอบที่สร้างขึ้น มาปรับปรุงจนได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)=0.50 ขึ้น สามารถนำแบบทดสอบทั้ง 2 ชุด ไปใช้กับกลุ่มทดลองได้

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ทำการทดสอบก่อนการฝึกปฏิบัติ โดยใช้แบบทดสอบ เรื่อง การวิเคราะห์รายการค้า
2. ทำการทดสอบแบบฝึกปฏิบัติ เรื่อง การวิเคราะห์รายการค้า จากแบบฝึกปฏิบัติที่สร้างขึ้นทั้งหมด 5 แบบฝึก และมีใบความรู้ให้นักศึกษาได้ศึกษาก่อนทำแบบทดสอบ วิธีการฝึกมีขั้นตอนดังนี้
ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้วิจัยแจกใบความรู้ และใบงานให้นักเรียนทุกคน อธิบายจุดประสงค์ของกิจกรรมการฝึกในแบบฝึกปฏิบัติ เรื่อง การวิเคราะห์รายการค้า
ขั้นที่ 2 ขั้นฝึก ผู้วิจัยแนะนำ อธิบายและยกตัวอย่างแบบฝึกปฏิบัติ เรื่อง การวิเคราะห์รายการค้า กำหนดให้นักเรียนแต่ละคนจดจำรายละเอียดในใบงานที่กำหนด

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายเพื่อเป็นแนวทางในการฝึกกิจกรรมครั้งต่อไป จนครบ 5 แบบฝึกปฏิบัติ โดยใช้แบบฝึกปฏิบัติแต่ละชุดมีความยากขึ้นตามลำดับการวิเคราะห์รายการค่าที่ยากขึ้น

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำคะแนนจากข้อสอบที่ได้จากแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนวิชาการบัญชีเบื้องต้น ของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 ห้อง ปวช.1/1 สาขาการบัญชี สาขาการตลาด ปวช.1/2 สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ภาคเรียนที่ 1/2565 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างทางด้านการพัฒนาทักษะ การวิเคราะห์รายการค่า โดยชุดฝึกปฏิบัติก่อนเรียนและหลังเรียน

การทดสอบ	N	Mean	SD	t	Sig.
ก่อนเรียน	15	6.93	0.96	40.17*	.000
หลังเรียน	15	16.26	0.88		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง “การวิเคราะห์รายการค่า” โดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติ มีผลคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 6.93 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.96 หลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.26 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.88 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนพบว่าคะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 2 การหาประสิทธิภาพของชุดฝึกปฏิบัติ ใช้เกณฑ์ (80/80)

ตารางค่า E1/E2							
ลำดับ	ชุดฝึกที่ 1	ชุดฝึกที่ 2	ชุดฝึกที่ 3	ชุดฝึกที่ 4	ชุดฝึกที่ 5	รวม	คะแนน แบบทดสอบ หลังเรียน (20)
	20	20	20	20	20	100	
1	16	17	16	17	17	83	17
2	15	16	17	17	18	83	14
3	16	16	16	17	18	83	16
4	15	16	16	17	17	81	15
5	16	17	16	17	17	83	16
6	15	16	17	18	18	84	17
7	18	17	18	18	18	89	17
8	16	16	17	18	18	85	16
9	17	16	17	17	18	85	17
10	16	17	17	18	18	86	17
11	15	15	16	17	17	80	16
12	15	16	16	15	16	78	16
13	16	16	17	17	17	83	16
14	15	16	16	16	18	81	17
15	16	16	17	17	18	84	17
รวม						1248	244
ค่า E1/E2						83.20	81.33

จากตารางที่ 2 แสดงค่าประสิทธิภาพของชุดฝึกปฏิบัติโดยใช้เกณฑ์มาตรฐาน 80/80 มีค่า
ดังนี้ $E_1=83.20$ $E_2=81.33$ สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน แสดงให้เห็นว่าชุดฝึกปฏิบัติ ทั้ง 5 ชุด สามารถเพิ่ม
ประสิทธิภาพการเรียนรู้เรื่องการวิเคราะห์รายการค้า ของนักเรียนทั้ง 15 คน ให้สูงขึ้นได้

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยในชั้นเรียนเรื่อง ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการวิเคราะห์รายการค้า
วิชาการบัญชีเบื้องต้น โดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง “การ
วิเคราะห์รายการค้า” ของนักศึกษา ระดับ ปวช. ชั้นปีที่ 1 ห้อง ปวช.1/1 สาขาการบัญชี สาขา
การตลาด ปวช.1/2 สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 15 คน วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต และ เพื่อหา
ประสิทธิภาพของชุดฝึกปฏิบัติ (E_1/E_2) เกณฑ์มาตรฐาน 80/80 พบว่า

1. พัฒนาการ เรื่องการวิเคราะห์รายการค้า โดยชุดฝึกปฏิบัติของนักศึกษาระดับชั้น ปวช. ชั้นปีที่ 1 ห้อง ปวช.1/1 สาขาการบัญชี สาขาการตลาด ปวช.1/2 สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ภาคเรียน ที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 6.93 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.96 หลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.26 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.88 แสดงว่าทักษะ ทางด้านการวิเคราะห์รายการค้าของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติสอดคล้องตาม วัตถุประสงค์ข้อที่ 1

2. ประสิทธิภาพของชุดฝึกปฏิบัติ สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ $E1=83.20$ $E2=81.33$ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ข้อที่ 2

อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์คะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนนั้นแสดงพัฒนาการเรียนรู้ เรื่องการ วิเคราะห์รายการค้า ในวิชาการบัญชีเบื้องต้น โดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นพบว่าหลังจากการ จัดกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกปฏิบัตินักเรียนระดับชั้น ปวช. ปีที่ 1 ห้อง ปวช.1/1 สาขา การบัญชี สาขาการตลาด ปวช.1/2 สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความก้าวหน้าในการเรียนรู้เพิ่มขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัย ของ ชมากร ประดับการ (2556: บทคัดย่อ) วิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์ การพัฒนาผลการ เรียนรู้ เรื่องการวิเคราะห์รายการค้า วิชาบัญชีเบื้องต้น 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปี ที่ 1 ผลการวิจัยเรื่องการวิเคราะห์รายการค้า ของนักเรียน ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปี ที่ 1 ห้อง 9 จำนวน 39 คนโดยใช้แบบฝึกทักษะ ผลการเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนการใช้แบบฝึกทักษะและหลัง การใช้แบบฝึกทักษะพบว่า ผู้เรียนมี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ย ก่อนใช้แบบฝึกทักษะ 8.92 และมีผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนหลังจากใช้แบบฝึกทักษะมีคะแนนสูงโดยมี ค่าเฉลี่ย 16.35 และมี ความก้าวหน้าทางการเรียนคิดเป็นค่าเฉลี่ยได้ 7.43 เนื่องมาจากการใช้แบบฝึกทักษะ

จากเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้ผู้เรียนมีผลการประเมินหลังการใช้ชุดฝึกปฏิบัติสูงกว่าก่อนใช้ ชุดฝึกปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการสอนโดยใช้แบบฝึกปฏิบัติทำ ให้นักเรียนได้เรียนรู้มากขึ้น ได้ฝึกทักษะการใช้การ วิเคราะห์อย่างต่อเนื่องและมีการฝึกฝนจนเกิดความชำนาญทำให้นักเรียนต้องเตรียมตัวอยู่เสมอ ทำใ้ นักเรียนทราบถึงข้อบกพร่องของตัวเองพร้อมที่จะแก้ไขตัวเองเสมอ ทำให้เกิดความพร้อม ความมั่นใจ ในการเรียนรู้อยู่เสมอ กล้าที่จะเผชิญปัญหา สอบถามเมื่อไม่เข้าใจ สำหรับครูผู้สอน ทำให้ครูผู้สอน ค้นพบวิธีการที่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอน ประเมินผลระหว่างเรียนเป็นการประเมินผลตาม

จุดประสงค์ที่กำหนดไว้ระหว่างการเรียนรู้การสอนในแต่ละบท เพื่อให้ผู้สอนทราบว่าผู้เรียนได้ บรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้หรือไม่ นักเรียนบกพร่องเรื่องใด ครูผู้สอนก็จะได้ปรับปรุงการเรียนการสอนให้เหมาะสม อีกตัวแปรหนึ่ง คือ ทักษะในการจำ โดยทักษะในการจำจะเกิดขึ้นได้จากการได้รับการฝึกฝนอยู่เสมอ ฝึกปฏิบัติซ้ำๆ ก็จะเกิดเป็นความเคยชิน สามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้องแสดงให้เห็นว่า การทดสอบและการฝึกปฏิบัติ ฝึกฝนอยู่เสมอจะทำให้เกิดความคงทนของความรู้และทำให้ทราบถึงความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกปฏิบัติ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ผู้สอนควรฝึกให้นักเรียนได้ฝึกคิดวิเคราะห์ในเรื่องอื่น ๆ เพื่อพัฒนาการเรียนของตนเองในรายวิชาอื่น ๆ
2. ผู้สอนควรสร้างชุดฝึกปฏิบัติขึ้นใช้เองในแต่ละหน่วยการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีผลการเรียนที่ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรทำการวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้นวัตกรรมอื่น เช่น สื่อการสอน online เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้มีความหลากหลาย

เอกสารอ้างอิง

- ชม ภูมิภาค. (2522). *การวิจัยเกี่ยวกับการสอนแบบโปรแกรม*. วารสารการศึกษา.
- ชลดา ทองพาณิชย์. (2550). *การพัฒนาการเรียนรู้ เรื่อง การปรับปรุงรายการบัญชีค่าใช้จ่าย*
 ล่วงหน้า กรุงเทพฯ: โรงเรียนพณิชยการกรุงเทพ.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2521). *มิติที่ 3 ทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฐานิตา ทองศิริ. (2555). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง สินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ*. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยอาชีวศึกษาดุสิตพณิชยการ.
- ทศนา แคมมณี. (2550). *รูปแบบการเรียนการสอนทางเลือกที่หลากหลาย*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีระชัย ปุณณโชติ. (2539). *การสร้างบทเรียนสำเร็จรูปเส้นทางสู่อาจารย์ 3*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- นิตยา กลิ่นโกมุท. (2556). การพัฒนาการเรียนรู้ เรื่อง “การวิเคราะห์รายการค้า” ในวิชาบัญชีเบื้องต้น 1 โดยใช้แบบฝึกปฏิบัติ ของนักเรียนระดับชั้น ปวช.1/4 โรงเรียนระยองพาณิชยการ ภาคเรียนที่1 ปี การศึกษา 2556. โรงเรียนระยองพาณิชยการ.
- ผกา สัตยธรรม. (2542). เทคนิคการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ: เรือนแก้ว.
- อ้อมน้อย เจริญธรรม. (2547). การเปรียบเทียบความสามารถในการออกเสียงร้อยแล้วภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แบบฝึกกับการสอนปกติ. ปรินูญานินพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะในรายวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2
เรื่องรายการเปิดบัญชีและการบันทึกบัญชีของห้างหุ้นส่วนของนักศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต
A Study of Learning Achievement by Using the Accounting Skill Sets in
the Intermediate Accounting 2, “Opening Entries and Records of
Partnerships” of 2nd Year Diploma Students in Accounting Phuket
Technological College

ปณิตา รุ่งโรจน์¹

¹สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต, panita@ptech.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 ในหัวข้อเรื่อง รายการเปิดบัญชีและการบันทึกบัญชีของห้างหุ้นส่วน โดยใช้ชุดฝึกทักษะ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้ชุดฝึกทักษะ ในรายวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 เรื่องรายการเปิดบัญชีและการบันทึกบัญชีของห้างหุ้นส่วนก่อนและหลังเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับชั้น ปวส.2 สาขาวิชาการบัญชีที่เรียนในรายวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 จำนวน 8 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบชุดฝึกทักษะ 2) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

ผลการวิจัย พบว่า 1) นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 4.38 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.30 มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 8.25 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.04 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยใช้ชุดฝึกทักษะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ชุดฝึกทักษะ เรื่องรายการเปิดบัญชีและการบันทึกบัญชีของห้างหุ้นส่วน, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา, ผลสัมฤทธิ์ทางการ, ชุดฝึกทักษะ, การบัญชีชั้นกลาง 2

Abstract

The objectives of this research were 1) to study academic achievement. Accounting, Intermediate Level 2, in the topic Account opening and accounting records of the partnership using the skill training set 2) to compare academic achievement. Using a skill training set In the course of Intermediate Accounting 2, on the account opening and recording of partnership accounts before and after class for students in the 2nd year of the Higher Vocational Diploma in Accounting. Phuket Technology College Target group in this research. The sample group consisted of 8 students at Vocational Certificate Level 2 in the Accounting major who studied in the Accounting Course, Intermediate Level 2, by purposive selection. The tools used in the research include 1) a skills training kit, 2) a pre-study and post-study test.

The research results found that 2nd year Higher Vocational Diploma students, Accounting major, 8 people 1) from completing the pre-study skills training set which has a full score of 10 points, students received an average score of 4.38 points ($\mu=4.38$) with a mean standard deviation of 1.30 ($SD=1.30$) 2) from doing the skill training set after studying which has a full score of 10 points, students received an average score of 8.25 points ($\mu=8.25$) with a mean standard deviation of 1.04 ($SD=1.04$), indicating that academic achievement after studying was higher than before studying using the skills training set Statistically significant at the .05 level, consistent with the hypotheses.

Keywords: learning Achievement Accounting Skill Sets Intermediate Accounting 2, learning Achievement, Accounting Skill Sets, Intermediate Accounting 2

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเปลี่ยนแปลงโลกในยุคปัจจุบันเป็นไปอย่างรวดเร็ว “การศึกษา” จะเป็นแนวทางสำคัญแนวทางหนึ่ง ที่จะพัฒนาให้เรียนรู้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้เน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ กล่าวว่ แนวการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมี ความสามารถในการ เรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ความสามารถตามธรรมชาติและ

เต็มศักยภาพ และมาตรา 24 กล่าวว่า ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนและอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ (สำนักงานปฏิรูปการศึกษาแห่งชาติ, 2542)

สิ่งที่นักศึกษาให้ความสนใจในการจัดการเรียน การสอน คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พฤติกรรมการเรียนการสอน เป็นปัจจัยที่สำคัญอันหนึ่ง ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษา การจัดกิจกรรมโดยใช้ชุดฝึกทักษะ น่าจะเป็นกิจกรรมการเรียนอีกแบบหนึ่งที่เหมาะสม นักศึกษาและเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหาหาในการเรียนการสอนและยังเป็นทางเลือกหนึ่งที่จะนำไปปรับปรุงการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จากเหตุผลดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะพัฒนาการจัดการเรียนการสอน โดยใช้ชุดฝึกทักษะ เพื่อช่วยให้นักศึกษาได้เรียนรู้ในวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 เรื่อง รายการเปิดบัญชีและการบันทึกบัญชีของห้างหุ้นส่วน มีโอกาสได้เพิ่มความรู้ และทำความเข้าใจ ได้มากขึ้น และเพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ในการจัดการเรียนการสอน วิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 เรื่อง รายการเปิดบัญชีและการบันทึกบัญชีของห้างหุ้นส่วน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของวิชาการบัญชี สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี จำนวน 8 คน ซึ่งในรายวิชานี้ มีทั้งการสอนในส่วนของทฤษฎี และการปฏิบัติควบคู่กัน (หลักสูตรอาชีวศึกษา 2562) ดังนั้นผู้วิจัยจึงคิดแก้ปัญหาโดยใช้ชุดฝึกทักษะมาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อให้ นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 ในหัวข้อเรื่อง รายการเปิดบัญชีและการบันทึกบัญชีของห้างหุ้นส่วน โดยใช้ชุดฝึกทักษะ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะในรายวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 เรื่องรายการเปิดบัญชีและการบันทึกบัญชีของห้างหุ้นส่วน ก่อนและหลังเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะในรายวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 เรื่องรายการเปิดบัญชีและการบันทึกบัญชีของห้างหุ้นส่วนของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และ กรอบแนวคิดของการวิจัย

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Good (1973: 7 อ้างถึงใน อรรถภูญา นามแก้ว, 2538: 49) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ (Achievement) ว่าหมายถึง ความสำเร็จ (Accomplishment) ความคล่องแคล่ว ความชำนาญในการใช้ทักษะหรือการประยุกต์ใช้ความรู้ต่าง ๆ ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Academic Achievement) หมายถึงความรู้หรือทักษะอันเกิดจากการเรียนรู้ในวิชาต่าง ๆ ที่ได้เรียนมาแล้ว ซึ่งได้จากผลการทดสอบของครูผู้สอน หรือผู้รับผิดชอบในการสอนหรือทั้งสองอย่างรวมกัน โดยทั่วไปไปผลสัมฤทธิ์ (Achievement) หมายถึง ขนาดของความสำเร็จที่ได้มาจากการทำงานที่ต้องอาศัยความพยายามจำนวนหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการกระทำที่อาศัยความสามารถทางร่างกายหรือสมอง ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงเป็นขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการเรียนโดยอาศัยความสามารถเฉพาะตัวของแต่ละบุคคลผู้ที่บ่งชี้ถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอาจได้มาจากกระบวนการที่ไม่ต้องอาศัย การทดสอบ (Non-testing Procedures) เช่น การสังเกต หรือ การตรวจการบ้าน อาจอยู่ในรูปของเกรดที่ได้ที่โรงเรียนซึ่งต้องอาศัยกรรมวิธีที่ซับซ้อนและช่วงเวลาในการประเมินอันยาวนาน หรืออีกวิธีหนึ่งอาจวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่นิยมใช้กันทั่วไป (Published Achievement Test) จะพบว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่นิยมใช้กันทั่วไป มักอยู่ในรูปของเกรดที่ได้จากโรงเรียน เนื่องจากให้ผลที่ เชื่อถือได้มากกว่า อย่างน้อยก่อนการประเมินผลการเรียนของนักศึกษา ครูจะต้องพิจารณาองค์ประกอบอื่น ๆ อีกหลายๆ ด้าน จึงย่อมดีกว่าการแสดงขนาดความล้มเหลว หรือความสำเร็จทางการเรียนจากการทดสอบนักศึกษาด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่ว ๆ ไปเพียงครั้งเดียว

จากที่กล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดจากการกระทำของบุคคล เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมโดยเป็นผลจากการได้รับประสบการณ์จากการเรียนรู้ด้วยตนเอง หรือจากการเรียนการสอนในชั้นเรียน สามารถประเมินหรือวัดประมาณได้จากการทดสอบ หรือการสังเกตพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไป ปัญหาส่วนตัว เด็กในวัยที่กำลังเจริญเติบโต มักจะเผชิญกับปัญหาและความยุ่งยากต่าง ๆ รอบด้าน ทั้งที่สามารถแก้ไขได้และไม่ได้ ด้วยเหตุนี้จึงมีผู้พยายามศึกษาปัญหาของเด็กที่ยุ่งยากของผู้ใหญ่ ทำให้มีการสร้างแบบสำรวจปัญหาต่าง ๆ เช่น แบบสำรวจปัญหาของมูนีย์ (The Mooney Problem Check List) ซึ่งสร้างขึ้นโดย อาร์ แอล มูนีย์ (R.L. Mooney) และแอล วี กอร์ดอน (L.V. Gordon) ผู้สร้างได้พัฒนาแบบสำรวจนี้ขึ้นมาช่วยนักศึกษาในการแสดงออกถึงปัญหาส่วนตัวของตน ซึ่งแบบสำรวจนี้จะมีประโยชน์ช่วยให้นักศึกษาสรุปปัญหาส่วนตัวของตนเองได้ก่อนที่จะเข้าไปขอคำปรึกษาจากผู้แนะแนว ทำให้ผู้แนะแนวสามารถเสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหาได้เป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอน ในการทราบภูมิหลังของนักศึกษาหรือปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักศึกษาแต่ละคน ทำให้

สามารถเข้าใจนักศึกษาแต่ละคนได้ นอกจากนี้แบบสำรวจปัญหาส่วนตัวยังสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยได้เป็นอย่างดี (Mooney and Gordon, 1950: 1)

ความหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สุรชัย ขวัญเมือง (2550: 62) กล่าวว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงการตรวจสอบดูว่าผู้เรียน ได้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายทางการศึกษาตามที่หลักสูตรกำหนดไว้แล้วเพียงใด ทั้งนี้ ยกเว้นอารมณ์ สังคมและการปรับตัว นอกจากนี้แล้วยังหมายรวมถึงการประเมินผลความสำเร็จต่าง ๆ ทั้งที่เป็นการวัดโดยใช้แบบทดสอบ แบบให้ปฏิบัติการและแบบที่ไม่ใช่แบบทดสอบด้วย

กล่าวโดยสรุป ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ความสามารถ และทักษะที่ได้รับจากการเรียนรู้ด้วยตนเอง หรือการเรียนรู้ในชั้นเรียนในรายวิชาต่าง ๆ โดยอาศัยความสามารถเฉพาะบุคคล ซึ่งสามารถวัดเป็นคะแนนที่ได้จากการทดสอบ หรือเกรดที่ได้จากการเรียน (ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อ้างถึงใน <http://ir.rmuti.ac.th/xmlui/handle/123456789/480>)

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก

ความหมายของแบบฝึกทักษะ การเรียนคณิตศาสตร์การฝึกทักษะเป็นสิ่งจำเป็นมาก เพราะต้องอาศัยการฝึกฝน จนเกิดความชำนาญ แบบฝึกทักษะมีชื่อเรียกต่าง ๆ กัน เช่น ชุดฝึก แบบฝึก เป็นต้น การศึกษา ค้นคว้ามีผู้ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะ ดังนี้

ประภาพร ถิ่นอ่อน (2553: 29) ได้กล่าวว่า แบบฝึกทักษะ หมายถึง สื่อการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นเพื่อให้นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติด้วยตนเองจนเกิดความรู้ ความเข้าใจเพิ่มขึ้น โดยที่กิจกรรมที่ได้ปฏิบัติในแบบฝึกนั้นจะครอบคลุมเนื้อหาที่เรียนไปแล้ว ทำให้นักศึกษามีความรู้และทักษะมากขึ้น เพราะมีรูปแบบหรือลักษณะที่หลากหลาย

สมพร ตอยยี่ปี (2554: 32) ได้กล่าวว่า แบบฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนรู้อันช่วยให้ ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติเพื่อพัฒนาทักษะและความรู้ต่าง ๆ จนเกิดความชำนาญ และสามารถนำ ความรู้ไปใช้ได้อย่างถูกต้อง

ดังที่กล่าวมาแล้วสรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นเพื่อให้นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติด้วยตนเองจนเกิดความรู้ ความเข้าใจเพิ่มขึ้น โดยที่กิจกรรมที่ได้ปฏิบัติใน แบบฝึกทักษะนั้นจะครอบคลุมเนื้อหาที่เรียนไปแล้ว ทำให้นักศึกษามีความรู้และทักษะมากขึ้น และทำให้ผู้เรียนมองเห็นความก้าวหน้าจากผลการเรียนรู้ของตนเองได้

ประเภท/ชนิดของแบบฝึก

สำลี รักสุทธี (ม.ป.ป.: 31-32) กล่าวว่าไว้ว่า แบบฝึกจะมีอยู่ 3 ประเภท ดังนี้

1. แบบฝึกเสริมทักษะ เป็นแบบฝึกที่นำไปใช้กับนักศึกษาที่มีความสามารถเป็นเลิศ มีความคิด ความจำเป็นพิเศษ สามารถเรียนรู้ได้เร็ว เพียงแนะนำนิดหน่อยก็เข้าใจได้ หรือกลุ่ม

นักศึกษาที่เรียกว่า อุกฤษฏ์ปัญญา คือกลุ่มนักศึกษาที่มีสติปัญญาเป็นเลิศนั่นเอง ดังนั้น แบบฝึก เสริมทักษะ จึงนำไปใช้เสริมเพื่อพัฒนาความเป็นเลิศของนักศึกษากลุ่มนี้ให้ก้าวไปก่อนเพื่อน

2. แบบฝึกทักษะ เป็นแบบฝึกที่นำไปใช้กับนักศึกษาที่มีความสามารถระดับปานกลาง หรือที่เรียกว่า เนยยะบุคคล คือกลุ่มนักศึกษาสามารถฝึกได้ สอนได้ ใช้สื่อ นวัตกรรม หรือแบบ ฝึกทักษะ แล้วสามารถเข้าใจเนื้อหาได้ นักศึกษากลุ่มนี้ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นกลุ่มใหญ่ เป็นกลุ่มปกติ

3. แบบฝึกซ่อมทักษะ เป็นแบบฝึกที่นำไปใช้กับนักศึกษาที่มีปัญหาทางการเรียน มีความบกพร่องด้านใดด้านหนึ่ง เป็นนักศึกษาที่มีสติปัญญาระดับต่ำ หรือเด็กแอลดี (LD-Learning Disability) หรือที่เรียกว่า ปทประมะ คือนักศึกษามีปัญหาขั้นวิกฤต หลักการสร้างแบบฝึกทักษะ

อุษณีย์ เสือจันทร์ (2553: 26) ได้กล่าวว่า หลักการสร้างแบบฝึกผู้สร้างต้องศึกษาปัญหาของเนื้อหาที่นำมาสร้างแบบฝึก โดยนำมาตั้งวัตถุประสงค์ตลอดจนรูปแบบ และวางแผนขั้นตอนการใช้แบบฝึก การสร้างแบบฝึกต้องสอดคล้องกับเนื้อหาและทักษะที่ต้องการฝึก ต้องนำหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ และจิตวิทยาพัฒนาการมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกก่อนนำไปใช้ควรมีการทดลองใช้เพื่อหาข้อบกพร่องของแบบฝึกดังที่กล่าวมาแล้วสรุปได้ว่า หลักการสร้างแบบฝึกทักษะควรคำนึงถึงหลักจิตวิทยาในการเรียนรู้โดยมีจุดมุ่งหมายในการฝึก มีหลายรูปแบบและแบบฝึกควรเริ่มจากง่ายไปหายาก มีหลายแบบ มีตัวอย่างประกอบ มีภาพประกอบ และสามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง

ลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี

สำลี รักสุทธิ (ม.ป.ป.: 31-32) ได้กล่าวถึง ลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี มีดังนี้

1. มีคำสั่งชัดเจน เข้าใจ เหมาะสมกับวัยเด็ก
2. มีตัวอย่างประกอบ ตัวอย่างที่ดีควรให้ผู้เรียนเกิดความคิดหลาย ๆ แนวคิด
3. มีตัวอย่างประกอบเพื่อดึงดูดความสนใจและสื่อความหมาย
4. มีเนื้อที่สำหรับเขียน เว้นให้มีขนาดเหมาะสมกับคำที่นักศึกษาต้องการเขียน
5. การวางรูปแบบที่ดี จะทำให้เกิดความเรียบร้อย สวยงามและประหยัด
6. ควรบันทึกวิธีการสอนที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของแบบฝึกไว้ในคู่มือประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ

สมพร ตอยยีปี (2554: 37) ได้กล่าวว่า แบบฝึกมีความสำคัญต่อการเรียนการสอนในรายวิชาต่าง ๆ เพราะจะช่วยให้นักศึกษาเข้าใจเนื้อหาบทเรียน และยังสามารถทบทวนเนื้อหาได้ด้วยตนเอง

ไพบุลย์ มุลติ (2546: 52) กล่าวถึง ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะไว้ ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น
2. ช่วยให้ผู้เรียนจดจำเนื้อหาในบทเรียนและคำศัพท์ต่าง ๆ ได้คงทน
3. ทำให้เกิดความสนุกสนานขณะเรียน

4. ทำให้ผู้เรียนทราบความก้าวหน้าของตนเอง
5. ผู้เรียนสามารถทบทวนความรู้ได้ด้วยตนเอง
6. แบบฝึกทักษะสามารถนำมาวัดผลการเรียนที่เรียนแล้ว
7. ช่วยให้ผู้ทราบข้อบกพร่องของผู้เรียนและนำไปปรับปรุงแก้ไขได้ทันที่

อุษณีย์ เสือจันทร์ (2553: 17-18) ได้กล่าวว่า แบบฝึกช่วยในการฝึกเสริมทักษะ ทำให้จดจำเนื้อหาได้คงทนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาที่เรียน สามารถนำมาแก้ปัญหาเป็นรายบุคคล และรายกลุ่มได้ดี ผู้เรียนสามารถนำมาทบทวนเนื้อหาได้ด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนทราบ ความก้าวหน้าของตน เป็นเครื่องมือที่ครูผู้สอนใช้ประเมินผลการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดีว่า นักศึกษาเข้าใจมากน้อยเพียงใด

ดังที่กล่าวมาแล้วสรุปได้ว่า ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ มีความสำคัญทำให้เกิดทักษะความชำนาญ หากแต่ต้องการได้รับการฝึกหลาย ๆ ครั้ง หลายรูปแบบ เมื่อผู้เรียนได้รับการฝึกแล้วอย่างน้อย ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้แน่นอน แบบฝึกมีประโยชน์ต่อครูผู้สอนในการแก้ปัญหาของนักศึกษาที่มีปัญหาได้ดี

หลักจิตวิทยาในการสร้างแบบฝึกทักษะ

การนำหลักจิตวิทยามาเป็นกรอบแนวคิดในการสร้างแบบฝึก ทำให้แบบฝึกทักษะ มีความสมบูรณ์ และมีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้กับนักศึกษา และนักศึกษามีโอกาสที่จะตอบสนองสิ่งเร้า ด้วยการแสดงออกทางความสามารถ ความรู้ความเข้าใจที่เหมาะสมกับวัย ความสามารถและความสนใจของผู้เรียน หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกมีหลายประการ (สำลี รักสุทธิ, ม.ป.ป., หน้า 34-36) ดังนี้

1. กฎการเรียนรู้ของ ธอร์นไดค์ (Thorndike) ในการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

1.1 กฎแห่งการฝึกฝน (Law of Exercise) คือการให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดมาก ๆ จะทำให้เกิดความคล่องและชำนาญ การสร้างแบบฝึก จึงช่วยให้ผู้เรียนทำแบบฝึกที่เสริม จากแบบฝึกในบทเรียนและมีหลายรูปแบบ

1.2 กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) คือการให้ผู้เรียนมีความพร้อมใน การเรียน จะทำให้เกิดความพอใจในการเรียน

1.3 กฎแห่งผล (Law of Effect) คือ แบบฝึกต้องมีเนื้อหาที่สนใจของผู้เรียน ความยากง่ายที่เหมาะสมกับวัยและสติปัญญา มีสิ่งกระตุ้นให้ผู้เรียนพอใจในการเรียน กระประเมินผลควรกระทำอย่างรวดเร็ว หลังจากผู้เรียนทำเสร็จแล้ว

2. ทฤษฎีการเรียนรู้ของกาเย่ ซึ่งเขามีความเห็นว่าการเรียนรู้มีลำดับขั้น และผู้เรียน จะต้องเรียนรู้เนื้อหาที่ง่ายไปหายาก แนวคิดของกาเย่มีว่า “การเรียนรู้มีลำดับขั้นตอน ดังนั้น ก่อนที่จะสอนเด็กแก้ปัญหาได้นั้น เด็กจะต้องเรียนรู้ความคิดรวบยอดหรือหลักเกณฑ์มาก่อน ซึ่งในการสอนให้เด็กได้

ความคิดรวบยอดหรือกฎเกณฑ์นั้น จะทำให้เด็กเป็นผู้สรุปความคิดรวบ ยอดด้วยตัวเองแทนที่ครูจะเป็นผู้บอก” การสร้างแบบฝึกจึงควรคำนึงถึงการฝึกตามลำดับขั้น จากง่ายไปยาก

3. แนวคิดของบลูม ซึ่งกล่าวถึงธรรมชาติผู้เรียนแต่ละคนว่ามีความแตกต่างกัน ผู้เรียนจะสามารถเรียนรู้เนื้อหาในหน่วยย่อยต่าง ๆ ได้โดยใช้เวลาเรียนที่แตกต่างกัน ดังนั้น การสร้างแบบฝึกจึงต้องมีการกำหนดเงื่อนไขที่จะช่วยให้ผู้เรียนทุกคนสามารถผ่านลำดับ ขั้นตอนของทุกหน่วยการเรียนรู้ได้ ถ้านักศึกษาได้เรียนตามอัตราเวลาเรียนของตนก็จะทำให้ ประสบความสำเร็จมากขึ้น

4. ทฤษฎีการเรียนรู้ ของ โฮเวิร์ด การ์ดเนอร์ (Howard Gardner) เขาเชื่อว่ามีบุคคลมีเขาวรรณปัญญา แตกต่างกัน แต่ละคนจะมีความสามารถแตกต่างกัน คนหนึ่งอาจเรียนรู้ดนตรีได้ง่าย อีกคนเรียนรู้คณิตศาสตร์ได้ดี ขณะที่อีกคนเรียนภาษาได้เก่ง เป็นต้น ครูควรคำนึงถึง นักศึกษาแต่ละคนว่ามีความรู้ ความถนัด ความสามารถและความสนใจที่แตกต่างกัน ดังนั้นการ สร้างแบบฝึกจึงควรพิจารณาถึงความเหมาะสมกับบุคคล ไม่ยากและไม่ง่ายเกินไป ควรมีศิลปะ กันหลายแบบ การจูงใจผู้เรียนสามารถทำได้ โดยการทำให้แบบฝึกจากง่ายไปหายาก เพื่อดึงดูด ความสนใจของผู้เรียน เป็นการกระตุ้นให้ติดตามต่อไป และทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ ในการทำให้แบบฝึกควรเป็นแบบสั้น ๆ จะช่วยให้ผู้เรียนไม่เบื่อหน่ายการนำสิ่งที่มีความหมายต่อ ชีวิต และการเรียนรู้มาให้ให้นักศึกษา โดยทดลองทำภาษาที่ใช้พูดใช้ในชีวิตประจำวัน ทำให้ผู้เรียนได้เรียนและทำแบบฝึกหัดในสิ่งที่ใกล้ตัว จะทำให้จำได้แม่นยำ นักศึกษา ยังสามารถนำหลักและ ความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ได้อีกด้วย

แนวคิดในการสร้างแบบฝึกทักษะ

สมพร ตอยยี่ปี (2554: 39) ได้กล่าวว่า การสร้างแบบฝึกทักษะต้องมีหลักการ และแนวทางต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการกำหนดแบบฝึกที่ชัดเจน แน่นนอน และภาษาที่เข้าใจง่าย เหมาะสมกับวัย ควรมีความยากง่ายแตกต่างกัน และต้องมีหลายรูปแบบ เพื่อให้ นักศึกษามี โอกาสในการใช้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ แบบฝึกนั้นมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนมาก ไม่ ว่าจะเป็นด้านผู้เรียนทำให้เด็กเกิดความเข้าใจในบทเรียนดียิ่งขึ้น และในด้านครูผู้สอนเกี่ยวกับ เนื้อหาวิธีการสอน และกิจกรรม เพื่อพัฒนาทักษะของนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ดังที่กล่าวมาแล้วสรุปได้ว่า การสร้างแบบฝึกต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่าง บุคคล แบบฝึกจะต้องมีหลาย ๆ รูปแบบ ควรมีเนื้อหาที่สรุปไว้มีลักษณะย่อ ๆ สร้างเริ่มจากง่ายไปหายาก และจะต้องถูกต้อง คำสั่งในแบบฝึกต้องสั้นกะทัดรัดและเข้าใจง่าย ควรมีการสอดแทรกทักษะด้านอื่น ๆ เข้าไปด้วย

ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะ

ดวงมณี กันทะยอม (2551: 29) กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะไว้ดังนี้

1. สสำรวจสภาพปัญหาความต้องการที่จะพัฒนาการเรียนการสอนแต่ละจุดประ สงค์

2. กำหนดจุดประสงค์ในการสร้างแบบฝึกให้ชัดเจน คือฝึกอะไร ต้องการให้นักศึกษาเป็นอย่างไร
3. วิเคราะห์เนื้อหาที่เรียนในแต่ละจุดประสงค์ว่าประกอบด้วยอะไร มีปัญหาในการอ่านเขียนอย่างไร แล้วระบุปัญหารวบรวมนำ
4. ศึกษาจิตวิทยาการเรียนรู้ การอ่าน การเขียนประกอบด้วยการใช้สิ่งเร้าเพื่อตอบสนอง สร้างความพอใจ การฝึกหัดทำซ้ำ สร้างความรู้ความเข้าใจความแม่นยำและการให้ผู้เรียนได้ทราบผลการทำงานของตนเอง ข้อดี ข้อบกพร่องเพื่อปรับปรุงแก้ไข
5. กำหนดกรอบการสร้างแบบฝึกว่าควรประกอบด้วยเรื่องอะไรบ้างมีลักษณะอย่างไร กิจกรรมมีอะไรบ้าง นำเสนอในรูปแบบไหน ระบุให้ชัดเจน
6. ลงมือเขียนและสร้างแบบฝึกแต่ละชุด
7. นำแบบฝึกที่สร้างไปให้ผู้เชี่ยวชาญการตรวจความถูกต้อง ความตรงต่อเนื้อหา เช่น ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ ศึกษานิเทศก์ เป็นต้น เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องก่อนนำไปทดลองกับนักศึกษา
8. จัดพิมพ์หรืออัดสำเนาแบบฝึกเพื่อให้นักศึกษาได้ทดลองใช้ ดังที่กล่าวมาแล้วสรุปได้ว่า ขั้นตอนในการสร้างแบบฝึก มีดังนี้ สำรองปัญหา กำหนดจุดประสงค์ในการสร้างแบบฝึกทักษะ วิเคราะห์ปัญหาที่เรียนในแต่ละจุดประสงค์ ศึกษาจิตวิทยาการเรียนรู้ กำหนดกรอบการสร้างแบบฝึก ลงมือเขียนแบบฝึกแต่ละชุด นำแบบฝึกนั้นไปให้ผู้ชำนาญการตรวจสอบความถูกต้อง และจัดพิมพ์หรืออัดสำเนาแบบฝึกให้ผู้เรียนนำไปใช้ส่วนประกอบของแบบฝึกทักษะ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ปราณี พองทอง (2561) การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ในรายวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาทักษะคณิตศาสตร์พื้นฐานก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาทักษะคณิตศาสตร์พื้นฐานก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ แตกต่างกัน โดยที่ค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียน ($\bar{X}=15.23$) สูงกว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียน ($\bar{X}=11.17$)

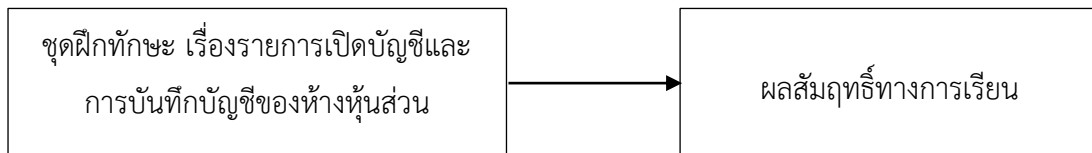
วันนิสา คลังคนเก่า (2563) การใช้ชุดฝึกทักษะเรื่องการคูณที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยในครั้งนี้ปรากฏว่าเมื่อนักศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะ เรื่อง การคูณ ผลการเรียนรู้ของนักศึกษาหลังการใช้ชุดฝึกสูงกว่าผลการเรียนรู้ของนักศึกษาก่อนการใช้ชุดฝึก เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลผลการทดสอบก่อนเรียนจากคะแนนเต็ม 20 คะแนน ได้คะแนนเฉลี่ย 12 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

6.89 คิดเป็นร้อยละ 60 ผลการทดสอบหลังเรียนจาก คะแนนเต็ม 20 คะแนน ได้คะแนนเฉลี่ย 14.81 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 9.49 คิดเป็นร้อยละ 74.09 เพิ่มขึ้น ร้อยละ 14.09 ซึ่งพบว่า ผลการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าผลการเรียนรู้ก่อนเรียน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยมีกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต จำนวน 21 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับ ปวส.2 ห้อง กบ. และ สกบ.2/1 สาขาวิชาการบัญชี ในรายวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 ได้จากการกำหนดแบบเจาะจง จำนวน 8 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังรายละเอียด ลักษณะและวิธีการสร้าง ดังต่อไปนี้
ชุดฝึกทักษะ แบบทดสอบก่อนเรียน และแบบทดสอบหลังเรียน

ขั้นตอนวิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ขั้นเตรียม ผู้สอนได้เตรียม เรื่องการวิเคราะห์รายการค้าและการบันทึกบัญชีในสมุดรายวันทั่วไปโดยใช้วิธีการสอนใช้ชุดฝึกทักษะซึ่งกระบวนการทำแผนการสอนได้

ดำเนินการ ดังนี้

2. ขั้นสอน มีการนำเข้าสู่บทเรียน การสอนตามบทเรียน
3. สร้างแบบทดสอบก่อนและหลังใช้ชุดฝึกทักษะ
4. ดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ตามลำดับ
 - 4.1 ทดสอบก่อนใช้ชุดฝึกทักษะ
 - 4.2 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยใช้ชุดฝึกทักษะ

5. ทดสอบหลังใช้ชุดฝึกทักษะ

ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือและวิธีการตรวจสอบคุณภาพ

ผู้วิจัยนำเครื่องมือแบบชุดฝึกทักษะ แบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วย อาจารย์มนัส ชินการณ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ผศ.สายสมร สังข์เมฆ หัวหน้าวิชาการบัญชี และอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรสาขาจัดการบัญชี มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ศูนย์ศึกษานอกที่ตั้งภูเก็ต และ ผศ.โสภภาพรณ ไชยพัฒน์ อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบัญชี มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ศูนย์ศึกษานอกที่ตั้งภูเก็ต ซึ่งเป็นผู้ตรวจสอบเครื่องมือดังกล่าวพร้อมพิจารณาถึงความเห็นให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และผู้วิจัยได้ดำเนินการนำเครื่องมือไปทำการเก็บข้อมูลกับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ห้อง กบ. และ สกบ.2/1

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนใช้ชุดฝึกทักษะ
2. สอนโดยวิธีการใช้ชุดฝึกทักษะ
3. ทำแบบทดสอบหลังใช้ชุดฝึกทักษะ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานทางการเรียน ด้วยค่าร้อยละ หาระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยหาค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ค่าร้อยละ (%)
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนที่เรียนโดยใช้ ชุดฝึกทักษะ โดยการใช้การทดสอบค่าทีทดสอบ (t-test dependent)

ผลการวิจัย

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะในรายวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 เรื่อง รายการเปิดบัญชีและการบันทึกบัญชีของห้างหุ้นส่วนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต

ตารางที่ 1 คะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนใช้ชุดฝึกทักษะ

ลำดับที่	คะแนนก่อนใช้ชุดฝึกทักษะ (10 คะแนน)	คะแนนหลังใช้ชุดฝึกทักษะ (10 คะแนน)
1	6	10
2	3	8
3	5	8
4	6	9
5	5	9
6	4	8
7	3	7
8	3	7
รวม	35	66
ค่าเฉลี่ย	4.38	8.25
σ	1.30	1.04
ร้อยละ	43.8	82.5

จากตารางที่ 1 พบว่า ชุดฝึกทักษะ 6, 3, 5, 6, 5, 4, 3, 3 คะแนน และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังใช้ชุดฝึกทักษะ 10, 8, 8, 9, 9, 8, 7, 7 คะแนน ตามลำดับ มีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนใช้ชุดฝึกทักษะ 4.38 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.30 คิดเป็นร้อยละ 43.80 และค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังใช้ชุดฝึกทักษะ 8.25 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.04 คิดเป็นร้อยละ 82.5

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบความแตกต่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อน และหลังใช้ชุดฝึกทักษะของนักศึกษา

การทดสอบ	N	\bar{x}	SD	t
ก่อนใช้ชุดฝึกทักษะ	8	4.38	1.30	17.102*
หลังใช้ชุดฝึกทักษะ	8	8.25	1.04	

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะและหลังเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะ ของนักศึกษา แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัย พบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ชุดฝึกทักษะ ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น มีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนใช้ชุดฝึกทักษะ 4.38 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.30 คิดเป็นร้อยละ 43.80 และค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังใช้ชุดฝึกทักษะ 8.25 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.04 คิดเป็นร้อยละ 82.5 และเมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกทักษะพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังใช้ชุดฝึกทักษะสูงกว่าก่อนใช้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

จากการวิจัยพบว่า นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 จำนวน 8 คน จากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน ซึ่งมีคะแนนเต็ม 10 คะแนน นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 คะแนน ($\bar{X}=4.38$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.30 ($SD=1.30$) และจากการทำแบบชุดฝึกทักษะหลังเรียน ซึ่งมีคะแนนเต็ม 10 คะแนน นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.25 คะแนน ($\bar{X}=8.25$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.04 ($SD=1.04$) แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังใช้ชุดฝึกทักษะสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน เนื่องจากผู้เรียนเกิดความเข้าใจมากขึ้นส่งผลให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบและสนใจเรียน ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ที่กำหนดต้องผ่าน 6 คะแนน ซึ่งสอดคล้อง ปราณิ พงทอง (2561) การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบ ฝึกทักษะ ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ในรายวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาทักษะคณิตศาสตร์พื้นฐานก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนในรายวิชาทักษะคณิตศาสตร์พื้นฐานก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ แตกต่าง กัน โดยที่ค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียน ($\bar{X}=15.23$) สูงกว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียน ($\bar{X}=11.17$) และ วันนิสา คลังคนเก่า (2563) การใช้ชุดฝึกทักษะเรื่องการคูณที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยในครั้งนี้ปรากฏว่าเมื่อนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะ เรื่อง การคูณ ผลการเรียนรู้ของนักเรียนหลังการใช้ชุดฝึกสูงกว่าผลการเรียนรู้ของนักเรียนก่อนการใช้ชุดฝึก เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลผลการทดสอบก่อนเรียนจากคะแนนเต็ม 20 คะแนน ได้คะแนนเฉลี่ย 12 ส่วน

เพียงเบนมาตรฐาน 6.89 คิดเป็นร้อยละ 60 ผลการทดสอบหลังเรียนจาก คะแนนเต็ม 20 คะแนน ได้คะแนนเฉลี่ย 14.81 ส่วนเพียงเบนมาตรฐาน 9.49 คิดเป็นร้อยละ 74.09 เพิ่มขึ้น ร้อยละ 14.09 ซึ่งพบว่า ผลการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าผลการเรียนรู้ก่อนเรียน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ควรส่งเสริมให้ทำการสอนโดยใช้ ชุดฝึกทักษะ ไปใช้ในการเรียนในรายวิชาอื่นๆ เพราะ การสอนโดยใช้ ชุดฝึกทักษะ จะทำให้นักศึกษาได้ศึกษาเนื้อหาเพิ่มเติม มีความตั้งใจเรียนมากขึ้น นักศึกษาที่เรียนอ่อนจะมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น และมีความสนใจที่จะเรียนวิชาบัญชี

2. ควรทำแบบสอบถามความพึงพอใจในการใช้ชุดฝึกทักษะ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาวิจัยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจากการสอนที่ใช้ชุดฝึกทักษะ ทางการบัญชีในระดับอื่นและรายวิชาอื่นในสาขาวิชาการบัญชี

2. ควรศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ศึกษาในรายวิชาการบัญชีต่าง ๆ ด้วยการสอนโดยใช้วิธีการสอนในรูปแบบอื่น ๆ นอกเหนือจากการใช้ชุดฝึกทักษะ เช่นการสอนแบบ Peer Group Active learning เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

ดวงมณี กันทะยอม. (2551). การใช้แบบฝึกการคิดสร้างสรรค์ในการสอนเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1. โรงเรียนพนมวิทยการ เชียงใหม่.

นักศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. โรงเรียนวัดมณฑลประสิทธิ์ (อาจวัชประชานุกุล).

ประภาพร ถิ่นอ่อนง. (2553). การพัฒนาแบบฝึกทักษะวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การแยกตัวประกอบของพหุนามดีกรีสอง. สำหรับนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา (วิจัยและพัฒนาการศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยนเรศวร.

ปราณี ฟองทอง. (2561). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ในรายวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน. วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพนมวิทยการ.

- ไพบูลย์ มุลติ. (2546). การพัฒนาแผนการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ ไม่ตรงตาม
มาตรฐานวัดสะกดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน). บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วันนิสา คลังคนเก่า. (2563). การใช้ชุดฝึกทักษะเรื่องการคูณที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของ
สมพร ตอยยี่ปี. (2554). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักศึกษาชั้น
มัธยมศึกษา ปีที่ 1. โรงเรียนเซนต์เทเรซา หนองจอก กรุงเทพฯ. ปริญญาโทการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สำลี รักสุทธี. (ม.ป.ป.). คู่มือการจัดทำสื่อวัตกรรมการเรียนและแผนฯ ประกอบสื่อวัตกรรมการเรียน. นนทบุรี:
เพิ่มทรัพย์การพิมพ์.
- สุรัชย์ ขวัญเมือง. (2550). การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. กรุงเทพฯ: เทพนิมิตการพิมพ์.
- อรัญญา นามแก้ว. (2538). ความสัมพันธ์ระหว่างความถนัดทางการทางการเรียน เจตคติต่อการเรียน
คณิตศาสตร์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.
ค้นเมื่อวันที่ 21 ตุลาคม 2565, จาก <http://www.thaithesis.org/detail.php?id=56502>
- อุษณีย์ เสือจันทร์. (2553). การพัฒนาแบบฝึกทักษะแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์เรื่องวิธีเรียง
สับเปลี่ยนและวิธีจัดหมู่ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ สำหรับนักศึกษาชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา
(วิจัยและพัฒนาการศึกษา) มหาวิทยาลัยนเรศวร.

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์
ด้วยโปรแกรม Google Sites ในรายวิชาการบัญชีการเงิน
ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2
สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต

Learning Achievement by Using Computer Lessons on the Website with
Google Sites in the Course of Financial Accounting of The 2nd Year
Vocational Certificate Students Accounting Department
Phuket Technology College

สมฤทัย สมัยพิทักษ์¹

¹ สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต, E-mail: somruthai@ptech.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) หาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาการบัญชีการเงิน ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ด้วยโปรแกรม Google Sites ในรายวิชาการบัญชีการเงิน ประชากรตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี ที่เรียนวิชาการบัญชีการเงิน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 21 คน โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เป็นผู้เรียนที่มีคะแนนทดสอบก่อนเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาการบัญชีการเงิน 2) แผนการจัดการเรียนรู้วิชาการบัญชีการเงิน 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีการเงิน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบที

ผลการวิจัย พบว่า 1) ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาการบัญชีการเงิน มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 คือมีประสิทธิภาพเท่ากับ 80/85 2) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาก่อนเรียนและหลังเรียน มีคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 10.57 คะแนน และคะแนนทดสอบหลังเรียน 16.57 คะแนน โดยมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: บทเรียนคอมพิวเตอร์, Google Sites, การบัญชีการเงิน

Abstract

The objectives of research were 1) to find the effectiveness of computer lessons on the website with Google Sites in the course of Financial Accounting to be effective 80/80. 2) to compare students learning achievement of computer lessons on the website with Google Sites in Financial Accounting. The population groups is Purposive sampling in this research were 2 year students Diploma Vocational Certificate of Accounting Major. A sample was selected of 21 students who pre-test scores that do not pass the criteria. The research instruments were: 1) computer on the website with Google Sites in Financial Accounting 2) learning management plans 3) Pre-test and post-test achievement assessment forms in Financial Accounting. The statistical analysis of percentage, mean (μ), standard deviation (σ), and test statistics.

The results of the research showed that: 1) The efficiency of computer Lessons on the website with Google Sites Efficiency on the 80/80 criterion is 80/85 efficiency. 2) Compare the difference in learning achievement before and after classes The average per-school score was 10.57 points and the post-school test score was 16.57, with a higher post-study score than before and a statistically significant difference of .01.

Keywords: computer lessons, Google Site, financial accounting

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันโลกมีการใช้เทคโนโลยีเพื่อเชื่อมโยงข้อมูลต่างๆของทุกภูมิภาคของโลกเข้าด้วยกัน ส่งผลต่อวิธีการดำรงชีพของสังคมในทุกมิติรอบด้าน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2557) ในขณะที่การเรียนรู้ได้เปลี่ยนจากการเรียนรู้อะไร (Know What) เป็นการเรียนรู้อย่างไร (Know How) การรู้ว่าจะเรียนอย่างไร จะค้นหาสารสนเทศอย่างไร จะใช้สารสนเทศอย่างไร การใช้และการเข้าถึงเป็นจุดเน้นใหม่ของการเรียนรู้ในโลกปัจจุบัน (Thomas, 1995: 54) ดังนั้น การจัดการเรียนรู้ผ่านเว็บ หรือ Online Learning จึงเป็นกระแสสำคัญของการเปลี่ยนแปลงทางการเรียนรู้ยุคใหม่ในศตวรรษที่ 21 ที่ช่วยเสริมประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการจัดระบบการเรียนการสอนในยุคดิจิทัล

โปรแกรม Google Site เป็นหนึ่งใน Google Apps for Education ที่ถูกพัฒนาขึ้นมาเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน โดยอาศัยคุณสมบัติและทรัพยากรของเวปไซต์เวปมาเป็นที่กลางในการถ่ายทอดในลักษณะของบทเรียนออนไลน์ สามารถเชื่อมโยงเนื้อหา และแหล่งความรู้ต่าง ๆ ให้ผู้เรียน

สามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลได้ง่ายยิ่งขึ้น มีบริการรูปแบบต่าง ๆ มากมายที่สามารถเอื้อประโยชน์ในการนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน (ไพรัชพร วิริยวรกุล และ ดวงมล โปธินาค, 2557)

สภาพการจัดการเรียนการสอนรายวิชาการบัญชีการเงิน ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ผู้สอนได้ทำการทดสอบก่อนเรียน เพื่อทดสอบพื้นฐานความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาพบว่า ผลคะแนนทดสอบก่อนเรียนของนักศึกษาค่อนข้างต่ำกว่าเกณฑ์ที่ผู้สอนตั้งไว้ คือ ไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม 20 คะแนน จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 71.43 ของนักศึกษาทั้งหมด ผู้สอนจึงมีความสนใจ พัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน สามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลาอีกทั้งสามารถทบทวนบทเรียนได้ทุกครั้งที่ต้องการ และเกิดเป็นความรู้ที่คงทน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาการบัญชีการเงิน ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites ในรายวิชาการบัญชีการเงิน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ก่อนเรียนและหลังเรียน

สมมติฐานการวิจัย

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites ในรายวิชาการบัญชีการเงิน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

ความหมายของบทเรียนออนไลน์ (e-Learning)

ปรัชญนันท์ นิลสุข (2547:12) ได้กล่าวถึงความหมายของ e-Learning ว่ามีมุมมองที่แตกต่างกันไป โดยอ้างสมาคมอเมริกันเพื่อการพัฒนาฝึกอบรม (2000) ซึ่งได้อธิบายความหมายเอาไว้ด้วยกัน 3 ลักษณะ คือ

1. ความหมายทางด้านอิเล็กทรอนิกส์ e-Learning หมายถึง กระบวนการและการใช้ประโยชน์จากการเรียนการสอนผ่านเว็บคอมพิวเตอร์ช่วยสอนห้องเรียนเสมือน และการเรียนร่วมมือด้วยเครื่องมือดิจิทัลต่าง ๆ รวมถึงการเรียนผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ระบบอินทราเน็ต ระบบเครือข่าย

การเรียนรู้ด้วยระบบเสียง ระบบภาพ ระบบดาวเทียม ระบบโทรทัศน์ และซีดีรอม ส่วนใหญ่จะศึกษาเนื้อหาในลักษณะออนไลน์ ซึ่งหมายถึงจากเครื่องมือที่มีการเชื่อมต่อกับระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์

2. ความหมายทางด้านอินเทอร์เน็ต e-Learning หมายถึง การเรียนรู้ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต หรือการใช้ความสามารถของระบบอินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้

3. ความหมายทั่วไป e-Learning หมายถึง การบูรณาการทางการศึกษาที่ไม่ยึดติดกับเวลา และความก้าวหน้าในการเรียนรู้

อังคณา นิยมจิตต์ (2561) ได้สรุปบทเรียนออนไลน์ (e-Learning) หมายถึง การจัดการกระบวนการและการใช้ประโยชน์จากสื่อทางอิเล็กทรอนิกส์ ที่ออกแบบการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ทุกที่ทุกเวลา

สรุปได้ว่า บทเรียนออนไลน์ (e-Learning) หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ต้องมีการใช้งานโดยผ่านระบบอินเทอร์เน็ต มีการออกแบบเนื้อหาบทเรียนในลักษณะออนไลน์อย่างเป็นระบบ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา

ความหมายของ Google Sites

Google Sites หมายถึงโปรแกรมของ Google ที่ให้บริการสร้างเว็บไซต์ฟรี สามารถสร้างเว็บไซต์ได้ง่าย ปรับแต่งรูปลักษณ์ได้อย่างอิสระ และสามารถรวบรวมความหลากหลายของข้อมูลไว้ในที่เดียว เช่น วิดีโอ, ปฏิทิน, เอกสารอื่น ๆ สามารถนำมาแทรกในหน้าเว็บเพจได้ เป็นการเพิ่มลูกเล่นใช้งานได้ง่าย ทำให้ช่วยอำนวยความสะดวกได้เป็นอย่างมาก

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ คุณลักษณะ รวมถึงความรู้ ความสามารถของบุคคลอันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน หรือมวลประสบการณ์ทั้งปวงที่บุคคลได้รับจากการเรียนการสอน ทำให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ของสมรรถภาพทางสมอง ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถของบุคคลว่าเรียนแล้วรู้อะไรบ้าง และมีความสามารถด้านใดมากน้อยเท่าไร ตลอดจนผลที่เกิดขึ้นจากการเรียน การฝึกฝน หรือประสบการณ์ต่างๆทั้งในโรงเรียนที่บ้าน และสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ รวมทั้งความรู้สึก ค่านิยม จริยธรรมต่าง ๆ ก็เป็นผลมาจากการฝึกฝนด้วย (ไพโรจน์ คะเชนทร์, 2556)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทิพวัลย์ กาญจนนิมมาน (2560) เรื่องการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเป็นผู้ประกอบการโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ด้วยโปรแกรม Google Sites ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ห้อง 11 สาขางานธุรกิจค้าปลีกร้านสะดวกซื้อ วิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์ ผลงานวิจัยพบว่า 1) บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ด้วยโปรแกรม Google Sites ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ห้อง 11 สาขางานธุรกิจค้าปลีกร้าน

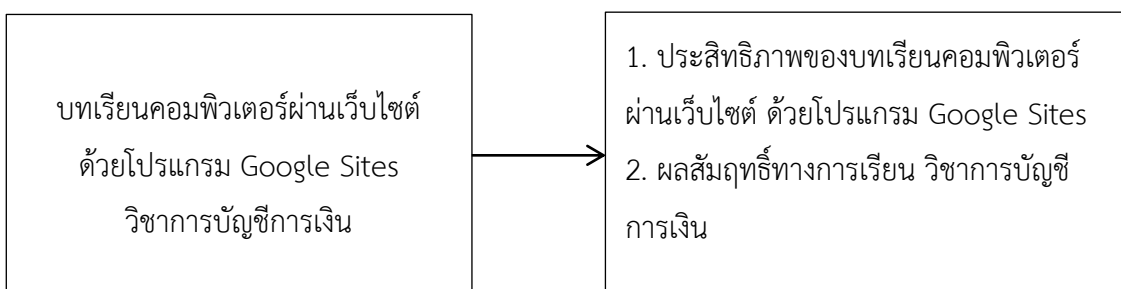

สะดวกซื้อ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.12/88.25 สูงกว่าเกณฑ์ 85/85 ที่กำหนดไว้ 2) คะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเป็นผู้ประกอบการ หลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บ ด้วยโปรแกรม Google Site ของกลุ่มตัวอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่า การเรียนวิชาการเป็นผู้ประกอบการด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บ ด้วยโปรแกรม Google Site ของกลุ่มตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ระดับคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70

บุญญาณี เพชรสีเงิน (2560) เรื่องการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บด้วย Google Site รายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 ผลงานวิจัยพบว่า 1) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารหลังได้รับการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บด้วย Google Site รายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

จากการศึกษางานวิจัยดังกล่าวข้างต้นพบว่า การเรียนการสอนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ด้วยโปรแกรม Google Sites จะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ยังพบว่าผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีการเงิน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 1 ห้องเรียน รวมจำนวน 21 คน โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เป็นผู้เรียนที่มีคะแนนทดสอบก่อนเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาการบัญชีการเงิน หาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 จากสูตร E_1/E_2 คือ 80 ตัวแรก หมายถึงผลรวมเฉลี่ยของคะแนนจากการทำแบบทดสอบระหว่างเรียน โดยคิดเป็นร้อยละ 80 และ 80 ตัวหลัง หมายถึงผลรวมเฉลี่ยของคะแนนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนจากการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites คิดเป็นร้อยละ 80

2. แผนการจัดการเรียนรู้ วิชาการบัญชีการเงิน ที่ผู้วิจัยเป็นผู้สร้างและนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) จากนั้นนำมาเทียบกับตารางวิเคราะห์ว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ที่คำนวณได้ มากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 คัดเลือกไว้และปรับปรุงในบางส่วนที่มีเนื้อหาหรือการใช้ภาษาไม่ชัดเจนตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ พร้อมจัดพิมพ์แผนการจัดการเรียนรู้ วิชาการบัญชีการเงิน ตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 เป็นฉบับสมบูรณ์ และนำแผนการจัดการเรียนรู้ฉบับสมบูรณ์ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3. แบบทดสอบออนไลน์วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการบัญชีการเงิน ก่อนและหลังเรียน เป็นข้อสอบปรนัยจำนวน 4 ตัวเลือก มีคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว โดยต้องครอบคลุมเนื้อหาและผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง จำนวน 20 ข้อ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites โดยหาค่า μ แบบจับคู่ (Paired-Sample T Test)

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ครูผู้สอนแนะนำวิธีการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites ที่จัดทำขึ้นตามแผนการจัดการเรียนรู้ วิชาการบัญชีการเงิน ให้ประชากรตัวอย่างจำนวน 21 คน ได้รับทราบขั้นตอนการเรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาการบัญชีการเงิน และให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบออนไลน์ก่อนเรียน (Pre-test) จำนวน 20 ข้อ ดำเนินการในช่วงแรกและทำการบันทึกผลคะแนนสอบไว้เป็นคะแนนทดสอบก่อนเรียน โดยใช้ระยะเวลา 1 ชั่วโมง (60 นาที)

2. ดำเนินการจัดการเรียนการสอนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาการบัญชีการเงิน ควบคู่กับแผนการจัดการเรียนรู้ โดยผู้เรียนสามารถใช้งานโดยใช้คอมพิวเตอร์ หรือโทรศัพท์มือถือก็ได้ โดยมีครูผู้สอนแนะนำ ชี้แนะ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้สามารถเชื่อมโยงความรู้ใหม่ที่ได้รับจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites จนสามารถนำไปใช้ได้จริง และสามารถศึกษาเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา ดำเนินการทดลอง จำนวน 6 คาบเรียน คาบเรียนละ 1 ชั่วโมง (60 นาที) รวมเป็นเวลา 6 ชั่วโมง

3. เมื่อเสร็จสิ้นการเรียนแล้ว ทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบออนไลน์วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีการเงิน ฉบับเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน แต่มีการสลับคำถามและสลับตัวเลือก และบันทึกผลการสอบเป็นคะแนนทดสอบหลังเรียน โดยใช้ระยะเวลา 1 ชั่วโมง (60 นาที)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลและได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ค่าประสิทธิภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites ตามเกณฑ์ 80/80 จากสูตร E_1/E_2

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาการบัญชีการเงิน ก่อนเรียนและหลังเรียน วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบที

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้หาประสิทธิภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาการบัญชีการเงิน ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาการบัญชีการเงิน

บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์	เกณฑ์มาตรฐาน	E_1	E_2	แปรผล
คะแนนทดสอบระหว่างเรียน	80	80		เท่ากับเกณฑ์
คะแนนทดสอบหลังเรียน	80		85	สูงกว่าเกณฑ์

จากตารางที่ 1 พบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาการบัญชีการเงิน มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80/85 ซึ่งมีประสิทธิภาพเท่ากับเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาการบัญชีการเงิน ก่อนเรียนและหลังเรียน

คะแนนทดสอบการใช้ บทเรียนคอมพิวเตอร์ ผ่านเว็บไซต์	μ	N	S.D.	\bar{D}	SD	t	Sig.(2- tailed)
ทดสอบก่อนเรียน	10.57	21	1.469				
ทดสอบหลังเรียน	16.57	21	1.469	6.00	1.703	16.146**	0.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาการบัญชีการเงิน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี มีคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 10.57 คะแนน และคะแนนทดสอบหลังเรียน 16.57 คะแนน หลังจากการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาการบัญชีการเงิน นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีการเงิน สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นแสดงว่าการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาการบัญชีการเงิน ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

สรุปผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาการบัญชีการเงิน มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 คือมีประสิทธิภาพเท่ากับ 80/85
2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ก่อนเรียนและหลังเรียน มีคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 10.57 คะแนน และคะแนนทดสอบหลังเรียน 16.57 คะแนน โดยมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

1. ผลจากการหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาการบัญชีการเงิน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี คือ 80/80 พบว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์มีประสิทธิภาพเท่ากับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิพวัลย์ กาญจนนิมมาน (2560) เรื่องการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเป็นผู้ประกอบการโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ด้วยโปรแกรม Google Sites ของ

นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ห้อง 11 สาขางานธุรกิจค้าปลีกร้านสะดวกซื้อ วิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์ พบว่า 1) บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ด้วยโปรแกรม Google Sites ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ห้อง 11 สาขางานธุรกิจค้าปลีกร้านสะดวกซื้อ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.12/88.25 สูงกว่าเกณฑ์ 85/85 ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเพราะบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ด้วยโปรแกรม Google Sites ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้น ได้ผ่านการพิจารณาความเหมาะสมในด้านต่าง ๆ จากผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการออกแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาการบัญชีการเงิน โดยคำนึงถึงเทคนิคและวิธีการที่เหมาะสมสอดคล้องกับผู้เรียน และสามารถตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลได้ดี ใช้เป็นสื่อการเรียนด้วยตนเองที่ผู้เรียนสามารถมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมในการเรียนการสอน โดยผู้สอนมีการกระตุ้นผู้เรียนด้วยข้อคำถามเพื่อให้ผู้เรียนตอบสนอง มีการเสริมแรงต่อการตอบสนองที่ถูกต้อง ทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นสนใจที่จะเรียน นอกจากนี้เมื่อผู้เรียนทำแบบทดสอบหรือแบบฝึกปฏิบัติส่งมาแล้ว หากผู้เรียนไม่พอใจในคะแนนที่ได้สามารถทดสอบซ้ำได้ภายในเงื่อนไขที่กำหนด จึงทำให้ผู้เรียนมีกำลังใจในการเรียน เกิดความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาความรู้ของตนเองมากขึ้น

2. จากผลการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาการบัญชีการเงิน เป็นสื่อที่ช่วยสร้างความสนใจในการเรียน ช่วยกระตุ้นความสนใจใฝ่เรียนรู้ให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ของตนเองได้ตลอดเวลา เน้นให้ผู้เรียนได้ทบทวนความรู้เดิมเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่โดยการค้นหาคำตอบด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิพวัลย์ กาญจนนิมมาน (2560) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเป็นผู้ประกอบการโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ด้วยโปรแกรม Google Sites ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ห้อง 11 สาขางานธุรกิจค้าปลีกร้านสะดวกซื้อ วิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์ พบว่า 1) บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ด้วยโปรแกรม Google Sites ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ห้อง 11 สาขางานธุรกิจค้าปลีกร้านสะดวกซื้อ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.12/88.25 สูงกว่าเกณฑ์ 85/85 ที่กำหนดไว้ 2) คะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเป็นผู้ประกอบการ หลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Site ของกลุ่มตัวอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่า การเรียนวิชาการเป็นผู้ประกอบการด้วยการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Site ของกลุ่มตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ระดับคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญญานี เพชรสีเงิน (2560) เรื่องการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ด้วย Google Site รายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลงานวิจัยพบว่า 1) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใน

รายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ครูผู้สอนควรชี้แนะ ดูแล ให้คำแนะนำ ติดตามสังเกตผู้เรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้อย่างใกล้ชิด เนื่องจากผู้เรียนบางคนอาจจะยังไม่เข้าใจในการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์
2. ครูผู้สอนควรกระตุ้นให้ผู้เรียนช่วยกันตั้งคำถาม เพื่อนำไปสู่การหาคำตอบและเรียนรู้ในสิ่งใหม่ควบคู่กับการทบทวนความรู้เดิม คอยชี้แนะแนวทางการเรียนรู้ของผู้เรียน
3. ครูผู้สอนชี้แนะผู้เรียนในขั้นตอนการนำงานออกมาจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถปรับแก้ไข เพิ่มคำตอบของใบงาน แบบฝึกหัด และสามารถส่งคำตอบให้ผู้สอน ด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ได้อย่างถูกต้อง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites กับการสอนแบบปกติ
2. ควรศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites

เอกสารอ้างอิง

- ทิพย์วัลย์ กาญจนนิมมาน. (2560). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเป็นผู้ประกอบการ โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ด้วยโปรแกรม Google Sites ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ห้อง11 สาขางานธุรกิจค้าปลีกร้านสะดวกซื้อ วิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์. วิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์.
- บุญญานี เพชรสีเงิน. (2560). เรื่องการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บด้วย Google Site รายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.
- ปรัชญนันท์ นิลสุข. (2547). *อีเลิร์นนิ่ง (e-Learning)*. วารสารวิทยบริการ, 15(2), 12-15.
- ไพรัชนพ วิริยวรกุล และ ดวงกมล โพธิ์นาค. (2557). *Google App for Education นวัตกรรมทางการศึกษายุคดิจิทัล*. SDU Res. J. 7(3): Sep-Dec 2014.

ไพโรจน์ คะเชนทร์. (มปป). **ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน**. ค้นเมื่อ 17 ม.ค.65 จาก
[www.waltoongpel.com /Sarawichkarn/wichakarn/1-10/การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน10.pdf](http://www.waltoongpel.com/Sarawichkarn/wichakarn/1-10/การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน10.pdf)

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2557). **แนวทางการพัฒนาการศึกษาไทยกับการเตรียมความพร้อมสู่ศตวรรษที่ 21**. รายงานวิจัย กรุงเทพฯ: สกศ.

อังคณา นิยมจิตต์. (2561). **ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาจีนโดยใช้บทเรียนเพลงออนไลน์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1** วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ปีการศึกษา 2561. วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต.

Thomas, G. M. (1995). **Education-past, present, future**. In *At the Threshold of the Millennium*, ed. D.R. Walling. Phi Delta Kappa, Blommington, Indiana.

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการแปลงค่ารายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศ โดยใช้
เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ LT ในรายวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 ของนักศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต
Achievement Regarding the Conversion of Transactions in Foreign
Currencies Using the Cooperative Learning Technique LT in High Level
Accounting Subject 2 of Students in The Second Year of Diploma in
Accounting Phuket Technological College

สมจิตร อภัย¹

¹สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต, E-mail: somjit@ptech.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ เรื่องการแปลงค่ารายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือวิธี LT ประชากรตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 นักศึกษาจำนวน 19 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ LT 2) แบบทดสอบ 3) แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการเรียนและหลังการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า คะแนนทดสอบก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ย 12.89 ($\sigma=2.65$) คิดเป็นร้อยละ 51.58 และคะแนนทดสอบหลังเรียน ค่าเฉลี่ย 17.68 ($\sigma=2.92$) คิดเป็นร้อยละ 70.74 ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้เทคนิคการสอนแบบร่วมมือวิธี LT สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ, เทคนิค LT, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Abstract

The objectives of the research were to compare students learning achievement learning achievement of the cooperative learning method on the conversion of foreign currency transactions; 2) LT. Sample population used in

research The population groups used in this research were 1st year diploma vocational certificate who studied in Basic Accounting. The samples were students. The research instruments were: 1) cooperative learning activities with LT technique lesson plans; 2) learning achievement test; 3) Pretest and post-test achievement assessment. The statistical analysis of percentage, standard deviation

The results showed that: The average pre-study test score was 12.89 ($\sigma=2.65$), equivalent to 51.58%, and the average post-study test score was 17.68 ($\sigma=2.92$), equivalent to 70.74%. The learners had higher learning achievements by using the LT cooperative teaching technique than before. The statistical significance at the .05 level was consistent with the hypothesis set.

Keywords: Cooperative Learning, The LT cooperative learning technique, achievement

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โลก วิถีชีวิต และการทำงานในศตวรรษที่ 21 มีการเปิดกว้าง ยอมรับ และให้ความสำคัญกับ ข้อมูลความรู้และข่าวสารที่หลากหลาย การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันมีความจำเป็นอย่างยิ่ง การจัดการ ศึกษาและการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ต้องเป็นการส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้กับมนุษย์ ซึ่ง ประกอบด้วย ทักษะพื้นฐานในการรู้หนังสือ ทักษะการคิด ทักษะการทำงาน ทักษะการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ ทักษะการใช้ชีวิตให้แก่นักเรียน (Whitehead, 1931 อ้างถึงใน วิภาพรรณ พินลา และ วิภาดา พินลา, 2561) การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค LT (Learning Together) เป็นหนึ่งใน เทคนิคการสอนของกระบวนการจัดการเรียนรู้รูปแบบกลุ่มร่วมมือ (Cooperative Learning) โดยการ จัดการเรียนรู้ที่แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ กลุ่มละ 4-5 คน ที่มีความสามารถทางการเรียนแตกต่างกัน คือ เก่งปานกลาง อ่อน โดยสมาชิกในกลุ่มร่วมกันศึกษาเนื้อหาและทำใบงาน กำหนดให้สมาชิกแต่ละ คน รับผิดชอบการทำงานร่วมกัน เช่น เป็นผู้อ่าน เป็นผู้จดบันทึก เป็นผู้นำเสนอรายงาน เป็นต้น ทำให้ ทุกคนได้ช่วยกันทำงาน จนได้ผลงานที่สำเร็จ หากกลุ่มใดมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ถือว่ากลุ่ม นั้นเป็นกลุ่มที่ประสบความสำเร็จ (ทิตินา แคมมณี, 2563)

การเรียนการสอนวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับการคำนวณและการใช้ความ เข้าใจเป็นหลัก ในช่วงแรกได้จัดการเรียนการสอนแบบบรรยาย อธิบายและยกตัวอย่างประกอบ บางครั้งอาจทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย ไม่ตื่นตัว ไม่น่าสนใจ ทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ที่ไม่ ค่อยดี ไม่บรรลุ ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เท่าที่ควรส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาไม่ดี

ผู้วิจัยจึงต้องมีการปรับกระบวนการในการเรียนรู้เพื่อให้ ผู้เรียนเกิดความเข้าใจเพิ่มมากขึ้น และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้เหมาะสม

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจทำวิจัย เรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค LT เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการแปลงค่ารายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศ โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ LT ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการบัญชีชั้นสูง2 เรื่องการแปลงค่ารายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี โดยใช้ เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ LT ก่อนเรียนและหลังเรียน

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ เรื่องการแปลงค่ารายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้ แบบร่วมมือ LT หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

การจัดการเรียนรู้แบบ LT (Learning Together)

รูปแบบ LT (Learning Together) นี้ จอห์นสัน และจอห์นสัน (Johnson and Johnson) เป็นผู้เสนอใน ปี ค.ศ.1975 ต่อมาในปี ค.ศ.1984 เขาเรียกรูปแบบนี้ว่าวงกลมการเรียนรู้ (Circles of Learning) รูปแบบนี้มี การกำหนดสถานการณ์และเงื่อนไขให้นักเรียนทำผลงานเป็นกลุ่มให้นักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและแบ่งปัน เอกสารการแบ่งงานที่เหมาะสม และการให้รางวัลกลุ่ม ซึ่งจอห์นสัน และจอห์นสันได้เสนอหลักการจัดกิจกรรม การเรียนแบบร่วมมือไว้ว่า

ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนแบบ LT (Learning Together)

1. ครูและนักเรียนทบทวนเนื้อหาเดิม หรือความรู้พื้นฐานที่เกี่ยวข้อง
2. ครูแจกแบบฝึกหรืองานให้ทุกกลุ่ม กลุ่มละ 1 ชุดเหมือนเดิม นักเรียนช่วยทำงานโดยแบ่งหน้าที่ แต่ละคน เช่น นักเรียนคนที่ 1 อ่านคำแนะนำคำสั่งหรือโจทย์ในการดำเนินงานนักเรียนคนที่ 2 ฟังขั้นตอนและรวบรวมข้อมูล นักเรียนคนที่ 3 ตรวจสอบคำตอบ เมื่อนักเรียนทำแต่ละข้อหรือแต่ละส่วนเสร็จแล้ว ให้นักเรียนหมุนเวียนเปลี่ยน หน้าที่กันในการทำโจทย์ข้อถัดไปทุกครั้งจนเสร็จแบบฝึกทั้งหมด

3. แต่ละกลุ่มส่งกระดาษคำตอบหรือผลงานเพียงชุดเดียวถือว่าเป็นผลงานที่สมาชิกทุกคนยอมรับ และเข้าใจแบบฝึกหรือการทำงานชิ้นนี้แล้ว

4. ตรวจสอบคำตอบหรือผลงานให้คะแนนด้วยกลุ่มเองหรือครูก็ได้ กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดจะได้รางวัล หรือติดประกาศไว้ในบอร์ด

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นความสามารถของนักเรียนในด้านต่างๆ ซึ่งเกิดจากนักเรียนได้รับประสบการณ์ จากกระบวนการเรียนการสอนของครู โดยครูต้องศึกษาแนวทางในการวัดและประเมินผล การสร้างเครื่องมือวัดให้มีคุณภาพนั้น ได้มีผู้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

สมพร เชื้อพันธ์ (2547: 53) สรุปว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงความสามารถ ความสำเร็จ และสมรรถภาพด้านต่างๆของผู้เรียนที่ได้จากการเรียนรู้อื่นเป็นผลมาจากการเรียนการสอน การฝึกฝน หรือ ประสบการณ์ของแต่ละบุคคลซึ่งสามารถวัดได้จากการทดสอบด้วยวิธีการต่าง ๆ

พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และ เพียวร์ ยินดีสุข (2548: 125) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ขนาดของความสำเร็จที่ได้จากกระบวนการเรียนการสอน

ปราณี กองจินดา (2549: 42) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถหรือ ความสำเร็จที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์ เรียนรู้ทางด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย และยังได้จำแนกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ตาม ลักษณะของวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดจากกระบวนการเรียนการสอน ที่จะทำให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และสามารถวัดได้โดยการแสดงออกมาทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

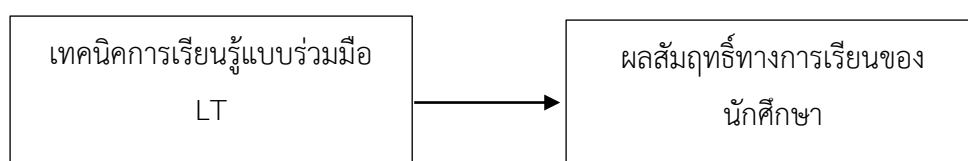
ดารุณี แก้วบุญเรือง (2560) ได้ศึกษา การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการจัดการ เรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ประกอบแบบฝึกทักษะ เรื่อง การบวก ลบ คูณ หารระคน กลุ่มสาระ การเรียนรู้คณิตศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้โดยการจัดการ เรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ประกอบแบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.96/79.23 ซึ่งสูงกว่า เกณฑ์ที่กำหนดไว้ ค่าดัชนีประสิทธิผลมีค่าเท่ากับ 0.6376 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการ เรียน คิดเป็นร้อยละ 63.76 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 และมีความพึงพอใจต่อการเรียนในระดับมาก

ชนินทร์ พุ่มบัณฑิต (2563) ได้ทำการศึกษาพัฒนาการผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยเทคนิค การสอนแบบร่วมมือ (Learning Together: LT) สำหรับการเรียนการสอนวิชาการคิดสร้างสรรค์และ นวัตกรรมทางธุรกิจในยุคไทยแลนด์ 4.0 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในเทคนิคการ

สอนแบบกลุ่มเรียนรู้ร่วมกัน (Learning Together: LT) โดยภาพรวมอยู่ในระดับ โดยเรียงมาก ระดับความพึงใจในแต่ละด้านจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ด้านเนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับเนื้อหาและแผนการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนมีความสุขได้เรียนรู้ร่วมกันและทำกิจกรรมในระดับมากที่สุด นักเรียนพอใจกับการเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนโดยเทคนิค Learning Together (LT) ในระดับมากที่สุด ด้านชุดกิจกรรม และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนเรียนรู้ นักเรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้นในระดับมากที่สุด

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 สาขาวิชา การบัญชี ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการบัญชีชั้นสูง2 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 1 ห้องเรียน นักศึกษาจำนวน 19 คน

กลุ่มตัวอย่าง ประชากรตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 สาขาวิชา การบัญชี ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการบัญชีชั้นสูง2 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 1 ห้องเรียน นักศึกษาจำนวน 19 คน โดยเลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือตามรูปแบบ STAD จำนวน 1 แผน ใช้เวลาในการสอน 12 ชั่วโมง ในรายวิชาการบัญชีชั้นสูง2
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในรายวิชาการบัญชีชั้นสูง เรื่องการแปลงค่ารายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศ ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี ที่สอนโดยใช้เทคนิคการสอนแบบร่วมมือวิธี LT

ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การใช้เทคนิคการสอนแบบร่วมมือวิธี LT ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1.1 ศึกษาวิธีการใช้เทคนิคการสอนแบบร่วมมือวิธี LT จากหนังสือ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2 วิเคราะห์เนื้อหาและกำหนดขอบเขตของเนื้อหา

1.3 กำหนดจุดประสงค์ทั่วไป จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม และคุณลักษณะที่ต้องการเน้น

1.4 กำหนดโครงสร้างเนื้อหาให้สอดคล้องกับจุดประสงค์และดำเนินการวิจัยตามลำดับของจุดประสงค์การเรียนรู้ ลำดับเนื้อหาและโครงสร้างที่กำหนดไว้

1.5 นำเนื้อหาที่จะใช้เทคนิคการสอนแบบร่วมมือวิธี LT ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาพิจารณา จำนวน 3 ท่าน ดังนี้

(1) อาจารย์มนัส ชินการณ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต

(2) ผศ.สายสมร สังข์เมฆ ผู้ประสานงานหลักสูตรสาขาวิชาการบัญชี คณะบัญชี มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ ศูนย์การศึกษานอกสถานที่ตั้งจังหวัดภูเก็ต

(3) ผศ.โสภภาพรณ ไชยพัฒน์ ผู้ประสานงานหลักสูตรสาขาวิชาการบัญชี คณะบัญชี มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ ศูนย์การศึกษานอกสถานที่ตั้งจังหวัดภูเก็ต

(4) ดังนั้นจะได้ค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน=0.78

2. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การแปลงค่ารายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศ ที่สอนโดยการใช้เทคนิคการสอนแบบร่วมมือวิธี LT

2.1 ศึกษาเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้องกับ เรื่อง การแปลงค่ารายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศ

2.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากหนังสือ ตำรา และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

2.3 วิเคราะห์เนื้อหาตามจุดประสงค์จากแผนการสอน

2.4 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ครอบคลุมเนื้อหาตามจุดประสงค์

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. นำเทคนิคการสอนแบบร่วมมือวิธี LT ไปใช้จริงกับนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี โดยดำเนินการดังนี้

1.1 ให้นักศึกษาศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้ของ รายวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 เรื่อง การแปลงค่ารายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศ

- 1.2 ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียน
 - 1.3 ให้นักศึกษาแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 6-7 คน ตามที่ครูได้คัดเลือกให้นักศึกษาตั้งชื่อกลุ่มอย่างสร้างสรรค์เพื่อสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้
 - 1.4 ครูตรวจสอบการฝึกปฏิบัติของนักศึกษาอย่างใกล้ชิด และทำการแก้ไขทันทีเมื่อพบว่านักศึกษาทำผิด เพื่อให้แก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ
 - 1.5 ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบหลังเรียน
2. ครูนำกระดาษคำตอบที่ได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) ไปตรวจให้คะแนนโดยข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิด ให้ 0 คะแนน

3. นำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) ไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน บุญชม ศรีสะอาด) 2543: 102-103)
2. เปรียบเทียบโดย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนสอบก่อนเรียนและคะแนนทดสอบหลังเรียน ในรายวิชาการบัญชีชั้นสูง2 เรื่องการแปลงค่ารายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศ ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี ที่สอนโดยการใช้เทคนิคการสอนแบบร่วมมือวิธี LT

คะแนน	ร้อยละ	μ	σ
คะแนนทดสอบก่อนเรียน	51.58	12.89	2.92
คะแนนทดสอบหลังเรียน	70.74	17.68	2.65

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ย 12.89 ($\sigma=2.92$) คิดเป็นร้อยละ 51.58 ส่วนผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย 17.68 ($\sigma=2.65$) คิดเป็นร้อยละ 70.74

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของคะแนนสอบก่อนเรียนและคะแนนทดสอบหลังเรียน ในรายวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 เรื่อง การแปลงค่ารายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศ ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี ที่สอนโดยการใช้เทคนิคการสอนแบบร่วมมือวิธี LT

คะแนน	μ	D
คะแนนทดสอบก่อนเรียน	12.89	
คะแนนทดสอบหลังเรียน	17.74	4.79

จากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียน ในรายวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 เรื่อง การแปลงค่ารายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศ ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี ที่สอนโดยการใช้เทคนิคการสอนแบบร่วมมือวิธี LT มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียน เท่ากับ 4.79

สรุปผลการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ เรื่องการแปลงค่ารายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศ ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือวิธี LT หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยคะแนนทดสอบก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ย 12.89 ($\sigma=2.65$) คิดเป็นร้อยละ 51.58 และคะแนนทดสอบหลังเรียน ค่าเฉลี่ย 17.68 ($\sigma=2.92$) คิดเป็นร้อยละ 70.74

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยที่ได้รับผู้วิจัยสามารถนำผลมาอภิปรายได้ดังนี้ จากการที่ครูผู้สอนได้นำวิธีการเรียนรู้ร่วมมือกัน (LT) มาใช้ในกระบวนการจัดการเรียนการสอนทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 ของนักศึกษาระดับ ปวส.2 สาขาวิชาการบัญชี สูงขึ้น เป็นไปตามเกณฑ์ที่ครูผู้สอนกำหนด เนื่องจากคะแนนทำแบบทดสอบก่อนเรียนของนักศึกษารายบุคคลก่อนการใช้การเรียนการสอนแบบ LT มีผลคะแนนน้อย และเมื่อหลังจากการใช้การเรียนการสอนแบบ LT ทำให้ผลคะแนนในรายวิชาบัญชีชั้นสูง 2 ดีขึ้น ทั้งนี้เพราะว่านักศึกษาได้ทำงานเป็นกลุ่มสมาชิกในกลุ่มและแต่ละคนมีความสามารถแตกต่างกัน ผู้เรียนแต่ละคนได้นำศักยภาพของตนมาเสริมสร้างความสำเร็จของกลุ่มเป็นการสอนที่มุ่งให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองหาคำตอบ และแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในแต่ละบทการเรียนมีการฝึกความรับผิดชอบการเป็นผู้นำ และผู้ตามในการทำงานกลุ่มการแสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในการทำงานทุกคนมีบทบาทหน้าที่ของตนเองซึ่งจะให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นในการเรียนกล้าแสดงออกกล้าแสดงความคิดเห็น มีน้ำใจ เอื้อเฟื้อต่อเพื่อนในกลุ่มยอมรับฟังความ

คิดเห็นของผู้อื่น จึงทำให้นักศึกษามีการตื่นตัวมีความรับผิดชอบต่อการเรียนของตนเองและของกลุ่ม ได้พัฒนาทักษะการคิดจากกระบวนการทำงานร่วมกันมีการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ความคิดเห็นซึ่งกันและกัน มีความสนุกสนานในการเรียนรู้ซึ่งในแต่ละขั้นตอนของการทำงานนักศึกษาแต่ละคนต้องมึบทบาทและใช้ความสามารถที่มีอยู่อย่างเต็มที่ที่มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันทั้งด้านความคิดและการกระทำส่งผลให้นักศึกษาสนิทสนมคุ้นเคยกัน กล่าวพูด กล่าวคุย กล่าวซักถาม และกล่าวแสดงความคิดเห็นเป็นกันเองทำให้เกิดสถานการณ์ของความร่วมมือกันอย่างแท้จริงนำไปสู่การเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สอดคล้องกับ ดารุณี แก้วบุญเรือง (2560) ได้ศึกษา การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ประกอบแบบฝึกทักษะ เรื่อง การบวก ลบ คูณ หารระคน กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ประกอบแบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.96/79.23 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ค่าดัชนีประสิทธิผลมีค่าเท่ากับ 0.6376 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียน คิดเป็นร้อยละ 63.76 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 และมีความพึงพอใจต่อการเรียนในระดับมาก

จากเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้นักศึกษามีผลการเรียนโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ LT มีพฤติกรรมการตั้งใจเรียนมากขึ้น และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ในการนำรูปแบบการเรียนรู้แบบ LT มาใช้ ครูผู้สอนควรทำการทบทวนเนื้อหาให้นักเรียนก่อน เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน
2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ LT โดยครูควรให้ความช่วยเหลือในขณะการจัดกิจกรรมให้ครบทุก ๆ กลุ่มเป็นการกระตุ้นให้นักศึกษาทุกคนมีส่วนร่วม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT โดยศึกษาตัวแปรอื่น ๆ เพิ่มเติม เช่น ความคงทนในการเรียน การคิดแก้ปัญหา เป็นต้น เพื่อนำข้อมูลมาพัฒนาการเรียนรู้อื่น
2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT กับเทคนิคการเรียนรู้อื่น เช่น ศึกษาการใช้ชุดกิจกรรมร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT

เอกสารอ้างอิง

- ชรินทร์ พุ่มบัณฑิต. (2563). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยเทคนิคการสอนแบบร่วมมือ (Learning Together: LT) สำหรับการเรียนการสอนวิชาการคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมทางธุรกิจ ในยุคไทยแลนด์ 4.0. คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- ดารุณี แก้วบุญเรือง. (2560). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ประกอบแบบฝึกทักษะ เรื่อง การบวก ลบ คูณ หารระคน กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ทีศนา แชมมณี. (2563). ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 24). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ปราณี กองจินดา. (2549). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์และทักษะการคิดเลขในใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบซิปปาโดยใช้แบบฝึกหัดที่เน้นทักษะการคิดเลขในใจกับ นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้คู่มือครู. วิทยานิพนธ์ ค.ม.(หลักสูตรและการสอน) มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และพะเยาว์ ยินดีสุข. (2548). วิธีวิทยาการสอนวิทยาศาสตร์ทั่วไป. กรุงเทพฯ: พัฒนา คุณภาพวิชาการ.
- วิภาพรรณ พินลา และวิภาดา พินลา. (2561). การจัดการเรียนรู้สังคมศึกษาในยุคศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมพร เชื้อพันธ์. (2547). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่3 โดยใช้วิธีการจัดการเรียนการสอน แบบสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองกับการจัดการเรียนการสอนตามปกติ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

ศึกษาผลสัมฤทธิ์การจัดกิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค STAD
เพื่อพัฒนาความรับผิดชอบด้านการส่งงานในรายวิชาการตลาดเบื้องต้น
ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด
วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต

A Study of the Achievements of Cooperative Group Activities Using the
STAD Technique. to Develop the Responsibility of Job Submission in
The Introductory Marketing Course of Students at The Vocational
Certificate Level (Vocational Certificate) Year 2 in Marketing,
Phuket Technology College

ศญานินท์ ท่าศรี¹

¹สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต, E-mail: sayanin@ptech.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังการจัด
จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD 2) เพื่อเปรียบเทียบความรับผิดชอบการส่งงาน ก่อนและ
หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD การวิจัยครั้งนี้ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ
กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัย
เทคโนโลยีภูเก็ต ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 1 ห้อง จำนวน 10 คน ผู้วิจัยเลือกกลุ่ม
ตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลเป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบบันทึก
พฤติกรรมความรับผิดชอบในการส่งงาน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน และสถิติทดสอบที

ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า นักเรียนชั้น
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ห้อง ชกต.2/1 ก่อนเรียนมีค่าคะแนนเท่ากับ 11.20 และหลังเรียนมีค่าคะแนน
เท่ากับ 18.40 และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนระหว่างก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียน
ของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความรับผิดชอบการส่งงาน พบว่า
นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ห้อง ชกต.2/1 ก่อนเรียนมีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 12.81 และหลัง
เรียนเท่ากับ 15.07 ตามลำดับและเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนใบ
งานหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้ร่วมมือแบบSTAD, ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Abstract

This research were aimed 1) to compare academic achievement. Before and after cooperative learning management with STAD techniques 2) to compare job delivery responsibilities Before and after cooperative learning management with STAD techniques, this research uses the model workshop research The sample group is a 2nd year professional diploma student in marketing. Phuket College of Technology, 1st semester, 2022 academic year, 1 room number, 10 people, researchers choose a specific sample. Tools for collecting data as a test measuring academic achievement and behavior recording, job delivery responsibility Statistics used in data analysis include average, standard deviation. And test statistics.

The research found that: 1) Achievement before school and after school found that students with a vocational certificate class, Chor. 2/1 Before studying, the score was equal to 11.20 and after school, the score was 18.40, and when comparing the scores between before and after school, it was found that the student's test scores were significantly higher than before studying at the level of .05. 2) The job delivery responsibility found that the vocational certificate class students, Chor.2/1 Before school, the average score was 12.81 and after school was 15.07 respectively, and when comparing between the scores before and after school, it was found that the student's post-graduate scores were significantly higher than before the school level. 05.

Keywords: collaborative learning management, cooperative learning theory, academic achievement

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบนั้นเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้สอนทุกคนจะต้องฝึกให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบผู้สอนควรมีการปรับเสริมกิจกรรมเข้ามาร่วมในกระบวนการจัดการเรียนการสอนเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จินตนา ศรีสุภางค์ (2552) “ครูควรเตรียมตัวให้พร้อมก่อนการสอน ใช้วิธีสอนหลาย ๆ วิธี ให้นักเรียนทำแบบฝึกมาก ๆ มีการทดสอบหลังเรียนเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียน ใช้กิจกรรมเพื่อการแข่งขันเพื่อเพิ่มความสนุกสนาน”

ปัญหาการจัดการเรียนการสอนที่ผ่านมาผู้วิจัยมักประสบปัญหา คือ ผู้เรียนขาดความรับผิดชอบในการส่งงานไม่มีความพร้อมในด้านการส่งงานตามที่คุณสอนได้สั่งไว้ ไม่ค่อยตั้งใจเรียน ชอบพูดคุยในขณะที่ผู้สอนทำการสอน บางคนก็นั่งเล่นโทรศัพท์มือถือ บางคนก็นั่งหลับในห้องเรียน ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าร้อยละ 60 ของคะแนนที่ได้ในรายวิชาการตลาดเบื้องต้นและผู้เรียนขาดแรงจูงใจในการเรียน และมีความรับผิดชอบต่อการส่งงานน้อย ซึ่งก่อให้เกิดผลเสียต่อตัวผู้เรียนในการเรียนรายวิชาการประชาสัมพันธ์ หากยังไม่ทำการแก้ไขปรับปรุงพฤติกรรมก็จะทำให้ผู้เรียนไม่ได้รับการพัฒนาเกี่ยวกับความรับผิดชอบในการส่งงาน

ประกอบกับในปี พ.ศ. 2560 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ตมีนโยบายให้ผู้สอนปรับเปลี่ยนการสอนเน้นการเรียนรู้มากกว่าการสอนแบบดั้งเดิม ลดการสอนแบบบรรยาย ให้ผู้สอนปรับเปลี่ยนบทบาทเป็นผู้ชี้แนะ ใช้รูปแบบการสอนแบบเน้นกิจกรรมที่ตัวผู้เรียน โดยเน้นว่าผู้เรียนจะทำอะไรได้ ไม่ใช่ผู้เรียนจะต้องรู้อะไรการสอนควรเน้นการฝึกฝนให้คิดวิเคราะห์อย่างสร้างสรรค์ ดังนั้นเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของวิทยาลัยดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหาดังกล่าวและหาแนวทางในการแก้ปัญหา และจากการสังเกตการสอนที่ผ่านมาพบว่ากลุ่มเพื่อน น่าจะมีบทบาทต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างมาก การเรียนรู้จากกันและกันของผู้เรียนน่าจะเกิดได้ดีเพราะภาษาที่ผู้เรียนใช้สื่อสารนั้นสื่อความเข้าใจกันได้ดี และการเรียนเป็นกลุ่มของผู้เรียนระหว่างผู้เรียนที่เรียนเก่งกับผู้เรียนที่เรียนอ่อน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นความรู้ซึ่งกันและกันจากการเรียนเป็นกลุ่มจะทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานในการเรียนทำให้อยากเรียนมากขึ้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค STAD (การแบ่งกลุ่มแบบกลุ่มสัมฤทธิ์ (Student-Teams Achievement Divisions) ตามแนวคิดของ สลาวิน Slavin (1990) เป็นการเรียนรู้ที่ผสมผสานระหว่างการเรียนรู้แบบร่วมมือ และการสอนแบบรายบุคคลเข้าด้วยกัน โดยแต่ละกลุ่มจะประกอบด้วย เด็กเก่ง ปานกลางและอ่อนอยู่ร่วมกัน เป็นวิธีการเรียนรู้ที่สนองความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยให้ผู้เรียนลงมือทำกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง ตามความสามารถจากแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมที่คุณสอนเตรียมให้ และเน้นส่งเสริมความร่วมมือภายในกลุ่ม เป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้ซึ่งกันและกันเป็นวิธีการทำงานร่วมกัน ซึ่งจะเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจและเรียนรู้ได้เร็วขึ้น และเกิดความคงทนในการเรียนรู้ได้ โดยเทคนิคดังกล่าวนี้ได้มีนักการศึกษาหลายท่านยอมรับแพร่หลายในวงการศึกษว่าเป็นแนวคิดที่สามารถนำมาปรับปรุงและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนได้ดีขึ้นจริง ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเทคนิคการสอนแบบใช้กิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการพึ่งพาอาศัยกันเกิดการเรียนรู้และปรับตัว ตามทฤษฎีนี้จะเน้นให้ผู้เรียนช่วยกันในการเรียนรู้มีการปรึกษาหารือกันการทำงานเป็นกลุ่มแบ่งหน้าที่ในการรับผิดชอบ

ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดที่จะจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ในรายวิชาการตลาดเบื้องต้น ตามแนวคิดของ ทิศนา แคมณี (2550) ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ คือการเรียนรู้แบบกลุ่มย่อยโดยสมาชิกมีความแตกต่างกันประมาณ 3-6 คน ช่วยกันเรียนรู้เพื่อไปสู่เป้าหมายของกลุ่ม ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเทคนิคการสอนแบบใช้กิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการพึ่งพาอาศัยกันเกิดการเรียนรู้และปรับตัว ตามทฤษฎีนี้จะเน้นให้ผู้เรียนช่วยกันในการเรียนรู้มีการปรึกษาหารือกันการทำงานเป็นกลุ่มแบ่งหน้าที่ในการรับผิดชอบ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ในรายวิชาการตลาดเบื้องต้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 2 ห้อง ชกต.2/1 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต
2. เพื่อเปรียบเทียบความรับผิดชอบการส่งงาน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ในรายวิชาการตลาดเบื้องต้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 2 ห้อง ชกต.2/1 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ในรายวิชาการตลาดเบื้องต้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 2 ห้อง ชกต.2/1 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. ความรับผิดชอบการส่งงานด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ในรายวิชาการตลาดเบื้องต้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 2 ห้อง ชกต.2/1 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

องค์ประกอบของการเรียนรู้ตามรูปแบบ เอส ที เอ ดี

สลาวิน (Slavin,1990) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของการเรียนรู้ตามรูปแบบ เอส ที เอ ดี ไว้ 5 ประการ ดังนี้

1. การนำเสนอบทเรียน (Class Presentation) ส่วนมากแล้วก็จะเป็นวิธีการสอนโดยตรงของครู โดยการบรรยาย การอภิปราย รวมไปถึงการนำเสนอสื่อต่าง ๆ การสอนแบบนี้จะแตกต่างจากการสอนโดยทั่วไป นั่นคือผู้เรียนจะต้องตระหนักอยู่เสมอว่าทุกคนจะต้องตั้งใจเรียนรู้อย่างแท้จริงระหว่างการเรียนการสอน เพราะการตั้งใจเรียนอย่างจริงจังจะช่วยให้คะแนนแบบทดสอบของพวกเขา

ดีขึ้น ส่งผลให้คะแนนของกลุ่มก็จะดีขึ้นด้วยซึ่งคะแนนจากการทดสอบของแต่ละคนจะเป็นตัวตัดสิน
คะแนนของกลุ่ม

2. การจัดกลุ่ม (Teams) การจัดกลุ่มผู้เรียนตามรูปแบบ เอส ที เอ ดี แต่ละกลุ่มจะประกอบ
ไปด้วยสมาชิก 4-6 คน ที่ความสามารถทางการเรียน เพศ สัญชาติ เชื้อชาติ หลังจากผู้เรียน
เรียนรู้จากการนำเสนอบทเรียนของครูแล้ว สมาชิกทุกคนในกลุ่มจะร่วมกันศึกษาปัจจัยกรรมและทำ
ความเข้าใจในเนื้อหาให้กระจ่าง โดยการเรียนรู้ร่วมกันในกลุ่ม การแบ่งกลุ่มลักษณะนี้ก็เพื่อช่วยกัน
เรียนรู้และให้มีความรู้สึกผูกพันซึ่งกันและกัน มีปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่ม

3. การทดสอบ (Quizzes) หลังจากทีครูได้นำเสนอบทเรียนไปแล้ว 1-2 คาบ ก็จะมีการทำ
การทดสอบผู้เรียนเป็นรายบุคคล โดยไม่เปิดโอกาสให้มีการปรึกษาหารือกันในขณะที่ทำการทดสอบ
ด้วยเหตุนี้ผู้เรียนแต่ละคนจึงต้องมีความรับผิดชอบต่อนตนเองในการรับรู้จากครูและเพื่อน

4. คะแนนพัฒนาเป็นรายบุคคล (Individual Improvement Scores) ซึ่งแนวคิดหลักของ
การให้คะแนนแบบนี้ก็เพื่อให้ผู้เรียนแต่ละคนบรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียน หรือเพื่อแสดงออกถึง
ความสามารถของตนเองให้ดีขึ้นกว่าเดิม ซึ่งผู้เรียนแต่ละคนสามารถที่จะทำคะแนนสูงสุดให้กับ
กลุ่มของตนได้ เพราะคะแนนพัฒนานี้ได้มาจากการเปรียบเทียบคะแนนที่ผู้เรียนทำแบบทดสอบได้
จากนั้นนำไปเปรียบเทียบกับคะแนนพื้นฐานของตนเองซึ่งคิดมาจากคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบที่
ผ่านมา

5. การตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม (Team Recognition) การที่กลุ่มจะได้รับรางวัลก็
ต่อเมื่อกลุ่มนั้นได้รับความสำเร็จเหนือกลุ่มอื่น ซึ่งจะตัดสินด้วยคะแนนที่ได้มาจากการทำแบบทดสอบ
ของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่ม แล้วคิดเป็นคะแนนพัฒนาของแต่ละคนและเฉลี่ยเป็นคะแนนของกลุ่ม

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเรียนแบบร่วมมือ

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือหรือแบบมีส่วนร่วม
หมายถึงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถต่างกัน ได้ร่วมมือกันทำงานกลุ่ม
ด้วยความตั้งใจและเต็มใจรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ในกลุ่มของตน ทำให้งานของกลุ่มดำเนินไปสู่
เป้าหมายของงาน

ไสว พักขาว (2544) ได้กล่าวถึง การเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ว่า การจัดการเรียนการสอนที่
ผู้สอนจัดให้ผู้เรียนซึ่งมีความสามารถแตกต่างกัน แบ่งเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4-6 คน เพื่อให้ผู้เรียนทำงาน
ร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีความรับผิดชอบในงานกลุ่มที่ได้รับมอบหมายเพื่อให้เกิดความสำเร็จ
ตามเป้าหมายของกลุ่ม

Skinner (ค.ศ. 1953) ทฤษฎีการเสริมแรง คือ สิ่งที่น่ามาใช้แล้วทำให้พฤติกรรมมีแนวโน้มจะ
เกิดขึ้นอีกหรือสิ่งที่น่ามาใช้แล้วทำให้มีการตอบสนอง เช่น คำชมเชย รางวัล เป็นต้น

ทิตินา แคมณี (2554) ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ คือการเรียนรู้แบบกลุ่มย่อยโดยสมาชิกมีความแตกต่างกันประมาณ 3-6 คน ช่วยกันเรียนรู้เพื่อไปสู่เป้าหมายของกลุ่มต่างคนต่างเรียนและร่วมมือช่วยกันในการเรียนรู้ มีการใช้กิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนพึ่งพาอาศัยกันในการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการสอนตามทฤษฎีนี้จะเน้นให้ผู้เรียนช่วยกันในการเรียนรู้มีการปรึกษาหารือกันการทำงานเป็นกลุ่มแบ่งหน้าที่ในการรับผิดชอบ

ทฤษฎีแรงจูงใจ (Motivation Theory) เป็นเทคนิคจูงใจในการเรียนแบบร่วมมือ โดยเน้นรางวัลเป็นโครงสร้างและเป้าหมายในการปฏิบัติที่มีลักษณะเฉพาะ 3 อย่างคือ การร่วมมือกันปรับปรุงเป้าหมายเฉพาะบุคคลการแข่งขันกันกำหนดเป้าหมายรายบุคคลและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

ทฤษฎีร่วมมือ เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของบุคคล การกำหนดหรือการสร้างสถานการณ์ ที่ทำให้เกิดการพึ่งพากันทางสังคมแบบใดแบบหนึ่ง ทำให้บุคคลมีปฏิสัมพันธ์กันตามรูปแบบที่ต้องการ

การศึกษาผลสัมฤทธิ์การจัดกิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค STAD เพื่อพัฒนาความรับผิดชอบด้านการส่งงานในรายวิชาการตลาดเบื้องต้นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต จำนวน 10 คน ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าและทำการทดลองตามรูปแบบทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือของ ทิตินา แคมณี และทฤษฎีการเสริมแรงของสกินเนอร์ซึ่งผู้วิจัยได้นำรูปแบบการทดลองมาปรับและใช้ในงานวิจัยของผู้วิจัย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

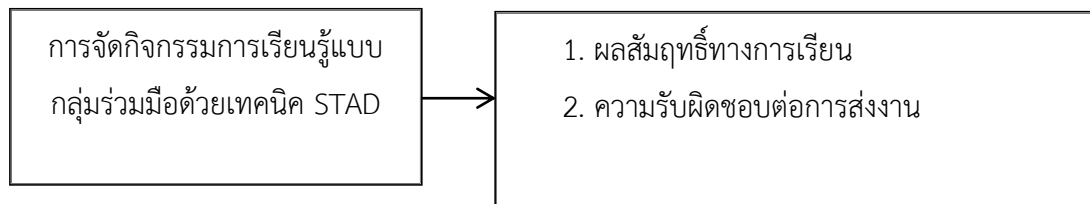
ชวนชอบ ธิยะห์ ลาตะ (2563) การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ เรื่องการถ่ายทอดพันธุกรรมของนักศึกษาระดับ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ STAD มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ของนักเรียน ปวช.3 2. เพื่อเปรียบเทียบคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแบบกลุ่มของนักเรียน ปวช.3 ผลการวิจัยสรุปว่า 1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่สอนวิทยาศาสตร์ เรื่องการถ่ายทอดพันธุกรรมนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ STAD พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 6.05 ส่วนผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 9.11 2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ เรื่องการถ่ายทอดพันธุกรรมนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ STAD พบว่าคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอยู่ 4.01 คะแนน

สุปรียา กันฤทธิ์ (2562) การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชา พลังงานและสิ่งแวดล้อม เรื่อง พลังงานทดแทน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2/4 ด้วยการเรียนการสอนแบบ กลุ่มร่วมมือ โดยใช้เทคนิค STAD จากผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ความรู้ด้านพลังงานและสิ่งแวดล้อม เรื่องพลังงานทดแทน หลังการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.38 คะแนน ซึ่งสูงกว่าก่อนเรียนโดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 8.26 คะแนน พบว่า การสอนด้วยวิธีการใช้การเรียนการ

สอนแบบกลุ่มร่วมมือ โดยใช้เทคนิค STAD ที่เน้นให้นักศึกษาทำงานเป็นกลุ่มมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นช่วยเหลือกันจะทำให้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสูงขึ้นกว่าการเรียนด้วยวิธีการแบบปกติสอดคล้องกับ แนวความคิดของ อามรณ์ ใจเที่ยง ที่กล่าวว่า เทคนิคกลุ่มผลสัมฤทธิ์ STAD เป็นการจัดการกิจกรรมใน การเรียนการสอนโดยจัดกลุ่มผู้เรียนที่มีสมาชิก กลุ่มละ 4-6คน โดยความสามารถทางการเรียน และเพศโดยผู้สอนจะทำการสอนหรือเสนอเนื้อหาของบทเรียนแก่นักศึกษาทั้งชั้นเรียนก่อน และมอบหมายให้แต่ละกลุ่มทำงานตามกำหนดวัตถุประสงค์ในแผนการจัดการเรียนรู้วิธีนี้ทำให้นักศึกษาให้สมาชิกกลุ่มเข้าใจเนื้อหาที่เรียนให้ได้มากที่สุดและนักศึกษาในทุก ระดับความสามารถ ในการเรียนพยายามที่จะทำคะแนนให้ได้สูงสุด เพื่อให้ได้คะแนนของกลุ่มอยู่ในเกณฑ์ที่ดี

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ตที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ตที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565

ห้อง ชกต.2/1 จำนวน 10 คน ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจากผู้ที่ทำข้อสอบได้คะแนนน้อย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือตามรูปแบบ STAD ในรายวิชาการตลาดเบื้องต้น
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน
3. แบบบันทึกพฤติกรรมความรับผิดชอบในการส่งงาน

ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือตามรูปแบบ STAD ในรายวิชาการตลาดเบื้องต้น
 - 1.1 ศึกษารายละเอียดของหลักสูตร คำอธิบายรายวิชา และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
 - 1.2 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือตามรูปแบบ STAD
2. ขั้นตอนการจัดทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 2.1 ศึกษาหลักสูตร เนื้อหา และวัตถุประสงค์ของบทเรียนจากแผนการสอน
 - 2.2 ออกข้อสอบให้ครอบคลุมเนื้อหาวัตถุประสงค์การเรียนรู้ จากนั้นนำข้อสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา
 - 2.3 นำข้อสอบไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ และนำข้อสอบที่ได้แก้ไขแล้วไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการตลาดเบื้องต้น
3. แบบบันทึกพฤติกรรมความรับผิดชอบในการส่งงาน
 - 3.1 ศึกษาหลักสูตร เนื้อหา และวัตถุประสงค์ของบทเรียนจากแผนการสอน
 - 3.2 ออกข้อสอบให้ครอบคลุมเนื้อหาวัตถุประสงค์การเรียนรู้ จากนั้นนำข้อสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา
 - 3.3 นำข้อสอบไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ และนำข้อสอบที่ได้แก้ไขแล้วไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการตลาดเบื้องต้น

ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือและวิธีการตรวจสอบคุณภาพ

1. ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นซึ่งประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือตามรูปแบบ STAD ในรายวิชาการตลาดเบื้องต้น แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน และ แบบบันทึกพฤติกรรมความรับผิดชอบในการส่งงาน ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน อาจารย์มนัส ชินการณ์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต อาจารย์บุญพา คำวิเศษณ์ หัวหน้างานวิชาการ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้งภูเก็ต และอาจารย์เศรษฐวิรุทธิ์ คงกะพันธ์ หัวหน้างานกิจการนิสิตและงานวิจัยตรวจสอบเครื่องมือพร้อมพิจารณาลงความเห็นให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น จากนั้นผู้วิจัยได้นำข้อเสนอแนะดังกล่าวมาปรับปรุงเครื่องมือให้มีความสมบูรณ์เพิ่มขึ้นสามารถนำไปใช้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง
2. จากนั้นผู้วิจัยได้นำข้อเสนอแนะดังกล่าวมาปรับปรุงเครื่องมือให้มีความสมบูรณ์เพิ่มขึ้นสามารถนำไปใช้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถามแต่ละข้อว่ามีความสอดคล้องหรือไม่ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา ดังนี้
 - +1 หมายถึง มั่นใจว่าแบบสัมภาษณ์มีความสอดคล้อง
 - 0 หมายถึง ไม่มั่นใจว่าแบบสัมภาษณ์มีความสอดคล้อง
 - 1 หมายถึง มั่นใจว่าแบบสัมภาษณ์ไม่มีความสอดคล้อง

3. ดำเนินการทดลอง มี 1 หน่วยการเรียนรู้ ดำเนินการ รวม 12 ชั่วโมง วิเคราะห์เนื้อหา
รายวิชาการตลาดเบื้องต้น กำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมให้ครอบคลุม 3 ด้าน คือ ด้านความรู้
ความจำ ด้านความเข้าใจ และด้านการนำไปใช้ นำข้อสอบที่สร้างขึ้น เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อ
ตรวจสอบและหาคุณภาพด้านต่าง ๆ ของข้อสอบ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา โดยค่าดัชนี
ความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบ (IOC) ของข้อสอบจะต้องมีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5
ขึ้นไป จึงจะนำไปใช้ได้ ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อสอบ มีค่าเท่ากับ 0.67-1.00

4. ทดลองใช้ข้อสอบ กับผู้เรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 7 คน และหาประสิทธิภาพของ
แบบทดสอบ E_1 เท่ากับ 80.85

5. สร้างข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการตลาดเบื้องต้น ชนิด 4 ตัวเลือกให้สอดคล้อง
กับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม จำนวน 30 ข้อ ต้องการใช้จริงจำนวน 20 ข้อ นำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง
โดยให้ค่าดัชนีความสอดคล้อง มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ซึ่งแสดงว่าแบบทดสอบมีความเที่ยงตรงเชิง
เนื้อหา ส่วนแบบทดสอบที่มีค่าสอดคล้องน้อยกว่า 0.5 ต้องนำมาปรับปรุงแก้ไข หรือตัดออก ผลการ
ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา IOC มีค่าเท่ากับ 0.67-1.00

5.1 นำแบบทดสอบที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วคัดเลือกข้อสอบให้ได้ 20 ข้อ ไปทดลอง
กับผู้เรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง 7 คน ที่เคยเรียนวิชาหลักการตลาดดังกล่าวมาแล้ว นำผลที่ได้มา
ตรวจสอบให้คะแนน หาประสิทธิภาพของแบบทดสอบ เท่ากับ 82.14

5.2 นำข้อสอบที่คัดเลือกฉบับเดียวกันจำนวน 20 ข้อ จัดทำเป็นแบบทดสอบวัดสัมฤทธิ์
ทางการเรียนฉบับจริง เพื่อนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอน/วิธีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดลำดับการเก็บรวบรวมข้อมูลออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ระยะเวลา

การทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ผู้วิจัยสอน 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง
รวม 12 ชั่วโมง

2. ขั้นตอนเตรียมผู้เรียนก่อนสอน

2.1 แบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ผู้เรียนแต่ละกลุ่มมีความสามารถต่างกัน
เก่ง ปานกลาง อ่อน คะแนนที่ใช้เป็นเกณฑ์แบ่ง คือ คะแนนการทดสอบก่อนเรียน วิชาการตลาดเบื้องต้น

2.2 ทดสอบผู้เรียนทุกคนด้วยแบบทดสอบและให้คะแนนจากใบงานที่ผู้สอนมอบหมายให้
จำนวน 2 ใบงาน

3. ขั้นตอนการการสอน

ผู้วิจัยจัดการเรียนการสอนทั้งชั้นเรียน โดยใช้แผนการสอนวิชาการตลาดเบื้องต้น โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ STAD เป็นการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ที่พัฒนาโดย Robert Slavin แห่งมหาวิทยาลัย John Hopkins ซึ่งมีรายละเอียดของส่วนประกอบด้วย 5 ส่วน ดังนี้

3.1 การนำเสนอบทเรียนต่อผู้เรียนทั้งชั้น

เป็นขั้นตอนการสอน ผู้สอนทบทวนเนื้อหาบทเรียนเดิม และนำเสนอเนื้อหาบทเรียนใหม่ มีการแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้และทำกิจกรรมร่วมกันทั้งชั้นเรียน ซึ่งกิจกรรม โดยผู้สอนให้ผู้เรียนทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test)

3.2 การเรียนกลุ่มย่อย

เป็นการทำกิจกรรมระหว่างการเรียน การให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มทำใบงานตามที่ผู้วิจัยกำหนด โดยผู้เรียนเข้ากลุ่มตามที่คุณสอนจัดไว้ กลุ่มละ 5 คน แต่ละกลุ่มประกอบด้วย เก่ง ปานกลาง อ่อน ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะได้ฝึกเกี่ยวกับความรับผิดชอบในการส่งงาน สมาชิกช่วยกันดูแลให้สมาชิกในกลุ่มได้ส่งงานตามที่คุณวิจัยกำหนด

3.3 การทำแบบทดสอบรายบุคคล

เป็นกิจกรรมหลังการเรียน ซึ่งขั้นตอนนี้ผู้เรียนแต่ละคนต้องทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจ โดยไม่มีการช่วยเหลือกันเหมือนตอนปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มย่อย จากนั้นผู้สอนตรวจคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบ สรุปและประเมินผล

3.4 การคิดคะแนนความก้าวหน้าของสมาชิกแต่ละคน

4. ขั้นหลังการสอน

หลังสิ้นสุดการทดลองจัดการเรียนการสอนด้วยเทคนิค STAD ผู้วิจัยดำเนินการให้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดทำแบบทดสอบ (Post-test) วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อวัดทักษะความรับผิดชอบในการเรียนรายวิชาการตลาดเบื้องต้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

มีการวิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้

1. วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของผู้เรียน โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบที

2. วิเคราะห์ความรับผิดชอบการส่งงานของผู้เรียน โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบที

3. นำผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลมาสรุปผลและอภิปราย

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD

การทดสอบ	N	\bar{X}	SD	\bar{D}	SD	t	Sig.(1-tailed)
ก่อนเรียน	10	11.20	2.201				
หลังเรียน	10	18.40	1.075	7.20	2.82	8.07*	0.0000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่า การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ห้อง ชกต.2/1 มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 11.20 และ 18.40 ตามลำดับและเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความรับผิดชอบการส่งงาน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD

การทดสอบ	N	\bar{X}	SD	\bar{D}	SD	t	Sig.(1-tailed)
ก่อนเรียน	10	12.81	1.82				
หลังเรียน	10	15.07	2.42	2.26	2.33	5.04*	0.0000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนความรับผิดชอบการส่งงาน ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ห้อง ชกต.2/1 มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 12.81 และ 15.07 ตามลำดับและเมื่อเปรียบเทียบความรับผิดชอบการส่งงานก่อนและหลัง พบว่า คะแนนความรับผิดชอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ห้อง ชกต.2/1 ก่อนเรียนมีค่าคะแนนเท่ากับ 11.20 และหลังเรียนมีค่าคะแนนเท่ากับ 18.40 และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนระหว่างก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความรับผิดชอบการส่งงาน พบว่า นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ห้อง ชกต.2/1 ก่อนเรียนมีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 12.81 และหลังเรียนเท่ากับ 15.07 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากสมมติฐานข้อที่ 1 ผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือตามรูปแบบ STAD หลังเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนใช้รูปแบบ STAD โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตรงกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้ที่เรียนเก่งสามารถให้คำแนะนำและคำปรึกษาแก่ผู้เรียนที่อ่อนกว่าอีกทั้งสมาชิกภายในกลุ่มยังคอยตักเตือนและให้คำปรึกษาในการเรียน ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือของ อารมณ์ ใจเที่ยง (2550) ได้กล่าวว่า “การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือหรือแบบมีส่วนร่วม หมายถึงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถต่างกัน ได้ร่วมมือกันทำงานกลุ่มด้วยความตั้งใจและเต็มใจรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ในกลุ่มของตน ทำให้งานของกลุ่มดำเนินไปสู่เป้าหมายของงาน” และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุปรียา กันฤทธิ (2562) การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาพลังงานและสิ่งแวดล้อม เรื่อง พลังงานทดแทน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2/4 ด้วยการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ โดยใช้เทคนิค STAD จากผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ความรู้ด้านพลังงานและสิ่งแวดล้อม เรื่องพลังงาน ทดแทน หลังการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.38คะแนน ซึ่งสูงกว่าก่อนเรียนโดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 8.26คะแนน พบว่าการสอนด้วยวิธีการใช้การเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ โดยใช้เทคนิค STAD ที่เน้นให้นักศึกษาทำงานเป็นกลุ่มมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นช่วยเหลือกันจะทำให้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสูงขึ้นกว่าการเรียนด้วยวิธีการแบบปกติสอดคล้องกับ แนวความคิดของ อารมณ์ ใจเที่ยง ที่กล่าวว่า เทคนิคกลุ่มผลสัมฤทธิ์ STAD เป็นการจัดกิจกรรมในการเรียนการสอนโดยจัดกลุ่มผู้เรียนที่มีสมาชิก กลุ่มละ 4-6คน โดยละความสามารถทางการเรียน และเพศโดยผู้สอนจะทำการสอนหรือเสนอเนื้อหาของบทเรียนแก่นักศึกษาทั้งชั้นเรียนก่อน และมอบหมายให้แต่ละกลุ่มทำงานตามกำหนดวัตถุประสงค์ในแผนการจัดการเรียนรู้วิธีนี้ทำให้ นักศึกษาให้สมาชิกกลุ่มเข้าใจเนื้อหาที่เรียนให้ได้มากที่สุดและนักศึกษาในทุกระดับความสามารถ ในการเรียนพยายามที่จะทำคะแนนให้ได้สูงสุด เพื่อให้ได้คะแนนของกลุ่มอยู่ในเกณฑ์ที่ดี

สมมติฐานข้อที่ 2 การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือตามรูปแบบ STAD หลังเรียนมีผลต่อความรับผิดชอบในการส่งงานของผู้เรียนสูงกว่าก่อนใช้รูปแบบ STAD ตรงกับสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าได้รับแรงกระตุ้นจากสมาชิกในกลุ่ม เนื่องจากกลัวว่าตัวเองและสมาชิกภายในกลุ่ม

จะไม่ได้คะแนนความก้าวหน้า และการได้รับการยกย่อง จากเกณฑ์ที่ผู้สอนได้กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของต่วนซอบารีย๊ะห์ ลาเตะ (2563) การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ เรื่องการถ่ายทอดพันธุกรรมของนักศึกษาระดับ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ STAD มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ของนักเรียน ปวช.3 2. เพื่อเปรียบเทียบคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแบบกลุ่มของนักเรียน ปวช.3 ผลการวิจัยสรุปว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่สอนวิทยาศาสตร์ เรื่องการถ่ายทอดพันธุกรรมนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ STAD พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 6.05 ส่วนผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 9.11 2) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ เรื่องการถ่ายทอดพันธุกรรมนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ STAD พบว่าคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียน อยู่ 4.01 คะแนน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ผู้สอนได้รูปแบบการสอนและวิธีการจัดการเรียนรู้ที่สามารถพัฒนาผู้เรียนและแก้ไขปัญหาของผู้เรียนโดยใช้จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือตามรูปแบบ STAD
2. ผู้เรียนสามารถพัฒนาความรับผิดชอบด้านการส่งงานผ่านกิจกรรมความร่วมมือจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือตามรูปแบบ STAD

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำผลการวิจัยไปพัฒนาและทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มอื่นๆ เพื่อพัฒนาและแก้ปัญหาทางด้านการเรียนให้กับผู้เรียน
2. ผู้สอนควรหาสื่อการสอนที่ทันสมัยเพื่อควบคู่กับการทำวิจัยเพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน

เอกสารอ้างอิง

- จินตนา ศรีสุภาวงศ์. (2552). **เทคนิควิธีการสอน**. ค้นเมื่อวันที่ 19 มกราคม 2565, จาก <http://sty.ac.th>
- ต่วนซอบารีย๊ะห์ ลาเตะ. (2563). **การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์เรื่องการถ่ายทอดพันธุกรรมของนักศึกษาระดับโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบSTAD**. ค้นเมื่อวันที่ 20 มกราคม 2565, จาก <https://km.pkaset.ac.th/uploads/006.pdf>

- ทิศนา แคมณี (2554). **ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิศนา แคมณี. (2550). **รูปแบบการเรียนการสอนที่หลากหลาย**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สกินเนอร์. **ทฤษฎีเสริมแรง**. ค้นเมื่อวันที่ 19 มกราคม 2565, จาก <http://sites.google.com>
- สลาวิน. (Slavin, 1990). **องค์ประกอบของการเรียนรู้ตามรูปแบบ เอส ที เอ ดี**. ค้นเมื่อวันที่ 19 มกราคม 2556, จาก https://archive.lib.cmu.ac.th/full/T/2547/emath0447pk_ch2.pdf
- สุปรียา กันฤทธิ. (2562). **การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการศึกษพลังงานและสิ่งแวดล้อมเรื่อง พลังงานทดแทน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่2/4 ด้วยการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ โดยใช้เทคนิค STAD .** ค้นเมื่อวันที่ 20 มกราคม 2565, จาก http://www.thaischool.in.th/_files_school/41110002/workteacher/41110002_1_20210310-201108.pdf
- ไสว พักขาว. (2544). **การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นกลาง**. กรุงเทพฯ: เอมพันธ์.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2550). **ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ**. ค้นเมื่อวันที่ 19 มกราคม 2556, จาก <http://pvca-ri.com>

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการใช้แป้นพิมพ์ โดยใช้ชุดโปรแกรมฝึกพิมพ์

วิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพของนักเรียนระดับ ปวช.2

สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต

Keyboard Skills Achievement by Using the Computer and Information Technology Training Program for Careers of Vocational Students Level 2nd in the Field of Hotel Management Phuket Technology College

เจนจิรา ปลอดภัย¹

¹สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต, E-mail: jenjeera@ptech.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของชุดโปรแกรมฝึกพิมพ์มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ตามทักษะการใช้แป้นพิมพ์โดยใช้ชุดโปรแกรมฝึกพิมพ์ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียน ประชากรตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยเป็นนักเรียนระดับ ปวช.2 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ที่ขาดทักษะการใช้แป้นพิมพ์ จำนวน 52 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ชุดโปรแกรมฝึกพิมพ์ โปรแกรมฝึกพิมพ์สัมผัส และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบที

ผลการวิจัย พบว่า 1) ประสิทธิภาพของชุดโปรแกรมฝึกพิมพ์ วิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ เท่ากับ 82.35/84.40 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการใช้แป้นพิมพ์โดยใช้ชุดโปรแกรมฝึกพิมพ์ โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองสูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนการทดลอง ค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนการทดลอง=5.91 หลังการทดลอง=8.44 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ทักษะการใช้แป้นพิมพ์, ชุดโปรแกรมฝึกพิมพ์

Abstract

The objectives of the research were 1) to study the effectiveness of the typing training program according to the 80/80 criterion 2) to compare the results of

keyboarding skills using the typing training program before and after studying of students. The sample population used in the research is Vocational Certificate level 2 students in the field of hotel management. Phuket Technology College There were 52 people who lacked keyboard skills. The research tools included a typing training program set. Touch typing training program and academic achievement tests Data were analyzed using mean statistics. standard deviation and t-test statistics” => In English abstracts, μ is used to represent the mean, and σ is used to represent the standard deviation. Because the researcher uses the population for research.

The results of the research found that: 1) The efficiency of the training program Computer and Information Technology for occupation is 82.35/84.40 which is higher than 80/80 criteria. 2) Academic achievement in keyboarding skills using a typing training program. The average of the academic achievement scores after the experiment was higher than the average of the scores before the experiment. The mean score before the experiment=5.91, after the experiment=8.44. There was a significant increase in academic achievement at the .01 level.

Keywords: academic achievement, keyboard skills, typing practice program

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เข้าสู่ปัจจุบันศตวรรษที่ 21 ที่เน้นความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเป็นอย่างมาก ทั้งการติดต่อสื่อสาร อุตสาหกรรม การโทรคมนาคม และสิ่งหนึ่งที่สำคัญ คือ คอมพิวเตอร์ คอมพิวเตอร์เป็นปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้มนุษย์มีความเจริญก้าวหน้า ประโยชน์ของคอมพิวเตอร์มีมากมายทั้งในด้านการศึกษา ด้านการสืบค้นข้อมูล ด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านการบันเทิง และโดยเฉพาะในด้านของธุรกิจและสิ่งสำคัญที่จะทำให้คอมพิวเตอร์ทำงานได้ คือ อุปกรณ์สำหรับป้อนข้อมูล หรือคีย์บอร์ด

ในการจัดการเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ พบว่าปัญหาหลักในการใช้คอมพิวเตอร์ของนักเรียน คือ การที่นักเรียนขาดทักษะพื้นฐานในการพิมพ์ที่ถูกต้อง นักเรียนไม่สามารถพิมพ์สัมผัสตามหลักของการใช้แป้นพิมพ์ที่ถูกต้อง ตลอดจนขาดพื้นฐานในการใช้แป้นพิมพ์ ทำให้การจัดการเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพเกิดปัญหา การทำงานของนักเรียนในการใช้คอมพิวเตอร์เป็นไปได้ช้า เมื่อมีการปฏิบัติงานต่าง ๆ เพราะแป้นพิมพ์เป็นตัวกลางในการติดต่อระหว่างเครื่องคอมพิวเตอร์กับผู้ใช้ เมื่อนักเรียนขาดทักษะในการใช้แป้นพิมพ์ จึง

ทำให้เกิดปัญหาในการใช้งานคอมพิวเตอร์ ผู้สอนจึงต้องพัฒนาวิธีการสอนเพื่อแก้ปัญหาและมีเทคนิคการสอนที่ดีมีประสิทธิภาพ เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีการเรียนรู้ที่หลากหลาย มีการทำงานที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น อีกทั้งนักเรียนยังได้รับความรู้อย่างกว้างขวางและทันต่อเหตุการณ์ในปัจจุบัน ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 หมวด 4 แนวการจัดการศึกษามาตรา 22 และมาตรา 24 ให้มีการจัดการศึกษาแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยถือผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ จากพระราชบัญญัติครูจึงจำเป็นต้องมีบทบาทที่เปลี่ยนไป โดยเฉพาะต้องมีการจัดกิจกรรมและเทคนิควิธีสอนอย่างหลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนทุกคนมีความรู้ ความสามารถ ทำได้ตามศักยภาพของเรา ใน การนี้ ทางวิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต มีนโยบายให้ครูผู้สอนนำวิจัยในชั้นเรียนไปใช้แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นใน ระหว่างการเรียน เพื่อลดปัญหาด้านการเรียน นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ตลอดจนเพื่อ พัฒนาระบบการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการใช้แป้นพิมพ์ โดยใช้ชุดโปรแกรมฝึกพิมพ์ วิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ ของนักเรียนระดับ ปวช.2 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ปีการศึกษา 2565 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 52 คน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทักษะในการใช้แป้นพิมพ์ ซึ่งเป็น พื้นฐานของการใช้งานคอมพิวเตอร์ สามารถนำความรู้ทักษะไปใช้เป็นพื้นฐานในการเรียนวิชา คอมพิวเตอร์

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของชุดโปรแกรมฝึกพิมพ์มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ตามทักษะการใช้แป้นพิมพ์โดยใช้ชุดโปรแกรมฝึกพิมพ์ ก่อน เรียนและหลังเรียนของนักเรียน

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ตามทักษะการใช้แป้นพิมพ์โดยใช้ชุดโปรแกรมฝึกพิมพ์ของนักเรียนหลังเรียนสูง กว่าก่อนเรียน

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและกรอบแนวคิดในการวิจัย

ความหมายของแป้นพิมพ์

แป้นพิมพ์ คือ เป็นอุปกรณ์สำหรับนำเข้าสู่ข้อมูลพื้นฐาน ทำหน้าที่เชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับระบบคอมพิวเตอร์ โดยส่งคำสั่งหรือข้อมูลจากผู้ใช้ไปสู่หน่วยประมวลผลในระบบคอมพิวเตอร์ ภายในแป้นพิมพ์จะมีแผงวงจรหลักที่จะประกอบด้วยชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์จำนวนมาก ซึ่งมีลักษณะเป็นแผ่นบาง ๆ ที่ถูกฉาบด้วยหมึกที่เป็นตัวนำไฟฟ้า เมื่อถูกกดจนติดกันก็จะมีกระแสไฟฟ้าไหลในตัววงจร เมื่อผู้กดแป้นใดแป้นหนึ่ง ข้อมูลในรูปแบบของสัญญาณไฟฟ้าจากแป้นกดแต่ละแป้นจะถูกเทียบรหัส (Scan Code) กับรหัสมาตรฐานของแต่ละแป้นที่กด เพื่อเปลี่ยนให้เป็นตัวอักษร ตัวเลข หรือสัญลักษณ์ไปแสดงบนจอภาพ

การใช้แป้นพิมพ์

แป้นพิมพ์เป็นอุปกรณ์ที่นำเข้าสู่ข้อมูลเพื่อสั่งให้หน่วยประมวลผลกลาง (CPU) ดำเนินการและแสดงผลออกทางจำภาพ (Monitor) แป้นพิมพ์ของเครื่องคอมพิวเตอร์มีลักษณะคล้าย ๆ กับแป้นพิมพ์ของเครื่องพิมพ์ดีด กล่าวคือ มีแต่ละแป้นพิมพ์ตัวอักษรแถบบนหรือแถวล่างได้ แต่แป้นพิมพ์ของเครื่องคอมพิวเตอร์จะมีปริมาณ 101-104 แป้น แป้นพิมพ์ที่เพิ่มขึ้นมาทำหน้าที่ต่าง ๆ กัน

แบ่งกลุ่มแป้นพิมพ์ที่ใช้พิมพ์คอมพิวเตอร์ออกได้เป็น 3 กลุ่ม คือ

1. เครื่องหมาย มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษหรือเรียกว่าแป้นตัวอักษร กล่าวคือ พิมพ์ตัวอักษร ก-ฮ และพิมพ์ตัวอักษร A-Z
2. กลุ่มแป้นพิมพ์ที่ใช้แสดงหน้าที่พิเศษ หรืออาจเรียกว่าเป็นกลุ่ม Function Key มีตัวอักษร F1-F12 กำกับ สำหรับเขียนด้วยคำสั่งอย่างใดอย่างหนึ่งอยู่กับโปรแกรม
3. กลุ่มแป้นพิมพ์ที่ใช้พิมพ์จำนวนเลข หรือเรียกว่า Numeric Key พิมพ์เลข 1-10 และเครื่องหมาย +-

การเขียนจดหมายหรือคำนวณข้อมูลตัวเลข แป้นพิมพ์แป้นวิธีการหลักในการใส่ข้อมูลลงในคอมพิวเตอร์ความสามารถใช้แป้นพิมพ์ในการควบคุมคอมพิวเตอร์ การเรียนรู้ที่จะใช้คำสั่ง (ชุดคำสั่งที่ส่งไปยังคอมพิวเตอร์ของคุณ) บนแป้นพิมพ์ง่าย ๆ เพียงไม่กี่คำสั่ง จะช่วยการทำงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น มีรายละเอียด ดังนี้

การจัดกลุ่มแป้นต่าง ๆ

แป้นบนแป้นพิมพ์แบ่งออกได้เป็นหลายกลุ่มตามการใช้งาน

แป้นตัวพิมพ์ (ตัวเลขและตัวอักษร) แป้นเหล่านี้ประกอบด้วยตัวอักษร ตัวเลข เครื่องหมายวรรคตอนและแป้นสัญลักษณ์ แบบเดียวกันที่พบบนเครื่องพิมพ์ดีดแบบดั้งเดิม

แป้นควบคุม แป้นเหล่านี้ใช้เดี่ยวหรือใช้ร่วมกันแป้นอื่นเพื่อดำเนินการบางอย่าง แป้นควบคุมที่ใช้บ่อยที่สุดคือแป้น Ctrl, Alt, แป้นโลโก้ Windows Esc

แป้นฟังก์ชัน แป้นฟังก์ชันใช้เพื่อดำเนินการงานที่เฉพาะเจาะจง แป้นเหล่านี้มีชื่อว่า F1, F2, F3 และต่อไปจนถึง F12 ฟังก์ชันการทำงานของแป้นเหล่านี้จะแตกต่างกันไปในแต่ละโปรแกรม

แป้นนำทาง แป้นเหล่านี้ใช้สำหรับย้ายไปมาทั่วทั้งเอกสารหรือเว็บเพจ และใช้สำหรับการแก้ไขข้อความ ซึ่งประกอบด้วยแป้นลูกศร ,Home, End, Page, Up, Page Down, Delete และ Insert

แป้นพิมพ์ตัวเลข ช่วยให้คุณใส่ตัวเลขได้อย่างรวดเร็ว แป้นเหล่านี้อยู่ด้วยกันเป็นกลุ่มเหมือนเครื่องคิดเลขหรือเครื่องบวกเลข

แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประเภทที่ครูสร้างมีหลายแบบ แต่ที่นิยมใช้มี 6 แบบ ดังนี้

1. ข้อสอบอัตนัยหรือความเรียง (Subjective or Essay test) เป็นข้อสอบที่มีเฉพาะคำถามแล้วให้นักเรียนเขียนตอบอย่างเสรี เขียนบรรยายตามความรู้และเขียนข้อคิดเห็นของแต่ละคน
2. ข้อสอบแบบกาถูก-ผิด (True-false test) คือข้อสอบแบบเลือกตอบที่มี 2 ตัวเลือกแต่ตัวเลือกดังกล่าวเป็นแบบคงที่และมีความหมายตรงกันข้าม เช่น ถูก-ผิด ใช่-ไม่ใช่ จริง-ไม่จริง เหมือนกัน-ต่างกัน
3. ข้อสอบแบบเติมคำ (Completion test) เป็นข้อสอบที่ประกอบด้วยประโยค หรือข้อความที่ยังไม่สมบูรณ์แล้วให้ตอบเติมคำหรือประโยค หรือข้อความลงในช่องว่างที่เว้นไว้นั้นเพื่อให้มีความสมบูรณ์และถูกต้อง
4. ข้อสอบแบบตอบสั้นๆ (Short answer test) เป็นข้อสอบที่คล้ายกับข้อสอบ แบบเติมคำ แต่แตกต่างกันที่ข้อสอบแบบตอบสั้นๆเขียนเป็นประโยคคำถามสมบูรณ์ (ข้อสอบเติมคำเป็นประโยค หรือข้อความที่ยังไม่สมบูรณ์) แล้วให้ผู้ตอบเขียนตอบ คำตอบที่ต้องการจะสั้นและกะทัดรัดได้ใจความสมบูรณ์ไม่ใช่เป็นการบรรยายแบบข้อสอบอัตนัยหรือความเรียง
5. ข้อสอบแบบจับคู่ (Matching test) เป็นข้อสอบแบบเลือกตอบชนิดหนึ่งโดยมีคำหรือข้อความแยกออกจากกันเป็น 2 คู่แล้วให้ผู้ตอบเลือกจับคู่ว่าแต่ละข้อความในชุดหนึ่งจะคู่กับคำหรือข้อความใดในอีกชุดหนึ่งซึ่งมีความสัมพันธ์กันอย่างไรอย่างหนึ่งตามที่ผู้ออกข้อสอบกำหนดไว้
6. ข้อสอบแบบเลือกตอบ (Multiple choice test) คำถามแบบเลือกตอบโดยทั่วไปจะประกอบด้วย 2 ตอน คือ ตอนนำหรือคำถาม (Stem) กับตอนเลือก (Choice) ในตอนเลือกนั้นจะประกอบด้วยตัวเลือกที่เป็นคำตอบถูกและตัวเลือกลวง ปกติจะมีคำถามที่กำหนดให้พิจารณา แล้วหา

ตัวเลือกที่ถูกต้องมากที่สุดเพียงตัวเลือกเดียวจากตัวเลือกอื่น ๆ และคำถามแบบเลือกตอบที่ตินิยมใช้
ตัวเลือกที่ใกล้เคียงกัน

ดังนั้นในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จึงเป็นวิธีการวัดประเมินผลการ
เรียนรู้วิทยาศาสตร์ซึ่งมีการสร้างแบบทดสอบหลากหลายได้แก่ ข้อสอบอัตนัยหรือความเรียงข้อสอบ
แบบกาถูกกาผิด ข้อสอบแบบเติมคำ ข้อสอบแบบตอบสั้นๆ ข้อสอบแบบจับคู่ และข้อสอบแบบ
เลือกตอบ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบเลือกตอบเนื่องจาก
เป็นแบบทดสอบที่สามารถวัดพฤติกรรมทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านความเข้าใจ ด้านการ
นำไปใช้ ด้านการวิเคราะห์ ด้านการสังเคราะห์และด้านการประเมินค่า

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกวัฒน์ ชยันตร์สุภาพ (2563: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการแก้ปัญหาทักษะการใช้
แป้นพิมพ์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านบ่อโพรง ผลการศึกษาแก้ปัญหาทักษะการ
ใช้แป้นพิมพ์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านบ่อโพรง นักเรียนจำนวน 10 คน ก่อน
ได้รับการฝึกทักษะ คะแนนก่อนเรียนของนักเรียนรวม เท่ากับ 51.5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 42 และ
เมื่อได้รับการแก้ปัญหาโดยการนำโปรแกรมฝึกพิมพ์ติดออนไลน์เข้ามาช่วยในการฝึกการควบคุม
แป้นพิมพ์ คะแนนหลังเรียน รวมเท่ากับ 102 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 85 ซึ่งจากการเปรียบเทียบผล
การบันทึกคะแนนจากเกณฑ์ที่วัดและหาค่าเฉลี่ยของความก้าวหน้าในการพัฒนาการใช้แป้นพิมพ์ของ
นักเรียนแต่ละครั้ง มีคะแนนส่วนต่างความก้าวหน้าของนักเรียน รวม 50.5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 42
ทั้งนี้จึงเห็นได้ว่าทักษะการควบคุมแป้นพิมพ์ของนักเรียนทั้ง 12 คน มีผลสัมฤทธิ์ที่ดีขึ้น มีการพัฒนา
ทักษะเพิ่มขึ้น และนักเรียนจะรู้สึกสนุกกับการฝึกในแต่ละครั้ง

ศมนพรรณ แสนสุข (2562) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการแก้ปัญหาการพิมพ์สัมผัสอักษรแป้นพิมพ์
ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับชั้น ปวช.1/4 สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ด้วยโปรแกรมพิมพ์สัมผัส
ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โดยการวิจัยครั้งนี้ได้ทำแบบบันทึกการทดสอบของนักศึกษาที่มี
การพัฒนาทางการพิมพ์สัมผัสอักษรเป็นภาษาอังกฤษ ในรายวิชาพิมพ์อังกฤษเบื้องต้น ของนักศึกษาที่
ต้องนำไปใช้จริง ๆ ในชีวิตประจำวัน จากผลการวิจัย นักศึกษาระดับชั้น ปวช.1/4 สาขางาน
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 39 คน มีการพัฒนาทางการพิมพ์สัมผัสอักษรเป็นภาษาอังกฤษ ในวิชา
พิมพ์อังกฤษเบื้องต้น และสามารถพิมพ์สัมผัสแป้นพิมพ์ภาษาอังกฤษในการทำงานได้เป็นอย่างดี

สิทธิกร มาตนมัต (2562) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะด้านการพิมพ์ภาษาไทยของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้โปรแกรมการฝึกพิมพ์แบบสัมผัส ปรากฏว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 1 จำนวน 25 คน มีการพัฒนาทักษะด้านการพิมพ์ภาษาไทยที่ดีขึ้น ซึ่งพิจารณาค่าความก้าวหน้าจาก
ตารางบันทึกสถิติการพิมพ์ภาษาไทยก่อนการฝึกใช้งานโปรแกรมและหลังการฝึกใช้งานโปรแกรมฝึกพิมพ์

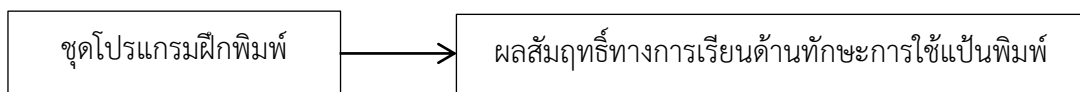

แบบสัมผัส พบว่า นักเรียนมีเทคนิคการนั่งพิมพ์ที่ถูกต้อง รู้จักส่วนประกอบต่าง ๆ ของคีย์บอร์ดได้ดีขึ้น วิธีการวางนิ้วบนแป้นพิมพ์ที่ถูกต้อง สามารถพิมพ์ภาษาไทยในโปรแกรมการฝึกพิมพ์แบบสัมผัสได้ รวดเร็วและแม่นยำมากขึ้น และสามารถนำทักษะการพิมพ์ภาษาไทยที่ดีขึ้นไปใช้ประประยูรกับ โปรแกรมการทำงานเกี่ยวกับเทคโนโลยีทางคอมพิวเตอร์ได้ต่อไป

อาทิตยา เต๊ะหย่อ (2560: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง แป้นอักษรเห้ย่า รายวิชา พิมพ์ดีดด้วยคอมพิวเตอร์ 1 โดยใช้แบบฝึกอย่างง่าย ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกอย่างง่ายกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียน เตรียมบัณฑิตพิชชาลัย อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 25 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบ ค่าเฉลี่ย (t-test) การวิจัย พบว่า คะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนจากการใช้แบบฝึก มีค่าเท่ากับ 3.36 และ 7.80 คะแนน จากคะแนนเต็ม 10 ตามลำดับ คะแนนหลังเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 เมื่อทำการ เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังเรียนด้วยสถิติ t-test พบว่าค่าสถิติมีค่าเท่ากับ 20.49 ซึ่งหลัง เรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

พิมพ์ชนก นาคจำรูญ (2560: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้เกมคอมพิวเตอร์ เพื่อ แก้ปัญหาทักษะการใช้แป้นพิมพ์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จากผลสำรวจพบว่า นักเรียนจำนวน 136 คน มีปัญหาเรื่องการใช้แป้นพิมพ์ได้ไม่คล่อง พิมพ์ ข้อความได้ช้า และมีคำผิดจำนวนมาก จำนวน 14 คน จึงทำให้มีผลกระทบในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับ วิชาคอมพิวเตอร์ เพราะการใช้แป้นพิมพ์เป็นสิ่งจำเป็นในการเรียนรู้วิชาคอมพิวเตอร์เป็นอย่างมาก ผล จากการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนมีความพยายามและสามารถใช้งานแป้นพิมพ์ได้ดีขึ้น และมีความมั่นใจ ในการปฏิบัติงานวิชาคอมพิวเตอร์มากขึ้น มีการพัฒนาการใช้แป้นพิมพ์ที่ดีขึ้นซึ่งวัดได้จากเกณฑ์การ ทำคะแนนโดยใช้เกมคอมพิวเตอร์ฝึกการใช้แป้นพิมพ์

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนระดับ ปวช.2 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัย เทคโนโลยีภูเก็ต ที่ขาดทักษะการใช้แป้นพิมพ์ จำนวน 52 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ชุดโปรแกรมฝึกพิมพ์ โปรแกรมฝึกพิมพ์สัมผัส (Typing)
2. เครื่องมือรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แบบฝึกพิมพ์จับความเร็ว 1 หน้ากระดาษ มี 2 ชุด คือชุดที่ง่ายและชุดที่ยาก ใช้ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้กระบวนการปฏิบัติ ผู้วิจัยวิธีดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1.1 วิเคราะห์เนื้อหาและคัดเลือกเนื้อหาที่ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่เน้นทักษะการคิดจาก มาตรฐานการเรียนรู้ รายวิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ

1.2 ศึกษาเนื้อหาวิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพพุทธศักราช 2562 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรม หนังสือเรียนวิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ

1.3 ศึกษาทฤษฎีหลักการและแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้การที่จะนำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้

1.4 ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาที่คัดเลือกมาในแต่ละเรื่องก่อนสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

1.5 ดำเนินการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ใช้เวลาในการทดลอง 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมงรวม 12 ชั่วโมง แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบคุณภาพและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC: Index of Item Objective Congruence) โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาคือ เห็นว่า สอดคล้อง ให้คะแนน +1 ไม่แน่ใจ ให้คะแนน 0 เห็นว่าไม่สอดคล้อง ให้คะแนน -1

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นนายมนัส ชินการณ์ ผู้อำนวยการวิทยาลัย นางสาวสมฤทัย สมัยพิทักษ์ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ และนางสาวพรทิพย์ ศรีสวัสดิ์ หัวหน้างานการเรียนการสอน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม และความสอดคล้องของจุดประสงค์การเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อ/แหล่งการเรียนรู้การวัดและประเมินผลแล้วนำเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไขความเหมาะสมของการกำหนดชิ้นงาน

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขฉบับสมบูรณ์ไปทดลองสอนเพื่อหาประสิทธิภาพและหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการทดลอง

1.8 ได้แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 80/80

2. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เน้นความรู้ความเข้าใจและการนำไปใช้เป็นแบบทดสอบแบบฝึกพิมพ์จับความเร็ว 1 หน้ากระดาษ มี 2 ชุด คือชุดที่ง่ายและชุดที่ยาก ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้สำหรับใช้ ทดสอบก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามลำดับดังนี้

2.1 ศึกษาคำอธิบายรายวิชา จุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อกำหนดเนื้อหาของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ จำนวน 4 สัปดาห์สัปดาห์ละ 3 คาบ ทั้งหมด 12 คาบในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 เดือนกรกฎาคม 2565

2.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบทดสอบแบบฝึกพิมพ์จับความเร็ว 1 หน้ากระดาษ มี 2 ชุด คือชุดที่ง่ายและชุดที่ยากให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้

2.3 วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาเพื่อสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต้องการวัดโดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 แบบ

2.4 สร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบทดสอบแบบฝึกพิมพ์จับความเร็ว 1 หน้ากระดาษ มี 2 ชุด คือชุดที่ง่ายและชุดที่ยากให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้

2.5 นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สร้างขึ้นเสนอต่อ นายมนัส ชินการณ ผู้อำนวยการวิทยาลัย และอาจารย์สมฤทัย สมัยพิทักษ์ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ พิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) การใช้ภาษา ความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ความเหมาะสมของคำถามตัวเลือกและค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Item Objective Congruence) โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณา คือ เห็นว่าสอดคล้อง ให้ คะแนน +1ไม่แน่ใจ ให้คะแนน 0 เห็นว่าไม่สอดคล้อง ให้คะแนน -1

2.6 นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้รับการแก้ไขปรับปรุงและหาค่าดัชนีความสอดคล้องแล้วไปทดสอบนักเรียนระดับ ปวช.2 สาขาวิชาการโรงแรม จำนวน 52 คนซึ่งเป็นนักเรียนกลุ่มตัวอย่างและนักเรียนผ่านการเรียนรู้ตามเนื้อหาของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อหาคุณภาพของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.7 นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนักเรียนนำมาตรวจให้คะแนน ถ้าตอบถูกให้ 1 คะแนน ถ้าตอบผิดหรือไม่ตอบ หรือตอบเกิน 1 ตัวเลือก ให้ 0 คะแนน โดยใช้สูตร IOC เลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ถึง 1.00 เป็นข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ที่เที่ยงตรงเชิงเนื้อหาที่ใช้ได้

2.8 หาคุณภาพของข้อสอบโดยการหาค่าความยาก (P) และอำนาจจำแนก (B) ของแบบทดสอบรายข้อ โดยใช้วิธีของเบรนนาน (Brennan) (สมนึก ภัททิยธนิ, 2549: 214-216) ได้ค่าความยาก (P) ตั้งแต่ “.33 - .64 และค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ .25 ถึง .69 และนำข้อสอบที่เข้าเกณฑ์

จำนวน 50 ข้อ มาหาความเชื่อมั่นทั้งฉบับ โดยใช้สูตรของคูเดอร์ริชาร์ดสัน 20 (Kuder Richardson Formula 20) (สมนึก ภัททิยธนี. 2549 ก: 230-231) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .86

2.9 นำแบบฝึกพิมพ์จับความเร็ว 1 หน้ากระดาษ มี 2 ชุด คือชุดที่ง่ายและชุดที่ยาก ใช้ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

3. ผู้วิจัยนำชุดโปรแกรมฝึกพิมพ์ที่ผ่านเครือข่ายระบบ Internet เป็นแบบโปรแกรมฝึกพิมพ์สัมผัส (Typing) ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาและนำไปใช้ในการทดลองต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ โดยชุดโปรแกรมฝึกพิมพ์ ของนักเรียนระดับ ปวช.2 สาขาวิชาการโรงแรม ทำการวิเคราะห์โดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. การพัฒนาทักษะการใช้แป้นพิมพ์ ทำการวิเคราะห์โดยใช้สถิติ Paired Sample T-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการทำการวิจัยขั้นตอนต่าง ๆ ที่เตรียมไว้โดยให้นักเรียนฝึกใช้แป้นพิมพ์ด้วยชุดโปรแกรมฝึกพิมพ์ โดยบันทึกผลคำสุทิตีที่ได้ฝึกพิมพ์ แบบทดสอบแบบฝึกพิมพ์จับความเร็ว 1 หน้ากระดาษ มี 2 ชุด คือชุดที่ง่ายและชุดที่ยากชุดที่ ระยะเวลาในการบันทึกผล เดือนกรกฎาคม 1 เดือน 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบ รวมทั้งหมด 12 คาบ วิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ ของนักเรียนระดับ ปวช.2 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 52 คน

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ประสิทธิภาพของชุดโปรแกรมฝึกพิมพ์ วิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ ของนักเรียนระดับ ปวช.2 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ตที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์80/80 ผลการหาประสิทธิภาพ เปรียบเทียบ E1 และ E2 ของชุดโปรแกรมฝึกพิมพ์ วิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ

รายการ	n	k	μ	ร้อยละ	เกณฑ์ร้อยละ
คะแนนทดสอบระหว่างเรียน (ชุดฝึก)	52	40	32.94	82.35 _{E1}	80 _{E1}
คะแนนทดสอบหลังเรียน (ชุดฝึก)	52	10	8.44	84.40 _{E2}	80 _{E2}

จากตารางที่ 1 พบว่าผลวัดระหว่างเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 32.94 คิดเป็นร้อยละ 82.35 แสดงว่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E₁) เท่ากับ 82.35 และผลวัดหลังเรียนมีคะแนนรวมเฉลี่ย 8.44คิดเป็นร้อยละ 84.40 แสดงว่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E₂) เท่ากับ 84.40 ดังนั้นชุดฝึกทักษะ

วิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ ของนักเรียนระดับ ปวช.2 สาขาวิชาการโรงแรม
วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ตจึงมีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 82.35/84.40 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

ตารางที่ 2 การแก้ปัญหาทักษะการใช้แป้นพิมพ์ ทางกรเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุด
โปรแกรมฝึกพิมพ์ วิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ ของนักเรียนระดับ
ปวช.2 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยชุดโปรแกรมฝึกพิมพ์ วิชา
คอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ จากแบบฝึกพิมพ์จับความเร็ว 1
หน้ากระดาษ มี 2 ชุด คือชุดที่ง่ายและชุดที่ยาก

	กลุ่มตัวอย่าง (n)	ค่าเฉลี่ย μ	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน SD	\bar{D}	t
ก่อนเรียน	52	5.91	1.16	33	9.69**
หลังเรียน	52	8.44	1.28		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 2 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจำนวน 52 คน โดยมีค่าเฉลี่ยของ
คะแนนก่อนการทดลอง=5.91 หลังการทดลอง=8.44 แสดงว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์จากการสอนโดย
ชุดฝึกทักษะ วิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ เพิ่มขึ้น ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อน
การทดลอง=1.16 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานหลังการทดลอง=1.28 และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย
ผลต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ ก่อนเรียน
และหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้โดยชุดโปรแกรมฝึกพิมพ์แล้ว แสดงว่านักเรียนมี
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สรุปผลการวิจัย

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนของแบบทดสอบก่อนเรียนและ
หลังเรียน พบว่าค่าเฉลี่ยหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากค่าเฉลี่ยก่อนเรียนผลต่างอยู่ที่ 33 แสดงให้เห็นว่าการ
เรียนโดยชุดโปรแกรมฝึกพิมพ์ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน
การแก้ปัญหาทักษะการใช้แป้นพิมพ์ โดยใช้ชุดโปรแกรมฝึกพิมพ์ วิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่อ

งานอาชีพ ของนักเรียนระดับ ปวช.2 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ปีการศึกษา 2565 ผู้วิจัยสรุปดังต่อไปนี้

1. ประสิทธิภาพของชุดโปรแกรมฝึกพิมพ์ วิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ เท่ากับ 82.35/84.40 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80
2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยชุดโปรแกรมฝึกพิมพ์ วิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ โดยชุดโปรแกรมฝึกพิมพ์ นักเรียนระดับ ปวช.2 สาขาวิชาการโรงแรม ก่อนการทดลองและหลังการทดลองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองสูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนการทดลอง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น

อภิปรายผล

1. ผลการหาประสิทธิภาพของชุดโปรแกรมฝึกพิมพ์ วิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ผลการวิจัยพบว่าประสิทธิภาพของชุดโปรแกรมฝึกพิมพ์ วิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ เป็น 82.35/84.40 ซึ่งชุดโปรแกรมฝึกพิมพ์ วิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด 80/80 ทั้งนี้เนื่องจากชุดโปรแกรมฝึกพิมพ์ วิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ ของนักเรียนระดับ ปวช.2 สาขาวิชาการโรงแรม ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการเป็นขั้นตอนอย่างเป็นระบบมีการวิเคราะห์เนื้อหาสาระการเรียนรู้จากหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ศึกษาเอกสารการจัดทำชุดโปรแกรมฝึกพิมพ์ การวัดและประเมินผลจนเข้าใจ แล้วจึงนำมาสร้างชุดโปรแกรมฝึกพิมพ์ จากนั้นจึงนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระเพื่อตรวจสอบปรับปรุงแก้ไขและผ่านการประเมินตรวจสอบคุณภาพความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ ก่อนนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป จึงทำให้แผนการเรียนรู้ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยชุดโปรแกรมฝึกพิมพ์ วิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ จากแบบทดสอบแบบฝึกพิมพ์จับความเร็ว 1 หน้ากระดาษ มี 2 ชุด คือชุดที่ง่ายและชุดที่ยาก พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากชุดโปรแกรมฝึกพิมพ์มีประสิทธิภาพ ทำให้นักเรียนมีทักษะในการใช้แป้นพิมพ์เพิ่มมากขึ้น

ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ เอกวัฒน์ ชัยนทร์สุภาพ (2563: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการแก้ปัญหาทักษะการใช้แป้นพิมพ์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านบ่อโพง ผลการศึกษาแก้ปัญหาทักษะการใช้แป้นพิมพ์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านบ่อโพง นักเรียนจำนวน 10 คน ก่อนได้รับการฝึกทักษะ คะแนนก่อนเรียนของนักเรียนรวม เท่ากับ 51.5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 42 และเมื่อได้รับการแก้ปัญหาโดยการนำโปรแกรมฝึกพิมพ์ดีดออนไลน์เข้ามาช่วยในการฝึกการควบคุมแป้นพิมพ์ คะแนนหลังเรียน รวมเท่ากับ 102 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 85 ซึ่งจากการเปรียบเทียบผลการบันทึกคะแนนจากเกณฑ์ที่วัดและหาค่าเฉลี่ยของความก้าวหน้าในการพัฒนาการใช้แป้นพิมพ์ของนักเรียนแต่ละครั้ง มีคะแนนส่วนต่างความก้าวหน้าของนักเรียน รวม 50.5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 42 ทั้งนี้จึงเห็นได้ว่าทักษะการควบคุมแป้นพิมพ์ของนักเรียนทั้ง 12 คน มีผลสัมฤทธิ์ที่ดีขึ้น มีการพัฒนาทักษะเพิ่มขึ้น และนักเรียนจะรู้สึกสนุกกับการฝึกในแต่ละครั้ง สอดคล้องกับ สมณพรณ แสนสุข (2562) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการแก้ปัญหาการพิมพ์สัมผัสอักษรแป้นพิมพ์ภาษาอังกฤษของ นักศึกษาระดับชั้น ปวช.1/4 สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ด้วยโปรแกรมพิมพ์สัมผัส ในภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2562 โดยการวิจัยครั้งนี้ได้ทำแบบบันทึกการทดสอบของนักศึกษาที่มีการพัฒนาทางการพิมพ์ สัมผัสอักษรเป็นภาษาอังกฤษ ในรายวิชาพิมพ์อังกฤษเบื้องต้น ของนักศึกษาที่ต้องนำไปใช้จริง ๆ ใน ชีวิตประจำวัน จากผลการวิจัย นักศึกษาระดับชั้น ปวช.1/4 สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 39 คน มีการพัฒนาทางการพิมพ์สัมผัสอักษรเป็นภาษาอังกฤษ ในวิชาพิมพ์อังกฤษเบื้องต้น และสามารถพิมพ์ สัมผัสแป้นพิมพ์ภาษาอังกฤษในการทำงานได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับ สิทธิกร มาตนมัต (2562) ได้ ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะด้านการพิมพ์ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ โปรแกรมการฝึกพิมพ์แบบสัมผัส ปรากฏว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 25 คน มีการพัฒนา ทักษะด้านการพิมพ์ภาษาไทยที่ดีขึ้น ซึ่งพิจารณาค่าความก้าวหน้าจากตารางบันทึกสถิติ การพิมพ์ ภาษาไทยก่อนการฝึกใช้งานโปรแกรมและหลังการฝึกใช้งานโปรแกรมฝึกพิมพ์แบบสัมผัส พบว่า นักเรียน มีเทคนิคการนั่งพิมพ์ที่ถูกต้อง รู้จักส่วนประกอบต่าง ๆ ของคีย์บอร์ดได้ดีขึ้น วิธีการวางนิ้วบนแป้นพิมพ์ ที่ถูกต้อง สามารถพิมพ์ภาษาไทยในโปรแกรมการฝึกพิมพ์แบบสัมผัสได้รวดเร็วและแม่นยำมากขึ้น และสามารถนำทักษะการพิมพ์ภาษาไทยที่ดีขึ้นไปใช้ประปรายกับโปรแกรมการทำงานเกี่ยวกับ เทคโนโลยีทางคอมพิวเตอร์ได้ต่อไป สอดคล้องกับ อาทิตยา เตชะหย่อ (2560: บทคัดย่อ) ได้ศึกษา เกี่ยวกับพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง แป้นอักษรเห้ย ายวิชา พิมพ์ดีดด้วยคอมพิวเตอร์ 1 โดยใช้แบบฝึกอย่างง่าย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกอย่างง่ายกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนเตรียมบัณฑิตพิชชาลัย อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ภาค เรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 25 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ยค่า ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่าเฉลี่ย (t-test) การวิจัย พบว่า คะแนนก่อนเรียนและหลัง

เรียนจากการใช้แบบฝึก มีค่าเท่ากับ 3.36 และ 7.80 คะแนน จากคะแนนเต็ม 10 ตามลำดับ คะแนนหลังเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 เมื่อทำการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังเรียนด้วยสถิติ t-test พบว่าค่าสถิติมีค่าเท่ากับ 20.49 ซึ่งหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 สอดคล้องกับ พิมพ์ชนก นาคจำรูญ (2560: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้เกมคอมพิวเตอร์เพื่อแก้ปัญหาทักษะการใช้แป้นพิมพ์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จากผลสำรวจพบว่า นักเรียนจำนวน 136 คน มีปัญหาเรื่องการใช้แป้นพิมพ์ได้ไม่คล่อง พิมพ์ข้อความได้ช้า และมีคำผิดจำนวนมาก จำนวน 14 คน จึงทำให้มีผลกระทบในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับวิชาคอมพิวเตอร์ เพราะการใช้แป้นพิมพ์เป็นสิ่งจำเป็นในการเรียนรู้อาชีพคอมพิวเตอร์เป็นอย่างมาก ผลจากการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนมีความพยายามและสามารถใช้งานแป้นพิมพ์ได้ดีขึ้น และมีความมั่นใจในการปฏิบัติงานวิชาคอมพิวเตอร์มากขึ้น มีการพัฒนาการใช้แป้นพิมพ์ที่ดีขึ้นซึ่งวัดได้จากเกณฑ์การทำคะแนนโดยใช้เกมคอมพิวเตอร์ฝึกการใช้แป้นพิมพ์

ผลของการวิจัยครั้งนี้จะทำให้

1. ได้แผนการจัดการเรียนรู้โดยจัดกิจกรรมการใช้เกมคอมพิวเตอร์ฝึกการใช้แป้นพิมพ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
2. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนในการเลือกใช้การจัดกิจกรรมบทเรียนสำเร็จรูป ในวิชาคอมพิวเตอร์และเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนที่หลากหลายมากขึ้นในวิชาคอมพิวเตอร์
3. ส่งเสริมให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์มากยิ่งขึ้น

สรุปได้ว่าจากผลการดำเนินการแก้ปัญหาทักษะการใช้แป้นพิมพ์ โดยใช้ชุดโปรแกรมฝึกพิมพ์ ทำให้นักเรียนมีทักษะในการใช้แป้นพิมพ์มากขึ้น ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ควรใช้ชุดโปรแกรมฝึกพิมพ์สำเร็จรูป มาเป็นตัวช่วยในการพิมพ์พื้นฐานของผู้เรียนทุกรายวิชาที่ใช้คอมพิวเตอร์ในการเรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้มีทักษะการพิมพ์พื้นฐานที่ดีในการใช้แป้นพิมพ์

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรวิจัยการสร้างแบบทดสอบทักษะการใช้แป้นพิมพ์

เอกสารอ้างอิง

- พิมพ์ชนก นาคจำรูญ (2560: บทคัดย่อ). การใช้เกมคอมพิวเตอร์ เพื่อแก้ปัญหาทักษะการใช้
แป้นพิมพ์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560. ค้น
เมื่อวันที่ 17 กรกฎาคม 2565, จาก [http://www.thaischool1.in.th/_files_school/
60104661/workteacher/60104661_1_20190211-151951.pdf](http://www.thaischool1.in.th/_files_school/60104661/workteacher/60104661_1_20190211-151951.pdf).
- สิทธิกร มาณมัต (2562). การพัฒนาทักษะด้านการพิมพ์ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่
1 โดยใช้โปรแกรมการฝึกพิมพ์แบบสัมผัส. ค้นเมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2565, จาก
<https://nkkw.thai.ac/client-upload/nkkw/download/Reseach-sittikorn.pdf>.
- ศมนพรรณณ แสนสุข.(2562). การแก้ปัญหาการพิมพ์สัมผัสอักษรแป้นพิมพ์ภาษาอังกฤษของ
นักศึกษาระดับชั้น ปวช.1/4 สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ด้วยโปรแกรมพิมพ์สัมผัส.ค้น
เมื่อวันที่ 7 กรกฎาคม 2565, จาก [http://www.thaischool.in.th/_files_school/
41110002/workteacher/41110002_1_20200511-153625.pdf](http://www.thaischool.in.th/_files_school/41110002/workteacher/41110002_1_20200511-153625.pdf).
- อาทิตยา เต๊ะหย่อ (2560: บทคัดย่อ). พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง แป้นอักษรเห้าย่า
รายวิชา พิมพ์ดีดด้วยคอมพิวเตอร์ 1 โดยใช้แบบฝึกอย่างง่าย ของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1. ค้นเมื่อวันที่ 17 กรกฎาคม 2565, จาก <http://www.hu.ac.th/>
- เอกวัฒน์ ชยันตร์สุภาพ (2563). การแก้ปัญหาทักษะการใช้แป้นพิมพ์ของนักเรียน ชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านบ่อโพง. ค้นเมื่อวันที่ 10 มิถุนายน 2565, จาก
http://rms.bicec.ac.th/files/68645_21012815151339.pdf.
- Conference /proceedings/data/บทความ%20-%20โปสเตอร์/ G2%20กลุ่มการศึกษา%
20(Ed)/82-005Ed-NP%20(อาทิตยา%20%20เต๊ะหย่อ).pdf.

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้นโดยใช้
โครงการเป็นฐานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชา
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต
Development of Learning Achievements in Introduction to Object
Oriented Programming by Using Project Based Learning for 2nd Year
Vocational Certificate Students, Business Computer Department,
Phuket Technology College

ไพรัตน์ ศิลปสาตร์¹

¹ คณะบริหารธุรกิจ สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต, E-mail: phairat@ptech.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) หาประสิทธิภาพของบทเรียนที่ใช้โครงการเป็นฐาน ในรายวิชาการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้นโดยใช้โครงการเป็นฐาน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ประชากรตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 ห้อง ชคร.2/1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 28 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้วิชาการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้นโดยใช้โครงการเป็นฐานที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 และแบบประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบทีของกลุ่มตัวอย่างแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน

ผลการวิจัย พบว่า 1) ประสิทธิภาพของบทเรียนที่ใช้โครงการเป็นฐานในรายวิชาการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต มีค่าเท่ากับ 81.51/86.33 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ 80/80 2) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้นโดยใช้โครงการเป็นฐาน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 32.61 และมีค่า SD เท่ากับ 0.92 ค่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 34.54 และมีค่า SD เท่ากับ 2.10 มีค่า t-test ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนเท่ากับ 4.93 ซึ่งมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ประสิทธิภาพของบทเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน

Abstract

The objectives of this research were 1) to find the effectiveness of a lesson using project based learning in the Introduction to Object Oriented Programming course. 2) To compare the learning achievements of Introduction to Object Oriented Programming by using project based learning of student at the 2nd year vocational certificate level, Business Computer Department, Phuket Technology College. The population used in the research was 28 of 2nd year vocational certificate students, Business Computer Department, Classroom 2/1. Phuket Technology College. In the second semester of the academic year 2022. Using the population as a sample. The research tool was the learning plan of the course of Introduction to Object Oriented Programming using project based learning with an Index of Conformity (IOC) between 0.67-1.00. and a learning achievement assessment. The statistics used in the research were used as percentages, mean, standard deviation, and t-test statistics of non-independent samples.

The results showed that; 1) The effectiveness of the project based lessons of Introduction to Object Oriented Programming of the 2nd year vocational certificate students Business Computer Department, Phuket Technology College, is equal to 81.51/86.33 compared to the criterion 80/80. 2) Students have learning achievement Introduction to Object Oriented Programming using the project based learning after class is higher than before with a pre-study average of 32.61 and an SD of 0.92, a post-study average of 34.54 and an SD of 2.10, and the t-test between before and after class is 4.93.

Keywords: lessons effectiveness achievement project based learning management

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในยุคศตวรรษที่ 21 ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้การสื่อสารไร้พรมแดน จึงส่งผลให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องและตลอดเวลา ดังนั้นการจัดการศึกษาจึงต้องมีรูปแบบที่เหมาะสม สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม เทคโนโลยี และการเรียนรู้ของ

ผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหลักสูตรระดับอาชีวศึกษา ที่ผู้สอนจะต้องเน้นสอนให้น้อยลง แต่ส่งเสริมให้ผู้เรียน มีการเรียนรู้มากขึ้น (Teach Less, Learn More) เน้นการจัดการเรียนรู้ควบคู่กับการทำงาน (Work based learning) และการเรียนรู้จากการทำโครงการ (Project Based Learning) เพื่อพัฒนาให้เหมาะสมกับการศึกษาในยุค 4.0 (Education 4.0) ที่จะต้องพัฒนาให้ผู้เรียนมีความลึกซึ้งในความรู้แบบองค์รวม สามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริง ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนประยุกต์ใช้ทักษะและเชื่อมโยงองค์ความรู้ในการนำไปปฏิบัติ เพื่อแก้ไขปัญหา หรือประกอบอาชีพในอนาคต ถือได้ว่าเป็นการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความสมบูรณ์ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข สามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันและประกอบอาชีพในอนาคต ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และ ฉบับ พ.ศ. 2545 หมวด 22 - 24 มาตรา 4 ที่ยึดหลัก “ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด”

การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2562 มีเนื้อหาสำคัญที่ผู้เรียนต้องมีความรู้ ความเข้าใจ หลักการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้นได้ สามารถใช้เครื่องมือและเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้นได้ แต่จากประสบการณ์การสอนของผู้วิจัยที่ผ่านมาพบว่า การสอนโดยการจัดกิจกรรมในชั้นเรียนเพียงอย่างเดียว ไม่สามารถส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ เนื่องจากการเรียนรู้ภาคทฤษฎีตามหนังสือเรียน เป็นการเรียนรู้แบบแยกส่วนซึ่งขาดการบูรณาการความรู้แบบองค์รวม และจากการทดสอบและสัมภาษณ์ พบว่าผู้เรียนมีความรู้ในภาคทฤษฎี แต่ไม่ได้มีความเข้าใจในภาคปฏิบัติแบบองค์รวม ขาดการเชื่อมความสัมพันธ์ความรู้ในแขนงต่าง ๆ ซึ่งทำให้ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง สถาบันส่งเสริมการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2545: 23) กล่าวว่า การเรียนการสอนที่เน้นให้นักเรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกคิดปฏิบัติ เป็นการเรียนรู้แบบโครงการ (Project Based Learning) เป็นรูปแบบการสอนที่ทำให้ให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มใหม่ ๆ เป็นการศึกษาค้นคว้าตามความสนใจ ความถนัดและความสามารถ ภายใต้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์เพื่อให้ได้มาซึ่งผลงาน ซึ่งการที่นักเรียนได้ฝึกคิด ค้นคว้าและลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง จะช่วยให้นักเรียนเป็นผู้ที่คิดเป็น สามารถค้นคว้าหาความรู้ต่างๆ สามารถแก้ปัญหาต่างๆ ได้ด้วยตนเอง ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองตลอดชีวิต และทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีแนวความคิดเกี่ยวกับการสอนโดยใช้โครงการเป็นฐาน (Project Based Learning) ในรายวิชาการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น เพื่อให้มีรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลาย

เหมาะสมกับการเรียนรู้ของผู้เรียน และลดบทบาทของครูผู้สอนลงโดยเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวก
สำหรับการเรียนรู้ในด้านต่างๆ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในสิ่งที่ตนเองสนใจจากแหล่งการ
เรียนรู้ที่หลากหลาย และจากผู้ชำนาญเฉพาะด้าน รวมทั้งทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข ซึ่งจะ
ช่วยให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง มีการเชื่อมโยงวิธีการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาที่เรียนเข้ากับ
แขนงวิชาต่าง ๆ และเข้ากับชีวิตจริง ซึ่งสอดคล้องกับแนวการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2545) และเหมาะสมกับการศึกษาในยุค 4.0
(Education 4.0) การที่ผู้เรียนได้ฝึกการคิด ค้นคว้าและลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง จะช่วยให้ผู้เรียน
สามารถแก้ปัญหาต่างๆได้ด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองตลอดชีวิตและทำให้
ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนที่ใช้โครงงานเป็นฐาน (Project Based Learning) ใน
รายวิชาการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2
สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนวิชาการเขียนโปรแกรม
เชิงวัตถุเบื้องต้นโดยใช้โครงงานเป็นฐานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชา
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต

สมมติฐานการวิจัย

1. บทเรียนวิชาการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (Project
Based Learning) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนวิชาการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้นโดยใช้โครงงาน
เป็นฐานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัย
เทคโนโลยีภูเก็ต สูงกว่าก่อนเรียน

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่อไป
การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ชนาธิป พรกุล (2543: 50) ได้ให้ความหมายว่า การเรียนรู้ที่เกิดจากการคิด การค้นคว้า การทดลอง และการสรุปเป็นความรู้โดยตัวผู้เรียนเอง ผู้สอนจะเปลี่ยนบทบาทหน้าที่จากการถ่ายทอดความรู้มาเป็นผู้วางแผนจัดการ ชี้นำ และอำนวยความสะดวกให้กับผู้เรียน ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จึงหมายถึง การจัดการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2543: 79) กล่าวว่า การจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้มากที่สุด โดยให้ผู้เรียน เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง ได้คิดเอง ปฏิบัติเอง และมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลหรือแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย จนสามารถสร้างความรู้ด้วยตนเองและนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตได้ โดยครูเป็นผู้วางแผนร่วมกับผู้เรียน จัดบรรยากาศให้เอื้อต่อการเรียนรู้ กระตุ้น ท้าทาย ให้กำลังใจ และช่วยแก้ปัญหาหรือชี้นำแนวทางการแสวงหาความรู้ที่ถูกต้องให้แก่ผู้เรียนเป็นรายบุคคล

จากแนวความคิดดังกล่าว จึงสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ให้ความสำคัญกับผู้เรียน เน้นให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการ คิดริเริ่ม แสวงหา วิเคราะห์ จัดการความรู้ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ด้วยตัวเองตามความต้องการและความสนใจ และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐาน (Project Based Learning) หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่มีครูเป็นผู้กระตุ้นเพื่อนำความสนใจที่เกิดจากตัวผู้เรียนมาใช้ในการทำกิจกรรมค้นคว้าหาความรู้ด้วยตัวผู้เรียนเอง นำไปสู่การเพิ่มความรู้ที่ได้จากการลงมือปฏิบัติ การฟังและการสังเกตจากผู้เชี่ยวชาญ โดยผู้เรียนมีการเรียนรู้ผ่านกระบวนการทำงานเป็นกลุ่มที่จะนำมาสู่การสรุปความรู้ใหม่ มีการเขียนกระบวนการจัดทำโครงการและได้ผลการจัดกิจกรรมเป็นผลงานแบบรูปธรรม (ดุซงกี โยเหลา และคณะ, 2557: 19-20)

ขั้นตอน การจัดการเรียนรู้แบบ Project Based Learning

ขั้นที่ 1 การเตรียมความพร้อม ผู้สอนเตรียมมอบหมายโครงการโดยระบุในแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งกำหนดขอบเขตของโครงการอย่างกว้างๆ ให้สอดคล้องกับรายวิชา หรือความถนัดของผู้เรียน และเตรียมแหล่งเรียนรู้ ข้อมูลตัวอย่าง เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม

ขั้นที่ 2 การคิดและเลือกหัวข้อ ให้ผู้เรียนเป็นผู้สร้างทางเลือกในการออกแบบโครงการเอง เพื่อเปิดโอกาสให้รู้จักการค้นคว้าและสร้างสรรค์ความรู้เชิงนวัตกรรม ผู้สอนอาจให้ผู้เรียนทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องก่อน เพื่อเป็นแนวทางในการเลือกหัวข้อ การทำงานเป็นทีม กระตุ้นให้เกิด brain storm จะทำให้เกิดทักษะ ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการสื่อสาร และทักษะการสร้างความร่วมมือ

ขั้นที่ 3 การเขียนเค้าโครงของโครงการงาน เป็นการสร้าง mind map แสดงแนวคิด แผน และขั้นตอนการทำโครงการงาน เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องมองเห็นภาระงาน บทบาท และระยะเวลาในการดำเนินงาน ทำให้สามารถปฏิบัติโครงการงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ขั้นที่ 4 การปฏิบัติโครงการงาน ผู้เรียนลงมือปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ในเค้าโครงของโครงการงาน ถ้ามีการวางแผนเค้าโครงเอาไว้แล้ว ผู้เรียนจะรู้ได้เองว่าจะต้องทำอะไรในขั้นตอนต่อไปโดยไม่ต้องรอถามผู้สอน ในระหว่างการดำเนินการผู้สอนอาจมีการให้คำปรึกษาอย่างใกล้ชิดหรือร่วมแก้ปัญหาไปพร้อม ๆ กับผู้เรียน

ขั้นที่ 5 การนำเสนอโครงการงาน ผู้เรียนสรุปรายงานผล โดยการเขียนรายงาน หรือการนำเสนอในรูปแบบอื่น ๆ เช่น แผ่นพับ โปสเตอร์จัดนิทรรศการ รายงานหน้าชั้นส่งงานทางเว็บไซต์ หรืออีเมล ถ้ามีการประกวดหรือแข่งขันด้วยจะทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นมากขึ้น

ขั้นที่ 6 การประเมินผลโครงการงาน การประเมินโครงการควรมีการประเมินผลการเรียนรู้โดยหลากหลาย เช่น ผู้เรียนประเมินตนเอง ประเมินซึ่งกันและกัน ประเมินจากบุคคลภายนอก การประเมินจะไม่วัดเฉพาะความรู้หรือผลงานสุดท้ายเพียงอย่างเดียว แต่จะวัดกระบวนการที่ได้มาซึ่งผลงานด้วยการประเมินโดยผู้สอนหลายคนจะเป็นการสร้างปฏิสัมพันธ์และทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน

การหาประสิทธิภาพของบทเรียน

มีผู้กล่าวถึงการหาประสิทธิภาพของบทเรียน ไว้ดังนี้

พิสุทธา อารีราษฎร์ (2551: 151-153) กล่าวถึงการหาประสิทธิภาพของบทเรียนออนไลน์ไว้ว่าเป็นความสามารถของบทเรียนในการสร้างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้นักเรียนบรรลุวัตถุประสงค์ตามระดับที่หวังไว้ โดยการทำให้แบบทดสอบหรือแบบฝึกหัดระหว่างบทเรียนและแบบทดสอบหลังเรียน วิธีการหาประสิทธิภาพบทเรียนจะใช้คะแนนเฉลี่ยจากการทำให้แบบทดสอบหรือกิจกรรมระหว่างเรียนมาคำนวณร้อยละ โดยนำมาเปรียบเทียบกันในรูปแบบ E1/E2 และต้องนำ E1/E2 ที่คำนวณได้มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้

เกณฑ์มาตรฐาน เป็นสิ่งที่กำหนดขึ้นมา เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการวัดผลและประเมินประสิทธิภาพบทเรียน เกณฑ์ที่ใช้ วัด เช่น 80/80 โดยค่าที่กำหนดไว้มีความหมายดังนี้

80 ตัวแรก คือเกณฑ์ของประสิทธิภาพของบทเรียนจากการทำให้แบบฝึกหัดหรือปฏิบัติกิจกรรมในระหว่างเรียนบทเรียน

80 ตัวหลัง คือเกณฑ์ของประสิทธิภาพของบทเรียนจากการทำให้แบบทดสอบหลังเรียน

วิธีการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วิธีที่ใช้ในการวัดผลการศึกษา มีหลายชนิด มีลักษณะการใช้แตกต่างกันออกไปตามโอกาสและสถานการณ์ ซึ่งมีผู้กล่าวถึงวิธีการวัดสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

ราตรี นันทสุคนธ์ (2553: 49) ได้กล่าวถึงวิธีการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยแบ่งตามพฤติกรรมการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1) พฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย (Cognitive domain)

- (1) การทดสอบ
- (2) การสังเกต
- (3) การสัมภาษณ์
- (4) การใช้แฟ้มสะสมงาน

2) พฤติกรรมด้านจิตพิสัย (Affective domain)

- (1) การสังเกต
- (2) การสัมภาษณ์
- (3) การสอบถาม
- (4) การทดสอบ
- (5) การใช้แฟ้มสะสมงาน

3) พฤติกรรมด้านทักษะพิสัย (Psychomotor domain)

- (1) การสังเกต
- (2) การทดสอบ
- (3) การใช้แฟ้มสะสมงาน
- (4) การสัมภาษณ์

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

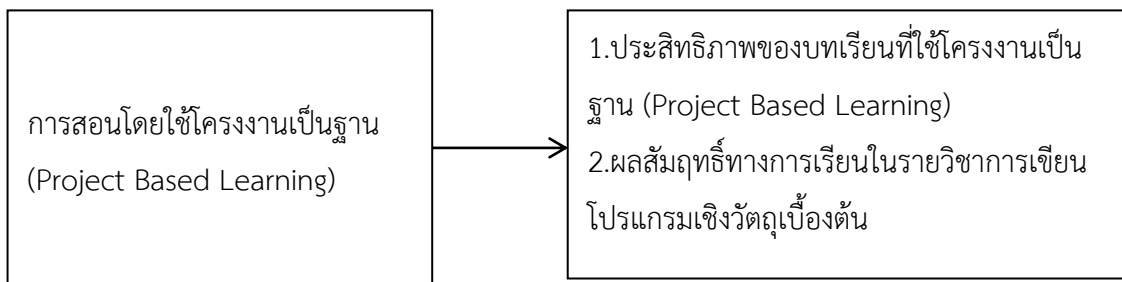
เมธาวิ โสรเนตร (2560: บทคัดย่อ) การจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคอมพิวเตอร์และความสามารถในการทำโครงงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานคอมพิวเตอร์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน และ 3) ศึกษาความสามารถในการทำโครงงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัย พบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานคอมพิวเตอร์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 83.12/82.48 2) ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 3)

ค่าเฉลี่ยความสามารถในการทำโครงการของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังจัดการเรียนรู้แบบ
โครงการอยู่ในระดับสูง

สมาน สืบบุษ (2561: บทคัดย่อ) ได้ศึกษา การพัฒนาการเรียนรู้แบบโครงการเป็นฐาน
วิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับนักศึกษาระดับชั้น
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี มีวัตถุประสงค์
1) เพื่อหาประสิทธิภาพของการเรียนรู้แบบโครงการเป็นฐานวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 สำหรับนักศึกษา
ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชีวิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี 2)
เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน 3) เพื่อหาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับชั้น
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรีจำนวน 39 คน
ผลการวิจัย พบว่า การพัฒนาการเรียนรู้แบบโครงการเป็นฐาน วิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 เพื่อ
ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1
สาขาวิชาการบัญชีมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์โดยเฉลี่ยเท่ากับ 80.93/80.85 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักศึกษาหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ
ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 หลังใช้การเรียนรู้แบบโครงการเป็นฐานอยู่
ในระดับมากที่สุด

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2
สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ที่เรียนในรายวิชาการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุ
เบื้องต้น จำนวน 28 คน และกำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

a. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้นโดยใช้โครงงานเป็นฐาน จำนวน 4 แผน คือ หน่วยที่ 1-4 ผู้วิจัยเป็นผู้สร้างและนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบคุณภาพและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) จากนั้นก็นำมาเทียบกับตารางวิเคราะห์ว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ที่คำนวณได้ มากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 คัดเลือกไว้และปรับปรุงในบางส่วนที่มีเนื้อหาหรือการใช้ภาษาไม่ชัดเจนตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ พร้อมจัดพิมพ์แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน ตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 เป็นฉบับสมบูรณ์

2. แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในวิชาการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ เป็นข้อสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ โดยนำไปทดสอบกับนักเรียนเมื่อจบการเรียนทุกหน่วยการเรียนแล้ว

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาจุดประสงค์รายวิชา สมรรถนะรายวิชา และคำอธิบายรายวิชาการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562

2. วิเคราะห์ปัญหาการเรียนการสอน และศึกษาแนวคิดทฤษฎี นวัตกรรมที่ใช้ในการแก้ปัญหา

3. จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้วิชาการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้นโดยใช้โครงงานเป็นฐาน (Project Based Learning) โดยผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ และนำมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC

4. ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล โดยผ่านการตรวจสอบเครื่องมือจากผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจสอบ และให้คำแนะนำในการปรับปรุง แก้ไข เพื่อให้ได้เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ

5. แจกจุดประสงค์การเรียนรู้ การดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (Project Based Learning) ซึ่งนักเรียนจะต้องนำเสนอโครงงานพัฒนาการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น

6. ดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้วิชาการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้นโดยใช้โครงงานเป็นฐาน (Project Based Learning)

7. เก็บข้อมูลก่อนทำการทดลองด้วยแบบทดสอบก่อนเรียน

8. เก็บข้อมูลหลังทำการทดลองด้วยแบบทดสอบหลังเรียนเพื่อเป็นข้อมูลทางสถิติเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

9. ผู้วิจัยดำเนินการตรวจแบบทดสอบก่อนเรียน/หลังเรียน จัดเก็บข้อมูลเป็นแบบการใช้คะแนน จากนั้นนำคะแนนที่ได้มาทดสอบด้วยวิธีทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลและได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ค่าร้อยละ (Percentage) ในการหาประสิทธิภาพของบทเรียนที่ใช้โครงการเป็นฐาน (Project Based Learning) โดยใช้ค่าเปรียบเทียบ E1/E2 ซึ่งกำหนดให้ค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 80/80

2. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าทีของกลุ่มตัวอย่างไม่อิสระ (t-test for Dependent Sample) ในการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในรายวิชาการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น

ผลการวิจัย

จากการศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้นโดยใช้โครงการเป็นฐาน (Project Based Learning) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต สามารถนำเสนอผลการศึกษา ได้ดังนี้

1. การหาประสิทธิภาพของบทเรียนวิชาการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น โดยใช้โครงการเป็นฐาน (Project Based Learning) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ตามสมมติฐาน สรุปผลได้ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของบทเรียนวิชาการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น

(n=28)

กลุ่มทดลอง	ประสิทธิภาพของบทเรียนวิชาการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น โดยใช้โครงการเป็นฐาน (Project Based Learning)				เกณฑ์การประเมิน
	ค่าคะแนน	ประสิทธิภาพของ บทเรียน (E ₁)	ค่าคะแนน	ประสิทธิภาพของ ผลสัมฤทธิ์ (E ₂)	
แบบทดสอบระหว่างเรียน	913	81.51			80
แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์			967	86.33	80

จากตารางที่ 1 จากการทดสอบหาค่าประสิทธิภาพของบทเรียนวิชาการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้นโดยใช้โครงงานเป็นฐาน (Project Based Learning) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต จำนวน 28 คน พบว่า ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนทำแบบทดสอบระหว่างเรียน(E1) มีค่าเท่ากับ 81.51 และร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(E2) มีค่าเท่ากับ 86.33 แสดงว่าประสิทธิภาพของบทเรียนวิชาการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น มีค่าเท่ากับ 81.51/86.33 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ 80/80 ปรากฏว่าบทเรียนวิชาการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้นโดยใช้โครงงานเป็นฐาน (Project Based Learning) มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80

2. ผลจากการหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต โดยให้นักเรียนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน สรุปผลได้ดังตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

(n=28)

การทดสอบ	\bar{X}	S.D.	t-test	Sig.(1-tailed)
ก่อนเรียน	32.61	0.92	4.93*	0.0000
หลังเรียน	34.54	2.10		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 ผลการใช้บทเรียนวิชาการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้นโดยใช้โครงงานเป็นฐาน (Project Based Learning) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ในการทดสอบก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 32.61 ค่า SD เท่ากับ 0.92 แต่ภายหลังจากใช้บทเรียนวิชาการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้นโดยใช้โครงงานเป็นฐาน (Project Based Learning) แล้วทำการทดสอบหลังเรียน พบว่าผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยสูงขึ้น โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 34.54 มีค่า SD เท่ากับ 2.10 และการวิเคราะห์ t-test ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนเท่ากับ 4.93* มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (Project Based Learning) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

a. ประสิทธิภาพของบทเรียนวิชาการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้นโดยใช้โครงงานเป็นฐาน (Project Based Learning) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต มีค่าเท่ากับ 81.51/86.33 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80

2. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้นโดยใช้โครงงานเป็นฐาน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 32.61 และมีค่า SD เท่ากับ 0.92 ค่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 34.54 และมีค่า SD เท่ากับ 2.10 มีค่า t-test ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนเท่ากับ 4.93 ซึ่งมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้นโดยใช้โครงงานเป็นฐาน (Project Based Learning) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต” พบว่าบทเรียนวิชาการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (Project Based Learning) มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 กล่าวคือ E1/E2 มีค่าเท่ากับ 81.51/86.33 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย และนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้นหลังการใช้โครงงานเป็นฐาน (Project Based Learning) สูงขึ้นทุกคน โดยผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนการสอนโดยใช้โครงงานเป็นฐาน (Project Based Learning) สูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐาน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานการวิจัยของ เมธาวิ โสรเนตร (2560: บทคัดย่อ) การจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคอมพิวเตอร์และความสามารถในการทำโครงงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานคอมพิวเตอร์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/ 80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน และ 3) ศึกษาความสามารถในการทำโครงงานของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัย พบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานคอมพิวเตอร์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 83.12/82.48 2) ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้แบบ

โครงการสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 3) ค่าเฉลี่ยความสามารถในการทำโครงการของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังจัดการเรียนรู้แบบโครงการอยู่ในระดับสูงและสอดคล้องกับผลงานวิจัยของสมาน สืบนุช (2561: บทคัดย่อ) ได้ศึกษา การพัฒนาการเรียนรู้อย่างเป็นฐานวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับนักศึกษา ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อหาประสิทธิภาพของการเรียนรู้แบบโครงการเป็นฐานวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 สำหรับนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชีวิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน 3) เพื่อหาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรีจำนวน 39 คน ผลการวิจัย พบว่า การพัฒนาการเรียนรู้อย่างเป็นฐาน วิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชีมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์โดยเฉลี่ยเท่ากับ 80.93/80.85 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 หลังใช้การเรียนรู้อย่างเป็นฐานอยู่ในระดับมากที่สุด สรุปได้ว่าบทเรียนวิชาการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้นโดยใช้โครงการเป็นฐาน (Project Based Learning) มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ควรมีการนำผลการวิจัยในเรื่องการเรียนการสอนโดยใช้โครงการเป็นฐาน (Project Based Learning) ไปใช้ในรายวิชาอื่นๆ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้โครงการเป็นฐาน (Project Based Learning) กับวิธีการเรียนรู้แบบอื่นๆ คือการเรียนรู้อย่างเป็นฐาน Design Thinking

เอกสารอ้างอิง

ชนาธิป พรกุล. (2543). **แคทส์ รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Cats: AStudy – Centered Instruction Model)**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ดุชนิ โยเหลา และคณะ. (2557). การศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบ PBL ที่ได้จากโครงการสร้างชุดความรู้เพื่อสร้างเสริมทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของเด็กและเยาวชน: จากประสบการณ์ความสำเร็จของโรงเรียนไทย. กรุงเทพฯ: หจก.ทิพย์วิสุทธิ์.
- พิสุทธา อารีราษฎร์. (2551). การพัฒนาซอฟต์แวร์ทางการศึกษา. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เมธาวี โสรเนตร. (2560). การจัดการเรียนรู้แบบโครงการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคอมพิวเตอร์และความสามารถในการทำโครงการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยบูรพา. ค้นเมื่อวันที่ 28 พฤศจิกายน 2565, จาก http://digital_collect.lib.buu.ac.th/dcms/files/55910216.pdf
- ราตรี นันทสุนทร. (2553). หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฑาทอง.
- สถาบันส่งเสริมการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2545). คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้อาชีพและเทคโนโลยี. กรุงเทพฯ: ครูสภา Education Technology, 19(1): 20-26.
- สมาน สืบนุช. (2561). การพัฒนาการเรียนรู้แบบโครงการเป็นฐานวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชีวิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี. ค้นเมื่อวันที่ 18 พฤศจิกายน 2565, จาก <https://so06.tcithaijo.org/index.php/IVECJournal/article/download/246493/166987>
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโปรแกรมฐานข้อมูล โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วย
เพื่อนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
วิทยาลัยเทคโนโลยี

Academic Achievement in Database Programming Subjects Using
a Peer-to-Peer Learning Method for Second-Year Vocational Certificate
Students in Business Computing College of Technology

จุไรพร ทองกอบ¹

¹คณะบริหารธุรกิจ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต, E-mail: jurai.porn@ptech.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาโปรแกรมฐานข้อมูล ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ประชากรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยี ภูเก็ต ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 1 ห้องเรียน กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าวิจัยใช้ ประชากรทั้งหมด 32 คน เป็นกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแผนการจัดการเรียนรู้และ ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน และสถิติทดสอบที

ผลการวิจัย พบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้วิชาโปรแกรมฐานข้อมูล โดยใช้วิธีการเรียนรู้ แบบเพื่อนช่วยเพื่อนมีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.83/81.56 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนหลังการ เรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, วิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน, แบบทดสอบ

Abstract

This research has the objective to develop academic achievement Database programming subject before studying and after studying using the peer-to-peer learning method. The population used in this study is 2nd year Vocational Certificate students in the Business Computing major. Phuket Technological College, Semester 1, academic year 2022, 1 classroom. Sample In this study, the researcher used a total of 32 people as the

sample. The tools used in the research were learning management plans and academic achievement tests. Statistics used in data analysis include mean, standard deviation and t-test statistics

The research results found that a learning management plan for database programming subjects the peer-to-peer learning method was as effective as 80.83/81.56. Achievement before and after school there was a statistically significant difference at the .05 level.

Keywords: academic achievement, peer-to-peer learning method, quiz

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในการเรียนรายวิชาโปรแกรมฐานข้อมูล สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ เป็นรายวิชาที่นักเรียนต้องมีความรู้ความเข้าใจ ในการสร้างตาราง สร้างฟอร์มต่าง ๆ ด้วยโปรแกรม Access ซึ่งนักเรียนบางคนขาดความรู้และไม่สนใจเนื้อหาในหน่วยการเรียนรู้ อีกทั้งยังไม่ตั้งใจเรียน ไม่ค่อยเข้าเรียน ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาหาวิธีการแก้ปัญหาจากแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า การสอนด้วยวิธีการให้เพื่อนช่วยเพื่อนเป็นวิธีการที่มุ่งให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจต่อการเรียนมากขึ้น เนื่องจากนักเรียนทุกคนเป็นผู้ที่มีบทบาทในกิจกรรมการเรียนการสอน การนำวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนมาช่วยแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอน ควรจะต้องสร้างแรงจูงใจแก่เพื่อนนักเรียนที่ช่วยสอน ให้ได้รับผลประโยชน์ตอบแทนทั้งรูปธรรมและนามธรรม ซึ่งเป็นบันไดขั้นแรกแห่งความสำเร็จ ด้วยการหากิจกรรมที่กระตุ้นให้นักเรียนพร้อมที่จะให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือครูและเพื่อนนักเรียนอย่างเต็มใจและพึงพอใจ ผู้สอนจะมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมพัฒนาทักษะความสามารถของผู้เรียนให้เต็มศักยภาพ ด้วยการออกแบบกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้ความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่

ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้ศึกษาค้นคว้าจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการสอนโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาโปรแกรมฐานข้อมูล ซึ่งช่วยสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างสมาชิกในกลุ่ม ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน นักเรียนเก่งเกิดความภูมิใจ มีน้ำใจ รู้จักเสียสละเป็นผลทำให้การเรียนมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโปรแกรมฐานข้อมูล ของนักเรียนสูงขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้วิชา โปรแกรมฐานข้อมูล โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาโปรแกรมฐานข้อมูล ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาโปรแกรมฐานข้อมูล หลังเรียนโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สูงกว่าก่อนเรียน

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer-Assisted Learning Strategies)

ความหมายและวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

วิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน หมายถึงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นคู่หรือกลุ่มย่อย ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมคอยช่วยเหลือซึ่งกันและกันมีการผลัดกันเปลี่ยนกันเป็นผู้สอนและผู้เรียน เพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทเรียน ครูผู้สอนมีบทบาทหน้าที่เป็นเพียงผู้ให้คำแนะนำและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน

รูปแบบวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

นักการศึกษาหลายท่านได้ประมวลการสอนที่มีแนวคิดจากวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนไว้ มากมาย มีรายละเอียดดังนี้

Miller, Barbetta and Heron (2560: ออนไลน์) ได้กล่าวถึง รูปแบบวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนไว้ หลายรูปแบบดังนี้

1. การสอนโดยเพื่อนร่วมชั้น (Class wide-Peer Tutoring) เป็นการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนทั้งสองคนที่จับคู่กัน มีส่วนร่วมในการเรียนการสอน โดยให้ผู้เรียนทั้งสองสลับบทบาทเป็นทั้งนักเรียน และผู้สอนที่คอยถ่ายทอดความรู้ให้แก่กัน

2. การสอนโดยเพื่อนต่างระดับชั้น (Cross-Age Peer Tutoring) เป็นการสอนที่มีการจับคู่ระหว่างผู้เรียนที่มีระดับอายุแตกต่างกัน โดยให้ผู้เรียนที่มีระดับอายุสูงกว่าทำหน้าที่เป็นผู้สอนและให้ความรู้ ซึ่งผู้เรียนทั้งสองคนไม่จำเป็นต้องมีความสามารถทางการเรียนที่แตกต่างกันมาก

3. การสอนโดยการจับคู่ (One-to-One Tutoring) เป็นการสอนที่ให้ผู้เรียนที่มีความสามารถทางการเรียนสูงกว่าเลือกจับคู่กับผู้เรียนที่มีความสามารถทางการเรียนต่ำกว่าด้วยความสมัครใจของตนเองแล้ว ทำหน้าที่สอนในเรื่องที่ตนมีความสนใจ มีความถนัดและมีทักษะที่ดี

4. การสอนโดยบุคคลทางบ้าน (Home-Based Tutoring) เป็นการสอนที่ให้ผู้เรียนที่บ้านมีส่วนร่วมในการสอน ให้ความช่วยเหลือในการพัฒนาความรู้ความสามารถแก่บุตรหลานของตน ระหว่างที่บุตรหลานอยู่ที่บ้าน

เมื่อจะเริ่ม “ลงมือทำ” เรื่องใดเรื่องหนึ่งที่เราไม่เคยทำหรือไม่สันทัด หรือยังได้ผลไม่เป็นที่พอใจ ขั้นตอนแรกของการจัดการเรียนรู้คือหาข้อมูล (ความรู้) ว่าเรื่องนั้นมีบุคคลหรือกลุ่มคน ที่ไหนหน่วยงาน ใด ที่ทำได้ผลดีมาก (Best Practice) และถือเป็นกัลยาณมิตร (peers) ที่อาจช่วยแนะนำหรือให้ความรู้เราได้ กัลยาณมิตรนี้อาจเป็นเพื่อนร่วมงานในหน่วยงานเดียวกัน อาจเป็นหน่วยงานอื่นในองค์กรเดียวกัน หรือเป็นคนที่อยู่องค์กรอื่นก็ได้ แล้วติดต่อขอเรียนรู้ วิธีการจากเขา ไปเรียนรู้จากหน่วยงาน จะโดยวิธีไปดูงาน โทรศัพท์หรือ E-mail ไปถาม เชิญมาบรรยาย หรือวิธีอื่น ๆ ก็ได้ หลักคิดในเรื่องนี้ก็คือ มีคนอื่นที่เขาทำได้ อยู่แล้ว ในเรื่องที่เราอยากพัฒนาหรือปรับปรุง ไม่ควรเสียเวลาคิดใหม่ด้วยตัวเอง ควร “เรียนลัด” โดยเอา อย่างจากผู้ที่ได้ดีอยู่แล้ว เอามาปรับใช้กับงานของเรา แล้วพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น ย้ำว่าการเรียนรู้ จากกัลยาณมิตรนี้จะต้องไม่ใช่ไปลอกวิธีการของเขามาทั้งหมด แต่ไปเรียนรู้ แนวคิดและแนวปฏิบัติของเขา แล้วเอามาปรับปรุงใช้งานให้เหมาะสมต่อสภาพการทำงานของเรา

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดจากกระบวนการเรียนการสอนที่จะทำให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และสามารถวัดได้โดยการแสดงออกมาทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย ได้มีผู้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

สมพร เชื้อพันธ์ (2560: ออนไลน์) สรุปว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ หมายถึง ความสามารถ ความสำเร็จและสมรรถภาพด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนที่ได้จากการเรียนรู้อันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน การฝึกฝนหรือประสบการณ์ของแต่ละบุคคลซึ่งสามารถวัดได้จากการทดสอบด้วยวิธีการต่าง ๆ

ปราณี กองจินดา (2560: ออนไลน์) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถหรือผลสำเร็จที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและ ประสิทธิภาพการเรียนรู้ทางด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย และยังได้จำแนกผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนไว้ตามลักษณะของ

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดจากกระบวนการเรียนการสอน ที่จะทำให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และสามารถวัดได้โดยการแสดงออกมาทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย

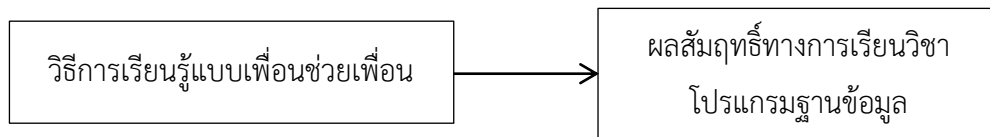
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บุษยากร ช้ายขวา และคณะ (2560) ที่ได้อธิบายว่า ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการเรียน ภาษาอังกฤษที่ใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนได้มีโอกาสทำกิจกรรมร่วมกันเป็น กลุ่มโดยลด ความสามารถลงมือปฏิบัติทำให้เกิดความสนุกสนาน สมาชิกทุกคนมีความสำคัญต่อกลุ่มและเห็น คุณค่า ของตนเองกิจกรรมสอดคล้องกับความต้องการความสนใจเหมาะสมกับวัยและเรียนรู้อย่างมี ความสุข

พัชชา บุตรดีวงศ์, สมโภชน์ อเนกสุข, และ ณัฐกฤตา งามมีฤทธิ์. (2562). การวิจัยและพัฒนา วิธีการเพื่อนช่วยสอนโดย เพื่อนร่วมชั้นแบบจับคู่เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราช ได้ทำการวิจัยและพัฒนาวิธีการ เพื่อนช่วยสอนโดยเพื่อนร่วมชั้นแบบจับคู่เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย การพัฒนาวิธีการ เพื่อนช่วยสอนโดยเพื่อนร่วมชั้นแบบจับคู่ ซึ่งผลสัมฤทธิ์ของการทดลองครั้งนี้นักเรียนที่เป็นเพื่อน ผู้สอนมีความมั่นใจในการใช้ความรู้ของตนเองและนักเรียนที่เป็นเพื่อนผู้รับมีคะแนนพัฒนาการเฉลี่ย ร้อยละ 70.51 ซึ่งอยู่ในระดับสูง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยต้องการทราบการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโปรแกรมฐานข้อมูล ก่อนเรียนและหลังการเรียน โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ของนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตร ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูงขึ้น ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 1 ห้องเรียน 32 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้ประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้
2. เครื่องมือรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาโปรแกรมฐานข้อมูล สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้กระบวนการปฏิบัติ ผู้วิจัยวิธีดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1.1 วิเคราะห์เนื้อหาและคัดเลือกเนื้อหาที่ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่เน้นทักษะการคิดจาก มาตรฐานการเรียนรู้ รายวิชาโปรแกรมฐานข้อมูล

1.2 ศึกษาเนื้อหาวิชาโปรแกรมฐานข้อมูล ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ หนังสือเรียนวิชาโปรแกรมฐานข้อมูล

1.3 ศึกษาทฤษฎีหลักการและแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้อาจารย์ที่จะนำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้

1.4 ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาที่คัดเลือกมาในแต่ละเรื่องก่อนสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

1.5 ดำเนินการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ใช้เวลาในการทดลอง 12 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 คาบ รวม 68 คาบ คาบละ 1 ชั่วโมง แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบคุณภาพและความ

เที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณา คือ เห็นว่าสอดคล้อง ให้คะแนน +1 ไม่แน่ใจ ให้คะแนน 0 เห็นว่า ไม่สอดคล้อง ให้คะแนน -1

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น อาจารย์มนัส ชินการณ ผู้อำนวยการ วิทยาลัย/อาจารย์เจนจิรา ปลอดภัย หัวหน้าสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และอาจารย์สมฤทัย สมัย พิทักษ์ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม และความ สอดคล้องของ จุดประสงค์การเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อ/แหล่งการเรียนรู้การวัดและ ประเมินผลแล้วนำ ข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไขความเหมาะสมของการกำหนดชิ้นงาน

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขฉบับสมบูรณ์ไปทดลองสอนเพื่อหา ประสิทธิภาพและหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการทดลอง

1.8 ได้แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 80/80

2. แบบทดสอบทางการเรียนที่เน้นความรู้ความเข้าใจและการนำไปใช้เป็นแบบทดสอบแบบ เลือกรับ (ปรนัย) 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้สำหรับใช้ ทดสอบก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามลำดับดังนี้

2.1 ศึกษาคำอธิบายรายวิชา จุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อกำหนดเนื้อหาของแบบทดสอบ ทางการเรียนที่ต้องการวัดโดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 8 หน่วยรวม ทั้งหมด 68 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม 2565–เดือนกันยายน 2565

2.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบทางการเรียนเป็นแบบทดสอบแบบเลือกรับ (ปรนัย) 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้

2.3 วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาเพื่อสร้างแบบทดสอบทางการเรียนที่ ต้องการวัดโดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 8 หน่วย

2.4 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบทดสอบแบบเลือกรับ (ปรนัย) 4 ตัวเลือกจำนวน 50 ข้อให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้

2.5 นำแบบทดสอบทางการเรียนที่สร้างขึ้นเสนอต่อ อาจารย์มนัส ชินการณ ผู้อำนวยการ วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต อาจารย์สมฤทัย สมัยพิทักษ์ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ และอาจารย์เจน จิรา ปลอดภัย หัวหน้าสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ พิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) การใช้ภาษา ความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ความเหมาะสม ของคำถามตัวเลือกและค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Item-Objective Congruence)โดย กำหนดเกณฑ์การพิจารณา คือ เห็นว่าสอดคล้อง ให้ คะแนน +1ไม่แน่ใจ ให้คะแนน 0 เห็นว่า ไม่ สอดคล้อง ให้คะแนน -1

2.6 นำแบบทดสอบทางการเรียนที่ได้รับการแก้ไขปรับปรุงและหาค่าดัชนีความสอดคล้องแล้วไปทดสอบนักเรียนระดับ ปวช.2 สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 32 คน ซึ่งเป็นนักเรียนกลุ่มทดลองไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างและนักเรียนผ่านการเรียนรู้ตามเนื้อหาของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบทางการเรียน

2.7 นำแบบทดสอบทางการเรียน มาตรวจให้คะแนน ถ้าตอบถูกให้ 1 คะแนน ถ้าตอบผิดหรือไม่ตอบ หรือตอบเกิน 1 ตัวเลือก ให้ 0 คะแนน โดยใช้สูตร IOC เลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ถึง 1.00 เป็นข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ที่เที่ยงตรงใช้ได้

2.8 หาคุณภาพของข้อสอบโดยการหาค่าความยาก (P) และอำนาจจำแนก (B) ของแบบทดสอบรายข้อโดยใช้วิธีของเบรนนัน (Brennan) (สมนึก ภัททิยธนี, 2549: 214-216) ได้ค่าความยาก (P) ตั้งแต่ .33 - .64 และค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ .25 ถึง .69 และนำข้อสอบที่เข้าเกณฑ์จำนวน 50 ข้อ มาหาความเชื่อมั่นทั้งฉบับ โดยใช้สูตรของคูเดอร์ริชาร์ดสัน 20 (Kuder Richardson Formula 20) (สมนึก ภัททิยธนี, 2549 ก: 230-231) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .86

2.9 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกไว้จำนวน 50 ข้อ ใช้ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยปฏิบัติตามขั้นตอนดังนี้ ผู้วิจัยดำเนินการ เลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยการเลือกแบบเจาะจง มา 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 32 คน ในการดำเนินการครั้งนี้ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการดังนี้

a. 1.ขั้นเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้เรียนดำเนินการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แล้วผู้สอนตรวจบันทึกคะแนนกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการทดสอบเป็นคะแนนทดสอบก่อนการทดลอง ในการจับคู่ โดยให้นักเรียนที่มีคะแนนสูงคู่กับนักเรียนที่มีคะแนนต่ำในอัตราส่วน 1:1

2. ขั้นนำเสนอบทเรียน ผู้สอนสอนเนื้อหาแก่นักเรียนตามเนื้อหาแต่ละหน่วยการเรียนรู้โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน รวมทั้งสาธิตและยกตัวอย่างประกอบเพื่อความเข้าใจ

3. ผู้สอนดำเนินการสอนด้วยตนเองตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้สอนค้นคว้าได้สร้างขึ้นจำนวน 6 หน่วยการเรียนรู้ รวมทั้งหมด 68 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ตั้งแต่เดือน พฤษภาคม 2565 – เดือน กันยายน 2565

4. เมื่อผู้สอนดำเนินการสอนครบ 68 ชั่วโมงแล้วได้ทำการทดสอบด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยแบบทดสอบชุดเดิมของกลุ่มทดลองอีกครั้งและบันทึกผลการสอบให้เป็นคะแนนหลังการทดลอง (post-test)

5. ผู้สอนตรวจให้คะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

6. เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีทางสถิติ

7. สรุปและอภิปรายผล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ทำการวิเคราะห์โดยใช้ค่า IOC
2. วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดย ใช้สถิติค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานทำการวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้สถิติ Paired Samples T-test ที่ระดับ นัยสำคัญทางสถิติ .05

ผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้วิชา โปรแกรมฐานข้อมูล โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต

ตารางที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพ เปรียบเทียบ E_1 และ E_2 ของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน วิชาโปรแกรมฐานข้อมูล

รายการ	n	k	\bar{x}	ร้อยละ	เกณฑ์ร้อยละ
คะแนนทดสอบระหว่างเรียน	32	30	10.78	80.83 $_{E_1}$	80 $_{E_1}$
คะแนนทดสอบหลังเรียน	32	30	16.31	81.56 $_{E_2}$	80 $_{E_2}$

จากตารางที่ 1 พบว่าผลก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 10.78 คิดเป็นร้อยละ 80.83 แสดงว่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 80.83 และผลวัดหลังเรียนมีคะแนนรวมเฉลี่ย 16.31 คิดเป็นร้อยละ 81.56 แสดงว่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_2) เท่ากับ 81.56 ดังนั้นแผนการจัดการเรียนรู้ วิชาโปรแกรมฐานข้อมูล โดยใช้ วิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน จึงมีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 80.83/81.56 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาโปรแกรมฐานข้อมูล ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน
ทางการเรียน ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนชนิดเลือกตอบ วิชาโปรแกรมฐานข้อมูล

	กลุ่มตัวอย่าง (คน)	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	t	Sig.(1- tailed)
ก่อนเรียน	32	10.78	1.34	20.54	.000
หลังเรียน	32	16.31	1.38		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจำนวน 32 คน โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนการทดลอง = 10.78 หลังการทดลอง = 16.31 แสดงว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์จากการสอนโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน เพิ่มขึ้น ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนการทดลอง = 1.34 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานหลังการทดลอง = 1.38 และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโปรแกรมฐานข้อมูล ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน แล้ว แสดงว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโปรแกรมฐานข้อมูล หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สรุปผลการวิจัย

1. ผลจากการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาโปรแกรมฐานข้อมูล โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน สามารถสรุปได้ว่านักเรียนมีประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ วิชาโปรแกรมฐานข้อมูล เท่ากับ 80.83/81.56 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในรายวิชาโปรแกรมฐานข้อมูล ก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ก่อนการทดลองและหลังการทดลองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในวิชาโปรแกรมฐานข้อมูล มากยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพราะนักเรียนได้มีโอกาสศึกษาค้นคว้าและลงมือปฏิบัติด้วยตนเองได้ทำงานกันเป็นคู่ คนเก่งได้ช่วยคนอ่อน มีโอกาสที่ได้ประสบปัญหาและแก้ปัญหาต่างๆด้วยตัว

ของนักเรียนเอง ผู้ศึกษาค้นคว้าได้พัฒนาแผนการเรียนรู้โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 มีประเด็นที่ค้นพบที่นำมาอภิปรายดังนี้

1. ผลการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน วิชาโปรแกรมฐานข้อมูล และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในรายวิชาโปรแกรมฐานข้อมูล ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ผลการวิจัยพบว่าประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน วิชาโปรแกรมฐานข้อมูล มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด 80/80 ทั้งนี้เนื่องจากการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้วิชาโปรแกรมฐานข้อมูล โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการเป็นขั้นตอนอย่างเป็นระบบมีการวิเคราะห์เนื้อหาสาระการเรียนรู้จากหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ศึกษาเอกสารการจัดทำแผนการเรียนรู้การวัดและประเมินผลจนเข้าใจ แล้วจึงนำมาสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วยเนื้อหาสาระผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง สื่อการเรียนรู้แหล่งการเรียนรู้จากนั้นจึงนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระเพื่อตรวจสอบปรับปรุงแก้ไขและผ่านการประเมินตรวจสอบคุณภาพความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ ก่อนนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป จึงทำให้แผนการเรียนรู้ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

2. ผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียนโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ พบว่านักเรียนมีผลการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของแบบทดสอบแบบเลือกตอบ ของทักษะการปฏิบัติหลังเรียนสูงกว่าก่อน เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากแผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ กิจกรรมการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่นักเรียนได้มีส่วนร่วมเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามมีการปรึกษาหารือกันเป็นคู่ระหว่างการเรียนได้ช่วยเหลือกันและกัน ผู้สอนจะคอยแนะนำและช่วยเหลือข้อบกพร่องและข้อคำถามของนักเรียนคอยให้คำปรึกษาให้กำลังใจแก่ผู้เรียนอย่างใกล้ชิด แล้วมีการทบทวนอยู่ตลอดเวลา โดยการทำแบบฝึกหัด ใบงาน ช่วยทำให้นักเรียนเข้าใจและจำได้นานยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ บุชยากร ช้ายขวา และคณะ (2560) ที่ได้อธิบายว่า ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่ใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนได้มีโอกาสทำกิจกรรมร่วมกันเป็น กลุ่มโดยลดความสามารถลงมือปฏิบัติทำให้เกิดความสนุกสนาน สมาชิกทุกคนมีความสำคัญต่อกันและเห็นคุณค่า ของตนเองกิจกรรมสอดคล้องกับความต้องการความสนใจเหมาะสมกับวัยและเรียนรู้ได้อย่างมี

ความสุข และสอดคล้องกับผลการศึกษาของพัชชา บุตรดีวงศ์, สมโภชน์ อเนกสุข, และ ณัฐกฤตา งามมีฤทธิ์ (2562) การวิจัยและพัฒนาวิธีการเพื่อนช่วยสอนโดยเพื่อนร่วมชั้นแบบจับคู่เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชมนตรี ได้ทำการวิจัยและพัฒนาวิธีการเพื่อนช่วยสอนโดยเพื่อนร่วมชั้นแบบจับคู่เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 การพัฒนาวิธีการเพื่อนช่วยสอนโดยเพื่อนร่วมชั้นแบบจับคู่ ซึ่งผลสัมฤทธิ์ของการทดลองครั้งนี้ นักเรียนที่เป็นเพื่อนผู้สอนมีความมั่นใจในการใช้ความรู้ของตนเองและนักเรียนที่เป็นเพื่อนผู้รับมีคะแนนพัฒนาการเฉลี่ยร้อยละ 70.51 ซึ่งอยู่ในระดับสูง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ก่อนที่จะจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนครูผู้สอนควรอธิบายขั้นตอนวิธีการให้นักเรียนที่ทำหน้าที่สอนเพื่อนให้เข้าใจเสียก่อน ทั้งนี้เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับนักเรียนที่ทำหน้าที่ช่วยเพื่อน
2. ในการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนไม่เคยเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนมาก่อนผู้สอนควรได้มีการอธิบายหลักการวิธีการเรียน ขั้นตอนการให้คะแนน จะทำให้นักศึกษาเข้าใจในกิจกรรมการเรียนการสอน และร่วมมือกันในการเรียนรู้เพื่อความสำเร็จกับคู่ตนเอง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพโดยการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ในเนื้อหาและในระดับชั้นอื่นให้ครบทุกระดับชั้น
2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลที่เกิดจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนกับเทคนิคการจัดการเรียนรู้ในกลุ่มวิชาสาขาอื่น

เอกสารอ้างอิง

บุษยากร ช้ายขวา และคณะ. (2560). การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาทักษะการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชนเผ่า ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนแม่แอบวิทยา. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย, 10 (3) กันยายน – ธันวาคม: 84.

- ปราณี กองจินดา. (2560: ออนไลน์) **ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน**. ค้นเมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2560, จาก <http://www.nanabio.com/Research/image%20research/research%20work/Achievement/Achievement01.html>.
- พัชรา บุตระติวงศ์, สมโภชน์ อเนกสุข, และณัฐกฤตา งามมีฤทธิ์. (2562). *การวิจัยและพัฒนาวิธีการเพื่อนช่วยสอนโดย เพื่อนร่วมชั้นแบบจับคู่เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารามราชวิทยาลัย*. **e-Journal of Education Studies, Burapha University**, 1(3) กันยายน: 18-31.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และ เพียว ยินดีสุข. **ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน**. ค้นเมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2560, จาก <http://www.nanabio.com/Research/image%20research/research%20work/Achievement/Achievement01.html>.
- สมพร เชื้อพันธ์. (2560). **ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน**. ค้นเมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2560 จาก <http://www.nanabio.com/Research/image%20research/research%20work/Achievement/Achievement01.html>.
- Maheady. **รวบรวมวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน**. ค้นเมื่อวันที่ 18 มกราคม 2560, จาก http://online.lannapoly.ac.th/Research/FileUpload/20150204_144122.pdf.

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์

ด้วย Google Sites วิชาเครื่องดื่มและการผสมเครื่องดื่ม

ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2

สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต

Academic Achievement by Using Computer Lessons on the Website

with Google Sites in Beverage and Mixed Drinks of

2nd Year Vocational Certificate Students

in Hotel Management Department Phuket Technology College

อมรรัตน์ พรหมแก้ว¹

¹สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต, E-mail: amonrad@ptech.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและหาประสิทธิภาพบทเรียนผ่านเว็บด้วย Google Site วิชาเครื่องดื่มและการผสมเครื่องดื่มมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยบทเรียนผ่านเว็บด้วย Google Site 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยบทเรียนผ่านเว็บด้วย Google Site วิชาเครื่องดื่มและการผสมเครื่องดื่ม ประชากรตัวอย่างคือนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม จำนวน 45 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) บทเรียนผ่านเว็บด้วย Google Site วิชาเครื่องดื่มและการผสมเครื่องดื่ม 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 3) แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนผ่านเว็บด้วย Google Site วิชาเครื่องดื่มและการผสมเครื่องดื่ม สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบที่

ผลการวิจัย พบว่า 1) ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนออนไลน์โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ด้วย Google Sites วิชาเครื่องดื่มและการผสมเครื่องดื่ม เท่ากับ 82.37/84.14 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 2) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบหลังเรียน ด้วยบทเรียนผ่านเว็บด้วย Google Sites วิชาเครื่องดื่มและการผสมเครื่องดื่ม สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนผ่านเว็บด้วย Google Site วิชาเครื่องดื่มและการผสมเครื่องดื่ม นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.50

คำสำคัญ: บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บ, แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, โปรแกรม Google Site

Abstract

The objectives of this research are 1) Create and find the effectiveness of the learning management plan by using computer lessons on the website with the Google Sites in the Beverage and Mixed drinks course. Efficient according to 80/80 criteria. 2) Compare the learning achievement before and after the class by using computer lessons on the website with Google Sites on the Beverage and Mixed drinks course 3) Study the satisfaction of students toward learning with web-based lessons with Google Site, Beverage and Mixed drinks course of 2nd year vocational certificate students in hotel management department Phuket Technology College. The population used in the research was 45 students at the 2nd year vocational certificate level in hotel management department. Phuket Technology College. Semester 2. Academic Year 2022. Obtained from a specific random. The research tools were the learning management plan and the learning achievement test. The statistics used to analyze the data were mean, percentage, deviation, and dependent t-test.

The results showed that the learning achievement before and after class by using computer lessons on the website with Google sites in the Beverage and Mixed drinks course was found that learning achievement of students after class was significantly higher than before class at the .05 level according to the hypothesis. The effectiveness of the learning management plan by using computer lessons on the website the Google Sites in the Beverage and Mixed drinks course is 82.37/84.14 above the threshold of 80/80.

Keywords: web-based lessons, assessment form for all aspects of learning, achievement, Google Site

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันโลกมีการใช้เทคโนโลยีเพื่อเชื่อมโยงข้อมูลต่าง ๆ ของทุกภูมิภาคของโลกเข้าด้วยกัน ส่งผลต่อวิถีการดำรงชีพของสังคมในทุกมิติรอบด้าน ในขณะที่การเรียนรู้ได้เปลี่ยนจากการเรียนรู้จะอะไร (Know What) เป็นการเรียนรู้อย่างไร (Know How) การรู้ว่าจะเรียนอย่างไร จะค้นหาสารสนเทศอย่างไร จะใช้สารสนเทศอย่างไร การใช้และการเข้าถึงเป็นจุดเน้นใหม่ของการเรียนรู้ในโลกปัจจุบัน ดังนั้น การจัดการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ หรือ Online Learning จึงเป็นกระแสสำคัญของการเปลี่ยนแปลงทางการเรียนรู้ยุคใหม่ในศตวรรษที่ 21 ที่ช่วยเสริมประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการจัดระบบการเรียนการสอนในยุคดิจิทัล โปรแกรม Google Site เป็นหนึ่งใน Google Apps for Education ที่ถูกพัฒนาขึ้นมาเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน

การจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนผ่านเว็บเป็นวิธีการหนึ่งที่มีส่วนช่วยในการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน นักเรียนสามารถใช้เวลาใดก็ได้สถานที่ใดก็ได้ขึ้นอยู่กับความพร้อมของนักเรียนโดยไม่จำกัดการปฏิสัมพันธ์ไว้แต่เพียงในห้องเรียน ผู้สอนสามารถให้ผลย้อนกลับแก่นักเรียนได้ ทันทีโดยไม่ต้องรอให้ถึงเวลาเรียน (พัทธพล พุ่งจันทิก, 2553: 2) ซึ่งการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันได้นำโปรแกรมสำเร็จรูปโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน การเรียนการสอนทางไกลและการเรียนการสอน 4 ผ่านเครือข่ายออนไลน์ (ทศนา แคมมณี, 2556: 86) เข้ามาเป็นสื่อช่วยในการเรียน การสอนให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น Google Site เป็นแอปพลิเคชันออนไลน์หนึ่งที่จะช่วยในการเรียนการสอนของครูโดยสามารถเชื่อมโยง เนื้อหา แหล่งต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบไฟล์เสียงวีดิทัศน์ที่นักเรียนสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลได้ง่าย และไม่ว่าจะอยู่ที่ไหน เวลาใด ก็สามารถเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองได้ (อิงอร นิลประเสริฐ และคณะ, 2557: 33)

จากการสอนรายวิชาการจัดดอกไม้ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 พบว่ามีนักเรียนบางส่วนยังขาดทักษะการปฏิบัติจริง รวมถึงขาดทักษะในเรื่องขั้นตอนวิธีการทำและการสับสนในเรื่องการเตรียมวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติ เป็นผลทำให้ไม่สามารถปฏิบัติได้จริงตามที่กำหนด หรือบางคนไม่สามารถเลือกใช้อุปกรณ์ได้ถูกต้อง และเมื่อครูซักถามในประเด็นหรือเนื้อหาที่สำคัญของการเรียนแต่ละครั้ง นักศึกษาไม่สามารถตอบคำถามได้ถูกต้องตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

จากเหตุผลและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาเครื่องดื่มและการผสมเครื่องดื่มโดยใช้ Google App สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยนำเสนอผ่านเว็บไซต์ช่วยสอน (Google Sites) ที่สร้างจาก Google App ซึ่งเป็นโครงการหนึ่งที่ผู้อำนวยการของวิทยาลัยได้สนับสนุนให้ครูทุกท่านได้นำไซต์ของตนเองมาเชื่อมโยงในการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น หรือเป็นส่วนหนึ่งในรายวิชาที่ตนเองสอน อันเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาให้กับนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการ

เรียนวิชาเครื่องตีและการผสมเครื่องตีผ่าน Google Sites อีกทั้งยังส่งผลให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรายวิชาเครื่องตีและการผสมเครื่องตีต่อไป และเป็นแนวทางในการสร้างสื่อการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพและส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีการพัฒนาการเรียนตามศักยภาพของตนเองต่อไป

ผู้วิจัยจึงสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาเครื่องตีและการผสมเครื่องตีที่มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่น่าสนใจ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเครื่องตีและการผสมเครื่องตีใช้เป็นแหล่งเรียนรู้ให้ผู้เรียนศึกษาเรียนรู้ทั้งในและนอกเวลาเรียน เป็นผลทำให้การเรียนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาเครื่องตีและการผสมเครื่องตีของนักเรียนสูงขึ้น และเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้สำหรับครูในการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บกับรายวิชาอื่น ระดับชั้นอื่นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพบทเรียนผ่านเว็บด้วย Google Sites วิชาเครื่องตีและการผสมเครื่องตีมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยบทเรียนผ่านเว็บด้วย Google Sites 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยบทเรียนผ่านเว็บด้วย Google Sites วิชาเครื่องตีและการผสมเครื่องตี
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยบทเรียนผ่านเว็บด้วย Google Sites วิชาเครื่องตีและการผสมเครื่องตี

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยการพัฒนาบทเรียนผ่านเว็บด้วย Google Sites วิชาเครื่องตีและการผสมเครื่องตี นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสูงกว่าก่อนเรียน

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บด้วย Google Site

พรทิพย์ ชูศรี (2556: 46) ได้ให้ความหมายของการเรียนการสอนบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต การเรียนการสอนผ่านเว็บไว้ว่า การเรียนการสอนบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (Online Instruction) เป็นการจัดการเรียนการสอนที่มีสภาพการเรียนที่ต่างไปจากรูปแบบเดิม โดยอาศัยทั้งศักยภาพและความสามารถของอินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นการเรียนการสอนที่มีเทคโนโลยีสูงสุดในขณะนี้ ให้เข้ามาช่วยเหลืออำนวยความสะดวกและเป็นแหล่งสนับสนุนการเรียนการสอนให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมาย

เชื่อมโยงเครือข่ายที่สามารถเรียนรู้ได้ทุกสถานที่ทุกเวลา ซึ่งให้มีชื่อเรียกหลายลักษณะ ได้แก่ การทดสอบผ่านเว็บ (Web-based Instruction) การเรียนรู้ผ่านเว็บ (Web-based Training) การสอนผ่านอินเทอร์เน็ต (Internet-based Instruction) การสอนผ่านเว็บบอร์ด (Web-based Instruction) การเรียนรู้ผ่านเว็บบอร์ด (Web Training) การเรียนผ่านเว็บ (Web-based Learning)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ไพโรจน์ คะเชนทร์ (2556) ให้คำจำกัดความผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า คือคุณลักษณะรวมถึงความรู้ ความสามารถของบุคคลอันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน หรือ มวลประสบการณ์ที่ปวงที่บุคคลได้รับจากการเรียนการสอน ทำให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ของสมรรถภาพทางสมอง ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถสมองของบุคคลว่าเรียนแล้วรู้อะไรบ้าง และมีความสามารถด้านใดมากน้อยเท่าไร ตลอดจนผลที่เกิดขึ้นจากการเรียนการฝึกฝนหรือประสบการณ์ต่าง ๆ ทั้งในโรงเรียน ที่บ้าน และสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ รวมทั้งความรู้สึก ค่านิยม จริยธรรมต่าง ๆ ก็เป็นผลมาจากการฝึกฝนด้วย

การหาประสิทธิภาพของสื่อ

บุญชม ศรีสะอาด (2556: 154) ได้กล่าวถึงเกณฑ์ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ มัลติมีเดียกรณีใช้การสอนหลายครั้ง มีเนื้อหาสาระมาก มีการวัดผลระหว่างเรียนหลายครั้ง เกณฑ์ 80/80 มีความหมายดังนี้

80 ตัวแรก เป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ เกิดจากการนำคะแนนที่สอบได้ระหว่างดำเนินการ มาหาค่าเฉลี่ยแล้วเทียบเป็นร้อยละ ซึ่งต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

80 ตัวหลัง เป็นประสิทธิภาพของผลโดยรวม เกิดจากการนำคะแนนจากการวัดโดยรวม เมื่อสิ้นสุดการทดลอง มาหาค่าเฉลี่ยแล้วเทียบเป็นร้อยละ ซึ่งต้องได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

ในการหาประสิทธิภาพของการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บด้วย Google Site วิชาเครื่องตีและการเล่นเครื่องตี โดยใช้เกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด 80/80 หมายถึง เกณฑ์การพิจารณาผลการเรียนการสอนบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียที่พัฒนาขึ้นโดย

80 ตัวแรก E_1 หมายถึง คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทั้งหมดจากการทำกิจกรรมระหว่างเรียน ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

80 ตัวหลัง E_2 หมายถึง คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทั้งหมดที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บุญญาณี เพชรสีเงิน (2560: บทคัดย่อ) สร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บด้วย Google Site รายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และแบบสำรวจพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียน

คอมพิวเตอร์ผ่านเว็บด้วย Google Site รายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติทดสอบ Pair sample t-test ผลการวิจัย พบว่า ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใน 41 รายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารหลังได้รับการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บด้วย Google Site รายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บด้วย Google Site รายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เว็บไซต์มีความน่าสนใจและน่าเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.60) รองลงมาคือ สื่อเสริมสร้างความเข้าใจในบทเรียนอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =4.40) และมีความ สนุกสนานระหว่างในการชมเว็บไซต์อยู่ในระดับมาก (\bar{X} =4.30)

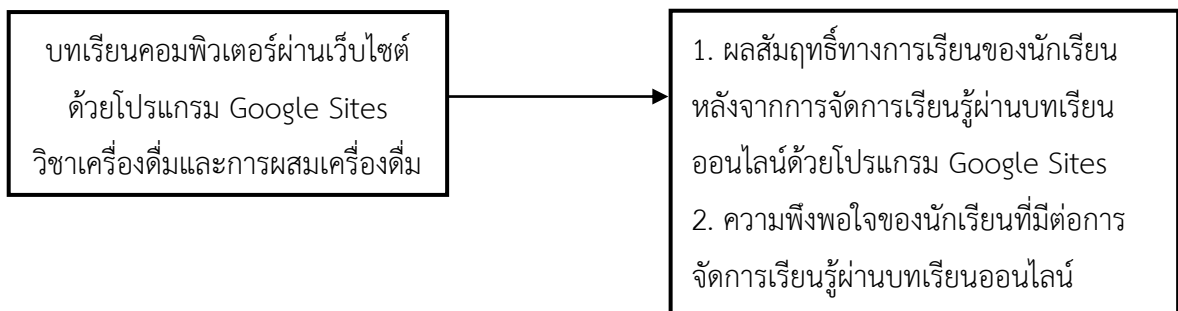
ลักษณะ ก้าวข้าม (2561: 65) การพัฒนาบทเรียนผ่านเว็บ โดยใช้การเรียนรู้แบบโครงงาน เป็นฐาน เรื่อง การสร้างเว็บเพจ ด้วยภาษา HTML สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลการวิจัย เรื่อง พัฒนาบทเรียนผ่านเว็บ โดยใช้การเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน เรื่อง การ สร้างเว็บเพจด้วยภาษา HTML สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปรากฏว่าบทเรียนผ่านเว็บ โดยใช้การเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน เรื่อง การสร้างเว็บเพจด้วยภาษา HTML มีประสิทธิภาพ 90.09/ 92.00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ 90/90 2) ผลการเปรียบเทียบคะแนนจากการทดสอบก่อนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนผ่านเว็บ โดยใช้การเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน เรื่อง การสร้างเว็บเพจด้วยภาษา HTML สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปรากฏว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ผลการศึกษาค้นคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนผ่านเว็บ โดยใช้การเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน เรื่องการสร้างเว็บเพจด้วยภาษา HTML สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปรากฏว่าผู้เรียนมีทัศนคติทางบวกอยู่ในระดับมาก

มะลิ จรรยากรณ์ (2563: 68) การพัฒนาห้องเรียนดิจิทัลด้วย Google Sites รายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ รหัสวิชา 30001-2001 ผลการวิจัย พบว่า 1) ประสิทธิภาพของห้องเรียนดิจิทัลด้วย Google Sites รายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ รหัสวิชา 30001-2001 พบว่ามีประสิทธิภาพโดยรวม เท่ากับ 82.75/81.11 ซึ่งผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพที่ตั้งไว้ที่ระดับ 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้ห้องเรียนดิจิทัลด้วย Google Sites มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 3) ความพึงพอใจของนักศึกษาที่เรียนรู้โดยใช้ห้องเรียนดิจิทัลด้วย Google Site โดยมีค่าเฉลี่ยผลการประเมินรวมทั้งต่อการใช้ห้องเรียนดิจิทัลด้วย Google Site โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.40

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จะเห็นได้ว่าบทเรียนผ่านเว็บเป็นสื่อที่ประกอบด้วย การจัดกิจกรรมที่หลากหลาย และการใช้สื่อหลายรูปแบบ สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน เรียนได้ทุกที่ทุกเวลา นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาบทเรียนได้ดีกว่าการเรียน แบบปกติ และช่วยส่งเสริมให้นักเรียนสามารถเรียนด้วยตนเองสามารถสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังช่วยแบ่งเบาภาระของครูผู้สอน ช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนสื่อ ช่วยให้นักเรียนรู้ถึงผลกระทบของสื่อในสังคมปัจจุบัน และมีความรู้เท่าทันสื่อประเภทต่าง ๆ ดังนั้นผู้วิจัยจึงจัดทำบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาเครื่องตีและ การผสมเครื่องตี สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในสาขาวิชาการโรงแรม ให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 มีนักเรียนจำนวนทั้งหมด 45 คน โดยผู้วิจัยใช้เลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. บทเรียนผ่านเว็บด้วย Google Site วิชาเครื่องตีและการผสมเครื่องตี
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเครื่องตีและการผสมเครื่องตี เป็นแบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ โดยตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน
3. แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนผ่านเว็บด้วย Google Site วิชาเครื่องตีและการผสมเครื่องตี นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2

ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ออกแบบหน่วยการเรียนรู้และจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาเครื่องตี้มและการผสมเครื่องตี้ม โดยวิเคราะห์หลักสูตร โอกาสในการเรียนของผู้เรียน คัดเลือกเนื้อหา ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้ที่สำคัญและจำเป็น วิเคราะห์คำอธิบายรายวิชาแบ่งออกเป็น 6 หน่วยการเรียนรู้
2. จัดทำบทเรียน โดยการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ และเนื้อหาที่กำหนดไว้ จัดทำสื่อการสอนในรูปแบบต่าง ๆ ใบความรู้ ใบงาน แบบทดสอบที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้และน่าสนใจ
3. ขั้นตอนการจัดทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 3.1 ศึกษาหลักสูตร เนื้อหา และวัตถุประสงค์ของบทเรียนจากแผนการสอน
 - 3.2 ออกข้อสอบให้ครอบคลุมเนื้อหาวัตถุประสงค์การเรียนรู้ จากนั้นนำข้อสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา
 - 3.3 นำข้อสอบไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ และนำข้อสอบที่ได้แก้ไขแล้วไปทดสอบกับผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างที่ลงทะเบียนเรียนวิชาเครื่องตี้มและการผสมเครื่องตี้ม
4. ประเมินหาค่าประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาเครื่องตี้มและการผสมเครื่องตี้ม โดยคำนวณค่า E1 คือ ค่าประสิทธิภาพของคะแนนที่นักเรียนที่ได้รับโดยเฉลี่ยจากผลของการทำใบกิจกรรม E2 หมายถึงประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คิดเป็นร้อยละของคะแนนแบบทดสอบหลังเรียน
5. สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นต่อการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาเครื่องตี้มและการผสมเครื่องตี้ม นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบหาค่า (IOC) ระหว่างข้อคำถามกับการประเมินความพึงพอใจ ได้ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.6 – 1.00 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบพิจารณาความถูกต้อง เหมาะสมและความสมบูรณ์ของโครงสร้างคำถามและสำนวนภาษา โดยใช้แบบตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจ จากนั้นนำผลจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าเฉลี่ยและเปรียบเทียบเกณฑ์ โดยกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมาย กำหนดเกณฑ์ค่าเฉลี่ยของความเหมาะสมของแบบสอบถามความพึงพอใจโดยใช้คะแนนรายข้อ ถ้าคำนวณค่าเฉลี่ยได้ตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป ถือว่าใช้ได้ผลปรากฏว่าความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ที่มีต่อคุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจมีค่าเฉลี่ยที่ระดับ 4.73 ซึ่งมีระดับคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด โดยภาพรวมแล้วแบบสอบถามฉบับนี้อยู่ในระดับที่สามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาได้ และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับโดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ด้วยคำนวณจากโปรแกรมคอมพิวเตอร์ การคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นได้ค่าความเชื่อมั่น 0.936

6. บรรจูปทเรียนลงใน sites.google.com รายวิชาเครื่องตี้มและการผสมเครื่องตี้ม แล้วทำการทดสอบการใช้งานของบทเรียน โดยการทดลองเข้าดูเนื้อหาหลาย ๆ ครั้งเพื่อให้เกิดความมั่นใจมากขึ้นว่าบทเรียนมีความสมบูรณ์

7. การจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอน ดังนี้

7.1 ให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน

7.2 นำเสนอบทเรียน โดยนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับ คำอธิบายรายวิชา ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง วิธีการเรียน เงื่อนไขการเรียน การนัดหมาย การส่งงาน ช่วงเวลาที่มีการทดสอบ เป็นต้น เพื่อให้ผู้เรียนได้รู้จักและเข้าใจถึงวิธีการใช้บทเรียนออนไลน์ ทำให้การเข้าใช้บทเรียนมีประสิทธิภาพ ในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนมากขึ้น จากนั้นให้ผู้เรียนเข้าเรียนบทเรียน คอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาเครื่องตี้มและการผสมเครื่องตี้ม

7.3 ติดตามการเข้าใช้บทเรียนและกระตุ้นให้นักนักเรียนที่ขาดการศึกษางานกิจกรรมได้เข้าไปศึกษาและทำกิจกรรมตามที่กำหนด

7.4 หลังจากเรียนเสร็จให้นักศึกษาทำแบบทดสอบหลังเรียน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. อธิบายให้นักเรียนทราบและเข้าใจถึงวิธีการใช้บทเรียนผ่านเว็บด้วย Google Site วิชาเครื่องตี้มและการผสมเครื่องตี้ม

2. ก่อนที่จะเริ่มเรียนบทเรียนผ่านเว็บด้วย Google Site วิชาเครื่องตี้มและการผสมเครื่องตี้ม นักเรียนทุกคนจะต้องทำแบบทดสอบก่อนเรียนจำนวน 40 ข้อ ซึ่งข้อทดสอบนี้ผู้วิจัยได้สร้างไว้ในบทเรียนผ่านเว็บ เป็นแบบทดสอบสอบปรนัย 4 ตัวเลือกหลังจากทำแบบทดสอบเสร็จแล้วผู้วิจัยได้บันทึกคะแนนเก็บไว้ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3. การดำเนินการสอน ผู้วิจัยได้ดำเนินการสอน ด้วยบทเรียนผ่านเว็บด้วย Google Site วิชาเครื่องตี้มและการผสมเครื่องตี้ม โดยนักเรียนจะเรียน 6 หน่วยการเรียนรู้ จำนวน 72 คาบ เมื่อนักศึกษาเรียนจบแต่ละเรื่อง นักศึกษาต้องทำกิจกรรมท้ายบทเรียนทุกครั้ง นักศึกษาต้องเรียนด้วยบทเรียนผ่านเว็บทั้งหมดจำนวน 6 หน่วยการเรียนรู้ ผู้วิจัยเก็บคะแนนไว้เป็นคะแนนระหว่างเรียน

4. การตรวจใบงานจากการใช้บทเรียนผ่านเว็บที่สร้างขึ้น มีใบงานในแต่ละหน่วย 6 ใบงานรวม คะแนน 60 คะแนน

5. รวบรวมคะแนนระหว่างเรียนของนักเรียนแต่ละคน คะแนนเต็มทั้งหมด 60 คะแนนเพื่อใช้คำนวณหาประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)

6. เมื่อทำการสอนครบแล้วให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน จำนวน 40 ข้อ ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน สลับตัวเลือกในแต่ละข้อ แล้วจดบันทึกคะแนนส่วนนี้ไว้ คำนวณหาประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)

7. นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจ จากแบบสอบถามความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 3 คำถาม ซึ่งแบบสอบถามได้ผ่านการหาค่า (IOC) และประเมินความเหมาะสม

8. นำผลทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ทั้งก่อนเรียนและหลังเรียนและแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนมาวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อรายงานผลการพัฒนาการเรียน การสอนของนักเรียน โดยใช้บทเรียนผ่านเว็บด้วย Google Site วิเคราะห์เครื่องมือและการผสมเครื่องมือของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม ต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาประสิทธิภาพของบทเรียนผ่านเว็บจากสูตร E_1 / E_2 ตามเกณฑ์ 80/80
2. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน จากการเรียนโดยใช้บทเรียนผ่านเว็บ ซึ่งวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ t-test for dependent samples ซึ่งคำนวณด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์
3. หาคุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้ข้อมูล โดย นำผลการตรวจสอบมาหาค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

1) ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของบทเรียนออนไลน์ด้วยโปรแกรม Google Site ตามเกณฑ์ 80/80 ได้ผลสรุปดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของบทเรียนออนไลน์ด้วยโปรแกรม Google Site ตามเกณฑ์ 80/80

(n=45)

ผลการจัดการเรียนรู้ผ่านบทเรียนออนไลน์ด้วยโปรแกรม Google Site							
คะแนนกิจกรรมระหว่างการเรียนรู้แต่ละบท							คะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
บทเรียนที่	1	2	3	4	5	6	
คะแนน	10	10	10	10	10	10	(40)
คะแนนรวม	364	374	367	376	378	365	1515
คะแนนเฉลี่ย	8.09	8.24	8.16	8.36	8.40	8.11	33.67
SD	1.06	1.07	1.11	1.19	1.12	1.39	1.89
ร้อยละ	80.89	83.11	81.56	83.56	84.00	81.11	
ประสิทธิภาพ	$E_1=82.37$						$E_2=84.14$

จากตารางที่ 1 ผลการประสิทธิภาพของบทเรียนออนไลน์ด้วยโปรแกรม Google Site พบว่ามีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.37/84.14 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80

2) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบหลังเรียน ด้วยบทเรียนผ่านเว็บด้วย Google Site วิชาเครื่องตัดและการผสมเครื่องตัด สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาโดยใช้บทเรียนบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาเครื่องตัดและการผสมเครื่องตัด

คะแนนทดสอบ	นักเรียน(คน)	\bar{x}	SD	t	Sig.
ก่อนเรียน	45	31.20	1.94	7.22*	0.0000
หลังเรียน	45	33.67	1.89		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 2 พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 45 คน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาเครื่องตัดและการผสมเครื่องตัด มีคะแนนสอบก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 31.20 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.94 ส่วนคะแนนสอบหลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 33.67 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.89 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนพบว่าคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าการเรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาเครื่องตัดและการผสมเครื่องตัด ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

3) ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาเครื่องตัดและการผสมเครื่องตัด

ตารางที่ 3 ระดับความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บ Google Sites วิชาเครื่องตัดและการผสมเครื่องตัด

รายการประเมิน	\bar{x}	SD	ระดับ
---------------	-----------	----	-------

			ความพึงพอใจ
ส่วนประกอบด้านการออกแบบ	4.62	0.49	มากที่สุด
ส่วนประกอบด้านเนื้อหา	4.60	0.54	มากที่สุด
การทำกิจกรรมในบทเรียนผ่านเว็บ ทำให้มีผลการเรียนวิชา แกะสลักผักและผลไม้ดีขึ้น	4.80	0.46	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.67	0.50	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บด้วยโปรแกรม Google Site วิชาเครื่องตัดและการผสมเครื่องตัดมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.50

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการหาประสิทธิภาพของบทเรียนผ่านเว็บด้วย Google Site วิชาเครื่องตัดและการผสมเครื่องตัด พบว่า ค่าประสิทธิภาพของบทเรียนผ่านเว็บด้วย Google Site (E_1/E_2) เท่ากับ 82.37/84.14 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 แสดงว่า ผลการสอนโดยใช้บทเรียนผ่านเว็บด้วย Google Site วิชาเครื่องตัดและการผสมเครื่องตัดมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซค์ ด้วยโปรแกรม Google Sites ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต พบว่าก่อนเรียน (\bar{X} = 31.20) และหลังเรียน (\bar{X} = 33.67) ซึ่งนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยบทเรียนผ่านเว็บด้วย Google Site วิชาเครื่องตัดและการผสมเครื่องตัดโดยภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ต่อการเรียนด้วยบทเรียนผ่านเว็บด้วย Google Site วิชาเครื่องตัดและการผสมเครื่องตัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.67, SD=0.50)

อภิปรายผล

1. ผลการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซค์ ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาเครื่องตัดและการผสมเครื่องตัด ก่อนการทดลองและหลังการทดลองโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซค์ ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาเครื่องตัดและการ

ผสมเครื่องตีพิมพ์ ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาเครื่องตีพิมพ์และการผสมเครื่องตีพิมพ์ เท่ากับ 82.37/84.14 ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้วิชาเครื่องตีพิมพ์และการผสมเครื่องตีพิมพ์ โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 ทั้งนี้เนื่องจาก การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาเครื่องตีพิมพ์และการผสมเครื่องตีพิมพ์ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้นอย่างเป็นขั้นตอนอย่างเป็นระบบ มีการวิเคราะห์เนื้อหาสาระการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผลจนเข้าใจ แล้วจึงนำมาสร้างบทเรียนออนไลน์ sites.google.com รายวิชาเครื่องตีพิมพ์และการผสมเครื่องตีพิมพ์ จากนั้นจึงนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ เพื่อผ่านการประเมินตรวจสอบคุณภาพตามความเหมาะสม ก่อนนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป จึงทำให้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาเครื่องตีพิมพ์และการผสมเครื่องตีพิมพ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษามะลิ จรรยากรณ์ (2563: 68) การพัฒนาห้องเรียนดิจิทัลด้วย Google Sites รายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ รหัสวิชา 30001-2001 ผลการวิจัย พบว่า 1) ประสิทธิภาพของห้องเรียนดิจิทัลด้วย Google Sites รายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ รหัสวิชา 30001-2001 พบว่า มีประสิทธิภาพโดยรวม เท่ากับ 82.75/81.11 ซึ่งผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพที่ตั้งไว้ที่ระดับ 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้ห้องเรียนดิจิทัลด้วย Google Sites มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 3) ความพึงพอใจของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้ห้องเรียนดิจิทัลด้วย Google Site โดยมีค่าเฉลี่ยผลการประเมินรวมทั้งต่อการใช้ห้องเรียนดิจิทัลด้วย Google Site โดยภาพรวมอยู่ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.40

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาเครื่องตีพิมพ์และการผสมเครื่องตีพิมพ์มีประสิทธิภาพเป็นการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนกระตือรือร้น สามารถเรียนรู้และทบทวนบทเรียนได้ทุกสถานที่ ทุกเวลา ทำให้นักศึกษาเข้าใจในบทเรียนมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ลักษณ์ภา แก้วคำแจ้ง (2561: 65) การพัฒนาบทเรียนผ่านเว็บ โดยใช้การเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน เรื่อง การสร้างเว็บเพจด้วยภาษา HTML สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลการวิจัย เรื่อง พัฒนาบทเรียนผ่านเว็บโดยใช้การเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน เรื่องการสร้างเว็บเพจด้วยภาษา HTML สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ปรากฏว่าบทเรียนผ่านเว็บ โดยใช้การเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน เรื่องการสร้างเว็บเพจด้วยภาษา HTML มีประสิทธิภาพ 90.09/ 92.00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ 90/90 2) ผลการเปรียบเทียบคะแนนจากการทดสอบก่อนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนผ่านเว็บ โดยใช้การเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน เรื่องการสร้างเว็บเพจด้วยภาษา HTML สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปรากฏว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ผลการศึกษาค้นคว้าของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนผ่านเว็บ โดยใช้การเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน เรื่องการสร้างเว็บเพจด้วยภาษา HTML สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปรากฏว่า ผู้เรียนมีทักษะทางบวกอยู่ในระดับมาก

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนผ่านเว็บด้วย Google Site วิชาเครื่องตี และการผสมเครื่องตี พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด อาจเป็นเพราะบทเรียนผ่านเว็บด้วย Google Site วิชาเครื่องตีและการผสมเครื่องตี สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม สร้างขึ้นเพื่อเน้นให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ซึ่งนักเรียนมีอิสระในการเรียน การปฏิบัติจริง การศึกษาค้นคว้า และการเรียนรู้จากประสบการณ์ ทำให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับ มะลิ จรรย์การณ์ (2563: 68) การพัฒนาห้องเรียนดิจิทัลด้วย Google Sites รายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการจัดการอาชีพ รหัสวิชา 30001-2001 ผลการวิจัย พบว่า ความพึงพอใจของนักศึกษาที่เรียนรู้โดยใช้ห้องเรียนดิจิทัลด้วย Google Site โดยมีค่าเฉลี่ยผลการประเมินรวมทั้งต่อการใช้ห้องเรียนดิจิทัลด้วย Google Site โดยภาพรวม อยู่ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.40

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ควรมีการส่งเสริมการสร้างบทเรียนผ่านเว็บเนื้อหาอื่น ๆ ของกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ในส่วนที่ต้องการให้นักเรียนเรียนรู้ภาคทฤษฎีควบคู่ไปกับการปฏิบัติงาน เพื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้และพัฒนาประสิทธิภาพการสอน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาโปรแกรมที่หลากหลายเพื่อนำเสนอเนื้อหาบทเรียนในรูปแบบ ใหม่ ๆ เพื่อให้มีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- ทิตินา แชมมณี. (2556). **ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ**. พิมพ์ครั้งที่ 17. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). **การวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญญานี เพชรสีเงิน. (2560). **สร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บด้วย Google Site รายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และแบบสำรวจพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บด้วย Google Site รายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. สาขาคอมพิวเตอร์คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.**
- พรทิพย์ ชูศรี. (2556). **การพัฒนาบทเรียนบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เรื่อง การถ่ายภาพสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี สาขาเทคโนโลยีสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.**
- พัทธพล พุ่งจันทิก. (2553). **การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บ วิชา ฮาร์ดแวร์และยูทิลิตี้เบื้องต้น**. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- ไพโรจน์ คะเซนทร์ . (มปป) . **การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน**. ค้นเมื่อวันที่ 17 ม.ค. 2561 จาก [www.waltoongpel.com /Sarawichakarn/wichakarn/1-10/การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 10.pdf](http://www.waltoongpel.com/Sarawichakarn/wichakarn/1-10/การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน%2010.pdf)
- มะลิ จรรยากรณ์. (2563). **การพัฒนาห้องเรียนดิจิทัลด้วย Google Sites รายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการจัดการอาชีพ รหัสวิชา 30001-2001.ศรีสะเกษ: สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยการอาชีพศรีสะเกษ.**
- ลักษณา แก้วคำแจ้ง. (2561). **การพัฒนาบทเรียนผ่านเว็บ โดยใช้การเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน เรื่อง การสร้างเว็บเพจ ด้วยภาษา HTML สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. หลักสูตร การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.**

อิงอร นิลประเสริฐ และคณะ. (2557). **Google Site**. ค้นเมื่อวันที่ 30 กุมภาพันธ์ 2564, จาก https://noppakornru.files.wordpress.com/2012/09/google_sites.pdf.

การพัฒนาทักษะการพูดในรายวิชาศิลปะการให้บริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวโดย
วิธีการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐานของผู้เรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต

Developing Speaking Skills in the Course of Art of Hospitality in the
Tourism Industry by a Brain-Based Learning Management Method of
Vocational Certificate Level 1st year students, Phuket Technology
College of Technology

ศุภโชค ทองเจิม¹

¹สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต, E-mail: suppachokt@ptech.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาทักษะการพูดในรายวิชาศิลปะการให้บริการของผู้เรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต และ 2) เปรียบเทียบผลการพัฒนาทักษะการพูดในรายวิชาศิลปะการให้บริการของผู้เรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียนโดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 1 ห้อง จำนวน 43 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน 2) แบบประเมินผลการพูดในรายวิชาศิลปะการให้บริการ เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบประเมินก่อนและหลังเรียน สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติที่แบบไม่อิสระ”

ผลการวิจัย พบว่า 1) นักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการพูดในรายวิชาศิลปะการให้บริการหลังจากการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐานในระดับที่ดีขึ้น โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 10.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.299 ค่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 18.07 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.77 และ 2) มีผลการพัฒนาทักษะการพูดในรายวิชาศิลปะการให้บริการหลังจากการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐานสูงกว่าก่อนเรียนโดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: การใช้สมองเป็นฐาน, การพัฒนาทักษะการพูด

Abstract

The objectives of this research were to 1) develop speaking skills in the Art of Service course of first-year Vocational Certificate students at Phuket Technology College and 2) compare the results of developing speaking skills in the Art of Service course of Phuket Technological College. First-year vocational certificate students before and after studying using the brain-based learning method. The sample group used in the research was first-year vocational certificate students. Hospitality field Phuket Technological College, Semester 2, academic year 2022, 1 room, 43 people. Tools used in the research include 1) a brain-based learning management plan, 2) a speaking evaluation form in the art of service course. Data were collected from pre- and post-study assessments. Statistics used in research include mean, standard deviation and non-independent statistics"

The results of the research found that 1) students improved their speaking skills in the service arts subject after brain-based learning was organized at a better level. The mean score before study was 10.67, standard deviation was 1.299, and the mean score after study was 18.07. The standard deviation is equal to 0.77 and 2) there is a higher result in the development of speaking skills in the service arts course after using brain-based learning than before studying using brain-based learning. Statistically significant at the level .01" => Check the significance level used that .01 meets the set assumptions.

Keywords: use your brain as a base, speaking skills development

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพูดมีความสำคัญและมีบทบาทมากในชีวิตประจำวัน และการทำงานในอาชีพเพราะมีส่วนช่วยในการส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าไม่ว่าบุคคลนั้นจะเป็นใครมีบทบาทหน้าที่ตำแหน่งงานหรืออาชีพอะไร ล้วนแต่มีความจำเป็นต้องฝึกฝนให้มีความสามารถในการพูดอย่างมีประสิทธิภาพทั้งสิ้น โดยเฉพาะเรามีภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติซึ่งแสดงถึงความเป็นเอกลักษณ์ของชาติ ที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร ระหว่างคนในชาติให้เกิดความเข้าใจต่อกัน มีความรัก ความรู้สึกเป็นชาติเดียวกัน การสื่อสาร ประกอบด้วยทักษะภาษา 4 ทักษะ คือ ทักษะการพูด ทักษะการฟัง ทักษะการอ่านและทักษะ

การเขียน ในกระบวนการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพนั้น ทักษะการพูดมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อผู้เรียนจำเป็นที่ต้องส่งเสริมและฝึกทักษะการพูดให้มีความสามารถในการพูดได้อย่างคล่องแคล่วต้องฝึกฝนจนเกิดความรู้ความชำนาญ และต้องอาศัยศิลปะในการพูด ซึ่งเป็นพรสวรรค์ของแต่ละบุคคล ผู้ฟังก็จะเกิดความเชื่อถือ คล้อยตาม ปฏิบัติตาม เพราะผู้พูด พูดได้สนุก น่าสนใจ สอดคล้องกับ วัชรู เกิดคำ (2547: 55) กล่าวว่า “การพูด เป็นการสื่อสารที่สำคัญ และจำเป็นต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ ทั้งนี้เพราะ การพูดสื่อความหมายได้รวดเร็ว และเข้าใจง่าย มีอาชีพหลายอาชีพที่ต้องอาศัยการพูดเป็นสิ่งสำคัญ เช่น นักประชาสัมพันธ์ นักการเมือง นักธุรกิจ พิธีกร ครูอาจารย์ หนายความ พนักงานขาย และผู้นำชุมชน ดังนั้นจึงจำเป็นที่ทุกคนจะต้องศึกษาหาความรู้ หมั่นฝึกฝน เพื่อให้การพูดของตนสัมฤทธิ์ผล สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ” และผู้พูดที่ต้องการประสบความสำเร็จในการพูด จึงควรได้รับการฝึกทักษะการพูดให้เกิดความรู้ ความชำนาญ สามารถพูดโน้มน้าวจิตใจผู้ฟังให้เกิดความเลื่อมใส ศรัทธา และคล้อยตามเจตนารมณ์ของผู้พูดได้ซึ่งสอดคล้องกับ ศุภวรรณ มงเพชร (2547: 137) กล่าวว่า “การพูดคือ การใช้ศิลป์ และศาสตร์ ในการสื่อสารแสดงความคิด ความรู้สึก เพื่อชนะใจผู้ฟังด้วยเหตุผล เพื่อให้ผู้ฟังปฏิบัติ และคล้อยตามความประสงค์ของผู้พูด ทำให้การพูดนั้นบรรลุเป้าหมายตามที่ต้องการ” ด้วยความสำคัญของการพูดดังกล่าว กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จึงได้จัดเนื้อหา เรื่องการพูดสื่อสารในงานอาชีพและการพัฒนาบุคลิกภาพ ไว้ในสมรรถนะ และคำอธิบายรายวิชาในรายวิชางานส่วนหน้าโรงแรมหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 พุทธศักราช 2557 โดยมีจุดประสงค์ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทยและการพัฒนาบุคลิกภาพเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ สามารถนำภาษาไทยไปใช้เป็นเครื่องมือสื่อสารในงานอาชีพ เห็นคุณค่าและความสำคัญของการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ (กระทรวงศึกษาธิการ, การอาชีวศึกษา, 2557: 30)

จากการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนระหว่างการสอนในรายวิชารายวิชาศิลปะการให้บริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 สัปดาห์แรกของเดือนพฤศจิกายน พบว่า ผู้เรียนสาขาวิชาการโรงแรมส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทยผสมคำท้องถิ่น การใช้สำนวน การออกเสียงไม่ถูกต้องไม่ชัดเจน พูดแล้วหยุด ทำให้การสื่อสารไม่ต่อเนื่องผู้ฟังไม่เข้าใจ และขาดความมั่นใจในการพูด เวลานำเสนองานหน้าชั้นเรียน อันนำไปสู่ การไม่บรรลุเป้าหมายในการเรียนและไม่เป็นไปตามหลักสูตรหรือจุดประสงค์ที่กำหนด

ผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ วิชาในรายวิชาศิลปะการให้บริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ให้มีคุณภาพ และประสิทธิภาพ โดยเฉพาะผู้เรียนสาขาวิชาชีพ จึงศึกษาค้นคว้า หาเทคนิควิธีการสอนแบบใหม่ ๆ เพื่อนำมาเป็นแนวการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสม ที่เน้นผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญตามหลักการของสมรรถนะกับการเรียนรู้ที่ต้องใช้ทุกส่วน

ทั้งการคิด ความรู้สึกและการลงมือปฏิบัติไปพร้อม ๆ กัน ซึ่งเป็นการสรุปความรู้เกี่ยวกับการเรียนรู้ และเกิดประโยชน์แก่ผู้เรียนให้มากที่สุด

จากการศึกษาค้นคว้า ทฤษฎี เอกสาร รายงาน และการวิจัยต่าง ๆ พบว่าจากทฤษฎีการใช้ สมองเป็นฐานของนักวิชาการหลาย ๆ คน มีทฤษฎีของนักวิชาการท่านหนึ่งที่ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะ ใช้หลักการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีการใช้สมองเป็นฐานคือ อีริก เจนเซน (Eric Jensen. 2000: online) ซึ่งเป็นนักวิชาการที่มีความเชี่ยวชาญด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิด เกี่ยวกับการเลือกกิจกรรมการเรียนรู้แบบใหม่ ๆ ซึ่งจะกระตุ้นและเร่งเร้าให้ผู้เรียนเข้ามามีส่วนร่วม ด้วยอารมณ์ ความรู้สึกที่ดี ทำให้สะดวกและง่ายต่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ดีให้กับผู้เรียน ไม่ว่าจะ เป็นรูปแบบบทบาทสมมติ กิจกรรมเกม กิจกรรมเพลง รวมถึงวิธีการสอนที่ใช้การสื่อสาร เน้นการ สนทนา การอภิปราย การทำงานร่วมกันตามสถานการณ์จำลองเป็นหลักโดยคาดหวังได้ว่าจะได้รับ ความสุขเป็นรางวัลซึ่งมีส่วนดึงดูดความสนใจของผู้เรียนอย่างมาก

จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงศึกษาวิธีการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐานเพื่อนำมา แก้ปัญหาและพัฒนาทักษะการพูดในรายวิชารายวิชาศิลปะการให้บริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ของผู้เรียนให้มีความสามารถในการพูดการใช้ศิลปะการพูดการให้บริการได้ดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะการพูดรายวิชาศิลปะการให้บริการของผู้เรียนระดับชั้นประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต
2. เพื่อเปรียบเทียบผลการพัฒนาทักษะการพูดรายวิชาศิลปะการให้บริการของผู้เรียนระดับชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียนโดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน

สมมติฐานการวิจัย

ผลการพัฒนาทักษะการพูดในรายวิชาศิลปะการให้บริการหลังเรียนโดยใช้วิธีการจัดการ เรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน สูงกว่าก่อนเรียน

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

ปานใจ สุภาพ (2550: 17) กล่าวว่า การสอนทักษะการพูดเป็นการพัฒนาทักษะการพูด สำหรับ ทุกคน โดยเฉพาะผู้มีอาชีพที่ต้องใช้การสื่อสาร เพราะการดำเนินชีวิตในปัจจุบันไม่ว่าจะเป็นทางด้าน การทำงานการเข้าสังคม และการดำเนินชีวิตล้วนแล้วแต่ต้องอาศัยการพูดทั้งสิ้น จึงควรปฏิบัติตามหลัก บันได 13 ขั้น เพื่อเป็นทางลัดสู่ความสำเร็จในการพูด

วรพล รุปมงคล (2550: ออนไลน์) กล่าวว่า การฝึกพูดให้เกิดทักษะการพูดเป็นพฤติกรรมของมนุษย์ที่เกิดจากการเรียนรู้ มีใช้สัญชาตญาณที่มีมาแต่กำเนิด ความสามารถที่จะเป็นนักพูดที่ดี จึงอาจศึกษา และฝึกฝนได้ บางคนได้รับการฝึกพูดโดยไม่รู้ตัว สัมพันธ์มาเป็นเวลานานตั้งแต่เด็กจนเป็นผู้ใหญ่ การฝึกพูดให้เกิดทักษะสามารถทำได้ 3 วิธี คือ 1) ฝึกด้วยวิธีธรรมชาติ 2) การฝึกจากตำราหรือฝึกใช้ในงานอาชีพของตนจริง ๆ 3) ฝึกโดยมีผู้แนะนำ

วิโรจน์ ลักษณะอดิสร (2548) ได้เสนอทฤษฎีการเรียนรู้ตามหลักการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานโดยมีทฤษฎีที่ 1 การเรียนรู้อย่างมีความสุข เด็กแต่ละคนต้องได้รับการยอมรับว่าเป็นมนุษย์ที่มีหัวใจ เด็กมีสิทธิ์ที่จะเป็นตัวของตัวเองไม่เหมือนใคร ทฤษฎีที่ 2 การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม รูปแบบการถ่ายทอดความรู้ทฤษฎีที่ 3 การเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด ทฤษฎีที่ 4 การเรียนรู้เพื่อพัฒนาสุนทรียภาพและลักษณะนิสัย ศิลปะ ดนตรีกีฬา ทฤษฎีที่ 5 การเรียนรู้เพื่อพัฒนาสุนทรียภาพและลักษณะนิสัย การฝึกฝนกาย วาจา ใจ

อีริก เจนเซน (Eric Jensen. 2000: ออนไลน์) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่เกิดการเชื่อมต่อไปยังสมอง ไม่ว่าจะทางใดก็ตาม ถือเป็นการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน โดยเป็นการรวมสหวิทยาการต่าง ๆ เช่น เคมี ชีววิทยา ระบบประสาทวิทยา จิตวิทยาสังคมวิทยา มาอธิบายกระบวนการเรียนรู้ของมนุษย์ โดยเฉพาะความเข้าใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้กับสมอง เพราะการเรียนรู้บนฐานสมองไม่ได้มุ่งเน้น การออกแบบการเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมอง หรือทำอย่างไรให้สมองเจริญเติบโต แต่หัวใจสำคัญของการเรียนรู้บนฐานสมองอยู่ที่ จะออกแบบการเรียนการสอนอย่างไรให้สมองสามารถเรียนรู้ได้ดีที่สุด

เรเนต นัมเมลา เคน และ จอห์นพี เคน (เยาวพา เดชะคุปต์, 2548: ออนไลน์) ได้ให้ความหมายการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานว่า เป็นการที่ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่หลากหลาย ทั้งที่เป็นจริงและวาดฝัน และหาวิธีการต่าง ๆ ในการรับประสบการณ์เข้ามาซึ่งหมายถึง รวมถึง การสะท้อนความคิด การคิดวิจารณ์ญาณ และการแสดงออกในเชิงศิลปะ ซึ่งเป็นการสรุปความรู้เกี่ยวกับการเรียนรู้

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานหมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามหลักการของสมองกับการเรียนรู้ ซึ่งต้องใช้ทุกส่วนทั้งความคิด ความรู้สึกและการลงมือปฏิบัติไปพร้อม ๆ กัน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

มาลินี สร้อยดอกไม้ (2560: บทความย่อ) ผลการใช้กระบวนการเรียนรู้ตามแนวคิดพัฒนาการทางสมอง (BBL) ประกอบชุดฝึกเขียน เรียงความ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดนาห้วย (แสง กล้าประชาสรรค์) อำเภอปราณบุรี จังหวัด

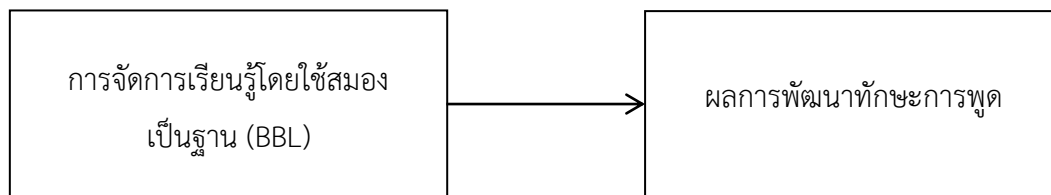

ประจวบศิริจันทร์ครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่องการเขียนเรียงความ ที่ใช้กระบวนการเรียนรู้ตามแนวคิด พัฒนาการทางสมอง (BBL) ประกอบชุดฝึกเขียนเรียงความ กับเกณฑ์ร้อยละ 80 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ แบบแผนการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Research) ใช้รูปแบบการทดสอบก่อนและหลังใช้แบบฝึก กับกลุ่มทดลองกลุ่มเดียว (One group, Pretest – Posttest Design) การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที (t-test) ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังใช้ชุดฝึกฝึกกับเกณฑ์ร้อยละ 80 นักเรียนที่มีผลการเรียนผ่านเกณฑ์คิดเป็นร้อยละ 100 ชุดฝึกมีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.67/85.67 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80

สุภารัตน์ กัทลีรัตน์ (2560: บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแผนการจัดการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ทางคณิตศาสตร์และศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง ร้อยละ ด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบ BBL (Brain Based Learning) ร่วมกับแนวคิดแบบฮิวริสติกส์ (Heuristics) ประชากร คือ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.1) จำนวน 500 คน ใน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.1) จำนวน 35 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการ เรียนรู้แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการ วิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที

นางสาวยุพาฝัน ประชุมทอง (2560: บทคัดย่อ) การผลของการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐาน BBL (Brain-based Learning) ที่มีต่อการเขียนสะกดคำ ภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ สมองเป็นฐาน BBL ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่2การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบสมองเป็น ฐาน BBL (Brain-based Learning) ที่มีต่อการเขียนสะกดคำ ภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการใช้ กิจกรรมการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐาน BBL และเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและ หลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐาน BBL (Brain-based Learning) ของนักเรียน ระดับ ชั้นประถมศึกษาปีที่2กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับ ชั้น ประถมศึกษาปี ที่ 2/3ภาคเรียน ที่ 1 ปี การศึกษา 2560 โรงเรียนตรุณศึกษา 2 อำเภอ จุฬารามณ์จังหวัด นครศรีธรรมราช

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 3 ห้อง รวม 129 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย 43 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน จำนวน 1 แผน
2. แบบประเมินผลทักษะการพูดในรายวิชาศิลปะการให้บริการ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. จัดปฐมนิเทศผู้เรียนกลุ่มทดลอง เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับจุดประสงค์ในการเรียนวิธีการเรียน แบบใช้สมองเป็นฐาน และวิธีการประเมินผลการเรียน
2. ผู้เรียนกลุ่มทดลอง ดำเนินการการพูดในรายวิชาศิลปะการให้บริการเพื่อเป็นการทดสอบก่อนเรียนตามสาระการเรียนรู้ตามแผนการเรียนรู้ที่กำหนด
3. ผู้เรียนกลุ่มทดลองเรียน การพูดในรายวิชาศิลปะการให้บริการด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน
4. ผู้เรียนกลุ่มทดลอง ดำเนินการพูดในรายวิชาศิลปะการให้บริการเพื่อเป็นการทดสอบหลังเรียน ตามสาระการเรียนรู้ตามแผนการเรียนรู้ที่กำหนด
5. เก็บข้อมูลหลังเรียน โดยใช้แบบการประเมินทักษะการพูดในรายวิชาศิลปะการให้บริการ
6. นำคะแนนที่ได้จากแบบการประเมินผลทักษะการพูดในรายวิชาศิลปะการให้บริการวิเคราะห์หาข้อมูลทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) สถิติที่แบบไม่อิสระ (t-test dependent samples) ดำเนินการโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมวิเคราะห์เปรียบเทียบการพัฒนาทักษะการพูดในรายวิชาศิลปะการให้บริการตามลำดับดังนี้

1. เพื่อหาผลการพัฒนาทักษะการพูดในรายวิชาศิลปะการให้บริการของผู้เรียนตาม
วัตถุประสงค์ที่ 1 ได้โดยการหาค่าสถิติพื้นฐานคือ ค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
(S.D) ของคะแนนที่ได้จากแบบประเมินทักษะการพูดรายวิชาศิลปะการให้บริการให้บริการก่อนเรียน
และหลังเรียนของผู้เรียนโดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน

2. เพื่อเปรียบเทียบผลการพัฒนาทักษะการพูดในรายวิชาศิลปะการให้บริการของผู้เรียนที่
การจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐานตามวัตถุประสงค์ที่ 2 ได้โดยการเปรียบเทียบคะแนนทดสอบ
ก่อนและหลังเรียนด้วยสถิติที่แบบไม่อิสระ (t-test dependent samples)

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์วิจัยตามลำดับตารางดังนี้
ตารางที่ 1 ผลการพัฒนาทักษะการพูดในรายวิชาศิลปะการให้บริการ โดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบใช้
สมองเป็นฐาน

คะแนนเต็ม 20 คะแนน	N	\bar{X}	SD	t	df
คะแนนทดสอบก่อนเรียน	43	10.67	1.229	29.660	42
คะแนนทดสอบหลังเรียน	43	18.07	.77		

จากตารางที่ 1 พบว่าผู้เรียนมีพัฒนาการทักษะการพูดในรายวิชาศิลปะการให้บริการหลังจาก
การจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐานในระดับที่ดีขึ้น โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 10.67
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.229 ค่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 18.07 ส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน เท่ากับ 0.77

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนและหลังเรียนเพื่อเปรียบเทียบ
ผลการพัฒนาทักษะการพูดในรายวิชาศิลปะการให้บริการด้วยสถิติที่แบบไม่อิสระ (t-
test Dependent Samples)

การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์	N	\bar{X}	SD	t	p
คะแนนทดสอบก่อนเรียน	43	10.67	1.229	29.660**	.000
คะแนนทดสอบหลังเรียน	43	18.07	.77		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 2 พบว่า จัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดในรายวิชา ศิลปะการให้บริการ มีผลสัมฤทธิ์ต่อการพัฒนาทักษะการพูดในรายวิชาศิลปะการให้บริการ หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนเท่ากับ 18.07 และค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียน เท่ากับ 10.67 ซึ่งมีความต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สรุปผลการวิจัย

1. ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการพูดในรายวิชาศิลปะการให้บริการ หลังจากการจัดการ เรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐานในระดับที่ดีขึ้น โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 10.67 ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.229 ค่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 18.07 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .77

2. ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ต่อการพัฒนาทักษะการพูดในรายวิชาศิลปะการให้บริการ หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนเท่ากับ 18.07 และค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียน เท่ากับ 10.67 ซึ่งมีความต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experiment) แบบ One Group pre-test post-test Designs เพื่อศึกษาผลการพัฒนาทักษะการพูดในรายวิชาศิลปะการให้บริการ วิธีการ จัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัย เทคโนโลยีภูเก็ต ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 สาขาวิชาการโรงแรม จากผลการวิจัยพบว่า

ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการพูดในรายวิชาศิลปะการให้บริการ หลังจากการจัดการ เรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐานในระดับที่ดีขึ้น และมีผลการพัฒนาทักษะการพูดในรายวิชาศิลปะการ ให้บริการ โดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐานสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนน หลังเรียนเท่ากับ 18.07 และค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนเท่ากับ 10.67 ซึ่งมีความต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐานทำให้ผู้เรียนได้ปรับตัวและเกิด การเรียนรู้มากขึ้นกับกิจกรรมการเรียนโดยการปฏิบัติจริงหรือจากสถานการณ์จำลอง คำชมเชย การให้ รางวัลกับผู้เรียนมีส่วนช่วยเสริมแรงให้ผู้เรียนได้ตั้งเป้าหมายการเรียนรู้เฉพาะของตนเองว่าจะทำอย่างไร ถึงจะได้รางวัลหรือคำชมจากเพื่อนร่วมชั้นเรียนและจากครู ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนเกิดกำลังใจ เกิดความมั่นใจ ในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองดีขึ้น สำหรับครูผู้สอน ทำให้ครูผู้สอนได้ค้นพบวิธีการที่เหมาะสมในการ จัดการเรียนการสอน จากการสังเกตผู้เรียนพบว่า ผลการพัฒนาการด้านทักษะการพูดในรายวิชาศิลปะ

การให้บริการ ของผู้เรียนจะมีระดับที่ดีขึ้นมีความสนใจการเรียนมีความกระตือรือร้น กล้าแสดงออกและ
มั่นใจในการพูดหน้าชั้นเรียนมากขึ้น สอดคล้องกับ เลขา มากสังข์ (2556: บทคัดย่อ) พบว่า พฤติกรรม
การเรียนระหว่างเรียนของนักเรียนในด้านความสนใจ กระตือรือร้นในการเรียน และการถาม-ตอบ ในชั้น
เรียนเพิ่มขึ้นจากทุกครั้งที่ทำการสังเกตโดยมี คะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับดีนั้นแสดงว่าผู้เรียนมีความเอาใจ
ใส่และมีความตั้งใจ มีการเตรียมความพร้อมต่อการเรียน การมาเรียน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ มธุร
ดา ท่าช้าง (2554: บทคัดย่อ) อรพินท์ ต้นเมืองใจ (2556: บทคัดย่อ) และ เลขา มากสังข์ (2556:
บทคัดย่อ) พบว่าผู้ที่เรียนโดยใช้ กิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐานหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดย
มีเกณฑ์อยู่ในระดับดีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับหลักทฤษฎีการเรียนรู้โดยใช้
สมองเป็นฐานตามหลักการของ อีริค เจนเซน (Jensen: ออนไลน์) ที่กล่าวว่าหัวใจสำคัญของการเรียนรู้
บนฐานสมองอยู่ที่จะออกแบบการเรียนการสอนอย่างไรให้สมองสามารถเรียนรู้ได้ดีที่สุด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ในการพัฒนาความกล้าแสดงออกในการพูดวิชาศิลปะการให้บริการของนักเรียนการจัดการ
เรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน ครูควรเน้นกิจกรรมที่กระตุ้นให้นักเรียนมีความกล้าที่จะพูดให้มากที่สุด
เพื่อให้นักเรียนเกิดความคุ้นเคยในการพูดและเปิดโอกาสให้นักเรียนกล้าแสดงออกและเกิดความ
คล่องแคล่วในการพูดยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรทดลองนำวิธีสอนแบบใช้สมองเป็นฐานไปใช้ในระดับชั้นต่าง ๆ และวิชาต่าง ๆ เพื่อช่วย
พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือทักษะด้านอื่น ๆ ให้สูงขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- ธัญชน เหน่งกตหลด. (2554). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์และความสามารถในการ
การคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้
7 ขั้นและจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน. ปริญญาโท. กศ.ม. (การมัธยมศึกษา).
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปานใจ สุภาพ. (2550). **บันได 13 ขั้นทางลัดสู่ความสำเร็จในการพูด**. ค้นเมื่อวันที่ 23 กันยายน
2562, จาก <http://www.chainat.go.th/sub1/ldd/Report/Page-17.doc>.

- มธรรดา ท่าช้าง. (2554). การสอนอ่านจับใจความตามแนวการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานที่มีต่อ
ความสามารถทางการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. ศึกษาศาสตร์
มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เยาวพา เดชะคุปต์. (2548). การศึกษาและการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน. ค้นเมื่อวันที่ 23
กันยายน 2562, จาก http://www.pharmacy.cmu.ac.th/unit/unit_files.
- เลขา มากสังข์. (2556). ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานที่มีต่อความสามารถในการเขียน
เชิงสร้างสรรค์ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านทุ่งนารี อำเภอ
ป่าบอน จังหวัด พัทลุง. ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิโรจน์ ลักษณะอดิสร. (2548). การเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- อุรรรัตน์ สิงห์เดช. (2553). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ใช้หลักการของการเรียนรู้โดย
ใช้สมองเป็นฐานตามแนวคิดของอีริค เจนเซน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. ค้นเมื่อวันที่
30 กันยายน 2562, จาก <http://library.msu.ac.th/webu/dublin.php>.
- อรพินท์ ต้นเมืองใจ. (2556). ความสามารถในการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน. ศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- Jensen, Eric. (2000). **Brain-Based Learning**. San Diego: The Brain Store Publishing.

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติจริงใน
รายวิชาเบเกอรี่ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 สาขาการโรงแรม
วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต

Comparison of Learning Outcomes by Using a Hands-On Learning
Management for The Subject of Bakery for The 3rd Year Vocational
Certificate Students in The Field of Hotel Management, Phuket
Technological College

นันทวัฒน์ นุ่มอุบลแก้ว¹

¹ สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต, E-mail: nanthawat@ptech.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติจริงในรายวิชาเบเกอรี่ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 สาขาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ได้แก่ 1) แผนจัดการเรียนรู้มี 5 แผน เวลาที่ใช้ 14 สัปดาห์ สัปดาห์ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 3 สาขาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ตภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 35 คน และใช้กลุ่มประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยละ 4 ชั่วโมง รวม 56 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบ 3) แบบประเมินผลงาน การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแผนทดสอบและแบบประเมินผลงาน มาหาค่าสถิติ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบที่

ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากการจัดการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติจริง สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, โปรแกรม Google Site

Abstract

This research aims to compare the learning achievements before and after studying by using the hands-on learning management in the bakery course of the 3rd year vocational certificate students in the field of hotel management. Phuket Technological College There are five plans for a learning management program. The

duration is 14 weeks. The research population is 2nd year Diploma in Hospitality students. Phuket College of Technology, first semester, academic year 2022, consisted of 35 students and all population groups were used as a sample group in this research. The instruments used in the research were 4 hours each, a total of 56 hours 2) a test 3) an evaluation form. The data were collected from the test plan and the performance evaluation form to find statistical values. The statistics used in the research were basic statistics, percentage, mean, standard deviation, One-sample t-test.

The results of the research showed that, students achieve academic achievement after hands-on learning management, statistically significantly higher than before learning at the .01.

Keywords: learning outcomes, Google Site

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบนั้นเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้สอนทุกคนจะต้องฝึกให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบต่อผู้สอนควรมีการปรับเสริมกิจกรรมเข้ามาร่วมในกระบวนการจัดการเรียนการสอนเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการปฏิบัติจริง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จินตนา ศรีสุภางค์ (2552) “ครูควรเตรียมตัวให้พร้อมก่อนการสอน ใช้วิธีสอนหลายๆวิธี ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดมาก ๆ มีการทดสอบหลังเรียนเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียน ใช้กิจกรรมเพื่อการแข่งขันเพื่อเพิ่มความสนุกสนาน”

ปัญหาการจัดการเรียนการสอนที่ผ่านมาผู้วิจัยมักประสบปัญหา คือ ผู้เรียนขาดความรับผิดชอบในการทำงานกันเป็นกลุ่มการรับผิดชอบหน้าที่ของตนเองในการปฏิบัติวิชาเบเกอรี่ส่งงานไม่มีความพร้อมในด้านการปฏิบัติตามที่ผู้สอนได้สั่งไว้ ไม่ค่อยตั้งใจเรียน บางคนเล่นโทรศัพท์มือถือ ซึ่งก่อให้เกิดผลเสียต่อตัวผู้เรียนในการเรียนรายวิชาเบเกอรี่ หากยังไม่ทำการแก้ไขปรับปรุงพฤติกรรมก็จะทำให้ผู้เรียนไม่ได้รับการพัฒนาเกี่ยวกับความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน

ประกอบกับในปี 2560 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ตมีนโยบายให้ผู้สอนปรับเปลี่ยนการสอนเน้นการเรียนรู้มากกว่าการสอนแบบดั้งเดิม ลดการสอนแบบบรรยาย ให้ผู้สอนปรับเปลี่ยนบทบาทเป็นผู้ชี้แนะ ใช้รูปแบบการสอนแบบเน้นกิจกรรมที่ตัวผู้เรียน โดยเน้นว่าผู้เรียนจะทำอะไรได้ไม่ใช่ผู้เรียนจะต้องรู้อะไรการสอนควรเน้นการฝึกฝนให้คิดวิเคราะห์อย่างสร้างสรรค์ ดังนั้นเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของวิทยาลัยดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหาดังกล่าวและหาแนวทางในการแก้ปัญหา และจากการสังเกตการสอนที่ผ่านมาพบว่ากลุ่มเพื่อน น่าจะมีบทบาทต่อพฤติกรรม

เรียนรู้ของผู้เรียนอย่างมาก การเรียนรู้จากกันและกันของผู้เรียนน่าจะเกิดได้ดีเพราะภาษาที่ผู้เรียนใช้สื่อสารนั้นสื่อความเข้าใจกันได้ดี และการเรียนเป็นกลุ่มของผู้เรียนระหว่างผู้เรียนที่เรียนเก่งกับผู้เรียนที่เรียนอ่อน มีการการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นความรู้ซึ่งกันและกันจากการเรียนเป็นกลุ่มจะทำให้ผู้เรียนเกิดความสุขสนุกสนานในการเรียนทำให้อยากเรียนมากขึ้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเอกสารงานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค STAD (การแบ่งกลุ่มแบบกลุ่มสัมฤทธิ์ (Student-Teams Achievement Divisions) ตามแนวคิดของ สลาวิน (Slavin,1989) เป็นการเรียนรู้ที่ผสมผสานระหว่างการเรียนรู้แบบร่วมมือ และการสอนแบบรายบุคคลเข้าด้วยกัน โดยแต่ละกลุ่มจะประกอบด้วย เด็กเก่ง ปานกลางและอ่อนอยู่ร่วมกัน เป็นวิธีการเรียนรู้ที่สนองความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยให้ผู้เรียนลงมือทำกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง ตามความสามารถจากแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมที่ผู้สอนเตรียมให้ และเน้นส่งเสริมความร่วมมือภายในกลุ่ม เป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้ซึ่งกันและกันเป็นวิธีการทำงานร่วมกัน ซึ่งจะเป็แรงจูงใจอย่างหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจและเรียนรู้ได้เร็วขึ้น และเกิดความคงทนในการเรียนรู้ได้ โดยเทคนิคดังกล่าวนี้ได้มีนักการศึกษาหลายท่านยอมรับแพร่หลายในวงการศึกษว่าเป็นแนวคิดที่สามารถนำมาปรับปรุงและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนได้ดีขึ้นจริง ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเทคนิคการสอนแบบใช้กิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการพึ่งพาอาศัยกันเกิดการเรียนรู้และปรับตัว ตามทฤษฎีนี้จะเน้นให้ผู้เรียนช่วยกันในการเรียนรู้มีการปรึกษาหารือกันการทำงานเป็นกลุ่มแบ่งหน้าที่ในการรับผิดชอบ

ประสงค์ พรหมเมตตา ศึกษานิเทศก์ สพป.ขอนแก่น เขต 2 ความท้าทายด้านการศึกษาศตวรรษที่ 21 ในการเตรียมนักเรียนให้พร้อมกับชีวิตในศตวรรษที่ 21 เป็นเรื่องสำคัญของกระแสการปรับเปลี่ยนทางสังคมที่เกิดขึ้นในศตวรรษที่ 21 ส่งผลต่อวิธีการดำรงชีพของสังคมอย่างทั่วถึง ครูจึงต้องมีความตื่นตัวและเตรียมพร้อมในการจัดการเรียนรู้เพื่อเตรียมความพร้อมให้นักเรียนมีทักษะสำหรับการออกไปดำรงชีวิตในโลกในศตวรรษที่ 21 ที่เปลี่ยนไปจากศตวรรษที่ 20 และ 19 โดยทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ที่สำคัญที่สุด คือ ทักษะการเรียนรู้ (Learning Skill) ส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เด็กในศตวรรษที่ 21 นี้ มีความรู้ ความสามารถ และทักษะจำเป็น ซึ่งเป็นผลจากการปฏิรูปเปลี่ยนแปลงรูปแบบการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนการเตรียมความพร้อมด้านต่าง ๆ

ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 (21st Century Skills) วิจารณ์ พานิช (2555: 16-21) ได้กล่าวถึงทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ดังนี้ สาระวิชาที่มีความสำคัญ แต่ไม่เพียงพอสำหรับการเรียนรู้เพื่อมีชีวิตในโลกยุคศตวรรษที่ 21 ปัจจุบันการเรียนรู้สาระวิชา (content หรือ subject matter) ควรเป็นการเรียนจากการค้นคว้าเองของศิษย์ โดยครูช่วยแนะนำ และช่วยออกแบบกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนแต่ละคนสามารถประเมินความก้าวหน้าของการเรียนรู้ของตนเองได้

ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดที่จะจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD โดยใช้ห้องเรียนออนไลน์ Google Classroom ในรายวิชาหลักการตลาด ตามแนวคิดของ ทิศนา แคมณี

(2550) ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ คือการเรียนรู้แบบกลุ่มย่อยโดยสมาชิกมีความแตกต่างกัน ประมาณ 3-6 คนช่วยกันเรียนรู้เพื่อไปสู่เป้าหมายของกลุ่มต่างคนต่างเรียนและร่วมมือช่วยกันในการเรียนรู้มีการใช้กิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนพึ่งพาอาศัยกันในการเรียนรู้การจัดการกิจกรรมการสอนตามทฤษฎีนี้จะเน้นให้ผู้เรียนช่วยกันในการเรียนรู้มีการปรึกษาหารือกันการทำงานเป็นกลุ่มแบ่งหน้าที่ในการรับผิดชอบ

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติจริงในรายวิชาเบเกอรี่

สมมติฐานการวิจัย

ผลการเรียนรู้ของผู้เรียนหลังจากใช้วิธีจัดการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติที่สูงกว่าก่อนเรียนอย่างน้อยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

ความหมายของการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติ **Active Learning** (อ้างจาก parnward: Web Site) มีผู้กล่าวไว้หลายท่านผู้วิจัยขออ้างถึงเพียงบางท่านดังนี้ **Active Learning** คือ กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ลงมือกระทำและได้ใช้กระบวนการคิดเกี่ยวกับสิ่งที่เขาได้กระทำลงไป (Bonwell, 1991) เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภายใต้สมมติฐานพื้นฐาน 2 ประการคือ 1) การเรียนรู้เป็นความพยายามโดยธรรมชาติของมนุษย์ และ 2) แต่ละบุคคลมีแนวทางในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน (Meyers and Jones, 1993) โดยผู้เรียนจะถูกเปลี่ยนบทบาทจากผู้รับความรู้ (receive) ไปสู่การมีส่วนร่วม ในการสร้างความรู้ (co-creators) (Fedler and Brent, 1996)

Active Learning เป็นกระบวนการเรียนการสอนอย่างหนึ่ง แปรตามตัวก็คือ เป็นการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติ หรือ การลงมือทำซึ่งความรู้ที่เกิดขึ้นก็เป็นความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ กระบวนการในการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องได้มีโอกาสลงมือกระทำมากกว่าการฟังเพียงอย่างเดียว ต้องจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยการอ่าน, การเขียน, การโต้ตอบ, และการวิเคราะห์ปัญหา อีกทั้งให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการคิดขั้นสูง ได้แก่ การวิเคราะห์, การสังเคราะห์, และการประเมินค่า “เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความหมาย โดยการร่วมมือระหว่างผู้เรียนด้วยกัน ซึ่งครูต้องลดบทบาทในการสอนและการให้ความรู้แก่ผู้เรียนโดยตรงลงบ้าง แต่ไปเพิ่มกระบวนการและกิจกรรมที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการจะทำกิจกรรมต่าง ๆ มากขึ้น และอย่างหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ โดยการพูด การเขียน การอภิปรายกับเพื่อน ๆ”

แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการเรียนแบบร่วมมือ

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550: 121) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือหรือแบบมีส่วนร่วม หมายถึงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถต่างกัน ได้ร่วมมือกันทำงานกลุ่มด้วยความตั้งใจและเต็มใจรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ในกลุ่มของตน ทำให้งานของกลุ่มดำเนินไปสู่เป้าหมายของงาน

ไสว พักขาว (2544: 193) ได้กล่าวถึง การเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ว่า การจัดการเรียนการสอนที่ผู้สอนจัดให้ผู้เรียนซึ่งมีความสามารถแตกต่างกัน แบ่งเป็นกลุ่มๆ ละ 4-6 คน เพื่อให้ผู้เรียนทำงานร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีความรับผิดชอบในงานกลุ่มที่ได้รับมอบหมายเพื่อให้เกิดความสำเร็จตามเป้าหมายของกลุ่ม

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเรียนแบบร่วมมือ

เจนศักดิ์ คชนิล และ ยมลภัทธ ภัทรคุปต์ (2556: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาการเรียนรู้อินห้องเรียนของนักศึกษาสาขาบริหารงานก่อสร้างการวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อทำการศึกษาและเลือกใช้วิธีการเรียนที่เหมาะสมที่สุดสำหรับนักศึกษาที่เรียนรายวิชาการเขียนแบบสถาปัตยกรรมด้วยคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาหลักสูตรบริหารงานก่อสร้างชั้นปีที่ 4 คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ จำนวน 25 คน โดยมีขั้นตอนการศึกษาคือ จัดการเรียนการสอนให้กับผู้เรียนจำนวน 3 วิธีคือการบรรยายโดยใช้สื่อการเรียน คือ MS Power Point และการให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริง (วิธี A) การบรรยายโดยใช้สื่อการเรียน คือคลิปวิดีโอการสอน และการให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริง (วิธี B) และการบรรยายโดยใช้สื่อการเรียน คือ กระดานไวท์บอร์ดและการให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริง (วิธี C) ทำการเก็บข้อมูลด้านความรู้จากแบบทดสอบความรู้ เก็บข้อมูลด้านการมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนด้วยแบบสังเกตพฤติกรรมและด้านความพึงพอใจจากแบบสอบถาม ผลจากการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนการสอนด้วยวิธี C เหมาะสมที่สุดในทุกด้านที่ทำการประเมิน คือด้านความรู้ของผู้เรียนวิธี C (88.60%), วิธี A (73.20%), และวิธี B (70.80%) ผลคะแนนเฉลี่ยพบว่า วิธี A และ วิธี B มีคะแนนเฉลี่ยที่ใกล้เคียงกันมากโดยมีค่าเฉลี่ยทั้งสองวิธีเท่ากับ ร้อยละ 72 ซึ่งวิธี C มีคะแนนสูงกว่าค่าเฉลี่ยทั้งสองวิธีเท่ากับ ร้อยละ 16.6 สรุปได้ว่าการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธี C เหมาะสมที่สุดในด้านความรู้ของผู้เรียน ด้านการมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน วิธี C (4.24), วิธี A (3.96), และวิธี B (3.68) โดยมีระดับการมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน ดังนี้ วิธี C ระดับมาก, วิธี A ระดับมาก, และ วิธี B ระดับมากและด้านความพึงพอใจของผู้เรียน ผู้เรียน มีระดับความพึงพอใจของผู้เรียนแต่ละด้านดังนี้ คือ ด้านการเตรียมการสอน ทุกวิธีอยู่ในระดับมาก ด้านความรู้ในเนื้อหาวิชา วิธี A ระดับมาก วิธี B ระดับปานกลาง วิธี C ระดับมากที่สุด ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน วิธี A, B ระดับมาก วิธี C ระดับมากที่สุด และด้านการใช้อุปกรณ์และสื่อในการสนับสนุนการเรียนรู้ ทุกวิธีอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่า ผู้เรียนมีความ

พึงพอใจ วิธี A ระดับมาก วิธี B ระดับมาก และวิธี C ระดับมากที่สุด โดยปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเรียนการสอนในการวิจัยนี้คือ การมีส่วนร่วมของผู้เรียน ในชั้นเรียน วิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นอย่างมาก

จารุกิตติ์ สายสิงห์ (2558: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนการสอนรายวิชาการบริหารสารสนเทศ 2 โดยเน้นรูปแบบฝึกปฏิบัติจริง มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนการสอนรายวิชาการบริหารสารสนเทศ 2 ในรูปแบบฝึกปฏิบัติจริงด้วยตนเอง 2) ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบฝึกปฏิบัติจริงด้วยตนเอง เครื่องมือการวิจัยประกอบด้วย แบบทดสอบก่อนเรียนหลังเรียนและแบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษา กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศชั้นปีที่ 2 จำนวน 2 หมู่เรียนจำนวน 62 คน สถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียน พบว่าการทดสอบหลังเรียน มีนักศึกษาผ่านเกณฑ์ จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 67.74 และนักศึกษาที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนบรรยายและ ฝึกปฏิบัติจริงด้วยตนเองแล้วจึงดำเนินการทดสอบ พบว่าการทดสอบหลังเรียนมีนักศึกษาผ่านเกณฑ์ จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 90.32 2) ผลการประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอน รายวิชา การบริหารสารสนเทศ 2 โดยเน้นรูปแบบฝึกปฏิบัติจริงของนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =3.84) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษา มีความพึงพอใจในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ด้านเนื้อหาของรายวิชา (\bar{X} =3.93) ด้านอาจารย์ผู้สอน (\bar{X} =3.92) ด้านการจัดการเรียนการสอน (\bar{X} =3.89) ด้านการประเมินผล (\bar{X} =3.70) และด้านปัจจัยส่งเสริมการเรียนการสอน (\bar{X} =3.68)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วัชรินทร์ สุทธิกรมกล (2556) ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค STAD เพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความวิชาภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจการท่องเที่ยวและ ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ด้านการอ่านจับใจความวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ของนักศึกษา พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจในภาพรวมที่ระดับค่อนข้างสูง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าความพึงพอใจของนักศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน

ชุตีพัทธ์ ช่างประดิษฐ์ (2559) การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD วิชาความรู้เกี่ยวกับงานอาชีพของผู้เรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาภาษาต่างประเทศ พบว่าจากการทดสอบก่อนเรียน-หลัง เรียน นอกจากนี้ยังประเมินความพึง

พอใจของผู้เรียนด้วยการเรียนการสอนแบบร่วมมือ เทคนิค Student Team Achievement Division (STAD) จากการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังจากที่เรียนด้วยการเรียนการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สูงกว่าก่อนเรียนอย่างชัดเจนและ ผู้เรียนมีความพึงพอใจโดยรวม สูงที่สุดต่อการเรียนการสอนแบบร่วมมือ ด้วย เทคนิค Student Team Achievement Division (STAD)

พรทิพย์ เกิดถาวร (2563: บทคัดย่อ) การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการสร้างบทเรียนออนไลน์ โดยใช้ LMS Moodle สำหรับนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิผลการวิจัยพบว่า 1. หลักสูตรฝึกอบรมการสร้างบทเรียนผ่านเครือข่าย โดยใช้ LMS Moodle มีระยะเวลา 18 ชั่วโมงประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ คือ 1.1 หลักการและเหตุผล 1.2 วัตถุประสงค์ของหลักสูตร 1.3 กระบวนการฝึกอบรม 1.4 กิจกรรมการเรียนรู้ 1.5 สื่อและแหล่งเรียนรู้ และ 1.6 การวัดและประเมินผลการอบรม โดยกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1. กำหนดเป้าหมาย 2. วางแผนการดำเนินงาน 3. การพัฒนาผลงาน 4. นำเสนอผลงาน และ 5. แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ผลการประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรโดยผู้เชี่ยวชาญมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด 2. ผลการทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมการสร้างบทเรียนผ่านเครือข่าย โดยใช้ LMS Moodle พบว่า ผู้เข้าอบรมมีผลคะแนนการฝึกปฏิบัติโดยรวมร้อยละ 79.67 มีคะแนนสอบหลังอบรมของผู้เข้าอบรมสูงกว่าก่อนอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3. ผู้เข้าอบรมมีความพึงพอใจของผู้เข้าอบรมผ่านระบบการฝึกอบรมออนไลน์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

วิธีการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต สาขาวิชาการโรงแรมที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ที่เรียนในรายวิชาเบเกอรี่ รวมทั้งสิ้น 35 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

นักเรียนที่เรียนวิชาเบเกอรี่ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 เป็นแบบเจาะจงโดยใช้ผู้เรียนทั้งหมด จำนวน 35 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้
2. เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล ได้แก่ 1) แบบทดสอบ 2) แบบประเมินผลงาน

ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือตามรูปแบบ STAD ในรายวิชาหลักการโรงแรม
 - 1.1 ศึกษารายละเอียดของหลักสูตร คำอธิบายรายวิชา และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
 - 1.2 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือตามรูปแบบ STAD
2. ห้องเรียนออนไลน์ Google Classroom ในรายวิชาหลักเบเกอร์รี่
3. ขั้นตอนการจัดทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 3.1 ศึกษาหลักสูตร เนื้อหา และวัตถุประสงค์ของบทเรียนจากแผนการสอน
 - 3.2 ออกข้อสอบให้ครอบคลุมเนื้อหาวัตถุประสงค์การปฏิบัติ
 - 3.3 นำวิธีการปฏิบัติไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ และนำข้อสอบที่ได้แก้ไขแล้วไป

ทดสอบกับผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างที่ลงทะเบียนเรียนวิชาหลักเบเกอร์รี่

4. แบบสังเกตพฤติกรรมความรับผิดชอบในการร่วมมือการปฏิบัติงาน
 - 4.1 ศึกษาหลักสูตร เนื้อหา และวัตถุประสงค์ของบทเรียนจากแผนการสอน
 - 4.2 ปฏิบัติให้ครอบคลุมเนื้อหาวัตถุประสงค์การเรียนรู้

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือและวิธีการตรวจสอบคุณภาพ

1. แผนการจัดการเรียนรู้ผ่านห้องปฏิบัติการ นำไปใช้ในการวิจัยร่วมกับห้องเรียนห้องปฏิบัติการ
2. ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นซึ่งประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือตามรูปแบบ ในรายวิชาเบเกอร์รี่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบบันทึกพฤติกรรมความรับผิดชอบในการปฏิบัติ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน อาจารย์มนัส ชินการณ์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต อาจารย์บุญญา คำวิเศษณ์ หัวหน้างานวิชาการ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้งภูเก็ต และอาจารย์เศรษฐวิรุทธิ์ คงกะพันธ์ หัวหน้างานกิจการนิสิตและงานวิจัยตรวจสอบเครื่องมือพร้อมพิจารณาถึงความเห็นให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น จากนั้นผู้วิจัยได้นำข้อเสนอแนะดังกล่าวมาปรับปรุงเครื่องมือให้มีความสมบูรณ์เพิ่มขึ้นสามารถนำไปใช้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา ดังนี้

+1 หมายถึง มั่นใจว่าแบบสัมภาษณ์มีความสอดคล้อง

0 หมายถึง ไม่มั่นใจว่าแบบสัมภาษณ์มีความสอดคล้อง

-1 หมายถึง มั่นใจว่าแบบสัมภาษณ์ไม่มีความสอดคล้อง

3. สร้างห้องเรียนปฏิบัติ โดยมี 1 หน่วยการเรียนรู้ ดำเนินการ 4 คาบ คาบละ 1 ชั่วโมง รวม 20 ชั่วโมง กำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมให้ครอบคลุม 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ความจำ ด้านความเข้าใจ และด้านการนำไปใช้ สร้างขึ้น เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบและหาคุณภาพด้านต่าง ๆ ของห้องปฏิบัติการ

4. ทดลองใช้ห้องเรียนปฏิบัติการกับผู้เรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 5 คน

5. วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเบเกอรี่ ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ในการปฏิบัติการทำเบเกอรี่ จำนวน 3 ท่าน วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยของข้อคำถาม เพื่อขอคำแนะนำในการปรับปรุง ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม กับจุดประสงค์การเรียนรู้ตรงตามเนื้อหา ลักษณะการใช้คำถาม ตัวเล็อก ความสอดคล้องของพฤติกรรมที่ต้องการวัด แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง

5.1 นำแนวทางการสอนในรูปแบบปฏิบัติที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองกับผู้เรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง 5 คน ที่เคยเรียนห้องปฏิบัติ นำผลการปฏิบัติได้มาตรวจสอบให้คะแนน

5.2 และนำการสอนแบบปฏิบัติมาแก้ไขเพื่อนำไปทดลองใช้กับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่3 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างต่อไป

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยกำหนดขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอน/วิธีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลดังนี้

1. ผู้วิจัยนำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการใช้แบบทดสอบชนิดตอบคำถาม ให้นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างได้ลงมือทำแบบทดสอบ

2. ผู้วิจัยได้เก็บแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเพื่อนำมาเปรียบเทียบหลังจากปฏิบัติ นักเรียนมีคะแนนเพิ่มขึ้น

3. นำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนและแบบประเมินงานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 มาหาค่าทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ค่าร้อยละ

2. ทหารดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean)

3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะโดยใช้การทดสอบ ที (t – test dependent)

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ประสิทธิภาพการเรียนรู้ด้วยห้องเรียนออนไลน์ Google Classroom

ห้องเรียนออนไลน์ Google Classroom	เกณฑ์มาตรฐาน	E ₁	E ₂	แปรผล
คะแนนทดสอบระหว่างเรียน	80	80.13		เท่ากับเกณฑ์
คะแนนทดสอบหลังเรียน	80		82.12	เท่ากับเกณฑ์

จากตารางที่ 1 พบว่า ห้องเรียนออนไลน์ Google Classroom มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.13/82.12 ซึ่งมีประสิทธิภาพเท่ากับเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ตารางที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการจัดกิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค STAD โดยใช้ห้องเรียนออนไลน์ Google Classroom

	N	\bar{x}	SD	\bar{D}	SD	t	df	Sig.(2-tailed)
ทดสอบก่อนเรียน	35	12.31	1.989					
ทดสอบหลังเรียน	35	16.44	1.294	4.128	1.689	15.267**	38	0.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางพบว่า คะแนนปฏิบัติก่อนเรียนและหลังเรียนการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติจริงในรายวิชาเบเกอรี่ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 สาขาการโรงแรม มีคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 12.31 คะแนน และคะแนนหลังเรียน 16.44 คะแนน นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเบเกอรี่สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น

ผลการวิจัย

ผู้เรียนที่เรียนรู้โดยวิธีลงมือปฏิบัติจริงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติจริงในรายวิชาเบเกอรี่ พบว่าผู้เรียนมีผลการเรียนรู้หลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติผู้เรียนมีค่าคะแนนผลการเรียนเฉลี่ยของผู้เรียนเท่ากับ 16.44 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.689 ทั้งนี้เพราะการเรียนแบบลงมือปฏิบัติเปิดโอกาสให้นักเรียนได้วิเคราะห์ ค้นคว้าหาความรู้ในการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง ซึ่งผู้สอนเป็นเพียงผู้ชี้แนะแนวทาง และแก้ปัญหาให้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เจนศักดิ์ คชนิล และ ยมลภัทร ภัทรคุปต์ (2556) วิจัยจัดการเรียน การสอนให้กับผู้เรียน จำนวน 3 วิธีคือ การบรรยายโดยใช้สื่อการเรียน คือ MS Power Point และการให้ผู้เรียน ลงมือปฏิบัติจริง (วิธี A) การบรรยายโดยใช้สื่อการเรียน คือ คลิปวิดีโอการสอน และการให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริง (วิธี B) และการบรรยายโดยใช้สื่อการเรียน คือ กระดานไวท์บอร์ดและการให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริง (วิธี C) ทำการเก็บ

ข้อมูลด้านความรู้จากแบบทดสอบความรู้ เก็บข้อมูลด้านการมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนด้วย แบบสังเกตพฤติกรรม และด้านความพึงพอใจจากแบบสอบถาม ผลจากการวิจัยพบว่าการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธี C เหมาะสมที่สุดในทุกด้านที่ทำการประเมิน และ จารุกิตติ์ สายสิงห์ (2558: บทคัดย่อ) ศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนการสอนรายวิชาการบริหารสารสนเทศ 2 โดยเน้นรูปแบบฝึกปฏิบัติจริง พบว่าการทดสอบหลังเรียน มีนักศึกษาผ่านเกณฑ์ จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 90.32 สอดคล้องกับวิจัยของ ณีฐพงษ์ ฉายแสงประทีป (2558: บทคัดย่อ) พบว่า การจัดการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติในภาพรวมส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์โดยมีคะแนนค่าเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน

จากผลการดำเนินการจัดการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติ ซึ่งผู้วิจัยให้ความสำคัญกับผู้เรียนได้เรียนรู้ พร้อม ๆ กับการกระตุ้นผู้เรียนด้วยการประเมินผลงานอย่างต่อเนื่อง เป็นกลไกที่สำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้เรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วยการประเมินความรู้ ความสามารถเชิงวิชาการและการประเมินทักษะการทำงาน ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้วิธีการประเมินที่หลากหลายและเป็นการประเมินตามสภาพจริง โดยเน้นการลงมือปฏิบัติ

จากเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้ผู้เรียนหลังใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะซึ่งอาจเป็นผลประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้และศึกษาวิจัยดังนี้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการพัฒนาแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นทักษะกระบวนการโดยใช้การเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติในรายวิชาอื่น ๆ เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือทักษะด้านต่างๆ

เอกสารอ้างอิง

- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2545). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545**. ค้นเมื่อวันที่ 11 มกราคม 2561, จาก http://www.moe.go.th/moe/nipa/ed_law/p.r.g.edu1.pdf
- จารุกิตติ์ สายสิงห์. (2558). **ผลสัมฤทธิ์การเรียนการสอนรายวิชาการบริหารสารสนเทศ 2 โดยเน้นรูปแบบฝึกปฏิบัติจริง**. The 1st National Conference on Technology and Innovation Management NCTIM 2015 |RajabhatMahaSarakhamUniversity |

- MahaSarakhm| Thailand | 12–13 May 2015. ค้นเมื่อวันที่ 11 มกราคม 2561, จาก <https://www.spu.ac.th/tlc/files/2015/12/nattapong-ch.pdf>
- จินตนา ศรีสุภางค์. (2552). **เทคนิควิธีการสอน**. ค้นเมื่อวันที่ 19 มกราคม 2564, จาก <http://sty.ac.th>
- เจนศักดิ์ คชนิล และ ยมลภัทร ภัทรคุปต์. (2556). **การศึกษาเปรียบเทียบวิธีการเรียนการสอน 3 รูปแบบวิชาการเขียนแบบสถาปัตยกรรมสำหรับนักศึกษาหลักสูตรบริหารการก่อสร้าง. วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม, 12(1): 82-89.** ค้นเมื่อวันที่ 11 มกราคม 2561, จาก <https://www.spu.ac.th/tlc/files/2015/12/nattapong-ch.pdf>
- ชาลิสสา จิตบุญญาพนิจ. (2559). **ผลการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้ บทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ในรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ.** ค้นเมื่อวันที่ 19 ธันวาคม 2563, จาก <http://spucon.spu.ac.th/filemanager/files/SPUCON>
- ชุตีพัทธ์ ช่างประดิษฐ์. (2559). **การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการสอนแบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค STAD วิชาความรู้เกี่ยวกับงานอาชีพของผู้เรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาภาษาต่างประเทศ.** ค้นเมื่อ 19 ธันวาคม 2563, จาก <http://58.82.156.60/quality/research>
- ทิตินา แคมณี. (2550). **รูปแบบการเรียนการสอนที่หลากหลาย.** กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประสงค์ พรหมเมตตา. (2555). **ความท้าทายด้านการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ในการเตรียมนักเรียนให้พร้อมกับชีวิตในศตวรรษที่ 21.** ค้นเมื่อ 19 ธันวาคม 2563, จาก <http://sites.google.com>
- ปรัชญนันท์ นิลสุข. (2547). **อีเลิร์นนิ่ง (e-Learning).** วารสารวิทยบริการ, 15(2), 12-15.
- พรทิพย์ เกิดถาวร. (2563: บทคัดย่อ). **การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการสร้างบทเรียนออนไลน์ โดยใช้ LMS Moodle สำหรับนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ.** ค้นเมื่อ 19 ธันวาคม 2563, จาก <https://so06.tcithaijo.org/index.php/mcjou/article/view/240208>
- วัชรินทร์ สุทธิกรมล. (2556). **ผลของการจัดกิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค STAD (Student Teams-Achievement Divisions).** มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.
- วิจารณ์ พานิช. (2555: 16-21). **ทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21.** ค้นเมื่อ 19 ธันวาคม 2563, จาก <http://sites.google.com>
- สกินเนอร์. **ทฤษฎีเสริมแรง.** ค้นเมื่อวันที่ 19 มกราคม 2564, จาก <http://sites.google.com>

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการจัดการธุรกิจนำเที่ยวและตัวแทนการ
ท่องเที่ยว โดยกระบวนการเรียนรู้แบบ MIAP ของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการท่องเที่ยว วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต

The development of learning achievements in tourism business and
travel agency management course using MIAP learning process of
students at the 2nd year diploma level in the field of tourism Phuket
Technology College

จารุณีย์ ศิลปสาตร์¹

¹สาขาวิชาการท่องเที่ยว วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต, E-mail: jarunee@ptech.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนวิชาการจัดการธุรกิจนำเที่ยวและตัวแทนการท่องเที่ยว โดยกระบวนการเรียนรู้แบบ MIAP ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการท่องเที่ยว วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ตและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการจัดการธุรกิจนำเที่ยวและตัวแทนการท่องเที่ยว โดยกระบวนการเรียนรู้แบบ MIAP ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการท่องเที่ยว วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ประชากรตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 จำนวน 21 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้วิชาการจัดการธุรกิจนำเที่ยวและตัวแทนการท่องเที่ยวและแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นแบบทดสอบในหน่วยการเรียนรู้ชนิดข้อสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ สถิติที่ใช้ คือ สถิติทดสอบที”

ผลการวิจัย พบว่า จากการหาประสิทธิภาพของบทเรียนวิชาการจัดการธุรกิจนำเที่ยวและตัวแทนการท่องเที่ยว โดยกระบวนการเรียนรู้แบบ MIAP มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการจัดการธุรกิจนำเที่ยวและตัวแทนการท่องเที่ยว โดยกระบวนการเรียนรู้แบบ MIAP หลังการเรียน สูงกว่าก่อนเรียนซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การจัดการธุรกิจนำเที่ยว, ตัวแทนการท่องเที่ยว, กระบวนการเรียนรู้แบบ MIAP

Abstract

This study aims to discover the effectiveness of travel agencies and travel agency management courses through the following learning processes: MIAP Tourism Second Year Diploma Phuket Institute of Technology MIAP, a sophomore majoring in tourism at Phuket Institute of Technology. The sample used in the study was 21 second year diploma students Travel agencies and travel agency management academic learning programs, as well as pre and post class tests for Class B units. 4 multiple-choice questions, 40 questions, and the statistical data used is test statistical data.

The results of the research found that from determining the effectiveness of the lessons in the management of tour businesses and travel agents. The MIAP learning process is effective according to the criteria of 80/80 and the students have academic achievement in the subjects of tour business management and travel agents. The MIAP learning process after studying is higher than before studying, which is significantly different at the .05

Keywords: Tourism Business Management, travel agency, MIAP learning process

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ศตวรรษที่ 21 เป็นยุคสมัยที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี มีการติดต่อสื่อสารกันระหว่างประเทศต่าง ๆ มีการแลกเปลี่ยนข่าวสาร มีการใช้ข้อมูลอย่างทันสมัย และเป็นยุคแห่งโลกาภิวัตน์ เป็นโลกของเทคโนโลยีในการดำเนินชีวิตประจำวันและการทำงาน การจัดการเรียนการสอนแบบเน้นพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนประยุกต์ใช้ทักษะและเชื่อมโยงองค์ความรู้ในการนำไปปฏิบัติ เพื่อแก้ไขปัญหา หรือประกอบอาชีพในอนาคต ถือได้ว่าเป็นการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนมีความสมบูรณ์ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข สามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันและประกอบอาชีพในอนาคตได้ ครูจึงต้องเปลี่ยนเป้าหมายการเรียนรู้ของผู้เรียนจากเน้นเรียนวิชาเพื่อได้ความรู้ ให้นำไปสู่การพัฒนาทักษะที่สำคัญต่อชีวิตในยุคใหม่ ให้เกิดทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ได้ ซึ่งหน้าที่ของครูจึงต้องเปลี่ยนจากเน้น “สอน” ไปทำหน้าที่จุดประกายความสนใจใฝ่รู้ ให้แก่ผู้เรียน ได้เรียนจากการลงมือปฏิบัติ ได้พัฒนาทักษะจากการลงมือปฏิบัติของตนเป็น

ทีมร่วมกับเพื่อน เน้นทักษะในการเรียนรู้ และค้นคว้าหาความรู้มากกว่าตัวความรู้ เปลี่ยนแนวทางการทำงานจากทำคนเดียว เป็นทำงานและเรียนรู้จากการทำเป็นทีม (วิจารณ์ พาณิช, 2560) การเรียนรู้แบบ MIAP เป็นรูปแบบการสอนที่ทำให้ผู้เรียนมีความคิดเป็นกระบวนการตามขั้นตอน 4 ลำดับขั้น ซึ่งทำให้ได้ฝึกคิด ค้นคว้าและลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง จะช่วยให้คิดเป็น ค้นคว้าหาความรู้ต่าง ๆ และแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างมีระบบระเบียบในการเรียนและทำงานในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การเรียนรู้ที่บุคคลจะเรียนรู้ได้ ก็ต่อเมื่อผู้นั้นมีความพร้อม มีความสนใจ มีความตั้งใจ เมื่อได้รับงานใหม่ที่ไม่เคยทำมาก่อนจะทำให้ผู้เรียนพบปัญหาและสนใจที่จะแก้ปัญหานั้น ทำให้ผู้เรียนสนใจที่จะศึกษาเพื่อไปแก้ปัญหานั้นซึ่งกระบวนการนี้เองจะเป็นเหตุให้บุคคลนั้นต้องการศึกษาหาข้อมูล หาวิธีการที่จะแก้ปัญหานั้นอย่างไร และจะนำข้อมูลข่าวสารที่ได้รับนั้นไปใช้แก้ปัญหานั้น หากพิสูจน์ทราบได้ว่าสามารถใช้แก้ปัญหานั้นได้บุคคลก็จะเกิดการเรียนรู้ในการแก้ปัญหานั้น (สุชาติ ศิริสุขไพบูลย์, 2554) บุคคลจะมีการเรียนรู้ต้องผ่านกระบวนการ 4 ขั้น คือ 1) ขั้นสนใจเรียน 2) ขั้นศึกษาข้อมูล 3) ขั้นพยายามฝึกหัด และ 4) ขั้นสำเร็จผล ซึ่งเป็นไปตามหลักการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ MIAP ที่มี 4 ขั้นตอนดังนี้ 1) ขั้น M (Motivation) ขั้นสนใจปัญหา 2) ขั้น I (Information) ขั้นศึกษาข้อมูล 3) ขั้น A (Application) ขั้นนำข้อมูลมาทดลองใช้ และ 4) ขั้น P (Progress) ขั้นสำเร็จผล เป็นการตรวจความถูกต้องของผู้เรียนหลังจากนำความรู้ที่ได้ไปปฏิบัติแล้วว่ามีผลที่ได้ถูกต้องหรือไม่

จากเหตุผลข้างต้น จะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนการสอนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบ MIAP ที่มีต่อการเรียนวิชาการจัดการธุรกิจนำเที่ยวและตัวแทนการท่องเที่ยว เป็นวิธีการสอนที่เน้นถ่ายทอดความรู้และความเข้าใจของแต่ละบุคคลผ่านกระบวนการ 4 ขั้นตอน รูปแบบที่มีความทันสมัย และมีการใช้งานที่สามารถนำไปใช้ทางการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งยังส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่ได้ด้วยตนเอง

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนวิชาการจัดการธุรกิจนำเที่ยวและตัวแทนการท่องเที่ยว โดยกระบวนการเรียนรู้แบบ MIAP ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการท่องเที่ยว วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต
2. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการจัดการธุรกิจนำเที่ยวและตัวแทนการท่องเที่ยว โดยกระบวนการเรียนรู้แบบ MIAP ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการท่องเที่ยว วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนวิชาการจัดการธุรกิจนำเที่ยวและตัวแทนการท่องเที่ยว โดยกระบวนการเรียนรู้แบบ MIAP ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการท่องเที่ยว วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต มีผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้สูงกว่าก่อนเรียน

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

สุชาติ ศิริสุขไพบูลย์ (2544) บุคคลจะมีการเรียนรู้ต้องผ่านกระบวนการ 4 ขั้นคือ 1) ขั้นสนใจเรียน 2) ขั้นศึกษาข้อมูล 3) ขั้นพยายามฝึกหัด และ 4) ขั้นสำเร็จผล ซึ่งเป็นไปตามหลักการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ MIAP ที่มี 4 ขั้นตอนดังนี้ 1) ขั้น M (Motivation) ขั้นสนใจปัญหา การจูงใจผู้เรียนเป็นขั้นที่ต้องมีการเตรียมการทุกอย่างอย่างดี นำผู้เรียนเข้าสู่หัวเรื่องตามวัตถุประสงค์ได้ชัดเจน ใช้สื่อประกอบกับเทคนิคการถามช่วยดึงความสนใจให้มากที่สุด ใช้เวลากระทัดรัดอย่างเหมาะสม พยายามให้ผู้เรียนทั้งชั้นได้มีส่วนร่วม การสรุปจูงใจ ต้องทำให้ได้อย่างเหมาะสมตรงประเด็นที่จะนำผู้เรียนศึกษาในเนื้อหาสาระต่อไป 2) ขั้น I (Information) ขั้นศึกษาข้อมูล เป็นขั้นที่ทำให้ผู้เรียนพร้อมที่จะรับเนื้อหาสาระให้ผู้เรียนเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ที่ควรจะได้จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ใช้อุปกรณ์ช่วยสอนและวางขั้นตอนในการให้เนื้อหาจากน้อยไปมาก ง่ายไปยาก 3) ขั้น A (Application) ขั้นนำข้อมูลมาทดลองใช้ เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนมีโอกาสทดสอบความสามารถหลังจากผ่านการรับเนื้อหาสาระว่าเขามีการรับเนื้อหาได้มากน้อยเพียงใด มีความเข้าใจเนื้อหาได้มากน้อยเพียงใดก่อให้เกิดการตรวจปรับเนื้อหา ในส่วนที่ผู้เรียนยังรับเนื้อหาไม่ได้ ผู้สอนจะช่วยซ่อมเสริมให้รับเนื้อหาได้สมบูรณ์และถูกต้อง และ 4) ขั้น P (Progress) ขั้นสำเร็จผล เป็นการตรวจความถูกต้องของผู้เรียนหลังจากนำความรู้ที่ได้ไปปฏิบัติแล้วว่าผลที่ได้ถูกต้องหรือไม่

นงนุช เสือพุมิ และจรัสศรี เพ็ชรคง (2559) การพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนในการทำงานเป็นทีม จึงเป็นการฝึกทักษะให้ผู้เรียนรู้จักสำรวจความรู้สึก ปัญหา การเผชิญปัญหาและการแก้ไขปัญหา โดยจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการจัดกลุ่ม เกิดความสนใจและกระตือรือร้นที่จะใฝ่รู้ ใฝ่ศึกษา และเกิดความพึงพอใจในการเรียน ซึ่งจะส่งผลต่อการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

จากแนวความคิดดังกล่าว จึงสรุปได้ว่า การจัดการการเรียนการสอนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบ MIAP เป็นวิธีการสอนที่เน้นถ่ายทอดความรู้และความเข้าใจของแต่ละบุคคลผ่านกระบวนการ 4 ขั้นตอน รูปแบบการจัดการเรียนดังกล่าว มีความทันสมัย และมีการใช้งานที่สามารถนำไปใช้ในทางการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งยังส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่ได้ด้วยตนเอง

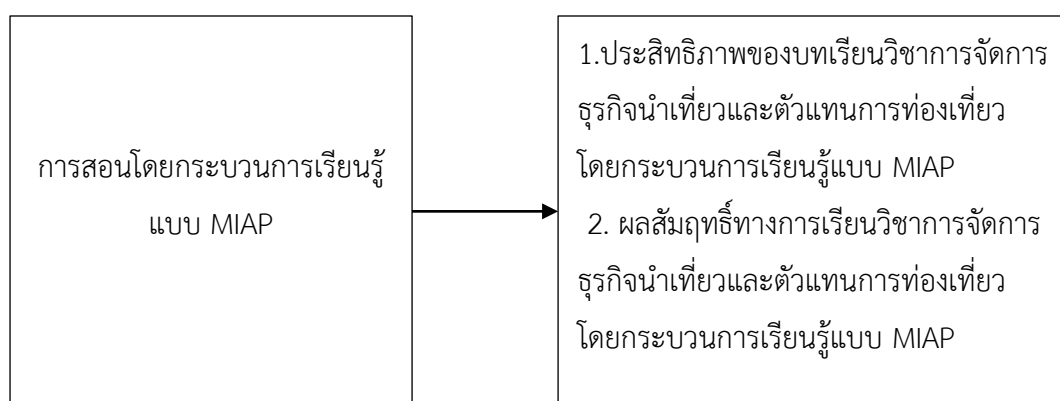

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ฉลองวุฒิ ศรีทองบริบูรณ์ (2563: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดฝึกทักษะปฏิบัติ วิชางานเครื่องมือกลเบื้องต้น เรื่อง งานตัด งานเจียรระไน และงานเจาะ ด้วยกระบวนการสอนรูปแบบ MIAP สำหรับผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ค่าดัชนีประสิทธิผลของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพวิทยาลัยอาชีวศึกษาเทศบาล พระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี ที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะปฏิบัติวิชางานเครื่องมือกลเบื้องต้น เรื่อง งานตัด งานเจียรระไน และงานเจาะ ด้วยกระบวนการสอนรูปแบบ MIAP สำหรับผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พบว่า ค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.7112 หมายถึง ผู้เรียนมีการพัฒนาด้านความรู้และทักษะปฏิบัติ เพิ่มขึ้น 0.7112 หรือคิดเป็นร้อยละ 71.12 ดังจะเห็นได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนเรื่อง งานตัด งานเจียรระไน และงานเจาะ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

รุจา แก้วเมืองฝาง และคณะ (2564: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของการจัดการเรียนการสอนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบ MIAP ต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ ทักษะการทำงานเป็นทีม และความพึงพอใจของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จักรีรัชในรายวิชาการพยาบาลมารดาทารกและการผดุงครรภ์ 1*พบว่า ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักศึกษาหลังการสอนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบ MIAP สูงกว่าก่อนได้รับการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้เรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการท่องเที่ยว จำนวน 21 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ประชากรตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้เรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการท่องเที่ยว จำนวน 21 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาการจัดการธุรกิจนำเที่ยวและตัวแทนการท่องเที่ยว โดยกระบวนการเรียนรู้แบบ MIAP
2. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นแบบทดสอบในหน่วยการเรียนรู้ชนิดข้อสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบ MIAP ที่ผู้วิจัยเป็นผู้สร้างและนำไปทดสอบ จากนั้นนำมาเทียบกับตารางวิเคราะห์ว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ที่คำนวณได้ คัดเลือกไว้และปรับปรุงเนื้อหา พร้อมจัดพิมพ์แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบ MIAP เป็นฉบับสมบูรณ์
2. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป
3. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม ความสอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ รวมถึงความครอบคลุมของคำถาม
4. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้วไปทดสอบกับผู้เรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 21 คน และไม่เคยเรียนในรายวิชานี้มาก่อน เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบ MIAP ซึ่งมีความสอดคล้องกับคำอธิบายรายวิชาการจัดการธุรกิจนำเที่ยวและตัวแทนการท่องเที่ยว โดยเนื้อหาประกอบไปด้วยการสอนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบ MIAP 4 ขั้นตอน 1) ขั้นสนใจปัญหา (Motivation) 2) ขั้นศึกษาข้อมูล (Information) 3) ขั้นพยายาม (Application) และ 4) ขั้นสำเร็จผล (Progress)
2. ปฐมนิเทศผู้เรียน เพื่อแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ การดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบ MIAP และประโยชน์ที่ผู้เรียนจะได้รับเมื่อเข้าร่วมกิจกรรมการจัดการเรียนรู้

โดยบูรณาการกิจกรรมการสอนเข้ากับแผนงานการจัดทำ นำเสนอขายและนำเสนอ เน้นทักษะการปฏิบัติงานจริง

3. ดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาการจัดการธุรกิจนำเที่ยวและตัวแทนการท่องเที่ยว ด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบ MIAP จำนวน 18 สัปดาห์ 72 ชั่วโมง

4. เก็บข้อมูลก่อนทำการทดลองด้วยแบบทดสอบก่อนเรียน

5. เก็บข้อมูลหลังทำการทดลองด้วยแบบทดสอบหลังเรียนเพื่อเป็นข้อมูลทางสถิติเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

6. ผู้วิจัยดำเนินการตรวจแบบทดสอบก่อนเรียน/หลังเรียน จัดเก็บข้อมูลเป็นแบบการใช้คะแนน จากนั้นนำคะแนนที่ได้มาทดสอบด้วยวิธีทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. คำนวณหาประสิทธิภาพของชุดการสอน ใช้สูตร E1/E2

2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

3. ทดสอบค่าที (t-test Dependent)

ผลการวิจัย

จากการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการจัดการธุรกิจนำเที่ยวและตัวแทนการท่องเที่ยว โดยกระบวนการเรียนรู้แบบ MIAP ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการท่องเที่ยว วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต สามารถนำเสนอผลการ; b0yp ได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของบทเรียนวิชาการจัดการธุรกิจนำเที่ยวและตัวแทนการท่องเที่ยว โดยกระบวนการเรียนรู้แบบ MIAP ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการท่องเที่ยว วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต

ตารางที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของบทเรียนบทเรียนวิชาการจัดการธุรกิจนำเที่ยวและตัวแทนการท่องเที่ยว โดยกระบวนการเรียนรู้แบบ MIAP ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการท่องเที่ยว วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต

รายการ	คะแนน เต็ม	คะแนน เฉลี่ย	ร้อยละ	เกณฑ์ มาตรฐาน	E1/E2
คะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียน	40	32.24	80.60	80	80.60
คะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบหลังเรียน	40	34.90	87.25	80	87.25

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียน จากการเรียนการสอนวิชาการจัดการธุรกิจนำเที่ยวและตัวแทนการท่องเที่ยว โดยกระบวนการเรียนรู้แบบ MIAP ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการท่องเที่ยว วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต จำนวน 21 คน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 80.60 และค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบหลังเรียนเท่ากับ 87.25 แสดงให้เห็นว่า ผลการพัฒนาการเรียนรู้โดยกระบวนการเรียนรู้แบบ MIAP มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 กล่าวคือ E1/E2 มีค่าเท่ากับ 80.60/87.25

2. ผลการวิเคราะห์การเรียนการสอนวิชาการจัดการธุรกิจนำเที่ยวและตัวแทนการท่องเที่ยว โดยกระบวนการเรียนรู้แบบ MIAP ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการท่องเที่ยว วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต โดยการทดสอบก่อนเรียน แล้วให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยกระบวนการเรียนรู้แบบ MIAP แล้วทำการทดสอบหลังเรียน สรุปผลได้ดังนี้

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนวิชาการจัดการธุรกิจนำเที่ยวและตัวแทนการท่องเที่ยว โดยกระบวนการเรียนรู้แบบ MIAP ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการท่องเที่ยว วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต

รายการ	คะแนน เต็ม	คะแนน เฉลี่ย	SD	t	Sig. (2-tailed)
คะแนนการทดสอบก่อนเรียน	40	32.24	1.87	12.02*	.00
คะแนนการทดสอบหลังเรียน	40	34.90	2.23		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนวิชาการจัดการธุรกิจนำเที่ยวและตัวแทนการท่องเที่ยว โดยกระบวนการเรียนรู้แบบ MIAP ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการท่องเที่ยว วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต พบว่าคะแนนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 32.24 SD เท่ากับ 1.87 คะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 34.90 SD เท่ากับ 2.23 ซึ่งพบว่าคะแนนหลังเรียนมีค่าสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัย

1. ผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการท่องเที่ยว วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต มีการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80
2. ผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการท่องเที่ยว วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการใช้กระบวนการเรียนรู้แบบ MIAP สูงกว่าก่อนเรียนทุกคน ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากการศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการจัดการธุรกิจนำเที่ยวและตัวแทนการท่องเที่ยว โดยกระบวนการเรียนรู้แบบ MIAP ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการท่องเที่ยว วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต พบว่าบทเรียนวิชาการจัดการธุรกิจนำเที่ยวและตัวแทนการท่องเที่ยว โดยกระบวนการเรียนรู้แบบ MIAP มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 กล่าวคือ E1/E2 มีค่าเท่ากับ 80.60/87.25 และผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการจัดการธุรกิจนำเที่ยวและตัวแทนการท่องเที่ยว โดยกระบวนการเรียนรู้แบบ MIAP สูงขึ้นทุกคน โดยผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบ MIAP สูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของฉลอมวุฒิศรีทองบริบูรณ์ (2563: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดฝึกทักษะปฏิบัติ วิชางานเครื่องมือกลเบื้องต้น เรื่อง งานตัด งานเจียรระโน และงานเจาะ ด้วยกระบวนการสอนรูปแบบ MIAP สำหรับผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ค่าดัชนีประสิทธิผลของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพวิทยาลัยอาชีวศึกษาเทศบาล พระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี ที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะปฏิบัติวิชางานเครื่องมือกลเบื้องต้น เรื่อง งานตัด งานเจียรระโน และงานเจาะ ด้วยกระบวนการสอนรูปแบบ MIAP สำหรับผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พบว่า ค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.7112 หมายถึง ผู้เรียนมีการพัฒนาด้านความรู้และทักษะปฏิบัติ เพิ่มขึ้น 0.7112 หรือคิดเป็นร้อยละ 71.12 ดังจะเห็นได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนเรื่อง งานตัด งานเจียรระโน และงานเจาะ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และสอดคล้องกับวิจัยรุจา แก้วเมืองฝาง และคณะ (2564: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของการจัดการเรียนการสอนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบ MIAP ต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ ทักษะการทำงานเป็นทีม และความพึงพอใจของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนี จักรีรัชในรายวิชาการพยาบาลมารดาทารกและการผดุงครรภ์ 1 พบว่า ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักศึกษาหลังการเรียนการสอนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบ MIAP สูงกว่าก่อนได้รับการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุปผลจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจะเห็นได้ว่าความรู้ความสามารถของผู้เรียนที่ได้รับจากการเรียนการสอนโดยกระบวนการเรียนรู้แบบ MIAP ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น นำไปสู่การเรียนรู้ที่มีการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นจากการลงมือปฏิบัติ การฟัง การสังเกต การเขียน มีวินัย มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย เป็นวิธีการสอนที่เน้นถ่ายทอดความรู้และความเข้าใจของแต่ละบุคคลผ่านกระบวนการ 4 ขั้นตอน รูปแบบการจัดการเรียนดังกล่าวมีความทันสมัย และมีการใช้งานที่สามารถนำไปใช้ในทางการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งยังส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่ได้ด้วยตนเองและยังเป็นการฝึกทักษะทางด้านการปฏิบัติงานด้านการจัดทำ นำเสนอขายและจัดนำเที่ยวได้จริง อีกทั้งยังเป็นการเปลี่ยนบรรยากาศอันซ้ำซากจำเจของการเรียนที่อยู่เพียงในห้องเรียน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ควรมีการนำผลการวิจัยในเรื่องการเรียนการสอนโดยกระบวนการเรียนรู้แบบ MIAP นี้ลองไปทดสอบกระบวนการเรียนการสอนในรายวิชาปฏิบัติอื่นๆ เพราะสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เกิดทักษะปฏิบัติได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบ MIAP กับวิธีการเรียนรู้โดยโครงการเป็นฐาน (Project -Based Learning)

เอกสารอ้างอิง

- ฉลองวุฒิ ศรีทองบริบูรณ์. (2563). การพัฒนาชุดฝึกทักษะปฏิบัติ วิชางานเครื่องมือกลเบื้องต้น เรื่อง งานตัด งานเจียรระไน และงานเจาะ ด้วยกระบวนการสอนรูปแบบ MIAP สำหรับผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย, 12(1): 281-296.
- นงนุช เสือพุมี่ และ จรัสศรี เพ็ชรคง. (2559). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทักษะการทำงานเป็นทีมของนักศึกษาพยาบาล โดยการจัดการเรียนรู้แบบประสบการณ์ ในวิชาการพยาบาลครอบครัวและชุมชน 1. ในรายงานการวิจัย.วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จักรีรัช.
- รุจา แก้วเมืองฝาง และคณะ. (2564). ศึกษาผลของการจัดการเรียนการสอนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบ MIAP ต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ ทักษะการทำงานเป็นทีม และความพึงพอใจของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จักรีรัชในรายวิชาการพยาบาล

มารดาทารกและการผดุงครรภ์ 1. ค้นเมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายน 2565, จาก [https://Downloads/nattapong22867B\\$userGroup7D-162-64513pdf](https://Downloads/nattapong22867B$userGroup7D-162-64513pdf).
วิจารณ์ พาณิชย์. (2560). **ทักษะด้านความร่วมมือการทำงานเป็นทีม.** ค้นเมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายน 2565, จาก <http://ascspetcharat.blogspot.com/2017/05/blog-post.html>.
สุชาติ ศิริสุขไพบูลย์. (2554). **เทคนิคและวิธีการสอนวิชาชีพ MIAP.** พิมพ์ครั้งที่ 15. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชางานมัคคุเทศก์
ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 สาขาการท่องเที่ยว
วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต โดยการใช้การสอนรูปแบบ LT: (Learning Together)
Comparison of Learning Achievement of Tour Guide Course of the 1st
Year Student in Diploma of Tourism Program, Phuket Technology
College by the Teaching Process of the Learning Together Model.

จิริติ ไชยเทพ¹

¹สาขาวิชาการท่องเที่ยว วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต, E-mail: paewchaitep@ptech.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการใช้การสอนของรูปแบบ LT (Learning Together) ในรายวิชางานมัคคุเทศก์ ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการท่องเที่ยว วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ประชากรตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 สาขาการท่องเที่ยว 1 ห้องเรียน จำนวน 23 คน โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาชีพเฉพาะ เรื่องวิธีการปฏิบัติงาน การรับเข้า-นำเที่ยว-ส่งออก ของมัคคุเทศก์ ในรายวิชางานมัคคุเทศก์ จำนวน 1 แผน 2) แบบประเมินผลของการเขียนแผนและนำเสนอรายการนำเที่ยวโดยผู้สอนสร้างแบบการประเมินผลการเขียนแผนและนำเสนอรายการนำเที่ยว โดยการใช้การสอนของรูปแบบ LT สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบที

ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการใช้การสอนของรูปแบบ LT ในรายวิชางานมัคคุเทศก์ ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการท่องเที่ยว วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อน

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, การใช้การสอนของรูปแบบ LT (Learning Together) การเรียนรู้ร่วมกัน

Abstract

The purpose of this research was to compare academic achievement using the LT (Learning Together) teaching model in the course of tour guide work. of first-year Higher Vocational Diploma students in the field of tourism, Phuket Technology College The sample population used in the research was 23 first-year High Vocational Certificate (Vocational Certificate) students in the Tourism field, 1 classroom, by selecting a purposive sample.

The tools used in the research include 1) learning management plans for specific professional learning subjects. Regarding work procedures, import-tour-export of the tour guide in the course of tour guide work, 1 plan. 2) Evaluation form for writing a plan and presenting a tour itinerary where the instructor creates an evaluation form for writing a plan and presenting a tour itinerary. Using the teaching of the LT model, statistics used in data analysis include mean and standard deviation. and t-test statistics.

The research results found academic achievement using the LT teaching model in the subject of tour guide work. of first-year Higher Vocational Certificate students in the field of tourism Phuket Technology College After studying, it was significantly higher than before studying at the .05 level. Academic achievement before.

Keywords: teaching process of learning together.

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวด 4 มาตราที่ 22 กล่าวว่า “การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดกระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและ เต็มตาม ศักยภาพ ” มาตราที่ 24 (1) จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัด ของผู้เรียนโดย คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล (2) ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญ สถานการณ์และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกัน และแก้ไขปัญหาและ (3) จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้

คิดเป็น ทำเป็น และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง การจัดการเรียนการสอนในยุคปัจจุบันจำเป็นจะต้องคำนึงถึงกระบวนการที่ผู้เรียนจะได้เรียนรู้มากกว่าความรู้ที่ผู้เรียนจะได้รับซึ่งเน้นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้เป็นผู้ลงมือปฏิบัติผ่านการทำงานจริง โดยการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการคิดแก้ปัญหาโดยมีครูเป็นผู้ช่วยในการเรียนรู้สนับสนุนให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ผู้วิจัยจึงได้เกิดแนวทางการเรียนรู้ที่เอื้อประโยชน์สูงสุดให้แก่ ผู้เรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติ ซึ่งผู้เรียนที่ขาดความมั่นใจและต้องการความช่วยเหลือจากเพื่อนจึงมุ่งเน้นทักษะปฏิบัติเป็นกระบวนการแสวงหาความรู้เพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้หรือข้อค้นพบใหม่เป็นการพัฒนาให้ผู้เรียนมีความใฝ่เรียนรู้สามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง(ชินินทร์ พุ่มบัณฑิต,2563). นอกจากนี้การสอนแบบลงมือปฏิบัติยังช่วยเพิ่มพูนคุณภาพการเรียนรู้ เช่น แรงจูงใจในการเรียนรู้ (Motivation) การเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่ผู้เรียนค้นพบความรู้ด้วยตนเองและเพิ่มการมีทักษะ การถ่ายโอนความรู้ (Transferable Skills) ส่งผลให้การเรียนรู้ของผู้เรียนมีประสิทธิภาพสูงขึ้นและเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติที่จะช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้มีความใฝ่รู้และรู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่นซึ่งเป็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของหลักสูตรการเรียนและสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ

ดังนั้นการทำให้ นักเรียนมีบทบาทและมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการเรียนรู้มากขึ้นและได้เท่าเทียมกันอย่างมีประสิทธิภาพนั้นจะต้องใช้รูปแบบวิธีการสอนที่ต่างจากเดิม ซึ่งถือว่าเป็นประเด็นสำคัญในการที่จะช่วยเหลือและกระตุ้นนักเรียนให้เกิดความสนใจและการเรียนรู้ได้เท่าทันกัน จึงมีการใช้กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ (Learning Together: LT) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นจัดสภาพแวดล้อมของผู้เรียนให้ได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยแต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงโดยคนที่เรียนเก่งจะช่วยคนที่เรียนอ่อน สมาชิกในกลุ่มจะรับผิดชอบต่อตนเองและช่วยเพื่อนสมาชิกทุกคนในกลุ่ม ซึ่งเป็นความสำเร็จของการเรียนร่วมกัน (อารยา ปิ่นจะมาวัด (2556). และตามทฤษฎีพฤติกรรมของ สกินเนอร์ ที่กล่าวว่า บุคคลเรียนรู้ได้ด้วยการกระทำโดยมีการเสริมแรง มีการฝึกทักษะที่เน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนจะทำให้การเรียนมีความหมายมากยิ่งขึ้น ส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาศักยภาพของตนเอง การที่ผู้เรียนมีการแบ่งกลุ่มร่วมมือกันสนทนากัน ช่วยเหลือกันในการเรียนรู้และการทำงานกลุ่มจะทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้รวดเร็ว ซึ่งเหมาะกับรายวิชางานมัคคุเทศก์ที่นักศึกษาจะต้องนำไปใช้ในการทำงานในอนาคตและมีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตนและส่วนรวมเพื่อตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การสอนของรูปแบบ LT (Learning Together) ในรายวิชางานมัคคุเทศก์ ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการท่องเที่ยว วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การสอนของรูปแบบ LT (Learning Together) ในรายวิชางานมัคคุเทศก์ หลังเรียนของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการท่องเที่ยว วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต สูงกว่าก่อนเรียน

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ร่วมกัน

ความหมายของการเรียนรู้ร่วมกัน

วิลาลินี เวียงอินทร์ (2561) การเรียนรู้แบบร่วมมือที่น่าสนใจรูปแบบหนึ่ง คือ กลุ่มเรียนรู้ร่วมกัน (Learning Together: LT) เป็นเทคนิคการจัดกิจกรรมที่ให้สมาชิกในกลุ่มได้รับผิตชอบ มีบทบาทหน้าที่ที่ทุกคน คน เช่น เป็นผู้อ่าน เป็นผู้จัดบันทึก เป็นผู้รายงานนำเสนอ เป็นต้น ทุกคนช่วยกันทำงานจนได้ผลงานสำเร็จ ส่งและนำเสนอผู้สอนลักษณะการจัดกิจกรรม กลุ่มผู้เรียนจะแบ่งหน้าที่กันทำงาน เช่น เป็นผู้อ่านคำสั่งใบงาน เป็นผู้จัดบันทึกงาน เป็นผู้หาคำตอบ เป็นผู้ตรวจคำตอบ กลุ่มจะได้ผลงานที่เกิดจากการทำงานของทุกคนซึ่งเป็นการเรียนที่เหมาะสมกับธรรมชาติของวิชา และตัวนักศึกษา เป็นระยะวัยรุ่นการทำงานร่วมกันลักษณะเช่นนี้จะสร้างประโยชน์แก่ การเรียนรู้สำหรับผู้เรียน

ชนินทร์ พุ่มบัณฑิต (2563) จากที่มาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าวข้างต้นทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะนำการเรียนรู้รูปแบบร่วมมือ คือ กลุ่มเรียนรู้ร่วมกัน (Learning Together: LT) เพื่อช่วยกระตุ้นการเรียนรู้ให้กับนักศึกษา ได้พัฒนาการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ทั้งนี้ผู้วิจัยได้นำสื่อ ประเภทวิดีโอมาใช้สนับสนุนในการเรียนการสอน เพราะเป็นสื่อการเรียนการสอนที่ประกอบไปภาพเคลื่อนไหว และเสียงประกอบ ซึ่งการใช้สื่อการเรียนการสอนประเภทนี้เปรียบเสมือนการสอนจริง และนักเรียน สามารถที่จะปฏิบัติได้จริง ตามเนื้อหาที่เรียนและจะช่วยสอนเสริม นอกจากนั้นการเรียนรู้แบบร่วมมือยังนำไปสู่การทำงานเป็นกลุ่มและเป็นทีม เพื่อการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ และมีความสุข ซึ่งจะเป็นพื้นฐานการทำงานในอนาคตอีกด้วย

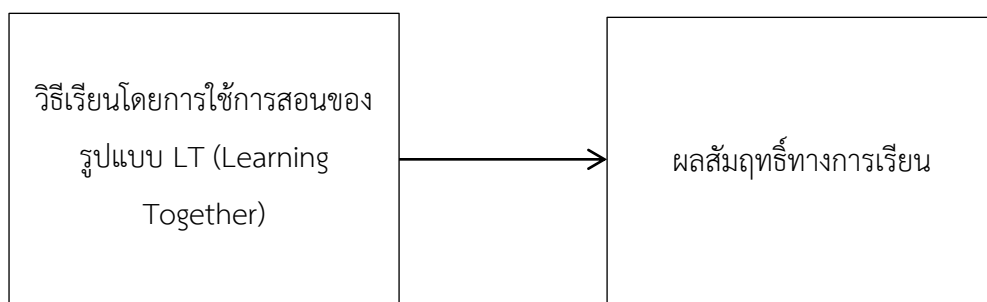

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สัจฉิณี ผลิตภัณ (2561) ที่ได้ทำการศึกษาการพัฒนาเอกสาร ประกอบการสอนรายวิชา พระพุทธศาสนาร่วมกับการเรียนรู้แบบ LT และการเรียนรู้แบบ STAD เพื่อ เสริมสร้างทักษะทางสังคม พฤติกรรมการกล้าแสดงออก และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่าทักษะทางสังคมของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 โดยได้ขยายความว่าเป็นเช่นนี้เพราะรูปแบบการเรียนรู้แบบ LT และการ เรียนรู้แบบ STAD ฝึกให้นักเรียนได้ใช้ทักษะทางสังคมซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญในการดำรงชีวิตด้านการอยู่ ร่วมกับผู้อื่นในสังคมและการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ

Hobri, Dafik, (2018)& Hossain, A. (2018) ได้ทำการศึกษาผลการใช้การจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิค LT การประชุมหาดีใหญ่วิชาการระดับชาติและนานาชาติครั้งที่ 13 The 13th Hatyai National and International Conference 1932 เพื่อพัฒนาสมรรถนะทางคณิตศาสตร์ ของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT มีส่วนช่วยให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนรู้ เนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้รูปแบบกลุ่มอย่าง เหมาะสมนั้นทำให้นักเรียนที่เป็นสมาชิกกลุ่มให้ความร่วมมือช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการเรียนรู้ นักเรียน มีความจริงใจต่อกันเพื่อนช่วยให้กลุ่มการเรียนรู้ของตนนั้นประสบความสำเร็จตลอดระยะเวลาในการจัดการเรียนรู้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 สาขาการท่องเที่ยว รายวิชางานมัคคุเทศก์ จำนวน 23 คน โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการสอนของรูปแบบ LT ในรายวิชางานมัคคุเทศก์
2. ผลรวมเฉลี่ยของคะแนนจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยคิดเป็นร้อยละ หมายถึง ผลรวมเฉลี่ยของคะแนนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน

ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ขั้นเตรียมเนื้อหา ประกอบด้วย
 - 1.1 การจัดเตรียมเนื้อหาสาระ ผู้สอนจัดเตรียมเนื้อหาสาระหรือเรื่องที่จะให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เป็นเนื้อหาใหม่ โดยจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเอง รวมทั้งสื่อ อุปกรณ์ หรือแหล่งเรียนรู้ ใบความรู้ เป็นต้น
 - 1.2 การจัดเตรียมแบบทดสอบย่อย เช่น ข้อทดสอบ กระจายคำตอบ เกณฑ์การให้คะแนน เป็นต้น
2. ขั้นจัดทีม ผู้สอนจัดทีมผู้เรียนโดยให้คละกันทั้งเพศและความสามารถ ทีมละประมาณ 4-5 คน เช่น ทีมที่มีสมาชิก 4 คน อาจประกอบด้วย ชาย 2 คน หญิง 2 คน หรือเป็นคนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน อ่อน 1 คน เป็นต้น
3. ขั้นเรียนรู้ ประกอบด้วย
 - 3.1 ผู้สอนแนะนำวิธีการเรียนรู้
 - 3.2 ทีมวางแผนการเรียนรู้ โดยแบ่งภาระหน้าที่กัน เช่น ผู้อ่าน ผู้หาคำตอบ ผู้สนับสนุน ผู้จัดบันทึก ผู้ประเมิน เป็นต้น
 - 3.3 สมาชิกในแต่ละกลุ่มศึกษาเนื้อหาสาระและทำกิจกรรมตามใบงานที่ผู้สอนกำหนด ซึ่งการเรียนรู้โดยวิธีนี้เน้นการให้ความร่วมมือช่วยเหลือกันในทีมมากกว่าการแข่งขันแบบตัวต่อตัว
 - 3.4 ผู้เรียนหรือสมาชิกแต่ละกลุ่มประเมินเพื่อทบทวนความรู้ความเข้าใจในเนื้อหา
4. ขั้นทดสอบย่อย
 - 4.1 ผู้เรียนแต่ละคนทำการทดสอบย่อยเพื่อวัดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระที่ได้เรียนรู้จากข้อสอบของผู้สอน
 - 4.2 ผู้สอนและผู้เรียนอาจร่วมกันตรวจผลการทดสอบของสมาชิกแต่ละคน
 - 4.3 ทีมจัดทำคะแนนการพัฒนาของสมาชิกแต่ละคน และคะแนนการพัฒนาของกลุ่มโดยอาจจัดเป็นตารางก็ได้
 - 4.4 ให้แต่ละทีมนำคะแนนการพัฒนาของทีมไปเทียบกับเกณฑ์เพื่อหาระดับคุณภาพ

5. ขั้นการรับรองผลงานและเผยแพร่ชื่อเสียงของทีม เป็นการประกาศผลงานที่คิดว่าแต่ละทีมอยู่ในระดับคุณภาพใด รับรอง ยกย่อง ชมเชยทีมที่มีคะแนนการพัฒนาสูงในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ปิดประกาศ ให้รางวัล ลงจดหมายข่าว ประกาศเสียงตามสาย เป็นต้น

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดลำดับการเก็บรวบรวมข้อมูลออกเป็น 3 ขั้นตอน (พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และ พเยาว์ ยินดีสุข. 2554: 55-56) ดังนี้

1. การทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ผู้วิจัยสอน 18 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวม 54 ชั่วโมง

2. ขั้นเตรียมผู้เรียนก่อนสอน

2.1 แบ่งผู้เรียนออกเป็น 6 กลุ่ม กลุ่มละ 3-4 คน ผู้เรียนแต่ละกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกันได้แก่ เก่ง ปานกลาง อ่อน คะแนนที่ใช้เป็นเกณฑ์แบ่ง คือ คะแนนการทดสอบก่อนเรียน วิชางานมัคคุเทศก์

2.2 ทดสอบผู้เรียนทุกคนด้วยแบบทดสอบและให้คะแนนจากใบงานที่ผู้สอนมอบหมายให้จำนวน 2 ใบงาน

3. ขั้นดำเนินการสอน

3.1 ผู้วิจัยจัดการเรียนการสอนทั้งชั้นเรียน โดยใช้แผนการสอนวิชางานมัคคุเทศก์ โดยการสอนของรูปแบบ LT เป็นการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ที่พัฒนาโดย สัญญิตย์ ผลภิญโญ (2561) การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์หลักสูตรวิชางานมัคคุเทศก์ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สร้างแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 1 แผน จำนวน 18 คาบ คาบละ 3 ชั่วโมง รวม 54 ชั่วโมง

3.2 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์หลักสูตรและคำอธิบายรายวิชา โดยออกแบบบทเรียนให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระและผลการเรียนรู้ กำหนดบทเรียนออกเป็น 2 หน่วย มีการปรับปรุงแก้ไขห้องเรียนตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

3.3 การสร้างแบบทดสอบวัดผลฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้สร้างแบบทดสอบ Rubric Score ชนิด 5 ตัวเลือกเปรียบเทียบคะแนน ทั้งหมด 4 ข้อ นำเสนอผู้เชี่ยวชาญ เมื่อปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำแล้วคัดเลือกข้อสอบจำนวน 4 ข้อ นำแบบทดสอบไปทดสอบกับผู้เรียน จากนั้นจัดทำเป็นแบบทดสอบวัดผลฤทธิ์ฉบับจริงที่ใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.4 ซีแจงนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการท่องเที่ยว วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ที่เรียนวิชางานมัคคุเทศก์ ที่เป็น

กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 23 คน และให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบออนไลน์วัดผลสัมฤทธิ์ทางเรียน (Pre-test) จำนวน 4 ข้อ ดำเนินการสอนในคาบแรกบันทึกผลการสอบไว้เป็นคะแนนทดสอบก่อนเรียน

3.5 ดำเนินการจัดการเรียนการสอน ควบคู่กับแผนการจัดการเรียนรู้ โดยดำเนินการทดลอง รวมเวลา 18 คาบ คาบละ 3 ชั่วโมง

3.6 เมื่อเสร็จการเรียนทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบออนไลน์ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานมัคคุเทศก์ ฉบับเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน จากนั้นบันทึกผลการสอบเป็นคะแนนหลังเรียน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ โดยใช้สูตรทางสถิติ ดังต่อไปนี้
เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของรูปแบบ LT ของผู้เรียน ก่อนเรียนและหลังการเรียน ด้วย ค่าสถิติ แบบ t-Test แบบ dependent

ผลการวิจัย

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การสอนของรูปแบบ LT (Learning Together) ในรายวิชางานมัคคุเทศก์ ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการท่องเที่ยว วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การสอนของรูปแบบ LT (Learning Together) ในรายวิชางานมัคคุเทศก์ ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการท่องเที่ยว วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต

คะแนนสอบ	\bar{x}	N	S.D.	\bar{D}	S.d.	t	Sig.(1-tailed)
ทดสอบก่อนเรียน	15.13	23	0.62				
ทดสอบหลังเรียน	18.35	23	0.48	3.21	0.73	20.96*	0.0000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่า คะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการท่องเที่ยว มีคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 15.13 คะแนน และคะแนนหลังเรียน 18.35 คะแนน นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานมัคคุเทศก์ สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

สรุปผลการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังใช้แบบทดสอบสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษามีคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 15.13 คะแนน และคะแนนหลังเรียน 18.35 คะแนน

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยครั้งนี้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยกระบวนการเรียนการสอนด้วยรูปแบบ LT ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้เรียนได้รับแรงกระตุ้นจากสมาชิกในกลุ่ม เนื่องจากกลัวว่าตัวเองและสมาชิกภายในกลุ่มจะได้คะแนนน้อย จากเกณฑ์ที่ผู้สอนได้กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สัจฉินิตย์ ผลิบุญ (2561) ที่ได้ทำการศึกษาการพัฒนาเอกสารประกอบการสอนรายวิชาพระพุทธศาสนาร่วมกับการเรียนรู้แบบ LT และการเรียนรู้แบบ STAD ทำวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค LT ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะกระบวนการกลุ่มของกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า 1) แผนการจัดการจัดการเรียนรู้อาศัยการใช้การเรียนรู้แบบเรียนรู้ร่วมกัน LT การใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 80.98/80.09 2) ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการจัดการเรียนรู้อาศัยการใช้การเรียนรู้ร่วมกันรูปแบบ LT ร่วมกับการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ มีค่าเท่ากับ 0.6906 3) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้อาศัยการใช้การเรียนรู้ร่วมกันแบบ LT ร่วมกับการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) ความพึงพอใจต่อการเรียนรู้แบบ LT ร่วมกับการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 ซึ่งจากการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังจากที่เรียนด้วยการเรียนการสอนแบบร่วมมือโดยการจัดการเรียนรู้อาศัยการใช้การเรียนรู้ร่วมกันแบบ LT สูงกว่าก่อนเรียนอย่างชัดเจนและ ผู้เรียนมีความพึงพอใจโดยรวม สูงที่สุดโดยการจัดการกระบวนการเรียนการสอนเรียนรู้ร่วมกันแบบ LT

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ควรส่งเสริมให้ทำการสอนโดยการสอนเรียนรู้ร่วมกันแบบ LT ในรายวิชา งานมัคคุเทศก์ โดยการแบ่งกลุ่มทำแบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียนเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพราะการสอนโดยการสอนเรียนรู้ร่วมกันแบบ LT โดยการแบ่งกลุ่มทำแบบทดสอบก่อนเรียน-หลัง

เรียนจะทำให้ นักศึกษาสามารถวัดความเข้าใจของตัวเองได้ว่ามีมากน้อยเพียงใด นักศึกษาที่เรียนอ่อน
จะมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ในการวิจัยครั้งต่อไปอาจเจาะจงทำการวิจัยกลุ่มนักเรียนในรายวิชาอื่นและอาจแยกหัวข้อต่าง ๆ
และมาทำแบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ละเอียดขึ้น ซึ่งจะได้นำผลการทดลองที่
ได้ไปวัดความรู้ของนักศึกษาต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- ชนินทร์ พุ่มบัณฑิต. (2563). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยเทคนิคการสอนแบบร่วมมือ
(Learning Together: LT) สำหรับการเรียนการสอนวิชาการคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม
ทางธุรกิจ ในยุคไทยแลนด์ 4.0. คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์, พเยาว์ ยินดีสุข และ ราเชน มีศรี. (2551). การสอนคิดด้วยโครงการ : การเรียน
การสอนแบบบูรณาการ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิลาสินี เวียงอินทร์. (2561). การส่งเสริมพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม โดยใช้เทคนิค LT ร่วมกับสื่อ
สังคม ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนร้อยเอ็ดวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตร
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- สัจฉินิตย์ ผลภิญโญ. (2561). การพัฒนาเอกสารประกอบการสอนรายวิชาพระพุทธศาสนาร่วมกับการ
เรียนรู้แบบ LT และการเรียนรู้แบบ STAD เพื่อเสริมสร้างทักษะทางสังคมพฤติกรรมการ
กล้า แสดงออก และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- อารยา ปันจะมาวัต. (2556). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างทักษะการทำงานเป็นทีมโดย
ใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มเรียนรู้ร่วมกัน (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศบำรุง. ในรายวิชาการงานอาชีพและ
เทคโนโลยี. รายงานการวิจัย สาขาธุรกิจและคอมพิวเตอร์ศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ
โดยใช้เทคนิค STAD ในรายวิชาคณิตศาสตร์ธุรกิจและบริการ
สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต
A Comparisons of Learning Achievement of Cooperative learning
activities using the STAD technique in Business and Service
athematics for the vocational certificate level 3 Students,
Phuket Technology College

สุจินต์ วิสุทธิวัชรกุล¹

¹สาขาวิชาสามัญสัมพันธ์, วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต, E-mail: sujina@ptech.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) หาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ในรายวิชาคณิตศาสตร์ธุรกิจและบริการสำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ในรายวิชาคณิตศาสตร์ธุรกิจและบริการ และหลังเรียน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาคอมพิวเตอร์ของวิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต จำนวน 1 ห้อง จำนวน 21 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1. แผนการจัดการเรียนรู้ 2. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบที

ผลการวิจัย พบว่า 1X แผนการจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ธุรกิจและบริการ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์เท่ากับ 78.89/77.62 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ธุรกิจและบริการ ก่อนเรียนโดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ คะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: การเรียนรู้แบบร่วมมือ, แผนการจัดการเรียนรู้, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Abstract

The objectives of this study are 1. to find the effectiveness of the learning management plan by cooperative learning activities STAD technique of business and Service mathematics for the vocational certificate level 3 Students, Phuket Technology College. 2. to compare academic achievements the pre-study test by cooperative learning activities STAD technique of business and service mathematics and post-study test. The sample selected by the cluster sampling 1 room, 21 students 3rd year vocational certificate level majoring computer of Phuket technology College using 3 week experiment. Instruments used in the experiment 1. Active learning 2. Pre-study and post-study test were analyzed using percentage, mean, standard deviation and find t statistic by t-test dependent

The results of the research revealed that: 1) Business and Service mathematics learning management plan by cooperative learning activities STAD technique have an efficiency of 78.89/77.62. 2) The learning achievement in Business and Service mathematics by cooperative learning activities STAD technique after learning activities the after higher than the before at statistical significance level of .01.

Keywords: cooperative learning, learning management plan, learning achievement

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าขึ้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาคนให้มีคุณภาพ การศึกษานับว่าเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาประเทศและสังคม เพราะ การศึกษาเป็นกระบวนการที่มุ่งพัฒนาคนทั้งด้านความรู้ ความคิด สติปัญญา และคุณธรรม ดังพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 ได้ระบุในมาตรา 6 ไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ประกอบกับแนวทางการจัดการศึกษายึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตามธรรมชาติ และเต็มตามศักยภาพ (บุญรัตน์ รัฐยานุวัฒน์, 2553: 2)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กำหนดให้กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เป็นกลุ่มสาระหนึ่งที่เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้และเป็นพื้นฐานในการศึกษา คณิตศาสตร์มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาความคิดมนุษย์ ทำให้มนุษย์มีความคิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีเหตุผล เป็นระบบ มีแบบแผน สามารถวิเคราะห์ปัญหาหรือสถานการณ์ได้อย่างถี่ถ้วนรอบคอบ ช่วยให้คาดการณ์วางแผน ตัดสินใจ แก้ปัญหาและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม นอกจากนี้คณิตศาสตร์ยังเป็นเครื่องมือในการศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและศาสตร์อื่น ๆ คณิตศาสตร์จึงมีประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (เสาวภาคย์ เศรษฐศาสตร์ศึกษา, 2550: 3)

คณิตศาสตร์มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อความสำเร็จในการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เนื่องจากคณิตศาสตร์ช่วยให้มนุษย์มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ คิดอย่างมีเหตุผล เป็นระบบ มีแบบแผน ความสามารถวิเคราะห์ปัญหา หรือสถานการณ์ได้อย่างรอบคอบและถี่ถ้วน ช่วยให้คาดการณ์วางแผน ตัดสินใจ แก้ปัญหาได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้คณิตศาสตร์ยังเป็นเครื่องมือในการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและศาสตร์อื่น ๆ อันเป็นรากฐานในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของชาติให้มีคุณภาพ และพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้ทัดเทียมกับนานาชาติ การศึกษาคณิตศาสตร์จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ทันสมัยและสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีที่เจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วในยุคโลกาภิวัตน์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560: 1)

ปัญหาจากการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ธุรกิจและบริการในชั้นเรียน โดยทั่วไปพบว่า นักเรียนมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมน้อย ไม่สนใจในการเรียนรู้เท่าที่ควร ไม่มีความพยายามในการเรียน ขอบลอกงานส่ง ขาดทักษะในการคิดคำนวณ และคิดว่าวิชาคณิตศาสตร์เป็นวิชาที่เข้าใจยาก จึงทำให้เกิดความเบื่อหน่าย ไม่สนใจเรียนเท่าที่ควร ทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เมื่อต้องเรียนเรื่องใหม่จะทำให้ประสบปัญหามากขึ้น เพราะขาดความรู้เรื่องเดิมที่เป็นพื้นฐานของเรื่องใหม่นั้น ส่วนนักเรียนกลุ่มที่เรียนเก่ง มีความพยายามที่จะทำความเข้าใจเนื้อหาให้มากที่สุด โดยไม่สนใจเพื่อน ทำให้มีการแข่งขัน เป็นการเรียนที่ไม่มีการช่วยเหลือกันระหว่างเรียน อีกทั้งเป็นการทำลายความสัมพันธ์ ความเอื้อเฟื้อของนักเรียนที่มีต่อกัน และเป็นการสร้างลักษณะนิสัยให้นักถึงแต่ตนเอง จากปัญหาดังกล่าว จึงจำเป็นที่จะต้องมียุทธศาสตร์การเรียนการสอนที่เหมาะสมและตอบสนองความต้องการของนักเรียน นั่นคือ การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่นักเรียนมีความรู้ความสามารถต่างกัน ได้ร่วมมือกันทำงานกลุ่มด้วยความตั้งใจและเต็มใจ รับผิดชอบร่วมกัน มีปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่ม โดยแบ่งกลุ่มผู้เรียนที่ละความสามารถออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ซึ่งเป็นการรวมกลุ่มที่ชัดเจน มีการทำงานร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ช่วยเหลือซึ่งกัน

และกัน มีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตัวและส่วนรวม เพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่ม ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ (สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ อ้างถึงใน บุญยภัทร สมเพชร, 2553: 54) จากปัญหาดังกล่าว จึงจำเป็นที่จะต้องหาเทคนิควิธีการสอนต่าง ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนได้มีความรู้และความเข้าใจมากขึ้น และเพื่อประสิทธิภาพในการสอน อำนวยประโยชน์แก่นักเรียน และเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD (Student Teams Achievement Division) เป็นรูปแบบหนึ่งในการจัดการเรียนแบบร่วมมือ ที่ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติร่วมกัน ช่วยเหลือแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการแก้ปัญหา โดยนำประสบการณ์ที่ได้รับมาสรุปเป็นองค์ความรู้ของตนเอง และให้ความสำคัญของการรับผิดชอบต่อรายบุคคลและรายกลุ่ม การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD แบ่งผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันมาทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ กลุ่มละประมาณ 4 คน โดยมีระดับสติปัญญาและความสามารถกัน ซึ่งเป็นนักเรียนที่เก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน และอ่อน 1 คน โดยครูเป็นผู้กำหนดบทเรียนและภาระงานของกลุ่ม แล้วให้แต่ละกลุ่มทำงานตามที่ครูกำหนด ซึ่งนักเรียนภายในกลุ่มจะต้องช่วยเหลือกัน แต่ในเวลาสอบทุกคนจะต้องทำแบบทดสอบของตน แล้วนำคะแนนของสมาชิกทุกคนในกลุ่มมาคิดคะแนนของกลุ่ม จัดลำดับคะแนนของทุกกลุ่ม และประกาศคะแนนให้ทุกคนได้รับรู้

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจนำวิธีการเรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD มาใช้กับนักเรียนระดับชั้นปวช.3 สาขาคอมพิวเตอร์ วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ตห้องชคช.3/1 จำนวน 21 คน ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่ทำให้สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี และมีทักษะในการทำงานกลุ่มร่วมกับคนอื่นได้ บรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อหาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค STAD ในรายวิชาคณิตศาสตร์ธุรกิจและบริการสำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนโดยการจัดกิจกรรมแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ในรายวิชาคณิตศาสตร์ธุรกิจและบริการ และหลังเรียน

สมมติฐานการวิจัย

ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์หลังจากการจัดกิจกรรมแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

การเรียนรู้แบบร่วมมือ

พรทิพย์ ฤกษ์สมโภชน์ (2550: 14) การเรียนแบบร่วมมือเป็นรูปแบบการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบหนึ่งที่แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ กลุ่มละประมาณ 4 คน เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ร่วมกัน ซึ่งในแต่ละกลุ่มจะเป็นแบบคละความสามารถ โดยที่สมาชิกในกลุ่มจะมีนักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์สูง 1 คน ปานกลาง 2 คน ต่ำ 1 คน สมาชิกทุกคนมีเป้าหมายในการเรียนร่วมกัน มีการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน มีการช่วยเหลือกัน มีความรับผิดชอบการเรียนรู้ในงานทุกขั้นตอนภายในกลุ่ม เพื่อนำผลงานมาอภิปรายและสรุปร่วมกัน ซึ่งความสำเร็จของทุกคนในกลุ่ม ก็คือ ความสำเร็จของกลุ่มนั่นเอง

พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์ (2554: 6) กล่าวถึง การเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง วิธีการสอนแบบหนึ่ง โดยกำหนดให้นักเรียนที่มีความสามารถต่างกันทำงานพร้อมกันเป็นกลุ่มขนาดเล็ก โดยทุกคนมีความรับผิดชอบงานของตนเองและงานส่วนรวมร่วมกัน มีปฏิสัมพันธ์กันและกัน มีทักษะการทำงานกลุ่ม เพื่อให้งานบรรลุเป้าหมาย ส่งผลให้เกิดความพอใจอันเป็นลักษณะเฉพาะกลุ่ม

สรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง กิจกรรมการเรียนการสอนที่แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ ส่งเสริมให้นักเรียนทำงานร่วมกัน โดยในกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกัน และมีความรับผิดชอบร่วมกัน ทั้งในส่วนตนและส่วนรวม เพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้

การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD

แคทเธีย ใจมูล (2550: 14) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD หมายถึง การเรียนที่จัดให้ผู้เรียนได้เรียนเป็นกลุ่มคละกันในระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ ระดับสูง 1 คน ระดับปานกลาง 2 คน และระดับอ่อน 1 คน จุดประสงค์หลัก คือ ช่วยให้นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น และมุ่งเน้นให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม

ศศิกานต์ ไชยิตตระกุล (2551: 4) การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD หมายถึง การเรียนรู้ตามแนวคิดของ Slavin (1995) ซึ่งมีลักษณะที่ต้องการให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะทางสติปัญญา ทักษะทางสังคม และความรู้สึกในด้านการเห็นคุณค่าของตนเอง ซึ่งกำหนดให้นักเรียน

ที่มีความสามารถแตกต่างกัน ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คน ซึ่งประกอบด้วยนักเรียนที่เรียนเก่ง 1 คน นักเรียนที่เรียนปานกลาง 2-3 คน และนักเรียนที่เรียนอ่อน 1 คน

สรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD หมายถึง รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือกัน เรียนรู้อีกรูปแบบหนึ่งที่มีชื่อเต็มว่า Student Teams Achievement Divisions เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งกำหนดให้นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คน ซึ่งประกอบด้วยนักเรียนที่เรียนเก่ง 1 คน นักเรียนที่เรียนปานกลาง 2-3 คน และนักเรียนที่เรียนอ่อน 1 คน

ขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

การจัดการเรียนการสอนในทุกรายวิชาและทุกระดับ ล้วนแล้วทำเป็นทีมจะต้องมีขั้นตอนหรือกระบวนการในการจัดการเรียนการสอน เพื่อส่งผลให้การเรียนรู้ที่ออกมามีประสิทธิภาพ ดังนี้

สุลัดดา ลอยฟ้า (2536: 8) STAD เป็นรูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันที่ Robert Slavin และคณะได้พัฒนาขึ้นเป็นรูปแบบที่ง่ายที่สุดและใช้กันแพร่หลายที่สุด เหมาะสำหรับครูผู้สอนที่เลือกใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือในระยะเริ่มแรก STAD มีส่วนประกอบ 5 ประการ ดังนี้

1. การนำเสนอบทเรียนต่อทั้งชั้น (Classroom Presentation) เนื้อหาในบทเรียนจะถูกเสนอต่อนักเรียนทั้งห้องโดยครูผู้สอน ซึ่งครูจะใช้เทคนิควิธีการสอนรูปแบบใด ขึ้นอยู่กับลักษณะของเนื้อหาของบทเรียน และการตัดสินใจของครูเป็นสิ่งสำคัญที่จะเลือกเทคนิควิธีการสอนที่เหมาะสม ในขั้นนี้ผู้เรียนจะต้องเข้าใจและตั้งใจเรียน เพราะจะมีผลต่อการทำแบบทดสอบย่อย และผลจากการทดสอบจะเป็นตัวกำหนดคะแนนความก้าวหน้าของตนเองและของกลุ่มด้วย

2. การเรียนกลุ่มย่อย (Team Study) กลุ่มจะประกอบด้วยนักเรียนประมาณ 4-5 คน ซึ่งมีความแตกต่างกันทั้งในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและหลังเรียน จากการสอนเนื้อหาครูจะให้นักเรียนแยกทำงานเป็นกลุ่ม เพื่อศึกษาตามบัตรงาน หรือบัตรกิจกรรมที่ครูกำหนดให้ หน้าที่ที่สำคัญของกลุ่มคือ การเตรียมสมาชิกของกลุ่มให้พร้อมที่จะทำแบบทดสอบ

3. การทดสอบย่อย (Test) กระทำหลังจากเรียนไปประมาณ 1-2 คาบ นักเรียนจะต้องได้รับการทดสอบในระหว่างทำการทดสอบ นักเรียนในกลุ่มไม่อนุญาตให้ช่วยเหลือกัน ทุกคนจะต้องทำด้วยความสามารถของตนเอง

4. คะแนนความก้าวหน้าของสมาชิกแต่ละคน (Individual Improvement Scores) นักเรียนทุกคนมีโอกาสได้คะแนนสูงสุดเพื่อช่วยเพื่อน ซึ่งจะทำไม่ได้เลยถ้าคะแนนในการสอบต่ำกว่าคะแนนที่ได้ในครั้งก่อน นักเรียนแต่ละคนจะมีคะแนนเป็น “ฐาน” ซึ่งได้จากการเฉลี่ยคะแนนในการสอบครั้งก่อน หรือคะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบที่คล้ายคลึงกัน คะแนนความก้าวหน้าของนักเรียนสำหรับกลุ่ม ขึ้นอยู่กับคะแนนของเขาห่างจากคะแนนฐานมากน้อยเพียงใด

5. กลุ่มที่ได้รับการยกย่องหรือการยอมรับ (Team Recognition) กลุ่มแต่ละกลุ่มจะได้รับการรับรอง หรือได้รับรางวัลต่าง ๆ ก็ต่อเมื่อสามารถทำคะแนนของกลุ่มได้มากกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จันทิมา เมยประโคน (2555: 26) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นความสามารถทางด้านการเรียนของแต่ละบุคคลที่ประเมินได้ จากการทำแบบทดสอบ หรือการทำงานที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งสามารถวัดได้ทั้งทางด้านทักษะปฏิบัติ โดยการใช้แบบทดสอบภาคปฏิบัติและการวัดทางด้านเนื้อหา โดยการใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ คุณลักษณะของผู้สอน วิธีการสอน และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้น่าสนใจของตัวผู้สอนนั่นเอง

Bloom (1973: 167 อ้างถึงใน บุศรา แพทย์รัตน, 2541: 41) ได้กล่าวถึง ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนประกอบด้วย

1. พฤติกรรมด้านความรู้ความคิด หมายถึง ความสามารถทั้งหลายของผู้เรียนซึ่งประกอบด้วยความถนัด และพื้นฐานเดิมของผู้เรียน
2. คุณลักษณะด้านจิตพิสัย หมายถึง สภาพการณ์หรือแรงจูงใจที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ใหม่ ได้แก่ ความสนใจเจตคติที่มีต่อเนื้อหาวิชาที่เรียน ระบบการเรียน ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง และลักษณะบุคลิกภาพ
3. คุณภาพการสอนซึ่ง ได้แก่ การได้รับคำแนะนำการมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน การเสริมแรงจากครู การแก้ไขข้อผิดพลาด และรู้ผลว่าตนเองกระทำถูกต้องหรือไม่ เป็นต้น

จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นความรู้ความสามารถ ทักษะของบุคคลแต่ละบุคคลที่สามารถประเมินได้จากการทำแบบทดสอบ หรือการทำงานที่ได้รับมอบหมาย โดยใช้แบบทดสอบภาคปฏิบัติ และการวัดทางเนื้อหาโดยใช้แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ปิยวรรณ เพ็ชรแก้ว (2561) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD เรื่อง การบวกจำนวนเต็มชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนภาษี “สุนทรวิทยานุกูล” พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD เรื่อง การบวกจำนวนเต็มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.22/80.50 เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ และนักเรียนมีความพึงพอใจการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.2

จุฬารัตน์ มหาชัย (2559) ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต เรื่อง ไฟฟ้าในชีวิตประจำวันด้วยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ของ

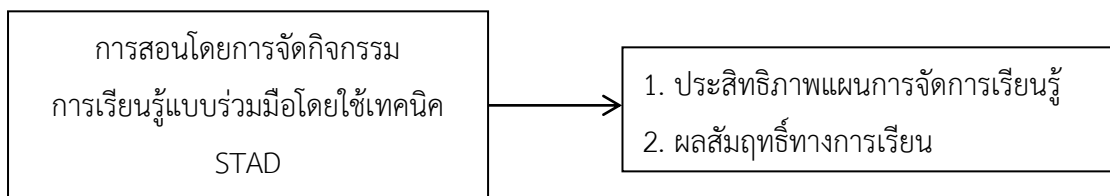

นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพาณิชย์การ โดยการทดสอบค่า t-test independent ด้วยโปรแกรม SPSS พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และการศึกษาความพึงพอใจ พบว่า ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD วิชาวิทยาศาสตร์พัฒนาทักษะชีวิต เรื่องไฟฟ้าในชีวิตประจำวัน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

สุนารี นวลจันทร์ (2562) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และความสามารถในการทำงานกลุ่มเรื่อง ระบบจำนวนจริง โดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับเกมคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีความสามารถในการทำงานกลุ่มอยู่ในระดับมากที่สุด และมีความพึงพอใจในระดับมาก

สรุปผล จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจะเห็นว่า การเรียนรู้รูปแบบการเรียนรู้ โดยการจัดกิจกรรมเรียนรู้แบบร่วมมือ ช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และพัฒนาทักษะทางสังคมให้เรียนรู้หลักการพึ่งพากันและกัน การมีปฏิสัมพันธ์กัน และการได้ฝึกฝนทักษะการทำงานร่วมกันกับผู้อื่น สร้างบรรยากาศเป็นกันเอง ผู้เรียนมีความสุขในการร่วมกิจกรรม สามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ สามารถวิเคราะห์แยกแยะแก้ปัญหาได้อย่างมีเหตุผล และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น เสริมสร้างให้นักเรียนมีความเข้าใจในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์มากขึ้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ที่เรียนวิชาคณิตศาสตร์ธุรกิจและบริการ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 4 ห้อง จำนวน 108 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาคอมพิวเตอร์ วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 21 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ธุรกิจและบริการ สร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยนำบทเรียนที่ทำไว้มาใส่ในหน่วยการเรียนรู้ จำนวน 1 หน่วย 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 คาบ รวม 12 ชั่วโมง

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ 20 คะแนน

ขั้นตอนการสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ธุรกิจและบริการ สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ผู้วิจัยมีวิธีการดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 2 แผน ขอบเขตเนื้อหาได้แก่ 1. ลักษณะทั่วไป 2. การปฏิบัติโดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1.1 วิเคราะห์เนื้อหาและคัดเลือกเนื้อหาที่ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ ที่เน้นทักษะการคิดจากมาตรฐานการเรียนรู้รายวิชาคณิตศาสตร์ธุรกิจและบริการ

1.2 ศึกษาเนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์ธุรกิจและบริการ ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาพาณิชยกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล หนังสือเรียนวิชาคณิตศาสตร์ธุรกิจและบริการ

1.3 ศึกษาทฤษฎี หลักการ แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้

1.4 ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาที่คัดเลือกมาในแต่ละเรื่อง ก่อนการสร้างแผนการเรียนรู้

1.5 จัดทำแผนการเรียนรู้ และนำแผนการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ 1) อาจารย์มนัส ชินการณ์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต 2) อาจารย์พรทิพย์ ศรี

สวัสดิ์ รองผู้อำนวยการ วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต 3) อาจารย์สมฤทัย สมัยพิทักษ์ อาจารย์ฝ่าย
วิชาการและหลักสูตร วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต เพื่อตรวจสอบคุณภาพ

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขฉบับสมบูรณ์ไปทดลองสอน เพื่อหา
ประสิทธิภาพและหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อน และหลังการทดลอง

1.7 ได้แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีค่าประสิทธิภาพ E_1 และ E_2 เท่ากับ 75/75

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียนในวิชาคณิตศาสตร์ธุรกิจ
และบริการ ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD

2.1 แบบปรนัย 4 ตัวเลือก 20 ข้อ เป็นข้อสอบแบบอิงเกณฑ์ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นตามขั้นตอน
ดังนี้

2.1.1 ศึกษารายวิชาคณิตศาสตร์ธุรกิจและบริการ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ
พุทธศักราช 2556 กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อให้ทราบแนวทางการวิเคราะห์หลักสูตรและสร้าง
แบบทดสอบ

2.1.2 ศึกษาหลักทั่วไปในการทำข้อสอบ วิธีการวัดผลประเมินผลงานวิจัย ที่เกี่ยวข้อง
รวมถึงทฤษฎีต่าง ๆ ในการสร้างแบบทดสอบ

2.1.3 จัดทำตารางวิเคราะห์ข้อสอบและสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
และนำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ 1) อาจารย์มนัส ชินการณ์
ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต 2) อาจารย์พรทิพย์ ศรีสวัสดิ์ รองผู้อำนวยการ วิทยาลัย
เทคโนโลยีภูเก็ต 3) อาจารย์สมฤทัย สมัยพิทักษ์ อาจารย์ฝ่ายวิชาการและหลักสูตร วิทยาลัย
เทคโนโลยีภูเก็ต เพื่อตรวจสอบคุณภาพและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบ (IOC: Index
of Item Objective Congruence) ซึ่งผลการตรวจสอบความเที่ยงตรง IOC มีค่าเท่ากับ 0.67-1.00

2.1.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปทดลองใช้ (Try out) เพื่อหา
คุณภาพของข้อสอบกับนักเรียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน

2.1.5 จัดพิมพ์แบบทดสอบที่สมบูรณ์ เพื่อนำไปทดลองก่อนเรียน และหลังเรียนต่อไป

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ในวิชาคณิตศาสตร์ธุรกิจและ
บริการ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาคอมพิวเตอร์ของวิทยาลัยเทคโนโลยี
ภูเก็ต ผู้วิจัยดำเนินการด้วยตัวเองดังนี้

1. ชี้แจงวัตถุประสงค์การเรียนการสอนแก่ผู้เรียน

2. ผู้ศึกษาวิจัยได้ดำเนินการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับผู้เรียนโดยใช้แบบทดสอบ
วัดผลสัมฤทธิ์ วิชาคณิตศาสตร์ธุรกิจและบริการ

3. ดำเนินการสอนโดยใช้แผนการจัดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD
4. ทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) กับผู้เรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ชุดเดียวกันกับการทดสอบก่อนเรียน
5. เก็บรวบรวมข้อมูลไปหาค่าทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนที่ 1 หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการเก็บคะแนนทดสอบระหว่างเรียน เปรียบเทียบคะแนนทดสอบหลังเรียน โดยใช้ค่าร้อยละ

ขั้นตอนที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียนในวิชาคณิตศาสตร์ ธุรกิจและบริการของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาคอมพิวเตอร์ วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต มีดังนี้

1. ตรวจสอบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
2. นำผลที่ได้จากการตรวจสอบก่อนเรียนและหลังเรียนนำมาวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์
3. วิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกค่า $t - test$ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการจัดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ได้แก่ ค่าร้อยละ
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทำการวิเคราะห์โดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการจัดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD

ประชากร	N	ร้อยละ	เกณฑ์ร้อยละ
คะแนนทดสอบระหว่างเรียน	21	78.89 E ₁	75 E ₁
คะแนนทดสอบหลังเรียน	21	77.62E ₂	75 E ₂

จากตารางที่ 1 พบว่า หาประสิทธิภาพเปรียบเทียบของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการจัดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD คะแนนทดสอบระหว่างเรียนคิดเป็นร้อยละ 78.89 คะแนนทดสอบหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 77.62 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD

ประชากร	N	\bar{x}	SD	t	Sig.
ทดสอบก่อนเรียน	21	15.19	1.60	16.60**	.00
ทดสอบหลังเรียน	21	23.29	1.70		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 2 พบว่า การเรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุปผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ธุรกิจและบริการ เท่ากับ 78.89 /77.62 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 75/75
2. ผลการเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

อภิปรายผล

1. ผลการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD วิชาคณิตศาสตร์ธุรกิจและบริการ และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ผลการวิจัย พบว่า ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ มีค่าประสิทธิภาพเป็น 78.89 /77.62 ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้โดยการจัดกิจกรรมแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด 75/75 ทั้งนี้เนื่องจากการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค STAD ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยได้ค้นคว้าสร้างขึ้นเป็นขั้นตอน มีการวิเคราะห์เนื้อหาสาระจากหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2546 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ศึกษาเอกสารการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลจนเข้าใจแล้ว จึงนำมาสร้างแผนการจัดการเรียนรู้และผ่านการประเมินตรวจสอบคุณภาพความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ ก่อนนำมาทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป จึงทำให้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยค้นคว้าสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD มีผลต่อคะแนนหลังเรียนของนักเรียน โดยสังเกตจากผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเปรียบเทียบกัน พบว่า นักเรียนมีคะแนนหลังเรียนเพิ่มขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ที่ครูผู้สอนได้จัดกิจกรรมให้กับนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยวรรณ เพ็ชรแก้ว (2561) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD เรื่องการบวกจำนวนเต็มระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนภาชี “สุนทรวิทยานุกูล” พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD เรื่องการบวกจำนวนเต็มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.22/80.50 เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ และนักเรียนมีความพึงพอใจการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.2

3. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สามารถนำมาใช้กับการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ธุรกิจและบริการได้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สามารถช่วยให้นักเรียนสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิกในกลุ่ม เนื่องจากทุกคนได้ร่วมมือในการทำงานกลุ่ม มีส่วนร่วมเท่าเทียมกัน ทำให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียน อีกทั้งส่งเสริมให้สมาชิกในกลุ่มทุกคนมีโอกาสคิด พูด แสดงออก แสดงความคิดเห็น ลงมือกระทำอย่างเท่าเทียมกัน ร่วมกันแก้ปัญหา ที่สำคัญรู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เด็กเก่งช่วยเด็กที่เรียนไม่เก่งทำให้รู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การร่วมกันคิด นำข้อมูลที่ได้นำมาพิจารณาร่วมกันระดมสมองเพื่อหาคำตอบที่เหมาะสมที่สุด ส่งเสริมทักษะทางสังคม ทำให้นักเรียนรู้จักปรับตัวในการอยู่ร่วมกันอย่างมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มีความเข้าใจกันและกันระหว่างเพื่อนมากขึ้น ช่วยเสริมทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี กรมวิชาการ (2543: 45-46) ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น ครูผู้สอนนั้นมีบทบาทหน้าที่ในการให้คำแนะนำและคอยช่วยเหลือนักเรียน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ในกิจกรรมการเรียนที่เหมาะสม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. การจัดกิจกรรม ขณะทีผู้เรียนทำกิจกรรมกลุ่ม ครูผู้สอนควรคอยกระตุ้น ให้นักเรียนได้ช่วยเหลือและร่วมปรึกษากัน และคอยสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนอย่างทั่วถึง
2. ในการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ผู้สอนควรมีการอธิบายหลักการ วิธีการเรียน และขั้นตอนการให้คะแนน จะทำให้นักเรียนเข้าใจในกิจกรรมการเรียนการสอน

และร่วมมือในการเรียน รวมถึงกระตุ้นและให้กำลังใจให้นักเรียนให้เกิดความมั่นใจในการเรียน การทำกิจกรรม และกล้าแสดงความคิดเห็นของตนแก่สมาชิกในกลุ่ม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ครูผู้สอนควรมีการปรับปรุงแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อยู่เสมอ เพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับผู้เรียนทั้งในด้านสภาพแวดล้อม การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน และการวัดและการประเมินผล
2. ควรศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการทำงานกลุ่มและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับวิธีสอนอื่น ๆ

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2543). **การจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสำคัญที่สุด**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา กรมการศาสนา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). **มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสาระภูมิศาสตร์ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**: กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- แคทลียา ไจมูล. (2550). **ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้ เทคนิค STAD ในกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่องอัตราส่วนและร้อยละ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนห้วยสำราญวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขียงราย เขต 2**. ปรินญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเขียงราย.
- จันทิมา เมยประโคน. (2555). **การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจในการเรียน วิชาศิลปะเรื่อง การสร้างสรรค์จากเศษวัสดุ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT**. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (ศิลปศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- จุฬารัตน์ มหาชัย (2559) **ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนา ทักษะชีวิต เรื่องไฟฟ้าในชีวิตประจำวันด้วยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ของ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพาณิชย์การ**. ค้น เมื่อวันที่ 20 สิงหาคม 2564.
- บุญรัตน์ จิตยานุวัฒน์. (2553) **การพัฒนาผลการเรียนรู้เรื่อง การแก้โจทย์ปัญหาการบวกสำหรับ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้แบบ**

- ร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค STAD ร่วมกับเทคนิค KWDL. วิทยานิพนธ์ ปริญญาศึกษาศาสตร์
มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- บุญยภัทร สมเพชร. (2553). ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาไทย เรื่อง การอ่านจับใจความ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวังผา สำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาเชิงรายเขต 2. ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- บุศรา แพทย์รัตน์.(2541). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคิดเห็นต่อการ
จัดการศึกษานอกโรงเรียนของนักศึกษาที่เรียนโดยวิธีเรียนแบบทางไกล และวิธีเรียนด้วย
ตนเอง. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการวัดและประเมินผลทางการศึกษา
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ปิยวรรณ เพ็ชรแก้ว. (2561). ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD เรื่องการบวก
จำนวนเต็ม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนภาษี “สุนทรวิทยานุกูล”. วิทยานิพนธ์ ครุ
ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครราชสีมา. ค้นเมื่อ
วันที่ 20 มีนาคม 2566, จาก <https://www.edu-journal.ru.ac.th/Abstract>.
- พรทิพย์ ฤกษ์สมโภชน์. (2550). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เจตคติต่อ
วิชาคณิตศาสตร์และการมีปฏิสัมพันธ์ของนักเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
เทคนิคกลุ่มเกมแข่งขัน(TGT)กับการจัดการเรียนรู้ แบบปกติ สำหรับนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตสาขาวิชาหลักสูตรและการสอนบัณฑิต
วิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2530). การสร้างและการพัฒนาแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์. กรุงเทพฯ: สำนัก
ทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. (2554). การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ: แนวคิดวิธีและเทคนิคการ
สอน กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- ศศิกานต์ โฆษิต. (2551). ความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เรียนแบบ
ร่วมมือกันเรียนรู้โดยใช้เทคนิคSTAD. หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
ธุรกิจคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุนารี นวลจันทร์. (2562). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และความสามารถในการ
ทำงานกลุ่ม เรื่อง ระบบจำนวนจริง โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับเกม
คณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต.
สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.

สุลัดดา ลอยฟ้า. (2536). รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้. ขอนแก่น: คณะศึกษาศาสตร์.
เสาวภาคย์ เศรษฐ์ศักดิ์ดาศิริ. (2550) การศึกษาผลการเรียนรู้ คณิตศาสตร์ เรื่อง เศษส่วน ที่สอน
ด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือกัน เทคนิคกลุ่มแข่งขัน(TGT) และเทคนิคกลุ่มผลสัมฤทธิ์
(STAD)ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ปริญญาศึกษาศาสตร์
มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศิลปากร.

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากฎหมายธุรกิจ ที่ได้รับการสอนแบบกระบวนการกลุ่ม
และการสอนแบบบรรยาย ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2
วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ปีการศึกษา 2565

Achievement in Business Law that Has Been Taught as a Group Process
and as a Lecture of the 2nd Year High Vocational Diploma Students
Phuket College of Technology, Academic Year 2022

เสรี ตันทวัฒน์¹

¹สาขาวิชาสามัญสัมพันธ์ วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต, seri@ptech.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องกฎหมายลักษณะเช่าทรัพย์สิน ในวิชากฎหมายธุรกิจที่ได้รับการสอนแบบกระบวนการกลุ่มและการสอนแบบบรรยาย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 สาขาวิชาการบัญชี จำนวน 11 คน และสาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล จำนวน 11 คน โดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนแบบกระบวนการกลุ่ม แผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนแบบบรรยาย แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบที

ผลการวิจัย พบว่า ผู้เรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบกระบวนการกลุ่มมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากฎหมายธุรกิจสูงกว่าผู้เรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบบรรยายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยวิธีการสอนแบบกระบวนการกลุ่ม 14.09 คะแนน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยวิธีการสอนแบบบรรยาย 10.09 คะแนน

คำสำคัญ: การสอนแบบกระบวนการกลุ่ม, การสอนแบบบรรยาย, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Abstract

This research has the objective to compare academic achievement on property rental law. In the subject of business law that is taught through group

processes and lectures. The sample groups used in this research are: 2nd year Higher Vocational Certificate students, Phuket Technology College, Semester 2, Academic Year 2022, Accounting major, 11 people and Digital Business Technology major, 11 people using a simple random method The tools used in the research include: Learning management plan that teaches in a group process Lecture-based learning plans Academic achievement test Statistics used in data analysis include mean, standard deviation and t-test statistics.

The research results found that Students who studied with the group process teaching method had significantly higher academic achievement scores in business law than those who studied with the lecture teaching method at the .01 level. Group process teaching was 14.09 points, with learning achievement using the lecture teaching method 10.09 points.

Keywords: group process teaching, descriptive teaching, achievement

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความเจริญก้าวหน้าของวิทยาการด้านต่าง ๆ ของโลกในปัจจุบัน มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรการศึกษาของชาติ ซึ่งถือว่าเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศ เพื่อสร้างคนไทยให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข การจัดการศึกษามุ่งเน้นความสำคัญทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อพัฒนาให้มีความสมดุล ยึดหลักผู้เรียนเป็นสำคัญที่สุด ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544: 3) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) ได้ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการปรับเปลี่ยนจุดเน้นในการพัฒนาคุณภาพในสังคมไทยให้มีคุณธรรมและมีความรอบรู้อย่างเท่ากัน ให้มีความพร้อมทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และศีลธรรมสามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลง เพื่อนำไปสู่สังคมฐานความรู้ได้อย่างมั่นคงแนวทางการพัฒนาคนดังกล่าว มุ่งเตรียมเด็กและเยาวชนให้มีพื้นฐานจิตใจที่ดีงามมีจิตสาธารณะพร้อมทั้งมี สมรรถนะทักษะและความรู้พื้นฐานที่จำเป็นในการดำรงชีวิต อันจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศแบบยั่งยืน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2550: 13)

จุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ชีวิตในสังคมอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างเป็นปกติสุข และมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ถือเป็นหน้าที่สำคัญของครูผู้สอนที่จะต้องกำหนดกระบวนการ

ในการพัฒนา ผู้เรียนให้ได้รับความรู้ทั้งด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัยและจิตพิสัย ด้วยการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการสอนที่ หลากหลายและมีเทคนิควิธีการที่ดีที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และในปัจจุบันนี้ได้มีเทคนิควิธีการในการจัดการเรียนการสอนเกิดขึ้นมากมายหลายเทคนิค วิธีการ และวิธีการสอนแบบร่วมมือก็ถือเป็นแนวทางการจัดการเรียนการสอนแนวทางหนึ่ง ซึ่งปัจจุบันมีครูผู้สอนหลายท่านนำวิธีการสอนแบบร่วมมือมาปรับใช้ในการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะทางการเรียนที่เพิ่มขึ้น โดยจัดกระบวนการเรียนรู้โดยมุ่งเน้นเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนตามความถนัด ความสนใจ และคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ พัฒนาความสามารถในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่ รวมถึงปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยรูปแบบการสอนต่าง ๆ มักจะมีองค์ประกอบสำคัญที่สัมพันธ์กัน บางรูปแบบอาจมีองค์ประกอบบางส่วนแตกต่างกันบ้าง รูปแบบของวิธีการสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเกิดทักษะต่าง ๆ มีหลากหลายรูปแบบ เช่น รูปแบบการสอนแบบบรรยาย กระบวนการกลุ่ม การสอนแบบสาธิต การสอนแบบ CIPPA MODEL และอีกหลากหลายรูปแบบ ซึ่งการสอนในแต่ละรูปแบบจะมีความสามารถในการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดทักษะต่าง ๆ ได้ รูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือก็เป็นอีกรูปแบบการเรียนที่มีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสร่วมมือกันทำงาน มีทักษะ การทำงานกลุ่ม ปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้เรียน เมื่อมีการนำมาบูรณาการกับสื่อการสอนที่เหมาะสมก็ทำให้ได้รูปแบบการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อใช้ในการพัฒนาผู้เรียน การเรียนแบบร่วมมือเป็นวิธีหนึ่งที่ส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้แบบมีส่วนร่วมช่วยให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับชีวิตจริง ได้รับการฝึกฝนทักษะกระบวนการแสวงหาความรู้ ทักษะการคิด ทักษะการจัดการกับความรู้ ทักษะการแสดงออก ทักษะการสร้างความรู้ใหม่และทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม จัดว่าเป็นวิธีเรียนที่สามารถนำมาประยุกต์ให้เหมาะสมกับการเรียนการสอนที่มีคุณภาพได้อีกวิธีหนึ่ง การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นวิธีการจัดการเรียนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการจัดการเรียนของตนเองและกลุ่มโดยมีความสำเร็จเป็นเป้าหมายของการเรียน (จันทรา ตันติพงศานุรักษ์, 2543) จึงนับว่าเป็นวิธีเรียนที่ควรนำมาใช้กับการเรียนการสอนปัจจุบัน เพื่อให้การเรียนรู้ของนักเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสามารถนำไปใช้ได้กับการสอนในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ และสามารถนำไปผนวกเข้ากับเทคนิคและวิธีการสอนโดยใช้สื่อต่าง ๆ ได้ การเรียนแบบร่วมมือกันหรือวิธีสอนแบบร่วมมือกันทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นและยังช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม มีความสามัคคี ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ดึงการศึกษาวิจัยของ พุทธิตา ดอนฟุ้งไพร (2548: 77) ที่พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยการเรียนแบบร่วมมือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยพบว่าการสอนแบบร่วมมือกันและใช้ทักษะการทำงานกลุ่ม สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยมีความเห็นสอดคล้องกับประเด็นต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้ว ใน การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงมีความต้องการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ระหว่างวิธีการสอนแบบกระบวนการ กลุ่มกับการสอนแบบบรรยาย เรื่องกฎหมายลักษณะเช่าทรัพย์ ในวิชากฎหมายธุรกิจ เพื่อเป็น แนวทางในการพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเต็มตามศักยภาพซึ่งสามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องกฎหมายลักษณะเช่าทรัพย์ ในวิชากฎหมายธุรกิจ ที่ได้รับการสอนแบบกระบวนการกลุ่มและการสอนแบบบรรยาย
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องกฎหมายลักษณะเช่าทรัพย์ ในวิชากฎหมาย ธุรกิจที่ได้รับการสอนแบบกระบวนการกลุ่มและการสอนแบบบรรยาย

สมมติฐานการวิจัย

การสอนแบบกระบวนการกลุ่มเรื่องกฎหมายลักษณะเช่าทรัพย์ในวิชากฎหมายธุรกิจ มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการสอนแบบบรรยาย

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสื่อการสอน

สื่อการเรียนการสอน ตรงกับคำภาษาอังกฤษว่า “Instructional Media” แปลว่าสื่อการสอน หรือสื่อการเรียนการสอน ซึ่งได้มีนักการศึกษาหลายท่าน ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ให้ ความหมายของสื่อการเรียนการสอนไว้ ดังนี้ กิดานันท์ มลิทอง (2549: 100) ได้ให้ความหมายว่า สื่อ (medium,pl.media) เป็นคำมาจากภาษาลาตินว่า “ระหว่าง” (between) สิ่งใดก็ตามที่บรรจุข้อมูล สารสนเทศหรือเป็นตัวกลางข้อมูลส่งผ่านจากผู้ส่งหรือแหล่งส่งไปยังผู้รับเพื่อให้ผู้ส่งและผู้รับสามารถ สื่อสารกันได้ตรงตามวัตถุประสงค์ เช่นเดียวกับ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2539: 13) สรุปได้ว่า สื่อการสอน หมายถึง วัสดุ อุปกรณ์และวิธีการ ที่ใช้เป็นสื่อกลางให้ผู้สอน สามารถส่งหรือถ่ายทอดความรู้ เจตคติ และทักษะไปยังผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2533: 80) สรุปว่า สื่อการเรียน การสอน หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่ผู้สอนและผู้เรียนนำมาใช้ในระบบการเรียนการสอน เพื่อช่วยให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เช่นเดียวกับ มนตรี

แย้มกลสิกร (2526: 29) ได้กล่าวไว้ว่า สื่อการเรียนการสอน หมายถึง ตัวกลางที่ช่วยนำความรู้จาก ผู้สอนหรือแหล่งความรู้ไปยังผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์ เชิงพฤติกรรมตามที่ต้องการ

แนวคิดและทฤษฎีการสอนด้วยวิธีการระบวนการกลุ่ม

ความเข้าใจในกลุ่มหรือพฤติกรรมกลุ่มมิใช่เป็นเพียงผลรวมของพฤติกรรมของแต่ละคน ทั้งหมดในกลุ่ม ทั้งนี้เพราะการแสดงพฤติกรรมของแต่ละคนในขณะที่อยู่ในกลุ่มจะแตกต่างจาก พฤติกรรมของเขาเมื่ออยู่ตามลำพัง ดังนั้นจึงต้องศึกษาและสร้างความเข้าใจกลุ่มโดยมีผู้ให้ความหมาย คำว่ากลุ่ม ดังต่อไปนี้

เสถียร จิรรังสีมันต์ (2549) ได้ให้ความหมายของกลุ่มว่า หมายถึง บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปมา รวมกัน หรือมาปรึกษาหารือกันในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เพื่อที่จะแก้ไขหรือจัดข้อขัดข้องในเรื่องนั้น ๆ หรือ ปัญหาอื่น ๆ ให้หมดไป หรือให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ของตนเองที่มีจุดหมายเอาไว้

โดยสรุป กลุ่ม หมายถึง การที่บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปมารวมกัน มีปฏิสัมพันธ์กันมีความ สนใจร่วมกัน มีการยอมรับและเข้าใจกัน โดยมีการติดต่อสื่อสารซึ่งกันและกันมีจุดหมายที่จะ กระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อแก้ปัญหามุ่งสู่เป้าหมายเดียวกันซึ่งสมาชิกจะได้รับ ผลประโยชน์ร่วมกัน

แนวคิดเกี่ยวกับวิธีสอนแบบบรรยาย

วิธีการสอนแบบบรรยาย คือ กระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตาม วัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยการเตรียมเนื้อหาสาระ แล้วบรรยายคือ พูด บอกเล่า อธิบาย เนื้อหาสาระ หรือสิ่งที่ต้องการสอนแก่ผู้เรียนและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีใดวิธีหนึ่ง (ทิตานา แคมมณี, 2550)

วิธีสอนแบบบรรยาย คือวิธีสอนที่ครูเป็นผู้บรรยาย ครูจะต้องเตรียมความรู้ที่จะสอนเป็น อย่างดี ให้เข้าใจเนื้อหาที่จะบรรยายจนสามารถถ่ายทอดความรู้ให้ผู้เรียนได้อย่างคล่องแคล่ว เสียงดัง ฟังชัด มีระดับเสียงสูง ต่ำ เบาล่างเหมาะสม ครูอาจบรรยายประกอบ เช่น PowerPoint, Video, ภาพประกอบ แผนภูมิ เอกสารประกอบคำบรรยาย และเมื่อจบการบรรยายครูจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียน ซักถามข้อสงสัย

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นความสามารถของนักเรียนในด้านต่าง ๆ ซึ่งเกิดจากนักเรียน ได้รับประสบการณ์จากกระบวนการเรียนการสอนของครู โดยครูต้องศึกษาแนวทางในการวัดและ ประเมินผล การสร้างเครื่องมือวัดให้มีคุณภาพนั้น ได้มีผู้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528: 129) กล่าวว่า การเรียนรู้หมายถึง กระบวนการที่ทำให้มีการ เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเดิมไปเป็นพฤติกรรมใหม่ที่ค่อนข้างถาวร ซึ่งเป็นผลจากการได้รับ

ประสบการณ์หรือได้รับการฝึกฝน มิใช่เป็นผลจากการตอบสนองตามธรรมชาติหรือ สัญชาตญาณ วุฒิภาวะ พืชยาต่าง ๆ รวมทั้งอุบัติเหตุหรือความบังเอิญ

อุบลรัตน์ เฟิงสถิตย์ (2542: 29-36) การเรียนรู้ เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากการฝึกฝน หรือมีประสบการณ์โดยตรง การเรียนรู้ของเด็กขึ้นอยู่กับอายุ แรงจูงใจ ความสนใจ ความตั้งใจ ความจำและความสามารถทางสติปัญญา รวมทั้งลักษณะของสิ่งที่จะเรียนรู้ แนวความคิดในเรื่องการเรียนรู้ มีรากฐานมาจากกลุ่มต่าง ๆ ทางจิตวิทยา ดังนี้ กลุ่มโครงสร้างของจิต กลุ่มหน้าที่ของจิต กลุ่มพฤติกรรมนิยม กลุ่มจิตวิเคราะห์ กลุ่มจิตวิทยาเกสตัลท์ กลุ่มมนุษยนิยม และกลุ่มปัญญานิยม

สมพร เชื้อพันธ์ (2547: 53) สรุปรว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ หมายถึง ความสามารถ ความสำเร็จและสมรรถภาพด้านต่างๆของผู้เรียนที่ได้จากการเรียนรู้อันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน การฝึกฝนหรือประสบการณ์ของแต่ละบุคคลซึ่งสามารถวัดได้จากการทดสอบด้วยวิธีการต่าง ๆ

สุชา จันทร์เอม (2542: 78) อธิบายว่าการเรียนรู้คือกระบวนการเจริญงอกงามของอินทรีย์หรือพัฒนาการของอินทรีย์ ทำให้อินทรีย์สามารถแก้ไขปัญหิต่าง ๆ ได้ดีขึ้น หรือปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ใหม่ ๆ ได้เป็นอย่างดี

สรุปได้ว่า การเรียนรู้หมายถึงกระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเดิมเป็นพฤติกรรมใหม่ที่เกิดจากการฝึกฝนและการได้รับประสบการณ์ แต่ไม่ใช่เกิดจากสัญชาตญาณ วุฒิภาวะ หรือจากการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วรารภรณ์ ประพงษ์ (2555) ได้ศึกษาผลการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่มภายในชั้นเรียนร่วมกันเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภูมิศาสตร์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษาพาณิชย์การเชียงรายปีการศึกษา 2555 ผลการวิจัยพบว่าจากการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนผลการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่มภายในชั้นเรียนร่วมกันเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภูมิศาสตร์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเรียนการสอนวิชาภูมิศาสตร์ของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 3 สำหรับปีการศึกษา 2555 ภาคเรียนที่ 2 โดยวิธีกระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมในชั้นเรียนซึ่งเน้นในการฝึกปฏิบัติด้วยกระบวนการกลุ่มและแบบฝึกปฏิบัติภายในชั้นเรียนสถิติที่ใช้คือ ค่าความถี่และค่าร้อยละพบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภูมิศาสตร์สูงขึ้นคิดเป็นร้อยละ 94.81 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ได้ตั้งไว้แสดงว่าการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่มช่วยพัฒนาการเรียนการสอนสูงขึ้น

บัณฑิต ฉัตรวิโรจน์ (2554) ได้ศึกษาการพัฒนาารูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือด้วยกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนของนักศึกษาครูภาษาอังกฤษ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อพัฒนาารูปแบบการจัดการเรียนการสอนด้วยกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนของนักศึกษา ครูภาษาอังกฤษ และเพื่อประเมินสมรรถนะการสอนของนักศึกษาครูภาษาอังกฤษ หลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนด้วยกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ ผลการวิจัยเป็นดังนี้ 1) การพัฒนาารูปแบบการจัดการเรียนการสอนด้วยกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ ซึ่งได้รับการประเมินความเหมาะสม โดยผู้เชี่ยวชาญที่ระดับมากที่สุด รูปแบบนี้มีลักษณะเด่นคือ การบูรณาการเรียนรู้อยู่แบบร่วมมือ กระบวนการกลุ่ม การเรียนรู้แนวสร้างสรรค่นิยม การนำความรู้ไปสู่การปฏิบัติและความสามารถในด้านความรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

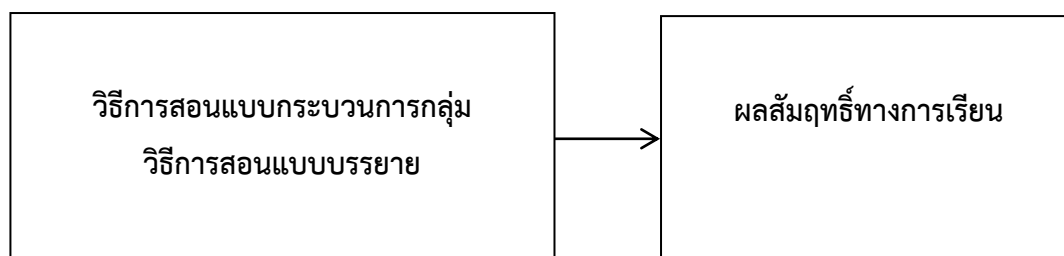
ภิราภัทร แซ่อึ้ง (2555) ได้ศึกษาการแก้ปัญหาให้นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 แผนกวิชาคอมพิวเตอร์กราฟิกวิทยาลัยการอาชีพฝางที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ในรายวิชาหลักเศรษฐศาสตร์เรื่องการคำนวณค่าความยืดหยุ่นของอุปสงค์และอุปทานด้วยวิธีการสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน ผลการวิจัยพบว่าผลจากการทำแบบทดสอบหลังการใช้กระบวนการกลุ่มกับนักศึกษากลุ่มตัวอย่างแล้วปรากฏว่านักศึกษามีผลคะแนนการทำแบบทดสอบสูงขึ้นคิดเป็นค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 4.89) การใช้กระบวนการกลุ่มช่วยให้นักศึกษาไม่เกิดความเบื่อหน่าย เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและช่วยเหลือกันระหว่างเพื่อนร่วมชั้นเรียนซึ่งผู้วิจัยได้ทำการแบ่งกลุ่มอย่างง่ายด้วยการจับฉลากโดยแบ่งให้มีสมาชิกในกลุ่มกลุ่มละ 3 - 4 คนมีความสามารถแตกต่างกัน นักศึกษาที่มีความสามารถในการเรียนสูงกว่าเพื่อนสมาชิกในกลุ่มจะทำการช่วยเหลือนักศึกษาที่เรียนอ่อนกว่าการช่วยเหลือกันเพื่อช่วยแก้ไขปัญหาที่พบจากการทำแบบฝึกหัดไม่ถูกต้อง ปรับเปลี่ยนเป็นสามารถทำแบบทดสอบเมื่อเรียนจบเนื้อหาในบทเรียนได้ดีขึ้นกว่าการเรียนแบบบรรยายตามปกติ

วันวิสา กองเสน (2557) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความคงทนในการเรียนรู้และเจตคติต่อการเรียนวิชาชีพวิทยา เรื่องอาณาจักรของสิ่งมีชีวิต ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรสืบเสาะหาความรู้ 7 ขั้น ร่วมกับเทคนิคการใช้ผังความคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่านักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรสืบเสาะหาความรู้ 7 ขั้น ร่วมกับเทคนิคการทำผังความคิด มีคะแนนความคงทนในการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

สรุป การเรียนด้วยกระบวนการกลุ่มทำให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้เรียนชอบเรียนด้วยวิธีการสอนแบบกระบวนการกลุ่ม ทำให้เข้าใจบทเรียนมากขึ้น เรียนรู้การทำงานร่วมกัน ยอมรับฟังความคิดเห็นเป็นของผู้อื่น รู้จักการใช้เหตุผลและกล้าแสดงออก

กรอบแนวความคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ตที่เรียนในรายวิชากฎหมายธุรกิจ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 สาขาวิชาการบัญชีจำนวน 11 คน และสาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล จำนวน 11 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) ด้วยการจับฉลากแบ่งกลุ่มนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 สาขาวิชาการบัญชี และสาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล ในรายวิชากฎหมายธุรกิจ จำนวน 2 กลุ่ม ได้แก่ 1) กลุ่มทดลอง ซึ่งเรียนด้วยวิธีการสอนแบบกระบวนการกลุ่ม จำนวน 11 คน และ 2) กลุ่มควบคุม ซึ่งเรียนด้วยวิธีการสอนแบบบรรยาย จำนวน 11 คน

เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชากฎหมายธุรกิจ หน่วยการเรียนรู้ เรื่องกฎหมายลักษณะเช่าทรัพย์ สอนด้วยวิธีการสอนแบบกระบวนการกลุ่ม
2. แผนการจัดการเรียนรู้วิชากฎหมายธุรกิจ หน่วยการเรียนรู้ เรื่องกฎหมายลักษณะเช่าทรัพย์ สอนด้วยวิธีการสอนแบบบรรยาย
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบกระบวนการกลุ่มและวิธีการสอนแบบบรรยาย ใช้หน่วยการเรียนรู้ เรื่องกฎหมายลักษณะเช่าทรัพย์ จำนวน 20 ข้อ

ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (2563) จุดประสงค์รายวิชา มาตรฐานรายวิชา และคำอธิบายรายวิชา วิชากฎหมายธุรกิจ
2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ได้แก่ คู่มือการวัดผลและประเมินผล วิธีการสร้างแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ
3. วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ และเนื้อหาเพื่อสร้างแบบทดสอบที่ต้องการวัดผลตามหัวข้อ เรื่องกฎหมายลักษณะเช่าทรัพย์
4. สร้างแบบทดสอบ เป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบ ปรนัย 4 ตัวเลือก โดยข้อที่ถูกได้ 1 คะแนน ข้อที่ผิดได้ 0 คะแนน รวม 20 ข้อ
5. นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้น เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้แก่ อาจารย์มนัส ชินการณ์ ผู้อำนวยการ อาจารย์สมฤทัย สมัยพิทักษ์ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ และอาจารย์พรทิพย์ ศรีสวัสดิ์ หัวหน้างานฝ่ายการเรียนการสอน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) การใช้ภาษา ความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบ กับจุดประสงค์การเรียนรู้ ความเหมาะสมของคำถาม ตัวเลือก และค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Index of Item Objective Congruence) ซึ่งได้ค่า IOC หลังจากปรับปรุงแล้ว 0.67 ถึง 1.0 โดยค่าความสอดคล้อง (IOC) ของคำถามและตัวเลือกที่มีค่าเท่ากับหรือมากกว่า .50 ขึ้นไป (ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และอัจฉรา ขานิประศาสน์, 2545 : 145)
6. นำแบบทดสอบที่ได้รับการแก้ไขปรับปรุงและหาค่าดัชนีความสอดคล้องแล้ว ไปทดสอบกับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 จำนวน 20 คน ซึ่งเป็นนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง และนักศึกษาผ่านการเรียนรู้ตามเนื้อหาของแบบทดสอบ เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ
7. นำผลการสอบของแบบทดสอบ มาวิเคราะห์รายข้อ เพื่อหาค่าความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) และเลือกแบบทดสอบเฉพาะข้อที่มีค่าระดับความยาก (p) อยู่ระหว่าง .56 - .76 ค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง .20 - .86 จำนวน 20 ข้อ จากนั้นผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder Richardson (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540 : 123) ผลการหาค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.84

การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยปฏิบัติตามขั้นตอนดังนี้

กลุ่มควบคุม

1. ผู้วิจัยชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ และให้คำอธิบายเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการทักษะในวิชากฎหมายธุรกิจ เรื่องกฎหมายลักษณะเช่าทรัพย์
2. ผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยตนเองด้วยวิธีการบรรยายโดยใช้แบบเรียนวิชากฎหมายธุรกิจ เรื่องกฎหมายลักษณะเช่าทรัพย์ รวม 4 ชั่วโมง
3. เมื่อผู้วิจัยดำเนินการสอนครบ 4 ชั่วโมงแล้ว ได้ทำการทดสอบด้วยแบบทดสอบปรนัย 20 ข้อ และบันทึกผลการสอบ

กลุ่มทดลอง

1. ผู้วิจัยชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ และให้คำอธิบายเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการทักษะในวิชากฎหมายธุรกิจ เรื่องกฎหมายลักษณะเช่าทรัพย์
2. ผู้วิจัยให้แต่ละกลุ่มนำเสนอด้วยสื่อวีดิทัศน์ โดยจับฉลากให้แต่ละกลุ่มนำเสนอด้วยสื่อวีดิทัศน์ พร้อมอธิบายข้อซักถามจากสมาชิกกลุ่มอื่น ๆ ที่ร่วมเข้ารับฟัง
3. เมื่อนักศึกษาแต่ละกลุ่มนำเสนอหัวข้อตามทฤษฎีดังกล่าวด้วยสื่อวีดิทัศน์เสร็จแล้ว ได้ทำการทดสอบด้วยข้อสอบปรนัย 20 ข้อ และแล้วบันทึกผลการสอบ เพื่อเปรียบเทียบกับการสอนแบบบรรยาย

ผู้วิจัยประเมินผลโดยการเก็บรวบรวมข้อมูล และนำข้อมูลมาวิเคราะห์

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. วิเคราะห์ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา โดยการสอนด้วยวิธีบรรยายและการนำเสนอด้วยสื่อวีดิทัศน์ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) ด้วยค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 แนวทางการประเมินค่าของ Likert (Likert, 1986) ดังนี้

ระดับช่วงคะแนน	ความหมาย
4.50 – 5.00	หมายถึง ฟังพอใจมากที่สุด
3.50 – 4.49	หมายถึง ฟังพอใจมาก
2.50 – 3.49	หมายถึง ฟังพอใจปานกลาง
1.50 – 2.45	หมายถึง ฟังพอใจน้อย
1.00 – 1.49	หมายถึง ฟังพอใจน้อยที่สุด

และระดับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา กำหนดช่วงคะแนนและความหมายดังนี้

กำหนดช่วงคะแนนผลสัมฤทธิ์	ระดับคุณภาพ
คะแนน 17 - 20 คะแนน	หมายถึง ดีมาก
คะแนน 14 - 16 คะแนน	หมายถึง ดี

คะแนน 10 - 13 คะแนน หมายถึง พอใช้
คะแนน 1 - 9 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระหว่างการสอนด้วยวิธีการบรรยายกับการนำเสนอด้วยสื่อวีดิทัศน์ ใช้สถิติอนุมาน (inferential statistics) ด้วยการวิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้ t-test แบบ independent samples (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540: 162)

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องกฎหมายลักษณะเช่าทรัพย์ ในวิชากฎหมายธุรกิจ ที่ได้รับการสอนแบบกระบวนการกลุ่มกับการสอนแบบบรรยาย

กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{X}	SD	t	p
กลุ่มควบคุม	11	10.09	1.136	8.256**	0.00
กลุ่มทดลอง	11	14.09	1.136		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 1 พบว่าผู้เรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบกระบวนการกลุ่มมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากฎหมายธุรกิจสูงกว่าผู้เรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบบรรยายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยวิธีการสอนแบบกระบวนการกลุ่ม 14.09 คะแนนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยวิธีการสอนแบบบรรยาย 10.09 คะแนน

สรุปผลการวิจัย

คะแนนทดสอบผลสัมฤทธิ์เปรียบเทียบการเรียนโดยวิธีการสอนแบบบรรยายกับวิธีการสอนแบบกระบวนการกลุ่ม เรื่องกฎหมายลักษณะเช่าทรัพย์ ในวิชากฎหมายธุรกิจ สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 พบว่า ผู้เรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบกระบวนการกลุ่มมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากฎหมายธุรกิจสูงกว่าผู้เรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบบรรยายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยวิธีการสอนแบบกระบวนการกลุ่ม 14.09 คะแนนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยวิธีการสอนแบบบรรยาย 10.09 คะแนน

อภิปรายผล

ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยวิธีการสอนแบบบรรยาย เรื่องกฎหมายลักษณะเช่าทรัพย์ ในวิชากฎหมายธุรกิจ สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 พบว่า วิธีการสอนแบบการบรรยายได้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ย อยู่ในระดับพอใช้ ส่วนระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยวิธีการสอนแบบกระบวนการกลุ่ม พบว่า วิธีการสอนแบบกระบวนการกลุ่ม ได้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อยู่ในระดับดี คือ ผู้เรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบกระบวนการกลุ่ม มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากฎหมายธุรกิจสูงกว่าผู้เรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบบรรยาย ซึ่งจากผลการวิจัยดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในวิธีการสอนแบบกระบวนการกลุ่มมากกว่าการสอนแบบบรรยาย ซึ่งอาจเป็นเพราะการนำรูปแบบวิธีการสอนแบบใหม่ ไม่ว่าจะเป็นวิธีใด ๆ ทำให้นักศึกษามีความสนใจอยากทดลองเรียนมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับเชมณัญญ์ มิ่งศิริธรรม, (2554: 442) ที่กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือเป็นวิธีการเรียนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเองโดยอาศัยกระบวนการกลุ่ม มีการปรึกษาหารือช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สอดคล้องกับ อรุรา สุขแปดริ้ว, (2555: 644) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือจะทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ เรียนอย่างมีความสุขและสนุกสนานกับการเรียนรู้ จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ชุดการเรียนแบบร่วมมือ เรื่อง ภูมิศาสตร์ประเทศไทยนี้พบว่า นักเรียนมีความสนใจในการเรียน มีความกระตือรือร้นในการเรียนและมีความสุขกับการเรียนเป็นอย่างมาก เนื่องจากได้เรียนเป็นกลุ่มและมีขั้นตอนในการเรียนรู้ที่แตกต่างไปจากเดิม มีกระบวนการที่เป็นขั้นตอนที่นักเรียนไม่เคยเรียนมาก่อน จึงทำให้เกิดการใฝ่เรียนรู้ ใฝ่รู้ มีการปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มย่อยถึงสองกลุ่ม คือ กลุ่มบ้านและกลุ่มเชี่ยวชาญ มีการแลกเปลี่ยนความรู้ ทำให้รู้จักการมีความรับผิดชอบ เนื่องจากต้องรับผิดชอบในเนื้อหาของตนเองให้ได้มากที่สุด เพราะต้องนำกลับไปถ่ายทอดยังกลุ่มบ้านเป็นผลทำให้มีความสนใจใคร่รู้มากขึ้นและนำไปสู่การมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เพิ่มขึ้น ซึ่งจะเห็นได้จากการให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนซึ่งนักเรียนสามารถทำคะแนนได้ดีกว่าการทดสอบก่อนเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยที่สูงขึ้นและสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.1 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อ 2 จากการวิจัยข้างต้นพบว่าการเรียนโดยใช้ชุดการเรียนแบบร่วมมือ เรื่อง ภูมิศาสตร์ประเทศไทยนั้น สามารถทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนมีความแตกต่างจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน เนื่องจากการเรียนโดยใช้ชุดการเรียนแบบร่วมมือเน้นแยกย่อยเนื้อหาของเรื่องภูมิศาสตร์ประเทศไทยเป็นเรื่อง ๆ ที่ผสมผสานกันทั้งเรื่องยากและเรื่องง่าย นักเรียนที่เรียนเก่งสามารถศึกษาเนื้อหาในส่วนที่ยาก นักเรียนที่เรียนอ่อนจะได้ศึกษาในส่วนที่ยากลดลงจากนักเรียนที่เรียนเก่ง เมื่อกลับมาถึงกลุ่มบ้านแล้วนักเรียนทั้งหมดก็จะมาถ่ายทอดความรู้ที่ตนเองได้รับให้เพื่อนในกลุ่มฟังจนครบทุกหัวข้อ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นและพยายาม ในการที่จะทำคะแนนให้ได้มากที่สุดเพื่อให้กลุ่มของตนชนะและได้รับรางวัล จึงเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความ

พยายามในการเรียนรู้และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้นเมื่อเรียนจบเรื่องภูมิศาสตร์ประเทศไทยโดยใช้ชุดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ดังนั้นจากผลการวิจัยครั้งนี้ จะเห็นได้ว่า เนื่องจากการเรียนการสอนในยุคปัจจุบันนี้มีสื่อมากมายที่เหมาะสมสำหรับการเรียนรู้ ไม่ว่าจะเป็นสื่อสมัยเก่าหรือสื่อสมัยใหม่ ซึ่งจะเหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละยุคไป เพราะผู้เรียนแต่ละสมัยนั้นมีความต้องการและพฤติกรรมต่าง ๆ แตกต่างกันไปตามสมัยนั้น ๆ จากความแตกต่างระหว่างผู้เรียนรุ่นก่อน ๆ และรุ่นปัจจุบัน ผู้วิจัยจึงพยายามคิดค้นหาวิธีการที่จะใช้ในการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความสนใจและมีความต้องการที่จะเกิดการเรียนรู้ในวิชาที่เรียน ซึ่งวิธีการสอนแบบปกติโดยการบรรยาย การพูดบอกเล่า อธิบาย เปิดโอกาสให้มีการซักถาม นำเสนอบนกระดาน หรือใช้สื่อการนำเสนองาน (Power point) ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ฉะนั้นผู้วิจัยต้องหาวิธีการเรียนการสอนที่สามารถแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่ม ด้วยการให้แต่ละกลุ่มจัดทำวีดิทัศน์โดยคิดบทวีดิทัศน์ สอดแทรกความสนุกสนาน และเนื้อหา เป็นธรรมชาติ ช่วยสร้างบรรยากาศในการเรียนได้ดี และชวนให้น่าติดตามตลอดบทเรียน ทำให้ผู้เรียนฟื้นฟูความรู้เดิมได้เร็วขึ้นและทำให้มีความพึงพอใจและมีความสุขในการเรียนมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากผลการวิจัยพบว่า การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภูมิศาสตร์ธุรกิจ ที่ได้รับการสอนแบบกระบวนการกลุ่ม และการสอนแบบบรรยาย ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ปีการศึกษา 2564 สามารถพัฒนาผลการเรียนรู้ ดังนั้น การใช้วิธีสอนแบบกระบวนการกลุ่มทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้ของผู้เรียนสูงขึ้น ดังนั้น เพื่อช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรสนับสนุน ส่งเสริมจัดอบรมเพื่อให้ครูมีความรู้ความสามารถในการใช้วิธีการสอนหลากหลายและเหมาะสมกับศักยภาพของผู้เรียน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การนำรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือไปใช้ในการเรียนการสอน ควรสร้างความเข้าใจกับนักศึกษาว่า ทุกคนต้องมีการช่วยเหลืองานและมีความรับผิดชอบต่อการทำงานของกลุ่ม
2. ควรมีการฝึกให้นักศึกษาได้ทำกิจกรรมกลุ่มตามความเหมาะสมของกิจกรรมที่จัดขึ้นในชั้นเรียน เพื่อประสิทธิภาพทางการเรียนรู้ของนักศึกษาตามความเหมาะสมกับเนื้อหาในแต่ละรายวิชา

เอกสารอ้างอิง

- กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ. (2528). **จิตวิทยาการศึกษา (Educational Psychology)**. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544**. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กิดานันท์ มลิทอง. (2549). **เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม**. พิมพ์ครั้งที่ 2. 2543 กรุงเทพฯ: ห.จ.ก.อรุณการพิมพ์.
- เขมณัฐ มิ่งศิริธรรม. (2554). **การบูรณาการวิธีการเรียนแบบร่วมมือกับการเรียนร่วมกัน**. *Veridian E-Journal SU* 4,1 (พฤษภาคม – สิงหาคม 2554): 442
- จันทร์ตา ดันติพงศานุรักษ์. (2543). **การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ**. *วารสารวิชาการ*, 3(12) (ธันวาคม 2543): 36-55.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2539). **ชุดวิชาสื่อการสอนระดับประถมศึกษา หน่วย 8-15 ชุดการสอนระดับประถมศึกษา**. (เอกสารประกอบการสอน). พิมพ์ครั้งที่ 16. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2533). **เทคโนโลยีการศึกษา: ทฤษฎีและการวิจัย**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ทิตนา เขมมณี. (2550). **ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บัณฑิต ฉัตรวิโรจน์. (2554). **การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือด้วยกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์เพื่อสร้างสมรรถนะการสอนของนักศึกษาครูภาษาอังกฤษ**. คณะครุศาสตร์. มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). **วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ 7. สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พุดิตา ดอนฟุ้งไพร. (2548). **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาและความมีวินัยในตนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนแบบร่วมมือและเรียนปกติ**. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- ภริภาภัทร์ แซ่อึ้ง. (2555). **การแก้ปัญหาให้นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 แผนกวิชาคอมพิวเตอร์กราฟิกวิทยาลัยการอาชีพฝางที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ในรายวิชาหลักเศรษฐศาสตร์เรื่องการคำนวณค่าความยืดหยุ่นของอุปสงค์และ**

- อุปทานด้วยวิธีการ สอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน .** วิจัยในชั้นเรียนวิชาหลักเศรษฐศาสตร์.
วิทยาลัยการอาชีพฝาง.
- มนตรี แยมกสิกร. (2526). **การใช้เทคโนโลยีทางการสอนในห้องเรียน.** สงขลา: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). **ความพึงพอใจ.** ในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์.
- ลัดดาวลัย เพชรโรจน์และอัจฉรา ชานิประศาสน์. (2545). **ระเบียบวิธีการวิจัย.** กรุงเทพฯ: พิมพ์ดีการพิมพ์.
- วารสารณั ประพงษ์. (2555). **ผลการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่มภายในชั้นเรียนร่วมกันเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากฎหมายพาณิชย์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษาพาณิชย์การเชียงราย.** วิจัยในชั้นเรียนวิชากฎหมายพาณิชย์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาพาณิชย์การเชียงราย.
- วันวิสา กองเสน. (2557). **การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความคงทนในการเรียนรู้และเจตคติต่อการเรียนชีววิทยา เรื่องอาณาจักรของสิ่งมีชีวิตดวยการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรสืบเสาะหาความรู้ 7 ขั้น ร่วมกับเทคนิคการใช้ผังความคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.**
- สมพร เชื้อพันธ์. (2547). **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองกับการจัดการเรียนการสอนตามปกติ.** วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2550). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10.** กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สุชา จันท์ธอม. (2542). **จิตวิทยาวัยรุ่น.** กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- เสถียร จิรรังสินันต์. (2549). **ความรู้เกี่ยวกับองค์กรเครือข่าย.** กรุงเทพฯ: สำนักส่งเสริมและประสานการมีส่วนร่วมองค์กรเครือข่าย สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- อรอุรา สุขแปดริ้ว. (2555). **ผลการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนมัลติมีเดียร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือเทคนิคกลุ่ม ผลสัมฤทธิ์ที่มีต่อผลการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์และพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.** Veridian E-Journal SU 5, 1(มกราคม-เมษายน 2555): 644.
- อุบลรัตน์ เฟ็งสถิต. (2542). **จิตวิทยาพัฒนาการ.** กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคุณภาพชีวิตเพื่อการทำงาน เรื่องการจัดการแก้ปัญหา
ข้อขัดแย้งโดยสันติวิธี โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต

Academic achievement in the subject Quality of Life for Work
Concerning conflict resolution through peaceful means Using
the problem as a basis of 1st year Higher Vocational
Certificate students at Phuket Technology College

พรทิพย์ ศรีสวัสดิ์¹

¹สาขาวิชาสามัญสัมพันธ์ วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต, E-mail: porntip@ptech.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคุณภาพชีวิตเพื่อการทำงาน เรื่องการจัดการแก้ปัญหาข้อขัดแย้งโดยสันติวิธี โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ก่อนเรียนและหลังเรียน 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังเรียนวิชาคุณภาพชีวิตเพื่อการทำงาน เรื่องการจัดการแก้ปัญหาข้อขัดแย้งโดยสันติวิธี โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต กับเกณฑ์ร้อยละ 80 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ ผู้เรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ภาคเรียน ที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ได้มาด้วยวิธีสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม จำนวน 1 ห้องเรียน มี 30 คน เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่องการจัดการแก้ปัญหาข้อขัดแย้งโดยสันติวิธี จำนวน 3 แผน ใช้เวลา 9 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่าความยากง่าย (P) ตั้งแต่ 0.40-0.76 ค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.025-0.578 ความเชื่อมั่น (rtt) เท่ากับ 0.739 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบที

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังเรียน (\bar{X} =16.85, SD=3.18) สูงกว่าก่อนเรียน (\bar{X} =11.82, SD=2.82) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังเรียน มีค่าคะแนน เฉลี่ย 21.48 คิดเป็นร้อยละ 83.29 สูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ปัญหาเป็นฐาน, สันติวิธี

Abstract

The research aims to 1) compare academic achievement in the subject Quality of Life for Work. Concerning conflict resolution through peaceful means Using the problem as a basis of 1st year Higher Vocational Certificate students at Phuket Technology College Before studying and after studying 2) Compare the academic achievement of students after studying the subject Quality of Life for Work Concerning conflict resolution through peaceful means Using the problem as a basis of 1st year Higher Vocational Certificate students at Phuket Technology College with the 80 percent threshold. The sample group in the research was the first year Diploma learners, second semester, academic year 2022, Phuket Technology College. It was obtained by random group stratification. There were 30 students in one classroom. Research tools were: 1) problem-based learning activities plan; Conflict resolution management by peaceful means, amounting to 3 plans, takes 9 hours. 2) Academic achievement test There are difficulty values (P) ranging from 0.40 - 0.76, discriminatory power values (r) ranging from 0.025-0.578, confidence (rtt) equal to 0.739. Statistics used in data analysis include mean, standard deviation and t-test.

The results showed that 1) Learners' learning achievement after learning (\bar{X} =16.85, SD3.18) was higher than before learning. (\bar{X} =11.82, SD 2.82) with statistical significance at the .01 level. 2) Learners' learning achievement after learning had an average score of 21.48, representing 83.29 percent, higher than the 80 percent criterion with a statistical significance at the .01 level.

Keywords: academic achievement, problem-based learning, peace of mind

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ตามที่หลักสูตรระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563 ตามจุดมุ่งหมายหลักสูตรข้อที่3 เพื่อให้มีปัญญา มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ วางแผน บริหารจัดการตัดสินใจ แก้ปัญหา ประสานงานและประเมินผลปฏิบัติงานอาชีพ มีทักษะการเรียนรู้ แสวงหาความรู้และแนวทางใหม่ๆ มาพัฒนาตนเองและประยุกต์ใช้ในการสร้างงานให้สอดคล้องกับวิชาชีพและการพัฒนางานอาชีพอย่างต่อเนื่อง (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2563)

จากคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผู้เรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 เรื่องการวิเคราะห์ แก้ปัญหาสถานการณ์ที่ผู้สอนกำหนด ในรายวิชา ทักษะภาษาไทยเชิงวิชาชีพที่ผู้วิจัยเป็นผู้สอน พบว่า ผู้เรียนร้อยละ 25 ของจำนวนผู้เรียนทั้งหมด ที่เรียน ได้คะแนนต่ำกว่าร้อยละ 80 ของคะแนนเต็มที่กำหนด ซึ่งต่ำกว่าเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนด

จากผลดังกล่าว จะเห็นได้ว่าเนื้อหาเรื่อง การจัดการแก้ปัญหา ยังเป็นอีกเรื่องหนึ่งที่ผู้เรียน มักจะมีปัญหาในเรื่อง การขาดทักษะกระบวนการคิดวิเคราะห์แก้ปัญหา ทั้งที่ผู้สอนสามารถใช้สื่อในการสอนให้นักเรียนคิดวิเคราะห์ได้ดี แต่การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน อาจจะไม่นำไปสู่การพัฒนาการคิดวิเคราะห์แก้ปัญหา ซึ่งความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์แก้ปัญหาของผู้เรียนนั้น สามารถพัฒนาได้จากการจัดประสบการณ์ที่หลากหลาย และจากบรรยากาศของการเรียนรู้ร่วมกัน รวมถึงวิธีการสอนของครูที่จะส่งผลต่อความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์แก้ปัญหาของผู้เรียน

การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เป็นการจัดสถานการณ์ให้ผู้เรียนเผชิญปัญหา เกิดความเข้าใจ เห็นทางเลือกและวิธีการที่หลากหลายในการแก้ปัญหา เกิดทักษะกระบวนการคิด และการแก้ปัญหาต่าง ๆ (ทิตินา แชมมณี, 2557: 137-138) และสามารถนำมาใช้ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพวิธีหนึ่ง และทำให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนและได้ลงมือปฏิบัติมากขึ้น

ด้วยเหตุดังกล่าวผู้วิจัย จึงสนใจที่จะจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานในเนื้อหาเรื่อง การจัดการแก้ปัญหาข้อขัดแย้งโดยสันติวิธี เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ตลอดจนเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคุณภาพชีวิตเพื่อการทำงาน เรื่องการจัดการแก้ปัญหาข้อขัดแย้งโดยสันติวิธี โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ก่อนเรียนและหลังเรียน

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังเรียนวิชาคุณภาพชีวิตเพื่อการทำงาน เรื่องการจัดการแก้ปัญหาข้อขัดแย้งโดยสันติวิธี โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต กับเกณฑ์ร้อยละ 80

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคุณภาพชีวิตเพื่อการทำงาน เรื่องการจัดการแก้ปัญหาข้อขัดแย้งโดยสันติวิธี โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem Based Learning) เป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากแนวคิดตามทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง(Constructivism) มีรากฐานมาจากทฤษฎีพัฒนาการทางเชาว์ปัญญาของเพียเจต์ และ ไวก็อทสกี (Piaget, 1972: 1-12 อ้างถึงใน พัชรี นาคผง, 2562: 7)

ขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

สำนักมาตรฐานการศึกษาและพัฒนาการเรียนรู้อิง (2550: 7-8) ได้กล่าวถึง 6 ขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานดังนี้

1. กำหนดปัญหา
2. ทำความเข้าใจกับปัญหา
3. ดำเนินการศึกษาค้นคว้า
4. สังเคราะห์ความรู้
5. สรุปและประเมินค่าของคำตอบ
6. นำเสนอและประเมินผลงาน

สรุปได้ว่า การแก้ปัญหาจำเป็นต้องอาศัยความรู้ ความเข้าใจ สติปัญญา ความคิด ประสพการณ์และขั้นตอน เพื่อให้บรรลุทักษะการแก้ปัญหาร่วมกัน

การประเมินผลการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

Delisle (1997: 37-47) ได้กล่าวว่า การประเมินผลจะต้องบูรณาการตั้งแต่ขั้นตอนการสร้างปัญหา ขั้นตอนการเรียนรู้ ความสามารถและผลงานที่นักเรียนแสดงออก เสนอว่าการประเมินควรทำทั้ง 3 ส่วน คือ การประเมินผลนักเรียน ตัวครู และปัญหาที่ใช้ในการเรียนรู้ โดยในแต่ละการประเมินผลนักเรียนจะต้องมีส่วนร่วมด้วยและการประเมินผลจะดำเนินไปตลอดเวลาของการเรียนรู้ คือตั้งแต่สร้างปัญหาจนถึงรายงานการแก้ปัญหานั้น ๆ

แนวทางการวัดผลและประเมินผลในการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

วัชราน เล่าเรียนดี (2555: 112) ได้เสนอไว้ ดังนี้

1. ให้เสนอรายงานการดำเนินการปัญหา ที่เป็นงานเดี่ยวและงานกลุ่ม
2. ตรวจสอบเขียนบันทึกผลการเรียนรู้ของตนเอง ของนักเรียนแต่ละคน
3. ใช้แบบประเมินโดยให้เพื่อนประเมินกันและกันซึ่งต้องกำหนดเกณฑ์การประเมินให้ชัดเจน
4. ใช้แบบสังเกตประเมินผลระหว่างการเรียนรู้
5. ทดสอบด้วยการให้วิเคราะห์ปัญหา คิดหาแนวทางการแก้ปัญหา และดำเนินการแก้ปัญหา

เป็นรายบุคคล โดยกำหนดปัญหาให้ปฏิบัติตามขั้นตอน

6. สัมภาษณ์เป็นรายบุคคล
7. ใช้ข้อสอบแบบกำหนดสถานการณ์หรือประเด็นปัญหา

สรุปได้ว่า มีแนวทางที่หลากหลายเหมาะแก่การเลือกใช้วิธีการให้เหมาะสมกับการวัดผลประเมินผลจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบนั้นๆ

บทบาทของผู้เรียนในการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

ผู้เรียนเป็นผู้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองโดยมีปัญหาเป็นตัวกระตุ้น โดยการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองและวิเคราะห์ปัญหา ทำงานเป็นทีม รวบรวมและสรุปความรู้ที่ได้มา ประยุกต์ความรู้ แลกเปลี่ยนความรู้ และประเมินผลปัญหาร่วมกับผู้สอน และประเมินผลตนเองและเพื่อน เพื่อทราบความก้าวหน้าในการเรียนรู้

บทบาทของผู้สอนในการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

ครูเป็นผู้ออกแบบและจัดการสถานการณ์ของปัญหาที่ทำทนายให้กับผู้เรียน เป็นผู้แนะนำ และผู้อำนวยการความสะอาด ที่คอยจัดสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนการเรียนรู้ของอิสระของผู้เรียน เป็นผู้ฝึกสอนการคิด เป็นคลังความรู้ของนักเรียน นอกจากนี้ยังส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางมากที่สุด

สรุปจากการประเมินผลการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานดังที่กล่าวมาเริ่มจากผู้สอนประเมินผู้เรียนด้านของความรู้ ทักษะ และการทำงาน ทั้งงานเดี่ยวและงานกลุ่ม ใช้วิธีการประเมิน ที่หลากหลายตั้งแต่เริ่มต้นจนจบบทเรียนรวมถึงการประเมินผลของตัวผู้สอนเอง เพื่อเป็นการสะท้อนตัวผู้สอนเองว่า ผู้เรียนบรรลุผลการเรียนรู้หรือไม่จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงในการเรียนการสอนครั้งต่อไป

แนวคิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นความสามารถของผู้เรียนในด้านต่างๆ ซึ่งเกิดจากผู้เรียนได้รับประสบการณ์ จากกระบวนการเรียนการสอนของครู โดยครูต้องศึกษาแนวทางในการวัดและ

ประเมินผล การสร้างเครื่องมือวัดให้ มีคุณภาพนั้น ได้มีผู้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้
ดังเช่น

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และ พเยาว์ ยินดีสุข (2548, หน้า 125) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
หมายถึง ขนาดของความสำเร็จที่ได้จากกระบวนการเรียนการสอน

อารีย์ วชิรวรการ (2542: 143) กล่าวว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นวิธีการวัดการ
เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ เกี่ยวข้องกับสมรรถภาพทางสมองและสติปัญญาของ นักเรียน ภายหลังจาก
ที่ได้เรียนไปแล้วโดยใช้ แบบทดสอบ

สรุปผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนที่มีผลคะแนนที่ได้จากการ
ทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนการเรียน

**การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามแนวคิดทฤษฎีการคิดของบลูม (Bloom's
taxonomy)**

การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความจำเป็นต่อการเรียนการสอน หรือการตัดสินผลการ
เรียน เพราะเป็นการวัดระดับความสามารถในการเรียนรู้หลังจากที่ได้รับการเรียน โดยอาศัยเครื่องมือ
ประเภทแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ซึ่งเป็นเครื่องมือที่นิยมมากที่สุด การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ตามแนวคิดของ Bloom's Taxonomy กล่าวถึงการจำแนกการเรียนรู้ตามทฤษฎีของบลูม ซึ่ง
แบ่งเป็น 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย โดยในแต่ละด้านจะมีการจำแนก
ระดับความสามารถจากต่ำสุดไปจนถึงสูงสุด เช่น ด้านพุทธิพิสัย มี 6 ระดับ เริ่มจากความรู้ ความเข้าใจ
การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การประเมินค่า คือ สามารถพิจารณาและตัดสินจากข้อมูล
คุณค่าของ หลักการโดยใช้มาตรการที่ผู้อื่นกำหนดไว้หรือตัวเองกำหนดขึ้น
(<http://pornpen-pen.blogspot.com/2010/11/blog-post.html>)

สรุปได้ว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคือ ผลที่เกิดจากกระบวนการเรียนการสอนที่จะทำ
ให้ ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และสามารถวัดได้โดยการแสดงออกมา 3 ด้าน 6 ระดับ

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2545: 96) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง
แบบทดสอบที่ใช้ วัดความรู้ ทักษะ และความสามารถทางวิชาการที่นักเรียนได้เรียนรู้มาแล้วว่า
บรรลุผลสำเร็จตามจุดประสงค์ที่ กำหนดไว้เพียงใด

สิริพร ทิพย์คง (2545: 193) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ชุด
คำถามที่มุ่งวัด พฤติกรรมการเรียนของนักเรียนว่ามีความรู้ ทักษะ และสมรรถภาพด้านสมองด้านต่าง
ๆ ในเรื่องที่เรียนรู้ไปแล้ว มากน้อยเพียงใด

สรุปได้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ ทักษะ ความสามารถ สมรรถภาพสมองด้านต่าง ๆ โดยวัดความสำเร็จของการบรรลุวัตถุประสงค์จากผู้เรียน ที่ได้เรียนรู้อะไรแล้ว โดยมีลักษณะมีความเที่ยงตรง มีความเชื่อมั่นสูง มีความเป็นปรนัย มีความยากง่าย พอเหมาะ มีอำนาจจำแนก มีประสิทธิภาพ มีความยุติธรรม

ความหมายของสันติวิธี

พระมหาพรหมชา ธรรมหาโส (นิธิบุญยากร) (2554: 175-178) กล่าวถึงการตีความสันติวิธี ทั้งเชิงบวกและเชิงลบของนักคิดและนักปฏิบัติทางศาสตร์และอาชีพต่าง ๆ เช่น สังคมศาสตร์ นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ นักการเมืองการปกครองและนักการทหาร รวมถึงบุคคลทั่วไป ออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ถือว่าสันติวิธีคือ การไม่ใช้กำลังหรืออำนาจ การเชื่อฟัง การไม่ก่อความวุ่นวายและการทำตามกฎหมาย

ประเวศ วะสี (2545: คำนำ) นิยามว่า สันติวิธีคือการป้องกันการละเมิดสิทธิ มนุษยชนของสภาพการใช้ความรุนแรงและสงคราม โดยให้เหตุผลว่า ในการสงคราม ไม่ว่าในครั้ง โบราณหรือปัจจุบันจะมีการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างรุนแรงโดยไม่สามารถทำ อะไรได้มากนัก สิทธิมนุษยชนเป็นการเคารพในศักดิ์ศรีและคุณค่าความเป็นมนุษย์ของทุกคน ต่อเมื่อมนุษย์มีจิตสำนึกในศีลธรรมพื้นฐานนี้ จึงจะสามารถอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขและยั่งยืนได้

สันติวิธี หมายความว่า วิธีการแก้ไขปัญหาในสังคมการเมือง ที่ต้องมีการขับเคลื่อนให้เกิดการปฏิบัติ (Problem Solving) มิใช่การยอมจำนนต่อปัญหาหรือการนิ่งเฉย โดยให้ความสำคัญกับการอยู่ร่วมกันฉันมิตร ปราศจากอคติและความเกลียดชัง ยอมรับความแตกต่าง ถือความยุติธรรมเป็นใหญ่ และยอมรับความเจ็บปวดหรือความทุกข์ร่วมกับเพื่อนร่วมชาติด้วยการทำหน้าที่ของแต่ละฝ่าย สันติวิธีจึงไม่ใช่ “ปฏิบัติการทางจิตวิทยา” ที่เปลี่ยนแปลงความขัดแย้งจากคู่ขัดแย้งที่มีปฏิกริยา รุนแรงต่อกันไปสู่การแสวงหาทางออกอย่างเสมอภาคเท่าเทียมกันระหว่างคู่ขัดแย้ง (สถาบันพระปกเกล้า) <http://wiki.kpi.ac.th/index.phphttp>

สรุปได้ว่า สันติวิธีคือวิธีการที่หลากหลายที่ทำให้ความขัดแย้งและ ความรุนแรงในเรื่องนั้น ๆ คลี่คลายลงไปกลายเป็นความสงบสุขและสำเร็จตามมา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ฉันทกานต์ สอนจันทร์.(2563: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหา โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ปัญหาเป็นฐาน เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนปทุมพิทยาคม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 36 คน พบว่า 1) ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ปัญหาเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.00/85.21 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ 2)

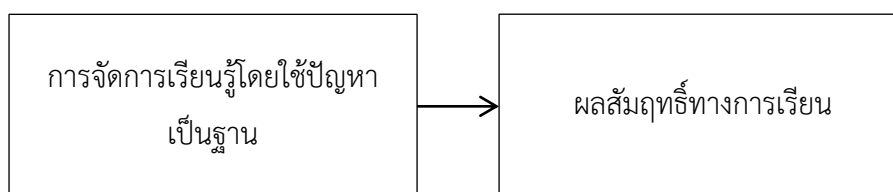

ความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้
ปัญหาเป็นฐาน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน มีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3)
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้
กิจกรรมการเรียนรู้ปัญหาเป็นฐาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4. นักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ปัญหาเป็นฐาน มีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการ
เรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ชบา เต็ดดวง.(2563: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน
(Problem-Based Learning) ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนวิชาการวางแผนธุรกิจ ของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี จำนวน 43 คน พบว่า 1) กลุ่มตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจ
ต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้ในภาพรวมมี คะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งพบว่า
กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อครูผู้สอนที่มีคะแนน เฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้กระบวนการ
ต่าง ๆ ทางประสบการณ์ เข้าใจปัญหา มีความพยายามในการคิดค้นหาคำตอบ เพื่อให้ได้คำตอบ โดย
การนำความรู้ ทักษะรวมถึงวิธีการต่าง ๆ ในการหาคำตอบ มีการดำเนินการเป็นลำดับขั้นตอน เพื่อ
นำไปสู่ความสำเร็จในการแก้ปัญหา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร คือ ผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ภาค
เรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 3 ห้องเรียน รวม 123 คน

กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้เรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 1 ห้องเรียน มี 30 คน ได้มาด้วยวิธีสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

เครื่องมือและขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่องการจัดการแก้ปัญหาข้อขัดแย้งโดยสันติวิธี ที่ผู้วิจัยเป็นผู้สร้างและนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) จากนั้นก็นำมาเทียบกับตารางวิเคราะห์ว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ที่คำนวณได้ มากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 คัดเลือกไว้และปรับปรุงในบางส่วนที่มีเนื้อหาหรือการใช้ภาษาไม่ชัดเจนตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ พร้อมจัดพิมพ์แผนการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 เป็นฉบับสมบูรณ์

2. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม ความสอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ รวมถึงความครอบคลุมของคำถาม

4. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้วไปทดสอบกับผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน และไม่เคยเรียนเรื่อง การจัดการแก้ปัญหาข้อขัดแย้งโดยสันติวิธี เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ

5. ตรวจสอบให้คะแนนแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนถ้าทดสอบสอดคล้องให้คะแนน +1 ไม่น่าใจให้คะแนน 0 เห็นว่าไม่สอดคล้องให้คะแนน -1 ตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จำนวน 30 ข้อ และคัดเลือกให้เหลือ 20 ข้อ มีค่าอยู่ระหว่าง 0.67 -1.00 ค่าความยากง่าย (P) อยู่ระหว่าง 0.40-0.76 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง ตั้งแต่ 0.025-0.578 และค่าความเชื่อมั่น (rtt) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์ Alpha ของ Cronbach มีค่าเท่ากับ 0.739 เป็นแบบวัดผลสัมฤทธิ์ที่อยู่ในเกณฑ์เที่ยงตรง เชิงเนื้อหาที่นำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบ One-Group Pretest-Posttest Design โดยปฏิบัติตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยตนเอง
2. ชี้แจงให้ผู้เรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทราบถึงรูปแบบการการเรียนรู้ โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เพื่อที่จะได้ปฏิบัติได้ถูกต้อง

3. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจำนวน 20 ข้อ ทดสอบก่อนเรียนกับกลุ่มตัวอย่าง พร้อมบันทึกคะแนน

4. ดำเนินการทดลอง การจัดการเรียนรู้ตามแผนการสอน โดยผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยตัวเองกับผู้เรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างซึ่งใช้เวลา 9 ชั่วโมง

5. ทดสอบหลังเรียน ตรวจสอบแบบทดสอบพร้อมบันทึกผลคะแนน

6. วิเคราะห์คะแนนด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

มีการวิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบที
2. นำผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลมาสรุปและอภิปรายผล

ผลการวิจัย

ผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนก่อนและหลังเรียน ผลปรากฏดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนก่อนและหลังเรียน

การทดสอบ	n	k	\bar{X}	SD	t	Sig.(2- tailed)
ก่อนเรียน	30	20	11.82	2.823	21.487**	.000
หลังเรียน	30	20	16.85	3.189		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการทดสอบก่อนเรียนของผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 11.82 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.82 และผลการทดสอบหลังเรียน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.85 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.18 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียนพบว่าคะแนนสอบหลังเรียนของผู้เรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังเรียนกับเกณฑ์ที่กำหนด ร้อยละ 80 ผลปรากฏดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังเรียน กับเกณฑ์ ที่กำหนดเกณฑ์ร้อยละ 80

การทดสอบ	n	k	\bar{X}	SD	t	Sig.(2- tailed)	ร้อยละ
หลังเรียน	30	20	16.85	3.189	21.487**	.000	83.29

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังเรียน สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าคะแนน เฉลี่ย 21.48 คิดเป็นร้อยละ 83.29

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.85 คะแนนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.18 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางการเรียนสูงขึ้น
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังเรียน สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 โดยมีคะแนนเฉลี่ย 21.48 คิดเป็นร้อยละ 83.29 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ส่งผลให้ผู้เรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

อภิปรายผล

1. จากการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเนื่องมาจาก ผู้สอนต้องนำปัญหาที่ใกล้ตัว หรือที่เกิดขึ้นจริง ที่ผู้เรียนอยากรู้ อยากเรียนและเกิดความสนใจที่จะค้นหาคำตอบ และ ผู้วิจัยใช้การเสริมแรงเชิงบวก ด้วยการชมเชย ทำให้ผู้เรียนรู้สึกภูมิใจในตนเอง มีกำลังใจ มีแรงจูงใจเกิดทักษะในการแก้ไขปัญหา อย่างมีเหตุ มีผล ส่งผลให้ผู้เรียนมี เจตคติที่ดีต่อการเรียน มีความตั้งใจเรียนมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ขบา เต็ดดวง.(2563: บทคัดย่อ) พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีความพึงพอใจต่อกระบวนการจัดการ เรียนรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับฉันทกานต์ สวนจันทร์.(2563: บทคัดย่อ) พบว่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. จากผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังเรียน สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากโจทย์ปัญหาที่เกิดขึ้นในชีวิตจริงหรือจากประสบการณ์ เป็นปัญหาอยู่ในความสนใจ อยากรู้ของผู้เรียน และฝึกทุกคนได้คิด

วิเคราะห์อย่างเป็นระบบ และรอบคอบ อีกทั้งผู้วิจัยจะคอยใช้คำถามกระตุ้นผู้เรียนให้ตอบหรือแสดงความคิดเห็นเป็นระยะ พร้อมให้คำชมเชย รวมถึงสร้างบรรยากาศในการเรียนเพื่อให้ผู้เรียนรู้สึกไม่เครียดจนเกินไป สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของ ทิศนา แคมมณี(2555) สอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชรี นาคผง.(2562: บทคัดย่อ) พบว่า ผลการเรียนรู้ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 (ฉันทกานต์ สวนจันทร์, 2563: บทคัดย่อ) พบว่า ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.00/85.21 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ มีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ดังนั้นการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ทั้ง 2 ข้อ เนื่องจากขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสร้างปัญหาที่เกิดขึ้นในชีวิตหรือจากประสบการณ์จริง ผู้สอนใส่ใจให้คำชี้แนะแนวทางการแก้ปัญหา ผู้เรียนมีอิสระในการคิด และบรรยากาศที่เป็นไปอย่างสนุกสนานช่วยให้ผู้เรียนมีความสนใจและเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้และมีความคิดวิเคราะห์ ความคิดสร้างสรรค์ ความคิดรวบยอด สู่การพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาได้ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ผู้สอนควรกำหนดเวลาให้เหมาะสมกับกิจกรรมและให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง
2. ควรเลือกโจทย์ปัญหาอะไรที่พบบ่อยในสถานการณ์จริงและชีวิตประจำวัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนในการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่องการจัดการแก้ปัญหาข้อขัดแย้งโดยสันติวิธี
2. ควรมีการเปรียบเทียบผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ หรือกับวิธีการสอนอื่นๆ

เอกสารอ้างอิง

ฉันทกานต์ สวนจันทร์. (2563). การพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหา โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ปัญหาเป็นฐาน เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. ค้นเมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน 2564, จาก <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/umt-poly/article/view/248984>

- ชบา เต็ดดวง. (2563). ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน(Problem-Based Learning) ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการวางแผนธุรกิจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี.ค้นเมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน 2564, จาก <http://www2.surasak.ac.th>
- ทีศนา แคมมณี. (2555). **ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ**. พิมพ์ครั้งที่ 15. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2557). **ศาสตร์การสอน**. ครั้งที่ 18. กรุงเทพฯ: ด้านสุทธาการพิมพ์.
- พัชรี นาคผง. (2562). การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับเทคนิค STAD. วิทยานิพนธ์ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พิชิต ฤทธิ์จรูญ. (2545). การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้: ปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์. (2548). **การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง**. กรุงเทพฯ: เดอะมาสเตอร์กรุ๊ปแบเนจ เมินท์.
- วัชรา เล่าเรียนดี. (2555). **รูปแบบและกลยุทธ์การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด** (พิมพ์ครั้งที่ 9). นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- สถาบันพระปกเกล้า. (2566). **บทความคัดสรร** ค้นเมื่อวันที่ 3 ตุลาคม 2566, จาก <http://wiki.kpi.ac.th/index.phphttp>
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2563). **ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง ให้ใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563**. ค้นเมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน 2564, จาก <https://bsq.vec.go.th/th-th/.aspx>
- สำนักมาตรฐานการศึกษาและพัฒนาการเรียนรู้. (2550). **การจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน**. กรุงเทพฯ: สำนักมาตรฐานฯ.
- สิริพร ทิพย์คง. (2545). **หลักสูตรและการสอนคณิตศาสตร์**. กรุงเทพฯ: พัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- อารีย์ วชิรวราการ. (2542). **การวัดและการประเมินผลการเรียน**. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏธนบุรี.
- Barell, J. (1998). **PBL an inquiry approach**. Illinois: Skylight Training and Publishing Inc.
- Delisle Robert. (1997). **How to Use Problem-Based Learning in Classroom**. Alexandria, Virginia: Association for Supervision and Curriculum Development. pp.37-47.

**ผลการพัฒนาทักษะการเสิร์ฟวอลเลย์บอลแบบมือบน โดยใช้ชุดฝึกทักษะในรายวิชา
การพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1
วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต**

**Results of the Development of Volleyball Serving Skills with the Upper
Hand Using a Skill Set in the Course Quality of Life Development of 1st
Vocational Certificate Students, Phuket Technology College**

ธงชัย ภิรมย์¹

¹ สามีญสัมพันธ์ วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต, E-mail: thongchai@ptech.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) หาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการเสิร์ฟวอลเลย์บอลแบบมือบนตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลการพัฒนาทักษะการเสิร์ฟวอลเลย์บอลแบบมือบน ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ กลุ่มตัวเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ที่ไม่ผ่านเกณฑ์เรื่องการเสิร์ฟวอลเลย์บอลแบบมือบน จำนวน 26 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้ชุดฝึกทักษะและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติทดสอบที

ผลการวิจัย พบว่า 1) ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะวิชาการพัฒนาคุณภาพชีวิต เท่ากับ 82.17/82.88 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 2) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในรายวิชาการพัฒนาคุณภาพชีวิต ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยใช้ชุดฝึกทักษะของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนการทดลอง 8.54 หลังการทดลอง 16.58 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองสูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนการทดลอง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น

คำสำคัญ: ทักษะการเสิร์ฟวอลเลย์บอลแบบมือบน, ชุดฝึกทักษะ, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Abstract

The objectives of this research were 1) Find the effectiveness of the training set for overhand volleyball serving skills according to the 80/80 criterion. 2) Compare the results of developing overhand volleyball serving skills. Before class and after class using skill training sets of the student at the 1st year vocational certificate level, Phuket Technology College 1st semester of the academic years 2022. The group consisted of first-year Vocational Certificate students at Phuket Technological College. Currently studying in the 1st semester of academic year 2022 There were 26 people who did not pass the criteria for top-handed volleyball promotion. Data were collected using skill training sets and academic achievement tests. Standard deviation and t-test statistics

The results of the research found that 1) the efficiency of the academic skill training set for improving quality of life was 82.17/82.88, which is higher than the criterion of 80/80 2) the results of comparing academic achievement in the subject of quality-of-life development Before the experiment and after the experiment by a skill training set for first-year vocational certificate students at Phuket Technological College. The average score before the experiment was 8.54 and after the experiment was 16.58. There was a statistical significant difference at the .05 level, with the mean academic achievement scores after the experiment being higher than the mean scores before the experiment. There is an increase in academic achievement.

Keywords: volleyball serving skills, skill set

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ช่วยส่งเสริมให้บุคคลบรรลุจุดมุ่งหมายของการศึกษาได้เช่นเดียวกับการศึกษาแขนงอื่นๆ แต่วิชาการพัฒนาคุณภาพชีวิตเป็นวิชาที่มีลักษณะแตกต่างไปจากวิชาอื่นตรงที่วิธีออกกำลังกายหรือกิจกรรมทางกายที่ ได้เลือกอย่างเหมาะสม เป็นสื่อกลางในการเรียนการสอนคือ เมื่อได้เข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษาต่างๆแล้ว จะก่อให้เกิดความเจริญงอกงามและพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์สังคม และสติปัญญา ดังนั้นการพลศึกษาจึงเป็นเครื่องมืออันสำคัญยิ่งทางการศึกษา แต่ทั้งนี้ต้องอาศัยผู้นำที่สามารถช่วยจัดกิจกรรมหรือเลือกหา อุปกรณ์ประกอบกิจกรรมที่มีคุณภาพมา

แนะนำนักเรียนให้มีส่วนร่วมอย่างมีแบบแผนถูกต้องตามหลักวิชาการตามความต้องการและความสนใจของนักเรียนจะบังเกิดผลทางการศึกษาอย่างแท้จริง กระทรวงศึกษาธิการเป็นหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่จัดการศึกษาให้แก่เยาวชนได้ตระหนักและเห็นคุณค่าของ การออกกำลังกาย ได้กำหนดให้ วิชาการพัฒนาคุณภาพชีวิตในหลักสูตรการเรียนการสอนมีจุดมุ่งหมายที่จะพัฒนาเยาวชน ด้วยการใช้ กิจกรรมเป็นสื่อ มีทัศนคติอันดีและสามารถนำกิจกรรมการออกกำลังกาย หรือการเล่นกีฬาไปใช้ให้ เกิดประโยชน์และพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองต่อไป

จากการที่ได้ทำการสอนรายวิชาการพัฒนาคุณภาพชีวิต ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 และได้สังเกตนักเรียนที่เรียน พบว่า มีปัญหาในเรื่องการเสิร์ฟวอลเลย์บอลแบบมือบน ในช่วงการเรียน รายวิชาการพัฒนาคุณภาพชีวิต ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนเสิร์ฟวอลเลย์บอลแบบมือบน ซึ่งนักเรียนจำนวน ทั้ง 26 คน ไม่สามารถเสิร์ฟวอลเลย์บอลแบบมือบนได้ ผู้วิจัยจึงหาแนวทางเพื่อแก้ไขปัญหานักเรียนที่ ไม่สามารถเสิร์ฟวอลเลย์บอลแบบมือบน โดยการให้นักเรียนใช้ชุดฝึกทักษะการเสิร์ฟวอลเลย์บอลแบบ มือบน เพิ่มเติมจากชั่วโมงเรียนโดยการใช้ชุดฝึกทักษะ จุดเด่นของชุดฝึกทักษะ จุดเด่นของชุดฝึก ทักษะ คือ การจัดลำดับวิธีการเสิร์ฟวอลเลย์บอลแบบมือบนจากง่ายไปหายาก เพื่อช่วยให้นักเรียน สามารถเสิร์ฟวอลเลย์บอลแบบมือบน ได้ด้วยตนเอง ผู้วิจัยคาดว่าหากนักเรียนได้ใช้แบบฝึกทักษะการ เสิร์ฟวอลเลย์บอลแบบมือบน นี้แล้วจะสามารถเสิร์ฟวอลเลย์บอลแบบมือบนได้ดีขึ้น

ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการพัฒนาทักษะการเสิร์ฟวอลเลย์บอล แบบมือบน ในรายวิชาการพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยชุดฝึกทักษะ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต เพื่อมีทักษะการเสิร์ฟบอลมือบนที่ถูกต้อง

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อหาประสิทธิภาพชุดฝึกทักษะการเสิร์ฟวอลเลย์บอลแบบมือบนตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลการพัฒนาทักษะการเสิร์ฟวอลเลย์บอลแบบมือบน ก่อนเรียนและหลัง เรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะ

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนวิชาการพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยใช้ชุดฝึกทักษะ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

ความหมายของแบบฝึกทักษะ

แบบฝึกมีประโยชน์ และจำเป็นต่อการเรียนทักษะทางภาษามาก เพื่อจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ บทเรียนได้ดีขึ้น สามารถจดจำเนื้อหาในบทเรียนและคำศัพท์ต่าง ๆ ได้คงทน ทำให้เกิดความสุขสนุกสนานในขณะที่เรียนทราบความก้าวหน้าของตนเอง และครุมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่าง ๆ ของเด็กได้ชัดเจนสามารถนำแบบฝึกการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning โดยใช้แบบฝึกการอ่าน การเขียนคำพื้นฐาน ทบทวนเนื้อหาเดิมด้วยตนเอง ตลอดจนสามารถทราบข้อบกพร่องของนักเรียน แนะนำไปปรับปรุงได้ ทันทีทันที ซึ่งจะมีผลทำให้ครูประหยัดเวลา ประหยัดค่าใช้จ่าย (ภัสสรศรี เจริญผล, 2565)

แบบฝึกทักษะ หมายถึง ชุดฝึกทักษะที่ครูสร้างขึ้นให้นักเรียนได้ทบทวนเนื้อหาที่เรียนรู้อย่างซ้ำแล้ว เพื่อสร้างความเข้าใจ และช่วยเพิ่มทักษะความชำนาญการ และฝึกกระบวนการคิดให้มากขึ้น ทำให้ทราบความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนฝึกให้เด็กมีความเชื่อมั่น และสามารถประเมินผลของตนเองได้ ทั้งยังมี ประโยชน์ช่วยลดภาระการสอนของครู และยังช่วยพัฒนาตามความแตกต่าง (ภัสสรศรี เจริญผล, 2565)

ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า แบบฝึกเสริมทักษะ หมายถึง งานหรือกิจกรรมที่ครู สร้างขึ้น โดยมีรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลาย มีจุดมุ่งหมายเพื่อฝึกให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น และช่วยฝึกทักษะต่างๆให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นความสามารถของนักเรียนในด้านต่าง ๆ ซึ่งเกิดจากนักเรียน ได้รับประสบการณ์จากกระบวนการเรียนการสอนของครู โดยครูต้องศึกษาแนวทางในการวัดและ ประเมินผล การสร้างเครื่องมือวัดให้มีคุณภาพนั้น ได้มีผู้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ ดังนี้

ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ คุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิด จากการเรียนการสอน เป็นผลการวัดการเปลี่ยนแปลงและประสบการณ์การเรียนรู้ในเนื้อหาสาระที่ เรียนมาแล้วว่าเกิดการเรียนรู้เท่าใด มีความสามารถชนิดใดโดยสามารถวัดได้จากแบบทดสอบวัด ผลสัมฤทธิ์ในลักษณะต่าง ๆ และการวัดผลตามสภาพจริงหรือภาคปฏิบัติ เพื่อบอกคุณภาพการศึกษา เพื่อบอกถึงคุณภาพการศึกษา (ผกาวัลย์ นามนัย, 2562)

การทำงานเป็นทีมจะสมบูรณ์ได้จำเป็นต้องใช้ความพยายามอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ซึ่ง สมาชิกภายในทีมจะมีลักษณะการทำงานดังนี้ 1) ร่วมกันวางเป้าหมาย วัตถุประสงค์และแบ่งหน้าที่ กันทำงาน 2) การตระหนักในบทบาทหน้าที่ของตนเอง 3) การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดี ฟังพาวอาศัยและ

ช่วยเหลือกัน 4) การรักษามรรยาการในการทำงานและปรับตัวหากัน 5) การสื่อสารแบบเปิดมีการ
ปรึกษาและแก้ไขปัญหาร่วมกัน จนเป็นที่พึงพอใจของสมาชิกทุกคนแล้ว สมาชิกจะรักษาสถานภาพที่
ดีของทีมไว้เพื่อพัฒนางานให้เจริญก้าวหน้าต่อไป (วิไลลักษณ์ สีประโคน, 2565)

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการวัดการเปลี่ยนแปลงและ
ประสบการณ์การเรียนรู้ในเนื้อหาสาระที่เรียนมาแล้ว

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

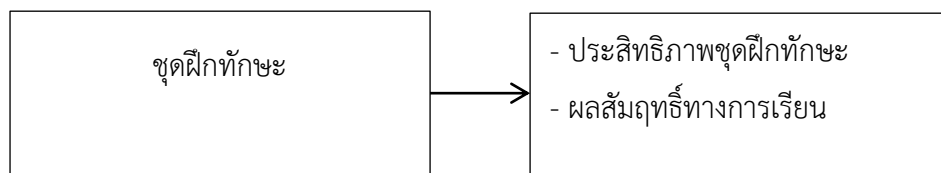
ไวพจน์ จันทรเสม และ ธนภัค ตรีสัตยกุล (2565) ได้ศึกษาผลของการฝึกกระโดดเชือกแบบ
แอนแอโรบิกที่มีต่อสมรรถภาพทางกายที่สัมพันธ์กับทักษะของนักกีฬาเทนนิสเยาวชน พบว่า หลังการ
ทดลอง 6 สัปดาห์ กลุ่มการฝึกกระโดดเชือกแบบแอนแอโรบิก ระยะสั้นและกลุ่มการฝึกกระโดดเชือก
แบบแอนแอโรบิกระยะยาว มีสมรรถภาพทางกายที่สัมพันธ์กับทักษะ ด้านความคล่องแคล่วว่องไว
พลังกล้ามเนื้อแขน การประสานสัมพันธ์ และความสามารถในการกระโดดเชือก แตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบก่อนและหลังการทดลองกลุ่มการฝึกกระโดดเชือกแบบแอนแอ
โรบิกระยะสั้น มีความคล่องแคล่วว่องไวและความสามารถในการกระโดดเชือก แตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มการฝึกกระโดดเชือกแบบแอนแอโรบิกระยะยาว มีความ
คล่องแคล่วว่องไว พลังกล้ามเนื้อขา การประสานสัมพันธ์ และความสามารถในการกระโดดเชือก
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วิชัญญ์กัญจน์ หอทองและคณะ(2563) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบทดสอบทักษะกีฬาเปตอง
สำหรับนักศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬา แห่งชาติวิทยาเขตสมุทรสาคร กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา
โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบทดสอบทักษะกีฬาเปตอง และสร้างเกณฑ์มาตรฐาน ทักษะกีฬาเป
ตอง สำหรับนักศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสมุทรสาคร กระทรวงท่องเที่ยวและ
กีฬา แบบทดสอบประกอบด้วย 3 รายการ คือ การโยนลูกเลียดเกาะแก่นแบบนั่ง การโยนลูกเลียด
เกาะแก่นแบบยืน และการ โยนลูกตี หาค่าเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ
จำนวน 5 ท่าน หาค่าความเชื่อถือได้กับนักศึกษา จำนวน 20 คน และหาค่าความเป็นปรนัยโดยการ
ให้คะแนนของผู้ทำการทดสอบ จำนวน 5 คน กลุ่มตัวอย่างเป็น นักศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬา
แห่งชาติ วิทยาเขตสมุทรสาคร กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา จำนวน 120 คน นำข้อมูลที่ได้มา
วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson
Product-Moment Correlation Coefficient) และหาค่าคะแนน “ที” (Score) ผลการวิจัยพบว่า
แบบทดสอบทักษะการโยนลูกเลียดเกาะแก่นแบบนั่ง มีค่าความเชื่อถือได้เท่ากับ 67 และมี ค่าความ
เป็นปรนัยเท่ากับ 80 การโยนลูกเลียดเกาะแก่นแบบยืน มีค่าความเชื่อถือได้เท่ากับ 77 และมีค่าความ
เป็นปรนัย เท่ากับ 80 การโยนลูกตี มีค่าความเชื่อถือได้เท่ากับ 82 และมีค่าความเป็นปรนัยเท่ากับ

.90 และรวมทั้ง 3 รายการ มีค่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 75 มีค่าความเป็นปรนัยเท่ากับ .83 ได้เกณฑ์ปกติทักษะกีฬาเปตอง สำหรับนักศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสมุทรสาคร กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา จึงเห็นได้ว่า แบบทดสอบทักษะกีฬาเปตองที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีคุณภาพและเหมาะสมที่จะนำไปใช้ทดสอบนักศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสมุทรสาคร กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ตที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 4 ห้องเรียน นักเรียนจำนวน 105 คน นักเรียนปวช.1/3 สาขาการโรงแรม จำนวน 26 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่1 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ภาคเรียนที่1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 26 คน ซึ่งผู้วิจัยเลือกแบบเจาะจงจากคะแนนทดสอบก่อนเรียนเรื่องการเสิร์ฟวอลเลย์บอลแบบมือบนไม่ผ่านเกณฑ์ คือได้คะแนนน้อยกว่า 60 จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ชุดฝึกทักษะ
2. เครื่องมือรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยปฏิบัติตามขั้นตอนดังนี้ ผู้วิจัยดำเนินการ เลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจากคะแนนทดสอบก่อนเรียนเรื่องการเสิร์ฟวอลเลย์บอลแบบมือบนไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวนนักเรียน 26 คน ในการดำเนินการครั้งนี้ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการดังนี้

1. ชั้นผู้สอนแจ้งวัตถุประสงค์ในการเรียนให้ผู้เรียนได้ทราบ อธิบายขั้นตอน และเอกสารประกอบการเรียน
2. ชื่อนำเสนอบทเรียน ผู้สอนสอนเนื้อหาแก่นักเรียนตามเนื้อหาหน่วยการเรียนรู้เรื่องการเสิร์ฟวอลเลย์บอลแบบมือบน โดยชุดฝึกทักษะ รวมทั้งสาธิตและยกตัวอย่างประกอบเพื่อความเข้าใจการสอน
3. ชั้นเก็บรวบรวมข้อมูลผู้ศึกษาค้นคว้าดำเนินการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แล้วผู้ศึกษาตรวจบันทึกคะแนนกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการทดสอบเป็นคะแนนทดสอบก่อนการทดลอง
4. ผู้ศึกษาดำเนินการสอนด้วยตนเองตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าได้สร้างขึ้น เรื่องการเสิร์ฟวอลเลย์บอลแบบมือบน จำนวน 5 สัปดาห์สัปดาห์ละ 4 คาบ ทั้งหมด 20 คาบ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ตั้งแต่เดือนสิงหาคม 2565 – เดือนกันยายน 2565
5. เมื่อผู้ศึกษาดำเนินการสอนครบ 20 ชั่วโมงแล้วได้ทำการทดสอบด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยแบบทดสอบชุดเดิมของกลุ่มทดลองอีกครั้งและบันทึกผลการสอบให้เป็นคะแนนหลังการทดลอง (post-test)
6. ผู้ศึกษาตรวจให้คะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
7. เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีทางสถิติ
8. สรุปและอภิปรายผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาการพัฒนาคุณภาพชีวิตสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้กระบวนการปฏิบัติ ผู้วิจัยวิธีดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้
 - 1.1 วิเคราะห์เนื้อหาและคัดเลือกเนื้อหาที่ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่เน้นทักษะการคิดจาก มาตรฐานการเรียนรู้ รายวิชาการพัฒนาคุณภาพชีวิต
 - 1.2 ศึกษาเนื้อหาวิชาการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 ประเภทวิชา อุตสาหกรรมกรท่องเที่ยว เอกสารประกอบการเรียนวิชาการพัฒนาคุณภาพชีวิต
 - 1.3 ศึกษาทฤษฎีหลักการและแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ที่จะนำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้
 - 1.4 ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาที่คัดเลือกมาในแต่ละเรื่องก่อนสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

1.5 ดำเนินการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ใช้เวลาในการทดลอง 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 คาบ รวม 20 คาบ คาบละ 50 นาที โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณา คือ เห็นว่าสอดคล้อง ให้คะแนน +1 ไม่น่าใจ ให้คะแนน 0 เห็นว่า ไม่สอดคล้อง ให้คะแนน -1

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น อาจารย์มนัส ชินการณ ผู้อำนวยการวิทยาลัย /อาจารย์สุจินต์ วิสุทธิวัชรกุล หัวหน้าสาขาวิชาสามัญสัมพันธ์ และอาจารย์สมฤทัย สมัยพิทักษ์ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม และความสอดคล้องของ จุดประสงค์การเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อ/แหล่งการเรียนรู้การวัดและประเมินผลแล้วนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไขความเหมาะสมของการกำหนดชิ้นงาน

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขฉบับสมบูรณ์ไปทดลองสอนเพื่อหาประสิทธิภาพและหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการทดลอง

1.8 ได้แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีค่าประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากับ 80/80

2. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เน้นความรู้ความเข้าใจและการนำไปใช้เป็นแบบทดสอบแบบ เลือกตอบ (ปรนัย) 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ สำหรับใช้ทดสอบก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามลำดับดังนี้

2.1 ศึกษาคำอธิบายรายวิชา จุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อกำหนดเนื้อหาของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเสิร์ฟวอลเลย์บอลแบบมือบน จำนวน 5 สัปดาห์สัปดาห์ละ 4 คาบ ทั้งหมด 20 คาบ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2565 – เดือนสิงหาคม 2565

2.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบ (ปรนัย) 4ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้

2.3 วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาเพื่อสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต้องการวัดโดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 1 แบบ

2.4 สร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบ (ปรนัย) 4 ตัวเลือกจำนวน 20 ข้อให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้

2.5 นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สร้างขึ้นเสนอต่อ อาจารย์มนัส ชินการณ ผู้อำนวยการวิทยาลัย อาจารย์สุจินต์ วิสุทธิวัชรกุล หัวหน้าสาขาวิชาสามัญสัมพันธ์ และอาจารย์สมฤทัย สมัยพิทักษ์ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ พิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) การใช้ภาษา ความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ความเหมาะสมของคำถาม ตัวเลือกและค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC)

โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณา คือ เห็นว่าสอดคล้อง ให้ คะแนน +1 ไม่แน่ใจ ให้คะแนน 0 เห็นว่า ไม่สอดคล้อง ให้คะแนน -1

2.6 นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้รับการแก้ไขปรับปรุงและหาค่าดัชนีความสอดคล้องแล้วไปทดสอบนักเรียนระดับ ปวช.1 สาขาการโรงแรม จำนวน 26 คน ซึ่งเป็นนักเรียนกลุ่มทดลองไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างและนักเรียนผ่านการเรียนรู้ตามเนื้อหาของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อหาคุณภาพของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.7 นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนักเรียนนำมาตรวจให้คะแนน ถ้าตอบถูกให้ 1 คะแนน ถ้าตอบผิดหรือไม่ตอบ หรือตอบเกิน 1 ตัวเลือก ให้ 0 คะแนน โดยใช้สูตร IOC เลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.05 ถึง 1.00 เป็นข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ที่เที่ยงตรงเชิงเนื้อหาที่ใช้ได้

2.8 หาคุณภาพของข้อสอบโดยการหาค่าความยาก (P) และอำนาจจำแนก (B) ของแบบทดสอบรายข้อ โดยใช้วิธีของเบรนนัน (Brennan) (สมนึก ภัททิยธนี. 2549: 214-216) ได้ค่าความยาก (P) ตั้งแต่ .33 - .64 และค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ .25 ถึง .69 และนำข้อสอบที่เข้าเกณฑ์จำนวน 50 ข้อ มาหาความเชื่อมั่นทั้งฉบับ โดยใช้สูตรของคูเดอร์ริชาร์ดสัน 20 (Kuder Richardson Formula 20) (สมนึก ภัททิยธนี, 2549 ก: 230-231) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .86

2.9 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกไว้จำนวน 20 ข้อ ใช้ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

ผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ วิชาการพัฒนาคุณภาพชีวิต เรื่องการเสิร์ฟวอลเลย์บอลแบบมือบน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ตารางที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพเปรียบเทียบ E1/E2 ของชุดฝึกทักษะ วิชาการพัฒนาคุณภาพชีวิต เรื่องการเสิร์ฟวอลเลย์บอลแบบมือบน

รายการ	n	k	\bar{x}	ร้อยละ	เกณฑ์ร้อยละ
คะแนนทดสอบระหว่างเรียน	26	110	90.38	82.17 _{E1}	80 _{E1}
คะแนนทดสอบหลังเรียน	26	20	16.58	82.88 _{E2}	80 _{E2}

จากตารางที่ 1 พบว่าผลวัดระหว่างเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 90.38 คิดเป็นร้อยละ 82.17 แสดงว่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1) เท่ากับ 82.17 และผลวัดหลังเรียนมีคะแนนรวมเฉลี่ย 16.58 คิดเป็นร้อยละ 82.88 แสดงว่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E2) เท่ากับ 82.88 ดังนั้นชุดฝึกทักษะ

วิชาการพัฒนาคุณภาพชีวิต เรื่องการเสิร์ฟวอลเลย์บอลแบบมีอบน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต จึงมีประสิทธิภาพ(E1/E2) เท่ากับ 82.17/82.88 ซึ่ง
เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

2. การพัฒนาทักษะการเสิร์ฟวอลเลย์บอลแบบมีอบน การเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดย
ชุดฝึกทักษะ วิชาการพัฒนาคุณภาพชีวิต เรื่องการเสิร์ฟวอลเลย์บอลแบบมีอบน ของนักเรียนระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยชุดฝึก
ทักษะ วิชาการพัฒนาคุณภาพชีวิต เรื่องการเสิร์ฟวอลเลย์บอลแบบมีอบน จาก
แบบทดสอบแบบเลือกตอบจำนวน 20 ข้อ

	กลุ่มตัวอย่าง (n)	ค่าเฉลี่ย \bar{x}	ส่วนเบี่ยงเบน				
			มาตรฐาน (SD)	\bar{D}	S.D. _D	t	Sig.(1-tailed)
ก่อนเรียน	26	8.54	1.07	8.04	1.46	28.16*	0.0000
หลังเรียน	26	16.58	1.06				

*มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจำนวน 26 คน โดยมีค่าเฉลี่ยของ
คะแนนก่อนการทดลอง=8.54 หลังการทดลอง=16.58 แสดงว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์จากการสอนโดย
ชุดฝึกทักษะวิชาการพัฒนาคุณภาพชีวิต เรื่องการเสิร์ฟวอลเลย์บอลแบบมีอบน เพิ่มขึ้น ค่าส่วน
เบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนการทดลอง=1.07 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานหลังการทดลอง=1.06 และ
เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการพัฒนาคุณภาพชีวิต เรื่อง
การเสิร์ฟวอลเลย์บอลแบบมีอบน ก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่าหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สรุปผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะวิชาการพัฒนาคุณภาพชีวิต เท่ากับ 82.17/82.88 ซึ่งสูง
กว่าเกณฑ์ 80/80
2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในรายวิชาการพัฒนาคุณภาพชีวิต ก่อนการ
ทดลองและหลังการทดลอง โดยชุดฝึกทักษะ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1
วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ตก่อนการทดลอง และหลังการทดลองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองสูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนการทดลอง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น

อภิปรายผล

1. ผลการหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ วิชาการพัฒนาคุณภาพชีวิต เรื่องการเสิร์ฟวอลเลย์บอลแบบมือบน และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการวิชาการพัฒนาคุณภาพชีวิต เรื่องการเสิร์ฟวอลเลย์บอลแบบมือบน ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ผลการวิจัยพบว่าประสิทธิภาพของชุดฝึกวิชาการพัฒนาคุณภาพชีวิต เรื่องการเสิร์ฟวอลเลย์บอลแบบมือบน เป็น 82.17/82.88 ซึ่งชุดฝึกทักษะวิชาการพัฒนาคุณภาพชีวิต เรื่องการเสิร์ฟวอลเลย์บอลแบบมือบน มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด 80/80 ทั้งนี้เนื่องจากชุดฝึกทักษะ วิชาการพัฒนาคุณภาพชีวิต เรื่องการเสิร์ฟวอลเลย์บอลแบบมือบน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการเป็นขั้นตอน ศึกษาเอกสารการจัดทำชุดฝึกทักษะ การวัดและประเมินผลจนเข้าใจแล้วจึงนำมาสร้างชุดฝึกทักษะ จากนั้นจึงนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษา ค้นคว้าอิสระเพื่อตรวจสอบปรับปรุงแก้ไขและผ่านการประเมินตรวจสอบคุณภาพความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ ก่อนนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป จึงทำให้แผนการเรียนรู้ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด สอดคล้องกับ พัชรี แก้วเขียว (2557) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาแบบฝึกทักษะการสร้างงานกราฟิกและเทคโนโลยีสื่อประสมด้วยเครื่องมือ โปรแกรม Adobe Flash CS3 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม ผลการศึกษา พบว่า การสร้างและผลการหาประสิทธิภาพของนวัตกรรมแบบฝึกทักษะการปฏิบัติงาน ผลการประเมิน คุณภาพด้านเนื้อหาของแบบฝึกทักษะ โดยการตอบแบบประเมินของผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาพบว่า ผู้เชี่ยวชาญ มีความเห็นต่อแบบฝึกทักษะโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับดีมาก และเมื่อพิจารณาตามรายการประเมินด้านเนื้อหา พบว่า มีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก ผลการทดสอบหาประสิทธิภาพ เปรียบเทียบ E1 และ E2 ของแบบฝึกทักษะการปฏิบัติงาน เรื่องการสร้างงานกราฟิกและเทคโนโลยีสื่อประสมด้วยเครื่องมือโปรแกรม Adobe Flash CS3 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในเกณฑ์ 80/80 ผลการทดสอบสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน จากการใช้แบบฝึกทักษะการปฏิบัติงาน เรื่องการสร้างงานกราฟิกและเทคโนโลยีสื่อประสมด้วยเครื่องมือโปรแกรม Adobe Flash CS3 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยชุดฝึกทักษะ วิชาการพัฒนาคุณภาพชีวิต เรื่องการเสิร์ฟวอลเลย์บอลแบบมือบน จากแบบทดสอบแบบเลือกตอบ

พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากชุดฝึกทักษะมีประสิทธิภาพ ทำให้นักเรียนมีทักษะในการเสิร์ฟวอลเลย์บอลแบบมือบนได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ชัยพร พรมาธิกุล (2556) ได้ศึกษาการใช้แบบฝึกทักษะวิชาพลศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานกีฬา วอลเลย์บอลสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาภาคพายัพเชียงใหม่ พบว่า 1) นักศึกษามีพัฒนาการทักษะพื้นฐานกีฬา วอลเลย์บอลดีขึ้นโดยก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย ทักษะพื้นฐานกีฬา วอลเลย์บอล เท่ากับ 16.28 มีระดับคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ต่ำระดับคะแนนเท่ากับ 1 และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยทักษะพื้นฐานกีฬา วอลเลย์บอล เท่ากับ 43.34 มีระดับคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ ดี ระดับคะแนน เท่ากับ 4 2) ผลการใช้แบบฝึกทักษะวิชาพลศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานกีฬา วอลเลย์บอล นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์การพัฒนาทักษะพื้นฐานกีฬา วอลเลย์บอลหลังเรียนดีขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) นักศึกษามีความพึงพอใจการใช้แบบฝึกทักษะวิชาพลศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานกีฬา วอลเลย์บอลอยู่ในระดับมีความพึงพอใจมากโดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.81 และสอดคล้องกับ ราตรี เอี่ยมมงคล (2559) ได้การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเล่นลูกสองมือล่างในกีฬา วอลเลย์บอลของ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกทักษะ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. การนำชุดฝึกทักษะไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนควรให้นักเรียนได้เรียนจากชุดฝึกทักษะตามลำดับของหน่วยการเรียนรู้จนครบทุกหน่วย โดยอาจจัดให้เรียนเป็นรายบุคคล หรือเรียนเป็นกลุ่มก็ได้
2. เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับผลการใช้ชุดฝึกทักษะที่ครอบคลุมชัดเจนมากขึ้น ควรจะได้ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับเจตคติ หรือความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนจากสื่อประกอบการฝึกด้วย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการพัฒนาชุดฝึกทักษะที่ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ผ่านทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ต
2. ควรมีการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะพื้นฐานการเล่นวอลเลย์บอล ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ให้มีแบบฝึกทักษะที่เหมาะสมกับศักยภาพของนักเรียนในระดับชั้นต่าง ๆ เพื่อให้มีการพัฒนาทักษะการเล่นวอลเลย์บอลอย่างต่อเนื่อง

เอกสารอ้างอิง

- ชัยพร ปรมาธิกุล. (2556). การศึกษาใช้แบบฝึกทักษะวิชาพลศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอลสำหรับนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาภาคพายัพเชียงใหม่. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ภาคพายัพ.
- ปราณี กองจินดา. ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. ค้นเมื่อวันที่ 19 กันยายน 2563, จาก <http://www.nanabio.com/Research/image%20research/research%20work/Achievement/Achievement01.html>
- ผกาวัลย์ นามนัย. (2562). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง กฎหมายและการดำเนินชีวิต และพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างมีวิจารณญาณ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พจนานุกรม เวบสเตอร์. ความหมายแบบฝึกเสริมทักษะ. ค้นเมื่อวันที่ 19 กันยายน 2563, จาก http://laosukanfang.blogspot.com/2011/02/blog-post_5274.html.
- พัชรี แก้วเขียว. (2557). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการสร้างงานกราฟิกและเทคโนโลยี สื่อ ประสมด้วยเครื่องมือโปรแกรม Adobe Flash CS3 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระปฐมวิทยาลัยจังหวัดนครปฐม. วิทยาลัยนิพนธ์โรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย.
- ภัสสรศศิรี เจริญผล. (2565). การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning โดยใช้แบบฝึกการอ่าน การเขียนคำพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. โรงเรียนวัดป่าไผ่ อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2.
- ลักษณะ อินทจักร. ความหมายแบบฝึกเสริมทักษะ. ค้นเมื่อวันที่ 19 กันยายน 2563, จาก <http://ebooks.dusit.ac.th/sdubook/ResearchShelf.nsp?usertag=p1>.
- วิชัญญ์ หอทอง เอกราช จันทร์กร อัจฉราพรรณ ข้างเขียว. (2563). การพัฒนาแบบทดสอบทักษะกีฬาเปตอง สำหรับนักศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสมุทรสาคร กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา. สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสมุทรสาคร.
- วิไลลักษณ์ สีประโคน. (2565). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การแก้ปัญหาแบบร่วมมือ. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ไวพจน์ จันทร์เสม ธนภัค ตรีสัตยกุล. (2565). ผลของการฝึกกระโดดเชือกแบบแอนแอโรบิกที่มีต่อ
สมรรถภาพทางกายที่สัมพันธ์กับทักษะของนักกีฬาเทนนิสเยาวชน. สาขาวิชา
วิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย สังกัด คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ
มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสมุทรสาคร.
สมนึก ภัททิยธนี. (2562). การวัดผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 13. กอสินธุ์: ประสานการพิมพ์.

**ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ผลิตภัณฑ์และราคา เรื่อง ส่วนผสมผลิตภัณฑ์ ระหว่าง
การสอนโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบ TGT และแบบ STAD ของนักศึกษา
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต**
**Academic Achievement Products and Prices Subject Product Mix
during the Teaching Using a Collaborative Group with TGT and STAD
Learning Techniques of 2nd Year, Higher Vocational Certificate Students,
Phuket Technology College**

จิรา เวชสิทธิ์¹

¹คณะบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต, E-mail: jira@ptech.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT ของนักศึกษา 2) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD ของนักศึกษา 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT และกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ จำนวน 16 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการเรียนรู้อาศัยกิจกรรมแบบ TGT กับ กิจกรรมแบบ STAD แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบที่ แบบ dependent

ผลการวิจัย พบว่า 1) การเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT ผลหลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) การเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) กลุ่มทดลองที่ได้เรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT มีคะแนนสูงกว่า กลุ่มทดลองที่ได้เรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, เทคนิค TGT, เทคนิค STAD

Abstract

The objectives of this research were 1) to study the academic achievement before and after learning using the TGT technique of the students, 2) to study the learning achievement before and after learning using the STAD technique of the students, 3) to compare the learning achievement between the group that managed learning using the TGT technique and the group that managed learning using the STAD technique. Research tools include learning plans using TGT activities and STAD activities, achievement tests. Statistics used to analyze data include mean, standard deviation, and test statistics.

The results showed that 1) learning using TGT technique had higher post-academic results than before classes at a statistically significant level of .01 2) learning using STAD technique had academic achievement. After studying, statistically significant higher than before the lesson at .01 3) The experimental group that learned using the TGT technique had a higher score. The intervention group learned using the STAD technique had a statistically significant difference in academic achievement at .01.

keywords: Academic achievement ,TGT Technique, STAD Technique

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาของประเทศไทยมีวิวัฒนาการมาตั้งแต่สมัยโบราณเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน ด้วยความเชื่อที่ว่าการศึกษาช่วยกำหนดทิศทางของชาติ เพื่อพัฒนาคนไทยให้มีความพร้อมที่จะเป็นกำลังสำคัญสำหรับการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าขึ้นนั้นจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มาตรฐานการศึกษาของชาติและมาตรฐานอาชีพ ที่ได้กำหนดให้ผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาต้องมีทักษะ ความรู้และความสามารถที่เข้มแข็ง การศึกษาเกี่ยวกับสายอาชีพเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ในการที่เราเลือกเรียนสายอาชีพนั้นไม่ได้หมายความว่าเราเรียนไม่เก่ง ไม่มีเงิน แต่เป็นการเลือกอาชีพให้กับตนเอง เพราะไม่ว่าจะเรียนในสายอาชีพหรือ สายสามัญ ทุกอย่างก็คือการศึกษา การสอนคนให้เป็นมนุษย์ให้มีความรู้และสามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพได้ และข้อแตกต่างของสายอาชีพ คือ เป็นการสอนให้มีความรู้ความเข้าใจในอาชีพมากยิ่งขึ้นและได้มีการสอดแทรก การปฏิบัติงานจริง มีจรรยาบรรณในการทำงาน ความอดทน คุณธรรม จริยธรรมต่าง ๆ ในการประกอบอาชีพ ผู้สอนสาขาวิชาการตลาดได้วางแผนการจัดการเรียนรู้ ให้เหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียน สาขาวิชา

การตลาด มุ่งเน้นการเรียนรู้ เข้าใจ และสร้างทักษะในการคิดวิเคราะห์ และกำหนดกลยุทธ์การตลาดอย่างสร้างสรรค์ ตลอดจนสร้างความรู้ที่เกี่ยวข้องถึงหลักการตลาด รวมทั้ง การศึกษาถึงความสำคัญของผู้บริโภค การวิจัยตลาด การบริหารผลิตภัณฑ์ ราคา การจัดจำหน่าย และการส่งเสริมการตลาด และยังคงศึกษาถึงปัจจัยต่างๆ เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการดำเนินงานด้านการตลาดในองค์กรธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จ จากการเรียนการสอนและผลการทดสอบในรายวิชาผลิตภัณฑ์และราคา เรื่อง ส่วนประสมผลิตภัณฑ์ ผู้เรียนจำนวน 16 คน ผลคะแนนทดสอบจากการเรียนน้อยจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 68.75 ผู้เรียนที่ทดสอบได้คะแนนสูง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 21.25 สะท้อนถึงสภาพปัญหาการเรียนการสอน วิชาผลิตภัณฑ์และราคา ในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 จึงมีความจำเป็นและสำคัญยิ่งต้องเร่งพัฒนาแก้ไขปัญหามาตรฐานการเรียนรู้ ความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถ และทักษะ ทางด้านวิชาการ รวมทั้งสมรรถภาพทางสมอง และมวลประสบการณ์ทั้งปวง ที่เด็กได้รับการเรียน การสอนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ซึ่งแสดงให้เห็นได้ด้วยคะแนนจาก แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2530 : 29) เนื้อหาส่วนใหญ่เป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการวิเคราะห์ การพัฒนาผลิตภัณฑ์ จึงยากที่จะอธิบายและยกตัวอย่างให้เห็นชัดเจน ทำให้การเรียนการสอนไม่บรรลุวัตถุประสงค์และผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่ให้ความร่วมมือในการเรียน ไม่เห็นความสำคัญของ วิชาผลิตภัณฑ์และราคา ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ซึ่งเป็นปัญหาหนึ่งที่ได้รับ ความสนใจ การเรียนแบบร่วมมือเป็นวิธีหนึ่งที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับชีวิตจริง ได้รับการฝึกฝนทักษะกระบวนการแสวงหา ทักษะการคิด ทักษะการแสดงออก ทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม จัดว่าเป็นวิธีเรียนที่สามารถนำมาประยุกต์ให้เหมาะสมกับการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ สอดคล้องกับ สุวิทย์ มูลคำและ อรทัย มูลคำ (2560) ที่ชี้ให้เห็นว่า การจัดการ เรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD และ TGT มีความสำคัญต่อผู้เรียน กล่าวคือ ทำให้ผู้เรียนมีความเอาใจใส่รับผิดชอบตัวเองและกลุ่มร่วมกับสมาชิกอื่น ส่งเสริมให้ผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันได้เรียนรู้ร่วมกัน ส่งเสริมให้ผู้เรียนผลัดเปลี่ยนกันเป็นผู้นำ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกและเรียนรู้ทักษะทางสังคมโดยตรงและ ทำให้ผู้เรียน มีความตื่นตัว สนุกสนานกับการเรียน

จากปัญหาดังกล่าว ผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ทำให้ผู้วิจัยสนใจทำการทดลองจัดการเรียนการสอน โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบ TGT เป็นเทคนิคที่น่าสนใจ นำมาใช้กับผู้เรียนแล้วได้ผลดี และเกิดประสิทธิภาพกับการเรียนรู้ เป็นกระบวนการสอนแบบเกมส์การแข่งขัน เป็นการเสริมสร้างให้ผู้เรียนสนใจเนื้อหาที่เรียนมากขึ้น ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะเปรียบเทียบกับวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบ STAD มาพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ในรายวิชาผลิตภัณฑ์และราคา เรื่อง ส่วนประสมผลิตภัณฑ์ การสอนโดยใช้กลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบ TGT

และแบบ STAD ซึ่งผลของการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นแนวทางในการเรียนการสอนวิชาผลิตภัณฑ์และราคาต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลัง การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลัง การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT และกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT ของนักศึกษา สูงกว่าก่อนเรียน
2. ผลสัมฤทธิ์หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD ของนักศึกษา สูงกว่าก่อนเรียน
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT และกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD แตกต่างกัน

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT

Slavin (อ้างถึงใน วิรัตน์ ทองตาล่วง, 2545: 14-17) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคเกมแข่งขัน หรือ ทีจีที ว่ามีองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการสรุปได้ ดังนี้

1. การสอนในชั้นเรียน (Class Presentation) นักเรียนจะได้รับเนื้อหา ซึ่งครูเป็นผู้สอน ส่วนใหญ่จะเป็นการบรรยาย อภิปราย หรืออาจจะมีการใช้สื่อการเรียนรู้อื่น ๆ ประกอบด้วยก็ได้
2. การจัดทีม (Team)
3. เกม (Games)
4. การแข่งขัน (Tournament)
5. การตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม (Teams Recognition) การที่กลุ่มจะได้รับ รางวัล หรือใบประกาศนียบัตรก็ต่อเมื่อกลุ่มได้คะแนนเฉลี่ยสูงถึงเกณฑ์ที่กำหนด สรุปได้ว่า การเรียนโดยใช้เทคนิคกลุ่มแข่งขันหรือทีมแข่งขันประกอบด้วย องค์ประกอบสำคัญ 5 ประการคือ การสอนในชั้นเรียน การจัดกลุ่มนักเรียนหรือการจัดทีม เกมสำหรับแข่งขัน การแข่งขันเกม และการตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม โดยแต่ละกลุ่ม จะมีสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกันคือ เก่ง ปานกลาง และอ่อน

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD

Slavin (1995: 71-73) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือด้วยวิธีการแบ่งกลุ่มตาม ผลสัมฤทธิ์ (Student Teams Achievement Divisions-STAD) ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบที่สำคัญ คือ

1. การนำเสนอบทเรียน (Class Presentations) เป็นกิจกรรมขั้นแรกของการเรียนเป็นการนำเสนอสื่อการเรียนการสอนของครูต่อชั้นเรียน ส่วนมากจะเป็นวิธีการสอนโดยตรงของครู โดยการบรรยายการอภิปรายรวมไปถึงการนำเสนอในด้านโสตทัศนูปกรณ์การนำเสนอบทเรียนจะแตกต่างจากการสอนโดยทั่วไป นั่นคือ นักเรียนมักจะตระหนักว่าพวกตนจะต้องตั้งใจอย่างแท้จริง ระหว่างการเรียนการสอน เพราะการตั้งใจเรียนอย่างจริงจังจะช่วยทำให้คะแนนทดสอบของพวกเขาดีขึ้น และคะแนนจากการทดสอบจะเป็นตัวตัดสินคะแนนของกลุ่ม

2. การจัดกลุ่ม (Teams) ในแต่ละกลุ่มจะประกอบไปด้วยสมาชิก 4-5 คน นักเรียนแต่ละกลุ่มจะแบ่งความสามารถทางการเรียน เพศ สัญชาติหรือเชื้อชาติการแบ่งกลุ่มลักษณะนี้มีจุดประสงค์เพื่อการเรียนรู้และให้นักเรียนมีความรู้สึกผูกพันซึ่งกันและกันและมีปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่มมีการนับถือตนเองและการยอมรับต่อกัน

3. การทดสอบ (Quizzes) หลังจากที่ครูได้เสนอบทเรียนไปแล้ว 1-2 คาบก็จะทำการทดสอบนักเรียนเป็นรายบุคคลโดยไม่เปิดโอกาสให้มีการปรึกษากันในขณะที่ทำการทดสอบ เหตุนี้นักเรียนแต่ละคนจึงต้องมีความรับผิดชอบต่อตัวเองในการรับรู้จากครูและเพื่อน

4. การให้คะแนนพัฒนารายบุคคล (Individual Improvement Scores) แนวคิดหลัก ของการให้คะแนนแบบนี้ก็เพื่อให้นักเรียนแต่ละคนบรรลุวัตถุประสงค์หรือเพื่อแสดงออกซึ่งความสามารถของตนเองให้ดีกว่าครั้งก่อน นักเรียนแต่ละคนก็สามารถทำคะแนนสูงสุดให้กลุ่ม ได้ด้วยวิธีนี้นักเรียนแต่ละคนจะมีคะแนนพื้นฐานซึ่งติดมาจากคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบหลายๆ ครั้ง

5. การตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม (Team Recognition) กลุ่มจะได้รับรางวัลก็ต่อเมื่อกลุ่มนั้นได้รับความสำเร็จเหนือกลุ่มอื่นโดยตัดสินคะแนนที่ได้ จากการทำแบบทดสอบของสมาชิกภายในกลุ่มมาคิดเป็นคะแนน นำมาเฉลี่ยเป็นคะแนนของกลุ่ม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พัชรา หารไชย (2560) ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง สมการ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม ผลการวิจัยพบว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือ TGT นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

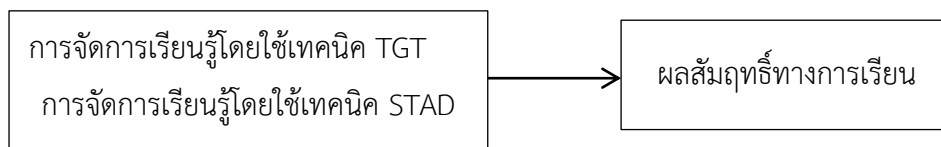

ธนิสา กองเพชร (2561) ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาคณิตศาสตร์
พื้นฐาน เรื่อง ความคล้าย โรงเรียนดอนเมืองจาตุรจินดา โดยวิธีการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ STAD
พบว่า ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุวารี ศรีอำไพวัฒน์ (2560) ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบ 4MAT ร่วมกับเทคนิคทีจีที
(TGT) ที่มีต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการเรียนรู้แบบ 4MAT ร่วมกับเทคนิคทีจีที (TGT) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาและเปรียบเทียบวิธีการจัดการเรียนรู้ของทั้ง 2 วิธีนี้ โดยใช้
กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่แตกต่างกันจะทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างวิจัยที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 ที่
ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 2 ห้องเรียน มี
นักศึกษาจำนวน 16 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2
วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 8 คน
แต่ละห้องเรียนมีนักศึกษาละความรู้ความสามารถ จากนั้นใช้วิธีการจับฉลากนักศึกษาเพื่อกำหนด
วิธีการเรียนรู้ของแต่ละกลุ่ม ห้องเรียนที่ 1 เป็นกลุ่มที่ใช้เทคนิค TGT และห้องเรียนที่ 2 เป็นกลุ่มที่ใช้
เทคนิค STAD

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT จำนวน 2 แผน ใช้
เวลา 12 ชั่วโมง

2. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD จำนวน 2 แผน ใช้เวลา 12 ชั่วโมง

3. แบบทดสอบทางการเรียน วิชาผลิตภัณฑ์และราคา เรื่อง ส่วนประสมผลิตภัณฑ์ ได้ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบพิจารณาด้านวิจัยและสถิติ ความเที่ยงตรงตามเนื้อหา และขอบเขตของเรื่องที่ศึกษา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งเป็นแบบทดสอบ ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ มีค่าความยากง่าย (p) มีค่าระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) มีค่าระหว่าง 0.20-1.00

4. นำข้อมูลที่ได้มาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร KR-20 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. เลือกนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต จำนวน 2 ห้องเรียน และจับฉลากเป็นกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2

2. ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ทั้งกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาผลิตภัณฑ์และราคา เรื่อง ส่วนประสมผลิตภัณฑ์ นำผลการทดสอบมาตรวจให้คะแนน

3. ดำเนินทดลองโดยผู้วิจัยดำเนินการเอง โดยใช้เนื้อหาเดียวกันทั้งกลุ่มทดลองที่ 1 ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT และกลุ่มทดลองที่ 2 ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD ซึ่งใช้ระยะเวลาในการทดลองเท่ากัน คือใช้เวลาในการทดลอง 12 ชั่วโมง

4. ดำเนินการทดสอบหลังการเรียนรู้ ด้วยแบบทดสอบ ชุดเดียวกับแบบทดสอบที่ใช้ก่อนการเรียนรู้ นำแบบทดสอบมาตรวจเพื่อทำการประเมินผลการเรียนรู้

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบผลการทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT โดยใช้สถิติทดสอบที (t-test for Dependent Samples)

2. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลการทดสอบทางก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD โดยใช้สถิติทดสอบที (t-test for Dependent Samples)

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลการทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้ ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT กับกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD โดยใช้สถิติทดสอบที (t-test for Independent Samples แบบ Pooled Variance)

4. ผู้วิจัยใช้สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าที่แบบไม่เป็นอิสระจากกัน (t-test for Dependent Samples) และเป็นอิสระจากกัน (t-test for Independent Samples) แบบ Pooled Variance (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540: 162)

ผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT

การทดลอง	N	\bar{x}	SD	t	Sig.(2-tailed)
ก่อนเรียน	8	9.38	1.59	13.229**	.000
หลังเรียน	8	16.88	1.24		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการเรียนรู้อาศัยเทคนิค TGT ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 มีคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 9.38 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.59 และคะแนนหลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 16.88 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.24 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั้นแสดงว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 ก่อนและหลังเรียนรู้อาศัยเทคนิค STAD

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 ก่อนและหลังเรียนรู้อาศัยเทคนิค STAD

การทดลอง	N	\bar{x}	SD	t	Sig.(2-tailed)
ก่อนเรียน	8	8.13	0.91	9.079**	.000
หลังเรียน	8	15.38	1.72		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD มีคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 8.13 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.91 และคะแนนหลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 15.38 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.72 หลังการเรียนรู้อาศัยเทคนิค STAD นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 หลังการเรียนรู้อาศัยเทคนิค TGT กับกลุ่มที่ใช้เทคนิค STAD
ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 หลังการเรียนรู้อาศัยเทคนิค TGT กับกลุ่มที่ใช้เทคนิค STAD

การทดลอง	N	\bar{x}	SD	t	Sig.(2-tailed)
เทคนิค TGT	8	16.88	1.25	2.743**	.000
เทคนิค STAD	8	15.38	0.92		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการจัดการการขาย ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.88 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.24 และค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการจัดการการขาย ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.38 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.91 และผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ผลิตภัณฑ์และราคา ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 กลุ่มที่ใช้เทคนิค TGT กับกลุ่มที่ใช้เทคนิค STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั้นแสดงว่า การสอนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT มีคะแนนสูงกว่ากลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD

สรุปผลการวิจัย

1. นักศึกษากลุ่มที่เรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 16.88 สูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนที่ค่าเฉลี่ย 9.38

2. นักศึกษากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 15.38 สูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนที่ค่าเฉลี่ย 8.13

3. นักศึกษากลุ่มที่ได้รับการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT และกลุ่มที่ได้รับการเรียนรู้ด้วยเทคนิค STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มทดลองที่ได้รับการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT มีคะแนนสูงกว่ากลุ่มทดลองที่ได้รับการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD

อภิปรายผล

จากการศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ผลิตภัณฑ์และราคา เรื่อง ส่วนประสมผลิตภัณฑ์ ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 ระหว่างการสอนโดยใช้กลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบ TGT และแบบ STAD ดังนี้

1. นักศึกษากลุ่มที่เรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อาจเนื่องจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT ได้กระตุ้นความสนใจให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการปฏิบัติกิจกรรม จึงทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ที่สามารถสร้างความเข้าใจด้วยตนเองได้ ซึ่งการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT นั้น เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยการจัดทีม (Team) แต่ละทีมหรือแต่ละกลุ่มประกอบด้วยนักเรียน 3-4 คน สมาชิกในกลุ่มมีความแตกต่างกันในเรื่องความสำเร็จในการเรียน ส่วนการแข่งขัน (Tournament) จะจัดขึ้นหลังจากที่ครู ได้สอนเนื้อหาจบแล้ว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย พัชรา หารไชย (2560) ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง สมการ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม

2. นักศึกษากลุ่มที่ได้รับการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อาจเนื่องจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD ได้กระตุ้นความสนใจในการปฏิบัติกิจกรรม จึงทำให้สามารถสร้างความเข้าใจด้วยตนเองได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนินสา กองเพชร (2561) ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน เรื่อง ความคล้าย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนดอนเมืองจาตุรจินดา โดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือตามรูปแบบ STAD

3. นักศึกษากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT และกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT มีคะแนนสูงกว่ากลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้ง

ไว้ อาจเนื่องจากการจัดการเรียนรู้ใช้เทคนิค TGT เป็นการจัดการกิจกรรมแบบ TGT (Team-Games – Tournament) เป็นเทคนิครูปแบบหนึ่งในการสอนแบบร่วมมือและเพิ่มเกมการแข่งขันเข้ามาด้วย สำหรับการจัดการเรียนรู้ที่สอดแทรกอยู่ในกระบวนการเรียน และสามารถเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาได้ดีกว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือทั้งสองแบบ ถึงแม้จะมีขั้นตอนกระบวนการคล้ายกันในหลายด้าน คือเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้นักศึกษาร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ แสดงความคิดเห็นร่วมกันในการเรียน และมีความรับผิดชอบต่อตนเอง และความสำเร็จของกลุ่มผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มขึ้นอยู่กับความสามารถของสมาชิกทุกคนในกลุ่ม ที่เกิดจากการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ผู้เรียนแต่ละคนต้องมีความรับผิดชอบเป็นรายบุคคล เพราะมีความหมายต่อความสำเร็จของกลุ่ม สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวารีย์ ศรีอำไพ วิวัฒน์ (2560) ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบ 4MAT ร่วมกับเทคนิคที่จีที (TGT) ที่มีต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT และกลุ่มที่เรียนรู้เทคนิค STAD โดยออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ตามกระบวนการที่กำหนดไว้ ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเพิ่มศักยภาพด้านสติปัญญา มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชา ผลผลิตกันและราคา เรื่องส่วนประสมผลผลิตกัน อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT มีแนวโน้มที่ผู้เรียนจะมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ครูที่นำรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT ระหว่างการสอนโดยใช้เทคนิค STAD ไปใช้ ควรมีความเหมาะสมกับเนื้อหา ความแตกต่างของผู้เรียน เพื่อช่วยให้การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง

2. การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT กับเทคนิค STAD ในขั้นตอนของผู้เรียนทำแบบฝึกหัด การทดสอบรายบุคคลและการแข่งขันเกมวิชาการ ผู้สอนแจ้งผลให้ผู้เรียนทราบทันที เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการทำงาน ทั้งในส่วนของตนและการทำกิจกรรมกลุ่มมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ผู้สอนควรนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้เทคนิค STAD กับเทคนิค TGT ไปใช้กับนักเรียนกลุ่มอื่น เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดทักษะทางสังคมในการทำงานกลุ่ม ช่วยเหลือพึ่งพาอาศัย ซึ่งกันและกันทั้งนี้เพื่อพัฒนาผลการเรียนรู้ให้สูงขึ้น

2. ผู้สอนควรนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้เทคนิค STAD กับเทคนิค TGT ไปเปรียบเทียบกับเทคนิคการสอนแบบต่างๆ เพื่อพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักเรียนให้สูงขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- ธนิสา กองเพชร (2561). **ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน เรื่อง ความคล้าย โรงเรียนดอนเมืองจาตุรจินดา โดยวิธีการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ STAD**. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาคณิตศาสตร์ศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540. **วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: เจริญผล.
- พัชรา ทารไชย. (2560). **การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง สมการ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม**. มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ.
- วาสนา พิระชัย. (2560). **การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ ด้วยการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD เรื่อง การแยกตัวประกอบพหุนามชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน พูลเจริญวิทยาคม**. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาคณิตศาสตร์ศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วิรัตน์ ทองตาล่อง. (2545). **ผลสัมฤทธิ์และแรงจูงใจในการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบ ที.จี.ที**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุวารี ศรีอำไพวัฒน์ (2560). **ผลการจัดการเรียนรู้แบบ 4MAT ร่วมกับเทคนิคทีจีที (TGT) ที่มีต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2**. วารสารศึกษาและการพัฒนาสังคม, 12(2): 103-157.
- สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ. (2560). 19 **วิธีการจัดการเรียนรู้: เพื่อพัฒนาความรู้ และทักษะ**. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- Slavin, Robert E. (1995). **Cooperative Learning Theory Research and Practice**. 2nd ed. New Jersey: Prentice-Hall.

การพัฒนาทักษะการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษในรายวิชาศิลปะการต้อนรับและการ
บริการ โดยใช้เกม Wordwall ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
ปีที่ 1 สาขาวิชาการท่องเที่ยว วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต
Developing English Vocabulary Memorization Skills in Art of Hospitality
and Service Course by Using Wordwall Game of 1st Year Diploma
Students in Tourism Department, Phuket Technology College

สุพัตรา เต็นศิริ¹

¹สาขาวิชาการท่องเที่ยว วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต, E-mail: supattra@ptech.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบทักษะการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษในรายวิชาศิลปะการต้อนรับและการบริการ โดยใช้เกม Wordwall ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการท่องเที่ยว ก่อนเรียนและหลังเรียน ประชากรตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการท่องเที่ยว ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 รวม 13 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกม Wordwall 2) แบบประเมินผลการพัฒนาทักษะการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษในรายวิชาศิลปะการต้อนรับและการบริการ เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบประเมินก่อนและหลังเรียนมาวิเคราะห์หาข้อมูลทางสถิติ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษในรายวิชาศิลปะการต้อนรับและการบริการ โดยใช้เกม Wordwall ในระดับที่ดีขึ้น โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 11.08 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.75 ค่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 16.38 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.33

คำสำคัญ: ศัพท์ภาษาอังกฤษ, เกม Wordwall, ความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์, การจดจำคำศัพท์

Abstract

The purpose of this research was to compare English vocabulary recognition skills in the Hospitality and Service Arts subject using the Wordwall game of first year Higher Vocational Certificate students in the Tourism field. Before studying and after

studying Sample population used in research are 13 students at the Higher Vocational Certificate level, 1st year, tourism major, semester 2, academic year 2022. The tools used in the research include 1) a learning management plan using the Wordwall game 2) an evaluation form for developing word recognition skills. English vocabulary in the subject of hospitality and service arts Collect data from pre- and post-study assessments to analyze for statistical data. Statistics used in the research include mean and standard deviation.

The results of the research found that students had improved English vocabulary recognition skills in the hospitality and service arts subject by using the Wordwall game at a better level the mean score before study was 11.08, standard deviation was 1.75. The mean score after study was 16.38, standard deviation was 1.33.

Keywords: English Vocabulary, Wordwall Game, vocabulary persistence, vocabulary memorization

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันภาษาอังกฤษเข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของคนในสังคมไทย ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อสื่อสารกันโดยตรง การใช้อินเทอร์เน็ต การดูทีวี การดูภาพยนตร์ จนกระทั่งถึงการสมัครเข้าทำงาน ในเกือบทุกอาชีพก็ต้องใช้ภาษาอังกฤษในการสอบเข้าทำงาน เพราะภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางของโลก ที่คนทั่วไปจะสามารถติดต่อกับคนอื่นที่ต่างภาษาต่างวัฒนธรรมกัน ทุกคนจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลัก ปัจจุบันเป็นยุคแห่งข้อมูลข่าวสาร ที่รวดเร็วแม่นยำและมีข้อมูลข่าวสารที่มีคุณภาพ ถึงจะได้เปรียบและดำรงอยู่ในโลกของการแข่งขันได้ เพราะถูกใช้เป็นภาษาสากลและเป็นภาษากลางในการติดต่อสื่อสารกับประเทศต่าง ๆ ที่มีอำนาจทางเศรษฐกิจหรือมีเทคโนโลยีที่ทันสมัย เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน ทั้งในเรื่องลักษณะงานบริการ กระบวนการบริการ และมาตรฐานในการบริการ

จากการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนระหว่างการสอนในรายวิชาศิลปะการต้อนรับและการบริการ ในสัปดาห์แรกของการเรียน พบว่านักศึกษาจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ไม่ดึ้นัก โดยผ่านเกณฑ์การให้คะแนนที่ตั้งไว้แค่ร้อยละ 50 จากนักเรียนทั้งหมดในห้องเรียน อันนำไปสู่การไม่บรรลุเป้าหมายในการเรียน และไม่ปฏิบัติตามหลักสูตรหรือจุดประสงค์ที่กำหนด

ผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ในรายวิชาศิลปะ การต้อนรับและการบริการให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ โดยเฉพาะผู้เรียนสายวิชาชีพ จึงศึกษาค้นคว้า หาเทคนิควิธีการสอนแบบใหม่ๆ เพื่อนำมาเป็นแนวการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสม ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้เกม Wordwall เพื่อให้ผู้เรียนจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษผ่านการเล่นเกมด้วยความสนุกและ สามารถจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพและ Wordwall ยังเป็นเว็บไซต์ที่ผู้สอนสามารถใช้ ในการสร้างสื่อการสอนประเภทเกมออนไลน์ หรือสามารถพิมพ์เป็นใบงานให้ผู้เรียนทำได้อีกด้วย

จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงศึกษาวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกม Wordwall เพื่อนำมา แก้ปัญหาและพัฒนาทักษะการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษในรายวิชาศิลปะการต้อนรับและการบริการ ให้ ผู้เรียนได้มีทักษะในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบทักษะการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษในรายวิชาศิลปะการต้อนรับและการ บริการ โดยใช้เกม Wordwall ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชา การท่องเที่ยว ก่อนเรียนและหลังเรียน

สมมติฐานการวิจัย

ทักษะการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษในรายวิชาศิลปะการต้อนรับและการบริการ โดยใช้เกม Wordwall ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการท่องเที่ยว หลัง เรียนสูงกว่าก่อนเรียน

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

ความหมายของเกมการศึกษา

รัชนิวรรณ ตั้งภักดี (2565) ให้ความหมายว่า บอร์ดเกม (board game) หมายถึง เกมประเภท หนึ่งที่ใช้ วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ มาผนวกกับกลไกของเกม มีกฎและกติกาที่มีความซับซ้อนหลากหลาย รูปแบบมาให้ผู้เล่นได้วางแผนใช้ความสามารถในเชิงกลยุทธ์ หรืออาจใช้โชคดวงในการเล่น เกมผสมผสานร่วมด้วย มักมีรูปลักษณะที่น่าสนใจมีความสวยงามดึงดูดใจทำให้อยากลองเล่น บอร์ดเกมมัก ผลิตจากวัสดุสิ่งพิมพ์ทั้งสองมิติและสามมิติที่จับต้องได้จนถึงปัจจุบัน ที่มีการพัฒนาเป็นแบบดิจิทัล สามารถเล่นออนไลน์ผ่านเว็บไซต์แอปพลิเคชันและอัปเดตเกมใหม่ ๆ ได้อย่างสะดวกสบาย บอร์ดเกม มีความแตกต่างจากเกมทั่วไปในการสร้างกฎที่สามารถจำลองสถานการณ์ได้หลากหลาย

รักชน พุทธิรังสี (2560) ให้ความหมายว่า บอร์ดเกม (board game) หมายถึง เกมประเภท เล่นบนโต๊ะทั้งหมด โดยอาจเล่นโดยใช้กระดานหรือไม่ใช้กระดานก็ได้ ต้องเล่นโดยมีปฏิสัมพันธ์แบบ เผชิญหน้า มีอุปกรณ์การเล่นที่ออกแบบตามรูปแบบเฉพาะของเกมนั้น

ประโยชน์ที่ได้จากการเรียนการสอนด้วยเกม

ฐปนนท์ สุวรรณกนิษฐ์ (2560) ประโยชน์ของการเรียนรู้ผ่านเกมมีจุดเด่น คือ สามารถสร้าง การมีส่วนร่วมระหว่างผู้เรียนแต่ละคน ผู้เรียนสามารถสร้างปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกัน สามารถให้ความ คิดเห็นของคนที่หลากหลายรวมกันเป็นเป้าหมายเดียวกันได้ เปิดโอกาสในการรับรู้เนื้อหา สามารถ เชื่อมโยงความรู้เข้ากับสภาพแวดล้อมจริงได้ ลดความแตกต่างระหว่างผู้เรียนแต่ละคน เกิดการเรียนรู้ ด้วยตนเอง จะเห็นได้ว่าเกมเพื่อการเรียนรู้เป็นสื่อการสอนที่สามารถทำให้ผู้เรียนสนใจและเปิดกว้าง ในการรับรู้ อีกทั้งยังได้ในเรื่องการแลกเปลี่ยนระหว่างผู้เรียน การมีส่วนร่วม เป็นสื่อที่น่าสนใจในการ นำเอามาพัฒนาการเรียนรู้อีกกับผู้เรียนได้

ประภาศิริ ปราโมทย์ (2561) กล่าวว่าเกมมีประโยชน์ต่อผู้เรียน คือ ช่วยสร้างความสนใจของ ผู้เรียน เกิดความสนุกสนาน ผ่อนคลายความตึงเครียด มีความเข้าใจในเนื้อหาเพิ่มมากขึ้น ได้ฝึกทักษะ ด้านต่าง ๆ ส่งเสริมความสามัคคี การทำงานร่วมกัน ฝึกให้ผู้เรียนมีวินัยในตนเองและทำให้ผู้เรียนมี เจตคติที่ดีในการเรียน

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนด้วยฝึกทักษะการจดจำโดยใช้เกม ทำให้ผู้เรียนเกิดความ สนใจ กระตือรือร้น และสนุกสนานกับการเรียนรู้อีกยิ่งขึ้น ผู้เรียนเปิดโอกาสในการรับรู้เนื้อหา มี ปฏิภิกิริยาโต้ตอบ และมีแรงจูงใจในการเรียน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พัชรภรณ์ เดชชู (2565) งานวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง จำนวนที่เป็น คำพังเพยและสุภาษิตโดยการใช้สื่อเกมออนไลน์ Wordwall ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนโยธินบำรุง เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง จำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต โดย การใช้สื่อเกมออนไลน์ Wordwall และสำรวจความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดย การใช้สื่อเกมออนไลน์ Wordwal ผู้วิจัยได้พัฒนาแบบฝึกทักษะเรื่องจำนวนที่เป็นคำพังเพยและ สุภาษิต แล้วนำไปทดลองใช้กับตัวอย่างนักเรียนที่ได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายจำนวน 40 คน ในการ ทดลองมีการวัดทักษะพื้นฐานทางการวิจัยก่อนและหลังเรียน รวมเวลาดำเนินการทดลองจำนวน 4 คาบ โดยใช้เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ แบบฝึกทักษะเรื่อง จำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต โดย การใช้สื่อเกมออนไลน์ Wordwall แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนเรื่อง จำนวนที่เป็นคำ พังเพยและสุภาษิต และแบบสำรวจความพึงพอใจการใช้โปรแกรม Wordwallวิเคราะห์ข้อมูลจาก ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าพัฒนาการสัมพัทธ์ และเปรียบเทียบคะแนนแบบทดสอบก่อนและ

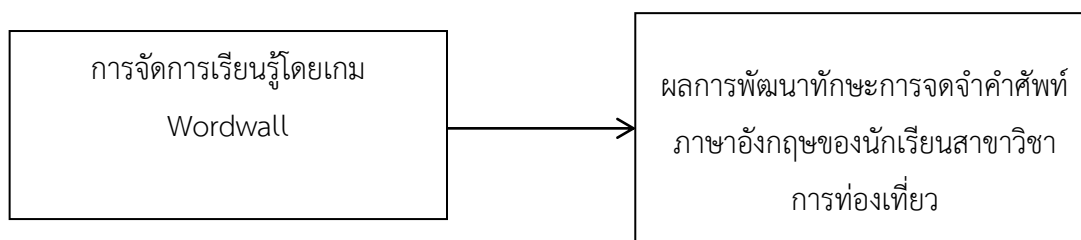

หลังเรียน โดยใช้สถิติทดสอบแบบกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์หลังการจัดการเรียนรู้เรื่อง สำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต โดยการใช้สื่อเกมออนไลน์ Wordwall ตามแนวคิดวิจัยเป็นฐานสูงขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นิศารัตน์ ศรีทะลับ (2565) งานวิจัยเรื่อง การใช้เกม wordwall ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง โครงสร้างและหน้าที่ของเซลล์ เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรูปแบบออนไลน์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนและเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง โครงสร้างและหน้าที่ของเซลล์โดยใช้เกม wordwall ประชากรที่ใช้ในครั้งนี้นี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนปราจีนกัลยาณี อำเภอเมืองปราจีนบุรีจังหวัดปราจีนบุรี จำนวน 212 คน กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/9 จำนวน 42 คน โดยเลือกแบบเฉพาะเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดย wordwall ประกอบการสอน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 20 ข้อ และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เรื่อง โครงสร้างและหน้าที่ของเซลล์โดยใช้เกม wordwall หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเกม wordwall อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยมีกรอบแนวคิดของการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการท่องเที่ยว รวม 13 คน ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โดยใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกม Wordwall จำนวน 1 แผนการเรียนรู้
2. แบบทดสอบเกม Wordwall คำศัพท์ภาษาอังกฤษในรายวิชาศิลปปะการต้อนรับและการบริการ

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาศิลปปะการต้อนรับและการบริการ
 - 1.1 ศึกษาหลักสูตร ทฤษฎี หลักการ และแนวความคิดของการสอนแบบใช้เกม Wordwall ที่จะนำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
 - 1.2 วิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังด้านทักษะการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษในรายวิชาศิลปปะการต้อนรับและการบริการ โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 1 แผน ใช้เวลา 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง รวมระยะเวลา 12 ชั่วโมง
 - 1.3 เขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ให้สัมพันธ์กับเนื้อหาที่กำหนดไว้ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้เกม Wordwall
2. เครื่องมือและเกณฑ์การทดสอบทักษะการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษในรายวิชาศิลปปะการต้อนรับและการบริการ
 - 2.1 สร้างแบบการทดสอบทักษะการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้เกม Wordwall ในรายวิชาศิลปปะการต้อนรับและการบริการ
 - 2.2 สร้างเกณฑ์การให้คะแนนทักษะการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษในรายวิชาศิลปปะการต้อนรับและการบริการ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการนำเครื่องมือวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้แบบใช้เกม Wordwall ทักษะการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษในรายวิชาศิลปปะการต้อนรับและการบริการ จำนวน 1 แผน เครื่องมือและเกณฑ์การทดสอบทักษะการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษในรายวิชาศิลปปะการต้อนรับและการบริการที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 2 ท่าน ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือประกอบด้วย อาจารย์มนัส ชินการณ์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต และอาจารย์พรทิพย์ ศรีสวัสดิ์ หัวหน้า

งานการเรียนการสอน วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต เพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือดังกล่าว พร้อมลงความเห็นให้คะแนน และให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อความสมบูรณ์ของเครื่องมือยิ่งขึ้น จากนั้นผู้วิจัยได้นำมาเทียบกับตารางวิเคราะห์ว่าเครื่องมือมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ที่คำนวณได้ มากกว่าหรือเท่ากับ .50 คัดเลือกไว้และปรับปรุงในบางส่วนที่มีเนื้อหาหรือการใช้ภาษาไม่ชัดเจนตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ พร้อมจัดพิมพ์แผนการจัดการเรียนรู้แบบใช้เกม Wordwall เครื่องมือและเกณฑ์การทดสอบทักษะการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษในรายวิชาศิลปะการต้อนรับและการบริการที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.33-1.00 เป็นฉบับสมบูรณ์

3. นำไปใช้กับกลุ่มทดลอง คือ ผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 สาขาวิชาการท่องเที่ยว จำนวน 13 คน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. จัดปฐมนิเทศผู้เรียนกลุ่มทดลอง เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับจุดประสงค์ในการเรียนวิธีการเรียน แบบใช้สมองเป็นฐาน และวิธีการประเมินผลการเรียน

2. ผู้เรียนกลุ่มทดลอง ดำเนินการทดสอบการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการท่องจำ ในรายวิชาศิลปะการต้อนรับและการบริการ เพื่อเป็นการทดสอบก่อนเรียนตามสาระการเรียนรู้ตามแผนการเรียนรู้ที่กำหนด โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 1 แผน ใช้เวลา 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง รวมระยะเวลา 12 ชั่วโมง

3. ผู้เรียนกลุ่มทดลองเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษในรายวิชาศิลปะการต้อนรับและการบริการ ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบใช้เกม Wordwall

4. ผู้เรียนกลุ่มทดลอง ดำเนินการทดสอบคำศัพท์ภาษาอังกฤษในรายวิชาศิลปะการต้อนรับและการบริการโดยใช้เกม Wordwall เพื่อเป็นการทดสอบหลังเรียน ตามสาระการเรียนรู้ตามแผนการเรียนรู้ที่กำหนด

5. เก็บข้อมูลหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบทักษะการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษในรายวิชาศิลปะการต้อนรับและการบริการโดยใช้เกม Wordwall

6. นำคะแนนที่ได้จากแบบการประเมินผลทักษะการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษในรายวิชาศิลปะการต้อนรับและการบริการโดยใช้เกม Wordwall มาวิเคราะห์หาข้อมูลทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐาน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ดำเนินการโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมวิเคราะห์เปรียบเทียบการพัฒนาทักษะการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษในรายวิชาศิลปะการต้อนรับและการบริการโดยใช้เกม Wordwall ดังนี้

เพื่อหาผลการพัฒนาทักษะการจดจำในรายวิชาศิลปะการต้อนรับและการบริการของผู้เรียนตามวัตถุประสงค์ที่ 1 ได้โดยการหาค่าสถิติพื้นฐานคือ ค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนที่ได้จากแบบประเมินทักษะการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษในรายวิชาศิลปะการต้อนรับและการบริการโดยใช้เกม Wordwall ก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เรียนโดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบใช้เกม Wordwall

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์วิจัยตามลำดับตารางดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการทักษะการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษในรายวิชาศิลปะการต้อนรับและการบริการโดยใช้เกม Wordwall

คะแนนเต็ม 20 คะแนน	N	\bar{X}	SD
คะแนนทดสอบก่อนเรียน	13	11.08	1.75
คะแนนทดสอบหลังเรียน	13	16.38	1.33

จากตารางที่ 1 พบว่าผู้เรียนมีพัฒนาการทักษะการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษในรายวิชาศิลปะการต้อนรับและการบริการโดยใช้เกม Wordwall ในระดับที่ดีขึ้น โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 11.08 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.75 ค่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 16.38 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.33

สรุปผลการวิจัย

จากการดำเนินการวิจัยเพื่อศึกษาผลการพัฒนาทักษะการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษในรายวิชาศิลปะการต้อนรับและการบริการโดยใช้เกม Wordwall พบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษในรายวิชาศิลปะการต้อนรับและการบริการโดยใช้เกม Wordwall ในระดับที่ดีขึ้น โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 11.08 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.75 ค่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 16.38 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.33

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาผลการพัฒนาทักษะการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษในรายวิชาศิลปะการต้อนรับและการบริการโดยใช้เกม Wordwall ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

ปีที่ 1 สาขาวิชาการท่องเที่ยว วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จากผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษในรายวิชาศิลปะการต้อนรับและการบริการโดยใช้เกม Wordwall ในระดับที่ดีขึ้น และสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนเท่ากับ 16.38 และค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียน เท่ากับ 11.08

ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนรู้แบบใช้เกม Wordwall ทำให้ผู้เรียนได้จดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษผ่านการเล่นเกม ซึ่งมีความสนุกและท้าทายสำหรับการจัดการเรียนการสอนให้แก่ผู้เรียน ผู้เรียนสามารถจดจำได้ดีกว่าเพียงการท่องจำเพียงอย่างเดียว ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนมีความสนุกสนาน ไม่น่าเบื่อ สร้างความผ่อนคลายในห้องได้ดี สำหรับครูผู้สอน ทำให้ครูผู้สอนได้ค้นพบวิธีการที่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอน จากการสังเกตผู้เรียนพบว่า ผลการพัฒนาด้านทักษะการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษในรายวิชาศิลปะการต้อนรับและการบริการโดยใช้เกม Wordwall ของผู้เรียนจะมีระดับที่ดีขึ้นมีความสนใจการเรียน มีความกระตือรือร้น จดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ดีมากขึ้น สนุกสนานกับการเรียนรู้ภายในห้องเรียน สอดคล้องกับแนวคิดของ การเรียนรู้ผ่านเกมเป็นวิธีหนึ่งในการเรียนรู้ที่มีจุดเด่น คือ การสร้างความสนุกสนานรวมเข้ากับการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนอยู่ในสถานะที่ผ่อนคลายต่างกับการเรียนปกติที่สร้างความเครียดให้กับสมอง ส่งผลต่อการปิดกั้นทางการรับรู้ และมีผลต่อจิตใจ ที่สำคัญ คือ ลดความเครียด ส่งเสริมปฏิภิกิริยาโต้ตอบ ส่งเสริมการเรียนรู้และความจำ สร้างเสริมแรงจูงใจ ป้องกันภาวะผิดปกติทางใจ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชรภรณ์ เดชชู (2565) งานวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง สำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต โดยการใช้สื่อเกมออนไลน์ Wordwall ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และงานวิจัยของ นิศาตร์นศรีทะลัษ (2565) งานวิจัยเรื่อง การใช้เกม wordwall ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง โครงสร้างและหน้าที่ของเซลล์ เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรูปแบบออนไลน์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนและเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง โครงสร้างและหน้าที่ของเซลล์โดยใช้เกม wordwall มาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เรื่อง โครงสร้างและหน้าที่ของเซลล์โดยใช้เกม wordwall หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเกม wordwall อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษในรายวิชาศิลปะการต้อนรับและการบริการหลังเรียนโดยใช้เกม Wordwall สูงกว่าก่อนเรียน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ควรใช้เกมเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน ควรเสริมในรายวิชาอื่นๆ ด้วย เพื่อแก้ปัญหาให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับผู้เรียน อีกทั้งยังช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือทักษะด้านอื่น ๆ ให้สูงขึ้นด้วย

2. ควรทดลองนำวิธีสอนแบบใช้เกม Wordwall ไปใช้กับผู้เรียนระดับชั้นอื่นๆ เพื่อช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือทักษะด้านต่าง ๆ ของผู้เรียน ให้สูงขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การปรับแผนการเรียนการสอนให้เข้ากับเกมอื่น ๆ เพื่อไม่ให้ผู้เรียนรู้สึกเบื่อหน่ายในห้องเรียน

2. อาจใช้เทคนิควิธีการอื่นๆ ในการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพเหมาะสมกับผู้เรียนและสามารถใช้กระบวนการวิจัยแก้ปัญหาผู้เรียนได้

เอกสารอ้างอิง

ฐปนันท สุวรรณกนิษฐ์. (2560). การออกแบบเกมการ์ดเพื่อสร้างความเข้าใจในการเรียนหลักสูตร ออกแบบสื่อสาร. ในเอกสารรวบรวมบทความวิจัยหลังการประชุมวิชาการนเรศวรวิจัยครั้งที่ 13: วิจัยนวัตกรรมขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคม. มหาวิทยาลัยนเรศวร (หน้า 1700-1715). มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก.

นิศารัตน์ ศรีทะลပ်. (2565). การใช้เกม wordwall ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง โครงสร้าง และหน้าที่ของเซลล์ เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรูปแบบออนไลน์ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. โรงเรียนปราจีนกัลยาณี อำเภอเมืองปราจีนบุรี จังหวัดปราจีนบุรี.

ประภาศิริ ปราโมทย์. (2561). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือควบคู่กับเกม เพื่อส่งเสริมผลการเรียนรู้และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทางคณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.

พัชรีภรณ์ เดชชู. (2565). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง สำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิตโดยการใช้สื่อเกมออนไลน์ Wordwall ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

พิศมัย หาญมงคลพิพัฒน์. (2561). **การจัดการเรียนการสอนในรูปแบบเกม**. การประชุมหาดใหญ่
วิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 9, ณ ห้อง Blue Ocean Hall อาคารคณะ
บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา วันที่ 20–21 กรกฎาคม 2561: 1129-
1138.

รักชน พุทธรังษี. (2560). **การประยุกต์ใช้บอร์ดเกมเพื่อพัฒนาทักษะสื่อสารการแสดง**. ปริญา
มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

รัชนิวรรณ ตั้งภักดี. (2565). **การพัฒนาแบบการสร้างบอร์ดเกมเพื่อการศึกษาในประเทศไทย**.
วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สุชาติ แสนพิช **การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้เกม**. ค้นเมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2566, จาก
<http://researchers.in.th/block/Seampich/127>

**ความพึงพอใจของครูที่มีต่อสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษา
กลุ่มโรงเรียนบางบ่อ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2
The Satisfaction of Teachers towards the Core Competence of School
Administrators the School Group in Bangbo 2 District, under The Samut
Prakan Primary Educational Service Area Office 2**

ศศิตาภรณ์ เกิดสวัสดิ์¹, กัมปนาท วัชรธนาคม²

¹⁻² ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครสุวรรณภูมิ, E-mail: sasida128@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนบางบ่อ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 2) เพื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของครูที่มีต่อสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนบางบ่อ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 จำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษา ตำแหน่งและประสบการณ์การทำงาน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูกลุ่มโรงเรียนบางบ่อ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 จำนวน 148 คน โดยวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วน แล้วนำไปสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับที่ระดับ 0.93 วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบที่ และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

ผลการวิจัย พบว่า 1) ความพึงพอใจของครูที่มีต่อสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนบางบ่อ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ค่าเฉลี่ยเป็นอันดับแรก คือ ด้านการทำงานเป็นทีม รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาตนเอง และด้านที่อยู่ในอันดับสุดท้าย คือ ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ 2) ผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของครูที่มีต่อสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนบางบ่อ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 พบว่า ครูที่มีเพศ ตำแหน่ง และประสบการณ์ การทำงานต่างกันมีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน ครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ความพึงพอใจของครู, สมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษา

Abstract

The purposes of this research were 1) to study the satisfaction of teachers towards the core competence of school group in bang bo 2 district, under the samut prakan primary educational service area office 2. 2) to compare the satisfaction of teachers towards the core competence of school group in bang bo 2 district, under the samut prakan primary educational service area office 2 by gender educational background, position and work experience. The sample of this research were bang bo 2 school group teacher, samut prakan primary educational service area office 2, 148 people. By proportional stratified random sampling method and then taken for simple sampling. The instruments used in the study was a 5-level rating scale questionnaire with the reliability of the whole edition at the level.93. The data were analyzed by using frequency, percentage, mean and standard deviation, t-test, and one way analysis of variance.

The results were as follows: 1) The satisfaction of teachers towards the core competence of school administrators the school group in bang bo 2 district, under the samut prakan primary educational service area office 2 Overall an a high level. When considering each aspect, it was found that the first average was teamwork, followed by self-development. And the aspect that ranks last is the achievement-oriented aspect. 2) Level Comparison Results the satisfaction of teachers towards the core competence of school administrators the school group in bang bo 2 district, under the samut prakan primary educational service area office 2 found that Teacher by gender position and work experience found that overall were not statistical significance. Teachers by educational background overall, significantly different at the statistical level of .05

Keywords: the satisfaction of teachers, the core competence of school administrators

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นพื้นฐานที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาสังคม ให้คนซึ่งเป็นสมาชิกของสังคมเป็นคนมีคุณภาพ คุณธรรม กล่าวคือการศึกษาช่วยสร้างจิตสำนึกในการเป็นมนุษย์ มีจิตวิญญาณของผู้มีอารยะธรรมทางปัญญาและความมั่งคั่งทางจิตใจ การศึกษาสร้างให้คนมีความรู้ในการดำรงชีวิตการ

ประกอบอาชีพ มีความอดทนในการต่อสู้กับอุปสรรคของชีวิต การศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับคนทุกวัย การศึกษามีความสำคัญตามเจตนารมณ์พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 มาตรา 6 ว่า การศึกษาต้องเป็นเพื่อพัฒนาคนและพัฒนาชาติพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรมจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข โดยเกิดแนวคิดการปฏิรูปการศึกษา โดยมีเป้าหมายคือ คือ การพัฒนาคุณภาพของคน เพื่อได้คนที่มีคุณภาพไปพัฒนาชาติให้ได้มาตรฐาน มาตรา 22 ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2562: 3) ปัจจุบันโลกมีการเปลี่ยนแปลงเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างรวดเร็ว ทุกประเทศจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการพัฒนาเพื่อให้ก้าวทัน และพร้อมเผชิญหน้ากับการเปลี่ยนแปลง สิ่งสำคัญที่ทุกประเทศต้องได้รับการพัฒนาเป็นอันดับแรกคือ การพัฒนาคุณภาพของคนในประเทศ ซึ่งการพัฒนาคุณภาพของคนต้องได้รับการเอาใจใส่ดูแลได้รับความรู้อย่างทั่วถึง เนื่องด้วยการพัฒนาคนเป็นสิ่งสำคัญที่กระบวนการของการศึกษา ในการพัฒนาให้บุคคลมีคุณภาพโดยเฉพาะการพัฒนาที่เร่งพัฒนา ปรับปรุงในอันดับแรกคือ การพัฒนาด้านคุณภาพผู้เรียน ครูคณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ประสิทธิภาพของการบริหารจัดการ รวมทั้งการเพิ่มโอกาสทางการศึกษา การพัฒนาในด้านของครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาที่มีคุณภาพ มีคุณธรรม ไม่ได้คนเก่ง คนดี และมีใจรักมาเป็นครู คณาจารย์ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2553: 2)

ผู้บริหารสถานศึกษา คือ บุคคลสำคัญ ในฐานะผู้นำในการบริหารสถานศึกษาให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพให้มีมาตรฐานตามแนวทางของกระทรวงศึกษาธิการ จึงจำเป็นต้องใช้ความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ของตนเองในการส่งเสริม ปรับปรุงและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ โดยเฉพาะการส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ได้บังคับบัญชา ไม่ว่าจะเป็นครู หรือบุคลากรทางการศึกษาภายในองค์กรให้ได้รับการพัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างต่อเนื่อง ให้สามารถใช้ศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่ในการถ่ายทอดทักษะความรู้ และทักษะชีวิตให้กับผู้เรียน ผู้บริหารสถานศึกษาที่ดีจึงจำเป็นต้องมี สมรรถนะหลัก (Core Competency) ของผู้บริหารการศึกษา ซึ่งมีบทบาทและความสำคัญต่อการจัดการศึกษา และสถานศึกษาถือเป็นหน่วยงานที่สำคัญที่สุดในการจัดการศึกษา ดังนั้น การบริหารจัดการศึกษาในโรงเรียนจะประสบผลสำเร็จหรือบรรลุตามวัตถุประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลสูงสุดหรือไม่ ต้องอาศัยบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ รวมทั้งคุณลักษณะที่เหมาะสมในการนำพาองค์กรพัฒนาไปในทิศทางที่เหมาะสม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2552: 55)

สมรรถนะหลัก (Core Competency) ของผู้บริหารการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (2556: 74) มีสมรรถนะหลัก 4 ด้าน คือ (1) ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ ความมุ่งมั่นในการปฏิบัติงานในหน้าที่ให้มีคุณภาพ ถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์ หรือให้เกินมาตรฐานที่มีอยู่ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และมีการพัฒนาผลงานให้มีคุณภาพอย่างต่อเนื่อง (2) ด้านการบริการที่ดีความตั้งใจและความพยายามของข้าราชการในการปรับปรุงระบบบริการให้มีประสิทธิภาพเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการ (3) ด้านการพัฒนาตนเอง การศึกษาค้นคว้าหาความรู้ ติดตามองค์ความรู้และเทคโนโลยีใหม่ ๆ ในวงวิชาการและวิชาชีพเพื่อพัฒนางาน ดังนี้ ความสามารถในการวิเคราะห์ตนเองความสามารถ ในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร การจับใจความการสรุปความจากการอ่านและการฟัง ความชัดเจนในการอภิปรายและการอ่าน ยกตัวอย่าง การตั้งคำถามและตอบคำถามได้ตรงประเด็น และ (4) ด้านการทำงานเป็นทีม การให้ความร่วมมือช่วยเหลือสนับสนุน เสริมแรง ให้กำลังใจแก่เพื่อนร่วมงาน การปรับตัวเข้ากับบุคคลอื่นหรือแสดงบทบาทผู้นำ ผู้ตามได้อย่างเหมาะสม ซึ่งสมรรถนะหลักมีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรและองค์กรทุกประเภท ช่วยสนับสนุนวิสัยทัศน์ พันธกิจ และกลยุทธ์ขององค์กรได้ รวมทั้งสามารถใช้เป็นกรอบในการสร้างวัฒนธรรมองค์กรและใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารงานด้านทรัพยากรมนุษย์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 ซึ่งเป็นหน่วยงานทางการศึกษา ที่มีภารกิจเกี่ยวกับการจัดการศึกษา และส่งเสริมการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้แก่ประชากรวัยเรียนได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยมีที่ตั้งอยู่เลขที่ 1/3 หมู่ที่ 8 ตำบลบางพลีใหญ่ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ มีสถานศึกษาในสังกัด จำนวน 71 แห่ง ใน 3 อำเภอ ได้แก่ อำเภอบางพลี อำเภอบางบ่อ และอำเภอบางเสาธง แบ่งกลุ่มโรงเรียนออกเป็น 5 กลุ่มโรงเรียน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2, 2565: 6) โรงเรียนในกลุ่มบางบ่อ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 มีทั้งหมด 18 โรงเรียน การบริหารงานในสถานศึกษาแต่ละแห่งมีสภาพและปัญหาแตกต่างกันออกไปตามสาเหตุและปัจจัยที่ไม่เหมือนกัน ในส่วนของปัญหาการจัดการศึกษาโดยภาพรวมสามารถจัดการศึกษาได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ปัจจัยที่ทำให้การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนไม่ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย เกิดจากสาเหตุสำคัญหลายประการคือ จำนวนบุคลากรไม่เพียงพอ คุณภาพการบริหารงานวิชาการมีประสิทธิผลต่ำ งบประมาณบางโรงเรียนที่เป็นโรงเรียนขนาดเล็กไม่เพียงพอ การประเมินผลงานวิชาการขาดการปรับปรุงและพัฒนาการสอนอย่างต่อเนื่อง กระบวนการเรียนการสอนไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ทำให้กระบวนการจัดทำพัฒนาหลักสูตรไม่ต่อเนื่อง ไม่มีการประเมินผลการใช้หลักสูตร ไม่นำผลการประเมินการใช้หลักสูตรไปพัฒนาหลักสูตร ไม่สามารถทำงานร่วมกันเป็นทีมได้ มีการพัฒนาตนเองในระดับต่ำ ปัญหาเหล่านี้ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษานั้นเอง (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2, 2565: 16)

จากสภาพและปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนบางบ่อ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 เพื่อการพัฒนาสมรรถนะหลักการบริหารงานของผู้บริหารในสถานศึกษาและเพื่อให้ผู้บริหารพัฒนาตนเอง เพิ่มศักยภาพ ประสิทธิภาพ และประสิทธิผลให้เกิดผลลัพธ์สูงสุดในการดำเนินงานต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนบางบ่อ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของครูที่มีต่อสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนบางบ่อ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 จำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษา ตำแหน่งและประสบการณ์การทำงาน

สมมติฐานการวิจัย

การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานของการวิจัยไว้ดังนี้

1. ครูที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจของครูที่มีต่อสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนบางบ่อ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 ที่แตกต่างกัน
2. ครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีความพึงพอใจของครูที่มีต่อสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนบางบ่อ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 ที่แตกต่างกัน
3. ครูที่มีตำแหน่งต่างกันมีความพึงพอใจของครูที่มีต่อสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนบางบ่อ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 ที่แตกต่างกัน
4. ครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีความพึงพอใจของครูที่มีต่อสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนบางบ่อ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 ที่แตกต่างกัน

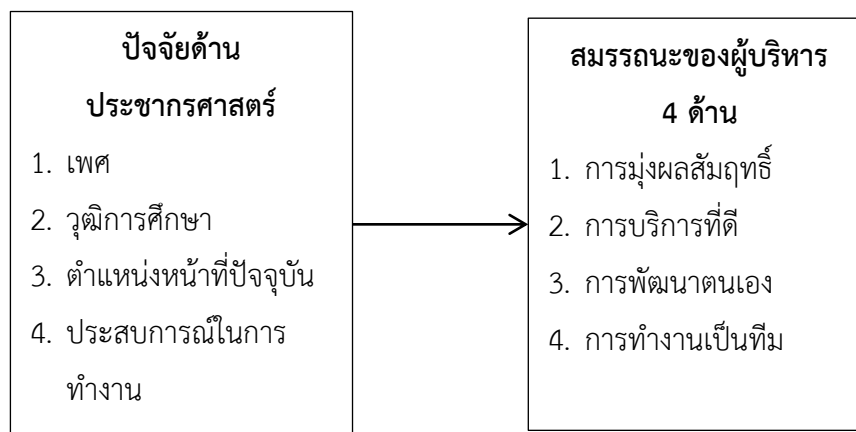
แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

1. บริบทของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ
3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษา

4. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสมรรถนะ
5. สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาตามเกณฑ์การประเมินของคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) ประกอบด้วย สมรรถนะหลัก
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

เป็นการอธิบายวิธีดำเนินการวิจัยประกอบด้วยหัวข้อดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร ได้แก่ ครูกลุ่มโรงเรียนบางบ่อ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 จำนวน 18 โรงเรียน จำนวน 239 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูกลุ่มโรงเรียนบางบ่อ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการเขต 2 ซึ่งได้จากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970: 608) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 148 คน โดยวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) แล้วนำไปสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้สมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มโรงเรียนบางบ่อ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของครูที่มีต่อสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มโรงเรียนบางบ่อ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ 2) ด้านการบริการที่ดี 3) ด้านการพัฒนาตนเอง 4) ด้านการทำงานเป็นทีม แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert, 1967: 247)

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยวิธีตอบแบบสอบถามโดยใช้ Google Form ซึ่งมีขั้นตอนในการดำเนินงานดังนี้

1. ผู้วิจัยติดต่อคณะบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครสุวรรณภูมิ เพื่อขอหนังสือขอความร่วมมือจากผู้อำนวยการในกลุ่มโรงเรียนบางบ่อ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 เพื่อขอเก็บข้อมูลจากครู และขอนัดวัน เวลาในการเก็บข้อมูล
2. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามโดยใช้ Google Form จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนแบบสอบถามทั้งหมด ใช้เวลาในการเก็บแบบสอบถาม ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2565 ถึง 9 มกราคม 2566

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาพิจารณาและตรวจสอบความสมบูรณ์ในการตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถามและประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ การวิเคราะห์ข้อมูลดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. นำคะแนนที่ได้จัดพิมพ์ลงเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อเตรียมการวิเคราะห์ข้อมูลโดยโปรแกรมสำเร็จรูป
2. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างโดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)
3. วิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของครูที่มีต่อสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มโรงเรียนบางบ่อ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แล้วแปลความหมายของคะแนนความพึงพอใจของครูอยู่ในระดับใด โดยหาค่าเฉลี่ยของคะแนนเป็นตัวชี้วัด ซึ่งกำหนดเกณฑ์โดยอาศัยแนวคิดตามแบบของลิเคิร์ต (Likert, 1967: 247)
4. วิเคราะห์ข้อมูลและเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีต่อสมรรถนะหลักของ
5. ผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนบางบ่อ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 จำแนกตาม เพศ วุฒิการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน ประสิทธิภาพในการสอน ใช้สถิติทดสอบที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One

Way Analysis- of Variance) จำแนกตามอายุ และประสบการณ์ทำงานโดย เมื่อพบความแตกต่าง
กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติใช้การสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD (Least Significant Difference)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติพื้นฐาน ประกอบด้วย ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน (Standard Deviation: SD)

สถิติทดสอบสมมติฐาน ประกอบด้วย สถิติทดสอบที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวน
ทางเดียว (One Way Analysis of Variance)

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีต่อสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่ม
โรงเรียนบางบ่อ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2
จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้าน

(n=148)

ความพึงพอใจของครูที่มีต่อสมรรถนะหลัก ของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนบาง บ่อ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 จำแนก ตามเพศ	ชาย (n = 57)		หญิง (n = 91)		t	P
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD		
1. ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์	4.21	0.31	4.16	0.41	.863	.057
2. ด้านการบริการที่ดี	4.19	0.34	4.21	0.39	-.358	.397
3. ด้านการพัฒนาตนเอง	4.23	0.38	4.22	0.45	.132	.574
4. ด้านการทำงานเป็นทีม	4.26	0.31	4.28	0.41	-.290	.072
รวม	4.22	0.29	4.22	0.37	.096	.183

เมื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีต่อสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่ม
โรงเรียนบางบ่อ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 จำแนกตามเพศ
โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีต่อสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนบางบ่อ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 จำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยรวมและรายด้าน

(n=148)

ความพึงพอใจของครูที่มีต่อสมรรถนะหลัก ของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนบาง บ่อ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2	วุฒิการศึกษา				t	P
	ปริญญาตรีหรือ เทียบเท่า (n = 83)		สูงกว่าปริญญาตรี (n = 65)			
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD		
1. ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์	4.20	0.43	4.16	0.28	.673*	.003
2. ด้านการบริการที่ดี	4.21	0.42	4.20	0.29	.139*	.003
3. ด้านการพัฒนาตนเอง	4.23	0.47	4.21	0.35	.293	.080
4. ด้านการทำงานเป็นทีม	4.28	0.42	4.27	0.31	.058*	.025
รวม	4.23	0.40	4.21	0.26	.324*	.003

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีต่อสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนบางบ่อ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 จำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านการพัฒนาตนเอง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของครูที่มีต่อสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนบางบ่อ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 จำแนกตามตำแหน่ง โดยรวมและรายด้าน

(n=148)

ความพึงพอใจของครูที่มีต่อสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนบางบ่อ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2	ครูผู้ช่วย (n = 36)		ตำแหน่ง ครู คศ.1 (n = 73)		ครูวิทยฐานะ (n = 39)		รวม	
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD
1. ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์	4.27	0.39	4.13	0.37	4.19	0.36	4.18	0.37
2. ด้านการบริการที่ดี	4.28	0.39	4.15	0.38	4.25	0.31	4.21	0.37
3. ด้านการพัฒนาตนเอง	4.32	0.39	4.13	0.45	4.30	0.39	4.22	0.42
4. ด้านการทำงานเป็นทีม	4.37	0.38	4.20	0.38	4.32	0.34	4.27	0.37
รวม	4.31	0.36	4.15	0.35	4.26	0.29	4.22	0.34

จากตารางที่ 3 พบว่า ความพึงพอใจของครูที่มีต่อสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนบางบ่อ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 จำแนกตามตำแหน่ง ครูผู้ช่วย ครู คศ.1 ครูวิทยฐานะ มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.15$, $SD=0.35-4.31$, $SD=0.36$) และครูผู้ช่วย มีค่าเฉลี่ยโดยรวมสูงสุด ($\bar{x}=4.31$, $SD=0.36$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยความพึงพอใจของครูที่มีต่อสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนบางบ่อ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับแรก คือ ด้านการทำงานเป็นทีม ($\bar{x}=4.37$, $SD=0.38$) รองลงมาด้านการพัฒนาตนเอง ($\bar{x}=4.32$, $SD=0.39$)

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีต่อสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนบางบ่อ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 ด้านการพัฒนาตนเอง จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน โดยรวมและรายด้าน

n = 148

ความพึงพอใจของครูที่มีต่อ สมรรถนะหลักของผู้บริหาร สถานศึกษากลุ่มโรงเรียนบางบ่อ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 ด้านการพัฒนาตนเอง	ประสบการณ์การทำงาน							
	ไม่เกิน 5 ปี (n = 63)		ระหว่าง 5-10 ปี(n = 52)		10 ปีขึ้นไป (n = 33)		รวม	
	x	SD	x	SD	x	SD	x	SD
1. ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์	4.23	0.40	4.15	0.34	4.15	0.36	4.18	0.37
2. ด้านการบริการที่ดี	4.21	0.40	4.18	0.37	4.23	0.30	4.21	0.37
3. ด้านการพัฒนาตนเอง	4.24	0.47	4.15	0.38	4.29	0.40	4.22	0.42
4. ด้านการทำงานเป็นทีม	4.29	0.41	4.22	0.35	4.33	0.33	4.27	0.37
รวม	4.24	0.39	4.18	0.33	4.25	0.28	4.22	0.34

จากตารางที่ 4 พบว่า ความพึงพอใจของครูที่มีต่อสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนบางบ่อ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 จำแนกตาม ประสบการณ์การทำงาน ไม่เกิน 5 ปี ระหว่าง 5-10 ปี และ 10 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยโดยรวม อยู่ใน ระดับมาก ($\bar{x}=4.18$, $SD=0.33-4.25$, $SD=0.28$) ครูที่มีประสบการณ์การทำงาน 10 ปีขึ้นไป มี ค่าเฉลี่ยโดยรวมสูงสุด ($\bar{x}=4.25$, $SD=0.28$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ใน ระดับมาก โดยความพึงพอใจของครูที่มีต่อสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนบาง บ่อ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับ แรก คือ ด้านการทำงานเป็นทีม ($\bar{x}=4.33$, $SD=0.33$) รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาตนเอง ($\bar{x}=4.29$, $SD=0.40$)

สรุปผลการวิจัย

1. ความพึงพอใจของครูที่มีต่อสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียน บางบ่อ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 จำแนกตามเพศ โดยรวม และรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2. ความพึงพอใจของครูที่มีต่อสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนบางบ่อ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 จำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยรวม และรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาตนเอง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ความพึงพอใจของครูที่มีต่อสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนบางบ่อ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 จำแนกตามตำแหน่ง โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาตนเอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ความพึงพอใจของครูที่มีต่อสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนบางบ่อ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

จากการศึกษา เรื่อง ความพึงพอใจของครูที่มีต่อสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนบางบ่อ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการเขต 2

1. ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของครูที่มีต่อสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนบางบ่อ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 โดยรวม อยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องจาก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 ได้ตระหนักถึงสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษาว่าเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้เกิดคุณภาพทางการศึกษา จึงได้มีการอบรมสัมมนาผู้บริหารโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ ทำให้ผู้บริหารโรงเรียนมีสมรรถนะหลักในการปฏิบัติงานที่จะส่งผลสู่การบริหารที่มีประสิทธิภาพประสิทธิผลของโรงเรียนสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิมลรัตน์ ศรีสำออง (2558: 80) ได้ศึกษาเรื่อง สมรรถนะหลักทางการบริหารสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอนาแก จังหวัดนครพนม ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะหลักทางการบริหารสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอนาแก จังหวัดนครพนม โดยรวม อยู่ในระดับมาก

2. เปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีต่อสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนบางบ่อ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 จำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษา ตำแหน่งและประสบการณ์การทำงาน สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1) ความพึงพอใจของครูที่มีต่อสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนบางบ่อ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 จำแนกตามเพศ โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่อง จาก

ในปัจจุบันเพศชายหรือเพศหญิงต่างมีศักยภาพไม่แตกต่างกัน อีกทั้งบุคคลผู้ที่จะมาเป็นผู้บริหารสถานศึกษานั้น ต้องผ่านการคัดเลือกจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้ได้มาซึ่งผู้ที่มีความรู้ความสามารถ ความเหมาะสมทั้งด้านคุณวุฒิวิวุฒิมีประสบการณ์ในการบริหารสถานศึกษาและมีภาวะผู้นำสูง ผ่านขั้นตอนการอบรมต่าง ๆ เพื่อพัฒนาตนเองให้มีองค์ความรู้เพียงพอที่จะบริหารสถานศึกษาได้รวมไปถึงการประเมินผู้บริหารสถานศึกษา จากเหตุผลเหล่านี้ จึงทำให้ผู้บริหารสถานศึกษาทั้งเพศชายและเพศหญิง มีความพึงพอใจของครูที่มีต่อสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษาไม่แตกต่างกัน

2) ความพึงพอใจของครูที่มีต่อสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนบางบ่อ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 จำแนกตามวุฒิการศึกษาโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจาก ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี เข้าใจถึงสมรรถนะของผู้บริหารมากกว่าครูที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี ได้เห็นกระบวนการทำงาน การแสดงถึงทัศนคติ ค่านิยมและเจตคติที่เหมาะสมในการบริหารสถานศึกษา สามารถเสนอความคิดเห็นของตนให้ผู้อื่นรับทราบได้อย่างชัดเจน การจัดบุคลากรให้เหมาะสมกับงานที่รับผิดชอบ การพัฒนาครูและบุคลากรสถานศึกษาให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพได้

3) ความพึงพอใจของครูที่มีต่อสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนบางบ่อ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 จำแนกตามตำแหน่ง โดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษาที่มีตำแหน่งแตกต่างกันได้รับการพัฒนา การบริหารงานและนโยบายจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในรูปแบบเดียวกัน มีการพัฒนาด้านความคิด การมีส่วนร่วม จึงให้ผู้บริหารสถานศึกษาประพฤติปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับบทบาทหน้าที่

4) ความพึงพอใจของครูที่มีต่อสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนบางบ่อ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน โดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษาที่มีความสามารถรวบรวมข้อมูลที่เป็นประโยชน์มาประกอบการตัดสินใจในการทำงาน กำหนดวิสัยทัศน์ มีความทันสมัยและมีความสร้างสรรค์อยู่บนพื้นฐานของความเป็นไปได้ และส่งเสริมหลักการทำงานแบบ มีส่วนร่วมของบุคลากรในการวางแผนพัฒนาสถานศึกษา มีกระบวนการวางแผนการปฏิบัติงาน และมีการกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จของงานอย่างชัดเจน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. จากผลการศึกษา เรื่อง ความพึงพอใจของครูที่มีต่อสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนบางบ่อ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 พบว่า ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับสุดท้าย ผู้บริหารสถานศึกษาควรนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานของครูเพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมาย ส่งเสริมให้ครูนำเทคโนโลยีสารสนเทศ นวัตกรรมมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ และมีความรู้ความเข้าใจเรื่องการวางแผนการปฏิบัติงานในด้านต่าง ๆ โดยยึดตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

2. จากผลการศึกษา เรื่อง ความพึงพอใจของครูที่มีต่อสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนบางบ่อ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 พบว่า ด้านการบริการที่ดี มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับที่ 2 รองจากสุดท้าย ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการศึกษาความต้องการของผู้รับบริการและให้คำแนะนำอย่างเป็นกัลยาณมิตร ให้บริการด้วยอัธยาศัยไมตรีอันดี จนทำให้เกิดความพึงพอใจของผู้รับบริการ รับฟังข้อข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะจากผู้รับบริการ

3. จากผลการศึกษา เรื่อง ความพึงพอใจของครูที่มีต่อสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนบางบ่อ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 พบว่า ด้านการพัฒนาตนเอง มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับที่ 3 รองจากสุดท้าย ผู้บริหารสถานศึกษาควรวิเคราะห์ จุดเด่น จุดด้อยของตนเองอย่างถูกต้อง มีการวิเคราะห์และสังเคราะห์องค์ความรู้เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนางาน ทั้ง 4 งานในโรงเรียน มีการยกย่องชื่นชมบุคลากรอย่างสร้างสรรค์ตลอดจนสร้างขวัญและกำลังใจให้บุคลากรในการปฏิบัติงาน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นของสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอื่นทั่วประเทศ เพื่อนำข้อมูลให้หน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการพัฒนาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา ไปพัฒนาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาทั่วประเทศในรูปแบบเดียวกัน

2. ควรศึกษาเปรียบเทียบสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูเพื่อพัฒนาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่เหมาะสมต่อการบริหารสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

3. ควรมีการทำวิจัยเชิงคุณภาพ เรื่อง แนวทางการพัฒนายกระดับสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนบางบ่อ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 และสังกัดอื่น ๆ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่2) พ.ศ.2545 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่3) พ.ศ. 2553**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ).
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2. (2565). **รายงานผลการพัฒนาตนเองประจำปี 2565**. สมุทรปราการ: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา. (2556). **คู่มือการพัฒนาข้าราชการตามสมรรถนะหลัก**. กรุงเทพฯ: แอร์บอร์น พรินต์.
- Krejcie, R. V., and Morgan D. W. (1970). *Determining sample size for research activities*. *Journal of Educational and Psychological Measurement*.

ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนอำเภอ
บางน้ำเปรี้ยว 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1
Teacher's Satisfaction towards the Administration of School
Administrators Bang Nam Prio District School Group 4 Chachoengsao
Primary Educational Service Area Office 1

ภาชิต มียิ้ม¹, กัมปนาท วัชรธนาคม²

¹⁻²หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครสุวรรณภูมิ, E-mail: pasitmeeyim@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนอำเภอบางน้ำเปรี้ยว 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 2) เพื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนอำเภอบางน้ำเปรี้ยว 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 โดยจำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษา อายุ และประสบการณ์การทำงาน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูกลุ่มโรงเรียนอำเภอบางน้ำเปรี้ยว 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 จำนวน 136 คน ด้วยวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วน แล้วนำไปสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับที่ระดับ 0.97 วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการวิจัย พบว่า 1) ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนอำเภอบางน้ำเปรี้ยว 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ค่าเฉลี่ยเป็นอันดับแรก คือ ด้านการบริหารงานทั่วไป รองลงมา คือ ด้านการบริหารงานงบประมาณ และด้านที่อยู่ในอันดับสุดท้าย คือ ด้านการบริหารงานบุคคล 2) ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนอำเภอบางน้ำเปรี้ยว 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 พบว่า ครูที่มีเพศและวุฒิการศึกษาต่างกันมีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน ครูที่มีอายุและประสบการณ์การทำงานต่างกันมีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ความพึงพอใจของครู, การบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา

Abstract

The purposes of this research were 1) to study teacher's satisfaction towards the administration of school administrators Bang Nam Piao district school group 4 Chachoengsao primary educational service area office 1. 2) to compare teacher's satisfaction towards the administration of school administrators Bang Nam Piao district school group 4 Chachoengsao primary educational service area office 1 by gender, age, education and work experience. The sample of this research were teachers of Bang Nam Piao district school group 4 Chachoengsao primary educational service area office 1, 136 people. with proportional stratified random sampling method and then taken for simple sampling. The instruments used in the study was a 5 – level rating scale questionnaire with the reliability of the whole edition at the level.97. The data were analyzed by using frequency, percentage, mean and standard deviation, t-test, and One Way Analysis of Variance.

The results were as follows 1) Teacher's satisfaction towards the administration of school administrators Bang Nam Piao district school group 4 Chachoengsao primary educational service area office 1 Overall an a high level. When considering each aspect, It was found that the first average was general administration, followed by budget management. And the aspect that ranks last is personnel management. 2) Teacher's satisfaction towards the administration of school administrators Bang Nam Piao district school group 4 Chachoengsao primary educational service area office 1 found that Teachers different of genders and educational backgrounds Satisfaction is no different. Teachers with different ages and working experiences have different satisfaction levels at the .05 level.

Keywords: teacher's satisfaction, administration of school administrators

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 และ (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2562 เป็นกฎหมายการศึกษาที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อระบบการศึกษาของประเทศไทย เนื่องจากเป็นกฎหมายที่นำไปสู่การปฏิรูปการศึกษา ทั้งในด้านการปฏิรูปโครงสร้างหน่วยงานทางการศึกษา แนวทางการจัดการศึกษา และปฏิรูประบบการประกันคุณภาพ

การศึกษา โดยเน้นการกระจายอำนาจการจัดการศึกษาและการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการจัดการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติระเบียบการบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 ที่กำหนดโครงสร้างและระบบการบริหารและจัดการศึกษา โดยให้สถานศึกษาฐานที่เป็นโรงเรียนมีฐานะเป็นนิติบุคคล (กระทรวงศึกษาธิการ, 2562: 20) โดยมีจุดมุ่งหมายให้เกิดประสิทธิภาพของการบริหารจัดการศึกษา ก่อให้เกิดผลดีต่อการกระจายอำนาจและการกระจายโอกาสทางการศึกษา

อีกทั้งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ยังได้กำหนดทิศทางการบริหารจัดการไว้ใน มาตรา 39 โดยให้กระทรวงกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาในด้านการบริหารงานวิชาการการบริหาร งบประมาณ การบริหารงานบุคคลและการบริหารทั่วไปไปยังคณะกรรมการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและคณะกรรมการสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2553: 14) สถานศึกษาจึงมีอำนาจหน้าที่ และมีความรับผิดชอบในการบริหารงานทั้งในด้านบริหารทั่วไป การบริหารวิชาการ บริหารงานบุคคล และการบริหารงบประมาณ เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ด้านการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ ก่อให้เกิดการพัฒนาให้นักเรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติ ให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งทางด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทย และเป็นพลเมืองโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน มีเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อการประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยหลักสูตรมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 4) โดยมีโรงเรียนเป็นสถาบันทางการศึกษาที่จะต้องดำเนินการด้านการศึกษาให้กับนักเรียน มีผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้บริหารจัดการ คอยกำกับ ติดตาม และดูแลการดำเนินการด้วยการกำหนดนโยบาย เป้าหมาย หลักการของโรงเรียน ร่วมกับองค์คณะบุคคลที่เกี่ยวข้องแล้วนำไปปฏิบัติให้เป็นรูปธรรม ซึ่งทุกฝ่ายจะต้องพยายามที่จะดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องของการจัดการศึกษาหลาย ๆ ประการ ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ ความพยายามที่จะดำเนินการทุกอย่างที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาโดยให้เกิดผลผลิตคือ นักเรียนที่มีคุณภาพในที่สุด

บทบาทของผู้บริหารการศึกษา เป็นสิ่งสำคัญต่อความสำเร็จของการบริหารหน่วยงานทางการศึกษาและสถานศึกษา เป็นสิ่งที่สังคมคาดหวังต่อการแสดงบทบาทให้เหมาะสมกับตำแหน่งของผู้บริหารการศึกษาในระดับต่าง ๆ ซึ่งแต่ละระดับจะมีบทบาทแตกต่างกันตามสถานภาพของแต่ละตำแหน่ง อย่างไรก็ตามบทบาทของผู้บริหารจะมีความเกี่ยวพันกันกับภารกิจของหน่วยงาน (ภารดี อนันต์นาวิ, 2557: 260) กระบวนการจัดการศึกษาจะประสบความสำเร็จได้นั้น ย่อมต้องการผู้บริหาร

ที่มีคุณภาพ มีทักษะที่เหมาะสม ดังนั้นในกระบวนการจัดการศึกษาที่ดีของผู้บริหารจำเป็นต้องอาศัยความกล้าหาญในการตัดสินใจที่รวดเร็วถูกต้อง และมีประสิทธิภาพ (Robbins, 2001: 3)

การบริหารสถานศึกษาเพื่อให้นักเรียนมีคุณภาพเป็นเป้าหมายที่สำคัญที่สุดของการบริหารโรงเรียนโดยการบริหารเพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าวนี้ สามารถที่จะดำเนินการได้หลายแนวทาง ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับผู้บริหารสถานศึกษา กล่าวคือการบริหารโรงเรียนไม่มีสูตรสำเร็จที่ผู้บริหารคนใดจะนำไปใช้และก่อให้เกิดผลสำเร็จในลักษณะเดียวกัน เพราะการบริหารงานสู่ความสำเร็จจะต้องเป็นไปในลักษณะบูรณาการทั้งแนวคิดทฤษฎีหลักการบริหาร ประสบการณ์และคุณลักษณะของผู้บริหาร การดำเนินการจัดการศึกษาในสถานศึกษาทุกแห่งจะสัมฤทธิ์ผลดังเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้มากน้อยเพียงใด ผู้บริหารสถานศึกษาคือปัจจัยที่สำคัญที่สุดในความสำเร็จ เนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษาคือผู้ที่ทำหน้าที่บริหารบุคลากร หรือผู้นำ ซึ่งทำหน้าที่วางแผน จัดองค์กร ควบคุมดูแล และจูงใจหรือนำผู้ใต้บังคับบัญชาให้ทำงานลุล่วงตามเป้าหมาย ประสิทธิภาพขององค์กรจึงขึ้นอยู่กับพฤติกรรมของผู้นำหรือผู้บริหารสถานศึกษาแต่ละคน ในการที่จะสามารถจูงใจให้บุคลากรในหน่วยงานปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพได้มากน้อยเพียงใด (พิมพ์ลักษณ์ จันทวงศ์, 2557: 81)

โดยการบริหารจัดการจะต้องครอบคลุมงานทั้ง 4 ด้าน ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลรวมไปถึงบรรลุวัตถุประสงค์สูงสุดในการบริหารสถานศึกษา ซึ่งบุคลากรในโรงเรียนมีหน้าที่ในการปฏิบัติให้โรงเรียนเกิดการพัฒนาเข้าสู่มาตรฐานการปฏิบัติงานโรงเรียนมัธยมศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ โดยมีขอบข่ายงาน ได้แก่ 1) ด้านการบริหารวิชาการ จัดให้มีการวางแผนงานวิชาการ จัดทำโครงสร้างหลักสูตรและสาระต่าง ๆ โดยพยายามบูรณาการเนื้อหาสาระทั้งในกลุ่มสาระการเรียนรู้เดียวกันและระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ตามความเหมาะสม การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ วัตถุประสงค์ผลการเรียนรู้ แผนแนวการศึกษา รวมถึงประเมินผลการดำเนินงานวิชาการ 2) ด้านการบริหารงานงบประมาณ มีหน้าที่บริหารงบประมาณของโรงเรียนการกำกับดูแลการดำเนินงานด้านการเงิน การบัญชี จัดทำแผนการใช้จ่ายเงินตามแผนปฏิบัติการ มีการกำกับดูแลตรวจสอบพัสดุประจำปี และส่งเสริมการใช้จ่ายพัสดุและสินทรัพย์ของโรงเรียนให้เกิดประโยชน์สูงสุด 3) ด้านการบริหารงานบุคคล เป็นภารกิจสำคัญที่มุ่งส่งเสริมให้โรงเรียน สามารถปฏิบัติงานเพื่อตอบสนองภารกิจของโรงเรียน เพื่อดำเนินการด้านการบริหารงานบุคคลให้เกิดความคล่องตัว อิสระภายใต้กฎหมาย ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนา มีความรู้ความสามารถ มีขวัญและกำลังใจ ได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติมีความมั่นคงและก้าวหน้าในวิชาชีพ และ 4) ด้านการบริหารงานทั่วไป มีหน้าที่บริหารจัดการในด้านอาคารสถานที่ งานสารสนเทศ และดูแลความเป็นระเบียบเรียบร้อยทั่วไปภายในโรงเรียน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อโรงเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2560: 12-64)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 ประกอบด้วยสถานศึกษาในสังกัดอำเภอเมืองฉะเชิงเทรา อำเภอบางน้ำเปรี้ยว อำเภอบางปะกง และอำเภอบ้านโพธิ์ โดยใช้สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด (เดิม) เป็นที่ทำการ โดยกลุ่มโรงเรียนอำเภอบางน้ำเปรี้ยว 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 มีจำนวน 12 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนตลาดคลอง 16 โรงเรียนสุเหร่าดาดูนาอิม โรงเรียนสุเหร่าปากคลอง 20 โรงเรียนสุเหร่าคลอง 19 โรงเรียนสุเหร่าแคราย โรงเรียนบ้านปลายคลอง 20 โรงเรียนสะแกโคตประชาสรรค์ โรงเรียนปากคลองบางขนาก โรงเรียนวัดประชาบำรุง โรงเรียนวัดเกตุสโมสร โรงเรียนวัดคลอง 18 และโรงเรียนสิทธิสุนทรอุทิศ จากการดำเนินงานที่ผ่านมา พบว่า การปฏิบัติหน้าที่ของครูและผู้บริหารโรงเรียนก่อให้เกิดปัญหาและอุปสรรคในการบริหารโรงเรียนกลุ่มโรงเรียนอำเภอบางน้ำเปรี้ยว 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 เช่น ปัญหาการจัดการเรียนการสอน ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องหลักสูตร สื่อการเรียนการสอน การเพิ่มพูนความรู้โดยการอบรมสัมมนาเพื่อพัฒนางานในหน้าที่ มีอัตราการย้ายโรงเรียนของครูผู้สอนในอัตราส่วนที่ค่อนข้างสูง จนเป็นสาเหตุให้เกิดการปรับเปลี่ยนและโยกย้ายการปฏิบัติงานแทนครูที่ย้ายออกไปอยู่เสมอ รวมทั้งผู้บริหารยังมอบหมายงานไม่ตรงกับความสามารถของครู ดังนั้น ผู้บริหารควรหาแนวทางในการบริหารจัดการโรงเรียนให้เกิดความชัดเจนในขอบข่ายแต่ละฝ่าย เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของโรงเรียนอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1, 2564: 11) สอดคล้องกับ (ศุญย์ ประสานงานทางการศึกษาอำเภอนินขาม, 2560 : 8) ปรากฏว่ายังมีครูที่ทำหน้าที่ในการสอนขอโยกย้ายไปปฏิบัติหน้าที่ทั้งภายในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท และย้ายออกนอกเขตพื้นที่หรือลาออกในแต่ละปีการศึกษา ซึ่งส่งผลให้การปฏิบัติงานตามนโยบายและด้านการสอนมีประสิทธิภาพลดลง ซึ่งมีผลต่อการปฏิบัติหน้าที่และการจัดการเรียนการสอนส่งผลต่อครูที่รับผิดชอบงานในภายหลัง

จากความเป็นมาและสภาพปัญหาต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษา ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนอำเภอบางน้ำเปรี้ยว 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงการบริหารการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียน เพื่อความพึงพอใจของครูที่ได้ปฏิบัติงานต่าง ๆ บรรลุจุดมุ่งหมายอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพื่อให้งานดำเนินไปอย่างราบรื่นบรรลุผลสำเร็จเพื่อความสุขในการปฏิบัติงานของครูและเพื่อชื่อเสียงของโรงเรียนให้เป็นที่พึงพอใจของชุมชน และการพัฒนาการจัดการศึกษาต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

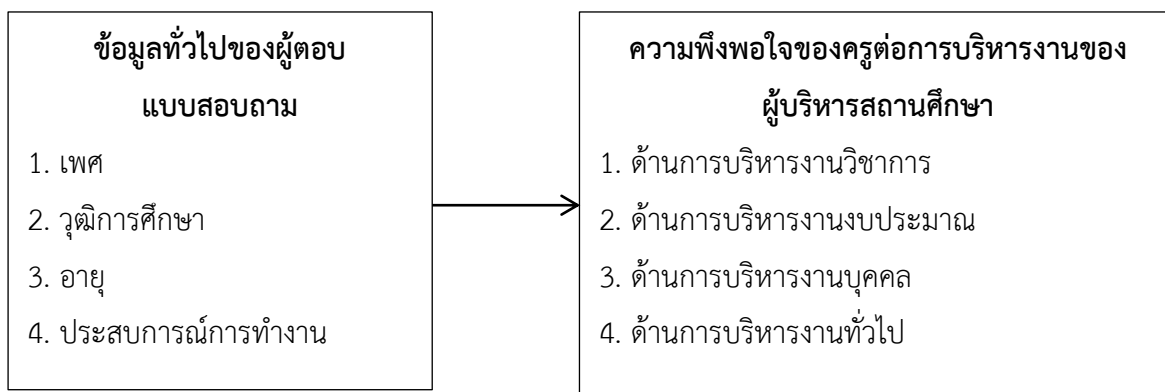
1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนอำเภอบางน้ำเปรี้ยว 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนอำเภอบางน้ำเปรี้ยว 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 จำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษา อายุ และประสบการณ์การทำงาน

สมมติฐานการวิจัย

1. ครูที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนอำเภอบางน้ำเปรี้ยว 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 แตกต่างกัน
2. ครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนอำเภอบางน้ำเปรี้ยว 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 แตกต่างกัน
3. ครูที่มีอายุต่างกันมีความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนอำเภอบางน้ำเปรี้ยว 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 แตกต่างกัน
4. ครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนอำเภอบางน้ำเปรี้ยว 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 แตกต่างกัน

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนอำเภอบางน้ำเปรี้ยว 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 จำนวน 4 ด้าน จากคู่มือการบริหารสถานศึกษาที่เป็นนิติบุคคล (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546: 35) คือ 1. ด้านการบริหารงานวิชาการ 2. ด้านการบริหารงานงบประมาณ 3. ด้านการบริหารงานบุคคล 4. ด้านการบริหารงานทั่วไป

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1. ประชากร ได้แก่ ครูกลุ่มโรงเรียนอำเภอบางน้ำเปรี้ยว 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 จำนวน 201 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูกลุ่มโรงเรียนอำเภอบางน้ำเปรี้ยว 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง จากตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 : 608) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 136 คน ด้วยวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) แล้วนำไปสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้กรอบแนวคิดความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนอำเภอบางน้ำเปรี้ยว 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มโรงเรียนอำเภอบางน้ำเปรี้ยว 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารงานวิชาการ ด้านการบริหารงานงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และ ด้านการบริหารงานทั่วไป แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert, 1967: 247) กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

5 หมายถึง ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด

- 4 หมายถึง ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา
อยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา
อยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา
อยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา
อยู่ในระดับน้อยที่สุด

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวกับความพึงพอใจของครูต่อ
การบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา แล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์เพื่อกำหนดเป็น
กรอบในการสร้างเครื่องมือการวิจัย
2. กำหนดวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดในการวิจัย
3. กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะเพื่อสร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ
4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อขอคำแนะนำตรวจสอบ
ความถูกต้อง ปรับปรุงแก้ไขให้ตรงกับข้อบ่งชี้และเนื้อหาที่กำหนดให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น
5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษา จำนวน 3 ท่าน
ให้พิจารณาความสมบูรณ์ ความถูกต้อง และตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC : index of
item objective congruence) คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ .50 ขึ้นไป (บุญชม ศรีสะอาด,
2554 : 50-100) ซึ่งให้ระดับความคิดเห็นในแบบสอบถามแต่ละข้อ
6. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับครูในโรงเรียนเครือข่ายที่
36 สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง การหาค่าความเชื่อมั่น(Reliability)
โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Coefficient Alpha) ของครอนบาค (Cronbach, 1990 : 202-
204) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เท่ากับ .97

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิเคราะห์ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงาน
ของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนอำเภอบางน้ำเปรี้ยว 4 สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 โดยรวมและรายด้าน

(n=136)

การบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา	\bar{X}	SD	ความพึงพอใจ	อันดับ
1. ด้านการบริหารงานวิชาการ	4.41	0.53	มาก	3
2. ด้านการบริหารงานงบประมาณ	4.44	0.55	มาก	2
3. ด้านการบริหารงานบุคคล	4.32	0.61	มาก	4
4. ด้านการบริหารงานทั่วไป	4.47	0.55	มาก	1
รวม	4.41	0.50	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่ม
โรงเรียนอำเภอบางน้ำเปรี้ยว 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 โดยรวม
อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.41$, $SD=0.50$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความพึงพอใจของครูต่อการ
บริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยเป็นอันดับแรก คือ
ด้านการบริหารงานทั่วไป ($\bar{x}=4.47$, $SD=0.55$) รองลงมา คือ ด้านการบริหารงานงบประมาณ ($\bar{x}=$
4.44, $SD=0.55$) และด้านที่อยู่ในอันดับสุดท้าย คือ ด้านการบริหารงานบุคคล ($\bar{x}=4.32$, $SD=0.61$)

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่ม
โรงเรียนอำเภอบางน้ำเปรี้ยว 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1
จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้าน

(n=136)

ความพึงพอใจของครูต่อการ บริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนอำเภอบางน้ำเปรี้ยว 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1	เพศ				t	P
	ชาย (n=41)		หญิง (n=95)			
	x	SD	x	SD		
1. ด้านการบริหารงานวิชาการ	4.37	0.55	4.43	0.52	-.551	.876
2. ด้านการบริหารงานงบประมาณ	4.39	0.54	4.46	0.56	-.703	.489
3. ด้านการบริหารงานบุคคล	4.23	0.57	4.37	0.62	-1.231	.482
4. ด้านการบริหารงานทั่วไป	4.39	0.56	4.50	0.55	-1.067	.720
รวม	4.34	0.50	4.44	0.50	-1.003	.775

จากตารางที่ 2 พบว่า ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนอำเภอบางน้ำเปรี้ยว 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 จำแนกตามเพศ มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.34$, $SD=0.50-4.44$, $SD=0.50$) ครูเพศชายมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}=4.34$, $SD=0.50$) และครูเพศหญิงมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}=4.44$, $SD=0.50$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากและมากที่สุด โดยความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนอำเภอบางน้ำเปรี้ยว 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับแรก คือ ด้านการบริหารงานทั่วไป ($\bar{x}=4.50$, $SD=0.55$) รองลงมาคือ ด้านการบริหารงานงบประมาณ ($\bar{x}=4.46$, $SD=0.56$)

เมื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนอำเภอบางน้ำเปรี้ยว 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนอำเภอบางน้ำเปรี้ยว 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 จำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยรวมและรายด้าน

(n=136)

ความพึงพอใจของครูต่อการ บริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนอำเภอบางน้ำเปรี้ยว 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1	วุฒิการศึกษา				t	P
	ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า (n=102)		สูงกว่าปริญญาตรี (n=34)			
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD		
1. ด้านการบริหารงานวิชาการ	4.40	0.55	4.45	0.45	-.447	.199
2. ด้านการบริหารงานงบประมาณ	4.45	0.57	4.40	0.49	.452	.404
3. ด้านการบริหารงานบุคคล	4.31	0.62	4.37	0.58	-.517	.641
4. ด้านการบริหารงานทั่วไป	4.43	0.58	4.57	0.45	-1.234	.065
รวม	4.40	0.52	4.45	0.43	-.488	.165

จากตารางที่ 3 พบว่า ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนอำเภอบางน้ำเปรี้ยว 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 จำแนกตามวุฒิการศึกษา มีค่าเฉลี่ยโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.40$, $SD=0.52-4.45$, $SD=0.43$) ครูที่มีวุฒิ

การศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}=4.40, SD=0.52$) และครูที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}=4.45, SD=0.43$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากและมากที่สุด โดยความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนอำเภอบางน้ำเปรี้ยว 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับแรก คือ ด้านการบริหารงานทั่วไป ($\bar{x}=4.57, SD=0.45$) รองลงมาคือ ด้านการบริหารงานวิชาการ ($\bar{x}=4.45, SD=0.45$)

เมื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนอำเภอบางน้ำเปรี้ยว 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 จำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนอำเภอบางน้ำเปรี้ยว 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 จำแนกตามอายุ โดยรวมและรายด้าน

(n=136)

ความพึงพอใจของครูต่อการ บริหารงานของผู้บริหาร สถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนอำเภอบางน้ำเปรี้ยว 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1		แหล่งความ แปรปรวน	SS	Df	MS	F	P
1. ด้านการบริหารงานวิชาการ	ระหว่างกลุ่ม	.631	2	.315	1.122	.329	
	ภายในกลุ่ม	37.360	133	.281			
	รวม	37.991	135				
2. ด้านการบริหารงาน งบประมาณ	ระหว่างกลุ่ม	2.657	2	1.328	4.503*	.013	
	ภายในกลุ่ม	39.237	133	.295			
	รวม	41.894	135				
3. ด้านการบริหารงานบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	5.428	2	2.714	8.008*	.001	
	ภายในกลุ่ม	45.074	133	.339			
	รวม	50.502	135				

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของ
ผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนอำเภอบางน้ำเปรี้ยว 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาศรีสะเกษเขต 1 จำแนกตามอายุ โดยรวมและรายด้าน

(n=136)

ความพึงพอใจของครูต่อการ บริหารงานของผู้บริหาร							
สถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนอำเภอบางน้ำเปรี้ยว 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษเขต 1	แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	P	
4. ด้านการบริหารงานทั่วไป	ระหว่างกลุ่ม	3.480	2	1.740	5.990*	.003	
	ภายในกลุ่ม	38.638	133	.291			
	รวม	42.118	135				
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	2.634	2	1.317	5.501*	.005	
	ภายในกลุ่ม	31.846	133	.239			
	รวม	34.481	135				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4 พบว่า ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนอำเภอบางน้ำเปรี้ยว 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษเขต 1 จำแนกตามอายุ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของ
ผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนอำเภอบางน้ำเปรี้ยว 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถม ศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน โดยรวมและรายด้าน

n=136

ความพึงพอใจของครูต่อการ บริหารงานของผู้บริหาร		แหล่งความ แปรปรวน	SS	Df	MS	F	P
สถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนอำเภอ บางน้ำเปรี้ยว 4 สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาศะเชิงเทรา เขต 1	ระหว่างกลุ่ม	2.069	2	1.034	3.830*	.024	
	ภายในกลุ่ม	35.922	133	.270			
	รวม	37.991	135				
1. ด้านการบริหารงานวิชาการ	ระหว่างกลุ่ม	4.556	2	2.278	8.114*	.000	
	ภายในกลุ่ม	37.338	133	.281			
	รวม	41.894	135				
2. ด้านการบริหารงาน งบประมาณ	ระหว่างกลุ่ม	6.260	2	3.130	9.410*	.000	
	ภายในกลุ่ม	44.242	133	.333			
	รวม	50.502	135				
3. ด้านการบริหารงานบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	4.677	2	2.339	8.307*	.000	
	ภายในกลุ่ม	37.441	133	.282			
	รวม	42.118	135				
4. ด้านการบริหารงานทั่วไป	ระหว่างกลุ่ม	4.010	2	2.005	8.753*	.000	
	ภายในกลุ่ม	30.470	133	.229			
	รวม	34.481	135				
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	4.010	2	2.005	8.753*	.000	
	ภายในกลุ่ม	30.470	133	.229			
	รวม	34.481	135				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 5 พบว่า ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่ม
โรงเรียนอำเภอบางน้ำเปรี้ยว 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถม ศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 จำแนก
ตามประสบการณ์การทำงาน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัย

1. ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนอำเภอบางน้ำเปรี้ยว 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.41$, $SD=0.50$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยเป็นอันดับแรก คือ ด้านการบริหารงานทั่วไป ($\bar{x}=4.47$, $SD=0.55$) รองลงมา คือ ด้านการบริหารงานงบประมาณ ($\bar{x}=4.44$, $SD=0.55$) และด้านที่อยู่ในอันดับสุดท้าย คือ ด้านการบริหารงานบุคคล ($\bar{x}=4.32$, $SD=0.61$)

2. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนอำเภอบางน้ำเปรี้ยว 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 พบว่า ครูที่มีเพศและวุฒิการศึกษาต่างกันมีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน ครูที่มีอายุและประสบการณ์การทำงานต่างกันมีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

1. ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนอำเภอบางน้ำเปรี้ยว 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 โดยรวม อยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องจาก ผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ ทักษะความเป็นผู้นำของตนเองจนสามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้ในการบริหารโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพ จนเป็นที่ยอมรับของบุคลากรภายในโรงเรียน และมีการบริหารจัดการภายในโรงเรียนด้วยการยึดหลักความเหมาะสม โดยการใช้คนให้เหมาะสมกับงานและความรู้ความสามารถของบุคลากรแต่ละคน จึงทำให้บุคลากรภายในโรงเรียนมีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานที่ดี และเกิดความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย มีผลทำให้งานบรรลุสำเร็จตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ลัดดาวัลย์ ใจไว (2558 : 65) ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารจัดการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่มโรงเรียนศรีราชา 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ชลบุรี เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารจัดการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่มโรงเรียนศรีราชา 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรีเขต 3 โดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ เมตตา ชาญฉลาด (2558 : 72) ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอสอยดาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอสอยดาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ แอนเน็ตต์ (Annette : 2013) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูและระดับความเป็นผู้นำของผู้รับบริการของผู้บริหาร

ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูและระดับความเป็นผู้นำของผู้รับบริการของผู้บริหาร เป็นบวกของความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในงานของครูกับผู้บริหาร

2. ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนอำเภอบางน้ำเปรี้ยว 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 จำแนกตามเพศ โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องจากครูอยู่ภายใต้ข้อบังคับเดียวกัน ได้รับนโยบายเดียวกัน จึงส่งผลให้ระบบการทำงานของโรงเรียนเป็นไปตามระบบและขั้นตอนที่โรงเรียนได้กำหนดไว้ และผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนอำเภอบางน้ำเปรี้ยว 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 มีการสื่อสารข้อมูลข่าวสารซึ่งกันและกันอย่างสม่ำเสมอ จึงทำให้ความพึงพอใจของครูที่มีเพศต่างกันต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนอำเภอบางน้ำเปรี้ยว 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ลัดดาวัลย์ ใจไว (2558 : 65) ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารจัดการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่มโรงเรียนศรีราชา 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ชลบุรี เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารจัดการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่มโรงเรียนศรีราชา 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 จำแนกตามเพศ โดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภัทรกร มิ่งขวัญ (2559 : 81) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานโรงเรียนขนาดเล็ก จังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 ผลการวิจัยพบว่า การศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานโรงเรียนขนาดเล็กจังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 จำแนกตามเพศ โดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนอำเภอบางน้ำเปรี้ยว 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 จำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องจากผู้บริหารโรงเรียนได้เปิดโอกาสให้ครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการพัฒนางานวิชาการของโรงเรียน ตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ โดยจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการด้านต่าง ๆ ทั้งผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้ปฏิบัติการสอนได้รับความรู้ใหม่ๆ ไปพร้อม ๆ กัน จึงเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้ครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุษราคัม ศรีประภา (2562: 67) ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียน

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 จำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิลาศิณี ครามบุตร (2564 : 60) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารสถานศึกษาในอำเภอหนองมะโมง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท ผลการวิจัยพบว่า การศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารสถานศึกษาในอำเภอหนองมะโมง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท จำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนอำเภอบางน้ำเปรี้ยว 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 จำแนกตามอายุ โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจาก ครูที่มีอายุมากกว่ามีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่าครูที่มีอายุน้อย มีความสามารถในการบริหารงาน ในด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารงานวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ และด้านการบริหารงานทั่วไปได้เป็นอย่างดี เนื่องจากผ่านการปฏิบัติหน้าที่มาเป็นเวลานาน มีความรู้และความเชี่ยวชาญแตกต่างกัน จึงทำให้มีความพอใจต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ วินัย สีสมพาน (2560 : 85) ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขยายโอกาส อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขยายโอกาส อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตามอายุ โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นารี สาขามุละ (2562 : 65) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานของโรงเรียนเอกชนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ ผลการวิจัยพบว่า การศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานของโรงเรียนเอกชนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ จำแนกตามอายุ โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนอำเภอบางน้ำเปรี้ยว 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่ต่างกันจะส่งผลให้ครูมีความคิดเห็น รวมทั้งทักษะในการปฏิบัติงานที่ต่างกัน ครูที่มีประสบการณ์มากจะสามารถแก้ไขปัญหาภายในโรงเรียนได้รวดเร็วและแม่นยำกว่าครูที่มีประสบการณ์น้อย ซึ่งทั้งหมดส่งผลให้ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนอำเภอบางน้ำเปรี้ยว 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของชัยดำรงค์ สิงห์เจริญวัฒน์ (2559 : 114) ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของข้าราชการครูที่มีต่อการบริหารงานของผู้บริหาร

โรงเรียนประถมศึกษา ในอำเภอสอยดาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของข้าราชการครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ในอำเภอสอยดาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2 จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิชนันท์ รื่นสุข (2563 : 73) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนในอำเภอหันคา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท ผลการวิจัยพบว่า การศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนในอำเภอหันคา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. จากผลการศึกษา เรื่อง ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนอำเภอบางน้ำเปรี้ยว 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 พบว่า ด้านการบริหารงานบุคคล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับสุดท้าย ผู้บริหารสถานศึกษาควรมอบหมายงานให้ตรงกับความรู้ความสามารถของครู ส่งเสริมให้ครูได้พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องและทั่วถึง สนับสนุนให้ครูเข้าสู่วิทยฐานะและขอเลื่อนวิทยฐานะที่สูงขึ้น

2. จากผลการศึกษา เรื่อง ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนอำเภอบางน้ำเปรี้ยว 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 พบว่า ด้านการบริหารงานวิชาการ ค่าเฉลี่ยเป็นอันดับที่ 2 รองจากสุดท้าย ผู้บริหารสถานศึกษาจัดครูสอนตามกลุ่มสาระและระดับชั้นอย่างเหมาะสม ส่งเสริมการวัดผลประเมินการเรียนตามสภาพจริง และส่งเสริมให้ครูออกแบบการสอนได้อย่างเหมาะสม

3. จากผลการศึกษา เรื่อง ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนอำเภอบางน้ำเปรี้ยว 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 พบว่า ด้านการบริหารงานงบประมาณ ค่าเฉลี่ยเป็นอันดับที่ 3 รองจากสุดท้าย ผู้บริหารสถานศึกษาควรร่วมกันกับครูจัดให้มีกองทุนสวัสดิการภายในโรงเรียน จัดทำระบบฐานข้อมูลสินทรัพย์ของโรงเรียน และควบคุมให้มีการเบิกจ่ายงบประมาณตามแผนปฏิบัติการประจำปี

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนอำเภอบางน้ำเปรี้ยว 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 และสังกัดอื่น ๆ

2. ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจของครูผู้สอนกับการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนอำเภอบางน้ำเปรี้ยว 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 และสังกัดอื่น ๆ

3. ควรศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาที่มีผลต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนอำเภอบางน้ำเปรี้ยว 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 และสังกัดอื่น ๆ

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2562)“พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่3) พ.ศ. 2553. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ).

_____. (2546) คู่มือการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

_____. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

พิมพ์ลักษณ์ จันทวงศ์. (2557). แบบภาวะผู้นำตามสถานการณ์ของนักวิชาการศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดอุดรธานี”. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

ศูนย์ประสานงานทางการศึกษาเนินขาม. (2560). ระเบียบวาระการประชุมสามัญประจำปีการศึกษา 2560. ชัยนาท: ศูนย์ประสานงานทางการศึกษาเนินขาม อำเภอเนินขาม.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1. (2564). รายงานผลการพัฒนาตนเอง ประจำปี 2564.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2560) หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2553). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

Annette, C. (2013). The Relationship Between Job Satisfaction of Teachers and The Level of Servant Leadership of Their Campus Administrators. Retrieved July 14, 2019, from <https://eric.ed.gov/?q=+Satisfaction+of+teacher+civil+servants&id=ED553663>

Krejcie, R. V., and Morgan, D. W. (1970) **Determining sample size for research activitier**. Journal of Educational and Psychological Measurement, 30(3), 607-610.

Robbins, S .P. (2001) **Fundamentals of management**: Essential concepts and applications(3th ed.). NT: Prentice-Hall.

การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเขตคุณภาพที่ 17
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2

Implementation of the Student Support System of Schools Quality
Area 17 Chachoengsao Primary Educational Service Area Office 2

कररचित फुंगโล¹, ภูวนัย สุวรรณธารา²

¹⁻²หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครสุวรรณภูมิ, E-mail: kanchit397@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเขตคุณภาพที่ 17 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2 2) เพื่อเปรียบเทียบระดับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเขตคุณภาพที่ 17 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2 จำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษา อายุ และประสบการณ์การทำงาน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูในโรงเรียนเขตคุณภาพที่ 17 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2 จำนวน 118 คน ด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นของครอนบาคทั้งฉบับที่ระดับ 0.93 วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการวิจัย พบว่า 1) การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเขตคุณภาพที่ 17 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2 โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ค่าเฉลี่ยเป็นอันดับแรก คือ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล รองลงมา คือ ด้านการส่งเสริมนักเรียน และด้านที่อยู่ในอันดับสุดท้าย คือ ด้านการส่งต่อนักเรียน 2) ผลการเปรียบเทียบระดับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเขตคุณภาพที่ 17 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2 พบว่า ครูที่มีวุฒิปริญญาตรีและประสบการณ์การทำงานต่างกันมีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน ครูที่มีเพศและอายุต่างกันมีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน, สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา

Abstract

The purposes of this research were (1) to study implementation of the student support system of schools quality area 17 Chachoengsao primary educational service area office 2. (2) Comparison results implementation of the student support system of schools quality area 17 Chachoengsao primary educational service area office 2 by genders, education backgrounds, ages and work experience. The sample of this research were teachers in school quality area 17, Chachoengsao primary educational service area office 2, 118 people. with proportional stratified random sampling. The instruments used in the study was a 5 – level rating scale questionnaire with the reliability of Cronbach of the whole edition at the level.93. The data were analyzed by using frequency, percentage, mean and standard deviation-test, and One Way Analysis of Variance.

The results were as follows; 1) Implementation of the student support system of schools quality area 17 Chachoengsao primary educational service area office 2. When considering each aspect, it was found that the first average was the aspect of knowing students individually, followed by the aspect of student support. And the aspect that ranks last is the aspect of referring students. 2) Comparison results Implementation of the student support system of schools quality area 17 Chachoengsao primary educational service area office 2 found that. Teachers with different educational backgrounds and work experience overall were not statistical significance. Teachers of different genders and ages overall, significantly different at the statistical level of .05.

Keywords: the student support system, Chachoengsao primary educational service area office 2

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นการส่งเสริม พัฒนา ป้องกัน และแก้ไขปัญหา นักเรียนอย่างเป็นระบบขั้นตอน โดยมีครูประจำชั้นครูที่เป็นบุคลากรหลักในการดำเนินการและมีการประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับครูที่เกี่ยวข้อง ผู้บริหาร เพื่อนนักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน เพื่อร่วมมือกันดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีวิธีการและเครื่องมือที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน มีการรายงานผลการดำเนินงานใน

ทุกขั้นตอนอย่างเป็นระบบ เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาตนเองเต็มตามศักยภาพ มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจที่เข้มแข็ง มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีทักษะการดำรงชีวิต และใช้ชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข ประกอบด้วย การดำเนินงาน 5 ด้าน ได้แก่ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้วยความที่นักเรียนแต่ละคนมีพื้นฐานความเป็นมาที่แตกต่างกัน ผ่านการหล่อหลอมเลี้ยงดูให้เกิดพฤติกรรมในหลายลักษณะทั้งด้านบวกและด้านลบ ดังนั้น การรู้ข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับตัวนักเรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ครูมีความเข้าใจนักเรียนมากขึ้น 2) การคัดกรองนักเรียน เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลจากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลเพื่อจัดกลุ่มนักเรียน ซึ่งเป็นประโยชน์ในการหาวิธีที่เหมาะสมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ตรงกับสภาพ ปัญหา และความต้องการจำเป็นซึ่งระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้แบ่งกลุ่มนักเรียนตามผลการคัดกรองเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา 3) การส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน เป็นการสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนในกลุ่มคัดกรองได้พัฒนาศักยภาพในตนเองให้มากที่สุดให้มีความภาคภูมิใจในตนเอง 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหา เป็นการดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและมีปัญหา ด้วยการหาวิธีป้องกันและแก้ไขช่วยเหลือนักเรียนให้มีทักษะชีวิต 5) การส่งต่อเป็นกระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งบางครั้งปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียนอาจเกินความสามารถของครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้นจึงต้องมีการส่งต่อเพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ความช่วยเหลือ ซึ่งระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมุ่งเน้นให้นักเรียนได้รับการดูแลช่วยเหลือ และพัฒนาตามศักยภาพ เรียนรู้อย่างมีความสุข ได้รับการป้องกันและแก้ปัญหาอย่างทั่วถึง และตรงตามสภาพปัญหา รู้จักตนเองมีทักษะในการดำเนินชีวิต สามารถดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่างเหมาะสมและมีความสุขบนพื้นฐานของความเชื่อว่านักเรียนทุกคนมีศักยภาพที่จะเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้ เพียงแต่วิธีการที่ใช้และระยะเวลาอาจแตกต่างกันตามธรรมชาติพื้นฐานของนักเรียน และปัจจัยแวดล้อม โดยมีครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน ภายใต้การขับเคลื่อนและสนับสนุนของผู้บริหาร และการมีส่วนร่วมของบุคลากรทั้งภายใน และภายนอกสถานศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2558: 19)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2 เป็นหน่วยงานที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ มีภารกิจหลักในการส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน และให้บริหารแก่สถานศึกษาภาครัฐ ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2 โดยดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2565 เพื่อใช้เป็นกรอบการดำเนินงานและขับเคลื่อนการบริหารจัดการศึกษา ตามยุทธศาสตร์ชาติ นโยบายของรัฐบาล กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้เชื่อมโยงและสอดคล้องกันบนพื้นฐานของความสำเร็จ บูรณาการโรงการ กิจกรรม ที่มุ่งพัฒนาคุณภาพผู้เรียน พัฒนาบุคลากรทางการศึกษา ตลอดจนการบริหารจัดการตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายสุดท้ายคือการพัฒนาให้นักเรียนได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ

ตามศักยภาพอย่างเท่าเทียมกัน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2, 2565: คำนำ)

โรงเรียนเขตคุณภาพที่ 17 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2 มีทั้ง 10 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนบ้านหนองคอก โรงเรียนบ้านเทพประทาน โรงเรียนบ้านกรอกสะแก โรงเรียนบ้านทุ่งสาย โรงเรียนบ้านธรรมรัตน์โน โรงเรียนบ้านร่มโพธิ์ทอง โรงเรียนบ้านวังหิน โรงเรียนบ้านศรีเจริญทอง โรงเรียนบ้านหนองขาหย่าง และโรงเรียนบ้านห้วยตะปอก จากรายงานผลการดำเนินการจัดการศึกษาโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2 พบว่า มีโรงเรียนหลายแห่งในสังกัดที่นักเรียนมีพฤติกรรมอันไม่พึงประสงค์ จำเป็นที่ครูผู้สอนผู้ใกล้ชิดนักเรียนต้องคอยให้คำแนะนำ ให้ความช่วยเหลือ แนะนำให้ประพฤติปฏิบัติได้ถูกต้อง ซึ่งนักเรียนที่กำลังเข้าสู่วัยรุ่น เป็นวัยที่กำลังค้นหาตนเอง มีพฤติกรรมอยากรู้ อยากลอง และมักมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์บางอย่าง ได้แก่ การคบเพื่อน มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติด มีค่านิยมแบบบริโภคนิยมอย่างฟุ่มเฟือย พฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ขาดความรู้ความเข้าใจในการคุมกำเนิด และป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในกลุ่มเด็กและเยาวชน หลายคนต้องขาดโอกาสในการเรียนรู้ และการพัฒนาตนเอง ชอบทะเลาะวิวาท หนีเรียน และการออกกลางคัน แต่ก็มีหลายโรงเรียนที่สามารถจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้ผลดี จนประสบผลสำเร็จเป็นที่ยอมรับ ของผู้ปกครอง ชุมชน ตลอดจนหน่วยงานต้นสังกัด ในการแก้ปัญหาเพื่อให้การจัดการศึกษา การพัฒนานักเรียนให้มีพฤติกรรมที่พึงประสงค์นั้น ต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายทุกคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาซึ่งทำหน้าที่เป็นครูประจำชั้น จะเป็นหลักในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างใกล้ชิดซึ่งเป็นบทบาทที่มีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเยาวชนให้เติบโตเป็นบุคคลที่มีคุณค่าต่อไป (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2, 2564: 26)

จากสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นที่กล่าวมาแล้วข้างต้นกับเยาวชนถือเป็นสิ่งที่ทุกภาคส่วนต้องเข้ามา มีบทบาทในการแก้ปัญหาโดยเฉพาะโรงเรียน ซึ่งถือเป็นหน่วยงานที่ต้องรับผิดชอบในการผลิตเด็กและเยาวชนที่มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกายจิตใจ สติปัญญาความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมเพื่อเป็นกำลังของชาติในอนาคต และความสำคัญของการใช้นโยบายการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อแก้ปัญหา ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเขตคุณภาพที่ 17 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2 ในองค์ประกอบ 5 ด้าน คือการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมนักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหาและการส่งต่อนักเรียน ซึ่งการวิจัยครั้งนี้จะช่วยทำให้ทราบถึงปัญหาและแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน อันเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข

และวางแผนพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีมาตรฐานสู่การปฏิบัติมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

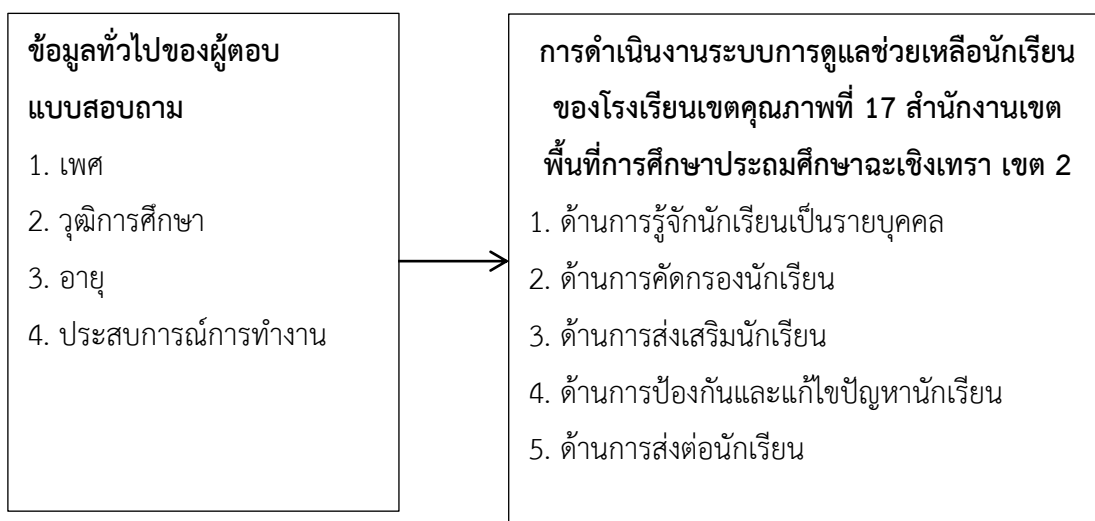
1. เพื่อศึกษาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเขตคุณภาพที่ 17 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเขตคุณภาพที่ 17 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2 จำแนกตามเพศ วุฒิ การศึกษา อายุ และประสบการณ์การทำงาน

สมมติฐานการวิจัย

1. ครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเขตคุณภาพที่ 17 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2 แตกต่างกัน
2. ครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเขตคุณภาพที่ 17 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2 แตกต่างกัน
3. ครูที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเขตคุณภาพที่ 17 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2 แตกต่างกัน
4. ครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเขตคุณภาพที่ 17 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2 แตกต่างกัน

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและกรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเขตคุณภาพที่ 17 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2 ใน 5 ด้าน ตามแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558: 22) ได้แก่ 1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) ด้านการคัดกรองนักเรียน 3) ด้านการส่งเสริมนักเรียน 4) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน 5) ด้านการส่งต่อนักเรียน

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1. ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูในโรงเรียนเขตคุณภาพที่ 17 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2 จำนวน 177 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2, <http://www.ccs2.go.th>, 15 พฤษภาคม 2565)

2. กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูในโรงเรียนเขตคุณภาพที่ 17 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2 โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง จากตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970: 608) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 118 คน สุ่มตัวอย่างด้วยวิธีแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วน (Stratified Random Sampling) จากนั้นจึงสุ่มอย่างง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้กรอบแนวคิดการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเขตคุณภาพที่ 17 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2 แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเขตคุณภาพที่ 17 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2 จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียน ด้านการส่งต่อนักเรียน แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert, 1961: 247) กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

5	หมายถึง	การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน
อยู่ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน
อยู่ในระดับมาก
3	หมายถึง	การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน
อยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน
อยู่ในระดับน้อย
1	หมายถึง	การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน
อยู่ในระดับน้อยที่สุด

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน แล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์เพื่อกำหนดเป็นกรอบในการสร้างเครื่องมือการวิจัย
2. กำหนดวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดในการวิจัย
3. กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะเพื่อสร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ
4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อขอคำแนะนำตรวจสอบความถูกต้อง ปรับปรุงแก้ไขให้ตรงกับขอบข่ายและเนื้อหาที่กำหนดให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น
5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญทางด้านการศึกษา จำนวน 3 ท่าน ให้พิจารณาความสมบูรณ์ ความถูกต้อง และตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC: index of item objective congruence) คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ .50 ขึ้นไป (บุญชม ศรีสะอาด, 2554: 50-100) ซึ่งให้ระดับความคิดเห็นในแบบสอบถามแต่ละข้อ
6. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับครูในโรงเรียน เขตคุณภาพที่ 17 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 2 จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC: index of item objective congruence) ตั้งแต่ .50 ขึ้นไป การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Coefficient Alpha) ของครอนบาค (Cronbach, 1990: 202-204) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เท่ากับ .93

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิเคราะห์การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเขตคุณภาพที่ 17 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2 โดยรวมและรายด้าน

(n=118)

การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น	อันดับ
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.30	0.35	มาก	1
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	4.23	0.37	มาก	4
3. ด้านการส่งเสริมนักเรียน	4.28	0.30	มาก	2
4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน	4.26	0.35	มาก	3
5. ด้านการส่งต่อนักเรียน	4.16	0.38	มาก	5
รวม	4.25	0.35	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเขตคุณภาพที่ 17 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.25$, $SD=0.35$)

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเขต
คุณภาพที่ 17 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2 จำแนกตาม
เพศ โดยรวมและรายด้าน

(n=118)

การดำเนินงานระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเขต คุณภาพที่ 17 สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2	เพศ				t	P
	ชาย		หญิง			
	(n = 42)		(n = 76)			
	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.		
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.16	0.32	4.38	0.34	-3.346	.999
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	4.12	0.29	4.28	0.40	-2.538*	.012
3. ด้านการส่งเสริมนักเรียน	4.20	0.21	4.33	0.33	-2.438*	.011
4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน	4.17	0.27	4.32	0.38	-2.437*	.049
5. ด้านการส่งต่อนักเรียน	4.06	0.30	4.22	0.41	-2.401	.160
รวม	4.14	0.16	4.31	0.32	-3.594*	.001

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเขต
คุณภาพที่ 17 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2 จำแนกตามเพศ มี
ค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14-4.31$)

เมื่อเปรียบเทียบการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเขตคุณภาพที่
17 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2 จำแนกตามเพศ โดยรวมแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเขต
คุณภาพที่ 17 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2 จำแนกตาม
วุฒิการศึกษา โดยรวมและรายด้าน

(n=118)

การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของโรงเรียน เขตคุณภาพที่ 17 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2	วุฒิการศึกษา				t	P
	ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า (n = 86)		สูงกว่าปริญญาตรี (n = 32)			
	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.		
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.31	0.35	4.28	0.37	.379	.934
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	4.24	0.36	4.19	0.41	.695	.738
3. ด้านการส่งเสริมนักเรียน	4.30	0.31	4.24	0.29	.874	.794
4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน	4.28	0.34	4.23	0.38	.684	.712
5. ด้านการส่งต่อนักเรียน	4.18	0.37	4.11	0.41	.944	.271
รวม	4.26	0.29	4.21	0.29	.880	.790

จากตารางที่ 3 พบว่า การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเขต
คุณภาพที่ 17 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2 จำแนกตามวุฒิการศึกษา
มีค่าเฉลี่ยโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.21-4.26$)

เมื่อเปรียบเทียบการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเขตคุณภาพที่
17 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2 จำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยรวมไม่
แตกต่างกัน

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนของโรงเรียนเขตคุณภาพที่ 17 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ฉะเชิงเทรา เขต 2 จำแนกตามอายุ โดยรวมและรายด้าน

(n=118)

การดำเนินงานระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน เขตคุณภาพที่ 17สำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 2	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	P
1. ด้านการรู้จักนักเรียน เป็นรายบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	1.737	2	.869	7.680*	.001
	ภายในกลุ่ม	13.008	115	.113		
	รวม	14.745	117			
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	.819	2	.410	2.938	.057
	ภายในกลุ่ม	16.031	115	.139		
	รวม	16.850	117			
3. ด้านการส่งเสริมนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	.292	2	.146	1.577	.211
	ภายในกลุ่ม	10.659	115	.093		
	รวม	10.951	117			
4. ด้านการป้องกันและแก้ไข ปัญหานักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	.407	2	.204	1.598	.207
	ภายในกลุ่ม	14.644	115	.127		
	รวม	15.051	117			
5. ด้านการส่งต่อนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	.876	2	.438	3.039	.052
	ภายในกลุ่ม	16.583	115	.144		
	รวม	17.459	117			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	.702	2	.351	4.342*	.015
	ภายในกลุ่ม	9.302	115	.081		
	รวม	10.004	117			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4 พบว่า การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเขต
คุณภาพที่ 17 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2 จำแนกตามอายุ โดยรวม
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนของโรงเรียนเขตคุณภาพที่ 17 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ฉะเชิงเทรา เขต 2 จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน โดยรวมและรายด้าน

(n=118)

การดำเนินงานระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน เขตคุณภาพที่ 17 สำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 2	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	P
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็น รายบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	1.737	2	.869	7.680*	.001
	ภายในกลุ่ม	13.008	115	.113		
	รวม	14.745	117			
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	.800	2	.400	2.867	.061
	ภายในกลุ่ม	16.050	115	.140		
	รวม	16.850	117			
3. ด้านการส่งเสริมนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	.420	2	.210	2.292	.106
	ภายในกลุ่ม	10.531	115	.092		
	รวม	10.951	117			
4. ด้านการป้องกันและแก้ไข ปัญหานักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	.039	2	.019	.148	.863
	ภายในกลุ่ม	15.012	115	.131		
	รวม	15.051	117			
5. ด้านการส่งต่อนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	.182	2	.019	.607	.547
	ภายในกลุ่ม	17.277	115	.150		
	รวม	17.459	117			

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนของโรงเรียนเขตคุณภาพที่ 17 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ฉะเชิงเทรา เขต 2 จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน โดยรวมและรายด้าน (ต่อ)

n = 118

การดำเนินงานระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน เขตคุณภาพที่ 17 สำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 2	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	P
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	.441	2	.221	2.655	.075
	ภายในกลุ่ม	9.562	115	.083		
	รวม	10.004	117			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 5 พบว่า การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเขต
คุณภาพที่ 17 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2 จำแนกตามประสบการณ์
การทำงาน โดยรวมไม่แตกต่างกัน

สรุปผลการวิจัย

1. การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเขตคุณภาพที่ 17 สำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2 โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.25$, $SD=0.35$)
2. ผลการเปรียบเทียบระดับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเขต
คุณภาพที่ 17 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2 พบว่า ครูที่มีวุฒิ
การศึกษาและประสบการณ์การทำงานต่างกันมีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน ครูที่มีเพศและอายุ
ต่างกันมีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

1. การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเขตคุณภาพที่ 17 สำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2 โดยรวม อยู่ในระดับมาก เป็นเช่นนี้อาจเนื่องจาก
โรงเรียนเขตคุณภาพที่ 17 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2 มีการ
ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนทุก ๆ ด้าน ได้เป็นอย่างดี ทั้งในด้านการรู้จักนักเรียนเป็น

รายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน พัฒนานักเรียน ด้านการป้องกันและ
แก้ไขปัญหาของนักเรียน และด้านการส่งต่อ โรงเรียนมีการจัดประชุมผู้ปกครองชั้นเรียนในทุกภาค
เรียนเพื่อรับทราบผลการเรียน พฤติกรรมของนักเรียน ทำให้ครูที่ปรึกษา ผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมใน
การวางแผนการส่งเสริมให้พัฒนานักเรียน มีการเยี่ยมบ้านนักเรียน ประกอบกับผู้บริหารโรงเรียนได้ให้
ครูมีการรายงานผลการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อผลการคัดกรองนักเรียนไปยัง
หน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง รายงานการเยี่ยมบ้านนักเรียน รายงานการช่วยเหลือนักเรียนและ
รายงานการส่งต่อนักเรียน ประกอบกับครูได้ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพที่กำหนดว่าครูรักและ
เมตตาศิษย์โดยให้ความเอาใจใส่ช่วยเหลือส่งเสริมให้กำลังใจในการศึกษาเล่าเรียนแก่ศิษย์โดยเสมอ
หน้า สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริ โชคสกุล (2559: 71) ได้ศึกษาเรื่อง การดำเนินงานระบบดูแล
ช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์ 9 จังหวัดสมุทรปราการ ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินงาน
ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์ 9 จังหวัดสมุทรปราการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก
และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิสรา สิมพรัักษ์ (2560: 66) ได้ศึกษาเรื่อง สภาพการดำเนินงานระบบ
ดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดระยอง
ผลการวิจัยพบว่า สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทาง
การศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดระยอง โดยรวมอยู่ในระดับมาก

2. การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเขตคุณภาพที่ 17 สำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2 จำแนกตามเพศ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจาก ครูที่มีเพศแตกต่างกัน ย่อมมี
ความรู้ความเข้าใจในการแก้ปัญหาหรือมองปัญหาในแบบลักษณะเดียวกันแตกต่างกัน เช่น เมื่อนักเรียน
ชายประสบปัญหาอย่างหนึ่งครูเพศชายอาจเข้าใจความรู้สึกของนักเรียนชายได้มากกว่าครูเพศหญิงและ
ในทำนองเดียวกันปัญหาของนักเรียนหญิงครูเพศหญิงย่อมมีความเข้าใจในปัญหามากกว่าครูเพศชาย
เพศของครูจึงทำให้การมองปัญหาแตกต่างกันไปตามลักษณะของปัญหานักเรียนที่มีความแตกต่างกัน
สอดคล้องกับงานวิจัยของ ลัดดาวัลย์ เพชรจันทร์ (2559: 69) ได้ศึกษาเรื่อง ปัญหาและแนวทางการพัฒนา
ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาโรงเรียนบ้านปลวกแดง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาจระยอง เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาและแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ของครูที่ปรึกษาโรงเรียนบ้านปลวกแดง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจระยอง เขต 1
จำแนกตามเพศ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ
โสภา เชื่อมทอง (2562: 67) ได้ศึกษาเรื่อง สภาพการดำเนินงานและแนวทางการพัฒนาระบบดูแล
ช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนชลบุรี “สุขบท” สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เขต 18
ผลการวิจัยพบว่า สภาพการดำเนินงานและแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียน

ชลบุรี “สุขขบท” สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 จำแนกตามเพศ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเขตคุณภาพที่ 17 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2 จำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องจาก การศึกษาของผู้ปกครองแม้จะไม่ใกล้เคียงกัน แต่ความรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่เหมือนกัน ได้รับการชี้แจงก่อนการปฏิบัติเหมือนกัน เกิดการเรียนรู้จากการดูแล ครูทุกคนมีการดำเนินการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในรูปแบบที่คล้ายคลึงกัน จัดทำข้อมูลเป็นระบบและเป็นปัจจุบันโดยมีหัวข้อในลักษณะเดียวกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรศักดิ์ ผกากรอง (2562: 74) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 ผลการวิจัยพบว่า การศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 จำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิมพารัตน์ สมครอง (2560: 61) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาระบบการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 จังหวัดจันทบุรี ผลการวิจัยพบว่า การศึกษาระบบการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเขตคุณภาพที่ 17 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2 จำแนกตามอายุ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจาก ผู้อำนวยการสถานศึกษา หัวหน้างานบริหารงานทั่วไปและครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนภายในสถานศึกษาเป็นงานที่ต้องอาศัยทักษะ มีความรู้ความเข้าใจ และต้องมีประสบการณ์ในการทำงาน จึงทำให้ผู้ที่มีอายุต่างกันมีการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนภายในสถานศึกษาต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทัชชกร งามเลิศ (2560: 278) ได้ศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 จำแนกตามอายุ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ รุ่งนภา สุขสำแดง (2563: 85) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 ผลการวิจัย

พบว่า การศึกษาปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเขตคุณภาพที่ 17 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2 จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2 จัดให้มีการอบรมเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน รวมทั้งกำหนดมาตรการส่งเสริมศักยภาพของนักเรียน เน้นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน โดยให้สถานศึกษาจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริม จึงทำให้การปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิสรา สิมพรัักษ์ (2560: 66) ได้ศึกษาเรื่อง สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดระยอง ผลการวิจัยพบว่า สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดระยอง จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริรัตน์ เกตุประทุม (2560: 61) ได้ศึกษาเรื่อง การดำเนินงานและแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน ในอำเภอพานทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินงานและแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน ในอำเภอพานทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. จากผลการศึกษา เรื่อง การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเขตคุณภาพที่ 17 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2 พบว่า ด้านการส่งต่อนักเรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับสุดท้าย ครูควรมีการวางระบบติดตามผลการแก้ปัญหานักเรียนอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ โรงเรียนควรแจ้งผู้ปกครองทราบถึงความจำเป็นที่จะต้องส่งต่อนักเรียน และมีการติดต่อกับผู้ปกครองนักเรียนที่มีปัญหาในการส่งต่อนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ

2. จากผลการศึกษา เรื่อง การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเขตคุณภาพที่ 17 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2 พบว่า ด้านการคัดกรอง

นักเรียน มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับที่ 2 รองจากสุดท้าย ครูควรมีความเป็นมาตรฐานของเกณฑ์การแบ่งกลุ่มนักเรียนในโรงเรียน นำข้อมูลรายบุคคลของนักเรียนแต่ละคนมาใช้ในการแบ่งกลุ่มนักเรียน และประสานงานกับโรงเรียนเกี่ยวกับการประเมินผลและรายงานผลด้านสุขภาพนักเรียนระหว่างบ้านกับโรงเรียน

3. จากผลการศึกษา เรื่อง การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเขตคุณภาพที่ 17 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2 พบว่า ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับที่ 3 รองจากสุดท้าย ครูควรมีการเข้าร่วมประชุมปรึกษาหารือกับทางโรงเรียนเพื่อรับทราบแนวทางปฏิบัติตามนโยบายของโรงเรียน จัดสภาพที่อยู่อาศัยให้กับนักเรียนอย่างเป็นสัดส่วนมิดชิดและปลอดภัย และแนะนำนักเรียนให้รู้จักพิษภัยของอบายมุขและการคบหาสมาคมกับผู้อื่น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเขตคุณภาพที่ 17 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2

2. ควรศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเขตคุณภาพที่ 17 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2

3. ควรทำการศึกษาแนวทางในการจัดโครงการและกิจกรรมที่สามารถนำมาพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเพื่อให้มีระดับคุณภาพที่สูงขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2558). **ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หลักการ แนวคิดและทิศทางในการดำเนินงาน**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

ทัชชกร งามเลิศ. (2560). **ประสิทธิผลการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12**. วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์, 5(2), 277-294. ค้นเมื่อวันที่ 10 มิถุนายน 2566, จาก <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/mcjou/article/view/240783>

นิสรา สิมพรักษ์. (2560). **สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดระยอง**. งานนิพนธ์การศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา.

บุญชม ศรีสะอาด. (2554). **การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 9)**. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

- พรศักดิ์ ผกากรอง. (2562). การศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11. การค้นคว้าอิสระปริญญา
มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- พิมพารัตน์ สมครอง. (2560). การศึกษาระบบการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนโป่ง
น้ำร้อนวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 จังหวัดจันทบุรี.
งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.
- รุ่งนภา สุขสำแดง. (2563). การศึกษาปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ
สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1.
งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ลัดดาวลัย เพชรจันทร์. (2559). ปัญหาและแนวทางพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่
ปรึกษาโรงเรียนบ้านปลวกแดง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต
1. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศิริ โชคสกุล. (2559). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์ 9 จังหวัด
สมุทรปราการ. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศิริรัตน์ เกตุประทุม. (2560). การดำเนินงานและแนวทางการดำเนินงานระบบดูแล
ช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในอำเภอบ้านทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาชลบุรี เขต 2. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2. (2564). รายงานผลการดำเนินงาน
ประจำปีงบประมาณ 2564. ค้นเมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2565, จาก
<http://www.ccs2.go.th/download/plan/report64.pdf>
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2. (2565). ข้อมูลประชากร. ค้นเมื่อวันที่
15 พฤษภาคม 2565, จาก <http://www.ccs2.go.th>
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2. (2565). แผนปฏิบัติการประจำปี
งบประมาณ พ.ศ.2565. ค้นเมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2565, จาก
<http://www.ccs2.go.th/download/plan65.pdf>
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2558). การศึกษาสภาพการจัดระบบการดูแล
ช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการและมาตรฐาน
การศึกษา.
- โสภา เชื่อมทอง. (2562). สภาพการดำเนินงานและแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนโรงเรียนชลบุรีสุขุขบ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18.
งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.

- Cronbach, L. J. (1990). **Essential of Psychological Testing**. 5th ed. New York: Harper & Collins.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). *Determining sample size for research activitier*. **Journal of Educational and Psychological Measurement**, 30(3), 607-610.
- Likert, R. (1961). **New Patterns of Management**. New York: McGraw-Hill.

ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานทั่วไป เครือข่ายโรงเรียนที่ 30

สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร

The Satisfaction of Teachers towards the General Administration of School in Prawet District 30th School Network Office Bangkok Metropolis

เมธาวี ทองมหา¹, นิวัตต์ น้อยมณี²

¹หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครสุวรรณภูมิ, E-mail: 341methawee@gmail.com

²หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครสุวรรณภูมิ, E-mail: nw.noymanee@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานทั่วไป เครือข่ายโรงเรียนที่ 30 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร 2) เปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานทั่วไป เครือข่ายโรงเรียนที่ 30 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ อายุ วิชยฐานะ และคุณวุฒิทางการศึกษา การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ครู ผู้ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายที่ 30 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร จำนวน 140 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวในการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจจำแนกตามเพศ อายุ วิชยฐานะ และคุณวุฒิทางการศึกษา

ผลการวิจัย พบว่า 1) ระดับความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานทั่วไปเครือข่ายโรงเรียนที่ 30 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการประชาสัมพันธ์งานการศึกษา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาระบบ และเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศ ด้านการดูแลอาคารสถานที่ ด้านการดำเนินงานธุรการ ส่วนด้านงานกิจการนักเรียนมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ 2) ครูที่มีเพศ อายุ วิชยฐานะ และคุณวุฒิแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานทั่วไป เครือข่ายโรงเรียนที่ 30 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ: ความพึงพอใจของครู, การบริหารงานทั่วไป, เครือข่ายโรงเรียน

Abstract

The purposes of this research were to; (1) study the expectation and the satisfaction of teachers towards the general administration of Prawet district 30th school network office Bangkok metropolis (2) to compare the level of expectation and satisfaction of teachers towards the general administration of Prawet district 30th school network office Bangkok metropolis base on sex, ages, academic standing and level on education. Quantitative discipline was used to conduct the experimental process. The questionnaire of 140 teachers sample was received for data analysis using percent, average, standard deviation, Independent Samples t-test and One-Way-ANOVA.

The results are as follow; 1) the level of satisfaction of teachers towards the general administration of Prawet district 30th school network office in Bangkok was at a high level. When considering each aspect, it was found that the educational public relations aspect had the highest average. Followed by the development of information systems and networks, maintenance of buildings, administrative operations, and student affairs with the lowest average, respectively. 2) Teachers with different sex, age, academic standing, and qualifications had no statistically significant difference with the general administration of teachers towards the general administration of Prawet district 30th school network office in Bangkok.

Keywords: satisfaction of teachers, general administration, school network

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับงานด้านการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานประเภทสามัญศึกษาของกรุงเทพมหานคร สำนักงานการศึกษา มีส่วนราชการ ในกำกับประกอบด้วยสำนักงานการเจ้าหน้าที่ สถาบันพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา กรุงเทพมหานคร หน่วยงานพิเศษ สำนักงานเลขาธิการ กอศ. เทคโนโลยีการศึกษา กองคลัง กองส่งเสริมสร้างสมรรถนะนักเรียน และสำนักงานยุทธศาสตร์การศึกษา โดยมีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการจัดทำยุทธศาสตร์การศึกษา การกำหนดกรอบแนวทางหลักเกณฑ์ ส่งเสริมและสนับสนุนนโยบายและแผนการศึกษา การดำเนินการจัดทำข้อมูลและสารสนเทศด้านการศึกษาของกรุงเทพมหานคร การวิจัยทางการศึกษา การดำเนินการเกี่ยวกับงานด้านหลักสูตรและการจัดการ

เรียนรู้ การดำเนินการเกี่ยวกับงานด้านการพัฒนามาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา การดำเนินการเกี่ยวกับงานด้านการประเมินผลการจัดการศึกษา ปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย การส่งเสริมการจัดการศึกษาและความร่วมมือในประเทศและต่างประเทศ (สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร, 2565: 4) มีการบริหารจัดการสถานศึกษาตามหลักการบริหารงานในสถานศึกษาอันประกอบด้วยการบริหารงานวิชาการ การบริหารงบประมาณและการเงิน

การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบริหารงานทั่วไปสำคัญต่อการบริหารโรงเรียนในฐานะช่วยสนับสนุนงานวิชาการรวมทั้งงานอื่น ๆ เช่น งานธุรการ งานกิจการนักเรียน เนื่องจากงานฝ่ายบริหารทั่วไปมีส่วนส่งเสริมนักเรียน ส่งเสริมการเรียนการสอน เสริมสร้างบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม ดูแลสวัสดิการของครูนักเรียน นักการภารโรง ตลอดจนการจัดสวัสดิการให้บุคลากรในสถานศึกษา จึงเป็นงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับทุกฝ่ายในสถานศึกษา ช่วยเสริมสร้างสถานศึกษาให้บรรลุวัตถุประสงค์ยิ่งขึ้นสถานศึกษาจึงต้องดำเนินการให้เป็นระบบและมีความสอดคล้องกับกระบวนการบริหารภายในสถานศึกษา ถ้าสถานศึกษาจัดงานบริหารทั่วไปได้ถูกต้อง ครบถ้วนก็จะเป็นการสร้างชื่อเสียงและภาพลักษณ์ให้สถานศึกษาได้เป็นที่รู้จักและยอมรับจากประชาชน อันจะก่อให้เกิดความสัมพันธอันดีของครูในสถานศึกษา ครูกับนักเรียน ครูกับผู้ปกครอง โดยเฉพาะสถานศึกษาในเขตเมืองและชนบทที่มีจำนวนนักเรียนแตกต่างกัน จำนวนครูและบุคลากรในสถานศึกษาเพิ่มขึ้น ความจำเป็นในด้านบริหารทั่วไปต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนได้ประสบผลสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียนทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาตามความถนัดและความสนใจ จึงมีมากขึ้น และมีผลกระทบโดยตรงต่อการบริหารสถานศึกษา ทำให้ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการสถานศึกษาและครูที่ปฏิบัติหน้าที่งานบริหารทั่วไปต้องมีภาระหน้าที่ มีความรับผิดชอบมากยิ่งขึ้นอันเป็นปัจจัยหนึ่งในการบริหารจัดการสถานศึกษาที่สำคัญ เนื่องจากหากมีการประสานงานที่ดีย่อมก่อให้เกิดความพึงพอใจระหว่างสถานศึกษา นักเรียน ผู้ปกครอง และเครือข่ายทางการศึกษารวมถึงความสัมพันธ์ที่ดีภายในสถานศึกษาของครูและบุคลากร ที่หลากหลายย่อมก่อให้เกิดผลดีต่อการพัฒนาการศึกษา โดยในการประเมินความพึงพอใจด้านการบริหารงานทั่วไป (มนต์ชัย รัตนสังข์, 2560: 2-3)

เครือข่ายโรงเรียนที่ 30 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร เป็นกลุ่มโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร มีหน้าที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม บริหารตามกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับของทางราชการ โดยกลุ่มงานบริหารงานทั่วไปของเครือข่ายโรงเรียนที่ 30 ปฏิบัติงานภายใต้การกำกับฝ่ายการศึกษา สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร ซึ่งจากผลการปฏิบัติงานตามรายงานดังแนบแผนปฏิบัติราชการประจำปี พ.ศ. 2565 สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานครพบว่า ในปีการศึกษา 2565 สำนักการศึกษายังมีบางโครงการที่ไม่สามารถบริหารจัดการและใช้งบประมาณเพื่อการพัฒนาโรงเรียนได้อย่างเต็มประสิทธิภาพซึ่งหลายโครงการนั้นขอขยายงานอยู่ในความรับผิดชอบของฝ่ายบริหารงานทั่วไปของ

โรงเรียนซึ่งไม่ได้รับการใช้งบประมาณ และถูกโอนงบประมาณคืนสำนักงานเขต อาทิ โครงการพัฒนาระบบศูนย์สื่อการเรียนรู้ออนไลน์ โครงการพัฒนาระบบสารสนเทศและเทคโนโลยีการจัดการศึกษา โครงการพัฒนาระบบคอมพิวเตอร์เพื่อการเรียนรู้ต่อเนื่อง โครงการพัฒนาคุณภาพเครือข่ายโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร (สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร, 2565: 42-43) ประกอบกับการศึกษา รายงานผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการ ประจำปี พ.ศ. 2564 สำนักการศึกษา กลุ่มแผนงาน และสารสนเทศ ส่วนนโยบายและแผนการศึกษา สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่า ปัญหาด้านฝ่ายบริหารงานทั่วไปที่ผ่านมา ได้แก่ ระบบสารสนเทศและเทคโนโลยีการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดไม่สามารถใช้งานได้ อาคารสถานศึกษาตามสัญญาจ้างยังอยู่ระหว่างการดำเนินงานและเป็นไปด้วยความล่าช้าเนื่องจากประสบปัญหาทั้งด้านการดำเนินการและขาดผู้ยื่นเสนอราคาจึงจำเป็นต้องทบทวนรูปแบบรายงาน การวางแผนการพัฒนางค์กรยังคงมีปัญหาเนื่องจากการวางแผนระยะเวลาในการดำเนินงานผู้มีส่วนเกี่ยวข้องไม่สามารถดำเนินการได้ สถานที่ในการจัดกิจกรรมขาดเครื่องปรับอากาศ และการถ่ายเทอากาศที่ส่งผลต่อความสะดวกสบายของนักเรียนและผู้เข้าร่วมกิจกรรม (สำนักงานยุทธศาสตร์การศึกษา กรุงเทพมหานคร, 2564: 19-74) จากปัญหาข้างต้นจึงส่งผลต่อความพึงพอใจของครูผู้ปฏิบัติหน้าที่ในสังกัด ซึ่งความพึงพอใจของครูนับเป็นขวัญและกำลังใจในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน และมีผลกระทบต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโดยรวม

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานทั่วไป เครือข่ายโรงเรียนที่ 30 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร เพื่อให้ทราบถึงระดับความพึงพอใจ และเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานทั่วไป เครือข่ายโรงเรียนที่ 30 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร อันเป็นประโยชน์ต่อพัฒนาทรัพยากรทางการศึกษาที่ส่งผลถึงพัฒนาการทางการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความก้าวหน้าของผู้เรียนเป็นสำคัญ และเป็นประโยชน์ในการนำเสนอข้อมูลย้อนกลับให้เกิดการพัฒนางานด้านการบริหารงานทั่วไปของสถานศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพและเป็นประโยชน์สูงสุดต่อผู้รับบริการ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานทั่วไป เครือข่ายโรงเรียนที่ 30 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานทั่วไป เครือข่ายโรงเรียนที่ 30 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร ตามเพศ อายุ วิชยฐานะ และคุณวุฒิทางการศึกษา

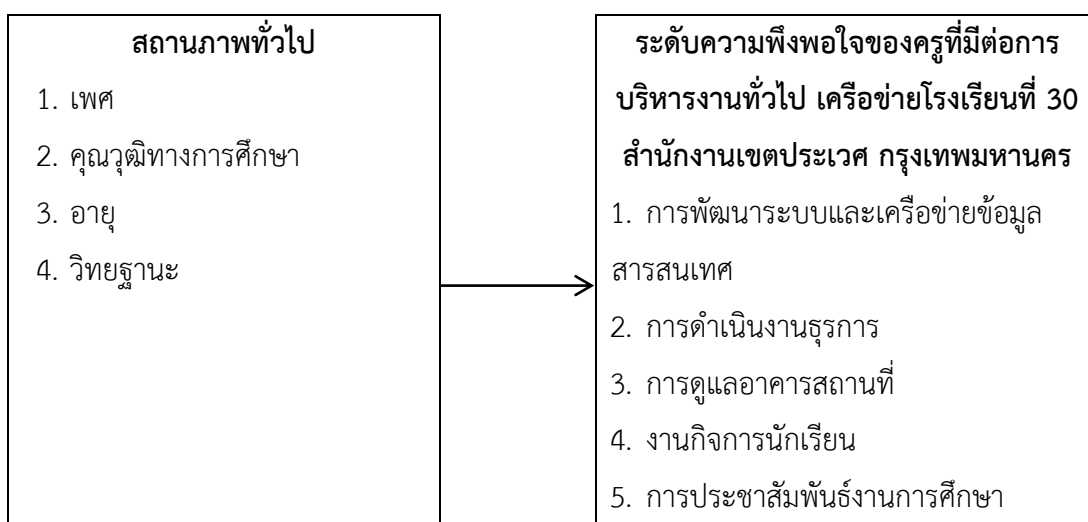

สมมติฐานการวิจัย

1. ครูที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานทั่วไป เครือข่ายโรงเรียนที่ 30 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน
2. ครูที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาแตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจต่อการบริหารงานทั่วไป เครือข่ายโรงเรียนที่ 30 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน
3. ครูที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจต่อการบริหารงานทั่วไป เครือข่ายโรงเรียนที่ 30 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน
4. ครูที่มีวิทยฐานะแตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจต่อการบริหารงานทั่วไป เครือข่ายโรงเรียนที่ 30 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานครต่างกัน

แนวคิด ทฤษฎีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและกรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยนี้มุ่งศึกษาระดับความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานทั่วไป เครือข่ายโรงเรียนที่ 30 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร ใน 5 ด้าน ตามขอบข่ายการบริหารงานทั่วไปของสถานศึกษาจากเอกสาร คู่มือ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามแนวทางการดำเนินงานของสำนักงานเขตประเวศ (ฝ่ายการศึกษา สำนักงานเขตประเวศ, 2565: 78) และขอบข่ายงานบริหารงานทั่วไปสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2550: 45) ได้แก่ 1) การพัฒนาระบบและเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศ 2) การดำเนินงานธุรการ 3) การดูแลอาคารสถานที่ 4) งานกิจการนักเรียน 5) การประชาสัมพันธ์งานการศึกษา

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร ครู ที่ปฏิบัติหน้าที่ในเครือข่ายโรงเรียนที่ 30 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร จำนวน 216 คน (สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร, <http://www.bangkok.go.th/prawet> , 16 พฤษภาคม 2565)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครู ผู้ปฏิบัติหน้าที่ในเครือข่ายโรงเรียนที่ 30 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยการเทียบตารางเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie and. Morgan, 1970: 607-610) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 140 คน แบ่งชั้นภูมิแล้วสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้ขอบข่ายการบริหารงานทั่วไปของสถานศึกษาจากเอกสาร คู่มือ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามแนวทางการดำเนินงานของสำนักงานเขตประเวศ (ฝ่ายการศึกษา สำนักงานเขตประเวศ, 2565: 78) และขอบข่ายงานบริหารงานทั่วไปสำนัก งานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2550: 45) แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ คุณวุฒิทางการศึกษา อายุ และวิทยฐานะ

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจของครูมีต่อการบริหารงานทั่วไป เครือข่ายโรงเรียนที่ 30 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร ประกอบไปด้วยระดับความพึงพอใจ 5 ด้าน คือ 1) การพัฒนาระบบและเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศ 2) การดำเนินงานธุรการ 3) การดูแลอาคารสถานที่ 4) งานกิจการนักเรียน 5) การประชาสัมพันธ์การศึกษา โดยเป็นแบบประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert, 1961, p. 247) ดังนี้

- 5 หมายความว่า มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานทั่วไป อยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายความว่า มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานทั่วไป อยู่ในระดับมาก
- 3 หมายความว่า มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานทั่วไป อยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายความว่า มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานทั่วไป อยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายความว่า มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานทั่วไป อยู่ในระดับน้อยที่สุด

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือการวิจัย ในการวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของครูมีต่อการบริหารงานทั่วไป เครือข่ายโรงเรียนที่ 30 สำนักงานเขตประเวศ มีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือการวิจัย ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และร่างแบบสอบถามการวิจัย เรื่อง ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานทั่วไป เครือข่ายโรงเรียนที่ 30 สำนักงานเขตประเวศ โดยขอเขตเนื้อหาเกี่ยวกับการดำเนินงานตามขอบข่ายของการบริหารงานทั่วไป เครือข่ายโรงเรียนที่ 30 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร คือ 1) การพัฒนาระบบและเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศ 2) การดำเนินงานธุรการ 3) การดูแลอาคารสถานที่ 4) งานกิจการนักเรียน 5) การประชาสัมพันธ์งานการศึกษา

2. นำร่างแบบสอบถามการวิจัยเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาความถูกต้อง ปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามตามคำแนะนำอาจารย์ที่ปรึกษา แล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบอีกครั้ง

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานทั่วไป เครือข่ายโรงเรียนที่ 30 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานครโดยภาพรวม

(n=140)

ความพึงพอใจของครูที่มีต่อ การบริหารงานทั่วไป	\bar{X}	SD	ระดับ ความพึง พอใจ	อันดับ
1. ด้านการพัฒนาระบบและเครือข่ายข้อมูล สารสนเทศ	4.44	0.47	มาก	2
2. ด้านการดำเนินงานธุรการ	4.35	0.48	มาก	4
3. ด้านการดูแลอาคารสถานที่	4.42	0.49	มาก	3
4. ด้านงานกิจการนักเรียน	4.34	0.54	มาก	5
5. ด้านการประชาสัมพันธ์งานการศึกษา	4.48	0.51	มาก	1
รวม	4.40	0.41	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า ระดับความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานทั่วไปโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=0.40$, $SD=0.41$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการประชาสัมพันธ์งานการศึกษามีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=0.48$, $SD=0.51$) รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาระบบและเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศ ($\bar{X}=0.44$, $SD=0.47$) ด้านการดูแลอาคารสถานที่ ($\bar{X}=0.42$, $SD=0.49$) ด้านการดำเนินงานธุรการ ($\bar{X}=0.435$, $SD=0.48$) และด้านงานกิจการนักเรียน ($\bar{X}=0.434$, $SD=0.54$) ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ค่า t-test แสดงการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานทั่วไป
เครือข่ายโรงเรียนที่ 30 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ
(n=140)

ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการ บริหารงานทั่วไป	เพศ				t	Sig.
	ชาย n=0.38		หญิง n=0.102			
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD		
1. ด้านการพัฒนาระบบและ เครือข่ายข้อมูลสารสนเทศ	4.26	0.52	4.50	0.43	-2.794	.259
2. ด้านการดำเนินงานธุรการ	4.04	0.43	4.46	0.46	-4.857	.274
3. ด้านการดูแลอาคารสถานที่	4.13	0.36	4.52	0.49	-4.459	.016
4. ด้านงานกิจการนักเรียน	3.97	0.43	4.47	0.51	-5.327	.322
5. ด้านการประชาสัมพันธ์งาน การศึกษา	4.14	0.51	4.61	0.46	-5.260	.792
รวม	4.11	0.35	4.51	0.38	-5.654	.956

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า ระดับความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานทั่วไปเครือข่ายโรงเรียนที่ 30 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศในภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการพัฒนาระบบและเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศ ด้านการดำเนินงานธุรการ ด้านงานกิจการนักเรียน และด้านการประชาสัมพันธ์งานการศึกษา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านการดูแลอาคารสถานที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 ค่า t-test แสดงการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานทั่วไป
เครือข่ายโรงเรียนที่ 30 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามคุณวุฒิ
(n=140)

ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการ บริหารงานทั่วไป	คุณวุฒิ				t	Sig.
	ปริญญาตรี n=0.106		สูงกว่าปริญญาตรี n=0.34			
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD		
1. ด้านการพัฒนาระบบและ เครือข่ายข้อมูลสารสนเทศ	4.42	0.47	4.50	0.45	-0.82	0.74
2. ด้านการดำเนินงานธุรการ	4.36	0.46	4.31	0.55	0.47	0.04*
3. ด้านการดูแลอาคารสถานที่	4.42	0.48	4.39	0.52	0.33	0.07
4. ด้านงานกิจการนักเรียน	4.41	0.50	4.10	0.61	2.94	0.05
5. ด้านการประชาสัมพันธ์งาน การศึกษา	4.55	0.51	4.27	0.48	2.73	0.70
รวม	4.43	0.40	4.32	0.44	1.41	0.10

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 พบว่า ระดับความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานทั่วไป เครือข่าย
โรงเรียนที่ 30 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามคุณวุฒิโดยภาพรวมแตกต่างกัน
อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ระดับความพึงพอใจ ด้านการพัฒนาระบบ
และเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศ ด้านการดูแลอาคารสถานที่ ด้านการประชาสัมพันธ์งานการศึกษา
แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านการดำเนินงานธุรการ ด้านงานกิจการนักเรียน
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานทั่วไปเครือข่ายโรงเรียน
ที่ 30 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ

(n=140)

ความพึงพอใจของครูที่มีต่อ การบริหารงานทั่วไป	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	p
1. ด้านการพัฒนาระบบและ เครือข่ายข้อมูลสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	.532	2	.266	1.194	.306
	ภายในกลุ่ม	30.519	137	.223		
	รวม	31.051	139			
2. ด้านการดำเนินงานธุรการ	ระหว่างกลุ่ม	.482	2	.241	1.006	.368
	ภายในกลุ่ม	32.822	137	.240		
	รวม	33.304	139			
3. ด้านการดูแลอาคารสถานที่	ระหว่างกลุ่ม	.377	2	.188	.773	.463
	ภายในกลุ่ม	33.370	137	.244		
	รวม	33.747	139			
4. ด้านงานกิจการนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	.419	2	.209	.700	.498
	ภายในกลุ่ม	40.988	137	.299		
	รวม	41.407	139			
5. ด้านการประชาสัมพันธ์งาน การศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	1.607	2	.804	3.067	.053
	ภายในกลุ่ม	35.897	137	.262		
	รวม	37.504	139			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	.263	2	.132	.746	.476
	ภายในกลุ่ม	24.159	137	.176		
	รวม	24.422	139			

จากตารางที่ 4 พบว่า ระดับความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานทั่วไป เครือข่ายโรงเรียนที่ 30 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ทุกด้าน ทั้งด้านการพัฒนาระบบและเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศ ด้านการดำเนินงานธุรการ ด้านการดูแลอาคารสถานที่ ด้านงานกิจการนักเรียน และด้านการประชาสัมพันธ์งานการศึกษา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 5 ค่า f-test แสดงการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานทั่วไป
เครือข่ายโรงเรียนที่ 30 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานครจำแนกตามวิทยฐานะ
(n=140)

ความพึงพอใจของครูที่มีต่อ การบริหารงานทั่วไป	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	p
1. ด้านการพัฒนาระบบและ เครือข่ายข้อมูลสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	.602	2	.301	1.355	.261
	ภายในกลุ่ม	30.449	137	.222		
	รวม	31.051	139			
2. ด้านการดำเนินงานธุรการ	ระหว่างกลุ่ม	.011	2	.005	.022	.978
	ภายในกลุ่ม	33.293	137	.243		
	รวม	33.304	139			
3. ด้านการดูแลอาคาร สถานที่	ระหว่างกลุ่ม	.112	2	.056	.227	.797
	ภายในกลุ่ม	33.635	137	.246		
	รวม	33.747	139			
4. ด้านงานกิจการนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	.307	2	.153	.511	.601
	ภายในกลุ่ม	41.100	137	.300		
	รวม	41.407	139			
5. ด้านการประชาสัมพันธ์ งานการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	3.304	2	1.652	6.617*	.002
	ภายในกลุ่ม	34.200	137	.250		
	รวม	37.504	139			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	.348	2	.174	.991	.374
	ภายในกลุ่ม	24.074	137	.176		
	รวม	24.422	139			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 5 พบว่า ระดับความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานทั่วไป เครือข่ายโรงเรียนที่ 30 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามวิทยฐานะ ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการพัฒนาระบบและเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศ ด้านการดำเนินงานธุรการ ด้านการดูแลอาคารสถานที่ ด้านงานกิจการนักเรียน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านการประชาสัมพันธ์งานการศึกษา แตกต่างกันอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ ด้วยการหาผลต่างนัยสำคัญที่น้อยที่สุด (Least Significant Difference: LSD) ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยค่าผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference: LSD) โดยภาพรวม จำแนกตามวิทยฐานะ ด้านการประชาสัมพันธ์งานการศึกษา

n=0.140

วิทยฐานะ	\bar{X}	ไม่มีวิทยฐานะ	ชำนาญการ	ชำนาญการพิเศษ
		4.57	4.19	4.29
ไม่มีวิทยฐานะ	4.57	-	0.38	0.28
ชำนาญการ	4.19	-	-	-0.10
ชำนาญการพิเศษ	4.29	-	-	-

จากตารางที่ 6 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยค่าผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference: LSD) โดยภาพรวม จำแนกตามวิทยฐานะ ด้านการประชาสัมพันธ์งานการศึกษา พบว่า ครูที่ไม่มีวิทยฐานะมีความพึงพอใจมากกว่า ครูมีวิทยฐานะชำนาญการและชำนาญการพิเศษ ส่วนครูที่มีวิทยฐานะชำนาญการมีระดับความพึงพอใจน้อยกว่า ผู้ที่มีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ

สรุปผลการวิจัย

1. ระดับความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานทั่วไป เครือข่ายโรงเรียนที่ 30 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=0.4.40$, $SD=0.41$)
2. จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของครูมีต่อการบริหารงานทั่วไป เครือข่ายโรงเรียนที่ 30 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร ตามเพศ อายุ วิทยฐานะ และคุณวุฒิ ผู้วิจัยนำเสนอการสรุปผลตามสมมติฐานการวิจัย ดังนี้
 - 1) ครูที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจต่อการบริหารงานทั่วไป เครือข่ายโรงเรียนที่ 30 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานครโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานทั่วไปด้านการพัฒนาระบบและเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศ ด้านการดำเนินงานธุรการ ด้านงานกิจการนักเรียน และด้าน

การประชาสัมพันธ์งานการศึกษาไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านการดูแลอาคารสถานที่ระดับความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) ครูที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจต่อการบริหารงานทั่วไป เครือข่ายโรงเรียนที่ 30 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานครโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีระดับความพึงพอใจต่อการบริหารงานทั่วไปด้านการพัฒนาระบบและเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศ ด้านการดำเนินงานธุรการ ด้านการดูแลอาคารสถานที่ ด้านงานกิจการนักเรียนไม่แตกต่างกัน

3) ครูที่มีวิทยฐานะแตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจต่อการบริหารงานทั่วไป เครือข่ายโรงเรียนที่ 30 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานครโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาระบบและเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศ ด้านการดำเนินงานธุรการ ด้านการดูแลอาคารสถานที่ ด้านงานกิจการนักเรียน ไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านการประชาสัมพันธ์งานการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4) ครูที่มีคุณวุฒิแตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจต่อการบริหารงานทั่วไป เครือข่ายโรงเรียนที่ 30 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ระดับความพึงพอใจ ด้านการพัฒนาระบบและเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศ ด้านการดูแลอาคารสถานที่ ด้านการประชาสัมพันธ์งานการศึกษาไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านการดำเนินงานธุรการ และด้านงานกิจการนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากการสรุปผลการวิจัย เรื่อง ความพึงพอใจต่อการบริหารงานทั่วไป เครือข่ายโรงเรียนที่ 30 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร อภิปรายผลได้ดังนี้

1. ความพึงพอใจต่อการบริหารงานทั่วไป เครือข่ายโรงเรียนที่ 30 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานครโดยภาพรวมอยู่ในระดับ ทั้งนี้อาจสืบเนื่องมาจาก เครือข่ายโรงเรียนที่ 30 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร มีการดำเนินการตามขั้นตอนและมาตรฐานการปฏิบัติงานระบบการบริหารงานทั่วไป มีการแบ่งหน้าที่ด้วยการประชุม วางแผน และเตรียมความพร้อมต่อการให้บริการแก่นักเรียน ผู้ปกครองในพื้นที่ คำถึงถึงความปลอดภัยที่จะเกิดกับนักเรียน และมีการนำเสนอข่าวสารการปรับปรุงภาระงานที่เกี่ยวข้องผ่านการประชาสัมพันธ์ให้ครูและบุคลากรได้ร่วมรับรู้ รับทราบ ส่งผลให้ด้านการประชาสัมพันธ์มีค่าเฉลี่ยสูงสุด สอดคล้องกับ จรูญ บุญธรรม และคณะ (2564: 237) ได้ศึกษา ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่มเครือข่าย นครธัญญา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานทั่วไปของผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายนครธัญญา โดยรวมอยู่ในระดับมาก

1.1 ด้านการพัฒนาระบบและเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศ ครูมีระดับความพึงพอใจต่อการบริหารงานทั่วไป เครือข่ายโรงเรียนที่ 30 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานครโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจสืบเนื่องจาก เครือข่ายโรงเรียนที่ 30 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร มีการพัฒนาและเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศที่มีคุณภาพ สามารถอำนวยความสะดวกและลดภาระงานของครูในสังกัดได้จึงส่งผลให้ครูเกิดความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีการวางแผนการพัฒนาและเครือข่ายอย่างมีส่วนร่วม มีการรับฟังความคิดเห็นของครูในการพัฒนาระบบเครือข่าย จึงสามารถตอบสนองความต้องการของครูผู้ใช้งานได้อย่างตรงจุด มีข้อมูลสารสนเทศที่พร้อมต่อการใช้งาน ทันต่อเหตุการณ์ การปฏิบัติสามารถทำได้รวดเร็ว สอดคล้องกับ ฐปนบรรพ์ มาลี และผดุง พรหมมูล (2561: 81) ได้ศึกษา การบริหารงานทั่วไปด้านการพัฒนาและเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศ ของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เขตบางพลัด ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานทั่วไปของโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตบางพลัด ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

1.2 ด้านการดำเนินงานธุรการ ครูมีระดับความพึงพอใจต่อการบริหารงานทั่วไป เครือข่ายโรงเรียนที่ 30 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานครโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจสืบเนื่องมาจาก เครือข่ายโรงเรียนที่ 30 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร มีการดำเนินงานธุรการอย่างเป็นระบบ มีการจัดทำคำสั่งแต่งตั้งในการบริหารงานเพื่อไม่ให้เกิดความสับสน และภาระงานที่ซ้ำซ้อน มีการดำเนินการอย่างเป็นขั้นตอนแต่ไม่ก่อให้เกิดความล่าช้า ครูจึงมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ อนุเดช บ้านสระ และ พิมลพรรณ เพชรสมบัติ (2562: 185-186) ได้ศึกษา แนวทางการบริหารงานทั่วไปของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 พบว่า แนวทางการบริหารงานทั่วไปของสถานศึกษา ด้านการดำเนินงานธุรการ อยู่ในระดับมาก

1.3 ด้านการดูแลอาคารสถานที่ ครูมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานทั่วไป เครือข่ายโรงเรียนที่ 30 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานครโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องมาจาก เครือข่ายโรงเรียนที่ 30 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร ให้ความสำคัญต่อภูมิทัศน์ที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู และเอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ให้มีความสะดวก สะอาด ปลอดภัย ด้วยการวางแผนอาคารที่สอดคล้องกับพื้นที่ จึงส่งผลให้การบริหารจัดการพื้นที่ในโรงเรียนสามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่ สอดคล้องกับ ขอบข่ายการบริหารงานทั่วไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม กำหนด ภาระหน้าที่ตามขอบข่ายการบริหารงานทั่วไป ซึ่งหนึ่งในขอบข่ายงานนั้นคือ การดูแลอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม และกฤตนาถท์ เจริญสุข (2558: 5) ที่ได้กล่าวถึงการบริหารงานทั่วไปว่าเป็นการส่งเสริมการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ตลอดจนการมีส่วนร่วมของบุคคล ชุมชนและองค์กรที่เกี่ยวข้องและเพื่อจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

1.4 ด้านงานกิจการนักเรียน ครูมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานทั่วไป เครือข่ายโรงเรียนที่ 30 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร ด้านงานกิจการนักเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้จะเป็นเพราะ เครือข่ายโรงเรียนที่ 30 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานครมีระบบการบริหารจัดการเกี่ยวกับงานกิจการนักเรียนที่มีประสิทธิภาพ ง่ายต่อการปฏิบัติงานของครู มีการนิเทศก์ กำกับ ติดตาม ส่งผลให้ครูจัดกิจกรรมเกี่ยวกับกิจการนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนมีการให้คำแนะนำ มีการส่งเสริมให้งานกิจการนักเรียนดำเนินต่อไปได้อย่างราบรื่น ส่งผลดีต่อกิจกรรมตามแผนงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เมื่อระบบกิจการนักเรียนมีประสิทธิภาพ ย่อมแบ่งเบาภาระงานครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้น ส่งผลให้ครูเกิดความพึงพอใจในระดับมาก สอดคล้องกับ พรพรรณรัตน์ พิมพรม (2559: 368) ที่ได้เสนอแนวความคิดการบริหารงานทั่วไปด้านงานกิจการนักเรียน ว่าการบริหารงานทั่วไป มีบทบาทในการให้บริการทุกรูปแบบโดยมีบทบาทหลักในการประสาน ส่งเสริม การสนับสนุนและการอำนวยความสะดวกต่างๆ ในการให้บริการการศึกษาหากการบริหารงานทั่วไปขาดประสิทธิภาพจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพอันจะเกิดกับผู้เรียนอันเป็นเป้าหมายหลักในการจัดการศึกษา

1.5 ด้านการประชาสัมพันธ์งานการศึกษา ครูมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานทั่วไป เครือข่ายโรงเรียนที่ 30 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจาก เครือข่ายโรงเรียนที่ 30 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร มีการประชาสัมพันธ์งานการศึกษาอย่างกว้างขวางในหลากหลายช่องทาง ประกอบกับในปัจจุบันมีช่องทางการติดต่อสื่อสารที่ง่ายต่อการเข้าถึงจึงทำให้ผู้ปกครอง และครูสามารถรับทราบข้อมูลข่าวสารได้อย่างรวดเร็ว ทันต่อเหตุการณ์ ทำให้เกิดการอำนวยความสะดวกต่อทั้งผู้ให้และผู้รับบริการ และนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อครูและบุคลากรอย่างสูงสุดส่งผลให้ครูมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เกิดจากการวางแผนที่มีประสิทธิภาพในการบริหารคนให้สอดคล้องกับภาระงาน มีการจัดให้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถด้านประชาสัมพันธ์ได้ปฏิบัติงานอย่างเต็มประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ ปิยะนันท์ เอี่ยมพิจิตร (2564: 205) ได้ศึกษา ความสัมพันธ์ชุมชนต่อการบริหารงานทั่วไปของบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนบ้านบางบัว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา พบว่าความสัมพันธ์ของชุมชนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาตามรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ ระดับการบริหารงานทั่วไป โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. จากข้อค้นพบด้านการพัฒนาระบบและเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศ พบว่า การมีข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับผู้เรียนนักเรียนที่ถูกต้องสามารถเข้าถึงได้สะดวก รวดเร็ว มีระดับความพึงพอใจ

เป็นลำดับสุดท้าย จึงควรมีการปรับปรุงข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับผู้เรียนนักเรียนที่ถูกต้องสามารถเข้าถึงได้สะดวก รวดเร็ว

2. จากข้อค้นพบด้านงานธุรการพบว่า มีการเก็บรักษาเอกสารทางราชการที่สามารถค้นหาได้ง่ายมีค่าเฉลี่ยเป็นลำดับสุดท้ายจึง ควรปรับปรุงระบบการเก็บรักษาเอกสารทางราชการที่สามารถค้นหาได้ง่าย

3. การบริหารงานทั่วไปด้านงานกิจการนักเรียน พบว่า มีการประสานงานกับฝ่ายต่างๆ ภายในโรงเรียน เกี่ยวกับงานกิจการนักเรียนมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ผู้บริหารจึงควรกำหนดนโยบาย ส่งเสริมการดำเนินงานกิจการนักเรียนอย่างมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการร่วมกัน

4. จากข้อค้นพบ ด้านอาคารสถานที่พบว่า การให้บริการด้านอาคารสถานที่ทั้งหน่วยงาน ภายในและภายนอกมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ผู้บริหารจึงควรกำหนดนโยบายส่งเสริมการบริการด้านกิจการนักเรียนที่สามารถประสานความร่วมมือในการใช้สถานที่ร่วมกับหน่วยงานอื่น

5. ด้านการประชาสัมพันธ์งานการศึกษา พบว่า การวางแผนระบบการประชาสัมพันธ์ ผู้บริหารควรส่งเสริมให้มีการนำข้อมูลผลการดำเนินงานที่ผ่านมาวางแผนระบบการประชาสัมพันธ์ ร่วมกันในสถานศึกษา

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

1. ควรมีการศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารงานทั่วไปในยุคดิจิทัล
2. ควรมีการศึกษาเรื่องการบริหารงานทั่วไปที่ส่งผลต่อคุณภาพสถานศึกษา
3. ควรศึกษาเรื่อง เทคโนโลยีที่ส่งผลต่อการบริหารงานทั่วไป

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่2) พ.ศ. 2545**. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- กฤตนาถน์ เจริญสุข. (2558). **ความพึงพอใจของคณะกรรมการสถานศึกษาต่อการบริหาร การศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดกระบี่**. ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์.
- จรรยา บุญธรรม และคณะ. (2565). **ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่มเครือข่าย นครธัญญะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2**. ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย. ปีที่ 7 ฉบับที่ 2 (กุมภาพันธ์ 2565): 237-253.
- ฐปนรรณ์ มาลี และผดุง พรหมมูล. (2561). **การบริหารงานทั่วไปของโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตบางพลัด. ปีที่ 14 ฉบับที่ 1 (มกราคม-เมษายน 2561): 176-189.**

- ณัฐ ช่วยงาน. (2565). **ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 2**. วิทยานิพนธ์ ค.ม. การบริหารการศึกษา. จันทบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- ธวัชชัย แสนดวง. (2565). **สมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารสถานศึกษาใน ศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 จังหวัดชลบุรี**. ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- ปรวรัตน์รัตน์ พิมพรม. (2559). **การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ครั้งที่ 13: ตามรอยพระยุคลบาท เกษตรศาสตร์กำแพงแสน**. สำนักงานวิทยาเขตกำแพงแสน กองบริหารวิชาการและนิสิต. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน.
- ประภาช จิตรภักดิ์. (2561) **“ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนตามทัศนะของบุคลากรในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ”**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ปิยะนันท์ เอี่ยมพิจิตร. (2565). **ความสัมพันธ์ชุมชนต่อการบริหารงานทั่วไปของบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนบ้านบางบัว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตราด**. วารสารสหวิทยาการพัฒนา. 1(1) (มกราคม-มิถุนายน 2565): 206-214.
- พิมลพรรณ เพชรสมบัติ. (2564). **ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะหลักของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก**. วารสารวิจัยวิชาการ, 5(2) (มีนาคม - เมษายน 2564): 65-75.
- เพ็ญพิศ ผาพองยุ่น. (2560). **การบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ**. ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา วิทยาลัยสันตพล.
- มนต์ชัย รัตนสังข์. (2560). **ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานทั่วไปของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 50 เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร**. วารสารออนไลน์บัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2(1): 173-184.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2550). **“พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2550”**. เล่มที่ 124 ตอนที่ 100.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2542**. กรุงเทพมหานคร: นามิบุ๊กส์ ฟัฟลิเคชั่นส์.

- วารสารณัฏ พุทธวงษ์. (2562). การบริหารสถานศึกษากับการจัดการโครงการป้องกันพฤติกรรมกาเรเสพ
ยาเสพติด: กรณีศึกษาโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร. วารสารมนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 8(2) (กรกฎาคม-ธันวาคม 2562): 428-
441.
- ศรัญญา น้อยพิมาย. (2562). ทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาศูมธานี เขต 2. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยปทุมธานี, 12(1)
(มกราคม – มิถุนายน 2562): 199-216.
- สัมมนา รณิธย์. (2560). หลักทฤษฎีและปฏิบัติการบริหารการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: ข้าว
ฟาง.
- สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร. (2564). แผนปฏิบัติการราชการประจำปี พ.ศ. 2564. กรุงเทพฯ:
สำนักงานยุทธศาสตร์การศึกษา.
- _____. (2565). แผนปฏิบัติการราชการประจำปี พ.ศ. 2565. กรุงเทพฯ: สำนักงานยุทธศาสตร์
การศึกษา.
- สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร. (2565). ค้นเมื่อวันที่ 16 พฤษภาคม 2565, จาก
<http://www.bangkok.go.th/prawet>
- สำนักงานเขตประเวศ. (2565). แผนปฏิบัติการราชการประจำปี พ.ศ. 2565. กรุงเทพฯ: สำนักงานเขต
ประเวศ.
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. (2542). พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจาย
อำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการ
กฤษฎีกา.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2550). แนวทางการกระจายอำนาจการบริหารและ
การจัดการการศึกษา. กรุงเทพฯ: ชุมชมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สุนันท์ รุ่งอรุณแสงทอง. (2561). การบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานให้เกิดประสิทธิภาพ. บัณฑิต
วิทยาลัย ภาควิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อนุเดช บ้านสระ และ พิมลพรรณ เพชรสมบัติ. (2564). แนวทางการบริหารงานทั่วไปของสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศูมธานี เขต 2. วารสารมหาวิทยาลัย
ปทุมธานี, 13(2) (กรกฎาคม - ธันวาคม 2564): 185-186.
- อภิสิทธิ์ ฤทธิแสง. (2564). สมรรถนะเชิงบริหารในการบริหารงานทั่วไปของบุคลากรทางการศึกษา
โรงเรียนบ้านดอนใหญ่ อำเภอกง จังหวัดนครราชสีมา. วารสารมนุษยศาสตร์ และ
สังคมศาสตร์ มมร.วิทยาเขตอีสาน, 2(2) (พฤษภาคม – สิงหาคม 2564): 17-26.

-
- Fayol, Henry. (1916). “**Administration Industrielle et generale**”. Bulletin de la Societe de l’Industrie Minerale, fifth series, Vol. 10 No.3, pp. 5 – 162.
- Gulick, Luther, Lindon Urwick. (1937). **Paper on the Science of Administration**. Clifton :Augustus M. Kelley.
- Herzberg, Frederick, Bernard, Mausner and Snyderman, Berbara. (1959). **The Motivation to Work**. New York: John Wiley and Sons.
- Krejcie, R.V., & D.W. Morgan. (1970). “**Determining Sample Size for Research Activities**”. Educational and Psychological Measurement. 30(3): 607 – 610.
- Mooney, J. D., and Reiley, (1947). **A. C. The Principles of Organization**. NY: Harper & Row.
- Morse, Nancy C. (1955). **Satisfactions in the White Coller Job**. Michigan: University of Michigan Press.

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการระบบฐานข้อมูลของนักเรียน
โดยใช้แนวคิดวิธีสอน Active Learning และวิธีสอนปกติ ของนักเรียนระดับชั้น ปวส.1
สาขาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรีયાาน
Comparison of Learning Achievement in the Subject of Database
Systems Using the Concept of Active Learning teaching methods and
Passive Teaching Methods of Students in Vocational Certificate Level 1
Digital Business Technology Branch Wimol Sriyan Technological College

โดม เจริญศิริ¹

¹สาขาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลศรีયાาน, E-mail: dome_jaf@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ วิชาการระบบฐานข้อมูล ของนักศึกษา ระดับชั้น ปวส.1 สาขาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรีયાาน ที่เรียนจากการสอน แนวคิดวิธีสอน Active Learning กับวิธีสอนปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ได้แก่ ผู้เรียนระดับชั้น ปวส.1 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรีયાาน จำนวน 2 ห้อง กลุ่มทดลอง จำนวน 17 คน กลุ่มควบคุม จำนวน 22 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ ในการวิจัยได้แก่ แผนการสอนแบบปกติ แผนการสอนแบบแนวคิดวิธีสอน Active Learning วิชา ระบบฐานข้อมูล และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการวัดผลประเมินผลตามสภาพจริง ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบที

ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการระบบฐานข้อมูลของนักศึกษาระดับ ปวส.1 ที่ ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบ Active Learning สูงกว่านักศึกษาที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มควบคุมได้คะแนนเฉลี่ย 5.318 กลุ่มทดลองได้คะแนนเฉลี่ย 10.647 แตกต่างกันเฉลี่ย 5.329 คะแนน

คำสำคัญ: active learning, ผลสัมฤทธิ์, วิธีสอน

Abstract

The purpose of this research is to compare achievement. Database systems subject of students at the Vocational Certificate level 1 in the Digital Business Technology field Wimol Sriyan Technological College, which learned from teaching the concept of Active Learning teaching methods and passive teaching methods. The sample groups used include: Students in Vocational Certificate Level 1, Digital Business Technology major, academic year 2022, Wimol Sriyan Technological College, 2 rooms, experimental group: 17 people, control group: 22 people which were obtained from random group sampling. The tools used in the research include: Normal lesson plan with concepts for teaching Active Learning in the subject of database systems. and a test to measure academic achievement by measuring the evaluation according to actual conditions. The researcher collected the data himself. and analyzed the data using mean, standard deviation, t-test statistic

The research results found that Academic achievement in the database systems subject of Vocational Certificate Level 1 students who were taught using the Active Learning teaching method were higher than students who were taught in the normal way. Statistically significant at the .05 level, the control group had an average score of 5.318, the experimental group had an average score of 10.647, an average difference of 5.329 points.

Keywords: active learning, achievement, teaching methods

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันเทคโนโลยีมีความเกี่ยวข้องในชีวิตประจำวันของทุกคนและเกี่ยวข้องกับการศึกษาทั้งเป็นสื่อความรู้ การค้นหาความรู้ ดังนั้นการเรียนการสอนจึงต้องปรับตัวให้ทันสมัยเพื่อให้นักศึกษาได้มีความรู้ความสามารถเหมาะสมกับโลกธุรกิจปัจจุบัน (คลังความรู้ SciMath, 2564) ซึ่งการเรียนรู้ของนักศึกษา จึงต้องปรับตัวให้ทันสมัยเป็นระบบ นักศึกษาคิดไม่เป็น แก้ปัญหาไม่เป็น สร้างสรรค์ไม่เป็น ช่วยตัวเองไม่ได้ คิดหรือทำงานร่วมกับคนอื่นไม่ได้ ไม่มีแนวทางในการคิดให้มีประสิทธิภาพ ยิ่งสามารถหาข้อมูลข่าวสารความรู้ได้มากมายจากเทคโนโลยี Internet แต่ถ้าข้อมูลที่เข้าไปมีแต่ข้อมูลไม่ดี ไม่มีการจัดเก็บที่ดี เลือกข้อมูลที่ดี วิธีการฝึกความคิดนักศึกษา จึงเป็นกระบวนการที่จัดการกับข้อมูลอย่างชาญฉลาด คิดแบบ

ใคร่ตรงยั้งใคร่ครวญความคิดของตนเอง แม้จะฉลาดคิดได้ไวแต่ก็ไม่ควรเชื่อว่าตนเองคิดถูกเสมอไป เริ่มจากการพัฒนาความจำ สร้างความคิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ คิดแบบวิทยาศาสตร์ คิดเป็น ประดิษฐ์ การตัดสินใจแก้ปัญหา กล้าตัดสินใจและรับผิดชอบกับการตัดสินใจนั้นๆ การจัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ เป็นเรื่องเกี่ยวกับการฝึกทักษะการปฏิบัติเพื่อประกอบอาชีพ ความคิดอย่างเป็นระบบ

จากการสังเกตของครูผู้สอนพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ขาดกระบวนการจัดการข้อมูลที่เป็นระบบ ขาดทักษะกระบวนการคิด วิเคราะห์ตัดสินใจแก้ปัญหา การสอนแบบเดิมโดยการยกตัวอย่างอธิบาย โดยเน้นทฤษฎี หรือใช้สื่อทาง Power point ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยเฉลี่ยไม่สูงนัก หรือถ้าใช้การฝึกปฏิบัติทีละคน ต้องใช้เวลามาก ทำให้เวลาเรียนไม่พอ ผู้วิจัยได้เลือกรูปแบบการสอนแนวคิด Active Learning เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยความหมาย โดยการร่วมมือระหว่างผู้เรียนด้วยกัน ในการนี้ ครูต้องลดบทบาทในการสอนและการให้ข้อความรู้แก่ผู้เรียนโดยตรงลง แต่ไปเพิ่มกระบวนการและกิจกรรมที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการจะทำกิจกรรมต่าง ๆ มากขึ้น และอย่างหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ โดยการพูด การเขียน การอภิปรายกับเพื่อนๆ ซึ่งโดยหลักการนี้ก็จะไปสอดคล้องกับหลักการใหญ่ที่ว่า ถ้าเราให้ผู้เรียนรู้จากการอ่านอย่างเดียวผู้เรียนก็จะเรียนรู้ได้เพียง 20% ถ้าจากการฟังก็จะเพิ่มเป็น 30% แต่ถ้าได้มีโอกาสได้พบเห็นก็จะเพิ่มเป็น 40% ถ้าจากการพูดก็จะเพิ่มเป็น 50% และได้ลงมือปฏิบัติเองก็จะถึง 60% และถ้าได้เรียนรู้จากกิจกรรมหลายๆ อย่างที่หลากหลายนี่ก็จะเพิ่มโอกาสที่จะเรียนรู้ถึง 90% (วารสารวิชาการ, 2546) ดังนั้นผู้วิจัย จึงสนใจที่จะศึกษาเปรียบเทียบการสอนแบบปกติกับแนวคิดวิธีสอน Active Learning ซึ่งเป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยเพิ่มทักษะและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษาได้

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ วิชาการพื้นฐานข้อมูล ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.1 สาขาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน ที่เรียนจากการสอนแบบวิธีสอน Active Learning กับวิธีสอนแบบปกติ

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการพื้นฐานข้อมูลของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.1 สาขาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน ที่เรียนจากการสอนแบบวิธีสอน Active Learning สูงกว่าวิธีสอนปกติ

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

ความหมายของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ไว้ดังนี้

สถาพร พุทธิภูมิ (2558) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้เชิงรุก Active Learning คือ กระบวนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสร้างสรรคทางปัญญา (Constructivism) ที่เน้นกระบวนการเรียนรู้มากกว่าเนื้อหาวิชา เพื่อช่วยให้เด็กสามารถเชื่อมโยงความรู้หรือสร้างความรู้ให้เกิดขึ้นในตนเอง ด้วยการลงมือปฏิบัติจริงผ่านสื่อหรือกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีครูผู้สอนเป็นผู้แนะนำ กระตุ้น หรือ อำนวยความสะดวก ให้เด็กเกิดการเรียนรู้ขึ้น โดยกระบวนการคิดขั้นสูง กล่าวคือเด็กมีการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่าจากสิ่งที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีความหมายและนำไปใช้ในสถานการณ์อื่นๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

งานวิจัยทางการศึกษาจำนวนมากยืนยันว่า การเรียนรู้ที่แท้จริงเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการเรียนรู้กันอย่างจริงจัง (actively involved) แม้แต่การเรียนรู้จากการฟัง ผู้เรียนก็ต้องได้ปฏิบัติการฟังจริงๆ อย่างตั้งใจ จึงจะเกิดการเรียนรู้ได้ อย่างไรก็ตาม ผลการวิเคราะห์งานวิจัยที่ผ่านมาไม่ต่ำกว่าสองทศวรรษให้ข้อเสนอว่า ผู้เรียนต้อง “ทำ” มากกว่าเพียงแค่ฟัง กล่าวคือ ผู้เรียนต้องอ่าน เขียน อภิปราย หรือแก้ปัญหา ที่สำคัญที่สุด ต้องปฏิบัติอย่างจริงจัง ในงานที่ใช้การคิดขั้นสูง ในระดับวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมิน (Chickering and Gamson, 1987) จึงได้มีการเสนอว่า กลวิธีที่สนับสนุนการเรียนรู้เชิงรุก (active learning) คือกระบวนการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนได้ทำ และคิดในสิ่งที่ทำ (Bonwell and Eison, 1991)

ลักษณะของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2553) ได้กล่าวถึง ลักษณะของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก มีดังนี้

1. เป็นการเรียนการสอนที่พัฒนาศักยภาพทางสมอง ได้แก่ การคิด การแก้ปัญหาและการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้
2. เป็นการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้สูงสุด
3. ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้และจัดกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง
4. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนทั้งในด้านการสร้างองค์ความรู้ การสร้างปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน ร่วมมือกันมากกว่าการแข่งขัน
5. ผู้เรียนเรียนรู้ความรับผิดชอบร่วมกัน การมีวินัยในการทำงาน และการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ
6. เป็นกระบวนการสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนอ่าน ฟัง คิดอย่างลุ่มลึก ผู้เรียนจะเป็นผู้จัดระบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง
7. เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการคิดขั้นสูง

8. เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนบูรณาการข้อมูลข่าวสารหรือสารสนเทศและหลักการความคิดรวบยอด

9. ผู้สอนจะเป็นผู้อำนวยการความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติด้วยตนเอง

10. ความรู้เกิดจากประสบการณ์ การสร้างองค์ความรู้ และ การสรุปบทวนของผู้เรียน

รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) มีดังนี้

พลอยไพลิน นิลกรรณ (2562) ได้กล่าวถึงรูปแบบจัดการเรียนรู้เชิงรุก ไว้ดังนี้

1. การเรียนรู้เชิงประสบการณ์ (Experiential Learning) เป็นการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการ เรียนรู้จากประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรมเพื่อนำไปสู่ความรู้ความเข้าใจเชิงนามธรรม เหมาะกับรายวิชาที่เน้น ปฏิบัติ หรือเน้นการฝึกทักษะ สามารถใช้จัดการเรียนการสอนได้ทั้งเป็นกลุ่ม และเป็นรายบุคคล หลักการสอน คือ ผู้สอนวางแผนจัดสถานการณ์ให้ผู้เรียนมีประสบการณ์จำเป็นต่อการเรียนรู้กระตุ้นให้ผู้เรียนสะท้อน ความคิด อภิปราย สิ่งที่ได้รับจากสถานการณ์ ตัวอย่างเทคนิคการสอนที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้แบบเน้น ประสบการณ์ ได้แก่ เทคนิคการสาธิต และเทคนิคเน้นการฝึกปฏิบัติ มีขั้นตอนดังนี้

1.1 เทคนิคการสอนแบบการสาธิต ผู้สอนวางแผนการสอนและออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ โดยแบ่งสัดส่วนเวลาสำหรับการบรรยายเนื้อและการสาธิต พร้อมกับคัดเลือกวิธีการที่จะลงมือปฏิบัติให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้ โดยถ้าเป็นกิจกรรมกลุ่มจะต้องมีการวางแผนโครงสร้างการทำงานกลุ่ม การแบ่งหน้าที่ และมีการสลับ หมุนเวียนกันทุกครั้ง จากนั้นดำเนินการบรรยายเนื้อหาและสาธิต โดยขณะสาธิตจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถาม ผู้สอนแนะนำเทคนิคปลีกย่อย จากนั้นให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ และผู้สอนประเมินผู้เรียนโดยการสังเกตพร้อมกับ ให้คำแนะนำในจุดที่บกพร่องเป็นรายบุคคลหรือเป็นรายกลุ่ม เมื่อเสร็จสิ้นการปฏิบัติกิจกรรม ผู้สอน และผู้เรียน ร่วมกันอภิปราย สรุปผลสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ

1.2 เทคนิคการสอนแบบเน้นฝึกปฏิบัติ ผู้สอนวางแผนและออกแบบกิจกรรมที่เน้นการฝึก ทักษะ เช่น การฝึกทักษะทางภาษา โดยจัดกิจกรรมที่กระตุ้นให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะซ้ำๆ อาจเป็นในลักษณะใช้ โปรแกรมช่วยสอน สำหรับการฝึก โดยผู้สอนมีบทบาทให้คำแนะนำอำนวยความสะดวกกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

2. การสอนแบบโครงงาน (Project Based Learning) โดยการสอนแบบโครงงานสามารถจัดเป็น กิจกรรมกลุ่มหรือกิจกรรมเดี่ยวก็ได้ ให้พิจารณาจากความยาก – ง่าย และความเหมาะสมของ โจทย์งาน และ คุณลักษณะที่ต้องการพัฒนา วางแผนและกำหนดเกณฑ์อย่างกว้างๆ แล้วให้นักศึกษาวางแผนดำเนินการ ศึกษาค้นคว้าข้อมูลด้วยตนเองโดยผู้สอนมีบทบาทเป็นผู้ให้คำปรึกษา จากนั้นให้

นักศึกษานำเสนอแนวคิด การออกแบบชิ้นงาน พร้อมให้เหตุผลประกอบจากการค้นคว้า ให้ผู้สอนพิจารณา ร่วมกับการอภิปรายในชั้นเรียน จากนั้นผู้เรียนลงมือปฏิบัติทำชิ้นงาน และส่งความคืบหน้าตามกำหนด การประเมินผลจะประเมินตามสภาพจริง โดยมีเกณฑ์การประเมินกำหนดไว้ล่วงหน้าและแจ้งให้ผู้เรียนทราบก่อนลงมือทำโครงการ และมีการเชิญ ผู้ทรงคุณวุฒิร่วมประเมินผล

3. การสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem Based Learning) เป็นการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด ด้วยการศึกษาปัญหาที่สมมุติขึ้นจากความจริง แล้วผู้สอนกับผู้เรียน ร่วมกันวิเคราะห์ปัญหาเสนอวิธีแก้ปัญหา หลักของการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐานคือการเลือกปัญหาที่ สอดคล้องกับเนื้อหาการสอนและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดคำถาม วิเคราะห์ วางแผน กำหนดวิธีแก้ปัญหาด้วย ตนเอง โดยผู้สอนมีบทบาทให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนขณะลงมือแก้ปัญหา สุดท้ายเมื่อเสร็จสิ้นกระบวนการ แก้ปัญหาผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสรุปผลการแก้ปัญหา และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ถึงสิ่งที่ได้จากการลงมือ แก้ปัญหา

4. การสอนที่เน้นทักษะกระบวนการคิด (Thinking Based Learning) เป็นกระบวนการสอนที่ ผู้สอนใช้เทคนิค วิธีการกระตุ้นให้ผู้เรียน คิดเป็นลำดับขั้นแล้วขยายความคิดต่อเนื่องจากความคิดเดิมพิจารณา แยกแยะอย่างรอบด้าน ด้วยให้เหตุผล และเชื่อมโยงกับความรู้เดิมที่มี จนสามารถสร้างสิ่งใหม่หรือตัดสินใจ ประเมินหาข้อสรุปแล้วนำไปแก้ปัญหาอย่างมีหลักการ ดังนี้

4.1 การคิดวิเคราะห์ หมายถึง การพิจารณาสิ่งต่างๆ ในส่วนย่อย ๆ ซึ่งประกอบด้วย การวิเคราะห์เนื้อหา ด้านความสัมพันธ์และด้านหลักการจัดการโครงสร้างของการสื่อความหมาย และสอดคล้อง กับกระบวนการคิดวิเคราะห์ทางวิทยาศาสตร์ คือ การคิดจำแนก รวบรวมเป็นหมวดหมู่ และจับประเด็นต่าง ๆ เชื่อมโยงความสัมพันธ์ ดังนั้น การคิดเชิงวิเคราะห์เป็นทักษะการคิดที่สามารถพัฒนาให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน

4.2 การคิดสังเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการคิดที่ตีงองค์ประกอบต่าง ๆ มาหลอม รวมกันภายใต้โครงร่างใหม่อย่างเหมาะสม เพื่อให้เกิดสิ่งใหม่ที่มีลักษณะเฉพาะแตกต่างไปจากเดิม การคิด สังเคราะห์ครอบคลุมถึงการค้นคว้า รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะคิดซึ่งมีมากหรือกระจายกันอยู่ มา หลอมรวมกัน คนที่คิดสังเคราะห์ได้เร็วกว่าย่อมได้เปรียบกว่าคนที่สังเคราะห์ไม่ได้ ซึ่งจะทำให้เข้าใจ และเห็น ภาพรวมของสิ่งนั้นได้มากกว่า การคิดสังเคราะห์แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ - การคิดสังเคราะห์เพื่อสร้างสิ่งใหม่ เช่น ประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ อุปกรณ์ต่าง ๆ ตามต้องการ - การคิดสังเคราะห์เพื่อสร้างแนวคิดใหม่ เป็นการพัฒนาและคิดค้นแนวคิดใหม่ ถ้าเรา สามารถคิดสังเคราะห์ได้ดี จะทำให้พัฒนาความคิดหรือสิ่งใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม

4.3 การคิดสร้างสรรค์ หมายถึง ความคิดใหม่ ๆ แนวทางใหม่ ๆ ทักษะคิดใหม่ ๆ ความเข้าใจ และการมองปัญหาในรูปแบบใหม่ ผลลัพธ์ของความคิดสร้างสรรค์ที่ชัดเจน คือ ดนตรี การ

แสดง วรรณกรรม ละคร สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรมทางเทคนิค แต่บางครั้งความคิดสร้างสรรค์ก็มองไม่เห็นชัดเจน เช่น การตั้งคำถาม บางอย่างที่จะช่วยขยายกรอบของแนวคิดซึ่งให้คำตอบบางอย่าง หรือการมองโลกหรือปัญหาในแนวนอกกรอบความคิดสร้างสรรค์ คือ ความคิดเชื่อมโยงที่พยายามหาทางออกหลาย ๆ ทาง ใช้ความคิดที่ หลากหลาย แสวงหาความเป็นไปได้ใหม่ ๆ และนอกกรอบ คัดสรรคหาทางเลือกใหม่ ๆ และพยายามปรับปรุง ให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งมีวิธีการอยู่ 6 ขั้นตอน คือ

1. แสวงหาข้อบกพร่อง (Mess Finding)
2. รวบรวมข้อมูล (Data Finding)
3. มองปัญหาทุกด้าน (Problem Finding)
4. แสวงหาความคิดที่หลากหลาย (Idea Finding)
5. หาคำตอบที่รอบด้าน (Solution Finding)
6. หาข้อสรุปที่เหมาะสม (Acceptance Finding)

กระบวนการของความคิดสร้างสรรค์ อาจเกิดขึ้นโดยบังเอิญหรือโดยความตั้งใจ ซึ่งสามารถทำได้ด้วยการศึกษา การอบรมฝึกฝน การระดมสมอง (brain-storming) มากกว่าครึ่งหนึ่งของการค้นพบที่ยิ่งใหญ่ของโลก เกิดจากการค้นพบโดยบังเอิญ (serenity) หรือการค้นพบสิ่งหนึ่งซึ่งใหม่ ในขณะที่กำลัง ต้องการค้นพบสิ่งอื่นมากกว่า

ความหมายของวิธีการสอนแบบลงมือปฏิบัติ

วัชร เกษพิชัยณรงค์ และ น้ำค้าง ศรีวัฒนาโรทัย (2555) ได้ให้ความหมายของการสอนที่เน้นการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) หมายถึง วิธีการที่ครู/อาจารย์ ต้องเปลี่ยนบทบาทจากผู้สอน มาเป็นคุณอำนวย (facilitator) ซึ่งต้องเป็นผู้มีความรู้แน่น มีการ วางแผนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ แต่อาจใช้วิธีการบอกเป้าหมาย แล้วให้ผู้เรียนคิดวิธีที่จะทำสิ่งนั้นให้สำเร็จ ผู้สอนต้องแสดงออกให้เห็นว่าเต็มใจที่จะตอบคำถาม หรือใช้วิธีการถามกลับเพื่อกระตุ้นให้คิดต่อ มีการประเมินการเรียนรู้ตามจริงหรือประเมินในเชิงสร้างสรรค์

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

บุญชม ศรีสะอาด (2545: 155) ได้ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึง ผลที่เกิดขึ้นจากการค้นคว้า การฝึกอบรมหรือประสบการณ์ต่าง ๆ รวมทั้งความรู้สึกร ค่านิยมจริยธรรมต่าง ๆ ที่เป็นผลมาจากการฝึกสอน

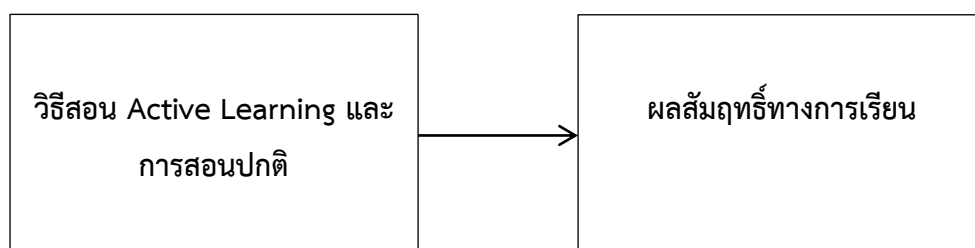
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อารียา โสมาบุตร (2562: บทความย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาฟิสิกส์ เรื่อง งานและพลังงาน และความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เรื่องงานและพลัง โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) มีคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนเรียนและหลังเรียน เท่ากับ (\bar{X} =3.31, SD =1.46) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ศิริมา วงษ์สกุล (2557: บทความย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ด้วยการเรียนรู้เชิงรุก ที่มีต่อความสามารถในการแก้ปัญหาและการ ให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ เรื่อง สถิติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการจัด กิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ด้วยการเรียนรู้เชิงรุก เรื่อง สถิติ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร คือ ผู้เรียนระดับชั้น ปวส.1 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน จำนวน 2 ห้อง 39 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ ผู้เรียนระดับชั้น ปวส.1 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน จำนวน 2 ห้อง 17 คน เป็นกลุ่มทดลอง 22 คน เป็นกลุ่มควบคุม ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการสอนแบบปกติ และแผนการสอนแบบแนวคิดวิธีสอน Active Learning
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. แผนการสอนแบบปกติและแผนการสอนแบบแนวคิดวิธีสอน Active Learning มีวิธีการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิธีการการสอนแบบต่าง ๆ

1.2 สร้างแผนการสอนแบบปกติและแผนการสอนแบบแนวคิดวิธีสอน Active Learning
วิชาการะบบฐานข้อมูล

1.3 นำแผนการสอนแบบปกติ และแผนการสอนแบบแนวคิดวิธีสอน Active Learning ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ภาษา ได้แก่ อาจารย์วิลาวัลย์ ลีลารัตน์ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ อาจารย์สายใจ ยศประยูร รองผู้อำนวยการฝ่ายวิจัยและความร่วมมือ และ อาจารย์เยาวลักษณ์ อ่วมมีเพียร หัวหน้าศูนย์สารสนเทศ วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรี ยาน ต่อจากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปหาค่าดัชนีวัดความสอดคล้อง (IOC: Index of Item Objective Congruence) ได้ค่าความสอดคล้องเท่ากับ 0.67-1.00

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.1 ศึกษาเอกสารและตำราต่าง ๆ เกี่ยวกับการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการะบบฐานข้อมูล จำนวน 20 ข้อ
ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดจะได้ 0 คะแนน จำนวน 10 คะแนน

2.3 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการะบบฐานข้อมูล ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ภาษา โดยใช้ดัชนีวัดความสอดคล้อง (The Index of Item Objective Congruence: IOC) ได้ค่าความสอดคล้องเท่ากับ 0.67-1.00

2.4 ปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำกลับไปให้ผู้เชี่ยวชาญดูแบบทดสอบที่แก้ไขเรียบร้อยแล้วอีกครั้งหนึ่งต่อจากนั้นนำแบบทดสอบไปทดลองกับ
กลุ่มทดลอง (Try Out) จำนวน 30 คน นำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบชนิดปรนัยมาวิเคราะห์หา
ความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ ได้ค่าความยากง่ายเท่ากับ 0.20-0.80 และค่าอำนาจ
จำแนกเท่ากับ 0.20 ขึ้นไป จากนั้นนำผลที่ได้ไปหาความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน
(KR-20) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ 0.87

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์การเรียนการสอน การวัดและประเมินผล
2. ผู้วิจัยให้นักศึกษาทดสอบความรู้ก่อนเรียน และแจ้งผลคะแนน
3. ผู้วิจัยดำเนินการสอนโดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ใช้เนื้อหาเดียวกันและมีระยะเวลาในการทดลองเท่ากันทั้ง 2 กลุ่ม
 - 3.1 กลุ่มทดลอง จัดการเรียนการสอนด้วยการสอนแบบ Active Learning
 - 3.2 กลุ่มควบคุม จัดการเรียนการสอนด้วยการสอนแบบปกติ
4. หลังจากดำเนินการสอนแบบเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยให้นักศึกษาทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาระบบฐานข้อมูล ซึ่งเป็นฉบับเดียวกับการทดสอบก่อนเรียนนำคะแนนระหว่างการสอนแบบปกติ กับ วิธีการสอนแบบ Active Learning มาเปรียบเทียบกัน
5. ผู้วิจัยแจ้งผลคะแนน และร่วมกันสรุปกับนักศึกษา

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ t-test แบบ independent Samples T- Test และ Paired Samples T -Test ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เป็น “เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการสอนแบบปกติ แผนการสอนแบบแนวคิดวิธีสอน Active Learning วิชาระบบฐานข้อมูล และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการวัดผลประเมินผลตามสภาพจริง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบที่

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาระบบฐานข้อมูล ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบ Active Learning กับการสอนแบบปกติ

การทดสอบ	N	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	t	sig
ควบคุม (การสอนแบบปกติ)	22	5.318	.8937	-15.363*	.003
ทดลอง (การสอนแบบ Active Learning)	17	10.647	1.2719		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของนักศึกษาที่ได้รับการสอนแบบ Active Learning สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาที่เรียนโดยการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่ง คะแนนเฉลี่ยของการสอนแบบปกติ เท่ากับ 5.318 คะแนน และ คะแนนเฉลี่ยของการสอนแบบ Active Learning เท่ากับ 10.647 คะแนน

สรุปผลการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิชาาระบบฐานข้อมูล ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 ที่ได้รับการสอนตามแนวคิดวิธีสอน Active Learning สูงกว่า นักศึกษาที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มควบคุมได้คะแนนเฉลี่ย 5.318 กลุ่มทดลองได้คะแนนเฉลี่ย 10.647 แตกต่างกันเฉลี่ย 5.329 คะแนน และมีค่า t-test เท่ากับ -15.363

อภิปรายผล

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิชาาระบบฐานข้อมูล ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 ที่ได้รับการสอนตามแนวคิดวิธีสอน Active Learning สูงกว่า นักศึกษาที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก นักศึกษาได้รับการสอนแบบ Active Learning มีขั้นตอนการสอนที่เน้นให้นักศึกษามีปฏิสัมพันธ์อันดีภายในกลุ่ม มีความรับผิดชอบร่วมกัน มีวินัยในการทำงาน และ การแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ นอกจากนี้ยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนศึกษาข้อมูลข่าวสารหรือสารสนเทศ แล้วสร้างองค์ความรู้ และสรุปทบทวนด้วยตนเอง โดยมีครูเป็นผู้อำนวยการความสะดวกและให้คำปรึกษาซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอารียา โสมาบุตร (2562: บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาฟิสิกส์ เรื่อง งานและพลังงาน และความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เรื่องงานและพลัง โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) มีคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนเรียนและหลังเรียน เท่ากับ (\bar{X} =3.31, SD =1.46) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ครูควรปรับวิธีการสอน โดยเน้นแนวคิดวิธีสอน Active Learning ควรนำแผนการสอนแนวคิดวิธีสอน Active Learning ไปประยุกต์หรือนำไปบูรณาการกับรายวิชาอื่น ๆ
2. ครูควรอธิบายก่อนการทำกิจกรรม Active Learning เพื่อให้ นักศึกษาทำงานกลุ่ม รู้บทบาทหน้าที่ของตนเอง จนประสบความสำเร็จในกลุ่ม
3. ครูผู้สอนรายวิชาการออกแบบสื่อดิจิทัล สามารถนำวิธีสอน Active Learning ไปใช้ในการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปปฏิบัติได้ด้วยตนเอง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ครูควรทำวิจัยเพื่อพัฒนาและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้วิธีการสอนสำหรับ Active Learning สำหรับผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2546). **Active Learning**. วารสารวิชาการ ปีที่ 6 ฉบับที่ 9 วันที่ 9 กันยายน 2546. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- คลังความรู้ SciMath. (2564). **การใช้เทคโนโลยีอย่างรู้เท่าทัน**. ค้นหาเมื่อวันที่ 8 มกราคม 2566, จาก <https://www.scimath.org/article-technology/item/>.
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2553). **การออกแบบพัฒนาโปรแกรมบทเรียนและบทเรียนบนเว็บ**. พิมพ์ครั้งที่ 14. มหาสารคาม: คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บุญชม ศรีสะอาด (2545). **การวิจัยเบื้องต้น (ฉบับปรับปรุงใหม่)**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- พลอยไพลิน นิลกรรณ์. (2562). **แนวทางการจัดการเรียนรู้เชิงรุก**. ศึกษานิเทศก์ชำนาญการ.กลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต35.
- วัชรวิ เกษพิชัยณรงค์ และ น้ำค้าง ศรีวัฒนาโรทัย. (2555) “การเรียนเชิงรุกและเทคนิคการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการเรียนเชิงรุก”, **การอบรมเรื่อง “การเรียนการสอนเชิงรุก”**, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, ปทุมธานี, หน้า 1- 7.
- ศิริมา วงษ์สกุลดี (2557). **รายงานการวิจัย เรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ด้วยการเรียนรู้เชิงรุก**.
- สถาพร พงษ์พิบูล. (2558). **ครูอาชีพตอทคอม : Active Learning คืออะไร**. ค้นเมื่อวันที่ 8 มกราคม 2566, จาก <https://www.kruachieve.com/เรื่องราว/Active Learning คืออะไร/ PDF>.
- อารียา โสมาบุตร. (2562). **การจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาฟิสิกส์ เรื่อง งานและพลังงาน และความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์. โรงเรียนภูกระดึงวิทยาคม. อำเภอภูกระดึง จังหวัดเลย. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต.19.**
- Bonwell, C. C., & Eison, J. A. (1991). **Active learning: Creating excitement in the classroom (ASHE-ERIC Higher Education Report)**. Washington, DC: George

Washington University, School of Education and Human Development.
Retrieved from <https://eric.ed.gov/?id=ED340272>.

Chickering, A. W., & Gamson, Z. F. (1987, March). *Seven principles for good practice in undergraduate education*. **AAHE Bulletin**, 39, 3-7. Retrieved from <https://eric.ed.gov/?id=ED28249>.

**ผลการใช้สื่อการสอนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Smart Me รายวิชาการคำนวณ
ต้นทุนเพื่องานอาชีพ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1
วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน**

**The Results of Using Online Teaching Materials with Application Smart
Me, a Course on Cost Calculation for Professional Work for Vocational
Certificate Students, First Year Wimol Sriyan Technological College**

วิภาณี อติวัฒนวงศ์¹

¹สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน, E-mail: arjannan@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) ศึกษาประสิทธิภาพของสื่อการสอนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน SMART ME รายวิชาการคำนวณต้นทุนเพื่องานอาชีพ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน 2) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ก่อนและหลังเรียน โดยใช้สื่อการสอนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน SMART ME รายวิชาการคำนวณต้นทุนเพื่องานอาชีพ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อสื่อการสอนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน SMART ME รายวิชาการคำนวณต้นทุนเพื่องานอาชีพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 35 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ สื่อการสอนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Smart Me รายวิชาการคำนวณต้นทุนเพื่องานอาชีพ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาการคำนวณต้นทุนเพื่องานอาชีพ และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อสื่อการสอนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Smart Me รายวิชาการคำนวณต้นทุนเพื่องานอาชีพ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบค่าทีแบบไม่มีอิสระต่อกัน

ผลการวิจัย พบว่า 1) ประสิทธิภาพของสื่อการสอนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Smart Me รายวิชาการคำนวณต้นทุนเพื่องานอาชีพ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 75/75 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้สื่อการสอนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Smart Me รายวิชาการคำนวณต้นทุนเพื่องานอาชีพ คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อสื่อการสอนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Smart Me รายวิชาการคำนวณต้นทุนเพื่องานอาชีพ นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.46

คำสำคัญ: สื่อการสอนออนไลน์, แอปพลิเคชัน Smart Me, วิชาการคำนวณต้นทุนเพื่องานอาชีพ

Abstract

The research objectives were to 1) study the effectiveness of online teaching media with the SMART ME application for the course on cost calculation for careers. For first-year vocational certificate students at Wimol Sriyan Technological College. 2) Study the academic achievement of students before and after studying. By using online teaching media with the SMART ME application for the course on cost calculation for careers. 3) Student satisfaction with online teaching media with the SMART ME application for the course on cost calculation for careers. Career work The sample used was 35 first-year vocational certificate students, which were obtained from purposive sampling. Tools used include: Online media with the Smart Me application, cost calculation course for careers. Academic achievement test Course on cost calculation for careers and a questionnaire on student satisfaction with online teaching media using the Smart Me application for the course on cost calculation for careers. Statistics used in data analysis include mean, standard deviation. and independent t-test statistics.

The results showed that: 1) Efficiency of online teaching materials with Smart Me, a course on cost calculation for professional work. Efficiency according to the set criteria 75/75 2) Achievement before and after school by using online teaching materials with Smart Me, a course on cost calculation for professional work After school scores are higher than before. Statistically significant at the .05 level. 3) Satisfaction of students toward online teaching media with Smart Me, cost calculation for career course. Students were satisfied at a high level with an average of 4.46.

Keywords: smart me application, cost calculation for professional work

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เน้นกระบวนการจัดการศึกษาที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาได้ตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพของตนเอง ซึ่งตามยุทธศาสตร์ชาติด้านการศึกษาที่ส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาเชิงอิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นการสร้างความรู้และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นเครื่องมือ เพื่อการก้าวไปสู่สังคมแห่งปัญญา และการเรียนรู้เพื่อพัฒนา

ความรู้ความสามารถให้กับบุคคลได้พัฒนาตนเองเพื่อนำไปสู่การพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าอย่างต่อเนื่องสู่การเรียนรู้รูปแบบใหม่ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542) โดยแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อสารกระทรวงศึกษาธิการระหว่าง พ.ศ. 2557-2559 กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ว่า ประชาชนได้รับโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิตมีคุณภาพด้วยการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษา ในยุทธศาสตร์ที่ 2 ส่งเสริมสนับสนุนระบบการเรียนรู้แบบอิเล็กทรอนิกส์ มีเป้าประสงค์เพื่อส่งเสริมสนับสนุนและจัดให้มีการผลิตสื่อการเรียนรู้ในทุกระดับทุกประเภทการศึกษาที่สามารถใช้กับเครื่องมืออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่ทันสมัย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) นอกจากนี้วัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 คือมุ่งเน้นให้มีการนำนวัตกรรม สื่อและเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอน ดังนั้นการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 จึงเปลี่ยนรูปแบบการเรียนรู้จากอาจารย์ผู้สอนเป็นแบบผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตัวเองและอาจารย์ผู้สอนเป็นผู้ที่ทำหน้าที่ออกแบบการเรียนรู้และจัดกระบวนการเรียนให้กับผู้เรียน เน้นการเป็นโค้ชหรือผู้อำนวยการ ความสะดวกในการเรียนรู้ ประกอบกับถ้าได้ใช้สื่อการสอนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Smart Me จะทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในบทเรียนเพิ่มมากขึ้น เพราะสื่อการสอนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Smart Me จะประกอบไปด้วยบัญชีครัวเรือน บัญชีต้นทุนอาชีพ ภาพประกอบ ซึ่งจะทำให้นักเรียนเรียนรู้บทเรียนได้ง่ายมากขึ้นส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

จากการสังเกตพบว่านักเรียนไม่มาเรียนในบางวัน และจากการสัมภาษณ์พบว่าติดเกมส์ นักเรียนไม่ยอมเรียนเพราะเป็นวิชาคำนวณ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 29 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาวิจัยเรื่อง ผลการใช้สื่อการสอนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Smart Me รายวิชาการคำนวณ ต้นทุนเพื่องานอาชีพ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีวมล ศรียาน เพื่อเป็นการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้น อันเป็นการปฏิรูปการศึกษาให้สอดคล้องกับยุคดิจิทัลเทคโนโลยี ส่งผลให้นักศึกษา สนใจในการเรียน มีความกระตือรือร้น มีความรู้ความเข้าใจ สามารถพัฒนาตนเอง พัฒนาสังคมประเทศชาติ ให้มีความเจริญก้าวหน้าสืบต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของสื่อการสอนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Smart Me รายวิชาการคำนวณต้นทุนเพื่องานอาชีพ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีวมล ศรียาน ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาก่อนและหลังเรียน โดยใช้สื่อการสอนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Smart Me รายวิชาการคำนวณต้นทุนเพื่องานอาชีพ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีวมล ศรียาน

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อสื่อการสอนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Smart Me รายวิชาการคำนวณต้นทุนเพื่องานอาชีพ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรีย์่าน

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังเรียน โดยใช้สื่อการสอนออนไลน์ด้วย Smart Me รายวิชาการคำนวณต้นทุนเพื่องานอาชีพ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรีย์่าน สูงกว่าก่อนเรียน

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

โปรแกรมบัญชีรายบุคคล Smart Me

โปรแกรมบัญชีรายบุคคล*”Smart Me”

เป็นแอปพลิเคชันที่พัฒนาโดยกรมตรวจบัญชีสหกรณ์สำหรับส่งเสริมให้เกษตรกร และบุคคลทั่วไป ใช้ในการบันทึกบัญชีครัวเรือน*(รายรับ-รายจ่าย) และบัญชีต้นทุนอาชีพ*(รายได้*และ*ต้นทุน/ค่าใช้จ่าย)*เพื่อการวางแผนการใช้จ่ายและการประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ*นอกจากนี้* แอปพลิเคชัน “Smart Me”*เป็นแอปพลิเคชันที่ใช้งานสามารถบันทึกข้อมูลได้ทุกที่*ทุกเวลา*ผ่านอุปกรณ์*Smart*Phone*พร้อมทั้งมีการแสดงรายงานในรูปแบบกราฟที่ทันสมัย สวยงาม และเข้าใจง่าย เหมาะกับการใช้ชีวิตประจำวันในยุคดิจิทัล

บัญชีครัวเรือน

บัญชีครัวเรือน เหมาะสำหรับการใช้บันทึกการรับ-จ่ายในชีวิตประจำวัน เช่นการรับเงินเดือน การซื้อสิ่งของอุปโภค บริโภค เป็นต้น

บัญชีต้นทุนอาชีพ

บัญชีต้นทุนอาชีพ เหมาะสำหรับการใช้บันทึกรายได้ ต้นทุน/ค่าใช้จ่าย ในการประกอบอาชีพ เพื่อใช้ในการคำนวณต้นทุนอาชีพ และกำไร (ขาดทุน) ในการประกอบอาชีพ

ประโยชน์ของ แอปพลิเคชัน Smart Me

นางบริสุทธิ์ เปรมประพันธ์ อธิบดีกรมตรวจบัญชีสหกรณ์ (กรมตรวจบัญชีสหกรณ์, 2559) กล่าวว่า กรมตรวจบัญชีสหกรณ์กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้ขับเคลื่อนการเสริมสร้างองค์ความรู้ทางบัญชีให้เกษตรกร และบุคคลทั่วไปได้เห็นความสำคัญของการบันทึกบัญชี ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญที่ทำให้รู้ตัวตน รู้สถานะทางการเงิน ช่วยให้เกิดการจัดระเบียบวินัยในการใช้จ่าย ซึ่งความสำเร็จที่เกิดขึ้นจากการวิเคราะห์ข้อมูลทางบัญชี จะส่งผลให้เกิดช่องทางในการออมและเพิ่มรายได้ สร้างความ

เข้มแข็งและมั่นคงในชีวิตได้ในที่สุด ทั้งนี้ ในปี พ.ศ. 2560 กรมฯ ได้พัฒนานวัตกรรมที่ช่วยให้การ
บันทึกบัญชีทำได้ง่าย สะดวก และรวดเร็วยิ่งขึ้น โดยมีแอปพลิเคชัน “Smart Me” ซึ่งเป็น
แอปพลิเคชันสำหรับใช้ในการบันทึกบัญชีครัวเรือนและบัญชีต้นทุนอาชีพ โดยออกแบบให้ใช้งานง่าย
เหมาะสำหรับเกษตรกรเยาวชน และบุคคลทั่วไปใช้ในการจัดทำบัญชีครัวเรือนและบัญชีต้นทุนอาชีพ
ได้ทุกที่ ทุกเวลา ผ่านอุปกรณ์ Smart Phone ที่รองรับทั้งระบบ IOS และ Android ทำให้ผู้จดบันทึก
รู้ตัวตนและวางแผนการใช้จ่ายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

“กรมฯ พัฒนานวัตกรรม แอปพลิเคชัน Smart Me ขึ้น เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกให้
เกษตรกรและประชาชนทั่วไป สามารถเข้าถึงการจดบันทึกบัญชีได้ง่ายมากยิ่งขึ้น ช่วยให้ผู้บัญชีได้
รวดเร็ว ทันเหตุการณ์ ทุกที่ ทุกเวลา โดยสามารถดาวน์โหลดแอปพลิเคชันได้ตามช่องทางต่างๆ ไม่ว่าจะ
จะเป็นการติดตั้งบน Smart Phone หรือ Tablet ซึ่งมุ่งหวังว่าจะช่วยกระตุ้นให้เกิดการทำบัญชี เพื่อ
ช่วยให้รู้ตัวตน รู้รายรับ-รายจ่าย รู้จักวางแผนทางการเงิน สามารถสร้างภูมิคุ้มกันให้กับตนเองได้
สามารถปรับเปลี่ยนอาชีพให้เกิดความมั่นคง และเป็นโอกาสในการต่อยอดสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน นำมา
สู่คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และเปลี่ยนทัศนคติให้เห็นว่า การทำบัญชีไม่ใช่เรื่องยาก และเป็นรากฐานสำคัญ
ที่จะช่วยให้เราเกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นในอนาคต จึงขอเชิญชวนทุกท่านใช้บัญชีในการสร้าง
วินัยทางการเงิน เพิ่มการออม ด้วยการใช้บริการแอปพลิเคชัน “Smart Me” ได้ตามทางเลือกที่ท่าน
สะดวก”

วิชาการคำนวณต้นทุนเพื่องานอาชีพ

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชา
การบัญชี จุดประสงค์สาขาวิชา

1. เพื่อให้สามารถประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะด้านภาษาและการสื่อสาร ทักษะการคิดและ
การแก้ปัญหา ทักษะทางสังคมและการดำรงชีวิตในการพัฒนาตนเองและวิชาชีพ
2. เพื่อให้มีความเข้าใจและสามารถประยุกต์ใช้ หลักการบริหารและจัดการวิชาชีพ การใช้
เทคโนโลยีสารสนเทศและหลักการทำงานอาชีพที่สัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการพัฒนาวิชาชีพการบัญชีให้ทัน
ต่อการเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าของเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี
3. เพื่อให้มีความเข้าใจในหลักการและกระบวนการทำงานในกลุ่มงานพื้นฐานด้านการบัญชี
4. เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานบริการทางการบัญชีตามหลักการและกระบวนการทางธุรกิจ
5. เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานด้านการบัญชีในสถานประกอบการและประกอบอาชีพอิสระ
รวมทั้งการใช้ความรู้และทักษะเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นได้

6. เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานและดำรงชีวิตโดยประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง หลักการใช้พลังงานและทรัพยากรอย่างคุ้มค่า คำนึงถึงความปลอดภัยต่อตนเอง ผู้อื่นและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

7. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ข้อสัจธรรมมีระเบียบวินัยมีความรับผิดชอบ ต่อสังคม สิ่งแวดล้อม ต่อต้านความรุนแรงและสารเสพติด

จุดประสงค์รายวิชา เพื่อให้

1. เข้าใจเกี่ยวกับการคำนวณต้นทุนเพื่อนำไปใช้ในงานอาชีพต่าง ๆ
2. มีทักษะการคำนวณและจัดทำรายงานต้นทุนเพื่องานอาชีพต่าง ๆ
3. มีเจตคติและกิจนิสัยที่ดีในการปฏิบัติงานด้วยความละเอียดรอบคอบ ข้อสัจธรรมมีวินัย ตรงต่อเวลา

สมรรถนะรายวิชา

1. แสดงความรู้เกี่ยวกับการคำนวณต้นทุนเพื่อนำไปใช้ในงานอาชีพ
2. คำนวณต้นทุนเพื่อนำไปใช้ในงานอาชีพต่าง ๆ
3. จัดทำรายงานต้นทุนเพื่องานอาชีพต่าง ๆ

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาและปฏิบัติหลักการคำนวณต้นทุนและจัดทำรายงานเกี่ยวกับต้นทุนของธุรกิจและงานอาชีพต่าง ๆ ประกอบด้วย ต้นทุนวัตถุดิบ ต้นทุนแรงงาน และค่าใช้จ่ายในการผลิตที่เกี่ยวข้อง เพื่อการวางแผน ควบคุม และตัดสินใจ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พรศักดิ์ หอมสุวรรณ และคณะ (2560) ศึกษาระดับความพึงพอใจระบบการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ผ่านกูเกิ้ลคลาสรูมภายในวิทยาลัยเทคนิคอุตสาหกรรมยานยนต์การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระบบการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ผ่านกูเกิ้ลคลาสรูม เพื่อหาระดับความพึงพอใจที่มีต่อการใช้งานระบบการจัดการเรียนการสอนผ่านกูเกิ้ลคลาสรูมทั้ง 3 บทบาท ประกอบด้วย ผู้เรียน จำนวน 50 คน ผู้สอนจำนวน 10 ท่าน และผู้บริหาร 5 ท่าน โดยใช้เครื่องมือในการวิจัยแบบประเมินความพึงพอใจระบบการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ผ่านกูเกิ้ลคลาสรูม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนผ่านกูเกิ้ลคลาสรูมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.32$, S.D.= 0.63) ผู้สอนมีความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนผ่านกูเกิ้ลคลาสรูมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.61$, S.D.= 0.55) และผู้บริหารมีความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนผ่านกูเกิ้ลคลาสรูมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27$, S.D.= 0.65)

สาวิตรี สิงหาต และคณะ (2561) ศึกษาผลสัมฤทธิ์และความพึงพอใจของนักศึกษาพยาบาลต่อการจัดการเรียนการสอนผ่าน Google Classroom ในรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศทางการพยาบาลการวิจัยเชิงทดลองนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนจากการเรียนผ่าน Google Classroom เป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนการสอน และศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาจากการจัดการเรียนการสอนผ่าน Google Classroom โดยการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง คือ นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศทางการพยาบาล จำนวน 64 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ บทเรียนรายวิชา แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้อีก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาพยาบาลและวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐานโดยวิธีค่าที (paired samples t-test) ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาลหลังเรียนโดยใช้ Google Classroom เป็นเครื่องมือสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และความพึงพอใจของนักศึกษาพยาบาลจากการเรียนโดยใช้ Google Classroom เป็นเครื่องมืออยู่ในระดับมากที่สุด

วาสนา ทองดี (2553) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องระบบในร่างกาย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสวนแตงวิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี ผลการวิจัยพบว่า 1) บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องระบบในร่างกาย มีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.26/78.66 ซึ่งมีค่าผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนอยู่ในระดับดีโดยมีค่าเฉลี่ยในภาพรวม 4.43

ชุตีรัตน์ ประสงค์มณี (2553) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาวิทยาศาสตร์ 8 เรื่องโมเมนต์ของนักศึกษาที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่แสดงการเคลื่อนที่ ของวัตถุเป็นแบบภาพนิ่งและแบบภาพเคลื่อนไหวหยุดเป็นระยะ ผลการวิจัย พบว่า 1) ประสิทธิภาพบทเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องโมเมนต์ที่แสดงการเคลื่อนที่ของวัตถุเป็นแบบภาพนิ่งมีประสิทธิภาพ 80.33/81.17 และแบบภาพเคลื่อนไหวหยุดเป็นระยะมีประสิทธิภาพ 80.00/83.50 2) นักเรียนที่เรียนด้วย บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย นักเรียนระดับชั้น ปวช.1 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน จำนวน 35 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. สื่อการเรียนการสอนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Smart Me รายวิชาการคำนวณต้นทุนเพื่องานอาชีพ สำหรับนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาการคำนวณต้นทุนเพื่องานอาชีพ สำหรับนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน
3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อสื่อการสอนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Smart Me รายวิชาการคำนวณต้นทุนเพื่องานอาชีพ ของนักเรียนระดับชั้น ปวช. 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน

ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การสร้างสื่อการสอนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Smart Me มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้
 - 1.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร รูปแบบ เนื้อหา รวบรวมเนื้อหาสาระจากตำราเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสื่อการสอนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Smart Me ต่อจากนั้นผู้วิจัยสร้างสื่อการเรียนการสอน รายวิชาการคำนวณต้นทุนเพื่องานอาชีพ ประกอบด้วย เนื้อหาสาระการเรียนรู้ ใบงาน และแบบทดสอบซึ่งใช้โปรแกรม Google Form ที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่กำหนดไว้
 - 1.2 นำสื่อการสอนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Smart Me ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ รศ.ดร.ชุตินา วัฒนศิริ อดีตผู้อำนวยการหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพครู (ป.บัณฑิต) มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ อาจารย์ปนัดดา พิริยขนานนท์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน และอาจารย์โดม เจริญศิริ หัวหน้าภาครายวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน ที่มีความเชี่ยวชาญ ด้านหลักสูตร เนื้อหา

กระบวนการ ภาษา และการวัดผลประเมินผล ได้ค่าดัชนีวัดความสอดคล้องเท่ากับ .67-1.00 และปรับปรุงสื่อการสอนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Smart Me ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบคุณภาพและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

1.3 นำสื่อการสอนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Smart Me ไปทดลองกับเรียน ระดับชั้น ปวช.1 จำนวน 15 คน ซึ่งได้มาจากการคัดเลือกแบบเจาะจง จากนักเรียน กลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อน ในอัตราส่วนเท่า ๆ กัน จากนั้นนำข้อมูลที่ได้จากการทดลองมาหาประสิทธิภาพของสื่อการสอนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Smart Me โดยใช้สูตร E_1/E_2 จากการเก็บคะแนนระหว่างเรียน กับคะแนนทดสอบหลังเรียนของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ได้ประสิทธิภาพทั้งหมด ซึ่งมีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด 75/75 จึงได้สื่อการเรียนการสอนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Smart Me ที่มีประสิทธิภาพไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

2.1 ศึกษาหลักการและเทคนิคในการสร้างแบบทดสอบจากเอกสารการวัดและประเมินผลการศึกษา ต่อจากนั้นผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาการคำนวณต้นทุนเพื่องานอาชีพ ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้โดยมีลักษณะเป็นข้อสอบแบบปรนัย ให้เลือกตอบ 4 ตัวเลือก รวม 20 ข้อ กำหนดการให้คะแนน ตอบถูกได้ 1 คะแนน และตอบผิดได้ 0 คะแนน ต่อจากนั้นนำแบบทดสอบที่สร้างเรียบร้อยแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความถูกต้องของเนื้อหา ข้อคำถาม ภาษาที่ใช้ การวัดผลประเมินผล โดยใช้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ รศ.ดร.ชุตินา วัฒนาศิริ อดีตผู้อำนวยการหลักสูตรประกาศนียบัตรรายวิชาชีพครู (ป.บัณฑิต) มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ อาจารย์ปนัดดา พิริยชนานันท์ ผู้อำนวยการ วิทยาลัยเทคโนโลยี วิมล ศรียาน และอาจารย์โดม เจริญศิริ หัวหน้าสาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน จากนั้นนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไป หาค่าดัชนีวัดความสอดคล้อง (IOC) ทั้งหมดนี้เท่ากับ .89 ซึ่ง ค่าดัชนีวัดความสอดคล้องอยู่ระหว่าง .67-1.00 อยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับและน่าเชื่อถือ

2.2 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่เคยเรียนรายวิชาการคำนวณต้นทุนเพื่องานอาชีพ จำนวน 15 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) เกณฑ์ความยากของข้อสอบ กำหนดไว้ระหว่าง 0.20 ถึง 0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) เกณฑ์ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบกำหนดไว้ 0.20 ขึ้นไป ได้ค่าความยากง่ายเท่ากับ 0.23-0.80 และค่าอำนาจจำแนกเท่ากับ 0.25-0.78 คัดเลือกไว้ 20 ข้อ จากนั้นนำแบบทดสอบที่มีค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกตามเกณฑ์ ไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตรคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (KR-20) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ 0.92

2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อสื่อการสอนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Smart Me รายวิชาการคำนวณต้นทุนเพื่องานอาชีพ มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

2.3.1 ศึกษาเอกสารและวิธีการสร้างแบบสอบถาม ต่อจากนั้น สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อสื่อการสอนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Smart Me เป็นแบบสอบถามที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นเอง โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน มีลักษณะเป็นแบบสอบถามประเภทเลือกตอบ ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อสื่อการสอนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Smart Me จำนวน 10 ข้อ ทำแบบสอบถามให้นักเรียน แสดงความพึงพอใจด้วยการให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับของ ลิเคิร์ท (Likert Scale) เกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย ใช้เกณฑ์ ดังนี้

4.51 - 5.00	หมายถึง	ความพึงพอใจมากที่สุด
3.51 - 4.50	หมายถึง	ความพึงพอใจมาก
2.51 - 3.50	หมายถึง	ความพึงพอใจปานกลาง
1.51 - 2.50	หมายถึง	ความพึงพอใจน้อย
1.00 - 1.50	หมายถึง	ความพึงพอใจน้อยที่สุด

2.3.2 นำแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อสื่อการสอนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Smart Me ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจแก้ไขและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ตลอดจนวิเคราะห์ความเที่ยงตรงในด้านเนื้อหา ความเข้าใจและการใช้ภาษา เพื่อให้ถูกต้องเหมาะสมยิ่งขึ้น โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ อาจารย์ปนัดดา พิริยชนานันท์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน อาจารย์วิลาวัลย์ สีสารัตน์ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการและอาจารย์นิษา แดงเอี่ยม หัวหน้าสาขาวิชาการบัญชี แล้วนำแบบสอบถามไปหาค่า IOC รายข้อได้ค่า IOC อยู่ในระหว่าง 0.67-1.00

2.3.3 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ กับผู้เรียนกลุ่มเดิมที่เคยจำนวน 15 คน จากนั้นนำไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ ครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.96

2.3.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อสื่อการสอนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Smart Me ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แนะนำจุดประสงค์ วิธีการเรียนการสอน โดยใช้สื่อการสอนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Smart Me รายวิชาการคำนวณต้นทุนเพื่องานอาชีพ ทราบรายละเอียดต่างๆ ตลอดจนการวัดผล

ประเมินผล ต่อจากนั้น ทดสอบความรู้พื้นฐานก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 20 ข้อ

2. ดำเนินการเรียนการสอนโดยใช้สื่อการสอนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Smart Me รายวิชาการคำนวณต้นทุนเพื่องานอาชีพ จำนวน 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง ชั่วโมงละ 60 นาที ให้นักเรียนทดสอบความรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน ศึกษาเนื้อหา ใบงาน และแบบทดสอบ โดยใช้สื่อการสอนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Smart Me และทำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อสื่อการสอนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Smart Me รายวิชาการคำนวณต้นทุนเพื่องานอาชีพ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สื่อการสอนออนไลน์ด้วย Smart Me หาประสิทธิภาพของสื่อการสอนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Smart Me โดยใช้เกณฑ์ E1/E2 โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ยและร้อยละ

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนจากการใช้สื่อการสอนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Smart Me วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ t-test แบบ dependent ประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อสื่อการสอนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Smart Me วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

ผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของสื่อการสอนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Smart Me

ตารางที่ 1 ประสิทธิภาพของสื่อการสอนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Smart Me

คะแนน	คะแนนระหว่างเรียน	คะแนนหลังเรียน	ประสิทธิภาพของสื่อการสอนออนไลน์ ด้วยแอปพลิเคชัน Smart Me
	E1	E2	
คะแนนเต็ม	20	20	
ค่าเฉลี่ย	16.08	16.55	80.39/82.76
ร้อยละของค่าเฉลี่ย	80.39	82.76	

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการหาประสิทธิภาพ E_1 และ E_2 ของสื่อการสอนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Smart Me วิชาการคำนวณต้นทุนเพื่องานอาชีพ สำหรับนักเรียน ระดับชั้น ปวช.1 คะแนนแบบฝึกหัดระหว่างเรียน เท่ากับ 80.39 และคะแนนหลังเรียน เท่ากับ 82.76 แสดงว่า สื่อการสอนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Smart Me มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยสื่อการสอนออนไลน์ด้วย Smart Me

ตารางที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยสื่อการสอนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Smart Me

การประเมิน	N	\bar{X}	SD	t	p
ก่อนเรียน	35	9.26	1.59	32.058	.000
หลังเรียน	35	17.92	1.12		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยสื่อการสอนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Smart Me วิชาการคำนวณต้นทุนเพื่องานอาชีพ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน 9.26 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.59 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน 17.92 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.12 เฉลี่ยเพิ่มขึ้น 8.66 และค่า t เท่ากับ 32.058 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อสื่อการสอนออนไลน์ด้วย Smart Me รายวิชาคำนวณต้นทุนเพื่องานอาชีพ

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อสื่อการสอนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Smart Me รายวิชาคำนวณต้นทุนเพื่องานอาชีพ

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน	ระดับ	เรียงลำดับ
		เบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความพึงพอใจ	
1. ช่วยในการสื่อสารกันได้ดีระหว่างครูกับนักเรียน	4.55	.50	มากที่สุด	1
2. ช่วยให้บรรลุเป้าหมายในการเรียน	4.47	.51	มาก	5
3. มีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้	4.55	.50	มากที่สุด	2
4. สนุกไม่เบื่อหน่ายในการที่จะศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม	4.47	.51	มาก	6
5. สามารถทบทวนเนื้อหาบทเรียนได้	4.42	.64	มาก	7
6. สามารถสร้างสรรค์งานของตนเองได้	4.39	.50	มาก	8
7. สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง	4.55	.65	มากที่สุด	3
8. สามารถเข้าถึงบทเรียนได้ง่าย	4.39	.50	มาก	9
9. สามารถดูคะแนนเก็บได้	4.55	.65	มากที่สุด	4

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อสื่อการสอนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Smart Me รายวิชาคำนวณต้นทุนเพื่องานอาชีพ (ต่อ)

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน		เรียงลำดับ
		ค่าเฉลี่ย	ความพึงพอใจ	
10. สามารถดูระยะเวลาในการส่งงานได้	4.29	.50	มาก	10
ระดับความพึงพอใจโดยรวม	4.46	.54	มาก	

จากตารางที่ 3 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อสื่อการสอนออนไลน์ด้วย Smart Me วิชาคำนวณต้นทุนเพื่องานอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .54 เมื่อพิจารณาเป็นรายการพบว่าทุกรายการอยู่ในระดับมากที่สุดและมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ได้ดังนี้ ช่วยในการสื่อสารกันได้ดีระหว่างครูกับนักเรียน มีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

สรุปผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของสื่อการสอนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Smart Me รายวิชาการคำนวณต้นทุนเพื่องานอาชีพ ผลการวิจัยพบว่า มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 75/75
2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สื่อการสอนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Smart Me รายวิชาการคำนวณต้นทุนเพื่องานอาชีพ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงขึ้น คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน 9.26 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.59 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน 17.92 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.12 เฉลี่ยเพิ่มขึ้น 8.66 และค่า t เท่ากับ 32.058 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อสื่อการสอนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Smart Me พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46

อภิปรายผล

1. ประสิทธิภาพของสื่อการสอน รายวิชาการคำนวณต้นทุนเพื่องานอาชีพ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80.39/82.76 ตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การเรียนโดยใช้สื่อการสอนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Smart me รายวิชาการคำนวณต้นทุนเพื่องานอาชีพ เป็นสื่อที่มีลักษณะออนไลน์ ช่วยสื่อสารกันได้ดีขึ้นระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียน ประหยัดเวลา ไม่สิ้นเปลืองกระดาษ มอบหมายงานได้ง่าย และสามารถรู้คะแนนได้ง่ายเมื่อครูตรวจใบงานเรียบร้อยแล้ว ซึ่งสอดคล้องกับ

แนวคิดของ วาสนา ทองดี (2553) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องระบบใน ร่างกาย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสวนแตงวิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี ผลการวิจัยพบว่า 1) บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องระบบในร่างกาย มีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.26/78.66 ซึ่งมีค่าผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนอยู่ในระดับดีโดยมีค่าเฉลี่ยในภาพรวม 4.43

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สื่อการสอนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Smart Me รายวิชาการคำนวณต้นทุนเพื่องานอาชีพ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนได้เรียนรู้จากสื่อการสอนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Smart Me ทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกตื่นตัวหรือรู้ร้อน ไม่เบื่อหน่าย สนุกสนาน นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน สามารถเข้าใจเนื้อหาวิชาที่เรียนมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของชุตีรัตน์ ประสงค์มณี (2553) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาวิทยาศาสตร์ 8 เรื่องโมเมนต์ของนักศึกษาที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่แสดงการเคลื่อนที่ ของวัตถุเป็นแบบภาพนิ่งและแบบภาพเคลื่อนไหวหยุดเป็นระยะ ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพบทเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องโมเมนต์ที่แสดงการเคลื่อนที่ของวัตถุเป็นแบบภาพนิ่งมีประสิทธิภาพ 80.33/81.17 และแบบภาพเคลื่อนไหวหยุดเป็นระยะมีประสิทธิภาพ 80.00/83.50 2) นักเรียนที่เรียนด้วย บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ควรนำสื่อการสอนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Smart Me ที่มีประสิทธิภาพ เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน ในรายวิชาต่าง ๆ
2. ผู้บริหารควรปรับปรุงระบบอินเทอร์เน็ตที่มีความเสถียรเพื่อเอื้อกับครูผู้สอนและผู้เรียนได้เข้าถึงระบบสารสนเทศนั้น
3. ครูผู้สอนควรยืดหยุ่นเวลาได้ตามความเหมาะสม เพราะนักเรียนอาจใช้เวลาในการทำกิจกรรมนานกว่าที่กำหนดไว้ เพื่อให้ได้คำตอบที่ถูกต้อง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแบบ Active Learning ร่วมกับสื่อการสอนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Smart Me
2. ควรทำวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ด้วยสื่ออื่น ๆ หรือใช้แอปพลิเคชันอื่น หรือการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบอื่นควบคู่กับการใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพ.ศ.2542และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 พร้อมกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้องและพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- การคำนวณต้นทุนเพื่องานอาชีพ. ค้นเมื่อวันที่ 11 ธันวาคม 2565, จาก <http://bsq.vec.go.th/Portals/9/Course/20/2562/20200/20201v3.pdf>
- ความพึงพอใจ. ค้นเมื่อวันที่ 11 ธันวาคม 2565, จาก <https://www.gotoknow.org/posts/492000>
- ชูติรัตน์ ประสงค์มณี. (2553). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ 8 เรื่อง โมเมนตัมของนักศึกษาที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่แสดงการ เคลื่อนที่ของวัตถุเป็นแบบภาพนิ่งและแบบภาพเคลื่อนไหวหยุดเป็นระยะ. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. หน้า 595-600. ค้นเมื่อวันที่ 11 ธันวาคม 2565, จาก http://www.ska2.go.th/reis/data/research/25640706_123435_0605.pdf.
- ณัฐรดา ธรรมเวช. (2561). การประยุกต์ใช้รูปแบบกิจกรรมผ่านเกม เรื่องลำดับและอนุกรม: กรณีศึกษา นักศึกษาสาขาธุรกิจการบิน มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ. คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น.
- ประโยชน์ของ แอปพลิเคชัน Smart Me. ค้นเมื่อวันที่ 11 ธันวาคม 2565, จาก https://www.cad.go.th/ewt_news.php?nid=35766.
- ปราณี กองจินดา. (2549). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์และทักษะการ คิดเลขในใจของ นักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบชิปปาโดยใช้แบบฝึกหัดที่เน้นทักษะ

การคิดเลขในใจกับนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้คู่มือครู. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

โปรแกรมบัญชีรายบุคคล แอปพลิเคชัน Smart Me. ค้นเมื่อวันที่ 11 ธันวาคม 2565, จาก https://smart4m.cad.go.th/smart_me/Manual_SmartMe.pdf.

พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์. (2548). **การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง.** กรุงเทพฯ: เดอะมาสเตอร์กรุ๊ป แบนเนจ เม็นท์.

พรศักดิ์ หอมสุวรรณ และคณะ (2560). **ระดับความพึงพอใจระบบการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ผ่าน ภูเก็ตคลาสรูมภายในวิทยาลัยเทคนิคอุตสาหกรรมยานยนต์.** รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 4 สถาบันวิจัยมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร 22 ธันวาคม 2560. ค้นเมื่อวันที่ 11 ธันวาคม 2565, จาก <https://research.kpru.ac.th/sac/fileconference/5152018-05-01.pdf>.

วาสนา ทองดี. (2553).**การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง ระบบในร่างกาย. ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.** ค้นเมื่อวันที่ 11 ธันวาคม 2565, จาก http://www.ska2.go.th/reis/data/research/25640706_123435_0605.pdf.

สาวิตรี สิงหาตและคณะ (2561). **ผลสัมฤทธิ์และความพึงพอใจของนักศึกษาพยาบาลต่อการจัดการเรียนการสอนผ่าน Google Classroom ในรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศทางการพยาบาล. วารสาร มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ปีที่ 9 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม – ธันวาคม 2561.** ค้นเมื่อวันที่ 11 ธันวาคม 2565, จาก http://www.ubu.ac.th/web/files_up/08f2018071111032473.pdf.

สมพร เชื้อพันธ์. (2547). **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 โดยใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองกับการจัดการเรียนการสอน ตามปกติ.** วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). พระนครศรีอยุธยา สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน
วิชา การขายตรง โดยใช้กิจกรรมการสอนแบบกระบวนการเพื่อนช่วยเพื่อน
ของนักเรียนระดับชั้น ปวช.2 สาขางานการตลาด
Comparison of Achievements before and after learning
Direct selling Subject Using Peer-to-Peer Teaching Activities
of Students in the Vocational Level 2 in the Field of Marketing

เฉลิมพล จิตรอรุณ¹

¹การตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรีയാണ്, E-mail: jitthaler@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน และ หลังเรียนวิชาการขายตรง โดยใช้กิจกรรมการสอนแบบกระบวนการเพื่อนช่วยเพื่อน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขางานการตลาด ห้อง 2/2 จำนวน 15 คน ซึ่งได้มาจากการคัดเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งมีคุณภาพของเครื่องมือระดับความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.78 และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบแบบที

ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้กิจกรรมการสอนแบบกระบวนการเพื่อนช่วยเพื่อน ในรายวิชาการขายตรง หลังเรียน สูงกว่า ก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนเท่ากับ 23.87 และคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเท่ากับ 47.27

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, วิชาการขายตรง, กิจกรรมการสอนแบบกระบวนการเพื่อนช่วยเพื่อน

Abstract

The purpose of this research is to compare achievement before and after studying direct selling. Using teaching activities using the peer-to-peer process. The sample group used in the research was 15 2nd year Vocational Diploma students in Marketing, Room 2/2, which were obtained through purposive selection. The tools used in the research include an academic achievement test. The quality of the tool

has a confidence level of 0.78 and the statistics used in data analysis are mean and standard deviation and t test.

The results of the research found that academic achievement using teaching activities using the peer-to-peer process. In the course of direct selling After studying was significantly higher than before studying at the .05 level. The mean academic achievement score before studying was 23.87 and the mean academic achievement score after studying was 47.27.

Keywords: achievement, direct sales, Peer-help-Peer Teaching Activities

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศในทุกๆ ด้าน ทั้งในสภาพสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง ขณะเดียวกันการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคโลกาภิวัตน์ ไม่ว่าจะเป็นความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีทางด้านวิทยาศาสตร์และนวัตกรรม ยุคการเรียนรู้ไร้พรมแดน การศึกษาได้เข้ามามีบทบาทในการพัฒนาให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ต่างๆ ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยพัฒนาให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม มีจริยธรรม และมีวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุดกระบวนการจัดการเรียนรู้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาไปตามธรรมชาติและปฏิบัติเต็มตามศักยภาพสถานศึกษาของรัฐ หรือเอกชน ต่างก็มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าโดยเฉพาะทางด้านวิชาชีพ ซึ่งเป็นปัจจัยหลักที่สำคัญ ดังจะเห็นได้จากคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่ให้ความสำคัญกับการฝึกทักษะวิชาชีพโดยให้มีความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาต่างๆ กับสถานประกอบการ อย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติภายใต้การสนับสนุนทรัพยากรตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อผลิตกำลังคนที่มีคุณภาพให้มีความสามารถในการพัฒนาประเทศ (กัญญา เอี่ยมพญา และคณะ, 2564)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนเป็นหน่วยงานที่ดูแลและจัดการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การพัฒนาระบบการเรียนและการสร้างทักษะวิชาชีพ การจัดการเรียนรู้ กระบวนการสร้างทักษะให้นักเรียนมีความรู้ ความสามารถ โดยสามารถพัฒนาการเรียนรู้ การคิด การจัดการการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีคุณธรรม จริยธรรมและศักดิ์ศรี ภารกิจหลักในการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพ โดยให้นักเรียนได้เรียนตามความต้องการและความถนัดตามสภาพจริงให้มีความยืดหยุ่นทั้งรูปแบบและเนื้อหา สนองความต้องการของสังคม ชุมชน และท้องถิ่น เนื่องด้วยผู้วิจัยได้รับมอบหมายให้ทำ

การสอนวิชา การขายตรง ในภาคเรียนที่ 1/2565 จากการสำรวจในชั้นเรียนพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในเรื่องของสภาวะตลาดขายตรงและการตลาดทางตรง ค่อนข้างต่ำ ผ่านเกณฑ์จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 57.14 โดยมีนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 42.86 ดังนั้น เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในรายวิชาการขายตรงในภาคเรียนนี้ ให้สัมฤทธิ์ผลจึงจำเป็นต้องมีการแก้ปัญหาเพื่อพัฒนาผู้เรียน ผู้วิจัยจึงสนใจและทำการวิจัยในชั้นเรียน โดยใช้กิจกรรมการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนในวิชา การขายตรง เพื่อแก้ปัญหาระบบการคิดในเรื่องของสภาวะตลาดขายตรง และการตลาดทางตรง วิชาการขายตรงและเพื่อให้ นักเรียนได้เรียนรู้การทำงานเป็นทีม รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างกัน ที่สำคัญคือ การที่ได้ทำงานเป็นทีม นั้นจะทำให้ นักเรียนรู้จักกันมากขึ้น จึงไม่ทำให้เกิดการทะเลาะวิวาทระหว่างชั้นเรียน เพราะนักเรียนมีความสามัคคีกัน การสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน กิจกรรมอย่างหนึ่งที่จัดให้ผู้เรียนได้ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน อยู่เสมอ คือ เพื่อนช่วยเพื่อนในลักษณะ เก่งช่วยอ่อน ซึ่งเป็นวิธีการที่ผู้เรียนให้ความสนใจมาก คนเก่งจะจัดกระบวนการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมความสามารถของผู้เรียน สิ่งเหล่านี้จะช่วยหล่อหลอมให้ ผู้เรียน รักและมีความพร้อมที่จะเรียน มีความสุขในการเรียนรู้ และร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 30 กำหนดให้สถานศึกษา ส่งเสริมให้อาจารย์ผู้สอนพัฒนาการสอนด้วยวิธีวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตลอดจนนำไปพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน

ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษา การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาการขายตรง โดยใช้กิจกรรมการสอนแบบกระบวนการเพื่อนช่วยเพื่อน ของนักเรียนระดับชั้น ปวช.2 สาขา การตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน ภาคเรียนที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2565 เพื่อให้ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น รู้จักการทำงานเป็นทีม เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างกัน ช่วยเหลือเกื้อกูล และมีความสุขในการเรียนรู้

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนวิชาการขายตรง โดยใช้กิจกรรมการสอนแบบกระบวนการเพื่อนช่วยเพื่อน

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนวิชาการขายตรง โดยใช้กิจกรรมการสอนแบบกระบวนการเพื่อนช่วยเพื่อน สูงกว่าก่อนเรียน

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับ Peer Assist

ซาโรจน์ เกษมสุขโชติกุล (2554) กล่าวว่า Peer Assist หรือทีมผู้ช่วย เป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งในการจัดการความรู้ก่อนลงมือทำกิจกรรม (Learning before Doing) ที่ได้รับการพัฒนาขึ้นครั้งแรกที่บริษัท BP-Amoco ซึ่งเป็นบริษัทน้ำมันยักษ์ใหญ่ของประเทศอังกฤษ โดยการสร้างให้เกิดกลไกการเรียนรู้ประสบการณ์ผู้อื่น ซึ่งเป็น “เพื่อนร่วมอุดมการณ์หรือร่วมอาชีพ (Peers)” ก่อนที่จะเริ่มหรือดำเนินกิจกรรมใดๆ Peer Assist เป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่ช่วยในการขับเคลื่อนการจัดการความรู้โดยอาศัย “คน” เป็นธงนำ (People Driven) ผ่านการสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกันก่อนทำกิจกรรมหรืองานใดๆ ซึ่งการทำ Peer Assist จะช่วยเปลี่ยนความรู้ที่มีอยู่ในตัวบุคคล (Tacit Knowledge) ให้กลายเป็นความรู้ถ่ายทอดได้ (Explicit Knowledge) และความรู้ที่ได้จากการร่วมวงแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เมื่อผ่านการใช้งานจริง ก็จะกลายเป็นความรู้ในตัวบุคคลที่เพิ่มจำนวน “ผู้รู้” มากยิ่งขึ้น และเมื่อยัง “รู้” ก่อน “ทำ” มากขึ้นก็จะช่วยให้โอกาสในการทำผิดพลาดมีน้อยลงส่งผลให้ประสิทธิภาพในการทำงานเพิ่มมากขึ้น การทำ Peer Assist เป็นการเปิดมุมมองความคิดที่หลากหลายจากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างทีมที่มีทักษะ ความสามารถ และประสบการณ์ที่แตกต่างกัน ทำให้เราไม่มองอะไรด้านเดียวหรือมองแคบเป็นกบในกะลา เพราะทีมผู้ช่วยอาจทำให้เราเห็นมุมมองอื่นๆ ที่เราไม่เคยนึกมาก่อน แต่ท้ายสุดแล้วทั้งทีมของเราและทีมผู้ช่วยก็จะได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ร่วมกันเพิ่มเติม

จากแนวคิด ทฤษฎี Peer Assist ดังกล่าว นำมาประยุกต์ใช้ในด้านการศึกษา จะเรียนวิธีการแบบ Peer Assist ว่า วิธี “เพื่อนช่วยเพื่อน” ซึ่งเราสามารถแบ่งประเภทของเพื่อนช่วย เพื่อน ได้ 3 ประเภท ดังนี้

1. การสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นการสอนแบบให้ผู้เรียนช่วยสอนกันเองโดยให้ผู้เรียนที่มีการเรียนดีจับคู่สอนกับผู้เรียนที่มีการเรียนอ่อน เป็นผู้มีบทบาทในกิจกรรมการเรียนการสอน ได้ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ผู้เรียนที่มีความสามารถจะจัดกระบวนการเรียนการสอน เพื่อกระตุ้นเพื่อนผู้สอนจะมีบทบาทในการส่งเสริมพัฒนาทักษะความสามารถของผู้เรียนให้เต็มศักยภาพ ออกแบบกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้ความรู้ ความสามารถอย่างเต็มที่ มีความสุขกาย สุขใจ พร้อมทั้งให้ความร่วมมือช่วยเหลือเพื่อนอย่างเต็มใจ และควรสร้างแรงจูงใจเพื่อนักเรียนที่ช่วยสอนให้ได้รับผลตอบแทนทั้งรูปธรรมและนามธรรม

2. การให้คำปรึกษาแบบเพื่อนช่วยเพื่อน คือ การให้ความช่วยเหลือทางด้านจิตใจและเป็นรากฐานสำคัญในการสนับสนุนผู้รับคำปรึกษาให้ดำเนินชีวิตอย่างอิสระ โดยปฏิสัมพันธ์ที่จะ “ให้” และ “รับ” ความช่วยเหลือเท่าเทียมกันอย่างเพื่อน ได้มาฟังความรู้สึกและเล่าเรื่องราวของตนเอง เพื่อ

สนับสนุนซึ่งกันและกัน เพื่อเสริมสร้างความเชื่อมั่นในตนเอง ให้มีความเข้มแข็ง สามารถดำรงชีวิตได้อย่างอิสระ ข้อตกลงหรือสัญญาในการให้คำปรึกษาแบบเพื่อนช่วยเพื่อน มีข้อที่ควรปฏิบัติทั้งหมด 4 ข้อ ดังนี้

- 2.1 แบ่งเวลาโดยเท่าเทียมกัน
- 2.2 รักษาความลับเป็นส่วนตัว
- 2.3 ไม่ปฏิเสธ ไม่ตำหนิ
- 2.4 ไม่ให้คำแนะนำ ไม่ชี้ทางแกไข

3. กลวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นคู่หรือกลุ่มย่อย ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม คอยช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีการผลัดเปลี่ยนกันเป็นผู้สอนและผู้เรียน เพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทเรียน ครูผู้สอนมีบทบาทหน้าที่เป็นเพียงผู้ให้คำแนะนำและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนรูปแบบกลวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน นักการศึกษาหลายท่านได้ประมวลการสอนที่มีแนวคิดจากกลวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนไว้ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1 การสอนโดยเพื่อนร่วมชั้น (Classwide-Peer Tutoring) เป็นการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนทั้งสองที่จับคู่กันมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนทั้งสองสลับบทบาททั้งเป็นนักเรียนผู้สอนที่คอยถ่ายทอดความรู้ให้แก่กันเรียนผู้เรียน และนักเรียนผู้เรียนซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับการสอน

3.2 การสอนโดยเพื่อนต่างระดับชั้น (Cross-Age Peer Tutoring) เป็นการสอนที่มีการจับคู่ระหว่างผู้เรียนที่มีระดับอายุแตกต่างกัน โดยให้ผู้เรียนที่มีระดับอายุสูงกว่าทำหน้าที่เป็นผู้สอนและให้ความรู้ ซึ่งผู้เรียนทั้งสองไม่จำเป็นต้องมีความสามารถทางการเรียนที่แตกต่างกันมาก

3.3 การสอนโดยการจับคู่ (One-to-One Tutoring) เป็นการสอนที่ให้ผู้เรียนที่มีความสามารถทางการเรียนสูงกว่าจับคู่กับผู้เรียนที่มีการเรียนต่ำกว่าด้วยความสมัครใจของตนเอง แล้วทำหน้าที่สอนในเรื่องที่ตนมีความสามารถ ความถนัดและมีทักษะที่ดี

3.4 การสอนโดยบุคคลที่บ้าน (Home-Based Tutoring) เป็นการสอนที่ให้บุคคลที่บ้านของผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสอน ให้ความช่วยเหลือในการพัฒนาความรู้ความสามารถแก่บุตรหลานของตนระหว่างที่อยู่ที่บ้าน

การสอนแบบกระบวนการเพื่อนช่วยเพื่อน

ความหมายของวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

นักการศึกษาหลายคนได้ให้ความหมายของวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนไว้ ดังนี้

นันทวัน วัฒนมงคลสุข และคณะ (2560) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer-Assisted Learning) เป็นการเรียนรู้โดยให้นักเรียนช่วยเพื่อนซึ่งกันและกัน แทนที่ครูจะเป็น ผู้สอน

โดยตรงเป็นการสอนกันตัวต่อตัวที่เพื่อนอาจช่วยเหลือแนะนำเพื่อนโดยตรง หรือใช้สื่อ การเรียนรู้ผู้อื่น มาประกอบ

สุคนธ์ สิ้นธพานนท์ และคณะ (2545) กล่าวว่า กลวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วย เพื่อนเป็นวิธีการสอนวิธีหนึ่งที่สืบทอดเจตนารมณ์ของปรัชญาการศึกษาที่ว่า Learning by Doing

Topping, K. (2001) กล่าวถึง การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน หมายถึง การจัด กิจกรรมการสอนเพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้และทักษะโดยการให้ความช่วยเหลือสนับสนุนจาก เพื่อนร่วมชั้นที่ได้จากการจับคู่กัน โดยผู้เรียนทั้งคู่ช่วยเหลือกันเรียนและได้เรียนรู้ซึ่งกันและกัน โดยอาศัยการกระทำ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียน

Bournemouth University (2002) ได้ให้ความหมายของวิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนไว้ว่า คือการเรียนการสอนที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนและการให้ความช่วยเหลือจากผู้ที่มีความสามารถทางการเรียนสูงกว่า เป็นการเรียนการสอนที่มีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาผู้เรียนที่มีความสามารถทางการเรียนอยู่ในระดับต่ำให้มีความสามารถอยู่ในระดับที่เหมาะสมกับระดับชั้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชญัญญาช กอสาลี (2565: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/7 เรื่องการพัฒนาทักษะการฟังและพูด ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนมาใช้ในการเรียนการสอนวิชา ภาษาอังกฤษฟังพูด ผลปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยของการทดสอบก่อนเรียน เท่ากับ 3.64 คะแนน และคะแนน เฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 6.01 คะแนน ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เท่ากับ 2.40 คะแนน และ นักเรียนทุกคนมีคะแนนสูงขึ้นกว่าเดิมโดยมีคะแนนความก้าวหน้าเมื่อเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนกับ คะแนนหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 65.93 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ลดลง นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนในรายวิชาเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ห้อง 2/2 สาขางานการตลาด จำนวน 15 คน ได้มาจากการคัดเลือกแบบเจาะจง นักเรียนที่สอบไม่ผ่านเกณฑ์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์จำนวน 40 ข้อที่สร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนของหลักสูตร

เครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบ มีขั้นตอนในการดำเนินการสร้าง ดังนี้

- การสร้างเนื้อหาสรุป ทบทวนเนื้อหา โดยศึกษาวิเคราะห์หลักสูตร ประมวลการสอนและแผนการสอน โดยให้ครอบคลุมเนื้อหาวิชาการขายตรง และออกแบบวิธีการสอนโดยใช้กิจกรรมแบบกระบวนการเพื่อนช่วยเพื่อน

- การสร้างแบบทดสอบ มีการดำเนินการตามขั้นตอน คือ การวิเคราะห์เนื้อหารายวิชาตามหลักสูตรวิชาการขายตรง และสร้างแบบทดสอบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก โดยให้ครอบคลุมเนื้อหา รายวิชาพร้อมทั้งนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ปรับปรุงเรียบร้อยแล้ว นำไปทดลองใช้กับนักเรียน จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) เกณฑ์ ความยากของข้อสอบ กำหนดไว้ระหว่าง 0.20 ถึง 0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) เกณฑ์ค่าอำนาจ จำแนกของข้อสอบกำหนดไว้ 0.20 ขึ้นไป ได้ค่าความยากง่ายเท่ากับ 0.23-0.80 และค่าอำนาจ จำแนกเท่ากับ 0.25-0.78 คัดเลือกไว้ 40 ข้อ จาก 50 ข้อ จากนั้นนำแบบทดสอบที่มีค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกตามเกณฑ์ ไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตรคูเดออร์-ริชาร์ดสัน (KR-20) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ 0.78

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยทำการเก็บข้อมูล จากนักเรียน ห้อง 2/2 จำนวน 15 คน ซึ่งเป็นนักเรียน ระดับชั้น ปวช.2 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 โดยเริ่มจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน จากนั้นทำการสอนด้วยวิธีการสอนแบบกระบวนการ เพื่อนช่วยเพื่อน จำนวน 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบๆ ละ 60 นาที และทำการทดสอบหลังเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการจัดกระทำข้อมูล โดยนำแบบทดสอบมาตรวจให้คะแนน แล้วไปดำเนินการลงรหัสและทำการบันทึกลงในสื่อที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยใช้คอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล (PC) มาช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อค่าทางสถิติต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการขายตรง โดยใช้กิจกรรมการสอนแบบเพื่อนช่วย เพื่อนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ทดสอบแบบที่

ผลการวิจัย

1. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการขายตรง โดยใช้กิจกรรมการสอนแบบ
กระบวนการเพื่อนช่วยเพื่อนก่อนเรียนและหลังเรียน

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการขายตรง โดยใช้กิจกรรมการสอนแบบ
กระบวนการเพื่อนช่วยเพื่อน

คะแนนสอบ	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	t	Sig.
ก่อนเรียน	23.87	3.54	-21.91*	.000
หลังเรียน	47.27	4.37		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่าคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนเท่ากับ 23.87 และ
คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเท่ากับ 47.27 และจากการทดสอบด้วยสถิติ t-test
แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้กิจกรรมการสอนแบบกระบวนการเพื่อนช่วยเพื่อน ในรายวิชา
การขายตรง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

สรุปผลการวิจัย

คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนเท่ากับ 23.87 และคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนหลังเรียนเท่ากับ 47.27 และจากการทดสอบด้วยสถิติ t-test แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนโดยใช้กิจกรรมการสอนแบบกระบวนการเพื่อนช่วยเพื่อน ในรายวิชาการขายตรง หลังเรียนสูง
กว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

อภิปรายผล

ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาการขายตรง โดยใช้กิจกรรมการสอนแบบ
กระบวนการเพื่อนช่วยเพื่อน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นทั้งนี้
เนื่องจาก กิจกรรมการสอนแบบกระบวนการเพื่อนช่วยเพื่อน ทำให้นักเรียนมีการช่วยเหลือซึ่งกันและ
กันระหว่างนักเรียนที่ผลการเรียนอ่อนกับนักเรียนที่ผลการเรียนดี เช่น ให้นักเรียนที่ผลการเรียนดีมา
ช่วยเด็กหัวอ่อนทำได้โดยสอนการบ้าน อธิบายเนื้อหาที่ไม่เข้าใจให้กัน ซึ่งจะส่งผลทำให้ผลการเรียน
ของนักเรียนทั้งสองกลุ่มนี้ดีขึ้นมากกว่าก่อนที่จะใช้กิจกรรมการสอนแบบกระบวนการเพื่อนช่วยเพื่อน
ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชญญานุช กอสาลี (2565: บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนา

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/7 เรื่องการพัฒนาทักษะการฟังและพูด ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนมาใช้ในการเรียนการสอนวิชา ภาษาอังกฤษฟังพูด ผลปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยของการทดสอบก่อนเรียนเท่ากับ 3.64 คะแนน และคะแนน เฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 6.01 คะแนน ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เท่ากับ 2.40 คะแนน และ นักเรียนทุกคนมีคะแนนสูงขึ้นกว่าเดิมโดยมีคะแนนความก้าวหน้าเมื่อเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนกับ คะแนนหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 65.93

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ควรส่งเสริมการใช้วิธีสอนแบบกระบวนการเพื่อนช่วยเพื่อนไปใช้ในการเรียนในรายวิชาต่างๆไป เพราะการสอนในลักษณะนี้ จะทำให้นักเรียนได้ศึกษาเนื้อหาด้วยตนเอง มีลักษณะผ่อนคลายเป็นกันเองพร้อมรับการเรียนรู้ นักเรียนมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และจะทำให้นักเรียน ผลการเรียนอ่อนมีความกระตือรือร้นในการเรียน และมีความสนใจเรียนยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนแบบกระบวนการเพื่อนช่วยเพื่อน ของนักเรียนระดับชั้น ปวช.2 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน
2. ควรทำวิจัยเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอนประเภทอื่น เช่น สื่อประสม Canva กับ สื่อ Kahoot เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน

เอกสารอ้างอิง

- กัญญากร เอี่ยมพญา และ คณะ. (2564). วารสารครุศาสตร์ปริทรรศน์ที่ 9 ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 (มกราคม-เมษายน 2564).
- ชญานุช กอสาลี. (2565). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/7 เรื่องการพัฒนาทักษะการฟังและพูด. ค้นเมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2566, จาก www.thaischool1.in.th/_file_school25100245_1_20230510-102825.pdf.
- นันทวัน วัฒนมงคลสุขและ คณะ. (2560). เทคนิคการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษแบบ เพื่อนช่วยเพื่อน. JOURNAL OF AKHONRATCHASIMA COLLEGE, 11(3): 277-287.

- สาโรจน์ เกษมสุขโชติกุล. (2554). **Peer Assist: เรียนรู้ก่อนทำผ่านทีมช่วยคิดนอกกะลา**. ค้นเมื่อ วันที่ 9 กรกฎาคม 2565 จาก http://hpc4.anamai.moph.go.th/pmqa/data/kpi13/Peer_Assist.pdf.
- สุคนธ์ สีนธพานนท์. (2545). **การจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน**. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- Bournemouth University. (2002). **Peer assisted learning**. Available at, http://www.peerlearning.ac.uk/html/all_about_pal.html.
- Topping, K. (2001). **Peer and parent-assisted learning in reading, writing, spelling and Thinking skills**. Available at [http:// www.Scre.Ac.uk/spotlight82.html](http://www.Scre.Ac.uk/spotlight82.html).

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน วิชา ศาสตร์พระราชา
โดยใช้กิจกรรมการสอนแบบ Jigsaw ของนักศึกษา ระดับชั้น ปวส. 1
สาขาวิชาธุรกิจการค้าสมัยใหม่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565
A Comparison of Achievement Between Before and After Studying in
the King's Science Subject by using Jigsaw teaching activities of
Vocational 1 students Department of Modern Business, Semester 2,
Academic Year 2022

กุหลาบ พรหมจันทร์¹

¹ หมดสมรรถนะแกนกลาง วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรีय่าน, E-mail: kularbpromchan@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนวิชา
ศาสตร์พระราชา โดยใช้กิจกรรมการสอนแบบ Jigsaw ของนักศึกษา ปวส.1 สาขาวิชาธุรกิจการค้า
สมัยใหม่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาธุรกิจการค้าสมัยใหม่ ห้อง กต 1/11 จำนวน 26 คน
ใช้การสุ่มแบบง่าย และเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์จำนวน 60
ข้อที่สร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนของหลักสูตร

ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้กิจกรรมการสอนแบบ Jigsaw ในรายวิชา
ศาสตร์พระราชาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนก่อนเรียนเท่ากับ 28.46 และคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเท่ากับ
46.54

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, วิชาศาสตร์พระราชา, กิจกรรมการสอนแบบ Jigsaw

Abstract

The purpose of this research is to compare achievement between before and
after studying the Royal Science subject. Using Jigsaw teaching activities of students
of Vocational Certificate 1, Modern Business Department, Semester 2, academic year

2022. The sample group used in the research is 1st year Higher Vocational Certificate students, Modern Business Department, room. KT 1/11, 26 people, used simple random sampling. And the tool used to collect data was a 60-question achievement test created according to the teaching objectives of the curriculum.

The results of the research found that the academic achievement using Jigsaw teaching activities in the royal science subject after studying was higher than before studying at a statistical significance of .05, with the academic achievement before studying equal to 28.46 and the average score of Academic achievement after study was 46.54.

Keywords: achievement, King's science, Jigsaw Teaching Activities

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศในทุก ๆ ด้าน ทั้งในสภาพสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง ขณะเดียวกันการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคโลกาภิวัตน์ ไม่ว่าจะเป็นความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีทางด้านวิทยาศาสตร์และนวัตกรรม ยุคการเรียนรู้ไร้พรมแดน การศึกษาได้เข้ามามีบทบาทในการพัฒนาให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ต่าง ๆ ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยพัฒนาให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม มีจริยธรรม และมีวินัยธรรม ในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุดกระบวนการจัดการเรียนรู้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาไปตามธรรมชาติและปฏิบัติเต็มตามศักยภาพ สถานศึกษาของรัฐ หรือเอกชน ต่างก็มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าโดยเฉพาะทางด้านวิชาชีพ ซึ่งเป็นปัจจัยหลักที่สำคัญ ดังจะเห็นได้จากคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่ให้ความสำคัญกับการฝึกทักษะวิชาชีพโดยให้มีความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาต่าง ๆ กับสถานประกอบการ อย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติภายใต้การสนับสนุนทรัพยากรตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อผลิตกำลังคนที่มีคุณภาพให้มีศักยภาพในการพัฒนาประเทศ

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเป็นหน่วยงานที่ดูแลและจัดการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การพัฒนาระบบการเรียนและการสร้างทักษะวิชาชีพ การจัดการเรียนรู้ กระบวนการสร้างทักษะให้นักศึกษามีความรู้ ความสามารถ โดยสามารถพัฒนาการเรียนรู้อารมณ์ การคิด การจัดการการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีคุณธรรม จริยธรรมและศักดิ์ศรี ภารกิจหลักในการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพ

โดยให้นักศึกษาได้เรียนตามความต้องการและความถนัดตามสภาพจริงให้มีความยืดหยุ่นทั้งรูปแบบและเนื้อหา สนองความต้องการของสังคม ชุมชน และท้องถิ่น การเรียนการสอนสภาพปัจจุบันจึงต้องให้ความสำคัญมากยิ่งขึ้นทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติที่ต้องเน้นมากขึ้นในการเรียนการสอน การวิจัยในชั้นเรียนเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่จะช่วยให้เกิดการพัฒนาทั้งการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอนและการเรียนรู้ของผู้เรียน การใช้เทคนิค Jigsaw ในการสอน เป็นอีกวิธีหนึ่ง ซึ่งข้อดีของการสอนแบบ Jigsaw ก็คือเป็นเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ใช้สอนนักเรียนได้ทั้งเล็กและโต เพื่อให้นักศึกษาได้เรียนรู้การทำงานเป็นทีมรู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันมีการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างกัน ที่สำคัญคือการทำงานเป็นทีมนั้นจะทำให้ นักศึกษารู้จักกันมากขึ้น ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 30 กำหนดให้สถานศึกษาส่งเสริมให้อาจารย์ผู้สอนพัฒนาการสอนด้วยวิธีวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตลอดจนนำไปพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เหมาะสมกับระดับการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการทำงานในอนาคตได้ และพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาศาสตร์พระราชา อีกทั้งนำผลที่ได้มาพัฒนาปรับปรุงรูปแบบวิธีการสอนในรายวิชาดังกล่าวเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้เกี่ยวกับศาสตร์พระราชาของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงต่อไป

ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษา การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาศาสตร์พระราชา โดยใช้กิจกรรมการสอนแบบ Jigsaw ของนักศึกษา ระดับชั้น ปวส.1 สาขาวิชาธุรกิจการค้าสมัยใหม่ วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน ภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2565

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนวิชาศาสตร์พระราชา โดยใช้กิจกรรมการสอนแบบ Jigsaw ของนักศึกษา ปวส.1 สาขาวิชาธุรกิจการค้าสมัยใหม่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการสอนแบบ Jigsaw หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

การเรียนรู้แบบ Jigsaw

ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ กรมวิชาการ ได้ให้ความหมายของปริศนาความรู้ (Jigsaw) เป็นการจัดการเรียนการสอนที่แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ทุกกลุ่มจะได้รับมอบหมายให้ทำกิจกรรมเดียวกันโดยครูผู้สอน แบ่งเนื้อหาของเรื่องที่จะเรียนออกเป็นหัวข้อย่อยเท่าจำนวนสมาชิกแต่ละกลุ่ม และมอบหมายให้ นักเรียนแต่ละกลุ่มค้นคว้าคนละหัวข้อ โดยนักเรียนแต่ละคนจะเป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะเรื่องที่ตนได้รับ มอบหมายจากกลุ่มสมาชิกต่างกลุ่มที่ได้รับมอบหมายในหัวข้อเดียวกันจะร่วมกันศึกษา จากนั้นแต่ละ คนจะกลับเข้ากลุ่มเดิมของตน เพื่ออธิบายหัวข้อที่ตนศึกษาให้เพื่อนร่วมกลุ่มฟัง เพื่อให้เพื่อนทั้งกลุ่ม ได้รู้เนื้อหาครบทุกหัวข้อ ทำให้เพื่อนทั้งกลุ่มได้รับเนื้อหาครบทุกหัวข้อ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นความสามารถของนักเรียนในด้านต่างๆ ซึ่งเกิดจากนักเรียนได้รับประสบการณ์จากกระบวนการเรียนการสอนของครู โดยครูต้องศึกษาแนวทางในการวัดและประเมินผล การสร้างเครื่องมือวัดให้มีคุณภาพนั้น ได้มีผู้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

ปราณี กองจินดา (2549, หน้า 42) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถหรือผลสำเร็จที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์เรียนรู้ ทางด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย และยังได้จำแนกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ตามลักษณะของวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดจากกระบวนการเรียนการสอนที่จะทำให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และสามารถวัดได้โดยการแสดงออกมาทั้ง 3 ด้านคือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย

วิทยาศาสตร์พระราช

จุดประสงค์รายวิชา เพื่อให้

1. เข้าใจหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและวิธีการของศาสตร์พระราช
2. ประยุกต์ใช้ศาสตร์พระราชในชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพ
3. ตระหนักถึงความสำคัญของสถาบันพระมหากษัตริย์

สมรรถนะรายวิชา

1. แสดงความรู้เกี่ยวกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและวิธีการของศาสตร์พระราช
2. ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต

3. ประยุกต์ใช้ศาสตร์พระราชานในชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพ

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาเกี่ยวกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิธีการของศาสตร์พระราชาน การประยุกต์ศาสตร์พระราชานในการดำเนินชีวิต หลักการทรงงาน และพระบรมราโชบาย/พระราชปณิธาน ตามรอยด้านการศึกษานองพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศุภรัตน์ ทรายทอง (2551: ออนไลน์) ทำการศึกษานองของการจัดการเรียนรู้อบบร่วมมือนองโดยใช้เทคนิค Jigsaw ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มการเรียนรู้ออนิตศาสตร์เรื่อง เงินและบ้นทีก รายรับรายจ่าย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษานปีที 3 กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษานปีที 3/2 จำนวน 30 คน ภาคเรียนที 1 ปีการศึกษาน 2551 โรงเรียนเทศบาลบ้านศรีตะกั่วป่า อำเภอนตะกั่วป่า จังหวัดพังงา ได้มามาจากวิธีการสุ่มอย่างง่าย ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ออนิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษานปีที 3 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้อบบร่วมมือนองโดยใช้เทคนิค Jigsaw สูงกว่าก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที .05 2) นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้อต่อการจัดการเรียนรู้อบบร่วมมือนองโดยใช้เทคนิค Jigsaw อยู่ในระดับดีทุกประเด็น 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้อบบร่วมมือนองโดยใช้เทคนิค Jigsaw อยู่ในระดับมาก

จิราพร จันทรเจริญ (2552: ออนไลน์) ได้พัฒนาแผนการจ้ดกิจกรรมการเรียนรู้อภาษาอังกฤษด้านการอ่านจับใจความประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือนองเทคนิคจิ๊กซอว์ชั้นมัธยมศึกษานปีที 2 เพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผลของการจ้ดกิจกรรมการเรียนรู้อภาษาอังกฤษประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือนอง เทคนิคจิ๊กซอว์และเพื่อศึกษาคความพึงพอใจของนักเรียนทีมีต่อการจ้ดกิจกรรม กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษานปีที 2/2 ปีการศึกษาน 2551 โรงเรียนผดุนารี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานมหาสารคาม เขต 1 จำนวน 53 คนทีได้มามาโดยการเลือกแบบเจาะจง ผลการรายงานพบว่า แผนการจ้ดกิจกรรมการเรียนรู้อวิชาภาษาอังกฤษด้านการอ่านจับใจความประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือนองเทคนิคจิ๊กซอว์มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.55/81.53 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ทีตั้งไว้ 75/75 ดัชนีประสิทธิผลของการจ้ดกิจกรรมการเรียนรู้อวิชาภาษาอังกฤษด้านการอ่านจับใจความ มีค่าเท่ากับ 0.7145 แสดงว่านักเรียนมีคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน คิดเป็นร้อยละ 71.45 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจ้ดกิจกรรมการเรียนรู้อวิชาภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.72

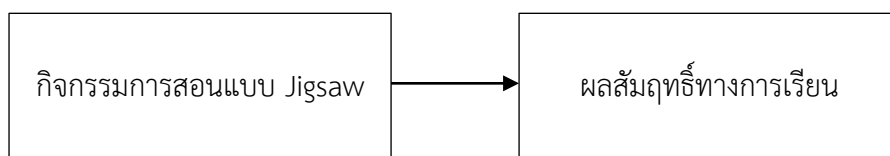
บุษบา โขคช่วยชู (2556: บทความ) ทำการศึกษานองของการเรียนรู้อบบร่วมมือนอง ทีมีต่อความสามารถในการเขียนคำประโยคข้อความสั้น ๆ ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษานปีที 6 ทีมีผลสัมฤทธิ์สูงทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า 1. นักเรียนทีมีผลสัมฤทธิ์สูงทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษทีเรียนการเขียนตามวิธีเรียนรู้อบบร่วมมือนอง มีความสามารถในการเขียน

ภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูงทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่เรียนการเขียนตามแบบ
ปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูงทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ที่เรียนการเขียนตามวิธีเรียนแบบร่วมมือ มีความสามารถด้านแนวความคิดในการเขียนภาษาอังกฤษ
สูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูงทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ที่เรียนการเขียนตามแบบปกติอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากงานวิจัยที่เกี่ยวกับการใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ที่กล่าวมา
ข้างต้นนั้นจะเห็นได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
ด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์จะสูงกว่าก่อนการใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์หรือสูงกว่า
เกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งตรงตามสมมติฐานของการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย นักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1
สาขาวิชาธุรกิจการค้าสมัยใหม่ ห้อง กต 1/11 จำนวน 26 คน สุ่มตัวอย่างแบบง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
คือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์จำนวน 60 ข้อที่สร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนของ
หลักสูตร

เครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบ มีขั้นตอนในการดำเนินการสร้าง ดังนี้

- การสร้างเนื้อหาสรุป ทบทวนเนื้อหาและข้อถามตอบในกระดานสนทนา โดยศึกษา
วิเคราะห์หลักสูตร ประมวลการสอนและแผนการสอน โดยให้ครอบคลุมเนื้อหาวิชาศาสตร์พระราชา
ศึกษาเกี่ยวกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิธีการของศาสตร์พระราชา การประยุกต์ ศาสตร์
พระราชาในการดำเนินชีวิต หลักการทรงงาน และพระบรมราโชบาย/พระราชปณิธาน ตามรอยด้าน
การศึกษาของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและออกแบบวิธีการสอนโดยใช้กิจกรรมแบบร่วมมือ
เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw

- การสร้างแบบทดสอบ มีการดำเนินการตามขั้นตอน คือ การวิเคราะห์เนื้อหาวิชาตาม
หลักสูตรวิชาศาสตร์พระราชา และสร้างแบบทดสอบปรนัยเลือกตอบ 5 ตัวเลือก โดยให้ครอบคลุม

เนื้อหารายวิชาพร้อมก็นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ และนำไปทดลองหาประสิทธิภาพของการพัฒนาวิธีการสอนโดยใช้กิจกรรมแบบร่วมมือเทคนิคการสอนแบบ Jigsaw (มีค่าความเชื่อมั่น = 0.78 และ มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.66)

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยทำการเก็บข้อมูลจากนักศึกษาห้อง กต 1/11 ซึ่งเป็นนักศึกษา ระดับชั้น ปวส.1 สาขาวิชาธุรกิจการค้าสมัยใหม่ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล สัปดาห์ละ 2 ชม. โดยเริ่มจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน จากนั้นทำการสอนด้วยวิธีการสอนแบบ Jigsaw และทำการทดสอบหลังเรียน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าทางสถิติตามที่ผู้วิจัยได้กำหนดได้ในสมมติฐานนั้น ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์มาช่วยสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ซึ่งค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ในครั้งนี้ มี ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าสถิติ t-test แบบ Dependent

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาศาสตร์พระราชา โดยใช้กิจกรรมการสอนแบบ Jigsaw ก่อนเรียนและหลัง

คะแนนสอบ	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน		
		มาตรฐาน (SD)	t	Sig.
ก่อนเรียน	28.46	5.32	-18.48*	.000
หลังเรียน	46.54	4.64		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่า คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนเท่ากับ 28.46 และคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเท่ากับ 46.54 และจากการทดสอบด้วยสถิติ t-test แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้กิจกรรมการสอนแบบ Jigsaw ในรายวิชาศาสตร์พระราชารเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัย

คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนเท่ากับ 28.46 และคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเท่ากับ 46.54 และจากการทดสอบด้วยสถิติ t-test แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการ

เรียนโดยใช้กิจกรรมการสอนแบบ Jigsaw ในรายวิชาศาสตร์พระราชารเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

อภิปรายผล

จากการวิจัยพบว่า ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาศาสตร์พระราชารเรียน โดยใช้กิจกรรมการสอนแบบ Jigsaw หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นทั้งนี้เนื่องจาก กิจกรรมการสอนแบบ Jigsaw ทำให้นักศึกษาทำงานกันเป็นทีมมากขึ้น มีการช่วยเหลือกันระหว่างกลุ่มเด็กที่หัวอ่อนกับกลุ่มเด็กที่หัวดี ทำให้ผลการเรียนของเด็กทั้งสองกลุ่มนี้มีผลการเรียนที่ดีขึ้นมากกว่าก่อนที่จะใช้กิจกรรมการสอนแบบ Jigsaw ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของบุชบา โชคช่วยชู (2556: บทคัดย่อ) ทำการศึกษาผลของการเรียนแบบร่วมมือ ที่มีต่อความสามารถในการเขียนคำประโยคข้อความสั้น ๆ ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์สูงทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูงทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่เรียนการเขียนตามวิธีเรียนแบบร่วมมือ มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูงทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่เรียนการเขียนตามแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูงทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ที่เรียนการเขียนตามวิธีเรียนแบบร่วมมือ มีความสามารถด้านแนวความคิดในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูงทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ที่เรียนการเขียนตามแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ในการใช้วิธีสอนแบบ Jigsaw นักเรียนกลุ่มตัวอย่างต้องให้ความร่วมมือทุกคนและเนื้อหาที่ให้นักศึกษาช่วยกันศึกษาไม่ยากและมากจนเกินไป และควรเป็นเนื้อหาที่นักเรียนสามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง ทั้งนี้เพื่อสร้างกำลังใจและปลูกฝังนิสัยรักการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองให้เกิดแก่นักศึกษา
2. ควรแทรกข้อคิดเห็น ด้านคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ ให้เหมาะสมกับเหตุการณ์ปัจจุบัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรส่งเสริมการใช้วิธีสอนแบบ Jigsaw ไปใช้ในการเรียนในรายวิชาต่างๆไป เพราะการสอนในลักษณะนี้ จะทำให้นักเรียนได้ศึกษาเนื้อหาด้วยตนเอง มีลักษณะผ่อนคลาย เป็นกันเองพร้อมรับการ

เรียนรู้ นักเรียนมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน นักเรียนอ่อนแอกันจะมีความสำคัญภายในกลุ่มจึงทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน และมีความสนใจเรียนยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กมลวรรณ เจริญเตี้ย. (2555). **ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคม ศาสนา และ วัฒนธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค Jigsaw II.** วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน.
- สวัสดี ประทุมราชา. (2563) **ศาสตร์พระราชา.** กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- ทศนา แคมณี. (2556). **ทฤษฎีกลุ่มสัมพันธ์ในการสอน, กลุ่มสัมพันธ์: ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ.** เล่ม 2. กรุงเทพฯ: บุรพาศิลป์การพิมพ์.
- ประภา ยลาโรจนพันธ์. (2550). **การพัฒนาชุดการเรียนการสอนเพื่อซ่อมเสริมการเรียน คณิตศาสตร์ เรื่อง การแก้โจทย์ปัญหาเศษส่วนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีผลการเรียนคณิตศาสตร์ต่ำ.** วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.
- มาณิตย์ คดีพิศาล. (2550). **ผลการสอนโดยเรียนแบบร่วมมือกับการสอนตามคู่มือครูที่มีต่อ ผลสัมฤทธิ์ในวิชาเคมีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย.** วิทยานิพนธ์ (ศษ.ม. (วิทยาศาสตร์ศึกษา) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2552). **แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง.** พิมพ์ครั้งที่ 2. สำนักงานการ ประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์. สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช.
- วิภารัตน์ ผลภิญโญ. (2557). **ผลการใช้ชุดการสอนวิชาภาษาไทยเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ใน การเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.** วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุจินดา พุทธานู. (2552). **การสร้างชุดการสอนเพื่อฝึกทักษะการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.** วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการ ประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุวัฒนา สุวรรณเขตนิคม. (2553). **การวิจัยในชั้นเรียน.** ค้นเมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2565, จาก www.moobankru.com.
- การเรียนการสอนแบบ jigsaw.** ค้นเมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน 2565, จาก http://mis.sct.ac.th/MyDocuments/eResearch/117/01_วิจัยรวม.pdf

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.(ออนไลน์). ค้นเมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน 2565, จาก
<http://www.pratya.nuankaew.com/wp-content/uploads/2017/01/Academic-Achievement-20160109.pdf>

ศาสตร์พระราชา. ค้นเมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน 2565, จาก <https://ajourneyinspiredbytheking.org/th/knowledge/>

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาอินเทอร์เน็ตเพื่องานธุรกิจ โดยใช้การจัดกิจกรรม การเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3

Achievement Internet for Business Using Online Learning Events with Google Classroom Vocational Certificate Level Year 3

ขวัญใจ จันทรวงษ์¹

¹สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรีย์าน, E-mail: jai02103@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) หาประสิทธิภาพของการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom รายวิชาอินเทอร์เน็ตเพื่องานธุรกิจ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาอินเทอร์เน็ตเพื่องานธุรกิจ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google classroom ก่อนเรียนและหลังเรียน 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนรายวิชาอินเทอร์เน็ตเพื่องานธุรกิจ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนระดับ ปวช.3 จำนวน 20 คน ซึ่งเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ วิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบที

ผลการวิจัย พบว่า 1) หาประสิทธิภาพของการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom มีประสิทธิภาพ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาอินเทอร์เน็ตเพื่องานธุรกิจ โดยใช้การจัด กิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom ก่อนเรียนและหลังเรียน อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนรายวิชาอินเทอร์เน็ตเพื่องานธุรกิจ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom อยู่ใน ระดับมาก ($\bar{x} = 4.05$, $SD=0.24$)

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาอินเทอร์เน็ตเพื่องานธุรกิจ กิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์

Abstract

The objectives of this research were 1) to find out the effectiveness of managing online learning activities with Google Classroom for Internet for Business courses, 2) to compare the achievement of Internet courses for business by organizing online learning activities with Google classroom before and after classes, 3)

to study the satisfaction of students of Internet for Business courses by using online learning activities with Google Classroom. The research instruments were analyzed by mean, standard deviation, and test statistics at => indicating the quality of the research instruments.

The results of the research were as follows: 1) Find out how effectively you manage online learning activities with Google Classroom. 2) Statistically significant comparison of academic achievement in Internet for business using online learning activities with Google Classroom before and after classes. 3) Study of students' satisfaction with Internet for Business subjects using online learning activities with Google Classroom at a high level ($\bar{X} = 4.05$, $SD=0.24$)

Keywords: achievement, Internet for business, course online learning activities

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาในปัจจุบันได้พัฒนาเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วตามสภาพแวดล้อม ความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีและวิทยาการต่าง ๆ การรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ โดยผ่านสื่อที่มีอยู่มากมาย ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันนอกจากให้ความรู้ที่เข้าใจในเนื้อหาแล้ว จำเป็นต้องฝึกฝนให้ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดแก้ปัญหาและตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) และพุทธศักราช 2553 กำหนดให้การจัดการเรียนการสอนมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยกำหนดความมุ่งหมายและหลักการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2553) เนื่องจากความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่รุดหน้าไปอย่างรวดเร็วได้แสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการสื่อสารภายในห้องเรียนเพียงอย่างเดียว ทำให้โอกาสในการสื่อสารระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนในสภาพการณ์ที่ต่างกัน ปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศและเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ก้าวหน้าขึ้นอย่างรวดเร็ว มีการประยุกต์ใช้งานอย่างกว้างขวางในงานหลายด้าน ระบบสื่อสารโทรคมนาคมสามารถประมวลผลข้อมูลข่าวสารได้รวดเร็ว และสื่อสารกันได้สะดวก เทคโนโลยี ดังกล่าวถูกเรียกรวมกันว่าเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร หรือเรียกโดยย่อว่าไอซีที (Information and Communication Technology: ICT) ไอซีทีที่มีบทบาทต่อการศึกษามาก โดยเฉพาะการประยุกต์ในระบบการศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดวิสัยทัศน์ด้านเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร (พ.ศ. 2547-2549) ไว้ว่า “ ผู้เรียน สถานศึกษา และหน่วยงานทางการ ศึกษาทุกแห่งมีโอกาสเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต การบริหารจัดการ การวิจัยการพัฒนาอาชีพ การพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยได้รับบริการอย่างทั่วถึง เท่าเทียม มีคุณภาพและประสิทธิภาพนำไปสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและ การเรียนรู้” (วิชาการ, 2556)

จากเหตุผล ดังกล่าว ในฐานะครูผู้สอนรายวิชาอินเทอร์เน็ตเพื่องานธุรกิจ จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งโดยนำเทคโนโลยี Google apps for Education มาประยุกต์ใช้เป็นเครื่องมือที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้ศึกษา Google classroom เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน อันจะส่งผลให้การเรียนรู้ของนักเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดและเกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรีย่าน เพื่อใช้พัฒนานักเรียนเพื่อให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อหาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom รายวิชาอินเทอร์เน็ตเพื่องานธุรกิจ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการรายวิชาอินเทอร์เน็ตเพื่องานธุรกิจ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom ก่อนเรียน และ หลังเรียน
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนรายวิชาอินเทอร์เน็ตเพื่องานธุรกิจ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาอินเทอร์เน็ตเพื่องานธุรกิจ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

ความหมายของ Google Classroom

Google Classroom คือ บริการบนเว็บฟรีสำหรับโรงเรียน องค์กรการกุศล และทุกคนที่มีบัญชี Google ส่วนบุคคล และ Classroom ยังช่วยให้ผู้เรียนและผู้สอนเชื่อมต่อถึงกันได้ง่าย ทั้งภายในและภายนอก โรงเรียน

การใช้งาน Google Classroom ผู้สอนสามารถใช้ Google Classroom เพื่อจัดการชั้นเรียน ได้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1. เพิ่มผู้เรียน หรือแจ้งรหัสเพื่อให้ผู้เรียนเข้าชั้นเรียนได้
2. สร้าง ตรวจสอบ และให้คะแนนงาน
3. ตรวจสอบกำหนดการส่งงาน สถานการณ์ส่งงานและคะแนน
4. เนื้อหาที่อยู่ในชั้นเรียนจะถูกจัดเก็บอยู่ใน Google Drive
5. ส่งประกาศ แชร์แหล่งข้อมูล พุดคุยหรือตอบคำถามตามหัวข้อที่ผู้สอนกำหนดให้
6. เพิ่มผู้สอนได้มากกว่าหนึ่งคนในรายวิชาเดียวกัน
7. ใช้ผ่านอุปกรณ์ได้หลายชนิด เช่น คอมพิวเตอร์ แท็บเล็ต สมาร์ทโฟน

ข้อดีของ Google Classroom

1. ตั้งค่าง่าย ครูสามารถสร้างชั้นเรียน เชิญนักเรียน และผู้สอนร่วม จากนั้นครูจะสามารถแชร์ ข้อมูลต่าง ๆ ได้แก่ งาน ประกาศ และคำถามในสตรีมของชั้นเรียนได้
2. ประหยัดเวลาและกระดาษ ครูสามารถสร้างชั้นเรียน แจกจ่ายงาน สื่อสาร และจัดรายการต่าง ๆ ให้เป็นระเบียบอยู่เสมอได้ในทีเดียว
3. จัดระเบียบได้ดีขึ้น นักเรียนสามารถดูงานได้ในหน้าสิ่งที่ต้องทำ ในสตรีมของชั้นเรียน หรือใน ปฏิทิน ของชั้นเรียน โดยเนื้อหาประกอบทั้งหมดของชั้นเรียนจะเก็บไว้ในโฟลเดอร์ Google ไดรฟ์ โดยอัตโนมัติ
4. การสื่อสารและการแสดงความคิดเห็นที่ปรับปรุงขึ้น ครูสามารถสร้างงาน ส่งประกาศ และเริ่มการ อภิปรายในชั้นเรียนได้ทันที นักเรียนก็สามารถแบ่งปันแหล่งข้อมูลร่วมกับเพื่อน ๆ และโต้ตอบกันได้ ใน สตรีมของชั้นเรียนหรือผ่านทางอีเมล ครูสามารถดูได้อย่างรวดเร็วว่าใคร ทำงานเสร็จหรือไม่เสร็จบ้าง ตลอดจนสามารถแสดงความคิดเห็นและให้คะแนนโดยตรงได้ แบบเรียลไทม์
5. ใช้ได้กับแอปที่คุณใช้อยู่ Classroom ใช้ได้กับ Google เอกสาร, ปฏิทิน, Gmail, ไดรฟ์ และ ฟอรัม
6. ประหยัดและปลอดภัย Classroom ให้คุณใช้งานฟรี ไม่มีโฆษณา และไม่ใช้เนื้อหาของคุณหรือ ข้อมูล ของนักเรียนเพื่อการโฆษณา

สรุป

1. ประโยชน์ของระบบ Google Classroom สำหรับชั้นเรียน
 - 1.1 เตรียมการได้ง่าย ผู้สอนสามารถเพิ่มนักเรียนได้โดยตรงหรือแชร์รหัส เพื่อให้ นักเรียนเข้าชั้นเรียนได้การตั้งค่าใช้เวลาเพียงครู่เดียว

1.2 ประหยัดเวลากระบวนการมอบหมายงานเรียบง่ายไม่สิ้นเปลืองกระดาษ ทำให้ ผู้สอน ทราบผลตรวจและให้เกรดงานได้ในที่เดียวกัน

1.3 ช่วยจัดระเบียบนักเรียนสามารถดูงานทั้งหมดของตนเองได้ในหน้าจอ และ เนื้อหา สำหรับชั้นเรียนทั้งหมดจะจัดเก็บอยู่ในโฟลเดอร์ภายใน Google Drive โดยอัตโนมัติ

1.4 ช่วยให้การสื่อสารกันได้ดีขึ้น เนื่องจากใน Google Classroom ทำให้ผู้สอนส่ง ประกาศและเริ่มการพูดคุยในชั้นเรียนได้ทันที นักเรียนสามารถแชร์แหล่งข้อมูลกัน หรือตอบคำถามใน Google Classroom ได้

1.5 ประหยัดและปลอดภัย เช่นเดียวกับบริการอื่นใน Google Apps for Education กล่าวคือ Google Classroom ไม่มีโฆษณา ไม่ใช่เนื้อหาหรือข้อมูลของนักเรียนในการโฆษณา และ ให้บริการฟรีสำหรับสถานศึกษา

อภิรมย์ สุวรรณชาติ (2559 อ้างถึงใน ลาภวัต วงศ์ประชา, 2561: 36) ได้ยกตัวอย่าง มหาวิทยาลัยหรือโรงเรียนที่ทำการใช้งาน Google Classroom ดังนี้

เขตพื้นที่การศึกษา Clarks town Central (CCSD) มีนักเรียนประมาณ 8,600 คน ทางตอนใต้ ของนิวยอร์ก Clarks town สนับสนุนบรรยากาศโรงเรียนขนาดเล็ก การมีส่วนร่วมของชุมชน และการ มุ่งเน้นส่วนตัวบุคคลซึ่งได้มีการใช้ Google Classroom นักการศึกษาและทีมงานได้ชี้ให้เห็น ประโยชน์ สำคัญ 2 ประการ คือ นักเรียนมีส่วนร่วมเพิ่มขึ้น และชั้นเรียนมีการจัดระเบียบดีขึ้น Google Classroom ผู้สอนสามารถมอบหมายและติดตามงานได้อย่างรวดเร็วขึ้น และยังช่วยให้งาน ของนักเรียน ได้รับการจัดระเบียบดีขึ้นมีเครื่องมือและแอปพลิเคชันสำหรับการทำงานร่วมกันอย่าง ยิ่ง ใช้งานง่ายและ แจกจ่ายงานง่ายอีกด้วย

จากการศึกษาการใช้ Google Classroom เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน สรุปได้ว่า Google Classroom เป็นระบบจัดการชั้นเรียนออนไลน์ที่มีบริการที่หลากหลาย เช่น Gmail Google Drive, Google Docs, Google Calendar, Google Site, Google Form เป็นต้น ครอบคลุมการจัดการ เรียนรู้ที่ หลากหลาย อีกทั้งไม่มีค่าใช้จ่าย จึงได้มีมหาวิทยาลัย และโรงเรียนในประเทศไทยหลายแห่ง เริ่มนำระบบ Google Classroom เข้ามาใช้บริหาร จัดการชั้นเรียนมากยิ่งขึ้น นับว่าเป็นการพัฒนา ทั้งครูผู้สอน และผู้เรียนไปพร้อม ๆ กัน อีกทั้งยังตอบสนองวิสัยทัศน์ของกระทรวงศึกษาธิการในการ ส่งเสริมการ จัดการเรียนรู้ออนไลน์ในศตวรรษที่ 21

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มนตรี สุขเจริญ (2552) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (learning achievement) เป็นผลที่เกิดจาก ปัจจัยต่าง ๆ ในการจัดการศึกษา นักเรียนได้ให้ความสำคัญกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเนื่องจาก ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นดัชนีประการหนึ่งที่สามารถบอกถึงคุณภาพการศึกษา ดังที่ Good (1973:

7 อ้างถึงใน อรรถนุญา นามแก้ว, 2538: 49) กล่าวถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สรุปได้ว่า หมายถึงความรู้หรือทักษะอันเกิดจากการเรียนรู้ที่ได้เรียนมาแล้วที่ได้จากผลการสอนของ ครูผู้สอน ซึ่งอาจพิจารณาจากคะแนนสอบที่กำหนด ให้คะแนนที่ได้จากงานที่ครูมอบหมายให้หรือทั้งสองอย่าง ซึ่งสอดคล้องกับไพศาล หวังพานิช (2536: 89) ที่ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า หมายถึงคุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอนเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากการฝึกอบรมหรือการสอบ จึงเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถของบุคคลว่าเรียนแล้วมีความรู้เท่าใด สามารถวัดได้โดยการใช้แบบทดสอบต่าง ๆ เช่น ใช้ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ข้อสอบวัดภาคปฏิบัติ เป็นต้นจากความหมายข้างต้นสรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการวัดการเปลี่ยนแปลงและประสบการณ์การเรียนรู้ ในเนื้อหาสาระที่เรียนมาแล้วว่าเกิดการเรียนรู้เท่าใดมีความสามารถชนิดใด โดยสามารถวัดได้จากแบบทดสอบวัดสัมฤทธิ์ในลักษณะต่าง ๆ และการวัดผลตามสภาพจริง เพื่อบอกถึงคุณภาพการศึกษา

บุญชม ศรีสะอาดและคณะ (2551: 49) กล่าวไว้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงที่วัดสมรรถภาพสมองด้านต่าง ๆ ที่ผู้เรียนได้รับการเรียนรู้มาแล้ว

สรุปได้ว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง กระบวนการวัดผลการศึกษาเล่าเรียนว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มากน้อยเพียงใดหลังจากเรียนในเรื่องนั้น ๆ

ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (achievement tests)

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ ดังนี้ สมบัติ ท้ายเรือคำ (2553, หน้า 73) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดระดับความสามารถของผู้เรียนว่า มีความรู้ความสามารถและทักษะในเนื้อหาวิชาที่เรียนไปแล้วมากน้อยเพียงใด

สมนึก ภัททิยธนี (2553: 63) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หมายถึง แบบทดสอบที่วัดสมรรถภาพสมองด้านต่าง ๆ ที่นักเรียนได้รับการเรียนรู้ที่ผ่านมาแล้วว่ามีอยู่เท่าใด

สรุปได้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แบบทดสอบที่วัดความรู้ความสามารถทางการเรียน ด้านเนื้อหา ด้านวิชาการและทักษะต่าง ๆ ของวิชาต่าง ๆ

หลักเกณฑ์ในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พิชิต ฤทธิ์จรรยา (2552: 98) กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ไว้ดังนี้

1. วิเคราะห์หลักสูตรและสร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตร
2. การสร้างแบบทดสอบควรเริ่มต้นด้วยการวิเคราะห์หลักสูตรและสร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อวิเคราะห์เนื้อหาสาระและพฤติกรรมที่ต้องการจะวัดตารางวิเคราะห์ หลักสูตร จะใช้เป็นกรอบในการออกข้อสอบ โดยระบุจำนวนข้อสอบในแต่ละเรื่องและพฤติกรรมที่ต้องการจะวัด

3. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ เป็นพฤติกรรมที่เป็นผลการเรียนรู้ที่ผู้สอนมุ่งหวังจะให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนซึ่งผู้สอนจะต้องกำหนดไว้ล่วงหน้าสำหรับเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน และการสร้างข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์

4. กำหนดชนิดของข้อสอบและศึกษาวิธีสร้างโดยการศึกษาตารางวิเคราะห์หลักสูตร และจุดประสงค์การเรียนรู้ ผู้ออกข้อสอบต้องพิจารณาและตัดสินใจเลือกใช้ชนิดของข้อสอบที่จะใช้วัดว่า จะเป็นแบบใด โดยต้องเลือกให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน แล้วศึกษาวิธีเขียนข้อสอบชนิดนั้นให้มีความรู้ความเข้าใจในหลักและวิธีการเขียนข้อสอบ

5. เขียนข้อสอบ ผู้ออกข้อสอบลงมือเขียนข้อสอบตามรายละเอียดที่กำหนดไว้ในตารางวิเคราะห์หลักสูตร และให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยอาศัยหลักและวิธีการเขียนข้อสอบ

6. ตรวจสอบข้อสอบเพื่อให้ข้อสอบที่เขียนมีความถูกต้องตามหลักวิชา มีความสมบูรณ์ครบถ้วนตามรายละเอียดที่กำหนดไว้ในตารางวิเคราะห์หลักสูตร ผู้ออกข้อสอบต้องพิจารณาทบทวน ตรวจสอบข้อสอบอีกครั้งก่อนที่จะจัดพิมพ์และนำไปใช้ต่อไป

7. จัดพิมพ์แบบทดสอบฉบับทดลอง เมื่อตรวจสอบข้อสอบเสร็จแล้วให้พิมพ์ข้อสอบทั้งหมดจัดทำแบบทดสอบ ฉบับทดลองโดยมีคำชี้แจงหรือคำอธิบายวิธีตอบแบบทดสอบ (direction) และจัดวางรูปแบบ การพิมพ์ให้เหมาะสม

8. ทดสอบและวิเคราะห์ข้อสอบ การทดลองสอบและวิเคราะห์ข้อสอบ เป็นวิธีการตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบก่อนนำไปใช้จริง โดยนำสอบทดสอบไปทดลองกับกลุ่มที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันกับกลุ่มที่ต้องการสอบจริง แล้วนำผลการสอบมาวิเคราะห์และปรับปรุงข้อสอบให้มีคุณภาพ โดยสภาพการปฏิบัติจริงของการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนมักไม่ค่อยมีการทดลองสอบและวิเคราะห์ข้อสอบ ส่วนใหญ่นำแบบทดสอบไปใช้ทดสอบแล้วจึงวิเคราะห์ข้อสอบเพื่อปรับปรุงข้อสอบและนำไปใช้ในครั้งต่อไป

จากการศึกษา แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นเครื่องมือ ที่ใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียน วิชา ความรู้เกี่ยวกับวงอาชีวะ โดยใช้วัดผลก่อนเรียนและหลังเรียน ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบเลือกตอบ เนื่องจากเป็นแบบทดสอบที่สามารถวัดความรู้ 6 ด้าน ได้แก่จาก การจำ การเข้าใจ การประยุกต์ใช้ การวิเคราะห์ การประเมินผล การสร้างสรรค์ เป็นแบบทดสอบประเภทเลือกตอบ ชนิด 4 ตัวเลือก โดยผ่านการตรวจสอบความตรง ความเที่ยง ความยากง่าย อำนาจจำแนก ความเชื่อมั่น

ความหมายของความพึงพอใจ

นักวิชาการได้ให้ความหมายของความพึงพอใจ ไว้ดังนี้

ณิรณัฐ นรินทร์ (2557: 13) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน หมายถึง ความรู้สึกพอใจ ชอบใจ สนใจ มีเจตคติที่ดี และมีความตั้งใจที่จะปฏิบัติงาน โดยมีองค์ประกอบและ สิ่งจูงใจ ในด้านต่าง ๆ ของหน่วยงาน และผู้ปฏิบัติงานนั้นได้รับการตอบสนองความต้องการของเขา เมื่อบุคคลมีความรู้สึกหรือเจตคติที่ดีต่อการทำงาน จะมีผลให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานก็จะปฏิบัติงานด้วยความเต็มใจ เต็มกำลังความสามารถ จะส่งผลให้การบริหารงานของหน่วยงาน หรือองค์การได้ผลตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของหน่วยงานหรือองค์การ

Wilson (2008) กล่าวว่า ความพึงพอใจของลูกค่านำไปสู่ความต้องการของลูกค้ำความจงรักภักดีค้ำแนะนำที่ดี และนำไปสู่การซื้อสินค้าซ้ำ

จากความหมายของความพึงพอใจดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็น หรือทัศนคติของบุคคลที่เป็นผู้รับบริการและได้รับการตอบสนองที่ตรงกับความคาดหวังหรือดีเกินกว่าความคาดหวังของบุคคล

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อภิรักษ์ ทูลธรรม (2559: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา เรื่อง ความพึงพอใจระบบบริการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ Moodle และ Google Classroom ในบทบาทของผู้สอน โดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาระบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ Moodle และ Google Classroom เพื่อเปรียบเทียบ การใช้งานของ Moodle และ Google Classroom และเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อการใช้งาน ระบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ Moodle และ Google Classroom ในบทบาทของผู้สอน กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการใช้ Moodle และ Google Classroom ในบทบาทของผู้สอน ของมหาวิทยาลัยนครพนม จำนวน 40 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่าผู้มีความพึงพอใจในการใช้งาน Moodle และ Google Classroom อยู่ในระดับมาก

ชนวรรณ เจริญนาน, สิริยุพิน ศุภรัตน์ชัชคณา และปริญญา ทองสอน (2562) ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom เรื่อง การสร้างสรรค์ชิ้นงานด้วยไมโครซอฟท์เพาเวอร์พ้อย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อหาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom เรื่อง การสร้างสรรค์ชิ้นงาน ด้วยไมโครซอฟท์เพาเวอร์พ้อย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom เรื่อง การสร้างสรรค์ชิ้นงาน ด้วยไมโครซอฟท์เพาเวอร์พ้อย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom เรื่อง การสร้างสรรค์ชิ้นงาน ด้วยไมโครซอฟท์เพาเวอร์พ้อย กลุ่มตัวอย่างที่

ใช้ในการศึกษา ครั้งนี้คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/6 โรงเรียนดาราสุมทร จำนวน 52 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วย กิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom แบบทดสอบวัด ผลสัมฤทธิ์ และ แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการทดสอบคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติค่าที (t-test) ผลการทดสอบ พบว่า 1) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom เรื่อง การสร้างสรรค์ชิ้นงาน ด้วยไมโครซอฟท์ เพาเวอร์พ้อย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มี ประสิทธิภาพ 81.79/89.55 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานประสิทธิภาพ 80/80 2) คะแนนการเรียน ด้วยการ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom เรื่อง การสร้างสรรค์ชิ้นงาน ด้วยไมโครซอฟท์ เพาเวอร์พ้อย หลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 3) นักเรียนมีความพึงพอใจ ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom เรื่อง การสร้างสรรค์ชิ้นงาน ด้วย ไมโครซอฟท์เพาเวอร์พ้อยอยู่ในระดับมาก

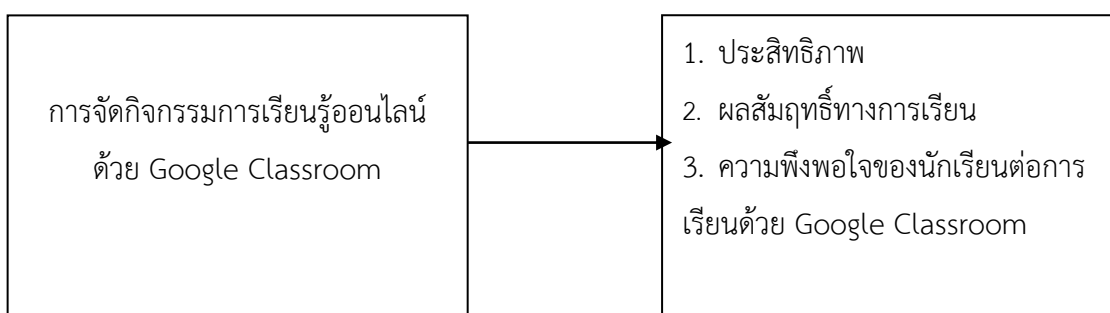
พิสมัย ปกป้องไพร (2556: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ 2 เรื่อง การสืบพันธุ์ของพืช ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนปรินทร์รอยแยลส์วิทยาลัย ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคการแบ่งกลุ่มแบบกลุ่มสัมฤทธิ์นี้ มีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ 2 เรื่อง การสืบพันธุ์ของพืช ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนปรินทร์รอยแยลส์วิทยาลัย ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคการแบ่งกลุ่มแบบกลุ่มสัมฤทธิ์ และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ 2 เรื่อง การสืบพันธุ์ของพืช ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนปรินทร์รอยแยลส์วิทยาลัย ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคการแบ่งกลุ่มแบบกลุ่มสัมฤทธิ์ ก่อนเรียนและหลังเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ห้อง 13 จำนวน 44 คนโรงเรียนปรินทร์รอยแยลส์วิทยาลัย ปีการศึกษา 2557 จำนวน 1 ห้อง ใช้วิธีสุ่มนักเรียนแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ใช้เวลาในการทดลอง 6 ชั่วโมง ดำเนินการทดลองโดยใช้แบบการวิจัยก่อนทำการทดลอง (Pre Experimental Design) แบบหนึ่งกลุ่ม วัดก่อนและหลัง (The One-Group Pretest Posttest Design) การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการทดสอบค่าที (t-test) ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ห้อง 13 ที่ได้รับการสอนแบบโครงการวิทยาศาสตร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ณรงค์ฤทธิ์ มิ่งเจริญ (2556: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสอนแบบแบ่งกลุ่มเพื่อพัฒนาทักษะในการตอบคำถามเรื่องการสัมภาษณ์งานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 โรงเรียนกรุงเทพการบัญชีวิทยาลัย มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการตอบคำถาม เรื่องการ

สัมภาษณ์งานโดยใช้การเรียนการสอนแบบแบ่งกลุ่ม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 จำนวน 15 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองสูงกว่าการทดลอง และนักเรียนเกิดทักษะในการตอบคำถามเรื่องการสัมภาษณ์งานได้ถูกต้อง ทำให้เกิดเจตคติที่ดีในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสมัครงาน อีกทั้งยังช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหามากยิ่งขึ้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.3 จำนวน 215 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.3 สาขางานการตลาด จำนวน 20 คน ซึ่งได้มาจากการคัดเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom เป็นแบบเลือกตอบ ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

2. แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการจัดการเรียนรู้แบบแบ่งกลุ่มทำงาน มีรายละเอียด ดังนี้

1. เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาค่า E_1/E_2 ดังนี้

ดำเนินการสอนรายวิชาอินเทอร์เน็ตเพื่องานธุรกิจ โดยใช้การจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom จากนั้น เก็บรวบรวมคะแนนจากสมุดแบบฝึกหัดเพื่อนำไปหาค่า E_1 จากคะแนนเต็มระหว่างเรียน 15 คะแนน

จากนั้น ผู้สอนดำเนินการทดสอบปลายภาคเรียนรายวิชาอินเทอร์เน็ตเพื่องานธุรกิจ จำนวน 20 ข้อ เวลา 1 ชั่วโมง โดยข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน และข้อที่ตอบผิด หรือไม่ตอบ หรือตอบมากกว่า 1 ตัวเลือก ให้ 0 คะแนน รวมเป็นคะแนนเต็ม 20 คะแนน แล้วนำผลคะแนนที่ได้จากการทดสอบมาหาค่า E_2

2. เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาค่า t-test แบบ Dependent ดังนี้

ดำเนินการทดสอบก่อนเรียน แล้วดำเนินการสอนนักเรียนด้วยการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom และสอบปลายภาคเรียน จากข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาอินเทอร์เน็ตเพื่องานธุรกิจ จำนวน 20 ข้อ เวลา 1 ชั่วโมง โดยข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน และข้อที่ตอบผิด ไม่ตอบ หรือตอบมากกว่า 1 ตัวเลือก ให้ 0 คะแนน จากนั้นนำผลคะแนนที่ได้จากการทดสอบมาวิเคราะห์หาค่า t-test แบบ Dependent โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

3. เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาค่าความพึงพอใจของการจัดการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom โดยมีวิธีดำเนินการ ดังนี้

3.1 หลังจากดำเนินการสอนเรียบร้อยแล้ว มอบแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom ให้แก่กลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นนักเรียน จำนวน 20 คน จากนั้นผู้สอนเก็บรวบรวมแบบสอบถาม

3.2 รวบรวมแบบสอบถามจากนักเรียน นำมาหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ จากค่า $E_1/E_2 = 80/80$

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom จากการวิเคราะห์ค่า t-test แบบ Dependent

3. ค่าระดับ ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom จาก ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วเปรียบเทียบกับเกณฑ์

ผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom รายวิชา
อินเทอร์เน็ตเพื่องานธุรกิจ

ตารางที่ 1 ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom
อินเทอร์เน็ตเพื่องานธุรกิจ

คะแนน	คะแนนระหว่างเรียน	คะแนนหลังเรียน	ประสิทธิภาพของ Google Classroom
	E1	E2	
คะแนนเต็ม	25	20	
ค่าเฉลี่ย	20.55	16.4	82.2/82
ร้อยละของค่าเฉลี่ย	82.2	82	

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์
ด้วย Google Classroom จากค่า E_1 เท่ากับ 82.2 E_2 เท่ากับ 82 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 แสดงว่าการ
จัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom มีประสิทธิภาพ

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาอินเทอร์เน็ตเพื่องานธุรกิจ โดยใช้การ
จัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom ก่อนเรียนและหลังเรียน

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาอินเทอร์เน็ตเพื่องานธุรกิจ โดยใช้
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom ก่อนเรียนและหลังเรียน

ผลการเรียน	ค่าสถิติ	N	คะแนนเต็ม	\bar{X}	SD	t	sig
ก่อนเรียน		20	20	11.15	2.41	8.72*	.000
หลังเรียน		20	20	16.4	2.14		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google
Classroom มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน 11.15 ส่วน
เบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.41 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน 16.4 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.14 เฉลี่ยเพิ่มขึ้น
.5.25 และค่า t เท่ากับ 8.72 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. ความพึงพอใจของนักเรียนรายวิชาอินเทอร์เน็ตเพื่องานธุรกิจ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของนักเรียนรายวิชาอินเทอร์เน็ตเพื่องานธุรกิจ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom

หัวข้อประเมิน	\bar{X}	SD	ระดับ	
			ความพึงพอใจ	จัดลำดับ
1. Google Classroom ทำให้นักเรียนได้เข้าใจบทเรียนมากขึ้น	3.90	0.37	มาก	7
2. ครูผู้สอนมีการติดตามผลการจัดการเรียนการสอนใน Google Classroom	3.83	0.54	มาก	8
3. สื่อการเรียนการสอนใน Google Classroom มีความเหมาะสม	4.10	0.37	มาก	4
4. Google Classroom ช่วยส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง	4.15	0.42	มาก	3
5. Google Classroom ช่วยให้นักเรียนมีส่วนร่วมและ กล้าแสดงความคิดเห็น	4.08	0.35	มาก	5
6. ง่ายต่อการใช้งาน	3.83	0.44	มาก	8
7. Google Classroom ทำให้นักเรียนใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีทางการศึกษาได้ดีขึ้น	3.95	0.50	มาก	6
8. ช่วยให้มีสมาธิหรือรบกวนในการเรียน	4.08	0.35	มาก	5
9. ครูผู้สอนให้คำแนะนำกับนักเรียนในการทำกิจกรรมใน Google Classroom	4.20	0.46	มาก	2
10. โดยภาพรวมนักเรียนสามารถใช้งาน Google Classroom ได้ง่าย สะดวก และรวดเร็ว	4.35	0.53	มาก	1
ระดับความพึงพอใจโดยรวม	4.05	0.24	มาก	

จากตารางที่ 3 พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.05$, $SD=0.24$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก ข้อที่ได้คะแนนมากเป็นอันดับหนึ่งคือ นักเรียนสามารถใช้งาน Google Classroom ได้ง่าย สะดวก และรวดเร็ว ($\bar{X}=4.35$, $SD=0.53$) ลำดับรองลงมาคือ ครูผู้สอนให้คำแนะนำกับนักเรียนในการ

ทำกิจกรรมใน Google Classroom ($\bar{X}=4.20$, $SD=0.46$) และลำดับสุดท้ายง่ายต่อการใช้งาน และครูผู้สอนมีการติดตามผลการจัดการเรียนการสอนใน Google Classroom ($\bar{X}=3.83$, $SD=0.54$)

สรุปผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom รายวิชา อินเทอร์เน็ตเพื่องานธุรกิจ จากค่า E_1 เท่ากับ 82.2 E_2 เท่ากับ 82.5 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 แสดงว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom มีประสิทธิภาพ
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom รายวิชา อินเทอร์เน็ตเพื่องานธุรกิจ พบว่า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน 11.15 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.41 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน 16.4 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.14 เฉลี่ยเพิ่มขึ้น .5.25 และค่า t เท่ากับ 8.72 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้
3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom พบว่านักเรียนสามารถใช้งาน Google Classroom ได้ง่าย สะดวก และรวดเร็ว ในระดับมาก ($\bar{X}=4.05$, $SD=0.24$)

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย เรื่อง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรี ย่าน สามารถนำไปอภิปรายผลได้ดังนี้ กิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom พบว่าคะแนนแบบฝึกหัดเต็ม 25 คะแนน นักเรียนสามารถทำได้คิดคะแนนเฉลี่ยเป็น 20.55 และจากคะแนนแบบทดสอบ หลังเรียนคะแนนเต็ม 20 คะแนน นักเรียนสามารถทำได้คิดคะแนนเฉลี่ยเป็น 16.5 ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า กิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.2/82.5 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 แสดงว่ากิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom นั้นมีประสิทธิภาพ สามารถนำไปใช้งานได้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรี ย่าน ก่อนและหลังการเรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom นั้น จากผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรี ย่าน ก่อนและหลังการเรียนโดย การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 สรุปว่าการเปรียบเทียบ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนโดยการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom สูงกว่าก่อนการเรียน ในด้านความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ภาพรวมนักเรียนสามารถใช้งาน Google Classroom ได้ง่าย สะดวก และรวดเร็วและข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด รองลงมา คือโดยครูผู้สอนให้คำแนะนำกับนักเรียนในการทำกิจกรรมใน Google Classroom และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือครูผู้สอนมีการติดตามผลการจัดการเรียนการสอนใน Google Classroom และง่ายต่อการใช้งาน แสดงว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียน การสอน ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ผู้ที่สนใจสามารถทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนให้มีจำนวนข้อเพิ่มมากกว่าที่ผู้ทำวิจัยใช้ได้ ในกรณีที่มีเนื้อหาในการสอนมากกว่า 1 เรื่องในคราวเดียวกัน
2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่อยู่ในงานวิจัยนี้เป็นเพียงการวิจัยกึ่งทดลองกับนักเรียนกลุ่มเล็กๆเท่านั้น
3. ความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom สามารถปรับเปลี่ยน ไปใช้กับกิจกรรมการเรียนการสอนในรูปแบบอื่นได้เช่นกัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรดำเนินการวิจัยเกี่ยวกับรายวิชาหมวดสาขาอื่น
2. ควรปรับเปลี่ยนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วยกิจกรรมอื่นๆเช่นการใช้แอปพลิเคชันเพื่อการศึกษา

เอกสารอ้างอิง

ณรงค์ฤทธิ์ มิ่งเจริญ. (2556). การสอนแบบแบ่งกลุ่มเพื่อพัฒนาทักษะในการตอบคำถาม เรื่องการสัมภาษณ์งานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 โรงเรียนกรุงเทพ การบัญชีวิทยาลัย.

ณิรันดร์ นรินทร์. (2557). ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน.

ชนวรรณ เจริญนาน, สิริยุพิน ศุภรัตน์ชภัคชญา และปริญญา ทองสอน. (2562). ผลการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom เรื่อง การสร้างสรรค์ชิ้นงานด้วย ไมโครซอฟท์.

- พิชิต ฤทธิจรูญ. (2552). **หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: เฮ้าส์ ออฟ เคอร์มิสท์.
- พิสมัย ปกป้องไพร. (2556). **การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ 2 เรื่องการ สืบ พันธุ์ของพืช ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนปรินทร์รอยแยลล์ วิทยาลัย ที่ ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการแบ่งกลุ่มแบบกลุ่มสัมฤทธิ์**. โรงเรียนปรินทร์รอยแยลล์วิทยาลัย.
- มนตรี สุขเจริญ. (2552). **ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน**. ค้นเมื่อวันที่ 20 ตุลาคม 2557, จาก www.kasetring.ac.th/files/achievement.pdf.
- อภิรมย์ สุวรรณชาติ. (2559). **การเรียนการสอนโดยเน้นที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางกับเครื่องมือ Google Classroom**. กรุงเทพฯ: สถาบันพระปกเกล้า ศูนย์ราชการเฉลิม พระเกียรติ 80.
- อภิรักษ์ ทูลธรรม. (2559). **ความพึงพอใจระบบบริการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ Moodle และ Google Classroom ในบทบาทของผู้สอน**. วารสารการประชุมทางวิชาการ มหาวิทยาลัยมหาสารคามครั้งที่ 12 หน้า 79-85.
- อรัญญา นามแก้ว. (2538). **ความสัมพันธ์ระหว่างความถนัดทางการทางการเรียน เจตคติต่อการ เรียน คณิตศาสตร์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี**. วิทยานิพนธ์. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อาตุลย์ จงรักษ์. (2555). **การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนรู้ แบบด้วยวิธีแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ วิชาตรรกศาสตร์เชิงคณิตศาสตร์ เรื่องการพิสูจน์ความ สมเหตุสมผลของข้อโต้แย้ง**. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- Wilson, M. (2008). **A Framework for. The Using Evidence Framework: A Model of Scientific Reasoning**. (Paper.10).

การพัฒนาบทเรียนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Google Classroom
รายวิชาการบัญชีสหกรณ์สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
สาขาวิชาการบัญชี ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ
Development of Online Lessons with Google Classroom Application in
Cooperative Accounting for Cooperative for Third Year of Vocational
Certificate Wimol Business Administration Technological College

ธวัลพร เปรื่องสุวรรณ¹, รุ่งนภา โกษาวัง²

¹สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ กรุงเทพมหานคร, E-mail: thawanporn@wbac.ac.th

²สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ กรุงเทพมหานคร, E-mail: thawanporn@wbac.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและหาประสิทธิภาพบทเรียนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Google Classroom รายวิชาการบัญชีสหกรณ์ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการเรียนรู้ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อบทเรียนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Google Classroom รายวิชาการบัญชีสหกรณ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาห้องชกบ. 312 จำนวน 45 คน โดยการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) บทเรียนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Google Classroom รายวิชาการบัญชีสหกรณ์ 2) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการเรียนรู้บทเรียนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Google Classroom 3) แบบสำรวจความพึงพอใจ ของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Google Classroom รายวิชาการบัญชีสหกรณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสถิติที

ผลการวิจัย พบว่า 1) ประสิทธิภาพบทเรียนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Google Classroom รายวิชาการบัญชีสหกรณ์ มีประสิทธิภาพ 81.10/82.06 2) คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนอยู่ที่ 21.65 และหลังเรียน 32.26 ตามลำดับ คะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ผลการสำรวจความพึงพอใจพบว่าคะแนน เฉลี่ยเท่ากับ 4.58 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .06

คำสำคัญ: บทเรียนออนไลน์, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, บัญชีสหกรณ์

Abstract

The purpose of this research was 1) to develop online lessons using Google classroom program in cooperative accountancy 2) to compare the achievement before and after learning lessons 3) Study student satisfaction with online lessons using the Google Classroom application for Cooperative Accounting. The sample group used in the research was 45 students from room Ch.B.312 by simple random sampling. The tools used in the research were : 1) mine lessons using Google classroom program in cooperative accountancy 2) a achieve mint test 3) Satisfaction survey of students towards online lessons with the Google Classroom application, Cooperative Accounting course Statistics used in data analysis include the average, standard deviation and t-test.

The results of this research were as follows: (1) the develop lessons using Google Classroom cooperative accountancy had efficiency index 81.10/82.06, meeting the set criteria. (2) Respectively , it was found that the students average score learning before and after the lessons was 21.65 and 32.26 (3)The test scores after school were significantly higher than before at the .05 level. The mean is 4.58, the standard deviation is .06.

Keywords: Online Lesson, Learning Achievement, Cooperative Accounting

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน ได้นำสื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ มาใช้ประกอบในการเรียน การสอนอย่างมากมาย เช่น อุปกรณ์การสื่อสารโทรคมนาคม สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นต้น ทำให้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารหรือไอซีที (ICT) มีบทบาทในการจัดการเรียนการสอนซึ่งเทคโนโลยีที่สำคัญนั้นได้แก่ เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีการสื่อสาร สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้หลากหลายรูปแบบ เช่น การใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer Assisted Instruction: CAI) การเรียนการสอนผ่านเว็บ (Web Based Instruction: WBI) การเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์และอินเทอร์เน็ต (Internet) ที่เรียกว่า อีเลิร์นนิ่ง (Electronic Learning: e-Learning) เป็น การบูรณาการทางการศึกษาที่ไม่ยึดติดกับเวลาและความก้าวหน้า ในการเรียนรู้โดยเฉพาะระบบอีเลิร์นนิ่ง มีการนำมาใช้กันอย่างแพร่หลาย ทั้งในด้านการเรียนการสอนและการฝึกอบรมในปัจจุบัน ระบบอีเลิร์นนิ่ง

เป็นการจัดการเรียน การสอนผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์โดยใช้คอมพิวเตอร์นำเสนอเนื้อหาและกิจกรรมในรูปแบบซีดี-รอม (CD-ROM) อินเทอร์เน็ต (Internet) หรืออินทราเน็ต (Intranet) มีลักษณะที่สำคัญ คือ กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนการสอนไว้อย่างชัดเจน ใช้ทฤษฎีด้านการเรียนการสอนเป็นแนวทางในการบริหารจัดการ และมีการนำเสนอเนื้อหาในรูปแบบสื่อผสม (Multimedia) เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ (Knowledge) และเกิดทักษะใหม่หรือปรับปรุงความรู้ความสามารถของผู้เรียน (Performance) อีเลิร์นนิ่งเป็นรูปแบบหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนทางไกล สนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิตสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนที่ยืดหยุ่นเป็นศูนย์กลางได้เป็นอย่างดี

Google Classroom เป็นระบบบริการห้องเรียนออนไลน์ผ่านบริการของ gmail.com และ G-Suite บริการให้เข้าใช้งานได้ทั้งในระดับองค์กร และบุคคล สนับสนุนกิจกรรมในชั้นเรียน ได้แก่ การแชร์เนื้อหาในรูปแบบของแฟ้มเอกสาร คลิปวิดีโอ หรือสื่อจากอินเทอร์เน็ต มอบหมายงานให้ผู้เรียนแบบทดสอบ คำถาม สามารถจำแนกเป็นหัวข้อตามแผนการสอนได้

การเรียนการสอนในรายวิชาการบัญชีสหกรณ์ พบว่า ผู้เรียนสับสนในเรื่องหลักการวิธีการและขั้นตอนการจัดทำบัญชีสหกรณ์ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนยังไม่อยู่ในเกณฑ์ที่คาดหวัง แนวทางหนึ่งในการแก้ปัญหาคือ การพัฒนาบทเรียนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Google Classroom โดยแทรกวิดีโอ เนื้อหาของบทเรียนแต่ละหน่วยในโปรแกรม Power Point แบบทดสอบในรูปแบบเกม มาใช้เป็นสื่อในการเรียนการสอน

จากสาเหตุดังกล่าวผู้สอนจึงได้มีการพัฒนาบทเรียนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Google Classroom รายวิชาการบัญชีสหกรณ์ เรื่อง การบันทึกบัญชีของสหกรณ์ภาคการเกษตร ชั้นเพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถศึกษาเรียนรู้ได้ด้วยตนเองและเป็นไปตามความสามารถของแต่ละคน นักเรียนไม่จำเป็นต้องเรียนพร้อมกันในชั้นเรียนอีกทั้งยังสามารถศึกษาหาความรู้ ในบทเรียนได้อย่างไม่จำกัดเวลา สถานที่และยังช่วยแก้ปัญหาที่พบในระหว่างเรียนได้ เช่น ช่วยแบ่งเบาภาระการสอนของครูผู้สอนในกรณีที่มีนักเรียนเป็นจำนวนมากในชั้นเรียน ช่วยให้นักเรียนที่ไม่ได้เข้าเรียนเรียนได้ทันเพื่อน ช่วยให้นักเรียนที่เรียนช้าได้เรียนรู้ตามความสามารถของตนเอง ดังนั้น ในฐานะผู้สอนวิชาการบัญชีสหกรณ์ เห็นความสำคัญของการพัฒนาบทเรียนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Google Classroom ที่จะทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพบทเรียนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Google Classroom รายวิชาการบัญชีสหกรณ์ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ E1/E2 กำหนดเกณฑ์ผ่านไว้ที่ (80/80)

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของผู้เรียนรายวิชาการบัญชีสหกรณ์ ด้วยบทเรียนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Google Classroom
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Google Classroom รายวิชาการบัญชีสหกรณ์

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

การพัฒนาบทเรียนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Google Classroom

1. แนวคิดสำคัญในการจัดการเรียนการสอนออนไลน์

แนวคิดสำคัญในการจัดการเรียนการสอน คือ กระบวนการสอนที่เหมาะสมกับแนวทางในการจัดการเรียนการสอนรูปแบบของบทเรียนออนไลน์ ซึ่งใช้เป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับวิธีสอนตามหลักการจัดการเรียนการสอนได้ถูกต้องตามกระบวนการ พร้อมทั้งจะช่วยให้เป็นระบบระเบียบในการนำเสนอข้อมูลทางการเรียนการสอนแก่ผู้เรียนอย่างมีคุณภาพ ประกอบกับมี ความสอดคล้องกับหลักการการจัดการเรียนรู้ของ ทิศนา ขัมมณี (2561) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Instruction emphasizing self-learning process) (ทิศนา ขัมมณี, 2561: 145-146)

1.1.1 หลักการผู้เรียนทุกคนมีความสนใจใฝ่รู้อยู่เป็นธรรมชาติหากได้รับการส่งเสริมให้รับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเองและได้รับการฝึกฝนทักษะที่จำเป็นต่อการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนจะสามารถเรียนรู้ในสิ่งที่ตนสนใจได้ตลอดชีวิต

1.1.2 นิยามการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง หมายถึง การจัดสภาพการณ์ของการเรียนการสอนที่ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนดำเนินการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองผู้เรียนสามารถเลือกหัวข้อเนื้อหาวิธีการ และสื่อการเรียนการสอนได้ตามความสนใจ โดยมีผู้สอนช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความใฝ่รู้ช่วยพัฒนาทักษะในการเรียนรู้ด้วยตนเองและช่วยให้คำปรึกษาแนะนำตามความเหมาะสมเกี่ยวกับการหาแหล่งความรู้วิธีการศึกษาค้นคว้าหาความรู้การวิเคราะห์และสรุปข้อความรู้

บทเรียนออนไลน์

ความหมายของบทเรียนออนไลน์

ศรัณย์ พรหมสวัสดิ์ (2557: 7) กล่าวว่า การเรียนการสอนผ่านเว็บ หมายถึง บทเรียนผ่านเว็บ (Web-based instruction) คือ กระบวนการเรียนการสอนผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่มีรูปแบบของไฮเปอร์มีเดีย โดยอาศัยทรัพยากรอินเทอร์เน็ตและเว็ลด์ไวด์เว็บ รวมทั้งเครื่องมือสื่อสารในการสร้างสรรค์กิจกรรมการเรียนทำให้เกิดการเรียนรู้สามารถเรียนได้ทุกที่ทุกเวลา

เชมณัฐ มิ่งศิริธรรม (2559: 59) กล่าวว่าบทเรียนออนไลน์ หมายถึง สื่อที่ใช้สำหรับการเรียนการสอนในรูปแบบ E-learning และเป็นการจัดการศึกษารูปแบบใหม่ที่สามารถอำนวยความสะดวกให้กับผู้เรียนในยุคปัจจุบันโดยผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้จากเนื้อหาบทเรียนที่จัดเตรียมไว้ผ่านทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้ทุกที่ทุกเวลาตามความต้องการ และความสามารถของบุคคลซึ่งการเรียนการสอนแบบ E-learning สามารถศึกษาได้ทั้งแบบบุคคลและแบบกลุ่ม

สุวัฒน์ บันลือ (2559: 252) กล่าวว่า บทเรียนผ่านเว็บ หรือ บทเรียนออนไลน์หมายถึง การเรียนการสอนออนไลน์ เป็นรูปแบบที่มีการออกแบบรูปแบบการเรียนการสอนไว้อย่างเป็นระบบ มีการกำหนดวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายการจัดการเรียนการสอนไว้อย่างชัดเจนจัดการเรียนการสอนตามหลักทฤษฎีทางการศึกษา หลักการเรียนรู้และจิตวิทยาการศึกษาการถ่ายทอดความรู้การนำเสนอเนื้อหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยถ่ายทอดกลยุทธ์การสอนจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นเครื่องมือให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงและเรียนรู้โดยไม่จำกัดสถานที่และเวลา

จากการศึกษาความหมายบทเรียนออนไลน์ของนักวิชาการทางการศึกษา สรุปได้ว่าบทเรียนออนไลน์หมายถึงการเรียนจัดการเรียนการสอนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่มีการออกแบบรูปแบบการเรียนการสอนไว้อย่างเป็นระบบ และมีการกำหนดวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายการจัดการเรียนการสอนไว้อย่างชัดเจนจัดการเรียนการสอนตามหลักทฤษฎีทางการศึกษาหลักการเรียนรู้ และจิตวิทยาการศึกษา ซึ่งนำเสนอบทเรียนในลักษณะสื่อหลายมิติทั้งนี้การใช้เครื่องมือที่เรียกว่า “บทเรียน” ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเป็นการสื่อสารกระบวนการจัดการเรียนการสอนอย่างสร้างสรรค์อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา และทุกรูปแบบของเทคโนโลยีที่สามารถเชื่อมต่อระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้

คุณลักษณะของบทเรียนออนไลน์

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2561: 2) กล่าวว่าลักษณะบทเรียนออนไลน์มีอยู่ 5 ประการ คือ 1) ต้องเป็นดิจิทัล 2) สะดวกต่อการพกพา 3) ต้องสามารถเชื่อมโยงกับเครือข่ายได้เป็นประจำ 4) อำนวยความสะดวกแก่ผู้ใช้ในภารกิจหลายประการได้แก่การสื่อสารการเก็บข้อมูลการบันทึก ไฟล์ภาพ และเสียง ฯลฯ และ 5) เป็นเทคโนโลยีที่ปรากฏใช้อย่างแพร่หลาย วิวัฒน์ มีสุวรรณ (2561: 3-11) กล่าวว่าการศึกษาในยุคที่ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรงได้เรียนรู้จากสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง มีความเชื่อมั่นในตัวเอง มีความรับผิดชอบในการเรียน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากที่สุด การผสมผสานสื่อการสอนหลาย ๆ อย่างเข้าด้วยกันและจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบซึ่งผู้เรียนเป็นทั้งผู้ใช้และผู้ผลิตที่สามารถสร้างสื่อได้ด้วยตนเอง ทั้งในรูปแบบข้อความ เสียง ภาพ วีดิโอ วัสดุจริง และหรือแบบจำลอง ซึ่งสื่อเหล่านี้เมื่อนำมารวมกัน หรือใช้ร่วมกันอย่างมีระบบมี

รูปแบบที่เหมาะสมหรือที่เรียกว่า “สื่อประสม” โปรแกรมในคอมพิวเตอร์สามารถสร้างสื่อหรือรวมสื่อต่าง ๆ เข้าด้วยกันได้

จากการศึกษาคุณลักษณะสำคัญของบทเรียนออนไลน์สรุปได้ว่ากระบวนการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรงและได้เรียนรู้จากสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเองในรูปแบบข้อความเสียง ภาพวิดีโอ วัสดุจริง และหรือแบบจำลอง เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากที่สุด

3. องค์ประกอบสำคัญของบทเรียนออนไลน์ (เขมณัญญ์ มิ่งศิริธรรม, 2559: 74-75)

3.1 บทเรียนออนไลน์ (Online of lesson)

3.2 โปรแกรม Google classroom

3.3 ระบบอินเทอร์เน็ต (Internet network system)

3.4 ตัวอักษร (Text)

3.5 มัลติมีเดีย (Multimedia)

4. แนวคิดในการออกแบบบทเรียนออนไลน์

กระบวนการจัดการเรียนการสอนบทเรียนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Google Classroom โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ด้วย Web browser

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

เนื่องจากการศึกษาความพึงพอใจเป็นการศึกษาในฐานะที่เป็นรูปแบบหนึ่งของพฤติกรรมและเป็นการศึกษาที่มีรากฐานพฤติกรรมกรจูงใจ (Motivation) เป็นเบื้องต้น ดังนั้นการศึกษาในเรื่องนี้จึงมักใช้หลักการตามทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจูงใจที่เกี่ยวกับการทำงาน (Work motivation)

1. ทฤษฎีแรงจูงใจในการทำงาน แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ

1.1 ทฤษฎีที่อธิบายเนื้อหาของงาน ได้แก่ ความสำคัญของงาน ด้านความท้าทายของงาน ความเจริญก้าวหน้าของงาน ความรับผิดชอบงาน

1.2 ทฤษฎีที่อธิบายกระบวนการของงาน ได้แก่ การเน้นกระบวนการทางจิตวิทยา การตัดสินใจและเลือกงาน

2. ทฤษฎีแรงจูงใจที่อธิบายเนื้อหาของงาน

2.1 ทฤษฎีความต้องการลำดับขั้นของมาสโลว์ (Maslow's Hierarchy of Need) การชี้ให้เห็นว่า มนุษย์ถูกกระตุ้นจากความปรารถนาที่จะสนองความต้องการเฉพาะอย่างซึ่งความต้องการนี้เขาได้รับการสมมติฐานเกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์ไว้ดังนี้

2.1.1 บุคคลต้องมีความต้องการอยู่เสมอและไม่มีสิ้นสุด ขณะที่ความต้องการใดได้รับการตอบสนองแล้วความต้องการอย่างอื่นก็จะเกิดขึ้นอย่างไม่มีความจบสิ้น

2.1.2 ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้วจะไม่ใช่สิ่งจูงใจของพฤติกรรมอื่น
ต่อไปความต้องการที่ยังไม่ได้รับการตอบสนองจึงเป็นสิ่งจูงใจในพฤติกรรมของคนนั้น

2.1.3 ความต้องการของคนจะเรียงลำดับขั้นตอนความสำคัญ เมื่อความต้องการ
ระดับต่ำได้รับการตอบสนองแล้วบุคคลก็จะให้ความสนใจในความต้องการระดับสูง

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจในการเรียนและผลการเรียนรู้จะมีความสัมพันธ์กันในทางบวกทั้งนี้
ขึ้นอยู่กับกิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้เรียนได้ปฏิบัตินั้นทำให้ผู้เรียนได้รับการตอบสนองความ
ต้องการทางด้านร่างกายและจิตใจ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้เกิดความสมบูรณ์ของชีวิตมากขึ้น
เพียงใด นั่นคือ สิ่งที่ครูผู้สอนจะคำนึงถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ในการเสริมสร้างความพึงพอใจในการ
เรียนรู้ให้กับผู้เรียน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิทยา ปิ่นกันทา, สมชาย มาตะพาน และ ประพันธ์ กาวิจัย (2559: บทคัดย่อ) ศึกษาการ
พัฒนาการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ผ่านบริการ Google apps: Google classroom ของ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1 ในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษา
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยการเรียนรู้ออนไลน์ผ่านบริการ Google apps: Google
classroom 2) เพื่อศึกษาผลการพัฒนาทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศและการ
สื่อสาร (Computing and ICT literacy) ของนักเรียน 3) เพื่อศึกษาผลการพัฒนาการอ่านและเขียน
ของนักเรียน และ 4) ปัญหาอุปสรรคของการจัดการเรียนรู้ออนไลน์ผ่านบริการ Google
apps: Google classroom ประชากรคือโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ลำพูนเขต 1 จำนวน 121 โรงเรียนกลุ่มตัวอย่างคือโรงเรียนขนาดเล็กขนาดกลางและขนาดใหญ่
จำนวน 10 โรงเรียนโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง โดยมีครูผู้สอนโรงเรียนละ 1-2 คน รวมทั้งสิ้น 12
คน ร่วมทดลองทำการสร้างห้องเรียน Online คนละ 1 ห้องเรียนโดยเลือกสาระการเรียนรู้ที่ตนเอง
รับผิดชอบดำเนินการในภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2559 ผลการศึกษาพบว่า ทุกโรงเรียนมี
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการเรียนสูงขึ้น หรือมีค่าร้อยละความก้าวหน้าของผลการ
เรียนของนักเรียนสูงขึ้นหรือผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

สุวัฒน์ บันลือ (2559: บทคัดย่อ) ศึกษารูปแบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ที่เหมาะสม
สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์
ประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นตอนก่อนเรียน ประกอบด้วยขั้นตอนย่อย 2 ขั้นตอน ได้แก่ 1.1)
การวิเคราะห์ผู้เรียน, 1.2) การวิเคราะห์เนื้อหา 2) ขั้นตอนระหว่างเรียนประกอบด้วยขั้นตอนย่อย 3
ขั้นตอน ได้แก่ 2.1) ปฐมนิเทศรายวิชา 2.2) จัดการเรียนการสอน และ 3) ขั้นตอนการประเมินผล

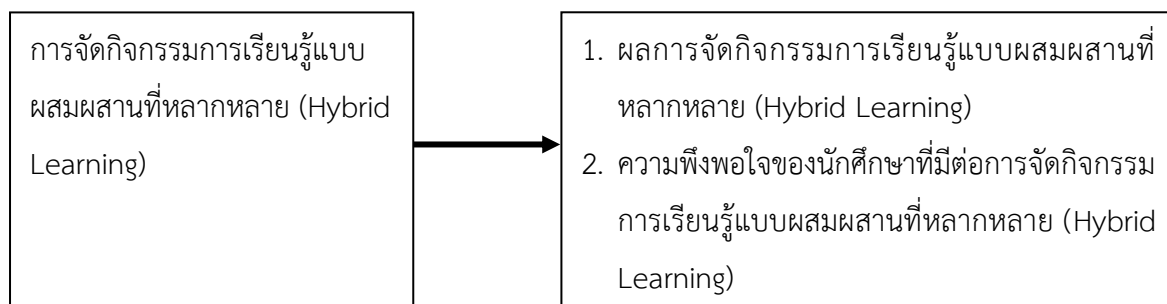
ฉันทิทิพย์ ลีลิตธรรม และ พรเพ็ญ เอกเอี่ยมวัฒนกุล (2559: บทคัดย่อ) ศึกษาระดับความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนโดยผ่านกูเกิลคลาสรูมของนักศึกษาวิทยาลัยพณิชยการธนบุรีจำนวน 3 ด้าน ได้แก่ 1) การจัดการเรียนการสอนผ่านกูเกิลคลาสรูม 2) ความปลอดภัยในการใช้งานระบบและ 3) ข้อดีและข้อเสียของการใช้กูเกิลคลาสรูม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชีสาขาวิชาการตลาด และสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2558 จำนวน 255 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามความพึงพอใจผลการวิจัยพบว่า ด้านการจัดการเรียนการสอนผ่านกูเกิลคลาสรูมช่วยให้บรรลุเป้าหมายของการเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.65 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.15 ด้านความปลอดภัยในการใช้งานระบบที่สามารถกำหนดสิทธิ์การใช้งาน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.37 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.23 ข้อดีของการใช้กูเกิลคลาสรูมหัวข้อติดตามทบทวนเนื้อหา บางส่วนที่ขาดหายไป มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.88 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.38 ข้อเสียของการใช้กูเกิลคลาสรูมหัวข้อนักศึกษาแยกตัวออกจากกลุ่มมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.73 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.29 และค่าเฉลี่ยรวม 3 ด้านมีค่าเฉลี่ย 4.32 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.33

พุดพิงษ์ มะยา (2560: บทคัดย่อ) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนรายวิชาคณิตศาสตร์พณิชยกรรม เรื่องการตั้งราคาขาย โดยใช้ Google classroom เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการตั้งราคาขาย หลังจากใช้ Google classroom เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการศึกษางานวิจัยดังกล่าวข้างต้นพบว่า การพัฒนาบทเรียนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Google Classroom จะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนด้วยบทเรียนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Google Classroom และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 จำนวน 90 คน ที่เรียน วิชาการบัญชีสหกรณ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยเทคโนโลยีวมลบริหารธุรกิจ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ที่เรียนวิชาการบัญชีสหกรณ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยเทคโนโลยีวมลบริหารธุรกิจ จำนวน 45 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับฉลากจากเลขที่ของนักเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ วิชาการบัญชีสหกรณ์
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง หลักการ วิธีการสหกรณ์ การบัญชีเกี่ยวกับสหกรณ์ ก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก 20 ข้อ โดยเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียวถ้าตอบถูกให้ 1 คะแนน ถ้าตอบผิดได้ 0 คะแนน (แบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน เป็นข้อสอบชุดเดียวกันแต่นำมาสลับข้อเพื่อป้องกันการจดจำข้อสอบ)
3. แบบสอบถามความพึงพอใจ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ

ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้

1.1 ศึกษาโครงสร้างหลักสูตรวิเคราะห์เนื้อหาวิชา กำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม และจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1.2 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่พัฒนาขึ้น ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ได้แก่

1) อาจารย์สมคิด	อภิวัฒน์ธีระกุล	ตำแหน่งที่ปรึกษาฝ่ายวิชาการ
2) อาจารย์วัชรินทร์	ผ่องภักดี	ตำแหน่งหัวหน้างานฝ่ายวิชาการ
3) อาจารย์วาทินี	หมื่นปทุม	ตำแหน่งหัวหน้างานสาขาวิชาการบัญชี

เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสม จากนั้นแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ เมื่อเหมาะสมแล้วจึงนำไปใช้ทดลองกับนักศึกษาที่เป็นกลุ่มทดลองต่อไป

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.1 แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน รายวิชาการบัญชีสหกรณ์ เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือกจำนวน 20 ข้อ มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้ ศึกษาทฤษฎี และวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ครอบคลุมสาระการเรียนรู้เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือกจำนวน 20 ข้อ นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อตรวจสอบคุณภาพและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบ

2.2 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไปทดลองใช้ (Try Out) เพื่อหาคุณภาพของข้อสอบกับนักศึกษาที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน

2.3 นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์รายข้อ เพื่อหาความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนก

2.4 ตรวจสอบค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยผู้วิจัยนำข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์ มาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยบทเรียนออนไลน์

3.1 ศึกษาหลักทั่วไปในการทำแบบสอบถาม วิธีการวัดผลประเมินผล งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมไปถึงทฤษฎีต่าง ๆ ในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

3.2 กำหนดโครงสร้างของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยบทเรียนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Google Classroom ให้ครอบคลุมองค์ประกอบ 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล ด้านละ 5 ข้อ รวม 20 ข้อ

คำถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ โดยใช้หลักเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ระดับความพึงพอใจมากที่สุด	มีค่าเท่ากับ	5	คะแนน
ระดับความพึงพอใจมาก	มีค่าเท่ากับ	4	คะแนน
ระดับความพึงพอใจปานกลาง	มีค่าเท่ากับ	3	คะแนน
ระดับความพึงพอใจน้อย	มีค่าเท่ากับ	2	คะแนน
ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ	1	คะแนน

และมีเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51-5.00 ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.50 ในระดับความพึงพอใจมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.50 ในระดับความพึงพอใจปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51-2.50 ในระดับความพึงพอใจน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.50 ในระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

3.3 ดำเนินการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนบทเรียนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Google Classroom วิชาการบัญชีสหกรณ์ สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช. ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ ตามโครงสร้างที่กำหนดในข้อ 3.2

3.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนบทเรียนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Google Classroom วิชาการบัญชีสหกรณ์ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมของภาษา ความเที่ยงตรงของข้อคำถามหรือไม่

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการทำกิจกรรมการเรียนการสอน นำเสนอ (3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์จำนวน 3 สัปดาห์ รวมระยะเวลาในการดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล 9 ชั่วโมง) ดังนี้

1. ชี้แจงวัตถุประสงค์แนะนำขั้นตอนการเรียนบทเรียนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Google Classroom วิชาการบัญชีสหกรณ์ และบทบาทของนักศึกษาในการเรียนรู้

2. นำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ไปทดสอบกับนักศึกษากลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนบทเรียนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Google Classroom วิชาการบัญชีสหกรณ์ ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นก่อนเรียน

3. ดำเนินการทดลองโดยการจัดการเรียนรู้บทเรียนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Google Classroom วิชาการบัญชีสหกรณ์ ซึ่งแต่ละหน่วยมีการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

3.1 ทดสอบก่อนเรียน ซึ่งในแต่ละหน่วยจะต้อง มีการทดสอบเพื่อจะได้ทราบความสามารถหรือความรู้เดิมของนักเรียน จำนวน 20 ข้อ โดยให้นักศึกษาทำก่อนที่จะเรียนเนื้อหาในหน่วยนั้น ๆ

3.2 นำเข้าสู่บทเรียน เป็นการเตรียมตัวนักศึกษาให้มีความพร้อมในการเตรียมตัวที่จะเรียน พร้อมกับเป็นการชี้ให้นักศึกษาได้ทราบจุดประสงค์การเรียนรู้ของบทเรียนนั้น ๆ

3.3 เสนอเนื้อหาหลักในแต่ละหน่วย โดยนำเสนอเนื้อหาที่น่าสนใจครอบคลุมในเรื่องที่ต้องการสอนให้เข้าใจง่ายเนื้อหาที่มีความกระชับเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเพลิดเพลินในการเรียนไม่น่าเบื่อ

3.4 ทำแบบฝึกหัดในบทเรียนออนไลน์เพื่อจะได้ทบทวนในเรื่องที่ได้เรียนมาให้มีความเข้าใจในเนื้อหาเพิ่มมากขึ้น ประกอบกับเป็นการสร้างลักษณะนิสัยการทบทวนเนื้อหาและให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีเพื่อเสริมแรงทางบวกต่อการเรียนรู้ของนักศึกษาให้ดีขึ้น

3.5 สรุปเนื้อหา เพื่อสรุปถึงประเด็นสำคัญในเรื่องที่เรียนรู้ของบทเรียนนั้น ๆ กับนักศึกษาให้มีความชัดเจนมากขึ้น

3.6 ทดสอบหลังเรียน ซึ่งแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนในแต่ละหน่วยใช้ข้อสอบชุดเดียวกันแต่สลับข้อ (เรียงข้อใหม่) ทั้งนี้มีการแสดงคะแนนการทดสอบไว้หลังจากการทำแบบทดสอบ

4. นำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ไปทดสอบกับนักศึกษากลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนบทเรียนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Google Classroom วิชาการบัญชีสหกรณ์ จำนวน 20 ข้อ ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นหลังเรียน

5. นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนบทเรียนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Google Classroom วิชาการบัญชีสหกรณ์ ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น ให้นักศึกษาประเมินความพึงพอใจ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่าน Google Classroom เรื่อง หลักการทำงานของโปรแกรมนำเสนอ ในรายวิชาโปรแกรมนำเสนอ ตามเกณฑ์ 80/80 โดยการหาประสิทธิภาพกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)

2. หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: SD) ของคะแนนผลต่างก่อนเรียนและหลังเรียน

3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการทดสอบค่าที (t-test) ใช้คะแนนผลต่างก่อนเรียนและหลังเรียน (Different score)

4. หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: SD) ของความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยกำหนดเกณฑ์ ดังนี้

4.50 – 5.00 เห็นด้วยมากที่สุด

- 3.50 – 4.49 เห็นด้วยมาก
- 2.50 – 3.49 เห็นด้วยปานกลาง
- 1.50 – 2.49 เห็นด้วยน้อย
- ต่ำกว่า 1.50 เห็นด้วยน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

1. ผลการหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ E_1/E_2 กำหนดเกณฑ์ผ่านไว้ที่ 80/80 ของการพัฒนาบทเรียนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Google Classroom รายวิชาวิชาการบัญชีสหกรณ์

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของการพัฒนาบทเรียนออนไลน์โดยใช้ Google Classroom การบัญชีสหกรณ์

บทเรียนออนไลน์	จำนวนคน (n)	คะแนนการทดสอบ ระหว่างเรียน บทเรียนออนไลน์	คะแนนการทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน (หลังเรียน)
ด้วยแอปพลิเคชัน Google Classroom	45	81.10	82.06
รวม		81.10	82.06

จากตารางที่ 1 พบว่า การสร้างบทเรียนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Google Classroom รายวิชาวิชาการบัญชีสหกรณ์ คะแนนการทดสอบระหว่างเรียนของบทเรียนออนไลน์ คิดเป็นร้อยละ 81.10 และคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 82.06 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ E_1 มีค่าเท่ากับ 81.10, E_2 มีค่าเท่ากับ 82.06 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาที่เรียนบทเรียนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Google Classroom รายวิชาวิชาการบัญชีสหกรณ์ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษา

การทดสอบ	N	คะแนน เต็ม	\bar{x}	SD	T*	Sig
ก่อนเรียน	45	10	21.65	3.44	15.687	.000*
หลังเรียน	45	10	32.26	3.99		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 21.65 และ 32.26 ตามลำดับและเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนบทเรียนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Google Classroom รายวิชาการบัญชีสหกรณ์ โดยให้นักศึกษาประเมินหลังจากที่ได้ศึกษาบทเรียนจบแล้ว โดยใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วน (Rating Scale) 5 ระดับ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนบทเรียนออนไลน์ ด้วยแอปพลิเคชัน Google Classroom รายวิชาการบัญชีสหกรณ์

รายการ	\bar{X}	SD	ระดับ
ด้านเนื้อหา	4.51	0.09	มากที่สุด
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.57	0.12	มากที่สุด
ด้านสื่อการเรียนการสอน	4.65	0.09	มากที่สุด
ด้านการวัดและประเมินผล	4.60	0.03	มากที่สุด
รวม	4.58	0.06	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Google Classroom รายวิชาการบัญชีสหกรณ์ โดยรวมมีค่าเฉลี่ย 4.58 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าเท่ากับ 0.06 การกระจายข้อมูลส่วนใหญ่นักศึกษาตอบไปในทางเดียวกัน ไม่มีความแตกต่างของการตอบแบบสอบถามมากนัก ทำให้การประเมินความพึงพอใจของผู้เรียน อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการเรียนของกลุ่มตัวอย่าง 45 คนหลังจากการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับคะแนนสูงขึ้น โดยคะแนนทดสอบก่อนเรียนเฉลี่ย 21.65 คะแนนทดสอบหลังเรียนเฉลี่ย 32.26 พัฒนาขึ้นเท่ากับ 10.61 แสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสานที่หลากหลาย (Hybrid Learning) เรื่อง หลักการทำงานของโปรแกรมนำเสนอ ในรายวิชาโปรแกรมนำเสนอ นั้นมีส่วนทำให้ผลการเรียนของนักศึกษาสูงขึ้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในข้อที่ 1

2. ผลการประเมินความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างผู้เรียน 45 คน พบว่ามีค่าเฉลี่ย 4.58 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) 0.06 แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในข้อที่ 2

อภิปรายผล

1. จากการศึกษาสร้างและพัฒนาบทเรียนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Google Classroom รายวิชาการบัญชีสหกรณ์ พบว่า บทเรียนออนไลน์ที่มีประสิทธิภาพเหมาะสมกับการนำมาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน ทำให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นในกิจกรรมการเรียนรู้ เนื่องจากในบทเรียนออนไลน์มีกระบวนการเรียนรู้ที่น่าสนใจ และนักศึกษาอยากรู้ อยากคิด จึงเกิดประสิทธิภาพในการทำกิจกรรมจึงทำให้บทเรียนออนไลน์เกิดประสิทธิภาพในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน นักศึกษาที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนออนไลน์จะมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ผลการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับ พุทธิพงษ์ มะยา (2560: บทคัดย่อ) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนรายวิชาคณิตศาสตร์ พาณิชยกรรม เรื่องการตั้งราคาขาย โดยใช้ Google classroom เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการตั้งราคาขายผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งการจัดการเรียนการสอนโดยใช้บทเรียนออนไลน์เป็นการจัดการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนจากการพัฒนาบทเรียนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Google Classroom รายวิชาการบัญชีสหกรณ์ จากคะแนนผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนได้ค่าเฉลี่ยก่อนเรียน 21.65 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.44 และค่าคะแนนของการทำแบบทดสอบหลังเรียนมีค่าคะแนนเฉลี่ย 32.26 และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน 3.99 เมื่อนำมาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแล้ว พบว่าผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับ กรวรรณ สืบสม และ นพรัตน์ หมี่พลัด (2560, บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนรายวิชาเทคโนโลยีห้องเรียนกลับด้าน (Flipped classroom) ด้วยการบูรณาการการเรียนการสอนรายวิชาเทคโนโลยี มัลติมีเดียผ่าน Google Classroom ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนระหว่างเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

3. การศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียน จากผลของการทำแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการพัฒนาบทเรียนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Google Classroom รายวิชาการบัญชีสหกรณ์ พบว่า ในการพัฒนาบทเรียนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Google Classroom โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.58, SD =0.06) สูงกว่าสมมติฐานที่ตั้งไว้คือในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฉันททิพย์ ลีลิตธรรม และ พรเพ็ญ เอกเอี่ยมวัฒนกุล (2559: บทคัดย่อ) ศึกษา ระดับความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนโดยผ่านกูเกิลคลาสรูมของนักศึกษาวิทยาลัยพาณิชยการธนบุรี

ผลการวิจัยพบว่าด้านการจัดการเรียนการสอนผ่านกูเกิลคลาสรูมช่วยให้บรรลุเป้าหมายของการเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.65 อยู่ในระดับมากที่สุด

จากการที่ได้จัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Google Classroom รายวิชาการบัญชีสหกรณ์ กับนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง พบว่านักศึกษามีความสนใจและมีความกระตือรือร้นในบทเรียน เนื่องด้วยมีภาพมีเนื้อหาประกอบ ซึ่งไม่ทำให้ผู้เรียนเบื่อง่ายและเข้าใจต่อบทเรียนง่ายยิ่งขึ้น เมื่อเรียนแต่ละหน่วยแล้ว สามารถตรวจคำตอบได้ทำให้เกิดความภาคภูมิใจและมีความกระตือรือร้นมากขึ้น ช่วยให้นักเรียนมีความมั่นใจในการเรียนและการทำแบบทดสอบ เมื่อฝึกทำบ่อย ๆ ก็จะเกิดทักษะเกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้นช่วยพัฒนาให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างต่อเนื่องเป็นการส่งเสริมให้นักศึกษาให้ความสนใจในการปฏิบัติกิจกรรมรวมถึงการส่งงานอย่างสม่ำเสมอ มีเวลาในการทบทวนบทเรียนเพื่อเสริมทักษะกระบวนการในการเรียนรู้ที่ดียิ่งขึ้นต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. การเตรียมความพร้อมสำหรับนักศึกษา ด้านโทรศัพท์มือถือ ด้านคอมพิวเตอร์ ทักษะการใช้งานในขั้นพื้นฐาน
2. บทเรียนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Google Classroom สามารถนำไปใช้ในการสอนของครูเพื่อนำเข้าสู่บทเรียนโดยการนำเว็บไซต์ในการเรียนรู้ใช้เพื่อสร้างแรงกระตุ้นให้กับผู้เรียน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การปรับเปลี่ยนรูปแบบการสอนที่กระตุ้นให้นักเรียนแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ด้วยตนเอง จึงควรพัฒนารูปแบบการสอนรูปแบบใหม่ที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบัน
2. จากผลความพึงพอใจของนักศึกษา พบว่ามีความพึงพอใจการเรียนบทเรียนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Google Classroom ระดับมากที่สุด จึงควรพัฒนาและหาประสิทธิภาพสื่อประเภทมัลติมีเดียในรูปแบบอื่น ๆ เช่น สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-Books) เป็นต้น เพื่อนำมาใช้ฝึกหรือ พัฒนาการด้านทักษะทางด้านอื่น ๆ อย่างสร้างสรรค์

เอกสารอ้างอิง

กรวรรณ สืบสม และ นพรัตน์ หนีพลัด. (2560). การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน (Flipped classroom) ด้วยการบูรณาการการเรียนการสอนรายวิชาเทคโนโลยีมัลติมีเดียผ่าน Google classroom. วารสารวิชาการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย(วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 6(2): 118-127.

- เขมณัฏฐ์ มิ่งศิริธรรม. (2559). การออกแบบสื่อการศึกษาสร้างสรรค์ (Creative education media design). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตินา แชมมณี. (2561). ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พุดพิงษ์ มะยา. (2560). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ พาณิชยกรรมเรื่อง การตั้งราคาขาย ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาคอมพิวเตอร์ ธุรกิจ วิทยาลัยพาณิชยกรรมเซตุน โดยใช้บทเรียนออนไลน์ (Google classroom). วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วิทยา ปิ่นกันทา, สมชาย มาตะพาน และประพันธ์ กาวิชัย. (2559). การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ผ่านบริการ Google apps: Google classroom. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิวัฒน์ มีสุวรรณ. (2561). ผลการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เพื่อส่งเสริมทักษะด้านการสื่อสาร สารสนเทศ ด้วยกระบวนการห้องเรียนกลับด้าน. วารสารศึกษาศาสตร์, 20(3), 3-11.
- ศรัณย์ พรหมสวัสดิ์. (2557). การพัฒนาบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เรื่องการสร้างเว็บด้วย ภาษา HTML สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2561). คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี. เข้าถึงได้จาก http://www.onec.go.th/onec_web/main.
- สุวัฒน์ บันลือ. (2559). รูปแบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ที่เหมาะสมสำหรับมหาวิทยาลัย ราชภัฏอุบลราชธานี. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 9(4), 122-136.

**การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา การเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น เรื่อง
ชนิดข้อมูลและนิพจน์ทางคณิตศาสตร์ โดยใช้ ClassPoint App ของผู้เรียนระดับ
ปวช.3 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ
Developing Academic Achievement Object-Oriented Programming Basic
Subject: Data Types and Mathematical Expressions Using ClassPoint
Application of students at Vocational Level 3 Business Computer
Program Wimol Business Administration Technological College**

เจตวัฒน์ สมเจริญเกียรติ¹

¹เทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ, E-mail: chadtawat@wbac.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา การเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น เรื่อง ชนิดข้อมูลและนิพจน์ทางคณิตศาสตร์ โดยใช้ ClassPoint App เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา การเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น เรื่อง ชนิดข้อมูลและนิพจน์ทางคณิตศาสตร์ โดยใช้ ClassPoint App ก่อนเรียนและหลังเรียน 3) ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน วิชา การเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น เรื่อง ชนิดข้อมูลและนิพจน์ทางคณิตศาสตร์ โดยใช้ ClassPoint App กลุ่มตัวอย่าง ผู้เรียนระดับชั้น ปวช.3 สาขา คอมพิวเตอร์ธุรกิจ ปีการศึกษา 2565 จำนวน 1 ห้อง จำนวน 40 คน ได้จากการจับฉลาก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบทีแบบกลุ่มตัวอย่างเดียว

ผลการวิจัย พบว่า การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา การเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น เรื่อง ชนิดข้อมูลและนิพจน์ทางคณิตศาสตร์ โดยใช้ ClassPoint App คะแนนหลังเรียนมีค่าร้อยละ 86.67 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา การเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น เรื่อง ชนิดข้อมูลและนิพจน์ทางคณิตศาสตร์ โดยใช้ ClassPoint App ก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน=6 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน=13 ทำให้คะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่า t Stat=-33.05 มีค่าน้อยกว่า t Critical two-tail=2.02 ทำให้สมมติฐานข้อที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และความพึงพอใจของ

ผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน โดยใช้ ClassPoint App มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 ระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: การเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น, ชนิดข้อมูลและนิพจน์ทางคณิตศาสตร์, ClassPoint App

Abstract

The objectives of this research were 1) to develop learning achievement in Basic Object-Oriented Programming subject on Data Types and Mathematical Expressions using ClassPoint App compared to the criteria of 70 percent. 2) To compare learning achievement in Writing subject. Introduction to object-oriented programs on data types and mathematical expressions using ClassPoint App before and after class. 3) To study the satisfaction of the learners towards the teaching and learning of an introductory object-oriented programming subject on data types and mathematical expressions by using ClassPoint App. Sample Vocational level 3 learners in the field of business computer, academic year 2022, 1 room, 40 people obtained from lucky draws. The research tools were an academic achievement test and a satisfaction questionnaire. Statistics used in data analysis are mean, standard deviation and single-sample t-test statistics.

It was found that the development of learning achievement in Basic Object-Oriented Programming subjects on data types and mathematical expressions using ClassPoint App, the post-learning score was 86.67 percent higher than the set criteria. The comparison of learning achievement in the subject of introductory object-oriented programming on data types and mathematical expressions using ClassPoint App before and after learning. It was found that the average score before studying=6, the average score after studying=13, making the pre-study and post-study scores significantly different at .05 And the satisfaction of the learners towards teaching and learning using ClassPoint App had an average of 3.97, the level of satisfaction was at a high level.

Keywords: object-oriented programming basic, data types and mathematical expressions, Classpoint app

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเรียนรู้ใน วิชาการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น เรื่อง ชนิดข้อมูลและนิพจน์ทางคณิตศาสตร์ ทำให้ผู้เรียน รู้สึกเบื่อ และไม่สนใจเรียน เนื่องจากเป็นเนื้อหาที่เป็นทฤษฎี และต้องใช้ความจำ ความเข้าใจ จึงจะนำไปใช้ในบทถัดไป หากผู้เรียนขาดความเข้าใจในเนื้อหานี้ จะทำให้การการเรียนรู้ในบทถัดไปเกิดความล่าช้า ประกอบการสถานการณ์โควิด ที่ผ่านมาให้ให้ความสนใจในการเรียนถูกรบกวนด้วยสมาร์ตโฟน

ClassPoint App เป็น เครื่องมือที่ช่วยในการสอน ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ ClassPoint มีรูปแบบการใช้งาน 3 แบบ คือ ช่วยผู้สอนในการนำเสนอข้อมูล, ผู้เรียนสามารถเข้าร่วมชั้นเรียนได้ทุกที่ และการมีส่วนร่วมของผู้เรียน เช่นตอบคำถามแบบตัวเลือก ตอบแบบสั้น หรือวาดรูป เป็นต้น

ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ ClassPoint App จึงเป็นการช่วยในการเรียนรู้ ผู้เรียนสามารถใช้ สมาร์ตโฟน ร่วมกับการทำกิจกรรมในชั้นเรียนทำให้การทำกิจกรรมในชั้นเรียนนั้น ได้ทั้งความรู้ ความสนุก และตื่นเต้น เป็นการกระตุ้นความสนใจในการเรียนโดยใช้อุปกรณ์ที่ ผู้เรียนกำลังใช้งาน และสามารถควบคุมการใช้งานสมาร์ตโฟน ในชั้นเรียน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา การเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น เรื่อง ชนิดข้อมูลและนิพจน์ทางคณิตศาสตร์ โดยใช้ ClassPoint App เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา การเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น เรื่อง ชนิดข้อมูลและนิพจน์ทางคณิตศาสตร์ โดยใช้ ClassPoint App ก่อนเรียนและหลังเรียน
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน วิชา การเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น เรื่อง ชนิดข้อมูลและนิพจน์ทางคณิตศาสตร์ โดยใช้ ClassPoint App

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น ของผู้เรียนชั้น ปวช.3 เรื่อง ชนิดข้อมูลและนิพจน์ทางคณิตศาสตร์โดยใช้ ClassPoint App หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

หลังจากผ่านสถานการณ์ การแพร่ระบาดของ โควิด 19 ทำให้ผู้เรียนได้กลับมาเรียนในชั้นเรียน แต่ผู้เรียนมีความสนใจการเรียนน้อยลง และชอบใช้เครื่องมือสื่อสารตลอดเวลา ทำให้ผู้สอนต้องปรับเปลี่ยนวิธีการสอน ประกอบกับ เนื้อหาในบทเรียนนี้ เป็นเนื้อหาที่ต้องทำความเข้าใจ เพื่อ

ประโยชน์ในการเรียนบทถัดไป ผู้สอนจึงใช้เครื่องมือ ClassPoint App ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และผู้เรียนได้ใช้ เครื่องมือสื่อสารร่วมในการทำกิจกรรมการเรียนรู้

ClassPoint App ช่วยสร้างแรงจูงใจ ในการเรียนรู้ สอดคล้องกับ อับบราฮัม มาสโลว์ นักจิตวิทยาของมหาวิทยาลัยแบรนดิส ได้พัฒนา “ทฤษฎีแรงจูงใจ” เรียกว่า “ทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ (Maslow’s Hierarchy of Needs Theory)” ซึ่งเป็นที่รู้จักมากที่สุดทฤษฎีหนึ่ง โดยสรุปได้คือ มนุษย์มีความต้องการ ความปรารถนา และต้องการได้รับสิ่งที่คาดหวัง

บทความ สรัล วรรณเสวก. (2565).

กรณีศึกษาที่ 1 การสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียน: กรณีศึกษาของโรงเรียน ClassPoint กับ Escola Profissional De Penafirme ในเมือง Torres Vedras ประเทศโปรตุเกส

ความเป็นมา Escola Profissional de Penafirme เป็นโรงเรียนอาชีวศึกษา (หลังมัธยมศึกษา) ที่ตั้งอยู่ใน Torres Vedras ประเทศโปรตุเกส ขณะที่ครูกลับมาที่ห้องเรียนหลังจากเกิดโรคระบาด พวกเขาต้องการเครื่องมือใหม่ ๆ เพื่อดึงดูดนักเรียน แต่ก็เหมือนกับโรงเรียนทั่วไป พวกเขามีข้อกำหนด: เวลางบประมาณ และการประชุมตามเป้าหมาย ก่อนที่จะเริ่มดำเนินการและใช้เครื่องมือใหม่ พวกเขาให้ครูทดสอบและประเมิน ClassPoint ก่อน เราได้สัมภาษณ์ครูสามคนในจำนวนนั้น Marília Silva, João Leitão และ Maria Mesquita

จุดประสงค์ ดึงความสนใจของนักเรียนกลับมาโดยไม่ต้องตั้งโปรแกรมบทเรียนใหม่ เช่นเดียวกับทุกคน ครูที่ Escola Profissional de Penafirme มีประสบการณ์กับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีในการศึกษาทางไกล และเมื่อกลับมาที่ชั้นเรียน พวกเขาพบว่าตัวเองเริ่ม “รู้สึกว่าจะต้องมีวิธีการใหม่ ๆ ในการเข้าถึงนักเรียน” Maria Mesquita อธิบาย นักเรียนเคยชินกับการมีอิสระมากขึ้นเมื่อเรียนรู้จากระยะไกล และครูก็ต้องการดึงความสนใจของนักเรียนไปพร้อมกับค้นหา “วิธีการเรียนรู้ที่ไม่หยุดนิ่ง” ให้มากขึ้น

แนวทางแก้ไขปัญหา Penafirme ค้นพบและแนะนำโดย Marília และ ค้น พบ ClassPoint ในการค้นหาการมีส่วนร่วมของนักเรียนที่ดีขึ้น Marília พบว่า ClassPoint เป็นเครื่องมือที่ประสบความสำเร็จและเป็นเครื่องมือที่โรงเรียนต้องการ เธอแชร์ประสบการณ์ ClassPoint กับเพื่อนร่วมงาน ทำให้พวกเขาทดสอบในห้องเรียนบางห้องกับครูและวิชาอื่น ๆ ช่วงการเรียนรู้ที่ง่ายดายทำให้การนำ ClassPoint ไปใช้สามารถจัดการได้สำหรับครูทุกวิชา ไม่ว่าจะพวกเขาจะคุ้นเคยกับเทคโนโลยีหรือไม่ก็ตาม

ผลลัพธ์ ความตื่นตัวและแรงจูงใจในการมีส่วนร่วม จากการสำรวจของนักเรียน นักเรียนเกือบทุกคนรายงานว่าพวกเขาชอบใช้โทรศัพท์เพื่อเข้าร่วมชั้นเรียน และโดยเฉลี่ยแล้วพวกเขารู้สึกว่ามีแรงจูงใจเพิ่มขึ้น 14.7% สำหรับบทเรียนที่มี ClassPoint Marília ยืนยันเรื่องนี้จากนักเรียนของเธอที่

อธิบายว่า “ทุกครั้งที่ฉันบอกพวกเขาว่า 'ตกลง วันนี้เราจะใช้โทรศัพท์มือถือของคุณ คุณจะตอบคำถามบางข้อ และพวกเขาเริ่มมีแรงจูงใจมากขึ้น ตั้งใจฟังมากขึ้น และพวกเขาก็ชอบมันมาก”

กิจกรรมการตอบคำถามใหม่เหล่านี้ช่วยให้อาจารย์ของ Penfirme เชื่อมต่อกับนักเรียนแต่ละคนและทุกคนได้ Marilia ผู้สอนภาษากล่าวว่า “นักเรียนที่มักจะไม่พูดมากในระหว่างบทเรียนเพราะเป็นภาษาต่างประเทศ โดยปกติแล้วนักเรียนเหล่านั้นเมื่อเรามีกิจกรรม ClassPoint พวกเขาจะได้ตอบกันมากขึ้นเล็กน้อย” นอกจากนี้ เธอยังตั้งข้อสังเกตว่า “...ทุกคนตอบ ถ้าฉันไม่ใช่ ClassPoint ฉันรู้ว่านักเรียนบางคนตอบและบางคนไม่ตอบ”

ไม่เพียงแต่นักเรียนทุกคนสามารถมีส่วนร่วมและมีส่วนร่วมเท่านั้น แต่ ClassPoint ยังเป็นเครื่องมือสำหรับบันทึกการมีส่วนร่วมนั้นด้วย อีกวิธีหนึ่งที่ ClassPoint ช่วยในห้องเรียนก็คือ “ติดตามงานของนักเรียน” ครูไม่เพียงสามารถบันทึกคำตอบและประเมินนักเรียนในระหว่างบทเรียนเพื่อทำการปรับเปลี่ยนที่จำเป็นเท่านั้น แต่ยังสามารถใช้บันทึกนี้ในภายหลังเพื่อให้เกรดนักเรียนและติดตามความคืบหน้า

มาริลียา ซิลวา การประเมินตนเอง และสุดท้าย ClassPoint ได้จัดทำประเมินตนเองของนักเรียนเอง ในฐานะครูสอนฟิสิกส์ João พบว่านักเรียนของเขาได้รับประโยชน์จากการเห็นคำตอบในทันที พวกเขาเรียนรู้ไม่เพียงแต่จากคำติชมของครูและข้อผิดพลาดของตนเองเท่านั้น แต่ยังเรียนรู้จากคำตอบของกันและกันด้วย นักเรียนของเขา “เห็นว่าพวกเขาทำผิดพลาดเหมือนกันหรือแก้ปัญหาด้วยเส้นทางที่แตกต่างกัน” ความสามารถในการมองเห็นว่าคนอื่นกำลังทำอะไร และวิธีที่พวกเขา “แก้ปัญหาเดียวกันด้วยวิธีต่าง ๆ” เป็นอีกวิธีหนึ่งที่สำคัญสำหรับนักเรียนในการเรียนรู้ในห้องเรียน

ในแบบสำรวจของนักเรียน นักเรียนหลายคนกล่าวว่า ClassPoint เป็นวิธีที่ดีในการทำความเข้าใจและจดจำเนื้อหา เนื่องจากช่วยให้ข้อมูลชัดเจนขึ้นพร้อมกับการนำเสนอโต้ตอบเข้ามาใกล้พวกเขามากขึ้น ความสามารถในการดูสไลด์ของครูบนอุปกรณ์ของพวกเขาแทนที่จะอยู่ไกลช่วยให้พวกเขามีสมาธิกับ “วิสัยทัศน์ที่ดี” และ “ความชัดเจน” ในสิ่งที่อยู่ตรงหน้า

บทสรุป หลังจากเรียนรู้เกี่ยวกับ ClassPoint และทดสอบกับครูสองสามคนแล้ว ClassPoint ประสบความสำเร็จในด้านการมีส่วนร่วมและแรงจูงใจของนักเรียน ดำเนินการได้อย่างราบรื่น และลงเอยด้วยการมอบวิธีที่ยอดเยี่ยมในการประเมินนักเรียนสำหรับครูและการประเมินตนเองสำหรับนักเรียน ครูจำนวนมากขึ้นที่ Escola Profissional de Penafirme รู้สึกตื่นเต้นที่จะเริ่มใช้ ClassPoint ในบทเรียนในปีหน้าเพื่อเชื่อมโยงและกระตุ้นนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น ประโยชน์ของการมี ClassPoint ใน PowerPoint ช่วยให้ครูมีความมั่นใจเพียงพอที่จะรับมือกับการนำเครื่องมือนี้ไปใช้ ไม่ว่าจะพวกเขาจะสะดวกสบายหรือมีความรู้ระดับใดในการสอนด้วยเทคโนโลยีก็ตาม

บทความ Paige Puntillo. (2565)

กรณีศึกษาที่ 2: มิชิแกน สหรัฐอเมริกา ครูเพิ่มการมีส่วนร่วมของนักเรียนและความรู้วิชาด้วย ClassPoint

ความเป็นมา Andrew Gielda หรือที่นักเรียนรู้จักในชื่อ Mr. G หรือ Mr. GOAT ปัจจุบันเป็นครูมากประสบการณ์ที่สอนประวัติศาสตร์และจิตวิทยาที่ Bay City All Saints Central ซึ่งเป็นโรงเรียนเก่าของเขาใน Bay City รัฐมิชิแกน เป็นโรงเรียนมัธยมต้นและมัธยมปลายที่เขาสอนนักเรียนตั้งแต่เกรด 8 ถึงเกรด 12 วัตถุประสงค์ปัจจุบันของเขารวมถึงวัตถุประสงค์ของแผนกของเขาคือการเพิ่มการมีส่วนร่วมของนักเรียนและการเพิ่มพูนความรู้ในเนื้อหาวิชา

ในช่วงสองปีที่ผ่านมา Mr. Gielda สอนแบบตัวต่อตัวและแบบเสมือนจริงเช่นเดียวกับหลาย ๆ คน เมื่อโรงเรียนของเขาเปลี่ยนไปใช้การเรียนรู้ทางไกล การเปลี่ยนผ่านด้านเทคนิคไม่ได้ท้าทายเกินไป Andy อธิบาย เนื่องจากนักเรียนที่เป็นเจ้าของภาษาดิจิทัลของเขา “เคยชินกับการใช้คอมพิวเตอร์อยู่แล้ว” และด้วยประสบการณ์ด้านการสอน การบริหาร และการฝึกอบรมขององค์กร Gielda เองจึงคุ้นเคยกับเครื่องมือเทคโนโลยีมาโดยตลอดและเป็นผู้สนับสนุนเทคโนโลยีในห้องเรียน “มันได้รับการพิสูจน์แล้วว่าทำให้ชีวิตง่ายขึ้นเท่านั้น” แอนดรูว์กล่าว

ท้าทาย/อุปสรรคและปัญหา นักเรียนที่เบื่อหน่ายและไม่มีส่วนร่วม ครูทุกคนมีประสบการณ์ในการปรับตัวเนื่องจากนักเรียนและเครื่องมือเปลี่ยนไปปีแล้วปีเล่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสอนตลอดข้อจำกัดทางสังคมและการอยู่ตัวคนเดียวของการระบาดใหญ่ สำหรับ Gielda เขาจำเป็นต้องแก้ไขความรู้สึกเบื่อหน่ายที่ได้รับจากนักเรียนของเขา

เขาจำเป็นต้องเพิ่มการมีส่วนร่วม เพิ่มการมีส่วนร่วมของนักเรียน และทำให้บทเรียนของเขา น่าตื่นเต้นยิ่งขึ้น ในขณะที่เดียวกันก็ต้องบรรลุเป้าหมายในการปรับปรุงการจดจำและความรู้ของเนื้อหา เขาต้องการการปรับปรุงในห้องเรียน แต่เขาไม่รู้ว่าจะอะไรกันแน่

แนวทางแก้ไขปัญหา ติดตามเทรนด์หรือเครื่องมือการสอนอยู่เสมอ Mr. G บังเอิญเจอ ClassPoint บน YouTube ในฐานะผู้ใช้ PowerPoint มันเป็นโซลูชันที่สมบูรณ์แบบ “ฉันสามารถรวบรวมงานนำเสนอได้อย่างรวดเร็วโดยใช้ ClassPoint” Gielda กล่าว และเขายังสามารถใช้เนื้อหาที่เขาสร้างไว้แล้วได้อีกด้วย Mr. Gielda ปรับให้เข้ากับอินเทอร์เฟซของ ClassPoint ได้อย่างราบรื่นและเริ่มเปลี่ยนงานนำเสนอของเขาให้เป็นบทเรียนแบบโต้ตอบ เขาเริ่มใช้ ClassPoint ใน 3 วิธีหลัก: สำหรับการรีวิบบนเกม สำหรับการทำความเข้าใจจุดตรวจสอบ และสำหรับคะแนนการมีส่วนร่วม

อย่างแรก Gielda เริ่มใช้โหมดการแข่งขัน เพื่อสร้างเกมทบทวนบทเรียนและนำความสนุกสนานในการแข่งขันมาสู่ห้องเรียนของเขา ในทันที ลีดเดอร์บอร์ดเป็นที่นิยมในห้องเรียนของเขา นักเรียนของเขาที่นั่งที่ขอบที่นั่งอย่างมีส่วนร่วม วิ่งไปตอบคำถามของเขา โห่ร้องเมื่อทำถูก และโอดครวญหากพวกเขา

ตกจากลีดเดอร์บอร์ด “พวกเขาตื่นเต้น การแข่งขันเกิดขึ้นในห้องเรียน และคุณต้องพร้อมสำหรับความตื่นเต้นนั้นในห้องของคุณ” มิสเตอร์จิกกล่าว

และสุดท้าย มิสเตอร์กิลดานำความคิดเห็นนั้นไปใช้เป็นคะแนนการมีส่วนร่วม เขาแบ่งปันความง่ายตายในการนำผลคะแนนจากลีดเดอร์บอร์ดไปใช้ในสมุดเกรดของเขา มันช่วยให้ “นักเรียนคิดว่าใช่ เราทำเพื่อความสุข แต่ถ้าฉันทำคะแนนได้ดีในกิจกรรมสนุก ๆ นี้ มันก็ช่วยให้เกรดของฉันดีขึ้นด้วยและฉันคิดว่านั่นสำคัญ” Gielda อธิบาย

ผลลัพธ์ การใช้ ClassPoint ทำให้ Mr. Gielda สามารถเห็นการมีส่วนร่วมของนักเรียนที่เพิ่มขึ้น การมีส่วนร่วมของนักเรียนเป็นศูนย์กลางในบทเรียนของเขา และความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบที่สูงขึ้นกับหัวข้อที่ใช้ระหว่างกิจกรรมของ ClassPoint

การมีส่วนร่วมของนักเรียน เราขอให้นักเรียนของ Mr. G ให้คะแนนการมีส่วนร่วมของพวกเขาโดยใช้หรือไม่ใช้ ClassPoint และโดยเฉลี่ยแล้ว นักเรียนของเขาได้รับประสบการณ์การมีส่วนร่วมกับ ClassPoint เพิ่มขึ้น 32% 87% ของนักเรียนของเขาบอกว่าพวกเขาสนุกเมื่อ Mr. GOAT ใช้ ClassPoint เขาพูดว่า “นักเรียนถามหา” พวกเขาถามว่า “วันนี้เป็นวัน ClassPoint หรือ!” เมื่อพวกเขาเดินเข้าประตูมา และเมื่อสิ้นสุดบทเรียน นักเรียนของเขาจะถามว่าเขาสามารถรีสตาาร์ท PowerPoint ได้หรือไม่ เพื่อให้พวกเขาตอบคำถามได้อีกครั้ง Gielda อธิบายว่าพวกเขากำลังเรียนรู้และกำลังสนุกกับการทำมัน และพวกเขา “ไม่รู้ตัวเลยด้วยซ้ำ”

บทเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การใช้ ClassPoint ทำให้ Mr. Gielda สามารถช่วยให้บทเรียนของเขามีนักเรียนเป็นศูนย์กลางมากขึ้น และช่วยให้ “นักเรียนรู้สึกพวกเขาเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้และคำแนะนำ” “คำถามแต่ละข้อสามารถเป็นประเด็นพูดคุยของตัวเอง เป็นโอกาสในการทบทวน ตอบคำถาม และทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในเนื้อหา” Gielda กล่าว ไม่เพียงเกี่ยวข้องกับนักเรียนของเขาเท่านั้น แต่ยังให้ข้อเสนอแนะทันทีในระหว่างบทเรียนของเขาด้วย

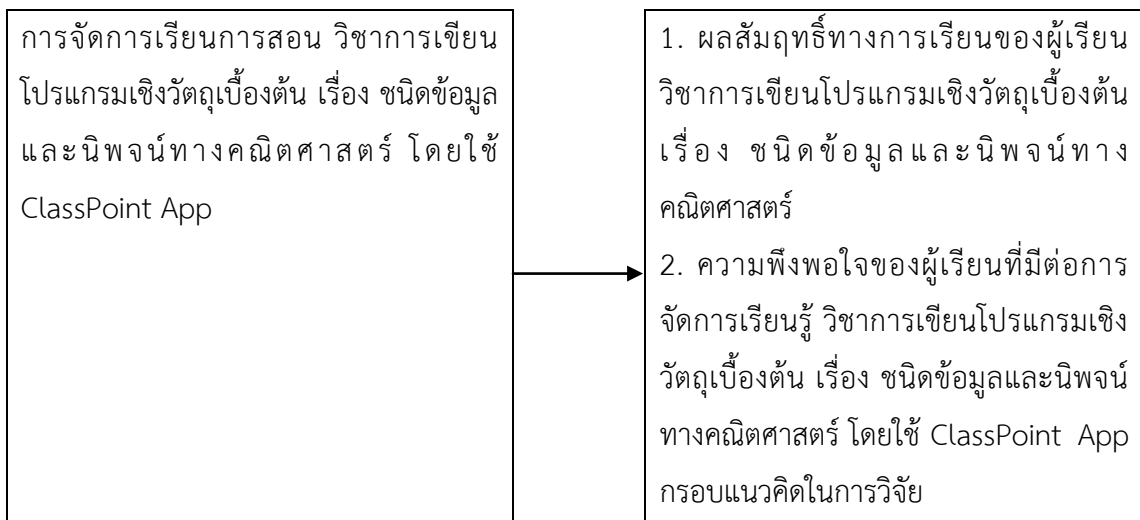
การทดสอบความรู้เรื่อง สำหรับ Mr. Gielda แล้ว ClassPoint ไม่ใช่แค่ความสนุกเท่านั้น แต่ยังช่วยให้นักเรียนเรียนรู้อีกด้วย โดยระบุว่า ClassPoint ช่วยให้นักเรียนในเนื้อหาเติบโตและคงอยู่ และเขาไม่ได้อยู่คนเดียวในความคิดเห็นนั้น 87% ของนักเรียนของเขาเชื่อว่า ClassPoint ได้ช่วยปรับปรุงผลการทดสอบของพวกเขา Gielda กล่าวว่า “นักเรียนของฉันทำคะแนนได้ดีขึ้นในเนื้อหาการทดสอบ ดังนั้นเป้าหมายนั้นจึงเป็นไปตามเป้าหมายอย่างแน่นอน”

บทสรุป หลังจากใช้ ClassPoint เป็นเวลาสองปีที่ประสบความสำเร็จ Mr. G. ตั้งตารางและวางแผนที่จะใช้ ClassPoint ในห้องเรียนต่อไป “ฉันใช้ ClassPoint มาสองปีแล้ว ฉันอยากให้มันเป็นไปได้ด้วยดี และมันก็ได้สวย และนั่นคือส่วนที่น่าตื่นเต้น” และในที่สุด เป้าหมายของเขาที่จะอัปเดตบทเรียนของเขาเพื่อกระตุ้นนักเรียน แอนดีพบว่าตัวเองรู้สึกตื่นเต้นมีแรงบันดาลใจ และ

รักในการสอน “ความตื่นเต้นเกี่ยวกับการสอนอีกครั้งหลังไหลเข้ามาในห้องเรียนของฉัน เด็ก ๆ เห็นฉันตื่นเต้น พวกเขา ก็ตื่นเต้น”

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร ผู้เรียนระดับชั้น ปวช.3 สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ที่เรียนวิชาการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น ปีการศึกษา 2565 จำนวน 2 ห้อง จำนวนผู้เรียนทั้งสิ้น 90 คน

กลุ่มตัวอย่าง ผู้เรียนระดับชั้น ปวช.3 สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ที่เรียนวิชาการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น ปีการศึกษา 2565 จำนวน 1 ห้อง จำนวนผู้เรียนทั้งสิ้น 40 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับฉลากเลือกห้อง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ วิชาการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น เรื่องชนิดข้อมูลและนิพจน์ทางคณิตศาสตร์ โดยศึกษาจากหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพพุทธศักราช 2562 ประเภทวิชาพาณิชยกรรม โดยเน้นผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เพื่อนำไปทำแผนการจัดการจัดการเรียนรู้อีก และให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เป็นผู้ตรวจสอบแผนการจัดการจัดการเรียนรู้อีก ประกอบด้วย ที่ปรึกษาฝ่ายวิชาการ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ และหัวหน้างานประกันคุณภาพ

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียน และหลังเรียน เรื่องชนิดข้อมูลและนิพจน์ทางคณิตศาสตร์ เป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบ (Multiple Choice Item) 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ที่ผ่านการหาค่าความยากง่ายในการหาคุณภาพของข้อสอบ (p)

3. แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น เรื่อง ชนิดข้อมูลและนิพจน์ทางคณิตศาสตร์ โดยการใช้ ClassPoint App เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) 5 ระดับ

ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาทฤษฎีและวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รวมถึงเกณฑ์การตรวจให้คะแนน ศึกษาเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้

2. สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งใช้ทดสอบนักเรียนทั้งก่อนและหลังเรียน จำนวน 1 ฉบับ เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

3. นำแบบทดสอบที่สร้าง ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ จำนวน 3 ท่าน โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนคือ +1=ข้อคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์ 0=ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์ -1=ข้อคำถามไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์

4. นำแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ และปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียน ที่เคยเรียนเรื่องนี้มาแล้ว จากนั้นนำแบบทดสอบไปวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย และหาค่าอำนาจจำแนก

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการทดลอง และเก็บข้อมูลในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 โดยเก็บข้อมูลกับผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ดังนี้

1. นำเครื่องมือไปใช้กับผู้เรียน โดย ผู้วิจัยอธิบาย การทำวิจัย เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา การเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น เรื่อง ชนิดข้อมูลและนิพจน์ทางคณิตศาสตร์ โดยใช้ ClassPoint App ของผู้เรียนในระดับ ปวช.3 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ โดยมีผู้เรียน เป็นกลุ่มตัวอย่าง และขอความร่วมมือในการทำวิจัย ใช้เวลาในเรียนเรียน 12 ชั่วโมง แบ่งเป็น 2 สัปดาห์ ๆ ละ 4 ชั่วโมง

2. ทดสอบก่อนเรียนกับกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียน

3. ดำเนินการนำเครื่องมือการวิจัยไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ ClassPoint App วิชา การเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น เรื่อง ชนิดข้อมูลและนิพจน์ทาง ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4. ทดสอบหลังเรียนกับกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียน และแบบประเมิน แบบประเมินความพึงพอใจ

5. นำผลคะแนนที่ได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบประเมินความพึงพอใจ ไปวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ เพื่อศึกษาตามวัตถุประสงค์ต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูล การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการหาค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์ข้อมูล เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากคะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนกับเกณฑ์ที่กำหนด โดยการหาค่าเฉลี่ย \bar{X} ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และใช้สถิติทดสอบค่าที่แบบกลุ่มตัวอย่างเดียว (One sample t-test)
3. วิเคราะห์ข้อมูล เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนจากคะแนนแบบประเมินความพึงพอใจ การใช้ ClassPoint App วิชา การเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น เรื่อง ชนิดข้อมูลและนิพจน์ทาง โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา การเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น เรื่อง ชนิดข้อมูลและนิพจน์ทางคณิตศาสตร์ โดยใช้ ClassPoint App เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70

จำนวนนักเรียน (คน)	คะแนนรวม (เต็ม 600 คะแนน)			
	ก่อนเรียน	ร้อยละ	หลังเรียน	ร้อยละ
40	240	40.00	520	86.67

จากตารางที่ 1 พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น เรื่อง ชนิดข้อมูลและนิพจน์ทางคณิตศาสตร์ โดยใช้ ClassPoint App เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 คะแนนหลังเรียนมีค่าร้อยละ 86.67

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา การเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น เรื่อง ชนิดข้อมูลและนิพจน์ทางคณิตศาสตร์ โดยใช้ ClassPoint App ก่อนเรียนและหลังเรียน (จากการคำนวณหาค่า t-test ด้วยโปรแกรม MS-Excel)

	คะแนนก่อน	คะแนนหลัง
Mean	6.00	13.00
Variance	2.21	0.72
Observations	40.00	40.00
Pearson Correlation	0.45	

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา การเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น เรื่อง ชนิดข้อมูลและนิพจน์ทางคณิตศาสตร์ โดยใช้ ClassPoint App ก่อนเรียนและหลังเรียน (จากการคำนวณหาค่า t-test ด้วยโปรแกรม MS-Excel) (ต่อ)

	คะแนนก่อน	คะแนนหลัง
Hypothesized Mean Difference	0.00	
Df	39.00	
t Stat	-33.05	
P(T<=t) one-tail	0.00	
t Critical one-tail	1.68	
P(T<=t) two-tail	0.00	
t Critical two-tail	2.02	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา การเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น เรื่อง ชนิดข้อมูลและนิพจน์ทางคณิตศาสตร์ โดยใช้ ClassPoint App ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการทดสอบค่า t-Test: Paired Two Sample for Means พบว่า ค่า t Stat=-33.05 มีค่าน้อยกว่า t Critical two-tail=2.02 ทำให้สมมติฐานข้อที่ 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น ของผู้เรียนชั้น ปวช.3 เรื่อง ชนิดข้อมูลและนิพจน์ทางคณิตศาสตร์โดยใช้ ClassPoint App หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เป็นจริง และ ค่า P(T<=t) two-tail=0.00 ซึ่งน้อยกว่า .05

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน วิชา การเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น เรื่อง ชนิดข้อมูลและนิพจน์ทางคณิตศาสตร์ โดยใช้ ClassPoint App

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	SD	แปลค่า
1. นักเรียน สนุก ในการเรียน	3.98	0.77	เห็นด้วยมาก
2. นักเรียน ตื่นเต้น ในการเรียน	4.03	0.86	เห็นด้วยมาก
3. นักเรียน ได้รับความรู้ ในการเรียน	4.13	0.82	เห็นด้วยมาก
4. นักเรียน เข้าใจเนื้อหา ในการเรียน	4.08	0.83	เห็นด้วยมาก
5. นักเรียน ได้แสดงความเข้าใจ ในการเรียน	4.30	0.79	เห็นด้วยมาก
6. นักเรียน ได้ร่วมกิจกรรมกับเพื่อนในชั้นเรียน	4.20	0.79	เห็นด้วยมาก

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน วิชา การเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น เรื่อง ชนิดข้อมูลและนิพจน์ทางคณิตศาสตร์ โดยใช้ ClassPoint App (ต่อ)

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	SD	แปลค่า
7. นักเรียน มีโอกาสในการช่วยเหลือเพื่อนในชั้นเรียน	3.03	0.86	เห็นด้วยปานกลาง
8. บรรยากาศในการเรียนดี	4.00	0.88	เห็นด้วยมาก
รวม	3.97	0.90	เห็นด้วยมาก

จากตารางที่ 3 พบว่า ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชา การเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น เรื่อง ชนิดข้อมูลและนิพจน์ทางคณิตศาสตร์ โดยใช้ ClassPoint App ทั้ง 40 คน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 ระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

สรุปผลการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา การเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น เรื่อง ชนิดข้อมูลและนิพจน์ทางคณิตศาสตร์ โดยใช้ ClassPoint App เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 พบว่า คะแนนหลังเรียนมีค่าร้อยละ 86.67 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา การเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น เรื่อง ชนิดข้อมูลและนิพจน์ทางคณิตศาสตร์ โดยใช้ ClassPoint App ก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า ค่า t Stat=-33.05 มีค่าน้อยกว่า t Critical two-tail=2.02
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน วิชา การเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น เรื่อง ชนิดข้อมูลและนิพจน์ทางคณิตศาสตร์ โดยใช้ ClassPoint App พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 ระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

ผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา การเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น เรื่อง ชนิดข้อมูลและนิพจน์ทางคณิตศาสตร์ โดยใช้ ClassPoint App ของผู้เรียนในระดับ ปวช.3 สาขาวิชา คอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา การเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น เรื่อง ชนิดข้อมูลและนิพจน์ทางคณิตศาสตร์ โดยใช้ ClassPoint App ก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า ค่า t Stat=-33.05 มีค่าน้อยกว่า t Critical two-tail=2.02 ทำให้สมมติฐานข้อที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อน

เรียน กรณีศึกษา: มิชิแกน สหรัฐอเมริกา ที่ Mr. Gielda พบเห็นการมีส่วนร่วมของนักเรียนที่เพิ่มขึ้น การมีส่วนร่วมของนักเรียนเป็นศูนย์กลางในบทเรียนของเขา และความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบที่สูงขึ้นกับหัวข้อที่ใช้ระหว่างกิจกรรมของ ClassPoint

ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน วิชา การเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุ เบื้องต้น เรื่อง ชนิดข้อมูลและนิพจน์ทางคณิตศาสตร์ โดยใช้ ClassPoint App พบว่า ข้อที่ 1 นักเรียน สนุก ในการเรียน=3.98 ข้อที่ 2 นักเรียน ตื่นเต้น ในการเรียน=4.03 สอดคล้องกับ กรณีศึกษาของโรงเรียน Escola Profissional De Penafirme ในเมือง Torres Vedras ประเทศ โปรตุเกส ที่ใช้ ClassPoint ที่มีผลทำให้ ผู้เรียนรู้สึก สนุก ตื่นเต้น ข้อที่ 6 นักเรียน ได้ร่วมกิจกรรมกับ เพื่อนในชั้นเรียน=4.20 สอดคล้องกับ กรณีศึกษา: มิชิแกน สหรัฐอเมริกา ที่ Mr. Gielda พบเห็นการมีส่วนร่วมของนักเรียนที่เพิ่มขึ้น การมีส่วนร่วมของนักเรียนเป็นศูนย์กลางในบทเรียนของเขา และความสัมพันธระหว่างคะแนนสอบที่สูงขึ้นกับหัวข้อที่ใช้ระหว่างกิจกรรมของ ClassPoint

จากการวิจัยพบว่า การใช้ ClassPoint ในกิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนตื่นตัวตลอดเวลา ขณะทำกิจกรรมการเรียนรู้ และหัวข้อที่เรียนเป็นทฤษฎี ก็ทำให้ผู้เรียนสนใจได้ตอบกับผู้สอนในขณะที่ ทำกิจกรรม สิ่งเร้าที่ทำให้ผู้เรียนตื่นตัวมากที่สุด คือการโต้ตอบโดยผ่านเครื่องมือ ClassPoint ใน ลักษณะตอบคำถามในแบบต่าง ๆ เช่น การตอบคำถามที่มีตัวเลือก การตอบคำถามสั้น การวาดภาพ และการส่งไฟล์ภาพ ขณะใช้งาน ClassPoint

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ผลการวิจัย พบว่า การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา การเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุ เบื้องต้น เรื่อง ชนิดข้อมูลและนิพจน์ทางคณิตศาสตร์ โดยใช้ ClassPoint App คะแนนหลังเรียนมีค่า สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา การเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุ เบื้องต้น เรื่อง ชนิดข้อมูลและนิพจน์ทางคณิตศาสตร์ โดยใช้ ClassPoint App ก่อนเรียนและหลัง เรียน พบว่า ค่า t Stat มีค่าน้อยกว่า t Critical two-tail ทำให้ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และความ พึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน โดยใช้ ClassPoint App มี ระดับความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก

จากที่กล่าวข้างต้น เห็นว่าการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ ClassPoint App ในรายวิชาการเขียน โปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น เรื่อง ชนิดข้อมูลและนิพจน์ทางคณิตศาสตร์นั้น เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญ สร้างความสนุก ตื่นเต้น ขณะทำกิจกรรม สร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้น่าเรียน และพัฒนาการเรียนรู้ ที่เหมาะสมกับผู้เรียน สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้หลากหลายรายวิชา

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

เนื่องจากการจัดกิจกรรมเรียนรู้ กึ่งเรียนกึ่งเล่น และมีการแข่งขัน ทำให้ลดโอกาสในการช่วยเหลือเพื่อนในชั้นเรียน ดังนั้น การนำ ClassPoint App ไปประยุกต์ใช้ในแต่ละรายวิชา ควรคำนึงถึง กิจกรรมที่สนับสนุนการช่วยเหลือเพื่อนในชั้นเรียน และควรวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนในชั้นเรียน เมื่อใช้ ClassPoint

เอกสารอ้างอิง

- สร้อย วรรณเสวก. (2565). กรณีศึกษาของโรงเรียน ClassPoint กับ Escola Profissional De Penafirme ในเมือง Torres Vedras ประเทศโปรตุเกส. ค้นเมื่อวันที่ 22 กันยายน 2565, จาก <https://blog.classpoint.io/th/%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%AA%E0%B8%A3%E0%B9%89%E0%B8%B2%E0%B8%87%E0%B9%81%E0%B8%A3%E0%B8%87%E0%B8%88%E0%B8%B9%E0%B8%87%E0%B9%83%E0%B8%88%E0%B9%83%E0%B8%AB%E0%B9%89%E0%B8%81%E0%B8%B1%E0%B8%9A/>
- Paige Puntillo. (2565). กรณีศึกษา: มิชิแกน สหรัฐอเมริกา ครูเพิ่มการมีส่วนร่วมของนักเรียนและความรู้วิชาด้วย Class Point. ค้นเมื่อ 13 พฤษภาคม 2565, จาก <https://blog.classpoint.io/case-study-michigan-teacher-increases-student-engagement/>

ประสิทธิภาพชุดฝึกทักษะสำหรับการพัฒนาทักษะการออกแบบเว็บเพจ ในรายวิชาการ
สร้างเว็บไซต์ของนักเรียนระดับชั้น ปวช.ปีที่ 3 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัย
เทคโนโลยีภูเก็ต

Efficiency of The Skill Set for Developing Web Page Design Skills in the
Course on Creating a Website for Vocational Students, Year 3 Business
Computer Program, Phuket Technological College

วราห์ คล่องการยิ่ง¹

¹ ปรเภทวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต, vara@ptech.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อหาประสิทธิภาพชุดฝึกทักษะการออกแบบเว็บเพจ รายวิชาการสร้างเว็บไซต์ของนักเรียนระดับชั้น ปวช.ปีที่ 3 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการสร้างเว็บไซต์ของนักเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดฝึกทักษะการออกแบบเว็บเพจ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับ ปวช.ปีที่ 3 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ที่กำลังศึกษา อยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 1 ห้องเรียน นักศึกษาจำนวน 15 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง จากนักเรียนระดับ ปวช.ปีที่ 3 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 9 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจงจากคะแนนทดสอบก่อนเรียนไม่ผ่านเกณฑ์จากคะแนนทดสอบก่อนเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นชุดฝึกทักษะและทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าที วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์ โปรแกรมประมวลผลสำเร็จรูป” เป็น “สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน และสถิติทดสอบที วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมประมวลผลสำเร็จรูป

ผลการวิจัย พบว่า 1) ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ วิชาการสร้างเว็บไซต์ เท่ากับ 81.03/83.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 2) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในรายวิชาการ สร้างเว็บไซต์ ก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง โดยชุดฝึกทักษะ นักเรียนระดับชั้น ปวช.ปีที่ 3 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ก่อนการทดลองและหลังการทดลองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองสูงกว่าค่าเฉลี่ยของ คะแนนก่อนการทดลอง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น

คำสำคัญ: ชุดฝึกทักษะ, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ประสิทธิภาพ

Abstract

The objectives of this research were 1) to find the effectiveness of the web page design skills training kit. Website creation course for 3rd year Vocational Certificate students in the field of Business Computers. Phuket Technology College. 2) To compare the academic achievement of students in website creation before and after studying. Using a web page design skills training kit. The population used in this study includes 3rd year Vocational Certificate students in the field of Business Computing. Phuket Technology College Currently studying in the 1st semester of academic year 2021, 1 classroom, 15 students. The sample used was obtained through purposive selection. From 3rd year Vocational Certificate students in Business Computer major. Phuket Technological College, Semester 1, academic year 2021, number of 9 students, which were obtained by purposive selection from the pre-study test scores did not pass the criteria from the pre-study test scores did not pass the criteria. Criteria: The tools used in the research were a skill training set and an academic achievement test. The statistic used to analyze the data is the average. Standard deviation and t-value Data were analyzed using ready-made computer processing programs” to “Statistics used in data analysis are mean, standard deviation. and t-test statistics Data were analyzed using ready-made computer processing programs.

The results of the research found that 1) the efficiency of the skill training set Website creation subject is equal to 81.03/83.33, which is higher than the 80/80 criteria. 2) Academic achievement comparison results In the course of website creation, before the experiment and after the experiment. by skill training set Third year Vocational Certificate students, Business Computer major. Before the experiment and after the experiment, there was a significant difference at the .05 level, with the mean academic achievement score after the experiment being higher than the mean score before the experiment. There is an increase in academic achievement.

Keywords: skill set, achievement, efficiency

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศประเภทต่างๆเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้สืบเนื่องมาจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการติดต่อสื่อสารผ่านเครือข่ายที่ทันสมัย ทำให้เกิดการพัฒนาอย่างรวดเร็ว ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งในการเรียนรู้ทักษะการใช้คอมพิวเตอร์ นักเรียนควรได้เริ่มต้นเรียนรู้ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาเพื่อเป็นการสร้างพื้นฐานที่ดีสำหรับการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้น ซึ่งจากวัตถุประสงค์ของหลักสูตรสถานศึกษานอกจากจะมีจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์ทั้งเพื่อการศึกษาและการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันแล้ว ยังมีการมุ่งเน้นให้นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์อีกด้วย

จากการที่ได้ทำการสอนรายวิชาการสร้างเว็บไซต์ ระดับชั้น ปวช.ปีที่ 3 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และได้สังเกตนักเรียน พบว่า มีปัญหาในเรื่องการออกแบบเว็บเพจ ในช่วงการเรียนการออกแบบเว็บเพจ ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนออกแบบเว็บเพจ ซึ่งนักเรียนจำนวนทั้ง 9 คน ไม่เข้าใจวิธีการออกแบบเว็บเพจ ผู้วิจัยจึงหาแนวทางเพื่อแก้ไขปัญหานักเรียนที่ไม่เข้าใจวิธีการออกแบบเว็บเพจ โดยการให้นักเรียนใช้ชุดฝึกทักษะการออกแบบเว็บเพจ เพิ่มเติมจากชั่วโมงเรียนโดยการใช้ชุดฝึกทักษะ จุดเด่นของชุดฝึกทักษะ คือ การจัดลำดับวิธีการออกแบบเว็บเพจจากง่ายไปหายาก เพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจการออกแบบเว็บเพจได้ด้วยตนเอง และสามารถแก้ปัญหาให้กับผู้เรียนที่ยังไม่มีทักษะในการออกแบบเว็บเพจ ผู้วิจัยคาดว่าหากนักศึกษาได้ใช้แบบฝึกทักษะการออกแบบเว็บเพจนี้แล้วจะสามารถออกแบบเว็บเพจได้ดีขึ้น

ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการพัฒนาทักษะการออกแบบเว็บเพจในรายวิชาการสร้างเว็บไซต์ โดยใช้ชุดฝึกทักษะ ของนักเรียนระดับชั้น ปวช.ปีที่ 3 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อหาประสิทธิภาพชุดฝึกทักษะการออกแบบเว็บเพจ รายวิชาการสร้างเว็บไซต์ของนักเรียนระดับชั้น ปวช.ปีที่ 3 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการสร้างเว็บไซต์ของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดฝึกทักษะการออกแบบเว็บเพจ

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการสร้างเว็บไซต์ของนักเรียน โดยใช้ชุดฝึกทักษะการออกแบบเว็บเพจ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

ความหมายของแบบฝึกทักษะ

ก๊าด (2559) ให้ความหมายแบบฝึกเสริมทักษะว่า หมายถึง งานหรือการบ้านที่ครูมอบหมายให้นักเรียนทำ เพื่อทบทวนความรู้ที่ได้เรียนมาแล้ว และเป็นการฝึกทักษะการใช้กฎใช้สูตรต่างๆที่เรียนไป

ศศิธร ธัญลักษณ์นันท์ (2559) ให้ความหมายแบบฝึกเสริมทักษะว่า หมายถึง แบบฝึกเสริมทักษะที่ใช้ฝึกความเข้าใจฝึกทักษะต่างๆ และทดสอบความสามารถของนักเรียนตามบทเรียนที่ครูสอน

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2559) ให้ความหมาย แบบฝึกเสริมทักษะว่า หมายถึง สิ่งที่นักเรียนต้องใช้ควบคู่กับการเรียน ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบฝึกที่ครอบคลุมกิจกรรมที่นักเรียนพึงกระทำอาจกำหนดแยกเป็นแต่ละหน่วย หรืออาจรวมเล่มก็ได้

ลักขณา อินทะจักร (2559) ให้ความหมาย แบบฝึกเสริมทักษะว่า หมายถึง แบบฝึกที่ครูสร้างขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง

พจนานุกรม เวบสเตอร์ (2559) ให้ความหมายแบบฝึกเสริมทักษะว่าหมายถึง โจทย์ปัญหาหรือตัวอย่างที่ยกมาจากหนังสือ เพื่อนำมาใช้สอนหรือให้ผู้เรียนฝึกฝนทักษะต่างๆให้ดีขึ้น หลังจากการเรียนบทเรียนไปแล้ว

ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า แบบฝึกเสริมทักษะ หมายถึง งานหรือกิจกรรมที่ครู สร้างขึ้น โดยมีรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลาย มีจุดมุ่งหมายเพื่อฝึกให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น และช่วยฝึกทักษะต่างๆให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นความสามารถของนักเรียนในด้านต่างๆ ซึ่งเกิดจากนักเรียนได้รับประสบการณ์จากกระบวนการเรียนการสอนของครู โดยครูต้องศึกษาแนวทางในการวัดและประเมินผล การสร้างเครื่องมือวัดให้มีคุณภาพนั้น ได้มีผู้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และเพียว ยินดีสุข (2559) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึง ขนาดของความสำเร็จที่ได้จากกระบวนการเรียนการสอน

ปราณี กองจินดา (2559) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถหรือผลสำเร็จที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์เรียนรู้ทางด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย และยังได้จำแนกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ตามลักษณะของวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน

สมพร เชื้อพันธ์ (2559) สรุปว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ หมายถึง ความสามารถ ความสำเร็จและสมรรถภาพด้านต่างๆของผู้เรียนที่ได้จากการเรียนรู้อันเป็นผลมาจาก

การเรียนการสอน การฝึกฝนหรือประสบการณ์ของแต่ละบุคคลซึ่งสามารถวัดได้จากการทดสอบด้วยวิธีการต่าง ๆ

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดจากกระบวนการเรียนการสอนที่จะทำให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และสามารถวัดได้โดยการแสดงออกมาทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชุดฝึกทักษะการสร้างเว็บแอปพลิเคชันออนไลน์ บทบาทของผู้สอนควรถ่ายทอด ความรู้ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศซึ่งนำไปสู่เรียนให้เข้าถึงข้อมูลความรู้ได้แบบไร้ขีดจำกัด และนำการค้นหาข้อมูลที่ได้จากผู้เรียนมาสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อสร้างให้ผู้เรียน รู้จักการวิเคราะห์อย่างมีเหตุมีผล มีแนวทางในการค้นหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต (สำนักงาน คณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ, 2563) การใช้เว็บแอปพลิเคชันเข้ามาช่วยในการจัดการเรียน การสอนถ้าจะทำให้มีประสิทธิภาพควรใช้ในด้านจัดการเนื้อหาการฝึกทักษะและจัดการ นำเสนอข้อมูลเนื้อหาที่ควรศึกษาเพิ่มเติมจะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะออนไลน์อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด (จารุวรรณ, 2560: 5-32)

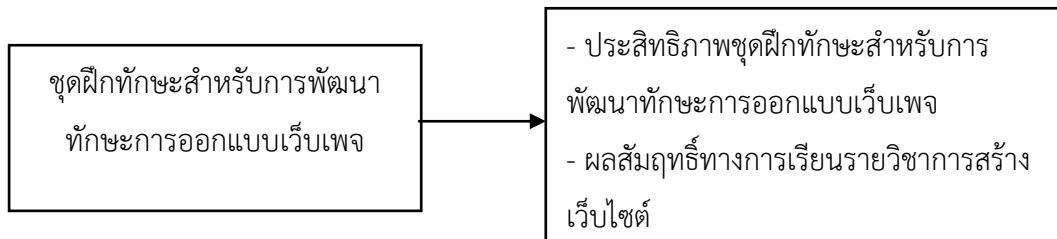
สุขภา นรพัลลภ (2555: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบฝึกวิชาคณิตศาสตร์คอมพิวเตอร์ เรื่อง วงจรลอจิก ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัย เทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ พบว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากนักศึกษามีความกระตือรือร้นเมื่อได้ทำแบบฝึกการแปลงเลขฐาน ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาจากหนังสือวิชาคณิตศาสตร์คอมพิวเตอร์และมีเอกสารที่ทำให้นักศึกษาสนใจที่จะเรียนรู้มากขึ้นด้วยเหตุผลนี้จึงทำให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

พัชรี แก้วเขียว (2557: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาแบบฝึกทักษะการสร้างงานกราฟิกและเทคโนโลยีสื่อประสมด้วยเครื่องมือ โปรแกรม Adobe Flash CS3 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม ผลการศึกษา พบว่า การสร้างและผลการหาประสิทธิภาพของนวัตกรรมแบบฝึกทักษะการปฏิบัติงาน ผลการประเมิน คุณภาพด้านเนื้อหาของแบบฝึกทักษะ โดยการตอบแบบประเมินของผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาพบว่า ผู้เชี่ยวชาญ มีความเห็นต่อแบบฝึกทักษะโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับดีมาก และเมื่อพิจารณาตามรายการประเมินด้านเนื้อหา พบว่า มีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก ผลการทดสอบหาประสิทธิภาพ เปรียบเทียบ E1 และ E2 ของแบบฝึกทักษะการปฏิบัติงาน เรื่องการสร้างงานกราฟิกและเทคโนโลยีสื่อประสมด้วยเครื่องมือโปรแกรม Adobe Flash CS3 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในเกณฑ์ 80/80 ผลการทดสอบสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน จากการใช้แบบฝึกทักษะการปฏิบัติงาน เรื่องการสร้างงาน

กราฟิกและเทคโนโลยีสื่อประสมด้วยเครื่องมือโปรแกรม Adobe Flash CS3 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับปวช.ปีที่ 3 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 1 ห้องเรียน นักศึกษาจำนวน 15 คน กลุ่มตัวอย่างที่ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจงจากนักเรียนระดับปวช.ปีที่ 3 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 1 ห้องเรียน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจงจากคะแนนทดสอบก่อนเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวนนักศึกษา 9 คน

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับ ปวช.ปีที่ 3 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 9 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจงจากคะแนนทดสอบก่อนเรียนไม่ผ่านเกณฑ์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ชุดฝึกทักษะ
2. เครื่องมือรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะสำหรับการพัฒนาทักษะการออกแบบเว็บเพจ ในรายวิชาการสร้างเว็บไซต์

1. ศึกษาคำอธิบายรายวิชา มาตรฐานรายวิชา และวัตถุประสงค์รายวิชาการสร้างเว็บไซต์ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ

2. ศึกษาเนื้อหาสาระที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้เรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับเนื้อหาและกำหนดเกณฑ์การวัดผลประเมินผล

3. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ชุดฝึกทักษะสำหรับการพัฒนาทักษะ

4. ดำเนินการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ให้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ชุดฝึกทักษะสำหรับการพัฒนาทักษะ

5. นำแผนการจัดการเรียนรู้ เสนอต่อผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

6. นำแผนการจัดการเรียนรู้ เสนอผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ เกี่ยวกับสาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยปฏิบัติตามขั้นตอนดังนี้ ผู้วิจัยดำเนินการ เลือกรุ่นตัวอย่าง โดยการเลือกแบบเจาะจง มา 1 ห้องเรียน จำนวนนักศึกษา 15 คน ในการดำเนินการครั้งนี้ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการดังนี้

1. ชั้นผู้สอนแจ้งวัตถุประสงค์ในการเรียนให้ผู้เรียนได้ทราบ อธิบายขั้นตอน และเอกสารประกอบการเรียน

2. ชั้นนำเสนอบทเรียน ผู้สอนสอนเนื้อหาแก่นักเรียนตามเนื้อหาหน่วยการเรียนรู้เรื่องทักษะการออกแบบเว็บเพจโดยชุดฝึกทักษะ รวมทั้งสาธิตและยกตัวอย่างประกอบเพื่อความเข้าใจการสอน

3. ชั้นเก็บรวบรวมข้อมูลผู้ศึกษาค้นคว้าดำเนินการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แล้วผู้ศึกษาดำเนินการบันทึกคะแนนกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการทดสอบเป็นคะแนนทดสอบก่อนการทดลอง

4. ผู้ศึกษาดำเนินการสอนด้วยตนเองตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าได้สร้างขึ้น เรื่องการออกแบบเว็บเพจ จำนวน 5 สัปดาห์สัปดาห์ละ 4 คาบ ทั้งหมด 20 คาบ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ตั้งแต่เดือน กรกฎาคม 2564 – เดือนสิงหาคม 2564

5. เมื่อผู้ศึกษาดำเนินการสอนครบ 20 ชั่วโมงแล้วได้ทำการทดสอบด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยแบบทดสอบชุดเดิมของกลุ่มทดลองอีกครั้งและบันทึกผลการสอบให้เป็นคะแนนหลังการทดลอง (post-test)

6. ผู้ศึกษาดำเนินการให้คะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

7. เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีทางสถิติ

8. สรุปและอภิปรายผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาการสร้างเว็บไซต์ สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้กระบวนการปฏิบัติผู้วิจัยวิธีดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1.1 วิเคราะห์เนื้อหาและคัดเลือกเนื้อหาที่ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่เน้นทักษะการคิดจาก มาตรฐานการเรียนรู้ รายวิชาการสร้างเว็บไซต์

1.2 ศึกษาเนื้อหาวิชาการสร้างเว็บไซต์ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพพุทธศักราช 2557 ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ เอกสารประกอบการเรียนวิชาการสร้างเว็บไซต์

1.3 ศึกษาทฤษฎีหลักการและแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ที่จะนำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้

1.4 ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาที่คัดเลือกมาในแต่ละเรื่องก่อนสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

1.5 ดำเนินการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ใช้เวลาในการทดลอง 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 คาบ รวม 20 คาบ คาบละ 50 นาที แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบคุณภาพและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC: Index of Item Objective Congruence) โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณา คือ เห็นว่าสอดคล้อง ให้คะแนน +1 ไม่แน่ใจ ให้คะแนน 0 เห็นว่า ไม่สอดคล้อง ให้คะแนน -1

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น อาจารย์มนัส ชินการณ ผู้อำนวยการวิทยาลัย /อาจารย์เจนจิรา ปลอดภัย หัวหน้าสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และอาจารย์สมฤทัย สมัยพิทักษ์ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม และความสอดคล้องของ จุดประสงค์การเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อ/แหล่งการเรียนรู้การวัดและประเมินผลแล้วนำเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไขความเหมาะสมของการกำหนดชิ้นงาน

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขฉบับสมบูรณ์ไปทดลองสอนเพื่อหาประสิทธิภาพและหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการทดลอง

1.8 ได้แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีค่าประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากับ 80/80

2. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เน้นความรู้ความเข้าใจและการนำไปใช้เป็นแบบทดสอบแบบ เลือกตอบ (ปรนัย) 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ สำหรับใช้ทดสอบก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามลำดับดังนี้

2.1 ศึกษาคำอธิบายรายวิชา จุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อกำหนดเนื้อหาของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการออกแบบเว็บเพจ จำนวน 5 สัปดาห์สัปดาห์ละ 4 คาบ ทั้งหมด 20 คาบ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 ตั้งแต่เดือน กรกฎาคม 2564 – เดือนสิงหาคม 2564

2.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบ (ปรนัย) 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้

2.3 วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาเพื่อสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต้องการวัดโดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 แบบ

2.4 สร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบ (ปรนัย) 4 ตัวเลือกจำนวน 20 ข้อให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้

2.5 นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สร้างขึ้นเสนอต่อ อาจารย์มนัส ชินการณ์ ผู้อำนวยการวิทยาลัย อาจารย์เจนจิรา พลอดภัย หัวหน้าสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และอาจารย์สมฤทัย สมัยพิทักษ์ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ พิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) การใช้ภาษา ความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ความเหมาะสมของคำถาม ตัวเลือกและค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Item Objective Congruence) โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณา คือ เห็นว่าสอดคล้อง ให้ คะแนน +1ไม่แน่ใจ ให้คะแนน 0 เห็นว่า ไม่สอดคล้อง ให้คะแนน -1

2.6 นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้รับการแก้ไขปรับปรุงและหาค่าดัชนีความสอดคล้องแล้วไปทดสอบนักเรียน สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ที่สำเร็จการศึกษาไปแล้ว จำนวน 20 คน ซึ่งเป็นนักเรียนกลุ่มทดลองไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างและนักเรียนผ่านการเรียนรู้ตามเนื้อหาของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อหาคุณภาพของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.7 นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนักเรียนนำมาตรวจให้คะแนน ถ้าตอบถูกให้ 1 คะแนน ถ้าตอบผิดหรือไม่ตอบ หรือตอบเกิน 1 ตัวเลือก ให้ 0 คะแนน โดยใช้สูตร IOC เลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.05 ถึง 1.00 เป็นข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ที่เที่ยงตรงเชิงเนื้อหาที่ใช้ได้

2.8 หาคุณภาพของข้อสอบโดยการหาค่าความยาก (P) และอำนาจจำแนก (B) ของแบบทดสอบรายข้อ โดยใช้วิธีของเบรนนาน (Brennan) (สมนึก ภัททิยธนี, 2549: 214-216) ได้ค่าความยาก(P) ตั้งแต่ .33 - .64 และค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ .25 ถึง .69 และนำข้อสอบที่เข้าเกณฑ์จำนวน 50 ข้อ มาหาความเชื่อมั่นทั้งฉบับ โดยใช้สูตรของคูเดอร์ริชาร์ดสัน 20 (Kuder Richardson Formula 20) (สมนึก ภัททิยธนี.2549 ก : 230-231) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .86

2.9 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกไว้จำนวน 20 ข้อ ใช้ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

ผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพชุดฝึกทักษะการออกแบบเว็บเพจ รายวิชาการสร้างเว็บไซต์ของนักเรียนระดับชั้น ปวช.ปีที่ 3 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต

ตารางที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพเปรียบเทียบ E1/E2 ของชุดฝึกทักษะ วิชาการสร้างเว็บไซต์ เรื่อง การออกแบบเว็บเพจ

รายการ	n	k	\bar{x}	ร้อยละ	เกณฑ์ร้อยละ
คะแนนทดสอบระหว่างเรียน	9	65	52.67	81.03 _{E1}	80 _{E1}
คะแนนทดสอบหลังเรียน	9	20	16.67	83.33 _{E2}	80 _{E2}

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลวัดระหว่างเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 52.67 คิดเป็นร้อยละ 81.03 แสดงว่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1) เท่ากับ 81.03 และผลวัดหลังเรียนมีคะแนนรวมเฉลี่ย 16.67 คิดเป็นร้อยละ 83.33 แสดงว่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E2) เท่ากับ 83.33 ดังนั้นชุดฝึกทักษะ วิชาการสร้างเว็บไซต์ เรื่องการออกแบบเว็บเพจ ของนักเรียนระดับ ปวช.ปีที่ 3 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต จึงมีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 81.03/83.33 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการสร้างเว็บไซต์ของนักเรียนก่อนเรียน และหลังเรียน โดยใช้ชุดฝึกทักษะการออกแบบเว็บเพจ

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยชุดฝึกทักษะ วิชาการสร้างเว็บไซต์ เรื่องการออกแบบเว็บเพจ จากแบบทดสอบแบบเลือกตอบ จำนวน 20 ข้อ

	กลุ่มตัวอย่าง (n)	ค่าเฉลี่ย \bar{x}	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			Sig.(1-tailed)	
			มาตรฐาน (SD)	\bar{D}	S.D. _D		
ก่อนเรียน	9	8.22	1.20	8.44	1.59	15.93 *	0.0000
หลังเรียน	9	16.67	1.00				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจำนวน 9 คน โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนการทดลอง=8.22 หลังการทดลอง=16.67 แสดงว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์จากการสอนโดย

ชุดฝึกทักษะวิชาการสร้างเว็บไซต์ เรื่องการออกแบบเว็บเพจ เพิ่มขึ้น ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนการทดลอง=1.20 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานหลังการทดลอง=1.00 และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการสร้างเว็บไซต์ เรื่องการออกแบบเว็บเพจ ก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่าหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สรุปผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะวิชาการสร้างเว็บไซต์ เท่ากับ 81.03/83.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80
2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในรายวิชาการสร้างเว็บไซต์ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยชุดฝึกทักษะ นักเรียนระดับชั้น ปวช.ปีที่ 3 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจำนวน 9 คน มีค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนการทดลอง=8.22 หลังการทดลอง=16.67 แสดงว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์จากการสอนโดยชุดฝึกทักษะวิชาการสร้างเว็บไซต์ เรื่องการออกแบบเว็บเพจ เพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองสูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนการทดลอง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น

อภิปรายผล

การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการออกแบบเว็บเพจ ในรายวิชาการสร้างเว็บไซต์มากยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพราะนักเรียนได้มีโอกาสศึกษาค้นคว้าและลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง มีโอกาสที่ได้ประสบปัญหาและแก้ปัญหาต่างๆด้วยตัวของนักเรียนเอง ผู้ศึกษาค้นคว้าได้พัฒนาแผนการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกวิชาการสร้างเว็บไซต์ ระดับปวช.ปีที่ 3 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีประเด็นที่ค้นพบที่ควรนำมาอภิปรายดังนี้

1. ผลการหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ วิชาการสร้างเว็บไซต์ เรื่องการออกแบบเว็บเพจ และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการวิชาการสร้างเว็บไซต์ เรื่องการออกแบบเว็บเพจ ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ผลการวิจัยพบว่าประสิทธิภาพของชุดฝึกวิชาการสร้างเว็บไซต์ เรื่องการออกแบบเว็บเพจ เป็น 81.03/83.33 ซึ่งชุดฝึกทักษะวิชาการสร้างเว็บไซต์ เรื่องการออกแบบเว็บเพจ มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด 80/80 สอดคล้องกับ พัชรี แก้วเขียว (2557: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาแบบฝึกทักษะการสร้างงานกราฟิกและเทคโนโลยีสื่อประสมด้วยเครื่องมือโปรแกรม Adobe Flash CS3 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม ผลการศึกษา ผลการทดสอบหาประสิทธิภาพ เปรียบเทียบ E1 และ E2 ของแบบฝึกทักษะการ

ปฏิบัติงาน เรื่องการสร้างงานกราฟิกและเทคโนโลยีสื่อประสมด้วยเครื่องมือโปรแกรม Adobe Flash CS3 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในเกณฑ์ 80/80 ทั้งนี้เนื่องจากชุดฝึกทักษะ วิชาการสร้างเว็บไซต์ เรื่องการออกแบบเว็บเพจ ของนักเรียนระดับชั้น ปวช.ปีที่ 3 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการเป็นขั้นตอน ศึกษาเอกสารการจัดทำชุดฝึกทักษะ การวัดและประเมินผลจนเข้าใจแล้วจึงนำมาสร้างชุดฝึกทักษะ จากนั้นจึงนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษา ค้นคว้าอิสระเพื่อตรวจสอบปรับปรุงแก้ไขและผ่านการประเมินตรวจสอบคุณภาพความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ ก่อนนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป จึงทำให้แผนการเรียนรู้ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยชุดฝึกทักษะ วิชาการสร้างเว็บไซต์ เรื่องการออกแบบเว็บเพจ จากแบบทดสอบแบบเลือกตอบ พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากชุดฝึกทักษะมีประสิทธิภาพ ทำให้นักเรียนเข้าใจในการออกแบบเว็บเพจและสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุชาภา นรพัลลภ (2555 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบฝึก วิชาคณิตศาสตร์ คอมพิวเตอร์ เรื่อง วงจรลอจิก ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีวมลบริหารธุรกิจ พบว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงชันกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากนักศึกษามีความกระตือรือร้นเมื่อได้ทำแบบฝึกการแปลงเลขฐานที่ผู้วิจัยได้พัฒนาจากหนังสือวิชาคณิตศาสตร์คอมพิวเตอร์และมีเอกสารที่ทำให้ นักศึกษาสนใจที่จะเรียนรู้มากขึ้นด้วยเหตุผลนี้จึงทำให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงชัน และผลการศึกษาของ พัชรี แก้วเขียว (2557 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาแบบฝึกทักษะการสร้างงานกราฟิกและเทคโนโลยีสื่อประสมด้วยเครื่องมือ โปรแกรม Adobe Flash CS3 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม ผลการศึกษาพบว่า การสร้างและผลการหาประสิทธิภาพของนวัตกรรมแบบฝึกทักษะการปฏิบัติงานผลการประเมิน คุณภาพด้านเนื้อหาของแบบฝึกทักษะ โดยการตอบแบบประเมินของผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาพบว่า ผู้เชี่ยวชาญ มีความเห็นต่อแบบฝึกทักษะโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับดีมาก และเมื่อพิจารณาตามรายการประเมิน ด้านเนื้อหาพบว่าคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก ผลการทดสอบหาประสิทธิภาพ เปรียบเทียบ E1/E2 ของแบบฝึกทักษะการปฏิบัติงาน เรื่อง การสร้างงานกราฟิกและเทคโนโลยีสื่อประสมด้วยเครื่องมือโปรแกรม Adobe Flash CS3ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในเกณฑ์ 80/80 ผลการทดสอบสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน จากการใช้แบบฝึกทักษะการเรียนปฏิบัติงานเรื่องการสร้างงานกราฟิกและเทคโนโลยีสื่อประสมด้วยเครื่องมือโปรแกรม Adobe Flash CS3 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

การนำชุดฝึกทักษะไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนควรให้นักเรียนได้เรียนจากชุดฝึกทักษะตามลำดับของหน่วยการเรียนรู้จนครบทุกหน่วย โดยอาจจัดให้เรียนเป็นรายบุคคล หรือเรียนเป็นกลุ่มก็ได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับผลการใช้ชุดฝึกทักษะที่ครอบคลุมชัดเจนมากขึ้น ควรจะได้ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับเจตคติ หรือ ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนจากสื่อประกอบการฝึกด้วย
2. ควรมีการพัฒนาชุดฝึกทักษะที่ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ผ่านทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

เอกสารอ้างอิง

- ก๊าด. ความหมายแบบฝึกเสริมทักษะ. ค้นเมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2563, จาก http://laosukanfang.blogspot.com/2011/02/blog-post_5274.html.
- คูเดอรรีชาร์ดสัน 20. การวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบทดสอบ. ค้นเมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2563, จาก http://www.ipesp.ac.th/learning/websatiti/chapter9/unit9_3_10.html.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. ความหมายแบบฝึกเสริมทักษะ. ค้นเมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2563, จาก http://laosukanfang.blogspot.com/2011/02/blog-post_5274.html.
- ปราณี กองจินดา. ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. ค้นเมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2563, จาก <http://www.nanabio.com/Research/image%20research/research%20work/Achievement/Achievement01.html>.
- พจนานุกรม เวบสเตอร์. ความหมายแบบฝึกเสริมทักษะ. ค้นเมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2563, จาก http://laosukanfang.blogspot.com/2011/02/blog-post_5274.html.
- พัชรี แก้วเขียว. (2557). ทำการศึกษาการพัฒนาแบบฝึกทักษะการสร้างงานกราฟิกและเทคโนโลยีสื่อประสมด้วยเครื่องมือโปรแกรม Adobe Flash CS3 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระปฐมวิทยาลัยจังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์โรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย.
- ลักษณา อินทะจักร. ความหมายแบบฝึกเสริมทักษะ. ค้นเมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2563, จาก http://laosukanfang.blogspot.com/2011/02/blog-post_5274.html.
- วิเศษ ชินวงศ์. การปฏิรูปการเรียนรู้. ค้นเมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2561, จาก <http://ebooks.dusit.ac.th/sdubook/ResearchShelf.nsp?usertag=p1>.
- ศศิธร ธัญลักษณ์นันท์. ความหมายแบบฝึกเสริมทักษะ. ค้นเมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2563, จาก http://laosukanfang.blogspot.com/2011/02/blog-post_5274.html.

สมนึก ภัททิยธน. **การวัดผลการศึกษา**. ค้นเมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2563, จาก
file:///C:/Users/nooaiu/Downloads/15252-32862-1-SM.pdf.

สมพร เชื้อพันธ์. **ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน**. ค้นเมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2563, จาก
<http://www.nana-bio.com/Research/image%20research/research%20work/Achievement/Achievement01.html>.

สุชาภา นรพัลลภ. (2555). **การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบฝึก วิชาคณิตศาสตร์
คอมพิวเตอร์เรื่อง วงจรลอจิก ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น สูงปี ที่ 1
สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ. กรุงเทพฯ: วิทยาลัย
เทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ.**

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาหลักเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษา
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ตระหว่างวิธีการสอน
แบบสาธิตกับวิธีการสอนแบบปกติ
A Comparison of Learning Achievement in Economics Major Courses of
First Year Diploma Students at Phuket College of Technology Between
Teaching Methods with Normal Teaching Methods

เสาวคนธ์ คล่องการยิง¹

¹ สาขาวิชาสามัญสัมพันธ์ วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต, E-mail: saowakhon@ptech.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนรายวิชาหลักเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ตระหว่างวิธีการสอนแบบสาธิตกับวิธีการสอนแบบปกติ โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม จากจำนวนนักเรียน 2 ห้อง แล้วจับฉลากเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้อง กลุ่มควบคุม 1 ห้อง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1) แผนการจัดการเรียนรู้สำหรับกลุ่มทดลอง 2) แผนการจัดการเรียนรู้สำหรับกลุ่มควบคุม 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบที

ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษากลุ่มทดลองซึ่งได้รับการสอนแบบสาธิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาหลักเศรษฐศาสตร์สูงขึ้นกว่ากลุ่มควบคุมซึ่งได้รับการสอนแบบปกติอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: วิธีการสอนแบบปกติ, การสอนแบบสาธิต

Abstract

The research objective to compare learning achievements before and after studying economics major subjects of first year diploma students. Phuket College of Technology between the demonstration teaching method and the normal teaching method. By means of cluster random sampling (Cluster Random Sampling) from the

number of students in 2 classrooms and then draw lots into 1 experimental group and 1 control group. Tools used in the research: 1) learning management plan for the experimental group 2) learning management plan for the control group 3) learning achievement test. Statistics used in data analysis include percentage, mean, standard deviation. and t-test statistics

The results of the research found that students in the experimental group who received demonstration teaching had higher academic achievement in the core economics subject than those in the control group who received normal teaching at a statistical significance at the .01 level.

Keywords: normal teaching method, demonstration model

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงพุทธศักราช 2557 เป็นหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 และความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเพื่อผลิตกำลังคนระดับเทคนิคที่มีคุณภาพครอบคลุมอย่างน้อย 3 ด้าน คือ ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป และด้านสมรรถนะวิชาชีพ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานที่ใช้เทคนิคควบคุมการทำงาน มีคุณธรรมจริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ และกิจนิสัย ที่เหมาะสมในการประกอบอาชีพได้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานในลักษณะผู้ปฏิบัติหรือประกอบอาชีพอิสระ และพัฒนาตนเองให้มีความก้าวหน้าทางวิชาการ และวิชาชีพสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกระบบ และวิธีการเรียนได้อย่างเหมาะสมตามศักยภาพตามความสนใจ และโอกาสของตนส่งเสริมให้มีการประสานความร่วมมือเพื่อจัดการศึกษา และพัฒนาหลักสูตรร่วมกัน ระหว่าง สถาบัน สถานศึกษา หน่วยงาน สถานประกอบการ และองค์กรต่าง ๆ ทั้งในระดับชุมชนระดับท้องถิ่นและระดับชาติ (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาแห่งชาติ, 2557)

การนำเอานวัตกรรมการเรียนการสอนมาใช้ให้ประสบผลสำเร็จนั้น มีปัจจัยประกอบที่สำคัญหลายอย่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือบทบาทของครูผู้สอน ซึ่งมีนักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงบทบาทของครูผู้สอนไว้มาก เช่น เสริมศรี ไชยศรี (2539: 2) ได้กล่าวว่า “ครูมีบทบาทที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้คือ มีความรู้ความเข้าใจ ทักษะ และความรู้สึกนึกคิดใหม่หรือดีขึ้น มากขึ้นหรือเหมาะสมขึ้น ครูจะต้องมีความรู้เนื้อหาที่จะสอนและวิธีการสอนเป็นอย่างดี ” ภาพรวมของครูที่ดีของ

ครู ทั้งหลายนั้น คือ ครูควรใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย ไม่ใช่ใช้วิธีการสอนวิธีเดียวจนนักเรียนเบื่อหน่ายในการ เรียน ครูควรเปลี่ยนบทบาทและพฤติกรรมในการจัดการเรียนรู้ให้แก่เด็กโดยวิธีการสอนแบบต่าง ๆ เพื่อเป้าหมายต่าง ๆ กัน เช่น ใช้วิธีการสอนที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ (Creative Method) ซึ่ง สมศักดิ์ ภูวิภาดาพรรณ (2537: คำนำ) ได้กล่าวว่า “ การจัดการเรียนการสอนและการใช้ชีวิตประจำวัน ต้องอาศัย ความคิดสร้างสรรค์ไปใช้ในการแก้ไขปัญหาและผลิตผลงานอย่างสร้างสรรค์ ยิ่งในอนาคตสังคมมีแนวโน้มที่จะทวีความสลับซับซ้อนมากขึ้น บุคคลต้องใช้ความรู้ ทักษะ และความคิดสร้างสรรค์ ไปใช้ในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ” การสอนให้นักเรียนใช้ความคิดสร้างสรรค์ เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนการสอน สอดคล้องกับแนวทางปฏิรูปการเรียนรู้ที่เน้นกันอยู่ในปัจจุบัน

ผู้ทำการวิจัยได้พบจากสภาพปัญหาการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบปกติ คือการบรรยาย จากสังเกตผู้เรียนให้ความสนใจน้อย และพบว่าไม่เข้าใจเนื้อหาที่สอน เมื่อปรับวิธีการสอนพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาหลักเศรษฐศาสตร์ เรื่องทฤษฎีการผลิต ต้นทุนรายรับและกำไรจากการผลิตต่ำ จากปัจจัยด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่จะส่งผลให้นักเรียนมีผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนดีขึ้นการสอนโดยวิธีการสาธิต (Demonstration) คือ กระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยการแสดงหรือทำสิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ให้ผู้เรียนสังเกตดู แล้วให้ผู้เรียนซักถาม อภิปราย และสรุปการเรียนรู้ได้จากการสังเกตการณ์สาธิต วิธีการสอนแบบสาธิตเป็นวิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนทั้งชั้นได้เห็นการปฏิบัติจริงด้วยตนเอง ทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องหรือการปฏิบัติที่ชัดเจนขึ้น ผู้สอนจำเป็นต้องมีการเตรียมตัวพอสมควร เพื่อให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างสะดวกและราบรื่น การเตรียมตัวที่สำคัญคือ ผู้สอนควรมีการซ้อมการสาธิตก่อนเพื่อที่จะได้เห็นปัญหาและเตรียมการแก้ไข ป้องกัน ปัญหาที่จะเกิดขึ้นต่อไปจึงจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือและสถานที่ที่จะใช้สาธิต และจัดวางไว้อย่างเหมาะสมสะดวกแก่การใช้ นอกจากนั้นควรจัดเตรียมแบบสังเกตการณ์ และเตรียมคำถามหรือประเด็นที่จะให้ผู้เรียนได้ร่วมคิดและ อภิปรายด้วย เป็นวิธีการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรงเห็นสิ่งที่เรียนรู้อย่างเป็นรูปธรรมทำให้เกิดความเข้าใจและจดจำในเรื่องที่สาธิต ทำให้ผู้เรียนมีสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ร้อยละ 100

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนรายวิชาหลักเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ตระหว่างวิธีการสอนแบบสาธิตกับวิธีการสอนแบบปกติ

สมมติฐานการวิจัย

นักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการสอนแบบสาธิตกับวิธีการสอนแบบปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและกรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีสอนการสอนแบบสาธิต(Demonstration Method)

ความหมายของการสาธิต

การสาธิต หมายถึง การทำให้ดูเป็นตัวอย่าง หรือการแสดง หรือการกระทำสิ่งต่าง ๆ ให้ผู้เรียนดูวิธีการสอนแบบสาธิต หมายถึง วิธีสอนที่ครูมีหน้าที่ในการวางแผนการเรียนการสอนเป็นส่วนใหญ่ โดยมีการแสดงหรือการกระทำให้ดูเป็นตัวอย่าง นักเรียนจะเกิดการเรียนรู้จากการสังเกต การฟัง การกระทำหรือการแสดง

แนวทางในการสาธิต

1. การสาธิตแบบบอกความรู้ เป็นการสาธิตที่แจ้งให้ผู้เรียนทราบก่อนการสาธิตว่าจะทำอะไรอย่างไรและจะมีอะไรเกิดขึ้นบ้าง แล้วให้ผู้เรียนสังเกตการณ์สาธิต พร้อมอธิบายตามไปด้วย
2. การสาธิตแบบค้นพบความรู้ เป็นการสาธิตที่ผู้สาธิตหรือครูตั้งคำถามให้ผู้เรียนคาดคะเนคำตอบ เพื่อเป็นการเร้าความสนใจแล้วจึงให้ผู้เรียนคอยสังเกตจากการสาธิตว่ามีอะไรเกิดขึ้นบ้างอย่างไร

ประเภทของการสาธิต

ซันด์และโธรวบริดจ์ (Sund and Throwbridge 1973: 117-118) ได้แบ่งการสาธิตออกเป็น 6 ประเภท ดังนี้

1. ครูแสดงการสาธิตคนเดียว
2. ครูและนักเรียนร่วมกันสาธิต
3. กลุ่มนักเรียนเป็นผู้สาธิต
4. นักเรียนคนเดียวเป็นผู้สาธิต
5. วิทยากรเป็นผู้สาธิต

6. การสาธิตเจียบ

เทคนิคการสาธิต

การสาธิตในเรื่องที่แปลกใหม่ น่าสนใจ จะเน้นให้นักเรียนเห็นกระบวนการอย่างชัดเจน โดยมี
ส่วนร่วมในการสาธิต ตั้งคำถาม ซึ่งช่วยในการสอนแบบสาธิตได้ผลดียิ่งขึ้นเทคนิคการสาธิตมีดังนี้

1. เลือกสาธิตเรื่องที่น่าสนใจและเป็นสิ่งที่แปลกใหม่สำหรับนักเรียน
2. ไม่ควรบอกผลการสาธิตให้นักเรียนทราบล่วงหน้า
3. พยายามให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการสังเกตซักถามและตอบคำถาม
4. ในระหว่างสาธิต ไม่ควรบรรยายมากเกินไป
5. ไม่ควรเร่งการสาธิต อาจทำให้นักเรียนตามไม่ทัน และไม่เข้าใจ
6. ควรให้เด็กทุกคนมองเห็นได้ทั่วถึง และครูควรเอาใจใส่ต่อผู้เรียนทุกคน
7. การสรุปผล ควรให้นักเรียนเป็นผู้สรุป
8. ต้องประเมินผลการสาธิตทุกครั้งว่าเด็กเข้าใจหรือไม่

จุดประสงค์ของวิธีการสอนแบบสาธิต

1. เพื่อกระตุ้นความสนใจให้นักเรียนมีความสนใจบทเรียนยิ่งขึ้น
2. เพื่อช่วยอธิบายเนื้อหาที่ยาก
3. เพื่อพัฒนาการฟังการสังเกตและการสรุปทำความเข้าใจ
4. เพื่อแสดงวิธีการหรือกลวิธีในการปฏิบัติงาน
5. เพื่อสรุปประเมินผลความเข้าใจฝนบทเรียน และทบทวนบทเรียน

ขั้นตอนการสอนแบบสาธิต

วิธีการสอนแบบสาธิตมีขั้นตอนการสอนดังนี้

1. ขั้นเตรียมการสาธิต เป็นขั้นตอนการทำการสาธิต ซึ่งครูควรเตรียมตัวดังนี้
 - 1.1 ศึกษาบทเรียนที่จะสาธิตให้เข้าใจแจ่มแจ้ง
 - 1.2 เตรียมอุปกรณ์ที่จะสาธิตให้พร้อม
 - 1.3 ทดลองการสาธิตดูก่อน
 - 1.4 จัดชั้นเรียนให้เหมาะสมกับการสาธิตบทเรียน
 - 1.5 เขียนแผนภูมิแสดงขั้นตอนของการสาธิตไว้
2. ขั้นสาธิต เมื่อครูเข้าสู่ชั้นเรียนแล้ว จึงดำเนินการสอนตามลำดับดังนี้
 - 2.1 ไร่้ความสนใจของนักเรียน
 - 2.2 ทำการสาธิตให้นักเรียนดู โดยยึดหลักในการสาธิตดังนี้
 - 2.2.1 สาธิตตามลำดับขั้น

- 2.2.2 สาธิตซ้ำ ๆ พร้อมกับบรรยายเพื่อให้นักเรียนติดตามทัน
 - 2.2.3 สาธิตเฉพาะเรื่องบทเรียนนั้น ๆ
 - 2.2.4 ให้นักเรียนเห็นทั่วถึง หรืออาจให้นักเรียนออกมาสังเกตสาธิตที่ละกลุ่ม
 - 2.2.5 ครูคอยสังเกตความสนใจและความตั้งใจของนักเรียน
 - 2.2.6 ครูให้นักเรียนมาร่วมทำการสาธิตด้วยได้
 - 2.2.7 เน้นขั้นตอนสำคัญ ๆ ของการสาธิตและเขียนสรุปบนกระดานดำ
3. ขั้นสรุปและวัดผล
- 3.1 ให้นักเรียนร่วมกันเล่าสรุปเป็นตอน ๆ
 - 3.2 ให้นักเรียนทุกคนเขียนข้อสรุปส่งครูเพื่อให้คะแนน
 - 3.3 ให้นักเรียนสาธิต เพื่อสังเกตดูว่านักเรียนทำได้และเข้าใจหรือยัง
 - 3.4 ทดสอบ

ข้อดีของการสอนแบบสาธิต

1. นักเรียนมองเห็นตัวอย่าง แบบอย่าง ขั้นตอน ของการปฏิบัติทำให้เข้าใจลึกซึ้งมีเหตุผล
2. ประหยัดเวลาของครูและนักเรียน เพราะเห็นตัวอย่างชัดเจน
3. ประหยัดวัสดุ
4. การสาธิตให้ดูแล้วปฏิบัติย่อมปลอดภัย

ข้อจำกัด

1. การควบคุมชั้นเรียนอาจมีปัญหาเรื่องความสงบเรียบร้อยในชั้นเรียน
2. หากการเตรียมตัวไม่ดีพออาจเกิดอุบัติเหตุหรือผิดพลาด
3. หากการสาธิตไม่เป็นไปตามขั้นตอนอาจทำให้เสียเวลามาก

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นความสามารถของนักเรียนในด้านต่าง ๆ ซึ่งเกิดจากนักเรียนได้รับประสบการณ์จากกระบวนการเรียนการสอนของครู โดยครูต้องศึกษาแนวทางในการวัดและประเมินผล การสร้างเครื่องมือวัดให้มีคุณภาพนั้น ได้มีผู้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

ชวาล แพร์ตกุล (2552:13) ให้ความหมายว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นความสำเร็จในด้านความรู้ ทักษะ และสมรรถภาพด้านต่าง ๆ ของสมอง นั่นคือสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน ควรจะประกอบด้วยสิ่งสำคัญอย่างน้อย 3 สิ่ง คือ ความรู้ ทักษะ และสมรรถภาพของสมองด้านต่าง ๆ

ไพโรจน์ คะเซนทร์ (2556) ให้คำจำกัดความผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า คือคุณลักษณะรวมถึงความรู้ ความสามารถของบุคคลอันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน หรือ มวลประสบการณ์ทั้ง

ปวงที่บุคคลได้รับจากการเรียนการสอน ทำให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ของสมรรถภาพทางสมอง ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถสมองของบุคคลว่าเรียนแล้วรู้อะไรบ้าง และมีความสามารถด้านใดมากน้อยเท่าไร ตลอดจนผลที่เกิดขึ้นจากการเรียนการฝึกฝนหรือประสบการณ์ต่าง ๆ ทั้งในโรงเรียน ที่บ้าน และสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ รวมทั้งความรู้สึก ค่านิยม จริยธรรมต่าง ๆ ก็เป็นผลมาจากการฝึกฝนด้วย

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดจากกระบวนการเรียนการสอนที่จะทำให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และสามารถวัดได้โดยการแสดงออกมาทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย

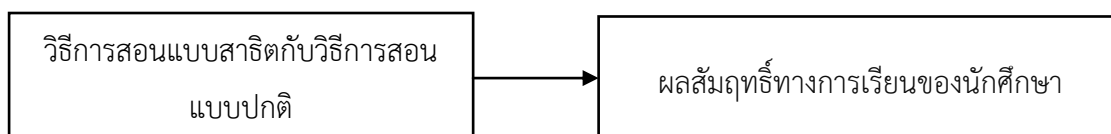
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จาร์วัส หนูทอง (2553: บทคัดย่อ) ได้ทำการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบสาธิตร่วมกับบทเรียนบนเครื่องช่วยงาน ส่วนบุคคลแบบดิจิทัล (PDPA) ผลการวิจัยพบว่า 1. รูปแบบการเรียนการสอนแบบสาธิตร่วมกับบทเรียนบนเครื่องช่วยงานส่วนบุคคลแบบดิจิทัล อยู่ในเกณฑ์เหมาะสม มี 8 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) การกำหนดวัตถุประสงค์ 2) การกำหนด เนื้อหา 3) การกำหนดสภาพแวดล้อมทางการเรียน 4) การกำหนดบทบาทผู้สอน 5) การกำหนดบทบาทผู้เรียน 6) การเลือกสื่อการเรียนการสอนแบบสาธิต 7) ขั้นตอนการสอน 8) การประเมินผลรูปแบบ การเรียนการสอน 2. ผลการหาประสิทธิภาพบทเรียนตามรูปแบบการเรียนการสอนแบบสาธิตร่วมกับ บทเรียนบนเครื่องช่วยงานส่วนบุคคลแบบดิจิทัล เรื่องการถ่ายภาพบุคคลในสตูดิโอ ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ (E1 /E2) เท่ากับ 87.25/86.08 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์กำหนด 85/85 3. ผลของการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่ม ตัวอย่างที่เรียนตามรูปแบบการเรียนการสอนแบบสาธิตร่วมกับบทเรียนบนเครื่องช่วยงานส่วนบุคคลแบบดิจิทัล พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 4. กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจมากที่สุดในการเรียนตามรูปแบบการเรียนแบบสาธิต ร่วมกับบทเรียนบนเครื่องช่วยงานส่วนบุคคลแบบดิจิทัล

พัชรินทร์ พันธุ์พานิชย์ (2559: บทคัดย่อ) ได้ทำการพัฒนาความสามารถในการใช้โปรแกรม Microsoft Excel ของผู้เรียน ปวช. 2 ห้อง 3 ในรายวิชาโปรแกรมตารางคำนวณ โดยใช้แบบฝึกปฏิบัติร่วมกับเทคนิคการสอนแบบสาธิต ผลการวิจัยพบว่า การใช้แบบฝึกปฏิบัติร่วมกับเทคนิคการสอนแบบสาธิต สามารถแก้ปัญหา ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะทางกระบวนการปฏิบัติและความสามารถในการใช้โปรแกรม Microsoft Excel ของผู้เรียนสูงขึ้น ซึ่งนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยร้อยละ 81.36 โดยนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไปมีจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 86.36 แสดงว่าวิธีการเรียนรู้แบบการใช้แบบฝึกปฏิบัติร่วมกับเทคนิคการสอนแบบสาธิตในครั้งนี้ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นจริง ซึ่งสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่กำหนด

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง ประชากรตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวน 46 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) จากจำนวนนักเรียน 2 ห้อง แล้วจับฉลากเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้อง จำนวน 26 คน กลุ่มควบคุม 1 ห้อง จำนวน 20 คน โดยแบ่งวิธีการสอนได้ดังนี้

กลุ่มทดลอง ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนแบบสาธิต

กลุ่มควบคุม ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนแบบปกติ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้สำหรับกลุ่มทดลอง
2. แผนการจัดการเรียนรู้สำหรับกลุ่มควบคุม
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้สำหรับกลุ่มทดลอง

1.1 ศึกษาหลักการของหลักสูตร จุดประสงค์สาขาวิชา มาตรฐานการศึกษาวิชาชีพ ของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

1.2 วิเคราะห์จุดประสงค์รายวิชา คำอธิบายรายวิชา ของรายวิชาหลักเศรษฐศาสตร์

1.3 กำหนดจุดประสงค์ทั่วไปและจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1.4 สร้างแผนการสอนเขียนรายคาบ โดยวิธีการสอนแบบสาธิต ซึ่งประกอบด้วย

1.4.1 สาระสำคัญ

1.4.2 สมรรถนะประจำหน่วย

1.4.3 เนื้อหาสาระ

1.4.4 จุดประสงค์การเรียนรู้

1.4.5 กิจกรรมการเรียนการสอน แบ่งออกเป็น ชี้นำเข้าสู่บทเรียน ชี้นำดำเนินการสอนแบบสาธิต ชี้นำสรุปและการประยุกต์

1.4.6 สื่อการสอน

1.4.7 การประเมินผล

1.5 นำแผนการสอนไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ จำนวน 3 ท่านได้แก่ อาจารย์มนัส ชินการณ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต อาจารย์สมฤทัย สมัยพิทักษ์ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ และอาจารย์สุจินต์ วิสุทธิวัชรกุล หัวหน้ากลุ่มวิชาสามัญสัมพันธ์

1.6 นำแผนการสอนที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้

2. แผนการจัดการเรียนรู้สำหรับกลุ่มควบคุม

2.1 ศึกษาหลักการของหลักสูตร จุดประสงค์สาขาวิชา มาตรฐานการศึกษาวิชาชีพ ของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

2.2 วิเคราะห์จุดประสงค์รายวิชา คำอธิบายรายวิชา ของรายวิชาหลักเศรษฐศาสตร์

2.3 กำหนดจุดประสงค์ทั่วไปและจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

2.4 สร้างแผนการสอนเขียนรายคาบ โดยวิธีการสอนแบบปกติ ซึ่งประกอบด้วย

2.4.1 สารสำคัญ

2.4.2 สมรรถนะประจำหน่วย

2.4.3 เนื้อหาสาระ

2.4.4 จุดประสงค์การเรียนรู้

2.4.5 กิจกรรมการเรียนการสอน แบ่งออกเป็น ชี้นำเข้าสู่บทเรียน ชี้นำดำเนินการสอนแบบปกติ ชี้นำสรุปและการประยุกต์

2.4.5 สื่อการสอน

2.4.6 การประเมินผล

2.5 นำแผนการสอนไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ จำนวน 3 ท่านได้แก่ อาจารย์มนัส ชินการณ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต อาจารย์สมฤทัย สมัยพิทักษ์ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ และอาจารย์สุจินต์ วิสุทธิวัชรกุล หัวหน้ากลุ่มวิชาสามัญสัมพันธ์

2.6 นำแผนการสอนที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.1 ศึกษาทฤษฎีและวิธีการสร้างข้อสอบแบบอิงเกณฑ์

3.2 วิเคราะห์จุดประสงค์รายวิชาจากหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

3.3 นำเนื้อหาเรื่องทฤษฎีการผลิต ต้นทุนรายรับและกำไรจากการผลิต มาสร้างเป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

3.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เรื่องต้นทุนช่วงการผลิต ที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ได้แก่ อาจารย์สมฤทัย สมัยพิทักษ์ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ อาจารย์ พรทิพย์ ศรีสวัสดิ์ หัวหน้างาน การเรียนการสอน และอาจารย์สุจินต์ วิสุทธิวัชรกุล หัวหน้ากลุ่มวิชาสามัญสัมพันธ์ ตรวจสอบภาษาและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จากนั้นนำไปทดลองกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 22 คน ผลการวิเคราะห์ข้อสอบเป็นดังนี้

3.4.1 ข้อสอบที่ใช้ได้ 20 ข้อ มีความยากตั้งแต่ 0.55 ถึง 0.81 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.10 ถึง 0.60

3.4.2 ตรวจสอบความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร K-R.20 ปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่น .68

3.5 เลือกข้อสอบข้อที่มีความยากง่ายตั้งแต่ 0.35-0.83 และค่าอำนาจจำแนกที่เป็นบวก ตั้งแต่ 0.35 ขึ้น จำนวน 20 ข้อ เพื่อนำไปใช้เป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 22 คน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบ Randomized Control – Group Pretest – Posttest Design (จิรัชญา ทิซัตติ, 2550: 68)

ตารางที่ 1 แบบแผนการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	สอบก่อนเรียน	ทดลอง	สอบหลัง
E_R	T_1	X_1	T_2
C_R	T_1	~	T_2

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

- X_1 แทน วิธีการสอนแบบสาธิต
- ~ แทน วิธีการสอนแบบปกติ
- E แทน กลุ่มทดลอง
- C แทน กลุ่มควบคุม
- T_1 แทน การสอบก่อนการทดลอง
- T_2 แทน การสอบหลังการทดลอง
- R แทน การกำหนดตัวอย่างแบบสุ่ม

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบที

ผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาหลักเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ตระหว่างวิธีการสอนแบบสาธิตกับวิธีการสอนแบบปกติ โดยวิธีการทางสถิติ t – test แบบ Independent ได้ผล ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนรายวิชาหลักเศรษฐศาสตร์ของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		t	p-value
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD		
คะแนนหลังเรียน	17.46	1.208	10.80	1.281	18.061**	.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 2 พบว่านักศึกษากลุ่มทดลองซึ่งได้รับการสอนแบบสาธิตมี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาหลักเศรษฐศาสตร์ (ค่าเฉลี่ย 17.46 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.208) สูงขึ้นกว่ากลุ่มควบคุม ซึ่งได้รับการสอนแบบปกติ (ค่าเฉลี่ย 10.80 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.281) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนรายวิชาหลักเศรษฐศาสตร์ของนักเรียนของกลุ่มทดลอง

การทดลอง	N	\bar{x}	SD	t	p-value
ทดสอบก่อนเรียน	26	8.36	1.878	19.032**	.000
ทดสอบหลังเรียน	26	17.46	1.208		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 3 พบว่านักศึกษาที่ได้รับการสอนแบบสาธิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลอง (ค่าเฉลี่ย 17.46 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.208) สูงกว่าก่อนการทดลอง (ค่าเฉลี่ย 8.36 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.878) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาหลักเศรษฐศาสตร์ของนักเรียนของกลุ่มควบคุม

การทดลอง	N	\bar{x}	SD	t	p-value
ทดสอบก่อนเรียน	20	8.90	1.119	5.729 ^{**}	.000
ทดสอบหลังเรียน	20	10.80	1.281		

^{**} มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 พบว่านักศึกษาที่ได้รับการสอนแบบปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลอง (ค่าเฉลี่ย 10.80 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.281) สูงกว่าก่อนการทดลอง (ค่าเฉลี่ย 8.90 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.119) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุปผลการวิจัย

นักศึกษากลุ่มทดลองซึ่งได้รับการสอนแบบสาธิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาหลักเศรษฐศาสตร์สูงขึ้นกว่ากลุ่มควบคุมซึ่งได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาหลักเศรษฐศาสตร์ เรื่องทฤษฎีการผลิต ต้นทุน รายรับและกำไรจากการผลิต ของของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบสาธิตกับวิธีสอนแบบปกติ พบว่า นักศึกษาที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบสาธิตกับการสอนแบบปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 เนื่องจาก การสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบสาธิตเป็นการสอนที่เน้นนักศึกษาเป็นศูนย์กลาง ส่วนการจัดการเรียนการสอนแบบปกตินั้นนักเรียนทำงานตามความสามารถของตนเอง มีการให้ความร่วมมือในการทำงานกับบุคคลอื่นน้อย ถึงแม้ว่าผู้สอนมีการจัดกลุ่มบ้างแต่การจัดกลุ่มนั้น นักเรียนจะจัดกลุ่มตามความพอใจโดยไม่คำนึงถึงความสามารถของนักเรียนที่มีความสามารถอ่อนกว่า และสอดคล้องกับ จารุวัส หนูทอง (บทคัดย่อ : 2553) ได้ทำการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบสาธิตร่วมกับบทเรียนบนเครื่องช่วยงาน ส่วนบุคคลแบบดิจิทัล

(PDA) ผลการวิจัยพบว่า 1. รูปแบบการเรียนการสอนแบบสาธิตร่วมกับบทเรียนบนเครื่องช่วยงานส่วนบุคคลแบบดิจิทัล อยู่ในเกณฑ์เหมาะสม มี 8 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) การกำหนดวัตถุประสงค์ 2) การกำหนด เนื้อหา 3) การกำหนดสภาพแวดล้อมทางการเรียน 4) การกำหนดบทบาทผู้สอน 5) การกำหนดบทบาทผู้เรียน 6) การเลือกสื่อการสอนแบบสาธิต 7) ขั้นตอนการสอน 8) การประเมินผลรูปแบบ การเรียนการสอน 2. ผลการหาประสิทธิภาพบทเรียนตามรูปแบบการเรียนการสอนแบบสาธิตร่วมกับ บทเรียนบนเครื่องช่วยงานส่วนบุคคลแบบดิจิทัล เรื่องการถ่ายภาพบุคคลในสตูดิโอ ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ (E1 /E2) เท่ากับ 87.25/86.08 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์กำหนด 85/85 3. ผลของการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่ม ตัวอย่างที่เรียนตามรูปแบบการเรียนการสอนแบบสาธิตร่วมกับบทเรียนบนเครื่องช่วยงานส่วนบุคคลแบบดิจิทัล พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 4. กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจมากที่สุดในการเรียนตามรูปแบบการเรียนแบบสาธิต ร่วมกับบทเรียนบนเครื่องช่วยงานส่วนบุคคลแบบดิจิทัล และยังสอดคล้องกับ พัชรินทร์ พันธุ์พานิชย์ (บทคัดย่อ : 2559) ได้ทำการพัฒนาความสามารถในการใช้โปรแกรม Microsoft Excel ของผู้เรียน ปวช. 2 ห้อง 3 ในรายวิชาโปรแกรมตารางคำนวณ โดยใช้แบบฝึกปฏิบัติร่วมกับเทคนิคการสอนแบบสาธิต ผลการวิจัยพบว่า การใช้แบบฝึกปฏิบัติร่วมกับเทคนิคการสอนแบบสาธิต สามารถแก้ปัญหา ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะทางกระบวนการปฏิบัติและความสามารถในการใช้โปรแกรม Microsoft Excel ของผู้เรียนสูงขึ้น ซึ่งนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยร้อยละ 81.36 โดยนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไปมีจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 86.36 แสดงว่าวิธีการเรียนรู้แบบการใช้แบบฝึกปฏิบัติร่วมกับเทคนิคการสอนแบบสาธิตในครั้งนี้ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นจริง ซึ่งสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่กำหนด

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ควรฝึกความรับผิดชอบและการช่วยเหลือผู้อื่นให้กับนักเรียน เพราะนักเรียนเก่งจะปฏิเสธการช่วยเหลือนักเรียนอ่อน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาค้นคว้าวิธีการเรียนแบบสาธิตกับการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2557). **หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2557**. สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาแห่งชาติ.
- จารุวัส หนูทอง. (2553) **การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบสาธิตร่วมกับบทเรียนบนเครื่องช่วยงานส่วนบุคคลแบบดิจิทัล (PDA)**. ปริญญาโท สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จิรัชญา ทิซัตติ. (2550) **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความรับผิดชอบทางการเรียนวิชาภาษาไทย ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือ แบบ เอส ที เอ ดี (STAD) และการสอนแบบปกติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน อัสสัมชัญธนบุรี**. สารนิพนธ์ สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชวาล แพรัตกุล. (2552). **เทคนิคการวัดผล**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์วิบูลย์การปก.
- ชูศรี สนิทประชากร. (2534) **หลักการสอน**. กรุงเทพฯ: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะวิชาครุศาสตร์ วิทยาลัยครูจันทระเกษม.
- ซันด์และโทรบริดจ์. (2516). **วิธีการสอน**. ค้นเมื่อวันที่ 15 เมษายน 2565, จาก https://kittisak1999.blogspot.com/2019/08/blog-post_51.html.
- ดวงเดือน เทศวานิช. (2533). **หลักการสอนทั่วไป**. กรุงเทพฯ: คณะวิชาครุศาสตร์ วิทยาลัยครูพระนคร.
- พัชรินทร์ พันธุ์พานิชย์. (2559) **การพัฒนาความสามารถในการใช้โปรแกรม Microsoft Excel ของผู้เรียน ปวช. 2 ห้อง 3 ในรายวิชาโปรแกรมตารางคำนวณ โดยใช้แบบฝึกปฏิบัติร่วมกับเทคนิคการสอนแบบสาธิต**. วิจัยชั้นเรียน วิทยาลัยเทคโนโลยีพณิชยการราชดำเนิน.
- ไพโรจน์ คะเซนทร์ . (มปป) . **การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน**. ค้นเมื่อ 15 เมษายน 2565, จาก [www.waltoongpel.com /Sarawichakarn/wichakarn/1-10/การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 10.pdf](http://www.waltoongpel.com/Sarawichakarn/wichakarn/1-10/การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน%2010.pdf).
- สมศักดิ์ ภู่วัฒนารัตน์. (2537). **เทคนิคการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- เสริมศรีไชยศร. (2539). **พื้นฐานการสอน**. เชียงใหม่: ล้านนาการพิมพ์.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2557). **คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาตามระดับคุณวุฒิอาชีวศึกษา**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.
- Sun, R.B. & Trowbridge, L.W. (1973). **Teaching science by inquiry in the secondary school**. 2nd ed. Columbus: Charles E. Merrill.

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด
(Think-Pair-Share) เรื่อง แรงและการเคลื่อนที่ ในรายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนา
ทักษะชีวิต ของนักเรียน ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2
สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต

The Development of Academic Achievement through Collaborative
Learning Management Techniques. (Think-Pair-Share) Subject: Force
and Motion in Science to Improve Students' Life Skills
2nd Year of Vocational Diploma Level Hospitality Division
Phuket Technology College

ธวัชชัย สังข์ศิลป์ชัย¹

¹สาขาวิชาสามัญสัมพันธ์ วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต, E-mail: thawatchai@ptech.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการเรียนรู้
โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด (Think-Pair-Share) 2) ศึกษาความพึงพอใจของ
ผู้เรียนหลังการจัดการเรียนรู้ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปี
ที่ 2 จำนวน 23 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชา
วิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3) แบบประเมินความ
พึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า 1) เปรียบเทียบความแตกต่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการจัดการ
เรียนรู้มีค่าเฉลี่ย 11.74 ($\sigma=2.339$) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังใช้การจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ย
15.96 ($\sigma=1.580$) พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนมีความพึง
พอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด (Think-Pair-Share) อยู่ในระดับมาก
($\mu=4.34$)

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, การจัดการเรียนรู้, แบบร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด

Abstract

This research purposes were to 1) compare the learning achievement before and after learning by collaborative learning management with co-thinking techniques (Think-Pair-Share). 2) Study the satisfaction of learners after learning management. The population used in the research were 23 students in the second year of higher vocational certificate level. Research instruments including 1) Plan of learning activities in the science courses for life skill development. 2) Test to measure learning achievement. 3) The satisfaction assessment form teaching and learning. Statistics used to analyze the data were mean, and standard deviation.

The research results found that: 1) comparing the differences in academic achievement before learning management had average 11.74 ($\sigma=2.339$) and academic achievement after using learning management has average 15.96 ($\sigma=1.580$). was found to be significantly different at the .05 level. 2) students had satisfaction with the learning management collaborative technique, pairs think together (Think-Pair-Share). at a high level ($\mu=4.34$).

Keywords: Achievement, Learning Management, Think-Pair-Share

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการอาชีวศึกษาถือเป็นกระบวนการผลิตและพัฒนากำลังคนเพื่อเพิ่มผลผลิตและส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจและเทคโนโลยีของประเทศให้ได้ระดับมาตรฐานสากล ทำให้ประชาชนสามารถประกอบอาชีพโดยอิสระและพึ่งตนเองได้ประกอบกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2546: 3) ได้กำหนดแนวทางในการจัดการศึกษาของชาติว่าต้องเป็นไป เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตและสามารถอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข นอกจากนี้ในมาตรา 24 ยังได้กำหนดรายละเอียดของการจัดกระบวนการเรียนรู้ว่า ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนและอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545) ดังนั้นการจัด

การศึกษาด้านอาชีวศึกษาที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ เกิดผลสำเร็จแก่นักเรียนนักศึกษาจึงต้องเป็น
การจัดการศึกษาที่สามารถผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพให้สอดคล้องกับความต้องการของ
ตลาดแรงงาน โดยการนำความรู้ทางทฤษฎีทั้งสากลและภูมิปัญญาไทยมาพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้
ความสามารถในทางปฏิบัติและมีสมรรถนะจนนำไปประกอบอาชีพโดยอิสระได้เป็นการสอดคล้องกับ
แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ

การจัดแบบการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ในรายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อ
พัฒนาทักษะชีวิต รหัสวิชา 20000-1301 ประกอบด้วยเนื้อหาสาระเกี่ยวกับความรู้เกี่ยวกับ
กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ โครงงานวิทยาศาสตร์ หน่วยและการวัด แรงแและการเคลื่อนที่
โครงสร้างอะตอมและตารางธาตุ สารและการเปลี่ยนแปลง ปฏิกริยาในชีวิตประจำวัน และระบบนิเวศ
จากการสอนหน่วยที่ 4 เรื่องแรงและการเคลื่อนที่ ผู้วิจัยได้สังเกตการเรียนของผู้เรียนพบว่านักเรียน
ไม่เข้าใจการใช้สูตรและตัวแปรการคำนวณค่าต่างๆหลายขั้นตอน แต่ละขั้นตอนจะต้องมีการคิด
คำนวณอย่างต่อเนื่อง หากไม่เข้าใจขั้นตอนแรก ขั้นตอนถัดไปก็จะไม่ถูกต้อง อีกทั้งยังเป็นบทเรียนที่
ถือว่าเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนระดับต่อไป และผู้เรียนบางคนไม่ตั้งใจเรียน มีการทบทวน
บทเรียนน้อย สังเกตได้จากเมื่อผู้สอนใช้คำถามเพื่อให้ผู้เรียนทบทวนบทเรียนในคาบเรียนต่อไป
นักเรียนที่อ่อนไม่สามารถดึงความรู้ที่ได้เรียนไปแล้วกลับมาใช้ได้ ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนต่ำขาดแรงจูงใจในการเรียน

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้คิดหาวิธีการที่จะแก้ไขปัญหาในการเรียนดังกล่าวเพื่อให้
ผู้เรียนเกิดการพัฒนาจึงได้นำการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด (Think-Pair-Share) เป็น
เทคนิคการสอนที่ช่วยส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์จากการทำกิจกรรมร่วมกัน ทำให้นักเรียนได้มีการ
แลกเปลี่ยน อธิบายความคิดหรือความรู้ที่เชื่อมโยงมาใช้ในการแก้ปัญหาให้เพื่อนฟัง มีความสามารถ
ในการให้เหตุผล เป็นผู้พูดและผู้ฟังที่ดี รวมทั้งเป็นผู้มีใจกว้างยอมรับฟัง ความคิดเห็นผู้อื่น นักเรียนมี
ความมั่นใจในการทำกิจกรรม มีความสุขในการเรียนและบรรลุเป้าหมายร่วมกัน (สุบรรณ ตั้งเสรี,
2556) นับว่าเป็นเทคนิคการสอนแบบร่วมมือโดยแบ่งผู้เรียน ออกเป็นคู่ ๆ สามารถดำเนินกิจกรรม
การเรียนรู้ได้กับผู้เรียนทุกระดับ ทั้งขนาดเล็กและขนาดใหญ่ จัดว่าเป็นเทคนิคการสอนที่ได้รับการ
ยอมรับมากอีกรูปแบบหนึ่ง เพราะทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นเพื่อให้นักเรียนทำ
กิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกัน เพื่อให้คำแนะนำปรึกษาหารือ แลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์และ
ร่วมมือกันทำกิจกรรมตามกระบวนการเรียนจนค้นพบ ข้อสรุปข้อความรู้หรือคำตอบร่วมกันซึ่งจะมี
ขั้นตอนที่สำคัญอยู่ 3 ขั้นตอน คือ การคิด (Think) เป็นขั้นตอนแรกที่ครูจะกระตุ้นด้วยปัญหาเพื่อให้
ผู้เรียนหาคำตอบ และการจับคู่ (Pair) เป็นขั้นตอนที่สองที่จะให้ผู้เรียนจับคู่เพื่ออภิปรายปัญหาและ
วิธีการหาคำตอบของปัญหา ส่วนขั้นตอนสุดท้ายคือ การแลกเปลี่ยน (Share) เป็นขั้นตอนสุดท้ายที่จะ

ให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนและ นำเสนอความรู้ที่ได้จากการค้นหาคำตอบ (Byerley, 2002 อ้างถึงใน ชลธิชา ทับทิว, 2554) เทคนิคการสอนนี้ใช้เพื่อต้องการให้นักเรียนฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิดอย่างมี เหตุผล ฝึกทักษะการสื่อสาร การแสดงออกและการยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

จากเหตุผลข้างต้น เห็นว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค Think-Pair-Share เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการพัฒนา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการคิดอย่างมีเหตุผลของนักเรียนดียิ่งขึ้นและบรรลุ จุดมุ่งหมายของหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด (Think-Pair-Share) วิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต เรื่อง แรงและการเคลื่อนที่
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนหลังการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด (Think-Pair-Share) วิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต เรื่อง แรงและการเคลื่อนที่

สมมติฐานการวิจัย

การจัดการสอนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด (Think-Pair-Share) จะช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและกรอบแนวคิดในการวิจัย

การเรียนแบบร่วมมือ

ความหมายการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning)

ทิตนา แคมมณี (2551) ได้ให้แนวคิดว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือหรือแบบมีส่วนร่วม หมายถึงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถต่างกัน ได้ร่วมกันทำงานกลุ่มด้วยความตั้งใจและความเต็มใจรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ในกลุ่มของตน ทำให้งานของกลุ่มดำเนินไปสู่เป้าหมายของงานได้ เป็นการเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อยมีสมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกันประมาณ 3-6 คน ช่วยกันเรียนรู้ เพื่อไปสู่เป้าหมายของกลุ่ม

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2552) ได้กล่าวถึงความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ว่า กระบวนการเรียนรู้ได้ร่วมมือกันและช่วยเหลือกันในการเรียนรู้ โดยแบ่งกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ซึ่งเป็นลักษณะการร่วมกลุ่มอย่างมีโครงสร้างอย่างชัดเจน มีการทำงานร่วมกัน

มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือพึ่งพากันและกัน มีความรับผิดชอบร่วมกัน ทั้งตนเอง และส่วนร่วม เพื่อให้ตนเองและสมาชิกในกลุ่มประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด

สมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ (2554) ได้กล่าวว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นวิธีการเรียนที่มีการจัดกลุ่มการทำงาน เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และเพิ่มพูนแรงจูงใจทางการเรียน การเรียนแบบร่วมมือไม่ใช่วิธีการจัดนักเรียนเข้ากลุ่มรวมกันแบบธรรมดา แต่เป็นการร่วมกลุ่มอย่างมีโครงสร้างอย่างชัดเจน จาก การที่สมาชิกแต่ละคนในทีมมีปฏิสัมพันธ์ต่อการเรียนรู้ และสมาชิกทุกคนจะได้รับการกระตุ้นให้ เกิดแรงจูงใจเพื่อที่จะช่วยเหลือและเพิ่มพูนการเรียนรู้ของสมาชิกในทีม

สรุปได้ว่า การเรียนแบบร่วมมือเป็นผลที่เกิดจากการมีส่วนร่วมของสมาชิกทุกคนร่วมกัน ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย มีการใช้กระบวนการกลุ่มและการสื่อสารภายในกลุ่มจนสมาชิกเกิดความ เข้าใจตรงกัน และเกิดการเรียนรู้ร่วมกัน ดังนั้น การเรียนแบบร่วมมือจึงเป็นผลที่เกิดจากการมี ปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันระหว่างสมาชิก การตระหนักว่าการปฏิบัติของตนมีผลต่อกลุ่ม รู้สึกประสบ ความสำเร็จและความภูมิใจร่วมกัน

องค์ประกอบของการเรียนแบบร่วมมือ

Johnson and Johnson (อ้างถึงใน ทิศนา แคมณี, 2545: 99-100) การเรียนรู้แบบร่วมมือ ไม่ได้มีความหมายเพียงว่า มีการจัดให้ผู้เรียนเข้ากลุ่มให้ทำงานแล้วบอกให้ผู้เรียนช่วยกันทำงานเท่านั้น การเรียนรู้จะเป็นแบบร่วมมือได้ ต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญครบ 5 ประการดังนี้

1. การพึ่งพาและเกื้อกูลกัน (Positive Interdependence) กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือจะต้อง มีความตระหนักสมาชิกกลุ่มทุกคนมีความสำคัญ และความสำเร็จของกลุ่มขึ้นกับสมาชิกทุกคนในกลุ่ม ในขณะที่เดียวกันสมาชิกแต่ละคนจะประสบความสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อกลุ่มประสบความสำเร็จ

2. การปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด (Face to Face Promotive Interaction) การที่ สมาชิกในกลุ่มมีการพึ่งพาช่วยเหลือเกื้อกูลกัน เป็นปัจจัยที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและ กันในทางที่จะช่วยให้กลุ่มบรรลุเป้าหมาย

3. ความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ของสมาชิกแต่ละคน (Individual Accountability) สมาชิกในกลุ่มทุกคนจะต้องมีหน้าที่รับผิดชอบ และพยายามทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็ม ความสามารถไม่มีใครที่จะได้รับประโยชน์โดยไม่ทำหน้าที่ของตน เช่น การจัดกลุ่มให้เล็ก เพื่อจะได้มี การเอาใจใส่กันและกันอย่างทั่วถึงทดสอบเป็นรายบุคคล การสุ่มเรียกชื่อให้รายงาน ครูสังเกต พฤติกรรมของผู้เรียนในกลุ่ม การจัดให้ผู้เรียนสอนกันและกัน

4. การใช้ทักษะการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย (Interpersonal and Small Group Skill) เช่น ทักษะทางสังคม ทักษะการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น

ทักษะการทำงานกลุ่ม ทักษะสื่อสาร และทักษะการแก้ปัญหาขัดแย้ง รวมทั้งการเคารพ ยอมรับ และไว้วางใจซึ่งกันและกัน ซึ่งครูควรสอนและฝึกให้แก่ผู้เรียนเพื่อช่วยให้ดำเนินงานไปได้

5. การวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม (Group Processing) เพื่อช่วยให้กลุ่มเกิดการเรียนรู้และปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้นซึ่งครอบคลุมการวิเคราะห์เกี่ยวกับวิธีการทำงานกลุ่ม พฤติกรรมของสมาชิกกลุ่มและผลงานกลุ่ม การวิเคราะห์การเรียนรู้นี้อาจทำได้โดยครู หรือผู้เรียน หรือ ทั้งสองฝ่ายเป็นยุทธวิธีหนึ่งที่ส่งเสริมให้กลุ่มตั้งใจทำงาน เพราะรู้ว่าจะได้รับข้อมูลป้อนกลับ และช่วยฝึกทักษะการคิด คือสามารถจะประเมินการคิดและพฤติกรรมของคนที่ได้ทำไป

สรุป องค์ประกอบของการเรียนแบบร่วมมือทุกองค์ประกอบต่างมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะทางสังคม ทักษะในการทำงานกลุ่มย่อย และกระบวนการกลุ่มจำเป็นต้องได้รับการฝึกฝนและสามารถนำทักษะต่าง ๆ ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้เต็มที่

เทคนิคการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด (Think-pair-share) กมลลักษณ์ บุญจันทร์ และคณะ (2554)

เป็นเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือระหว่างผู้เรียน 2 คน ที่จับคู่กัน แล้วช่วยกันแบ่งปันความคิดในประเด็นปัญหา หลังจากมีส่วนร่วมคิดเป็นคู่แล้ว จึงนำความรู้ที่ได้ไปเสนอให้เพื่อนร่วมชั้นเรียนได้รับฟัง เพื่อให้เกิดการวิเคราะห์วิจารณ์ผลร่วมกันทั้งชั้นมีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้สอนตั้งประเด็นปัญหาสั้น ๆ หรือโจทย์คำถามกับผู้เรียนทั้งชั้น
2. ผู้เรียนแต่ละคนหาคำตอบด้วยตนเองโดยลำพังอย่างอิสระ สัก 1-2 นาที
3. ผู้เรียนจับคู่แบบอิสระความสามารถ ให้ร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิด ผลัดกันเล่าความคิดหรือคำตอบของตนให้เพื่อนฟัง จนได้ข้อสรุปที่เห็นพ้องกัน
4. ผู้เรียนคนใดคนหนึ่งสามารถอธิบายคำตอบ นำผลสรุปเสนอหน้าชั้นเรียน ให้เพื่อนฟังทั้งชั้น เพื่อหาข้อสรุปของประเด็นคำถามจากผู้เรียนทั้งชั้น เทคนิคการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด (Think pair Share) ประกอบด้วย 3 ส่วน

4.1 Think เป็นขั้นตอนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนได้คิดในประเด็นปัญหาต่าง ๆ การกล่าวนำถึงสาระสำคัญของบทเรียนรวมทั้งการแนะนำให้ผู้เรียนได้คิดถึงเรื่องที่จะต้องศึกษาในขั้นตอนต่อไป ในขั้นนี้จะต้องดำเนินการทั้งชั้นเรียน เพื่อให้ผู้เรียนทั้งหมดเกิดความคิดร่วมและประสานความคิดให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

4.2 Pair เป็นขั้นตอนที่จัดให้ผู้เรียนจับคู่กันเป็นคู่ ๆ เพื่อให้แต่ละกลุ่มร่วมกันศึกษาบทเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและสร้างสรรค์กิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกันให้สามารถศึกษาบทเรียนได้สำเร็จ ล่วงและสามารถค้นหาคำตอบของประเด็นปัญหาที่ต้องการได้ การเรียนรู้ในขั้นตอนนี้เกี่ยวข้องกับ การเรียนรู้ของผู้เรียน ที่ประกอบด้วย 4 ขั้นตอนย่อยๆดังนี้

Motivation ขั้นตอนการนำเข้าสู่บทเรียน

4.2.1 Information ขั้นตอนการศึกษาเนื้อหาบทเรียน โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์
ช่วยสอนที่พัฒนาขึ้น หรือจากใบความรู้

4.2.2 Application ขั้นการทดสอบความสำเร็จในการเรียนรู้

4.2.3 Progress ขั้นตอนการประเมินผลความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน

4.3 Share เป็นขั้นตอนสุดท้าย หลังจากการศึกษบทเรียนแล้ว โดยการทำการสลายกลุ่ม
ผู้เรียนที่จับกันเป็นคู่แล้วสรุปผลการค้นหาคำตอบร่วมกันทั้งชั้นอีกครั้งหนึ่งเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้
สรุปผล และอภิปรายผลการค้นพบจากการศึกษบทเรียนในขั้นตอนที่ผ่านมารวมทั้งให้ข้อสรุปหรือ
เสนอแนะใด ๆ ต่อผู้สอนได้

สรุป เทคนิคการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด (Think-pair-share) เป็นวิธีการจับคู่คิดเพื่อให้ผู้เรียน
ทำกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกัน ให้คำแนะนำปรึกษาหารือ แลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์ และร่วมมือ
กันทำ กิจกรรมตามกระบวนการเรียนจบค้น พบข้อสรุป ข้อความรู้หรือคำตอบร่วมกัน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พิมพ์ประภา อรัญมิตร (2552: 18) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง
คุณลักษณะและความรู้ความสามารถที่แสดงถึงความสำเร็จที่ได้จากการเรียนการสอนในวิชาต่าง ๆ ซึ่ง
สามารถวัดเป็นคะแนนได้จากแบบทดสอบทางการภาคทฤษฎีหรือภาคปฏิบัติหรือทั้งสองอย่าง

พัฒน์พงษ์ สีกา (2551: 32) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิด
จากการกระทำของบุคคล ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเนื่องจากการได้รับประสบการณ์โดยการ
เรียนรู้ด้วยตนเอง หรือจากการเรียนการสอนในชั้นเรียน และสามารถประเมินหรือวัดประมาณค่าได้
จากการทดสอบ หรือการสังเกตพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลง

กล่าวโดยสรุป ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ความสามารถ และทักษะที่ได้รับจาก
การเรียนรู้ด้วยตนเองหรือการเรียนรู้ในชั้นเรียนในรายวิชาต่าง ๆ โดยอาศัยความสามารถเฉพาะบุคคล
ซึ่งสามารถวัดเป็นคะแนนที่ได้จากการทดสอบ หรือเกรดที่ได้จากการเรียน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เทพบุตร หาญมนตรี (2563) ได้ศึกษาวิจัยการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค
เพื่อนคู่คิดเพื่อส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ เรื่องดอกเบี้ยและมูลค่าของเงิน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคเพื่อนคู่คิด
เรื่องดอกเบี้ยและมูลค่าของเงิน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ
77.92/72.31 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 70/70 นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคเพื่อน

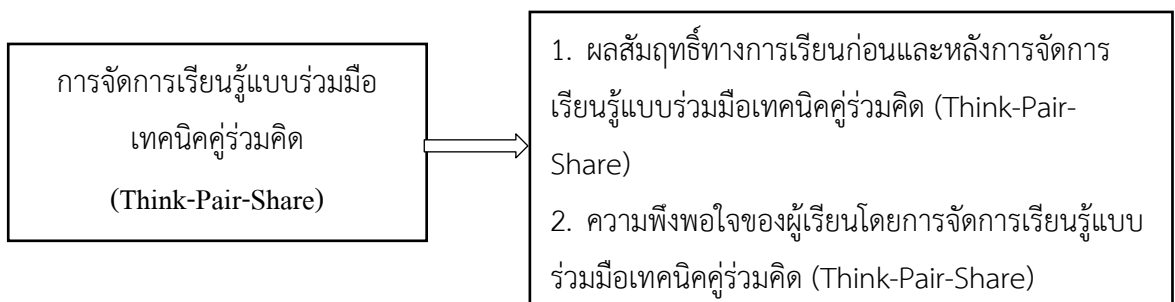

คู่คิด เรื่องดอกเบี้ยและมูลค่าของเงิน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคเพื่อนคู่คิด เรื่องดอกเบี้ยและมูลค่าของเงิน มีความสามารถในการแก้ปัญหาสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

নারীรัตน์ ประสมสาสตร์ (2562) ได้ศึกษาวิจัยผลการจัดการเรียนรู้คณิตศาสตร์ด้วยการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดที่มีต่อความสามารถในการแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง พื้นที่ผิวและปริมาตร หลังได้รับการจัดการเรียนรู้คณิตศาสตร์ด้วยการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับเทคนิคเพื่อน คู่คิด สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง พื้นที่ผิวและปริมาตร หลังได้รับการจัดการเรียนรู้คณิตศาสตร์ด้วยการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อุษา ภิรมย์รักษ์ (2562) ได้ทำวิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบการสอนแนะให้รู้คิด(CG) ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think Pair Share) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบการสอนแนะให้รู้คิด (CG) ร่วมกับ เทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think Pair Share) สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบการสอนแนะให้รู้คิด (CG) ร่วมกับ เทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think Pair Share) มีความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม ที่เรียนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต จำนวน 23 คน จำนวน 1 ห้องเรียน โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบวิธีเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนการสอน วิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด (Think-Pair-Share) เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ เวลา 1 ชั่วโมง
3. แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด (Think-Pair-Share) เป็นแบบสอบถามเลือกระดับความพึงพอใจ 5 ระดับ จำนวน 5 คำถาม

ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 1.1 ศึกษาหลักสูตร เนื้อหา และวัตถุประสงค์ของบทเรียนจากแผนการสอน
 - 1.2 นำเนื้อหาเรื่อง แรงและการเคลื่อนที่มาสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ
 - 1.3 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไปทดสอบคุณภาพไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้อง และเหมาะสม
 - 1.4 นำข้อสอบที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 20 ข้อ ไปใช้เป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับนักเรียน จำนวน 23 คน
2. แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด (Think-Pair-Share)
 - 2.1 กำหนดวัตถุประสงค์ของการสร้างแบบสอบถาม เพื่อสำรวจความคิดเห็นของนักเรียน เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด (Think-Pair-Share)
 - 2.2 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคคู่ร่วม คิด (Think-Pair-Share) เพื่อกำหนดประเด็นที่ต้องการสร้างแบบสอบถาม
 - 2.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอน จำนวน 8 ข้อ ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่านอาจารย์มนัส ชินการณ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต อาจารย์สมฤทัย สมัยพิทักษ์ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ และอาจารย์สุจินต์ วัชรสุทธิกุล หัวหน้าสาขาวิชาสามัญสัมพันธ์ ทำการตรวจสอบความสอดคล้องในเนื้อหาด้วยวิธี Index of Item – Objective

Congruence (IOC) โดยข้อสอบที่สามารถนำไปใช้ได้ต้องมีค่า (IOC) ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ผลการตรวจสอบคณะกรรมการมีค่า IOC เท่ากับ 0.87

2.4 นำแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว มาคัดเลือกให้ เหลือเพียง 5 คำถาม เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลต่อไป ซึ่งในการตรวจพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิมีข้อสอบ ที่นำไปใช้ได้จำนวน 7 ข้อ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยกำหนดขั้นตอนดังนี้

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 1.1 ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pretest) แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ
 - 1.2 ผู้วิจัยจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด (Think-Pair-Share) โดยให้นักเรียนจับคู่คละกันระหว่างคนที่เรียนเก่งและไม่ค่อยเก่ง และให้แต่ละคู่วิเคราะห์โจทย์ที่ครูมอบหมาย
 - 1.3 ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ
 - 1.4 นำข้อมูลที่ได้มารวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล
2. แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด (Think-Pair-Share) การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามจาก Google Forms เพื่อลดการใช้กระดาษ และได้ส่งลิงก์ให้กับกลุ่มตัวอย่างที่เลือก ได้ประเมิน โดยใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นเวลา 1 สัปดาห์ และได้รับการตอบกลับผลการประเมินคืนมาจำนวน 12 คน เมื่อได้รับแบบประเมินคืนมา ผู้วิจัยได้จัดทำและดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และเกณฑ์ค่าคะแนนเฉลี่ย 5 ระดับ ของลิเคิร์ต (Likert Scale) ค่า (t – test dependent) ในการอภิปรายผลดังนี้

1. ทหาระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยหาค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)
2. แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด (Think-Pair-Share) ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปีที่ 2 สาขาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต โดยการหาค่าเฉลี่ย (μ) และจัดเรียงลำดับ โดยใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ยของลิเคิร์ต (Likert Scale) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 อยู่ในระดับ ดีมาก

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 อยู่ในระดับ มาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 อยู่ในระดับ ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 อยู่ในระดับ น้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 อยู่ในระดับ น้อยที่สุด

3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคคู่ร่วมคิด (Think-Pair-Share) โดยการทดสอบค่า t-test dependent จากคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน

ผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด (Think-Pair-Share)

ตารางที่ 1. เปรียบเทียบความแตกต่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด (Think-Pair-Share)

การทดสอบ	N	μ	σ	t	Sig.
คะแนนสอบ ก่อนการจัดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด	23	11.74	2.339		
คะแนนสอบ หลังการจัดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด	23	15.96	1.580	11.035	.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต เรื่องแรงและการเคลื่อนที่ หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด (Think-Pair-Share) สูงกว่า ก่อนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด (Think-Pair-Share) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด (Think-Pair-Share)

ตารางที่ 2 ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด (Think-Pair-Share)

ลำดับ	ประเด็น	μ	ระดับความพึงพอใจ
1	การเรียนแบบร่วมมือคู่ร่วมคิด (Think-Pair-Share) ทำให้ผู้เรียนเข้าใจในบทเรียน ทำแบบทดสอบได้สูงขึ้น	4.54	ดีมาก

ตารางที่ 2 ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค
คู่ร่วมคิด (Think-Pair-Share) (ต่อ)

ลำดับ	ประเด็น	μ	ระดับความพึงพอใจ
2	ผู้เรียนเป็นผู้ค้นพบและช่วยกันหาคำตอบ ทำให้กิจกรรมสำเร็จร่วมกัน	4.35	มาก
3.	การเรียนแบบร่วมมือคู่ร่วมคิด (Think-Pair-Share) ครอบคลุมเนื้อหาสาระการเรียนรู้ที่เหมาะสม	4.22	มาก
4	สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดีทำให้ไม่เครียดหากครูจัดการเรียนแบบร่วมมือคู่ร่วมคิด (Think-Pair-Share)	4.25	มาก
5	ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับฟัง แสดงความคิดเห็นและทำให้ผู้เรียนยินดีช่วยเหลือเพื่อนมากขึ้น	4.32	มาก
เฉลี่ย		4.34	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอน โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด (Think-Pair-Share) เรื่อง แรงและการเคลื่อนที่ อยู่ในระดับมาก ($\mu=4.34$) เมื่อพิจารณา ในรายประเด็นแล้วพบว่า ในหัวข้อการเรียนแบบร่วมมือคู่ร่วมคิด (Think-Pair-Share) ทำให้ผู้เรียนเข้าใจในบทเรียน ทำแบบทดสอบได้สูงขึ้นในระดับดีมาก ($\mu=4.54$) รองลงมา หัวข้อมีความพึงพอใจในเรื่องผู้เรียนเป็นผู้ค้นพบและช่วยกันหาคำตอบ ทำให้กิจกรรมสำเร็จร่วมกัน ($\mu=4.35$) หัวข้อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับฟัง แสดงความคิดเห็นและทำให้ผู้เรียนยินดีช่วยเหลือเพื่อนมากขึ้น ($\mu=4.32$) อยู่ในระดับมากตามลำดับ

สรุปผลการวิจัย

1. เปรียบเทียบความแตกต่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด (Think-Pair-Share) มีค่าเฉลี่ย 11.74 ($\sigma=2.339$) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิคคู่ร่วมคิด (Think-Pair-Share) มีค่าเฉลี่ย 15.96 ($\sigma=1.580$) พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอน โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด (Think-Pair-Share) วิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต เรื่องแรงและการเคลื่อนที่ อยู่ในระดับมาก ($\mu=4.34$)

อภิปรายผล

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคคู่ ร่วมคิด(Think-Pair-Share) ในรายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต เรื่อง แรงและการเคลื่อนที่ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาการโรงแรม นักเรียนจำนวน 23 คนที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิคคู่ร่วมคิด (Think-Pair-Share) สูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เป็นเพราะว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด (Think-Pair-Share) ทำให้สามารถเข้าใจเนื้อหาที่เรียนมากขึ้น และทำให้นักเรียนสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในชั้นเรียนระหว่างนักเรียนด้วยกัน เป็นกันเองกล้าที่จะถามเมื่อเกิดมีปัญหาคือหรือข้อสงสัย อาจจะเป็นสาเหตุหนึ่งก็ได้ที่ทำให้กล้าที่จะปรึกษากัน จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้รับการพัฒนาออกมาอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ เทพบุตร หาญมนตรี (2563) ได้ศึกษาวิจัยการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค เพื่อนคู่คิดเพื่อส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ เรื่อง ดอกเบี้ยและมูลค่าของเงิน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคเพื่อนคู่คิด เรื่อง ดอกเบี้ยและมูลค่าของเงิน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 77.92/72.31 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 70/70 นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคเพื่อน คู่คิด เรื่อง ดอกเบี้ยและมูลค่าของเงิน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการ เรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ ร่วมมือเทคนิคเพื่อนคู่คิด เรื่อง ดอกเบี้ยและมูลค่าของเงิน มีความสามารถในการแก้ปัญหาสูงกว่า นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุษา ภิรมย์รักษ์ (2562) ได้ทำวิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาทาง คณิตศาสตร์ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบการสอนแนะให้รู้คิด (CG) ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think Pair Share) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบการสอนแนะให้รู้คิด (CG) ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think Pair Share) สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบการสอนแนะให้รู้คิด (CG) ร่วมกับ เทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think Pair Share) มีความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. ผลของการสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนการสอน โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด (Think-Pair-Share) เรื่องแรงและการเคลื่อนที่ สรุปลำดับนี้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu=4.34$) ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการเรียนแบบร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด ทำให้ผู้เรียนเข้าใจใน

บทเรียนสามารถทำแบบทดสอบได้ สูงขึ้น ผู้เรียนเป็นผู้ค้นพบและช่วยกันหาคำตอบ ทำให้กิจกรรมสำเร็จร่วมกัน ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับฟัง แสดงความคิดเห็นและทำให้ผู้เรียนยินดีช่วยเหลือเพื่อนมากขึ้นและสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดีทำให้ ไม่เครียดหากครูจัดการเรียนแบบร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นารินทร์ ประสมสาสตร์ (2562) ได้ศึกษาวิจัยผลการจัดการเรียนรู้คณิตศาสตร์ด้วยการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดที่มีต่อความสามารถในการแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา คณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง พื้นที่ผิวและปริมาตร หลังได้รับการจัดการเรียนรู้คณิตศาสตร์ด้วยการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับเทคนิคเพื่อน คู่คิด สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง พื้นที่ผิวและปริมาตร หลังได้รับการจัดการเรียนรู้คณิตศาสตร์ด้วยการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. การจับคู่ไม่ควรให้ผู้เรียนจับคู่กันเอง เพราะผู้เรียนจะจับคู่เฉพาะคนที่สนิทกัน อาจทำให้การปฏิบัติกิจกรรมไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่ต้องการ ควรจับคู่แบบผลสัมฤทธิ์ ในแต่ละคู่ควรมีสมาชิกที่เรียนดี และเรียนอ่อนคละกัน ดังนั้นครูจึงควรเป็นผู้กำหนดวิธีการจับคู่
2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือคู่ร่วมคิด (Think-Pair-Share) ควรเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้ผู้เรียนได้พยายามแสวงหาความรู้ และค้นพบด้วยตนเอง ครูต้องคอยดูแลให้คำแนะนำ ติดตามสังเกต ควรให้ผู้เรียนได้ร่วมกันทำกิจกรรมที่ครูจัดขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญของการให้ความร่วมมือกันของแต่ละคู่

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาการเรียนรู้แบบการมีส่วนร่วมแบบต่าง ๆ เพื่อนำมาเปรียบเทียบว่าวิธีใดจะเหมาะสมกับการเรียนการสอนมากที่สุด และนำมาใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนในคราวต่อ ๆ ไป

เอกสารอ้างอิง

- กมลลักษณ์ บุญจันทร์ และคณะ. (2554). การจัดการเรียนการสอนแบบเทคนิคการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด (Think pair Share). ค้นเมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2566, จาก <https://sites.google.com/site/Thinkpairsharecso4102/prawatikar-thangan>.

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- ชลธิชา ทับทิวี. (2554). ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิดที่มีต่อความสามารถในการคิดอย่างมีเหตุผลเรื่อง อัตราส่วนตรีโกณมิติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทีศนา แคมมณี. (2545). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ: สำนักงานพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทีศนา แคมมณี. (2551). รูปแบบการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เทพบุตร หาญมนตรี. (2563). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคเพื่อนคู่คิดเพื่อส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ เรื่องดอกเบี้ยและมูลค่าของเงินของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอน.
- นารีรัตน์ ประสมสาสตร์. (2562). ผลการจัดการเรียนรู้คณิตศาสตร์ด้วยการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดที่มีต่อความสามารถในการแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วารสารศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยมกุฏราชวิทยาลัย, 7(2), 495-508. วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พัฒนพงษ์ สีกา. (2551). การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- พิมพ์ประภา อรัญมิตร. (2552). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 3 โดยการวิเคราะห์พระระดับ. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- สมศักดิ์ ภูวิภาดาบรรณ. (2554). การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการประเมินตามสภาพจริง. เชียงใหม่: แสงศิลป์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). แนวทางการวัดผลประเมินผลในชั้นเรียน กลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2546). รายงานการวิจัยเพื่อพัฒนานโยบายและแผนการปฏิรูปการผลิตและการพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาบุคคล. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

- สุบรรณ ตั้งศรีเสี. (2556). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบค้นพบจากการชี้แนะร่วมกับเทคนิค THINK-PAIR-SHARE ที่มีต่อความสามารถในการสื่อสารและความสามารถในการ เชื่อมโยงความรู้ทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2552). 21 วิธีจัดการเรียนรู้ : เพื่อพัฒนากระบวนการคิด. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- อุษา ภิรมย์รักษ์. (2562). การพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ด้วยการจัดการเรียนรู้ แบบการสอนแนะให้รู้คิด (CGI) ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ความพึงพอใจในการให้บริการด้านสวัสดิการของบุคลากร

วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน

Satisfaction with personnel welfare services

Wimol Sriyan Technological College

สุกัญญา ส่งเสียง¹, ขวัญใจ จันทรวงษ์²

¹⁻²งานบุคลากร วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน, E-mail: sukanya030682@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการให้บริการด้านสวัสดิการของบุคลากร วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูและบุคลากร จำนวน 54 คนซึ่งได้มาจากการคัดเลือกแบบเจาะจง ครูและบุคลากรที่ใช้บริการด้านสวัสดิการ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถามความพึงพอใจในการให้บริการด้านสวัสดิการของบุคลากร วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน มีทั้งหมด 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 การให้บริการด้านสวัสดิการแก่บุคลากร ตอนที่ 2 การให้บริการด้านสวัสดิการแก่บุคลากร แยกตามงานต่าง ๆ มีทั้งหมด 4 ด้าน คือ ด้านเบิกค่ารักษาพยาบาล ด้านเบิกค่าเล่าเรียนบุตร ด้านบริการเสียภาษี และ ด้านสหกรณ์ของวิทยาลัยฯ มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.86 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า ผลวิจัยเกี่ยวกับความพึงพอใจในการให้บริการด้านสวัสดิการของบุคลากร วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.85 หรือร้อยละ 97.00 เรียงลำดับความพึงพอใจที่มากที่สุด แต่ละด้าน งานด้านสหกรณ์ของวิทยาลัยฯ มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.89 หรือร้อยละ 97.80 งานรองลงคือ งานด้านเบิกค่ารักษาพยาบาล มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.86 หรือร้อยละ 97.20 งานด้านบริการเสียภาษี มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.83 หรือร้อยละ 96.60 และ งานด้านการบริการรับค่าเล่าเรียนบุตร มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.80 หรือร้อยละ 96.00

คำสำคัญ: ความพึงพอใจ, สวัสดิการ, บุคลากร

Abstract

This research the objective was to study the satisfaction of personnel welfare services. Wimol Sriyan Technological College. The sample group used in the research was 54 teachers and personnel obtained through purposive selection. Teachers and personnel using welfare services The tools used in the research include:

Questionnaire on satisfaction with personnel welfare services Wimol Sriyan Technological College has a confidence value of 0.86 has 2 parts: Part 1 Providing welfare services to personnel Part 2 Providing welfare services to personnel Separated by various tasks, there are a total of 4 areas: medical expense reimbursement of children's tuition fees Tax payment service and cooperative aspect of the college Data were analyzed using statistics: percentage, mean, and standard deviation.

The research results found that: Research results regarding satisfaction with personnel welfare services Wimol Sriyan Technological College is at the highest level. The average score was 4.85 or 97.00 percent, arranged in order of greatest satisfaction in each aspect of the college's cooperative work. Has an average score of 4.89 or 97.80 percent. The second job is medical expense reimbursement. Has an average score of 4.86 or 97.20 percent for tax payment services. Has an average score of 4.83 or 96.60 percent and works in providing services for accepting children's tuition fees has an average score of 4.80 or 96.00 percent

Keywords: satisfaction, welfare, personnel

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันจากสภาพแวดล้อมสังคม เศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว การเข้าสู่ยุคการบริหารที่เน้นการจัดการทรัพยากรมนุษย์ เป็นเหตุให้องค์กรต้องเริ่มหันมาตระหนักถึงความสำคัญในเรื่องการบริหารจัดการ “คน” ในองค์กรมากยิ่งขึ้น เพื่อสร้างคนให้มีคุณค่า และได้เปรียบในเชิงการแข่งขันให้กับองค์กร ซึ่งในอดีตองค์กรส่วนใหญ่มักไม่ได้คำนึงถึงความสำคัญของการบริหารทรัพยากรบุคคล ว่ามีส่วนช่วยให้องค์กรบรรลุเป้าหมายได้อย่างไร เนื่องจากการทำงานของฝ่ายบุคคลที่ผ่านมาเป็นการทำงานที่เน้นขั้นตอน กระบวนการ ภายใต้กฎระเบียบ ที่ไม่สนับสนุนกับทิศทางหรือเป้าหมายขององค์กร ในขณะที่ยากกลับจะเป็นการถ่วงการพัฒนาองค์กรเสียด้วยซ้ำไป แต่ในปัจจุบันเกิดการเปลี่ยนแนวคิดในการ “การบริหารจัดการคน” ให้ตอบสนองต่อองค์กรได้ซึ่งเชื่อว่า คนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ที่จะนำไปสู่การพัฒนาผลผลิตและการเรียนรู้ สร้างมูลค่าเพิ่มให้องค์กรเกิดความแข็งแกร่ง และได้เปรียบเหนือคู่แข่ง การบริหารคนให้สอดคล้องกับการบริหารงานประเภทอื่น ๆ ขององค์กรในลักษณะนี้ ก่อให้เกิดแนวคิดของการบริหารทรัพยากรบุคคลเชิงกลยุทธ์ คือการมุ่งเน้นพัฒนาขีด

ความสามารถของบุคลากร มีการพัฒนาจิตใจ และกำหนดทิศทางการบริหารทรัพยากรบุคคลให้มุ่งสู่เป้าหมายตามวัตถุประสงค์ขององค์กร

สำหรับองค์กรนั้นก็ต้องจ่ายค่าตอบแทน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรบรรลุผลสำเร็จ อย่างไรก็ตามการแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ดังกล่าวนี้ยังไม่เป็นการเพียงพอที่จะทำให้ทั้งสองฝ่ายเกิดความพึงพอใจได้ ทั้งนี้เพราะว่าความต้องการของทั้งสองมีมากไปกว่านั้น องค์กรย่อมอยากได้ผลประโยชน์ต่อการทำงานอย่างสูงสุด อยากให้คนทำงานด้วยเสียสละและจริงจัง มีทัศนคติที่ดี ต่อองค์กร ขยันขันแข็ง และทุ่มเทเวลาความสามารถให้แก่องค์กรอย่างเต็มที่ และประสงค์จะอยู่กับองค์กรเป็นเวลานาน ในทำนองเดียวกับคนที่ทำงานยอมอยากได้ค่าจ้างที่สูงกว่าที่ได้รับในปัจจุบัน อยากได้ความสะอาดสบาย อยากมีเวลาหยุดพักผ่อน โดยไม่ลดค่าจ้าง อยากให้องค์กรจัดทำที่พักและอาหารให้ ซึ่งหากเขาได้รับในสิ่งที่เขาต้องการเหล่านี้ เขาจะมีความพึงพอใจและมีความสุข มีขวัญกำลังใจในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล แต่ความต้องการดังกล่าวไม่ได้รับการตอบสนอง คนก็จะทำงานด้วยความเฉื่อยชา พยายามแสวงหาผลประโยชน์อื่น ๆ ให้กับตนเองเป็นการชดเชย บางครั้งอาจมีความรุนแรงถึงขั้นทะเลาะวิวาทหรือนัดหยุดงาน อันเป็นผลเสียต่อทุกฝ่าย ด้วยเหตุนี้องค์กรจึงพยายามหาวิธีที่จะให้คนมีความพอใจ มีขวัญและกำลังใจ ในการทำงานและทำงานให้แก่องค์กร ตามที่องค์กรปรารถนา วิธีการดังกล่าวนี้องค์กรจึงพยายามจัดให้บุคลากรได้รับการตอบแทนเป็นพิเศษเป็นการนอกเหนือไปจากรายได้ปกติ เช่น สามารถเบิกค่าเช่าบ้านได้ รักษาพยาบาล โดยไม่ต้องเสียเงิน เป็นต้น วิธีดังกล่าวนี้ เรียกว่า การจัดสวัสดิการให้แก่บุคลากรนั่นเอง

โรงเรียนวิมลพัฒนศึกษา ศรียาน ตั้งอยู่เลขที่ 266/9 ถนนนครไชยศรี แขวงถนนนครไชยศรี เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300 จัดตั้งขึ้นโดย ท่านอาจารย์ ดร.กมล ชูทรัพย์ เจ้าของ และอำนวยการโรงเรียนตั้งตรงจิตรพัฒนศึกษา เพื่อรองรับความต้องการของนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3) ปี พ.ศ. 2521 เริ่มก่อตั้งและได้รับอนุญาตจากสำนักงานคณะกรรมการศึกษาเอกชนกระทรวงศึกษาธิการให้เปิดสอนประเภทอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชา การบัญชี การขาย เลขานุการ และธุรกิจสถานพยาบาล ปีแรกมีนักเรียน 200 คน ในปี พ.ศ. 2533 ได้เปลี่ยนหลักสูตรมาใช้ของ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล (วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา) เนื่องจาก เป็นหลักสูตรที่ได้รับความนิยม ปี พ.ศ. 2541 เปิดสอนประกาศนียบัตรวิชาชีพ แผนก การบัญชี การขาย การเลขานุการและคอมพิวเตอร์ และได้ขยายหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชา การบัญชี การตลาดและคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จึงถึงปัจจุบัน มีบุคลากรปฏิบัติงานจำนวน 2 สาย คือ ครูผู้สอนกับสายสนับสนุน ปัญหาทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจและสังคม ทำให้บุคลากรต้องประสบกับปัญหาค่าครองชีพที่สูงขึ้น โดยสวัสดิการนั้นยังเป็นความต้องการของบุคลากรทุกคน

จากเหตุผลข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยต้องการศึกษาความพึงพอใจในการให้บริการด้านสวัสดิการของบุคลากร วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน ว่าได้รับสวัสดิการเพียงพอหรือไม่ หรือมีคุณภาพด้านสวัสดิการมากน้อยเพียงใด เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการให้บริการด้านสวัสดิการให้กับบุคลากรได้อย่างเหมาะสมต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการให้บริการด้านสวัสดิการของบุคลากร วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

คุณภาพในการให้บริการ หมายถึง ความสามารถในการตอบสนองความต้องการของการให้บริการที่ตรงกับความต้องการของผู้รับบริการ ซึ่งมีระดับแตกต่างกันออกไปตามความต้องการของแต่ละบุคคลโดยคุณภาพการให้บริการจะต้องคำนึงถึงประเด็นต่าง (ชัชวาล ทัดศิวิฐ, 2552)

1. เกณฑ์การพิจารณาคุณภาพการให้บริการ

เนื่องจากคุณภาพเป็นเรื่องที่สลับซับซ้อนและมีองค์ประกอบหรือปัจจัยหลายอย่างที่เกี่ยวข้อง อันส่งผลให้การมองคุณภาพจำเป็นต้องทำการมองจากหลายด้าน โดย กรอนรูส (Gronroos, 1984 อ้างถึงใน ชัชวาลย์ ทัดศิวิฐ, 2552) ได้กล่าวถึงเกณฑ์การพิจารณาคุณภาพการบริการว่าสามารถสร้างให้เกิดขึ้นได้ ตามหลัก 6 ประการ กล่าวคือ

1. การเป็นมืออาชีพและการมีทักษะของผู้ให้บริการ (professionalism and skill) เป็นการ พิจารณาว่า ผู้รับบริการสามารถรับรู้ได้จากการเข้ารับบริการจากผู้ให้บริการที่มีความรู้และทักษะในงานบริการ ซึ่งสามารถดำเนินการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างมีระบบและแบบแผน
2. ทศนคติและพฤติกรรมของผู้ให้บริการ (attitude and behavior) ผู้รับบริการจะเกิดความรู้สึกได้จากการที่ผู้ให้บริการสนใจที่จะดำเนินการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นด้วยท่าทีที่เป็นมิตรและดำเนินการแก้ไขปัญหาย่างเร่งด่วน
3. การเข้าพบได้อย่างง่ายและมีความยืดหยุ่นในการให้บริการ (accessibility and flexibility) ผู้รับบริการจะพิจารณาจากสถานที่ตั้งไว้ให้บริการ และเวลาที่ได้รับการจากผู้ให้บริการ รวมถึง ระบบการบริการที่จัดเตรียมไว้เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับผู้รับบริการ
4. ความไว้วางใจและความเชื่อถือได้ (reliability and trustworthiness) ผู้รับบริการจะทำการพิจารณาหลังจากที่ได้รับบริการเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ซึ่งการให้บริการของผู้ให้บริการจะต้องปฏิบัติตาม ที่ได้รับการตกลงกัน

5. การแก้ไขสถานการณ์ให้กลับสู่ภาวะปกติ (recovery) พิจารณาจากการเกิดเหตุการณ์ที่ไม่ได้คาดการณ์ล่วงหน้าเกิดขึ้นหรือเกิดเหตุการณ์ที่ผิดปกติและผู้ให้บริการสามารถแก้ไขสถานการณ์นั้น ๆ ได้ทันท่วงทีด้วยวิธีการที่เหมาะสม ซึ่งทำให้สถานการณ์กลับสู่ภาวะปกติ

6. ชื่อเสียงและความน่าเชื่อถือ (reputation and credibility) ผู้รับบริการจะเชื่อถือในชื่อเสียงของผู้ให้บริการจากการที่ผู้ให้บริการดำเนินกิจการด้วยดีมาตลอด นอกจากนี้ สตีฟ และคูก (Steve and Cook, 1995: 53 อ้างถึงใน ชัชวาลย์ ทัดศิวิชัย, 2552) ยังชี้ให้เห็นว่าคุณภาพการให้บริการของหน่วยงานหรือองค์กรที่ให้บริการยังสามารถพิจารณาได้จากเกณฑ์ 9 ประการดังต่อไปนี้

สรุปได้ว่า คุณภาพการให้บริการนั้น เป็นเรื่องที่มีความซับซ้อนและหลากหลายในแง่มุมมองของการพิจารณา แต่กระนั้นเป็นที่ประจักษ์ชัดว่าคุณภาพการให้บริการเป็นเรื่องที่สำคัญซึ่งผู้บริหารขององค์กร พึงให้ความสำคัญและทุ่มเทความสนใจ องค์กรที่ต้องการความสำเร็จของการประกอบการไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ หรือเอกชน จึงต้องให้ความสำคัญต่อประเด็นเรื่องคุณภาพการให้บริการที่พิจารณาหรือทำความเข้าใจจากความ ต้องการและความคาดหวังของผู้รับบริการให้ได้อย่างเด่นชัด

แนวคิดเกี่ยวกับสวัสดิการ

สวัสดิการ หมายถึง บริการหรือกิจกรรมใด ๆ ที่หน่วยงานราชการหรือองค์กรธุรกิจเอกชนจัดให้มีขึ้นเพื่อให้ข้าราชการ พนักงาน หรือผู้ที่ปฏิบัติอยู่ในองค์กรนั้น ๆ ได้รับความสะดวกสบายในการทำงาน มีความมั่นคงในอาชีพ มีหลักประกันที่แน่นอนในการดำเนินชีวิต หรือได้รับประโยชน์อื่นใด นอกเหนือจากเงินเดือน หรือค่าจ้างที่ได้รับอยู่เป็นประจำ ทั้งนี้เพื่อเป็นสิ่งจูงใจให้ผู้ปฏิบัติมีขวัญและกำลังใจที่ดี เพื่อได้ใช้กำลังกาย กำลังใจ และสติปัญญาความสามารถของตนในการปฏิบัติงานอย่างเต็มที่โดยไม่ต้องวิตกกังวล ปัญหายุ่งยากทั้งในส่วนตัวและครอบครัวทำให้มีความพอใจในงาน มีความรักงานและตั้งใจที่จะทำงานนั้นให้นานที่สุด สำหรับสวัสดิการที่สมบูรณ์แบบนี้ย่อมหมายถึง สวัสดิการให้แก่ผู้จ้าง

ทั้งนี้เพื่อเป็นสิ่งจูงใจให้คนงานมีขวัญและกำลังใจมีความพอใจในงาน มีความรักงานและเต็มใจที่จะทำงานให้มีคุณภาพดี เป็นผลประโยชน์และบริการที่หน่วยงานจัดให้บุคลากรของหน่วยงานทั้งในขณะปฏิบัติงาน หยุดพักงานชั่วคราว และเมื่อออกจากงาน เพื่อบำรุงขวัญของบุคลากรให้ทำงานด้วยความสบายใจและได้รับความสะดวกสบายจะได้มีความพอใจในงานและทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ สวัสดิการดังกล่าวอาจจะเป็นเงิน สิ่งของ หรือให้เป็นบริการความสะดวกสบาย เช่น บริการเกี่ยวกับสุขภาพ ความปลอดภัย การศึกษา ความมั่นคงในทางการเงิน การพักผ่อนหรือสันทนาการ การให้คำปรึกษาเมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับงานและปัญหาส่วนตัว

ประเภทของสวัสดิการ

กิตตินันต์ พิศสุวรรณ (2553) สวัสดิการในองค์กรแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. สวัสดิการด้านสุขภาพอนามัย เช่น ยา เวชภัณฑ์จำเป็นสำหรับการปฐมพยาบาลห้องพยาบาล บริการตรวจสุขภาพประจำปี การประชาสัมพันธ์ข่าวสารด้านการป้องกันโรค การจัดสภาพแวดล้อมที่ทำงานให้ถูกสุขลักษณะ
2. สวัสดิการด้านเศรษฐกิจ เช่น การจัดหาที่พักอาศัย อาหารกลางวันสหกรณ์ออมทรัพย์ สหกรณ์ร้านค้า กองทุนฌาปนกิจสงเคราะห์ เงินกู้เพื่อสวัสดิการที่พักอาศัย
3. สวัสดิการด้านสังคมและนันทนาการ เช่น การจัดกิจกรรมพักผ่อน การตั้งชมรมกีฬา การจัดการแข่งขันกีฬาภายในวิทยาลัยฯ และภายนอกวิทยาลัยฯ การจัดทำทัศนศึกษา การจัดเลี้ยงประจำปี
4. สวัสดิการด้านการศึกษา เช่น การให้ลาศึกษาต่อ ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศการให้ทุนการศึกษาต่อ/งานวิจัยทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ การจัดให้กู้ยืมเงินเพื่อการศึกษาต่อของบุคลากร

กล่าวโดยสรุปสวัสดิการ หมายถึง บริการหรือกิจกรรมใด ๆ ที่หน่วยงานราชการหรือองค์กรธุรกิจเอกชนจัดให้มีขึ้นเพื่อให้ข้าราชการ พนักงาน หรือผู้ที่ปฏิบัติงานอยู่ในองค์กรได้รับความสะดวกสบายในการทำงาน มีความมั่นคงในอาชีพ มีหลักประกันที่แน่นอนในการดำเนินชีวิตหรือได้รับประโยชน์อื่นใดนอกเหนือจากเงินเดือน

ประทีน ไกรษรวิทย์ (2541: 22) ให้ความหมายว่า สวัสดิการ ไว้ว่า คือประโยชน์ต่าง ๆ ที่หน่วยงานจัดให้แก่ผู้ปฏิบัติงานซึ่งเป็นไปในรูปของเงินรายได้ นอกเหนือจากเงินเดือนหรือค่าจ้างปกติที่หน่วยงานจัดให้อยู่แล้วเพื่อเป็นการช่วยเหลือในเรื่องเจ็บป่วย อุบัติเหตุ การลาจากงานอย่างกะทันหัน ไม่ว่าจะเป็นการให้ความสะดวกสบายต่าง ๆ ก็ได้ เช่น การให้ลาพักผ่อนได้โดยรับเงินตามสมควร และการจัดการสภาพแวดล้อมทั้งในและรอบ ๆ ที่ทำงานให้สะดวกสบายที่สุด และได้แบ่งประเภทสวัสดิการออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. การช่วยเหลือด้านการเงินให้แก่พนักงานที่ไม่สามารถช่วยตนเองได้มากนัก เช่น เงินสะสม เงินค่ารักษาพยาบาล ฯลฯ
2. ผลประโยชน์ที่ได้รับในเวลาที่ไม่ได้ทำงาน ได้แก่ วันหยุด วันลา รางวัล หรือสิ่งของพิเศษที่ไม่เกี่ยวกับการปฏิบัติงาน เช่น เงินโบนัส ซึ่งจ่ายตามอายุงานหรือจ่ายให้ทุกคนเท่าเทียมกัน เงินช่วยเหลือบุตร
3. เงินช่วยเหลือในการจัดกิจกรรม สันทนาการ การกีฬา การอำนวยความสะดวก การบริการทางการแพทย์ ห้องสมุด ห้องอาหาร และบริการอื่น ๆ เช่น การจัดจำหน่ายสินค้าราคาถูก เป็นต้น

สมรภูมิ ขวัญคุ้ม (2544: 19) ให้ความหมายว่าของคำว่าสวัสดิการไว้ว่า หมายถึง การกระทำขององค์กร หรือหน่วยงานที่กระทำขึ้น เพื่อเป็นการบำบัดทุกข์บำรุงสุขให้กับบุคลากร ได้รับสิ่งที่เขาต้องการ โดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญอยู่ที่การบำรุงขวัญและกำลังใจของคนที่มาปฏิบัติงาน

แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจและทฤษฎีความพึงพอใจ

ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งที่มีผลต่อความสำเร็จของงานที่บรรลุเป้าหมายที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ อันเป็นผลจากการได้รับการตอบสนองต่อแรงจูงใจหรือความต้องการของแต่ละบุคคลในแนวทางที่เขาประสงค์ ความพึงพอใจโดยทั่วไปตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า Satisfaction และยังมีนักวิชาการได้ให้ ความหมายคำว่า “ความพึงพอใจ”

อุทัย หิรัญโต (2553) ได้ให้ความหมาย ของความพึงพอใจไว้ว่า “ความพึงพอใจเป็นสิ่งที่ทำให้ทุกคนเกิดความสบายใจเนื่องจากสามารถตอบสนองความต้องการของเขาทำให้เขาเกิดความสุข”

จึงกล่าวได้ว่าความพึงพอใจในการบริการ หมายความว่า ภาวะการแสดงออกถึงความรู้สึกในทางบวกของบุคคลอันเป็นผลมาจากการเปรียบเทียบการรับรู้สิ่งที่ได้รับจากการบริการไม่ว่าจะเป็นการบริการหรือการให้บริการในระดับที่ตรงกับการรับรู้สิ่งที่คาดหวังเกี่ยวกับการบริการนั้นซึ่งจะเกี่ยวข้องกับความพึงพอใจของผู้รับบริการและความพึงพอใจในงานของผู้ให้บริการ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

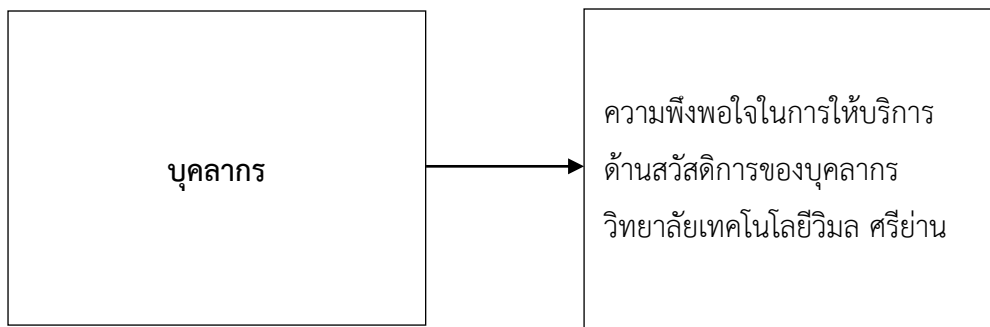
สุธรรม ขนาบศักดิ์ (2562) ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการงานบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประจ าปีงบประมาณ พ.ศ.2560 โดยศึกษาข้อมูลจากองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นที่อยู่ในรูปแบบองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งได้ทำการ สํารวจความพึงพอใจของผู้รับบริการที่มีต่อการให้บริการงานบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 139 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตพื้นที่ 10 จังหวัด ประกอบด้วย จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดสงขลา จังหวัดยะลา จังหวัดสตูล จังหวัดกระบี่ จังหวัดพังงา จังหวัดนราธิวาส จังหวัดภูเก็ต จังหวัดพัทลุง และจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยสํารวจด้านคุณภาพการให้บริการใน 4 ประเด็นหลัก คือ ด้านขั้นตอนการให้บริการด้านช่องทางการให้บริการ ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ผลการวิจัย พบว่า ในภาพรวมผู้รับบริการมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.67$) โดยพึงพอใจ ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ($\bar{x}=4.71$) มากที่สุด รองลงมาเป็นด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{x}=4.68$) ด้านขั้นตอนการให้บริการ ($\bar{x}=4.67$) และด้านช่องทางการให้บริการ ($\bar{x}=4.65$) ตามลำดับ ส่วนการเปรียบเทียบความพึงพอใจ พบว่า ผู้รับบริการที่อาศัยอยู่ในจังหวัดต่างกัน โดยมีความพึงพอใจ ที่แตกต่างกันในด้านขั้นตอนการให้บริการ ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ส่วนด้านช่องทางการให้บริการ ผู้รับบริการ

มีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน สำหรับรูปแบบองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นที่แตกต่างกัน ผู้รับบริการมี ความพึงพอใจที่ไม่แตกต่างกัน

ปิยะ กล้าประเสริฐ (2559) ศึกษาเรื่อง การประเมินประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะ ขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี ผลการศึกษา พบว่า ประสิทธิภาพในการให้ สาธารณะขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี ส่วนใหญ่มีประสิทธิภาพ ร้อยละ 90 เมื่อ พิจารณารายละเอียด พบว่า ประสิทธิภาพในการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี ส่วนใหญ่ มีประสิทธิภาพ ร้อยละ 90 เมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่า ด้าน โครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค ด้านการส่งเสริม ศิลปวัฒนธรรม ศาสนา จารีตประเพณี และภูมิ ปัญญาท้องถิ่น ด้านการวางแผนส่งเสริม การลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว ด้านสาธารณสุข และด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีประสิทธิภาพ ร้อย ละ 90 ส่วนด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ ในการให้บริการต่ำกว่าร้อยละ 90 ส่วนความพึงพอใจ ของประชาชนที่มีต่อการให้บริการสาธารณะ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหาร ครู บุคลากรสายสนับสนุน นักการ ภารโรง รวม ทั้งหมด 60 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ คือ ครูและบุคลากร จำนวน 54 คน ซึ่งได้มาจากการ คัดเลือกแบบเจาะจง ครูและบุคลากรที่มีใช้บริการสวัสดิการ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจในการให้บริการด้านสวัสดิการต่อบุคลากร วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน มีลักษณะของแบบสอบถาม มีทั้งหมด 1 ตอน เป็นคำถามแบบปลายปิด ให้เลือกตอบ โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่ 5 หมายถึง พึงพอใจมาก 4 หมายถึงพึงพอใจมาก 3 หมายถึง พึงพอใจปานกลาง 2 หมายถึง พึงพอใจน้อย และ 1 หมายถึง พึงพอใจน้อยที่สุด ซึ่งมีเกณฑ์ในการประเมินดังนี้ คะแนนเฉลี่ย 4.50-5.00 พึงพอใจมาก คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49 พึงพอใจมาก คะแนนเฉลี่ย 2.50-3.49 พึงพอใจปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 1.50-2.49 พึงพอใจน้อย และ 1.00-1.49 พึงพอใจน้อยที่สุด เนื้อหา ในแบบสอบถามจะแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านขั้นตอนการให้บริการ ด้านเบิกค่ารักษาพยาบาล ด้านเบิกค่าเล่าเรียน ด้านบริการเสียภาษี ด้านสหกรณ์ของวิทยาลัยฯ

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือในการวิจัยโดยดำเนินการตามวิธีการ ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี กำหนดข้อมูลที่ต้องการ จากวัตถุประสงค์ของการวิจัย
2. สร้างแบบสอบถาม เป็นแบบปลายปิดให้เลือกตอบ มีทั้งหมด 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 การให้บริการด้านสวัสดิการแก่บุคลากร วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน ตอนที่ 2 การให้บริการด้าน สวัสดิการแก่บุคลากร แยกตามงานต่าง ๆ มีทั้งหมด 4 ด้าน คือ ด้านเบิกค่ารักษาพยาบาล ด้านเบิกค่าเล่าเรียนบุตร ด้านบริการเสียภาษี และ ด้านสหกรณ์ของวิทยาลัยฯ มีทั้งหมด 1 ตอน คือ ความพึงพอใจของในการให้บริการด้านสวัสดิการต่อบุคลากร วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน

3. นำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ อาจารย์ปณิตดา พิริยชนานันท์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน อาจารย์วิลาวัลย์ ลีลารัตน์ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ และอาจารย์สายใจ ยศประยูร รองผู้อำนวยการฝ่ายวิจัยและความร่วมมือ และหัวหน้างานทะเบียน ตรวจสอบความถูกต้อง ชัดเจนของข้อคำถาม ต่อจากนั้นนำไปหาค่า IOC รายข้อ ได้ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 แล้วดำเนินการแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ กับ ครูและบุคลากร จำนวน 20 คน จากนั้นนำไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.86 จึงได้แบบสอบถามความพึงพอใจในการให้บริการด้านสวัสดิการต่อบุคลากร ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยนำแบบสอบถามไปแจกให้กับกลุ่มตัวอย่างและรอรับแบบสอบถามกลับคืนหลังจากกรอกข้อมูลเรียบร้อยแล้ว เพื่อนำมาประมวลผลต่อไปสามารถเก็บรวบรวมแบบสอบถามทั้งหมด 54 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ของการเก็บแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูล

ความพึงพอใจในการให้บริการด้านสวัสดิการต่อบุคลากร วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน
วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ความพึงพอใจในการให้บริการด้านสวัสดิการของบุคลากร วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน

ด้านที่ประเมิน	\bar{X}	SD	ร้อยละ	แปลผล
1. ด้านขั้นตอนการให้บริการ	4.86	0.38	97.20	มากที่สุด
2. ด้านช่องทางการให้บริการ	4.82	0.40	96.40	มากที่สุด
3. ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ	4.86	0.39	97.20	มากที่สุด
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	4.84	0.38	98.30	มากที่สุด
รวม	4.85	0.39	97.00	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 พบว่า ความพึงพอใจในการให้บริการสวัสดิการของบุคลากร ของวิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.85$, $SD=0.39$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ กับ ด้านขั้นตอนการให้บริการ ($\bar{X}=4.86$, $SD=0.39$, 0.38) ด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านช่องทางการให้บริการ ($\bar{X}=4.82$, $SD=0.40$)

ตารางที่ 2 ความพึงพอใจในการให้บริการด้านสวัสดิการของบุคลากร วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน
แยกตามงานต่าง ๆ

ด้านที่ประเมิน	\bar{X}	SD	ร้อยละ	แปลผล
1. ด้านเบิกค่ารักษาพยาบาล	4.80	0.44	96.00	มากที่สุด
2. ด้านเบิกค่าเล่าเรียนบุตร	4.89	0.37	97.80	มากที่สุด
3. ด้านบริการเสียภาษี	4.83	0.39	96.60	มากที่สุด
4. ด้านสหกรณ์ของวิทยาลัยฯ	4.86	0.34	97.20	มากที่สุด
รวม	4.85	0.39	97.00	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่า ความพึงพอใจในการให้บริการด้านสวัสดิการของบุคลากร วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน แยกตามงานต่าง ๆ ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.85$, $SD=0.39$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านเบิกค่าเล่าเรียนบุตร

เรียนบุตร ($\bar{X}=4.89$, $SD=0.37$) และคะแนนเฉลี่ยน้อยสุดคือด้านเบิกค่ารักษาพยาบาล ($\bar{X}=4.80$, $SD=0.44$)

สรุปผลการวิจัย

ความพึงพอใจในการให้บริการด้านสวัสดิการของบุคลากร ของวิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรี ย่าน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.85 หรือร้อยละ 97.00 เรียงลำดับความพึงพอใจ ที่มากที่สุด แต่ละด้าน งานด้านสหกรณ์ของวิทยาลัยฯ มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.89 หรือร้อยละ 97.80 งานรองลงคือ งานด้านเบิกค่ารักษาพยาบาล มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.86 หรือร้อยละ 97.20 งานด้านบริการเสียภาษี มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.83 หรือร้อยละ 96.60 และ งานด้านการ บริการรับค่าเล่าเรียนบุตร มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.80 หรือร้อยละ 96.00

อภิปรายผล

ผลการวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจในการให้บริการสวัสดิการของบุคลากร วิทยาลัยเทคโนโลยี วิมล ศรีย่าน ดังนี้ ผู้รับบริการมีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.85 หรือร้อยละ 97.00 ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ผู้ให้บริการสวัสดิการของบุคลากร วิทยาลัย เทคโนโลยี ศรีย่าน ให้บริการด้วยความยิ้มแย้มแจ่มใสตอบข้อสงสัยได้ชัดเจน และช่วยเหลือให้การ บริการทุกเรื่องด้วยความเต็มใจ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุธรรม ขนบศักดิ์ (2562) ศึกษาความพึง พพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการงานบริการ สาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประจำ ปีงบประมาณ พ.ศ.2560 ผลการวิจัย พบว่า ในภาพรวมผู้รับบริการมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ที่สุด ($\bar{x}=4.67$)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ควรเพิ่มช่องทางในการให้บริการบุคลากร วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรีย่าน ด้วยการ สื่อสาร ประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึงทันต่อการปฏิบัติงาน
2. ควรเพิ่มสวัสดิการด้านการเบิกค่ารักษาพยาบาล โดยเพิ่มอุปกรณ์สำนักงานใหม่ให้รวดเร็ว ต่อการทำงานและเพียงพอต่อความต้องการ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับความต้องการมีส่วนร่วมในการบริหารงานบุคลากรของวิทยาลัย
2. การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเพียงองค์กรเดียว ในการศึกษาครั้งต่อไปควรมีการศึกษา เปรียบเทียบในองค์กรที่มีลักษณะแตกต่างกันหรือคล้ายคลึงกันเพื่อนำมาพัฒนาองค์กรต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กิตตินันท์ พิศสุวรรณ. (2553). **ความต้องการสวัสดิการของพนักงาน**. กรุงเทพฯ: เอ็กซ์เปอร์.
- ชัชวาล ทัดศิวิชัย. (2552). **การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research: PAR) มิติใหม่ของรูปแบบวิธีวิจัยเพื่อการพัฒนาชุมชนระดับท้องถิ่น**. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐศาสตร์). มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ประทีน ไกรษรวิทย์. (2541). **ความพึงพอใจในสวัสดิการแรงงานของลูกจ้างในอุตสาหกรรมการผลิตประเภทและขนาดต่าง ๆ ในจังหวัดสมุทรปราการ**. วิทยานิพนธ์บริหารสวัสดิการสังคม. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.
- ปิยะ กล้าประเสริฐ. (2559). **การประเมินประสิทธิผลการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี**. ว. วิจัยและพัฒนาโดยองค์กรในพระบรม.
- สมรภูมิ ขวัญคุ้ม. (2544), **หัวใจบริหารงานบุคคล**. กรุงเทพฯ: คณะรัฐศาสตร์. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมาน อัครภูมิ. (2553). **การบริหารสถานศึกษาสมัยใหม่**.
- สุธรรม ขนาบศักดิ์. (2560). **ความพึงพอใจต่อการให้บริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาคใต้ ปีงบประมาณ พ.ศ.2560**, วารสารการบริหารท้องถิ่น.
- อุทัย หิรัญโต. (2543). **หลักการบริหารงานบุคคล**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

**ผลการจัดการเรียนรู้ วิชาโปรแกรมมัลติมีเดีย ด้วยบทเรียนออนไลน์
ผ่าน Google Classroom ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 3/4
วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน**

**Learning Management Results Multimedia Program with Online Lessons
Passed a Student's Google Classroom, Year 3/4 Vocational Certificate.
Wimol Sriyan College of Technology**

สุวพันธ์ คล้ายสุบรรณ¹

¹สาขาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน, E-mail: boatc665@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพบทเรียนออนไลน์ ผ่าน Google Classroom วิชาโปรแกรมมัลติมีเดีย ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 3/4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ E1/ E2 กำหนดเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ก่อนเรียน และหลังเรียนบทเรียนออนไลน์ ผ่าน Google Classroom วิชาโปรแกรมมัลติมีเดีย ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 3 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนรู้ด้วยบทเรียนออนไลน์ ผ่าน Google Classroom กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 3/4 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน ปีการศึกษา 2565 ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย 1 ห้องเรียน จำนวน 26 คน เครื่องมือที่ใช้ในวิจัย ได้แก่ 1) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้วิชาโปรแกรมมัลติมีเดีย เรื่อง การใช้งานโปรแกรม Adobe Premiere Pro เบื้องต้น บทเรียนออนไลน์ ผ่าน Google Classroom 2) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนรู้บทเรียนออนไลน์ ผ่าน Google Classroom สถิติในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบ

คำสำคัญ: Google Classroom, ผลสัมฤทธิ์, บทเรียนออนไลน์

Abstract

The purpose of this research is to 1) To create and find the efficiency of online lessons through Google Classroom in the subject of multimedia programming for students at the vocational certificate level, year 3/4, to be effective according to

criteria E1/E2, set criteria 80/80. 2) Compare learning achievement before studying and after studying online lessons through Google Classroom, Multimedia Programming subject, for students in Vocational Certificate Level, Year 3, Wimol Sriyan Technological College. 3) Study student satisfaction with learning with online lessons through Google Classroom. The sample used in the study is Vocational Diploma students, year 3/4, Wimol Sriyan Technological College, academic year 2022, obtained from simple random sampling. 1 Classroom: 26 people The tools used in the research include: 1) a test to measure learning achievement in the multimedia programming subject on basic use of Adobe Premiere Pro, online lessons via Google Classroom 2) a questionnaire on satisfaction with learning online lessons via Google Classroom, statistics in Analyzes include mean (\bar{x}): standard deviation (S.D.): and t-test statistics

Keywords: Google Classroom, achievements, online lessons

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาในยุคของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสามารถเปลี่ยนแปลงกระบวนการเรียนรู้และความต้องการของการศึกษาในอนาคต มีแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ที่หลากหลายเป็นสิ่งที่ช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมทางการศึกษาแบบใหม่ ทำให้การเรียนการสอนไม่จำกัดอยู่เฉพาะในห้องเรียนและอยู่ภายใต้การควบคุมของผู้สอนเท่านั้น ซึ่งแนวคิดนี้จะต้องอาศัยเทคโนโลยีและการเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายที่มีทั่วโลกมาพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน มาปรับเปลี่ยนแนวทางการเรียนรู้ใหม่ มาเป็นการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับแหล่งการเรียนรู้ใหม่ทางสารสนเทศเป็นการจัดสภาพแวดล้อมใหม่ในการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมคิด แก้ปัญหา เอื้อประโยชน์ในการนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน อีกทั้งใช้บริการได้ฟรีโดยไม่มีค่าใช้จ่าย และนำความรู้ที่ได้มานั้นไปใช้จริงในชีวิตประจำวัน (เกษม ทิพย์ธารัจจันทร์ และคณะ, 2557)

ในการจัดการเรียนการสอนวิชาโปรแกรมมัลติมีเดีย พบปัญหาที่สำคัญคือผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนยังไม่อยู่ในเกณฑ์ที่ผ่านวัดและประเมินผล (สำนักทะเบียนและวัดผล, 2564) ผู้สอนใช้สื่อที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาช่วยในการดึงความสนใจของนักเรียนด้วยบทเรียนออนไลน์ผ่าน Google Classroom ในการเรียนการสอนในวิชาโปรแกรมมัลติมีเดีย เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางการเรียนรู้ให้กับนักเรียนให้สามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา อีกทั้งสามารถทบทวนบทเรียนได้ทุก

ครั้งที่ต้องการ และประกอบกับการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัย และเอกสารการเรียนรู้ด้วย
บทเรียนออนไลน์ ผ่าน Google Classroom ซึ่งสอดคล้องกับแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์
(Constructivist Theory) การสร้างความรู้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในของผู้เรียนโดยผู้เรียนเป็นผู้
ผู้สร้างความรู้โดยการนำสิ่งที่พบเห็นในสิ่งแวดล้อมที่ได้รับมาเชื่อมโยงกับความรู้ความเข้าใจที่มีอยู่
โดยผู้สอนสร้างห้องเรียนผ่าน Google Classroom เป็นเครื่องมือในการสร้างประกาศ
(Announcement) สร้างงานมอบหมาย (Assignment) สร้างคำถาม (Question) ในลักษณะต่าง ๆ
จะมีประโยชน์มากต่อการเรียนเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง และ
กระตือรือร้นต่อการเรียน และการทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่ได้รับมอบหมาย สามารถตอบคำถามในเวลา
เรียนได้เช่นกัน และสามารถพิมพ์ข้อความลงไปในช่วงว่างได้ ซึ่งเมื่อดำเนินการเสร็จแล้ว โดยในแต่ละ
การ post ผู้เรียนสามารถเข้ามาแสดงความคิดเห็นหรือสอบถามได้ และเก็บรวบรวมผลงานต่าง ๆ
ของผู้เรียนสามารถส่งงานได้ทันทีผ่านทางออนไลน์ ในขณะที่ผู้สอนสามารถตรวจงานที่มอบหมาย
พร้อมให้ข้อเสนอแนะ ส่งเสริมการเรียนรู้แบบทำงานร่วมกันได้ทุกที่ทุกเวลา (ไพรัชพร วิริยวรกุล และ
ดวงกมล โพธิ์นาค, 2557) และสอดคล้องงานวิจัยของ พุฒิพงษ์ มะยา (2560: บทคัดย่อ) ศึกษา
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนรายวิชาคณิตศาสตร์พาณิชยกรรม เรื่องการตั้งราคา
ขาย โดยใช้ Google Classroom ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลัง
เรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยเห็นถึงความสำคัญของการใช้บทเรียนออนไลน์ ผ่าน Google
Classroom ในการเรียนการสอนโดยมุ่งหวังให้มีประสิทธิภาพ เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและ
ตอบสนองความแตกต่างของนักเรียนและมีความเหมาะสมกับนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียน
และนำไปสู่การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพบทเรียนออนไลน์ ผ่าน Google classroom วิชาโปรแกรม
มัลติมีเดีย ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ E_1/E_2
กำหนดเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ วิชาโปรแกรมมัลติมีเดีย ก่อนเรียน และหลังเรียนบทเรียน
ออนไลน์ ผ่าน Google classroom ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 3 วิทยาลัย
เทคโนโลยีวิมล ศรีย์าน

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ต่อการเรียนรู้ด้วยบทเรียนออนไลน์ ผ่าน Google classroom วิชชาโปรแกรมมัลติมีเดีย ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 3 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรีย่าน

สมมติฐานการวิจัย

ผลการเรียนรู้วิชาโปรแกรมมัลติมีเดีย ด้วยบทเรียนออนไลน์ ผ่าน Google classroom ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

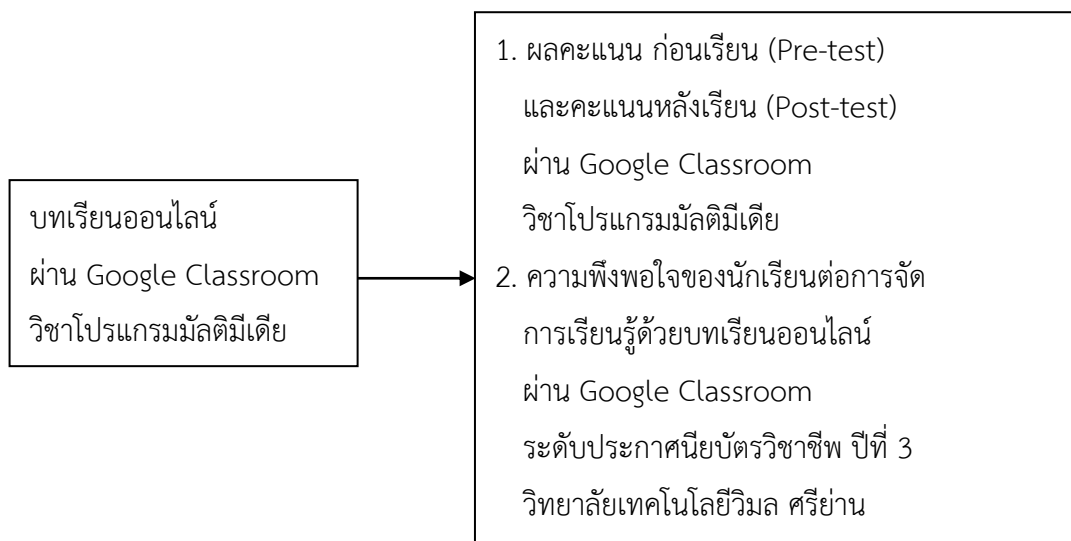
ความหมายของบทเรียนออนไลน์

ศรัณย์ พรหมสวัสดิ์ (2557: 7) กล่าวว่า การเรียนการสอนผ่านเว็บ หมายถึง บทเรียนผ่านเว็บ (Web-based instruction) คือ กระบวนการเรียนการสอนผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ที่มีรูปแบบของไฮเปอร์มีเดีย โดยอาศัยอินเทอร์เน็ตและเวปไซด์ไว้ดเว็บ ในการสร้างสรรค์กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้เกิดการเรียนรู้สามารถเรียนได้ทุกที่ทุกเวลา

สรุปได้ว่าบทเรียนออนไลน์ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่มีการออกแบบรูปแบบการเรียนการสอนไว้อย่างเป็นระบบ และมีการกำหนดวัตถุประสงค์การจัดการเรียนการสอนไว้อย่างชัดเจนตามหลักทฤษฎีทางการศึกษาหลักการเรียนรู้ และจิตวิทยาการศึกษา ทั้งนี้การใช้เครื่องมือ ที่เรียกว่า “บทเรียน” ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต อย่างสร้างสรรค์ ยังช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา และทุกรูปแบบของเทคโนโลยี ที่สามารถเชื่อมต่อบทเรียนออนไลน์ได้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 3 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน ปีการศึกษา 2565 จำนวน 3 ห้องเรียน จำนวน 76 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 3/4 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน ปีการศึกษา 2565 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 26 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับฉลาก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. บทเรียนออนไลน์ ผ่าน Google Classroom ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 3

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาโปรแกรมมัลติมีเดีย ด้วยบทเรียนออนไลน์ ผ่าน Google classroom ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 3 เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก ได้แก่ แบบทดสอบก่อนการเรียน (Pre-test) จำนวน 20 ข้อ และแบบทดสอบหลังการเรียน (Post-test) จำนวน 20 ข้อ เป็นแบบคู่ขนาน

3. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้วิชาโปรแกรมมัลติมีเดีย ด้วยบทเรียนออนไลน์ ผ่าน Google Classroom ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 3/4 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ชี้แจงวัตถุประสงค์ แนะนำขั้นตอนการเรียนรู้ วิชาโปรแกรมมัลติมีเดีย ด้วยบทเรียนออนไลน์ ผ่าน Google Classroom และบทบาทของนักเรียนในการเรียนรู้ ในการเรียนการสอน 16 สัปดาห์ คาบละ 50 นาที การเรียนการสอน 4 คาบ ต่อสัปดาห์

2. นำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้วิชาโปรแกรมมัลติมีเดีย ด้วยบทเรียนออนไลน์ ผ่าน Google

3. Classroom จำนวน 20 ข้อ ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นก่อนเรียน ดำเนินการทดลองโดยการจัดการเรียนรู้บทเรียนออนไลน์ ผ่าน Google Classroom วิชาโปรแกรมมัลติมีเดีย แต่ละบทมีการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

3.1 ทดสอบก่อนเรียน ซึ่งในแต่ละหน่วยจะต้องมีการทดสอบเพื่อจะได้ทราบความสามารถหรือความรู้เดิมของนักศึกษา จำนวน 20 ข้อ โดยให้นักเรียนทำก่อนที่จะเรียนเนื้อหาในหน่วยนั้น ๆ

3.2 นำเข้าสู่บทเรียน เป็นการเตรียมตัวนักเรียนให้มีความพร้อมในการเตรียมตัวที่จะเรียนพร้อมกับเป็นการชี้ให้นักเรียนได้ทราบจุดประสงค์การเรียนรู้ของบทเรียนนั้น ๆ

3.3 เสนอเนื้อหาหลักในแต่ละหน่วย โดยนำเสนอเนื้อหาที่น่าสนใจครอบคลุมในเรื่องที่ต้องการสอนให้เข้าใจง่าย เนื้อหามีความกระชับเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเพลิดเพลินในการเรียนไม่น่าเบื่อ

3.4 ทำแบบฝึกหัดในบทเรียนออนไลน์เพื่อจะได้ทบทวนในเรื่องที่ได้เรียนมาให้มีความเข้าใจในเนื้อหาเพิ่มมากขึ้น ประกอบกับเป็นการสร้างลักษณะนิสัยการทบทวนเนื้อหาและให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีเพื่อเสริมแรงทางบวกต่อการเรียนรู้ของนักเรียนให้ดีขึ้น

3.5 สรุปเนื้อหา ประเด็นสำคัญในเรื่องที่เรียนรู้ของบทเรียนนั้น ๆ กับนักเรียนให้มีความชัดเจนมากขึ้น

3.6 ทดสอบหลังเรียน ซึ่งแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนในแต่ละบทใช้ข้อสอบชุดเดียวกันแต่สลับข้อ (เรียงข้อใหม่) ทั้งนี้มีการแสดงคะแนนการทดสอบไว้หลังจากการทำแบบทดสอบ

4. นำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการวิชาโปรแกรมมัลติมีเดีย ด้วยบทเรียนออนไลน์ ผ่าน Google classroom ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 3/4 จำนวน 20 ข้อ ที่ผู้เรียนสร้างขึ้นหลังเรียน

5. นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้วิชาโปรแกรมมัลติมีเดีย ด้วยบทเรียนออนไลน์ ผ่าน Google classroom ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นให้นักเรียนได้ประเมินความพึงพอใจ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพบทเรียนออนไลน์ ผ่าน Google classroom วิชาโปรแกรมมัลติมีเดีย ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ E_1/E_2 กำหนดเกณฑ์ 80/80 ผู้ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพบทเรียนออนไลน์ ผ่าน Google Classroom วิชาโปรแกรมมัลติมีเดีย ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 3/4

ตารางที่ 1 ประสิทธิภาพบทเรียนออนไลน์ ผ่าน Google Classroom วิชาโปรแกรมมัลติมีเดีย ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 3/4

บทเรียนออนไลน์	จำนวนผู้เรียน (N)	คะแนนการทดสอบหลังเรียนของ บทเรียนออนไลน์			คะแนนการทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (หลังเรียน)		
		คะแนนเต็ม		E_1	คะแนนเต็ม		E_2
		$\sum X$	(A)		$\sum F$	(B)	
วิชาโปรแกรมมัลติมีเดีย ผ่าน Google classroom ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 3/4	26	430	20	82.69	445	20	85.58

จากตารางที่ 1 พบว่า บทเรียนออนไลน์ ผ่าน Google Classroom วิชาโปรแกรมมัลติมีเดีย เรื่อง การใช้งานโปรแกรม Adobe Premiere Pro เบื้องต้น ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 3/4 คะแนนการทดสอบหลังเรียนด้วยบทเรียนออนไลน์ คิดเป็นร้อยละ 82.69 และคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 85.58 บทเรียนออนไลน์ วิชาโปรแกรมมัลติมีเดีย ผ่าน Google classroom ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 3/4 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ E_1 มีค่าเท่ากับ 82.69 และ E_2 มีค่าเท่ากับ 85.58

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาโปรแกรมมัลติมีเดีย ก่อนเรียน และหลังเรียน ด้วยบทเรียนออนไลน์ ผ่าน Google Classroom ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 3/4 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาโปรแกรมมัลติมีเดีย ก่อนเรียน และหลังเรียน เรื่อง การใช้งานโปรแกรม Adobe Premiere Pro เบื้องต้น ด้วยบทเรียนออนไลน์ผ่าน Google Classroom ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 3/4 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรีย่าน

การวัดผลสัมฤทธิ์	n	\bar{X}	SD	t	Sig.
ก่อนเรียน	26	7.54	1.679	-18.686*	.000
หลังเรียน	26	16.04	1.399		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า ค่าสถิติ t มีค่า -18.686 ค่า Sig. (2 tailed) มีค่า .000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าคะแนนสอบก่อนและหลังเรียนเรียนมีความสัมพันธ์กัน และเมื่อนักเรียนได้รับการเรียนการสอนบทเรียนออนไลน์ วิชาโปรแกรมมัลติมีเดีย เรื่องการใช้งานโปรแกรม Adobe Premiere Pro เบื้องต้น มีคะแนนหลังสอบเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนรู้วิชาโปรแกรมมัลติมีเดีย ด้วยบทเรียนออนไลน์ผ่าน Google Classroom ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 3/4 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรีย่าน

ตารางที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนรู้วิชาโปรแกรมมัลติมีเดีย ด้วยบทเรียนออนไลน์ผ่าน Google Classroom ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 3/4 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรีย่าน

ด้าน	\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
ด้านเนื้อหา				
1. ข้าพเจ้ามีความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียน	4.54	0.67	มากที่สุด	3
2. เนื้อหาสาระที่เรียนเข้าใจง่าย มีความทันสมัย	4.58	0.66	มากที่สุด	2
3. เป็นเนื้อหาที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในทำงาน	4.48	0.71	มาก	4
4. เนื้อหาที่เรียนเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน	4.35	0.74	มาก	5

ตารางที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนรู้วิชาโปรแกรมมัลติมีเดีย ด้วย
บทเรียนออนไลน์ผ่าน Google Classroom ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ปีที่ 3/4 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรีയാണ് (ต่อ)

ด้าน	\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
5. เนื้อหาที่เรียนมีการลำดับจากง่ายไปยาก	4.58	0.50	มากที่สุด	1
สรุป	4.52	0.09	มากที่สุด	
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
6. ข้าพเจ้าและเพื่อน ๆ ได้รับความสนุกสนานเมื่อ ได้เรียนรู้เป็นกลุ่มและช่วยกันทำงาน	4.51	0.76	มากที่สุด	5
7. ข้าพเจ้าได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันกับ เพื่อน ๆ	4.48	0.71	มาก	4
8. ข้าพเจ้ายินดีรับฟังความคิดเห็นจากเพื่อน ๆ และ ครู	4.44	0.67	มาก	2
9. ข้าพเจ้าพอใจที่ได้ศึกษาค้นคว้าและค้นพบองค์ ความรู้	4.67	0.69	มากที่สุด	3
10. ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมเหมาะสม	4.73	0.57	มากที่สุด	1
สรุป	4.55	0.11	มากที่สุด	
ด้านสื่อการเรียนการสอน				
11. มีความเหมาะสมประหยัดค่าใช้จ่ายและ ประหยัดเวลา	4.52	0.67	มากที่สุด	5
12. สื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ตรงกับเรื่องที่เรียน	4.76	0.50	มากที่สุด	1
13. ช่วยให้เข้าใจความคิดรวบยอดได้ง่ายขึ้นรวดเร็ว ขึ้น	4.73	0.52	มากที่สุด	2
14. ส่งเสริมการทากิจกรรมร่วมกันระหว่างผู้เรียน และเกิดความคิดสร้างสรรค์	4.61	0.66	มากที่สุด	4
15. ครูได้ใช้วิธีการนำเสนอสื่อต่าง ๆ ได้หลากหลาย และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามและแสดงความ ความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน	4.58	0.61	มากที่สุด	3
สรุป	4.61	0.07	มากที่สุด	

ตารางที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนรู้วิชาโปรแกรมมัลติมีเดีย ด้วย
บทเรียนออนไลน์ผ่าน Google Classroom ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ปีที่ 3/4 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรีیان (ต่อ)

ด้าน	\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
ด้านการวัดผลและประเมินผล				
16. การประเมินครอบคลุมเนื้อหาวิชาและตรงกับ มาตรฐาน การเรียนรู้ ตัวชี้วัด	4.61	0.70	มากที่สุด	4
17. ประเมินผลการเรียนรู้จากความพึงพอใจของ เพื่อนและครู	4.64	0.60	มากที่สุด	1
18. ข้าพเจ้ามีโอกาสทราบผลการประเมินผลงานขอ ตนเองและกลุ่มเพื่อน	4.61	0.61	มากที่สุด	2
19. มีการประเมินพฤติกรรมแสดงออกของ ผู้เรียนตาม สภาพจริง	4.55	0.70	มาก	5
20. ข้าพเจ้าพอใจที่มีการประเมินระหว่างการจัด กิจกรรมการเรียนรู้	4.55	0.62	มากที่สุด	3
สรุป	4.60	0.03	มากที่สุด	
สรุปผลทั้งหมด	4.54	0.05	มากที่สุด	

จากตารางที่ 3 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนวิชาโปรแกรมมัลติมีเดีย ด้วย
บทเรียนออนไลน์ ผ่าน Google Classroom ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 3/4 มี
ค่าเฉลี่ยรวมทุกด้านมีค่าเท่ากับ 4.54 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.05 มีค่าระดับความพึงพอใจ
อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อเรียงลำดับความพึงพอใจตามลำดับ จากค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงสุด
ดังต่อไปนี้ ลำดับที่ 1 ด้านสื่อการเรียนการสอนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
เท่ากับ 0.07 ระดับมากที่สุด ลำดับที่ 2 ด้านการวัดและประเมินผลมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 ค่า
เบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.03 ระดับมากที่สุด ลำดับที่ 3 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีคะแนน
เฉลี่ยเท่ากับ 4.55 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.11 ระดับมากที่สุด และลำดับที่ 4 ความพึงพอใจ
ที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านเนื้อหา มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ
0.09 อยู่ในระดับมากที่สุด

สรุปผลการวิจัย

1. บทเรียนออนไลน์ ผ่าน Google Classroom วิชาโปรแกรมมัลติมีเดีย ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 3/4 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ E_1 มีค่าเท่ากับ 82.69, E_2 มีค่าเท่ากับ 85.58

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้วิชาโปรแกรมมัลติมีเดีย เรื่อง การใช้งานโปรแกรม Adobe Premiere Pro เบื้องต้น ด้วยบทเรียนออนไลน์ ผ่าน Google Classroom ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 3/4 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน การสร้างบทเรียนออนไลน์มีประสิทธิภาพ $E1/E2$ เท่ากับ 82.69 / 85.58 พบว่า หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาโปรแกรมมัลติมีเดีย เรื่อง การใช้งานโปรแกรม Adobe Premiere Pro เบื้องต้น ด้วยบทเรียนออนไลน์ ผ่าน Google Classroom ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 3/4 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน อยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

ผลของการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้วิชาโปรแกรมมัลติมีเดีย เรื่อง การใช้งานโปรแกรม Adobe Premiere Pro เบื้องต้น ด้วยบทเรียนออนไลน์ ผ่าน Google Classroom ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 3/4 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน อภิปรายผลได้ ดังนี้

1. การสร้างบทเรียนออนไลน์ ผ่าน Google Classroom วิชาโปรแกรมมัลติมีเดีย ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 3/4 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน พบว่า การสร้างบทเรียนออนไลน์มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 82.69 / 85.58 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 ทั้งนี้เพราะด้านเนื้อหา มีเนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ มีการควบคุมเนื้อหา ใช้ภาษาถูกต้องเหมาะสมกับระดับผู้เรียน และมีการประเมินผลแบบทดสอบที่ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้ที่สามารถนำไปจัดการเรียนวิชาโปรแกรมมัลติมีเดีย เป็นความรู้ที่คงทนจากการได้ลงมือปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivist Theory) การสร้างความรู้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในของผู้เรียนโดยผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้โดยการนำสิ่งที่พบเห็นในสิ่งแวดล้อมที่ได้รับมาเชื่อมโยงกับความรู้ความเข้าใจที่มีอยู่ สอดคล้องแนวคิดของ สุมณา สุขพันธ์ (2561: 583) กล่าวว่า เป็นการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ และสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ต่อเนื่อง ครูผู้สอนจะเป็นฝ่ายจัดสิ่งแวดล้อมสถานการณ์ และสิ่งเร้าต่าง ๆ โดยผ่าน Google Classroom ไว้อย่างเป็นระบบบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตด้วยนวัตกรรมประยุกต์ในการพัฒนาเพื่อการเรียนรู้เข้าใจง่าย นำไปสู่การสร้างทักษะ ความชำนาญ และสอดคล้องงานวิจัยของ พุฒิพงษ์ มะยา

(2560: บทคัดย่อ) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนรายวิชาคณิตศาสตร์พาณิชยกรรม เรื่องการตั้งราคาขาย โดยใช้ Google Classroom ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ ก่อนเรียน และหลังเรียนบทเรียนออนไลน์ ผ่าน Google Classroom วิชาโปรแกรมมัลติมีเดีย ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 3/4 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เพราะบทเรียนออนไลน์ที่ออกแบบตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivist Theory) การสร้างความรู้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในของผู้เรียนโดยผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้โดยการนำสิ่งที่พบเห็นในสิ่งแวดล้อมที่ได้รับมาเชื่อมโยงกับความรู้ความเข้าใจที่มีอยู่ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พุฒิพงษ์ มะยา (2560: บทคัดย่อ) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนรายวิชาคณิตศาสตร์พาณิชยกรรม เรื่องการตั้งราคาขาย โดยใช้ Google Classroom เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการตั้งราคาขาย หลังจากใช้ Google Classroom เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์เฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้บทเรียนออนไลน์ ผ่าน Google classroom วิชาโปรแกรมมัลติมีเดีย เรื่อง การใช้งานโปรแกรม Adobe Premiere Pro เบื้องต้น ด้านภาพรวม พบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.54$, $SD=0.05$) ทั้งนี้เพราะแอปพลิเคชัน Google Classroom สามารถปรับแต่งรูปลักษณ์ได้อย่างอิสระ และสามารถรวบรวมความหลากหลายของข้อมูลไว้ในที่เดียว มีความสะดวกและใช้งานง่ายทั้งผู้เรียนและผู้สอน เมื่อนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลา สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฉันททิพย์ ลีลิตธรรม และ พรเพ็ญ เอกเอี่ยมวัฒนกุล (2559: บทคัดย่อ) ศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนโดยผ่านกูเกิลคลาสรูมของนักศึกษาวิทยาลัยพาณิชยกรรมบุรี ผลการวิจัย พบว่า ด้านการจัดการเรียนการสอนผ่านกูเกิลคลาสรูมช่วยให้บรรลุเป้าหมายของการเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.65 ด้านความปลอดภัยในการใช้งานระบบที่สามารถกำหนดสิทธิ์ การใช้งานมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.37 ข้อดีของการใช้กูเกิลคลาสรูมหัวข้อติดตามทบทวนเนื้อหา บางส่วนที่ขาดหายไปมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.88 ข้อเสียของการใช้กูเกิลคลาสรูมหัวข้อ นักศึกษาแยกตัวออกจากกลุ่มมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.73 และค่าเฉลี่ยรวม 3 ด้านมีค่าเฉลี่ย 4.32

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

แอปพลิเคชัน Google Classroom เป็นเครื่องมือที่ง่ายต่อการใช้งาน เมนูไม่ยุ่งยาก รองรับได้หลากหลายอุปกรณ์ ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ที่ไม่จำกัดว่าต้องอยู่ในห้องเรียน ทำให้นักเรียนสามารถใช้เวลาว่างเข้าไปทบทวนหรือศึกษาได้ด้วยตนเอง จึงเหมาะสำหรับที่จะเป็นสื่อการเรียนการสอน ที่จะช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนได้

เอกสารอ้างอิง

- กฤษณา สิกขมาน. (2554). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการสื่อสารภาษาอังกฤษธุรกิจ โดยใช้การสอนแบบ E-Learning. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- กิตานัน มลิตอง. (2539). เทคโนโลยีการศึกษาร่วมสมัย. กรุงเทพฯ: เอ็ดดิสันเพรสโปรดักส์.
- เกษม ทิพย์ธาราจันทร์ และฐิติพร เลิศรัตน์เดชากุล. (20 พฤษภาคม 2560). การพัฒนาแนวทางการใช้ Google Apps for Education กับการเรียนการสอนในรายวิชา. ค้นเมื่อวันที่ 16 มิถุนายน 2566, จาก <http://www.eng.rmutk.ac.th/engweb/dw/KM>.
- เขมณัฏฐ์ มิ่งศิริธรรม. (2559). การออกแบบสื่อการศึกษาสร้างสรรค์ (Creative education media design). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จำปา วัฒนศิริรินทร์เทพ. (2550). การพัฒนาแผนการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบโครงการวิทยาศาสตร์ เรื่อง ระบบนิเวศ ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ฉันททิพย์ ลีลิตธรรม และ พรเพ็ญ เอกเอี่ยมวัฒนกุล. (2559). การศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนโดยผ่านกูเกิลคลาสรูม ของนักศึกษาวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี. วารสารเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มทร.พระนคร, 1(1): 20.
- เชิดศักดิ์ โฆวาสินธุ์. (2545). การวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรินติ้ง เฮาส์.
- ถนอมพร เลหาจรัสแสง. (2554). อาจารย์มหาวิทยาลัยกับการใช้คอมพิวเตอร์ในการสอน. เชียงใหม่: สำนักพัฒนาคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ทศนา เขมมณี. (2551). รูปแบบการเรียนการสอน: ทางเลือกที่หลากหลาย พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2558). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปรัชญนันท์ นิลสุข. (2558). ครุอาชีวะแห่งศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: แมคเอดดูเคชั่น.

- ปาริชาติ พองพรหม. (2554). การพัฒนาบทเรียนบนเว็บ เรื่อง อาณาจักรสุโขทัย ชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะ
ศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- พรทิพย์ โล่เลขา. (2537). การใช้ Internet ระบบ Unix & Windows. กรุงเทพฯ: อูษาการพิมพ์.
- พุดผิงษ์ มะยา. (2560). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์พหุนิชยกรรม เรื่อง
การตั้งราคาขาย ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาคอมพิวเตอร์
ธุรกิจวิทยาลัยพณิชยการเขตพุน โดยใ้ใช้บทเรียนออนไลน์ (Google classroom).
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ไพรัชพ วิริยวรกุล และดวงกมล โพธิ์นาค. (2557). Google Apps for Education นวัตกรรมทาง
การศึกษายุคดิจิทัล. วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต, 7(3): 103-111.
- ไพศาล หวังพานิช. (2536). วิธีการวิจัย. กรุงเทพฯ: งานส่งเสริมวิจัยและตำรากองบริหาร การศึกษา.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2540). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ:
สุวีรียาสาส์น.
- ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และอัจฉรา ชำนิประศาสน์. (2545). ระเบียบวิธีการวิจัย. กรุงเทพฯ: สถาบัน
ราชภัฏพระนคร.
- วิทยา ปิ่นกันทา, สมชาย มาติยะพาน และ ประพันธ์ กาวิชัย. (2559). การพัฒนาการจัดการเรียน
การสอนออนไลน์ผ่านบริการ Google apps: Google classroom. เชียงใหม่:
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิวัฒน์ มีสุวรรณ. (2561). ผลการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์เพื่อส่งเสริมทักษะด้านการสื่อสาร
สารสนเทศ ด้วยกระบวนการห้องเรียนกลับด้าน. วารสารศึกษาศาสตร์, 20(3): 3-11.
- ศรัณย์ พรหมสวัสดิ์. (2557). การพัฒนาบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เรื่อง การสร้างเว็บด้วย
ภาษา HTML สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต,
สาขาวิชา เทคโนโลยีการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2550). ทฤษฎีและการประเมิน. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ศิริโสภาคย์ บูรพาเดชะ. (2553). แรงจูงใจกับการทำงาน. กรุงเทพฯ: ซีรฟิล์มและไซเท็กซ์.
- สมพิศ ไชยเสนา. (2550). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการอ่านการเขียนคาบควบคู่ กลุ่ม
สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค.

- การศึกษาค้นคว้าอิสระ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2561). **คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี**. ค้นเมื่อวันที่ 16 มิถุนายน 2566, จาก http://www.onec.go.th/onec_web/main.
- สุมนา สุขพันธ์. (2561). **การเปรียบเทียบนวัตกรรมการเรียนการสอนด้วยห้องเรียนออนไลน์โดยใช้ Google classroom กับรายวิชาออนไลน์บนเว็บไซต์การเรียนการสอน**. ในการประชุมมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 9 (หน้า 587). ม.ป.ท.
- สุวัฒน์ บันลือ. (2559). **รูปแบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ที่เหมาะสมสำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี**. วารสารมหามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 9(4): 122-136.
- เสริมสุข แก้วอาร์ตัน. (2554). **การพัฒนาบทเรียนออนไลน์แบบมีปฏิสัมพันธ์ เรื่อง สมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์เทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- เสาวคนธ์ คงสุข. (2548). **คอมพิวเตอร์เพื่องานอาชีพ**. กรุงเทพฯ: เอมพันธ์. 113.
- เสาวลักษณ์ บุญเจริญรักษา, สุกัญญา จีราระรินศักดิ์, จริญญา หวันยูโสภ, วิไลลักษณ์ ดวงบุปผา, แสงเดือน อุบลศรี และวราภรณ์ สุดใจดี. (2552). **รายงานการสำรวจความพึงพอใจของผู้ใช้บริการห้องสมุดสำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปีการศึกษา 2551**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อภิญา ปัญญาสิทธิ. (2555). **การวิเคราะห์ปัญหาการใช้ระบบการเรียนการสอนออนไลน์**. การค้นคว้าอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อัครศาสตร์ ศาสตร์สูงเนิน. (2550). **การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจในการเรียนด้วยบทเรียนออนไลน์ที่ออกแบบตามแนวคิดการสร้างความรู้ด้วยตนเองวิชาวิทยาศาสตร์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนปริยัติสามัคคีนครราชสีมา**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสาร มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- อำนวยการ รุ่งรัศมี. (2525). **การสอนวิทยาศาสตร์แบบก้าวหน้า**. มหาสารคาม ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อุมาพร ต้อยแก้ว. (2554). **การพัฒนาบทเรียนออนไลน์โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ วิชาการเขียนโปรแกรมภาษาซี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- Herzberg, F. (1959). **The motivation to work**. 2nd ed. New York: John.

Kaukab, A., & Nayab, I. (2018). *Effectiveness of Google classroom: Teachers' perceptions*.
Prizren Social Science Journal, 2(2).

Yang, C. C., Cheng, L. Y., & Yang, C. W. (2007). *A study of implementing balanced scorecard (BSC) in non-profit organizations: A case study of private hospital*.
Human Systems Management, 24: 285-300.